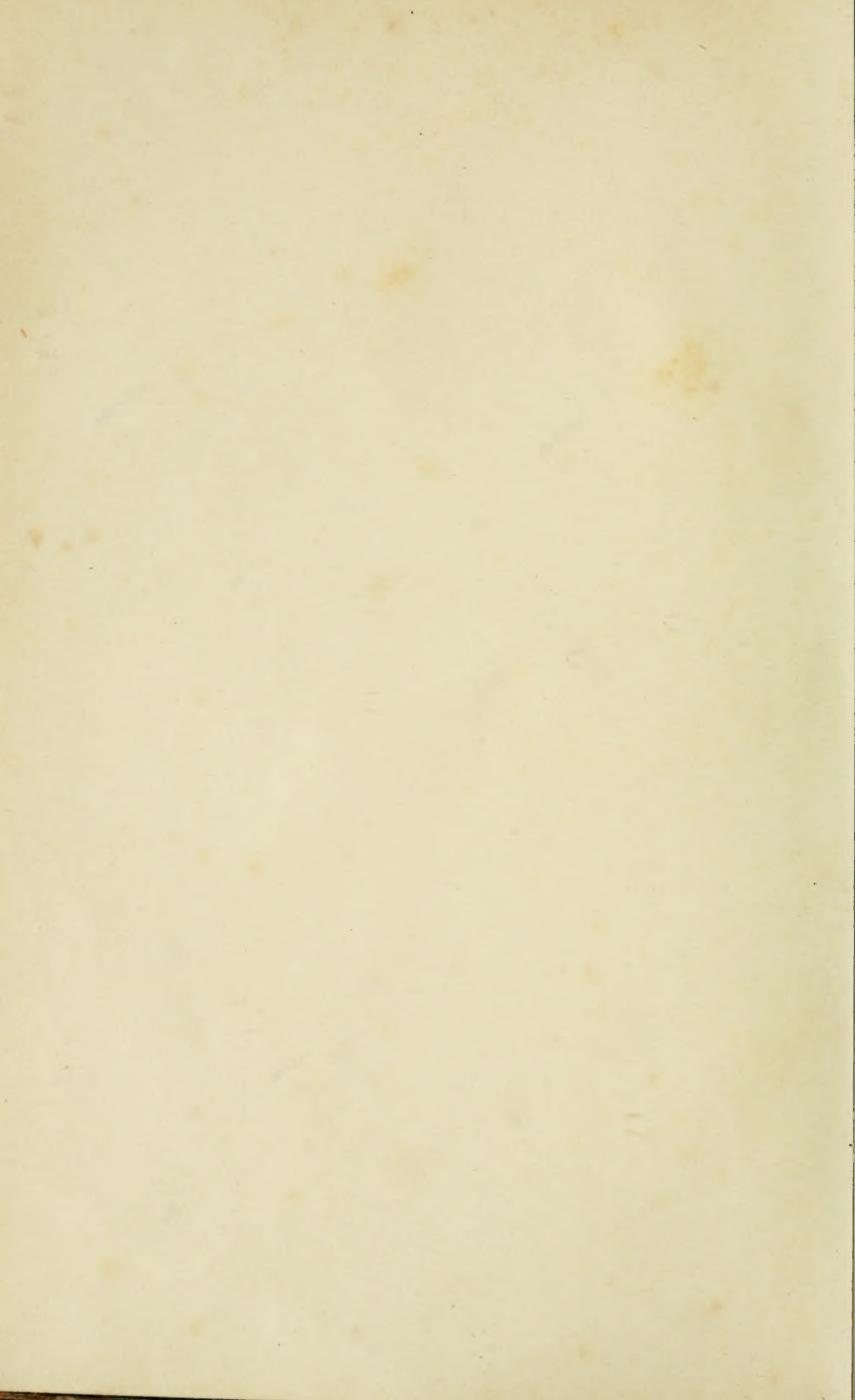
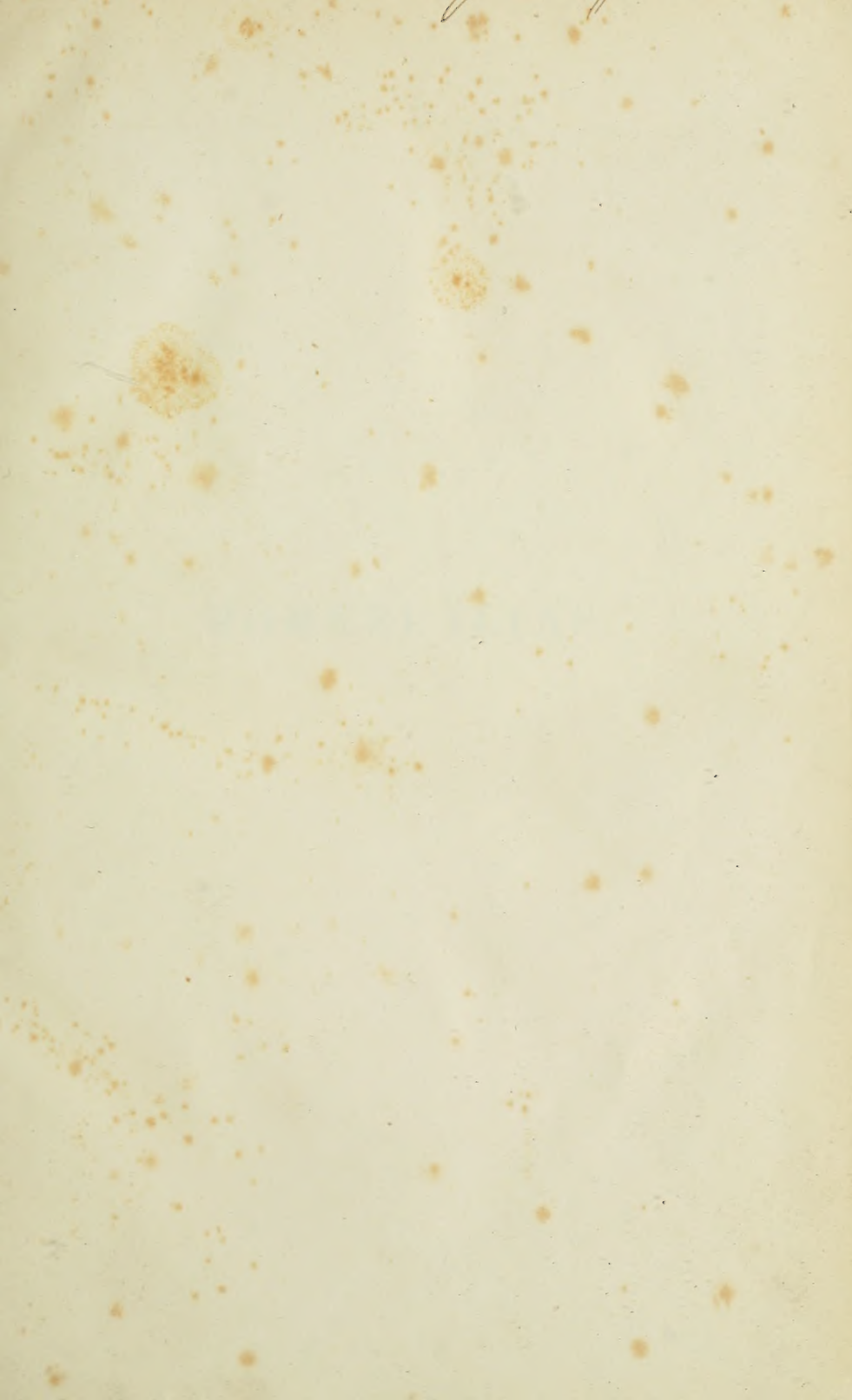

J. van Goyen

HOMERI ILIAS

NOV 11 1894

HOMERI
ILLADIS CARMINA

CUM APPARATU CRITICO

EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

EDITIO ALTERA

PASSIM AUCTA ET EMENDATA

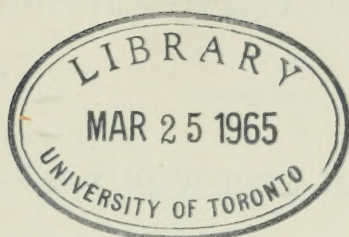
ACCEDUNT TABULAE DUAE

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MDECCXCV

PA
4019
A2
1895a

970447

PIAE MEMORIAE
CAROLI GABRIELIS COBET

MAGISTRI VENERANDI

ALTERAM HANC RECENSIONEM

OPERIS

QUOD VIVO OLIM DEDICAVIMUS

SACRAM ESSE VOLUIMUS

GRATI DISCIPULI

In fronte libri nunc iterum editi ¹⁾ neque nostras rationes defendere in animo est neque impugnare alienas. Ea enim criseos Homericæ est condicio, ut si singulas quaestiones illuc pertinentes tangere velis, intra praefationis angustos cancellos continere te nequeas. Quapropter opiniones nostras exponere et asserere studuimus in *Enchiridio dictionis epicae* ²⁾, quod in huius editionis annotatione passim citavimus („vid. § ...”).

Lectionum vitiosarum inutilem farraginem undecunque corradere noluimus; nam ut cum Antiphilo (epigr. 28) loquamur,

κάροις, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμον ἐπιστρέφεται.

Itaque non solum praetermissimus observationes prosodiacas, in quibus enotandis mire sollertem se praestitit LaRoche ³⁾, sed etiam varietatem, quae nullo non loco obtinet, inter ἐκέλευε-ἐκέλευσε et similia memoratu indignam habuimus, quoniam singulis locis utrum praestet e contextu est efficiendum.

Minus parcos nos praestitimus in afferendis virorum doctorum coniecturis, operamque dedimus ut suo singulae auctori tribuerentur.

¹⁾ Editio prior in lucem prodiiit anno 1887.

²⁾ *Enchiridium dictionis epicae* scr. J. van Leeuwen J. f., I 1892, II 1894, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff :LXXII et 606 pag.).

³⁾ Quam absurda in praestantissimo quoque manuscripto reperiantur luculento exemplo apparet r 99, ubi metro et grammatica invitis *ἰθὺς βέλος* pro *ἰθὺ βέλος* (—) legitur in codicibus Syriaco rescripto, Veneto A, Laurentiano C, Vindobonensi G, nec non in editionibus Flor. Ald. Rom.; quin fuit qui in codice A annotaret „ἐν ἄλλῳ ἰθὺ χωρὶς τοῦ σ” neque intellexeret litteram importunam una litura delendam esse. Non minus aperte mentis auriumque stuporem testatur optimorum codicum lectio *ἀχίων* β 87 pro *Ἀχαιῶν*, quae in scholiis ita explicatur: „ἀχίων ἡγοῦν τῶν θλίψεων ἢ ὀξεία παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνεται.” Eiusdem farinae sunt *ἔδαι* et *αἰδεῖ* pro *ἔδαι* Ω 129, *αἰνέσιμα* pro *ἑναίσιμα* Ω 425 ε 190 etc., *φίλα τέκνα* γ 418, *Δαναῶν* pro *Ἀχαιῶν* γ 185, *ἔδμινε* pro *ἔδμιναι* κ 243; alibi *ῶρμινε* fit *ῶρμιναι* vel *ἔρμινε* cum *αἶρμιναι* permutatur. Adde *ὄτις* pro *ὄστις* β 350, *-μεθα* pro *-μεθα* Ψ 10, *βαλόνθ’* pro *βάλλονθ’* Ψ 697, *μόρσιμον* (—) r 302, *δρυγμαδός* pro *δρυγμαγδός*; incredibili constantia passim positum, *ὑποπτανέουσιν* pro *ὑποπαπτανέουσιν* in codicibus tantum non omnibus scriptum Ξ 101, etc.

Quae nostro Marte mutavimus asterisco (*) insignivimus. Cruce autem (†) indicavimus voces uno tantum loco Homérico obvias (ratione etiam hymnorum habita).

Zenodoti (Zen.) Aristophanis (Aristoph.) Aristarchi (Ar.) aliorum veterum grammaticorum ἀθετήσεις ad paginarum calcem notavimus; qua in re multum nobis profuit liber utilissimus A. Ludwichii (Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurtheilt, Leipzig B. G. Teubner I 1884, II 1885), fidem Aristarchi post Lehrsium (de Aristarchi studiis Homericis 1833, ed. alt. Lipsiae Hirzel 1865) splendide vindicantis.

Locos parallelos cum neque sine magno detrimento omitti posse censeremus neque lectorum commodo (nummisque) satis consultum fore si in paginarum calce vel in fine operis longa aridaque serie deinceps recenserentur, in margine dextro consignandos curavimus. In quo opere occupati taedium devorare vix et ne vix quidem potuissemus, nisi ad manum fuisset liber Caroli Eduardi Schmidt Parallel-Homer (Goettingen 1885). Diligenter autem distinximus versus versusve partes consimiles (==) a locis qui vocabulo uno pluribusve inter se differunt (cf.). Nonnulla quae afferri poterant scientes praetermisimus, inutile autem videbatur identidem indicare versiculos passim repetitos, qui lectoribus vel unum diem in Homero versatis ignoti esse nequeunt: τὸν (τῇν) δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη vel τὸν (τῇν) δ' ἡμέτερόν ἐπειτα.

Levioribus quibusdam quaestiunculis, ad orthographiam spectantibus, lectores impedire noluimus. Qualia sunt *v* ephelcysticum omissum additumve, spiritus asper et lenis permutati, diaereseos signum diphthongis *ευ αι ει οι* superadditum, elisionis vel aphaereseos signum adiectum, digamma insertum, accentus mutati ¹⁾, vel etiam ἔδ. *εισε* δέδ. *φια* etc. scripta pro ἔδ. *(δ)εισε* δέδ. *φια*, γύ. *ρομαι* pro γ. *(ε)ίνομαι*, ἐπ. *λ.εις* pro -*ξεις*, *εις* pro *ἐς*, (οὐ)δέ *τι* et (οὐ)δ' *ἔτι* permutata, etc.

Elisionem et aphaeresin solitis signis indicavimus, ne longius a consuetudine hodierna discederemus. Quamquam Aristarchum — ut antiquiores mittamus — in textu Homérico ea certe vocabula, quae si elisione decurtantur obscuriora fiunt, plena et immutata scripsisse ἐπὶ τὸ γνωστικόν, abunde e disertis testimoniis constat, neque huius rationis exempla etiamnum in manuscriptis desunt; vid. Enchirid.

¹⁾ Ex. gr. ἱμιν ἔμιν pro ἱμῖν (ἡμῖν, ἱμῖν) ἔμιν (ἐμῖν, ἔμιν).

§ 13 pag. 64 sq. Non facile autem dixeris cur in Graecis carminibus docta illa brevitās, quae hodie regnat, grātor utiliorve sit quam in Latinis; cur displiceant *monstr' horrend' inform' ingens* vel *sentir' e' aetat' eumps' ess' odios' alteri*, probentur τοῦτ' ἐκείν' οὐ γὰρ 'λέγον vel ἄλλ' εἶδ' 'πολέσθαι τᾷρι' ¹⁾, aut cur Graecae poeseos amatoribus hodiernis lectu difficiliora sint τοῦτο ἐκείνο ὃ ἐγὼ ἔλεγον et similia quam Latine scientibus sunt versus Vergiliani et Plautini. In Homérico certe textu tali scribendi ratione spinosae parumve fructuosae quae-stiunculae praecidi possent satis multae. At non quid fieri vellemus quaerendum erat, sed quid sana ratione duce facere possemus et deberemus; cavendum autem ne deterrerentur lectores insolitis verborum figuris in textu notissimo obviis; cavendum ne stupore percellerentur magis quam ad poetae studium pertraherentur. Neque editionem adornantibus scholarum praesertim usui destinātam quidlibet concessum nobis ducebamus. Quapropter deteriorem morem secuti sumus, meliorem tamen videntes et probantes.

In molesta quaestione, quae est de augmento in carminibus epicis neglecto, de qua quid sentiamus in Enchiridii § 130 expositum est, ita sumus versati ut ubicunque per metrum liceret ²⁾ augmentum scriberemus. Tacite autem restituimus augmentum sicubi litterae textus recepti aliter tantummodo dividendae erant, ut in ὅσσε φάενθεν, τὸν δὲ λίπ', ἄλλ' ὃ γε δέκτο cett.; si tamen Aristarchi lectio cognita esset, hanc vel talibus locis commemoravimus. Tacite etiam verbis quae ab *ev* diphthongo ordiuntur augmentum tribuimus; quae verba cunctis locis Homericis augmento carent, sed olim non caruisse docent, antiquissimi omnium testes papyri CXIV et CXXVIII, qui Ω 678 ηῦδον habent a manu prima, εὔδον a secunda. Itaque in praefatione semel horum verborum mentionem fecisse sufficit, cum praesertim huiusmodi verborum augmentum ne in Atticorum quidem scriptorum textibus cerni soleat, olim tamen ab ipsis Atheniensibus non neglectum, testibus lapidibus ³⁾.

Litteram *ƒ* qua ratione quibusque argumentis freti revocaverimus, in § 40 et 41 Enchiridii fuse exposuimus; in pronominum personalium et possessivorum formis quid moliti simus apparet ibidem § 92, 93, 95;

¹⁾ Ar. Lysistr. vs. 240 et 734.

²⁾ Exceptis igitur locis ubi caesura mutanda vel spondeus pro dactylo substituendus fuisset.

³⁾ Vid. K. Meisterhans Grammatik der att. Inschriften² p. 136 annot. 1194.

formis verborum διεκτεταμέναις cur sinceras substituerimus dictum est ibidem § 191. Plura quae ad orthographiam spectant nunc tangi opus non videtur, suo enim loco singularum harum rerum in Enchiridio datae sunt rationes.

Iterum praefandi finem facturis redeunt in memoriam aurea verba quibus Nauckius ὁ μακαρίτης ante tria lustra usus est in Iliadis suae Prolegomenis (Iliad. part. post. pag. x): „quo plus laboris observandis „et vindicandis Homericis sermonis legibus ipse impendi, eo magis „licebit mihi iuniores philologos admonere ut discere antea velint „quam edocere alios conentur.” Haec sexagenarius fere scribebat vir sagacissimus, qui de crisi Homerica optime meruit, usque ad vitae autem finem in eodem tramite indefessa industria perrexit, nunc morte nuper ereptus lugetur ab omnibus quibus bonae litterae cordi sunt. Nos discendi laborem non sane refugimus et ad finem perductum nobis minime arbitramur; at idem reputantes longae arti penitus perdiscendae brevem vitam ne totam quidem sufficere, confidentes autem iam nunc a nobis praestari posse quod patriae certe iuventuti gratum et utile foret, aggrediendum duximus opus quod proximo tempore ab aliis philologis susceptum iri desperabamus. In altera autem hac editione multa, quae antea scripseramus, mutavimus, meliora interim edocti; multa omisimus quae sine damno abesse posse videbantur; plura vero addidimus, ad interpretationem praesertim spectantia. Grato autem animo usi sumus observationibus criticorum, qui suam opinionem de opere nostro protulerunt, e quibus honoris et amicitiae causa nominatim hic indicati sunt philologi nostrates Naber et van Herwerden. Fieri sane ne nunc quidem poterit ut omnibus placeat haec carminum Homericorum recensio, immo quibusdam graviter vituperanda, fortasse etiam cum contemptu seponenda videbitur; attamen confidimus fore quibus non frustra per octennium, quod post primam editionem susceptam praeteriit, in perpoliendo opere versati esse videamur; operam certe dedimus ut emendatior et utilior prodiret editio secunda. Si qua autem vitia non deprehendimus aut corrigere non potuimus, de his nostrum facimus versum quo piscatores Homero olim roganti num bene cessisset captura iocose respondisse feruntur (epigr. 16):

ὅσσ' ἔλομεν ᾿λιπόμεσθα, ὅσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

*L. J. Goodspeed - A papyrus - Fragment of Iliad -
Americ. Journ. of Philol. XVI, 3.*

MANUSCRIPTORUM NOTITIA.

Papyri, qui cetera Iliadis exempla quotquot hactenus innotuerunt aetate facile vincere videtur, — tertio enim ante Christum saeculo, ante Aristarchi igitur aetatem, perscriptus esse creditur, — frustum exiguum cum aliis veterum librorum laciniis pretiosissimis e sepulcro Aegyptiaco eruit indefessus Aegypti scrutator W. M. Flinders Petrie. Imaginem huius fragmenti phototypicam dedit I. P. Mahaffy on the Flinders Petrie-Papyri, Dublin 1891, in tabula III, 4. Supersunt unius paginae, quae continebat versus viginti (A 502—517), margo dexter sequentisque, in quo versus undeviginti (518—537) scripti fuerunt, margo sinister, cum paucis singulorum versuum litteris (vid. tabula nostra A 1). Librarius textum descripsit ab hodierno magnopere discrepantem, spuriis scilicet versibus compluribus interpolatum. Cf. van Leeuwen Mnemos. 1892 pag. 127 sqq., I. Menrad in Actis Academiae Bavaricae 1891 pag. 539 sqq.

Fragmentorum papyraceorum quatuor, quae in bibliothecam Genevensem nuper pervenerunt, descriptionem dedit I. Nicole Revue de Philologie 1894 p. 101—111; cf. H. Diels in Actis Academiae Borussicae 1894 pag. 349—357, I. Menrad in Actis Academiae Bavaricae 1894 p. 165—182. Quorum fragmentorum tria, versus A 44—60 A 82—95 Z 327—353 continentia, textum exhibent vulgatum. Quartum vero, in quo leguntur A 788—M 11, notabile est admodum. Nam tres hae paginae 27, 28, 28 versuum praebent textum tredecim versibus spuriis, qui aliunde

ignoti sunt, auctum, cognatum igitur fragmento Dublinensi de quo modo egimus, cui etiam litterarum ductum similem esse Nicole scribit („petite onciale assez régulière, qui ressemble beaucoup a celle du fragment de Dublin"). Saepius permutatae sunt litterae η et ϵ . Iota adscriptum autem passim deest. Libri $\mathcal{A}$ exitui subiunctum est sequentis libri initium nullo spatio vel titulo intermisso; videtur igitur in hac editione neglecta esse Alexandrina Iliadis in carmina XXIV divisio ¹⁾, fortasse autem descriptum est exemplar ex editione quae tempora Alexandrina antecederet; ipsum tamen manuscriptum non tam mirandae esse vetustatis luculenter testantur vitia orthographica quae modo indicavimus.

Pagina secunda (vs. 810—834) integra fere extat; primae solus superest margo dexter, in quo leguntur versuum exitus (decem fere singulorum litterae); tertiae versus sex interierunt toti, ceterorum initiales tantum litterae sunt servatae.

Quae praeterea hactenus reperta sunt voluminum papyraceorum fragmenta quamquam minime sunt contemnenda, non multum tamen conferunt ad verba poetae rectius constituenda, nam cum textu aliunde cognito quam maxime concinunt.

Ex his aetate et dignitate primus est papyrus lacer Musei Britannici CXXVIII, quem saeculo ante Christum I^o probabiliter tribuit F. G. Kenyon, classical texts from papyri in the british Museum. 1891 (cum exemplis arte phototypica expressis). Contulit W. Leaf Journal of Philology 1892 p. 17 sqq., totum excipit Kenyon Journal of Philology 1893 p. 296—343. Cum integer erat paginis 43 continebat rhapsodias $\mathcal{T}$ et Ω ; nunc paginae complures desunt, aliarum nonnisi pars potest legi ²⁾. Singulae paginae sunt versuum 40, centesimo cuique versui signum numerale est allitum, paragraphus indicat loquentium vices, prosodiaca signa multa sunt adiecta a manu altera, signa denique Aristarchea compluribus locis reperiuntur, nempe diplo-

¹⁾ Libri $\mathcal{A}$ finem librarium alio loco fecisse, fortasse post $\mathcal{M}$ 33, suspicatur Nicole.

²⁾ Desunt $\mathcal{T}$ 80-401, 634-637, Ω 84-99, 244-247, 283-336, 352-381, 388-400, 480-489, 521-535, 549-558, 580-595, 658-670, 730-736, 744-753, 760-804, multorum autem versuum paucae tantum litterae apparent.

est appicta versibus Ψ 486, 550, 551, 574, 680 (debebat 679), 850, 863, 872, Ω 115, 228, 232, 544, asteriscum habet Ψ 657.

In tabula nostra A II repraesentati sunt versus Ψ 446—454.

Eiusdem fere aetatis est Mus. Brit. papyrus CVII (1 et 2), scriptus a librario stolido et socordi, cuius errores sustulit corrector. Hic liber *Harrisianus* dicitur a nomine inventoris A. C. Harris, qui annis 1849 et 1850 eum repperit in vico Aegyptiaco cui nomen est Manfalut. Olim continebat totam rhapsodiam Σ , nunc supersunt duo fragmenta, quorum alterum quinque paginis exhibet vs. 1—218, omissis vs. 132 et 140 sq. (quos supplevit manus altera) et vs. 200 sq. (qui etiam in Syriaco desiderantur); alterum autem fragmentum septem paginas habet, quae praebent vs. 311 — finem, omissis vs. 360, 459, 507^bsq.^a (quos supplevit manus altera), et praeterea 381 (item A D), 427 (item Syr.), 441, 604. Versus 219—310 interciderunt, versuum 172—218 frustra tantum aetatem tulerunt. — Manuscripti, in quo vix ulla reperitur lectio notabilis, pagina una repraesentata est in tabula 64 Societatis Palaeographicae; ultimas duas exhibet tabula 1 Catalogi veterum manuscriptorum Musei Britannici quem curarunt v. d. Thompson et Warner (I 1881), sed ita ut vix quicquam possit dispici. Singulae paginae sunt versuum 41, 42, 43, 44, 45 (una 49).

Aliquanto recentior est papyrus Mus. Brit. CXIV, *Bankesianus* dictus a nomine inventoris W. J. Bankes, qui anno 1821 Elephantinae in Aegypti urbe eum emit. Saeculo post Christum II° tribuitur a viris d. Thompson et Leaf. Praestantissimi huius libri, qui litteris nitidis accurate est perscriptus, superest pars posterior, nempe paginae 16 versuum 42, 43 vel 44, quae continent Ω 127—804; ultima pagina, in qua finis Iliadis legitur, habet versus 25. Loquentium nomina praescripta sunt *Ἀχιλλεύς Πρίαμος Πολυμήνης* etc.; manus alia, quae atramento pallidiore et calamo magis obtuso usa est, signa prosodiaca addidit. Collationem dedit primus G. Cornewall Lewis in *Philological Museum* 1831 vol. 1 p. 177 sqq., ultimus W. Leaf in Iliadis editione sua II p. xiv sq. — Egregiam imaginem paginarum duarum (vs. 649—735) praebet tabula 153 Societatis Palaeographicae, ultimas duas (vs. 736—804) optime repraesentat tabula 6 catalogi Thompsoniani, aliam paginam (vs. 516—560) depinxit Leaf in fronte voluminis II suae

Iliadis, versus 538—560 non male reddidit Wattenbach Schrifttafeln tab. 1. Videantur praeterea Thompson l. l. p. 6, LaRoche Textkritik p. 439 sqq. — In tabula nostra B iv dedimus versus Ω 759—767.

Ex eodem loco, unde papyrus CVII prodiit, anno 1854 ab Harrisio alius papyrus est erutus et in Britanniam delatus, ubi delituit usque ad eius mortem et aliquot annos postea, sed anno 1888 ex eius hereditate emtus est a viris Museo Britannico praepositis, nunc autem numero CXXVI designatur; vid. Kenyon Classical texts etc. — Malae notae hoc manuscriptum, quod IV° p. C. saeculotribuendum videtur, in codicis formam est compactum; continet autem B 101 — A 40, consulto omissis B 494—877 (navium recensione). Signis prosodiacis verba passim sunt ornata; singulae paginae tenent versus 48—50.

Aliorum papyrorum duorum Musei Britannici, qui tertio quartove p. C. saeculo videntur esse exarati, mentionem fecit Kenyon Classical texts etc.: in papyro CXXVII, qui 45 in singulis paginis habet versus, extant exigua quaedam rhapsodiarum E. Z, Σ fragmenta, papyrus autem CXXXVI continet F 317 — A 544, sed usque ad A 352 frustatim est divulsus; singulae paginae sunt versuum fere 46. Commemoratu vix sunt digna temporis incerti fragmenta papyracea numero CXXIX insignita, quae libri A pauca verba exhibent; vid. Kenyon l. l.

In Museum Parisinum e Drovetti collectione pervenit papyrus in Elephantina insula repertus, unde pauca quaedam enotavit F. Osann in Quaestionum Homericae particula II (Progr. Gissae 1852). Continet libri N partem priorem usque ad versum 175, sed frustatim divulsam. Nonnullorum fragmentorum, in quibus versus 6—47 (qui paginae est ultimus) et vs. 143—175 ex parte supersunt, imagines arte lithographica expressas exhibet tabula XII operis Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale tome XVIII, seconde partie, papyrus Græcs du Louvre et de la Bibliothèque Impériale 1865; versuum 143—175 imaginem hinc repetivit et supplevit Silvestre Paléographie pl. 55, 2. Litterae sunt rotundae, satis elegantes, signis prosodiacis hic illie ornatae; manuscriptum circa Christi natales exaratum esse videtur.

Praeterea in Museo Parisino asservantur fragmenta papyracea tria.

quae in tabula XLIX operis modo laudati Papyrus Græcs etc. sunt depicta. Quorum primum exhibet unius paginae partem sinistram margine superiore carentem, in qua versuum Σ 1—39 leguntur primi pedes. Secundum fragmentum continet duarum paginarum partem mediam, in qua leguntur versuum Σ 475—498 exitus et versus Σ 518—535 tantum non integri; in tertio fragmento, cuius margo superior est integer, extat sequentis paginae initium, versus Σ 544—561 continens.

Denique permagni momenti est volumen Oxoniense, quod Flinders Petrie anno 1887 ex Aegypti loco qui Fayum dicitur in Britanniam attulit et Universitati Oxoniensi dono dedit, ubi nunc in bibliotheca Bodleiana asservatur. In loculo, quo mulieris nobilioris corpus conditum erat, sub eius capite repertum est; vid. W. M. Flinders Petrie, Hawara, Biahmu and Arsinoe, London 1889, tab. 23 et 24. Examinarunt et accurate descripserunt viri d. Sayce et Leaf, quem vide in volumine II Iliadis p. xv. Libri, qui V^o p. C. saeculo litteris praegrandibus pulcherrime est pictus, singulae paginae olim continebant versus 22; nunc tamen nulla pagina est integra, sed praeter minutula quaedam frusta, in quibus leguntur libri *A* versus 506 sq., supersunt tantum *B* 1—6, 45—49, 111—115, 155—157, 200—205, 223—228, 245—252, 289—292, 331—337, 345—382, 391—404, 411—422, 433—446, 454—470, 472—486, 488—492, 494—510, 516—531, 538—559, 562—598, 601—621, 624—686, 692—731, 735—753, 755—841, 843—877. Signa prosodiaca passim sunt allita, praeterea critica nonnulla signa et scholia Aristarchea insunt. In tabula nostra *A* III verba aliquot sunt depicta.

Post volumina papyracea commemorandae sunt membranae. Quarum antiquissima, eademque formosissima et praestantissima, est codex **Ambrosianus** bibliothecae Mediolanensis F 205, qui saeculo V^o p. C. litteris quadratis nitide admodum est scriptus et tabulis pictis artis haud contemnendae passim exornatus, textus autem est optimae notae et signis prosodiacis distinctus; singulis paginis tributis sunt versus 24. Sed miserrime habitus est codex hic egregius, nam ea

tantum aetatem tulerunt quae exarata sunt in dorso imaginum, has enim manus barbara excerpserit marginibus resectis. Librorum *A. B. A—P, Φ—Ω* fragmenta 51 ita sunt servata, quae versus continent 800. Publici iuris fecit primus A. Mai Mediolan. 1819, ex cuius editione pretiosissima sed parum accurata quae notatu digna videbantur anno 1821 excerpserit Ph. Buttmann in addendis ad scholia ad Odysseam p. 579 sqq.; LaRoche Textkritik p. 450 sqq. — Inter testes gravissimos referenda sunt misella haec codicis egregii fragmenta, quorum nonnulla cernuntur in tabulis 39, 40, 50, 51 Societatis Palaeographicae.

Aliquanto recentior est codex **Syriacus** rescriptus saeculi fere VI. Foliis 59 continet magnam partem libri *M* et sequentium; intercederunt liber *P* totus et ceterorum multi versus. Supersunt *M* 273—471, *N* 133—265, 333—398, 465—530, 663—728, 797—*E* 20, 159—419, *O* 158—223, 356—421, 491—557, *Π* 199—264, 331—397, 664—731, 798—862, *Σ* 93—358, 426—492, *T* 136—268, 335—*Υ* 172, 306—*Φ* 397, 465—*X* 113, 181—378, *Ψ* 57—323, 457—589, 656—788, 856—*Ω* 20, 285—483. In singulis paginis extant versus 33, summa cum cura litteris quadratis picti. — Manuscriptum, quod cum multis aliis codicibus Syriacis in monasterio Aegyptiaco repertum est, in Museo Britannico asservatur (Add. Mss. 17210); publici autem iuris fecit W. Cureton 1851; cf. LaRoche Textkritik p. 454 sqq., Thompson Catalogus p. 6, qui versuum *E* 224—256 imaginem praebet in tabula 9. — In nostra tabula B v cernitur initium versuum *E* 241—248.

Inter codices integros nullus est maioris momenti quam codex **A**¹⁾, id est Venetus Marcianus 454, saeculi XI, egregia cura nitide admodum et emendate scriptus. Duarum paginarum (*I*^v 302—326 et *K* 327—351) imagines praestantissimae subiunctae sunt scholiorum editioni Dindorfianae. In tabula nostra B vi cernuntur versus *K* 343—351 (omissis scholiis marginalibus).

Continet textum Iliadis cum scholiis vetustis; Aristarchi signa critica in fronte versuum habet appicta, quae desumpta sunt ex Ari-

¹⁾ Litteras, quibus hic ceterique codices in notulis nostris criticis sunt designati, in hac praefatione signis pinguioribus excludendas curavimus.

stonici libro de Aristarchi notis criticis (περὶ σημείων τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς), Augusti tempore scripto. Interciderunt folia 19, in quibus scripti erant versus *E* 336—635, *P* 277—577, 729—761, *T* 126—326, *Ω* 405—504; saeculo XV° textus ex alio codice est suppletus; in his igitur 935 versibus codicis vix ulla est auctoritas.

Scholia III° p. C. saeculo ab erudito aliquo viro sunt excerpta ex Aristonici libro modo laudato, nec non e libris Didymi, qui Aristonici aequalis fuit, de Aristarchi recensione (περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως). Herodiani de prosodia Homerica (περὶ τῆς Ἰλικῆς προσοδίας), Nicanoris denique de Homeri interpunctione (περὶ στιγμῆς). Herodianus patrem habuit Apollonium Dyscolum grammaticum notissimum, Romae autem floruit sub Marco Aurelio; Nicanor sub Hadriano vixit. Disertis verbis hi fontes indicantur in fine singularum rhapsodiarum, e. g. ad calcem rhapsodiae *Γ*: παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλικῆς προσοδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ Νικάνωρος περὶ τῆς Ὀμηρικῆς στιγμῆς.

Ex quatuor igitur hisce libris excerpta scholia ad Iliadem et Odysseam postea ab indoctis librariis in breviorē breviorēque formam non sine sensus detrimento sunt contracta, tum intermixtis Porphyrii verbosis animadversionibus aliorumque observatiunculis futilibus vel etiam plane absurdis in immensum sunt adaucta. Dubitari autem nequit quin multae Alexandrinorum observationes criticae aut omnino interciderint aut ita mutilatae ad nos pervenerint ut verus sensus nos fugiat. E Genevensi codice (de quo vid. infra) nonnulla, quae veteres critici ad librum *Φ* annotaverant, melius nuper innotuerunt; pauca praeterea e papyris sunt suppleta.

Aristarchi signa critica, quae supra commemoravimus, haec sunt:

1) διπλῇ (>—), quam apponebat versibus ubi occurreret vocabulum difficile aut lectio diversa aut aliquid quod ad alios locos recte constituendos conducere putaret; e. g. *A* 3 „ἡ διπλῇ ὅτι τινὲς κακῶς γράφουσι κεφαλὰς“ (pro ψυχὰς).

2) διπλῇ περιεστιγμένη (>÷—), ad redarguendos Zenodoti errores. E. g. *B* 239: „ἡ διπλῇ περιεστιγμένη ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑοῦ“ (pro ἑο).

3) ὀβελός (—), ad notandos versus aliquam ob causam suspectos. E. g. *A* 29—31: „ἀθετοῦνται ὅτι ἀναλύουσι τὴν ἐπίτασιν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἀπειλήν.“ Est autem ubi *diple* et *obelus* coniunctim ponantur; e. g. *K* 240 *Ξ* 114.

4) ἀστερίστος (✕), ad designandos versus alibi perperam repetitos, e. g. *A* 12 sqq.; recurrunt enim vs. 372 sqq. — Illis autem versibus, quos Aristarchus aliunde irrepsisse censebat, *asteriscum cum obelo* appingebat; e. g. *A* 372 sqq. — Interdum *asteriscum* comitatur *diple periestigmene*, e. g. *A* 208 sq.

Raro occurrunt ἀντίσιγμα (◊) et στιγμαή (•), *dubitationis signa*, quae Aristarchus adhibebat locis ubi bis deinceps idem legitur, ita ut alteram utram enarrationem delendam esse appareat, utra tamen spuria sit non constet; prioribus versibus tum praefigebat antisigma, posterioribus punctum; vid. Θ 535—537 et 538—541, Κ 397—399 ¹⁾.

De ceteris codicibus pauciora quam velles sunt cognita, neque aequum de iis iudicium ferri potest; nam casu magis et temere quam ratione collati sunt, prouti in manus virorum criticorum incidebant. multi autem in bibliothecis latitant a nemine hactenus excussi. Sed spes est fore ut post paucos annos melius de singulorum mancriptorum, in quibus Ilias servata est, pretio aetate cognatione iudicari possit; nam egregia diligentia huic labori incubuit vir sagax et industrius W. Leaf, et nuper Universitas Oxoniensis perito codicum aestimatori T. W. Allen mandatum dedit ut codicum Homeri per cunctas Europae bibliothecas anquisitorum accuratum conficeret catalogum.

Interim Leaf Iliadis codices, qui in Museo Britannico et in bibliotheca Parisiensi asservantur, examinavit, et in *Journal of Philology* 1890 vol. XVIII p. 181 sqq. et 1891 vol. XX p. 237 sqq. demonstravit post codicem A nullum manuscriptum maioris esse momenti ad textum constituendum quam **Parisiensem 2766** (LaRoche Hom. Textkritik p. 471, n° 86) saeculi XIIIⁱ exeuntis aut XIVⁱ, qui Constantinopoli emtus est et olim fuit Solomonis patriarchae Hierosolymorum.

Cum hoc exemplari quam accuratissime concinunt Codex Vindobonensis linteus n° 5 (LaRoche **L**) saeculi XIVⁱ, Iliadem cum Odyssea continens (cf. proleg. Odysseae nostrae p. xii), et **Lipsiensis** linteus n° 1275, cuius ulterior tantum pars, in qua leguntur *P* 90—Ω finem, aetatem tulit; prioris partis (*A*—*P* 89), quae aliunde est suppleta,

¹⁾ In poetarum scenicarum et molicorum editionibus prorsus diversus erat usus signorum — (paragraphi), diple, asterisci, testo Hephaestione p. 133 sqq. Gaisford.

Veterum, etiam Romanorum, notas criticas habes in Suetonii editione Reifferscheidtiana p. 137-144 et in Gardthauseni Palaeographia p. 288 sqq. — De criticorum Homericorum notis vid. Sengebusch in Dissertatione Homerica I p. 25 sq.

textus notatu non est dignus. E Parisiensi descriptum esse Vindobonensem suspicatur Leaf, fretus praesertim varietate lectionis Φ 213, ubi solus Parisiensis praebet id quod Casaubonus olim (e coniectura?) dedit $\epsilon\kappa\theta\acute{\epsilon}\gamma\chi\alpha\tau\omicron$, Vindobonensis habet $\epsilon\kappa\theta\acute{\epsilon}\gamma\chi\alpha\tau\omicron$, in ceteris est

$\epsilon\dot{\iota}$ $\mu\eta$ $\chi\omega\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ $\pi\rho\omicron\sigma\acute{\epsilon}\phi\eta$ $\pi\omicron\tau\alpha\mu\omicron\delta\varsigma$ $\beta\alpha\theta\upsilon\delta\acute{\iota}\nu\eta\varsigma$

$\acute{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\rho\iota$ $\epsilon\dot{\iota}\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\beta\alpha\theta\acute{\epsilon}\eta\varsigma$ δ' $\epsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\gamma\chi\alpha\tau\omicron$ $\delta\acute{\iota}\nu\eta\varsigma$.

Quo tamen argumento non conficitur Parisiensem Vindobonensis patrem esse, si nos iure suspicati sumus paradiorthosin esse illud $\epsilon\kappa$, repetitum enim esse $\delta\acute{\iota}\nu\eta\varsigma$ e versu superiore, olim autem fuisse aliquid quale van Herwerden deinde excogitavit: $\beta\rho\omicron\tau\acute{\epsilon}\eta$ δ' $\epsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\gamma\chi\alpha\tau\omicron$ $\varphi\omega\nu\eta$. Immo e Vindobonensi fluxisse Parisiensem hinc effecerit quispiam. Quapropter hac de re ampliandum videtur donec accuratius uterque codex excussus fuerit. Optimae sunt codicis Parisiensis lectiones Z 479 I 446, notabilis II 365.

Dignissimi qui consulantur iudice Leaf etiam alii tres codices sunt Parisienses: 2767 (LaRoche Hom. Textkritik p. 471 n° 89), saeculi XIIIⁱ, qui caret versibus A 1—119, 202—234, Ω 674 sqq., et saeculi XVIⁱ codices gemelli 1805 (LaRoche ibid. p. 470 n° 80, Omont Facsimilés de Ms. Grecs des XVe et XVIe siècles tab. 21) et Supplément Grec 144 (apud LaRochium l. l. non commemoratus).

Bonis fontibus praeterea accensendus est codex **Townleyanus** saeculi XIIⁱ aut XIIIⁱ ineuntis ¹⁾, Brit. Mus. Burney Mss. n° 86. Folia habet 281, in singulis paginis sunt versus 27. Paginam, in qua Z 206—232 sunt exarati, repraesentat tabula 67 Societatis Palaeographicae. E Townleiano et Veneto **B** (n° 453 saeculi XIⁱ) descripta sunt scholia L (Lipsiensis) et V (Victoriani Monachensis n° 16, qui sola scholia sine textu continet).

Impune vero videntur neglegi posse Laurentiani duo codices saeculi XIⁱ vel XIIⁱ, XXXII 3 et 15 (**C** et **D** LaRoche), qui textum praebent nitide sane et emendate scriptum sed a lectione vulgata nonnisi raro admodum discrepantem. In D rhapsodiae A — A alia manu ac ceterae sunt scriptae, casu autem interciderunt versus P 28—159,

¹⁾ Propter indictionis annum qui in subscriptione commemoratur anno 1210 aut 1255 tribuitur a v. d. Thompson in annotatione quae tabulae 67 Societatis Palaeographicae est subiuncta; huic assensus T. W. Allen Journal of Philology 1890 etiam propter litterarum ductum saeculo XII° vel sequenti adscripsit. Lehmann et Maass anno 1059, Gardthausen anno 1344 scriptum esse statuerant.

et consulto omissa est navium recensio *B* 494—577, quae etiam a papyro Harrisiano et a codicibus Townleiano Angelico Genevensi abest.

Archetypum codicis *D* in singulis paginis habuisse versus 21, descriptum inde esse etiam **Genevensem** n° 44 saeculi XIIIⁱ, hoc autem codice Henricum Stephanum usum esse in sua Iliadis recensione, demonstravit J. Nicole in libro les scolies Genevoises de l'Iliade 1891, ubi scholia inedita codicis Genevensis evulgavit, quae in rhapsodia Φ magni sunt pretii.

Praeterea h. l. recensendi sunt:

Eust. = lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae, quas post LaRochium denuo summa cura excussit M. Neumann in Fleckeisen's Jahrb. f. Philologie, 20er Supplementband 1893, p. 143—340 (separatim editus est liber sub titulo: Eustathios als kritische Quelle für den Iliastext); demonstravit autem codicibus *L* et *G* cognatum fuisse Iliadis exemplar quo Eustathius usus est.

Veneti **B** (453), **M** (456), **N** (459 chartac.), **O** (bombyc.) apud LaRochium. Codex *B* propter scholia permagni est pretii, propter textum raro commemorandus; paginae *H* 395—413 continentis imaginem optimam exhibet scholiorum editio Dindorfiana.

Harl. = Harleianus 5693 saeculi XIVⁱ, quem olim Wittianum (LaRoche Textkr. p. 474 n° 101) dictum esse suspicatus est Heyne II. III p. xcvm, demonstravit W. Leaf Classical Review 1889 p. 295. Lectionem vulgatam nullum manuscriptum constantius refert quam hic codex et Laurentianus *C*; notas marginales inesse minime contemnendas, ab Heynio autem LaRochiove nondum satis accurate excussas, dicit Leaf l. l.

Multo deterior est Harleianus 5600, quem anno 1466 Rhosus descripsit Florentiae, Townleianum et Florentinum aliquod exemplar secutus. Sed notatu dignum censet Leaf Harleianum 1771 saeculi XVⁱ, in quo veterum lectiones repperit nonnullas quae in ceteris manuscriptis non occurrunt.

Cant. — Cantabrigensis 300, Stuttgardiensi proxime cognatus.

Mor. — Mori Episcopi Eliensis codex, ex Barnesii tantum collatione notus.

Barocc. = Baroccianus 202. Cum Baroccianus tum Mori codex plerumque cum Vindobonensi *G* concinit.

Vrat. = Vratislavenses sex apud Heynium.

Vat. = Vaticanus.

Mosc. = Moscovienses apud Heynium.

Z = Stuttgardiensis 5 saeculi XVⁱ aut XVIⁱ (LaRochii S), de quo vid. proleg. Odyss. p. xi.

Vindobonenses **G** (39), **H** (117), **L** (5); de quorum ultimo vid. supra.

Haec fere manuscripta critico Iliadis editionem adornanti adhibenda sunt. Sed fieri non potest quin spe cadat qui expectet fore ut aut hisce aut pluribus vel etiam omnibus quae extant manuscriptis excussis praestantior textus quam vulgo circumfertur sit evasurus. Propius ad veritatem accedat quispiam statuendo exemplar quodlibet, etiamsi recens sit admodum vitiisque oppletum, sufficere ad cognoscendum Iliadis Odysseaeve textum traditum. Nam si neglegimus vitia tralaticia, quae nemo non currente calamo corrigat si vel mediocriter artis metricae dictionisque epicae sit peritus, et glossemata in locum glossarum recepta (e. g. δειδιάχθαι A 831, διώκη O 681, vid. etiam schol. X 430), talibus tantum locis inter se discrepare solent manuscripta, ubi dictio HomERICA duas pluresve voces ad eandem rem indicandam praebet; qualibus locis ne ipse quidem poeta, si revivisceret, sua verba praestare posset. E. g. ὄξει δουρὶ — δουρὶ φαεινῷ — ὄξει χαλκῷ A 490 A 421, μέλινον ἔγχος — ὄβριμον ἔγχος — χάλκεον ἔγχος P 272, 259, πόνον ἄλλαστον — π. ἀμέγαρτον B 420, κρατερὴν ... ἐνιπὴν — χαλεπὴν ... ἔ. E 492, ὀρυμαγδῶ — ἀλαλητῶ Φ 256, ἐν αἰνῇ δημοτῇτι — ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ N 207, κατὰ δῶμα — ἐνὶ οἴκῳ X 478, μεγαθύμῳ(-μου) Πηλεΐωνι(-νος) — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος P 214, τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο — τεύχεσι λαμπόμενον μεγαθύμου Πηλεΐωνος P 199, παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς — π. θ. ποδάγκης δ. Α. T 40, ἀριστῆες Παναχαιῶν — ἐκκνήμιδες Ἀχαιοὶ H 385, ἱππόμαχοι — ἱππόδαμοι K 431, γέρων ἱππηλάτα — γερόνιος ἱππότης II 196, παρ' αἰδοίης ἀλόχοισι — παρὰ μνηστῆς ἄ. Z 250, δέμας καὶ εἶδος ἀρηγτός — μέγας καὶ εἶδος ἀρηγτός — δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν Ω 376, τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς — τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε E 764 (cf. E 814 K 168), Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι — Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι B 484, ἦρ' ἄγορεύειν — ἀντίον ἠΰδα H 347, ἔπεα πτερόεντ' ἄρόρευε — ἔ. πτερόεντα προσηύδα Φ 121, 427 Ψ 535, ἀνώγει — κελεύει T 102,

δαϊζέμεναι — κατακτάμεναι Φ 33, τετελεσμένον ἔσται — τελέεσθαι δίω A 204 I 310, etc. etc. — Praeterea γε τε δέ, δέ τι et δ' ἔτι, κεν et ἄν, γάρ et περ, ὅς et ὥς, ὅτε et ὅτι, τοί et οἷ, -σονται et -σωνται, -σουσι et -σωσι, -ει et -η, -ωμι et -οιμι, -ειη et -ηη, -ηται et -οιτο, -εσθαι -σεσθαι -σασθαι, -εμεν et -ειν, -τερος et -τατος, -οιν et -οισιν, μαχέσσομαι et μαχήσομαι, ἵμεναι et ἰέναι, ἵκανον et ἴκοντο, ἔχεναι et ἔχενον. εἴλε et ἦρει, ὀρούσας et ὀρούων, ἐνάρριζε et ἐνάρριζε, εἶρετο et ἦρετο. ἐκέλευε et ἐκέλευσε, ἐλέησε et ἐλέαιρε, ἔειπες et ἔειπας, αἰζαντα et αἰσσοντα, ἐλόν et ἔχον, ἔθηκε et ἔδωκε, τρέψε et στρέψε, καὶ κείθι et κῶκεϊθι, στήθεσσιν et στήθεσφιν, πολεμ. et πολεμ.. ἀντίος (-οι) et ἀντίον, ἀσπασίος et ἀσπασίως, χειρὶ et χειρσί, πρῶτα et πρῶτον, οὔτως et αὐτως, ἀγήραος et ἀγήρω. διός et θεῖος, Πολυδάμας et Πουλυδάμας, ἐν et ἐνί. προτί et ποτί, πόνος et φόνος aliaque eiusmodi in manuscriptis passim variant; de duobus modo dualem modo pluralem numerum invenimus adhibitum, subiecta neutr. plur. modo singularem modo pluralem verbi adsciscunt, augmentum in aliis manuscriptis additur in aliis omittitur. Qualia sedulo cum pulvisculo corrasisse nihil prodest, nam singulis locis quid sit legendum non codices grammaticorumve notulae docere nos possunt, sed dictionis epicae leges ex ipso Homero cognitae, et si qua res harum ope liquide demonstrari nequit, ne manuscripta quidem ad eam conficiendam satis valent sed in medio est relinquenda.

Scilicet carmina Homerica, cum primitus in ore cantorum magna cum libertate essent tractata, postea religiosa veneratione culta per longum temporis intervallum perinde atque aliarum gentium libri sacri a mutandi libidine tuta fuerunt, ita ut vel transversum digitum a traditis litteris discedere nefas haberetur; id quod melius in dies perspicitur, dum ex Aegypti sepulcris in lucem protrahuntur volumina, quae circa Christi natales sunt scripta. Constat nunc eosdem errores, eadem vitia ridicula, quibus recentiores codices inquinati sunt, vetustis illis exemplaribus inhaerere. Textum receptum si quis cognoscere cupit, nihil interest utrum Harleianum codicem adeat saeculo XIV exaratum, an Genevensen saeculi XIII, an Laurentianos saeculi XI, an papyrum Harrisianum qui Christi aetatem antecedit. A pueris cum Iliade et Odyssea consuescebant Graeci; singulos versus singulaque adeo verba et sonos recens adhuc et tenera recipiebat memoria, tam falsi praeque tenax quam pervia vero quaeque minus intellegentur accurate magis retinens, ita ut nulla inde avellere posset aetas; adulti

autem ne dubitabant quidem quin fide ab omni parte digna essent quae primis annis didicissent.

Fuerunt tamen Alexandriae, fuerunt Romae, qui aliis oculis vetusta illa carmina adspicerent neque caeca veneratione abrepti sacrove horrore stupentes pro sinceris verisque haberent quae respueret ratio, sed textum traditum sobrie examinantes eadem severitate de eo iudicium instituerent qua aliorum poetarum opera perscrutarentur. Ita nata est ars grammatica, nata est ars critica. Sed huius artis ea est natura ut infesti ei sint omnes quos tenet religio, et quoniam pauci semper fuere qui ingenii acumine praecellerent, permulti vero qui alienis placitis acquiescerent, extra scholas non multum valuerunt criticorum conamina. Textus carminum Homericorum identidem a grammaticis est repurgatus, sed extra exemplaria quibus ipsi eorumque discipuli utebantur vix manavit eorum sapientia; vulgus aspernabatur libros illos correctos, immo corruptos, ut loquebantur, neque „suum sibi eripi Homerum” passum est. Aristarchi magnum nomen quis non dixit! — et tamen uno post eius mortem saeculo tam penitus in oblivionem hominum abierant quae ad textum Homericum contulerat emendandum, ut multorum locorum ne constaret quidem lectio Aristarchea. Quapropter Augusti aevo spissos libros scripserunt alii grammatici de Aristarchi studiis Homericis; spissiorem multo nostra aetate scripsit vir acutissimus et doctissimus de Didymi studiis Aristarcheis; et post mille fortasse annos, — si etiam tunc Homerus et litterae Graecae hominibus cordi erunt, — ingenti opere ab erudito aliquo viro complectentur quae tunc temporis sciri poterunt de Lehrsii vel Ludwichii studiis Didymeis. Sed nihil haec omnia ad vulgus Homerum legentium aut antehac attinuerunt aut etiam nunc attinent.

Quae autem difficilia sunt in carminibus Homericis — et sunt per multa in iis difficillima — manuscriptorum ope expediri aut corrigi nequeunt. Neque veterum grammaticorum observationes talibus locis multum utilitatis afferunt, licet interioris hae sint notae quam farago variarum lectionum e codicibus corrassa. Dictioni epicae quae repugnant verba verborumve figurae, in vetusta illa carmina longe maximam partem prius irrepserunt quam concrevit et veluti obriguit textus receptus, quem nos nunc manibus tenemus, ante nos tenuerunt Zenodotus Aristophanes Aristarchus Didymus quique sunt alii

Et quamquam textus Homericus origo densis nebulis est involuta, id tamen satis certum videtur, tempore Platonis ab hodiernis manuscriptis non admodum fuisse diversum.

Quae cum ita sint, criticis hodiernis duae patent viae. Aut acquiescendum est in textu tradito, si quis autem otio affluit et taedium devorare non recusat, adhibitis omnibus quae supersunt manuscriptis aut parte eorum selecta textum illum quam accuratissime potest constituere. Sic tamen multa agendo nihil aliud efficiet quam ut textus evadat talis fere qualem vilissimum quodque Iliadis vel Odysseae exhibet exemplar, paucis tantum locis et ἀδιαφόροις potissimum in rebus inde discrepans. Aut editor hodiernus emendare conabitur quae accepimus, fretus non fallacibus et inter se discrepantibus codicum papyrorumque testimoniis sed dictionis epicae metricque legibus, quae multorum acumine indefessoque studio sensim sunt indagatae. Sic vero latus patet campus singulorum opinionibus, neque unquam fieri poterit ut de omnibus, quae huc in censum veniunt, quaestionibus omnes idem sentiant. Ne id quidem praestare potest criticus quantumvis a temeritate et libidine abhorrens, ut semper sibi constet ipse; nam in diversa identidem trahimur dubiisque passim haeremus, quid non sanum sit perspicientes, fortasse etiam cur corruptum sit intellegentes, sed certum remedium non tenentes.

Aliquid tamen hac via attingi potest, et vel multum assequimur cum discernimus quid vitium crepet, quid sincerum sit; quid antiquam linguam deceat, quid aetatem prodat recentiore. Nihil autem utilius est ad sensum pulchri acuendum, nihil magis conducibile ad iuniorum praesertim effingenda ingenia facultatemque criticam confirmandam, quam tale studium carminum Homericorum, quo singula verba singulaque enunciata sedulo pensitentur et ad leges exigantur quae non pro recentioris cuiuspiam philologi arbitrio scriptae sunt sed multorum diligentia ex ipsis carminibus epicis erutae.

ΤΩ ΚΕΝ ΕΠΙΣΧΥΪΑΣ ΛΙΠΑΡΟΥΣ
 ΙΕΙΒΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ
 ΗΡΗΤΙ ΡΕΨΒΑΘΕ ΑΘΥΓΑΤΕΡ ΚΙ ΕΓ
 ΑΛΛΟΝ ΜΕΝ ΚΕ
 ΡΕΪ ΑΚΑΤ
 ΩΚΕΑΝΟΥ
 ΖΗΝΟΣ Α
 ΟΥΔΕΚΑ

IV. **Π**ΙΣΤΑΝΟΙΣ ΒΕΛΕΣCΙ ΝΕΤΤΟΙ ΧΟΙΛΕΝΟC ΚΑΤΑ ΠΕΦΗ
 ΩCΦΑΤΟ ΚΑΙ ΟΥ ΑΤΟC ΝΑΜΙΑCΤΟ ΝΕΤΤΕ·
 ΤΗC ΔΕ ΠΕΘΕΛΕΝ Η ΤΡΙΑ Η ΕΚ Η ΧΕΤΟΙΟ·
 ΕΚ ΤΟ ΡΕΩΦΡΑΥΑCΤΩΝ ΤΟ ΛΥΦΙΤΑΤΕ ΤΑΝΤΩΝ·
 Η ΜΕΝ ΜΟΤΤΟ CΙC ΕCΤΙΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΘΕΟΔΩC·
 ΟΥΔ' ΕCΤΑΝ ΤΡΟΙ Η ΝΔΙΩC ΤΡΙΝΩ ΦΕΛΛΟΝΔΕCΘΑΙ·
 Η ΑΓΑΤΗ ΝΥΜΦΟΠΟΔΕΕΚΟCΤΟ ΝΕΤΟC ΕCΤΙΝ
 ΕΞΟΥΚΕΙΘΕΝ ΕΠΙΝΗΧΙCΗCΤΕΝ ΑΝΑΤΑΤΗC·
 ΑΛΛΟ ΤΩC ΕΝΑΚΟΥCΑΚΟΝΕΤΟ CΟΥCΑΦΗΛΟΝ·

[illegible]

V. Codex reconstitutus Syriacus, № 241—248.

VI. Codex Venetus A, K 343—351 (omissis scholiis marginalibus).

HOMERI ILIAS

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Δοιμός (vs. 1—52). — Μῆνις (vs. 53—492). — Λιταί (vs. 493 sqq.).

μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
 ὀλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖσ' ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄφιδι προΐαψε 3 cf. A 55
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ Φελώρια 'τεῦχε κύνεσσιν

5 οἴωνοῖσί τε πᾶσι, — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, — 5^b = λ 297 cf.
 ἕξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διεστήτην ἐρίσαντε Cypri. fr. 1
 Ἀτρεΐδης τε Φάναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

4 sq. Zen. —

1] vetustum Iliadis exemplar ἢ ἀφ' Ἑλικῶνος; dictum hoc habebat exordium: Μοῦσα; αἰεῖω καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον testibus Cratete et Nicanore in Anecd. Rom. p. 5. || Πηληϊάδα' § 55] -δew mss.

2 ὀλομένην § 21] οὐλομένην mss.

3 ψυχὰς] κεφαλὰς; Apoll. Rhodius, ut legitur A 55; vid. etiam α 343 λ 549.

4 αὐτοὺς] corpora, ψυχὴ enim (anima) umbrae instar est; cf. Ψ 65.

5 πᾶσι] i. e. παντοίοις, item ι 19, 422; cf. praeterea Ω 292 sq. — Zen. δαίτα; vetustam hanc lectionem, cui favent Ω 43 B 383 (vid. etiam Soph. Philoct. 957, Eur. Hecub. 1076, Herod. VI 19), secuti sunt Aesch. Suppl. 801, Eur. Ion. 504. Vulgatam πᾶσι, quam Aristarchus praetulit, in suo Homero legisse videtur Sophocles Ai. 830; vid. etiam Aristoph. Av. 1117. Cf. Ludwich Aristarch.

II p. 87 sqq. || Διὸς — βουλῇ] cf. θ 82 Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς. — Mira ex his verbis effinxisse Cypriorum carminis auctorem docent scholia. || βουλῇ] βουλῇ Nicanor alii apud Eust.

6 ἕξ οὗ] iungatur cum vs. 1: *cane Achilles iram ab illo inde temporis puncto exorsa quo...*; cf. α 10 θ 500. Ar. iungebat cum verbis proxime praecedentibus (*Iovis voluntas fiebat ex quo...*). || διεστήτην] διαστήτην mss. — Fuerunt olim quilegerent δαίτην ἐρίσαντο et propter feminam rixati sunt interpretarentur; vid. Eust. 21,44 Bekk. Anecd. 735,2. Hinc vocem στήτα pro femina adhibuerunt Theocritus Syring. 14 et Dosiades Ar. 1.

7 Φάναξ ἀνδρῶν] hoc uno loco postponitur patronymico, ceteris proprium nomen antecedit.

- τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Αἰτοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὔνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 12sq. cf. Ω 501 sq.
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρον τ' ἀπερείσι' ἄποινα, 13-16 = 372 sqq.
 στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶ Φεκηβόλου Απόλλωνος
 15 χρυσέῳ ἄν σκήπτρῳ, καὶ ᾿λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν
 „Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί, 17 cf. Ψ 272, 658
 ὕμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 18-21 cf. h. Cer.
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐν δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι, 135 sqq.
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἄζόμενοι Διὸς νῖα Φεκηβόλου Απόλλωνα.“
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφήμησαν Ἀχαιοὶ 22-25 = 376 sqq.
 αἶδεσθαι θ' ἱερῇ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα, 23^b = h. Ven. 141
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ᾿Φάνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς F' ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25^b = 326 II 199

8 σφωε] σφωε nonnulla, cum Zen. et aliis.

9] Musa interrogata responsum dare fingitur quod iam profert vates; cf. B 494, 763 A 221 (E 705 A 301 II 694) α 11 et ad M 176. || Αἰτοῦς; § 77; Αἰτῶς ἀγλαός Nauck, cf. h. Merc. 314, 500 et Iliadis exordium alterum quod ex Aristoxeni auctoritate affert Anecd. Rom. p. 5: ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, | ὕπῳ; δὴ μῆνις τε χόλος θ' ἔλε Πηλεΐωνα, | Αἰτοῦ<ς τ'> ἀγλαὸν νιδν' ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς etc.

11 τόν] articulus nomini proprio hoc uno loco additur, diversi enim sunt loci qualis est B 105; Heyne δὴ vel ἄρα coniecit, PKnight τοι, Nauck τοῦ; an *φοι? || ἠτίμασεν Ambr. A] ἠτίμησ' mss. pleraque.

14 στέμμα τ' HStephanus] στέμματα Ar. mss.; singularem praeferendum esse docet vs. 28. Vox στέμμα infula nonnisi vs. 28 et 373 redit (sed cf. στέρω στέφανος στερμένη στεφανῶς πιστερις). De re vid. Aesch. Suppl. 21 sqq. Soph. Oed. R. init.; locum imitatur Ovid. Art. am. II 401 sq. laurumque manu villasque ferentem... Chrysen.

15 χρυσέῳ] cf. § 18 et 61. || ἄν Lehrs] ἀνὰ, item vs. 374; cf. § 61. || λίσσεται Ar. A]

ἔλίσσεται pleraque, item vs. 374; cf. § 27.

16 Ἀτρεΐδα] sic Ar., alii olim -δας.

18 θεοὶ] synizesis novicia, cf. § 8; ὕμιν (ὑμῖν) θεοὶ μὲν Bentley, ἀλλ' ὕμιν (ὑμῖν) μὲν Fick.

19 οἴκαδ' neglectum est F. Bentley καὶ Φοῖκαδ' (cf. I 393) aut ἐν δ' ᾿Ιστρος, Nauck ἐν δ' ἀπονέεσθαι, Salter apud Heynium ἐκπέρσαι πόλιν Πριάμου ἐν Φοῖκαδ' ἱκέσθαι, Naber mavult ἐκπέρσαντε πόλιν etc. (an πέρσαντας Πριάμοιο πόλιν?). Cf. E 716 Hor. Sat. II 3, 191.

20 λῦσαι τε φίλην τά τ' Wolf] λύσατε φίλην τὰ δ' mss. et schol. BL, λῦσαι τε φίλην καὶ Apio et Herodorus apud Eust., Bentley λύσαντε φίλην τὰδ' ἄποινα δέχεσθε. Locus impeditus; cf. q 354 sq.

21 νῖα Bentley] νιδν mss.

22] imitatur Verg. Aen. XI 132 *omnes eadem ore fremebant*. || ἐπηυφήμησαν] comp. nonnisi versu parall. redit, simplex I 171 †, ubi vid.

23 αἶδεσθαι § 289] αἰδέσθαι mss.

24 Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] -δεω -νο; Zen. || ᾿Φάνδανε] ἡνδανε mss.

25 κακῶς] de hac voce absurda profert Plut. de aud. poet. 4. || *F' addidimus.

- „μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κινήω,
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα,
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκηπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ Φοίῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης
 ἰστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιάουσαν.
 ἀλλ' ἔθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νήηαι.“
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ, 33 = Ω 571
 'βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 33^a = Ω 689
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ' ὁ γεραίος 34 cf. I 182 v 220
 Ἀπόλλωνι Φάνακτι, τὸν ἡύκομος ἔτεκε Αἰητώ· h. Merc. 341
 „κλυθί μοι, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῶσιν ἀμφιβέβηκας 36^b cf. T 413 2318
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιο τε Φῖφι Φανάσσεις, 37 sq. = 451 sq
 Σμίνθιε· εἴ ποτέ τοι χαρέεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, 39-41 cf. ρ 240
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκηα sqq.
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐφέλδωρ· 41^b = 504
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.“
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων· 43 = 457 Π 527
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι κρήνην χωόμενος κῆρ, 44 cf. B 167
 45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτην.
 ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,

29—31 Ar. — || 46 sq. Zen. —

26 κινήω § 122] κινήω mss.

28] cf. Verg. Aen. II 430. || στέμμα] vid. ad vs. 14.

29-31] his verbis debilitari Agamemnonis minas, gratum enim fore patri si eius filia regis concubina esset, statuit Ar.; quam opinionem merito damnavit Cobet Misc. Crit. p. 230.

31 ἀντιάουσιν § 191] -όωσαν mss.; sed suspectum est ipsum verbum, quod accusativum alias non admittit; vGendt ἀμφιέπουσαν probabiliter, Naber ἐντύνουσιν coll. ψ 289 et Apoll. Rh. III 40. Vulgatam tamen imitari videtur Soph. Ai. 491.

33 δ' δ] δέ?

34 ἀκέων] ἀκέων Zen.

35 ἡρᾶθ' δ] ἡρᾶτο?

37 μοι] sic olim quidam, μεν Ar. et mss., vid. E 115 β 262 etc. et cf. § 92. || ἀμφι-

ρέβηκας] *tueris*, translata significatione a milite qui sodalem prostratum (P 4) vel a cane quae catulos (v 14) corpore suo tegit. Item A 451 v 198 Aesch. Sept. 175.

39 Σμίνθις Nauck] Σμινθεῦ mss. vitio metrico, vid. § 14. Epitheton † a Troadis urbe *Sminthe* repetebat Ar., alii *murium deum* interpretabantur, esse enim *σμίνθον μῦρεν*; vid. Strab. XIII p. (604 et) 613. || ἐπὶ... ἔρεψα] *conterē*, cf. Ω 450 ψ 193, non *velavi*. *La. conf. § 3.*

Coronarum apud Hom. usus nullus est.

41 τὸ δέ] sic Ar., τόδε Herodianus alii.

42 τίσειαν] Zenodoto τίσειεν tribuitur in schol., hinc τίσειεν eum scripsisse coniecit Wolf, Ludwig vero τίσειαν, Aristarcho τίσειεν tribuens coll. Ω 38.

45 ἀμφηρεφέα] † (cf. κατ-, ἐπηρεφής etc.).

46 ἐκλαγξαν — ὤμων] imitatur Verg. Aen. IV 149 *tela sonant humeris*.

αὐτοῦ κινήθεντος· ὃ δ' ἦε νύκτι Φεφοικώς.
 ἕξειτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε
 δΦεινή δὲ κλαγγή 'γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

- 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπένκῃς ἐφίεις
 'βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκρῶν καίοντο θαμεῖται.

- ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε 'καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 τῷ γὰρ ἐνὶ φρέσ' ἔσθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 'κῆδετο γὰρ Δαναῶν, οἵ τε ἔα θνήσκοντας ὄρεα.

οἱ δ' ἔπει οὖν ἡγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

57 cf. Ω 790

„Ἀτρεΐδην, νῦν ἦμε πάλιν πλαγχθέντας δῖω

59 sq. cf. v 5 sq.

- 60 ἄψ ἀπονοστήσειν, αἳ κεν θάνατόν γε φύρωμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος θαμάει καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἐορῆα
 ἥ καὶ ὄνειροπόλον, — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστί, —

63 Zen. —

47] *versum damnat* PKnight. || αὐτοῦ] languet. || Φεφοικώς] ἔλυσθαις Zen. — Dei aspectus terribilis cum nocte comparatur; imaginem minus definitam satis tumentur *M* 463 λ 606, imitati sunt h. Merc. 358 Eur. Orest. 408.

50 οὐρῆας] *mulos*, ut *Ψ* 111 alibi; male *custodes* interpretabantur quidam coll. *K* 84, quibus assensus est Aristot. Poet. 26.

51 ἐχεπένκῃς] redit *A* 129, cf. *περιπενκῃς* *A* 845. Significat *acutum*, a radice *πενκ-* (*pungo*), unde etiam *πενκί* (arbor acuta), *πενκίλιμος*, *πενκεδανός* *K* 8 ducta sunt.

53] *versus caret iusta caesura*, ut *I* 220 § 191.

55 ἐνὶ Heyne (dubitanter)] ἐπὶ. Cf. Eust. et *Π* 83 *T* 121 λ 146 (v. l.) § 227 π 282, 291. Redit error Θ 218 ε 427 ο 234 σ 158 φ 1 h. Ap. 534 Ven. 15. || φρέσ' ἔσθηκε] *φρεσὶ* ἔσκει mss.

56 ὄρεα] ὄρητο (an ὄρητο?) Zen., item vs. 198. Cf. § 343 et § 5.

59 ἦμε § 92] ἤμμε mss. — Soli *Achilles*

et *Agamemnon* fortasse sunt intellegendi; si vero de cunctis Achivis accipiendus est dualis, vitii id est indicium. || πάλιν] *iterum* male interpretatus poeta Cypriorum carminis finxit priorem Graecorum Troiam versus expeditionem, qua in Mysiam appulerint et a Telepho profligati fuerint (cf. Ω 765). Particulam *retro* significare docuit Ar., qui una voce *παλιπλαγχθέντας*; scriptum malebat. || *πλαγχθέντας*] cf. *B* 132.

60 αἳ C] εἰ mss. cett., Zen. οἱ. || φύρωμεν Naber] *φύγομεν*.

61 εἰ ὅγ] *siquidem iam*, item vs. 574 *I* 434 *K* 242, 433 *A* 138 etc. || *θαμάει] *τε θαμῶ*. Cf. § 147. || *λοιμὸς*] †; vid. tamen ad vs. 97.

62 ἐρήομεν] *ἐρείομεν* mss., cf. § 122. Formam suspectam (vid. § 264) Schulze repetit ab aoristo *ἐρῆαι*, quem olim extitisse suspicatur; *A* 611 autem *ἐρηγον* scribit. Probabilius Nauck et vHerwerden coniecerunt *ἐρώμεθα* (ut § 133).

63 ὄνειροπόλον] vox redit *E* 149; cf. *ὄλω-πολός*; *A* 69 *Z* 76, *δικασπόλος* *A* 238 λ 186,

Handwritten notes in the left margin, including "et dicitur" and other marginalia.

- ὅς Φείπη ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης, 65 cf. 93
 αἵ κέν πως Φαρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων 66^b = Ω 34
 ἀντιάσας ἤμιν βούλητ' ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“
 ἦ τοι ὅ γ' ὧς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 68 = 101 B 76
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος, 69^b = Z 76
 70 ὅς 'Φεῖδει τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα, etc.
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλίων εἴσω
 Φῆν διὰ μαντοσύνην, τήν Φοι 'πὸρε Φοῖβος Ἀπόλλων. 72^b = A 353 cf.
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε O 441
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, Φεκατηβέλεαο Φάνακτος
 τοιγὰρ ἐγὼ Φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον 76 cf. Z 334
 ἦ μὲν μοι πρόφρων Φέπεσιν καὶ χειρσὶν ἀρήξειν.
 ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν', ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει, καὶ Φοι πείθονται Ἀχαιοί.
 80 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρην
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὕφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσιν ἔΦοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

80 Zen. —

αἰπόλος B 474 etc., ἀμφίπολος Γ 143 etc.,
 ἱπποπόλος N 4 Ξ 227, πυρπολέοντες κ 30 †.

64 ὃς εἶπη LH¹] ὃς εἶποι Eust., ὃς κ' εἶποι
 mss. cetera. || ὅ τι] cf. ε 215, τάδε μαινεται
 E 185.

65 ἐκατόμβης] vox hic primum obvia non
 centum boum sacrificium apud Hom. signi-
 ficat, neque ibi tantum adhibetur ubi boves
 mactantur, sed de multo minoribus sacri-
 ficiis usurpatur; vid. inprimis A 66, 142,
 309 et ad A 459; quapropter minime cer-
 tum videtur inesse vocis βοῦς stirpem; boum
 centesimam nuper interpretatus est Platt.

66 κνίσης] sic Ar., alii olim κνίσης, cf. N 12.

67 *ἀντιάσας ἤμιν βούλητ' βούλεται ἀντιάσας
 ἡμῖν. Cf. § 92 et 122.

68 κατ' ἄρ' ἔξετο Zen. ἐκαθέξετο. Cf. A 611
 O 716 (γ 402?) § 1.

69 Κάλχας] μάντις Zen. || οἰωνοπόλων] vox

redit Z 76, item οἰωνιστής B 858 N 70
 P 218. Vid. ad vs. 63.

70] versum imitatur Verg. Georg. IV 391
 sq. novit... omnia vates | quae sint quae
 fuerint quae mox ventura trahantur. || 'Φεῖδει
 § 160] ᾗδῃ Ar. mss.

71 Ἰλίων εἴσω] in hac locutione nomen
 proprium urbis de regione usurpatum est
 etiam Σ 58, 439 τ 182, 193.

73] Zen. ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα
 προσηύδα. || ὅ] sic Ar., ὃς Ambr. alia.

75 Φεκατηβέλεαο] †, alias Φέκατος vel Φε-
 κατηβόλος (Φεκηβόλος, Φεκάφεργος).

77 μὲν] § 18.

80 κρείσσων] κρείσσω (sic) Zen.; cf. 249
 Γ (11), 71, 92 H 114 II 688 β 180. ||
 χέρην] cf. § 87.

81 καταπέψῃ] comp. † (πέσσω B 237 etc.).

83 φράσαι] φράσσον Zen.

- 85 „Θαρσήςας μάλα Φειπὲ θεοπροπέων ὅ τι φοῖσθαι·
οὐ μὰ γὰρ Απόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺν, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις, *cf. ad v. 85.*
οὐ τις σοὶ παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
ζώνοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο, 88 sq. cf. π 438 sq.
89^a cf. π 373
- 90 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' αἶ' ἢ Ἀγάρμενονα Φείπης,
ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.“ 91 cf. B 82
καὶ τότε δὴ 'θάρσθησε καὶ ἠὺδα μάντις ἀμύμων·
„οὐτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης, 93 cf. 65
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητήρος, ὃν ἠτίμασ' Ἀγαμέμνων,
95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἅποινα·
τούνεκ' ἄρ' ἄλλγε' ἔδωκε Φεκηβόλος ἥδ' ἔτι δώσει.
οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀπάσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι Φελικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

96 Ar. —

85 θεοπροπέων Nauck] θεοπροπίων mss.; alias nomen est θεοπροπίη (vs. 87 etc.), sed vid. Z 438. Verbum θεοπροπίω extat A 109 B 322 β 184. || οἶσθα] sic, non οἶσθας, Ar.; cf. α 337.

86 Κάλχαν] sic Ar., Κάλχα Zen. D; cf. N 68, 222. Similes sunt errores Πολυδάμα M 231 N 751 Ξ 470 Σ 285, Λαοδάμα & 141, 153.

88 sq.] mss. οὐ τις ἐμεῦ ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο | σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει (ἐφήσει Vrat.), in quibus vitiosa sunt ἐμεῦ (§ 92), ζώντος (§ 194), κοίλης (§ 57). Correximus coll. π 439, item post nos Menrad et Fick.

88 χεῖρας ἐποίσει] rediv locutio T 261 π 438; χεῖρας ἐπείναι legitur A 567 α 254 γ 376 υ 29, 39, 386 ψ 37.

90 αἶ' ἢ § 326] ἦν mss.

91 Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Ar. Sosigenes] ἐπὶ στρατῷ mss.; cf. B 82.

92 ἠὺδα] ἠὺδαε? vid. § 191.

94 ἠτίμασ' Nauck] ἠτίμασ' LZ, -μησ' cett.

95 ἀπεδέξατ'] †, cf. Z 178 N 710 (δέχομαι passim).

97] sic Ar. cum Rhiano et Massiliensi; *καὶ δι-λοιμοῖο βαρείας χεῖρας* (κῆρας; Markland, cf. Φ 548) ἀφίξει Zen. mss.

98 Φελικώπιδα] fem. rediv h. XXXIII 1 Hes. Theog. 298, 307, 998, masc. Φελικώπιε; -πας (Ἀχαιοὶ -οὺς) A 389 etc., Φελικοβλέφαρος; Hes. Theog. 16.

99 ἀπριάτην] adi.? Redit § 317 h. Cer. 132, priore autem loco adverbii vice fungitur. Hic pro nomine proprio habebat Euphorio, quemadmodum multis locis dubitatum est voluissetne poeta nomen proprium significare necne; vid. ἀγανὼν Ἰππημολγῶν... Ἀβίων N 5 sq., (A)δρήστη δ 123, αἶα B 850, ἀλαλκομένης A 8 E 908, Ἀμοπάνα Θ 276, ἀπῆς A 270 etc., Ἀρέθουσα γ 408, ἄρειον A 407 O 736, Ἄρες E 31, ἄρπια Ποδάργη II 150, ῥῆ δ' Ἴσον A' 101, Βῆ(σ)σαν B 532, γερίητος B 336 etc., δέκτης δ 248, Λεξιάδη H 15, Δίον ἀγανόν Ω 251, Δόλων K 447, δοῦλης δ 12, εἰν Ἀρίμοισ' B 783, (ἐ)λάχεια ι 116 κ 509, ἐνῆα θ 200, ἐκκίτων Αἰπύ B 592, Θοῶσι ο 299, Ἰφθίμην δ 797 (ο 364), καρὸς (?) I 378, Κελάδοντι H 133, Κόρακος γ 408, Κραναῖ I' 445, Κράταις μ 124, λίσση γ 293, λυκηγενί A 101, 119, Μάκαρος Ω 544, μεῖλανι (?) Ω 79, Μέμνονας l. a. A 423, ναυσικλυτοῖ(ο) ξ 22, Οἰλῆος B 527, Οἰτυλοὶ B 585, Οὐρανίωνων E 898, Πολυδάμανα δ 228, Πύλῳ E 397, ῥοδανόν Σ 576, Σίντιες A 594 θ 294, Τέκτων E 59, τηλέπυλος κ 82, Φαίδι-

- 100 εἰς Χρῶσιν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθιοιεν.⁶
 ἦ τοι ὅ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέσθη
 ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
 'πύπλαντ', ὅσσε δέ Φοι πυρὶ λαμπετάοντ' ἐφεφέκην.
 105 Κάλχαντα πρώτιστα κἀκ' ὁσσόμενος προσέφειπε·
 „μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνουν εἶπες.
 αἰεὶ τοι τὰ κἀκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω 'φείπες φέπος οὐτ' ἐτέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις, *cf. col. v. 33*
 110 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι φεκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσήϊδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 φοίκοι ἔχειν. καὶ γὰρ φε Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ φεθὲν ἐστι χερσαῖον
 115 οὐδέμας οὐδὲ φνὴν, οὐτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι φέργα. 115 cf. 9 168
 ἀλλὰ καὶ ὥς φ' ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον· 115^b cf. δ 264 q 313
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σάον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. 117 cf. θ 246
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὶλ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργεῖων ἀγέραςτος ἦω, ἐπεὶ οὐδὲ φέφοικε

110 Ar. — || 117 Zen. —

μος δ 617, Φηρσίν A 268 B 743, Ωρυγίης ζ 172. ||
 ἀνάποιον] †, cf. νήποιον -νοι α 160 etc. (ἄποινα
 passim). || ἄγειν] post πρὶν inf. praesentis non-
 nisi h. l. et τ 475 occurrit, post πάρος Σ 245.

100 τότε] αἰ Zen. || ἱλασσάμενοι] ζ, ut A
 147 B 550; alias ι.

103 φρένες ... μέλαινα] de animo vehe-
 menter commoto dicitur, item P 83, 499,
 573 δ 661. Cf. κῆρ vel κραδίη πόφρυς Φ 551
 δ 427 etc. (ut πέλαος Ξ 16).

104 λαμπετάοντ' ἐφεφέκην] λαμπετόωντι
 ἐίτην mss.; cf. § 191 et 160. Verbi forma
 producta nonnisi versu parallelo redit
 (λάμπω saepius).

105 ὁσσόμενος] vultu portendens; idem val-
 let verbum Ξ 17(?) Ω 172 β 152 Hes.
 Theog. 551, ut posteriorum verbum βλέπειν.

106 κρήνουν] † ignotae originis. || εἶπες]
 εἶπας Ar., cf. § 153. Neglectum est φ, qua-
 propter Bentley τὰ κρήνα rescribebat; sed

vocem obscuram τὸ κρήνουν praestat non
 tangere, cum praesertim etiam articulus
 molestus sit. Fick τὸ κρήνουν ἔσπες.

107 τὰ κἀκ' ἐστὶ φίλα] φίλον ἐστὶ κατὰ Na-
 ber coll. A 541 A 372, at vid. A 345 q 15.

108 'φείπες] εἶπας Aristoph. Ar. et mss.
 pleraque, cf. § 153. || οὐτ' sic, non οὐδ',
 Aristoph. Ar., cf. A 553.

113 φε Bentley] ἔα. || προβέβουλα † (βού-
 λουμαι passim).

114 οὐ] sic, non οὐχ, mss.

116 *φ' addidimus.

117 βούλομ' malo (ut vs. 112 alibi). Iro-
 nice haec dicta sunt: malo profecto, si sapio,
 salvos esse meos quam perire. Non necessa-
 rium est οὐδ' ἀπολέσθαι, quod coll. θ 246
 dubitanter proposuit Heyne. || σάον Apoll.
 de Coni. 489] σῶν Ar., σάον vulg.

119 ἀγέραςτος] † (γέρας passim). || οὐδέ]
 *οὐ τι? sed cf. Φ 436 Ψ 493 φ 319.

- 140 ἀλλ' ἣ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἕλα διαν, 141-144 cf. 308
 ἔν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, εἰς δ' ἐκατόμβην 141 cf. γ 34 π 348
 θήομεν, ἄν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον ^{cf. α 10-25.}
 βήσομεν, εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἦ Αἴας ἦ' Ἰδομενεὺς ἦ δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἥε σὺ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότετ' ἀνδρῶν, 146^b = Σ 170 γ
 ὄφρ' ἡμῖν Φεακ' ἄροισι ἰερά ῥέξας. 389
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιφειμένε, κερδαλέοφρον, 149^a cf. I 372 h.
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων φέπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν Merc. 156
 ἣ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἣ' ἀνδράσι φῖφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχεσσόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοι εἰσι
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλωνι βοττανείρῃ
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηγνύ,
 οὔρεά τε σκιδόντα θάλασσά τε φηγῆεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἐμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνώπα,
 160 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπε' οὐδ' ἀλεγίζεις· 160 cf. M 238
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, ὅσων δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε φῖσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρωσ' ἐν ναιόμενον πολέεθρον· 164 cf. B 133 A
 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 33 Θ 288 I 402
 N 380 Φ 433

143 Zen. — || 160 Zen. —

- 140 μεταφρασόμεσθα] comp. †.
 141 ἐρύσσομεν] neglectum est F.
 142 ἐν Αῤ.] ἐς mss. Cf. vs. 309. || ἐπιτη-
 δεῖς] redit o 28.
 143 θήομεν § 122] θείομεν mss.
 147 ἰλάσσαι] de i vid. ad vs. 100.
 149 ἐπιφειμένε] cf. γ 205 i 214.
 151 ὀδόν] i. e. λόχονδε, cf. vs. 227.
 153 μαχεσσόμενος § 291] μαχησόμενος mss.
 155 βοττανείρῃ § 21] βοττανείρῃ mss. Non-
 nisi in hymnis (Ap. 363 Ven. 266) epi-
 theton redit, sed cf. v. l. τ 408.
 156 μεσηγνύς] Bekker] μεταξὺ mss., quae

- vox non est Homericā (vid. tamen i 221).
 157 σκιδόντα] σκιδόντα Ar.; cf. γ 290
 δ 227 ζ 87.
 158 χαίρης] subiunctivus tempori his-
 torico subiungitur etiam B 4 I 99, 495,
 691 Σ 190 X 282 γ 15 ζ 173 λ 94 ν 303
 π 234.
 159 ἀρνύμενοι] -τος Zen. || κυνώπα] masc. †,
 fem. κυνώπις I' 180 etc.
 160 μετατρέπε' § 117] -πῃ mss.
 162 πόλλ' ἐμόγησα] πολλὰ μόγησα Ar.
 163 ὅπποτ' οὐδ' ὅτ' Zen.
 165 τὸ ... πλεῖον] maiorem partem; locutio †.

- χαῖρες ξμαὶ διέπουνσ', ἀτὰρ εἴ ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔοχον ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἡ πολλὴ φέρτερόν ἐστι
 170 Φοίκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' οἶω
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἰὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν.<sup>169^b = μ 109 φ
154 cf. A 56, 307
Θ 144 K 557 J
135</sup>
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδὲ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
 175 οἳ κέ με τιμήσωσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς.
 176 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διητρεφῶν βασιλῆων. 176 cf. E 890
 178 εἰ μάλ' αἰκατερός ἐσσι, θεὸς ποθὶ σοὶ τό γ' ἔδωκε. 178^a cf. 280
 Φοίκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖσ' ἐτάροισι 179 cf. γ 323
 180 Μυρμιδόνεσσι Φάνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180^b sq.^a cf. O
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε 106 sq.
 ὥς ξμ' ἀφαιρέεται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖσ' ἐτάροισι 183 cf. ι 173
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βοιωτὶδα καλλιπάρηγον
 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸν γέρας, ὅφρ' ἐν Φεΐδης 185^b sq.^a cf. Φ
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος 487 sq.
 Φῖσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“ [O 183
 187^a = O 167 cf.
 187^b = γ 120
 ὥς 'φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος 'γένητ', ἐν δέ Φοι ἦτορ

177 αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε.

177 = E 891

177 Ar. —. Etiam Zenodotum obelo notasse Ameis-Hentze non recte efficiunt
 e schol. Bekk. p. III.

166 * εἴ] ἦν mss. Cf. § 326. || δασμὸς] †.

167 τε... τε] vim habet adversativam, item
 ζ 208 § 58.

168 ἐπεὶ κε κάμω Ar.] ἐπὶν κεκάμω mss.
 pleraque. Cf. H 5 P 658.

169 Φθίηνδ'] sic Zen. Ar., alii olim Φθίην,
 cf. α 88 q 52. || φέρτερον] λώιον Plat. Hipp.
 min. 370 c.

170 ἵμεν] § 126. Coniecimus *κείσ' vel
 ἄρ' ἵμεναι. || σ'] id est σοί, cf. § 13. || ὁίω]
 vert. est mihi animus.

171 ἀφύζειν] forma insolita, cf. § 224; Na-
 ber ἀΐζειν, sed futurum iuro poscere videtur
 vHerwerden, qui dubitanter ἐφίζειν propo-
 suit coll. τιμὴν ἰγγυαλίζει.

175 τιμήσωσι § 122] -σουσι mss.

178 ποθὶ § 322] που mss.

179 σῆς] novicium, cf. § 57; tentavimus
 σῆσ' ἰδὲ (sed vid. § 325¹), Nauck νηὶ τε σῆ coll.
 γ 323, Fick νηυσὶ κορωνίσιν ἢ δ' ἐτάροις.

180 σέθεν δ' ἐγὼ] *ἐγὼ σέθεν?

182 ὥς] quemadmodum..., sc. sic ego Bri-
 seidem abripiam. Non licet vertere quoniam,
 quod ubi valet ὥς, praecedit semper verbum
 primarium. || ἀφαιρέεται § 191] -ρεῖται mss.

185 τὸν PKnight] τὸ σόν. Vera lectio
 superest A 282 N 287 Φ 340 γ 368 (ubi
 vid. v. l.), restituenda est etiam A 207
 Z 407, 490 H 40 Σ 457 α 356 γ 92 δ 322
 ι 266 λ 376 § 512 φ 350, item εἰς ἄ pro τὰ
 α Θ 430 (ubi vid.) etc.; cf. praeterea Φ 82
 et ad X 280.

- στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα 'μερμήριξε,
 190 ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξύ Φερυσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι,
 ἢ ἐὶ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, [106 etc.
 εἴλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη 193 = A 411 P
 193^a = K 507
 195 οὐρανόθεν· πρὸ δέ F' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195 cf. 208
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 196 = 209
 'στῇ. δ' ὀπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἷφ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 'θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, — δφεινὼ δέ Φοι ὅσσ' ἐφάνθεν, —
 καὶ μιν φωνήσας φέπτα περὶόντα προσήδου·
 „τίπτ' αὖτ', αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδα;
 ἀλλ' ἐκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι δίω· 204 cf. 212 B 257
 205 Fῇ ὑπεροπλὴν τάχα κέν ποτε θυμόν ὀλέσση.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἶ' κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 208 cf. 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 209 = 196
 210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·

192 Ar. — || 195 sq. Ar. — || 208 sq. Zen. —

191 δ δ'] eodem modo subiectum iteratur I 5, 7 A 491 E 148 O 119, 126, 302, 321 A 80, 148, 426 N 518 Ξ 377 O 127, 136, 430 II 467 P 194, 300 Y 322 Φ 115, 171, 242, 349 X 368 Ω 237 ι 201 ρ 219 ξ 36, 77 ο 238 π 14 χ 86. || ἐναρξίζοι -ζοι (-ζει) mss. nonnulla male, cf. § 109.

192] languere hunc versum sensit Ar., necessarium non esse apparet coll. O 167 sq. Si omittitur, vs. 190 scribatur εἰ ὅ γε (cf. § 327).

193 ἦος; § 323] ἔω; mss.

194 εἴλκετο] ἔλκετο mss.

195 *δέ F'] γάρ mss. Cf. vs. 208.

197] l. a. ξανθὴν δὲ κόμην ἔλε Πηλεΐανος; ab Ar. improbat.

198 ὄρατο] ὄρητο Zen. C (an ὄρητο? sic Genev.); cf. vs. 56.

200 δφεινὼ] δφεινών Naber probabiliter, vid.

prae ceteris T 17, deinde Γ 342 A 37 O 13 Ψ 477 etc. — Ipsa dea δφεινὴ dicitur E 839 Z 380, 385 η 41 h. X 2. || Φοι] *Minervae*. || (ἐ)φάνθεν] φάνθεν mss.; cf. § 280.

203 ἦη; Zen.] ἦη Ar. et mss. pleraque non recte; vid. § 117. — Corruptum esse locum docent hiatus post ἵνα et digamma verbi Fιδῆς; neglectum; non male vGendt ἦ ἵνα Fεργα Fιδῆς, vid. tamen vs. 214; alii aliter.

204 τελέεσθαι δίω Ar.] τετελεσμένον ἔσται Zen., τετελέσθαι δίω mss. Cf. I 310.

205 *Fῇ ὑπεροπλὴν τάχα κέν] ἦσ' ὑπεροπλῆσι τάχ' ἂν mss.; cf. § 326. || ὑπεροπλῆ] †, cf. ὑπεροπλος; O 185 P 170, -πλίζομαι q 268. || ὀλέσση] ὀλέσσα nonnulla. Requiritur subiunctivus, vid. § 108; optativus non perdet significaret sed perderet, cf. B 373 X 42 β 76 etc.

207 τεὸν Eust.] τὸ σὸν cett., cf. ad vs. 185.

ἀλλ' ἣ τοι φέπεσιν μὲν ὀνειδίδον, ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
 καὶ ποτὲ τοι τοῖς τόσσα παρῆσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἦμιν.“

212' = Θ 401 ψ
 672 etc. cf. Θ 286

215 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ζῆρ' ἔμην σφωίτερόν γε, θεὰ, φέπος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ ὅχεθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 ἄψ δ' εἰς κουλὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσε
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ' Οὐλύμπόνδ' ἐβεβήκει
 δώματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι φέπεσσι
 Ἀτρεΐδην προσέφειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·

225 „Φοινοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον ἴμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵμεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κῆρ φεῖδεται εἶναι.

227 cf. N 277 (Φ
 35 sqq.)

ἦ πολὺ λῳίον ἔστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

229^b = A 484 B 439
 T 196 cf. A 478
 A 209 Ω 199

230 δῶρ' ἀποαίνυσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία φείπῃ.

δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι φανάσσεις·

ἦ γὰρ κ' Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

232 = B 242
 232^b cf. χ 78, 134
 233^b = υ 229

ἀλλ' ἔκ τοι φερέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

222 Ar. — (?) || 225—233 Zen. —

211 ὥς ἔσεται περ] *quicquid in buccam veniet* (Heyne)? Alii coll. φ 212 a verbo *ὀνειδίδων* haec suspendunt, vertentes *quid sit eventurum*.

212 τετελεσμένον ἔσται] τετελέσθαι ὡς Zen. (? vid. vs. 204).

213 καὶ iungatur cum vocibus *τοῖς τόσσα* coll. Ω 686. || *τοῖς τόσσα*] locutio redit E 136 φ 80 Ω 686 θ 340, cf. praeterea I 379 ι 491.

214 ἦμιν Ar.] *ἡμῖν* mss.; cf. § 92.

216 σφωίτερον] γ, cf. § 95. || *εἰρύσασσθαι*] forma suspecta, cf. § 293.

218] damnat Leaf. || τ' ἔκλυον αὐτοῦ] τοῦ κλύον αὐτοῖ *v* Gendt, τοι κλύον αὐτοῦ Naber.

219 sq.] ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μέγα ξίφος οὐδ' ἀπίθῃσε Zen.

222] hunc versum cum vs. 424 pugnare non fugit veteres.

223 -ροῖσι φέπεσσι] -ροῖς ἐπέεσσι mss.: cf. § 60.

225 Φοινοβαρεῖς] γ, cf. Φοινοβαρεῖων ι 374 etc., Φοῖνφ μεραρχῶς γ 139 τ 122.

227 ἵμεναι] ἵεναι mss.; cf. § 125.

230 ἀποαίνυσθαι Naber] ἀποαιρεῖσθαι mss. hiatus et contractione suspectis; cf. vs. 275. || ἀντία Bentley] ἀντίον.

231 δημοβόρος] γ, cf. καταδημοβορῆσαι Σ 301, δημία πίνειν P 250.

232 γὰρ κ' § 326] γὰρ ἄν mss. || λωβήσαιο] expectatur indicativus, vid. § 109 et ad A 223 E 311.

233 ὁμοῦμαι] futuri forma suspecta, cf. § 147.

- ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, — τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄξους
 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε,
 οὐδ' ἀναθλήσει, περὶ γὰρ θά' *Fe* χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοῖον, νῦν αὐτὲ μιν νῖες *Αχαιῶν*
 ἐν παλάμῃ φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θήμειστας
 πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· —
 240 ἥ ποτ' *Αχιλλῆος* ποθὴ ἵξεται νῖας *Αχαιῶν*
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ 241 sq. cf. 588 sq.
 χραισμέμεν', εὐτέ κε πολλοὶ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 θυήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον *Αχαιῶν* οὐ τι ἔτισας. 244 cf. 412 II 274
 245 ὥς 'φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον 'βάλε γαίῃ,
 χρυσείοισ' ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός· 245^b = β 80
Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
Φηδουφειῆς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητῆς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων 'ρέεν αὐδὴ.
 250 τῷ δ' ἤδη· δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ *Φοι* πρόσθεν ἅμ' ἔτραφον ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθήῃ, μετὰ δὲ τριτάτοις' ἐφάνασσε.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
 „ὦ πόποι, ἥ μέγα πένθος *Αχαιίδα* γαῖαν ἰκάνει. 254 = H 124
 255 ἥ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθόιατο μαρναμένοιν,

234-239] imitatur Verg. Aen. XII 206-211.

234 τόδε σκῆπτρον] personae publicae insigne, quod verba facturo modo dedit praeco; vid. K 321 Σ 505 Ψ 567 sq. Iurantes sceptrum coelum versus tendunt H 412 K 328.

235 τομῇ] †; κομῇ legisse videtur Verg. l. l. posuisset comas et brachia ferro; cf. ψ 195.

236 ἀναθλήσει] †. Simplex non legitur, sed cf. θάλλω etc. || ἔλεψε] simplex †, sed cf. ἀπο- ἐπιλέπω et λεπτός (Υ 497 detritus, alias passim tenuis, imbecillus). De duplici accusativo (*Fe* φύλλα) vid. Φ 37 sq.

237 φλοῖον] †, cf. τανύφλοιος; II 767.

238 παλάμη Nauck] -μαις mss. Cf. § 57. || δικασπόλοι] redit vox λ 186; vid. ad A 63.

239 εἰρύεται] vid. § 164. || ἔσσεται ὄρκος] ὄρκος ἔσεται G.

241 τότε. Ar. A] τοῖς multa

242 χραισμέμεν' § 125] χραισμεῖν mss. || εὐτέ κε § 326] εὐτ' ἂν mss.

244] del. Bentley. || *οὐ τι] οὐδέν. Vid. § 100 et de hiatu ad ϑ 136.

248 *Φηδουφειῆς*] non nisi in hymnis redit, XXI 4 XXXII 2.

249 γλυκίων] γλυκίω Zen.; cf. vs. 80.

250 sq.] cf. γ 245.

251 ἐφθίαθ'] aoristi esse formam putamus, vid. § 150 et 166. || οἳ] αἳ Zen.; cf. II 281. || ἅμ' ἔτραφον] ἅμα τράφεν mss.; τράφον correxit Buttman, cf. § 252.

252 ἡγαθή] cf. § 21. || τριτάτοις' ἐφάνασσε] -σιν ἄνασσε mss.

255 γηθήσαι] singulari numero poeta utitur ut H 386 Σ 398.

- οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πιθέσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρῳ ἔστων ἐμῷ.
 260 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἤε περ ὕμιν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γὰρ πω τοίους Ἴλιδον ἀνέρας, οὐδὲ Φίδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 264 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφρημον. 264-268 cf. Hes.
 266 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων ἱερὰ φρον ἀνδρῶν. Scut. 178 sqq.
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισ' ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόιοισι, καὶ ἐκπάρλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοί. 270 cf. I' 49 η 25
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ κείνοισι δέ κ' οὐ τις π 18
 τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ ἄντα μάχοιτο. 272^a cf. E 304 M
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν, πείθοντό τε μύθῳ. 383, 449 I' 287
 ἀλλὰ πιθέσθε καὶ ὕμεις, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἔων, ἀποαίνυσσο κούρην,

265 Θησεία τ' Αἰγείδην, ἐπιφείκελον ἀθανάτοισι.

265 = Hes. Scut. 182

258 βουλὴν Ar. cum „πολυστίχῳ”, item A] alii βουλῇ.

260 ὕμιν Zen.] ἡμῖν Ar. et mss. nonnulla; quam lectionem, ab Ar. immerito probatam, peperit urbanitatis studium intempestivum.

262] cf. § 201.

265] deest in mss. plerisque iisque optimis; legit Pausanias X 29 § 10. Vid. ad λ 631. PKnight delet vs. 265-268.

266-268] Lapitharum et Centaurorum pugna commemoratur etiam B 743 et fusius φ 295 sq.; repraesentata erat in scuto Herculis, vid. Hes. Scut. 178-190, nec non cernebatur in Parthenonis anaglyphis a Phidia sculptis. Cf. Ovid. Metam. XII 210-530.

266 τράφρον Buttman] τράφρον; cf. § 252.

268 Φηρσῖν] B 743 reddit nomen, quod vati gentile fuisse videtur; Aeolicam (Thesalicam) nominis Θήρ esse formam statuunt grammatici veteres multique recentiorum, cf. EHMeyer Achilleis p. 452; RMeister vero Dialect. I p. 119 cum voce Θήρ cohaerere negat. Vid. ad A 99.—Biformes ab Homero tingi centauros vulgo negant, censet tamen EHMeyer l. l. || ὄρεσκόιοισι Fick] ὄρεσ-

κοίσοι mss.; cf. § 169. Redit epitheton ε 155.

269 μεθομίλεον] † (simplex passim).

270 ἀπῆς] non esse nomen proprium (Peloponnesi), pro quo habuerunt tragicæ, simul primam syllabam producentes (vid. Aesch. Suppl. 260), docuit Ar. coll. π 18; 169^a vid. praeterea I' 49 η 25 et ad A 99.

271 ἐμ' αὐτὸν] ἐμωυτὸν Zen., cf. E 162 et § 9. Dictum est ut κατὰ σφάξ B 366. || δέ κ' § 326] δ' ἄν mss.

272 *ἐπὶ χθονὶ ἄντα μάχοιτο] ἐπιχθόνιοι μάχοιτο mss., quae corrupta esse docet verbi forma vitiosa; cf. vs. 344. Correctionem ex parte commendat v. l. η 67, ἄντα autem dedimus coll. T 163; Fισα nunc coniecit vHerwerden, fortasse recte, Fισα Naber (χθονΙΙΦΙ- χθονΙΟΙ), quod tamen adverbium minus huc quadrare videtur.

273 μεν βουλέων] formae noviciae, cf. § 92 et 56. Fortasse *καὶ μοι βουλάων. || ξύνιεν Ar. A] ξύνιεν multa.

274 ὕμεις § 92] ὕμεις; vel ὕμεις mss.; sed malumus *ὕμε, cf. § 92.

275 ἀποαίνυσσο Nauck] ἀποαίγειο mss., quae forma vitioso decurtata et praeterea propter hiatus suspecta est; cf. vs. 230.

- ἀλλ' ἔα, ὥς Φοι πρώτα ῥόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν
μήτε σὺν, Πηλεΐδῃ, θεῶν ἐριζέμεναι βασιλῆμιν 277 cf. B 247
ἀντίβιν, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτόοχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε ῥέιναιτο μήτηρ, 280^a cf. 178
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι Φανάσσει. 280^b cf. Φ 109
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσι
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
„ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 286 = Θ 146 Ω
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων 379 cf. K 169 Ψ
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ Φανάσσειν, 626 δ 266 υ 37
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀίω. 286^b cf. I 59 η 227
290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες, v 48
τούνεκά Φοι προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;“
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἦ γὰρ κε δφειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ πᾶν φέρον σ' ὑποφείξομαι, ὅτι κε φείπης.
295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλο, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε.
297 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλο σῆσιν

[I 611 etc.

297 = A 39 E 259

296 σήμαιν', οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω.

296 Ar. —

276 ἔα § 191] ἔα.

277 θείλ] breviorē verbi formam, hoc versu et H¹A¹P¹ 46 metro stabilitam, Aristarchus poetae abiudicabat. Estne igitur 'θείλ' scribendum? Cf. A 554 o 317. Sed fortasse olim fuit *μήτε σὺν, Πηλῆος υἷε, ἐριζέμεναι βασιλῆμιν.

278 sq. ἐπεὶ — βασιλεύς] nam nullus unquam fuit rex Agamemnoni aequiparandus? An nam rex non eadem est condicione (qua ceteri mortales, sed potiore)? Coll. E 441 posterior explicatio vera videtur.

279 σκηπτόοχος] -οῦχος; mss.

283 Ἀχιλλῆϊ — χόλον] iram tuam remittas Achillis causa; cf. φ 377 sq.

288 πᾶσιν δὲ Bentley] πάντεσσι δ' mss.

289 τιν'] aliquem dicens se ipsum significat Agamemnon; cf. Soph. Ant. 751, Eur. Iph. T. 548. Alias in huiusmodi enunciatis

pronomen τις saepe secundam personam spectat (= σὺ), cf. Soph. Ai. 1138 Ar. Lys. 446 Ran. 552, 554, 606, 628 Plut. 382.

291 προθέουσιν] sic Ar. mss.; vox corrupta, nam *procurrendi* verbo nullus hic est locus. Freytag et Naber προθέωσιν, sed subiunctivus non expectatur, neque *apponendi* verbum admodum aptum. Requiritur *permittunt*.

292 ὑποβλήδην] adv. de interpellante usurpatum esse apparet coll. T 80, et sic adhibuit etiam Apoll. Rh. I 699 III 400, 1118. Apud poetam non nisi h. Merc. 415 redit, sensu incerto. Vid. etiam παραβλήδην A 6.

294 *πᾶν φέρον σ' ὑποφείξομαι] σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι mss.; PKnight εἰ σοὶ πᾶν ἔργον ὑποφείξομαι; cf. μ 117. De eliso σ' (oi) vid. § 13.

- 300 *χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης,*
οὔτε σοι οὔτε τιν' ἄλλω, ἐπεὶ μὲ ἀφέλεσθαι Ἔε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔστι θυῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐ κέν τι φέροις ἀνελὼν ἀφέκοντος ἐμεῖο.
εἴ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε· 302 cf. Θ 18
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ. 302^b = Ψ 610
 303 cf. π 441
ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω Ἐπέεσσι
 305 *ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.*
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔφισας
ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ Φοῖσ' ἐτάροισι,
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θυῶν ἄλαδε προφέρουσσε, 308-311 cf. 141
ἔν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐφέλικον, εἷς δ' ἐκατόμβην sqq.
 310 *βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον*
εἶσεν ἄγων· ἔν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
οἷ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα, 312 = ο 474 cf.
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγε. δ 842
οἷ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 315 *Ἐέρον δ' Ἀπόλλωνι τελέσσας ἐκατόμβας* 315 cf. B 306 Θ
ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θυῶν ἄλως ἀτρογέτοιο· 548 v 350
κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἔκε Φελισσομένη περὶ καπνῷ.
ὣς οἷ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων 318^b sq. cf. v 125^b-
ἄλγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι, 127^a
 320 *ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέφειπε,*
τῷ Φοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνὼν θεράποντε·
„ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδα· Ἀχιλλῆος,
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον.

298 *μαχέσσομαι*] sic Heracleo, *μαχίσομαι* Aristoph. Ar. cum exemplaribus Antimachi Massiliensi Argolico Sinopensi, item nunc mss. multa. Cf. A 304 B 377 et §. 291.

299 *τιν' (ι) § 99] τιν' iuss.* || μ' ἀφέλεσθαι Ἔε δόντες] ὅ' ἐθέλεις ἀφέλεσθαι Zen. || *Ἔε] γε mss.

301 *οὐ κέν § 326] οὐκ ἔν mss.*

302 *εἴ' § 328] εἰ δ' mss.*

303 *ἐρωήσῃ] ruet, prosiliet,* item vs. parallelo; cf. *ἐρωή impetus* Γ' 62 etc. Cognatum videtur *ῥώομαι* § 187. Ab alia stirpe ducta videntur *ἐρωίω recedere ἐρωή cessatio.*

304 *μαχεσσαμένω] μαχησαμένω* Ar. et Genov.; cf. § 291.

305 *ἀνστήτην] sic Ar. (alii olim ἀ(σ)στήτην).* Cf. § 10.

306 *ἔφισας] schol. interpretatur ἰσοτοίχους,* sed vid. ad vs. 468.

309 *ἐν Ar.] ἐς mss.,* cf. vs. 142.

313 sq.] verbum *ἀπολυμαίνομαι* non redit; simplex autem apud poetam non legitur, sed cf. *λύμα A* 314 Ξ 171, *ἀπολυμαντήρ* q 220, 377.

314 *λύματ' ἔβαλλον] λύματα βάλλον* Ar.

319 *τὴν] corruptum?*

322 *Πηληϊάδα' § 55] -δεω mss.*

323 *ἐλόντ' sic (ἐλόντε plene) Ar. || ἀγέμεν] § 126.*

- εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 324 cf. 137
- 325 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσιν· τό Φοι καὶ ῥίγιον ἔσται.“
ὥς Φειπὼν προῖται, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. 326^b = 25
- τὼ δ' ἄφ' ἐκόντ' ἐβάτην παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην. 328 = I 185 cf.
τὸν δ' ἡῦρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ I 652
330 ἤμενον, οὐδ' ἄρα τῷ γε Φιδὼν ῥήθησεν Ἀχιλλεύς. 329 cf. K74 N267
- τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
'στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 332^b sq. = O 445
αὐτὰρ ὃ ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, ῥφώνησέν τε· 333 cf. X 296^{sq.}
- „χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν· 334^b = H 274
- 335 ἄσσον ἱτ' οὐ τί μοι ὕμεσ ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προῖται Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καὶ σφῶιν δὲς ἄγειν. τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων 339 cf. i 521
- 340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὐτε
χρηὴ ἐμεῖο γένηται ἄφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις· ἥ γὰρ ὅ γ' ὀλοίῃσι φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι Φοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως Φοι παρὰ νηυσὶ σάοι μαχέονται Ἀχαιοί.“
- 345 ὥς ῥά φητο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἐταίρῳ, 345 = I 205 A 616
ἐν δ' ἄγαγε κλισίῃς Βρισηίδα καλλιπάρηρον,
'δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἔτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
ἥ δ' ἄφ' ἐκόντ' ἅμα τοῖσι γυνὴ ῥκίεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

δακρύσας ἐτάρων ἄτερ ἔξετο, νόσφι λιασθεῖς,

325 σὺν] ξὺν Ambr.
327 ἄφ' ἐκόντ' ἀκίοντ(ε) Bentley coll. vs.
34; vid. vs. 348.
332 τι] l. a. τε ab Ar. reiecta.
333 ὃ] *ὅ;? Heyne ὃ γ', vid. § 15.
334 Διὸς ἄγγελοι] O 517 praecones Διὶ
φίλοι appellantur.
335 ὕμε; § 92] ὕμε; vel ὕμε; mss.; sed
malumus *ὕμε ἐπαίτιοι. Cf. § 92. || ἐπαίτιοι] †
(simplex passim).
336 ο Zen. Ar.] ο; Apoll. Pron. 44^b et mss.
complura. || σφῶι σφῶιν Zen. Apoll. Synt. 166.

337 Πατρόκλεες Mor.] -κλει; cett.; cf. § 73.
340 ἀπηνέος] ἀναιδέος; liber „πολύστιχος”.
341 χρηὴ § 190] χρειῶ mss.
344 σάοι § 62] σάοι mss. || μαχέονται
Thiersch] μαχέονται mss. Porson μαχέωνται,
Barnes alii μαχεοίαι, utrumque male, neque
enim -χω- vel -χει- pro -χω- vel -χοι- de-
fendi potest, neque optativus requiritur;
cf. vs. 272 et § 109.
348 ἄφ' ἐκόντ' αἰονοσ' Duentzer Nauck;
cf. A 327 β 311.
349 ἄτερ Naber] ἄφαρ mss.; vHerwerden

- 350 θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς, ὁράων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350^a=N 682 Ξ 31
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ῥηήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· 351^b cf. X 37
 „μητερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφειλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισε. 354^b cf. Hes. fr. 189³
 355 ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασσεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀποφράς.“ 356 = 507 B 240
 ὥς ῥά τοι δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι. 358 = Σ 36
 καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἄλὸς ἡνὶ ὀμίλῃ,
 360 καὶ ἔα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 361 = E 372 Z
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; 361^a = v 288
 362 sq.^a = Σ 73.
 ἕξανύδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα Φεῖδομεν ἄμφω.“ sq.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 363 = II 19
 364 = Σ 78
 365 „Φοῖσθα· τίη τοι ταῦτα Φιδυίη πάντ' ἀγορεύω;
 ὠχόμεθ' εἰς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὔ' δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήνιδά καλλιπάρῃον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερὸς Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα, 372-375 = 13 sqq.
 στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶ Φεκηβόλου Ἀπόλλωνος

366—392 Ar. —

mauult ἄπ' ἑῷ, quoniam adverbium ἄτερ postpositum nusquam reperitur. Vulgatam secutus est Apoll. Rh. II 541.

350 ὁράων § 191] ὁράων mss. || ἐπ' ἀπείρονα Ar.] ἐπὶ οἶνοπα mss.

351 χεῖρας ὀρεγνύς] Zen. χεῖρ' ἀναπινύς (χεῖρας ἀναπινύς; cod., corr. Cobet coll. 2 392), χεῖρας ἀνασχών (ut E 174 v 355) alii in schol.

352] vid. ad I 410-415.

353 ὄφειλεν § 273] ὄφειλεν mss.

356 ἠτίμασεν Nauck] -μησεν mss. || αὐτὸς] non suis ipsius manibus sed suo arbitrio. || ἀποφράς; § 150] ἀπουράς mss.

358 πατρὶ] Nereo (h. Ap. 319 Hes. Theog.

240 sqq. 1003 sqq.); nomen proprium neque in Iliade neque in Odyssea occurrit, sed Nereides commemorantur Σ 38 sqq.

359 ἀνίδνυ] cum genitivo iungitur ἀναδύεσθαι h. l. et ε 337, cum accusativo sensu subterfugendi N 225. De versu 496 vid. infra.

361 κατέρεξε] praesens καρκίζουσα E 424, aor. saepius. Demulcendi hoc verbum quomodo a stirpe (F) reg = Ferg (Fέρω) § 224 potuerit derivari non liquet, alia igitur stirps subesse videtur.

365 ταῦτα Φιδυίη] ταῦτ' εἰδυίη mss.; vid. § 160.

373 sq.] vid. ad vs. 14 sq.

- χροσέω ἂν σκήπτρῳ, καὶ ᾿λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 375 Ἀτρεΐδᾳ δὲ μάλιστα δῶμα, κοσμήτορι λαῶν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφήμησαν Ἀχαιοὶ 376-379=22 sqq.
 αἰδέσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ᾿Φάνθανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς F' ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 380 χαόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὥχετο, τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένον ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα Φοι φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 ᾿θυησκὸν ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἦμι δὲ μάντις
 385 εὔ Φειδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας Φεκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος ᾿κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι
 Ἀτρεΐδῳ δ' ἔπειτα χόλος ᾿λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 μῦθον ἐπηπείλησεν, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ Φελίκωπες Ἀχαιοὶ *cf. ad v. 91*
 390 εἰς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα Φάνακτι
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι ᾿δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦς' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 395 ἦ Φέπε' ὦνυσας καρδίην Διὸς ἡέ τι Φέρῃ.
 πολλὰκι γὰρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα 396 sq.^a cf. Φ 475
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφρησθα κελαινεφεί Κρονίωνι
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀΦεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ᾿Ολύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 ᾿Ἦρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

396—406 Zen. —

376 sq.] vid. ad vs. 22 sq.

378 ᾿Φάνθανε] ἤνθανε mss.

379 *F'] addidimus.

380 δ' ὁ] δέ?

381 εὐξαμένον] § 59] -ou mss. || μάλα] ῥά
 in libri Cyprius et Cretensis, item Thea-
 genes.

384 ἦμι § 92] ἄμμι mss.

388 μῦθον ἐπηπείλησεν Nauck] ἡπείλησεν
 μῦθον mss. immodulate. Correctionem con-

firmat versus v 127 initium πρῶτον ἐπη-
 πείλησε.

393 σὺ, εἰ] de hiatu vid. § 15. || ἔηος]
 sic aut ἔηος; pleraque, ἔστο nonnulla cum Zen.;
 cf. O 138 Σ 71, 138 T 342 Ω 422, 550.

395 Φέπε' § 71] ἔπει mss. || ἡέ τι Bentley]
 ἡέ καὶ mss.; cf. E 879.

396 πατὴρ] i. e. Pelei.

400 Παλλὰς Ἀθήνη] sic Ar. mss., Φοῖβος
 Ἀπόλλων Zen.

- ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὧλ' ἐκατόγχειρα καλέσας' εἰς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὖτε βίη Φοῦ πατρὸς ἀμείνων.
 405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδעי γαίῳν· 405 cf. E 906
 τὸν καὶ ὑπέδφεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ ῥ' ἔδησαν. 405^b = O 51 A 81
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρεξέο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ' κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ προῖνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα φέλσαι Ἀχαιοὺς 409^b = Σ 294
 410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνώῃ δ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 411 sq. = Π 273
 Φῆν ἄατην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐ τι ἔτισε. 412 cf. 244 sq.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα 413 = Σ 428 cf.
 „ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; Σ 94
 415 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δφῆν. 416^b = N 573 χ
 νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων 473
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι φερέουσα φέπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 420 εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ' κε πίθηται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι

402 ἐκατόγχειρα l. a. apud Heynium] -ρον mss. Adiectivum †.

403 sq.] nomina duplicia, alterum e deorum (i. e. musarum ipsiusque poetae) lingua desumptum, alterum e mortalium (i. e. vestustis e fabulis), commemorantur etiam B 813 sq. Σ 291 Y 74; cf. praeterea μ 61 et Alexandri sive Paridis, Astyanactis sive Scamandrii nomina. A prisco more aberratum est x 305.

403 Βριάρεων] de forma novicia cf. § 62. Genitivo Βριάρεω usus est Ibycus (Etyim. M. 213,23); ecquid nostro loco *Βριάρεων (a nom. -ρη;) fuit olim? Versum del. PKnight.

404 ὃ γὰρ αὖτε] iung. cum vs. 402. Cum Neptunus aliiqve Iovi vim inferrent, Briareus sive Aegaeon obstitit, hic enim patre suo Neptuno robore superior est; αὖτε = contra, do opposito robustis robustiore. || βίη Zen. mss.] βίην Ar. || Φοῦ πατρὸς ἀμείνων] πολὺ φέρτατος ἀπάντων ὀππόσοι ναίουσ'

ὀπὸ Τύρταρον εὐρώμεντα Zen. scripsisse corrupte traditur (π. φ. ἦεν) | τῶν ὀππόσοι correxit Cobet, ἄλλων | ὀππόσοοι Duentzer, ἦεν | πάντων οἱ HStephanus alii). — Vocibus Φοῦ πατρὸς; significari Neptunum recte statuit Ar. (vid. schol. 399 et 404); nam sic deum explicari potest contextus. Terrae et Coeli filius dicitur Briareus Hes. Theog. 149 (617, 714, 734), Neptuni socer ibid. 817 sqq.

405 κύδעי γαίῳν] cf. § 175.

406 *F^v] τ' mss.

407 λαβὲ γούνων] cf. vs. 500.

409 ἀμφ' ἄλλα] circa maris sinum.

411 *γνώῃ δ' § 122] γνώ δὲ καὶ mss.

412 ἄατην] ἄτην mss. || *οὐ τι] οὐδέν mss.; vid. § 100 et cf. vs. 244.

416 αἶσα μίνυνθα] sc. ἐστὶ, cf. A 466 A 317. Verbum εἶμι adverbialiter adsciscit etiam Z 131 H 424 I 551.

419 τερπικεραύνῳ] cf. § 251.

- μήνι' Αχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπάνεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε,
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὀίω.“
 ὣς ἄρα φωνήσας' ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικὸς,
 430 τὴν ῥα βίῃ ἀφέκοντα ἀπέφραον.
 426^b = Φ 438, 505
 cf. Ξ 173 + 321 v 4
 428 cf. B 35
 429^b = Ψ 760
 430 cf. δ 646

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- εἰς Χρύσην ἵκανε νύκτων ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐγγὺς ἦκοντο,
 ἰστία μὲν 'στεῖλάν τε 'θέσαν τ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ 'πέλασαν προτόνοισιν ὕφέντες
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὕμνον προέρεσαν ἑρετμῶ.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην 'βῆσαν ἐκηβόλῳ Απόλλωνι,
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς 'βῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 432 cf. π 324
 434 = h. Ap. 504
 435-437 = o 497
 sqq.
 436 cf. ι 137
 437 = h. Ap. 505
 cf. ι 150, 547 μ 6

423 μετ' ἀμύμονας] μετὰ Μέμνονας l. a.;
 vid. ad A 99. || Αἰθιοπῆας] cf. Ξ 200 Ψ 205
 sq. α 22.

424 κατὰ] sic Aristoph., Ar., Callistratus,
 Dionysius Sidonius, Ixio, cum libris Anti-
 machi Massiliensi Sinopensi Cyprio, item
 Apoll. lex. s. v. κατὰ; μετὰ vero habent
 tabula Iliaca et codices hodierni. Cf. A 484
 B 163, 179. Aristarchus huic versui obe-
 lum appinxisse perperam traditur in scholio
 mutilo. || ἔποντο] ἔπονται quidam olim, ut
 versum cum vs. 222 conciliarent, male
 interpretantes ceteri dei eum (hodie) sequun-
 tur = post eum eunt. Verbum ἔπεσθαι non-
 nisi de comitantibus usurpatur.

428 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

430 ἀέκοντα A²] -ντος cet.; vid. ad δ 646. ||
 ἀπέφραον § 150] ἀπηύρων mss. An *ἀπέ-
 φρασαν?

430^b-437] Ulixes Chrysen versus iter post-
 modo est insertum; vid. ad vs. 471 et 493.

E versibus aliunde desumptis tantum non
 totum est consutum.

432 ἐγγὺς Ar.] ἐντός mss., ut π 324 legitur.

433 στεῖλάν τε θέσαν τ' Wakefield] στεῖ-
 λαντο θέσαν δ' mss. Medium hinc alienum,
 vid. β 287 γ 11 § 247 sq. π 353 et ad α 112.
 Idem vitium invenitur B 410.

434 ἰστοδόκῃ] †. Cf. δουροδόκῃ α 128. (a
 stirpe δεκ-, δέχομαι etc. § 227). || ὕφέντες
 Zen. mss.] ἀφέντες Ar.

435 προέρεσαν Ar. cum Sosigene et libris
 Argolico et Sinopensi] προέφρυσαν mss. male;
 cf. ι 73 ν 279 ο 497. || ἑρετμῶ Nauck]
 ἑρετμοῖς mss.; cf. § 60 et ad δ 580.

436 εὐνὰς] lapides quibus pro ancoris ute-
 bantur ad proram stabiliendam. Cf. Ξ 77
 ι 137 ο 498.

437 ἔβαινον] βαῖνον mss.

438 ἐκηβόλῳ Απόλλωνι] neglectum est J,
 item h. Ap. 177; Απόλλωνι ἑκατέρωθεν v Gendt,
 Απόλλωνι κλυτοτόζῳ Ameis.

- πατρὶ φίλῳ ἐν χέρσ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέφειπε· 441 cf. 585
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγόμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα Φάνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκε.“
 ὧς φειπὼν ῥ' ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλῳ. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξείλῃς ἔστησαν ἐν δμητὸν περὶ βωμὸν,
 'χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' ἠῦχeto, χεῖρας ἀνασχών· 450¹ = Γ' 275
 „κλυθί μοι ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας 451 sq. = 37 sq.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Φίφι Φανάσσει·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῖο πάρος 'κλύες εὐξαμένοιο, 453 cf. II 236
 'τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἦρασ λαὸν Ἀχαιῶν· 454 sq. = II 237
 455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηνον ἐφέλδωρ· 455 cf. Θ' 242^{sq.}
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λαιγὸν ἄμυνον.“
 ὧς ἔφατ' ἐνχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 457 = 43
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠῦξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, [sqq.
 ἀλφύρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, 458-461 = B 421
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 458 = γ' 447
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν. 459^a = μ' 359
 'καίε δ' ἐπὶ στήθεσσι ὃ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα Φοῖνον 459^b = μ' 359
 'λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσὶ. 460 sq. = μ' 360
 sq.
 460^b-465 = γ' 457
 sqq.

444 Ar. —

- 441 χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ τίθει mss.
 446 sq.] ὧς εἶπεν, τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν
 ἐκατόμβην Zen. (εἰπὼν cod., correxit Wolf);
 an legit Zen. ὧς εἰπὼν? οἷδ' ὦκα etc.,
 εἰπόντε pro -ντες, vitio apud eum frequenti?
 vid. K 349 Φ 298.
 446 *F(oi)] adiecimus. || χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ
 τίθει mss.
 447 τοὶ] οἱ Ambr. || ἱερὴν Ar.] κλειτήν
 mss.; cf. vs. 99, 431, 443.
 449 sqq.] de sacrificandi ritu cf. Ar. Pac.
 948 sqq.
 449 'χερνύσαντο] verbum †, sed χέρνιβον
 Ω 304 †, χέρνιβα saepius in Odyssea, sim-
 plex ἰσθίω passim. || οὐλοχύτας] molas, hordei
 grana, quae o canistro (γ 442) sumuntur;
 item 458 (= B 421 γ 447) B 410 γ 445

- δ 761. Dicuntur οὐλαὶ γ 441 (ubi vid.),
 ὀλαὶ apud posteriores (Ar. Pac. 948 etc.).
 451 μοι] sic olim quidam, μεν Ar. et
 mss.; cf. vs. 37.
 453 ἡμὲν δὴ schol. Σ 75] ἦδὴ μὲν mss.;
 cf. II 236. || *ἐμεῖο πάρος 'κλύες] ἐμεῖο πάρος
 ἔκλυες mss. Cf. II 76.
 459 ἀλφύρουσαν] ἀλέρουσαν vel αὐ̃ ξυρουσαν
 mss.; cf. § 40. — Sursum trahuntur capita
 hostiarum quae offeruntur diis coelestibus.
 Non de bubus autem sermo est sed de
 pecudibus (cf. A 65 sq.), quibus praecide-
 batur iugulum (cf. Γ 292), boves vero se-
 curi feriebantur (vid. P 520 sqq. γ 449).
 462 στήθεσσι δ'] στήθεσσι?
 463 πεμπώβολα] vox rediva γ 460 (ὀρβελός
 passim). Intellegenda sunt quinque verba

- αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἑκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 464-469 = B 427
 465 ῥίσιπυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 464 sq. = u 364 sq.
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ῥεφύσαντό τε πάντα. 465 sq. = 430 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 466 cf. 75 [sq. 11.
 ῥαῖνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς ἐφίσης. 466-468 = H 318
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδυτὸς ἐξ ἔρον ἔντο, 466 = Ω 624
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 467 cf. π 478
 ῥώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι, 468 sq. = Ψ 568 sq.
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, π 479 sq.
 καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, 468 = 602 γ 425
 μέλποντες Φεκάεργον· ὃ δὲ φρένα ῥέπειτ' ἀκούων. 469 = H 323 192,
 475 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 222 Ω 628 γ 67,
 δὴ τότ' ἐκοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς. 473
 ἦμος δ' ἡριγένεια ῥάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 470 cf. Γ 175 α 148
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν γ 339 φ 271
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρου ἔει Φεκάεργος Ἀπόλλων. 471 = Γ 176 γ 340
 480 οἳ δ' ἰστὸν ἑστήσαντ', ἀνά θ' ἰστίᾳ λευκὴ ἐπέτασσαν φ 272 cf. η 183
 ἐν δ' ἄνεμος πρῶσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα 473 cf. X 391
 στεῖρην πορφύρεον μέγ' ἐλίφαχε νηὸς ἰούσης. 475 = ι 168, 558
 481 cf. β 427
 482 sq. = 428 sq.

474 Ar. —

uni manubrio iuncta, ut plura viscera simul torreretur possint. Quae contulit Helbig Hom. Epos¹ p. 256 sqq. hinc aliena videntur, illic enim repraesentavit *κρεάγρας* quae a posteris dicebantur (ad carnes elixas corripandas, Ar. Equ. 772 Vesp. 1155 Eccl. 1002 etc.).

464] *μῆρε* (immo *μῆρα*, vid. Ludwich Arist. I Einl. § 22) *κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο* Ar.

465] imitatur Verg. Aen. I 212. || τ' ἄλλα] *τῶλλα* mss. nonnulla; cf. § 9.

468 [*ἐφίσης*] sitne adiectivi *φίσιος* par forma amplior (= *iustus, aptus*), quae certa est B 765, an alius radicis vox (= *praestans?*), multi dubitarunt; hoc putabat Zen.

469] imitatur Verg. Aen. VIII 184 *postquam exerta fames et amor compressus edendi*. || *ἐντο*] *ἐντο* mss.

470 *ἐπεστέψαντο ποτοῖο*] ad oram usque repleverunt, cf. Θ 232 β 431. Male interpretatus est Verg. Aen. I 724 (vid. ad A 39).

471 *πᾶσιν*] cum ῥώμηνσαν iungendum, cf. ν 54 σ 425. || *ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι*] *postquam*

poculis (abl. instrum.) *sacrum inchoarunt*, i. e. poculis vini aliquid infuderunt ut fieret libatio. Redit locutio versibus parall. et σ 418 φ 263. — Parum quidem apte h. l. *post potum* (vs. 469) libationis fit mentio, quapropter Duentzer vs. 469-474 debet, fortasse tamen ferendum hoc est utpote loco interpolato (vid. ad vs. 430^b-487).

472 *πανημέριοι*] per reliquam diei partem, ut πᾶν ἦμας Σ 453, παννύχιος K 2 β 434. || *μολπῇ*] *ludo*? vid. ad Σ 606 ν 27.

473 *καλὸν*] pro adverbio habebat Ar. || *παιήονα*] *hymnum*, ut X 391 h. Ap. 518.

474 *μέλποντες*] *canendi* sensu adhibitum hoc verbum Homero abiudicavit Ar.; vid. ad Σ 604.

479 *ἐκμενον*] ignotae originis vox reddit β 420 λ 7 μ 149 ο 292. *Optatus?* an *secundus?*

480 *λευκὴ ἐπέτασσαν*] *λευκὰ πέτ.* mss.

481 *πρῶσεν*] *inflavit*, item β 427; vid. II 350 I 433 et ad γ 471, *ἐμπρηστος* Σ 471.

482 *πορφύρεον*] *πορφύρεον* Barnes coniectu-

ἢ δ' ἔθεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Μαιῶν,

484^b = A 229

485 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροισι ἐξέρυσσαν

485 = π 325 cf.

ὑπόθ' ἐπὶ ψαμάθοισι, ὑπὸ δ' ἔρματα μάκρ' ἐτίανυσσαν,

π 359 h. Ap. 488

αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

486 = h. Ap. 507

cf. Hes. Oper.

62¹ sqq.

αὐτὰρ δ' ἠμῖνε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,

διογενὴς Πηληϊὸς υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορῇν ᾠωλέσκετο κυδιάνειραν

οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἐφθινύθεσκε φίλον κῆρ

491^b cf. x 485

αὔθι μένων, ᾠοθέσκε δ' αὐτῇν τε πτόλεμόν τε.

492^b cf. Z 328 II
63

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦ δυωδεκάτη γένετ' ἡῶς,

493 = Ω 31

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες

494^b = Φ 518

495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθειτ' ἐφετμῆς·

παιδὸς Ἐφοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,

[394

ἡρώη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.

497^b cf. E 750 Θ

ἡῶρεν δ' εὐρύτοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων

498^a cf. O 152 298

ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.

498^b sq. = E 753

sq.

499 = Θ 3

488—492 Zen. —, 491 om.

ra inutili; quamquam sic legisse videtur Aratus Phaen. 296 (cf. Ξ 16 Φ 551 δ 427, 572 x 309), loco autem parall. β 428 in nocturni itineris descriptione (vid. β 388) parum apte commemoratur fluctuum *color*. || μέγ' Ἐφίφαχε PKnight] μέγα Φίφαχε Bentley, μεγάλη ἴφαχε mss.

483 διαπρήσσουσα] accusativum adsciscit verbum διαπρήσω etiam β 213, 429 h. Merc. 200, genitivum autem B 785 I' 14 Ψ 364. Sic πρήσω eodem sensu usurpatum accusativum adsciscit Ξ 282 Ψ 501 i 491 v 83 h. Ap. 421 Merc. 203 Ven. 67, genitivum Ω 264 γ 476 o 47, 219.

484 κατὰ] sic Ar., μετὰ mss. multa; cf. A 424.

485 ἡπείροισι ἐξέρυσσαν § 59] -ροιο ἔρ. mss.

486 ὑπόθ' ὕψου mss. || ψαμάθοισι] -θου vel -θοιο complura. || ἔρματα] fulcra, item B 154 h. Ap. 507 et translate II 549 ψ 121 (?). Obscurus est A 117, diversae autem originis est (σ)ἔρματα inares Ξ 182 σ 297. || μάκρ' ἐτίανυσσαν] μακρὰ τὰν. mss.

489 Πηληϊός] Πηλεός vel Πηλῆος pleraque. De vocis υἱός syllaba priore correpta vid. § 17.

490 κυδιάνειραν] alias *puynae* constans est epitheton (A 225 etc.); sed cf. I 441.

491 ἀλλ' ἐφθινύθεσκε] ἄλλὰ φθ. mss. || ἐφθινύθεσκε] vid. § 166.

493 ἐκ τοῦτο] respicitur Thetidis cum Achille colloquium (vid. vs. 424 sq.), non versus proxime praecedentes 477 sqq. Vid. ad vs. 430^b-487.

495 *ἐφετμῆς] ἐφετμῶν mss.; cf. § 56. Singularem numerum suadent Ξ 216 Φ 299; simili vitio laborat E 818.

496 ἀνεδύσετο] sic Ar., -sato mss. pleraque. || κῦμα] suspectum, vid. ad vs. 359; vHerwerden coniecit ὀμίφα vel αἶφα, Mehler κοῦφα (coll. N 158 etc.).

497 ἡρώη] primo mane (non: per aëra). Redit adiectivum A 557 I' 7 i 52, ultimo autem loco quid significet dubitari nequit. Cōhaerent ἡρῖ (ἡριγένεια) et ἄριστορ; ducta autem sunt haec omnia a voce ἠρῖ *nebula* (*matutina*).

- 500 καὶ ἦα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ ᾽λάβε γούνων
σκαῖ, δεξιτερῇ δέ F' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα 501^a cf. Φ 490
λισσομένη προσέφειπε Δία Κρονίωνα Φάνακτα·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνῃσα
ἦ Φέπε' ἦ Φέργω, τὸ δέ μοι κρήνην ἐφέλδωρ· 504^b = 41
505 νῖόν μοι τίμησον, ὅς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἡτίμασσεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀποφράς. 507 = 356
ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
510 νῖδὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ Fe τιμῇ.“
ὥς ᾽φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δFην ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων,
ὧς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὐτῖς·
„νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑποσχέο καὶ κατάνευσον,
515 ἦ ἀπόφειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δFέος, ὄφρ' ἐν Φείδω
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοιότη θεός εἰμι.“
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ἦ δὴ λολίγια Φέργ', ὅ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι Φέπεσσι.
520 ἦ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι

511 cf. A 401 E
689 etc.
512 cf. O 76

515 cf. X 19

[454
517 = A 30 cf. H
517^a = Θ 208 O
184 Σ 97

500] de gestu supplicantium cf. A 407 Z45
Θ 371 I 451 K 454 Ω 478, 506 ζ 142, 147.

501 *δ' F'] δ' ἄρ' mss.

504 Φέπε' § 71] ἔπει mss.

505 νῖόν μοι τίμησον] τίμησόν μοι νῖδὸν mss.
vitio metrico, cf. § 14. Mutavimus Nauckium
secuti, qui νῖα μοι τίμησον coniecit; minus
tamen correctioni favet versus subsimilis
Ξ 236. Ameis-Hentze et Menrad τίμησον σύ
μοι νῖόν. || ἄλλων] si cum ceteris comparatur.
Non partitivus hic est genitivus sed (abla-
tīvus) comparationis; terminum a quo in
recensendo solent primo loco habere Graeci,
hinc superlativus in eiusmodi dictis adhi-
betur ubi nobis comparativus requiri vide-
tur; cf. Z 295 Ψ 532 ε 105 Herod. I 192
II 161 VII 164, Soph. Ant. 100 sqq., 1212
sq. Philoct. 1171, Thuc. I 1 § 1, 10 § 3,
50 § 2 VI 13 § 1 VIII 96 § 1 etc., et
comparentur vox πεντετηρίς de quatuor an-

norum spatio usurpari solita aliaque eius-
modi.

507 ἡτίμασσεν Nauck] ἡτίμησεν mss. || αὐτὸς]
vid. ad vs. 356. || ἀποφράς § 150] ἀποῦρα;
mss.

509 ὄφρα κ' § 326] ὄφρ' ἂν mss.

512 sq. ὡς — ἐμπεφυῖα] imitatur Verg.
Aen. III 607 sq. *genua amplexus genibusque
volutans | haerebat.* || ὡς ... ὧς] *quemadmo-
dum ... sic.*

513 εἴρετο] ἦρετο pauca. Cf. § 264.

518 ἐχθοδοπῆσαι] †. Ductum est verbum
a nomine ἐχθοδότης apud Hom. non obvio
(cf. terminatio -δαπότης).

519 Ἥρη] Ἥρη Ar. (?). || ἂν] male pro
κεν (vid. § 326). Gravior mendum subesse
suspiciamus, nam ὄφρα potius quam ὅτ' ἂν
(ὅτε κεν) requiri videtur. || ὀνειδείοισι Φέπεσσι
§ 60] -οις ἐπέεσιν mss.

520 αἰὲν Hermann] αἰεὶ mss.

νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ γε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελείσω.
 εἴ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ
 525 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκνωρ' οὐ γὰρ ἐμὸν πάλιν ἀγρετὸν οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο Φάνакτος
 530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐφέλιξεν Ὀλύμπον.
 τῷ γ' ὧς βουλευόμεντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐφ' ὃν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἕσταν ἅπαντες.
 ὧς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἡγνοῖησε Φιδουῖς, ὅτι Φοι συμφράσσασα βουλάς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.

528 = P 209
 528^b cf. O 75 h.
 Cer. 467
 530^a cf. Ξ 177^b
 530^b cf. Θ 199
 531 = ν 439
 532^b = N 243 ν
 103
 534^b sq.^a cf. X 251
 sq.
 538 = 556
 538^b = 526 δ 365

521 νεικεῖ] forma recens, cf. § 191; νει-
 χέει ἢ φέ vel νεικέει· ἦ τε Menrad.

522 sq.] reicit Duentzer.

522 τι Ar. aliique veterum] σε mss.

523 γε vHerwerden] κε mss. || μελήσεται] ge-
 nus medium huius verbi non nisi x 505 redit.

524 εἴ'] εἰ δ' mss., vid. § 328. || κατα-
 νεύσομαι] sic Ar., l. a. ἐπινεύσομαι apud Athen.
 II p. 66 c; vid. ad vs. 527.

526 ἐμὸν] suspectum, ἐμοὶ mavult Leaf. ||
 ἀγρετὸν] †; sed cf. αὐτάγρετος h. Merc. 474,
 489, ἀγρώω saepius; vid. § 255. || ἀπατηλὸν]
 adiectivi brevior forma non redit, ἀπατήλιος
 legitur § 127, 157, 288.

527 κατανεύσω Ar.] l. a. ἐπινεύσω; vid. ad
 vs. 524.

528 sqq.] de Phidia hunc locum imitato
 vid. Strab. VIII p. 354.

528 κυανέησιν] proprio caeruleis, maris
 colorem referentibus; de maris numinibus
 usurpantur κυανοχαῖτα (-αίτης) et κυανώπις,
 naves autem dicuntur κυανόπρωροι. Sed κυανέα
 supercilii Iovi tribuuntur h. l. et O 102
 P 209, κυανέοι capilli Hectori X 402, Ulixi
 π 176, qui ζ 231 ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ assimu-

lantur; quibus locis fuscum est intellegen-
 dum; cf. Ω 94 κάλυμμα... κυανέον, τοῦ δ'
 οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.

529 ἀμβρόσια] immortales; minus recte
 Verg. Aen. I 403 ambrosiae comae.

530 κρατὸς] κρατός; Zen. || ἐφέλιξεν Dawes
 Cobet] ἐλέλιξεν mss.; vid. § 41²⁴. Verbum
 Φελίσσειν hic et Θ 199 et X 448 vert. tre-
 mescere. Recte interpretatus est Verg. Aen.
 IX 106 totum nutu tremescit Olympum.

531 διέτμαγεν] sic Ar., -γον pauca.

532 ἄλλα ἄλτο] hiatum ingratum radicis
 σαλ littera initialis, quae ceteris locis (M 390
 etc.) neglecta est, non excusat; Bentley
 correxit ἄλαδ' ἄλτο, cf. x 351. Possis etiam
 *ἄλ' ἄλτο.

533 Ζεὺς δέ] sc. ἔβη, quod e contextu
 effici debet verbum. Zeugma notabile im-
 probans Fick coniecit Ζεὺς δ' ἔβη Φόν, simul
 sic vitans hiatum suspectum δέ ἐφ' ὃν, de
 quo vid. § 44.

534 ἐδέων] male mss. nonnulla ἐδρώων.
 item vs. 581; cf. ν 56 et § 56.

535 ἕσταν] l. a. ἤλπον.

536 μιν] Iovem, participii ἰδοῦσα obiectum.

αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

- 540 „τίς δ' αὖ τοι, δολόμητι, θεῶν συμφορᾶσάτο βουλᾶς; 540 cf. δ 462
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῖ' ἄπο νόσφιν ἔοντα 541^b cf. σ 268
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας Φειπεῖν Φέπος ὅτι νοήσης.“

τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

- 545 „Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἔμοις ἐπιφέλπεο μύθους 549 cf. θ 10
Φειδήσειν· χαλεποί τοι ἔσονται ἄλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μὲν σ' ἐπιφεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν Φείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι, 549 cf. θ 10
μὴ τι σὺ ταῦτα Φέκαστα διείρεο μηδὲ μετὰλλα.“

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

- 551 = A 50 P 439
552 = A 25 θ 462
553 = A 440 S 361
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔΦειπες; 551 = A 50 P 439
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ, 552 = A 25 θ 462
ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τὰ φράζεαι ἄσ' ἐθέλῃσθα. 553 = A 440 S 361

- 555 νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα μὴ παρέΦειπε 555^a = ω 353 cf.
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· K 538
ἡερίῃ γάρ σ' ἦ γε παρέξετο καὶ ἴλαβε γούνων. 556 = 538
τῇ σ' ὁἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσεις, ὀλέεις δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 559 cf. B 4

- 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 561^b cf. K 279 Ψ
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀλεαί, οὐδέ σε λήθω. 648

540 δολόμητι Nauck] -μῆτα mss., vid. § 83¹⁰.

541 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss.

546 Φειδήσειν] § 212.

547 σ' Wakefield] κ' mss.; cf. E 481.
Minus officit omisum ἤ A 477 o 394.

548 τὸν Bentley] τόν γ' mss.

549 ἐθέλωμι Hermann] ἐθέλοιμι mss. Cf.
§ 112.

553 οὔτε] sic Rhianus Aristoph. Ar., alia
mss. οὐδέ. Inde Brugmann suspicatur olim
fuisse οὐκ εἶρομαι οὐδέ. Cf. A 108.

554 ἄσ' Ar.] ὅττι (θέλῃσθα) Dionysius
Sidonius, cf. A 277 o 317.

555 μὴ παρέΦειπε] μὴ σε παρείπη mss.
duplici vitio. Neglectum enim est Φ, qua-
propter μὴ σε παρείθη coniecit Bentley coll.
vs. 132; sed debebat παρῆλθε, nam requi-

ritur indicativus, ut Burgess docuit (in
praef. Dawesii) coll. ε 300. Naber coniecit
νῦν σ' αἰνῶς... μὴ παραιπε, quem partim
secuti sumus, prolepsin tamen obiecti σε
vix Homericam rati. Ipsi tentavimus *μὴ
παρέπεισε (ΣΕΠΑΡΕΠΕΙ — ΠΑΡΕΠΕΙΣΕ),
vid. Z 61 H 120 N 788 Ψ 606.

557 ἡερίῃ] ad A 497. || σ' ἦ Bekker]
σοί mss.; de eliso σ'(οι) vid. § 13.

559 τιμήσεις D¹ L] -σης cett. || ὀλέεις vHer-
werden] ὀλέσεις D¹, -σης cetera mss. Vid.
§ 147 et 284. || πολὺς] sic Zen. B 4, hoc
vero loco πολῆς, si fides scholio; sed recte
Lehrs etiam h. l. πολὺς; Zenodoto tribuisse
videtur; πολῆας Ar. mss., cf. § 83.

560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] l. a. τὴν δὲ μέγ'
ὀχθήσας.

- πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ 562^a = β 191
 μᾶλλον ἔμοι ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
 565 ἀλλ' ἀκέουσα κἀθησο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφῇω. 567 cf. O 105
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 570 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570^a = O 101
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ Ἥρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ
 „ἦ δὴ λοίγια φέργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
 εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575^b sq. = σ 403
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ. sq.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παρᾶφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ, 577^b cf. Ψ 305
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ Ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὲ
 νεικίῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 580 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 ἐξ ἐδέων στυφελίξει· ὃ γὰρ πολὺν φέρτερός ἐστι.
 ἀλλὰ σὺ τόν γε φέπεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσι
 αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“
 ὧς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 585 μητρὶ φίλῃ ἐν χεῖρ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέφειπε 585 cf. 441

562 ἀπὸ θυμοῦ] cf. ἀποθύμια Ξ 261, ἐκ θυμοῦ πεσμέν Ψ 595.

566 sq.] vert. *ne dei me propius accedentem a te arcere (te a me defendere) nequeant*; cf. H 144 A 120 r 296. — Duentzer versum 567 delet.

567 ἰόνθ'] sic Ar., non recte ἰόντε interpretatus, est enim ἰόντα; ἰόντε Zen. male (cf. § 52). Bentley ἰὼν mutata interpunctione. || ἀάπτους] sic Ar. et mss., ἀέπτους Aristoph. || ἐφῇω § 122] ἐφείω mss.; de locutione vid. ad A 88.

572 ἐπὶ Ἥρα] ἐπίῃρα una voce Ar.; locutio ἐπὶ Ἥρα φέρειν reddit vs. 578 γ 164 π 375 σ 56 et omissa praepositione ἐπὶ Ξ 132; cf. etiam ἐπιἭρανα (?) τ 343. || λευκωλένῳ Ἥρῃ] τετιμημένῃ ἥτορ poscit schol.

574 εἰ δὴ] vid. ad vs. 61. || σφῶ' § 92] σφῶ mss.

575 κολῶν] *turbam* †, cf. κολῶω B 212 et *monedulae* nomen κολοῖός II 583 P 755.

576 ἦδος] sine Ἥ, cf. § 413. Bentley ἔσται Ἥδος, Nauck ἔσσεται ἐσθλῆς Ἥδος, alii ἐσθλῆς ἔσσει' ἐφῆδος.

578 ἐπὶ Ἥρα] ἐπίῃρα una voce Ar., cf. vs. 572.

581 ἐδέων] ἐδῶων male nonnulla, cf. vs. 534. || στυφελίξει Bentley] στυφελίζαι mss. || φέρτερος Anecd. Par. III 109] φέρτατος.

582 γε φέπεσσι] γ' ἐπέεσσι mss.

584 ἀμφικύπελλον] *utrinque ansatum*. Sic recte interpretatus est Ar., vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 260 sqq.

585 χεῖρ' ἐτίθει] χεῖρὶ τίθει Aristoph. Ar.

- „τέλῃθι, μήτερ ἐμῇ, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ,
μὴ σε φίλῃν περ εὐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι
θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιομένεν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
590 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῆψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἤμαρ ῥερόμην, ἅμα δ' ἡέλιω καταδύντι
κάππεσον ἐν Ἀήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“
595 ὥς ῥάτ', ἐμείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παῖδός ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσι
Ῥοινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσι,
600 ὥς Ῥίδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
Ῥαῖνυντ', οὐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσῶν θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι Φοπὶ καλῇ.
605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο,
οἷ μὲν κακκείοντες ἔβαν Φοῖκόνδε Φέκαστος,

586 cf. E 382
586^b cf. H 110

588 sq. cf. 241 sq.

590^a = Ξ 249

591 cf. O 23

592 cf. Hes. Theog.
722 sqq.

592^b = Σ 210 T
207 π 366

595 = Φ 434 cf.
Ξ 222

599 = ϑ 326

601 sq. = τ 424 sq.
601 = ι 161, 556

x 183 etc. cf. T
162 Ω 713

602 = 468

603 cf. Ω 63^a

604 cf. ω 60 h.
Ap. 189

606 = γ 396 η 229
ν 17 cf. Ψ 58 α 424

Sosigenes cum Massiliensi, χειρὶ τίθει (ut vs. 441) mss., cf. vs. 596; de quo discrimine cf. γ 51 Hes. Theog. 174.

587 ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι] item Γ 306 etc., ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας Ω 294 etc., ὀφθαλμοῖσι Ῥίδον Ῥιδών Γ 28, 169 etc.; cf. οὐασι ἄκουον Μ 442, ὀφθαλμοῖσι Φιδεῖν ἦδ' οὐασι Ῥόσσαν ἄκουσαι Hes. Theog. 701, ἐκαλέσατο φωνῇ Γ 161, ἐν τῷ στόματι λέγουσι Ar. Ach. 198.

589 χραιομένεν' § 125] χραιομεῖν mss.

590 ἄλλοις cf. O 18-24.

591] ab ipsa matre praecipitatus esse dicitur Vulcanus Σ 395 sq. || τεταγών] participium (a rad. ταγ- tango) non nisi O 23 redit.

593 ἐν Ἀήμῳ] sic Ar., alii olim ἐς Ἀήμον. Cf. O 485 O 538, 624, πεδίῳ ἴππεο E 82, χάμαι ἴππεο saepius.

594 Σίντιες] σίντιες Apio, vid. ϑ 294 et ad A 99.

595 ῥάτ', ἐμείδησεν] φάτο, μείδησεν mss.

596 παιδός] a filio, ut H 400 I 632 Ξ 203 Ω 305 saepius; alias dicitur δέχεσθαι τινα τι, B 186 O 87 sq. P 207 sq. o 282 π 40 Hes. Theog. 479.

597 ἐνδέξια] dextrorsum, item H 184 ϑ 365; cf. ἐπιδέξια φ 141, ubi videantur versus sqq.

598 οἶνοχόει] sic Zen. Aristoph. Ar. cum libris Argol. Massil. Antimach., φνοχόει codd.; cf. o 141. — Dicitur h. l. Ῥοινοχόειν νέκταρ ut A 3, ἵπποι Ῥουκολλέοντο Y 221, ἱπποβουκόλοι Eur. Phoen. 28, οἰκοδόμει γέφυραν Her. I 186, τεῖχος οἰκοδομησάμενον Her. V 125.

599 γέλος Bentley] γέλω; mss., vid. § 63.

600 ποιπνύοντα] -σαντα l. a. (Ar.?).

604 ἀμειβόμεναι] cf. Verg. Ecl. III 59 amant alterna Camenae.

606 κακκείοντες] δὴ κείοντες Ar. ceterique veteres teste Didymo; cf. τ 48.

ἦχι Φεκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

Ἥφαιστος ποίησε Φιδυίῃσι πρᾶπίδεσσι.

608 = γ 12 cf.
η 92

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,

610 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.

610 = τ 49

ἔνθα καθηῦδ' ἀναβᾶς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

610^b cf. ι 333

607 ἦχι Ar.] ἦχι. || ἀμφιγυήεις] Vulcani hoc epitheton constans quid significet dubitatur; *ambidexter*? an *utroque pede captus*? vid. Σ 411 γ 37 θ 308 sqq. Hanc interpretationem commendat alterum dei epitheton *κυλλοποδίων* Σ 371 γ 270 φ 331; a voce intermortua γύη *uncus* repetit Leaf (vid. § 69). — Cognatum est hastarum epitheton *ἀμφίγυος* N 147 etc., id quoque incertae significationis.

609-611] cum B 2 non aperte quidem pugnant, καθηῦδε enim *cubuit* verti potest (vid. θ 313 ο 5, 7 vel, qui loci in schol. B 2 conferuntur, I 325 υ 5 sq.), sed tamen parum apte coniunguntur. Postea insertos esse, ut in vs. 611 recitandi finis fieri pos-

set, probabilis est Bergkii aliorumque opinio. Omnino autem cum Duentzero coll. θ 344 reicimus sententiam quam proposuit Naegelsbach, B 2 Iovem significari e somno mature experrectum, verbum enim ἔχε verendum esse *retinebat*. — Compositum καθεῦδειν in Iliade non redit (in Odyssea saepius legitur).

609 δὲ πρὸς ὃν] Zen. δὲ πρὸς ὃ (i. e. ὀλέχος, littera ν assimilata vicinae). Neglectum vocis Φόν digamma recentis originis videtur indicium; Bekker δ' ἐπ' ἐΦόν (δ' ἐπὶ Φόν), Christ δὲ ἐόν (cf. vs. 533), Bentley δὲ πρὸς (numerosius δὲ ποτὶ Nauck).

611 ἔνθα καθηῦδ'] ἔνθ' ἐκάθευδ' Zen.; cf. A 68.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ὀνειρος (vs. 1—86). — Διάπειρα (vs. 87—483). — Βοιωτία ἢ Κατάλογος
τῶν νεῶν (vs. 484 sqq.).

- ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ 1 sq.^a = Ω 677 sq.
ἠῦδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε Φήδυμος ὕπνος, 1 sq. cf. K 1-4
- ἀλλ' ὅ γ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα 4 cf. A 559
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
- 5 ἦδε δέ Φοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη ᾿φαίνεται βουλή, 5 = K 17 Ξ 161
πέμψαι ἔπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὔλον Ὀνειρον· cf. 318, 424 1 230
καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα
- „βάσῃ ἔθι, οὔλος Ὀνειρε· θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 8^a cf. Θ 399 A
ἐλθὼν εἰς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 186 O 158 Ω 144
- 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν' ὥς ἐπιτέλλω. 10^b = I 369
θωρῆξαι φε κέλευε κάρη· κομάοντας Ἀχαιοὺς 11 sq. cf. 28 sq.
πανσυνδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυνάγριαν
Τρώων, οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 13-15 = 30 sqq..

1 ἄλλοι] ὄλλοι Zen.; cf. K 1 et § 9.
2 ἔχε] vid. ad A 609-611. || Φήδυμος; § 41]
νήδυμος Ar. mss.
4 τιμήσῃ] τιμήσει' A² et l. a. in scholiis.
Bekker τιμήσει' (-σαι), ὀλέσαι. Cf. II 650 et
§ 113. De subiunctivis vid. ad A 158. ||
πολὺς Zen.] πολίης mss., cf. A 559.
6 Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] -ὄην -να nonnulla. ||
οὔλον] adi., de quo vid. § 284,redit B 8,
(22?), E 461, 717 Φ 536.
8 οὔλος Naber] οὔλε mss., οὔλο'(ς) PKnight.

Cf. A 189 et § 51 et de ipsa voce vid. ad
vs. 6. || Ὀνειρε] sic interpunxit Caener,
vulgo Ὀνειρε, ... Ἀχαιῶν ex Nicanoris prae-
cepto. Cf. Θ 399 A 186 O 158 Ω 144.
11 κομάοντας § 191] κομώντας mss.
12 πανσυνδίῃ] sic Ar., πα(σ)συνδί(ε) mss. ple-
raque. Redit vox vs. 29, 66 A 709, 725. ||
ἔλοι] sic Zenodotum legisse annotavit Aris-
ton., unde LaRoche parum probabiliter ef-
fecit Aristarchum habuisse ἐλοις ut vs. 29
(de oratione directa cf. A 303 Ψ 855 α 40).

- ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
- 15 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.“
 ὧς 'φάτ', ἔβη δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε. 16 cf. ρ 348, 551, 574
 καρπαλίμως δ' ἵκανε Θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 'βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανε
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος 'κέχυθ' ὕπνος.
- 20 'στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῆι Φεφoικῶς,
 Νέστορι, τὸν ἔα μάλιστα γερόντων 'τ' Ἀγαμέμνων
 τῷ μιν Φεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος· 22* = Π 720 P 326, 585 r 82 cf. B 795 Γ 389 ζ 24
 „εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεν βουληφόρον ἄνδρα,
 23 cf. A 370 A 450
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
- 26 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὥκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι. 26 cf. Ω 133
 28 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν 26^b = Ω 173
 30 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας 30-32 = 13 sqq.
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
 αἰρεέτω, ὅτε κέν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.“
- 35 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι 35 cf. A 428
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 'φῇ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ 'Φεῖδε' ἃ ἔα Ζεὺς 'μήδετο Φέργα' 38* cf. r 466
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε

27 ὅς σε' εἰευσεν ἔων μέγα κήδεαι ἡδ' ἑλαίρει.

27 = Ω 174

27 Ar.—

15 Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται] διδόμεν δέ οἱ εὐχος; ἀρεῖσθαι (Φ 297) Aristot. de Soph. el. 4 et Post. 26.

16 'φάτ', ἔβη] φάτο, βῆ mss.

20 'στῇ — κεφαλῆς] imitatur Verg. Aen. IV 702.

22 Φεισάμενος; PKnight] Φεισάμενος; mss. || θεῖος; οὐλος; Mosc. 2 et l. a. in schol., fortasse recte, cf. § 7; adi. θεῖος; e versu 56 irreperere potuit.

27 σε' § 92] σευ mss.

28 κομάοντας; § 191] κομῶντας; mss.

29 πανσυδίῃ] vid. ad vs. 12.

33 αὐ σῆσιν] *τεῆσιν?

34 αἰρεέτω § 191] αἰρείτω mss. || ὅτε κέν § 326] εἴτ' ἄν mss.

35 ἀπεβήσето] sic Zen., -σατο Epaphroditus et mss. nonnulla. || δ' ἔλιπ' δὲ λιπ' Ar. || αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

36 ἔμελλον Ar.] ἔμελλεν Zen. et mss. pleraque.

38 'Φεῖδε' § 160] ἤδη vel ἥδει mss. Fortasse *οὐδέ τ' ἐΦεῖδε verum est, cf. N 674 r 466.

39] ingenioso Nauck θησέμεναι γὰρ ἔμελλον ἔτ'.

- 40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἤγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα ῥάλλετο φᾶρος 42 cf. K 21 α 437
 42^a = Ψ 235
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 44 = K 22, 132
 Ξ 186 etc. cf. 52
 340 o 550 q 2
 45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ῥάλλετο ξίφος ἀργυρόηλον. 45 = Γ 334 Π 135
 Τ 372 cf. 9 416
 εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. 45^a = E 738 A 29
 46^b sq. = 186 sq.
 Ἡὼς μὲν δα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φάος φερέουσα καὶ ἄλλοισ' ἀθανάτοισιν
 50 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσε 50 cf. 442 I 10
 Ψ 39 β 6
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς· 51 = β 7 cf. B 443
 οἷ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 52 = 444 β 8
 βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλογενέος βασιλῆος.
 55 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινῇ ἠρτύνετο βουλήν 55 = K 302
 „κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἦλθεν Ὀνειρος 56 = ξ 495
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίφῳ
 Φεῖδός τε μέγεθός τε φυνήν τ' ἄγχιστ' ἔφεφοίκει. 58 cf. ζ 152 [ω 374
 58^a = λ 337 σ 249
 59 cf. Ψ 68 etc.
 59^a = 20
 'στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔφειπε'

41 ἤγρετο] ἔγρετο mss.

42 ἐνέδυνε] ἐνδύνε mss.

43 νηγάτεον] dubiae originis et potestatis vox redivit Ξ 185 h. Ap. 122. || φᾶρος] vox, quae in Odyssea satis frequens est, in Iliade nonnisi h. l. et in Θ, Σ, Ω hic illic legitur. Significat *amictum linteum* (Aegypt. *pāār*), cf. Lat. *suppārum*; *χλαῖνα* vero de lana solet confici.

45 ἀργυρόηλον] *aureis* paxillis hic ensis (i. e. ensis manubrium) ornatus esse dicitur A 29 sq.

49 φάος G] φῶς; mss. pleraque, cf. § 71. || φερέουσα] *nunciatura*, item Ψ 226; cf. Ξ 355 x 245 v 94 o 41 π 329 σ 186.

50 λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσε] -γγοῖσι κέλ. mss.

51 ἀγορήνδε] olim fuisse πόλεμόνδε (cf. vs. 443) probabiliter statuit Fick; nam quae sequuntur usque ad libri A initium a prisco carmine aliena sunt. Primum sequitur episodium vs. 87—483, de Graecis animum despondentibus sed Minervae interventu

prohibitis quominus domum revertantur. Quae narratio versibus 143 et 194 insertis et praemisissis vs. 53-86 ita est mutata ut Agamemnon videretur fallacibus verbis militum animum explorare; quale consilium ab huius episodii poeta alienum fuit (vid. vs. 344). || κομάοντας § 191] κομώντας mss.

53 βουλὴ Aristoph. Ar.] βουλή Zen. et mss.; cf. Ω 553. || ἔξε] sic Ar., mss. ῥε nonnulla.

54 Πυλογενέος] Πυλῆγ. multa; cf. Ψ 303 et § 48.

55] Zen. αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἤγερεθον ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἰλαμένων. || συγκαλέας] comp. nonnisi loco parall. redivit.

56 θεῖος] θεῖον Zen., sed recte habet vulgata, nam adverbium est, ἐνὺπνιον, ut Ar. Vesp. 1218. [*ψ. v. v. l. m. a.*] nonnisi vs. parallelo redivit.

57 sq. μάλιστα... ἄγχιστ' notetur adverbium iteratum.

58 ἄγχιστ' ἔφεφοίκε] ἄγχιστα ἐφίκει mss.

- 60 , εὐδεις, Ἀτρεός νιὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; 60-70^a = 23 sqq.
οὐ χροὴ παννύμιον εὐδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
- 63 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὥκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
- 65 θωρηξάϊ σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἑπάντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
- 70 ἐν Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — ὥς ὃ γε Φειπὼν
ῥῆγετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε.
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν. 72 = 83
πρωῖτα δ' ἐγὼ Φέπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήμισι κελεύσω
- 75 ὅμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν Φεπέεσσι. —
ἦ τοι ὃ γ' ὥς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 76 = A 68
Νέετρω, ὅς ῥα Πύλοιο Φάναξ ἦν ἡμαθόεντος·
ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
,,ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 79 = I 17 K 533
etc. cf. Ψ 573
80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· 81 = Ω 222
νῦν δ' ἔφιδ' ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι. 82 cf. A 91
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν. — 83 = 72
ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι.
- 85 οἳ δὲ τ' ἀνέστησαν· πελιδνὸν τε ποιμένι λαῶν,
σκηπτόοχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

64 ὥς σὲ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.

64 Ar. — || 76—83 Ar. —

60-70] Zen. sic contraxit: ἡρώγει σε πα-
τήρ ὑπὲρ υἱοῦ, αἰθέρει ναίων, | Τρωσὶ μαχήσασθαι
πρωτὶ Ἰλιον. ὥς ὃ μὲν εἰπὼν.

64 σὲ § 92] σευ mss.

66 πανσυδίῃ] vid. ad B 12.

70 σὺ σῆσιν] *τεῖσιν? || γε Bekker] μὲν mss.

71 ἀποπτάμενος] § 216.

74 καὶ φεύγειν] *φρευγέμεναι?

75 ὅμεις § 92] ὅμεις mss. || ἐρητύειν] sc. Ἀχαιοῦς.

76-83] damnabat Ar., versum 84 ad Aga-
memnonem referens. At totus locus (vs.
53-86) postmodo est insertus; vid. ad vs. 51.

77 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

81 φαῖμεν... νοσφιζοίμεθα] vid. ad E 311. ||
μᾶλλον] *polius* (ut E 231 M 344, 357)? Alii
etiam *magis* interpretantur coll. E 208 I 585.

82 ἔφιδ'] ἴδεν mss. || Ἀχαιῶν] l. a. ἐν
στρατῷ, cf. A 91.

85 δὲ τ' ἀνέστησαν Cobet] δ' ἐπανεστήσαν
mss., i. e. *assurgēbant*, quod verbum ab hoc
loco alienum neque alibi apud Homerum
obvium est; quidam olim φέ ἐπανεστήσαν,
absurdo interpretati πάντες ἀνέστησαν.

86 σκηπτόοχοι] σκηπτοῦχοι mss.

- ἤυτε Φέθνε' ἴασι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἔκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένων
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἔπ' ἄνθεσι Φεαρινοῖσιν. *cf. Linn. 971 242.*
- 90 αἶ μὲν τ' ἔνθα Φάλις πεποτήγεται, αἶ δέ τε ἔνθα
 ὥς τῶν Φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 91 = 464
 ἡμόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχάνοντο
 Φιλαδὸν εἰς ἀγορὴν μετὰ δὲ σφίσι Φόσος' ἐδεδήει
 ὀτρύνουσ' ἵμεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἤγροντο.
- 95 'τετρήχει δ' ἀγορὴ, ὑπὸ δ' ἐστεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφας
 κήρυκες βοάοντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχολιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
- σπουδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας 99^b = 211
- 100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκηπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἑφαιστος 'κάμε τεύχων.
 Ἑφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίῳνι Φάνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς 'δῶκε διακτόρῳ Ἀργεῖφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ Φάναξ 'δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 105 αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ 'δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύφαρμι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι 'δῶκε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ Φανάσσειν.

87-483] vid. ad vs. 51.

87 Φέθνε' ἴασι Bentley] ἔθνεα ἴασι mss.
 Cf. II 160. || μελισσάων] apes ferae h. l. et
 M 167 significantur; vid. ad v 106. || ἀδινάων]
 ignotae originis adiectivum, quod et ἀδινός
 scribitur, usurpatur de corde (II 481 τ 516),
 de ονιδίᾳ (α 92 δ 320), de ἀριδῷ (h. l.), de
 muscis (B 469), de Sirenibus (ψ 326?), hinc
 ad luctum (Σ 316 et saepius) transfertur.
 Densum multi cum Aristarcho interpretati
 sunt, probabilius alii mobilem, inquietum,
 frementem.

89 βοτρυδὸν] † (βότρως Σ 562†). || Φεαρινοῖσι
 § 21] εἰαρινοῖσι mss.

90 τε ἔνθα] hiatus illicitus; *δ' ἄρα τ'
 ἔνθα? — Versum delet PKnight.

92 ἐστιχάνοντο § 191] -χόωντο mss.

93 Φιλαδὸν] cf. § 41²⁴; †, sed cf. Hes.
 Oper. 287. Subst. (Φ)λήη apud poetam non
 legitur. || Φόσος' ἐδεδήει] ὕσσα δεδήει mss.;

cum locutione cf. οἰμωγῇ δέδεχε υ 353.

94 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || *ἤγροντο]
 ἀγέροντο. Cf. § 255.

96 ἦν] ἔεν? vid. § 302. || σφας] σφέας
 pleraque; cf. § 92.

97 βοάοντες § 191] βοόωντες mss.

99 ἔξετο λαὸς] *ἔματο λαοί?

102 ἔδωκε] δῶκε mss.

103 διακτόρῳ] -ρι pap. 126 non male;
 multis tamen locis quadrisyllaba nomina-
 tivi forma διάκτορος certa est.

105 ὃ] *ὅς? Heyne ὃ γ'; cf. § 15.

106] odium, quo Atreum et Thyesten in
 se invicem flagrasse finxerunt posteri, apud
 Homerum nusquam commemoratur. || πο-
 λύφαρμι] cf. πολύρρητος (?) λ 257 et πολύρρητος
 I 154 = 296.

107 ὃ] *ὅς? Heyne ὃ γ'; cf. § 15. || Θυέστ']
 vid. § 54. || δῶκε Iulian. 51 ὃ, Priscian.
 Inst. XVII 208] λέειπε mss.

- τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος *ῥέπε' Ἀργεῖοισι μετηῦδα* 109 cf. Θ 496
- 110 „ὦ φίλοι, ἥρωες *Δαναοί, θεράποντες Ἴδης,* 110 = Z 67 ο 733
Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτη ἐνέδθησε βαρεῖη, T 78
111-118 = I 18
σχέτιλος, ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε sqq.
Ἕλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι, 112 cf. M 236
113 = 288 E 716
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην ἔβουλεύσατο, καί με κλεῦναι
- 115 *δυσκλέε' Ἴδης ἐκείσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.*
οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι, 116 = Ξ 69 cf. N 226
ὅς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
ἦδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον. 118^b cf. I 39 N 484
αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι, Ω 293 α 70 ε 4
119 cf. ω 433
120 *μὰψ οὔτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν* 119^b = X 305 λ 76
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἦδ' ἐμάχεσθαι φ 255
ἀνδράσι παυροτέροισι τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
εἴ περ γὰρ τ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 123^a = Θ 205
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
- 125 *Τρῶες μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι,*
ἡμεῖς δ' εἰς δεκάδας διακοσμηθήμεν' Ἀχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα φέκαστοι ἐλοίμεθα Φοινοχοεύειν,
πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο Φοινοχόοιο.
τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
- 130 *Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπικούροισι*

112—118 Zen. om. || 124 Ar. — || 130—133 Ar. —

111 μέγας Ar. Callistratus Dionysodorus Ammonius] μέγα Zen. mss. De Didymi scholio ad hunc versum, quod magni est pretii, vid. Lehrs Arist.² p. 17 sqq. || ἀάτη] ἄτη mss.

113 ἐντειχέα Nauck] ἐντειχεον mss. || ἀποτέεσθαι] fut., vid. § 292 et ad K 39 sq.; de ἄ- cf. § 21.

115 δυσκλέε'] δυσκλία mss.; cf. § 73.

116 sq.] sic scilicet placitum est Iovi, qui nullas tamen alias urbes everti sivit.

118 τοῦ — μέγιστον] imitatur Verg. Aen. X 100 rerum cui prima potestas.

119 αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ'] λῶβη γὰρ τόδε γ' Zen.

121 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

123-133] Trojanorum sociorumque numerus Θ 562 sq., postquam multi cecide-

runt, 50000 fuisse dicitur; Graecos 140000 fuisse numero statuit Aristarchus, 120000 alii, incertissima computatione usi; cf. Thuc. I 10 § 4.

123 *γ'] γ' mss.; cf. B 597 H 387 Θ 205 γ 246 N 288.

124] del. PKnight.

125 Τρῶες; Ar.] Τρῶας mss., quod qui legebant, verbum λέξασθαι eligendi sensu accipiebant. || λέξασθαι, ἐφέστιοι] λέξασθ', ἐπι-φέστιοι? vid. § 41⁹ et ad γ 234. || ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι] cf. K 418 ὅσσοι μὲν Τρώων πνυθὺς ἰσχύρα.

126 *διακοσμηθήμεν'] -θῆμεν vel -θῆμεν (-θῆμεν) mss.; cf. § 125.

127 ἔκαστοι Ar.] ἕκαστον mss. cum Ixione.

129 πλέας] cf. A 395 et § 87.

- πολλέων ἐκ πολίων ἐγγεσπάλοι ἄνδρες ἕασι,
οὔ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ ἔαουσ' ἐθέλοντα
Εἴλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναιόμενον πολλέεθρον. 133 cf. A 164
ἐννέα δὴ βεβάασιν Διὸς μεγάλοι' ἐνιαυτοί,
135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται
αἶ δέ ποθ' ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
ἦατ' ἐνὶ μεγάρῳ ποτιδέγμεναι ἥμι δὲ Φέρον
αὕτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φείπω, πειθώμεθα πάντες' [sqq.
139-141 = I 26
139 = I 704 etc.
cf. μ 213
140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.“ 140 cf. H460 O 499
ὣς ῥά τοι, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε 142 cf. Γ 395 A
208 etc.
πᾶσι κατὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
'κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
145 πόντου Φικαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
ὥρορ' ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήμον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ δ' ἡμῦνι ἀσταχύεσσι,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ 'κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχε κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισ' ἐκέλευον [Φ 327
151a = Ψ 366 cf.

141 quidam olim omittebant || 143 Ar. —

131 πολλέων] forma novicia, vid. § 56;
*πολλάων πολίων? || ἕασι] ἐνεῖσι Callistratus
et Ar. in ed. altera; cf. E 477 Φ 586.

132 πλάξουσιν] cf. A 59. || ἔαουσ' § 191]
εἰῶσ' mss.

133 ῥίλιον Ar.] ῥίλιον mss., ut B 538
E 642 H 345 Φ 128 α 2 ο 193 etc.; accu-
sativus legitur B 501 et passim.

134 βεβάασιν] cf. vs. 295. Decimo anno
Troia capta esse dicitur B 329 ε 107
ζ 241. || Διὸς... ἐνιαυτοί] item ω 344 Διὸς
ὥραι (?); cf. μ 399 ξ 93 ο 477 Plat. Prot.
321 a. || μεγάλοι' § 59] μεγάλου mss.

135 σπάρτα] † [σπείρη ζ 269, σπείρον sae-
pius in Od.). Non cannabinos significari
rudentes sed e iuncis factos docet VHehn
Culturpfl.⁴ p. 483.

136 ποθ' § 322] που mss.

137 ἦατ' ἐνὶ § 220] εἶατ' ἐνὶ vel εἵται ἐν
(sic Heraclides) mss. || μεγάρῳ Fick] μεγά-

ροις mss.; cf. § 60. Christ μεγάροιςι δεδευ-
μένοι. || ἥμι § 92] ἄμμι mss.

139 ὥς κεν § 326] ὥς ἂν mss.

143] vid. ad vs. 51. || *κατὰ] μετὰ mss.;
vid. v. l. A 424 B 163, 179. Redit vitium
I 54 π 419.

144 φῆ Zen.] ὥς Ar. et mss.; re-
dit particula insolita Ξ 499 (ubi vid.) et h. Merc.
241 (?).

144-148] duplicis redactionis notabile ex-
emplum, incertum autem est utrum vs.
147 sq. an vs. 144-146 sint recentiores.

145 Εὐρὸς τε Νότος τε] sic designatur
ευροποτός; cf. I 5.

148 ἐπαιγίζων] ἐπαΐσων Aristoph., item
ο 293. || δ' Cauet] τ' mss., quod ferri ne-
quit nisi ἡμῶν scribatur; cf. A 156. ||
ἀσταχύεσσι] †, στάχυν Ψ 598 †.

149 ἀλαλητῶ] cum clamore, item M 138
Ξ 393 Π 78 Σ 149 Φ 10 ω 463.

	ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκόμεν' εἰς ἄλλα διᾶν,	[Ξ 60
	οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἔκε	153 ^b = M 338 cf.
	Φοῖκαδε Φιεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.	154 ^a cf. γ 160 ε 261
155	ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,	
	εἰ μὴ Ἀθηναῖν Ἥρη πρὸς μῦθον ἔφειπε·	156 sq. cf. Θ 426 sq.
	„ὦ πόποι, αἰγιοχόιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,	157 = E 714 Φ 420 cf. Θ 352
	οὔτω δὴ Φοῖκόνδε, φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,	158 = 174 ε 204
	Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;	159 ^b = Θ 511 γ 228 γ 142 etc.
160	καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν	160 sq. ^a cf. Δ 173
	Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εὔνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν	160 cf. 176 [sq.
	ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.	161 sq. = 177 sq.
163	ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·	163 cf. 179
165	μηδ' ἔαε νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν' ἀμφιΦελίσσας·“	165 = 181
	ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθασε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·	166 = E 719 H 43
167	ῥῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.	167 = Δ 74 X 187 etc. cf. Δ 44 H 19
169	ἦῤρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,	169 = 407
170	ἔσταότ' οὐδ' ὅ γε νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης	169 ^b = K 137
	ἦπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἔκανε.	
	ἄγχι δέ γ' ἵσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·	172 = ο 9
	„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,	173 sq. = ε 203 sq.
	οὔτω δὴ Φοῖκόνδε, φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,	174 = 158
175	φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήμισι πεδόντες;	175 cf. N 742
	καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιε	176 cf. 160
	Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εὔνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν	177 sq. = 161 sq.
	ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.	

164 σοῖς· ἀγανοῖσι Φέπεσιν ἐρήτυε φῶτα Φέκαστον.

164 = 180

168 καρπαλίμως δ' ἔκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

168 = 17

157—168 Zen. om. || 160—162 et 164 Ar. —

153 οὐρούς] †. Apparet significari fossas per quas naves, quae nunc subductae sunt, in mare sunt demittendae.

154 ἔρματα] vid. ad Δ 486.

156] Zen. εἰ μὴ Ἀθηναίῃ λαοσσός ἦλθ' ἀπ' Οὐλύπου, omisiss vs. 157—168.

158 οὔτω δὴ] siccine...? ut Ξ 88 Ο 201, 553 ε 204.

160 εὐχολὴν] gloriandi materiem, ut X 433.

161 Ἀργεῖν] Ἀργεῖν Θ' Zen.

163 κατὰ] sic, non μετὰ (D) Ar., item vs. 179. Cf. Δ 424.

164] versum ex vs. 180 repetitum del. PKnight. || σοῖς Aristoph. Ar.] σοῖς δ' mss. || -νοῖσι Φέπεσιν § 60] -νοῖς ἐπέεσιν mss.

165 μηδ' ἔαε] μηδέ ἔα mss.; cf. vs. 346 et § 191.

168] om. pap. 126 et Oxon., codd. A et alii.

171 ἦπτετ'] ἄπτετ' mss.

172 *ἄγχι δέ γ' ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

- ἀλλ' ἔθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει· 179 cf. 163
- 180 σοῖς' ἀγανοῖσι φέπεσιν ἐρήτυε φῶτα φέκαστον, 180 sq. = 164 sq.
μηδ' ἔαε νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν' ἀμφιφελίσσας.“
- ὥς ᾿φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς Φόπα φωνησάσης, 182 = K 512
᾿βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν ᾿βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε 182^a = O 442
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς Φοι ὀπήδει. 182^b = ω 535 cf. r 380
- 185 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδ᾿ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν
᾿δέξατό Φοι σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεῖ· 186^b sq. = 46 sq.
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
- ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κικλήη,
τὸν δ' ἀγανοῖσι φέπεσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
- 190 „δαιμόνι, οὗ σε φέφοικε κακὸν ὥς δεδφίσσεσθαι,
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυνε λαούς.
οὐ γὰρ πω σάφα Φοῖσθ' οἶος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειράζεται, τάχα δ' ἵπεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔφειπε;
- 195 μὴ τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ φε μητιέτα Ζεύς.“ 197^b = h. Merc. 469
ὅν δ' αἶ δῆμοι' ἄνδρα φίδοι βοάοντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
- 200 „δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἷ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακλις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρτίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

193—197 Ar. —, et 203—205 post 192 malebat collocatos.

- 179 κατὰ] sic Ar., μετὰ mss. multa.
180 σοῖς Ar.] σοῖς δ' mss.; cf. vs. 164. ||
ἀγανοῖσι φέπεσιν § 60] -νοῖς ἐπέεσιν mss.
181 μηδ' ἔαε] μηδ' ἔα pap. 126², μηδέ ἔα
mss. cetera; cf. vs. 346 et § 191.
183] cf. O 221.
185 Ἀτρεΐδ᾿ § 55] Ἀτρεΐδew mss.
186 Φοι] vid. ad A 596.
187 ἔβῃ] sic Ar., βᾶς Zen.
189 -νοῖσι φέπεσιν § 60] -νοῖς ἐπέεσιν mss.
190] estne vertendum non decet (nolim) te
ut plebeculam terrere (cf. A 286 O 196), an
verbum δεδφίσσεσθαι hoc uno loco intransi-
titive est adhibitum? Cf. § 168.
192 Ἀτρεΐωνος Aristoph. Ar. Dionysius

- Sidonius Ixion, et sic L] Ἀτρεΐδαο pap. 126
et codd. ceteri.
193 πειράζεται § 191] -ἔται mss.
194] vid. ad vs. 51. || ἔφειπε;] alii colon
ponunt; utramque interpungendi rationem
novit schol.
196 διοτρεφέος βασιλῆος Ar.] -φείων -λήων
Zen., mss. utrumque. Zenodoti lectionem
cum δ 691 sq. (loco corrupto) comparat
Monro. Non in universum loqui sed *Agamemnonem* significare videtur Ulixes.
197 φιλεῖ] forma novicia, cf. § 191.
198 δῆμοι' § 59] δῆμου (τ') mss.; genitivus
adhibitus ut A 328 (= M 447) et M 213. ||
βοάοντα § 191] βοάοντα pap. 126, βοάοντα codd.

- οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἷς κοίρανος ἔστω,
205 εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις.“
207 ὣς ὃ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἷ δ' ἀγορήνδε
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων 208^b = 91
Φηγῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης 209^b = Z 347
210 αἰγιαλῷ μεγάλη βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας· 211^b = 99
Θερσίτης δ' ἐτι μοῦνος ἀμετροφειλῆς ἐκολῶα,
ὅς φέπτεα φρεσὶ φῆσιν ἄκοσμά τε πολλά τ' ἐφείδει,
μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσι, 214^a = E 759 γ
215 ἀλλ' ὃ τί Φοι φείσαιο γελόλιον Ἀργεῖοισι 138
ἔμμεναι. αἵσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε·
φολκὸς ἔην, ἡλώς δ' ἔτερον πόδα· τῷ δέ Φοι ὤμω
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοκωχότε· αὐτὰρ ὕπερθε
φοξὸς ἔην κεφαλῇν, ψεδνὴ δ' ἐπανήνοθε λάχνη. 219^b = K 134
220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῆι·
τὸ γὰρ ἐνεικέεσκε. τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίφω
ὀξέα κεκληγῶς ἔλεγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ [M 125
222^a = P 88 cf.

206 σκηπτρόν τ' ἡδὲ θήμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.

206 cf. I 99

220—223 Zen. —

204 πολυκοιρανίῃ] † (κοίρανος, -νέω saepius).

205 ἔδωκε] ὅσκιε Ar. || ἀγκυλόμητις; Nauck] -μήτεω mss., vid. § 55.

206] abest a papp. 126 et Oxon. et codicibus plerisque, sed legebatur a Dione Chrys. I. Verbum βασιλεύῃ e βουλεύῃσι corruptum est, cf. I 99.

209 Φηγῆ, ὡς] hiatus vitiosus, cf. § 14.

210 μεγάλη Bentley] μεγάλη. || σμαραγεῖ resonat. Redit verbum B 463 Φ 199 et restitutum est i 390.

212 Θερσίτης] nomen a voce θάρος; (Aeol. θάρσος) ductum. Cf. Soph. Phil. 441 sqq. || ἀμετροφειλῆς] †; vid. ad I' 215. || ἐκολῶα] verbum †, sed cf. A 575.

213 ὅς Bentley] ὅς ῥ' codd., οσσεπια pap. 126. || ἄκοσμα] † (κόσμος, κοσμίω etc.). || τ' ἐφείδει § 160] τε ῥῶη mss.

215 γελόλιον] † (γέλος; saepius, γελώω v 347 h. Ven. 49). Scribendum videtur γελώων.

216-219] P Knight del.

216 δι] δὴ Ahrens, hiatus in media sententia occurrenti offensus; confert A 266 Z 185 M 155 μ 258.

217 φολκός] †. Strabum interpretantur veteres, probabilibus Buttman *valgum*, de capite enim sermo nondum fuit. || ἔην] ἔεν? vid. § 302.

218 συνοκωχότε Valckenaer ex Hesychio] συνοκωχότε mss.; vid. § 135. Conferri possunt Ξ 465 ἐν συνοκωχῷ et Ψ 330 ἐν ζυνοχῆσι.

219 φοξός] †; = ὀξυκέφαλος? || ἔην] ἔεν? vid. § 302. || ψεδνὴ] tenuis, rara. Adi. †, sed fortasse restituendum est § 477. || *ἐπανήνοθε] ἐπανήνοθε mss., item K 134; cf. A 266 θ 365 ρ 270 et vid. § 135 et 149.

220 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

221 τῷ] sic Ar., τοὺς pap. 126. || ἐνεικέεσκε] νεικέεσκε mss.

222 κεκληγῶς] *κεκληγγῶς? vid. § 223. || ἔλεγ' enumerabat. Cf. § 306. || τῷ] Ἀγαμέμνονι.

- ἐκπάργλως ῥοτέοντο, ῥνεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα ῥνείκεε μύθῳ·
 225 „Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις;
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες 226^a cf. I 71
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσ' ἐξαίρετοι, ἕς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὔτε ποτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἧ ἔτι καὶ χροσοῖ' ἐπιθεύεαι, ὅν κέ τις οἶσῃ
 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Φίλλου νῖος ἄποινα,
 ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγῃ ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἧὲ γυναικὰ νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἥν τ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχεται; οὐ τι Φέφουκε
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν' υἷας Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κακ' ἐλέγχξ', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
 Φοίκαδ' περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τὸν δ' ἔαωμεν 235^b = H 96
 236^a = II 205
 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν', ὄφρα Φίδῃται
 ἧ τι καὶ ἡμέξ Φοι προσαμύνομεν ἧὲ καὶ οὐκί
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, Φέο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἡτίμασσεν' ἔλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀποφράς. 240 = A 356
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων'
 ἧ γὰρ κ', Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“ 242 = A 232
 ὧς ῥάτο νεικεῖων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερόσιτης· τῷ δ' ὄκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 καὶ μιν ὑπόδρα Φιδῶν χαλεπῷ ἡνίπαπε μύθῳ· 245^b = P 141

227 sq. Zen. om. || 231—234 Zen. —

224] del. PKnight, offensus Agamemnonis nomine iterato.

225 δ'] sic Ar., δῆ Zen.

226 πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλεῖαι δὲ γυναικῶν Zen. omissis vs. 227 sq.

228 εὔτε § 108 et 326] εὔτ' ἂν mss.

229 χροσοῖ' § 59] χροσοῦ mss. || οἶσῃ G] οἶσαι mss. cetera, cf. § 122.

232 γυναῖκα] sic liberiore structura continuatur oratio, expectatur enim genitivus.

232 sq. μίσγεται... κατίσχεται] de -εαι pro -ηαι vid. § 17.

233 οὐ τι Christ] οὐ μὲν mss., Bentley οὐ σε, Heyne οὐδέ.

234 ἐπιβασκόμεν'] †; βάσκω et ἐπιβαίνω saepius, vid. © 285 et ad ψ 13.

235 πέπονες;] *ignavi*, item IV 120; alias solus vocativus sing. reperitur sensu *o bone*. || Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί] imitatur Verg. Aen. IX 617 *o vere Phrygiae, nequē enim Phryges*.

236 τὸν δ' ἔαωμεν PKnight] τόνδε δ' ἔαωμεν mss., cf. § 191.

237 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss. || πεσσέμεν'] cf. A 81.

238 *ἧ τι καὶ ἡμέξ Φοι] ἧ ἧά τί οἱ χῆμεξ mss.; cf. § 9. || οὐκί] sic, non οὐχί, Ar.

239 Φέο] τοῦ Zen., item T 384; cf. Y 261 (β 247? η 217?).

240] cf. ad A 356.

242 κ' § 326] ἂν mss. || λωβήσαιο] expectatur indicativus, vid. § 109 et ad E 311.

- „Θεροσὶτ' ἀκριτόμυνθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητῆς, 246^b = T 82 cf.
ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσι. 247^u cf. A 277
- οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερείοτερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.
- 250 τῷ οὐ κεν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις
251 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροις νόστον τε φυλάσσοις.
- 257 ἀλλ' ἐν τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται 257 = p 187 q 229
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηγήσομαι ὥς νύ περ ὦδε, σ 82 cf. A 204,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, 212
- 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα φείματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδόα ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήςω
πεπληγὼς ἀγορηθέν ἀφεικέσσι πληγῇσι.“
- 265 ὧς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
'πλῆξεν' ὃ δ' ἰδνῶσθι, θαλερὸν δὲ Φοι ἔκπεσε δάκρυ. 266^b = π 16
σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
σκήπτρου ὑπο χροσίοι' ὃ δ' ἄρ' ἔξετο 'τάρβησέν τε,
ἀλγήςσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ. 269^b cf. q 304
- 270 οἷ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ φηδὺν 'γέλασσαν,
ὦδε δὲ τις 'φείπεσκε Φιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον
„ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ φέφοργε,
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων“

252 οὐδέ τί πω σάφα Φιδμεν ὅπως ἔσται τάδε φέργα,

252^b = A 14 ε 3'

ἦ ἐὺ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες χλαῖν.

61 r 116 q 78, 274

τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένα λαῶν,

255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι Φοι μάλα πολλὰ διδοῦσι

ἰήρωες Ἀναοί· σὺ δὲ νερομέων ἀγορεύεις.

252—256 Ar. —

249 Ἀτρεΐδῃσ'] -δη pap. 126^l.

250 οὐ κεν § 326] οὐκ ἄν mss.

253 ἐὺ ἢ] hiatus notabilis.

258 ε'] sic Ar. (?), δ' Zen. (?), vid. Ludwig Arist. I p. 211 sq. || κηγήσομαι] κηγεῖσθαι Ptolemaeus male. || ὧς νύ περ ὦδε] ὧς τὸ πάρος περ Sinopensis, ὕστερον αὐτῆς Massiliensis, ἐν Ἀναστοῖν Philemon.

260 Τηλεμάχοιο] nonnisi h. l. et A 354 in Iliade commemoratur Telemachus.

262 τά τ'] et quae (mitram sc., vid. A 137)?

An merum relativum est τὰ τ'? Hoc placet, quoniam de armatis h. l. non est sermo. || αἰδόα § 77] αἰδῶ Ar. mss., αἰδοί' PKnight.

264 πεπληγὼς] l. a. -γών.

266 ἔκπεσε] ἔκφυγε Ar.; cf. A 493.

267 ἔξυπανέστη] comp. †.

268 χροσίοι § 59] χρυσίου mss. Cf. § 18 et 61. Fortasse olim fuit *χρυσίοιο' ὃ δ'.

269 ἀχρεῖον] cf. σ 163. || ἰδὼν] neglecto

- νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρξεε,
 275 ὃς τὸν λαβητῆρα Φεπесβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὗ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὀνειδεῖοισι Φέπεσσι.“ 277 cf. Φ 480
 ὧς 'φάσαν ἡ πληθύν' ἀνὰ δὲ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔσθῃ σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 280 Φειδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἄνωγε,
 ὧς ἅμα Φοι πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσάϊατο βουλήν.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, Φάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσι,
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
 Ἔλλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι“ 286^b cf. κ 483
 ἡῦτε γὰρ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναιῖκες
 290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται Φοῖκόνδε νέεσθαι.
 ἧ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνίη τ' ἐνθ' ἀνέχεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ Φῆς ἀλόχοιο

Φ. Philetas ridicule ἰδὼν pro ὀφθαλμῶν. Participium ἰδὼν de *vultu* (ut apud Atticos βλέπειν) usurpatum est etiam in locutione ὑπόδρα Φιδῶν A 148 etc.

275 [Φεπесβόλον] † (Φεπесβολίη δ 159).
 276 πάλιν] *denuo*? Sed servari potest notio localis si vertimus non retro eum animus huc pellet ut in principes iurgia iactet.

277 ὀνειδεῖοισι Φέπεσσι § 60] -οις ἐπέεσσι mss.
 278 δέ] δ' ὁ Ar. et mss. multa; cf. K 363. || πολίπορθος] Ulixes hoc nomine, quod a capta Troia ei inditum est, in Iliade nonnisi h. l. et K 363 designatur.

280 ἄνωγε § 225] ἄνώγει mss.
 281 ἅμα Nauck] ἅμα θ' mss.
 284 δῆ] γὰρ Ar.
 285 μερόπεσσι βροτοῖσι] hoc uno loco iunguntur synonyma.

286 ἦν] η (i e. ἦ?) pap. 126.
 288 ἐντειχέα Nauck] -χεον mss. || ἀπονέεσθαι] fut., vid. § 292 et ad K 39 sq.; de ᾧ cf. § 21.

289 ἡῦτε γὰρ Nauck] ὧς τε γὰρ ἡ mss., in quibus vitiose abundat particula ἡ.

Bentley coniecit ὧς τε γὰρ εἰ, particulis male ordinatis, dicendum enim esset ὧς εἴ τε γὰρ. || νεαροὶ] †, sed cf. νεβρός A 243 etc.

291 ἧ μὲν § 18] ἧ μὲν mss. — L. a. νῦν γὰρ in schol. ad vs. 284, sed praestat vulgata; cf. I 57. || *ἀνίη τ' ἐνθ' ἀνέχεσθαι] ἀνιθθέντα νέεσθαι mss., quod interpretantur est sane labor tantus ut propter nimiam vexationem domum redire velit quispiam (cf. I 57); sed acc. cum infinitivo ita explicari nequit. Pro πόνος criticus apud Clarkium coniecit πόθος, item Cauer; apud Heynium autem commemoratur coniectura ἀνιθθέντα καθῆσθαι. Nos secuti sumus Mehlerum et ASPengelium, qui ἀνιθθέντ' ἀνέχεσθαι coniecerunt coll. δ 595 π 277, quibus tamen locis non aoristi sed praesentis temporis participium, ut assolet, verbo ἀνέχεσθαι est iunctum; quapropter praeterea rescripsimus ἀνίη τ' ἐνθα. Adverbium ἐνθα oppositum est voci Φοῖκόνδε, nomen ἀνίη autem adhibitum est ut η 192 υ 52, verbum ἀνέχεσθαι denique absolute est usurpatum ut notis locis τέτλαθι καὶ ἀνασχέο.

- ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄλλαι
 χεიმέριαι Φέλλωσιν ὀρινομένην τε θάλασσα·
 295 ἦμιν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπάων ἐνιαυτός
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζοι' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι Διφηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μέλαι' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα Φίδωμεν
 300 ἢ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐκί.
 εὖ γὰρ δὴ τότε Φίδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· 302^b = ξ 207
 χθιζὰ τε καὶ πρωίξ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 305 ἦμες δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμοὺς
 Ἰέρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας, 306 cf. A 315
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖος,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάοςδε,
 310 βωμοῦ ὑπαΐξας πρὸς ῥα πλατανίστον ὄρουσε.
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νῆπια τέκνα,
 ὅζω ἔπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισ' ὑπο πεπτηῶτες,

293 ἀσχαλάει § 191] -άα mss. || πολυζύγῳ] †
 (in pap. 126¹ est διζύγῳ). Naber πολυζυγι
 mavult coll. διζυγες E 195, idem διζυγος
 -γες pro -γος -γοι poscit v 116 q 288. Sed
 sanam ducimus vulgatam, διζυγες enim a
 ζευγνύμαι derivatur, πολυζυγος vero et διζυγος
 et ἑκατόνζυγος Y 247 a ζυγόν. || ὅν] ὅν mss.
 nonnulla.

294 *Φέλλωσιν § 265] ἐλλέωσιν mss., ἔλω-
 σιν Nauck.

295 εἵνατος] h. l. et Θ 266, ἐνάτη B 313,
 327 (ubi Schulze coniecit ἔεν εἰνάτη). || πε-
 ριτροπάων § 251] -πέων mss. Vocis ἐνιαυτός
 hoc uno loco additur hoc participium, alias
 dicitur περιπλόμενος (H 833 etc.) vel περιτελλό-
 μενος (B 551 etc.). Ad temporis autem
 computationem quod adinet, non verti sed
 exactus esse annus nonus dicitur B 134,
 ubi vid.

297 ἀσχαλάειν § 191] -λάειν mss. — Zen.,
 duali abusus teste Aristonico, ἀσχαλάειν μι-
 μνόντεσσι (? — μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ' Bekker,
 ἀσχαλάειν νήεσσι Friedlaender).

299-330] vertit Cic. de Divin. II 30 § 63 sq.

299 ἐπὶ] ἐτι Zen. || *Φίδωμεν] δαῶμεν mss.
 Cf. § 122.

300 ἢ Ar.] εἰ pap. 126 et mss. multa;
 cf. § 327.

302 μάρτυροι] -ρες Zen., vid. § 68. || μὴ]
 sic, non οὐ, quoniam οὓς quod praecedit
 valet οὕστινας. Cf. IV 100.

303 χθιζὰ τε καὶ πρωίξ' (α)] nuper, vix
 cum Aulida advecti eramus; cf. Φ 81
 γ 180, Herod. II 53 πρώην τε καὶ χθιζή. Non
 recte quidam cum praecedenti versu haec
 verba iunxerunt. — Aliud portentum Aulide
 a Graecis visum commemorat Aeschylus
 Agam. 104 sqq. || πρωίξ' ὅτ' ἐς] πρωίξια ὅτ'
 mavult Nauck.

305 ἦμες § 92] ἡμεῖς mss.

307 πλατανίστῳ] hic et vs. 310. De pla-
 tano cf. Hehn Culturpl.⁴ p. 236 sq.

309 ῥ'] δ' pap. 126. || φάοςδε § 71]
 φάοςδε D, φάωσδε mss. cetera.

311 στρουθοῖο] vox nonnisi vs. 317, 326
 redit apud Hom.

- ὁκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ 'τέκε τέκνα. 313 = 327
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας'
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποῦτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
 τὴν δὲ Φελιζάμενος πτέρυγος 'λάβεν ἀΨΨΨΨΨΨΨΨ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, 317^b = 326
 318 τὸν μὲν ἀΐζηλον 'θῆκεν θεὸς, ὅς περ ἔφηνε,
 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες 'θανυμάζομεν οἶον ἐτύχθη.
 ὥς οὖν δΨεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτὸν ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε' cf. ad H
 ,τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομάοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον ὀπιτέλεστον, ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, 325^b = h. Ap. 156
 326 ὁκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ 'τέκε τέκνα, cf. H 91 w 196
 327 ὥς ἡμεῖς τόσσα Ψέτα πτολεμίζομεν αὐθι, 326^b = 317
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυνάγυιαν. 327 = 313
 330 κεῖνος τῶς ἀγόρευε' τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 = Ψ 48 σ 271
 ἀλλ' ἄγε μῖνυτε πάντες, ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτόθι, εἰς ὃ κε Ψάστῳ μέγα Πριάμοιο Ψέλωμεν."

319 ἴδαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις.

319 cf. M 450

319 Ar. —

319^a cf. v 163

313 ἐνάτη] vid. ad vs. 295. || ἦν] ἔεν?
 vid. § 302.

314 τετριγῶτας] τιτίζοντας Zen.

315 ἀμφοποῦτο] † (ποτάομαι saepius).

316 δὲ Φελιζάμενος Bentley Dawes Cobet]
 δελιζάμενος pap. 126, δ' ἐλειζάμενος codd.;
 vid. § 41²⁴. || ἀΨΨΨΨΨΨΨΨ (ἀμΨΨΨΨΨΨΨΨ)
 Ahrens] ἀμψιαχῶσαν mss. pleraque, ἀμψια-
 χούσαν Ambr. (quod fortasse potest defendi,
 vid. § 229). Compositum †.

317 στρουθοῖο] vid. ad vs. 311.

318 ἀΐζηλον Ar. Ambr.¹ Apoll. lex.] ἀρίζη-
 λον pap. 126 et codd. ceteri, ἀΐδηλον Etym.
 M. (quod probat Christ, cf. ἀειδελα Hesiod.
 fr. 136 Rzach), ἀρίδηλον Zen.; Schulze ten-
 tavit ἀρίζηλον (ῥ. Θῆκε = ἐρρίκωσε, infelicitur).
 Incertae originis adiectivum, quod ἀφανῆ
 significare debet, Cicero de Divin. II 30
 § 64 recte vertit: qui luci ediderat, genitor
 Saturnius idem abdidit et duro firmavit
 tegmina saxo. Legit igitur versum 319, quem

Zen. addidisse fertur (ex v 163 fictum?),
 Ar. proscripsit. Etiam Ovidius versum 319
 pro genuino habuit, vid. Met. XII 23 fit
 lapis et superat serpentis imagine saxum.

319 ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτω mss., cf.
 § 55.

323 ἄνεω] sic Ar. (?), alii ἄνεω.

325 ὄψιμον ὀπιτέλεστον] †. || ὅο § 59] ὅου
 mss. || ὀλεῖται] § 147. Forma suspecta re-
 dit H 91 w 196.

326 στρουθοῖο] vid. ad vs. 311.

327 ἐνάτη] vid. ad vs. 295. || ἦν] ἔεν?
 vid. § 302.

328 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || *τόσσα] τοσ-
 σαῦτ' mss., Fick τοσσαῦτ' ἄμμες (ἡμεῖς).

329] vid. ad B 134.

330 τῶς] τῶς Herodian., 9' ὦς Ar. (teste schol.
 Geney.) et mss.; l. a. τόσσο' tribuitur Aristar-
 cho (leg. Aristophani?) Anecd. Oxon. I 234.

332 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. — De hiatu
 vid. § 15.

- ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐΐφιλαχον, — ἀμφὶ δὲ νῆες 333^a = 394
 σμερδαλέον 'κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, — 334 = Π 277
 335 μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θεῖοιο. 334^a cf. B 466 N
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 498 O 648 Φ 593
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶ Φεϋκοῖτες ἀγοράεσθε ρ 542
 νηπιάχοισ', οἷσ' οὐ τι μέλει πολέμημα φέροια.
 πῇ δὴ συνθεσίου τε καὶ ὕρκια βήσεται ἡμῖν
 341 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιάι, ἧς' ἐπέπιθμεν; 341 = A 159
 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαὶ τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 αὐτῶς γὰρ φεπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος 342^b sq.^a cf. μ 392
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολλὴν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες. sq.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 345 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345 cf. E 200
 τοὺς δ' ἔαε φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύουσ', — ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν, —
 πρὶν Ἀργοσδ' ἵμεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίόχοιο
 γνῶμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 350 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 352 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. 352 cf. δ 273 θ 513
 354 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω Φοῖβόνδε νέεσθαι,
 355 πρὶν τινα παρ Τρώων ἐλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

353 ἀστράπτων ἐπὶ δεξι', ἐναίσια σήματα φαίνων.

353^b cf. I 236

333 *δὲ ἐΐφιλαχον] δὲ μέγ' ἰαχον (μετῖαχον pap. 126) mss., δ' ἐπεΐφιλαχον Heyne.

335 ἐπαινέ(σ)σαντες pap. Oxon. L Mor.] -νήσαντες mss. pleraque, cf. § 295.

336 γερῆνιος] est appellativi γέρον forma producta; cf. II 196. Posteriores pro nomine proprio habentes apud *Gerenios* educatum fingeant Nestorem, cf. Hesiod. fr. 34 sq. Rzsch; veram explicationem praebent schol. Hesych. Apoll. lex.; vid. ad A 99.

337 ἀγοράεσθε § 191] -άσασθε mss.

341 et 340] inverso ordine leguntur in libris; correxit Nauck.

340 γενοῖατο] γεμοῖατο Naber coll. B 780 W 177.

341 ἄκρητοι] ἄκραντοι tentavit Peppmueller h. l. et versu parall., vulgatam propter γ' 270 reiciens, ubi vid.; adiectivi tamen

forma ἄκραντος apud poetam non occurrit, ἄκράντος B 138 etc.

342 γὰρ L] γὰρ ῥ' mss. cett.

345 ἄρχεν] verbi ἄρχειν forma haec amplior (= ἡγεμονεύειν) redit E 200.

346 τοὺς δ' ἔαε PKnight] τοὺςδὲ δ' ἔα mss. Cf. vs. 165 et § 191.

349 οὐκί] sic, non οὐχί, Ar.

351 ἐν] ἐπ' mss. complura, cf. α 211.

353] del. Heyne. Versum ex I 236 confictum arguit anacoluthia. Alia anacolutha extant vs. 681 (E 135?) Z 511 = O 268 (I 358?) A 833 (α 275?).

355] imprecatio simillima legitur Hiob. 31, 10. || τινα] τιν Doederlein. || παρ] περ Ar., quae lectio sensu caret nisi simul rescribatur παρ ἀκοιμηθῆναι. || Τρώων] Τρωῶν (Τρωίη § 17) Naber.

- τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 356 cf. 590
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει Φοῖκόνδε νέεσθαι,
 ἀπίεσθω Φῆς νηὸς ἐνσέλωμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. 359^b = O 495 Y
 360 ἀλλὰ, Φάναξ, αὐτός τ' ἐν μῆδεο πείθεό τ' ἄλλω· 337 cf. ω 31
 οὐ τοι ἀπόβλητον Φέπος ἔσσεται, ὅττι κε Φείπω·
 κρὶν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτας, Ἀγάρμευον,
 ὡς φρήτην φρήτηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. *ψ. Ζωναν. Πιντοροφ.*
 εἰ δέ κεν ὧς Φέρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνῶσέ' ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι κατὰ σφᾶς γὰρ μαχέονται
 γνῶσσαι ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξει
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο·“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 370 „ἦ μὲν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλον, 371 = A 288 H
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· 132 etc.
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο Φάνακτος, [sq.
 373 sq. = A 290
 374 = N 816
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίλοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε, 375^b cf. Σ 431 Ω
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. 241

356 Ἑλένης] *quorum causa Helena extitit* (sic Ar.). Cf. A 169 Θ 124 O 25 Σ 88 X 272. || ὀρμήματα] nonnisi versu parall. redit; οἰμήματα Apoll. lex. Cf. Θ 349.

359 πρόσθ' ἄλλων] *coram ceteris an prius quam ceteri?* Ubi genitivum habet adiunctum *πρόσθ' de tempore alias non usurpatur.* || ἐπίσπῃ] *a me scilicet ceterisque ducibus occisus.*

362 sq.] vox φρήτην non redit, sed cf. ἀφρήτωρ I 63 †. — De hoc loco vid. Schoemann Griech. Alt.² p. 41 sq.

362 κατὰ] distributive adhibitum alias apud Hom. non reperitur.

363] insolite dativi vice fungitur φρήτηφιν (cf. § 46), vitiose autem φύλοις dicitur pro -οιοι (cf. § 60). Moller coll. locis ubi ἁμύνειν genitivum habet adiunctum (vid. ad II 522) φρήτηφιν interpretatur genitivum; sic igitur φύλων esset legendum. Na-

ber tentavit ὡς φρήτην φρήτην, φύλον δὲ τε φύλῳ ἀρήγῃ. Fortasse tamen non corrigendus est versus sed delendus, non enim id debet esse Nestoris consilium ut curiae tribusque sibi invicem opem ferant, sed ut φρητῆρες φρητῆρες καὶ φυλῆται φυλῆτησιν ἀρήγῃσι.

365 sq.] non eiusdem poetae videri atque vs. 367 sq. iure observavit Christ.

365 γνῶσέ' § 117] γνῶσῃ mss.

366 σφᾶς § 92] σφείας mss. Dictum est κατὰ σφᾶς ut κατ' αὐτόν A 271.

367 γνῶσσαι Barnes] γνῶσαι δ' mss. || ἦ § 327] εἰ mss. || ἀλαπάξει Bekker] -ζει; mss.

370 ἀγορῇ] ἀρετῇ male schol. B 350.

372 συμφράδμονες] † (συμφράζομαι saepius, φράδμων II 638, ἀφράδμων h. Cer. 256).

375 ἔδωκε] sic pap. Oxon. et codd., ἔθῃ-κε(r) pap. 126¹ et Eust.

καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε 'μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοισι φέπεσιν, ἐγὼ δ' ἥρχον χαλεπαίνων
εἰ δέ ποτ' εἷς γε μίαν βουλευόμεν, οὐκ ἐπείτα

380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσεται, οὐδ' ἦ βαιὼν.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

381 = T 275

εἷ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εἰ δ' ἀσπίδα θέσθω,

385 εἷ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,

εἷ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ φιδῶν πολέμοιο μεδέσθω,

385 ὥς κε πανηγέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.

385 cf. Σ 209

οὐ γὰρ πανσωλή γε μετ' ἔσεται οὐδ' ἦ βαιὼν,

εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.

φιδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφι

388 cf. M 401

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔργει χεῖρα καμείται

389* = M 402 r
281

390 φιδρώσει δέ τ' ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων.

390b cf. M 58

ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

391 cf. Θ 10 Ο 348

μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ Φοι ἔπειτα

392* = K 549

ἄρκιον ἔσσειται φυγέμεν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἔφίφαχον, ὥς ὅτε κῦμα

394* = 333

395 ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν,

προβλήτῃ σκοπέλῳ τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει

παντοίων ἀνέμων, ὅτε κ' ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.

ἀνστάντες δ' ὥροντο κεδασθέντες κατὰ νῆας

377-380] del. PKnight, vs. 377 sq. Koehly.

377 'μαχεσσάμεθ'] μαχησάμεθ' Ar.; vid. A 298 et § 291.

378 ἀντιβίοισι φέπεσιν § 60] -οις ἐπέεσσιν mss.

379 μίαν] sc. βουλήν, quae vox e verbo supplenda, ut accusativus μοῖραν e verbo διεμμοῖράτο § 435.

380 οὐδ' ἦ βαιὼν] οὐδ' ἡβαιὼν mss., l. a. οὐ δὲ βαιὼν. Cf. § 2.

381 ξυνάγωμεν Ἄρηα] item versu parall.; similes locutiones leguntur E 861 (= Σ 149) Σ 448 (= Π 764) h. Cer. 267 sq.

382 θέσθω] paratam teneat; cf. I 88. Aliena hinc est posteriorum locutio θέσθαι τὰ ὕπλα de consistentibus.

384 ἄρματος] de genit. cf. § 316. || ἀμφὶ Bentley] ἀμφί; mss. invitis metro et contextu. Cf. § 316.

386 πανσωλή] †. || οὐδ' ἦ βαιὼν] cf. vs. 380.

388 τευ] forma novicia, cf. § 99. Vitium contraxisse videtur locus; impeditior enim est structura, neque baltei sed viri est sudare; cf. E 796. || στήθεσφι] στήθεσιν pap. 126 et l. a. in schol.; vid. vs. 416 et ad M 401.

389 χεῖρα] χεῖρ h. a. Genev. non recte. || καμείται] forma novicia, cf. § 147.

390 τ' § 92] τευ mss.

391 δέ κ'] δ' ἂν Ambr. alia; cf. § 326. || ἐθέλοντα] πτόσσοντα Aristot. Eth. Nic. III 11.

393 ἄρκιον] sufficiens, hinc de auxiliis dicitur. Adiectivum reddit K 304 (= Hes. Oper. 370 sc 358) et O 502. || ἔσσειται] § 302 || φυγέμεν § 126] φυγείν mss.

394 *δὲ ἐφίφαχον] δέ μέγ' ἄχον mss., Heyne δ' ἐπεφίφαχον.

397 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss. || γένωνται] sic Ar., alii olim γένηται.

398 ἀνστάντες] sic Ar. (alii olim ἀ(σ)τάν.

- ἡκάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρξε θεῶν αἰειγενετάων,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 402 sq. cf. H 314
 πλοῖνα πεντεφέτηρον ὑπερμενεί Κρονίῳνι, sq.
 ἡκίλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 405 Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα Φάνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἶαντε δύω καὶ Τυδῆος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον. 407^b = 169
 αὐτόματος δέ Φοι ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἑίδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 410 βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν γ' ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέμεν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 αἰθαλόεν, προῆσαι δὲ πυρὸς δηρίοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐσαι 416^b = II 841
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 417^b = O 537
 πρηγέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ Φοι ἐπεκράαινε Κρονίῳν, 419 cf. Γ 302
 420 ἀλλ' ὃ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀλίσστον ὄφειλλε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠΰξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 421-424 = A 458
 ἀΨέφρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, sqq.

409 damnabant quidam teste Athenaeo 177c.

τες). || *ῶροντο] ὀρέοντο ὀρέοντο ὀρώωντο mss.; vid. § 284.

400] singulae gentes numini quod praecipue colunt sacra ferunt. || ἔρξε] ἔφερδε? cf. § 27.

401 τε φυγεῖν καὶ] γε φυγεῖν κατὰ Meineke (an *φυγόμεν κατὰ?).

403 πεντεφέτηρον] πενταέτηρον mss.

409] de hoc versu vid. Athen. 177c. Del. PKnight. || ἑίδεε § 160] ἦδε mss.

410 περιστήσάν τε Bekker] -σαντο mss., item μ 356. Cf. A 532 et ad A 433. || οὐλοχύτας] vid. ad A 449.

412] sic Ar., alii olim Ζεῦ πάτερ Ἰδῆθεν μεδών (κύδιστε μέγιστε, = Γ 320).

413 γ' vHerwerden] ἐπ' mss., ἔρ' Ameis-

Hentze, del. Duentzer LaRoche Cauer (fortasse recte, cf. § 18). || δύναι § 125. — De sententiae structura cf. § 124.

414 βαλέμεν. § 126] βαλεῖν mss.

415 προῆσαι] πλησαι Ar. et alii olim, cf. I 242 et ad Γ 471. || δηρίοιο] cf. § 17. || θύρετρα] μέλαθρα pap. 126¹ (e vs. praec.).

416 στήθεσσι] στήθεσφι? sic schol. B ad Σ 538; cf. vs. 388 et ad M 401.

419 ἐπεκράαινε pap. Oxon.] -κραίαινε mss. cetera. Cf. § 267.

420 ἀλίσστον Ar.] ἀμέγαστον papp. et codd.; vid. ad q 219.

422 ἀΨέφρυσαν § 40] αὐέφρυσαν vel αὐέφρυσαν mss.

- μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
- 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σλίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύοντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, 427-432 = A 464
 'μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, sqq.
 ὥπτησάν τε περιφραδέως Ἑρῦσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου 'τετύκοντό τε δαῖτα,
 'δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνόν, 434 = I 96, 163,
 677 etc.
- 435 μηκέτι νῦν δ' ἔθ' αὖθι λεγώμεθα, μῆδ' ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα Φέρον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχυτῶνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 439^b = A 229
- 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρῃα.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 441 = Ψ 895
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισ' ἐκέλευσε 442 cf. 50
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς. 443 cf. 51 T 69
 οἷ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. 444 = 52
- 445 οἷ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐδωνα διοτρεφέες βασιλῆες
 'θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλανκῶπις Ἥθ' ἡν
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆραον ἀθανάτην τε· 447^a cf. O 361
 447^b cf. M 323 P
 τῆς ἐκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἡρέεθονται, 444

423 κνίσῃ] κνίσῃ (pro κνίσει) Porphyrius
 in schol. (non Ar., vid. Ludwig Arist. II
 p. 165).

425 ἀφύλλοισιν] † (φύλλον saepius, πανί-
 φυλλος h. Cer. 452).

426 ὑπείρεχον] § 315.

427 sq.] vid. ad A 464 sq.

432 εἶντο] εἶτο mss.

433 γερήνιος] vid. ad vs. 336.

435 νῦν δ' ἔθ' αὖθι] sic Ar., recte expli-
 cans ne diu hic congregemur (cf. § 306); δὴ
 νῦν αὖθι Callistratus, νῦν δὴ ταῦτα Zen.; in
 pap. 126¹ est δηθαιτα. || δηρὸν] neglecto J.

436 ἐγγυαλίζει] sic Aristoph. Ar. Apoll.
 Rh.; -ζει mss. nonnulla, et sic olim fuit in
 pap. Oxon.

439 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

442 λιγυφθόγοισ' ἐκέλευσε] -φθόγοισι κίλ.
 mss.

443 κομάοντας § 191] -όντας mss.

447 ἀγῆραον] ἀγῆρων Aristoph. Ar.; cf. § 62.

448 θύσανοι] cf. Herod. IV 189. || παγ-
 χρύσειοι] nonnisi in hymnis (IX 4 et XXVII 5)
 redit; cf. παγχάλειος (saepius) et πανέργυρος
 (ι 203 ω 275). || ἡρέεθονται] -ντο Zen. et
 mss. nonnulla. De prima syllaba cf. § 21.

- πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιός δὲ Φέκαστος.
- 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἵμεναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσε Φεκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἥδ' ἐμὰ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἔγνετ' ἥ ἐνέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.
- 455 ἥντε πῦρ ἀλδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
οὔρεος ἐν κορυφῇ, Φέκαθεν δέ τε φαίνεται ἀνγῇ,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
αἶγλη παμφανόουσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἔκε.
τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν Φέθνεα πολλὰ,
460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἐνθα καὶ ἐνθα πέτονται ἀγαλλόμενα πετρύγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
ὥς τῶν Φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
465 εἰς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
σμερδαλέον· κούαβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυροί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.
ἥντε μυιάων ἀδινάων Φέθνεα πολλὰ,
470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήμιον ἡλάσκουσιν

451 cf. A 11
[sqq.
452-454 = A 12
452 = Ξ 152

460 = O 692

464 = 91

466* = N 498 cf.
B 334 O 648

468 cf. e 51

46+ in papyro Oxon. habet diploten periesticmenen, quod signum ad praecedentem versus videtur esse referendum.

449 ἑκατόμβοιός] eadem ratione pretium indicatur Z 236 (ubi vid.) alibi.

450 παιφάσσουσα] †, cf. ἐκπαῖρ. E 803 † et § 280.

451 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

452] del. PKnight. || πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

455-458] hos et vs. 469-473 del. Bekker.

456 κορυφῇ G Eust. 243, 45] -φῆς cett.; cf. § 57 et N 179 II 634. Nauck κορυφῇσι, ἐκῆς, cf. E 791 N 107. Certum est (F)έκαθεν q 25.

458 παμφανόουσα § 191] -νόουσα mss.

459-461] cf. Verg. Georg. I 383 sq.

460 δολιχοδείρων § 21] δουλιχοδείρων mss. Vox O 692 redit.

461 Ἀσίῳ] sic legit Vergilius (vid. Georg. I 383 sq. Asia prata, Aen. VII 702 sq. Asia palus), Ἀσίῳ Ar. Ptolemaeus Ascalo-

nita Herodianus codicesque plerique, cf. Herodot. IV 45.

462 *πέτονται] ποτῶνται mss., πέτονται Pseudoplut. vit. Hom. 45; cf. vs. 89. Subiunctivum dedimus coll. vs. 475. || ἀγαλλόμενα Ar.] -μεναι mss. multa.

463 κλαγγηδὸν] † (κλαγγή passim). || προκαθιζόντων] comp. †. || σμαραγεῖ] vid. B 210. || λειμῶν] l. a. γαῖα (non Ar., cf. Ludwig Arist. I p. 219).

468] damnat vHerwerden.

469-473] non eiusdem redactionis esse hos versus atque vs. 459-468 statuit Bekker, vid. ad vs. 455-458. Imago redi II 641 sqq.

469 ἀδινάων] vid. ad B 87.

470 ποιμνήμιον] † (ποίμηι 122 †). || ἡλάσκουσιν] redit verbum N 104. Pap. 126 ἡλάσκονται.

ῶρη Φεαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,

471 = II 643

τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ

471^a = σ 367 χ 301

ἐν πεδίῳ ἴσαντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

473^b = A 713 P 727

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες

475 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσι,

ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα

ὑσμίνηνδ' ἵμεναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν Φίκελος Διὶ τερπικραυνῷ,

Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

480 ἥντε βοὺς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων

ταῦρος, ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι,

481^b cf. θ 172

τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην ὅθῃκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,

ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσι.

ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, —

484 = A 218 Ξ

485 ἦμες γάρ θεαί ἐστε πάρεστε τε Φίστε τε πάντα,

508 II 112

ἦμες δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι Φίδμεν, —

[277

οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.

486 = h. Merc.

πληθὺν δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,

487^b = 760^b

οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,

488^b = δ 240 λ

490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκειον δ' ἦτορ ἐνέλη.

328, 517
489 cf. μ 78

488 sqq. (—493?) quidam olim damnabant, non Ar. (vid. ad μ 78).

471 ῶρη Bentley] ῶρη ἐν mss. Vid. ε 485 Hes. Oper. 494, 524. || Φεαρινῇ § 21] εἰαρινῇ mss. || γλάγος] non nisi versu parall. redit (περιγλαγῆς II 642 †, γλακτοφάγων IV 6 †).

472 κομάοντες § 191] -όωτες mss.

475 μιγέωσι] cf. § 122.

477 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

478 τερπικραυνῷ] cf. § 251.

479 ζώνην] φθογγὴν Naber mavult coll. vs. 791; at *pingitur* Agamemnon. Vox ζώνη hic, ut A 234, non vestimentum sed ipsa ilia significat. Alias de mulierum dicitur cingulo (Ξ 181 etc.). || δὲ Ποσειδάωνι] notetur caesura post 4um trochaeum, vid. § 3 et A 728.

481 ἀγρομένῃσι] -νοισι mss. nonnulla.

483 ἐκπρεπέ'] nonnisi h. XXXII 16 redit.

484] cf. Sapph. fr. 83 δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι. || Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι] Ὀλυμπιάδες παύκοι Zen., quod epitheton Homerum de Troianis tantum mulieribus adhibuisse observavit Ar.; vid. tamen h. Ven. 258 Cer. 5 Pind. Pyth. I 23.

485 sq.] imitatur Verg. Aen. VII 645 sq.

485 ἦμες § 92] ἕμεις mss. || πάρεστε] παρῆστε quidam (Zen.?). Mente e sequentibus supplendum est πᾶσι.

486 ἦμες § 92] ἕμεις mss. — Ad ἦμες; mente supplendum est αἰοδοί, cf. ἦμιν α 10.

488 οὐ κεν § 326] οὐκ ἔν mss.

489 sq.] imitatur Verg. Georg. II 43 sq. Aen. VI 625.

490 *χάλκειον δ'] χάλκεον δὲ μοι mss., cf. § 61 et Hes. Theog. 764.

493 ἀρχοὺς αὖ νηῶν φερέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεος καὶ Ἀήτιος ἥροιν

495 Ἀρεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,

οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Ἀυλίδα πετροήσσαν

Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,

Θέσπειαν Γραῖαν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησδόν,

οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθρας,

500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἡδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,

Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐν κτίμενον πτολίεθρον,

Κώπας Εὐτορησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,

οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,

οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἡδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,

505 οἳ δ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,

Ὅρχηστόν δ' ἱερὸν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,

506 cf. h. Ap. 230

οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν

Νῆσαν τε ξαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατάουσαν

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες ἴκλον, ἐν δὲ Φεκάστη

510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ Φεῖκος ἔβαινον.

491 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.

491 sq.] delevit Heyne. PKnight et Bekker etiam vs. 493 damnant, alii olim vs. 488-493. Versus 493 pugnat sane cum vs. 487 et 760, sed videtur superesse ex antiquissima recensione, de qua vid. nota sequens.

494 sqq.] sequitur copiarum ducumque cum suis navibus recensio, Βοιωτία veteribus dicta, quia omnium primi commemorantur Boeotii; quam compositam esse ad depingendam classem ante belli initium Anlide profecturam ostendunt versus ubi navium fit mentio: νέες ἴκλον, ἐν ... ἔβαινον, ἐσχιγάνοντο, ἔποντο vs. 509 sq., 516, 524 etc. (vid. etiam vs. 493), nec non loci ubi Achilles (vs. 685), Protesilaus (vs. 698 sqq.), Philocteta (vs. 718 sqq.) commemorantur. Postea inserti sunt versus complures ut ad aciem Graecorum ultimo belli anno in Troiae planitie instructam haec omnia possent referri. Cf. Bergk Gr. Litt. I p. 558 et vid. ad vs. 525 sq., 558, 577-580, 686-694, 699-709,

721-728, 760-779. Versus 494-877 omittunt pap. 126 et codd. Townl. D Angelicus Ge-nevensis.

494] vid. ad A 9. || Πηνέλεος § 62] -λεως mss. male, quam lectionem peperit nomen a voce λεώς populus (Hom. λαός) ductorum similitudo. Veram nominis formam Aristophanem N 92 scripsisse constat.

496 δ' Ὑρίην] sic Ar. (?), alii Ουρίην. Cf. Hesiod. fr. 153 Rzach.

497 πολύκνημον] † (κνημός saepius).

502 πολυτρήρωνα] nonnisi vs. 582 redit (τρήρων saepius). || Θίσβην] Μίσσην Zen. (= vs. 582).

507 πολυστάφυλον] adi. redit vs. 537 et h. XXVI 11. || Ἄρην] Ἀσκλην Zen.; fuisse qui Ἄρην (Ἄσκλην?) scriberent docet Strab. IX p. 413. Cf. H 9.

508 Νῆσαν] Strab. IX p. 405 alias lectiones commemorat Ἰσον Κρεῦσαν Φηράς Νῦσαν. || ἐσχατάουσαν § 191] -όωσαν mss.

510 Φεῖκος ἔβαινον] -σι βαῖνον mss.

- οἱ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρχος, 512^a cf. I 82
 οὓς τέκε Φαστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀξείδω,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβάσσα, 514^b = ρ 101 r 594
 515 Ἀρηι κρατερῶν ὃ δέ Φοι παρελέξατο λάθρη 515^b cf. II 184
 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο. 516 = 680, 733
 αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
 υἱέε Φιφίτοο μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετροήεσσαν
 520 Κριδάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
 οἱ τε Αἰλαιοι ἔχον πηγῆσ' ἐπι Κηφισοῖο
 τοῖσ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 524 = 747 cf. 534,
 545 etc.
 525 οἱ μὲν Φωκῆων στήλας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἶας,
 μείων, οὐ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἶας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 530 ἐγγεῖν δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς.
 οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπóντιά τε Καλλίαρόν τε
 Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀδυγαῖς ξρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα

528 Zen. — || 529 sq. Ar. —

511 Ὀρχομενὸν mss.] Ὀρχομενόν, quo nomine a suis civibus vocabatur urbs, mavult vHerwerden.

516 τῶν] τοῖς Ar. et mss. complura, ut loc. parall.; sed vid. § 60. || τριήκοντα] non nisi locis parall. redit. || ἐστιχάοντο § 191] —οντο mss.

517 Φωκῆων] sic et —κίων Ar.

518 *υἱέε] υἱὲς aut υἱέες mss. || Φιφίτοο § 59] Ἰφίτου mss.

520 καὶ Πανοπῆα] καὶ Πανοπίων metro invito Zen. sec. Ariston. (ἡδὲ Πανοπίων cum habuisse suspicatur Duentzer).

524 τοῖς L] τοῖς δ' mss. cett., cf. § 60.

525 sq.] versus recentes, vid. ad vs. 494 sqq.

526 ἐμπλην]†, in vicinia (= πλησίον, cf. § 298).

527 Οἰλῆος; Ar.] ὁ Ἰλῆος; Zen. G. Apud Hesiodum Πεύς saepius legitur et cum adi. Πεύς componitur Hes. fr. 142 Rzach, de qua nominis forma vid. ad A 99 et Uhlig ad Dion. Thrac. p. 152 a.

529 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || λινοθώρηξ] vox redit vs. 830. Velites dicuntur Aiacis milites N 712—718, ipse tamen heros gravi armatura indutus ibi pugnat.

530] laudis causa in Homero nusquam apparet. || Πανέλληνας] vid. B 684 et ad α 344; vox aevi recentioris apud poetam non redit (Παναχαιοί saepius).

532 Βῆσσαν] sic Ar., Βῆσαν Zen. (vid. ad A 99).

- τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο 534 = 545 etc.
 535 Λοκῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης. cf. 524
 οἳ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνέοντες Ἀβαντες, 536^b cf. Γ⁸ Α 508
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Αἰου τ' αἰπὺν ποτιέθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἳ Στύρα ναιετάσκον,
 540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνεν Ἐλεφήνωρ, ὅσος Ἀρῆος, 541 = Α 464
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομάοντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσι
 θώρηκας ῥῆξαι δηίων ἀμφὶ στήθεσσι
 545 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545 = 534
 οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐν κτίμενον ποτιέθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 ἑθρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ξείδωρος ἄρουρα
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἶσεν, ἔφω ἐνὶ πλόνι νηῶ'

548 in papyro Oxon. habet obelum, 549 autem deest.

535 *πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης*] loqui videtur homo Asianus vel insulanus.

536 sq.] *contractos sic affert Strabo I p. 40 et X p. 453: οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε.*

537 *πολυστάφυλον*] cf. vs. 507. || *Ἰστίαν*] cf. § 28.

538 *ἔφαλον*] *redit vs. 584 (et h. Ap. 410?). || Αἰου] Αἰὼν Bekker coll. vs. 501, 505, 546, 569, 584; vid. ad vs. 133.*

539 *ναιετάσκον § 191] ναιετάσκον mss.*

542 *ὅπιθεν κομάοντες*] ut Libyae gentes Herodot. IV 180. Cf. *Θρήνες ἀρκόχομοι Α 533 et Ἀχαιοὶ κάρη κομάοντες* passim. — *Causam rei excogitarunt posterius, quam vid. apud Strab. X p. 465 Plut. Thes. 2f. || κομάοντες § 191] -δωντες mss.*

543 *ὀρεκτῆσιν*] †, adi. fortasse explicandum e pactione quae inter Eretriam Chalcidemque tempore belli Lelantii viguit: *τηλεβόλοις μὴ χρῆσθαι*, vid. Archil. fr. 4 Strab. X p. 448.

544 *ῥῆξαι*] sic (*ῥήξε*) Bekk. Anecd. 836, *ῥήξεν mss.*, *ῥήσσειν Strab. X p. 449.* Verbo *μέμονα* futuri infinitivus male adiunctus est etiam *H 36 M 198 (?)*, 200, 218 *Ξ 89 O 105 Φ 482 o 522 ω 395*, item verbo *μενεαίνω Φ 176*, verbo *ἐφορμάσθαι φ 399*,

verbo *λιλαίομαι Hes. Scut. 114.* Cum *sperandi* scilicet verbis sunt confusa. *Vulgatam Naber ita defendit ut cupiendi verba apud Homerum interdum sperandi significationem adsciscere statuat. || δηίων*] cf. § 2 et § 17. || *στήθεσσι] -σφι L et Bekk. Anecd. 836; vid. ad M 401.*

548-556] hunc locum a Solone interpolatum esse dicit Diogenes Laertius in vita Sol. 2 et 9; cap. 9 autem rei auctorem affert Dieuchidam Megarensensem. Sed Dieuchidas quid dixerit e verbis corruptis non satis apparet; nos arbitramur Dieuchidam et Diogenem versus 547-551, 553-555, 558, quos delet PKnight, Soloni (non Pisistrato) tribuisse, hanc fabellam ex ioco comici alicuius Atheniensis originem traxisse (vid. ad vs. 557 sq.), Solone autem multo antiquiore esse hunc locum. Quamquam in Attica, Atheniensium certe in gratiam, interpolatus esse videtur, Menesthei enim alias non nisi in transitu semel et iterum fit mentio.

548 *τέκε — ἄρουρα*] *γῆγενή*; dicitur Erechtheus Herod. VIII 55, Athenienses autem *αὐτόχθονας* se esse gloriabantur.

549 *ἐνὶ]* *ἐν mss.* nonnulla.

- 550 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευεν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας
 555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας,
 ὅστις δ' ἄγων ἦν Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
 οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἐρμιόνην Ἀσίην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκαλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, Φισόθεος φῶς,

553—555 Zen. — || 558 Ar. —

550 μιν] *Erechtheum*, (parvorum) Panathenaeorum festo; vid. ad I 534. Ad *Minnervam* pronomen referri nequit, quoniam deabus vaccae et oves sacrificabantur. || ἱλάονται] ἵ ut A 190.

552 τῶν] τῶν δ' mss. nonnulla. || ἡγεμόνευεν Nauck] -νεύ mss. De vocis υἱός syllaba priore correpta cf. § 17. || Πετεῶο Eust.] Πετεῶο mss.; cf. § 62.

553-555] de his versibus, quos Zen. damnavat, testimonia memoratu digna praebent Herodotus VII 161 et epigramma anni 470 a. C. apud Aeschin. III § 183-185; cf. Plut. Cim. 7, Lehrs Arist.² p. 445, Ludwig Arist. II p. 390-404.

554 ἀσπιδιώτας] vox nonnisi versu paralelo II 167 reedit. Alias (A 90 etc.) ἀσπιστής dicitur.

557 sq.] Megarenses „ἀντιπαροφθύντας” hos versus sic recitasse narrat Strabo IX p. 394: Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νῆας ἕκ τε Πολίχνης | ἕκ τ' Αἰγιουούσσης Νισαίης τε Τριπόδων τε. In Attica igitur comoedia aliqua, quae Acharnensibus Aristophanis fortasse subsimilis fuit, videntur recitasse, cum Atheniensibus de Charini psephismate disceptantes. — Versum 558 Soloni tribuunt

Dieuchidas apud Diogenem Laertium (vid. ad vs. 546-556), Plutarchus Solon. 10, Porphyrius in schol. ad B 494 et 557. Pro genuino habebat Aristoteles Rhet. I 15: Ἀθηναῖοι Ὀμήρῳ μάγιστροι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος; Ar. vero obelo notavit, quia cum A 273 sqq. N 681 sqq. (vid. Ariston. ad I 230) eum pugnare intellegebat. Omittunt pap. Oxon. cod. A alii, additus autem est ab eodem homine cui debentur etiam vs. 525 sq. etc.; vid. ad vs. 494 sqq.

559-568] in Certamine Hom. et Hes. 281 sqq., ubi hi versus afferuntur, post vs. 563 additur Τυδείδης οὐ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνείδαο, et post vs. 568 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαίμονες ἐστιχῶντο | Ἀργεῖοι λινθοθήρηες, κέντρα πολέμοιο (ultimus versus = Orac. Hendess 178,6; de voce λινθοθήρηες cf. vs. 529, κέντρα ita dictum non reedit).

559 τειχιόεσσαν] adiectivum non nisi vs. 646 reedit. — Apparet Tirynthis moenia Cyclopea aevo poetae non minus inelyta fuisse quam nostro.

562 οἳ τ' ἔχον] l. a. νῆσόν τ' apud Strabonem VIII p. 376 et in Certam. l. 1.

563 τῶν] τῶν δ' mss. nonnulla.

565 Εὐρύαλος] Εὐρύπυλος; Certam. l. 1.

- Μημιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο Φάνακτος. 566 = *ψ* 678
 συμπάντων δ' ἤγειτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 568 = 652
 οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐν κτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὀρειάς τ' ἐνέμοντο Φαραιθυρήν τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευε,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 575 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἄμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολλὴ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 577^b = 817
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκὸν
 578^b = *Α* 16
 κυδιάων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσι,
 580 οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
 οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα καιετάεσσαν 581 cf. *δ* 1
 Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνα τε Μέσσην,
 Βουσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον, 584^b = *h. Ap.* 410
 585 οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν Φοι ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Φεξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ ἔθωρήσσαντο.
 ἐν δ' αὐτὸς ἔκλε Φῆφι προθυμίῃφι πεποιθὸς, [*Τ* 69
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴλετο θυμῷ 589^a = *P* 383 cf.

579 sq. Zen. —

566 *Μημιστῆος* § 76] -τέος vel -τέως mss.; de vocis υἱὸς syllaba priore correpta cf. § 17.

567 *συμπάντων*] ἐκ πάντων Certam. l. l. male.

568 *ὀδῶκοντα*] numerale, cuius contracta forma suspensionem movet, nonnisi versu parall. redit.; an *ὀδοῶκοντα* dixere poetae metri causa (cf. § 28)?

571 *Φαραιθυρήν*] *Παραθυρήν* Zen.

572 *ἐμβασίλευε*] comp. redit o 413.

573 *Γονόεσσαν*] *Δονόεσσαν* olim („ante Pistratum“) scriptum fuisse perhibet Pausanias VII 26 § 13.

577-580] recentes, vid. ad vs. 494 sqq.

578 *ἐδύσετο* sic Ar., -αστο mss. complura.

579 *κυδιάων* § 191] -όων mss. || πᾶσιν δὲ

Zen. et Ar. in altera ed.] καὶ πᾶσι *H*, ὅτι πᾶσι mss. cetera.

580 *ἔην*] *ἔεν*? vid. § 302.

581 *καιετάεσσαν* Zen.] *κητώεσσαν* mss. Vert. *saluosam* vel *voraginosam*, coll. Strab. V p. 233 et VIII p. 367, Hesych. *καίαιτα* ὀρύγματα ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταρραγέντα χωρία. Male quidam lectionem Zenodoteam olim interpretabantur *καλαμινθώδη*. Vox redit *δ* 1, cf. *μεγακίτης* *Θ* 222 etc.

582 *πολυτρήρωνα*] cf. vs. 502. || *Μέσσην*] *Θίσβην* Max. Tyrius XVI 7 (e vs. 502).

584 *ἔφαλον*] cf. vs. 538.

585 *Οἴτυλον*] *οἱ Τύλον* Tyrannio; vid. ad *A* 99.

588 (*Φῆφι προθυμίῃφι* Nauck) *ῆσι* -*ησι* mss. Vox *προθυμῖ* † (*προθύμος* apud *H*. non extat).

- 590 τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. 590 cf. 356
οὐ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐν κριτὸν Αἰπύ, 592 = h. Ap. 423
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα ἑαῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
ἵστευτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν', εἴ περ ἂν αὐταὶ
μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἶ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν ἔθεσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
600 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκκλέαθον κιθαριστύν.
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάοντο.
οὐ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
605 οὐ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἡγεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἥρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
610 Φεξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ Φεκάστη
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γὰρ σφιν ἔδωκε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας εὐσσέλμους περᾶειν ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον,
Ἄτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια φέρον' ἐμεμήλει.
615 οὐ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,

612—614 Zen. —

590] vid. ad vs. 356.

592 ἐν κριτὸν Αἰπύ] sic (ἐν κριτὸν) accipiebant Ar. Apollodorus Ptolemaeus alii, Ἑυκριτὸν αἰπύ Pherecydes; vid. ad A 99.

597 ἂν] male abundat (cf. § 326).

598 κοῦραι] κοῦρας pap. Oxon.

599 πηρὸν] †. Incertae originis vocem Ar. interpretabatur caecum coll. § 64, alii mutum.

600 κιθαριστύν] † (κιθαρίῳ Σ 570 et in hymnis).

601 τῶν] τῶν δ' C. || γερῆνιος] cf. B 336.

602 ἐνενήκοντα] †, cf. ἐννήκοντα τ 174 et § 91. || ἐστιχάοντο § 191] -όωτο mss.

603 sqq.] Arcadium nulla alibi inicitur mentio, nisi a Nestore iuventutis facinora enarranti H 134.

604 Αἰπύτιον... τύμβον] de Aegypti sepulcro cf. Pausan. VIII 16 § 2.

605 Ὀρχομενόν] vid. ad B 511.

606 ἡγεμόεσσαν] cf. § 21.

609] e schol. E 785 apparet fuisse qui hoc loco insererent versus aliquot, in quibus Stenloris fieret mentio.

612 ἔδωκε] δῶκεν mss.

613 περᾶειν § 191] περᾶαν mss.

614 φέρον' ἐμεμήλει] ἔργα μεμ. mss.

- ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατάουσα
 πέτρῃ τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἔφεργει, 617^a cf. A 757
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρσι Φεκάστῳ
 νῆες ἔποντο θαοὶ, πολέες δ' ἐνέβαινον Ἐπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγήσασθην,
 υἱὲς ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνος
 τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοΓειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀνγυιάδαο Φάνакτος.
 625 οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱερῶν
 νήσων, αἱ ναίουσι πέτρῃν ἁλὸς, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέρης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε Διὶ φίλος ἱππότης Φυλεὺς,
 ὅς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσάτο πατρὶ χολωθείς· 629^b = o 254
 630 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630 = 534
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον ἐνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέϊαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἣδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο, 632^b = i 22^a
 635 οἳ τ' ἡπείρου ἔχον ἣδ' ἀντιπέραϊ ἐνέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνάδεα μυλοπάροχοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἣδὲ Πυλὴνν
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετροήεσαν·

616 Ὑρμίνη] Ὑρμίνη Zen., [υρμι]νec pap. Oxon. || ἐσχατάουσα § 191] -όωσα mss.

617 Ἀλήσιον Steph. Byz. apud Eust.] Ἀλίσσιον mss. Cf. A 757.

619 ἐνέβαινον] ἐμβαινον mss.

621 Κτεάτοιο, ὁ δ' Nauck] Κτεάτου, ὁ δ' C et schol. N 185, Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' mss. cetera. || Ἀκτορίωνος Ar. A] Ἀκτορίωνος; mss. pleraque.

624 Ἀνγυιάδαο Fick] Ἀγγυιάδαο mss. Cf. Ἀερίτης — Ἀεργιάδης.

626 αἱ] οἱ Zen.

627 τῶν] τῶν δ' mss. nonnulla.

628 ἔτικτε] τίχτε mss.

631] del. PKnight, in vs. 632 scribens οἱ δ'. Cephalles in ipsa Ithaca habitare vix recte dicuntur.

632 Ἰθάκην] ipsa urbs nunc sic dicitur. || ἐνοσίφυλλον § 21] εἶνος. mss.

634 Σάμον] ita Ar., Σάμην Zen., metro ut dicit Aristonicus invito; Σάμην ἐνέμοντο eum legisse suspicatus est Lehrs, Duentzer ἣδ' ἀμφὶ Σάμην ἐνέμοντο, Nauck ἣδ' οἱ Σάμη ἀμφενέμοντο. Cf. α 246 π 249 etc.

635 ἀντιπέραϊ] †. Insulani in ora Peloponnesi armenta pascentis δ 635 sqq. fit mentio.

637 μυλοπάροχοι] redivit epitheton α 125, cf. φοινικοπάροχος λ 124 ψ 271 Herod. III 58. Alias navium color adiectivis μέλαινα vel κυανόπαραροι indicari solet.

640 ἀγχίαλον] adi. redivt vs. 697, nomen autem proprium est E 609 etc.; cf. § 44.

οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, ἔθανε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο Φανασσέμεν' Αἰτωλοῖσι.
τῷ δ' ἅμα τεσσαρῶνκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

644 = 534

645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε,
οἷ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μιλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐν ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἷ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδροφόντῃ
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶνκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο!

[264 P 259

651 cf. H 166 Θ

652 = 568

653 cf. E 628

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἡὺς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγε Ῥοδίων ἀγερώχων,

655 οἷ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρέχα κοσμηθέντες,
Αἰνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε,
ὄν τέκε Φαστυόχεια βίῃ Ἡρακλεεΐῃ,

τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῖ' ἅπο Σελλήεντος,

659^b = O 531

660 πέρσας Φάστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.

660^b = A 280

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν ἑτάφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πηκτῷ,
αὐτίκα πατρὸς Ἐφοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.

641 sq. Zen. —

641 Οἰνῆος] sine F; fortasse fuit olim
*οὐ γὰρ ἔτι Οἰνῆος ἔσαν μεγαλήτορος υἱέες.

642 ἔην? vid. § 302.

646 τειχιόεσσαν] cf. vs. 559.

647 ἀργινόεντα] redit adi. vs. 656 et h.
XIX 12; cf. § 69.

648 ναιεταούσας § 191] -αῶσαι; mss.

649 ἑκατόμπολιν] †. Accuratius loquens 90
urbes Cretae tribuit Ulixes τ 174. Locum
nostrum imitatur Verg. Aen. III 106 cen-
tum urbes habitant magnas; cf. *Horat. Ep. I. 20*.

651 ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ mss. ||

652 ὀγδῶνκοντα] vid. ad B 568.

653 sqq.] Rhodiorum, coloniae Dorian-
sinum ab Heraclida Tlepolemo ductae, hoc
uno loco apud poetam fit mentio; vid. ad
E 627-698. Recentis originis esse locum

apparet, quem a cantore Rhodio insertum
esse quo tempore Rhodus classe praevale-
bat (saeculo X^o exeunte) coniecit Bergk.
Doriensium nullum in Homericis est vesti-
gium excepto versu τ 177, ubi vid. (cf. etiam
N 685).

654 ἀγερώχων] vox ignota redit I' 36
E 623 H 343 K 430 II 708 Φ 584 λ 286
Hes. fr. 33.

656 ἀργινόεντα] vid. ad vs. 647.

658 Ἡρακλεεΐῃ § 73] -κλειῇ Ar. mss.,
-κλειῇ Zen. metro invito teste Aristonico,
item E 638.

659 τὴν ἄγει' τῇ λέγειν Strabo. || ποταμοῖ'
§ 59] ποταμοῦ mss.

661 τράφ' ἐν] sic pap. Oxon. et codd.
A alii, τράφῃ ἐν nonnulli. Cf. § 252.

αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 665 ῥῆ φεύγων ἐπὶ πόντον ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 νῆες νῆωνοί τε βίης Ἡρακλεείης·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχω·
 τριχθὰ δ' ἐφοίκηθεν καταφυλαδὸν, ἣ δ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φανάσσει.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐφίσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε Φάνакτος,
 Νιρεὺς, ὅς κ' ἀλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ Φοι εἶπετο λαός.

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κόον, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φειδιππὸς τε καὶ Ἀντιφός ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δύω Ἡρακλεΐδαο Φάνакτος·
 680 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχάνοντο.

νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἳ τ' Ἄλωνα οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἣ δ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

669 Ar. — (versum 670 ἀπετούμενον vocat schol. Pind. Ol. VII 62, vix recte). ||
 673 et 675 Zen. —, 674 om.

664 ἐπηξε] nonnisi h. l. et ε 163 de navibus compingendis.

665 φεύγων] sic Ar., alii olim φεύγειν. || γὰρ οἱ schol. Ψ 184] γὰρ οἱ (Ar.) mss.

666 Ἡρακλεείης; § 73] -κληείης; mss.

667 αὐτὰρ] αἶψα δ' Zen.

668 δ' ἐφοίκηθεν] δὲ ὤκηθεν mss. De verbo cf. A 18. || καταφυλαδὸν] †.

670 κατέχευε] cf. Ψ 408 & 19 etc.; locum mire interpretatur Pindarus Ol. VII 62, 89 sq.

671 ἄγε] sic Ar., alii ἄγε.

672] epanalepsis reperitur etiam B 838, 850, 871 Z 154, 397 H 138 M 96 Σ 399 Y 372 Φ 86, 158 X 128 Ψ 642 α 23; cf. asyndeta explicativa K 437 α 51 x 515 μ 102. || Χαρόπου τε Bentley] Χαρόποιό τ' mss.

673 sq.] imitatur Verg. Aen. VII 649 sq.

673] molestum Νιρεὺς ter repetitum; recte igitur Zen. de his versibus iudicasse videtur.

675 ἔην] ἔει? vid. § 302.

677 Κόον Nauck] Κῶν mss., cf. Ξ 255 O 28 Hes. Theog. 983.

678 τῶν] τῶν δ' mss. nonnulla.

680 τῶν] τοῖς (Ar.) mss. multa male; cf. vs. 516. || τριήκοντα] vid. ad vs. 516.

681] Zen. οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικὸν οὐθαζ ἑρῶρη; (cf. I 141). — Versum del. PKnight. || τοῦς] de anacolutho vid. ad B 353.

682 Ἀλόπην] Ἀλιούνη? alii apud Strab. IX p. 432. || Τρηχῖν ἐνέμοντο] -να νέμ. Ar.

684 ἐκαλεῦντο] forma novicia, cf. § 191. Versum del. PKnight.

685 ἦν] ἔει? cf. § 302.

- ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμου δυσφηχέος ἐμνάοντο,
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγγήσαιο·
'κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βοισιήδος ἠνκόμοιο,
690 τὴν ἐκ Λυρνησοῖ' ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
νίεας Εὐνηοῖο Σελήπιαδαι Φάνακτος·
τῆς ὅ γ' ἔκειτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλε.
695 οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόνεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴωνά τε, μητέρα μῆλων,
ἀρχιγάλον τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεπολὴν,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζῶνς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἔλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νῆος ἀποθρόσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, 'πόθεν γε μὲν ἀρχόν· 703 = 726
ἀλλὰ σφας 'κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρης,
705 Εὐφίλοιοι νῆος πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασιγνήτος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
707 ὀπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων. 707 = τ 184
707^b cf. *ψ* 588

708 ἦρος Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδὲ τε λαοὶ
'δεύονθ' ἡγεμόνος, 'πόθεν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα.

686—694 Zen. —

686-694] recentes, vid. ad vs. 494 sqq.
686 πολέμου Bekker] πολέμοιο mss. ||
ἐμνάοντο § 190] ἐμνώνοντο mss.
687 ἔην? vid. § 302.
690 ἐκ Λυρνησοῦ § 59] ἐκ Λυρνησοῦ mss.,
Zen. ἐν Λυρνησῶν.
692 ἐγγεσιμώρους] item vs. 340 H 134
γ 188; ignotae potestatis suffixum -μωρος
redit in vocibus ἰώμωροι A 242 E 479 et
ὀλακόμωροι § 29 π 4.
694 ἀνστήσεσθαι] sic Ar., ἀνστήσεσθαι Zen.,
vid. § 10.
697 ἀρχιγάλον] ἀρχιγάλην Zen.; de adi. vid.
ad vs. 640.
699-709] recentes, vid. ad vs. 494 sqq.
699 ῥῶν] eadem sede versus corripitur
-δῃ Θ 236 et versus initio T 122 π 471.

700 ἀμφιδρυφῆς] †, sed cf. ἀμφιδρυφοὶ A
393. Ecquid nostro loco *-φος fuit olim?

701 ἡμιτελής] †. Cur *semiperfecta* dicatur
Protesilai domus non constat. Si ad litteram
haec sunt accipienda, conferri possunt Z 313
sq. ψ 189 sqq. (Sittl confert Hes. Op. 746 sq.);
sed fortasse significatur matrimonium libe-
ris carens. || Δάρδανος ἀνὴρ] φαίδιμος Ἐκτωρ
Demetrius Scaepsius, consentiens cum Cypriis
et Sophocle (fr. 443 Dind.). Cf. II 807.

704 σφας § 92] σφιας mss.

705 Εὐφίλοιοι § 59] -κλου mss. Nauck
Ἰφίλοιο πάις.

707 ἅμα Ar.] ἅρα mss. pleraque.

708 sq.] propter vs. 703 del. Wolf.

708 οὐδέ τε] οὐδέ τι vel οὐδ' ἔτι mss.
fere omnia.

- 710 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 710 = 534
οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐν κτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἥρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ ἔτεκε διὰ γυναικῶν
- 715 Ἀλκηστis, Πελλίῳ θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστη. 715^b cf. Γ' 124 Z
252 N 365, 378
οἱ δ' ἅρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέαν,
τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων ἐν Φειδῶς,
ἐπτα νεῶν ἑρέται δὲ Φεκάστη πεντήκοντα
- 720 ἐμβέβασαν, τόξων ἐν Φειδότες ἴφι μάχεσθαι. 720 cf. 718^b
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἔν ἡραθέῃ, ὅθι μιν ἴλιπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ δλοόφρονος ὕδρου
ἐνθ' ὃ γ' ἔκειτ' ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
- 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταιο Φάνакτος.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οὐ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν' 726 = 703
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκε Ῥήνῃ ὑπ' Οἰλῇ πτολιπόρῳ.
οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
- 730 οἳ τ' ἔχον Οἰκαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰκαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιδόο δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων

724 sq. Zen. —; quem etiam vs. 726 damnasse (aut ignorasse) statuit Friedlaender. In papyro Oxon. tamen, ubi vs. 724 diplen peristigmenen habet, ad 726 nullum extat signum criticum.

711 παρὰ Βοιβηίδα λίμνην] l. a. ἰδὲ κρήνην
Υπέρειαν apud schol. Pind. Pyth. IV 221
(cf. vs. 734). Vulgatam imitatur Eur. Alc.
590.

712 καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυράν Steph. Byz.
s. v. Βοίβη. || Ἰαωλκόν] Ἰαολκόν Fick for-
tasse recte, cf. λ 256.

713 τῶν] τῶν δ' Vrat. a.

717 Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v.
Ὀλιζῶν.

718] Zen. τῶν αὖ<θ'> ἡγεμόνευε Φιλοκτῆ-
της ἀγὸς ἀνδρῶν.

719 δὲ Φεκάστη Bekker] δ' ἐν ἐκάστη mss.,
Nauck δὲ ἐκαστόθι.

720 ἴφι] sine F. Nauck ἡδὲ.

721-728] recentes, vid. ad vs. 494 sqq.

722 ἡραθέῃ] § 21.

723 μοχθίζοντα] †, sed cf. μοχθήσειν K
106. || ὕδρου] †.

724 sq.] spectatur tempus quod res in
Iliade enarratas insecutum est.

727 ἀλλὰ] τοῖς δὲ Zen.

729 κλωμακόεσσαν] †, κλιμ. A Pausan. IV 9
§ 2 Etym. M. 470,9, κλημ. G. Vocem igno-
tam interpretantur *confragosam*.

731 Ἀσκληπιδόο § 59] -πιού mss. vitiose;
sed neque -ο suspicione caret (vid. § 19).
Fortasse olim fuit *διώι Ἀσκληπιού νῆε vel
Ἀσκληπιού νῆες ἅμφω. Fick Ἀσκληπίω = ἰώ
(dual. adi.) coll. Πιόντιος νῆος etc.

- τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιγάζοντο. 733 = 516
οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἷ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνιοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Ἐναίμονος ἀγλαὸς υἱός· 736^b = H 167
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 737 = 534
οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
740 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς· 741^b cf. Ξ 434 Φ 2
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια Ω 693
ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαγνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσ' ἐπέλαυσε·
745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὅξος Ἀρῆος, 745^a = 822 Ω 573
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καίνειδαο· ρ 11 cf. Γ' 143
τοῖσ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 747 = 524
Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ Φείκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περραιβοί,
750 οἱ περὶ Λωδώνην δυσχείμερον οἶν' ἔθεντο,
οἱ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ῥ' εἰς Πηνειὸν προῖεῖ καλλίχροον ὕδωρ,
οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡγύτ' ἔλαιον·
755 ὄρκου γὰρ δ' Φεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755^b = x 514
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνης υἱός,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον ἐνοσίφυλλον

737 in pap. Oxon. habet obelum. || 746 in pap. Oxon. habet diplen perie-
stigmeneu.

733 τῶν] sic quidam olim, τοῖς Ar. mss.
male, cf. vs. 516. || τριήκοντα] vid. ad vs. 516. ||
ἐστιγάζοντο § 191] -όωντο mss.

735 λευκὰ] propter rupes cretaceas, item
vs. 739; cf. Strab. IX p. 440.

739 λευκὴν] vid. ad vs. 735.

741 ἀθάνατος] -τον Zen.; vid. ad Φ 2.

743 Φῆρας] cf. A 268.

744 Αἰθίκεσσ' ἐπέλαυσε] Αἰθίκεσαι πέλασσε
mss., Αἰθιόπεισαι πέλασσε insulse Democri-
nes.

747 τοῖσ' τοῖς δ' mss.; cf. § 60 et vs. 524.

749 Ἐνιῆνες] ἄρ' Ἰωλοὶ Steph. Byz. s. v.

Ἰωλοὶ. — Pap. Oxon. metro invito habet
Αἰνεῖνες et Περραιβοί.

750 οἰκί'] neglecto F. Bentley δυσχείμερα
Φοικί'.

751 ἔργ' ἐνέμοντο] ἔργα νέμοντο Ar. Vocis
ἔργα F est neglectum.

753 ἀργυροδίνῃ] -νης Bergk. De epitheto
cf. Plin. Hist. Nat. IV 15.

755] Titaresius cur fluminis inferni pars
dicatur nescimus. Vox ἀπορρώξ redit i 359
x 514 r 98.

756 ἦρχε] sic Ar., alii ἦρχε.

757 ἐνοσίφυλλον § 21] εἰρος. mss.

- 'ναέσκον' τῶν μὲν Πρόθοος Θοὸς ἡγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 759 = 534
 760 οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολοῖνοι ἦσαν. 760^b = 487
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
 αὐτῶν ἧδ' ἔππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, *cf. ad II. 9*
 τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
 765 ὄτρυχας ὀφέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐφίσας·
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρόψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροις
 'κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν ἔτεροντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες 770 = δ 626 ρ 168
 775 τόξοισίν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι φοῖσι φέκαστος
 λατὼν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον 775^b = Θ 544
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα 'κεῖτο Φανάκτων
 ἐν κλισίῃσ'. οἳ δ' ἀρχὸν Ἀρηι φίλον ποθέοντες
 'φοίταον ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴτε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραῦνφ
 χωομένφ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἐμάσση 776^a = ε 97

760-779] vid. ad vs. 494 sqq.

761 ἔην? vid. § 302.

762 αὐτῶν] l. a. αὐτῶν.

763 μέγ' γαρ pap. Oxon. (dittogr.).

765 ὄτρυχας] †. || δφέτεας PKnight] οἰέτεας mss.; adi. †, = ἰσέτεας. De prima syllaba producta cf § 21. — Utrique adiectivo prae-
 missa est syllaba δ- = σα-(ά-), quae etiam in ὄπατος; A 257 M 371 reperitur.

766 Πηρείῃ pap. Oxon.] Πηρίῃ A, Περίῃ mss. pleraque, Φηρείῃ Valckenaer.

768 ἔην? vid. § 302.

769 φέρτατος] sic Ar., φέρτεροι mss. nonnulla.

770] de Achillis equis cf. II 149 sqq.

T 400 Ψ 276 sqq.

772 ἀπομηνίσας] alii ἐπιμ.? vid. H 230. Ver-

bum praeterea I 426 T 62 π 378 re-
 dit. Vertendumne est irae indulgere, an praepo-
 sitio ὑπο- remotum e sodalium conspectu
 indicat Achillem?

776 ἐλεόθρεπτορ] † (ἔλος saepius).

777 δ' εὖ] δὲ Genev. || πεπυκασμένα] vid.
 E 194 Θ 441. || 'κεῖτο] seposita, superior
 scilicet currus pars a rotis seiuncta asser-
 vabatur; cf. E 722 Θ 441 Ω 266. || Φανάκτων]
 ἄνατος pap. Oxon. — Opponentur λαοί.

779 'φοίταον § 191] φοίτων mss.

781 ὑπεστενάχιζε] -στονάχιζε pap. Oxon. et
 codd. nonnulli. || τερπικεραῦνφ] vid. § 251.
 Dativus ut succinere alicui.

782 χωομένφ] sic Ar., alii olim χιώμενος;
 teste schol. in pap. Oxon. || Τυφώϊ] Τυφωῖα

- ἐν Ἀρίμοισ', ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς· 783 cf. Ω 615
 ὧς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ· μέγ' ἐστ' ἐναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσαν πεδίοιο. 785 = Γ' 14 cf. 199 Ω 87

- Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Φίρις
 παρὸς Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ
 οἷ δ' ἀγοράς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 789^a = H 415
 790 ἄγχι δέ σ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις, 789^b = I 36
 'Φείσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη, 790 = Γ' 129 199 Ω 87
 ὅς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκεῖν πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἔπ' ἀκροτάτῳ Αἰδουήταο γέροντος,
 δέγμενος εἴ ποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν Φεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις· 795^a cf. B 22
 „ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσι,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἄλλαστος ὕρῳρε. 797^b cf. γ 31
 ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὕπωπα·
 800· λίην γὰρ φύλλοισι Φεφουκότες ἢ ψαμύθοισι
 ἔρχονται πεδίοιο μαχεσόμενοι προτὶ Φάστν.

791—795 Ar. —

pap. Oxon. || *ιμάσση*] item Hes. Theog. 857: (*Iuppiter Typhoeum*) 'δάμασε πλὴγγην *ιμάσσης*. Vid. praeterea O 17.

783 ἐν § 315] εἰν mss. || *Ἀρίμοισ'*] tractus (gentis? montis?) ignoti nomen; in Cilicia quaerebant posteri (vid. Pind. Pyth. I 31 sq.). Etiam Echidna ibi habitare dicitur Hes. Theog. 304. *Inarime* nomen proprium hinc effinxit Verg. Aen. IX 715. || *φασί*] eodem modo usurpatur T 96 Ω 216 ζ 42. || *Versui* subiungebant nonnulli *χώρῳ ἐν δρυέντι, Ἵδης ἐν πτόνι δῆμῳ* (cf. γ 385) teste Strabone XIII p. 626.

784] imitatur Verg. Aen. VII 722: *pul-saque pedum conterrita tellus*. || *μέγ' ἐστε-ναχίζετο*] *μέγα στ.* mss.

785 *διέπρησσαν*] vid. ad A 483. || *πεδίοιο*] genitivus ad indicandum spatium, per cuius partem aliquam fit motus, adhibitus est etiam B 801 Γ' 14 A 244 E 222, 597 Z 2,

38, 507 Θ 106 (A 754?) N 64, 820 Ξ 147 O 264 Σ 7 Φ 247, 602 X 23, 26 Ψ 122, 364, 372, 449, 475, 518, 521 ϑ 122, item δδοῖο A 382 Ω 264 β 404 γ 476 ο 47, 219, νεοῖο K 353.

790 **ἄγχι δέ σ'*] *ἀγχοῦ δ'* mss., vid. § 318.

792 *ποδωκεῖν* Bekker] *-ησι* mss. Cf. A 303. Vox †.

793 *Αἰδουήταο*] *Αἰδουήταο* pap. Oxon.

794 *εἴ ποτε* Naber] *ὅπποτε* mss., item K 189; cf. B 97 et ad Γ' 180.

795 *εἰσαμένη* pap. Oxon.] *ἐισαμένη* mss. cett. || *προσέφη*] *μετέφη* pap. Oxon. et codd. aliquot.

797 *ὥς ποτ' ἐπ'*] *ὥς τέ ποτ'* (sic) pap. Oxon.

798 *ἡ μὲν δὴ*] *ἡδὴ μὲν* Ar. et mss. nonnulla.

801 *πεδίοιο*] vid. ad vs. 785. || *μαχεσόμενοι* § 291] *μαχησόμενοι* mss. || *προτὶ* Zen. Aristoph. Ar.] *περὶ* mss.

- Ἔκτωρ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ Φάστῳ μέγα Πριάμοι' ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυσπερέων ἀνθρώπων·
805 τοῖσι Φέκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολήτας.^a
ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεῶς Φέπος ἡγνοίησε,
αἵψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἑσέεοντο,
παῖσαι δ' ὠλύνοντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσοντο λαὸς,
810 πεξοί θ' ἱππῆες τε πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔστι δὲ τις πόλις προπάροιθ' αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἧ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσι,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
815 ἔνθα τότε Τρωῆς τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἐθωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχεῖνσι.
Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγρίσαιο,
820 Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγρίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶα Ἀντήνορος νῆε,
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν Φειδότῃ πάσης.
οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
825 ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρωῆς, τῶν αὐτ' ἦρχε Ἀνκάονος ἀγλαὸς νῖδς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε.

802-806] del. PKnight, vs. 803 sq. Leaf.

802 γε Turnebus] δὲ mss.

803 Πριάμοι' § 59] Πριάμου mss.

804] cf. A 437 sq.; adi. πολυσπερῆς non nisi
2 365 redivit, ibi quoque de hominibus dictum.

806 ἐξηγείσθω] -σθαι Matthiae (ad Hec-
torem referens). || πολήτας] † (πολίτης saepius).

808 ἐπὶ] vid. ad γ 421.

809 παῖσαι] totae? Sic Ar. (item Θ 58,
vid. etiam ad M 340), quoniam unius tan-
tum portae Scaee alias fit mentio (dub.
E 789 X 194). Vid. Lehrs Arist.² p. 126.

810] de Troianorum clamoribus vid. ad
Γ 2-9.

811 πόλις προπάροιθ(εν) Apoll. lex.] προ-

πάροιθε πόλις (πόλις pap. Oxon.) mss. An
*πρόσθεν πόλις? vid. Φ 567.

813 sq.] de duplici nomine cf. A 403 sq.

814 πολυσκάρθμοιο] † (σκαρθμός non ob-
vium, εὐσκαρθμός N 31).

815 διέκριθεν] cf. § 268.

816 sqq.] in hac recensione commemorati
non sunt *Leleges* et *Caucones* (K 429 r 329
Φ 86) et *Cilices* (Z 397, 415). Vid. tamen
ad vs. 855.

818 μεμαότες ἐγχεῖνσι] hoc uno loco part.
μεμαώς iungitur cum dativo.

820] imitatur Verg. Aen. I 617 sq.

827 τόξον] cf. O 441. *Artem*, non *arcum*
(de quo vid. A 105 sqq.) intellegit schol.

- οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεῖης ὄρος αἰπὺν,
830 τῶν ἤρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
νῆε δ' ὡς Μέρποπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων 831-834 = A 329
ῥεῖδεε μαντοσύνας, οὐδὲ Φοῦς παῖδας ἔασκε sqq.
στειχόμεν' εἰς πόλεμον φθισήνορα. τῷ δέ Φοι οὐ τι
ῥπειθέσθην κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.
835 οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Προάκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρακίδης ἤρχ' Ἀσίος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 837 cf. M 110
Ἀσίος Ὑρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν ἔφερον ἵπποι 838 sq. = M 96 sq.
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος.
840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐργεσιμῶρων,
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάεσκον 841 cf. P 172
τῶν ἤρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἀρῆος,
νῆε δ' ὡς Ἀθήσιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρωες,
845 ὄσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐφέροει.
Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
νιδὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραλῆμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους, 848^b cf. K 428
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος, [sq.]
849^b sq. = Φ 157
850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικιδνᾶται αἶαν. 849^b = II 288
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,

828 δ' Ἀδρήστειαν] δὲ Ἀρήστειαν quidam apud Eust.

829 Πιτύειαν ἔχον] Πιτύαν εἶχον Strab. XIII p. 587.

830 λινοθώρηξ] cf. vs. 529.

832 ῥεῖδεε § 160] ῥῖδε mss. || οὐδὲ Φοῦς] οὐδ' εἰς; mss. vitio metrico, item versu parall.

833 στειχόμεν' § 125] στείχειν mss.

838] de epanalepsi vid. ad B 672.

839 ποταμοὶ § 59] -μοῦ mss.

840 ἐργεσιμῶρων] cf. ad vs. 692.

841 ναιετάεσκον G] -τάεσκον mss. pleraque, cf. § 191.

843 Πελασγοῦ] -αρχός? cf. § 59.

845 ἀγάρροος] redit M 30.

846 ἦν] ἔει? vid. § 302.

848 Παίονας] cf. Herod. V 13 et VII 20. || Versui quidam subiungebant Πηλεγόνοσ Φ' νιδός, περιδίζιος Ἀστεροπαῖος (schol. Φ 140, Eust.).

849 Ἀμυδῶνος] Ἀβυδῶνος Steph. Byz. s. v.

850] del. P Knight. De epanalepsi vid. ad B 672. || αἶαν] αἶη l. a. apud Eust.; nonnulli Ἀἶαν (Ἀἶη) intellegebant rivulum quendam. Eudoxus Ἀἶα scribebat (schol. λ 239), alii φ. x. v. i. Ἀἶης, Axium enim turbidissimum, non limpidum esse. Cf. Strab. VII p. 330, Steph. Byz. s. v. Ἀἶα et vid. ad A 99.

852 Ἐνετῶν] Ἐνετῆς Zen. || ἡμιόνων... ἀγρο-

οἳ ἔα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

855 Κρωμῖνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους.

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίσκοπος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέσθην.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής· 858 cf. P 218

ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, *cf. ad A. 29*

860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860 sq. a = 874 sq.

ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας ἑεράϊζε καὶ ἄλλους.

Φόρυξ αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοΦειδῆς
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήσοιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,

865 νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,

οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τιῶλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων,

οἷ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον

869 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα· 869^b = h. Ap. 41

860 sq. Ar. —; in papyro Oxon. etiam vs. 859 habet obelum.

τεράων] equi feri speciem aliquam (*equum hemionum* Linn.?) h. l. significari patet. — *Mulorum* mentio fit saepius (P 266 ὁ 636 etc., *asini* nonnisi A 558). — De comparativi forma ἀγοστεράων vid. § 88.

854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. XIII p. 590.

855 τ' Αἰγιαλόν] l. a. Κωζίαλον apud Strab. XII p. 545 et Steph. Byz. s. v. Αἰγιαλός, Κρωζίαλον schol. Apoll. Rh. II 942. || Post hunc versum Callisthenes addebat Καύκωνας <δ> αὐτ' ἦγε Πολυκλῆος νῆος ἀμύμων (Ἀμειβος; schol. P 329), | οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον, cf. Strab. XII p. 542. Vid. ad vs. 816 sqq.

856 Ἀλιζώνων] l. a. Ἀλαζώνων (cf. Herodot. IV 17) et Ἀμαζώνων apud Strab. XII p. 550. Hoc legebat Ephorus, sequentem versum sic conformans: ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαξονίδων γένος ἐστὶ (Strab. l. l., Steph. Byz. s. v. Ἀλόπη).

857 Ἀλύβης] l. a. Ἀλόπης, Ἀλόβης, Χαλύβης Strab. XII p. 549 sq., Ἀλύβων vel Χαλύβων Eust.

859] Verg. Aen. IX 327 sic vertit: *at non*

augurio potuit depellere pestem. || ἐρύσατο] a verbo ῥύσμαι (§ 164) *defendo*; hic additus est accusativus rei quae arcetur. Mss. nonnulla ἐρύσσαντο.

864 Μέσθλης] l. a. Μίσθλης Eust.

865 λίμνη Ar.] λίμνη Chaeris et Diodorus Aristophanis discipulus, Γυγαίῃ τέκε λίμνη liber Massiliensis teste Eust., quam l. a. etiam pap. Oxon. in margine habet. — *Lacus* insolite mater h. l. dicitur.

866] in Euripidis libro teste Eust. addebatur Τιῶλῳ ὑπο νεφέντι Ὑδης ἐν πόντῳ δῆμῳ (P 385), cf. Strab. XIII p. 626.

867 Νάστης] Μάσθλης Strab. XIV p. 661. || Καρῶν] Καίρων Lugebil propter femininum Κάριρα (i. e. Καεργα), item K 428. || βαρβαροφάνων] †, neque stirps βαρβαρο- alias apud H. reddit; ἀκριτοφάνων coll. § 294 coniecit quispiam, Tollius ἀκριτοφάνων (Apoll. lex. p. 738 sq.); vid. versus sequens. Thucydides vulgatam legeritne necne, non constat, vid. Thuc. I 3 § 3.

868 ἀκριτόφυλλον] †. Ecquid *ἐροσίφυλλον, et ἀκριτοφάνων (quod coniecit Tollius) versu praecedenti?

- 872 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἡύτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί Φοι τὸ γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 873^b cf. Z 16 P
 289 δ 292
 874 sq.^a = 860 sq
- 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Ἀνκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 876 cf. Ξ 426
 τηλόθεν ἐκ Ἀνκίης, Ξάνθοι' ἄπο δινήμεντος.
 877 cf. E 479
-
- 870 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἡγησάσθην
 Νάστις Ἀμφίμαχος τε, Νομίοιος ἄγλαα τέκνα.
 870 cf. 620
 874 sq. Ar. —
-

870 sq.] del. LMueller; Simonidem hos
 versus non legisse suspicatur LaRoche
 propter Aristonici ad vs. 872 observatio-
 nem, pronomen ὅς ab Aristarcho ad Am-
 phimachum, a Simonide ad Nasten esse

relatum. Molesti autem sunt post vs. 867.

871] de epanalepsi vid. ad vs. 672.

872 χρυσόν] cf. P 52.

873 νήπιος] ῥηπίη Clem. Alex. Paed. 244.

877 Ξάνθοι § 59] Ξάνθου mss.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Ὅρκοι (vs. 1—120). — Τειχοσκοπία (vs. 121—244). — Μλεξάνδρου καὶ
Μενελάου μονομαχία (vs. 245 sqq.).

- αὐτὰρ ἐπεὶ 'κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσι Φέκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὧς,
 ἥντε περ κλαγγὴ γεράνων πέλετ' οὐρανόθι πρὸς,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χεῖμῶν' ἔφρυγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσιν·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προσφέρονται. 7^b cf. A 529 ζ 92
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί, 8^b = A 508 cf. B
536 Ω 364
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν' ἀλλήλοισι.
 10 ὧς τ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,

2-9] Troianorum clamoribus (vid. B 810 N 41) Graecorum silentium opponitur etiam A 429 sqq.; non congruit A 50.

2 κλαγγῇ τ'] τ' om. mss. multa.

3-5] imitatur Verg. Aen. VI 311 sq. et X 264-266.

3 *πέλετ' § 275] πέλει. || οὐρανόθι] l. a. οὐρανόθεν apud Apoll. Adverb. 608; hinc Ahrens coniecit οὐρανόθεν πρῶ (item ἦσθεν πρῶ A 50 etc.). Vid. § 48.

4] cf. Hes. Oper. 448 sq. || χεῖμῶν' ἔφρυγον] -ρα φύγον mss.

5 ταί γε] vid. ad A 191. || ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων] versus fluctus Oceani. Cf. E 700.

6] de gruum cum Pygmaeis pugnis multa

posteri commenti sunt; cf. Hecataeus apud schol., Aristot. Hist. Anim. VIII 12, Strab. XVII p. 821.

7 ἡέριαι] vid. ad A 497. De alte volantibus accepit Verg. Georg. I 375 (*aëriae fugere grūes*). || ταί γε] vid. ad A 191. || ἔριδα προσφέρονται] *bellum* (contra Pygmaeos) *proferunt* i. e. *incipiunt*; cf. A 529 ζ 92 ϑ 210.

10 ὧς τ' ὄρεος .G] εὔτ' ὄρεος Ar. et mss. cetera, ἥντε ὄρεος; libri Chius et Massiliensis. Neque ὄρεος ferri potest (cf. § 71) neque εὔτε pro ἥντε hic et T 386 (vid. § 324). Nam εὔτε hic vertendum esse ὁπότε non recte statuit Ar.

- ποιμέσιν οὐ τι φίλην, — κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησι, — 12^b cf. v 114
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὠρνυτ' ἀφ' ἑλλῆς
ἐρχομένων μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο. 14 = B 785
- 15 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15 = E 14, 630
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς, etc.
- 17 παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα.
- 21 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἄρηι φίλος Μενέλαος 21^a = 30 A 581 o
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα, 59 cf. I 396 E 95,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, 711 H 17 A 575
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄργιον αἶγα Φ 418
23 cf. Hes. Scut.
24^b = O 271 [426
- 25 πεινάων μάλα γάρ Fe κατεσθίει, αἶ κέ περ αὐτὸν 25 cf. Φ 24
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζυροὶ 26 cf. A 414 sq.^a
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοφειδέα 28^b cf. v 121
ὀφθαλμοῖσι φιδῶν, φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην. 29 = E 494 etc.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε. cf. A 419
- 30 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς 30 = A 581
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ 30^a = 21 [566 etc.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἑῶνος ἐχάξετο κῆρ ἀλεείνων. 32 = A 585 N
32^a = N 533 cf. N 165

18 καὶ ξίφος αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύν κεκορυθμένα χαλκῷ 18 cf. A 43 χ 125

πάλλων Ἀργείων προκαλίξτε πάντας ἀρίστους;

ἀντίριον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.

20 = H 40, 51

18—20 Zen. —, 19 sq. Ar. —

11 κλέπτῃ †; solos pecudum fures poeta spectat. || ἀμείνων l. a. in schol. (sic Ar.? cf. A 400) ἀμείνω. Novum enunciatum particulae δέ τε saepe introducunt (cf. A 400 Σ 106). Vid. ad A 80 et Σ 85.

12 τόσσον... ἐπὶ... ὅσον... ἐπὶ] i. o. ἐπὶ τόσσον ἐφ' ὅσον, eousque quousque.

13 κονίσσαλος] -λου Aristoph. || ἀφ' ἑλλῆς] †, sed ἀφ' ὁλλῆς passim; estne *ἀφ' ὁλλῆς legendum? Ex Aristophanis lectione Wolf Prol. p. 226 effecit κονίσσαλος... ἀέλλα (ἄελλα).

14 διέπρησσαν πεδίοιο] vid. ad A 483 et de genitivo ad B 785.

18-20] damnabat Zen.; Ar. servabat vs. 18 deleto pronomine ὃ, quod etiam Aristoph. Callistratus Ixion omiserunt.

18 δοῦρε] *δοῦρε? cf. A 43.

22 ὁμίλου] -λοο? cf. § 59. || βιβάντα Bekker] βιβῶντα mss. Vid. H 213 N 371 et ad M 277.

23-26] imitatur Verg. Aen. X 723-726.

23 σώματι] corpori animalis (a venatoribus modo interfecti); cf. A 480 N 198 sq. Σ 161.

25 πεινάων] cf. § 190. || *Fe] τε mss. || αἶ κέ περ § 326] εἴ περ ἂν mss.

26 σεύωνται] medium = activum h. l. et h. VII 12, item aor. A 549 O 272 r 148.

27 θεοφειδέα] synzesis novicia, cf. § 73.

28 τίσεσθαι] -σασθαι pap. 126 et codd. multi. Cf. vs. 112, 366. || ἀλείτην Ar. mss.] ἀλείτας Zen.

31 κατεπλήγη] † (cf. ἐκπλ. N 394 Σ 225 h. VII 50).

32-37] imitatur Verg. Aen. II 379-382.

- ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα Φιδὼν παλίνροσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσησ', ὑπὸ τε τρώμος ἔλλαβε γυῖα, — [A 87 Π 634
 34^a = Ξ 397 cf.
 34^b cf. Ξ 506 Ω
 170 σ 88
 35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, —
 ὧς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δΦείσας Ἀτρεὺς νῦν Ἀλέξανδρος θεοΦειδής.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε Φιδὼν αἰσχροῖσι Φέπεσσι 38 = Z 325
 „Δύσπαρι, Φεῖδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά, 39 = N 769
 40 αἶθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν 41 cf. λ 358 υ 316
 ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ ποθι καγχαλάουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 φράντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 45 Φεῖδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλήκη.
 ἦ τοῖός περ ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήϊρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἄλλοδαποῖσι γυναιῶν ἐνΦειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, 49 cf. A 270
 50 πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντὶ τε δήμῳ, 50^b = Ω 706
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ; 51 cf. Ψ 342
 οὗ κεν δὴ μείνειας Ἄρηι φίλον Μενέλαον;

33 παλίνροσος] †, cf. πάλιν ὀρμίνω A 326.

35 ὄχρος] † (ὄχραος λ 529). || παρειάς] παρειά Herodianus (sic Ar.?) non male, item Ixion, pro duali fem. habens; παρηά Dionysius Sidonius. Cf. X 491 Ω 794.

36 ἀγερώχων] vid. ad B 654.

38 αἰσχροῖσι Φέπεσσι] -οῖς ἐπέεσσι mss.

39 Δύσπαρι] hic et versu parall.; cf. δύσμη-
 τερ ψ 97 et ad σ 73. Totus versus cum A 385
 conferendus. || γυναιμανές] versu parall. et
 h. XXXIV 17 redit. || ἡπεροπευτά] hic et
 versu parallelo (ἡπεροπεύς λ 364, -πεύειν
 saepius).

40 ἄγονος] †; non natum recte interpreta-
 tus est Eur. Phoen. 1597; itaque τε... τε
 hic valet *vel* (cf. ἕνα καὶ δύο B 346, χθιζά
 τε καὶ πρωιζά B 303). Male sine liberis inter-
 pretabantur Dionysius Scytobrachion alii,
 in his Augustus teste Suet. in vita 65; cf.
 δ 12. || Huic versui Dionysius Scyt. teste
 Eust. subiungebat μηδέ τι γούνασιν οἷσιν
 ἐφέσσασθαι φίλον νῦν (vid. I 455).

42 ὑπόψιον] † *despectum* (ὑποράω apud Hom.
 non legitur); ἐπόψιον *conspicuum* Aristoph.
 Cf. πανόψιον (?) Φ 397.

43 ποθι § 322] που mss. || καγχαλάουσι...
 κομάοντες § 191] -όωσι...-όντες mss.

46 τοῖός περ Bentley] τοιοῦτος mss.; vid.
 vs. 159 et § 97. Similis est ratio versus
 Ω 375. Heyne τοιοῦτος, PKnight τοῖος δὴ.

47 ἐρήϊρας] ceteris locis appellativum
 suum praecedit hoc adiectivum.

48 ἐνΦειδέ'] adi. nonnisi h. XXXI 1(?)
 recurrit.

49 ἀπίης] vid. ad A 270. || νυόν] *nurum*
 (filii uxorem) significat X 65 Ω 166 γ 451,
 hic *affinem*.

51 κατηφείην] sic Aristoph. Ar. Sosigenes
 cum libro Argolico aliisque, κατηφείη Zen.
 versum cum sequentibus iungens. Versum
 delet Christ.

52 οὗ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || Μενέλαον;]
 interrogandi signum in semicolon mutat
 Caner coll. B 250 Ξ 126 υ 135.

γνοίης χ', οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν. 53^a cf. v 237 φ 202

οὐ κέν τοι χραισμία κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, 54^a cf. A 387

55 ἥ τε κόρη τό τε Φεῖδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγῇς.

ἀλλὰ μάλα Τρῶες αἰδήμονες· ἥ τέ κεν ἦδη
λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα Φέφοργας.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 58 sq. = Z 332 sq.

„Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέικεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν“ —

60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,

ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη

νήμιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωή·

ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί. 63 cf. x 329

μή μοι δῶρ' ἔρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·

65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. 65 cf. r 265

67 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι,

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς, 68 = H 49

αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσῳ καὶ Ἄρηι φίλον Μενέλαον

69 sq. cf. 90 sq.

70 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

δοπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται, 71 = 92 σ 46 cf.

κτῆμαθ' ἔλων ἐν πάντα γυναικά τε Φοίκαδ' ἀγέσθαι 72 = 95 σ 83

οἱ δ' ἄλλοι φιλότιμα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 73 = 256 cf. 94

ναίοντε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων 74 cf. 257

75 Ἄργος ἔς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 75 = 258

ὥς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὖτε· χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 76-78 = H 54 sqq.

66 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, Φεῖδον δ' οὐ κέν τις ἔλοιτο.

54 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄρ mss. || κίθαρις Ar. mss.] corrigebant quidam κίθαρις (pīleus, cf. Pollux VII 58).

55 μιγῇς § 122] μιγείν(ε); mss.

56 αἰδήμονες Kaibel] δειδήμονες Ar. mss. (γ), Zen. λειήμονες; Nauck coniecit γε μεθήμονες (cf. B 241 ζ 25), Fick δὴ δειήμονες. Certa videtur Kaibeli emendatio (AIA - AIA sive AEIA), licet αἰδήμων placabilis (mīlis) alias non extet; cf. Aias ἀναιδής A 521 etc., πόρτο; ἀναιδής; Inscr. Collitz. 3114, ἀναιδείας; Aias; implacabilium sedes.

57 ἔσσο] sic Zen. Aristoph. Ar., alii olim εἶσο. Neglectum est F.

59] eadem est structura ζ 187 v 227.

63 ἀτάρβητος; † (ἀταρβής N 299); vHerwerden ἀταρτηρός; (= ἀκληρός).

64 ἔρατὰ] adi. verb. in hymnis demum reddit. || πρόφερε] cf. B 251. || χρυσέης § 18] χρυσῆς mss. Cf. § 61.

66] del. PKnight. Neque δῶσι pro δάωσι Homericum (cf. § 122), neque aptum Φεῖδον. || οὐ κέν § 326] οὐκ ἄρ mss.

67 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

68 κάθισον Τρῶας; Τρῶας κάθισον pap. 126. Verbi vera forma videtur *κάθισον, vid. § 220.

71 κρείσσων] κρείσσω Zen., item vs. 92; cf. A 80.

73 sq.] liberior structura pro τῶν δ' ἄλλων ... ταμόντων ἔμεν μὲν ναίοντε ... τοὶ δὲ νεέσθων etc.

74 ναίοντε] ναίονμεν Zen., quam lectionem c ναίετε μὲν ortam consert Naber.

- καὶ ὃ' εἰς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφερε φάλαγγας,
 μέσσον δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄνυσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γὰρ τι Φέπος φερέειν κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεφ' τ' ἐγένοντο
 85 ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε·
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ Ἄρηι φίλον Μενέλαον
 οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γέννηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν ἐν πάντα γυναιῖκά τε Φοίκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“
 95 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγραθὸς Μενέλαος·
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ξιριδος καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς.
 ἥμῳ δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίνει· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα.
 οἷστέε Φάρον, ἕτερον λευκὸν, ἑτέρῳ δὲ μέλαιναν,

78] om. A, del. PKnight. || ἰδρύνθησαν pap. 126 et H] ἰδρύνθησαν mss. cett. Cf. H 56.

79 ἐπετοξάζοντο] comp. † (simplex saepius). || κομάοντες § 191] -ώντες mss.

80 τε...τ'] liberior est structura, abundat enim prior particula.

86 *μοι] μεν mss. Cf. A 37 et § 92. || In compluribus mss. additur ὕφρ' εἰπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (= H 349).

89 πολυβοτείρῃ D] πολ. mss. cett., cf. § 21.

92] vid. ad vs. 71.
 95] imitatur Verg. Aen. XI 120.

98 φρονέω] propositum mihi est.

99 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας] Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen. || πέπασθε Ar. A2] πέποσθε mss. cett.; cf. § 160.

100 Ἀλεξάνδροι' § 59] -δρου mss. || ἀρχῆς] initii (quod fecit A.), cf. Herod. VIII 142; ἄτης Zen. male (pro ἀτης), item Z 356 Ω 28.

101 ἥμῳ § 92] ἡμῶν mss.

102 διακρίνθητε Genev.] διακρι(ν)θεῖτε vel -ῆτε mss. pleraque. Cf. K 444 ω 532.

103 οἷστέε pap: 126] οἷστέε δ' mss. cett. || λευκὸν... μέλαιναν] album scilicet arietem Soli, nigrum ovem Telluri (vid. λ 33); nigrum nomina chiasmice subiuncta sunt.

82 cf. ω 54

84^a = ω 57

85^bsq. = H 66 sq.

86 = 304

87 = H 374, 388

90 sq. cf. 69 sq.

92 sq. = 71 sq.

94 cf. 73

[etc.
 95 = H 92, 398

95 sq.^a = K 218
 sq.

[465
 99^b = ψ 53 cf. z

100 cf. Z 356

100^b = Ω 28

- Γῆ τε καὶ Ἥελίω· ἡμεῖς δὲ Δί' οἴσομεν ἄλλον.
 105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτὸς, ἐπεὶ Φοι παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἔπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 108 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερόθονται.“
 111 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε, 111^a = T 74
 Φελπόμενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 115 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἔκτωρ δὲ προτὶ Φάστῃ δύω κήρυκας ἔπεμπε
 καρπαλίμως Φάονας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖτι κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔμειναι, καὶ Φάον' ἐκέλευε
 120 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίφῃ.

- Εἵρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθε,
 Φειδομένη γαλόφῃ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Φελικῶν,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην. [365 sq.
 124 cf. Z 252 N
 124^b = N 378 cf.
 125 τὴν δ' ἡῦρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, B 715
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους 126 cf. X 441

109 οἷς δ' ὁ γέγων μετήρην, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅζ' ὄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γέννηται.

108—110 Ar. —

104 *ἡμεῖς δὲ Δί' Διὶ δ' ἡμεῖς mss.; cf. § 92.—
 Praeterea versus initio malumus *Γαίῃ τ'
 Ἥελίω θ' (cf. § 58); vid. tamen T 259.

105 ὄρκια τάμνη] translate ut alibi, ipse
 enim Agamemnon oves mactat vs. 273.

108] versus satis tuetur locus simillimus
 Z 352; sequentes vero iure proseripsit
 Ar. || ἡερόθονται] cf. § 21. Opposita est mens
 ἔμπεδος, vid. Z 352 x 493 σ 215, r 183
 ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίρην.

109 οἷς] novicium pro οἷσι (ὅς Nauck,
 et Christ), cf. § 60. Estne masculinum in-
 tellegendum an neutrum? || δ' ὁ] δὲ?

112 παύσεσθαι] -ασθαι mss. pervulgato
 errore; cf. vs. 28.

115 ἦρ] ἔεν? vid. § 302. || ἀμφίς] inter

utramque aciem. Sic adverbium interpreta-
 mur h. l. et H 342. Cf. § 316¹.

119 ἔμειναι § 125] ἔναι mss. || καὶ PKnight]
 ἦδ' mss.

126 δίπλακα] redit vox (K 134?) X 441
 τ (226?) 241 et de adipe duplicata ψ 243,
 253, cf. τριπλαζ̄ 2480. De re cf. v 224; oppo-
 sita est ἀπλοῖς 52 230 ω 276. || πορφυρέην
 Zen. Aristoph. Ar. I.] μαρμαρέην pap. 126
 et codd. ceteri; cf. 2480 et ad X 441; in
 τ 242 πορφυρέην mss. habent omnia. || ἐνέπασ-
 σεν] de ornamentis vesti intextis etiam X
 441; alias comp. non redit (simplex saepius).
 Cf. etiam Ξ 179.

126^a—128] insertos esse quo tempore pu-
 gnao Homericæ in artis operibus repræsen-

- Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 127 = 131, 251 Θ
 οὓς φέθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων. 71
 ἄγχι δέ F' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Εἵρις. 129 = B 790
 130 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα φέργα φίδηαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 131 = 127
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι ἔφερον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
 οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπνυται —
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔργεα μακρὰ πέπηγε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηι φίλος Μενέλαος 136 = 253
 μακροῖσ' ἐργεῖσσι μαχέσσονται περὶ σείῳ, 137 sq. cf. 254 sq.
 τῷ δέ γε νικήσαντι φίλην κεκλήσε' ἄκοιτις.“ 138^a cf. Ψ 702
 ὧς Φειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἀνδρός τε προτέρου καὶ φάστεος ἡδὲ τοκήων.
 αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη δθόνησι
 ὠρμάετ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 143 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο. [cf. § 84 τ 601
 145 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 143 = α 331 σ 207
 143^a cf. B 745
 οἳ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος, 147 = r 238
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,

144 Αἰθρη, Πιτθίος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

144 Ar. —

tari solebant, probabiliter statuit Overbeck. Melius intellegitur locus X 441, ubi variis ornamentis pallam quam texit ornare dicitur Andromache.

129 *ἄγχι δέ F'] ἄγχοῦ δ', vid. § 318.

134 ἔαται] non *sedent* (nam stare eos docet versus sequens) sed *quiescunt*, ut alibi saepe.

135] Verg. Aen. XII 130: *defigunt tellure hastas et scula reclinant*.

137 μαχέσσονται § 291] μαχέσονται mss.

138 γε L] γε Ar. et mss. cett. || κεκλήσε' § 117] -ση mss.

140 προτέρου Eust.] -ροιο mss. cett.

141 δθόνῃσι] *lintheis*; vox redivit Σ 595 et η 107 (ubi vid.).

142 ὠρμάετ' § 191] ὠρμάτ' mss.

144 Αἰθρη] Thesei haec fuit mater secundum recentiores; quapropter spurius

habitus est hic versus. Vid. Plut. Thes. p. 16b, Pausan. X 25 sq. — Thesei fabula ab Homero aliena ducitur (vid. ad 2 631), neque temporum ratio fert ut eius mater Helenae fuerit ancilla. Rara autem et suspecta apud Homerum sunt ancillarum nomina, vid. ad σ 182. Novit tamen verum artifex qui Cypseli arcam caelavit, si fides Pausaniae V 19. || βοῶπις] est Iunonis epitheton, cui unice aptum; de aliis non nisi H 10 Σ 40 et h. l. dictum est.

148 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ] liberior structura pro -ιτα τε καὶ -ινοα. || Οὐκαλέγων] mirum nomen (οὐκ ἀλέγων, nisi barbara vox subest). Imitatus est Alcman fr. 22 Πολλὰ-λέγων ὄνυτ' ἀνδρῶν, γυναικὶ δὲ Πασιχάρη.

149 ἦατο § 220] εἶατο mss. || δημογέροντες] redivit vox A 372.

- 150 γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοὶ, τεττίγεσσι Φεφοικότες, οὔτε κατ' ὕλην
 δένδρε' ἐφεζόμενοι φόπα λειριόεσσαν ἱεῖσι· 152 cf. Hes. Scut.
 τοῖσι ἄρα Τρωῶν ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ. 394 Oper. 583
 οἷ δ' ὥς οὖν ἐφίδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους Φέπεα περὸν ἐν' ἀγόρευον· 155 cf. Ω 142
 „οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ' εἰς ὧπα Φέφοικε.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ' ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“
 ὧς ἄρ' ἔφην, Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσατο φωνῇ·
 „δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἔζε' ἐμεῖο,
 ὄφρα Φίδης πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε.
 οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί· θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσι,
 165 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
 ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε. 167^b = 226 ψ 664
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔασι, ι 508
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ Φίδον ὀφθαλμοῖσι,
 170 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ Φέφοικε.“ 170^b cf. ω 253
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· 171 cf. 228
 „αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε Φευκρὲ, δ' Φεινός τε.

151 τεττίγεσσι] ἴ. Cf. posteriorum fabula de sene Tithone in cicadam mutato (etiam h. Ven. 238?).

152 δένδρε' § 71] δένδρει Zen., δένδρεω Ar. mss., item Hes. Oper. 583, sed ὕψω ἐφεζόμενος Scut. 394; in Z Cant. est δένδρεω ἐξόμενοι. || λειριόεσσαν] redit N 830; *dulcem?* an *stridulam?* A subst. λείριον *lilium* (quod h. Cer. 428 primum occurrit, cf. VHehn Cultarpfl.⁴ p. 201) quomodo probabiliter deduci possit non apparet.

153] del. vHerwerden. || ἦντ' pro ἦατο (ut vs. 149) noviciū, cf. § 119; *ἦατο πύργῳ?

154 ἐφίδονθ'] (ε)ιδον pap. 126.

155 ἦκα] ὦκα Zen. (et Crates?); cf. ad v 301.

156 οὐ νέμεσις] item Ξ 80 α 350 υ 330; cf. νημεσητόν I' 410 alibi.

160 λίποιτο] *relinquatur*, pass. (sic semper aor. λιπέσθαι); cf. I 437. Nauck γένοιτο.

161 ἐκαλέεσατο φωνῇ] vid. ad A 587.

162-170] vix videtur casui tribuendum, quod etiam Helenae responsum (vs. 172-180) secundaque Priami allocutio (vs. 182-190) novenos versus complectuntur. Vid. ad vs. 298-301 et ad Ω 748-759.

162 ἔζε' § 117] ἔζεν mss.

163 ἰθὺς Zen. pap. 126] ἰθὺ Ar. et codd. complures male pro ἰθῆσαι, cf. § 117. || πηοὺς] *affines*. Redit vox θ 581 × 441 ψ 120, quid significet apparet θ 581.

165 Ἀχαιῶν] Ἀχαιο; pap. 126¹.

169 οὕτω] de syllaba -ω correpta vid. § 29.

170 γεραρόν] nonnisi vs. 211 recurrit.

172 φίλε Φευκρὲ] Naber φίλος (Φ)έκυρός.

- ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὁππότε δεῦρο
 υἷει σὺ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικὴν ἑρατεινήν.
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι φερέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ· 177 = η 243 ο 402
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 180 δαήρ αὐτ' ἐμὸς ἦσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε·
 ὥς ῥά τοι, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσαστο ῥώνησέν τε·
 „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενὲς, δλβιδάμιον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ ἑδεμῆατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσας,
 185 ἔνθ' ἔφιδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185^b cf. h. Ven. 138
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἑστρατεύοντο παρ' ὄχθας Σαγγαροίοι· 187^a = Δ 378
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχμην
 ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι φελίκωπες Ἀχαιοί·
 δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα φιδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός·
 „φείψ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστὶ,
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισι φιδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν Φοι κεῖται ἐπὶ γθονὶ πολυβοτείρῃ,

173 μοι ἄδειν] pronomen insolito sententiae loco collocatum et verbi φ neglectum. PKnight ὥς μοι ὄφειλε (ὄφειλε) φάδειν, Monro ὥς μ' ὄφελεν θάνατος; φάδειν (φάδεμεν); sed ipsum placendi verbum hic suspectum; Nauck με (φ)ελεῖν, Naber με λαβεῖν, nos dubitanter *ὥς μ' ὄφελεν θάνατος; χανέμεν coll. φ 79. Verbum (φ)αδεῖν qui sanum ducunt, conferunt φάνδανε βουλή (Σ 510 etc.).

175 παῖδα] i. e. *Hermionen*, vid. δ 14. || τηλυγέτην] vox ignota (*adultam? florentem? caram?*) redit E 153 I 143, 285, 482 N 470 δ 11 π 19.

180 ἦσκε] ἔσκε mss. || εἴ ποτ' ἔην γε] loquendi formula redit Δ 762 Ω 426 ο 268 τ 315 ω 289 Meleagr. epigr. 22. Curtius ἦ ποτ' legi mavult, Naber ὁπότε (cf. B 794 K 189 Eurip. fr. 313), quae tamen correctio ο 268 admitti nequit. || ἔην] ἔεν? cf. § 302.

181 δ' ὁ] δέ?

182 μοιρηγενὲς] †, *felici fato natus?* || ἀλβιδάμιον] †.

183 ἑδεμῆατο κοῦροι] -ται νῆες Barnes; post ῥα tamen tempus praeteritum non habet quod offendat: *quantas copias igitur (ut nunc demum video) habebas.*

185 ἔνθ' ἔφιδον] ἔνθα ἴδον mss. || αἰολοπώλους] nonnisi versu parall. redit.

187 ἑστρατεύοντο Buttmann] -δωντο mss., item Δ 378; cf. Aesch. Agam. 132 et § 191.

188 ἐλέγχμην Strab. XII p. 552 XIV p. 681] ἐλέχθην mss. *Vertendumne recensebar* (§ 306) an *in λόγῳ* (Δ 227) *cubabam* (§ 232)? Vid. δ 451 et 453.

191 ἐρέειν δ' ὁ] ἐρέεινε?

193 κεφαλῇ] -λήν Ar.; cf. Δ 404.

195 πολυβοτείρῃ pap. 126¹ D] πολ. mss. cett.; cf. § 21.

- αὐτὸς δὲ κίλος ὡς ἐπιπωλέεται στίχας ἀνδρῶν 196^b cf. A 231
 ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γε φέβισκω πηγεσιμάλλω,
 ὅς τ' ὁίων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 200 „οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τ' ἰθάγεν ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 Φειδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“
 τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἤύδα 203 cf. A 822
 „ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο φέπος νημερτὲς ἔφειπες 204 cf. π 69 ψ 183
 205 ἥδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε διὸς Ὀδυσσεύς
 σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν Ἀρηι φίλῳ Μενελάῳ
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξέλυσσα καὶ ἐν μεγάροισ' ἐφίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 209 cf. K 180
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρχετο εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἥ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 215 οὐδ' ἀφαμαρτοφειπής· ἥ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν.

196 κίλος] *aries*; vox et ipsa comparatio
 redit N 492. De syllaba posteriore ante
 ὡς non producta cf. § 101. || ἐπιπωλέεται
 § 191] -λείται mss.

197 sq. post vs. 196 abundant; del. PKnight.

197 πηγεσιμάλλω] †, *densum vellus habens*.

198 ὁίων] οἰῶν Ar., cf. O 373 i 167, 441,
 443 v 3 et vid. § 74.

201 τράφην Buttmann] τράφη mss., cf. § 252. ||
 κραναῆς] de Ithacae solo cf. δ 605 sqq.

205] versus caesura caret; cf. vs. 220.

206 σεῖ' § 92] σῆ; Zen. et Par. Suppl. 497
 (vid. ad T 336), σεῦ mss. cetera. || ἀγγελίην
 Bentley] ἀγγελίης; mss., quod alii (in his Zen.)
 genitivum interpretabantur (cf. I' 100 x 245
 x 70 π 334), alii (Ar.) nominativum masculini.
 De constructione ἀγγελίην ἵεναι *legationem
 obire* cf. A 140 N 252 O 640 Hes. Theog.
 781; item ἐξείρην ἐλθεῖν dicitur Ω 235 φ 20. —
 Legatio haec respicitur A 139.

207 μεγάροισ' ἐφίλησα pap. 126] -ροισι
 φίλησα mss. cett.

210 στάντων] *στάντες*; Bentley.

211 ἐξομένω] -ων Zen. D schol. ψ 711,
 ut ἄμφω sit indeclinabile, quam lectionem
 coll. δύω (δυό) K 253 N 407 x 515 com-
 mendat vHerwerden; vid. etiam ad Σ 329.
 Nominativus si servatur, eadem est con-
 structio quae H 306 K 224 M 400 Π 265
 θ 360 sqq. i 463 μ 73 τ 230 ω 483. || γερα-
 ρώτερος] cf. vs. 170.

212 ὕφαινον] vid. H 324 alibi; ἔφαινον
 Casaubonus, quod probavit Bentley coll.
 Σ 295; cf. θ 499.

213 ἐπιτροχάδην] *volubiliter*; redit σ 26.

214 πολύμυθος] *πολύμυθος*; pap. 126¹ (mero
 errore? an latet πολύμητις?).

215] versus delet PKnight. || ἀφαμαρτο-
 φειπής; †; vox si sana, cf. λ 511. Nauck ἄρ'
 ἀμειροφειπής; (cf. B 212), nos *ἄρ' ἀναρτοφε-
 πής; neque multorum verborum nec tamen
 balbo ore erat. Cf. Θ 209 N 824 X 281
 Hes. Theog. 511. || ἥ Nicanor] ἥ pap. 126¹
 A, εἰ pap. 126² et codd. plerique. Vert.

- ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 'στάσκειν, ὑπαί δ' ἐφίδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, ἀφίδρι φωτὶ ΦεΦοικῶς·
 220 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῶς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Φόπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἴη
 καὶ Φέπεα νιφάδεσσι ΦεΦοικότα χειμερίησι,
 223 οὐ κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·“
 225 τὸ τρίτον αὐτ' Αἶαντα Φιδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίος·
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε, 226^b = 167
 ἔξοχος Ἀργεῖων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;“
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν 228 cf. 171
 „οὔτος δ' Αἶας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστιγ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰ μιν ἔξείνισσεν Ἀρηί φίλος Μενέλαος
 Φοῖκῳ ἔν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ Φελίκωπας Ἀχαιοὺς,
 235 οὔς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυθησαίμην·
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι Φιδέμεν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱπποδάμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 237 = 2 300
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ. 238 cf. T 293
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακῆδαίμονος ἔξ ἑρατεινῆς,
 240 ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσς' ἐνὶ ποντοπόροισι,

224 οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

quamquam, ut H 393 Π 61 X 280. || γένε' § 71] γένει mss. — Notabile est γένει pro γενεῇ, γένε' ὑστερος natu minor; contra A 786 γενεῇ ὑπέρτερος de stirpe nobiliore.

216 ὅτε... ἀναΐξειεν] optativus de iterata actione adhibitus, item vs. 221? An cum v 138 comparandus? Legi possit ἀνηΐσασκε.

219 ἀφίδρι § 74] ἀίδρ(ε)ι mss.

220] versum apta caesura carentem (vid. ad A 53) del. PKnight. || φαίης] vid. ad A 223. || ζάκοτον] †, ira perculsum. ASPengel κεν ἄκοτον, coniectura ingeniosa sed non necessaria.

221 εἴη] ἴει mss. complura, fortasse recte, vid. ad vs. 216.

224] versum molestum del. Bentley. || εἶδος ἰδόντες;] F bis neglectum.

225 ἐρέειν' δ] ἐρέεινε?

227 ἦδ' τε καὶ Aristoph. Ar. caesura suspecta (vid. tamen P 719 et § 3).

231 ἡγερέθονται] vid. § 21.

235] om. pap. 126 (in margine addidit manus alia), del. PKnight. || τ'(οι)] vid. § 13.

236 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

237] Dioscuri nonnisi loco hinc expresso 2 300 sqq. apud Homerum redeunt. || Πολυδεύκεα] synizesis suspecta, cf. § 73; Πολυδευκην C Z.

240 δεῦρο] δεύρω Herodianus et mss. ple-
raque.

νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δεδφίοτες καὶ ὀνειδέα, πόλλ' ἂ μοι ἔστι.“

ὣς ᾠότο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φνσίζοος αἴα 243 cf. λ 301
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

245 κήρυκες δ' ἀνὰ Φάστῳ θεῶν ᾠέρον ὄρκια πιστὰ,
Φάρνε δῶα καὶ Φοῖνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀροῦρης,
ἀσκηῶ ἔν αἰγείῳ· ᾠέρε δὲ κρητῆρα φαινόν
κήρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα·
ᾠτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος Φεπέεσσι·

250 „ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσί σ' ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 251 = 127
εἰς πεδίον καταβήμεν', ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηι φίλος Μενέλαος 253 = 136

μακροῖσ' ἐργχείῃσι μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί, 254 sq. cf. 137 sq.

255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἷ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 256 = 73

ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται 257 cf. 74

Ἄργος ἔς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 258 = 75

ὣς ᾠότο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους 259^a = O34^a 116,
171

260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία ἔειπεν ὀπίσσω· 261 cf. 311

πὰρ δέ Φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. 261^b cf. T 394

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις δ' ἔχον ὠκείας ἵππους. 262 = 312

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς, 263^b cf. A 760

264^a = π 335 cf.
A 210 o 101

265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 265 cf. A 619

242] non post πόλλ' sed post ὀνειδέα interpungendum esse vidit Nicanor. Cf. λ 74 (ψ 355).

244] del. PKnight. || φίλῃ] ἔῃ Zen., cf. § 95.

246 καρπὸν ἀροῦρης] alias frumentum his vocibus indicatur; cf. tamen Σ 568.

250 καλέουσι σ' Ameis-Hentze] καλέουσιν mss.

252 καταβήμεν' § 125] καταβῆναι mss. || τάμητε] τάμηαι mss. nonnulla. Medium ferri nequit, sed propter vs. 105 fortasse praestat *τάμησθαι (cf. § 111). De verbi sensu vid. ad vs. 105.

254 μαχέσσοντ' § 291] μαχίσσοντ' mss.

256 sq.] vid. ad vs. 73 sq.

257 νέονται] νέεσθων pap. 126¹.

259 δ' ὁ δὲ? || ἑταίρους pap. 126] -ροῖς Zen. Ar. et mss. pleraque male pro -οισι, cf. § 60. — Significantur ministri qui vs. 146 vocibus οἱ ἀμφὶ sunt indicati.

262 βήσετο] βήσατο mss. complura, ut assolet, item Ar., qui magis tamen probabat βήσετο; cf. Lehrs Arist.² p. 360.

263 Σκαιῶν] novicium pro Σκαῖων, nec recto omittitur πνλίων, cf. § 56 et ad Z 307. Versum del. Fick.

265 πολυβότειραν pap. 126] πολυ. mss. cett.; cf. § 21.

- εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάνοντο. 266 = 341
 ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἃν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ Φοῖνον
 270 ῥίσιον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
 Ἀτρεΐδης δὲ Φερυσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν, 271 sq. = T 252
 ἥ Φοι παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄορτο, sq.
 Φαρῶν ἐκ κεφαλῆς τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' ἠΰχετο χεῖρας ἀνασχών· 275^b = A 450
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις, 276-279 cf. T 258-
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερχε καμόντας 260
 ἀνθρώπους τίνυσθε, ὃ τίς κ' ἐπλόρκον ὁμόσση, 276 = 320 H 202
 280 ὅμεις μάρτυροὶ ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ. Ω 308
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, 277 cf. λ 109 μ 323
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἐλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ὅμεις δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισι
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,

266 ἐστιχάνοντο § 191] -όνοντο mss.

270 ῥίσιον] *utrorumque vinum* (aqua non affusa, cf. B 341 A 159), quo significetur foederis communicatio. || ἔχευαν] *ἔχευον* Ar. et mss. multa, cf. α 146.

271 μάχαιραν] *cultrum*; redivox A 844 Σ 597 T 252.

272] om. pag. 126 (in ora superiore addidit alia manus). || ἄορτο] ἄωρτο mss. ple-
 raque, cf. § 256.

273 Φαρῶν] ἀρνέων Zen., pro adiectivo habens (ut A 736 ἱππείων). || *κεφαλῆς] κεφαλῆων mss. Cf. § 56. || τρίχας] pilis e fronte recidendis, quod (τρίχας) ὑπάρχεσθαι dicitur T 254 γ 446 § 432, morti dedicantur victimae; item Eur. Electr. 811 sq. Iph. Taur. 617 sqq., Arist. Av. 959 (Pac. 1017), Verg. Aen. VI 245 XII 173 sq. Cf. Eur. Alc. 74, Verg. Aen. IV 698 sqq.; nec non hic referendū est τὸ κείρεσθαι κόμας (Ψ 135, 152 δ 197 sq. etc. Aesch. Choeph. 6 Eur. Alc. 101) in signum luctus.

274 νεῖμαν] νεῖμον mss. multa. || ἀρίστοις] pro -τοισι noviciū, vid. § 60. Nauck ἀγοῖσι.

275-301] cf. Liv. I 24.

277-280] imitatur Verg. Aen. XII 176-182, versum 277 autem Aen. IV 607.

278 καμόντας] de mortuis (qui vitae laboribus succubuerunt) dictum redivox Ψ 72 λ 476 ω 14. Hoc vero loco participium vix integrum videri, non enim post mortem sed per vitam improbos apud Homerum puniri, observavit Nitzsch Od. III p. 185. Expectatur fere μένοντες.

279 τίνυσθε H², sic PKnight] τίνυσθον Zen. Ar. et mss. cetera. Dualis vitiosus est, nam non solos Plutonem et Proserpinam, quod putabat Ar. coll. I 456 sq. et 569, invocat Agamemnon, sed inprimis *Erinyas*, cf. T 260; quapropter Duentzer vs. 278 dubitanter proposuit αἱ (cf. T 259). Dualis pro plurali dictum censebat Zen. noto errore.

280 ὅμεις § 92] ὅμεις mss. || μάρτυροι Ar. mss.] μάρτυρες Zen.; cf. § 63.

282 κτήματα πάντα] κτήματ' αὐτῇ vide-
 tur habere pap. 126².

283 ὅμεις § 92] ὅμεις mss.

- 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργεῖοισ' ἀποτινέμεν' ἦν τε φέροικε, 286^b cf. 459
ἢ τε καὶ ἑσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 287 = 460
εἰ δέ κ' ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
τινέμεν' οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς
αὐτὸν μένων, ἥός κε τέλος πολέμοιο κινήω.“
ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους Φαρῶν ἴταμε νηλεὲς χαλκῷ 292 cf. T 266
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους, ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
295 Φοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι
ἔκχεον ἠδ' ἠϋχοντο θεοῖσ' αἰειγενέτησι.
ὧδε δέ τις ἑλείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 297 = 319
„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
δμπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρηια πημήνεια,
300 ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὅδε Φοῖνος,
αὐτῶν καὶ τεκῶν, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖν.“
ὧς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων. 302 cf. B 419
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔφειπε
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί 304 = 86
305 ἦ τοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Εἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ὀράεσθαι
μαρνάμενον φίλον νῖδν Ἀρηι φίλφ Μενελάφ
Ζεὺς μὲν που τό γε Φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 308 cf. § 119
δμποτέρφ θανάτοιο τέλος πεπωμένον ἐστί.“
310 ἦ ῥα, καὶ εἰς δίφρον ἑάρενας ἔθετο Φισόθεος φῶς,

285 Τρῶας] de acc. cum inf. cf. § 124.

286-291] del. PKnight.

286 τε Bentley] τιν' mss. Sed propter relativum vs. 287 iteratum fortasse praestat quod coniecit vHerwerden ὅσσα φέροικε.

288 δέ κ' § 326] δ' ἂν mss.

289 τινέμεν' § 125] τίειν mss. || οὐκ] post εἰ negatio οὐ sequitur etiam A 55 r 139 (οὐκ ἔγω), A 160 (οὐ τέλω), O 162, 178 r 129 Ω 296 β 274 μ 382 τ 85.

290 μαχέσσομαι § 291] μαχήσσομαι Ar. et mss.

291 ἥος § 323] εἴως mss. || κινήω § 122] κινήω mss.

292 ἀπὸ Ar. mss.] ἐπὶ nonnulli apud Did.

295 ἀφυσσόμενοι Ar.] -σάμενοι mss. multa.

298-301] quaternis versibus preces exprimuntur etiam vs. 320-323, 351-354, 365-368. Vid. ad vs. 162-170.

299 πημήνεια] sc. adversarios, cf. A 66 sq. et 236.

301 αὐτῶν] de genitivo vid. ad I 635 § 157. || δαμεῖν] μυγεῖν mss. multa.

304 *μοί] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

305 ἠνεμόεσσαν] cf. § 21.

306 -μοῖσ' ὀράεσθαι § 191] -μοῖσιν ὀράσθαι mss.

310] hostias quas adduxit cur secum au-

- ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία 'τεῖνεν ὀπίσσω· 311 cf. 261
 παρ δέ Φοι Ἀντήνων περικαλλέα 'βήσето δίφρον. 311^b cf. T 394
 τὼ μὲν ἄρ' ἄπορροι προτὶ Ἑλλιον ἀπενέοντο· 312 = 262
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 313 cf. Ω 330
 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ 'πᾶλλον ἐλόντες, 316 = Ψ 861 cf.
 ὀπότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. z 206
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον· 318 sq.^a = H 177
 ὧδε δέ τις 'Φείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 319 = 297
 320 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδθην μεδέων, κύνιστε μέγιστε,
 ὀπότερος τάδε Φέργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε, 320 = 276
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀφιδος εἶσω,
 ἦμιν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“ 322^b cf. A 263
 ὧς ἄρ' ἔφαν, 'πάλλεν δὲ μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ 324 cf. H 181
 325 ἂψ ὀράων· Πάριος δὲ Θοῶς ἐκ κληρος ὄρουσε.
 οἷ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι Φεκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσето τεύχεα καλὰ 328^b = ψ 366
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνκόμοιο. 329 = H 355 Θ 82
 330 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφουρίοισ' ἀραρυίας· cf. A 369, 505
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνε N 766
 Φοῖο κασιγνήτιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ. 330-332 = A 17
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν 'βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, sqq. II 131 sqq.
 335 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, T 369 sqq.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνυέην ἐτύκτον ἔθηκε 331^b = Σ 459
 ἵππουριν· δ' Φεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεθεν ἔνευε. [sqq.
 334-337 = II 135
 334sq. = T 372 sq.
 334 = B 45 [sqq.
 336-338^a = O 480
 336 sq. = χ 123 sq.
 336 cf. A 41
 337 = A 42

334 sq. Zen. — (vid. ad vs. 338).

ferat Priamus non constat. T 267 corpus porci caesi in mare abicitur. Quod in schol. dicitur ἔθος ἦν τὰ ἐπὶ τοῖς ὄρκοις γινόμενα ἱερεῖα τοὺς μὲν ἐγχωρίους γῇ περιστέλλειν, τοὺς δὲ ἐπὶ ἡλῦδας εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτειν, ex ipsis his locis ductum videtur.

313 ἀπενέοντο] ἀπονέοντο mss.; de producta syllaba ἄ- vid. § 21.

315 διεμέτρεον] recurrit (adi. verb.) vs. 344. Cf. μετρίω γ 179, ἀναμ. μ 428, ἀμέτρος τ 512 ψ 249.

318 θεοῖσι δὲ] θεοῖς, ἰδὲ Nicanor parum probabiliter, quem secuti sunt Heyne alii coll. Θ 347 (= O 369) T 254 r 355 v 97. Vid. § 325¹; rediv quaestio H 177.

322 δῦναι] cf. § 125.

325 ὄρων § 191] ὄρων mss.

326 ἦχι] sic Ar. || Φεκάστῳ] ἐκάστου Ar.

327 ἔκειτο] ἔκειντο (male pro ἐκείατο) nonnulla mss., cf. § 119.

332 στήθεσιν] -σφιν? vid. ad M 401¹.

333 ἥρμοσε] vid. ad P 210.

- εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ Φοι παλάμῃφιν ἀρήρει. 338 = ρ 4 cf. A 43
 ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήμιος ἔντε' ἔδυνε. 338^a = K 135
 340 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν Φεκάτερθεν ὁμίλου ἠθωρήχθησαν, 340 = Ψ 813
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάοντο 341 sq. cf. Ψ 814
 δφεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 341 = 266 [sq.
 Τρωάς θ' ἐπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 342^a cf. A 37
 καὶ ῥ' ἐγγὺς ὀστήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ 342^b sq. = A 79 sq.
 345 σείοντ' ἐργεῖας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. [r 274
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος, 347 cf. 356 P 517
 καὶ ἔβαλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην 347^b-350 = P 43
 οὐδ' ἔρορξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ Φοι αἰχμῇ sqq.
 ἀσπιδὶ ἔνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ 348 = H 259
 350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ 348^a = Hes. Scut. 415
 „Ζεῦ Φάνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κἀκ' ἔρεξε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφινόνων ἀνθρόπων
 ξεινοδόκον κακὰ δέξαι, ὃ κεν φιλότητα παρὰσχη.“ 354 cf. o 55
 355 ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος, 355 = E 280 H
 καὶ ἔβαλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην. 244 A 349 etc.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 355^b-360 = H 249
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλου ἠρήρειστο· 356^b-358 = A 434
 ἀντικρυς δὲ παρὰ λαπαρῇν διάμνησε χιτῶνα 356 cf. 347 [sqq.
 360 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 358 = A 136
 360^b = A 360 Ξ 462

352 Ar. —

338 ὃ Φοι παλάμῃφιν ἀρήρει] l. a. ἀκαχμέ-
 ρον ὀξεί χαλκῷ (= K 135 etc.). || Post hunc
 versum Zen., qui vs. 334 sq. damnabat,
 addebat ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετ' ἀσπίδα
 *τερμύσσων (cod. τερσανέσσων, cf. II 803;
 non recte Villoison Φυρσανέσσων, quod ae-
 gidis est epitheton).

340 ὁμίλου? cf. § 59.

341 ἐστιχάοντο § 191] -όντων mss.

342 εἰσοράοντας § 191] -όντων mss.

344 διαμετρητῶ] vid. ad vs. 315.

345 σείοντ' ... κοτέοντε] pap. 126 σείον
 δ' ... κοτέοντε.

348 οὐδ' ἔρορξεν] *οὐδέ Fe ὀρῆξεν? || χαλκός]
 sic Ar., hastae cuspidis; χαλκὸν mss. multa,
 ne aeream quidem scuti laminam perripit,

cui lectioni favet H 267. Solet tamen χαλ-
 κός de telis usurpari, cf. vs. 349 A 528
 E 292 etc.; praeterea pronomen Φοι aptius
 ad cuspidem quam ad ipsum bellatorem
 refertur.

349 ἀσπιδὶ ἔνι] ἀσπίδι ἐν mss. multa. Vid.
 II 272.

351 ἔρεξε Bentley] ἔοργε mss. Cf. A 32 Σ 455
 q 298. Pro κἀκ' ἔοργε vHerwerden coniecit
 χαλέπηγε coll. B 378 T 183 Ω 369 π 72
 τ 83.

352] del. PKnight. || δάμασσον] δαμῆναι Ar.
 357 διὰ] cf. § 22.

359 ἀντικρυς § 31] ἀντικρῶ mss. || διὰ-
 μνησε] nonnisi loco parall. redit (ἀμῶν sae-
 pius, ἐπαμῶμαι ε 482, καταμῶμαι Ω 165).

- Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 'πλήξεν ἀνασχόμενος κόρουθος φάλον' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὄμωξε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 365 „Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι 'Φάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἥϊχθῃ παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.“
 ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρουθος 'λάβεν ἱπποδασείης,
 370 εἶλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 ἦρχε δέ μιν πολέκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν,
 ὅς Φοι ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς 'τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κέ Φ' εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρετο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ 'νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἦ Φοι 'ρῆξεν ἱμάντα βοὸς Φίφῃ καταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παρῆλη.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 'ρῆψ' ἐπιδινήσας, 'κόμισαν δ' ἐρήφρες ἐταῖροι,
 αὐτὰρ ὃ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 380 ἔγχρ' χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ' ὥς γε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρῃ πολλῇ,
 καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἐνώδεϊ κηῶεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε.

361 = N 610
 361 sq. cf. II 338 sq.
 363^a = ε 71
 364 cf. Φ 272
 364^b = H 178, 201
 T 257
 365 = υ 201 cf.
 ψ 439
 367 cf. II 801
 373 = Σ 165
 374 = E 312
 374^a = E 680 Θ
 91 etc.
 378^a = T 268
 379 cf. E 436 Y
 442
 380^b cf. Y 443
 381 = Y 444
 381^b = Φ 597 cf.
 A 752

362 ἀνασχόμενος] sc. χεῖρα(ς), item M 138
 X 34 Ψ 660, 686 ξ 425 σ 95. || αὐτῇ Ar.]
 αὐτῷ mss.

363 διατρυφὲν] † (simplex non obvium
 apud poetam).

364 εὐρύν Ar. mss.] αἰπύν Zen.

365 ὀλοώτερος] cf. X 15 (M 164).

366 τίσεσθαι] τίσασθαι mss.; cf. vs 28, 112.

368 ἔβαλόν μιν] ἐδάμασσα Ammonius (ex
 altera Aristarchi editione? cf. Ludwig
 Arist. I p. 239).

369 'λάβεν] φάλον pap. 126¹.

370 εἶλκε pap. 126 Eust.] ἔλκε mss. cett.

371 ἦρχε] ἄρχε mss.; verbum † (ἀπάγω
 τ 230). || πολέκεστος] † (κεστός Ξ 214, ἦκεστος
 Z 94, 275, 309). || ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν] ἀπα-
 λῆς ὑπὸ δειρῆς pap. 126.

373 *κί Φ'] κεν mss. Cf. φ 128. || εἵρυσσέν τε]

sic Ar. mss.; ἔφρυσσέν τε? cf. § 293. Aristoph.
 ἐξείρυσσε (ἐξεφείρυσσε), quod placet, sed versus
 parallelo praeposito ἐξ- minus apta vide-
 tur. || ἦρετο Cobet] ἦρατο mss.; cf. § 284.

376 κεινῇ] cf. § 38.

379 ὅ] *ὁ? cf. § 15. Alii ὅ γ', item
 Φ 33.

380 ἔγχρ' nova hasta a sodalibus ac-
 cepta? an sua e Paridis scuto evulsa?
 Nam binis hastis (ut K 76 A 43 M 298,
 465 α 256 etc.) munitis conflixisse perpe-
 ram sumitur versus spurio 18; cf. vs. 367
 II 255 (T 49 α 104 etc.).

381 *γ'ε] τε mss.

382 εἶσ'] cf. § 220. || κηῶεντι] thalami hoc
 epitheton redit Z 288 Ω 191 c 99; cavius?
 an fragrans? cf. κηῶδης Z 483 et de forma
 vid. § 69.

τὴν δ' ἐκίχανε

πύργῳ ἔφ' ὕψηλῳ, περὶ δὲ Τρώϊαι Φάλις ἦσαν.

385 χεῖρὶ δὲ νεκταρέου Φεανοῦ Φ' ἐτίναξε λαβοῦσα,

γρηθὶ δέ μιν ΦεΦικυῖα παλαιγενεὶ προσέφειπε

εἰροκόμῳ, ἥ Φοι Ἀκακedaίμονι ναιεταούσῃ

ἥσκειεν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν 'φιλέεσκε·

τῇ μιν Φεισαμένην προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·

389^a cf. B 22, 795

390 „δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ Φοῖκόνδε νέεσθαι·

ζ 24

κεῖνος ὅ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέγεσσι,

κάλλει τε στίλβων καὶ Φείμασιν· οὐδέ κε φαίης

ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε

ἔρχεσθ' ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίξειν.“

395 ὥς 'φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.

[B 142

395 = ρ 150 cf.

καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν

396 sq. cf. h. Ven.

στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,

182 sq.

'θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

396^a cf. 21

„δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἡπεροπεύειν;

400 ἥ πῃ με προτέρῳ πολλίων ἐν ναιομενῶν

ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,

401 cf. Σ 291

εἰ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος

νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ Φοῖκαδ' ἄγεσθαι,

405 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσσης.

396—418 Ar. —

384 Τρώϊαι] cf. § 17.

385 *Φ'] adiecimus.

387 εἰροκόμῳ] †. || ναιεταούσῃ L et Athen. V 191 a] -αῶσῃ mss. cett.

388 ἥσκειεν § 191] ἥσκειν Ar. (cf. Didym. ad ρ 359) mss. || μιν] ancillam. || 'φιλέεσκε] καλέεσκεν pap. 126¹. Subiectum est *Helena*, non anus.

389 Φεισαμένη Bekker] λεισαμένη mss.

391 κεῖνος ὅ γ'] κεῖμενος (KEIM/ — KEIN) Nauck eleganter; vid. tamen T 344. Ver-tatur κεῖνος illic. || ἐν... λέγεσσι] non ad litteram hoc accipiendum esse apparet vs. 425, 447. || δινωτοῖσι] cf. N 407 τ 56 et verbum ἡμιπεδινηται V 562 ρ 405. Ornamenta circulos vel spirose efficientia videntur significari.

392 Φείμασιν] Nauck ἀλείφασι (vel ἀλείμ-μασιν), quae fortasse recipienda erat con-iectura, cf. γ 408 ω 45, 73; κάλλει καὶ χάρισι στίλβων legitur ζ 237.

393 μαχεσσάμενον pap. 126 et codd. ple-rique] μαχησάμενον A. Cf. § 291. || ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

395 θυμὸν ... ὄρινε] Ar. interpretabatur amoris stimulo incitabat (παρώρινε), obelo autem notabat sequentia, versus 396 sq. cum vs. 386 pugnare ratus. Hos legit ta-men poeta hymni Ven. 182.

402 εἰ] ἥ mavult Heyne. || καὶ κεῖθι] sic Ar., κακεῖθι pap. 126 et pars codicum, cf. § 9.

405] in paginae ora superiore additum habet pap. 126.

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόφεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίξυε καὶ φε φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.

410 κεῖσε δ' ἐρῶν οὐκ εἴμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, 410^b = Ξ 336 Ω
 463 χ 489

κείνῳ πορσυνέουσα λέχος· Τρώαι δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.

412^b = Ω 91

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφάνεε δι' Ἀφροδίτη·

„μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθήω,

415 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415^b cf. E 423

μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,

416^a = H 277

Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.“

ὣς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐγγεγαυῖα,

ἄβῃ δὲ κατασχομένη Φεανῶ ἀργῇ φαινωῖ,

420 σιγῇ, πάσας δὲ Τρωίης ἔλαθ'· ἦρχε δὲ δαίμων.

αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,

ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ Φέργ' ἐτράποντο,

ἢ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον ἦκε δῖα γυναικῶν.

τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη

425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·

ἐνθα καθίζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

424—426 Zen. om.

406 ἀπόεικε κελεύθου Ar.] ἀπέειπε κελεύθου; mss., quae lectio unde in textum irrepserit, neque enim apud Ar. neque in alia probatiore editione inveniri ulla, mirari se dicit Didymus. — Vox κέλευθος; ita est adhibita h. l. ut πάτος Z 202.

409 δούλην] Ar. iure suspectum habuit vocabulum noviciū pro δμῳήν hic et δ 12 obvium; cf. δούλειος ω 252, δούλιος Z 463 § 340 q 323, δουλουσύνη χ 423.

411 κείνῳ Grashof] κείνον mss.; cf. γ 403. || πορσυνέουσα] πορσανέουσα mss. complura (et Ar. ?) a praesenti πορσαίνω (h. Cer. 156 et saepius apud Apoll. Rh.). Verbum πορσύνειν recurrit γ 403 η 347. || Τρώαι] cf. § 17.

412 μωμήσονται] † (ἀμώμητος; M 109 h. XXXIII 3, μωμεύω § 274, μῶμος β 86).

414 σχετλίη] vitium sonat prima syllaba correpta, vid. § 25. || μεθήω § 122] μεθεῖω mss.

415 ἔκπαγλ' ἐφίλησα] -γλα φίλ. Ar. et mss. nonnulla.

416 sq.] damnat vHerwerden; Doederlein solum vs. 417 proscripserat, ut per ἀμφοτέρων Paris et Helena significantur.

416 μέσσω] vix sanum. Christ suspicatur in MESOI latere μῆ σοι. || ἔχθεα] ἔχθεα Ar. in altera ed. et mss. multa, alii olim ἄλγεα.

420 Τρωίης] cf. § 17. || ἔλαθ' ἡλάθεν mss. || δαίμων] de certo aliquo numine (Venere) hoc uno loco Hom.

422 Φέργ' ἐτράποντο] ἔργα τράποντο mss.

423] αὐτὴ δ' ἀντίον ἔξεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος Zen., tres versus sequentes omittens, ne dea servili fungeretur ministerio; cui assentitur grammaticus in Bekk. Anecd. p. 737. At anus lanificae personam eam induisse contra observavit Ar.; vid. τ 33 sq.

426 κούρη Διὸς αἰγιόχοιο] alias Minervae epitheton est constans.

ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·

„ἦλυθες ἐκ πολέμοι; ὥς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι

ἀνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.

430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' ἠϋχε' Ἀρηι φίλου Μενελάου

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔργεϊ φέρτερος εἶναι

ἀλλ' ἴθι νῦν προκαλέσσαι Ἀρηι φίλον Μενέλαον

ἐξαυτίς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε

παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ

435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι

ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.“

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφηε·

„μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνίσσε.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Αἰθύνῃ,

440 κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἦμιν.

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπήομεν εὐνηθέντε·

οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ὦδε ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψε,

οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἔξ ἑρατεινῆς

ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,

445 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ,

ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.“

ἦ ἦα, καὶ ἦρχε λέχουσδε κίων' ἅμα δ' εἴπετ' ἄκοιτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατηύνασθην λεχέεσσι,

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίταε θηρὶ ΦεΦοικῶς,

[sq.

441 sq. cf. E 314

441^b = S 292

446 = E 328

449^a = E 528

449^b cf. A 546

432—436 Ar. —

428 πολέμοι(ο) pap. 126] πολέμου mss. cett. Cf. § 59.

430 γ'] om. mss. nonnulla, cf. § 18. || ἠϋχε' ultimam syllabam h. l. recte elisam habent mss.; cf. § 117.

432 sqq.] non subito mentem mutat Helena, sed ironice haec dicta sunt. Cf. Soph. Philoct. 1259 sq.

434 παύεσθαι Ar.] παύσασθαι mss. multa.

435 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

436 δαμῆης Ar.] δαμασθῆς pap. 126 A, δαμείης mss. multa. Cf. § 122.

438 θυμὸν] μῦθον D. || *ἐνίσσε] ἐνίσπε pap. 126, sic vel ἐνίσπε vel ἐνίπε mss. cetera. Saepo in libris permutata sunt verba ἐνίσσεν in-

crepare et ἐνισπεῖν dicere; cf. § 243 et vid. Ω 768 ω 161.

441 τραπήομεν] τραπέομεν mss.; cf. § 122 et 250.

442 ὦδε pap. 126] ὦδέ γ' mss. cett. || ἔρος] sic dubitanter Eust. 433,8; ἔρω; mss., cf. § 63.

445 Κρανάῃ] alii κραναῖ, vid. ad A 99. Si nomen proprium, incertum quae significetur insula.

447 ἦρχε] ἄρχε mss.

448 τρητοῖσι] perforatis. Cubilium hoc epitheton, quod reddit Ω 720 α 440 γ 399 η 345 κ 12 (de lapido γ 77), quomodo sit accipiendum apparet ex ψ 198-201.

449 ἐφοίταε § 191] ἐφοίτα mss.

- 450 εἴ ποθ' ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοφειδέα.
 ἀλλ' οὐ τις ἔδύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηι φίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ ἐκευθον ἄν, εἴ ῥ' ἐφίδοντο.
 ῥῖσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελάνῃ.
 455 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ῥάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „κέλκνυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἥδ' ἐπίκουροι 456 = H 348, 368
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηι φίλου Μενελάου 6 497
 ὅμεις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 458^b = H 350 X
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνετε, ἣν τε ῥέφουκε, 459^b cf. 286 114
 460 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460 = 287
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἥνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

450 ποθ' § 322] που mss. || ἐσαθρήσειεν] † (ἀθρόω saepius). || θεοφειδέα] synizesis suspecta, cf. § 73. Ecquid fuit olim *εἴ ποθ' Ἀλέξανδρον θεοφειδέα ἀθρήσειε?

453 (γ') ἐκευθον ἄν Heyne] ἐκεύθανεν pap. 126, γ' ἐκεύθανον mss. cetera. Inauditum est κεύθάνειν et invita lingua formatum (κυνθάνειν poscit Naber), neque abesse potest ἄν. Quamquam κε requiritur potius, vid. § 326; quapropter aut spurios esse versus 453 sq. putamus aut veram lectionem nondum esse repertam, caesura enim

obstat quominus legamus quod olim coll. γ 16 coniecimus ῥέ κεν ἔκδοτ. || ῥ' ἐφίδοντο vHerwerden] τις ἵδοιτο mss. duplici vitio; nam neglectum est ῥ, optativus autem hinc alienus (cf. e.g. P 681, et de optativo pro indicativo male inveceto vid. M 465).

456 *μοι] μεν mss. Cf. § 92 et ad A 37.

458 ὅμεις § 92] ὅμεις mss.

459 ἔκδοτε] comp. †. || ἀποτίνετε Ahrens] -τίνετον Zen. noto errore, -τινέμεν Ar. mss. || τε Bentley] τιν' mss.; cf. vs. 286.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

'Ορκίων σύγχυσις (vs. 1—222). — Μαγαμέμνονος επιπώλησις (vs. 223 sqq.).

1^a = H 443

οἳ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγοράοντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφοινοχόει τοὶ δὲ χρυσεόισι δέπασσι
 'δεδφέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράοντες.

5 αὐτὶν' ἐπειράετο Κρονίδης ἐρεθίζέμεν' Ἥρην
 κεροτόμοισι φέπεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων
 „δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἄρηγόνες εἰς θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνῃ,
 8 = E 908
 ἀλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράουσαι

1 ἡγοράοντο § 191] -ράοντο mss.
 2 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ] pavimenta auro (vel aere) constrata apud Homerum alias non commemorantur, sed de Asiatico hoc more templa exornandi vid. Vet. Test. I Reg. VI 30, Helbig Hom. Epos¹ p. 74 sq.
 3 νέκταρ ἐφοινοχόει] vid. ad A 598. || ἐφοινοχόει] ἐφονοχόει Ar. mss.; l. a. ἐφονοχόει (Zen.?). Cf. A 598. || χρυσεόισι δέπασσι] χρυσεόις δέπασσαι mss.; cf. § 60, 18 et 61.
 4 'δεδφέχατ' § 139] δειδέχατ' mss. || εἰσοράοντες § 191] -ράοντες mss.
 5 ἐπειράετο § 191] -ράτο mss.
 6 κεροτόμοισι φέπεσσι § 60] -οις ἐπέεσσι mss. || παραβλήδην] †, cf. παραιβόλα h. Merc. 56, ἐποβλήδην A 292 (ubi vid.). Adverbii vis non est lectis verbis, subdole, sed potius petu-

lanter, lacescendo (cf. παραβάλλεσθαι I 322).

8] Ἀργεῖῃ alias non Iuno dicitur sed Helena, Minerva autem nonnisi h. l. et E 908 vocatur Ἀλαλκομενῆς. Quas ob causas PKnight versum damnat; sed quoniam etiam Venus nominatim mox designatur, servanda videntur Iunonis Minervaeque nomina; suum autem pondus habet utrumque epitheton, quibus indicatur Menelao socias esse μαχιστάτας; quidem at easdem parum diligentes; Paridi vero una favet Venus ridens, sed praesens haec in pugna ei adfuit. || Ἀλαλκομενῆς] cf. E 908. Cum verbo ἀλαλκεῖν cohaerere vidit Ar., sed huius loci poetam pro nomine proprio habuisse contextus docet. Vid. ad A 99.

9 εἰσοράουσαι § 191] -ράουσαι mss.

- 10 τέρεπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν *F* ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἣ τοι νίκη μὲν Ἄρῃ φίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε *F*έργα,
11^a cf. Ω 73
- 15 ἢ αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
ὀρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ τῶς τόδε πᾶσι φίλον καὶ *F*ηδὺ γένοιτο,
ἣ τοι μὲν ναίειτο πόλις Πριάμοιο *F*άνакτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖν *E*λένην Μενέλαος ἄγοιτο.“
17 cf. *H* 387
- 20 ὧς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ
πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθην.
ἣ τοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι *F*εῖπε,
σκυζομένη *A*ὐ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄργιος ἦρει
Ἑρῇ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
20-25 = Θ 457 sqq.
- 25 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
πῶς ἐθέλεις ἔλιον θέμεναι πόνον ἡδ' ἀτέλεστον,
*F*ιδρώα θ' ὃν *F*ίδρωσα μόγῳ, *'*καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισὶ.
*F*έρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
23^b = ϑ 304
25 = Δ 552
- 30 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ δέξουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
*F*ιλίου ἐξαλαπάξαι ἐν κείμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
32^b cf. X 10 α 20
33 = Θ 288 cf. Δ 164
- 35 ὁμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας

11 αὐτοῦ] αὐτῷ mavult Naber; vid. tamen *M* 402 sq. (et ἀπὸ *Π* 80 etc.).

12 *F'] addidimus.

12 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

15 ἦ pap. 126] ἦ ὅ mss. cetera. || φύλο-
πιν] -πιδ'? cf. § 66.

17 *αὖ τῶς] αὖτως Aristoph. mss., αὖ πως
Ar. || γένοιτο] Ar. πέλοιτο? (negat Ludwig
Arist. I p. 243).

18 μὲν] γεν *L*. || ναίειτο Nauck] οἰκείειτο
mss., cf. § 8; cuius verbi genus passivum
nonsi h. l. et *B* 668 (ἐφοινηθεν) usurpa-
tur, ibi de hominibus. Vid. Ξ 116 γ 218.

20 ἐπέμυξαν] nonsi loco parallelo redit,

simplex autem apud poetam non obvium.

21 Τρώεσσ' ἐμεδέσθην] -σοι μεδ. mss.

22 ἀκέων] quidni *ἀκέουσ' aut *μὲν ἀκὴν?
Vid. ad φ 89. || ἦν] ξεν? cf. § 302.

26 θάμεναι § 125] θείναι mss.

27 *F*ιδρώα § 77] *ιδρω* mss. — *H*. l. dedi-
mus *F*ιδρ- propter verbum *F*ιδρῶνιν statim
subiunctum, licet substantivum aliis locis
multis digamma suum amiserit. || μόγῳ] †
(cf. μόγεις -γέω -γόστοχος ἀμόγητος -τι).

33 *F*ιλίου] *F*ίλιον Bekker propter *B* 133.

35] cf. X 347 Ω 212 sq. Xenoph. Anab.
IV 8 § 14, || βεβρώθοις] mira forma, cf.
§ 307. PKnight βεβρώκοις.

ἄλλους τε Τρωᾶς, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Φέροξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι Φερώ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

37^a = v 145 π 67
ω 481

39 = A 297

40 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσσι,
μὴ τι διατρίβειν τότ' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἔδωκα Φεκὼν ἀφέκοντί γε θυμῷ.
αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

45 ναιετάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκειτο Φίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμελὲς Πριάμοιο.
οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἔδευετο δαιτὸς ἐφίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ ἴαρχομεν γέρας ἦμες·

[Θ 552

47 = 165 Z 449

48 sq. = Ω 69 sq.

50 τὸν δ' ἡμῖβει' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
„ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλῃς,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
τὰς διαπέρσαι ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι

50 = A 551

54 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγάροω.
57 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοὶ,
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλόμητις,

60 ἀμφότερον γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι Φανάσσεις.

60 sq. = Σ 365 sq.

55 εἰ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἔγω διαπέρσαι,
οὐκ ἄνω φθονέουσ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρετός ἐστι.

56^b cf. A 169

55 sq. Ar. —

38 ἔρισμα] † (ἐριδιμαίνω II 260 †, quapropter Lobeck mavult ἔρισμα).

42 *τότ' τὸν mss.

43 ἔδωκα] δῶκα mss.

47] del. PKnight. || *ἐυμελὲς] ἐυμελίω mss., cf. § 55. Redit vitium locis parallelis.

49 ἦμες § 92] ἦμεῖς mss.

53 ἂν] noviciūm pro κεν, vid. § 326; olim *διαπέρσ' (an διάπερσ' in G est διάπερσον) ὅτε κέν fuisse videtur, cf. tamen § 13 de syllabae -αι elisione.

55 sq.] damnavit Ar. quoniam τὴν χάριν ἀναλύνουσιν.

55 οὐκ] vid. ad I' 289. || ἔγω § 191] εἶδω mss.

59 πρεσβυτάτην] omnium maxime honoratam, cf. πρόσθα E 721 etc., πρεσβύιον Θ 289. Sed coll. A 787 et loco Hesiodi Theog. 454 Iunonem ante Iovem Neptunumque natam esse narrantis (quem locum e nostro versu male intellecto detortum esse Ar. parum probabiliter contendit) suspicamur vs. 60 sq. e libro Σ huc esse invecos, vocem autem πρεσβυτάτην hic, ut alibi, valere natu maximam. Similis est controversia v 142. || ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτης mss.

- ἀλλ' ἣ τοι μὲν ταῦθ' ὑποφείζομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι 63^b cf. μ 349
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 65 ἐλθέμεν' εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65 cf. E 379 II 256
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς 66 sq. = 71 sq.
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 68 = II 458
 αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα περὸντα προσήυδα 69 = E 713 Φ 419
 70 „αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, cf. Θ 351 T 341
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς 70^a = Ω 112
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“ 71 sq. = 66 sq.
 ὧς φειπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην, [ω 487 sq.
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα. 73 sq. = X 186 sq.
 75 οἶον δ' ἄστέρ' ἔηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις, 73 = T 349
 ἣ ναύτησι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέε λαῶν, 74 = B 167
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται 77 cf. h. Ap. 441^b
 τῷ Φεφικυῖ' ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη, sq.^a
 καὶ δ' ἔθορ' εἰς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 79^b sq. = Γ' 342
 80 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐκνημίιδας Ἀχαιοὺς. sq.
 ὧδε δέ τις 'Φείπεσκε Φιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον 81 = B 271
 „ἣ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ 82 sq. cf. ω 475 sq.
 ἔσσεται; ἣ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι τίθῃσι 82 cf. 15
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται;“ 84 = T 224
 85 ὧς ἄρα τις 'Φείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 ἣ δ' ἀνδρὶ Φικέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ ποθ' ἐφεύροι. 88 cf. E 168
 ἠῦρε Ἀνκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε 88^b cf. N 760
 90 ἐσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων 89 = E 169
 89^b = Σ 55 Φ 546
 90 sq.^a = 201 sq.

89 Zen. om.

65 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || φύλοπιν] -πιδ' ? cf. § 66.

66 ὑπερκύδαντας] nonnisi versu parallelo redit.

71 πειρᾶν] *πειραε?

75-79] cf. h. Ap. 441 sqq.; similis est comparatio P 547 sqq.; praeterea cf. Ω 80 s 50.

75 ἄστέρ' ἔηκε Barnes] ἄστὲρα ἔηκε mss. —

De sidere (lapide) caduco poetam loqui patet. || ἀγκυλόμητις Nauck] -τεω mss., cf. § 55.

77 σπινθῆρες] † (σπινθαρίς h. Ap. 442 †).

79 εἰσοράοντας § 191]. -δωντας mss.

84 ἀνθρώπων] de gen. cf. A 28 (?).

88 εἴ ποθ' ἐφεύροι] εὔρε δὲ τύνδε Zen. || ποθ' § 322] που mss.

λαῶν, οἳ Φοι ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ζοάων.

ἄγχι δέ γ' ἰσταμένη Γέπεια πτερόεντα προσηύδα

92 = F 123 Σ 169

„ἦ ῥά κέ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱέ δαΐφρον;

etc. cf. Δ 203

τλαίης κεν Μενελάφ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν,

93^a = H 48 Σ 190

95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἷ κε Φίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρεὺς υἱὸν

98^b = 115 cf. P 79

σφ' βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

100 ἀλλ' ἄγ' ὀρίστευσον Μενελάου κυδαλίμιοι,

[sqgq.]

εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ

101^b-103 = 119

Γαρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην

102 = Ψ 864, 873

Φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς Γάστρῳ Ζελείης.“

ᾧς ᾿φάτ' Ἀθηναίῃ, τῷ δὲ φρένας ἄφρον' ἔπειθε.

104^b cf. Π 842

105 αὐτίκ' ἐσύλαε τόξον εὖξοον ἱξάλου αἰγὸς

ἀργίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας

πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι,

᾿βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα' ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρ' ἐπεφύκει

110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,

πᾶν δ' ἐν λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

92 *ἄγχι δέ γ' § 318] ἀγχοῦ δ' mss. || Γέπεια — προσηύδα] προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη mss. pauca.

93 *κέ] νύ mss.; vid. σ 357 (et Γ·52 K 204 χ 132, ubi addita est negatio). Abiit ῥά κε in ε' ἄν vitio tralaticio (cf. § 326), hoc in vulgatam, item H 48 Σ 190 O 349.

94 ἐπιπροέμεν] ἐπι προέμεν Δρ.

96-99] del. PKnight, Koehly vero vs. 100-103.

101 λυκηγενεὶ] epitheton, quod nonnisi loco parall. redit, a lucis stirpe (λυκ, λυκάβας § 161 τ 306, λυφιλόκη H 433) iure repetitur in scholiis et apud Macrobius I 17; vert. qui e (in) luce originem habet coll. Aurorae epitheto ἡριγένεια. Alii a Lyciae regione ducebant (vid. ad Δ 99), et fortasse ipse poeta, qui Lycium hominem eo uti finxit, ita accipi voluit (cf. Preller Gr. Mythol.⁴ p. 235,5). Alii λυκοκτόνον interpretabantur.

104 ἄφρον' ἔπειθε] -νι πείθε mss.

105 sqq.] de Pandari arcu cf. B 827.

105 ἐσύλαε § 191] ἐσύλα mss.; vert. ex-promebat ex operculo (γωνιῶ φ 54). || ἱξάλου] †. Vox ignota, ut Ionθάδος § 50, sed significari ibidem contextus docet.

107 προδοκῆσι] †.

109 ἐκκαιδεκάδωρ' ἐπεφύκει] -δωρα πεφύκει Ar. mss. — Adiectivum †; *sedecim palmorum* (παλαιστῶν) interpretatur schol. (= 1.2 M.); cf. Hes. Op. 426. Quae cum mensura de singulis cornibus si dicta sit fidem superet, si de ambobus nimis exigua videatur, fuit qui suspicaretur *sedecim anulorum* (e quibus aetas animalis cognoscitur) significari cornua, quale epitheton aptius sano h. l. ad animal montis oculis vivido repraesentandum.

111 χρυσέην] cf. § 18 et 61. || κορώνη] alterius cornus extremitati adaptavit anulum apertum vel unicum (cui nervi, alteri cornu alligati, pars extrema circumcitur

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαῖαν
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα ἔσχεθον ἑσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν,

115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρεὺς υἱόν.

115^b = 98

αὐτὰρ ὃ ἑσύλαε πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰδὼν
ἀβλήτα περὶόντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστὸν,
ἠΰχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ

119^b-121 = 101
sqq.

120 Φαρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην

Φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς Φάστν Ζελεῖης.

122 εἶλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόειαι·

122 cf. φ 419^b

124 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,

125 ἄλγξε βιὸς, νευρὴ δὲ ἐΐψαχεν, ἔλτο δ' ὀιστὸς

ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτεῖσθαι μενεαίνων.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες ἑλεάθοντο

ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,

ἥ τοι πρόσθεν σταῖσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνε.

123 νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

117 Ar. —

cum tenditur arcus). De *ianuae* manubrio
usurpata est vox κορώνη α 441 η 90 φ 46,
138, 165 (ultimis locis idem quod nostro
loco significare fuere qui putarent).

112 *γαῖαν] γαίῃ mss. Non dicitur ἀγκλίνειν
vel κλίνειν ποτὶ τι, sed aut solus dativus
additur (e. g. φ 137) aut ποτὶ (πρός) cum
accusativo; cf. σ 102 @ 435 χ 120 ψ 171,
510 etc.

113 σάκεα] vitiose pro iambo numeratur,
cf. § 71; Fick κλίνας· πρόσθεν δὲ Φοί καὶ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δ' ἔσχον σάκε' (malum δὲ
ἔχον σάκε').

114 ἀναΐξειαν] ἀπ. pap. 126.

115] del. PKnight. || Ἀτρεὺς υἱόν] ἀρχὸν
Ἀχαιῶν C, cf. vs. 195.

116 ἑσύλαε § 191] σύλα mss. Cf. vs. 105.

117 ἀβλήτα] † (ἀβλήτος A 540). || μελαινέων]
novicium pro -νάων, cf. vs. 191 O 394 et
§ 56. Metro autem invito μελαινέων habent
mss. pleraque. || ἔρμ' vocabulum obscu-
rum, aliena enim hinc sunt ἔρματα fulcra
et ἔρματα in aures, cf. A 486; vHerwerden
varia tentavit, ultimum, ut ostenderet quid

fere expectaret, proposuit <μήστωρα> πε-
ρὶόντα μελαινέων ὀδυνάων.

118 κατεκόσμεε § 191] -σμεi mss. pleraque.

119 λυκηγενεὶ] vid. ad vs. 101.

122 εἶλκε] ἔλκε mss. || γλυφίδας] sagittae
partem extremam, cf. φ 419. || νεῦρα] alias
νευρήν, ut versu sequenti; νεῦρα vero II 316
sunt corporis humani nervi. Vid. etiam
A 151.

123] hunc versum, quem post 124 scri-
bebat Zen., merito damnarunt Naber Beloch
Helbig; ferreis telis non utuntur heroes,
vid. vs. 139 et ad Σ 34.

125] cf. φ 411. || ἄλγξε] †. || ἐΐψαχεν
(ἔιαχεν) Nauck] μέγ' ἔαχεν mss.

126 ὄξυβελῆς] †. || ἐπιπτεῖσθαι] -πτάσθαι?
cf. § 216. A verbo ἐπ-ίπτωμαι parum pro-
babileriter repetit Fick.

128 πρώτη δὲ] sc. recordabatur, quod e
contextu supplendum.

129 τοι] sic Ar., οἱ Par. 2767 et olim
alii; vid. Ludwich Arist. I p. 244. || πρόσθεν]
non πρόσθε, vid. § 24. Numerosius foret
*πρόσθεν τοι. || ἐχεπευκὲς] cf. A 51.

- 130 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔφεργεν ἀπὸ χρόος, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐφέργη μυῖαν, ὃ φηδεῖ λέξεται ὕπνω·
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὀθι ζωστήρος ὀχῆς
 132^b sq. = Γ 414 sq.
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
- 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ῥήρειστο
 136 = Γ 358
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χρόος, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ Φοι πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ ἴσαστο καὶ τῆς.
 138 cf. E 538
 ἀκρότατον δ' ἄρα χαλκὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
- 140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνῃ
 Μηονὶς ἥδ' Κάειρα, παρήμιον ἔμμεναι ἵππῳ·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ῥήσαντο
 ἱππῆες φορέειν βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφοτέρον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρι τε κῦδος·
 τοῖοι τοι, Μενέλαε, ῥιάνθην αἵματι μηροὶ
 εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερχε.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα Φάνας ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 148 = Δ 254
 ὥς ἔφιδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
- 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἄρηι φίλος Μενέλαος.

140 Ar. — || 149 Ar. —

130 τόσον] *tantillum*; vid. Σ 378 Ψ 454 α 209 et ad X 322. Correlativa h. l. non est particula ὥς. *De comparatione cf. v. 132.*

131 ἐφέργη] ἔργει mss. pleraque. || αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὀθι ζωστήρος. Bentley] ὁθ' mss.

133 διπλός] ubi antica pars thoracis posticae erat iuncta laminis sibi superimpositis.

134] del. PKnight.

135 διὰ] vid. § 22.

137 μίτρης] mitrae mentio sit etiam vs. 137, 216 E 857; cf. epitheta αἰολομίτρης; E 707 et ἀμφοτέρων Π 419 et vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 200. || ἔρυμα] †. Sic Ar. mss., ἔλυμα Zen. Aristoph. — Quoniam a verbo ἔδομαι § 164 repetenda est vox, expectatur ἔδυμα. Etiam recentiores tamen vocem ἔρυμα usurparunt.

138 ἴσαστο § 201] ἴσαστο mss.

139 ἄρα χαλκός Zen.] ἄρ' οἰστός Ar. mss., quam lectionem natam esse postquam insertus est versus 123, probabiliter statuit Naber.

140 ὠτειλῆς] ὠτειλῆς mavult Nauck; sed cf. τ 456.

141] cf. Verg. Aen. XII 67 sq.

142 ἵππῳ Aristoph.] ἵππων mss., Ar. utrumque.

145] del. PKnight.

146 ῥιάνθην] pro -νθεν apud Hom. inauditum, cf. § 116, neque probabiliter Buttmann pro duali medii (ῥιάνσθην) habuit. Coniecitimus *τοῖοι τοι, Μενέλαε, βρότῳ μηροὶ τ' ῥιάνθεν | ἐνρύνει etc.; cf. Ψ 600. Contrario errore ἔσθθεν pro ἔσθθην fuere qui legerent Θ 74.

148 δ'] sic Ar., τ' mss. pauca et olim alii.

149 ὠτειλῆς] vid. ad vs. 140.

ὥς δ' ἔφιδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄψορόν Φοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέσθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἑλὼν Μενέλαον — ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι —

155 „φίλε κασίγνητος, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πίστ' ἐπάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἔλιον πέλεθ' ὄρκιον αἰῶμα τε Φαρῶν
 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιά, ἦσ' ἐπέπιθμεν. 159 = B 341

160 εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσε,
 ὁψὲ καὶ ἐκτελέει σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσι. [sqq.
 εἴ γὰρ ἐγὼ τόδε Φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 163-165 = Z 447
 ἡμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν ποτ' ὁλόωλῃ Εἰλίος ἱρή 163 = o 211

165 καὶ Προῖαμος καὶ λαὸς ἐνυμελὴς Προῖάμοιο, 165 = 47
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύρῃσιν ἔρεμνῇν αἰγίδα πᾶσι
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἔχος σέθεν ἔσσεται, ᾧ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο.
 καί κεν ἐλέγχιστος πολυδύμιον Ἄργος ἰκοίμην

151 νεῦρον] nervum quo cuspis sagittae arundini erat affixa? vid. ad vs. 122. || ὄγκους] tres hamos, sunt enim τριγλώχινες heroici aevi sagittae (E 393 A 507, vid. ad O 297).

153 τοῖς] forma novicia, cf. § 60. Non tamen potest ferri codicum aliquot lectio τὸν... προσέφη nisi vs. 154 semovetur.

154 ἑλὼν Nauck] ἔχων mss.

155 φίλε] cf. § 22. || κασίγνητος Barnes coll. vs. 189] κασίγνητε. Cf. B 8. || θάνατον] similis est accusativi usus I 115 η 297.

156] del. vHerwerden. || προστήσας] comp. ὅ.

157 πίστ' ἐπάτησαν] πιστὴ πάτησαν mss.

158 πέλεθ' § 275] πέλει mss.

159] del. Koechly. || ἄκρητοι] vid. vs. parall.

160 οὐκ] arte cum verbo ἐτέλεσσε iungendum = irrita manere sinit. Vid. ad I' 289.

161 ὁψὲ καὶ ἐκτελέει] ἔκ τε καὶ ὁψὲ τελεῖ mss.; Zen. τελέσει, hinc Duentzer ὁψὲ δὲ καὶ τελέσει, Nauck ὁψὲ καὶ ἐκτελέσει, quem secuti

sumus, nisi quod -ίει scripsimus, praesentis formam rati; cf. II 689 = P 177. || ἀπέτισαν] τίσουςι Zen. male; aoristi *gnomici* sunt ἐτέλεσσε et ἀπέτισαν. Vid. ad χ 218.

164 *ἡμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν] ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἔν mss., in quibus metrum claudicat neque Homericum est ἔν; vid. § 326. Ingeniose Fick ἔσται μὲν ὅτε κέν coll. O 373; sed μάν, quod illic optime habet, hinc alienum videtur. Ecquid sufficit *ἔστ(αι) ἡμᾶρ ὅτε κέν? Sed elisum ἔσται non reperitur; vid. tamen I 250 et ἔσσετ' A 235, 271 ω 201.

165 *ἐνυμελὴς] -λίω mss., cf. § 55.

170 πότμον Ar.] μοῖραν mss. || βιότοιο] Nauck θανάτοιο, vid. H 104.

171 ἐλέγχιστος] sic et -στον Ar. || πολυδύμιον] ὅ (διψᾶω λ 584, δίψα); vert. *aridum*. Fuere qui πολὺ δ' ἵψιον legerent, vid. Strab. VIII p. 370 et Apoll. lex. s. v. δίψιον βλαβερόν. Sic etiam Sophocles fr. 279 vocem accepit, recte vero Euripides Alc. 560 Ἄργους διψίαν χθόνα.

- αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν 173 sq.^a cf. B 160
 Ἀργεῖνν' Ἑλένην' σέο δ' ὅσπερ πύσει ἄρουρα sq.
 175 κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ Φέρῳ. 175^b cf. π 111
 καὶ κέ τις ὧς Φείπῃ Τρώων ὑπερηνορέοντων
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενέλαον κυδαλίμοιο·
 ,αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὧς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 180 καὶ δὴ ἔβη Φοῖκόνδε φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κενεῇσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον. —
 ὧς ποτέ τις Φερέει' τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. — 182^b = Θ 150
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσεε, μηδέ τί πω δεδφίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρίῳ ὁξὺ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθε
 ἐρρύατο ζωστήρ τε παναλόλος ἡδ' ὑπένεργθε 186 sq. cf. 215 sq.
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες ἔκαμον ἄνδρες.“
 τὸν δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἡδ' ἐπιθήσει
 φάρμακ' ἃ κεν παύσῃ σε μελαινάων ὀδυνάων.“
 ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσσηύδα·
 „Ταλθύβι, ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος, 194 cf. Φ 546
 194^b = Δ 518

173 λίποιμεν] λίποιεν mss. multa.

175 κειμένου] -νῳ pap. 126; vid. ad I 635 sq. § 157.

176 *ὧς; Φείπῃ] ὧδ' ἑρέει mss. Vitii indicia
 κε futuro iunctum et ἴ neglectum.

179-182] del. PKnight.

179 καὶ νῦν] κεν οἱ male pap. 126.

181 κενεῇσι LMeyer] κενῇσι(ν) mss., cf.
 § 38. || νέεσσι L] νησοί (νασοί) mss. cetera.
 An *νησοῖν κενεῇσι?

182 τότε — χθών] cf. Verg. Aen. IV 24, 25.

183 ἐπιθαρσύνων] comp. †. ^{γ. X. γ.}

184 θάρσει § 191] θάρσει mss. || πω] sic
 Ar., alii olim πω.

185 καιρίῳ] adiectivum, quod Θ 84, 326
 Δ 439 reddit, a voce καιρός (qua Hom. non
 utitur) ductum esse negans Leaf repetit

a nomine κήρ fatum, olim autem κήριον
 fuisse suspicatur.

186 *ἐρρύατο] ἐρύσατο D, ἐρύσατο mss.
 cetera. Est verbi ῥύεσθαι 3. pl. aor.; sin-
 gularis ἐρύετο extat vs. 138. Cf. § 164 et de
 correpta syllaba -qv- § 17. Idem vitium
 correximus O 274.

187 ζῶμα] sic appellatur thoracis pars
 inferior, quae ζωστήρι (cingulo) est subdita;
 cf. vs. 132 sqq. et vid. Helbig Hom. Epos¹
 p. 201 sqq. — Redit vox vs. 216, alio
 sensu usurpata est Ψ 683 § 482. || μίτρη]
 cf. vs. 137.

191 παύσῃ σε G] παύσαι mss. cett.

194 φῶτ'] languet, sed vid. Φ 546 φ 26
 E 649 Δ 92 Ψ 470. — Fuisse qui hunc
 versum damnarent e schol. apparet.

- 195 ὄφρα *Φίδη* *Μενέλαον* ἀρήιον ἀρχὸν *Ἀχαιῶν*, 195 cf. 205
 ὃν *τις* οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν *Φειδῶς*, 196 sq. = 206 sq.
Τρώων ἢ *Λυκίων*, τῷ μὲν κλέος, ἡμὶ δὲ πένθος.“ 196^b = B 718
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα *Φοι* κήρυξ ἀπὶθήσεν ἀκούσας, 198 = M 351
 'βῆ δ' ἵμεναι κατὰ λαὸν *Ἀχαιῶν* χαλκοχιτώνων, 199 cf. K 136
 200 παπταίνων ἥρωα *Μαχάονα*. τὸν δ' ἐνόησε
 ἑσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί στίχες ἀσπιστάων 201 sq.^a = 90 sq.
 λαῶν, οἳ *Φοι* ἔποντο *Τρῳίης* ἔξ ἵπποβότοιο.
 ἄγχι δέ *Φ'* ἰστάμενος *Φέπεια* πετρόεντα προσηυδά' 203 = N 462 Ξ 356
 „ὄρσ', *Ἀσκληπιάδῃ*, καλέει κρείων *Ἀγαμέμνων*, etc. cf. A 92 ρ 349
 205 ὄφρα *Φίδης* *Μενέλαον* ἀρήιον ἀρχὸν *Ἀχαιῶν*, 205 cf. 195
 ὃν *τις* οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν *Φειδῶς*, 206 sq. = 196 sq.
Τρώων ἢ *Λυκίων*, τῷ μὲν κλέος, ἡμὶ δὲ πένθος.“
 ὧς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε' 208 = A 804 N 468
 'βὰν δ' ἵμεναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν *Ἀχαιῶν*. cf. B 142
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ *ῥ'* ἵκανον ὄθι ξανθὸς *Μενέλαος* 209^b cf. A 229
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγγεράθ' ὅσσοι ἄριστοι 210^a = E 780 cf.
κνκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο *Φισόθεος* φῶς, Γ 264 K 526 Σ
 213 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἵλεν οἰστόν. 520 ο 101
 215 'λῦσε δέ *Φοι* ζωστῆρα παναίολον ἦδ' ὑπένερθε 215 sq. cf. 186 sq
 ζῶμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆς 'νάμουν ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ *Φίδεν* ἔλκος, ὅθ' ἔμπεισε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα *Φειδῶς*
 'πάσσε, τὰ *Φοί* ποτε πατρὶ φίλα φρονέων 'πόρε *Χίρων*.
 220 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν *Μενέλαον*,

214 τοῦ δ' ἐξελομένοιο πάλιν 'Φάγεν ὀξείες ὄγκοι.

195—197 Ar. —

195 ἀρχὸν *Ἀχαιῶν*] *Ἀτρώος* υἱὸν mss. multa; illud in Agamemnonis ore aptius est, neque versus 195 a vs. 205 differre debet.

197 ἡμὶ § 92] ἄμμι mss.

199 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

203 *ἄγχι δέ *Φ'* § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

205 *Φίδης*] ἴδη Ar. et mss. complura pro ἴδῃ, male, vid. § 117 et ad A 203. || ἀρχὸν *Ἀχαιῶν*] *Ἀτρώος* υἱὸν mss. complura; vid. vs. 195.

207 ἡμὶ § 92] ἄμμι mss.

209 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

212 κνκλός] κνκλός Ar. coll. γ 166, item

P 392. || ὃ δ'] Machaon. Apodosis hinc orditur.

213] altius penetrat sagitta qua vulneratur Eurypylus A 583 sq., cultro enim e femore recidi debet cuspis (A 844). || εἵλεν] εἵλεν Ar. L.

214] versum cum vs. 151 pugnantem iure damnavit Heyne.

216 ζῶμά] cf. vs. 187. || μίτρον] cf. vs. 137.

218 ἐκμυζήσας] † (simplex apud Hom. non obvium). || *Φειδῶς*] πάσσε PKnight deleteo vs. 219.

219 *Φοί*] dativus ut P 195. Bentley *Φφ*.

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, ἠμνήσαντο δὲ χάρις.

221 = A 412

221^a = P 107

- ἐνθ' οὐ κε βρίζοντα Φίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην εἰς κυδιάνειραν.
Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιάοντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραῖδαο
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν', ὅπποτε κέν μιν
230 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα
αὐτὰρ ὃ πεξὸς ἐὼν ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν.
καὶ ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
τοὺς μάλ' ἐθαρσύνεσκε παρυστάμενος Φεπέεσσι
„Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς.
235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει ἄρωγος,
ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὕρκια ἠδηλήσαντο,
τῶν ἧ τοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται,
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπεὶ πολλοίεθρον ἔλωμεν.“
240 οὓς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλ' ἐνεικέεσκε χολωτοῖσιν Φεπέεσσι
„Ἀργεῖοι ἰώωροι, ἐλέγχεα, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔσσητε τεθηπότες ἥτε νεβροί,

225^b = M 325 cf.

N 270 = 155

227^a cf. A 341231^b = 250 A 264,

540 cf. P 196

234^b = M 409 N

116

236 cf. 271

240 cf. Z 330

241 cf. O 210 γ 26,
255243^a cf. h. Ap. 456243^b cf. Φ 29

221] del. PKnight, Benicken vero vs. 222.

223 οὐ κε § 326] οὐκ ἂν mss. || Φίδοις] non ἔφιδε; dixit poeta, quoniam praesens ei ante oculos versatur pugna quem describit; item Γ 220 Δ 429, 539 E 85 N 127, 343 = 58 P 399 ε 74.

227 φυσιάοντας § 191] -ώντας mss.

229 παρυσχέμεν'] παρασχέμεν mss. multa.

231 ἐπεπωλέετο § 191] -λείτο mss.

232 ἴδοι] neglectum est Φ. Bentley ὕρα, Wakefield multo probabilius ὄν μὲν σπεύδοντα Φίδοι. Cf. M 268 N 229. Redit vitium vs. 240.

233 μάλ' ἐθαρσύνεσκε] μάλα θαρσ. mss.

235 ψεύδεσσι Hermappias] ψευδέσσι Ar. mss., quo adiectivo Homerus alibi non

utitur (cf. § 73), licet compositum φιλοψευδής legatur M 164 et Ἀψευδής Σ 46.

238 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || δ'] om. Ar. (non reate).

239 *ἔπει] ἐπὶ mss.; cf. § 326.

240 ἴδοι] neglectum est Φ, Wakefield ὄν τινα δ' αὖ μεθιέντα Φίδοι. Cf. vs. 232.

241 μάλ' ἐνεικέεσκε] μάλα τικ. mss.

242 ἰώωροι] vox ignota redit = 479; vid. ad B 692. || ἐλέγχεα Ahrens] ἐλεγχέες mss. Cf. E 787 Ω 239. || σέβεσθε] † (σεβάσθαι Z 167, 417, σέβας saepius).

243 ἔσσητε] ἔσσητε mss. complura. Aoristum, qui vs. 246 redit, tuctur versus simillimus Γ 179; vid. praeterea B 323 x 64 et ad x 378 et cf. § 196.

- αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι, 241^b cf. Ψ 521
- 245 ἔστασ' οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
ὧς ὕμεις ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
ἣ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν', ἔνθα τε νῆες
ἑεφρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 248^b = λ 75
ὄφρα Φίδητ' αἶ χ' ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων·“
- 250 ὧς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλέετο στήχας ἀνδρῶν 250^b = 231
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ Φουλαμὸν ἀνδρῶν. 251 cf. 273
οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα 'θωρήσσαντο'
'Ιδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοισ', ὅι Φείκελος ἀλκήν, 253^b cf. Ρ 281
Μηριόνης δ' ἄρα Φοὶ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
255 τοὺς δὲ Φιδῶν γήθησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηγύδα μελιχίοισι
„Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνώλων 257 cf. Θ 161
ἡμὲν ἐνὶ πολέμφῳ ἦδ' ἄλλοιφ' ἐπὶ Φέργῳ
ἦδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰθόπα Φοῖνον 259^b = ν 8
260 Ἀργεῖων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ', ὧς περ ἐμοί, πέμεν ὅτε θυμὸς ἀνώγη. 263 cf. θ 70
ἀλλ' ὅρσο πτόλεμόνδε, οἶος πάρος εὔχεται εἶναι.“ 264^a = Τ 139
- 265 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡῦδα 265 = Ν 221, 259 etc.
„Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὧς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα'
ἀλλ' ἄλλους ὥτρυνε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρα τάμισα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρνι' ἔχευαν

244 πολέος πεδίοιο] de genitivo vid. ad B 785.

245 τίς] sic Ar., alii olim τί.

246 ὕμεις § 92] ὕμεῖς mss.

248 ἑεφρύατ' § 293] εἰρύατ' mss. || εὐ-πρυμνοὶ] †.

249] similes locutiones adhibentur E 433 I 420 (= 687) Ω 374.

250 ἐπεπωλέετο § 191] -λεῖτο mss.

253 ὅι Nauck] σοὶ mss., cf. § 60.

256 προσηγύδα] -δαε? cf. § 191.

259 sq.] del. PKnight.

259 γερούσιον] vinum quod τοῖς γέρουσι (prin-cipibus) praebetur, item ν 8; vid. M 320 et ad

H 321; γερούσιον ὄρχον iurant principes X 119.

260 κρητῆρι Ar.] κρητῆρσι mss. || κερῶνται] vid. § 297.

261 κομάοντες; § 191] κομῶντες mss.

262 δαιτρὸν] †; certam partem (singulis convivis tributam). || σόν] Bentley σοὶ.

263] vid. Θ 162 (= M 311); etiam H 321 δ 65 huc faciunt. || πέμεν N] πέειν mss. cetera. Cf. § 126. || ἀνώγη Bekker] -γοὶ vel -γει mss.

264 ὅρσο πτόλεμόνδ'(ε) Nauck] ὄρσειν πόλε-μόνδ' mss. Cf. § 117 et de vocis οἶος syl-laba priore correpta vid. § 17.

268 κομάοντας; § 191] κομῶντας mss.

- 270 Τρωῆς· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270^b cf. X 488
 ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια 'δηλήσαντο."
 271 cf. 236
 ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ. 272 = 326
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ Φουλαμὸν ἀνδρῶν· 273 cf. 251
 τῷ δ' ἐκορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν. 274^b cf. Ψ 133
 275 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔβιδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο Φιωῆς·
 τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι μελάντερον ἢ τε πίσσα
 φαίνεται· ἶδν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησεν δὲ Φιδῶν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 280 τοῖται ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280^b = B 660
 δῆμον εἰς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάναι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχρει πεφρικυῖαι. 282^b = H 62
 καὶ τοὺς μὲν ῥήθησε Φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα· 283 sq. cf. 311 sq.
 285 „Αἰαντ', Ἀργείων ῥήτορε χαλκοχιτώνων, 285 = M 354
 σφῶι μὲν οὔτε Φέφοικ' ὀτρυνέμεν' οὔτε κελεύω, 285^a = P 508, 669
 αὐτὸς γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε Φῖφι μάχεσθαι.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων, 288 = B 371
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 290 τῷ κε τάχ' ἡμῦσαι πόλις Πριάμοιο Φάνεκτος, 290 sq. = B 373
 χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι Φαλοῦσά τε περθομένη τε.“ sq.
 ὧς Φειπὼν τοὺς μὲν ἔλεπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλους. 292 = 364
 ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητῆρ. 292^a = q 254 cf. 254
 Φοῦς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι, 292^a = q 254 cf. 254
 295 ἅμφι μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 292^a = q 254 cf. 254

274 ἅμα — πεζῶν] cf. Verg. Aen. VII 793: *insequitur nimbus peditum*.

275-279] imitatur Verg. Aen. XII 451-455.

277 ἔοντι] sic Ar., ἔοντι Zen. et mss. pauca. || ἦε τε Bekker] ἦτε mss.; cf. π 216. Post comparativum ἦτε locum non habet, verum tamen comparativum voluisse poetam apparet coll. K 437; quapropter non sunt conferendae vox ἀγρότερος et similes, de quibus vid. § 88. || πίσσα] ῥ.

279 *δὲ] τε mss.

280 -σσι διοτρεφέων] -σσι ἀρηιθῶων H.

282 κυάναι] ῥαῶων Zen. || σάκεσιν τε]

σακίσσι Fick coll. H 62. || πεφρικυῖαι] πεφρικυῖαι Ar. in altera ed.; cf. H 62 π 474.

284 σφας § 92] σφας mss.

286 *οὔτε ... οὔτε cf. vs. 359] οὐ γὰρ ... οὐ τε mss.; Nauck οὐ τε ... οὐδὲ. Vulgatum, in qua neglectum F vitii est indicium, peperit falsa opinio σφῶι dativum esse cum verbo κελεύω coniungendum.

287 ἀνώγετε Bentley] -τον mss.

289 πᾶσιν] Nauck ἅσιν metri causa; malimus *τοῖος θυμὸς ἅσιν.

292 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

295 sq.] del. P.Knight.

- Αἶμονά τε κρείοντα Βιάντά τε, ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε ἵστησεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' εἰς μέσσον ἔλασσε,
 300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἄνωγε
 σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 „μηδὲ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθῶς
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 305 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ Φῶν ὀχέων ἕτερόν τιμαθ' ἵκηται,
 ἔργχ' ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτως. 307^b cf. Δ 169
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἔπερθον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.“
 310 ὧς ὁ γέρον ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν Φειδῶς.
 καὶ τὸν μὲν ῥήθησε Φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 ὧς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη. 311 sq. cf. 283 sq.
 315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον ὥς Φ' ὄφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“
 τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα γερόνιος ἱππότη Νέστωρ·

296 Βιάντά — λαῶν] Θῶνά τε Ἀχιλλεύον τε
 Apoll. lex., cf. N 92.

299 ἔμην] novicia infinitivi forma, cf.
 § 126. || ἔλασσε] sic Ar., alii olim ἔργγε.

301 γὰρ] μὲν mss. multa. || ἄνωγε § 225]
 ἀνώγει mss.

302 ἐχέμεν] *σχέμεναι? cf. E 510 H 74
 I 219 etc. et § 126.

303 ἱπποσύνη τε] -νησι pap. 126.

304 sq.] peditibus simile praeceptum dar-
 tur P 357-359.

305 ἀναχωρεῖτω § 191] -ρεῖτω mss.

306 ἕτερόν τιμαθ' ἵκηται] currum hostilem. — Quo-
 niam de curru in terram desilire solent
 heroes antequam cum hoste congrediantur,
 hic versus torsit veteres interpretes, vid.
 Eust. et Plut. de aud. poet. 8. Cf. tamen
 E 13, 294 (= O 260) Δ 109, 143 O 386.

307 ἔργχ' § 71] ἔργχει mss. || οὕτως Wolf]
 οὕτω mss.

308 πόλιας] πόλεας Ar. A; cf. § 74. || ἔπερ-
 θον Fick] ἐπόρθεον vel ἐπόρθουν mss.; cf.
 § 191.

314 ἔποιτο] sc. τῷ θυμῷ; cf. v 237. Na-
 ber ὄροιτο. — Optativus pro indicativo more
 Homérico (cf. § 109), item H 133, 157
 (= Δ 670 H 629 § 468) O 539 N 826 sq. §
 464 X 20 ε 233 o 158. || δέ] τε? vid. ad H 157.

315 ὁμοῖον]. adiectivum alias de pugna
 vel contentione, γ 236 de morte usurpatur.
 Glossographi interpretabantur κακόν, non
 male, videtur enim a nota voce ὁμοῖος;
 similis diversum esse. Nauck δλοῖον (δλώιον)
 cunctis locis legendum esse coniecit (cf. X 5),
 Fick a sanscr. *amāva aerumna* repetit, item
 Christ *δαιμον* rescribendum ratus. || *F']
 addidimus. De vocula Fε = αὐτό cf. Δ 437,
 637 Y 346 ε 349 φ 41, 128; sic etiam
 μιν = αὐτό extat Δ 143 Z 221 Y 287 etc.

317 γερόνιος] vid. B 336.

- „Ἀτρεΐδῃ, μάλα κέν τοι ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 319 ὧς ἔμεν' ὧς ὅτε δῖον Ἑρευνθαλίωνα κατέκταν.
 321 ἦ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ὀπάξει. 321^b cf. Θ 103 ἦ
 623 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων. 323^b = I 422 cf.
 αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο II 457 ἦ 9 ω 190,
 296
 325 ὀπλότεροι γεράσι πεποίθασιν τε βίῃφι.“
 ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ. 326 = 272
 ἡῦρ' νῖδον Πετεῷο Μενεσθῆα πλήξειππον
 ἔσταότ', ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.
 αὐτὰρ ὃ πλησίον εἰστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἔλαπαδναι
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 335 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τοὺς δὲ Φιδῶν νείκεσσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 336 cf. 368 καὶ σφας φωνήσας Φέπεα πετρόεντα προσήυδα·
 „ὦ νῖδς Πετεῷο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 338 cf. E 464 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
 340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μῖμνετε δ' ἄλλους;
 [sq.]
 σφῶν μὲν τε ΦέΦοικε μετὰ πρῶτοιςιν ἔοντας 341^b sq. = M 315

320 ἀλλ' οὐ πως ἔμα πάντα θεοὶ ὅσων ἀνθρώποισι.

320 Ar. —

318 *κέν τοι] μὲν κεν pap. 126 L O, μὲν τοι mss. pleraque, μὲν γε Harl.

319] de Ereuthalione vid. II 136 sqq. || κατέκταν] sic Ar., -έκτον mss. pauca, alii olim -έκτα.

320 sq.] alteruter omnino delendus, recte autem Ar. priorem damnassee videtur coll. N 729. Quo reiecto in vs. 321 pro εἰ scripsimus *ἦ.

321 ὀπάξει Ar.] ἰκάνει mss.; cf. Θ 103 ἦ 623 (Δ 29 λ 196).

323 γερόντων] θανόντων pap. 126 aperto errore (c II 457).

324 αἰχμάσσουσι] † (saepius apud tragicos; cf. αἰχμή, αἰχμητής).

325] del. Heyne.

327 ἡῦρ'] *ἡῦρε δ'? Cf. Δ 197 = O 239 et § 17. || Πετεῷο § 62] -ῶο mss.

329 εἰστήκει] ἐστήκει Ar. et mss. complura.

333 Τρώων Ar.] Τρώων θ' mss. pleraque.

334 sq. πύργος Ἀχαιῶν... ἄρξειαν] sic Ar., κέν τις ἐναντίον... ἄρξειαν liber „πολύστιχος“. Suspectum est Ἀχαιῶν iteratum.

334 πύργος] catervae sensu h. l. et vs. 347, cf. adv. πυργηδόν catervatim M 43 N 152 O 618 et πύργοι = δῆμοι in Teo insula CIG. 3064.

337 σφας; § 92] σφας mss.

338 ὦ] *ὦ μοι? Cf. vs. 370 et § 17. | νῖδς Barnes] νῖε mss. || Πετεῷο § 62] -ῶο mss.

339 κερδαλέοφρον] φαιδίμ' Ὀδυσσεύ Zen.

341 τε ΦέΦοικε PKnight] τ' ἐπέοικε mss.

- ἐστάμεν' ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτω γὰρ καλέοντος ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 345 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα' ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα
 Φοίνου πινέμεναι μελιφιδέος, ὅφρ' ἐθέλητον
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀράοιτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάρουθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς: 349 sq. = Ξ 82 sq.
 350 „Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε φέπος' φύγεν ἔρκος ὀδόντων. 350^b = α 64 γ
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιμέν'; — ὁππότε' Ἀχαιοὶ 230 etc.
 Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρην, 352 = T 237
 ὄψαι, αἱ κ' ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμῆλη, 353 = I 359
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα 353^a = Θ 471 ω
 355 Τρῶων ἱπποδάμων' σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάξεις.“ 511
 τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων, 356 cf. Θ 38 K 400
 ὧς γυνῷ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον 357^b = γ 254
 „διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω
 360 Φοῖδα γὰρ ὧς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 ἥπια δήνεα Φοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρессόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 φέρεται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“
 ὧς φειπὼν τοὺς μὲν λῆπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλους. 364 = 292
 365 ἡῦρε δὲ Τυδῆος υἷον, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365 cf. E 376
 ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 366 = Δ 198

342 καυστείρης] nonnisi versu parall. redit (masc. non occurrit).

343 καλέοντος Nauck] καὶ δαιτὸς mss., quod περὶ δαιτὸς interpretabantur Ar. alii.

345 sq.] quidam (non Ar.) poeta indignant duxerunt.

345 κρέα] κρέα mss. hiatus vitioso, item X 347 v 348. Cf. § 72.

347 φίλως] adv. †; *φίλον? || ὀράοιτε § 191] ὀρώσιν mss. || πύργοι] vid. ad vs. 334.

351 δῆ] malumus *ξμε.

353 αἱ κ' § 326] ἦν κ' pap. 126 A, ἦν mss. cetera.

354 Τηλεμάχοιο] vid. ad B 260.

357] del. PKnight. || πάλιν] de dicta

retractantibus etiam vs. parall. et I 56 adhibitum est adverbium.

359 περιώσιον] adv. redit π 203: περιούσιος GMeyer et vHerwerden, a verbo εἰμί repetentes. Quae si vera est coniectura, novicia haec vox est dicenda, requiritur enim -εούσιον, vid. § 302.

361 ἥπια... Φοῖδε] cf. II 73 v 327 etc., ἄρτι' εἰφείδει E 326. || δήνεα] consilia. Vox redit x 289 v 82.

363 φέρεται § 306] εἴρηται mss.

364 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

365 Διομήδεα] § 73. Ecquid *ἡῦρε δ' ὑπέρθυμον Διομήδεα, Τυδῆος υἷον? sed vid. E 881.

- παρὸ δέ Φοι εἰστήκει Σθένελος, ῾Καπανήιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσε Φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων, 368 cf. 336
καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 370 „ὦ μοι, Τυδέος νῆε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370 cf. B 23 Θ 152
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γερύρας; 371^b cf. Θ 378, 553
οὐ μὲν Τυδεῖ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν' ἦεν, A 160 γ 427
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
ὥς φάσαν οἷς Φ' ἐφίδοντο πονεύμενον' οὐ γὰρ ἐγὼ γε 374^b sq. = δ 200
sq.
- 375 ἦντησ' οὐδ' ἔφιδον' περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμοι' εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέφ Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
οἷς ἦα τότ' ἐστρατόονθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης· 378^a = I' 187
καὶ μάλα λίσσοντο δόμεναι κλειτοὺς ἐπικούρους.
- 380 οἷ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῆνεον ὥς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
οἷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄρχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῖ' ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδεῖ τεῖλαν Ἀχαιοί.
- 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλεεΐης.
ἐνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
'τάρφε, μούνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισι,
- 367 εἰστήκει pap. 126 et codd. multi] εἰσ.
Ar. A.
- 371 ὀπιπτεύεις] -πτεύεις mss. multa male.
Redit verbum H 243 τ 67, et vox inde
ducta παρθενοπίνα legitur A 385. || πολέμοιο
γερύρας] sic vocatur intervallum quod est
inter utramque aciem, item Θ 378, 553
A 160 γ 427.
- 372 πτωσκαζέμεν'] † (πτῶς, πτώσσω).
373 δηίοισι] vid. § 17.
- 374-400] postmodo sunt inserti; del.
PKnight.
- 374 ὦς] ὦς (ὦς) M Eust., quod praefert
Hentze. || Φ' ἐφίδοντο Bentley] μιν ἴδοντο
mss. || πονεύμενον] vid. § 7 et 191.
- 376 πολέμοι' § 59] -μου mss.
- 377 ξεινός] l. a. κείνος. || ἀγείρων] sic Ar.,
-ρας olim alii.
- 378] versum ante 376 collocat Naber. ||
ἦα] δὲ pap. 126. || ἐστρατόονθ' Buttmann]
-όωνθ' mss., cf. I' 187.
- 379 *καὶ μάλα λίσσοντο δόμεναι] καὶ ἦα
μάλα λίσσοντο δόμεν mss. Cf. § 126.
- 381 παραΐσια]†, cf. ἐξαισιον O 598 δ 690 ρ 577.
- 382 πρὸ — ἐγένοντο] notetur hiatus post πρὸ
(qualis etiam K 224 reperitur) et ipsa for-
mula (= in via progressi erant), in qua πρὸ
adverbium est, ὁδοῖ' (ο) genitivus localis; vid.
ad B 785. Adiectivum posthomerium φροῦ-
δος; hinc est natum. || ὁδοῖ' § 59] ὁδοῦ mss.
- 383 βαθύσχοινον] redit h. IX 3 (σχοῖνος;
ε 463 †).
- 384 sqq.] de ro cf. E 803 sqq. K 285 sqq.
- 384 Τυδεῖ τεῖλαν TSBrandreth IMenrad]
Τυδῆ vel Τυδεῖ στεῖλαν mss. Cf. E 320 A 840;
Nauck ἀγγελίην Τυδῆ' ἔστειλαν (cf. I' 206).
- 386 Ἑτεοκλεεΐης § 73] -κληεΐης mss.
- 388 τάρφε § 191] τάρφει mss.

- ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα 389 sq. cf. E 807
 390 ῥηιδίως τοίη F' ἐπιτάροθος ἦεν Ἀθήνη. 390 cf. Φ 289^{sq.}
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἅψ Φοι ἀνερχομένην πυκνὸν λόχον εἶδαν ἄγοντες, 392 cf. Z 187
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι,
 395 υἱὸς τ' Αὐτοφρόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφρόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἄφεικέα πότμον ἐφῆκε· 396^b = δ 339 c
 πάντας ἔπεφν', ἔνα δ' οἶον ἦει Φοῖκόνδε νέεσθαι· 130
 Μαῖον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας. 398^b = Z 183
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ Φὸν υἱὸν
 400 'γέινετο Φεῖο χέρηα μάχη' ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνων.“
 ὧς 'φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, 401 cf. A 511
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 „Ατρεΐδη, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα Φειπεῖν.
 405 ἤμεις τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο, 406 cf. λ 263
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο. 409 cf. α 7 x 437
 410 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.“

407—409 Ar. —

390 *F' ἐπιτάροθος] Φοι ἐπίροθος mss.; cf. E 808. Vox ἐπίροθος, quae h. l. et Ψ 770 legitur, neutriubi aptum sensum praebet, nam idem quod ἐπίρογος significat (vid. Aesch. Sept. 368, Soph. Ant. 413 fr. 517). Vitium peperit veterum opinio abundare syllabam ταρ (vid. schol. A 223 A 366 M 180 etc.); hinc apud recentiores (Apolonium Rh., Q. Smyrnaeum etc., etiam Hes. Oper. 560?) passim legitur ἐπίροθος; = βοηρός.

392-398] de Bellerophonte leguntur simillima Z 187 sqq.

392 ἅψ οἱ ἀνερχομένη Barnes] ἅψ ἀν(α)ερ-χομένη mss., Bentley ἅψ ἄρ' ἀνερχομένη (cf. Z 187), Spitzner Hoffmann αὐτῆς ἀνερχομένη coll. α 317.

395 Πολυφρόντης; A] Λυκοφρόντης; mss. cetera.

396 καὶ τοῖσιν] i. e. καίπερ τοσοῦτοις οὖσιν.

399 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || Φόν Brugmann] τὸν mss., τοι Heyne.

400 χέρηα] χέρεια Ar. et mss. multa. Vid. § 87. || ἀμείνων Ar. A] ἀμείνω mss. cetera. Cf. § 85 et ad Γ 11.

404 ψεύδῃ] sic recte mss. h. l., cf. § 117.

405 sq. ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

407 ἀγαγόνθ'] dualis ad Diomedem et Sthenelum spectat. || ἄρειον] validius quam Troiae moenia interpretatur schol.; rectius comparisonem ad Thebarum priscum murum rettuleris, quem post septem ducum copias repulsas instauratum esse hinc efficitur, licet alias huius rei mentio nulla fiat. Alii Ἀρειον hic et O 736 scribunt (vid. ad A 99), quae novicia foret forma pro Ἀρήιος; sententiae praeterea aptior est comparativus.

410 μὴ ... ἔνθεο] constructio, quam vita-

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθον.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

ὁτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς·

415 τοῦτ' ἄρ' ἐν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

Τρῶας δηρώσωσιν ἔλωσί τε Φίλιον ἱρήν,

τοῦτ' ἄρ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα Θούριδος ἀλκῆς.“

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

420 δ' Φεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι Φάνакτος

ὀρνυμένοί· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δ' Φέος εἶλε.

418 = E 718

418^a = Ω 618

419 = Π 426 cf.

Γ' 29

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυφῆχέϊ κῦμα θαλάσσης

ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύροί ὑπο κινήσαντος·

πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

425 χέρσῳ ξηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·

ὥς τότ' ἐπασσύτραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

νωλεμέως πόλεμόνδε· ἔλεγε δὲ Φοῖβι Φέκαστος

ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδὲ κε φαίης

430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῇν,

σιγῇ δεδ' Φιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ Φειμένοι ἐστιχάοντο.

Τρῶες δ', ὥς τ' ὅιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

μυρία ἐστήκωσιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

unt posteri, redit (I 33?) Σ 134 ω 248, cf. π 301. || ὁμοίῃ] hiatus illicitus, vid. § 14.

412 τέττα] †, incertae originis vocativus, cf. § 54; τέττα (= τέτταθι) non recte Helladius apud Photium in Bibl.; cf. schol. || σιωπῇ ἦσο] hiatus vitiosus, cf. § 14; σιγῇ ἦσο O, hinc Bentley τέτταθι σιγῇ θ' ἦσο coniecit.

420 στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

421] del. PKnight. || ὀρνυμένοί· § 59] -τον mss.

422-426] imitatur Verg. Georg. III 237-241.

423 Ζεφύροί § 59] Ζεφύροι mss.

424 μὲν τε] μὲν τὰ mss. pleraque.

425 βρέμει] βρέμει? probabiliter PKnight,

cf. B 210 E 399 O 627; activum nonnisi loco corrupto I' 739 redit.

426 ἰὸν Ar.] ἰὸν mss. || κορυφοῦται] † (κορυφῇ passim), cf. κορυφύεται I 7 et ad N 799. Ecquid hic quoque *κορυφύει? fuit olim?

427 κίνυντο] ὤρνυντο pap. 126.

429-438] de Graecorum silentio Troianorumque clamoribus cf. I' 2-9.

429 φαίης] de optativo vid. ad vs. 223.

432 ἐστιχάοντο § 191] -χάοντο mss.

433 πολυπάμονος A] -πάμονος mss. pleraque. Vox † = dives, a stirpe πα-, de qua cf. 12 250 ω 305.

434 ἐστήκωσιν pap. 126] ἐστήκωσιν codd. plerique. Cf. § 159.

- 435 ἄξηχ'ες μεμακνῦναι ἀκούουσαι Φόπα Φαρῶν
 ὧς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὸν ὁρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 ΔΦεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἑρῆς, ἄμοτον μεμαυῖα, 440° cf. E 518
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἥ τ' ὀλγῇ μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐσθίουζε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 445 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οἷ δ' ὅτε δῆ ῥ' εἰς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 446-451 = O 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν sqq.
 χαλκεοθωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὁρώρει.
 450 ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολή' πέλετ' ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χειμαρῶν ποταμῶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
 εἰς μισγαγκείαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
 ὧς τῶν μισγομένων γένετο Φιφαχή τε πόνος τε. [396 Π 366
 456^b cf. M 144 O
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν 457^b = O 256 Π
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον 603
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης, 458^a = P 590
 460 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπηξε, ἔπερσε δ' ἅρ' ὀστέον εἷσω 459-461 = Z9 sqq.
 αἰχμὴ χαλκείῃ τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε, 459 cf. N 614
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ. 461 = 503
 461^b = 526 N
 575 etc.

437 sq.] cf. B 804.

437 γῆρυς μ 187 h. Ap. 519 h. XVIII 18).

441 κασιγνήτη] *γνήτη θ'?

442 sq.] imitatur Verg. Aen. IV 176 sq.

444 ὁμοῖον] vid. ad vs. 315.

447 ῥινοὺς — ἀνδρῶν] ῥινοὺς τε καὶ ἀσπίδας
 ὀμφαλόεσας; Ar. Pac. 1274 (hinc?).

448 χαλκεοθωρήκων] ῥ.

449 ἐπληντ' *ἐπλήντ' Cf. § 119 et 17.

450 'πέλετ' § 275] πέλεν mss.

452 χειμαρῶν ποταμῶ ... ῥέοντες] χειμαρῶν
 ποταμοὶ ... ῥέοντες (-ντε G) mss.; de termino
 -ῥέον cf. § 61, dualem commendavit Christ.

453 μισγαγκείαν] ῥ., conlatem (ἄγχεα Σ 321
 etc.).

455 τηλόσε] τηλόθι poscitur in schol., sic
 alii olim? Cf. K 465, 505 μ 249.

456 πόνος Ar.] φόρος mss. pleraque (item
 locis parall.).

460 ἐπηξε] πῆξε mss.

462 ὥς ὅτε] ἤντε Nauck.

- τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων 464 = B 541
- 465 εἶλκε δ' ὑπ' ἐκ βελίων λεληγμένος, ὄφρα τάχιστα 465^b = E 690
 τεύχεα συλήσειε μίνυνθα δέ Φοι ῥένεθ' ὀρμή.
 νεκρὸν γὰρ φεύοντα φιδὼν μεγάρθυμος Ἀγλήνωρ
 πλευρὰ, τὰ Φοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαένθη,
 οὔτασσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. 469 = A 260
- 470 ὧς τὸν μὲν ῥίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν οἳ δὲ λύκοι ὧς
 ἀλλήλοισ' ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζε.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἥϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
- 475 Ἰδθθεν κατιούσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 ῥεῖνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα φιδέσθαι·
 τούνεκά μιν ῥάλεον Σιμοείσιον οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ Φοι αἰὼν 478 sq. = P 302
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι. sq.
- 480 πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα ῥάλε στήθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρυς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ῥήλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὧς,
 ἥ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη 483 cf. O 631
 λειη, ἀτὰρ τέ Φοι ὄξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
- 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα φέτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δόφρῳ·
 ἥ μὲν τ' ἀξομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.

465 εἶλκε] ἔλκε mss. || λεληγμένος] non ante sed post hoc participium virgulam esse ponendam h. l. et E 690, voculam enim ὄφρα cum verbo cupiendi iungi non posse, ostendit Doederlein. De origine participii, quod praeterea redit M 106 II 552, vid. § 139³.

466 μίνυνθα... ῥένετο] cf. A 416.

467 φεύοντα] ὃ φεύοντα mss. nonnulla, ἔλκοντα D.

468 ἐξεφαένθη § 280] -φαένθη mss.

469 *οὔτασσε] οὔτησε mss.; cf. § 150.

470-472] del. P.Knight.

470 ἔργον] neglecto F.

472] cf. Verg. Aen. XI 632. || ἐδνοπάλιζε]

dubiae potestatis verbum, de quo cf. § 222, redit § 512.

473 υἱόν] cf. § 17.

478 θρέπτρα] sic Ar., θρεπτά Zen. et pars codicum. Vox nonnisi loco parall. redit, ἀρματοπῆγας legitur h. Cer. 168, 228.

481 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. D. 643.

483 εἵαμενῇ] vox incertae originis nonnisi loco parall. redit; locum depressum significari apparet. || πεφύκη Hermann] -κει mss. Cf. § 159.

485 ἀρματοπηγός] †.

487 ἀξομένη] †, *arescens*, cf. ἄζη χ 184, ἀζαλῖος H 239 A 494 I 491 ε 234, ἀζάνω h. Ven. 271, καταζαίνω λ 587.

- τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεΐσιον ἔξενάριξε
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 490 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὅξει δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 'βεβλήκει βουβῶνα νέκυν Φερύονθ' ἐτέρωσε·
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ Φοι ἔκπεσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοι' ἐχολώθη, 494 cf. N 660
 495 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 'στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἄμφι F ἐ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες 'κεκάνοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκε,
 ἄλλ' υἱὸν Πριαμίοιο νόθον 'βάλε Δημοζώοντα,
 500 ὅς Φοι Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειαῶν.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος 'βάλε δουρὶ
 κόρησιν, ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοι' ἐπέρησε
 αἰχμὴ χαλκίῃ, τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε· 503 = 461
 'δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 'χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα F ἱΦαχον, 'Φερούσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. 'νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ 'κέκλετ' ἀύσας· 508^a = H 21
 „ὄρνυσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες· μὴ Φείκετε χάρις 509^a = M 440
 510 Ἀργεῖοις', ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισι.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἡνκόμοιο 512^b = Π 860
 μάρναται, ἄλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“ 513^b cf. I 565
 ὧς 'φάτ' ἀπὸ πτόλιος δΦεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

490 ὅξει δουρί] ὅξει χαλκῷ D, δουρί φαιινῷ Par. 2767. Cf. vs. 496.

491 ὃ δέ] vid. ad A 191. || Ὀδυσσεὺς] praenultima nonnisi h. l. et q 301 (?) corrigitur (vid. etiam ζ 212).

492 βουβῶνα] f. || *Φερύονθ' ἐτέρωσε] ἐτέρωσ' ἐρῶντα mss. neglecto F, Bentley ἑταῖρον Φερύοντα, Heyne alii ἐτέρωσε νέκυν Φερύοντα cum caesura vitiosa.

493 ἔκπεσε] alii olim ἔφυγε, cf. B 266.

494 ἀποκταμένοι' ἐχολώθη] -νοιο χολ. mss.; cf. § 59.

500] de Priami equis vid. F 265 sqq. P 221 sqq., et cum toto versu cf. O 547 sqq.

502 κροτάφοι' ἐπέρησε] -φοιο πέρ. mss.; cf. § 59.

506 μέγα A] μέγ' pap. 126 et codd. plerique vitio aperto.

507-516] del. PKnight.

508 ἐκκατιδῶν] neglecto F, item H 21. Naber ἐκπροφιδῶν, sed H 21 ἐκκατιῶν cum PKnightio.

509 μὴ Bekker] μηδ' mss.

- 515 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515 cf. γ 378
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντα φίδοιτο. 516^b cf. Ν 229
 ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδησε.
 χερμαδίῳ γὰρ ἔβλητο παρὰ σφυρὸν ὀκρίονεντι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηίκων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 520 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λαῶς ἀναιδὴς
 ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι [sq.
 522^b sq. = Ν 548
 522^b sq. = Π 289
 522^b = Ο 434 [sq.
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις' ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς F' ἔβαλέν περ,
 525 Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525^b sq. = Φ 180
 'χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε. 526^b = 461 sq.
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσυμένον· βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός. 528^b cf. ρ 486
 ἀρχίμολον δὲ Φοῖ ἤλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 530 ἐσπάσατο στέρνοιο, Ἰφρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺν,
 τῷ ὃ γε γαστέρ' ἔτυψε μέσσην, ἐκ δ' ἦνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσσε, περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρηίκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες, [sq.
 οὔ· Fe μέγαν περ ἔοντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανὸν 534 sq. = E 625
 535 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος 'πελεμίσθη.
 ὥς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτετάσθη,
 ἧ τοι ὃ μὲν Θρηίκων, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 ἔνθα κεν οὐκέτι Φέρον γὰρ ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν, 539^b cf. Ν 127

515 Τριτογένεια] ignotae originis epitheton
 reddit Θ 39 X 183 γ 378.

516 μεθιέντα Ν] μεθιέντας mss. cett.

517 μοῖρ' ἐπέδησε mss.] μοῖρα π. Ar.

519 Θρηίκων] cf. § 17.

520 Πείροος] Πείρω; mss.; vid. B 844. ||
 ἔνθ' *ἀπ'?

521 ἀναιδής] flecti nescius, implacabilis, cf.
 E 593 Ν 139 λ 598 et ad Γ 56.

522 ἀπηλοίησεν] † (simplex Γ 568).

524 ἐπέδραμεν] υπεδραμε pap. 126. || *F'
 ὃ mss.; cf. P 600.

525 Πείροος] Πείρω; mss.; vid. B 844.

526 χολάδες] reddit versu parall. et h.
 Merc. 123.

527 ἀπεσσυμένον] ἀπεσσύμενον et ἐπεσσύμε-
 νος Ar.; pap. 126 et codd. plerique ἐπεσσύμε-
 νον, quod absurdum si in *Dioem* supplemus,
 contortum si in *Thoantem*. Propter vulnus
 pectori infixum Heyne alique alteram Ari-
 starchi lectionem ἐπεσσύμενος veram ducunt;
 at vid. N 567 Ξ 409 et praeterea Ν 516,
 650 Ξ 461.

531 γαστέρ' ἔτυψε] -ρα τύψε mss. || ἦνυτο
 αἶνυτο mss.

532 οὐκ] *οὐ F'?

533 ἀκρόκομοι] †, vid. ad B 542.

536 ἀλλήλοισ' ἐτετάσθη] -λοισι τετ. mss.

537 Θρηίκων] vid. § 17.

539 ὀνόσαιτο] de optativo cf. vs. 223.

540 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ Fe Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτέταντο.

542^b cf. P 562

540 ἄβλητος] †, vid. ad vs. 117. || ἀνούτα-
 τος] †, cf. ἀνουτητί X 371, ἄουτος Σ 536.

541 sq. ἄγοι ... ἀπερύκοι] optativi sequun-
 tur modum enunciati primarii.

542 ἐλοῦσα, ἀτὰρ] hiatus vitiosus; non

recte ἐλοῦσ' ἀτὰρ pap. 126 et pars codi-
 cum, nam αὐ- nonnisi in arsi dicitur, vid.
 § 18 et ad K 99.

543 sq.] del. Bentley Heyne.

544 ἀλλήλοισ' ἐτέταντο] -λοισι τέτ. mss.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

- ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 ᾿δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδέελος μετὰ πᾶσι
 Ἀργεῖοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο. 3^b = v 422 cf. Σ
121
 ᾿δαῖε Φοι ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάρματον πῦρ,
 5 ἀστίε' ὅπαριν ἔναλγικιον, ὅς τε μάλιστα 5 sq. cf. A 62 sq.
X 26 sq.
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὀκεανοῖο·
 τοῖόν Φοι πῦρ ᾿δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων, 7^b = P 205
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι ᾿κλονέοντο. 8^b = Π 285
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων, 9^a = K 314 cf.
v 287
 10 ἱρεὺς Ἥφαίστοιο· δύω δέ Φοι νίεες ἦστην,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν Φειδότε πάσῃς. 11^b = B 823
 τῷ Φοι ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὤρμηθήτην·
 τὸ μὲν ἀφ' ἵππουιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρυντο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 14 = Γ 15
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος.

2 ἐκδέελος] ἐκδηλος mss.; cf. K 466.

4] cf. Σ 205 sqq. X 134 sq. et Verg. Aen. VIII 620. || Φοι] δέ οἱ Ambr. et l. a. apud Eust.; hinc Leaf δέ οἱ κόρυθος; an *δέ Φ'(οι) ἐκ? cf. § 13.

6 παμφαίνῃσι] cur subiunctivo poeta h. l. usus sit non liquet. || λελουμένος] vid. § 295. De ro cf. Σ 489.

7 Φοι πῦρ ᾿δαῖεν] *πῦρ Φοι ἔδαιεν?

9 ἦν δέ τις ἐν] ἔσκε (ἦσκε) δ' ἐν mss. multa P 575, idque hoc quoque loco legendum censet Nauck. Cf. K 314 N 663 i 508 v 287 et § 302.

10 ἦστην] ἦτην D L. Dual. †, cf. § 302.

12 ἀποκρινθέντε] comp. †. || ὤρμηθήτην] ὤρμη. mss. complura.

- Τυδεΐδα' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωνή
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἔλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάξιον, ὥς δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβήμεν' ἀδελφεόο κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυστο, 'σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ Φοῖ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
 25 ἵππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος νῆος
 'δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ 'Φίδον νῆε Δάρετος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχσεφι,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρὸς ἐλοῦσα Φέπεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐ κεν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρανσθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.“
 35 ὣς Φειπούσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖθ' ἐπὶ ποιήεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα Φέκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλκίωνα, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρον·
 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ 'πῆξε

16 cf. II 478

17 = II 479

[sq. 18 sq.^a cf. II 48018^b = A 376

26 cf. Φ 32

27 cf. A 459

27^a = N 73729^a = II 280 Σ 223

31 = 455

[sq. 40^b-42^a = A 44740^b sq. = Θ 258 sq.

16 *Τυδεΐδα'] -δεω δ' mss.; vid. § 55.

17 αὐτόν] pro μιν vel *Fe* recentis est aetatis; fortasse olim fuit ἔβαλιν *Fe* aut ἔβαλιν μιν (sic Nauck), sed verum videtur *ἔβαλιν *Fe*. ὃ δὲ δεύτερος. Cf. I 349 E 855 H 248, 268 II 467 etc.; nonnisi versu parall. redit ὕστερος ita adhibitum. Vid. etiam E 703.

19 μεταμάξιον] †, cf. μέτωπον, μεταδόρπιος, μεταδήμιος et apud posteros μεταίχμιος, μεταπύργιον al.

21 περιβήμεν' § 125] -βῆναι mss. || ἀδελφεόο § 59] -φειοῦ mss.

28 ἀλευάμενον] l. a. ἀλεούμενον (Ar.? cf. vs. 444).

30 ἐλοῦσα ἔπεσσι G] ἐλοῦσ' ἐπέεσσι mss. cett. || προσηύδα] -δαε? cf. § 191.

31 Ἄρες] ἀρεῖς Ixion (= βλαπτικέ), quoniam poeta nusquam alias voce bis deinceps usus est. Quem ita secutus est Bekker, ut pro positivo unde ἀρείων et ἀριστος ducta sunt haberet. Vid. ad A 99. || τειχεσιπλῆτα] hic et versu parall.; vox ducta est a stirpe verbi πίλναμαι (πίλας). Male Zen. τειχεσιπλῆτα.

32 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

36 καθεῖθ' ἐπὶ ποιήεντι Naber] καθεῖσεν ἐπ' ἡμέτερι mss., quod adiectivum obscurum neque alias obvium veteres reddunt herbosum.

ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

41 sq.^a = χ 93 sq.

ῥ'δουπήσεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

41 = 57

42 = A 504

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήϊνος υἱὸν

Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.

44 cf. P 350 r 485

45 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔργεϊ μακροῷ

ῥ'νύξ' ἵππων ἀποβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον

46sq.^a = Π 343 sq.

ἤριπε δ' ἐξ ὀρέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

47^b = N 672 II

607

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες

υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,

50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔργεϊ ὀξυόεντι,

ἑσθλὸν θρηνητῆρα ῥ'δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ

βαλλέμεν' ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ Φοι τότε γε ῥ'χραῖσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

οὐδὲ Φεκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο

55 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος

56 = r 402

56 πρόσθε φέθεν φεύγοντα μετάφρενον οὐτάσε δουρί.

58 ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

58 cf. 294

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν

60 Ἀρμονίδα', ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα

τευχέμεν' ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη

ὃς καὶ Ἀλεξάνδρω ῥ'τεκτῆματο νῆας ἐφίσας

ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσ' ἐγένοντο

Φοί τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατ' ἐφείδει.

57 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

57 = 41

64 Ar. —

42] deest in mss. compluribus.

44 Τάρνης] *Sardium* vetus hoc esse nomen perhibet schol.

46 ἀποβησόμενον Naber] ἐπιβησόμενον mss., quod vHerwerden ita defendit ut pro participio aoristi mixti habeat coll. O 382 (vid. etiam H 15); sed futuri esse coll. Ψ 379 satis certum videtur. Cf. l. a. E 227 P 480.

49 αἴμονα] †. Vocem ignotae originis (confertur αἰμύλιος) nomen proprium *Haemon* (vid. A 296) tueri videtur. Peppmueller et Naber tentarunt Ἰδομενα (neglecto F) coll. Hes. Theog. 377, vHerwerden αἴμονα ab αἰω *intellego* repotens.

50 ὀξυόεντι] *acuto*. De forma adiectivi hic primum obvii (= ὀξεί) cf. § 69; male a

subst. ὀξύη (*fagus*) derivabant quidam, in his Euripides Heraclid. 727.

52 βαλλέμεν' § 125] βάλλειν mss.

53 ῥ'χραῖσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα] χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zen. (cf. B 321).

54 Φεκηβολίαι] † (-λος A 14 etc.).

57] e vs. 41 iteratum om. mss. complura.

59 Τέκτονος] τέκτονος quidam sec. Eustath., male; vid. § 114 et ad A 99.

60 Ἀρμονίδα' § 55] -δεω mss. || πάντα] πολλά Ar. in altera ed.

61 τευχέμεν' § 125] τεύχειν mss.

63 ἀρχεκάκους] †. || Τρώεσσ' ἐγένοντο] -σαι γέγοντο mss.

64] θέσφατ' ἐφείδει § 160] θέσφατα ἤδη Ar., sic vel ἤθει mss.

- 65 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 'βεβλήκει γλοῦτὸν κάτω δεξιόν· ἥ δὲ διὰ πρὸ
 ἄντικρυς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφοεκάλυψε.
 Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Μντήνορος υἱόν,
 70 ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ
 Γῖσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσι Fῶ.
 τὸν μὲν Φυλειδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ Φινίον ὅξεί δουρὶ
 ἄντικρυς δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν ἔταμε χαλκός.
 75 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσι.
 Εὐρύπυλος δ' Ἐυαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς ἔτετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθε Γέθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ ἔπεσε τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 ὥς οἱ μὲν ἠπνέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 85 Τυδεΐδην δ' οὐ κε γνολῆς ποτέρουσι μετῇ, — *Lell. de J. d. H. 442*
 ἥ ἐ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖο ἥ μετ' Ἀχαιοῖς.
 ἦ θύνη γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι Φεφοικῶς
 χεῖμαρόφ, ὅς τ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τι γέφυραι ἐερμέναι ἰσχάνουσιν,

67 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

70 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

71 πόσι § 74] πόσει mss.

74 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || ὑπὸ] ἀπὸ Caner; cf. E 292 P 618.

75 ἐν κονίῃ] ἐν κονίῃ; mss. nonnulla male, cf. § 57; l. a. ἐξ ὀχέων.

80 μεταδρομάδην] †.

82 πεδίῳ ἔπεσε] vid. ad A 593.

85 οὐ κε § 326] οὐκ ἂν mss. || γνολῆς] de optativo vid. ad A 223. || μετῇ] de optativo cf. § 109.

86] spurium ducimus, quapropter nolui-

mus sollicitare terminum -οις (§ 60); Nauck audacter ἢ Λαοαοῖσι.

87 sq.] cf. Verg. Aen. 603 sq.

88 χεῖμαρόφ § 61] χεῖμαρόφ mss. || ἐκέδασσε] disiecit; eleganter Naber et Nauck ἐκίασσε coll. Verg. Aen. II 496 *aggeribus ruptis*; vid. etiam Lucret. I 285 sq. Coniecturae favet l. a. II 347, sed κιάσαι *findere* significare, non *rumpere*, iure observavit vHerwerden; vid. ε 132 (= η 250) etc.

89 τι Etym. M. 473,42] τε mss. || ἐερμέναι Ar.] ἐεργμέναι mss.; cf. § 277. || ἰσχάνουσιν § 191] -νόωσι mss.

- 90 οὐτ' ἄρα Φέρκεά F' ἴσχει ἀλφράων ἐριθιλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ Φέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ ἵκλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν ἵμινον πολέες περ ἑόντες.
- 95 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ Φέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐυταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός,
 100 ἄντικρυς δὲ διέσχε, ἵππαλ' αἶματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 „ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ Fέ φημι
 δFήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἑτεὸν με
 105 ὄρσε Φάναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνήμενον Λυκίην·“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκν' δάμασσε,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφι
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηίον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηιάδῃ, καταβήσσο δίφρου,
 110 ὄφρα μοι ἐξ ὁμοιο Φερύσσης πικρὸν οἰστόν·“
 ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρὸ δὲ στάς βέλος ὦκν' διαμπερὲς ἐκFέρυσ' ὦμον·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἤρᾳτο βοήν· ἀγαθὸς Διομήδης·
 115 „κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρῆσθης
 δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ πῖλαι, Ἀθήνη·“

91^b = M 286 cf.
ω 34495^a = A 248 Φ 49
cf. Γ 2198^b = τ 452

99 cf. N 587

100^a = A 253 γ
416 cf. F 376 τ 453

101 = 283

101^a = Θ 160 cf.
E 347115 = δ 762 ζ 324
115^a = K 278

[280 sq.

117^b sq.^a cf. K

90 *Fέρκεα*] vocis littera initialis plerisque locis intercecidit, hic tamen hiatus explet; cf. σ 102. || *F'] adieciimus. || *ἐριθιλέων*] synizesis necessaria; cf. § 8 et 73.

99 *ἔπιτατο*] cf. § 216.

100 *ἄντικρυς*] § 31] *ἀντικρὺ* mss.

104 *ἀνασχήσεσθαι*] sic Ar., δηρὰ *σχήσεσθαι* mss. nonnulla, quae lectio fluxit e vetusta scribendi ratione δηρ' *ἄσχεσθαι* (sic Zen.? vid. B 694), cf. § 10. || *βέλος*] sic Ar., μένος Genev.

112 *διαμπερὲς*] *per ipsum vulnus*, ita ut cuspidem sagittae a parte opposita protraheret (quominus o vulnere retraheret obstabant hami; cf. A 844). || *ἐκFέρυσ'*] *ἐξέρυσ'* mss.

113 *ἀνηκόντιζε*] comp. †. || *στρεπτοῖο*] tunicae epitheton etiam Φ 31 obvium quid significet non constat; cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 198.

115 *μοι*] *μεν* mss. nonnulla. Cf. A 37 K 278 β 262 δ 762 ζ 239, 324 ο 172 et § 92.

- δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα Φελεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδὲ μέ φησι
120 δ' Φηρόν ἐτ' ὄψεσθαι λαμπρόν φάος ἡελλοιο.⁶⁶
ὧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε,
ἄγχι δέ σ' ἵσταμένη Φέπεια πτερόεντα προσηύδα
„θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι“
125 ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακεσπάλος ἱππότης Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' ἐν γιγνώσκῃς ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
130 μὴ τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖσ' ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' εἰς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν' ὀξεί χαλκῷ.“
ἥ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν πρόμαχοισιν ἐμίχθη,
135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι.
δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀργῶ ἐπ' εἰροπόκοις ὀίεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει
τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ σ' οὐ προσαμύνει,
140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.
αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὧς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

[sq.]

121 sq. = ψ 771

121 = γ 385 ζ 328

cf. K 295

122 = N 61

122^b = P 541 φ

453 μ 248 χ 173,

406 cf. N 75

123 = Δ 92

130^b-132 = 819

sqq.

133 = α 319 ζ 41

134 cf. 999 N 642

O 457

118 δὸς δέ] l. a. τόδε (Rhiani? vid. Ludwich Arist. I p. 252). || Φελεῖν] si sanum est verbum, suum σ hoc loco servasse videtur (Heyne ἀνέγ' ἐλεῖν, Fick ἀνδρ' ἐλέμεν), sequens autem infinitivus ἐλθεῖν aut *me venturum* est vendendus aut mutato subiecto *eum*. Propter verborum structuram contortam Nauck coniecit δὸς δέ μοι ἀντιάσαι.

123 *ἄγχι δέ σ' (oi) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

126 σακεσπάλος] †.

128 γιγνώσκῃς] -οις mss. multa. || ἠδὲ καὶ ἄνδρα] ἠδ' ἄνθρωπον Zen.

132 τήν γ' οὐτάμεν] sic et τὴν οὐτάμεν Ar., τὴν οὐτάσαι Zen.

135 μάχεσθαι. HStephanus] vulgo virgula ponitur, ut sit anacoluthon (vid. ad B 353).

136 τρεῖς τόσσον] cf. Δ 213. || ἐλεν] Ptolemaeus Oroandae ἔχεν.

138 κραύσῃ] cf. § 179.

139 *σ' τ' mss.

140 τὰ] inter δέσσει vs. 137 et αἶ vs. 141 incommodum; quapropter Naber τὰ δὲ μῆλα coniecit coll. K 485. Vid. tamen II 353. || φοβεῖται] *φρέβοντα?

141 κέχυνται] cf. χ 387-389.

142] del. PKnight. || δ] *δς? Alii δ γ'. Cf. § 15. || ἐμμεμαῶς] ἐμπαπῶς Bentley coll. vs. 836. || βαθέης] vid. § 75.

ἐνθ' ἔλε Φαστύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,

- 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δονρεῖ, 145 cf. A 108
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον 145^b = χ 92
'πληξ', ἀπὸ δ' ἀνέχενος ὦμον ἐφέργαθεν ἧδ' ἀπὸ νότου.
τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πολύφιδον, 148^a = A 148, 426
νέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
150 τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοις' ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
ἀλλὰ σφε κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
'βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θώονά τε, Φαίνοπος νῆε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείχετο γῆραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ' οὐ 'τέκειτ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
155 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξήνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
'λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντες μάχης ἔκ νοστήσαντε
'δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτήσιν 'δατέοντο. 157 cf. Ω 705
157^b cf. P 207 X 444
✕ ἐνθ' νῆε Πριάμοιο δὴν λάβε Δαρδανίδαο 158 cf. Hes. Theog. 606 sq.
160 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἰόντε, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160^a = 609 A 103, 127
ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ ἀνέχνα Φάξη
πόρτιος ἧδὲ βοῶς, ξύλοχον κᾶτα βοσκομενῶν,
ὧς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
'βῆσε κακῶς ἀφέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
165 ἵππους δ' οἷσ' ἐτάροισι 'δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν δ' ἔφιδ' Αἰνείας ἀλαπάζοντα σίγῃς ἀνδρῶν,
'βῆ δ' ἱμὲν' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐργεῖδων 167 cf. γ 319
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφρεύοι. 168 cf. A 88
ἠῦρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 169 = A 89
170 'στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο Φέπος τέ μιν ἀντίον ἠῦδα'

144 Ὑπείρονα] Ὑπήρονα M N, fortasse recte.

146 τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἑτέρου Zen.

148 ὃ δ'] vid. ad A 191.

149 ὄνειροπόλοιο] vid. ad A 63.

150 ἐρχομένοις' ὃ] -νοισί? — Vert. *Troiam proficiscentibus*, cf. vs. 198.

151 *σφε § 92] σφεας mss.

153 τηλυγέτω] ad γ' 175.

155 ἐνάριξε] -ξε mss. complura. || ἐξήνυτο] ἐξάινυτο mss.

156 ἀμφοτέρω] -ρων Zen.

158 χηρωσταὶ] †.

159 sq. νῆε... ἰόντε Ahrens] νῆας... ἰόντας mss.; cf. vs. 608 sq.

160 ἐν § 315] εἰν mss.

162 πόρτιος] βουκόλου Zen. || ἧδὲ Bentley] ἧς mss.

165 οἷσ'] vitiosum pro φοῖσ'; Heyne αἰ, Nauck αἰθ'.

166] cf. Verg. Aen. X 721. || ἐφιδ'] ἔδερ mss.

168 ποθ' § 322] που mss.

170 Φέπος — ἠῦδα] de duplici accusativo vid. ad M 60.

- „Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες δίστοϊ
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται ἔμμεν' ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Αἰὶ χεῖρας ἀνασχών,
175 ὅς τις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ Φέφοργε
Τρωῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε·
εἰ μὴ τις θεὸς ἔστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μηνίσας. χαλεπὴ δὲ θεοῖ' ἐπι μῆνις.“
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
180 „Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα Φεφίσκω,
ἀσπίδι γινώσκων ἀνλώπιδι τε τρυφαλεῖῃ
ἵππους τ' εἰσοράων· σάφα δ' οὐ Φοῖδ' εἰ θεὸς ἔστι.
εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
185 οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ Φεφλυμένος ὤμους,
ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ Φοι ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν ἄβρον ὦμον
δεξιὸν, ἄντικρυς διὰ θώρηκος γυάλοιο·
190 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Λαφιδωνῇ προῖάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἔστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλὴν·
ἀλλὰ ποθ' ἐν μεγάρουσι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
195 πέπτανται· παρὰ δέ σφι Φεκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσι, καὶ λευκὸν ἑρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἣ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκῶων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοισ' ἔνι ποιητοῖσιν·

171 cf. O 440^b sq.^a

[sq.

175 sq. = Π. 424

175^b = Θ 356

176 cf. N 360^b =

236

180 = P 485

180^a = N 463 r 83

192 cf. Ξ 299

195^b = K 473

196^b = Θ 564

183 Ar. — || 187 Zen. —

173 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

178 μηνίσας.] virgulam ponunt Ameis et Leaf. || θεοῖ' § 59] θεοῦ mss. || ἐπι μῆνις] ἐπίμηνις uno vocabulo Ar.; cf. K 19.

181 μιν] μὲν mss. pauca, Ar. utrumque; hinc μὲν ἐγὼ Φε tentavit APlatt.

183 εἰσοράων § 191] -ρόων mss.

186 Φεφλυμένος § 265] εἰλυμένος mss.

188 Φοι ἐφῆκα] *Φ' ἐφῆκα?

189 ἄντικρυς § 31] ἀντικρύ mss.

190 προῖάψειν] -ψαι LaRoche coll. vs. 102 sqq.: interfecisse eum mihi videbar.

191 κοτήεις] †, cf. § 69.

193 ποθ' § 322] που mss.

194 πρωτοπαγεῖς] § 73; cf. Ω 267. Zen. mutabat vulgatam, sed periit eius lectio. || νεοτευχέες] †, cf. -τευκτος; Φ 592. || πέπλοι] εὐ πεπυκασμένοι dicuntur currus (curruum capsii) B 777.

198 ἐρχομένῳ] vid. ad vs. 150.

- ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 ἀρχέειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200 cf. B 345
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πειθόμην, — ἥ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν, — 201 = X 103, 228
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν Φελλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὥς ἔλεπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα, 204 cf. A 230
 205 τόξοισιν πίσυνός· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν. 204^b cf. Φ 81, 156
 ἥδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσ' ἐφέηκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἶψ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μάλλον.
 τῷ ὅα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα 209^b cf. φ 53
 210 ἥματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Φίλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερφὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς, 214 sq.^a = π 102
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιενῶ ἐν πυρὶ θεῖην 89.
 χερσὶ διακλάσας· ἀνεμώλια γὰρ μοι ὀπηδεῖ.“
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦῶτα
 „μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶϊ τῷ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220^b cf. X 381
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα Φίδηαι 221-223 = Θ 105
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ 89q.
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν' ἥδ' ἐφέβεσθαι

199 ἐμβεβαῶτα] sic Ar., alii ἐμμεμαῶτα.

200 ἀρχέειν] cf. B 345.

201 *κεν] τ' ἂν mss.; cf. § 326.

203] del. PKnight. || Φελλομένων Cobet] ἐλλομένων mss., cf. § 265. || ἄδην Ar.] ἄδην mss. Prior syllaba ceteris locis (N 315 T 423 ε 290) corripitur.

204 Ἴλιον] neglecto F; coniecimus *ἐλ-
πον, πεζὸς δ' εἰς Φίλιον.205 ἄρα μέλλον Bekker] ἄρ' ἐμελλον vel
-λλεν mss. vitio metrico, cf. § 3.206-208] del. Lachmann, ὁρκίων σύγχυσιν
huius episodii poetae ignotam fuisse ratus.

206 *ἀριστήεσσ' ἐρέηκα] -εσσιν ἐρήκα mss.

211 Ἑκτορι δῖῳ] l. a. ἱπποδάμοισι ab Ar.
reiecta.

212 ἐσόψομαι] vid. § 152.

215 φαιενῶ] hiatus illicitus, cf. § 14;
*φαιεντάω? vid. ad r 93. || θεῖην] *θῆω? cf.
B 261. Versus π 103 non eadem est ratio.

216 διακλάσας] comp. †.

219 *νῶϊ τῷ] νῶ τῷ D, νῶ τῷδ' mss. cetera;
cf. § 92. — Eodem ordine collocata sunt
verba Σ 317; malumus tamen *πρὶν τῷδ'
ἀνδρ' (ι) ἔπι νῶϊ.222 Τρώιοι] cf. vs. 265 sqq.; item Ψ 291,
378, et Νηλῆϊαι (-οι) A 597. || πεδίῳ] de
genitivo vid. ad B 785.

- τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σάώσεται, αἶ κέ περ αὖτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλούετα 226 cf. P 479
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι 226^b = ζ 81
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“ 227 = P 480
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός· 228^b = K 481
 230 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἐχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ
 μᾶλλον ὅφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, αἶ κέ περ αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δφείσαντε ματήσεται οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 235 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμον Τυδέος υἱὸς
 αὐτῷ τε κτεῖνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους. 236 cf. P 496
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.“
 ὅς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
 240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
 τοὺς δ' ἔειδε Σθένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην φέπεια περὶόντα προσήνδα
 „Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, 243 = 826 K 234
 ἄνδρ' ὁράω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι, cf. A 608 T 287
 245 εἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων ἐν Φειδῶς, δ 71
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι 245^b = B 718
 Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαι [sq.
 247 sq. cf. P 208
 247 cf. 468

224 *αἶ κέ περ] εἴ κεν ἂν Vrat. a, εἴ περ ἂν mss. cetera. Cf. § 326.

227 Ἀποβήσομαι Ar.] ἐπιβήσομαι Zen. et mss. nonnulla inepte, currum enim consensurus est *uterque* (vid. vs. 239) neque satis commode interpreteris *ego vero eo consilio currum conscendam ut pugnem*: quod si in animo habuisset poeta, dixisset ἐγὼ δ' ἄμα σοὶ ἐπιβήσομαι vel simile quid. Zenodoti lectionem peperisse videtur versus 294, unde apparet Pandarum non de curru descendisse. Aristarchi vero lectionem tuetur locus parallelus (P 480-483), quamquam male eam interpretabatur Ar. ἀποβήσομαι τῆς τῶν ἵππων φροντίδος. Vertimus *ego vero (cum Diomedem assecuti erimus) de curru desiliam ut eum aggrediar*; quemad-

modum ipse quoque Diomedes' more heroico non de curru pugnat (vid. vs. 13, 107 sqq., 249 et ad A 306).

231 εἰωθότι] sic Ar., alii olim -θότε.

232 *αἶ κέ περ] εἴ περ ἂν mss. Cf. § 326.

233 οὐδ'] vid. ad Γ 289.

234 ποθέοντε] -ντες mss. pauca.

239 φωνήσαντε... βάντε] -ντες... -ντες mss. pleraque.

243 ἐμῷ — θυμῷ] cf. Verg. Aen. XII 142 *animo gratissima nostro*.

244 ὁράω § 191] ὁράω mss.

245 ἔχοντε] -ντας mss. pleraque.

247 sq. υἱὸς... εὐχεται ἐκγεγάμεν] cf. φ 335 *γένος εὐχεται ἐμμεναι υἱός*.

247 μεγαλήτορος] μὲν ἀνύμουνος mss. pleraque.

- εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ Φοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως 249 cf. Ω 356
 250 θῦνε διὰ προμάχων, μὴ πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης. 250* cf. Α 342 r
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 412
 „μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐ πείσεσθαι ὀίω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι· 254^b = φ 426
 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν', ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμι· τρέειν μ' οὐκ εἶα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμεῖων, εἴ κ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 259 = Α 297
 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτόθ' ἐρυκακέμεν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων, 263 cf. 323
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς. 264 cf. 324
 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύβοια Ζεὺς
 ὀδῶν υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠόα τ' ἡέλιόν τε·
 τῆς γενεῆς ἔκλεψε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαιομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
 270 τῶν Φοί Φῆξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάρουσι γενέθλη·

249 sq. Zen. — ut videtur

249 ἐφ' ἵππων] Ar. interpretabatur *versus currum*, sed contextus poscit *in curru stantē* (item Ω 356); cf. vs. 261.

252 φόβονδ' ἀγόρευ'] cf. φύγαδ' ἐμνόντο II 697. || *οὐ πείσεσθαι ὀίω οὐδὲ σε (με) πείσειμεν οἶω mss.; vitiosum est οἶω disyllabum, vid. § 292*.

253 μοι] ἐμοί Nauck. || γενναῖον] †.

256] ἀντίον εἴμι αὐτῶν τρεῖν μ' (δ') οὐκ εἶα (εἴ) mss., sed ferri nequeunt monosyllaba τρεῖν et εἶα vel εἴ. Ahrens τρεῖν (τρέμεν Nauck) μ' οὐκ εἶα Ἀθήνη, sed αὐτῶν potius dolendum esse quam Παλλὰς intellexit Menrad, minus recte tamen scribens εἴ, formam nihili (cf. § 191). Imperfectum recurrit c. g. vs. 819 et σ 25.

258 κ' Akers] γ' Ar. mss.; cf. II 30.

260 πολύβουλος] adiectivum non nisi π 282 redit.

261 κτεῖναι] κτάμεναι? cf. vs. 301.

262 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss. || ἐρυκακέμεν § 126] -κέειν mss.

263 Αἰνεῖαο] Αἰνεῖω Zen., item vs. 323; quae forma non a nominativo Αἰνεῖας est deducta (ut putabat Ariston.) sed dictasi ex Αἰνεῖω metri causa conficta, cf. § 191.

265 ἧς] non attractioni (quam Homerus Hesiodus Pindarus non admiserunt) debetur genitivus sed unde valet. Bekker ἦν.

267 ἠόα § 77] ἠῶ mss.

269 ὑποσχὼν] ἐπισχὼν Naber coll. I 489.

270 γενέθλη] l. a. γενέθλη;

- τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ, 271 cf. Ω 280
 τὼ δὲ δὴ Δινεία ᾿δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.
 εἰ τοῦτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.“ 273^a = Θ 196
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 275 τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδείδης υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ ᾿δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχεῖν πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“
 280 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ ᾿βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα τῆς δὲ διὰ πρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκ' ἐπελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός· 283 = 101
 „βέβλησαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 285 δ' ἤρῃον ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.“ 285^b cf. Α 288
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης· 286 = Α 384 cf.
 „ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχεσ' ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω 286 = Α 384 cf.
 πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα 288^b sq. = X 266
 αἵματος ἔσαι ᾿Αρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.“ 289 = Y 78
 290 ὧς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἔθυνεν Ἀθήνη
 ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν ᾿τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμῇ δ' ἐξῆλθεν παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ 294 = Θ 260 cf.
 295 αἰόλα παμφανάνοντα, παρέτρεσαν δέ Φοι ἵπποι E 58

272 μῆστωρι Z¹ Plat. Lach. 191 b] μῆστωρε Ar. et mss. cetera (cf. B 767). Redit varietas Θ 108.

273 γε IHVoss] κε mss.

279 τύχωμι A] τύχοιμι mss. cetera.

281 τῆς] ἦ LaRoche probabiliter coll. locis similibus E 66 H 260 Y 276.

282 πταμένη] cf. § 216. || θώρηκ' ἐπελάσθη] -κι πελ. mss.

284 βέβλησαι § 117] βέβληαι mss.

288 πρὶν L] πρὶν γ' mss. cett. || πρὶν γ' ἦ] πρὶν ὅη Nauck.

289 ἔσαι] hoc uno loco Homérico post enunciatum negativum voculae πρὶν subicitur infinitivus.

291-293] dum caput demittit Pandarus ut hastam vitet, feritur; sic Leaf bene explicat locum, qui multum torsit interpretes (putabant alii ex edito loco pugnare Diomedem, alii miraculum fieri, alii aliter).

293 ἐξῆλθεν Ahrens] ἐξελεύθη Ar., ἐξεσύθη Zen. et mss. multa, qui aoristus †, tragicis autem relinquendus videtur; mss. nonnulla ἐξεχύθη, -λάθη, -αυτο. E litteris EΞEΛΥΘΕ „d. i. nach unserer Orthographie ἐξῆλθεν“ vulgatam esse ortam perspexit Ahrens; Brandreth et Christ ediderunt ἐξελεύθη. Cf. vs. 658.

295 παμφανάνοντα § 191] -τόωντα mss., || παρ-έτρεσαν] comp. †.

- ὠκύνποδες· τοῦ δ' αὖθι· λύθη· ψυχὴ τε μένος τε. 296 = Θ 123, 315
- Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακροῶ,
 δφείσας μή πῶς Φοι Φερυσάιαιτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ ἔβαινε λέων ὥς ἀλκι πεποιθὼς, 299 cf. P 4
 300 πρόσθε δέ Φοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην, 300 sq. = P 7 sq.
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα Φιφάχων. ὃ δὲ χερμάδιον ἴλαβε χειρὶ 302 = Θ 321 P 285
 Τυδεΐδης, μέγα φέρον, ὃ γ' οὐ κε δὴ ἄνδρε φέροιεν,
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἶδ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος. 303 cf. P 286
 305 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχύον, ἔνθα τε μηρὸς 304 = M 449 P 287
 ἰσχύῳ ἐνστροφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι· 304* = M 383 cf. A 272
 ὁ θλάσσε δέ Φοι κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας
 ἔστη γυνὴ ἐριπὼν καὶ ὀδράζατο χειρὶ παχείῃ 309 cf. A 355
 310 γαίης· ἀμφὶ δέ F ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310 = A 356
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο φάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστῃ τέκε βουκολέοντι· 312 = I' 374
 ἀμφὶ δὲ φὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆγχε λευκῷ,
 315 πρόσθε δέ Φοι πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψε, 316^b sq. = 345 sq.
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Ἀναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο. 317 cf. v 62
 ἣ μὲν ἐφὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο· 318 cf. 377
 οὐδ' νῖος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσίων

297 ἀπόρουσε] de curru; ἐπόρουσε mss. nonnulla.

299 ἔβαινε] βαῖνε mss.

301 τοῦ γ' interfecit. Leaf mavult ἔο. || ἀντίος] -ον mss. nonnulla.

302^b-304^a] imitatur Verg. Aen. XII 897-900.

303 φέρον] facinus (non = χρεμα apud posteros). || ὃ γ' οὐ κε δὴ ὃ οὐ δύο (γ') mss.; Naber restituit κε (οὐ δύο κ'), nos praeterea inseruimus γ' ad explendum hiatus. PKnight ὃ κ' οὐ δύο γ', Nauck ὃ κ' οὐ δύο, verba minus feliciter ordinantes. Cf. M 447.

304 μιν ῥέα] nonne *ῥεῖά Fε? Cf. A 637 M 381 et de forma corrupta ῥέα § 88.

306 ἐνστροφεται] comp. †.

309 *ὀδράζατο] ἐρεῖσατο mss., quod ver-

bum genitivum non admittit. Genuinam lectionem norat Theocritus XXV 145, vulgata non defenditur versu Hes. Scut. 362. Cf. A 425 N 393 II 486.

310 δέ F(ε) vHerwerden] δέ mss., Eust. δέ οἱ; cf. A 356, 417.

311 ἀπόλοιτο] optativus insolite adhibitus, item A 232 B 81, 242, E 388 (P 70?); cf. I' 453 M 465. Fortasse *ᾠλετ' ἄρ' ἐνθα; vHerwerden ἐνθ' ἀπολώλετ' (neglecto F vocis φάναξ). Cf. § 109.

315 πτύγμ' †. || ἐκάλυψε] prolegendi sensu verbum etiam P 132 X 313 usurpatur; cf. praeterea Φ 321.

316 ἔμεν] forma suspecta, cf. § 126.

317 στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401. || ἔλοιτο] Ar. (?) ὄλοιτο.

- 320 τᾶων ἄς F' ἐπέτειλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἔφους ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοι', ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, 322^a cf. K 416
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους 323 sq. cf. 263 sq.
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 324 = N 401
- 325 'δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 'τίεν ὀμηλικίης, ὅτι Φοι φρεσὶν ἄρτι' ἐφείδει, 326^b = τ 248
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν'. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ 327^a = A 274, 400
 Φῶν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα, O 259
 αἰψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
- 330 ἐμμεμαώς. ὃ δὲ Κύπριδ' ἐπώχετο νηλεὶ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεῶων
 τᾶων αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσι,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ F' ἐλίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὁπάζων, 334^b = P 462
- 335 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρ' ἐπιάλμενος ὀξεί δουρὶ 336^b = A 421
 ἀβληχρὴν εἶθαρ δὲ δόρῳ χροῖα ἀντετόρησε,
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες 'κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρως. 'ρῆε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,

320 *F'(oi)] addidimus. || ἐπέτειλε Nauck] ἐπέτελλε mss.

322 φλοίσβοι' § 59] -βου mss.

323 Αἰνείαιο] -ωο Zen., cf. vs. 263.

326 ἄρτι' ἐφείδει] ἄρτια ἤδη vel ἤδαι mss.; cum loquendi hac formula cf. ἦπια εἰδέναι (II 73 τ 405 ο 39, 557 et ad A 361).

329 κρατερώνυχας ἵππους] Zen. κρατερωνύχες' (ἵπποις) male, vid. § 60 et 64. Verbum μεθέπειν duplicem accusativum alias non adsciscit, sed vid. O 126; Nauck -ὄη ἔπεχε, cf. II 724, 732.

330 Κύπριδ' § 66] Κύπριν mss. — Cypri-dis nomen extra hoc episodium (vs. 422, 458, 760, 883) apud Homerum non invenitur (cf. tamen § 362).

331 ἔην? vid. § 302.

332] iung. ἀνδρῶν πόλεμον coll. Γ 241 § 183.

334 *F'] ὃ' mss.

336-635] in A interciderunt (textum supplevit manus recentior).

336 *χεῖρ' ἐπιάλμενος] χεῖρα μετάλμενος mss. || δουρὶ] χαλκῷ H Lips.

337 ἀβληχρὴν] debilem, item O 178; adi. incertae originis praeterēa redit λ 135 (= ψ 282), ubi vid. || *χροῖα] χρῶς mss. Cf. K 267 A 437. Vitium peperit hiatus et adiectivi ἀμβροσίου (quod cum πέπλου iungendum est) vicinia. Accusativum requiri etiam adiectivum πρυμνόν vs. 339 ostendit; nam male iungi solet ὑπὲρ (τὸ) πρυμνόν (τοῦ) θέναρως. Quae si essent iungenda, omnino scribendum esset πρυμνὸν ὃ, neque enim ὑπὲρ accusativum hoc loco adsciscere potest neque πρυμνόν substantivi loco usurpari; at praestare videtur quod scripsimus, χροῖα πρυμνὸν ἀντετόρησε ὑπὲρ θέναρως.

338] del. Bentley. Vitiosum est οἱ pro Φοι. Heyne coniecit ὃ Φοι, Wiel ὃν αἱ, neuter probabiliter; cum vulgata concinit Ξ 178 et Cypriorum fr. Φείματα μὲν χρῶι' Φέστο τά Φοι Χάριτες τε καὶ Ξραι | ποίησαν.

339 θέναρως] †.

- 340 ἴχωρ, οἶόν περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἵθοπα Φαῖνον,
τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἥ δὲ μέγα Φιφάχουσα ἀπὸ Φέο κάββαλεν νύον. 343^a = x 323
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ Φερύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων 344^b cf. A 363 P
345 κυανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 450
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο 345^b sq. = 316 sq.
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 347^a cf. 101
„Φεῖκε, Διὸς θυγάτερ, πολέμου καὶ δημοτῆτος·
οὐ Φάλις ὅττι γυναικας ἀνάγκιδας ἡπεροπευεῖς;
350 οὐ σύ γ' ἔτ' εἰς πόλεμον πωλήσεται ἥ τέ σ' οἶω
ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ γ' ἐτέρωθι πύθῃται.“
ὥς ἔφαθ', ἥ δ' ἀλύνουσ' ἀπεβήσεται, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν ἄρα Εἵρις ἔλοῦσα ποδὴν νημος ἔξαγ' ὁμίλου
ἄχθομένην ὁδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
355 ἠῶρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἤμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἥ δὲ γυνὴ ξριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιον
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους· 356
„φίλε κασιγνήτος, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
360 ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360 cf. Θ 456
λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βοτὸς οὔτασεν ἀνῆρ,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν καὶ κεν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“ 362 cf. 457
ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.

340-342] iure damnasae videtur vir doctus apud Heynium.

340 ἴχωρ] ἰχώρ mss.; vox nonnisi vs. 416 redit; idem quod αἶμα valet Aesch. Ag. 1480, apud posteros significat serum. || οἶον Bentley] οἶος mss.

342 ἀναίμονες] †.

344 Φερύσσατο] ἐρύσσατο mss. complura.

346 στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

349 οὐ Nauck] ἥ οὐχ mss.; cf. § 8.

350 οὐ σύ γ' ἔτ' Hartman] εἰ δὲ σύ γ' mss., l. a. εἰ δὲ καί.

352 τείρετο δ'] τείρε γὰρ Genov.

353 ἄρα Thiersch] μὲν ἄρ' mss.

356] del. vHerwerden. Intellegi nequit ἐκέκλιτο, fulciendi enim verbum hinc alienum, neque fulciendo sed occullando apud Homerum inservit ὥρῃ, κεκλισθαι autem la-

titandi sensu potuisse usurpari (= κεκαλύφθαι, κεκρύφθαι) falso veteres grammatici et post eos Corssen statuerunt (vid. ad Φ 18); id quod optime refellitur versu Φ 549, ubi verba κλίνειν et καλύπτειν iuncta sunt. Audacius Bentley ἥρι δ' ἄρ' ἐκαλύπτετο, cf. Θ 50. Etiam ἄρ' αὖ κατεῖχετο conicere possit quispiam coll. P 368, 641.

358 πολλὰ] item Φ 368 (l. a. Φ 492?) X 91 et πυκνὰ v 438 (= ρ 198 σ 109), vid. § 26; vHerwerden πολλὰ (formam in textu tradito non obviam) et πυκνὰ proposuit collatis μετάνω Ω 79 ἥες ι 425.

359 φίλε] vid. § 22. || *κασίγνητος § 51] κασιγνήτε mss. pleraque, κασιγνήτ' ἐκκομίσαι cetera. Cf. A 155. || τέ μοι C] δέ μοι mss. cetera.

362 καὶ κεν § 326] γε καὶ ἄν mss.

- ἢ δ' εἰς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 365 παρ δέ τε *Fῖρις* ἔβαινε καὶ ἡνία ἔλάζετο χερσὶ,
 ῥάσκειν δ' ἐλάειν τὼ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνεμος ὠκέα *Fῖρις*
 λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον ἔβαλεν εἶδα·
 370 ἢ δ' ἐν γούνασ' ἔπιπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτην,
 μητρὸς Ἐφῆς· ἢ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα *Fῆν*,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε *Fέπος* τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μασιδίῳ, ὥς εἴ τι κακὸν ὀρέζουσιν ἐνοπῇ;“
 375 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδίης Ἀφροδίτην
 „οὔτά με Τυδῆος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστι.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 380 ἀλλ' ἤδη Ἀναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεῶων
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνασχέο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλλγε ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀττος κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλῶηρος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῶ ἐν κεράμῳ δέδετο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἅατος πολέμοιο,

364 ἀκηχεμένη] § 240. Quoniam adiectivum φίλον in hac locutione addi non solet, coniecimus *ἔβαινε θεὸς ἀκαχημένη ἦτορ (ex-tat ἀκαχημένη in mss. nonnullis).

365 τε Heyne] οἱ mss., Cobet *F* coll. *χ* 233 (vid. etiam ad γ 469), sed cf. *Γ* 262 *Α* 367.

366 ἐλάειν § 191] ἐλάαν mss. || ἀφέκοντ(ε)] ἄκοντε mss. pleraque.

370 γούνασ' ἔπιπτε] -σι πίπτε mss. || Διώνης] *Diones* nomen nonnisi vs. 381 redit (cf. *Diana*, *Διώνυσος*). Vid. h. Apoll. 93 et Hes. Theog. 353.

373 τοιάδ' ἔρξε] ecquid *τοῖ' ἔρρεξε?

374 ἐνοπῇ] hic et vs. parall., *παλαμ*; cf. κατ' ἐνόπα *Ο* 320. Par. 2767 ἐνιπῇ, l. a. ἐνωπί.

381 Διώνη] vid. ad vs. 370.

385-404] postmodo additos esse vidit PKnight; antiquiores tamen sunt Panyasi (fr. 16).

385 μιν] ante vocalem etiam *Z* 176, 501 *K* 347 (?) *Α* 376 (?) productum est.

387 *χαλκῶ ... κεράμῳ] significatur πῖθος, dolium ingens; qualia vasa fictilia esse solebant, hoc vero ex aere fuit. Sic Eurystheus in dolium se abdidit ut Herculeum effugeret. || *χαλκῶ § 61] χαλκῶ δ' mss. || τρεῖς καὶ δέκα] τρισκαίδεκα mss. — Mensis intercalaris hic primum fit mentio, si quidem annus integer isque praelongus significatur (cf. AMommsen Chronol. p. 38).

388 ἀπόλοιτο] de optativo vid. ad vs. 311. || ἅατος] ἅτος mss.

- εἰ μὴ μητρυνὴ περικαλλὴς Ἡερίβοια
 390 Ἑρμεία ἤγγειλεν ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρση
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ Fe δεσμὸς ἐδάμνα.
 ἔλῃ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστῶ τριγλώχινι 393 cf. A 507
 βεβλήκει τότε καὶ μιν ἀνήκεστον ἄλβεν ἄλγος.
 395 ἔλῃ δ' Ἀφίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἰστὸν,
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκε. 397^b = ρ 567
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος αὐτὰρ οἰστὸς
 400 ὦμφ' ἐνι στιβαρῷ ἡλήλατο, κῆδε δὲ θυμὸν. 400^b = A 458
 τῷ δ' ἐπὶ Παίῳν ὀδυνήματα φάρμακα πάσσων 401 cf. 900
 402 ἠκέσατ' οὐ μὲν γάρ τι καταθνήτος γ' ἐτέτυκτο. 402 = 901
 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 νήπιος, οὐδὲ τὸ Φοῖδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱὸς,
 ὅττι μάλ' οὐ δφηναιὸς ὅς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος. 409 cf. H 119, 174
 410 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα κρατερὸς ἔστι, 410^b = N 316 cf.
 φραζέσθω μή τις Φοῖ ἀμείνων σεῖο μάχεται, 9 139 χ 13

403 σχετίως, ὁρμημοφειγός, ὅς οὐκ ὁφείτ' αἰσὺλα θέων,
 ὅς τόξοισιν ἔκῃς θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.

403^b cf. Φ 214 β 232 ε 10

404^b cf. μ 337 ξ 394 σ 180

389 μητρυνή] scil. *Aloidarum*.

390 Ἑρμεία ἤγγειλεν Fick] Ἑρμεία vel -μεία
 ἐξήγγειλεν mss.; comp. †. Cf. N 541 et § 58. ||
 ἐξέκλεψεν] comp. †.

391 ἐδάμνα] cf. § 191.

393 τριγλώχινι] vid. ad Θ 297.

394 καὶ] mss. nonnulla κέν, sic Ar. in
 altera ed.

395 ἐν τοῖσι] verba corrupta; vHerwerden
 dubitanter ἐπὶ τοῖσι, 'addens expectari po-
 tuius τλῇ δὲ Ἰάναξ ἐνέων κομίσας χοροὶ vel
 ciusmodi aliquid. Naber ἐνέροιαι coll. O 188,
 qui tamen locus non probat hunc dativum
 locativi sensu potuisse usurpari.

396 αὐτὸς § 9 et 98] οὐτὸς mss.

397 Πύλῳ] nomen appellativum esse h. l.
 putabat Ar. (= πύλη, cf. vs. 646 I 312 et
 Orci epitheton πυλάτης); vid. ad A 99. —
 Spectatur h. l. fabula de Herculis ad info-

ros descensu; cf. Θ 367. Pyli autem Orcus
 colebatur (Pausan. VI 25 § 3).

401 ὀδυνήματα] epitheton versu parall. et
 A 847 redit; *dolores necans* (§ 281)?

403 sq.] damnarunt Bekker alii; etiam
 Christ spurius censet sed ut ante vs. 398
 collocarentur destinatos.

403 ὁρμημοφειγός] αἰσυλοεργός Ar. || δς]
 ὃ ε' Ar.? || αἰσυλα] tantum locis parall.
 redit; vid. tamen ad r' 202.

406 Τυδεὸς υἱός] καὶ κατὰ θυμὸν Eust.

407 δφηναιὸς] †.

408 τί] sic et τέ Ar. || παππάζουσι] futu-
 rum requirit Naber, at praecedat alterum
 praesens δφηναιὸς (ἔστι). Verbum †, cf. πάππα
 ζ 57; παππίζειν legitur Ar. Vesp. 609, παπ-
 πάζοιεν dixit comicus anonymus apud He-
 sych. et Phot. s. v. — Cum ipsa sententia
 cf. μ 42 sq. I 455 sq.

- μή δ' ἦν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 418 ἔξ ὕπνου γοάουσα φίλους Φοικῆας ἐγείρη,
 414 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.“
 416 ἧ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἔχωρ χειρὸς ὁμόρρην·
 ἦλθετο χεῖρ, ὁδύναι δὲ κατηπιύοντο βαρεῖαι.
 αἰ δ' αὖτ' εἰσοράουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοισι Φέπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· [sq.
 420 sq.^a cf. H 445
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κε Φεῖπω;
 421 cf. α 158, 389
 421^a = 762
 ἧ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιῖσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
 423^b cf. Γ 415
 τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιάδων ἐυτέπλων
 425 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα Φαραιήν.“
 ὧς ῥά τ', ἐμείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 426 = O 47
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆμα Φέργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο Φέργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἄρηι Θοῶ καὶ Ἀθῇνῃ πάντα μελήσει.“ 430 cf. P 515^b ψ
 724^b
- ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὃ Φοι αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἦξετο, Φέτο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

412-415] del. PKnight, unum vs. 415
 Christ. Ex his versibus male intellectis orta
 esse videtur narratiuncula de Diomedis
 uxore servis sui copiam facienti, quam
 Mimnermo adscribit Tzetz. ad Lycophr. 610.

413 γοάουσα § 191] γοάουσα mss.

415] ante vs. 413 collocavit Cobet.

416 ἔχωρ] ἰχώρ(η) vel ἰχώρ mss.; de voce
 cf. vs. 340. || χειρὸς Ar. mss.] χερσίν Zen.

417 ἦλθετο] ἦλθετο mss.; verbum † (ἀπάλ-
 θομαι O 405, 419). || *κατηπιύοντο § 191]
 -όωντο mss.; verbum †.

418 εἰσοράουσαι § 191] -όουσαι mss.

419 κερτομίοισι Φέπεσσι] -οις ἐπέεσσι mss.

422 Κύπρις] vid. ad vs. 330. || ἀνιῖσα]

ἐνιῖσα Ambros.; vid. I 700 Ξ 131 II 691.

423 ἄμ' ἐσπέσθαι] ἄμα σπείσθαι mss. multa.
 Cf. § 247.

424] del. PKnight. || τῶν] novicium pro
 τῶν, cf. § 56. || ἐυτέπλων] βαθυκόλπων
 Plut. Mor. 739c.

425 χρυσῇ § 18 et 61] χρυσῇ mss. ||
 καταμύξατο] sic (i. e. κατ-αμύξατο) Ar., mss.
 pleraque κατεμύξατο. Comp. non redit (sim-
 plex ἀμύσσω A 243 T 284).

426 ῥά τ', ἐμείδησεν] φάτο, μεῖδησεν mss.

427 χρυσεῇν § 18 et 61] χρυσῇν mss.

433] cf. A 249.

434 ἦξετο] ἤξετο mss.

435 κτεῖναι] κτάμεναι? vid. vs. 261.

- τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων, 436 cf. Γ 379 γ 442
 τρὶς δέ Φοι ἐστυφέλιξε φαιρινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων. 436^a = II 784 γ 445
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος, 437 cf. II 703 sq.
 δ Φεινά Φ' ὁμοκλήσας προσέφη Φεκάφεργος Ἀπόλλων 438 sq. = II 705 sq.
 440 „φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσι 438 sq.^a = γ 447
 Φῖσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον 438^b = 459, 884
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“ Φ 227
 ὧς ῥά τοι, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω, 443 cf. II 710
 μῆνιν ἀλευάμενος Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος. 444 = II 711
 445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου ῥ' ἔθηνεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ ἔν ἱερῇ, ὅθι Φοι νηὸς ἐτέτυκτο
 ἦ τοι τὸν Αἰνῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα 447 cf. h. Ap. 159
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκόντό τε ῥ' ὑδαίνον τε.
 αὐτὰρ ὁ Φεῖδωλον ῥ' ἐϋξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 450 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ Φίκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
 ἀμφὶ δὲ Φεῖδῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 ῥ' ὄησον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 452 sq. = M 425
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισῆμά τε περὶ ῥέοντα. sq.
 δὴ τότε Θουρόν ῥ' Ἀρηα προσηγύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 455 „Ἄρες ῥ' Ἀρες βροτολογίῃ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐ κεν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης Φερύσαιο μετελθὼν,
 Τυδεΐδην, ὅς νῦν καὶ κεν Αἰὶ πατὴρ μάχοιτο; 457 cf. 362
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 458 sq. = 883 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος.“ 458^b = P 601 cf.
 460 ὧς Φειπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, Θ 328 γ 277 ω 398

439 *F' δ' mss.; cf. II 706 γ 448.

443 τυτθόν] sic Ar., alii olim πολλόν, ut II 710.

444 ἀλευάμενος] ἀλενόμενος Ar. et mss. nonnulla, male, vid. § 180.

445 ὁμίλου] ὁμίλοο? cf. § 59.

446 ἐν § 315] εἰν mss. multa. || νηὸς Leaf] νηὸς γ' mss.

448 ἀδύτῳ] vox rediv. vs. 512 h. Ap. 523, cf. h. Merc. 247. || ῥ' ὑδαίνον] κήδαινον Dacieria, idem vel κήδευον v. Horwerden, quoniam κῶδος et κυδαίνειν non de corporis praestantia sed de dignitate vel honore solent dici; vulgatam tamen satis tueri videntur A 405 al.; cf. § 438 π 212.

449-453] fortasse recentis sunt originis;

quamquam e versu 451 videtur fluxisse Stesichori (an Hesiodi? schol. Lycophr. 822) inventum, non ipsam Helenam sed eius imaginem a Paride Troiam esse abductam (Plat. Phaedr. 243a), quam fabulam sequitur Euripides in Helena.

451 δὲ Bentley] δ' ἄρ' mss.

452 ὄησον § 191] ὄησον mss. f || στήθεσσι] -σσι mss. pauca; vid. ad M 401.

453 λαισῆμα] scuta; vox non nisi M 426 rediv.

454 προσηγύδα] -δαε? vid. § 191.

455] vid. ad vs. parall.

456 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

457 καὶ κεν § 326] γε καὶ ἂν mss.

458 Κύπριδα] vid. ad vs. 330. || πρῶτον] πρῶτα mss. multa, sed cf. vs. 883.

F. H. J. von der Hagen, Wackerhagen, G. H. H. III
 Leipzig, 1840.

Τρώων δὲ στίχας οὗλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
 Φειδόμενος Ἀκάμαντι Θοῶ ἡγήτορι Θορηκῶν,
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσ' ἐκέλευε·

„ὦ νῆες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,

464 cf. A 338

465 εἰς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν ἀγανόν;
 εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλῃσ' ἐν ποιητῇσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὃν Φῖσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίφῳ,
 Αἰνεΐας, νῆος μεγαλήτορος Ἀρχίαο.

468 cf. 247

ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σάωσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.“

470 ὧς Φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου.

470 = 792 Z 72
etc.

ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλ' ἐνεΐκεσεν Ἐκτορα δῖον·

„Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;

ᾧ φῆς ποθ' ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν' ἡδ' ἐπικουρῶν

οἷος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισι τε σοῖσι.

475 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ Φιδέμεν δύνάμ' οὐδὲ νοῆσαι,

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὧς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμες δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔννευεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἴκω·

τηλόθι γὰρ Λυκίῃ Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι·

479 cf. B 877

480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,

κὰδ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ Φέλδεται ὅς τ' ἐπιδευής.

ἀλλὰ καὶ ὧς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτός

461 Τρώων] Τρωάς codices pauci et olim libri Sinopensis Cyprius Antimachi, quae forma est parum Homericā; cf. § 7. || οὗλος] vid. ad B 6.

462] del. PKnight. || Θορηκῶν] forma novicia pro Θορηκῶν, vid. § 17; praeterea suspicionem movet correpta syllaba quae praecedat.

463 -εσσ' ἐκέλευε] -εσσι κέλευε (-σε) mss.

464 νῆες PKnight] νηῖς mss., cf. § 78.

465 τί ἔτι] de hiatu vid. § 100 et ad § 136. || *ἀγανόν] Ἀγαιούς mss., l. a. Ἀγαιῶν. Vitiosum est -οις pro -οισι (§ 60), ferri autem nequit Ἀγαιῶν, nam sic κτείνεσθαι = κτείνειν esset accipiendum. Correctionem nostram tuentur H 386 K 563 II 103 etc.; ἀγανοί et Ἀγαιοί etiam in schol. β 209 confunduntur. Nauck μαίνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀγαιῶν, cf. vs. 717.

466 *εἰς § 8] ἦ εἰς mss.; Nauck ἦ εἰς ὅ

κ'. || ποιητῇσι Zen. mss.] -τοῖσι Ar.; femininum certum est II 636, sed εὐποίητον πυρ-ἀγρον est traditum γ 434.

467 ὃν Eust.] ὃν τ' mss.

470 Θυμὸν τε Bentley] καὶ Θυμὸν mss.

471 μάλ' ἐνεΐκεσεν] μάλα νείκεσεν mss.

473 φῆς] sic Ar., φῆς mss. multa. || ποθ' § 322] που mss.

474 γαμβροῖσι] leviris; eodem sensu N 464, 466 usurpatur, alibi sensu generis; cf. νυός et vid. ad I 49.

475 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

477 ἡμες § 92] ἡμεῖς mss. || ἐννευεν] sic Ar.; vid. ad B 131 Φ 586.

478 ἴκω Bekker] ἦκω mss.; cf. ν 325 et ad β 28.

479 τηλόθι § 322] τηλοῦ mss.

481 τὰ Bekker] τὰ τ' mss. || ὅς τ' § 2] ὅς κ' mss. multa, ὅς L; vid. ad A 547.

- ἀνδρὶ μαχέσασθαι ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἶόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
- 485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὀάρεσσι.
μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνον πανάγροιο Φαλόντες,
ἀνδράσι δυσμενέεσσι Φέλωρ καὶ κύρμα γένησθε,
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσωσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὕμην.
- 490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
ἀρχοὺς λισσομένῃ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.“
ὥς ᾤετο Σαρπηδῶν, ὃάκε δὲ φρένας ἔκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖς,
- 495 πᾶλλον δ' ὅξεε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀφολλές οὐδ' ἐφόβηθεν.
ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλφὰς
- 500 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
αἳ δ' ὑπὸ λευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κονισάλω, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
- 505 ἅψ ἐπιμισγομένων, — ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡμιοχῆες, —
οἳ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς ᾤερον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,

484 Ἀχαιοὶ ἦ] hiatus vitiosus, cf. v 166 et § 14.

486 ὀάρεσσι] ὥρεσι mss., cf. I 327.

487 ἀψῖσι] † (Ar. ὤ). De re cf. χ 386, 469. || πανάγροιο Φαλόντες Bentley] ἄλδντε πανάγρου mss. duplici vitio, neque enim dualis neque alpha productum participii (Φ)αλόντες potest defendi; minus tamen certam Bentlei correctionem reddit syllaba -αγρ- praeter necessitatem correpta (vid. § 25). Adiectivum πάναγρος †.

492 ἐχέμεν] *σχεμέμεναι? cf. A 302 et § 126. || κρατερὴν] χαλεπὴν mss. multa. || ἀποθέσθαι] ἐπιθέσθαι Naber coll. M 409-414, ὑποδέχθαι Nauck. Vulgata sana videtur, vert. repellere crimina; opp. ἀνῆλπει β 86, ἀναθήσει X 100.

495 *ὅξεε δοῦρε] ὅξεα δοῦρα mss.; ὅξεα δοῦρε Bekker, recte praefereus substantivi dualem (vid. Z 104 A 212) sed male adiectivi adiungens pluralem. Cf. I' 18 A 43.

496 φύλοπιν] -πίδ'? cf. § 66.

497 ἐφελίχθησαν § 41] ἐλελίχθησαν mss.

499-502] similis est comparatio N 588 sqq.

499 φορέει] *φορέη verum videtur.

500 λιμῶντων] verbum † (λιμνητῆρ N 590). || ὅτε τε] εὐτ' ἂν Ptolemaeus.

501 κρίνη] κρίνει mss. multa.

502 λευκαίνονται] verbum reddit μ 172. || ἀχυρμαί] †.

503 ὑπερθ'] Naber ἐπερθ' coll. B 150 I' 13 A 151, 282 4' 365.

504 πολύχαλκον] vid. P 425 γ 2 o 329.

- πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράαινεν ἐφετμὰς
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅς μιν ἄνωγε
 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ῥ' Ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἣ γὰρ ἔα ῥέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πῖονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος ῥάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν, 514^b sq. = H 307 sq.
 515 ὥς F' ἔφιδον ζῳόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι,
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρε
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα. 518^b cf. A 440
 τοὺς δ' Αἶαντε δῶ καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὠτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδέδφισαν οὔτε Φωκᾶς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι Φεφουκότες, ἃς τε Κρονίων 522^b = A 27
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
 525 ζαχαίων ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόνετα
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες·
 ὧς Δαναοὶ Τρωᾶς ῥέμενον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο. 527 = O 622
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίταε πολλὰ κελεύων· 528^a = Γ 449
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε, 529^a = O 561
 530 ἀλλήλους τ' αἰδεσθε κατὰ κρατερὰς ὕσμινας. 530-532 = O 562 [sqq.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἡὲ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

508-511] del. Haupt, vs. 512 initio Φοῖβος; δ' scribens.

508 ἐκράαινεν L] ἐκράαινεν mss. cetera; vid. § 267.

509 χρυσάορος Naber] χρυσάορου mss.; cf. O 256 h. Ap. 123 Cer. 4 (?) Hes. Oper. 771. — Aurens *ensis* cur Apollini h. l. tribuatur non liquet. || ἄνωγε § 225] ἀνώγει mss.

511 ῥέλεν] activum suspectum, cf. § 275;

*ἣ γὰρ ῥέλετ' Ἀργεῖοισιν? || ἀρηγῶν] sic Ar., ἀρηγός mss. nonnulla.

512 ἀδύτοιο] vid. ad vs. 448.

515 ἀρτεμέα] adi. nonnisi vs. par. redit.

516-518] del. Leaf.

516 οὐ τι] οὐδέν D, cf. § 100.

517 ἄλλος] non est Homericum sensu cele-

rus; Heyne coniecit αἰπός. || ἀργυρότοξος] substantivi vice hoc uno loco fungitur.

523 νηνεμῆς] genitivus temporis, qualis apud Homerum nullus recurrit.

525 ζαχαίων PKnight] ζαχαίων mss.; vox cum verbo κραῦσαι (§ 179) cohaerens M 347, 360 N 684 recurrit, cf. § 73. Nauck ἀκραῶν (melius ἀκραίων), cf. β 421.

528 ἐφοίταε § 191] ἐφοίτα mss.

530 αἰδεσθε § 289] αἰδεῖσθε mss.; vid. versus sequens.

531 αἰδομένων] sic Ar. h. l. et O 563, αἰδομένων δ' mss. pleraque. Naber διεμένων, quod participium apud Hom. non extat (legitur tamen Aesch. Suppl. 819 Eum. 357, 385). || σάοι § 62] σόοι mss.

- ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, ἔβαλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεία ἔταρον μεγαθύμου, *Δηϊκόωντα*
- 535 *Περγασίδην*, ὃν *Τρῶες* ὁμῶς *Πριάμοιο* τέκεσσι
 ἔτιον, ἐπεὶ *Θοὸς* ἦσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ἔα κατ' ἀσπίδα δουρὶ ἔβαλε κρείων *Λαγμέμωνων*
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ἴφισατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε·
- 540 ἴδούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἔνθ' αὖτ' *Αἰνείας* *Δαναῶν* ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε *Διοκλέους*, *Κρήθωνά* τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ἔα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐν κτιμένῃ ἐνὶ *Φηργῇ*
 ἀφνειὸς βιότιοι, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
- 545 *Ἀλφειοῖ*, ὅς τ' εὐρὺν ῥέει *Πυλίων* διὰ γαίης·
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσι *Γάνακτα*
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε *Διοκλέα* μεγάλθυμον,
 ἐκ δὲ *Διοκλέος* διδυμάονε παῖδ' ἐγενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν *Φειδότη* πάσης.
- 550 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἔϊλιον εἰς ἐύπωλον ἄμ' Ἀργεῖοισιν ἐπέσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδης' *Λαγμέμονι* καὶ *Μενελάῳ*
ἄρτυμένῳ τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε.
 οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσι
- 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ *Γίφρια* μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραῖζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὅξει χαλκῷ·
 τοίω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' *Αἰνείαο* δαμέντε
- 560 καππεσέτην, ἐλάτῃσι *Φεφοικότε* ὑψηλῇσι.
 τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηι φίλος *Μενέλαος*,

[sq.
 538 sq. = P 518
 538 = ω 524 cf.
 J 138
 539^a = 616
 540 = J 504

540^b = B 823

[P 249
 552^b = H 373, 470
 553^b = II 502

555^b = ρ 316 cf.
 O 606

561 cf. P 346
 561^a cf. 610

534 *Αἰνεία* § 55] *Αἰνείαο* O, *Αἰνείω* mss.
 cetera. || *μεγαθύμου* -μοο? vid. § 59.

536 ἦσκε] ἔσκε mss.

538 ἴφισατο § 201] εἴσατο mss. || *χαλκός*]
 καὶ τῇ; mss. multa.

542 *Διοκλέος* § 73] -κλήος mss. || Ὀρσί-
 λοχον] vid. ad vs. 546 sq.

544 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

545 *Ἀλφειοῖ* § 59] -οῦ mss.

546 sq. Ὀρσίλοχον et Ὀρσίλοχος] Ὀρσίλοχον

et Ὀρσίλοχος Ar. D² Townl. Genov.; cf.
 γ 489.

547 sq. *Διοκλέα* et -κλέος § 73] -κλήα et
 -κλήος mss.

553 τῷ] *τότε? || *θανάτοιο* ἐκάλυψε] -τοιο
 κήλ. mss.; cf. § 59.

554 οἷω τῷ γε] verba mire collocata;
 οἷω τ' αὖτε Heyne, οἷω ὄφρα Nauck, τῷ οἷω
 τε Foerstemann.

560 *λοικότε* Ar. L Mosc.] -τε; mss. cett.

- βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ, 562 = A 495
 σείων ἐγγεῖτην τοῦ δ' ὥτρυνεν μένος Ἴαρος,
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἔφιδ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565^b = N 653
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ Ὀφεί ποιμένι λαῶν, 566^a = A 495
 μῆ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλκει πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χειρᾶς τε καὶ ἔργαα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἔχτην μεμαῶτε μάχεσθαι
 570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστῆς, 571 cf. O 585
 ὥς ἔφιδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οὐ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς Ἰέρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δφειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 575 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισ' ἐμαχέσθην.
 ἔνθα Πυλαιμένεα Ἰφελήτην ἀτάλαντον Ἴαρι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 ἐσταότ' ἐγγε' ἔνυξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,
 ἐσθλὸν Ἀτρυμιάδην, — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους, —
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λευκὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησι.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφε' ἤλασε κόρσην· 584^b cf. N 576
 585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνφεργέος ἔκπεσε δίφρου
 κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους. 585 = N 399
 δφηθὰ μάλ' εἰστήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης, 585 sq. cf. II 742
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι. sq.
 τοὺς ἱμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.
 590 τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στήχας, ὄροτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 590^b sq. = A 343

565 ἔφιδ' ἴδεν mss.

567] non sine causa damnat PKnight. || πάθοι] πάθῃ mss. pleraque. || σφας] σφεας mss. complura vitio metrico; male Ahrens sse. Cf. π 372 et § 92.

575 πρῶτοισ' ἐμαχέσθην] -οι μαχ. mss.

576] non concinere versum N 658 multi observarunt.

578 κλειτὸς] κλυτὸς mss. metro invito.

579 ἐγγε' ἔνυξε] ἐγγεῖ νύξε mss.; vid. § 71.

584 ξίφε' § 71] ξίφει mss.

586 κύμβαχος] adi. redit O 536, sed ibi alio sensu; vid. etiam II 379. || ἐπὶ — ὤμους] cf. Verg. Aen. XII 293 (*involutur in caput inque humeros*). || βρεχμόν] †, occiput.

587 εἰστήκει] ἐσθήκει Δρ. || ψαμάθοιο] (ῥ') ἀμάθοιο mss. pleraque. Discrimen, quod hoc loco et h. Ap. 439 statuerunt grammatici inter ψάματος arena littoralis et ἄματος pulvis, ab ipsis fictum videtur.

κεκληγώς· ἕμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα Κυδοιμόν ἀναιδέα δημοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃ πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
595 ῥοίταε δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὅπισθε.

τὸν δὲ Φιδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόφῳ ποταμῷ Ἰλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα Φιδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
600 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάξετο, ῥεῖπέ τε λαφ'.

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαναμάζομεν Ἐκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμνευαι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει
καὶ νῦν Φοι πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶ ἀνδρὶ Φεφοικώς.
605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
Φείκετε, μὴδὲ θεῶ μενεαίνετε Φῖφι μάχεσθαι.“

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε Φειδότε χάρμη,
ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε, Μενεσθέα Ἀγχιάλόν τε.
610 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγοι υἱόν, ὅς ῥ' ἐν Ἀπαισῷ
ῥαῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ Φε μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσουσα μετὰ Προϊάμον τε καὶ νῆας.

591 κεκληγώς] -γγώς? cf. § 223.

593 ἀναιδέα] vid. ad A 521.

594 παλάμῃ] -μησι mss.; pluralis hic ferri nequit, -μηφι autem extat I' 338, 368 II 139 q 4. Redit vitium @ 111 II 74, vid. etiam A 238; dubitari potest O 411, 677 ε 234.

595 ῥοίταε § 191] ροίτα mss.

597 ἀπάλαμνος] †, imperitius (παλάμη saepius). || πολέος πεδίοιο] vid. ad B 785.

603 πάρα εἷς] hiatus vitiosus; Bentley πάρα τις coll. vs. 185, Fick πάρα εἷς; Nauck πάρ' εἷς, quae non est sincera forma (cf. § 91). Redit vitium P 98.

605 πρὸς] malumus ποτὶ, cf. § 25 et 315.

606 θεῶ Nauck] θεοῖς mss.; cf. § 60. || μενεαίνετε Heyne] μενεαινέμεν mss.

609 ἐν § 315] εἰν mss. || Μενεσθέα] Με-

νέσθην mss., Μενεσθῆν Ar., alii Μενέσθην, Μενεσθῆ' Christ; cf. § 76. || Ἀγχιάλον] vid. ad B 640.

612 Σελάγοι § 59] -γου mss. || υἱόν] vid. § 17. — Quoniam duriores sunt versus numeri, tentavimus *καὶ βάλ' υἱόν Σελάγοι Ἀμφίονα, coll. λ 262, 283. Nomen Ἀμφιος tamen etiam B 830 occurrit. || ἐν Ἀπαισῷ dubitanter Heyne] ἐν Παισῷ mss., quam lectionem agnoscunt Steph. Byz. s. v. Ἀπαισός et Herodian. π. μον. λέξ. p. 38 Dind.; vid. B 828.

613 πολυκτῆμων πολυλήϊος] cf. I 125 [sq.]. Multa habebat bona omnia pacisve artibus parata (κτητά), multa etiam praedatus erat (ληστιά). Adi. πολυλήϊος rediv. h. Merc. 171, cf. παυλήϊος § 550.

614 ἐπικουρήσουσα] †.

- 615 τὸν δα κατὰ ζωστήρα ῥάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615 cf. P 578
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος, 616* = 539
 ῥοῦπῃσεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὀξέα παμφανάοντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα ἔδυνήσατο τεύχεα καλὰ 621 sq. = N 510
 ὁμοίῳ F' ἀφελέσθαι ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι. sq.
 ῥδεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
 625 οἳ Fe μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625 sq. = A 534
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος ῥελεμήχθη. sq.

- ὧς οἱ μὲν ῥονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην· 627 = 84
 Τληπόλεμον δ' ῥρακλεῖδην, ἡνὶν τε μέγαν τε, 628 cf. B 653
 ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 630 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630 = Γ 15
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο, 631^a cf. ω 515
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε· 632 cf. N 306 π
 „Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη 460 q 74
 πτωσσέμεν' ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμενοι φῶτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 ἔμμεν', ἐπεὶ πολλὸν κελίων ἐπιθεύεαι ἀνδρῶν,
 οἳ Διὸς ἐξεγίνοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων. 637^a cf. γ 305
 ἄλλοιόν τινά φασὶ βίην ῥρακλεεῖην
 ἔμμεν', ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα· 639^b = λ 267
 640 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος

619 παμφανάοντα § 191] -νώντα mss.

620 νεκροῦ] νεκρόο? cf. § 59.

622 *F'] addidimus, item Cobet in schedis.

623 ἀμφίβασιν] †, *defensionem* (Troianos caesi corpus ἀμφιβεβηκότας, vid. ad A 37). Cf. πρόβασιν β 75. || ἀγερώχων] vid. ad B 654.

627-698] apparet postmodo esse additos, fortasse ab eodem homine qui Rhodiorum mentionem Catalogo inseruit; vid. ad B 653 sqq.

630 ἰόντες] ἰόντε Ar. in altera ed.

634 πτωσσέμεν' § 125] -ειν mss.

636 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

638 ἄλλοιον Tyrannio, ut π 181] ἀλλ' οἶον Aristoph. Ar. mss., ut δ 242 λ 519. || ῥρακλεεῖην § 73] -κλεῖην mss., Zen. ῥρακλεῖην metro invito (? -κλεῖην Lehrs).

639 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss. || θρασυμέμνονα] nonnisi versu parall. redit.

640 sqq.] Laomedontis filiam Hesionen cum a belua servasset Hercules (cf. γ 145 sqq.), equis regis (cf. vs. 265 sqq.), mercede pacta, destitutus urbem expugnavit.

640 ὅς] ὡς Ambr.

Ἔξ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισι
 Φίλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, ἡγήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν δίομαι ἄλλαρ' ἔσεσθαι

645 ἐλθόντ' ἐν Λυκίῃς, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὅπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀφίδαο περῆσειν.“

646^b cf. Ψ 71

τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὼς, ἀντίον ἤθδα·

„Τληπόλεμ', ἣ τοι κείνος ἀπώλεσε Φίλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃφιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,

650 ὅς ῥά μιν εὖ ἔφρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν

652 = A 413

ἔξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀφιδι κλυτοπώλῳ.“

653^bsq. = A 444sq.653^bcf. A 749 B 848

654 cf. II 625

655 ὧς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος

Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ

ἐκ χειρῶν ἦξαν· ὃ μὲν ἔβαλεν αὐχένα μέσσον

Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ·

[X 466

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ξεβεννή νύξ ἐκάλυψε.

659 = N 580 cf.

659^b cf. N 425

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχει μακρὸν
 ἔβεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμάουσα,
 ὅστέφ' ἐγχροίμφθεισα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνε.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι

ἐξέφερον πολέμοιο· ἔβαρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν

665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε

667 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφέποντες.

666 μῆροί· ἐκφραγεῖσαι δόρυ μέλινον, ὅφρ' ἐπιρραῖη,

641 οἷος σὺν Fick coll. P 145] οἷος σὺν
 mss. pleraque, οἷσιν D Mosc. Neque prae-
 positio abesse potest neque ferendum est
 -ης pro -ῃς (cf. § 57).

649 ἀφραδίῃφιν] -ῃσιν mss.

650 ῥά μιν εὖ] *μιν εὖ?

653 τεύξεσθαι] pass. †, cf. § 236. Pepp-
 mueller γ' ἔσσεσθαι coll. λ 444.

654 κλυτοπώλῳ] epitheton Orci nonnisi
 locis parall. reddit, ex Homero autem illu-
 strari nequit, sed cf. fabula de raptu Pro-
 serpinae. Etiam in arte Etruscorum mortis
 deus et equus iungi solent.

656 ὁμαρτῇ] ὁμαρτή Ar., ὁμαρτή mss. ple-
 raque; cf. § 319.

657 ἦξαν] sic Ar., ἦξαν Ambr.

659 *ὀφθαλμῶν] -μῶν mss. Vitium aut
 hiatus peperit aut locutio subsimilis κατ'
 ὀφθαλμῶν ἔχουτ' ἀχλύς (vs. 696 alibi). Cf.
 Ξ 438 II 325, 503; simillima vitia repe-
 rinuntur I 503 & 64.

661 περιλήκειν Ar.] -κει mss. multa. ||
 μαιμάουσα § 191] -μῶσσα mss.

665 μὲν] l. a. ol.

666] del. vHerwerden coll. & 94, 533. ||
 μῆροί· § 59] μῆροῦ mss.

- Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· ὀνόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 670 τλήμονα θυμὸν ἔχων, ῥαίμηνσε δέ Φοι φίλον ἦτορ·
 ῥαίμηνσε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὃ γ' ἔτι πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μῦθον ἦεν
 675 Ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν' ὅξει χαλκῷ·
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων ῥάπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὃ γε Κοῖρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων ἵκτανε δῖος Ὀδυσσεύς,
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν ὀνόησε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ·
 ῥῆθ' δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,
 δφείμα φέρων Δαναοῖσι· ῥάρη δ' ἄρα Φοι προσιόντι
 Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφνδνὸν ἔφειπε·
 „Πριαμίδη, μὴ δὴ με Φέλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
 685 κτεῖσθαι, ἀτάρ μ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἶων
 ἐν πόλιν ὑμετέρη, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγὼ γε
 νοστήσας Φοῖκόνδε φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.“
 ὧς ῥά φησιν, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ,
 690 ἀλλὰ παρήμην λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
 ὣσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 εἶσαν ὑπὲρ αἰγιόχοιο Διὸς περιβάλλει φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα Φοι μῆροῦ δόρυ μέλινον ὧσε θύραζε
 695 Ἰφθιμος Πελάγων, ὅς Φοι φίλος ἦεν ἐταῖρος.

673 γ' ἔτι Nauck] γε τῶν mss.; vid. ad K 506.

678] cf. Verg. Aen. IX 766 Ov. Met. XIII 258.

682 Φοι προσιόντι] Naber μιν (an Fε?) προσιόντα coll. Θ 378, item Ξ 504 Ω 705 β 249 τ 463.

683 ἔπος] neglecto F. Bentley ingeniose ῥάρη δ' ἄρα Φοι Διὸς υἱὸς | Σαρπηδὼν προσιόντι, Fεπος etc.

685 *ἀτάρ μ' (οι)] ἀλλ' mss. vitio metrico;

vid. § 14 et E 848 Θ 126 Α 836 Ο 118, 473 P 300 T 9; simile est vitium ξ 41.

686 πόλιν § 74] πόλιν mss.

690 λελιημένος] vid. Α 465.

693 φηγῶ] hac voce non *fagus* indicatur sed *quercus*, quae tamen species intellegatur incertum. Eadem arbor, prope portam conspicua, commemoratur (Z 237) H 22, 60 I 354 Α 170 Φ 549.

695 Πελάγων] Σελάγων Ptolemaeus Oroandae.

τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν ἔχρυ' ἀγλὺς·
 αὐτὶς δ' ἀμπνύθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ἔζωργε' ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφῆτα θυμόν.

696^b = Π 344 cf.
 γ 321^b, 421^a γ 88^b

698^b = ε 468

- Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρῃ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 ἄχζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρῃα.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δεύτατον ἐξενάριξαν
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 705 ἀντίθεον Τεύθραν', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτωλὸν Φοινόμεον τε,
 Φοινοπίδην θ' Ἑλένον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,
 ὅς ῥ' ἐν Ἰλῇ νάϊσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
 λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πᾶρ δέ Φοι ἄλλοι
 710 νᾶϊον Βοιωτοὶ, μάλα κίονα δῆμον ἔχοντες.

[692

703 cf. Α 299 Π

703^a = Θ 273

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 αὐτὴν Ἀθηναίην φέπεα πετρώοντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγυλόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 ἔλῃον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὐτω μαλινεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρῃα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

711 cf. Φ 418

711^a = Η 17 cf. Ι'

712 = Η 18 [21

713 sq. = Φ 419

713 = Α 69 [sq.

714 = Β 157

716 = Β 113

718 = Α 418

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

719 = Β 166 cf.

Θ 381

- 720 ἣ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυνας ἦντυεν ἵππους

720 sq. = Θ 382sq.

697 ἀμπνύθη Α'] ἀμπνύθη mss. cetera;
 cf. Ξ 436 et § 186. L. a. ἀμπνύθη, sic Ar.?
 vid. X 475.

698 ἔζωργε' § 191] ἔζωργει mss. — Alias (Z
 46 K 378 Α 131) de iis qui vivi capiuntur
 usurpatur ζωρέω (ζω- et ἄργειω), hic excitare
 significat, a verbo ἐγείρειν igitur repeten-
 dum. || κεκαφῆτα θυμόν] animum efflantem
 (anhelum). Cf. ε 468 et ἐκάπυσσε X 467.

700 προτρέποντο Ar. mss. | l. a. τράποντο. || ἐπὶ]
 sic Ar., alii olim ἀπὸ. De genitivo vid. Γ 5.

703 δεύτατον Naber] δ' ὕστατον mss. Cf.
 vs. 17. || ἐξενάριξαν Ar.] -ξεν mss. multa.

705] vid. ad Α 9.

706 Τρῆχον] Τρίχονα Fick, heroem epony-
 mum urbis Aetolicae Trichonii significari
 ratus. || Αἰτωλὸν Bentley] Αἰτώλιον mss.

707 αἰολομήτην] †, fulgenti mītra insignem.
 Cf. Α 137.

708 Ἰλῇ] Ἰλῆη Zen. Vid. ad Η 221. ||
 μεμηλώς] participium redit Ν 297 et 469,
 ibi quoque adiecto genitivo. Propter vim
 transitivam Nauck μεμηλώς (μεμαλώς) proposuit.
 Apud Hes. Oper. 231 μεμηλώς non de eo qui
 curat sed de re quae curae est usurpatur.

716 ἐντειχέα Nauck] -χεον mss.

717 οὖλον] vid. ad Β 6.

720 ἦντυεν] ἔντυεν mss.

- Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι· 721 cf. Ξ 194
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς ῥάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα, ὀκτώκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφί.
 τῶν ἧ τοι χρυσέη *Εἷνυς* ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
 725 *χάλκε'* ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα *Φιδέσθαι*
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσι περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθε.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσι
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.
 τοῦ δ' ἔξ ἀργύρεος θυμὸς πέλετ'· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 ὀδῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανυ' ἔριδος καὶ ἀντῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο, 733-737 = Θ 384
 πέπλον μὲν κατέχευε *Φεανὸν* πατρὸς ἐπ' οὐδῶ, sqq.
 735 ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσὶ
 ἧ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον ὀθωρήσατο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ῥάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 δφεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται,
 740 ἔν δ' Ἑρις, ἔν δ' Ἀλκή, ἔν δὲ κρυόεσσα *Φωκὴ*, 739 cf. Α 36 sq.
 ἔν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δφεινοῖο πελώρου, 741 cf. λ 634
 δφεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο. 742^b = Μ 209 π 320
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ὀθέτο τετραφάλῃον 743 = Α 41

734—736 Zen. —

722] *currus capsum, qui satis levis esse solebat, quamdiu nullus eius usus erat in basi (βασις) fuisse positum et linteo operitum, e Θ 441 intellegitur; cf. B 777. || ὀχέεσσι] ὀχέεσσι mss. pleraque vitiose pro ὀχέεσσι.*

723 *χάλκεα]* de hiatu vid. § 15; *χάλκε'* Bentley. || *ὀκτώκνημα* Cobet] *ὀκτάκνημα* mss.; adi. †. || *ἀμφί]* *ἀμφίς* mss.; cf. § 316.

724 *χρυσέη]* cf. § 18 et 61.

725 *ἐπίσσωτρα]* *canthi*; *ὀπίσσωτρα* Par. 2766 et olim alii; cf. Α 537 Υ 394, 502 Ψ 505, 519. Etymon incertum, sed priore vocis partem esse praepositionem *ἐπι-* docet compositum *ἐπισσωτρος* Ω 578, si sana est ea vox. || *προσαρηρότα]* comp. non redit.

726 *πλημναι]* *modioli*; nonnisi Ψ 339 vox redit.

727 *χρυσέοισι]* cf. § 18 et 61.

729 *πέλετ'* *πέλεν* mss. Praesens, quod in vicinia constanter adhibitum est, hic quoque requiri intellexit Bentley, *πέλει* scribens; praestat tamen forma medialis, vid. § 275.

730 *λέπαθνα]* lora pectoribus equorum circumliganda; vox Τ 393 redit.

734 **οὐδῶ]* *οὐδέι*. Voces *οὐδας* et *οὐδός* confusae sunt etiam Θ 385 Ω 527. Vid. ad ρ 196.

736 *ἦ δέ]* l. a. ἦδὲ ab Ar. reiecta.

738 *θυσανόεσσαν* A¹ Lips.] *θυσσ.* mss. cetera male; vid. § 21 et ad B 448.

739 *ἐστεφάνωται]* -το mss. multa; vid. ad vs. 729.

743 *ἀμφίφαλον ... τετραφάλῃον]* adi. re-

- χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
- 745 εἰς δ' ὄγεα φλόγεα πός' ἐβήσето, ἄλξετο δ' ἔγχος [sqq.
745-752 = C 389
746 sq. = α 100 sq.
746^a = Π 141, 802
T 388
- βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίγῃας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμόπατρα.
- Ἥρη δὲ μάλιστα θυῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους
αὐτόμαται δὲ πύλαι ἔμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
- 750 τῇσ' ἐπιτετράφεται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε 750^b cf. A 497
ἡμὲν ἀνακλῖναι πνικινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 751 cf. λ 525
- τῇ δ' αὖτ' αὐτῶν κεντρονηκέας ἔχον ἵππους.
ἡῦρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἦμενον ἄλλων 753^b sq. = A 498
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι. sq.
- 755 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε 756^b = Ω 361
„Ζεῦ πάτερ, οὐ νέμεσίξ' Ἄρη τάδε κατερεῖ Φέρρα, 757 cf. 872
ὁσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οἱ δὲ Φέκηλοι 759^a = B 214
- 760 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὐ τινα Φοῖδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ δ' αὖ τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα 762^a = 421
λυγρῶς πεπληγνυῖα μάχης ἔξ ἀποδίδωμαι;“

deunt versu parall.; cf. φάλος (saepius),
ἄφαλος K 258, τετράφαλος M 384 X 315,
φάλαρα II 106 et de termino, -ηρον (pro
-αρον) § 6.

744 πολίων A¹O] -ων mss. cetera; cf.
§ 74. || πρυλέεσσ'] vox rediv A 49 M 77
O 517 Φ 90; sintne πρόμαχοι intellegendi
an πεῖοι incertum. || ἀραρυῖαν] *munilam*,
ornatam (cf. Ξ 181 O 737 ζ 70). — Poeta
dicere videtur in galea pugnas esse reprae-
sentatas; verbis tamen parum aptis usus
est, nam voces *centum urbium militibus* cla-
ram imaginem non praebent. Absurda vero
foret versio *galeam tantam ut centum urbium*
milites posset capere. Itaque corruptum esse
locum veri est simile.

745 φλόγεα] nonnisi loco parall. rediv. ||
πός' ἐβήσето] ποσὶ βήσ. mss.

746 δάμνησι Aristarcho δάμνησι in scholio
per errorem tribuitur.

747 ὀβριμόπατρα IMHoogvliet] -πάτη mss.;
vox nonnisi locis parall. rediv.

748 θυῶς] loco parall. θυῶν legitur.

750 ἐπιτετράφεται Matro apud Athen. p.
134 f] -τραπται mss.

752 κεντρονηκέας] nonnisi loco parall. rediv.

754 πολυδειράδος] epitheton rediv A 499
Θ 3; significat *saxosum*, a voce *δειράς* *saxum*
(Soph. Aiac. 697 etc., cf. Att. *δειράς* *demi*
nomen), quam a voce *δειρή* (Att. *δειρή*) *collum*
distinguit Schulze Quaest. Ep. p. 95.

756 ἐξείρετο] ἐξήρετο mss. nonnulla; cf.
§ 264.

757 Ζεῦ] ὦ Apoll. lex. s. v. *ἰδὲλον*. ||
νέμεσίξ' § 117] -ξη mss. || Ἄρη] Ἀρε mss.
multa, noviciū utrumque, cf. § 73; ὄρεων
Apoll. lex. (ut vs. 872), quod fortasse verum
est; an fuit olim *οὐ νέμεσίξ' Ἄρηι πάτερ? ||
κατερεῖ ἐργά] sic Ar., ἐργ' ἰδὲλα Apoll. lex. et
mss. nonnulla, item Apollonius Rhod. (cf.
Argon. III 1132)? quae sincera fortasse est
lectio. Eadem est varietas vs. 872.

758 ὁσσάτιον] vox † et suspecta.

760 Κύπρις] vid. ad vs. 330.

763 ἀποδίδωμαι] comp. †; de producta syl-
laba α- vid. § 21.

- τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 765 „ἄγρεε μάν Φοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 ἢ Fe μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὁδύνῃσι πελάζειν.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 'μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 770 ὅσσον δ' ἡεροφειδὲς ἀνὴρ ἔφιδ' ὀφθαλμοῖσι
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπὶ θρόσκουσι θεῶν ὑψαύχενες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦμι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστισε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πολλὸν ἔχεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τῷ δ' ἐβήτην τροῖῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργεῖοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦαι.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 Φελλόμενοι, λίσσσι Φεφαικότες ὠμοφάγοισι
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα στᾶς ἦρσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 785 Στέντορι Φεισαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
 ὅς τόνον ἠύσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

[277 ο 78

767 = θ 381 ε

768 = K 530 A 519

cf. E 366 θ 45

769 = θ 46

775^a = 368 θ 49

776 cf. θ 50

776^a = 369

778 cf. h. Ap. 114

780^a = A 210

[sq.

782^b sq. = H 256782^b = ο 592783^b = σ 373784^a = A 10 cf.

Σ 217

764] τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν
 τε θεῶν τε mss. nonnulla, τὴν δ' αὐτε προσ-
 εἶπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε olim alii.

765 ἄγρεε § 191] ἄγρει mss. || μάν Φοι]
 vñ μοι Apoll. lex. s. v. ἄγρει.

768 ἀφέκοντ(ε)] ἄκοντε mss. pleraque.

770 ἡεροφειδὲς] ἡεροφειδ᾽(ι) vHerwerden;
 cui suspiciōni non favet verborum ordo,
 neque similis est locus quem confert μ 233. ||
 ἔφιδ'] ἴδεν mss.

772 ὑψαύχενες] ὑψαυχέες G corr. et Mosc.,
 ὑψηχέες mss. cetera; veram lectionem ser-
 varunt Longinus schol. B Etym. M. 785,50,
 vid. etiam Hesych. et Suid.; redivox Ψ 27.
 Vulgatum ὑψηχέες defendi nequit; in quo
 vocis Φηχῆ neglectum est F neque sensum
 praebet prima syllaba, nam compositorum
 ὑψηαγόρης et ὑψηρμεύτης alia est ratio. Cf.

ἐριαύχενες K 305 alibi et Z 509 ὑποῦ δὲ
 χάρη ἔχει.

774 ἡχι] vid. A 607 Γ 326 A 76 γ 87.

776 *πολλὸν § 83] πο(υ)λὸν mss.

777 ἀνέτειλε] comp. † (cf. ἀντολή μ 4).

778 τῷ schol. Soph. El. 977 Oed. C. 1676
 Eur. Alc. 902] αἱ mss. || ἴθμαθ'] nonnisi
 versu parall. rediv.

782 Φελλόμενοι Cobet] εἰλλόμενοι mss., cf.
 § 265. || λίσσσι Nauck] λείουσι mss., cf. § 74.

785 χαλκεοφώνῳ] † (cf. Σ 222).

786] olim omittebant quidam διὰ τὴν
 ὑπερβολήν; norat Aristoteles Politic. VII 4.
 Stentoris alias mentio fit nulla, sed vid. ad
 B 609. || ἠύσασχ' vHerwerden] ἀδύσασχ'
 mss., quod verbum de clamantibus usurpa-
 tum nonnisi II 76 rediv, cuius loci alia est
 ratio.

- „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κά' ἐλέγχεα, Φεῖδος ἀγῆτοί.
 ὄφρα μὲν εἰς πόλεμον ἴπωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Ἀαρδανιάων
 790 ὄχρεσκον· κείνου γὰρ ἐδέδφισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ Φεκάς πόλιος κοίλῃς' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“
 ὥς Φειπούς' ὠτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦρε δὲ τόν γε Φάνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν ἔβαλε Πάνδαρος ἰφ.
 ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐνύκλου· τῷ ἔτειρετο, ἴκαμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσῃων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἰμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππελοι δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο ἴφωνησέν τε·
 800 „ἦ ὀλίγον Φοῖ παῖδα ΦεΦοικότα ἴκναιτο Τυδεύς·
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν' οὐκ εἴασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος εἰς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας, —
 805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι Φέκῃλον, —
 αὐτὰρ ὃ θυμόν ἔχων Φὸν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 807 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα.
 809 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 810 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 ἀλλὰ σέ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυνκε
 ἦ νύ σέ που δΐφος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
 812 Τυδεὸς ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.“

808 ῥηιδίως, τοῖη Φοῖ ἐγὼν ἐπιτάφροτος ἦα.

808 cf. 828

808 Ar. om.

787 κά' ἐλέγχεα] κατελεγχέες Ar. L, cf. B 235 A 242 Ω 260. || ἀγῆτοί] ἄριστοι L (cf. Γ 39), Ar. utrumque.

789 Ἀαρδανιάων] nomen X 194 redivit. Eademne quae porta Scaea? Sic Ar., vid. ad B 809.

790 ὄχρεσκον Cant.] οἶχ. mss. cetera.

791 δὲ ἐκάς] sic Zen. Aristoph., δ' ἐκαθεν Ar. et mss. pauca; cf. N 107.

792 θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν mss.

794 γε Φάνακτα] γ' ἀπάνευθε Naber.

797 ἐτειρετο] τείρετο (sic Ar.) aut τείρετο mss.

801 μικρός] vix epicum; τυτθός; Nauck pro-

babiliter, cf. § 45. || ἔην] ἔεν? vid. § 302.

802 πολεμιζέμεν H] -ζειν mss. cott.; cf. § 125. || εἴασκον] cf. § 146.

803 sqq.] de re cf. A 384 sqq.

803 ἐκπαιφάσσειν] cf. B 450 et § 280.

808] propter vs. 805 iure omisit Ar. (apud Zen. legebatur); cf. A 390.

811 σέ] § 92] σε G, σε mss. cott. || δέδυνκε] λέλυκεν L.

812 σέ που] *ποθι? cf. § 322.

813 Οἰνεΐδαο] neglecto F; Bentley ἱππο- δάμοιο coll. A 370.

- τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 815 „γινώσκω σε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
 τῷ τοι προφρονέως Φερέω Φέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δφέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος, 817 cf. 812 N 224
 ἀλλ' ἔτι σὴν μέμνημαι ἔφετμην, ἣν ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖσ' ἀντικρὸν μάχεσθαι 819^b-821 = 130
 820 τοῖσ' ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' εἰς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν' ὀξεί χαλκῷ.
 τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναγάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργεῖους ἐκέλευσα Φαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“
 825 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κευχαρισμένε θυμῷ, 826 = 243
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δέδφιθι μήτε τιν' ἄλλον 827 cf. Ξ 342
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθός εἰμι. 828 cf. 808
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους, 829^b = 841
 830 τύψον δὲ σχεδὴν μῆδ' ἄξιο θοῦρον Ἄρηα
 τοῦτον μαινόμενον, στυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὅς προῆν μὲν ἐμοί τε καὶ Ἄρηι ὅτεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχέσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξιν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“
 835 ὥς φαιμένη Σθένελον μὲν ἀπ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835^b = A 143, 320
 χειρὶ πάλιν Φερύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσε. cf. γ 461
 ἥ δ' εἰς δόφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα διὼν
 838 ἐμμεμανῖα θεὰ μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων.

838 sq. Ar. —

814] alii olim τὴν δ' αὖτε προσέειπε <βοήν
 ἀγαθός> Διομήδης.

818 σὴν... ἔφετμην, ἣν] σὴν... ἔφετμην ἄς
 schol. Z 129, σῶν... ἔφετμένων ἄς mss., σέων...
 ἔφετμένων ἄς Ar.; cf. § 56 et ad A 495.
 Accusativus verbo μέμνημαι iunctus est e. g.
 Z 222 I 527.

819 εἵας] fortasse praestat ἔας. De im-
 perfecto vid. vs. 256.

827 τό γε] voculae si sanae sunt, vert.
 hac in re coll. q 401; sed malis τῶν (vel μὴ
 τῶν... σύ γε).

830 σχεδὴν] †; adi. esse videtur, sup-
 plendum autem πληγὴν; cf. αὐτοσχεδὴν M 192,

ἀμφαδὴν H 196 N 356, ἀντιρίην A 278 E
 220 Φ 226, ἀπριάτην Ξ 317 (A 99).

831 στυκτὸν vHerwerden, cf. x 113 λ 502]
 τυκτὸν mss., quod quid sit docent M 105
 δ 627 q 169, 206. || ἄλλοπρόσαλλον] mutabi-
 lem. Cf. Φ 413 sq. Redit epitheton vs. 839.

833 μαχέσσεσθαι § 291] μαχήσεσθαι, μαχή-
 σασθαι, μαχέσασθαι mss.

835-840] imitatur Verg. Aen. XII 468-472.

836 Φερύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαπέως ἀπόρουσε· ||
 ἐμπαπέως] cf. § 485.

838 sq. μέγα — βριθούνη] cf. Verg. Georg.
 III 172 sq.

838 φήγινος] †, alii olim πήγινος.

- 840 ἴλαξτο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάρριζε,
Αἰτωλῶν ὃλ' ἄριστον, Ὀχησίῳ ἀγλαὸν υἱόν
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάρριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
845 ὁδὺν Ἀφιδος κυνέην, μὴ μιν Φίδοι ὄβριμος Ἀρης.
ὥς δ' ἔφιδε βροτολογιὸς Ἀρης Διομήδεα διόν,
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξήνυτο θυμὸν,
αὐτὰρ ὃ βῆ δ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
850 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμῶως ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπὲρ δίφροιο ἐτώσιον ἀχθῆναι.
855 δεύτερος αὖθ' ὤρματο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νειάτον εἰς κενεῶνα, ὅθ' ἐξωννύσκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὔτα τυχὼν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψε,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
860 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐφίφαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρηος.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε
δφείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄατος πολέμοιο.

839 βριθουσύνῃ δφεινήν γάρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

839 τ'] δ' Ar. Par. 2766.

842-844] nonnisi hoc loco mortalem a deo occidi armisque spoliari finxit poeta. || (ἐξ)ενάρριζε (bis) sic Ar., -ξε mss. complura.

845] Orci galea, quam qui gerit cerni nequit (cf. ipsum Ἀφιδας nomen), apud Homerum alias non commemoratur, sed cf. Hes. Scut. 227, Aristoph. Ach. 390, Plat. Rep. X p. 612b.

846] om. M, post vs. 841 habent A C Genov.

848] damnat Leaf; cf. (O 473) γ' 312 Ω 558. || κεῖσθαι ὅθι· κεῖσθ' ὅθι μιν Cant. (κεῖσθ' ὅθι πρῶτον μιν N Z) non male. || ἐξήνυτο] ἐξαινυτο mss.

852 ἐλίσθαι] ὀλέσσαι mss. multa male.

854 ὑπὲρ A] ὑπ' ἐκ mss. cett., quod verti nequit.

857 ὅθ' ἐξωννύσκετο] ὅθι ζ. mss. || μίτρην] μίτρη Ar., cf. K 77 Ξ 181 Ψ 130 σ 67; in nonnullis Aristarchi commentariis στείλεσκετο μίτρη legebatur teste Didymo. — De mitra vid. A 137.

860] cf. Φ 407. || τ'] sic Ar., δ' Aristoph. Townl.; vid. Ξ 148. || ἐννεάχιλοι... δεκάχιλοι] sic Aristoph., -χειλοι Ar. et mss. quaedam fortasse recte; utrumque nonnisi loco parall. redit. || ἐφίφαχοι Bentley] ἐπίφαχοι mss.

861 ἔριδα — Ἀρηος; cf. B 381.

863 ἄατος] ἄτος mss.

- οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 865 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδῃ χάλκεος Ἄρης
 'φαίνεται' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον, 868^b = 367
 πᾶρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων, 869^a = 906
 870 'δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς,
 καὶ F' ὀλοφυρόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξε' ὄρῳ τάδε καρτερὰ φέργα; 872 cf. 757
 αἰεὶ τοι ὀρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν 873 sq. cf. 383 sq.
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.
 875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα' σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυνην,
 ὀλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα φέργα μέμλε.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα φέκαστος
 τὴν δ' οὐτ' ἄρ φέπει προτιβάλλει οὔτε τι φέργῳ, 879 cf. h. Cer. 199
 880 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀίδηλον
 ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέγκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 883 sq. = 458 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι φῖσος 884^b = 438
 885 ἀλλά μ' ὑπὴνικαν ταχέες πόδες ἦ τέ κε δηρὸν
 αὐτόθι πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσι,
 ἦ ζῳός κ' ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.“

865 καύματος] †.

870 ὠτειλῆς] vid. ad A 140.

871 *F'] ὅ' mss.

872 νημεσίξε' § 117] -ζη mss. || καρτερὰ φέργα] ἔργ' ἀδόηλα mss. pauca, cf. vs. 757.

873 sq.] coll. vs. 383 sq. del. Bekker.

874 δ'] sic Ar., om. mss. nonnulla; cf. § 19.

876 ὀλομένην § 21] οὐλ. mss. || ἀήσυλα] †, alibi αἰσυλα (E 403 etc.). Clemm ὠφισυλα, Nauck coniecit ἀτάσθαλα; cf. β 232. Ecquid huc facit ἀήσυρα Aesch. Prom. 452 Apoll. Rh. II 1102?

879 *τὴν δ' οὐτ' ἄρ ταύτην δ' οὐτ' mss. Cf. A 115. Christ ταύτην δ' οὐ, sed οὐ ... οὐτε vix usquam ferendum (vid. X 265 i 147 λ 483 h. Ven. 150) nec pluribus certe locis invehendum. || προτιβάλλει] med. †; coerces?

880 αὐτὸς] ipse, non solus (ut schol.), nam e Iovis capite Minervam natam esse poeta nusquam dicit.

881 ὑπερφίαλον] sic Ar., ἐπέρθυμον mss. nonnulla. || Διομήδεα] synizesis novicia, cf. § 73; ecquid *ἦ καὶ ὑπερφίαλον Διομήδεα Τυδέος υἱὸν? Cf. A 365.

882 μαργαίνειν] †, cf. μάργος π 421 etc.

883 Κύπριδα] vid. ad vs. 330.

885-887] del. PKnight; versus certe 887 spurius videtur.

885 δηρὸν] novicium pro δφρηδόν. Ecquid *κεν αὐθι | δφρηδόν? sed cf. vs. 895.

886 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || νεκάδεσσι] †, cf. O 118 II 661.

887 *ζῳός κ'] κεν ζῳς vel ζῶς mss., cf. ζῶν II 445; quas nihili formas non tuetur

- τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μινύριζε.
 890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οὐδ' Ὀλυμπον ἔχουσιν 890 cf. A 176
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 891 = A 177
 μητρός τοι μένος ἔστιν ἀνάνσχετον, οὐκ ἐπιφεικτὸν, 892^b cf. II 549^a
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι φέπεσσι.
 τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πασχέμεν' ἐνεσίησι.
 895 ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγ' ἔχοντα 895^a cf. P 41
 ἣ γὰρ ἐμὸν γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γέλνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τέ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένε' ὧδ' αἰδήλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρετος Οὐρανιῶνων.“
 ὧς φάτο, καὶ Παιήον' ἄνωγέ μιν ἰήσασθαι.
 900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακ' ἔπασσε. 900 cf. 401.
 902 ὧς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειρόμενος συνέπηξε
 ὕγρον ἐὼν, μάλα δ' ὥκα περιτρέφεται κνυκῶντι,
 ὧς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἀρηά.
 905 τὸν δ' Ἥβη λουῖσεν, χαρίεντα δὲ φέμιμα' ἔφασσε·

901 ἰήσαστ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνήσκος γ' ἐτέτυκτο.

901 = 402

Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 22, neque iure editores invexerunt X 332 (Nauck), Aristoph. Av. 1078 (Dindorf, bene refutatus ab HWeil Rev. de Philologie 1882 p. 181), Thesmoph. 77 (Dindorf Meineke). Neque ex ζω-ιώσ· nasci potuit ζῶς, neque alia ratione oriri. Cf. § 62 et 194. || τυπήσι] †.

889 ἄλλοπρόσαλλε] vid. ad vs. 831.

892 ἀνάνσχετον vHerwerden] ἀάσχετον mss. Adi. significat οὐκ ἀνσχετόν (β 63) sive οὐκ ἀνεκτόν (A 573 etc.). Redit error Ω 708.

893 δάμνημι φέπεσσι] δάμνημι' ἐπέεσσι mss.

894 πασχέμεν' § 125] πάσχειν mss. || ἐνεσίησι § 21] ἐνν. mss.; vox h. Cer. 30 redit.

895 δηρὸν] novicium pro δφρηρόν; *δφρηρόν σ' ἔτ'· an σε δφρηρόν· at vid. vs. 885. Cf. P 41.

896 ἣ γὰρ ἐμὸν] ἐκ γὰρ ἐμεῦ mss.; vid. § 92. Correctionem tuentur Z 180 I 538 etc., quamquam etiam ἐξ ἐμέθεν dicere potuit poeta.

897 τε' § 99] τευ mss. || γένε' § 117] γένευ mss.

898 ἦσθα] ἦσθα; mss. nonnulla. || ἐνέρετος; Ar. mss.] -ατος; Zen. || Οὐρανιῶνων] Tita-

nes, Urani filii, in Tartarum detrusi (Hes. Theog. 720 sqq.) significari videntur (vid. Ξ 274 O 225), itaque non scribendum οὐρανιῶνων (vid. A 99), quasi de omnibus coelitis, ut ceteris locis Homericis, sit sermo. Cf. praeterea Θ 14 sqq. et 479 sqq.

899 *ἄνωγέ μιν] ἀνώγει(v) mss., cf. § 225.

900 ὀδυνήφατα] cf. vs. 401. || φάρμακ' ἔπασσε Harl.] -κα πάσσειν Ar., sic vel πάσσειν mss. cett.

901] deest in mss. compluribus, neque ferri potest nisi vs. 900 scribatur πάσσειν (vid. ad A 514 sq.) Aristarcho invito, quem ignorasse igitur verum aut damnasce patet.

902 ὁπὸς] †. || ἐπειρόμενος] cito; item Z 388 Ψ 119 λ 339. || συνέπηξε] comp. †.

903 περιτρέφεται Herodian. Apoll. lex.] cogitur, concrescit; male mss. περιστρέφεται. Cf. ι 246 ζ 477 ψ 237 Ar. Nub. 151 Theocrit. XXV 106 et vox Attica τροφαλί; Ar. Vesp. 838 etc. || κνυκῶντι § 191] κνυκῶντι mss. (κ. ν. καὶ κνυκῶντι).

905 λουῖσεν] λούσειεν? cf. § 295. || φέμιμα' ἔφασσε] εἴματα ἔσσε mss.

παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδעי γαίῳν.

906 cf. A 405

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοι ἐνέοντο,

906^a = 869

Ἦρην τ' Ἀργεῖην καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνην,

908 = A 8

παύσασαι βροτολογὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάν.

906 Ar. —

906 κύδעי γαίῳν] vid. A 405.

907 μεγάλοι ἐνέοντο] -λοιο νέοντο mss.;
cf. § 59.

908 Ἀλαλκομενῆς] vid. ad A 8.

909 Ἄρη(α) Cant. Z] Ἄρην Herodrianus et
mss. cetera.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Εκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία. — Γλαύκου καὶ Διομήδους συμβολή
(vs. 119—236).

- Τρώων δ' ὥσθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἔθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
- 5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκε,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηήκεσσ' ἐτέτυκτο,
υἷὸν Ἐυσσώροϊ, Ἀκάμαντ' ἧν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλλον ἵπποδασειῆς,
9-11 = A 459 sqq.
10 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπηξε, ἔπερσε δ' ἄρ' ὁστέον εἴσω

1 ὥσθη] οἰώθη mss.; vert. *a diis derelicta erat*. Verbum A 401 redit.

2 ἔθυσε μάχη] caesura suspecta; fortasse olim fuit *ἐνθα μάχη πεδίοι' ἔθυσε. || πεδίοιο] de genitivo vid. ad B 785.

4] sic mss. et Ar., certe in ed. posteriore. In commentariis aliam lectionem ventustam fuerat secutus μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνθρου καὶ στομαλίνης, sed postea vulgatam magis probabat utpote τοῖς τοῦ ναυστάθμου τόποις melius accommodatam. Chaeris μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνθρου καὶ Σιμόεντος, quae coniectura videtur ad alteram lectionem cum Aristarchi opinione conciliandam excogitata. Vox στομαλίνη

aestuarium †; sine vitio autem formari non potuit, sed nominativo (acc.) στόμα λίμνης recte usi sunt Apoll. Rh. IV 1572 Nonnus XXXIII 214 Coluthus 211 Tryphiodorus 326, fortasse etiam Theocrit. IV 23 (locos attulit APlatt). Intellegi posset ὄχθας παρ' ποταμοῖο Σκαμάνθρου καὶ στόμα λίμνης (cf. I' 187).

6 φάος § 71] φῶς mss.

7 Θρηήκεσσ' ἐτέτυκτο] -σαι τέτ. mss.; de syllaba Θρη- correpta cf. § 17.

8 Ἐυσσώροϊ § 59] -ρου mss.

9 πρῶτος] πρῶτον vHerwerden (cum φάλλον iungens) coll. Z 40 (= II 371), vix probabiliter.

10 ἔπηξε] πῆξε mss.

αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης

Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐν κτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ

ἄφνειος βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·

πάντας γὰρ φιλέσκεν ὁδῶ ἐπι Φοικία ναίων.

ἀλλὰ Φοι οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπέφρα,

αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων

ἤσκειν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20 Ἀρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε·

ἄβῃ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ

νηὶς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος

πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ Φε γέινατο μήτηρ.

25 ποιμαίνων Φ' ἐπ' οἷσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,

ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γέινατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα

Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Φαστύφαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξε

ἔργει χαλκείῳ; Τεῦχος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐνῆρατο δουρὶ φαεινῷ

Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ἄναιε δὲ Σατνιόεντος ἐνρρεῖται παρ' ὄχθας

35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Ἀήτιος ἥρως

φρύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξε.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἐλ' ἵππῳ γὰρ Φοι ἀτυζομένῳ πεδίῳ

16^b = γ' 289 δ 292
cf. B 873

26^a = λ 254

28^b cf. H 122 O 524
X 368

14 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

17 ὑπαντιάσας] comp. †. || ἀπέφρα § 150]
ἀπηύρα mss. Notetur subiectum mutatum.

18 Καλήσιον] Καλέσιον Fick, ut Μρκέσιος;
(vid. ad δ 755); cf. tamen nomen Καλήτωρ.

19 ἤσκειν] ἔσκειν mss. || ὑφηνίοχος] comp. †;
vid. ad δ 386. || γαῖαν ἐδύτην] cf. Z 411
ω 106.

21 Πήδασον] Πήρεχον Ar., alii olim Τήρεχον.

23 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

24 σκότιον] †, cf. παρθένος II 180 λ 245.

25 *F(αι)] δ' mss. || οἷσι Fick] οἷσι
mss., cf. § 74.

34 ἄναιε δὲ] ὅς ναιε Zen., item N 172;
quod κακὸφρονον esse Ariston. minus recte
contendit, cf. § 17.

35 Φύλακον] Σχέδιον Herodian.

37 ἔπειτα] ἔπεφνε Genev. cum paraphrasi
ἐφόνευσε. Hinc Nicole effecit a quibusdam
omissos esse versus 38-65. An fuit v. l.
ἔπεφνε ... | ζῶν ἐλὼν ἵππῳ γὰρ ἀτυζομένῳ?

38 πεδίῳ] de genitivo vid. ad B 785.

- ὄξω ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 40 *Φάξαντ' ἐν πρώτῳ ὄνυμῳ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην* 40^a = Π 371
πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι 'φοβέοντο, 41 cf. Φ 4, 554
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη 42 = Ψ 394
πρηγῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα. πᾶρ δέ Φοι ἔστι
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 45 *"Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων* [Κ 378
„ζώγρεε, Ἀτρέος νῆε, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα. 46 = Α 131 cf.
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται, 47 cf. Α 132
χαλκός τε χρυσός τε πολύκημτός τε σίδηρος 48 sq. = Α 133 sq.
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 48 = Κ 379 *q* 10
 50 *εἴ περ ἐμὲ ζῶνδ' πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.* 49 = cf. Κ 380
ὥς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε 50 = Κ 381 cf. Α 135
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 51 cf. Β 142
δώσειν Φῶ θεράποντι καταξέμεν', ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας Φέπος ἠΰδα
 55 *„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως* 55^a = Ρ 238
ἀνδρῶν; ἣ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ Φοῖκον
πρὸς Τρώων' τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον 57^b = μ 287 cf. ι 286
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέρει, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 60 *Φιλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.* 61 = Η 120 Ν 788
ὥς Φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρως,
αἵσιμα παρΦειπὼν, ὃ δ' ἀπὸ Φέθεν ὥσατο χειρὶ
ἥρῳ "Ἀδρηστον τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην, ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ 64^a = Ξ 447, 517

39 *μυρικίνῳ* adi. non redit (*μυρίκη* Φ 350, *μυρίκη* Κ 466 sq. Φ 81 h. Merc. 81).

40 sq. *αὐτῷ — πόλιν* cf. Ψ 392 sq.

41 *περ οἱ* *τέ περ?

42 *ἐξεκυλίσθη* comp. hic et versu parall.

45 *λαβὼν ... γούνων* vid. Α 500.

46 *ζώγρεε* § 14 et 191] *ζώγρει* mss.; an *ζώγρεε μ' ? || δέξε'(αι) § 117] δέξη criticus apud Nauckium, δέξαι mss. Cf. Κ 378.

50 *περ] *κεν* mss., quod hic et Κ 381 male abundat neque legitur loco parallelo Α 135; cf. ι 445.

51 *ἔπειθε*] ὄρινε mss. nonnulla (ut locis parall.).

54 *ἀντίος*] sic Ar., ἀντίος Zen. Vrat. Cf. Α 94 (Ν 448) Ο 694 r 226; contrarium obtinet Α 129, 219, 553 Μ 44. De *πλησίος* — *πλησίον* vid. Ζ 245, 249 β 149 μ 102.

57 *Τρώων*] alii *Τρώων*; fortasse recte, cf. Ξ 265 sq. Ο 245 π 424 sq. ρ 376 sq.

59 *κοῦρον*] vertatur *filium*; de infante (ne nato quidem) alias non usurpatur vox. || *φέρει* Ν] *φέρει* mss. cett.

61 *παρέπεισεν*] *ἐτρεψεν* mss. pleraque; Naber *ἔστρεψεν* coll. Ο 203 Γ 248. || ἀδελφεόο § 59] -*φειοῦ* mss.

63] iterum occiditur Adrastus a Diomede Α 333, vid. etiam Η 694.

65 λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.

Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·

„ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,

67 = B 110

μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε

μιμνέτω, ὥς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,

70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ Φέηλοι
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“

ὥς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου.

72 = E 470

ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἄρηι φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

73 sq. = P 319 sq.

Εἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίηφι δαμέντες,

73^bsq. cf. P 336 sq.

75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι ἦε παραστὰς

Πριαμίδης Ἑλένος, ῥῶανοπόλων ὅχ' ἄριστος·

76^b = A 69

„Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμιν μάλιστα

Τρῶων καὶ Ἀυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι

πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,

79^a = δ 434^b

80 στῆτ' αὖθι, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων

πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν γ' αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν

φεύγοντας πεσέμεν, δηίοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,

ἤμες μὲν Δαναοῖσι μαχεσόμεθ' αὖθι μένοντες,

85 καὶ μάλα τειρομένοι περ, — ἀναγκάη γὰρ ἐπείγει —

85^b = τ 73

Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, Φειπὲ δ' ἔπειτα

μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς

88 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλιν ἄκρη,

89 οἷσας κληῖδι θύρας ἱεροῦ δόμοιο,

68 ἐπιβαλλόμενος] *appellens*; medium non redit (act. Ψ 135 ζ 320 ο 297).

71] sic Ar. mss.; Zen. Τρῶων ἅμ πεδίον συλήσομεν ἔντα νεκρούς. || τεθνηῶτας; Ar.] -ειῶτας; mss. multa.

72 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

74 ἀναλκίηφι Nauck] -ησι mss.

76] cf. Verg. Aen. III 359-361. || οἶωνο-πόλων ὅχ' ἄριστος; sic Ar.; etiam μάντις; τ' οἶωνοπόλος; τε Aristarcheum lectionem proferebat Ammonius.

77 ὕμιν § 92] ὕμιν vel ὕμιν mss.

79 ἰθύν] sensu *conatus* etiam δ 434 π 304 h. Ap. 539 usurpatur.

80 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

81 πρὶν γ' § 18] πρὶν mss.

82 πεσέμεν § 126] πεσέειν mss. || δηίοισι § 17.

84 ἤμεϊς § 92] ἡμεῖς; mss. || μαχεσόμεθ' § 291] -ησόμεθ' mss.

87 γεραιὰς] γεραιὰς quidam olim, fortasse recte; cf. vs. 270, 287, 296.

88 πόλιν § 74] πόλιν mss.

89] hunc versum (et praecedentem) abundare observant schol.; melius abest, talia enim non *mandantur*, neque infra vs. 270 redit. Interpolatorem produnt verbi forma contracta οἷς. (cf. § 241) et vox κληῖς, quae *obicem* valet in lingua vetusta, *clavis* sensu adhibita (vid. ad Ω 318). E vs. 298 fluxisse videtur.

- 90 πέπλον, ὃ Φοι δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90-92 cf. 271 sqq.
 ἔμμεν' ἐνὶ μεγάρῳ καὶ Φοι πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡνκόμοιο, 92 cf. 303
 καὶ Φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῶ 93-97 = 274 sqq.
 ἡνιδας ἡκέστας ἱερυσέμεν', αἷ' κ' ἐλεήσει 93^b = 308
 95 φάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα 94 cf. 309
 ὧς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Φιλίου ἱρῆς, 95 = 310
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο, 95^b = P 223
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι, 97^b = M 39
 οὐδ' Ἀχιλλεὺς ποθ' ὧδέ γ' ἐδέδμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἔξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 103-106 = E 494
 μαίνεται· οὐ τίς Φοι δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.“ sqq.
 ὧς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησε,
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέον σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 103-106 = E 494
 πᾶλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, sqq.
 105 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 110 = O 172 O 346
 οἷ δ' ἐφέλιχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν 111 = I 233 cf. A
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, ἠῆξαν δὲ φόνοιο, 564
 ὅφρα δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος 112 = O 174 A
 Τρωσὶν ἀλεξήσονται κατελθέμεν'· ὧς ἐφέλιχθεν. 287 O 487 etc.
- 110 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας 110 = O 172 O 346
 „Τρώες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, 111 = I 233 cf. A
 564
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 112 = O 174 A
 ὄφρα κ' ἐγὼ βῆω προτὶ Εἴλιον ἡδὲ γέρουσι 287 O 487 etc.

90 δ Bentley] δ; mss.

91 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

92 εἶναι] de infinitivi forma cf. § 125 et de usu § 124. || ἐπὶ] *sedens* igitur fingitur dea, more prisco; cf. P 514 etc. Non recte Ar. contendebat ἐπὶ pro παρὰ dictum esse (ut § 52 η 153). Cf. Strab. XIII p. 601. Deorum simulacra nulla apud Homerum commemorantur alias.

94 ἡνιδας PKnight] ἡνς mss. Ignotae originis adi. nonnisi h. l. (= vs. 275, 309) occurrit et K 292 (= γ 383), ubi necessaria est correctio. || ἡκέστας] nonnisi locis parall. redit; videtur *intactas* significare (ἀν- et κεν § 211, cf. I' 371), sed cur producta sit prima syllaba nescimus.

96 ὧς] Ar. αἷ.

99 γ'] del. Ahrens.

101 οὐ Bentley] οὐδέ mss. || ἰσοφαρίζειν] neglecto F; Bentley ἀντιφερίζειν (vid. Φ 357, 488 et ad Φ 194, 411). Nonnisi I 390 φ 194, 411 verbum redit.

104 *ὀξέε δοῦρε] ὀξέα δοῦρα mss., Bekker ὀξέα δοῦρε, cf. E 495.

105 φύλοπιν] -πιό? cf. § 66.

106 ἐφέλιχθησαν § 41] ἐλελ. mss.

109 ὧς] sic Nicanor, mss. multa ὧς praemissa virgula, idque verum ducit Monro. || ἐφέλιχθεν § 41] ἐλελ. mss.

111] Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Ἀργεῖοι ἀγγιμαχῆται H (= O 173 etc.).

112] sic Ar., Zen. ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ ἀμύνετον (leg. -τε, § 52) ἀπαεὶ λώβην, non male; adi. θοοὶ ita adhibitum est II 422.

113 ὄφρα κ' ὄφρ' ἄν mss., Ar. utrumque; cf. § 326. || βῆω § 122] βεῖω mss.

- 115 *Φείπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃσ' ἀλόχοισι*
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.
ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ 116 = 369 P 188
ἀμφὶ δέ μιν σφύρ' ἔτυπτε καὶ ἀνχένα δέσμα κελαινόν,
ἄντυξ ἥ πυμάτη' θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
- 120 *Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς* 119^a = H 13
εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120 = Y 159 cf.
οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 121 = Γ 15
τὸν πρότερος προσέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων; 123^a = O 247 Ω
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῳ 387
 125 *τὸ πρὶν' ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺν προβέβηκας ἀπάντων* 125^a = δ 32
σφ' θράσσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας. 125^b cf. Ψ 890
δυστηνῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μέν' ἀντιάουσι. 127 = Φ 151
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας, 127^b cf. Φ 431
οὐ κεν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην. 128 cf. η 199
 130 *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερὸς Ἀνκόφοργος,*
δῖον ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξε
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦθε κατ' ἡγάθεον Νυσήμιον· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι

114 *βουλευτῆσι*] †, alias (δημο)γέροντες dicuntur senatores.

117] cf. O 645. || *σφύρ' ἔτυπτε* *σφυρὰ τύπτε* mss.

119-236] fuisse qui alium locum assignarent huic colloquio, dicit Aristonicus. Nulli tamen Iliadis nostrae loco omnino aptum est, aperte autem cum E 827 sq. pugnant vs. 128 sq. (ubi vid.).

120 *ἀμφοτέρων*] -ρω A, fortasse recte; cf. Ψ 814.

121 *ἰόντες*] *ἰόντε* Zen. Aristoph. Ar. (?).

123 *σύ ἐσσι*] rediv hiatus A 787 O 247 Y 205 Ω 387, cf. § 15; Bentley *σύ γ'* (cf. E 237).

124 *ποτ'*] *σέ γ'* vHerwerden.

126 *θράσσει* Menrad] *θάρσαι* mss., cf. § 71. Roehl *θάρσει σφ'* (ut H 153).

127 *μένει*] § 71] *μένει* mss. || *ἀντιάουσι* § 191] -ώουσι mss.

128 sq.] recens a pugna cum duobus Olympiis haec dicere non potuit Diomedes, neque concinunt E 827 sq.; hinc videtur effici hoc colloquium aut separatim olim esse compositum aut priusquam Diomedis *ἀριστεία* pugna cum Venere et Marte inserta est. Vid. ad vs. 119. PKnight del. vs. 127-143.

128 *οὐρανοῦ*] -όν Ar. G.

129 *οὐ κεν* § 326] *οὐκ ἔν* mss.

130-141] postmodo sunt inserti, Bacchi enim cultus recentis aetatis signum; non nisi locis spuris 325 λ 325 ω 74 rediv Bacchi mentio. De Edonorum regē Lycurgo cf. Soph. Antig. 955 sqq.

130 *υἱὸς*] vid. § 17. || *Ἀνκόφοργος*] *Ἀνκόεργος* N Vrat. male, non enim a substantivo *φέρων* sed a verbo *φέρω* arceo ducta est vox.

131 *ἦν*] *ἔεν*? cf. § 302.

133 *ἡγάθεον*] § 21.

- θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνου Λυκοφόρου
 135 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 'δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δεδφιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες, 138^b = δ 805 ε 122
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῖήν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι.
 οὐδέ κ' ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖσ' ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι, 142^b cf. Φ 465
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“ 143 = γ 429
 τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσήυδα φαίδιμος υἱός·
 145 „Τυδεΐδῃ μεγάρθυμε, τίη γενεήν μ' ἐρεεῖνεις;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. 146-149 cf. Φ
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη 464-466
 τηλεθάουσα φύει, Φέαρρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύεθ', ἢ δ' ἀπολλήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν Φεΐδῃς, — 150 = γ 213 cf. Φ
 152 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο 487
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἤσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδῃς· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱὸν,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτιπτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

151 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασι

151 = γ 214 cf. γ 239

134 θύσθλα] †. || ἀνδροφόνου Λυκούργου Nauck] -νοιο Λυκούργου mss. Cf. vs. 130; contracta forma †.

135 βουπλήγι] † (stimulo an securi?). || φοβηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

139 τυφλὸν] adi. nonnisi h. Ap. 172 reddit (alias ἀλάς).

140 ἦν] cf. § 302.

141 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss.

143 πείραθ'] cf. H 402 M 79 γ 429 γ 33, 41. Ex ε 289 fortasse effici potest singularem πείραθ sex his locis esse legendum, revera legebant Zen. et Aristoph. M 79.

144 προσήυδα] -δαε? cf. § 191.

145 *μ'] addidimus; cf. α 220.

148 τηλεθάουσα § 191] -θάουσα mss., Aristoph. -θόοντα (non recte). || ὥρη] ὥρη Aristoph. et mss. nonnulla (male).

149 *φύεθ'] φύει mss.

150 Φεΐδῃς § 160] εἰδῃς Ar. mss.

151] damnavit Bentley propter obiectum post ὄφρ' ἐν Φεΐδῃς insolite additum et J verbi Φίσασι neglectum; non legit autem is qui ad hunc locum expressit Φ 487. Heyne caesura vitiosa coniecit δὲ Φίσασι μιν ἄνδρες. Si genuinus esset versus, corrigi posset δ' ἄνδρες Φε Φίσασι (aut Φίσασι δὲ μιν μάλα πολλοὶ ut γ 239).

153 ἤσκειν] ἔσκειν mss. || κέρδιστος] superl. †, sed vid. ad A 122 et κερθαλέος γ 291.

154] de epanalepsi vid. ad B 672.

155 ἔτιπτεν] τίπτεν Ar. Genov. || Βελλεροφόντην] Ἐλλεροφόντην Zen., si fides habenda est Eustathio dubitantior asseveranti ad B 569. — De Bellerophonite, qui apud Homerum alias non commemoratur, vid. Pind. Ol. XIII 90-131.

- τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὥπασαν. αὐτὰρ Φοι Προῖτος κακὰ ἤμῃσατο θυμῷ,
 ὅς γ' ἐκ δῆμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρετρος ἦεν, 158^b = H 103
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ Φοι ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
- 160 τῷ δὲ γυνὴ Προῖτοί' ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 'πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 ,τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κἀκτανε Βελλεροφόντην,
- 165 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελοῦσῃ·
 ὧς ἔφατο, τὸν δὲ Φάνακτα χόλος ἔλαβεν, οἶον ἄκουσε.
 κτεῖναι μὲν γ' ἄλεινε, ἑβράσσατο γὰρ τό γε θυμῷ, 167^b = 417
 'πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
- 170 δεῖξαι δ' ἥνωγεν Φῶ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε Φάναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ἔξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσσε.
- 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα Φιδέσθαι,
 ὅττι ῥά Φοι γαμβροῖο πάρα Προῖτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην γ' ἐκέλευσε

157 κακὰ μῃσατο Ar.] κακ' ἐμῃσατο mss.
 158 *J⁺] γ' mss.
 159] del. PKnight. || Φοι] μιν mss. non-
 nulla.

160 Προῖτοί' § 59] Προῖτον mss.

164 τεθναίης] τεθναίην Hartman probabi-
 liter, coll. Ψ 724 mente supplens αὐτή. ||
 Προῖτ'] Προῖτος; veram esse nominis for-
 mam ratus Nauck parum modulate coniecit
 τεθναίης Προῖτ' ἢ κατὰκτανε (lenius possis
 τεθναίης (-ν) Προῖτος). || κἀκτανε] cf. § 10.

165 μ'(οι)] vid. § 13.

167 *J⁺] γ' mss. || ἑβράσσατο] verbum
 redit vs. 417, vid. ad A 242.

169] litterae in pugillaribus scriptae ob-
 scurius significantur; vid. ad H 175. ||
 πτυκτῷ] πτυκτῷ vel τυκτῷ mss. complura.

170 ἥνωγεν § 225] ἥνώγειν Ar. A, -γει mss.
 cetera. || πενθερῷ] soceri nomen Homerus
 non profert; Amisodarus (II 328)? Apud
 posteros est Iobates.

171 ὅτ'] μετ' Ixion. || ἀμύμονι] ἀπῆμονι
 Nitzsch.

173 ἔτιε] τίεν mss.

174 ἔξείνισσε] -ξε Genev., Ar. utrumque.

176 μιν] vid. ad E 385; vHerwerden J⁺
 ἐξερέεινε.

178 παρεδέξατο] comp. †, vid. ad A 95.

179 Χίμαιραν] de chimaera miras nugas
 profert Plut. Moral. p. 248. || ἀμαιμακέτην]
 ignotae stirpis adi. (reduplicatione natum
 esse videtur) de Chimaera usurpatum est
 etiam II 329 Hes. Theog. 319, de navis
 malo § 311. || J⁺(ε)] addidit Bekker.

- 180 πεφνέμεν'. ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δφεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι 'μαχέσσατο κυδαλίμοισι'
- 185 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην 'φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἰμαξόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν Φοῖκόνδ' ἐνέοντο·
- 190 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ 'γίνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, 'δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα Φῆν,
 'δῶκε δὲ Φοι τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν Φοι Λύκιοι τέμενος 'τάμον ἔзоχον ἄλλων,
- 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρουρῆς πυροφόροιο.
 ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Φίσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
- 199 ἢ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν·
 203 Φίσανδρον δὲ Φοι υἱὸν Ἀρης ἄατος πολέμοιο
 204 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι'
- 206 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι
- 181 sq. = Hes. Theog. 323 sq.
 182^b cf. λ 220
 183^b = Δ 398
 187 cf. Δ 392
 188 sq.^a cf. δ 530 sq.
 192 = Δ 226
 194^b sq.^a = Υ 184 sq.
 195 = Μ 314
 [τ 181
 206^a cf. Ν 452
 206^b cf. α 220^a σ 128^a

200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι,
 ἢ τοι ὁ κἄν πεδὶον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἀλῆτο
 Φόν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλείων.

205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρεμῆς ἔκτα.

180 ἔην] ἔεν? vid. § 302.

181 sq.] ex Hesiodo huc illati videntur, certe vs. 181. Contrarium statuerunt Wolf aliiqve.

187-190] simillima de Tydeo leguntur Δ 392 sqq.

187 δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ] sic Ar., δ' ἄρ' ἀπερχομένῳ Lips., δ' ἀναερχομένῳ H L. Cf. Δ 392. || δόλον] λόχον mss. nonnulla.

192 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

193 βασιληίδος] †, cf. -ληῖος π 401.

195 πυροφόροιο] ὕρρα νέμοιο mss. pleraque, cf. ρ 185.

200-202] del. Koechly; ante vs. 206 col-locat Leaf. Versum 200 affert Aristoteles Probl. 30,1 (ubi αὐτὰρ ἐπεὶ legitur).

201 τὸ Ἀλῆιον] articulus molestus, hiatus autem non ferendus nisi fuit *Ἀλῆιον*. De nomine *Ἀλῆιον* cf. Herodot. VI 95.

202 Φόν θυμὸν κατέδων] cf. ι 75 (= κ 143) Ω 129. || πάτον] cf. vox *πέλευθος* Γ' 406.

203 Φίσανδρον] Πείσανδρον Strab. XII p. 573 XIII p. 631. || ἄατος] ἄτος mss.

205] del. Koechly. || χρυσήνιος] hic Dianae epitheton, § 285 Martis, licet neutri cur-rus apud Homerum tribuatur.

- 'πέμπε δέ μ' εἰς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 207^b cf. A 229^a Φ
 αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, 230^b μ 268^b, 273^b
 208 = A 784
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἷ μὲγ' ἄριστοι 209 cf. ω 508
 210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι. 211 = r 241
 ὧς 'φάτ', ἐγήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσήυδα ποιμένα λαῶν
 215 „ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῷός ἐσσι παλαιός,
 Φοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 'ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέλκοσιν ἡματ' ἐρύξας.
 οἷ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλὰ
 Φοινεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν, 219^b = H 305
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 221 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 224 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 225 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκαμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι 227^b = Σ 229
 κτεινέμεν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κινήω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι.
 230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ' ἐπαμείβομεν, ὄφρα καὶ οἷδε
 γνῶωσ' ὃ ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι. 231 cf. α 187
 ὧς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἕππων αἵξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ ἐπιστώσαντο. 233 cf. Φ 286
 ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 234 cf. I 377 Σ 311
 T 137.

222 Τυδεία δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἰόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

212 'φάτ', ἐγήθησεν] φάτο, γήθ. mss.
 213 ἐνὶ Bekker] ἐπὶ mss.; redit error
 4^r 876. || πολυβοτείρῃ D] πολ. mss. cetera;
 cf. § 21.

214 προσήυδα] -δαε? cf. § 191.
 220 χρύσειον] cf. § 18 et 61.
 222 sq.] in schol. merito vocantur ἄστοποι.
 Videntur deberi interpolatori voculam μιν
 non ad δέπας sed ad Φοινεὺς referenti.

225 τῶν N Townl.¹ Vrat.; cf. Ω 481 o 228.
 226 ἔγχεα δ' ἀλλήλων] sic Ar., ἔγχεσι δ'

ἀλλήλων mss. complura, (ἔγχεσι δ') ἀλλήλους
 Zen.

228 κτεινέμεν § 125] κτείνειν mss. || κινήω
 § 122] κινήω mss.

229 δύνῃαι] sic Ar. mss.; suspecta est
 subiunctivi forma nec alibi obvia (cf. § 122),
 languet autem h. l. verbum δύνασθαι; ve-
 rum videtur *κεν ἴκαται.

231 *γνῶωσ' ὃ] γνῶωιν ὅτι mss., cf. § 122.
 233 ἐπιστώσαντο Vrat. Eust.] πιστ. mss.
 cetera.

- 235 ὅς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

- Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε, 237 cf. Γ 354 Α 170
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλχοι ἔθρον ἡδὲ θυγάτρεις
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε Φέτας τε 239^b cf. II 456,
καὶ πόσιαις ὃ δ' ἔπειτα θεοῖσ' εὐχεσθαι ἄνωγε 674 ο 273
πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ἔσετῃσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 243^a cf. Γ' 11
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι, 244-246 cf. 248
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι' ἔνθα δὲ παῖδες sqq.
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆσ' ἀλόχοισι.
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι, 248-250 cf. 244
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι' ἔνθα δὲ γαμβροὶ sqq.
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίησ' ἀλόχοισι.
ἔνθα Φοι ἡπιόδωρος ἐναντίη ἦλυνθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην· 252 cf. Γ' 124
ἐν τ' ἄρα Φοι ᾧ φῦ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 253 = 406 Ξ 232
„τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας; 384 etc.
255 ἧ μάλα δὴ τέρρουσι δυσῶνυμοι υἱες Ἀχαιῶν
μαρναμένους περὶ Φάστν, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκε
ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

236] thoracis quem a Glaucō accipit Diomedes fortasse mentio fit Θ 195. || ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων] recurrit ἑκατόμβ. B 449 Φ 79, ἐννεάβοιοι; †; cf. τεσσαράβ. Ψ 705, δυοδεκάβ. Ψ 703, ἐΦεικοσίβ. α 431 χ 57.

237 πύργον] φηγόν (vid. ad E 693) mss. multa.

240 ἄνωγε § 225] ἀνώγει mss.

241 πάσας Ar. mss.] alii olim πᾶσι μάλ'.

243-250] postmodo sunt inserti.

244 ἔνεσαν] sic Ar., ἔσαν (leg. ἦσαν) mss. nonnulla.

245 πλησίον] -οι mss. nonnulla, item vs. 249; vid. ad vs. 54.

246 παρὰ μνηστῆσ'] παρ' αἰδοίης mss. nonnulla.

248 τέγροι] †.

250 παρ' αἰδοίης] sic Ar., alii olim παρὰ

μνηστῆς (-ταῖς Mor.). Bis idem videtur legendum, sed utrum praestet adiectivum quis dicat; Ar. de vs. 246 quid censuerit non constat.

251 ἡπιόδωρος] †, cf. πολὺδωρος (vs. 394 alibi).

252 ἐσάγουσα] perperam schol. Apoll. lex. s. v. ἀγνυαὶ Hesych. s. v. ἀγνυὰ reddunt εἰσιούσα εἰς τὴν τῆς Λαοδίκης, significant enim verba tradita Λαοδίκεν ἰυβεν suas aedes intrare. Sed foras potius progredi videtur Hecuba, itaque aut spurius est versus (c Γ' 124 repetitus) aut corruptus; *ἔμ' ἄγουσα? Naber καλέουσα coll. x 231.

256 μαρναμένους vHerwerden] μαρνήμενοι mss. Simile est vitium I 327.

257 ἐξ ἄκρης πόλιος] cum verbo ἀνασχεῖν

- ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιφθδέα Φοῖνον ἐνείκω,
ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
260 πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃ, αἶ κε πύρσθαι.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα Φοῖνος ἀέξει,
ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι Φέτησι.“
τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 263 = 359
„μή μοι Φοῖνον ἔειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
265 μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265^b cf. X 282
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λειβέμεν' αἵθροπα Φοῖνον
ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέει Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάεσθαι. 268^a = γ 402 ψ 48
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὶν Ἀθηναίης ἀγελείης 269 = 279
270 ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀΦολλίσσασα γεραίᾶς·
πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος 271-273 cf. 90 sqq.
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
καὶ Φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῶ 274-278 = 93 sqq.
275 ἥνιδας ἡκέστας ἱερευσέμεν', αἶ κ' ἐλεήσῃ
Γάστρῳ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα·
ὥς κεν Τυδέος νῖον ἀπόσχη Φιλίου ἱρῆς,
ἄργιον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὶν Ἀθηναίης ἀγελείης 279 = 269
280 ἔρχε' ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
αἶ κ' ἐθέλῃ Φειπόντος ἀκουέμεν'. ὥς δέ Φοι αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισὶ.
εἰ κεῖνόν γε Φίδοιμι κατελθόντ' Ἀφιδος εἴσω,
285 φαίην κεν φίλον ἦτορ διζύος ἐκλελαθέσθαι.“

iungendum. || ἀνασχέιν.] interrogationis
signum posuit Doederlein, sed ἡ μάλα gra-
viter affirmantis est, non rogantis.

260 κ' αὐτὸς Ptolem. Ascal.] καὐτὸς mss.
pleraque. || *ὀνήσῃ] ὀνήσῃαι mss. Cf. § 122.

262] spurium esse suspicamur.

265 ἀπογυνώσῃς] comp. † (simplex Θ 402,
416). || δ' L O] om. Ar. (vid. Eust. 641, 28)
et mss. pleraque neque legisse videtur Plato
(cf. Cratyl. p. 415a). Non tamen omitten-
dum esse coll. X 282 docuit Cobet.

266 ἀνίπτοισιν] sic Ar., -τησιν Zen. Z.
Adi. †. || λειβέμεν' § 125] λείβειν mss.

268 εὐχετάεσθαι § 191] -τάσθαι mss.

270 γεραίᾶς] alii olim γεραιᾶς, cf. vs. 87.

275] vid. ad vs. 94.

277 *ὥς] αἶ mss.; vid. ad vs. 96.

280 ἔρχε' § 117] ἔρχεο D, ἔρχου mss. cett.

281 ἐθέλῃ Heyne] ἐθέλῃσ' mss. || δέ Bek-
ker] κε(ν) mss.

285 φίλον ἦτορ Zen.] φρέν' ἄτερ που Ar.,
sic vel φρέν' ἀτέρπου mss.; illud verti ne-

- ὥς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 'κέκλετο' ταί δ' ἄρ' ἀφόλλισσαν κατὰ φάστν γεραίας.
 αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον κατεβήσето κηώντα, 288 cf. Ω 191 o 99
 ἔνθα F' ἔσαν πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν 289 cf. o 105
- 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλοὺς εὐρέα πόντον
 τὴν δδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν ἡυπάτειραν.
 τῶν ἔν' αἰραμένην Φεκάβη 'φέρε δῶρον Ἀθήνην, 293 cf. o 106
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος, 294 sq. = o 107 sq.
- 295 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν' ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295^a cf. T 381^b
 'βῆ δ' ἴμεναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλῃ ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱποδάμοιο·
- 300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνην χειρὰς ἀνέσχον.
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
 'θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο, 303 cf. 92
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ· 304 cf. ζ 323
- 305 „πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων,
 Φᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἡδὲ καὶ αὐτὸν

quit, hoc vitiosum est* pro ἀτερπές. Aut Zenodoti lectio genuina est, aut verum latet; Nauck coniecit ἄφαρ που, Naber ἀφίρτου (vocem tragicam) Aristarchum legisse putat, Platt φρέν' ἀτερπε' verum ducit, Peppmueller tentavit καμάτου καὶ διζύος coll. O 365 Hes. Oper. 177.

287 γεραίας? γεραιάς? vid. vs. 87.

288] ἥ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσι l. a. ab Ar. commemorata (cf. o 104), sic Ambr. Quae non probanda est lectio; vid. ad α 360. || κηώντα] vid. ad Γ 382.

289 ἔνθα F'. ἔσαν vGendt] ἔνθ' ἔσαν οἱ Ar. mss. Cf. o 105, 556. Redit vitium o 208. || ἔργα] neglecto F. Multi correxerunt παμπούκιλα (sic M) Φέργα, cf. E 429 et ad Γ 128, 228; vulgatae tamen magis favet η 96 sq. et praesertim o 105. Quoniam autem etiam in vs. seq. occurrit dictionis noviciae indicium, veri ducimus similis spurios esse versus 289^b-292, olim autem fuisse οὕς 'κά-

μεν αὐτὴ (ut o 105). Vs. 290-292 delevit Fick; Herodoto (cf. II 116) noti erant.

290 Σιδονίων] novicium pro -άων, cf. § 56. || τὰς] ὡς mss. nonnulla, τοὺς Welcker probabiliter.

291 ἐπιπλοὺς § 185] -πλώ; mss. Cf. schol. Γ 47.

292 ἡυπάτειραν LMeyer] εὐπατείρειαν mss.; redit adi. λ 235 γ 227.

294 ἔην] ἔεν? vid. § 302.

295 ἄλλων] vid. ad A 505.

296 ἴμεναι § 125] ἰέναι mss. || γεραιαί] γεραιραί? vid. vs. 87.

297 πόλῃ § 74] πόλει mss.

301 ὀλολυγῇ] redit h. Ven. 19; vid. ad γ 450.

305 ῥυσίπτολι schol.] ῥουσίπτολι mss.; vox redit h. XI 1 XXVIII 3 (Aesch. Sept. 129).

306 sq.] cf. Verg. Aen. XI 484 sq.: *frange manu telum Phrygii praedonis et ipsum | pro-num sterne solo, portisque effunde sub altis.*

306 ἔγχος] hoc uno loco ictum habet in

- πρηνέα δὸς πεσέμεν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ 308^b = 93
 ἥνιδας ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃς 309 cf. 94
 310 Φάστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310 = 95
 ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἰ μὲν ῥ' ἠΰχοντο Διὸς κούρη μεγάλοι,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροι' ἐβεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ Φοί ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν 316^b cf. χ 494
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλῃ ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ 318^b-320 = Θ 493
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν πάροιθε δὲ ἴλαμπετο δουρὸς sqq.
 320 αἰκμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος ἔθεε πόρκης.
 τὸν δ' ἠῦρ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφάοντα
 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶ
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ Φέργ' ἐκέλευε.
 325 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε Φιδῶν αἰσχροῖσι Φέπεσσι 325 = Γ 38
 „δαμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ. 326^b cf. λ 102 v
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος 342 ω 248
 μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε 327^b cf. Α 181 § 472
 Φάστν τόδ' ἀμφιδέδῃε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω, 328^b = Π 63 cf. A 492

311 Ar. —

syllaba posteriore; PKnight ἔγχος δὴ Φᾶζον.

307 πεσέμεν § 126] πεσέειν mss. || Σκαιῶν] noviciūm pro -άων, vid. Γ 263 et § 56. Fick Σκαιῶν πρόσθε πυλάων coll. M 145, 446; praeterea vid. ad Φ 567 § 524.

309] vid. ad vs. 94.

313 Ἀλεξάνδροι' ἐβεβήκει] -δροιο βεβήκει mss.; cf. § 59.

316] del. vHerwerden.

317 πόλῃ § 74] πόλει mss.

319 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] alii olim ἔχεν δεκάπηχυν minus probabiliter (cf. O 678). Adi. nonnisi loco parall. redit.

320 χρύσεος] cf. § 18 et § 61. || πόρκης] nonnisi loco parall. redit. Extremum hastile, cui inseritur cuspis aerea, anulo est

circumdatum ne diffindi possit. Vid. ad N 162 P 607 (Π 338).

321 ἔποντα] simplex † (et μ 209?); Bekker eleganter περὶ κάλλιμα τεύχε' ἔποντα, coll. O 555; vHerwerden περὶ κάλ' ἔτα, observans adiectivum κάλλιμος in Iliade non legi.

322 ἀφάοντα § 191] ἀφάωντα mss.; simplex † (ἀμφαφάων saepius, ψηλαφάων i 416).

324 Φέργ' ἐκέλευε] ἔργα κ. mss. pleraque.

325 αἰσχροῖσι Φέπεσσι § 60] -οῖς ἐπέεσσι mss.

326 οὐ ... καλὰ] cf. Θ 400 et ad A 155. || χόλον τόνδ'] irae causam Paris nullam habet; quapropter sunt qui Troianorum erga eum iram intellegant, alii ad rem in Iliade nostra non commemoratam alludi suspicantur.

329 ἂν] noviciūm; *ἦ κεν? cf. § 326.

- 330 ὅν τινά που μεθιέντα Φίδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330 cf. A 240
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα Φάστῳ πυρὸς δηλοῖο θέρηται.“ 331^b cf. A 667
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 332 sq. = Γ 58 sq.
 333 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν —
 335 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρφειποῦς ἄλοχος μαλακοῖσι φέπεσι
 ὠρμησ' εἰς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λώιον ἔσσεσθαι νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἶω.“
 ὧς ᾠάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ. 342 = E 689
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσήυδα μειλιχίοισι
 „δᾶερ ἐμεῖο, κινὸς κακομηχάνοο κρυόεσσης,
 345 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα 345^b cf. τ 355
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 346 sq. cf. ν 63 sq.
 347^b = B 209
 ἔνθα με κῦμ' ἀπέφερσε, πάρος τάδε φέργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφειλον ἀμείνωνος ἔμμεν' ἄκοιτις,
 ὃς ᾠείδει νέμεσιν τε καὶ αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων. 351 cf. I 460
 τοῦτ' οὐτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπανρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἐξέο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε

334 τούνεκά τοι φερέω σύ δὲ σύνθεο καὶ με' ἄκουσον

334 = σ 129 cf. A 76
 ο 318 π 259 ω 265

330 ὅν Ar.] εἴ mss.

331 δηλοῖο] cf. § 17.

334] *delevimus*; cf. Γ 59 γ 103 & 236
 N 68. Versus 333 mente ita potius est ex-
 plendus: *ideo tibi non irascor*. || με' § 92]
 μεν mss.

335 νεμέσσι] cum iteratum sigma suspec-
 tum est tum syllaba -ι (mss. pleraque -ει)
 contracta pro -αι, cf. § 36 et 74.

336 προτραπέσθαι] *me convertere ad, ce-
 dere*. Verbum ita adhibitum †.

337 μαλακοῖσι φέπεσι § 60] -κοῖς ἐπέεσι(ν)
 mss.

343 προσήυδα] -δαε? cf. § 191. || μει-

λιχίοισι] δια γυναικῶν Z Cant. et l. a. in A.

344 κακομηχάνοο κρυόεσσης; PKnight] -νου
 ἀκρυόεσσης mss.; cf. I 64 et § 59. Nihil est
 ἀκρυόεις, κρυόεις vero ita adhibitum extat
 E 740 I 2, item διγερὰν Ἑλένη T 325.

348 ἀπέφερσε] ἀπέφερε mss.

349 κακὰ τεκμήραντο] διετεκμήρατο D.

350 ὤφειλον L] ὤφελον mss. cetera; cf.
 § 273. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

351 ᾠείδει § 160] ἤδη mss.

352 ἄρα Christ] ἄρ mss.

353 τῷ τοῦ vHerwerden, coll. O 16; vid.
 etiam A 410 N 733.

354 νῦν] sic Ar.; alii olim δὴ vel νυν?

- εἶνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς, 356 cf. I' 100
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς ἔθηκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω 357 sq. cf. ε' 579
ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοδιμοὶ ἐσσομένοισι.“ sq.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ 359 = 263
360 „μή με κάθειξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις. 360^b = Σ 126
ἥδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται, ὅφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσι.
ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπαιγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
365 καὶ γὰρ ἐγὼ Φοῖβόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρα Φίδωμαι
Φοικῆας ἄλογόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γὰρ Φοῖδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότεροπος ἴξομαι αὖτις
ἢ ἥδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάουσιν Ἀχαιῶν.“
ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ. 369 = 116
370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας,
οὐδ' ἠῶρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισι,
ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπτόλῳ ἐνπέπλω
πύργῳ ἐφειστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε.
Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα ἔτεμεν ἄκοιτιν, 370 = 497 cf. ε' 28,
370^b = 178 ω 362
375 ἔστι ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔφειπε 370^b = 1769 ε' 275,
324 φ 242 cf. ν 371
371 cf. 377
373^b = ψ 106 cf.
τ 119
375^a cf. ν 128 φ
124, 149 ω 178,
493
„εἰ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
ἢ ἐ πῇ εἰς γαλῶων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων;
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλα 377 cf. 371
378 sq. cf. 383 sq.
378 cf. X 473
378^b = Ω 769
380 Τρῳαὶ ἐνπλόκαμοι δφεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 380 = 385
τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔφειπε·
„Ἔκτωρ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὕτε πῇ εἰς γαλῶων οὐτ' εἰνατέρων ἐνπέπλων 383 sq. cf. 378 sq.

356 ἐμεῖο κυνὸς] ἐμῆς ἑριδος vHerwerden
ex I' 100, quo facilius intellegatur quod
sequitur ἀρχῆς. || Ἀλεξάνδροι' § 59] -δρου
mss. || ἀρχῆς] ἀτῆς; mss. pleraque. Cf. I' 100.
358 αἰοδιμοὶ] rediv h. Ap. 299; cf. ε' 580
ω 200.

361 ἐπέσσεται, ὅφρ'] constructio insolita
pro ἐπέσσεται cum infinitivo.

365 -δε ἐλεύσομαι] -δ' ἐσελεύσομαι mss.
multa. Cf. α 88 (ζ 296 ο 504) ε' 52.

367 Φοῖδ' Heyne] (ξ)τ' οἶδ' mss. || ἢ § 327]

εἰ mss.; insolite corripitur ἢ (εἰ X 410
λ 317), vid. § 16.

368 δαμάουσιν § 191] -μόωσιν mss.

373 ἐφειστήκει. mss. pleraque] ἐφειστήκει
Ar. || γοάουσα § 191] γοώουσα mss.

376 εἰ' § 328] εἰ δ' mss.

378 γαλῶων... εἰνατέρων] glorum (i. e. con-
iugis sororum)... ianitricum (i. e. leviorum
uxorum). Cf. I' 122 et loci parall.

380 Τρῳαί] notetur forma contracta, item
vs. 385.

- οὐτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρωῶν ἐνπλόκαμοι δφεινὴν θεὸν ἱλάσκονται, 385 = 380
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρωῶας, μέγα δὲ κράτος ἔμμεν' Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη Φεφικυῖα φέρεϊ δ' ἅμα παῖδα τιθήνη·
 390 ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐν κτιμένας κατ' ἀγνιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα Φάστν
 Σκαιᾶς, τῇ ἄρ' ἔμειλλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἔνθ' ἄλογος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεόουσα 394^b = O 88
 395 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395 = O 187
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκω ὑληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσὶ Φανάσσων· 396 cf. X 479
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ. 396^b = 425
 ἢ Φοι ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος ἦεν αὐτῇ 399^b cf. X 461
 400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 402 sq. cf. X 506
 Φαστφάνακτ' οἷος γὰρ ἐρύετο Φίλιον Ἐκτωρ. sq.
 ἦ τοι ὃ μὲν μείδῃσε Φιδὼν εἰς παῖδα σιωπῇ
 405 Ἀνδρομάχῃ δέ Φοι ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 406 = 253
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τεὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη

385 Τρωῶν] cf. vs. 380.

386 Ἰλίου] neglecto *φ*. Naber ἐπὶ τεῖχος
 ἔβη μέγα Ἰλίου (ut vs. 388) coll. *M* 333.
 Nobis in μέγαν Ἰλίου latere videtur *μέγα
 νηπία, cf. *II* 46 i 44, urbis enim nomen
 hinc alienum; cui suspicioni favet vox
 πύργον *X* 462 nude posita.

387 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

388 sq.] del. PKnight.

388 ἐπειγομένη] *cilo*. Cf. *E* 902.

389 μαινομένη Φεφικυῖα] cf. μαινάδει *Φίσση*
X 460.

391 τὴν αὐτὴν] noviciūm; cf. § 98.

393 πεδίονδε] πεδίον *D*.

394 πολύδωρος] cf. ἡπιόδωρος; vs. 251. *Uxo-*

ris epitheton *X* 88 ω 294⁴ redit; videtur
 idem valere quod ἀλφειοβοίη *Σ* 593 (id est
 πολύφειδος).

396 Ἡετίων] constructio insolita; infelicit
 ter Bentley Ἡετίωνος; ὃ ναίει (cf. *Φ* 86),
 v. Herwerden ζωὴς ἐὼν (coll. *B* 699 *P* 153,
 271, 478, 672 *X* 436 al.). — De epanalepsi
 vid. ad *B* 672.

400 ἀταλάφρονα] † (ἀταλὸς saepius).

401 ἀλγικιον] alibi (excepto *φ* 174) con
 stanter ἐναλγικιος.

407 τεὸν PKnight] τὸ σὸν mss.; vid. ad
A 185.

408 ἔμ' ἄμμορον] sic *Ar.*, alii olim ἐμὸν
 μόρον, cf. *Ω* 773.

- σεῖ' ἔσομαι τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 410 πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δέ γε κέρδιον εἶη 410^b = β 74
 σεῖ' ἀφαρματούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 412 ἔσται θαλπωρῇ, εἴ κεν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς.
 414 ἧ τοι γὰρ πατέρ' ἡμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν 'πέρσεν Κιλίκων ἐν ναιετάουσιν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, 'σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ, 417^b = 167
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πετείας ἐφύτευσαν
 420 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισι,
 οἳ μὲν πάντες ἰφ' ἰκίον ἡματι 'Αἴδου εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆσ' ὀίεσσι.
 425 μητέρα δ', ἧ ' βασίλειυν ἐπὶ Πλάκῳ ὀλέσσει, 425^b = 396
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσι,
 ἂψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα. 428^b = ο 478
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 430 ἦδ' ἐκ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτόθι μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 432 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναιῖα·“

413 ἀλλ' ἄχ'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.

433 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὺν, ἐνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδόρομον ἔπλετο τεῖχος.

433—439 Ar. —

409. ^{νύμφαι} ^{ἰφ' ἰκίον} ^{ἡματι} ^{Ἄϊδου} ^{εἴσω} § 92] ^{νύμφαι} ^{ἰφ' ἰκίον} ^{ἡματι} ^{Ἄϊδου} ^{εἴσω} mss. || κατακτενέουσιν
 Cobet] -κτεάνουσιν mss. Redit vitium Ξ 481
 (ο 702) Σ 309 (X 13, 124).

411 ^{νύμφαι} ^{ἰφ' ἰκίον} ^{ἡματι} ^{Ἄϊδου} ^{εἴσω} § 92] ^{νύμφαι} ^{ἰφ' ἰκίον} ^{ἡματι} ^{Ἄϊδου} ^{εἴσω} mss. || χθόνα δύμεναι]
 cf. γαῖαν ἐούτην vs. 19.

412 *εἴ κεν] ἐπεὶ ἂν mss.; cf. § 326.

413] cum sequentibus (—439) del. PKnight;
 e vs. 429 fluxisse videtur.

414 sqq.] imitatus est Soph. Ai. 514
 sqq., hunc Quintus Smyrnaeus V 532 sqq.

414 γὰρ] μιν Strab. XIII p. 619. || ἡμὸν
 § 95] ἄμὸν vel ἁμὸν mss.

415 ναιετάουσιν § 191] -τάωσαν mss. multa,
 -τώσαν Ar.

417 'σεβάσσατο] vid. ad vs. 167.

422 ἰφ'] cf. § 91.

428 πατρός] sc. matris meae.

429 sqq.] praeter Sophoclem (vid. ad
 vs. 414 sqq.) hunc locum imitati sunt Eur.
 Helen. 277 sqq. (Hec. 280 sq.), Ovid. Heroid.
 III 52, Terent. Andr. I 5, 60.

431 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

432 θήῃς] sic Ar., θείης mss. multa. Cf. § 122.

433 ἐρινεὺν] cf. A 167 X 145.

434 ἀμβατός] sic Ar., ἀμβατή Callistratus;
 adi. redit λ 316. || ἐπιδόρομον] †. — Qui hunc
 locum scripsit videtur nosse fabulam ad
 quam alludit Pind. Ol. VIII 30 sqq., Aeaco

- 440 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ 440 = X 232 cf.
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς H 233
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους, 441^b = K 38 T 23
 αἶ' κε κακὸς ὥς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο· X 454
 οὐδὲ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ ῥ' μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς 442 = X 105
- 445 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 ἄρνούμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε Φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 447-449 = A 163
 ἦμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν ποτ' ὁλώλῃ Εἰλιος ἰοῇ sqq.
 καὶ Πριάμοις καὶ λαὸς ἐνμμελὴς Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὅπισσιν,
 οὔτ' αὐτῆς Φεκάβης οὔτε Πριάμοιο Φάνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 δακρυνόεσσαν ἄρῃται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀποφράς. 455^b = II 831 r
 καὶ κεν ἐν Ἄργε' εὐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίνῃς, 193
 καὶ κεν ὕδωρ φορέῃς Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἄφεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη. 458^a cf. v 277
 καὶ ποτέ τις Φείπῃσι Φιδὼν κατὰ δάκρυ χέουσιν 459^a = H 87 cf.
 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι Z 479
 Τρῶων ἱπποδάμων, ὅτε Εἰλίον ἀμφεμάχοντο. 460^b = A 746 II 292

435 τρις γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
 ἄμφ' Αἴαντε δῶο καὶ ἀγαυὸν Ἰδομενῆα
 ἦδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδαν καὶ Τυδέον ἄλκιμον υἱόν
 ἢ ποθὶ τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων ἐν Φειδίῳ,
 ἢ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

439^b = O 43

adiutore Apollinem et Neptunum Troiae moenia aedificasse, ea autem parte quam mortalis homo extruxisset hostibus aditum a fato fuisse concessum (vid. vs. 438).

435 τρις] *hodie*? An eo belli tempore quod Iliadis initium antecessit? Non tamen nominatur Achilles.

437 Ἀτρεΐδας] -δα Ixio.

438 ποθὶ § 322] πού mss. || θεοπροπίων] -πίων et -πίας mss. nonnulla. Suspecta est vox θεοπροπίων h. l. et A 85, ubi vido; legendum videtur -πίης; Nauck -πίων, at vido § 56.

439 αὐτῶν] alii olim αὐτοῦς. || ἐποτρύνει] ἐπώτρυνεν Duentzer; quam si quis probat

coniecturam, simul scribat ἄνωγε (cf. § 225).

444 ἄνωγεν] vid. § 225.

447 γὰρ] μὲν mss. complura.

448 ἦμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν] ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἂν mss.; cf. A 164.

449 ἐνμμελὴς] -λίω (-ου) mss. Cf. A 47, 165.

454 σεῖ] sic recte h. l. mss., cf. § 92.

455 ἀποφράς § 150] ἀπούρας mss.

456 sq.] ἐν Ἄργεϊ apud Agamemnonem, vel ad Laconicam fontem Μεσσηίδα (Pausan. III 20 § 1) Menelao serviens, vel in Achillis regno ubi erat fons Ὑπερία (B 734, Pind. Pyth. IV 125). || Ἄργε' § 71] Ἀργεῖ mss. || ὑφαίνῃς... φορέῃς] ὑφαίνουσιν... φορείς mss. pleraque.

- ὥς ποτέ τις φερέει σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ. 463^a cf. T 324
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει, 464^b cf. Ξ 114
- 465 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοιο πυθέσθαι.“
 ὥς φειπὼν Φοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη Φιφάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀνυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
- 470 δφεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτὴν ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτωρ, 472^b = 494
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανάνουσαν
 αὐτὰρ ὃ Φὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ ἔκυσε ἥϊλέ τε χειρσί,
- 475 ἦφειπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι, 477 cf. h. Ven. 103
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Φιλίου Ἴφι φανάσσειν
 καὶ ποτέ τις Φείποι, πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων“ 479^a cf. 459
- 480 ἐκ πολέμοι' ἀνιόντα, φέροι δ' ἔνναρα βροτόεντα
 κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.“
 ὥς φειπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χειρσὶν ἔθηκε
 παῖδ' ἐφόν' ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ ἔδξατο κόλπῳ 483^b cf. h. Cer. 231
 δακρυόεν γελάσασα πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
- 485 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. 485 = A 361
- 463 δούλιον] adi. novicium, vid. ad I' 409.
 Versus postmodo additus videtur.
 464 τεθνηῶτα] -ειῶτα mss. pleraque.
 465 γέ τι] sic et γ' ἐτι veteres grammatici
 et mss.; verum videtur *γε τεῆς, vid. ad A 185. ||
 βοῆς... ἐλκηθμοιο] hendiadys; Nauck τε κλαυ-
 θμοιο coniecit vix recte. Vox ἐλκηθμός †.
 467 δ' ὁ] δὲ?
 469 ἱπποχαίτην] † (ἱππο-redit in ἱπποχάρ-
 μης Ω 257 λ 259).
 473 παμφανάνουσαν § 191] -νώσαν mss.
 474 ὁ Bentley] ὁ γ' mss.
 475 ἦφειπεν] εἶπε δ' Ar.
 476 sqq.] imitatus est Soph. Ai. 550 sq.
 478] del. Heyne. || ἴφι] neglecto F. Bentley
 λαοῦ Φίρι.
 479 εἶποι] sic Nicanor h. l. et ad N 352,
 item Parisin. 2766 et suprascr. in A;
 εἶπαι mss. cetera. Erroris, quem pepere-
 runt loci subsimiles (Z 459 H 87 ζ 275),
 indicium est prior syllaba vocis πατρὸς cor-
 repta, quae alibi sine ulla exceptione pro-
 ducitur; cf. § 25 et ad II 554. Optativum
 in precibus flagitat grammatica: *utinam*
dicat aliquis; in parallelis vero versibus
 suus locus est subiunctivo, qui a futuro
 indicativi prope distat: *dixerit aliquis*, non
 de optabili re sed de verisimili. Subiun-
 ctivum -ησι h. l. defendere frustra conatus
 est Ludwich Aristarch. II p. 351, Dawesio
 Cobeto aliis oblocutus.
 480 πολέμοι' § 59] -μον mss.
 483 κηῶδεϊ] vid. ad I' 382.
 484 ἐλέησε] ἐλάειρε mss. nonnulla.

- „δαμονίη, μή μοί τι λήην ἀκαχίξω θυμῷ,
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄφιδι προΐαψεν·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται. 489 cf. θ 553
489^a = χ 415
490 sq. = α 356
sq. φ 350 sq.
- 490 ἀλλ' εἰς Φοῖκον ἰοῦσα τέ' αὐτῆς Φέργα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Φέρον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει 492 cf. α 358 φ 352
492^b = χ 137 cf.
λ 352 h. VI 27
493^a = α 359 λ
353 φ 353 ψ 61
494^b = 472
- ᾧς ἄρα φωνήσας κόρουθ' εἴλετο φαιδῖμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ Φοῖκόνδ' ἐβεβήκει
ἐντροπαλίζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας 497 = 370
Ἔκτορος ἀνδροφρόνιοι, κηχέσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνώσσε.
500 αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἔκτορα Φῶ ἐνὶ Φοῖκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότηροπον ἐκ πολέμοιο 501 cf. χ 35
502^b = N 105 cf.
H 309 M 166 N
318 P 638 λ 502
N 287 Ξ 73
- ἰξέσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
- οὐδὲ Πάρις δ' ἤθησεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι,
ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
505 'σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ Φάστν ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
506-511 = O 263
sq.
- δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κοραίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἐνρρεέος ποταμοῖο,
κυδιάων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται 509^b sq. cf. h. Cer.
177
- 510 ὥμοισ' αἰέσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

489 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss. || τὰ] τε dubitanter Monro. || πρῶτα] πρῶτα quidam teste Herodiano (= πεφωμέναι).

490 τέ' αὐτῆς PKnight] τὰ αὐτῆς vel τὰ σ' αὐτῆς; mss.; cf. A 185. Locum imitatus est Aesch. Sept. 200 sq.

493 πᾶσι, μάλιστα δ' ἔμοι Hoffmann] πᾶσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα mss. Integer verborum ordo servatus est locis parall., qui hinc deducti sunt, α 359 λ 353 φ 353; vid. etiam ψ 61.

500 γόνον] corruptum; Nauck στένον, vHerwerden γάσσον τὸν Φῶ vel γούεσκον Φῶ.

501 μιν] vid. ad E 385; correctio ἔτι μιν non videtur requiri.

506-511] praeter locum parallelum cf. similis comparatio X 22 sq.; imitatur Verg. Aen. XI 492-497.

506 στατὸς ... ἀκοστήσας] voces nonnisi loco parallelo redeunt; vocem ἀκοστή = κραιθή Cyprii tribuit Hesych.

507 θεῖῃ] -ει mss. nonnulla. || πεδίῳ] de genitivo vid. ad B 785. || κοραίνων] nonnisi loco parall. redit.

508 λούεσθαι] λούεσθαι? cf. § 295. || ἐνρρεέος § 73] -ρεῖος mss.

509 κυδιάων § 191] -όων mss.

510 sq.] de anacolutio vid. ad B 353.

510 πεποιθώς] γεγηθώς Nabor.

- δίμψα Fe γοῦνα φέρει μετὰ Φήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς υἱὸς Προιάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρῃς
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει 513^a = T 398
 καρχαλάων, ταχέες δὲ πόδες ἔφερον. αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἔκτορα δῖον ἔτεμεν ἀδελφεόν, εἴτ' ἄρ' ἔμελλε
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι Φῆ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
 „ἦθελ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσυμένον κατερύκω 518^a = X 229
 δηθύνων οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες;“ 518^b cf. II 9 73
 520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ·
 „δαιμόνι, οὐ κέν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη, 521^b = x 383
 φέρον ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ φεκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς 526^b = A 128
 δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖσ' αἰειγενέτησι
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

511 δίμψα Fe] δίμψ' ἐκ Zen., idque verum ducit vHerwerden. || μετὰ Heyne] μετὰ τ'.

513 ἡλέκτωρ] solis nomen vel epitheton (fulgens) redit T 398 l. Ap. 369, cf. ἡλεκτρον et -ος.

514 καρχαλάων § 191] -λόων mss.

521 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss.

522 ἀτιμάσσειε Nauck] -μήσειε mss.

523 τὸ] obiectum verbi ἄχνηται.

526 ἀρεσσόμεθ' ἀκεσσόμεθ' Nauck, at vid. A 362.

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία (vs. 1—312). — Νεκρῶν
ἀναίρεσις (vs. 313 sqq.).

ὣς Φειπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος 'κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμιζέμεν ἦδ' ἐμάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐφελδομένοισιν ἔδωκε
5 οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐν ξεστῇσ' ἐλάττησι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται, 6^b cf. N 85
ὣς ἄρα τὼ Τρῳέεσσιν ἐφελδομένοις' ἐφανήτην.

ἐνθ' ἐλέτην ὃ μὲν νῖδον Ἀρηιθόοιο Φάνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
10 ῥεῖνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἔκτωρ δ' Ἥιονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐυχάλλου, ἔλυσε δὲ γυῖα.

1] cf. Verg. Aen. XII 441: *haec ubi dicta dedit portis sese extulit ingens*. || πυλέων] forma suspecta, cf. § 56; Bentley πόλιος, Fick πύργων.

3 πολεμιζέμεν H] -ζειν mss. cetera.

4-6] similis est comparatio ψ 233 sqq.

5 ἐπεὶ κε κάμωσιν] sic Ar., ἐπὶν κε κάμωσιν vel ἐπὶν κεκάμωσιν mss. complura.

6 ἐλαύνοντες] l. a. ἐρέσσοντες in Ar. commentariis commemorabatur. Locutio non reddit, sed cf. ἴλα τύπον δ 580 etc.

7 τὼ Ar. mss.] τοι Aristarcho tribuit Ammonius. || ἐφελδομένοις' ἐφανήτην] -νοισι φανήτην mss.

8 νῖδον — Φάνακτος] vid. ad vs. 123-161^a.

9 Ἄρην] Ar. annotavit Zenodotum Arnes nomen hic intactum reliquisse, B 507 mutasse. || κορυνήτης] redit vs. 138 (κορύνη legitur vs. 141, 143).

10 βοῶπις] vid. ad I' 144.

12 στεφάνης] sic *galea* etiam K 30 A 96 vocatur; alia est vocis vis N 138 ≈ 597 h.

- Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάις, Ἀνκίων ἄγρος ἀνδρῶν, 13 = P 140
 Εἰφίνοον ἔβαλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην 14 cf. P 15
- 15 Δεξιὰδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
 ὤμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, ἴλυντο δὲ γυνῖα. 16^b = O 435
 τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 17^a = E 711
 Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ, 18 = E 712
 ἔβη ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα 19 cf. B 167
- 20 Εἰλίον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὄροντ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην. 21 cf. N 347
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συνηντέσθην παρὰ φηγῶ. 21^a = A 508
 τὴν πρότερος προσέφειπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 21^b = Π 121
 „τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτερ μεγάλαιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην 25^b = Φ 395
 δώῃς; οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλαίρεις;
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη· 26^b = O 171 Π 362
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα 28 = υ 381
 28^b = X 108 cf. P 417 λ 358 υ 316
- 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχέσονται, εἰς ὃ κε τέκμων
 Εἰλίον εὐρωσιν, ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ 30 sq. cf. I 48 sq.
 30 cf. 291
 ὑμῖν γ' ἀθανάτησι, διαπραθέμεν τόδε Φάστν.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὧς ἔστω, Φεκάφεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυέμεν ἀνδρῶν;“
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 37 = γ 103
 „Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,

VI 7. || ἐυχάλκων] ἐυχύκλων D; -κοο? cf. § 59. ||
 ἔλυσε] λύντο Ar. (? — ad vs. 16 scholion refert
 vHerwerden).

15 Δεξιὰδην] pro adverbio *a dextra* habebant quidam; vid. Epigr. Kaibel 573⁴ (?) et ad A 99.

21 ἐκκατιδὼν] F neglectum; PKnight ἐκατιδων, vid. ad A 508.

22 συνηντέσθην] συναντέσθην mss. || φηγῶ] vid. ad E 693.

23 Διὸς υἱὸς] ἐκάργος; Genew.

25 θυμὸς ἀνῆκε] nonnisi h. l. et in versu parall. deest infinitivus finalis.

26 sq.] del. PKnight.

27 *δῶῃς;] ὀψ; ἐπει mss.; vid. § 122. —
 In fine versus interrogandi signum posuimus suadente vHerwerden.

30-32] del. PKnight.

30 μαχέσονται § 291] μαχήσονται mss.

32 ὑμῖν γ' Fick] ὑμῖν mss.; an ὑμῖσιν? cf. § 92. || ἀθανάτησι] -τοισι Zen. et mss. nonnulla, ἀμφοτέρῃσι Aristoph. || διαπραθέμεν § 126] -θῆειν mss.

33 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε] l. a. τὸν δ' ἡμῖν βετ' ἔπειτα.

34 *ὧς] ὧδ' mss.

36 *καταπαυέμεν] -σέμεν mss.; vid. ad B 544.

- ἦν τινά που Λαναῶν προκαλέσεται οἷσθ' οἷος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι· 40 = Γ 20
 οἷ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν' Ἔκτορι δῖω.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 43 = Β 166
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 45 βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφάνδανε μητιάουσι·
 'στῇ δὲ παρ' Ἔκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 46 cf. Θ 280
 „Ἔκτορ, νῆε Πριάμοιο, Αἰὼ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἥ ῥα κέ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι· 47 = Δ 200
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς, 48* = Δ 93
 50 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι· 51 = Γ 20
 οὐ γάρ πά τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. 52^b cf. δ 562 ε 308
 ὧς γὰρ ἐγὼ Φόπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετάων.“ 274 μ 342 ξ
 274 ω 22
 ὧς ἔφαθ', Ἔκτορ δ' αὖτε ἡχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 54-56 = Γ 76 sqq.
 55 καὶ ῥ' εἰς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφεργε φάλαγγας,
 μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρονισι Φεφαιότῃσι αἰγυπιοῖσι,
 60 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀνδράσι τερπόμενοι. τῶν δὲ στίχες ἦατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 62 cf. Ν 339
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρεῖς 62^b = Δ 282

53 Ar. —

39 ἦν] noviciū, cf. § 326; *καί? || οἷσθ' οἷος] *figura notabilis* (§ 47) *redit vs. 226*; *vid. etiam αἰνῶν αἰνῶς vs. 97 et μέγας μεγαλωστί II 776 etc.*

41 ἀγασσάμενοι] -σσόμενοι Ar. (?). || χαλκοκνήμιδες; † (alias *ἐκν.*).

42 οἷον] sc. *τινα*. || πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

45 ἐφάνδανε Bentley] ἐφάνδανε mss. || μητιάουσι § 191] -τιόωσι mss.

47 νῆε] cf. § 17.

48 *κέ] *νύ* mss.; cf. Δ 93.

49 κάθισον] *κάθεισον? *vid. § 220.*

56 τοῖ] οἱ mss. *complura*. || ἰδρύθησαν H] *ἰδρύνθησαν* mss. *cetera. Vid. Γ 78.*

59 Φεφαιότῃσι Ahrens] *λοικότες* mss. — *Vertendumne veluti an mīl'atī in?* Cf. χ 240. || αἰγυπιοῖσι] *nomen redit Ν 531 II 428 Ρ 460 π 217 χ 302. Significatur gypaeus barbatus (lammergier, αἰγυπιοῖς, cf. § 12).*

60 φηγῶ] *vid. ad E 693.*

61 ἦατο § 220] *εἶατο* mss.

62 πεφρικυῖαι] l. a. *πεφρικυῖαι* *parum probabilis*, ab Ar. *tamen loco parall. Δ 282 in alteram ed. recepta*; cf. π 474.

63 φρεῖς] *horror*, cf. Φ 126 Ψ 692 δ 402.

- ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς, 64^b cf. μ 406 § 304
- 65 τοῖται ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δέ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε 66^b sq. = Γ 85 sq.
- „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 68 = 349, 369 Θ
6 etc.
- ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσε,
70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισι,
εἰς ὃ κεν ἢ ὅμιες Τροίην ἐπυργον ἔλγητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισι.
ὅμιν δ', — ἔν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν, —
τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγη,
75 δευρὸ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίφ.
ὥδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἡμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω
εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ Φοῖκάδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με 79 sq. = X 342 sq.
- 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Φίλιον ἱοῆν
καὶ κρεμάω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος Φεκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐυσσέλμους ἀποδώσω,
85 ὄφρα Fe ταρχύσωσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 85^a cf. II 456, 674

64 μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς] sic vel αὐτῇ mss., πόντον nonnulla, αὐτοῦ G, μελάνει δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῇ Ar. (?), alii olim πόντος ὑπ' αὐτοῦ, sic Aristot. Probl. 23, 23. Nihil est μελάνω, neque μελανεῖν verbum, quo Alexandrini saepius uti sunt (Apoll. Rh. IV 1574, Callim. epigr. 56, Arat. Phaen. 817, 836, 877 sq.), Homero imputandum, qui alias verbo μελαινόμεναι usus est (E 354 Σ 548). Coll. μ 406 = § 304 verum ducimus *ἤχλωσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς; leniorem mutationem πόντος δὲ μελαινέει ὑπ' αὐτῆς non admittit metrum (cf. § 2).

65 ἦατ' § 220] εἶατ' mss.

67 μοι § 92] μευ mss.

68 ἔσπω § 246] εἴπω mss.; Heyne ὡς φείπω.

71 ὅμιες § 92] ὁμιεῖς mss. || ἐπυργον] †.

72 δαμήετε § 122] -εἰετε mss.

73 δ' ἐν Ar.] μὲν mss. pleraque. Quam

genuinam esse lectionem, versus autem 69-72 postmodo esse insertos, ignota enim huius episodii poetae fuisse quae nunc in libris Γ et Δ leguntur, probabiliter statuerunt Heyne Haupt alii.

74 νῦν ὅν] Par. 2767 εἴ κέν, l. a. εἰ καί. || ἀνώγη LaRoche] ἀνώγει mss.; cf. o 395.

76 ἡμ' (i) § 92] ἄμμ' mss.

77 κεν] vi arsis h. l. et γ 243 productum suspicionem movet; corrigi posset κεν κείνός με, nisi ἐμὲ aliquanto aptius esset sententiae.

81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν] αἰ κέν πῶς μιν Apoll. lex.

83 κρεμάω § 191] -μῶω mss.

85 ταρχύσωσι] verbum redit II 456, 674; postea ταρχεύειν dictum est, cf. τάριχος de cadavere condito (mummiæ) Herodot. IX 120 Aristoph. fr. 21 Dind. (apud Athen. III p. 119c). Remansit igitur hoc verbum ex aetate quae heroicam antecessit; olim enim in Graecia non cremata esse corpora,

- σῆμά τέ Φοι χεύουσιν ἐπὶ πλατέϊ Ἑλλησπόντῳ. 86^b = ω 82 cf. P⁴³²
καί ποτέ τις Φεῖπῃσι καὶ ὀφιγόνων ἀνθρώπων 87^a = Z 459
νῆι πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον
, ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος, 89 cf. Ψ 331
90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὧς ποτέ τις Φερέει τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 91^b cf. B 325
ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρένοντο σιωπῇ.
ἥδεσθεν μὲν ἀνήρασθαι, δ' Φεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. 92 = Γ' 95
ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέφειπε
95 νείκε' ὀνειδίζων, μέγα δ' ἐστεναχίζετο θυμῷ.
,,ὦ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί
ἦ μὲν δὴ λῶβῃ τάδε γ' ἔσsetαι αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσι.
ἀλλ' ὅμως μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
100 ἡμενοὶ αὖθι Ἕκαστος ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς.
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θαυρήσομαι αὐτὰρ ὕπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι."
ὧς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλὰ.
ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ 104^b = Π 787
105 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν 105^a = Ω 738
105^b = Z 158
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερὴν ἔλε χειρὰ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

ut in carminibus Homericis constanter fieri videmus, sed sale suffimentis melle praesertim esse condita et sepulta, hodie constat ex antiquissimis sepulcris quae Mycenae sunt reperta; cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 41 sq. Eodem ducit mellis in ritibus funebribus mentio Ψ 170 ω 68, neque hinc alieni sunt loci T 38 sq. Ω 664 ω 63. || κομάοντες § 191] -μόωντες mss.

86 πλατέϊ § 75] πλατεῖ mss.

89 μὴν § 18] μὲν mss. || κατατεθνηῶτος; Ar.] -ειῶτος; mss. pleraque.

91 ὀλεῖται] cf. § 147 et ad B 325.

93 ἥδεσθεν] αἰδέσθεν mss.

95 νείκε' § 71] νείκε' G, νείκει mss. cetera; in quibusdam commentariorum Aristarcheorum exemplis νείκε' fuisse refert Didymus. || ἐστεναχίζετο] (ἐ)στον. mss. complura.

96 ἀπειλητῆρες] †.

97 αἰνόθεν αἰνῶς] vid. ad vs. 39.

99 ὅμως § 92] ὅμεις mss.

100 Ἕκαστος; Causer vHerwerden] ἕκαστοι mss., quae ferri posset lectio si de singulis agminibus sermo esset; sed solos duces Menelaum spectare patet. Idem error in textu tradito est Ψ 55, contrarius I 88.

103 κατεδύσετο] -σατο mss. multa; vHerwerden ἐνεδύσετο, at vid. A 222 Z 504 μ 228.

104 βιότοιο] l. a. θανάτοιο, quod legit Vergilius (mortis metae Aen. XII 546), Nauck verum ducit h. l. et in versu parall., contrarium errorem Eur. Herc. 1351 irrepsisse observans; cf. A 170.

108 δεξιτερὴν... χειρὰ Bentley] δεξιτερῆς... χειρὸς mss. Correctioni fidem faciant Ξ 137 Ω 671 α 121 σ 258.

- „ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρῆ
 110 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σῆο, κηδόμενός περ, 110^b cf. A 586
 μηδ' ἔθει' ἐξ ἔριδος σέ' ἀμείνουν φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στνγέουσι καὶ ἄλλοι. 112^b = O 167, 183
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
 ἔρριν' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. 114^b = Φ 107 cf.
 115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξε' ἰὼν μετὰ Φέθνος ἐταίρων, Π 709
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀταρβής ἐστι καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκρόητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν', αἶ κε φύγῃσι 118 sq. cf. T 72 sq.
 δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“ 119 = 174 cf. E
 120 ὧς Φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωες, 120 = Z 61
 αἴσιμα παρΦειπὼν· ὃ δ' ἐπέθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. 122^b = II 782, 846
 Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέΦειπε cf. Z 28
 „ὦ πόποι, ἧ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει. 124 = A 254
 125 ἧ κε μέγ' οἰμώζειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 ἔσθλός Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε Φῶ ἐνὶ Φοίῳ, 128 cf. O 141
 πάντων Ἀργεῖων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε 128^b cf. o 175
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὅφ' Ἔκτορι πάντας ἀκούσαι,
 130 πολλὰ κεν ἄθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄφιδος εἰσω.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων, 132 = B 371

110 δὲ σῆο] sic Ar., δ' ἴσχεο mss. multa.

111 ἐξ ἔριδος] *aemulatione abreptus*. Redit locutio δ 343 (= ρ 134). || σέ' § 92] σεῦ mss.

113 τούτῳ] alii olim τοῦτον.

114 ἀντιβολῆσαι] quidam olim ἀντιμολῆσαι (male); vid. ad A 809. || ἀμείνων] -νω Zen.; cf. A 80.

115 ἴξε' § 117] ἴξεν mss.

117 *ἀταρβής] ἀδείης τ' mss. duplici vitio pro ἀδφείης. Male Ahrens εἴ πέρ τ' ἀδφείης; καὶ etc. Correximus coll. N 299, glossema ἀδείης in locum glossae irrepsisse rati; praeterea autem delevimus inutilem particulam τ'. Quod ad sententiam attinet, non minus aptum est ἀτειρός, quod coniecit vHerwerden coll. O 697 (Γ' 60 λ 270).

118 ἀσπασίως] vid. ad Σ 270. || καμψέμεν' § 125] -ισιν mss.

120 ἀδελφεόο § 59] -φειοῦ mss.

123-161^a] recentioris sunt originis, vs. 142 sqq. autem neglecta est temporum ratio; nam Menesthii, qui ad Troiam pugnavit (vs. 8 sqq.), pater Areithous a Lyncurgo interfici non potuit.

127 ποτέ] cf. A 765 sqq. || μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε] Zen. μειρόμενός μεγάλ' ἔσπενεν, putans μειρόμενος = στερόμενος esse; quem refutavit Ar. coll. I 616 (an ποτ' ἀμειρόμενος legebat Zen.?).

128 ἐρέων] ἀρχῶν coniecit vHerwerden.

130 φίλας ἀνὰ] βαρείας Ar. Par. 2767; cf. A 88 (89).

131 δῦναι] cf. § 125.

- ἡβῶν ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντ' ἐμάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλλιοι τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσίμωροι,
 135 Φειῶς παρ' τειχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135^b = γ 292
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίῳ πρόμος ἴσταιτο, Φισόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηιδόοιο Φάνακτος,
 δίου Ἀρηιδόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες ἐκίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναιῖνες, 139^b cf. Ω 698 ἡ
 140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ, 147
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόφοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὗ τι κρατεῖ γε, 142^b cf. Ψ 515^a
 στείνωπῳ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη Φοι ὄλεθρον 143^a = Ψ 416
 ἔχραϊσμε σιδηρεῖη πρὶν γὰρ Λυκόφοργος ὑποφθὰς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδ' ἐρείσθη 145^a = Ν 397
 τεύχεα δ' ἐξενόριξε, τὰ Φοι πόρε χάλκεος Ἀρης. 145^b = Α 144 cf.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρης. Μ 192
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόφοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, 147^b = Π 245
 ὀδῶκεν Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορήναι
 150 τοῖ' ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἷ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδέδφισαν, οὐδέ τις ἔτλη. 151 cf. h. Ap. 47
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει Φῶ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἦσκον ἀπάντων
 καὶ μαχόμεν Φοι ἐγὼ, ὀδῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη. 154^b cf. ι 317
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα

133 ἡβῶν] pro ἡβῶνι suspectum, cf. vs. 157. De optativi usu vid. ad Α 314 et § 109. || Κελάδοντ' ἐμάχοντο] -ντι μάχοντο mss.; vocem κελάδοντι pro adiectivo habebat Ar., vid. ad Α 99.

134 ἐγγεσίμωροι] cf. B 692.

135 Φειῶς] sic Ar.; cf. § 5. Fuisse qui pro Κελάδοντι poscerent Αἰκίδοντι et Χάας pro Φειῶς refert Strabo VIII p. 348, vid. etiam Pausan. V 5. Versus geographicae arti repugnans spurius videtur. Commemoratur Phea urbs etiam ο 297. De Φήρης Didymi coniectura cf. Lehrs Ar.² p. 242.

138] de epanalepsi vid. ad B 672. || κορυνήτην] vid. ad vs. 9.

139 ἐκίκλησκον] κίκλησκον mss.

141 κορύνη] nonnisi vs. 143 redit vox, vid. ad vs. 9.

142 Λυκόφοργος] vid. ad Z 130.

143 κορύνη] vid. ad vs. 141.

144 Λυκόφοργος] vid. ad Z 130. || ὑποφθὰς Ar. mss.] ἀναστάς olim alii.

145 οὐδ' ε' § 71] οὐδέ mss.

146 δ'] sic Ar., ε' mss. nonnulla.

149 ὀδῶκεν] ὀδῶκε δ' Ar. et mss. pleraque.

150 τοῖ' § 59] τοῦ mss.

151] in quibusdam mss. subiungitur ἀντί-
 ριον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοσίῃ (= vs. 40, 51 I' 20).

153 θάρσει Φῶ] θάρσει ἐμῷ Zen.; vert. sed me mea virtus sua audaciā impulit (cor audax me impulit) ut cum illo pugnam inirem. (De reflexiva pronominis Φός vi vid. § 95.) || ἦσκον] ἔσκον mss.

155 κτάνον] ἴδον Nauck praeter necessitatem.

- πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἰθ' ὥς ἡβίοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη 157=Α 670 Ψ 629
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ.
 ὕμων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 160 οὐδ' οἷ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
 ὥς 'νείκεσς' ὁ γέρων, οἷ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. 161^b = ϑ 258
 ὦρτο πολὺ πρῶτιστα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 162 cf. Ψ 288
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 163 = Ψ 290
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες Θοῦριν ἐπιφειμένοι ἄλκην, 164-167 = Θ 262 [sqq.
 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 164^b = Σ 157 [sq.
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ, 165^b sq. = P 258
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 166 cf. B 651
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς· 167^b = B 736
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἔκτορι δίῳ.
 170 τοῖσ' αὖτις μετέφειπε γερῆνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 „κλήρω νῦν πεπαλέσθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσι
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς Φὸν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ' κε φύγῃσι
 δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.“ 174 = 119
 175 ὥς ἔφαθ', οἷ δὲ κλῆρον ἐσημῆναντο Φέκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ῥήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον· [sq.
 177 sq. = Γ 318
 ὧδε δέ τις Ἰφίπεσκε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 178 = 201
 178^b = Γ 364

156 πολλός] *ingens*, item Ψ 245. || τις] cf. α 45. || παρήγορος] *ex obliquo extensus*. Hoc sensu †, translata est vocabuli vis Ψ 603, diversa vox videtur II 471, 474 (cf. Θ 87 II 154).

157 ἡβίοιμι § 191] ἡβώοιμι mss. — De optativi usu vid. ad Α 314 et § 109. || τέ Nauck] δέ mss.; cf. Α 670.

159 ὕμων § 92] ὕμιων mss.

160 οἷ ... μέμαθ' (ε)] cf. T 324 sq. δ δέ ... πολεμιζοῦ.

161 'νείκεσς' δ] 'νείκεσσε?

162 πρῶτιστα Bentley] πρῶτος (-ον) μὲν mss. (μὲν om. L), item Ψ 288. Cf. Α 105 etc.

166 ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ mss.

169 πολεμιζέμεν' § 125] -ζην mss.

170 *τοῖσ' τοῖσ(ι) δ' mss.; vid. § 60.

Christ τοῖσιν δ' αὖ, cf. K 241. || γερῆνιος] vid. B 336.

171 πεπαλίσθε Doederlein] πεπάλασθε Ar., sic aut πεπάλασθε mss. In *sortiendo* sollemne est verbum πάλλειν, cf. Γ 316, 324 O 191 Ψ 353 Ω 400 etc.; sensum vero non praebet πεπάλασθε, *polluere* enim significat; nihili forma est πεπάλασθε, nam παλάζειν verbum non exstat. Redit vitium ι 331. Cf. tamen ἐμπαλασσόμενοι = ἐμπλεκόμενοι (?) Herodot. VII 86. || ὅς Ar. mss.] l. a. ὅς.

175 κλῆρον ἐσημῆναντο] non de litteris poetam loqui sed de aliis signis, quae is solus qui insculpsisset agnoscere posset, vere observavit Ar. — Artis scribendi nonnisi Z 169, ubi vid., apud Homerum fit mentio.

177 θεοῖσι δέ] θεοῖς, ἰδὲ mss. nonnulla; certabant grammatici. Cf. Γ 318.

- „Ζεῦ πάτερ, ἥ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδῆος υἱὸν
 180 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.“ 180 cf. A 46
 ὧς ἄρ' ἔφαν, ᾧ πάλλεν δὲ γερόηνιος ἱππότης Νέστωρ, 181 cf. Γ 324
 ἐκ δ' ἔθορε κληῖρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί, 182^a = x 207
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη 183^b = 186
 ᾧ δειῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 185 οἳ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο Φέκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη, 186^b = 183
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ ᾗ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἣ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 ᾧ γὰρ δὲ κλήρου σῆμα Φιδῶν, ᾧ γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρὰ πόδ' ἔβον χαμάδις ᾧ βάλε, ᾧ φώνησέν τε
 „ᾧ φίλοι, ἣ τοι κληῖρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν“ Ἐκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὅφρα κ' ἐγὼ πολεμῆμα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ἔμμε εὐχέσθε Αἰὲ Κρονίῳνι Φάνακτι
 195 σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται
 ἥδ' καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δέδφιμεν ἔμπης· 196^b = β 199
 οὐ γάρ τις με βίη γε Φεκῶν ἀφέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι Φιδριῆ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήΦιδά γ' οὕτως
 Φέλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“ 199^b = Σ 436 γ 28
 200 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἠὔχοντο Αἰὲ Κρονίῳνι Φάνακτι
 ᾧ δὲ τις Φείπεσκε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 201 = 178

195—199 Zen. Aristoph. Ar. —

179 λαχεῖν] τυχεῖν L. De inf. cf. § 124.

181 γερόηνιος] vid. B 336.

184 ἐνδέξια] *dextrorsum* cur progrediatur praeco, iusta causa non apparet; e convivorum descriptione, ubi prima sedes a parte sinistra omnium erat honoratissima, unde initium pocula implendi faciebat pinerna (cf. A 597), adverbium huc irrepsit.

186-189] notetur subiectorum crebra mutatio: ἴκανε praeco, ᾧ βάλε et ὑπέσχεθε Αἴας, ἔμβαλεν praeco, ᾧ γὰρ Αἴας.

186 τὸν] ᾧ A, utrumque agnoscit Didymus.

187 ἐπιγράψας] vid. ad vs. 175.

188 χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' *χεῖρα, ὃ δ'?

192 δοκέω] *existimandi* sensu more Ionico adhibitum h. Merc. 208 reddit; transitum a vulgata significatione (*videor*) parat σ 382.

193 ὅφρα κ' § 326] ὅφρ' αἰν mss. || δύω] δύνω Ar.

194 ἔμμε § 92] ἔμμε mss.

195-199] heroe indignos veteres critici sine iusta causa censuerunt. Submissa voce pro me ad deos precamini, Αἴας inquit, ne Τροίανι precibus vestris exauditis contraria precentur vel incantamentis vestra verba irrita reddant. Sed statim retrahit quae dixit, ne pusilli animi videatur quive metum in se admittere possit. Quadam tenus conferenda sunt Helenae verba I' 432-436.

197 Φεκῶν] ἐλὼν Ar. L Z.

198 *τι Φιδριῆ] τι ἰδριῆ Ar., μιν ἰδριῆ Aristoph., τ' (γ') ἀιδριῆ mss. (omnia?), quod erant qui πολυπειρία interpretarentur. || οὕτως] αὐτως; H, fortasse recte.

- „Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι
 εἰ δὲ καὶ Ἔκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 *Ἰσίην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.*“
ὧς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ 'κορύσσετο νόροπι χαλκῷ. 206 cf. II 130
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χοῦ' τεύχε' ἔφεστο, 207 cf. Ξ 187
'σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 210 *θυμοβόροί ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι*
τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρωτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι νέρθε δὲ ποσσὶ
ἦε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔρχος. 213^b = τ 438
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσοράοντες,
 215 *Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνῆα Φέκαστον,* 215 = Γ 44
Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι' ἐπάτασσε 216^b cf. N 282 Ψ
ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι 370
ἄψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη. 217^a = P 354
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥυτε πύργον, 219 = A 485 P 128
 220 *χάλκεον ἐπταβόειον, ὃ Φοι Τυχίος 'κάμε τεύχων,*
σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Ἵλῃ ἐνὶ Φοικίᾳ ναίων
ὅς Φοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπταβόειον,
ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 225 *'στῇ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα*
„Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα φείσεαι οἰόθεν οἷος,
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,

207 *τεύχε' ἔφεστο] ἔσαστο τεύχη mss. Correctionem, quam poscit forma parum Homericā τεύχη (mss. nonnulla τεύχεα, vid. § 71), tuentur M 464 Ψ 67 ρ 203 etc. Transposuerunt verba qui τεύχη ἔστο vitiosum ducebant versus exitum. Fick *Ἔσαστο χαλκὸν* coll. Ξ 383.

210 *θυμοβόροί* § 59] -ρον mss.

212 *μειδιῶν* § 191] -δων mss. || *βλοσυροῖσι προσώπασι*] *truci vultu*; cf. *δακρύνει γελῶσα* Z 484.

213 *μακρὰ βιβὰς*] cf. Verg. Aen. X 572: *longe gradientem*. || *βιβὰς*] sic Ar.; cf. N 371 O 307 et ad M 277.

214 *μὲν Ar.*] *μέγ'* mss. pleraque. || *εἰσοράοντες* § 191] -ρόωντες mss.

215 *Ἐκάστον*] *ἐκάστου* mss. nonnulla.

216 *στήθεσσι' ἐπάτασσε*] -σι (-σφι) πάτ. mss.

217 *ἔτι εἶχεν*] hiatus valde suspectus, vid. tamen Ξ 358 P 354. Fick vHerwerden *ἔτι φεῖκε* P(oi), cf. Σ 520 et § 242.

221 *σκυτοτόμων*] † (*σκυτός* § 34 †). || Ἵλῃ] Boeotiae haec urbs nominatur etiam B 500 (ubi longum est v) et E 708. Apud Strab. IX p. 408 XIII p. 626 commemoratur l. a. Ἵλῃ (cf. Zen. E 708).

226 *οἰόθεν οἷος*] cf. vs. 39. Hoc loco verba incommoda ducit vHerwerden.

καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι

229 sq. = B 771
sq.

230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.

ἡμες δ' εἰμὲν τοιοῖσι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,

καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἴκτωρ·

[440
233 = 287 cf. Z

„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

234 = I 644 A 465

235 μὴ τί με' ἤυτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε

ἢ γυναικὸς, ἢ οὐ Φοῖδεν πολεμήϊα φέργα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐν Φοῖδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·

237^b cf. Ω 548

238 Φοῖδ' ἐπὶ δεξιᾷ, Φοῖδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βοῦν.

240 Φοῖδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων,

Φοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἄρηι.

ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέμεν τοιοῦτον ἐόντα

λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἶ κε τύχωμι.“

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτε δολιχόσκιον ἔγχος,

244 = Γ 355

245 καὶ βάλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπαβρόειον

245 cf. 266

ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

Φέξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαῖζων χαλκὸς ἀτειρής,

239 ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολέμιζεν

230 ἀπομηνίσας] l. a. ἐπιμ. ab Ar. commemorata. Vid. ad B 772.

231 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἂν] novicium pro νεν. Praeterea displicet τοιοῖσι et 3^a potius quam 1^a persona requiri videtur propter καὶ πολέες.

235 με' § 32] μεν mss. || ἤυτε παιδὸς] Hectorem his verbis uti quod adversarius ei primum iactum concesserit, quae res I' 324 sq. sorte decernitur, coll. D 439 sunt qui putent; sed quoniam oblata sibi ab adversario condicione Hector revera utitur vs. 244, interpretandum videtur potius:

ne vultu minisque terrere me conatus sis tanquam puerulum. || ἀφανροῦ -ροῦ? vid. § 59.

236] spurius? Numeri sunt duriores.

238 βοῦν Aristoph. L] βῶν Ar. et mss. pleraque, βῶ (pro βόα) Rhianus. Forma βῶν non est Aeolica neque ex antiquissima flexione superstes sed c βοῖν (Hom. βοεῖην contracta esse credebatur. Optime vero βοῦς;

pro sculi corio dicitur, cf. M 105, 137 II 636,

item pro loro Aesch. Ag. 36, boves = flagella Plaut. Asinar. I 1, 20; sic elephas pro ebore A 141 σ 196. Subsimile loquendi genus est σάκος ταύρων E 222 sq., ἱμάς βοῦς I' 375, ἄσκοι κυμῆλιον Herodot. III 9. Eodem errore, quem peperit vetustae litteraturae (BON) ambiguitas, εὔρων pro εὔβουν legitur h. Ap. 54.

239] delevimus. Spurium esse apparet e perverso usu adiectivi ταλαύρινος, quod bellatoris esse epitheton, fere = φέρεσσις; (vid. E 289 I' 78 X 267), docet etymologia; cf. ταλαφειρός; et ταλαπενθής. Praeterea incommodum est τὸ. Deleto hoc versu apte continuatur Φοῖδα trium versuum initio. Vs. 238-243 del. PKnight. || ἀζαλέην] vid. ad A 487.

241 δηῖον] Ar. δηῖων. De syllaba δη- correpta vid. § 17. || μέλπεσθαι] cf. II 617.

242 βαλέμεν § 126] βαλέειν mss.

243 ὀπιπεύσας] vid. ad A 371. || τύχωμι] τύχοιμι mss. multa.

- ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῶ 'σχέτο. δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενὴς προῖται δολιχόσκιον ἔγχος, 249^b-254 = Γ 355
 250 καὶ 'βάλε Πριάμίδαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην. sqq.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαινηῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρώρειστο
 ἄντικρυς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσάμενός δολίχ' ἔρχεα χερσὶν ἕμ' ἄμφω 255^bsq.^a cf. Ψ 686
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λίσσσι Φεφαικότες ὠμοφάγοισι sq.
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδόνον. 256^bsq. = E 782
 Πριάμιδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί 528
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ Φοι αἰχμή. 258 cf. Ν 646
 260 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος· ἥ δὲ διὰ πρὸ 259 = Γ 348
 ἤλυθεν ἐρχεῖν, 'στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα, 260 cf. Μ 404
 261 = Μ 405
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκειν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κόρυθ' αἰόλος Ἐκτωρ, 263^a = Α 255
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ 264 cf. Φ 403
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε 265 = Φ 404
 τῷ 'βάλεν Αἴαντος δφεινὸν σάκος ἐπταβόειον 266 cf. 245
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιφίχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν ἀείρας 268^bsq. = ι 537
 ἥκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Φιν' ἀπέλεθρον, sq.
 270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔφαξε βαλὼν μυλοφειδέϊ πέτρῳ,
 'βλάψε δέ Φοι φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο, 273^a = Ρ 530
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν, 274^b = Α 334
 275 ἤλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω

255—257 (256 sq. Lehrs) Zen. om.

251 δία] cf. § 22.

253 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

256 λίσσσι Nauck] λείουσιν mss., cf. § 74.

259 χαλκός] sic Ar., -κόν mss. pleraque;
 vid. ad Γ 348.

260 *ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος] -θα νύξεν
 ἐπιάλμενος mss.

262 τμήδην] †.

267 ἐπομφάλιον] adi. † (cf. ὀμφαλός); ad-
 verbii vice fungitur. || περιφίχησεν] comp. †
 (simplex h. Cer. 38).

270 μυλοφειδέϊ πέτρῳ] adi. †; μύλας dici-
 tur Μ 161.

272 ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείς; Ar. Mor.] ἀσπίδι
 ἐγχυμφθείς mss. cetera. || αἰψ'] sic Ar.,
 alii olim ἄψ.

- μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρ' ἔσχεθον, εἰπέ τε μῦθον 277^a = Γ 416
 κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα Φειδώς· 278 cf. β 38
 „μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετον ἥδ' ἐμάχεσθον·
 280 σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280 = Κ 552
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ Φίδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“ 282 = 293 cf. Θ 502
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ', Ἐκτορα ταῦτα κεύεστε μυθήσασθαι,
 285 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσετο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἣ κέ περ οὔτος.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἐκτωρ· 287 = 233
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι ἔδωκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔργ' Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτήτος,
 294 ὥς σύ τ' ἐυφροήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 295 σοὺς τε μάλιστα Φέτας καὶ ἑταίρους οἳ τοι ἔασι,
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ Φάστῳ μέγα Πριάμοιο Φάνακτος 296^b = Ρ 160 Φ
 Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους, 309 γ 107
 αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα. 298 cf. Σ 376
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 ὅφρα τις ᾧς Φείπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

291 σήμερον ὕστερον αὐτε μαχεσόμεθ', εἰς ᾧ κε δαίμων

291 cf. 30

ἤμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.

291^b sq. = 377 sq., 396 sq.

νῦξ δ' ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·

293 = 282

293 Ar. — || 295 Ar. —

277 σκῆπτρ' ἔσχεθον] -τρα σχέθον mss. ||
 εἰπέ] neglecto ῥ; ἔσπε? quae tamen indi-
 cativi forma non extat, vid. § 246. Bentley
 σκῆπτρα σχέθε, sed σκῆπτρον potius dicen-
 dum foret neque credibile est otiosum ad-
 stitisse Talthyrium. Metrum non sinit scribi
 quod Christ et Fick suaserunt σκῆπτρ' ἔσχον
 (vid. § 24).

279 *πολεμίζετον ἥδ' ἐ] -ζετε μὴδ' (μῆτε Ge-
 nev.) mss.; vid. ad O 511.

280 *σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει] ἀμφοτέρω
 γὰρ σφῶν φιλεῖ mss., item K 552; cf. § 191.

Αν *ἄμφω γὰρ σφῶν φιλέει?

286 κέ περ § 326] περ ἂν mss.

288 ἔδωκε] δῶκε mss.

289 ἔργ' § 71] ἔργει mss.

290] mss. nonnulla νῦν μὲν παύσωμεν πόλε-
 μον καὶ δημοτήτα (= vs. 29), male.

291-293] del. vHerwerden Naber.

291 μαχεσόμεθ' § 291] μαχησόμεθ' mss.

292 ἤμε § 92] ἄμμε mss.

298 δύσονται] alii olim θύονται, male.
 Versus si integer neque spurius est, ita
 est accipiendus ut μοι sit dativus com-
 modi, εὐχόμεναι significet *gratias agentes* (cf.
 εὐχολαί v 357), θεῖον ἀγῶνα autem valeat
pium coelum (in templo congregatorum). Vox
 ἀγῶν *coelum* significat etiam Σ 376 Ω 1 (ubi
 vid. schol.) + 380 Hes. Theog. 91 (Scut.
 312); cf. etiam Aesch. Ag. 513.

300 ᾧ; Bentley] ᾧδ' mss. || τε Τρώων τε]
 χαλκοχαιτών D Genev.

- ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἄρθμήσαντε.“
 ὥς ἄρα φωνήσας ἔδωκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ ἐν τμητῷ τελαμῶνι.
 305 Αἴας δὲ ζωστήρα ἔδιδον φοίνικι φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦμ', ὃ δ' εἰς Τρώων ὄμαδον ἔκλε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς ὧς ἔφιδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυρόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 310 καὶ ὧς ἦγον προτὶ Φάστν, Ἀφελπτόντες σάον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 301^b = Π 476 γ
 253
 304 = Ψ 825
 305^b = Z 219
 307^b sq. = E 514
 sq.
 309^b = M 166 N
 318 P 638 λ 502
 cf. Z 502
 311 cf. E 668
 312^a = Ψ 36
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδῃ ἐγένοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 315 ἄρσενά πεντεφέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 τὸν ἔδερν ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 ἰμίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσι,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, Φερύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου ἑτεύκοντο τε δαῖτα,
 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαϊτὸς ἐφίσης.
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 313 = I 669
 314 sq. cf. B 402
 sq.
 316-318^a = τ 421
 sqq.
 317 sq. = Ω 623
 317 cf. A 465 [sq.
 318-320 = A 466
 sqq.
 321 cf. ξ 437
 322 = A 102
 323-326 = I 92
 323 = A 469 [sqq.

302 ἀρθμήσαντε] †, cf. ἀρθμός h. Merc. 524, ἄρθμιος π 427.

303-305] dona haec utrique mortem intulisse finxere posteri; vid. Soph. Ai. 657 sqq., 815 sqq., 1025 sqq.

304 ἐν τμητῷ] ἐκνήμῳ Ar.

306 τῷ... διακρινθέντε] vid. ad I 211.

308] versum ex E 515 perperam repetitum censet Naber. || *F] adiecimus. || ἀρτεμέα] vid. ad E 515.

310 *F] ὧς (ὁγῆ Eust.) mss. || Ἀφελπτόντες] ἀέλποντες G male. Verbum †, cf. Ἀφελπής ε 408, Ἀφελπτος h. Ap. 91 h. Cer. 219, 253. Suspecta est verbi forma et synizesis (cf. § 8 et 191), mire autem sic dictum est

pro ἐξ ἀέλπτου αὐτὸν σὺν ὄρωντες; quapropter vHerwerden ἀελπτοῦσιν proposuit, simul tamen dubitans an spurii sint vs. 310-312. || σάον § 62] σάον mss.

313 Ἀτρεΐδῃ ἐγένοντο] -δαο γέγοντο mss.; cf. § 55.

315 πεντεφέτηρον] πενταέτηρον mss.

321 διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε] -οσι γέγ. mss. — De re vid. δ 65 sq. Herod. VI 56 et ad A 263; νῶτα διηνεκία dicuntur pro α (haas), ut vere explicavit Zucker. Locum male interpretatus est Verg. Aen. VIII 182 sq. vescitur... perpetui tergo bovis; integrum tergum non assabant (ἰμίστυλλον τ' ἄλλα).

323 εἶντο] ἐντο mss.

- τοῖς' ὁ γέρων ἀμπρωτος ὑφαινέμεν' ἤρχετο μῆτιν,
 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη' φαίνεται βουλή
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κεκλεινὸν ἐύροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχὰς δ' Ἄφιδόσδε κατῆλθον
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἧοί παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροῦς
 333 βουσί καὶ ἡμιόνουσιν' ἀτὰρ κατακόμεν αὐτούς.
 336 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαρόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμόμεν ὧκα
 πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 340 ὅφρα δι' αὐτάων ἐππλησίνη δόδς εἴη
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκῃ ἀμφὶς ἐοῦσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες. 344 = I 710
- 345 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλιν ἄκρῃ

334 τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὅστέα παιοὶ Φέαστο;

Φοίκαδ' ἄγῃ, ὅτε κ' αὐτὴ νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.

334 sq. Ar. —

324 τοῖς' ὁ τοῖσι? || ὑφαινέμεν' § 125] *-νειν* mss.

327 Ἀτρεΐδῃ] -δαί mss. nonnulla.

328 κομάοντες § 191] -μῶοντες mss.

331 ἧοί § 77] ἧοί mss.

332 κυκλήσομεν] †.

333 βουσί] boves ad plaustra trahenda etiam Ω 782 adhibentur, aratrum trahunt Κ 352 Ν 703 ν 32. || κατακόμεν § 177] -κίομεν mss. || αὐτούς] misere languet; IMHoogvliet αὐθι, sed sic ἀτὰρ commodè explicari nequit. Omnino mire abundat pronomen αὐτός in versibus 332-340.

334 sq.] iure damnavit Ar.; nam sing. πυρὴ vs. 336, adi. ἄκριτος vs. 337 et 436, in primis vero verbum ἐνήκειν vs. 431 docent, de *secernendis* singulis corporibus poetam non cogitasse. Praeterea non concinunt loci

Δ 174 Σ 332 γ 108 sqq. Novisse tamen videtur Aeschylus, vid. Agam. 436-445.

335 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss.

336 δ' τ' Ar. Par. 2767. || ἐξαγαρόντες] *struentes*; non recte Ar. pro intransitivo habebat (*postquam e castris processimus*).

337 ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph. || αὐτόν] suspectum; vid. ad vs. 333.

339 εὖ] l. a. ἔπτ' (male).

340 ἐππλησίνη] *redit loco parall.* (-λατος legitur δ 607 ν 242). || εἴη GHermann] εἴη mss.; cf. § 302.

342 ἵππους Eust.] ἵππον. || *ἐρυκάκῃ] -χοί mss. || ἀμφὶς ἐοῦσα] *interposita*. Cf. Γ 115. || ἐοῦσα] l. a. ἔχουσα (male, e θ 340).

343 ἀγερώχων] vid. ad B 654.

344 ἐπήνεσαν § 295] -νησαν vel -νεσαν mss.

345 αὐτ' δ' αὐτ' DG. || Ἰλίου] neglecto

- δΦεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 347 cf. Σ 249 χ 461
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι, 348 sq. = 368 sq.
ὄφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 348 = Γ 456
350 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 349 = 68
δῶομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ 350^b = Γ 458
352 φρεσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἦμιν.“ 351^a cf. X 117
354 ἦ τοι ὅ γ' ὧς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 354 = Α 68
355 διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνκόμοιο, 355 = Γ 329
ὧς μιν ἀμειβόμενος Φέπεα πτερόεντα προσηύδα [sqgq.
„Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 357^b-360 = M 231
Φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. 357^b = Σ 285
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
360 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
ἀντάρ ἐγὼ Τρώεσσι μέθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω. 361^b = Θ 525
ἄντικρυς δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσος ἀρόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ Φοίβοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“ 364 = 391
365 ἦ τοι ὅ γ' ὧς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365 = Α 68
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος, 366^b = P 177 γ 110,
ὅ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέΦειπε· 409 cf. Σ 318
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι, 368 sq. = 348 sq.
ὄφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
370 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370^a = Σ 298
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε Φέκαστος· 371 = Σ 299
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἱτω κοίλας ἐπὶ νῆας 372 cf. 381

353 *Φέλομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ὀξέομεν ὧδε.*

353 Ar. —

ƒ. Bentley *πέλε* (malumus 'πλέτο) *Φιλίου*. An aberat olim nomen proprium (cf. Σ 246)? || πόλι' § 74] πόλει mss.

347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡῶδα Α.

348 *μοι] μεν mss.; cf. § 92 et ad Α 37.

349 ἔσπω § 246] εἴπω mss. Cf. vs. 68.

353 ἵνα] ἵν' ἂν Ar., in versu spurio malam lectionem ferendam esse fortasse ratus.

359 εἰ δ' Ar. mss.] l. a. εἰ.

361] abesse mavult vHerwerden.

362 ἄντικρυς § 31] ἀντικρύ mss.

364] observatu dignum olim visum est littera sigma hunc versum carere, teste Eust. 1335,50. || καὶ Eust. l. 1.] καὶ ἔτ' mss.

368 sq.] om. A H.

368 *μοι] μεν mss.; cf. § 92 et ad Α 37.

369 ἔσπω § 246] εἴπω mss.; cf. vs. 68.

370 πτόλιν] mss. nonnulla στρατόν, male, ut ostendunt verba ὥς τὸ πάρος περ. Sed cf. vs. 380.

371] e libro Σ huc invectum censet Leaf. || ἐργήγορθε] cf. § 161.

- Φειπέμεν' Ἀτρεΐδῃσ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 373^b = E 552
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε 374 = Γ 87
 375 καὶ δὲ τὸ Φειπέμεναι πυκινὸν Φέπος, αἶ κ' ἐθέλωσι 375 cf. 394
 παύσασθαι πολέμου δυσΦηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 376-378 = 395
 κήομεν' ὕστερον αὐτε μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων^{sq.} 377^b sq. = 291 sq.
 ἡμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 379 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 379 = I 79 Σ 133
 381 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. etc. cf. § 247 v 157
 τοὺς δ' ἡδ' ἐν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος, 381 cf. 372
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·
 385 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν, 385 = 327
 ἦνωγε Προϊάμοσ τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ 386^b = K 563
 Φειπέμεν', αἶ κέ περ ἔμι φίλον καὶ Φηδὺ γένηται, 387 cf. A 17
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε. 388 = Γ 87
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶ 389 sq.^a cf. X 115
 390 ἡγάγετο Τροίηνδ' — ὧς πρὶν ὄφειλ' ἀπολέσθαι — sq.
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ Φοῖβοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι 390^b cf. Ω 764
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο 391 = 364
 οὐ φησιν δώσειν ἢ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἦνωγον Φειπεῖν Φέπος, αἶ κ' ἐθέλητε 394 cf. 375
 395 παύσασθαι πολέμου δυσΦηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395-397 = 376
 κήομεν' ὕστερον αὐτε μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων sq.
 ἡμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

380 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.

380 cf. A 730 Σ 298, 314

375] τὸ Heyne] τὸδ' mss.; PKnight καὶ τόδε.

376 πολέμου Bekker] -μοιο mss.

377 κήομεν § 177] κείομεν mss. pleraque. ||
 μαχεσσόμεθ' § 291] μαχησόμεθ' mss. pleraque.

378 ἡμε § 92] ἄμμε mss.

380] versum e Σ insertum om. mss. complura. Si servaretur, pro στρατὸν legendum esset πόλιν; cf. vs. 370.

382 ἐν § 315] εἰν mss. pleraque.

383] apud Ulixis navem concio habetur A 806 sqq.

384 ἡπύτα] † (Ἰησιπιδῆς P 324, ἡπύω sapius). Cf. § 54.

385 ἀριστῆες Παναχαϊῶν] λυκνήμιδες Αἰχαιοὶ mss. nonnulla.

386 ἦνωγε § 225] ἠνώγει mss. De singulari numero vid. ad A 255.

387 εἰπέμεν C] εἰπεῖν mss. cetera. || ἔμι § 92] ἔμι vel ἔμμι mss. || γένηται Naber] γένοιο mss. Cf. vs. 394.

390 ὄφειλ' § 273] ὄφειλλ' mss.

391 καὶ Heyne] καὶ ἐτ' mss. Cf. vs. 364.

393 μὴν] sic Ar., μιν mss. nonnulla.

394 ἦνωγον § 225] ἠνώγεον mss. Etiam singularis ἦνωγεν (ἠνώγειν Spitzner minus recte) ferri posset; cf. vs. 386.

395 πολέμου Bekker] -μοιο mss.

396 κήομεν § 177] κείομεν mss. pleraque. ||
 μαχεσσόμεθ' § 291] μαχησόμεθ' mss. pleraque.

397 ἡμε § 92] ἄμμε mss.

- ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 „μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μῆθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
 ὥς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐΐΦαχον υἷες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 405 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ἰδαί', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται ἐμοὶ δ' ἐπιφανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαίμεν' οὐ τι μεγάλῳ
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσμεν' ὄκα.
 ὕρκια δὲ Ζεὺς Fίστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“
 ὥς Φειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσι,
 ἄπορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Εἴλιον ἱρήν.
 οἷ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 415 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέφειπε
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρον, νέκυνάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 419 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν.
 421 ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεῖται βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἷ δ' ἦνταον ἀλλήλοισι.
 ἔνθα διαγνώσκει χαλεπῶς ἦν ἄνδρα Φέκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα,

398 sq.^a = v 320

398 = Γ 95 [sq.

398^b sq.^a = η 154

399 = I 31, 696

sq.

402^b = M 79 x 41

cf. γ 33

403 sq. = I 50 sq.

404 = I 711

404^a = Θ 29 Γ 431,

694

415^a = B 789

418 cf. 420 ·

419^a = A 215 M

415 N 835

421 sq. = τ 433

sq.

420 cf. 418

- 420 ὠτρύνοντο νέκυσ τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 400 Ἀλεξάνδροιο] cf. A 596.
 402 πείρατ'] vid. ad Z 143.
 403 ἐΐΦαχον Bentley] ἐπίαχον mss.
 409 κατατεθνηῶτων Ar.] κατατεθνεῖωτων
 mss. pauca.
 412] vid. ad A 234. || τὸ] abundat.
 414 ἐν § 315] εἰν mss.
 419] verbum e vss. praecedentibus sup-
 plendum, ut A 56 Y 3.
 420] damnavit vHerwerden. || ὠτρύνοντο
 νέκυσ] ὠτρύνοντο νέκυσ Ar., ὠτρυνον (ὠτρυνον)
 νέκυσ mss. multa.
 422 ἀκαλαρρεῖται] epitheton leniter fluens
 significans nonnisi loco parallelo redit; cf.
 βαθυρρεῖτης Φ 195. Coharet ἀκὴν.
 423 εἰσανιών] comp. γ. || ἦνταον § 191]
 ἦνταον mss.
 424 διαγνώσκει] *διακρίνει? vid. § 125. ||
 χαλεπῶς] -πὺν mss. pauca. Adv. nonnisi P 186
 (ubi vid.) redit. || ἦν] ἔεν? vid. § 302.

- δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν. 426^a cf. II 3 Σ 17,
235 δ 523 ω 46
- οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπ' ἐνήεον ἀχνύμενοι κῆρ, 428 = 431
- ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἑλίον ἱρήν.
430 ὧς δ' αὖτως ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπ' ἐνήεον ἀχνύμενοι κῆρ, 431 = 428
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
- ἥμος δ' οὐκ ἄρα πω ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν, 434 cf. Ω 789
- 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔν' ἐποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὕψηλους, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
- 440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὀρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν. 441 cf. I 350
- ὧς οἱ μὲν ἄγονόντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί· 442^a = E 84
οἱ δὲ θεοὶ πάρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
ἔθνευντο μέγα φέρον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. 443^a = A 1
- 445 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445 sq.^a cf. E 420
sq.
- „Ζεὺ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνλόπη;
οὐχ ὀράεις, ὅτι δ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 449^b sq. = M 5 sq.

443—464 Zen. Aristoph. Ar. —

427 εἶα] ἔαε? || οἱ δὲ] l. a. ἀλλὰ.

428 πυρκαϊῆς Ar. mss.] -ῇ Zen. || ἐπ' ἐνήεον (ἐπενάφεον) PKnight] ἐπενήνεον mss., l. a. ἐπινήνεον. Vitium redit H 431 α 147 π 51; vid. Ψ 139, 163 Ω 276.

431 sq.] cum vs. 420 damnat Leaf.

431] vid. ad vs. 428.

433 ἥμος] supple ἔστι; illo noctis tempore quo iam paululum allucescit. Cf. Ψ 226. || οὐκ Nauck] οὐτ' mss. || ἄρα Nauck] ἄρ mss. || ἀμφιλύκη] †, *diluculum*, twilight. Vid. ad A 101.

434 κριτὸς] corruptum ducit Christ. || ἤγρετο Duentzer Cobet LaRoche] ἔγρετο mss. Vitiorum, quae peperit vetusta litteratura,

insigne admodum hoc est exemplum. Redit error Ω 789, contrarius Ψ 287 v. l. υ 123.

435 ἐν' ἐποίεον] ἐνα ποιεόν mss.

436 ἐκ πεδίου, ποτὶ] ἐν πεδίῳ (sic Par. 2766) περὶ Aristoph. non recte.

439 ἱππηλασίῃ] vid. ad vs. parall.

442 κομάοντες § 191] κομόωντες mss.

443 sqq.] non concinere Φ 446 vidit Ar., neque libri M initio hic locus respicitur.

444 ἔθνευντο] vid. § 7 et 191.

447 ἐνίσπη] ἐνίψει mss.; vid. § 246.

448 ὀράεις § 191] ὀράας mss. || κομάοντες § 191] κομόωντες mss.

449 ἐτειχίσσαντο] ἐτεκνήναντο Hesych. Verbum τευχίζω †.

- 450 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι ᾽δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδνυται ἡώς· 451 cf. 458
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρωι Λαομέδοντι ᾽πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 454 cf. A 517
455 „ὦ πόποι, ἔνοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔφειπες. 454^a = II 48 P 18
T 419 X 14 d 30,
332 cf. o 325
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δφείσειε νόημα, 455 = v 140
455^a = o 201
ὅς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε
σὺν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδνυται ἡώς.
ἄγρσε μάν, ὅτε κ' αὐτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ 458 cf. 451
460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην εἰς πατρίδα γαίαν, 460 = O 499 cf.
B 140
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦναι,
αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι, 462 cf. M 31
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
465 ᾽δύσετο δ' ἡέλιος, ᾽τετέλεστο δὲ Φέργον Ἀχαιῶν, 465^a cf. β 388 etc.
᾽βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνιοι παρῆσταν Φοῖνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Ἐύνηος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσони, ποιμένι λαῶν.
470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470 cf. E 552
᾽δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθ' ἄρ' ἐφοινίζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖσ', ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσι,

451 ὅσον Zen.] ὅσην Ar. et mss. nonnulla.
Cf. I 12 O 358 etc.

452 τό τ' Ambr. A I] τὸ Ar. Par. 2767,
ῥτ' mss. cett.

453 ἦρωι § 17] ἦρω disyllabum Ar. h. 1.
et § 483; vid. § 303. || ἀθλήσαντε] noviciūm
pro ἀεγλ.; cf. I 124, 266 A 699 O 30 Ω 734
§ 160, 164. Naber ἀρθμήσαντε coll. vs. 302.

455 ἔνοσίγαι' (ε) G] ἔνοσίγαι' mss. cett.; cf.
§ 21. || εὐρυσθενὲς] -γαιε εἰρυσθενὲς Nauck, cui
coniecturae egregie favet Hes. Oper. 416
Ζηνὸς εἰρυσθενέος. Attamen adiectivum etiam
O 201 v 140 obvium satis defendi videtur
compositis similibus εὐρύφοπα, εὐρυφυῆς (Εὐ-
ρυσθενὲς?) etc.

458 ὅσον Zen.] ὅσην Ar. et mss. non-
nulla; cf. vs. 451.

459 ἄγρσε § 191] ἄγρει mss. || ὅτε κ'
§ 326] ὅτ' ἂν mss. || κομάοντες; § 191] κο-
μῶντες mss.

463 ἀμαλδύνηται] verbum redit locis simi-
libus M 18, 32 et praeterea h. Cer. 94.

465 δ'] τ' mss. multa; cf. loci paralleli.

466 ᾽βουφόνεον] † (βουφόνης; h. Merc. 435).

467 Λήμνιοι] de Lemni vino cf. O 230
sq.; vid. etiam I 71 sq. || παρῆσταν Bentley]
παρῆσταςαν mss.

472 ἐνθ' D] ἐνθεν mss. cetera. || ἄρ'
ἐφοινίζοντο] ἄρα οἰνίζοντο mss. || κομάοντες
§ 191] κομῶντες mss.

ω. 467-472. πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ

475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοισι' τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ

476* = Σ 354

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπίκουροι

παννύχιος δὲ σφιν κὰκ ἐμήδετο μητιέτα Ζεὺς

σμερδαλέα κτυπέων' τοὺς δὲ χλωρόν δφέος ἦρει

479^b = μ 243 cf. υ

480 Φοῖνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις ἔχρον, οὐδέ τις ἔτλη

77 P 67 λ 43, 633

χ 42 ω 450

πινέμεναι, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.

κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

482 cf. Γ 713 π 481

τ 427

475 Zen. Aristoph. Ar. — || 482 Zen. om. (cf. υ 1)

475 ἀνδραπόδοισι Ar.] -δεσσι mss.; vox †,
cf. Γ 409.

476 κομάοντες § 191] κομῶντες mss.

478 κὰκ ἐμήδετο] κακὰ μῆδετο mss.

481 πινέμεναι Ar. (πιέμεναι cod., correxit
Cobet)] πρὶν πιεῖν mss. Cf. Π 825 π 143 σ 3.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν προκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,	1 = Ω 695 cf. Ψ
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῇν ποιήσατο τερπικέραυνος	1* = T 1 [227]
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.	3 = A 499
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἄκουον·	
5 „κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι·	5 sq. = T 101 sq.
7 μῆτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μῆτε τις ἄρσην	5 = h. Ap. 311
πειραέτω διακέρσαι ἕμὸν Φέπος, ἀλλ' ἅμα πάντες	5 ^b = 20 + 341
αἰνέετ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε Φέργα.	
10 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω	10 cf. A 549 B 391
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν' ἢ Δαναοῖσι,	O 348
πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·	11 cf. N 9
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω εἰς Τάρταρον ἡερόεντα,	12 sq. cf. h. Merc.
τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,	255 sqq.
	13 ^b = Hes.Theog.
	721

6 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

6 = H 68

1 Zen. post 52 collocabat (cf. H 482)

2 τερπικέραυνος] cf. § 251.
 3 πολυδειράδος] vid. ad E 754.
 4 ἐπὶ vHerwerden] ἅμα Z, ὑπὸ mss. cetera.
 5 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad A 37.
 6] om. A D. || ἔσπω § 246] εἴπω mss.
 Cf. H 68.
 7 θεός] l. a. θεῶν, ab Ar. probata, certe commemorata.

8 πειραέτω § 191] -ράτω mss. || διακέρσαι] comp. †, cf. κίρρει O 467 (ἐνικλᾶν Θ 408?).
 9 αἰνέετ' § 191] αἰνεῖτ' mss.
 10 δέ κ' § 326] δ' ἄν mss. || ἀπάνευθε] μετόπισθε Zen., ἀπάτερε Aristoph.
 12 πληγείς] sc. κεραυνῶ, cf. Θ 455 O 17.
 14 ἤχι] vid. A 607 Γ 326 A 76 γ 87. || βέρεθρον] vox nonnisi μ 94 redit.

- 15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὺς, 15 cf. Hes. Theog.
τόσσον ἔνερθ' Ἀφιδά ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης· 732 sq., 811
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν ἀρτιστος ἀπάντων. 16 cf. Hes. Theog.
εἴ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα Φεΐδετε πάντες· 720
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
20 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαναι· 20^b = 5
ἀλλ' οὐ κεν Φερύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε. 22^a cf. P 339
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι Φερύσσαι,
24 αὐτῇ κεν γαίῃ Φερύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
27 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.“
ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
30 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
εὔ νυ καὶ ἡμεῖς Φιδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιφεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
35 ἀλλ' ἥ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργεῖοισ' ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσομένοιο τεεῖο.“

25 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησάμεν, τὰ δὲ κ' αὐτὲ μετῴρα πάντα γένοιτο.

25 sq. Zen. — || 28—40 Ar. — || 37 Zen. om.

15] del. Bekker.

16 Ἀφιδά § 55] Μίδα Genov.² Plat. Mor.
940 c, Μίδα mss. cetera.

18 εἴ' § 328] εἰ δ' mss.

18 sq.] Nicanor πάντες, ... κρεμάσαντες·
quae necessaria est interpunctio si in vs. 20
legitur δ'.

19-27] de aurea hac catena mira com-
menti sunt posteriores, solem interpretati
(vid. Plat. Theaet. 153c, Eur. Orest. 982
sq. etc.). Poeta nihil significare voluit nisi
virium experimentum (ἐλκυστίνδα), aurea
autem dicitur catena ut divina quaelibet.

20 τ' C] ὁ' mss. cetera.

21 οὐ κεν § 326] οὐκ ἄν mss.

22 μῆστωρ] πάντων Aristot. de an. mot. 4. ||
κάμοιτε] l. a. πάθοιτε.

23 ὅγ'... ἐθέλωμι] κεν Aristid. II p. 506

Pseudoplat. vit. Hom. 94, ἐθέλωμι Ar.; aut
utraque lectio est recipienda aut neutra. ||
πρόφρων] πρόσσω Ptolemaeus Oroandae.

25 sq.] Olympus hic non mons terrester
intellegitur sed locus coelestis; unde versus
spurius esse apparet.

27 εἴμ' ἀνθρώπων] εἰμὶ θεῶν coniecit vHer-
werden.

28-40] locum, qui centonis instar est,
postmodo esse insertum, versibus autem
39 sq. mire frangi vim verborum Iovis
quae praecedunt, intellexit Ar.

29 ἀγασσάμενοι] alii olim φρασσάμενοι.

32 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἐπιφεικτόν]
ἀλαπαδόν Bekker, idem aut μένος οὐκ ἐπι-
φεικτόν vHerwerden; cf. vs. 463.

35 ὥς] sic Ar., ἥ C, mss. nonnulla εἰ.

37 τεεῖο Heyne] τεοῖο mss.; cf. § 93.

- τὴν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“
 ὧς Φειπὼν ὑπ' ὄχεσφι τ'ιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσέῃσι φεθείρῃσιν κομάοντες,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσείην ἐύτυκτον, ἔφοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 45 ῥάσσιζεν δ' ἐλάειν τῷ δ' οὐκ ἄφεκοντ' ἐπετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα τέ Φοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πολλὸν ἔχενε.
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
 εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
- οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ ἴθωρήσαντο.
 55 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,
 πανρότεροι ῥέμασαν δὲ καὶ ὧς ὕσμινι μάχεσθαι,
 χρῆθ' ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠγύννυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 60 οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' εἰς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔρχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν

38 cf. A 356

38^b-40 = X 182
sqq.40^b=h. Merc. 46641^b-44 = N 23
sqq.45 = E 366 cf. F
768

46 = E 769

47 = h. Ven. 68

cf. Ξ 283 O 151

48 cf. ϑ 363

48^b=Ψ 14849^a=E 368, 775

50 cf. E 776

50^a=N 35 cf. E
36951^b sq. = A 81 sq.51^b=A 405

58 sq. = B 809 sq.

59^b=63

60-65 = A 446

sqq

39 θάρσσε § 191] θάρσει mss. || Τριτογέ-
 νεια] cf. A 515.

41] χαλκόποδ'] hic et loco parallelo.

42 ὠκυπέτα] hic et loco parallelo; cf.
 ὠκύπτερος N 62. || χρυσέῃσι § 18 et 61. ||
 κομάοντες § 191] κομάωντες mss.

45 ἐλάειν § 191] ἐλάαν mss. || ἄφεκοντ' (ε)]
 ἄκοντες mss.

48 ἔνθα τέ C] ἔνθα δέ mss. cetera; cf.
 N 21 Ξ 215 X 147 ϑ 363 μ 127 (?), 262,
 318 h. Ven. 59 et ad ϑ 9. || βωμός τε
 θυήεις] cf. X 170 sq.

50 κατὰ] περὶ mss. multa, ut legitur loco
 parall. || *πολλὸν] πολλὴν C, πο(υ)λὸν mss.
 cetera; cf. § 83.

51 κύδεϊ γαίῳν] vid. A 405.

52 εἰσοράων § 191] -ράων mss. || Inter
 vss. 52 et 53 Zen. inserebat vs. 1.

53 κομάοντες § 191] κομάωντες mss.

54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] ab eo aulem (sc. surgen-
 tes), i. e. statim post; l. a. τοὶ δ' αὐτόθι.
 Hoc uno loco apud Homerum ἀπὸ de tem-
 pore usurpatur. || αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 59.

55 ὠπλίζοντο] ὁπλ. Ar. — Verbum arma
 induere etiam ω 495 significat, alias parare;
 cf. ὁπλα instrumentum de armis usurpatum
 K 254, 272 Σ 614 T 21 (vid. ad δ 784).

57 χρῆθ' § 77 et 190] χρῆσθ' mss.

58 πᾶσαι] vid. ad B 809.

60 ἵκοντο] ἵκανον L.

- χαλκεοθωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 63^b = 59
 ἔνθα δ' αἶψ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ 'πέλετ' ἀνδρῶν
 65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, 'ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὄφρα μὲν ἧὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, 66 sq. = A 84 sq.
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπειτο, 'πίπτε δὲ λαός. 66 = ι 56
 ἦμος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, 67 = O 319 II 778
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα, 68 cf. II 777 δ 400
 70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκομητῶνων, 71 = Γ 127
 72 εἶλκε δὲ μέσσα λαβῶν, 'ῥέπε δ' αἵσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν. 72 cf. X 212
 75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ Φιδόντες
 'θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δ'Εἰος εἶλε. 77^b = χ 42 cf. H 479
 ἐνθ' οὗτ' Ἰδομενεὺς 'τλῆ μιμνήμεν' οὗτ' Ἀγαμέμνων,
 οὗτ' Αἴαντε δῶα 'μενέτην, θεράποντες Ἄρης
 80 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε γερόνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80 cf. A 840 O 370,
 οὗ τι Φεκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν 'βάλεν ἰφῶ 659 γ 411
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠνκόμοιο, 82 = Γ 329
 ἄκρην κὰκ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων

73 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὸν ἄεσθην.

73 sq. Ar. —

- 62 χαλκεοθωρήκων] vid. ad vs. parall.
 63 ἔπληντ'] *ἐπλήατ'? Cf. § 119 et 17.
 64 'πέλετ' § 275] πέλεν mss.
 66 ἦν] forma suspecta, cf. § 302; LMeyer
 ἦεν ἀέξετό θ', an *ὄφρ' ἧὼς μὲν ἦν (ἔεν)?
 68] cf. Verg. Aen. VIII 97: *sol medium*
caeli considerat igneus orbem. || ἀμφεβε-
 βήκει] ἀμφιβ. mss.
 69-72] imitatur Verg. Aen. XII 723-725.
 69 καὶ τότε δὴ] αὐτὸς δὲ Clem. Alex. Strom.
 V p. 727.

72 εἶλκε] ἔλκε mss. || ῥέπε... αἵσιμον ἦμαρ]
fatalis dies inclinatus est, i. e. fatum decre-
tum est. Simplex ἔπειν nonnisi loco parall.
 redit, ἐπιρρέπειν Ξ 99; vid. praeterea ad ε 367.

73 sq.] spurios esse cum verbi dualis
 ἐξέσθην ostendit pro plurali adhibitus (nam
 nihili est l. a. ἐξέσθην), tum vero nominis
 pluralis κῆρες, cum de una tantum sorte

sermo esse possit. Debentur errori eorum
 qui κῆρας intellegebant τὰς ψυχάς, in quo-
 rum numero fuisse Aeschylum testatur eius
 tragoedia *Ψυχροσασία*.

73 πολυβοτείρῃ D] πολ. mss. cetera; cf
 § 21.

74 ἐξέσθην] male alii olim ἐξέσθην.

77 εἶλε] ἥρει L, ut legitur H 479.

78 μιμνήμεν' § 125] μιμνεῖν mss.

79 οὗτ' Αἴαντε δῶα C] οὔτε (οὐδὲ) δὴ
 Αἴαντε(ς) mss. cetera.

80 γερόνιος] cf. B 336.

81-86] imitatur Verg. Aen. X 890-894.

81 ἵππος] significari equum *funalem* (παρ-
 ῥορον), cuius praeterea nonnisi Π 152, 467
 sqq. (et δ 590) fit mentio, docent sequen-
 tia. || ἐτείρετο] l. a. ἐδάμαντο in Ar. com-
 mentariis.

83 ὄρ'ε] ἴνα Aristot. de anim. gen. V 5.

- κρανίῳ ἔμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι. 84^b = 326
- 85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, — βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον' δῦ, —
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκείες ἵπποι 38^a cf. E 81
 ἦλθον ἀν' ἰωχυὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
- 90 Ἑκτορα. καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν' νόησε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης· 91^a = I' 374
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95 cf. X 283
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.“
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐδάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήμεινε κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἑὼν προμάχοισιν ἐμίχθη, 99 cf. E 134
- 100 'στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔειπε πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σῇ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει, 103^b cf. A 321
 ἡπεδανὸς δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 105 ἀλλ' ἄγ' ἐμὼν ὀξέων ἐπιβήσεο, ὄφρα Ἰλῆδαι 105-107 = E 221
 οἶοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο sqq.
 κραίνῃ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν' ἡδ' ἐφέβεσθαι,
 οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.

84 κρανίῳ] †. || καίριον] cf. A 185.

85 ἀνέπαλτο] cf. Y 424 Ψ 692, 694 T 351.
 Ab ἀνα-πάλλομαι multi deducunt cum Eur.
 Orest. 322; cf. O 645 Y 483. Alii ἀνεπαλτο
 scribunt, ab ἀνεπαλλομαι derivantes, coll.
 Φ 140; quae potior videtur ratio, nisi quod
 *ἀνέπαλτο malumus, quo ducit participium
 ἐπι-άμενος H 15 alibi. Cf. A 94 et § 150⁴⁰.
 86 ἵππους] i. e. ἄρμα (span), ut alibi pas-
 sim; hic tamen post vocem ἵππος (vs. 81)
 displicet. De re cf. II 474.
 87 ὄφρ' ὁ] ὄφρα? || παρηγορίας] redit vox
 II 152; significantur lora (σεῖραι posteris
 dicta), quibus currui adiunctus est equus
 funalis, παρήγορος (II 471, 474, cf. H 156
 et ad K 499).

89 ἰωχυόν] vox (= Ἰωκῆ E 521 etc.) non-
 nisi vs. 158 redit.

90 ἔνθ' ὁ] ἔνθα?

94 κακός ὥς] de syllaba -ός ante ὥς non
 producta cf. § 101.

97 ἐδάκουσε] comp. h. Cer. 285 redit;
 aurem praebeuit interpretabatur Ar., alii for-
 tasse rectius *audivit* (ut h. Cer. l. l.).

103 ὀπάξει] sic Ar., ἐπείγει Ixio, ἐκάνει
 mss. nonnulla; cf. A 321.

104 ἡπεδανός] adi. dubiae originis (a πούς;
 repetit Schultze) redit 9 311 h. Ap. 316. ||
 βραδέες] cf. Ψ 310.

106 Τρώιοι] vid. ad E 222. || πεδίοιο] vid.
 ad B 785.

108 ποτ' vHerwerden τὸτ' (coll. I 131)

- τοῦτα μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισ' ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ [sq.
 110^b sq. cf. Π 242
 Φείσεται εἰ καὶ ἑμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃ. 111 cf. Π 74 sq.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπλήθησε γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ. 112 = A 516
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντ' ἐκομείτην,
 ἵφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματ' ἐβήτην
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λᾶβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 ῥάσκειξεν δ' ἵππους τάχα δ' Ἔκτορι ἄγχ' ἐγένοντο. 117^b cf. Ψ 447
 τοῦ δ' ἰδὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός 118^a cf. A 95 r 386
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα, 119^a = Φ 171 cf.
 120 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαῖοι Ἥνιοπῆα, Θ 302
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βᾶλε στῆθος παρὰ μαζόν. 121^a = Π 739 [sq.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ Φοι ἵπποι 121^b-125 = 313
 ὠκύποδες τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 122 = O 452
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος ὑπύκασε φρένας ἡνιόχοιο. 123 = E 296
 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ ἐδευέσθην σημάντορος, αἴψα γὰρ ἠῦρε
 Φιφιλίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ Φοι ἡνία χερσί.
 130. ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμύχανα Φέργ' ἐγένοντο, 130 sq.^a = A 310
 καὶ νύ κ' ἐσθήκασθην κατὰ Φίλιον ἥντε Φάρνες, sq.

vel περ. Vid. Θ 230. Res narrata est E 323 sq. || μῆστορα L Z Eust. Plat. Lach. 191b] μῆστορε Ar. et mss. pleraque. Vid. E 272.

109 κομείτων] sic Ar., -την Zen. et mss. nonnulla; forma suspecta, vid. § 116. Malum *κομίσσεται, ἦμε δὲ τώδε (cf. § 92).

111 Φείσεται] futurum h. l. et loco parallelo post ὄφρα ferendum videtur; vHerwerden tamen utrobique Φείδῃ coniecit, nos *ὄφρα Φίδεται | Ἔκτωρ; ὃ 163 autem futurum sine dubio errori debetur et ρ 7 hinc alienus est. || εἰ] ἢ A¹ Townl., cf. § 327. || παλάμῃ] -μῃ mss.; vid. ad E 594.

112 γερήνιος] cf. B 336.

114 ἵφθιμος; A D] -μοι mss. cetera. Vid. Ψ 511.

115 ἄρματ' ἐβήτην] -τα βήτην mss.

116 σιγαλόεντα] φοινικίζοντα mss. complura,

redit varietas vs. 137 (cf. A 141 ψ 201).

117 Ἔκτορι] -ρα mss.; vid. versus parall. || ἄγχ' ἐγένοντο] ἄγγι γέν. mss.

119 ὃ δ'] vid. ad A 191.

120 Θηβαῖοι] -ου mss.; an -οο? vid. § 59.

126 ὃ δ'] vid. ad A 191. || μέθεπε] sc. ἵππου? Cf. E 329.

127 ἐδευέσθην] δευέσθην mss.

128 Ἀρχεπτόλεμον] Ἑρρασιπτόλεμον Zen. h. l., sed in vs. 312 vulgatam sequebatur.

130 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || Φέργ' ἐγένοντο] ἔργα γέν. mss.

131 ἐσθήκασθην] †. || Huic versui olim a quibusdam subiungebantur ieiuni versiculi duo: Τρῶες δ' ἄρ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἔκτορα δῖον | χαλκῷ δημόντα (δηωθέντα LaRoche), δάμασσε δέ μιν Διομήδης. Eidem fonti ipso versus 131 deberi videtur.

- εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺν ἔνοιησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· 132^a = Γ 374
 βροντήσας δὲ δφεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραιὺν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμαῖς·
 135 δφεινή δὲ φλόξ ὤρω θεοῖον καιομένοιο,
 τῷ δ' ἵππῳ δφείσαντε κατεπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν ἑφύγον ἡνία σιγαλόεντα· 137^b = Α 128
 δφείσε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέφειπε·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 140 ἧ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσειν ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἧ πολὺν φέρετός ἐστι.“ 144^b = 211 X 40
 145 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες· 146 = Α 286
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει· 147 = Ο 208 Π 52
 Ἔκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων σ 274 cf. X 43
 „Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας·
 150 ὧς ποτ' ἀπειλήσει τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150^b = Α 182
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ μοι Τυδέης υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔφειπες. 152 cf. Α 370
 εἴ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήη,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίῃσι βάλεις θαλεροὺς παρακοίτας.“
 ὧς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους 157 cf. 432
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ 158^b sq. = Ο 589
 Φηγῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντ' ἐχέοντο. sq.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυσε μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 160^a = Ε 101
 „Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε ἴον Δαναοὶ ταχύπωλοι 161 cf. Α 257

133 δὲ Nauck] δ' ἄρα mss. || δφεινὸν ἀφῆκ']

*δφείν' ἀφῆκ' ?

136 κατεπτήτην] καταπτήτην mss.

137 ἑφύγον] sic Ar., φύγεν mss. nonnulla. ||

σιγαλόεντα] l. a. φωνικόεντα, cf. vs. 116.

139 δ' αὖτε] τοῦ Zen. pro dativo habens;
cf. § 92.

140 ὅ τοι] ὅτι mss. complura.

142-144] del. PKnight.

142 *ἡμῖν] ἡμῖν mss., vid. § 93.

143 εἰρύσσαιτο] forma suspecta, cf. § 293.

149 φοβούμενος] cf. § 7 et 191.

151 γερῆνιος] cf. B 336.

153 *φήη] φῆσι Cobet, φήσει mss.; cf.

§ 122 et α 168.

157 φύγαδ' ἔτραπε] φύγαδε τράπε Ar.

158 ἰωχμόν] cf. vs. 89.

159 στονόεντ' ἐχέοντο] -ντα χέοντο mss.

- ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν· 162 = M 311
 νῦν δέ σ' ἀτιμάσσουσι γυναικὸς ἄρ' ἀντ' ἐτέτυο.
 Φέρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐ Φέξαντος ἐμεῖο
 165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσασθαι οὐδὲ γυναικάς
 ἄξεις ἐν νήεσσι πάρος τοι πότμον ἐφήσω.
 ὧς ᾤατο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα ἑμερήριζε, 167^b = A 189
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τοῖς μὲν ἑμερήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 169 cf. E 671
 170 τοῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων ἔκλυπε μητιέτα Ζεὺς
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεράλκεια νίκη.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο μακρὸν ἀσῶς· 171^b = H 26
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς”
 175 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέλεια ἠμχανάοντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἡμὸν ἐρύξει,
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορόενται ὀρυκτῆν.
 180 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
 182 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρόσῳ, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.”
 [47 O 702
 182 cf. N 629 Ξ
-
- 183 Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀνυζόμενους ὑπὸ καπνοῦ. 183 cf. I 243
 164—166 Aristoph. Ar. —

162] cf. A 263. || πλείοισι δέπασσι] πλείοις
 δεπείσσει mss.; cf. § 60.

163 ἀτιμάσσουσι Nauck] ἀτιμήσουσι mss. ||
 ἀντ' ἐτέτυο] ἀντὶ τέτυο Ar. et mss. multa.

164 γλήνη] proprie oculi pupilla, Ξ 494
 i. 390 Soph. Oed. R. 1277; cf. γλήνεα ornamenta
 Ω 192 et τρίγληνος; Ξ 183 σ 298. Nostro loco
 aut pupillam significat (cf. κόρη de pupilla
 apud posteros dictum) aut ludibrium.

166 πότμον ἐφήσω Zen., cf. A 396] δαίμονα
 δώσω mss. (cf. 1571), quod e λαμόν ἀμίσω
 corruptum esse suspicatur Naber (cf. Ξ 34),
 Zenodoteam tamen lectionem praeferens
 et ipse.

168 στρέψαι] τρέψαι D. || Nonnulli olim
 subiungebant insulsum versiculum ἢ μήτε
 στρέψαι μήτε ἀντίβιον μαχέσασθαι. Vid. ad
 A 192.

169 ἑμερήριζε] μερήριζε mss.

170 ἀπ'] l. a. ἐπ'.

177 οἱ Ar. mss.] οἱ Dionysius Sidonius.
 Cf. O 104 α 8. || ἠμχανάοντο § 191] -νόωντο
 mss.

178 ἀβλήχρ'] cf. E 337. || οὐδενόσωρα] †:
 de voce insolita ratione formata cf. § 100. ||
 ἡμὸν § 95] ἡμὸν vel ἡμὸν mss.

179 ῥέα] cf. § 88.

181 μνημοσύνη] † (nomen proprium h.
 Merc. 429, μνήμων § 163 φ 95); cf. μνή-
 σασθαι... ἀλκή; Z 112 etc., μνησάμεθα χάρις
 T 148 etc. || δηίοιο] vid. § 17.

182 κτείνω] κτενέω Cant.

183-212] postmodo additos censet PKnight;
 quod si certum esset, in vs. 186 et 191
 -τε pro -τον legi et vs. 185 in contextu
 servari posset.

183] om. mss. pleraque. || ἐπὶ καπνοῦ]
 l. a. περὶ καπνῷ; cf. I 243.

- 184 ὥς Φειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο 'φώνησέν τε' 184 = Ψ 442
- 186 „νῦν μοι τὴν κοιμίδην ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
ἔμιν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε
Φοῖνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
190 ἢ ἐμοὶ, ὅς πέρ Φοι θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν 191^a = Ψ 414 cf.
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει, M 412
πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
- 195 δαιδάλεον θάωρηκα, τὸν Ἥφαιστος 'κάμε τεύχων.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἔΦελοίμην κεν Ἀχαιοὺς 196^a = E 273
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν' ὠκειάων.“
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, 'νεμέσῃσε δὲ πότνια Ἥρη,
'σεῖσατο δ' ἐν θώκῃ, ἐΦέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον, 199^a cf. O 150
- 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἡῦδα
„ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοὶ περ 201^a = H 455
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός; 201^b sq. cf. O 553 sq.
οἳ δέ τοι εἰς Φελίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσι
πολλὰ τε καὶ χαρίεντα' σὺ δέ σφισι 'βούλεο νίκην. 204^a = I 599

185 Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Ἀάμπε τε δίδε,

185 Ar. — || 189 Aristoph. Ar. —

185] spurium esse docet numerus dualis in sequentibus adhibitibus, quadrigis autem neque Hector utitur neque ceteri heroes; vid. ad O 680. Equorum nomina interpolator desumpsit e II 149 Ψ 295 ψ 246.

189] verba absurda; quis enim cratera apponant equorum praesepibus! Non tamen spurium esse hunc versum, sed de ipso Hectore olim dictum fuisse, totum autem locum (quocum cf. Ψ 281 sq.) graviter esse corruptum, probabiliter statuit Friedlaender. || ἐγκεράσασα] comp. †, vid. tamen v 252.

191 ἐφομαρτέετον § 191] -τείτον mss. || ὄφρα Ar. mss.] l. a. αἶ κε.

192-195] neque Nestoris clarus hic clipeus neque Diomedis thorax a Vulcano fabricatus (cf. Z 236?) alias commemoratur.

193] damnat Nauck. || κανόνας] clipei haec manubria etiam N 407 commemoran-

tur (Ψ 761 alia est vocis vis); vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 225 et 230.

196 γε Thiersch] κε mss.

197 αὐτονυχί] †.

199 *ἐν θώκῃ] εἰνὶ θρόνῳ mss.; de vitiosa forma εἰνὶ vid. § 315. Correximus coll. vs. 439 β 14 ε 3 et l. a. Arist. Ran. 1515. Redit locutio O 150; praeterea εἰνὶ θύρῃσι habent mss. θ 325 (?) ι 417 κ 310 μ 256, ubi ἐν προθύροις est corrigendum. || ἐΦέλιξε Dawes Cobet] ἐλέλιξε mss.; vid. § 41²⁴ et ad A 530. An *πελέμιξε fuit olim (vid. vs. 443)?

200 ἀντίον ἡῦδα] alias respondit significat, hoc uno loco allocutus est.

201 ἐνοσίγαι' § 21] ἐνν. (εἰν.) mss. || εὐρυσθενὲς] vid. H 455.

204 'βούλεο] antehac solebas iis favere. Alii imperativum intellegunt: tu igitur nunc... victoriam iis praebe.

- 205 εἴ περ γάρ τ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρωῶς ἀπώσασθαι καὶ ἐρυνέμεν' εὐρύφοπα Ζῆν,
 αὐτόθι κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 „Ἥρη ἀπτοφᾶπες, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
 210 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι.“
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔφεργε,
 'πλήθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 φελλομένων' Ἐλλεν δὲ Θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε Φοῖ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας Ἐφίσας,
 εἰ μὴ ἐνὶ φρέσ' ἔθνη' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι Θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 220 'βῆ δ' ἵμεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 'στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῳ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 223 ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσε,

224 ἡμὲν ἐπ' Ἀϊαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῳ, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας Ἐφίσας
 εἴρυσαν, ἡγορή πύουνοι καὶ κάρτεϊ χερσίν

224-226 = A 7 sqq.

- 205 *r] κ' mss. Cf. B 123.
 206 Ζῆν] Ζῆν(α) mss. Ar. Nicanor. Cf. § 80.
 207 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. An *αὐτίκα? ||
 ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθοντ' ἀκαχή-
 μενος Zen.
 209 ἀπτοεπές] sic Ar. mss., l. a. ἀπτοεπές.
 Vox † et obscura, quae aut praefixum habuit
 † (cf. § 14) aut, quod veri est similis, vitio
 debetur. Wackernagel Leaf ἀπτοεπές vel
 ἀπτοεπές (vid. ἀπτος - ἄπειρος A 567) *lin-*
quam invictam (duram) gerens, Peppmueller
 ἀμαρτοεπές (ut N 824), Nauck ἀμετροεπές,
 nos *ἀναρτοφᾶπες coll. I' 215 N 824 X 281.
 210 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.
 211 ἡμᾶς § 92] ἡμέας mss. || φέρτερος]
 -τατος mss. nonnulla.
 213 ἀπὸ Ar. mss.] καὶ Zen. || πύργου
 τάφρος] l. a. τῶνον πύργος. Voce πύργος hic
 totus murus significari videtur (cf. M 333),
 sed obscura est praepositionum ἐκ et ἀπὸ

potestas et totus locus; ἐπὶ πύργῳ τάφρος
 Monro. || ἔεργε] sic et ἔρκε Ar.

215 φελλομένων' Ἐλλεν § 265] εἰλομένων
 εἴλει mss.

217 κ' ἐνέπρησεν] κεν ἐπρησεν mss. multa;
 compositum commendat vs. 182, 235 alii,
 simplex B 415 †. || κηλέω] cf. § 8.

218 ἐνὶ] ἐπὶ mss.; vid. A 55. || φρέσ' ἔθνη']
 φρεσὶ θῆξ' mss.

220 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

221] cf. B 183.

222] vid. ad A 806. || μεγακήτεϊ] *vasta*
(cava); navis epitheton est etiam versu
 parall. et A 600, *delphini* Φ 22, *maris* γ 158.
 Cf. κῆτος N 27 δ 443 etc. et Lacedaemonis
 epitheton κατετάσσα B 581 δ 1.

223 ἦσκε] ἔσκε mss.

224-226] versus e A desumptos om. mss.
 pleraque, addit Eust., in margine habet
 Genev.

226 εἴρυσαν] ἔφρυσαν? cf. § 293.

- 227 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Ἀναοῖσι γεγωνῶς
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, Φεῖδος ἀρητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ ῥάμεν ἔμμεν ἄριστοι,
 230 ἄς τότ' ἐνὶ Ἀλμυνῷ κενεαυχέες ἡγοράεσθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊρῶν,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας Φοῖνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίαν τε Φέκαστος
 234 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοι εἰμεν.
 236 Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τιν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἀάτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπέφρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βαμῶν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθόμεν' ἐνθάδε Φέρρων·
 240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
 Φιέμενος Τροίην ἐντειχέα ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηρον ἑφέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέμεν καὶ ἀλύξαι,
 245 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“
 ὣς ῥάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 'νεῦσε δέ Φοι λαὸν σάον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.

235 "Εκτορος, δς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω.

235 cf. O 507 X 374

231 Ar. — || 235 Aristoph. Ar. —

227 γεγωνῶς] cf. § 260.

229 δὴ ῥάμεν] δὴ ἔφαμεν per crasin (synizesin) pronunciari posse dicit Herodianus. Cf. § 130. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

230 *τότ' ἐνὶ cf. I 19, 131 (273) ὁπότ' ἐν mss., Bentley ἄσσα ποτ' ἐν. || κενεαυχέες] † (αὐχίω iaclo apud poetam non obivum). f || ἡγοράεσθε § 191] ἡγοράασθε mss., l. a. εὐχετάσθε.

231] e verbis Aristonici ad hunc locum et ad P 84, Athenaei p. 39d, Eustathii ad P 84 apparet, levi de causa Aristarchum hunc versum in suspicionem vocasse, nempe quod non inter edendum sed inter potandum fieri soleant promissa inania et gloriosa.

232] de vino Lemnio cf. H 467. || ἐπιστεφέας] adi. nonnisi versu parall. redit; vid. ad A 470.

233 ἄνθ' i. e. ἄντα, sic Demetrius Herodianus; cf. P 29, 167. Ar. ἀντ'(i), se

f. „widerpricht sich dem Homerischen Sprachgebrauch.“
 „man hätte sich erwarten können, dass die Stelle
 gegen die auf- jense bei Homer vorkommt.“
 Herodotus in Athenien. Krieger. —
 Wachsmuth, Griech. Myth.

virtute parem (ἀντάξιον)... fore, cf. vs. 163.

234 δ'] om. A.

235] futuri praesentium Agamemnonem male fingi observavit Ar., addens poetam sine offensione scribere potuisse v. c. ᾧ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς δάξει. || κηλέω] cf. § 8.

236 ἦδη] cf. B 699.

237 ἀάτῃ] ἄτῃ mss. || ἄσας] ἄσας mss.

238 ἀπέφρας] ἀπέφρας § 150] ἀπηύρας mss.

240 ἔκηα] ἔκασον Ambr., ἔκη(ι)ον mss. nonnulla.

241 ἐντειχέα Nauck] -χεον mss.

243 δὴ περ] particulae insolito ordine collocatae. || ἔασον] Naber νεῦσον coll. vs. 246. || ὑπεκφυγέμεν § 126] -γείν mss.

244] om. Ambr.

245 ὀλοφύρατο] -ρετο mss. complura.

246 σάον § 62] σόον mss. || ἀπολέσθαι] ἀπολείσθαι Ar. (cf. i 496) non recte, melius Christ ὀλέσθαι, sed aoristus bene habet. Cf. I 230.

- αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζήν' ἐρρέζεσκον Ἀχαιοί.
 οἷ δ' ὥς οὖν ἐφίδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, ἠμύσαντο δὲ χάρμης. 252 = Ξ 441 cf.
 ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 ἠΰξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν' ὠκέας ἵππους
 255 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μάχεσασθαι,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξε 258 sq. = A 447
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 258^b sq. = E 40 sq.
 260 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιφειμένοι ἀλκὴν· 262-265 = H 164
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, sqq.
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντη·
 265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τεῦκρος δ' εἵματος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 'στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 270 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρῳ, ἔδυσκε
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δὲ μιν σάκε' ἐκρύψασκε φαιενῷ.

247 τελειότατον] certissima omina praebe-
 rem. Nonnisi versu parall. rediv epitheton,
 positivus (= integer) legitur A 66 Ω 34
 h. Merc. 526, forma corrupta τέλειον h. Merc.
 129 (cf. τελήεις A 315 etc.).

249 κάββαλε] l. a. θήκατο.

250 πανομφαίῳ] nonnisi h. Merc. 473 rediv;
 cf. v 100. || Ζήν' ἐρρέζεσκον] Ζηνὶ ῥέζ. mss.

251 ἐφίδονθ'] ἡσθονθ' (i. e. ἡσθονθ') Ge-
 nov. — Olim videtur fuisse ἐφίδοντο ὃ τ' ἐκ.

252 Τρώεσσ' ἔθορον] -σαι f. mss.

254 πάρος] hoc uno loco gen. adsciscit.

255 ἐξελάσαι] infinitivus finalis a σχέμεναι
 suspen-us.

260 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ] l. a.
 υπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι (ut vs. 314).

264 ἀνδροφόντη § 28] ἀνδρ(ε)φόντη mss.

266 εἵματος] vid. ad B 295.

267 δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος] δὲ παρ' Α (non recte).

270 βεβλήκοι] sic Ar., -κει mss. multa;
 cf. § 159. || ὃ] sc. Troianus vulneratus.

271 ὃ] *ὄς? alii ὃ γ', vid. § 15. || πάϊς
 ὦς] de syllaba -ις ante ὦς non producta
 cf. § 101. || μητέρῳ, ἔδυσκε] -ρα, δύσκε mss.

272 σάκε' ἐκρύψασκε] σάκεϊ κρύπτασκε mss.;
 de vitioso termino -πτασκε vid. § 146,
 aoristum autem requiri docet versus prae-
 cedens.

- ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων; 273^a = E 703
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὅφελέστην
 275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
 276 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 278 τὸν δὲ Φιδῶν γήθησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 279 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων δλέκοντα φάλαγγας 279^b = T 152
 280 ὅτῃ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε 280 cf. H 46
 „Τεῦκρε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι 282^b = A 797 cf.
 πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα, II 39
 καὶ σε νόθον περ ἑόντα ἵκοιόσσατο Φῶ ἐνὶ Φοίκῳ 283^b = λ 67 cf. X
 480 α 435 ψ 325
 285 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα ἐνκλείης ἐπίβησον.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐκφερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται 286 cf. A 212
 αἶ κεν ἐμοὶ δῶγ' Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Φίλιον ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πολέεθρον, 288 = A 33
 πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήμιον ἐν χερσὶ θήσω,
 290 ἢ τρίποδ' ἢ ἐὶ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφι 290^b cf. A 699
 ἢ ἐ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δυνάμεις γε πάρεσσι,
 295 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ Φίλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοις δεδεγμένος ἀνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα ταυνγλώχινας ὀιστοὺς,

277 πάντας ἐπασσύτερους ἵπλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

277 = M 194 II 418

284 Zen. om., Aristoph. Ar. —

276 Ἀμοπάονα] ἕμ' ὁπάονα olim quidam, vid. ad A 99.

277] om. mss. multa. || πολυβοτείρῃ § 21] πολ. mss.

279 ἄπο] cf. Ω 605.

282 φάος § 71] φῶς G, φῶς mss. cetera.

283 ὃ σ'] δ: non recte mss. complura.

284] Ar. observabat Teucri genus neque tempestive neque urbane hic commemorari, e versibus autem M 371 O 439 apparere poetam pro Aiacis fratre germano eum habuisse. At νοθείας nullum apud Homerum est opprobrium.

285 ἐπίβησον] vid. ad ψ 13.

287 ἐμοὶ Nauck] μοι mss.

288 Φίλιου] Φίλιον Bekker; cf. vs. parall.

289 πρεσβήμιον] †, vid. ad A 59.

290 ἵππους] ἵπῳ Zen. Aristoph. Townl.

295 παύομαι] l. a. -σομαι. || αὐτοὺς] pronominis usus novicius, vid. § 97; Hoogvliet ὠσάμεθ' ἀνδρας, | ... αἶεν ἐναίρω. Sed cento potius male consutus haec pars Iliadis videtur quam carmen magno poeta dignum.

296 δεδεγμένος] sic Ar., alii -χμένος.

297 ταυνγλώχινας] †. Significantur sagittae quarum cuspis unci (tribus) extensis est munita; cf. γλωχίν Ω 274, τριγλώχιν E 393 A 507, χαλκογλώχιν X 225, et ad A 151.

- πάντες δ' ἐν χροῷ ἔπηχθεν ἀρηιθῶν αἰζηῶν 298 cf. O 315
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέμεν κύνᾳ λυσσητῆρα.“
- 300 ἧ ῥα, καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλε 300^b sq. = 309 sq.
 Ἐκτορος ἄντικρυς, βαλέμεν δέ Fe 'Fίετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα, 302^a cf. 119
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος ἔβαλεν ἰφ' 303^b = N 586 cf.
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ, A 108 N 186 O 420
- 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας FeFικυῖα θεῆσι.
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη ἔβαλεν, ἧ τ' ἐνὶ κήπῳ, 306^a cf. Ψ 697^b
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε Feαρινῆσι
 ὧς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆλκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλε 309^a = O 458
 310 Ἐκτορος ἄντικρυς, βαλέμεν δέ Fe 'Fίετο θυμός. 309^b sq. = 300 sq.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε παρέσφηλεν γὰρ Απόλλων 311^a cf. N 518
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 Fέμενον πόλεμόνδε ἔβαλε στῆθος παρὰ μαζόν 313^b-317 = 121
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ Foi ἵπποι sqq.
- 315 ὠκύποδες τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος ἔπυκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα
 ἵππων ἠνὶ ἑλεῖν ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπλήθησεν ἀκούσας. 319^b = o 98
- 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ ἔθορε παμφανάντος 320 = Ψ 509

298 χροῷ ἐπηχθεν] χροῖ πῆχθεν mss. — Aor. ἐπήχθην † (et Eur. Cycl. 302); Naber ἤφθεν, sed sic genitivum potius addendum fuisse observat vHerwerden.

299 βαλέμεν § 126] βαλέειν mss. || λυσση-
 τηρα] † (cf. λυσσώδης N 53, λύσσα I 239,
 305 Φ 542), l. a. λωπητῆρα.

301 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || βαλέμεν
 § 126] βαλέειν mss.

302 ὃ δ'] vid. ad A 191.

304 Αἰσύμηθεν mss.]-μνηθεν Zen. Ari-
 stoph. Ar.

305] Athen. p. 632f sic exhibet corrup-
 tum: Κασσιέπεια θεοῖς δέμας εὐκυῖα.

306 μήκων] †. Minus accurate loquitur
 poeta; nam cum *gemma* papaveris, quae
 veluti languescens de caule pendet, pul-
 cherime comparari potuit caput iuvenis,

quem immatura mors aufert, in humerum
 delapsam; *flos* vero erectus stat nec non
capsa semine turgens. Vergilius Aen. IX
 436 ita secutus est Homerum ut molestam
 vocem καρπῷ non redderet: *lassove* *papa-*
vera *collu* | *demisere* *capul*, *pluvia* *cum* *forte*
gravatur. || ἧ τ'] aegre desideratur verbum
 (ἐντὶ vel ἑστηκε).

307 νοτίησι] fem. substantivi (*humoris*)
 loco usurpatum †, neutrum (*humidum mare*)
 δ 785 γ 55, adi. τότιος; A 811 Ψ 315. ||
 Feαρινῆσι § 21] εἰαρ. mss.

310 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || βαλέμεν
 § 126] βαλέειν mss.

311 καὶ τόθ'] τοῦ μὲν l. a. apud Didy-
 mum. || παρέσφηλεν] comp. †.

313 Fέμενον] νισσόμενον D male.

320 παμφανάντος § 191] -νόωντος mss.

- σμερδαλέα Φιφάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον ᾿λάβε χειρὶ,
 ᾿βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέμεν δέ γε θυμὸς ἄνωγε.
 ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἔξ εἴλετο πικρὸν οἰστὸν,
 ᾿θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ
 325 ἀφφερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποφέρεται
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ Φοῖ μεμαῶτα ᾿βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
 ᾿ρῆξε δέ Φοι νευρήν· ᾿νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.
 ᾿στῇ δὲ γυνὴ ξριπὼν, τόξον δέ Φοι ἔκπεσε χειρός.
 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλγησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ Φοι σάκος ἀμφοεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχλίοιο πάς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ᾿φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 335 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσε·
 οἷ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὄσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κῆε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺνδὸς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 340 ἰσχία τε γλουτούς τε, Φελισσόμενόν τε δοκεύη,
 ὧς Ἔκτωρ ὥπαξε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἷ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβῆσαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χειρσὶ,
 345 οἷ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠὲ χεχτάοντο Φέκιαστος·

321 ε δὲ] vid. ad A 191.

322 βαλέμεν § 126] βαλεῖν mss. || ἄνωγε(v)
 Genev. Eust.] ἄνωγεν D, ἀνώγει mss. cetera;
 cf. § 225.

323 φαρέτρης] notetur correptio Attica
 (§ 25); φάρτρης tentavit Schulze coll. φέρτρῳ
 § 236.

325 ἀφφερόντα] ἀφερόντα vel αὖ ἐφύοντα
 mss.; cf. § 40.

326 καίριον] vid. A 185, et cum toto versu
 cf. X 325.

328 νευρήν] arcus nervum; cf. O 469.
 Brachii νευρήν (vid. II 316) sine iusta

causa mavult Leaf. || ᾿νάρκησε]τ. || χεῖρ]
 χεῖρ' mss. pauca.

337 δ' ἐν] δὲ Ar., cf. Ξ 202, 303 II 775
 ζ 568, 579 ζ 8 π 106.

339 διώκων] πεποιθώς mss. multa.

340 ἐλίσσόμενον] sic Ar., -νος mss. pauca. ||
 δοκεύη Thiersch] -ει mss.; cf. E 148.

341 κομάοντας] § 191] -μόντας mss.

342 ὀπίστανον] superl. nonnisi loco par-
 all. redit.

347 μεγάλ'] μέγα δ' Nicanor, vulgata de-
 fenditur in schol. coll. Γ 80. || ἠὲ χεχτάοντο
 § 191] ἐδχετόωντο mss.

321 = E 302

326^b = 84

327^a cf. X 326

328^b cf. E 458

329^a = A 355

329^b = O 465

331-334 = N 420
 sqq.

337^b = Y 36 cf. I
 237 M 42 P 22,
 135

339^b = X 230 cf.
 X 8, 173

342 = A 178

343 = O 1

344 sq. cf. O 2 sq.

345^b-347 = O 367
 sqq.

cf. van Leeuwen ad Arist. Eth.

- Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρόφαεν καλλίτριγας ἵππους,
Γοργόος ὄμματ' ἔχων ἥε βροτολοιγοῦ Ἴδριος.
- 350 τοὺς δὲ Φιδουῖ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350^a cf. O 12 Π
αἶψα δ' Ἀθηναίην φέπει πτέρόεντα προσηύδα 351 = T 341 cf.
„ὦ πόποι, αἰγμόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι A 69
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ; 352 cf. B 157 Θ
οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται 354 = 34
355 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355^b cf. ε 350
Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέφοργε.“ 356^b = E 175
τὴν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„καὶ λῆν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε, 358^a cf. α 46 λ 181
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ 359^a = N 763 Δ
360 ἀλλὰ πατὴρ ἡμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι, 168
σχέτιος, αἰὲν ἄλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ Φοι μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον ὁσάεσκον ὑπ' Εὐρυπύχῃος ἀέθλων. 363^b = T 133
ἦ τοι ὃ μὲν ἔκλεισκε πρὸς οὐρανὸν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
365 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλε.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδ' ἐφείδε ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι, 366^b cf. Ξ 165
εὔτε μιν εἰς Ἀφίδια πυλάρταο προέπεμψε 367 cf. λ 277
ἄζοντ' ἐξ ἐρέβεσφι κύνα στυγεροὶ Ἀφίδια,
οὐ κεν ὑπεξέφυγε Στυγρὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,

371 sq. Zen. om., Ar. —

348 ἀμφιπεριστρόφαεν § 191 et 248] — στρώμα mss. — Comp. †.

349 Γοργόος § 77] Γοργού; Ar. mss., Γοργόνος Zen. || ὄμματ' Zen. mss.] Ar. οἶματ'. Zenodoti lectionem coll. H 211 sq. O 607 sq. defendit vHerwerden (vid. etiam A 36 A 225), οἶμα vocem vel οἶματα nonnisi de animalibus rapacibus dici observans (vid. Π 752 Φ 252). || ἥε Zen.] ἥδε mss. (omnia?).

353 Δαναῶν] l. a. Ἀργείων (? Bekker Ἀργείων Δαναῶν quosdam legisse suspicatur coll. ε 578). || κεκαδησόμεθ' § cf. § 213.

360 *ἡμὸς] οὐμός mss., cf. § 9. || μαίνεται] Naber μάργναι (coll. A 257) et infra vs. 413 δαίεται.

361 ἀπερφεύς] † (cf. ἀπερφεύω Π 723). Vid. ad N 57.

363 ὁσάεσκον Nauck] σώεσκον mss.

366 τάδ' ἐφείδε] τάδε ἥδε mss.; cf. § 160. || πευκαλίμῃσι] adi. nonnisi Ξ 165 O 81 r 35 redit, alias πυκινὰ dicuntur φρένες.

367] vid. ad E 397. || προέπεμψε] προῦπεμψε mss.

368] del. Nitzsch; Cerberi (Hes. Theog. 311) alias apud Hom. mentio fit nulla. || *ἄζοντ' ἐξ ἐρέβεσφι] ἐξ ἐρέβους ἄζοντα mss.; Menrad coniecerat ἐξάζοντ' ἐρέβεσφι. Emendationem necessariam (cf. § 71) commendat I 572; vid. etiam h. Cer. 350 et Hes. Theog. 669. || στυγεροὶ § 59] -ροῦ mss.

369 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || αἰπὰ] αἰνὰ Nauck, item Φ 9; sed praecipitem aquae cursum etiam part. κατειρόμενος O 37 = ε 185 indicat.

- ἢ Φοι γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον. 372 = O 77
- ἔσται μὲν ὅτε μ' αὖτε φίλην γλαυκώπιδα Φείπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρα κ' ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα Φίδωμαι 376 cf. E 737
 ἢ νῶϊ Προιάμοιο πάϊς, κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 378^b=O 553. 1160
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἡδ' οἰωνοὺς 379 cf. N 831 P
 380 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 380 = N 832
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἤντυεν ἵππους 381 = E 767 cf.
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο· E 719
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο, 382 sq. = E 720
 385 πέπλον μὲν κατέχευε Φεανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶ,
 ποικίλον, ὃν δ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χρυσί,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν εἰς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 εἰς δ' ὄρεα φλόγεα πόσ' ἐβήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 389-396 = E 745
 390 βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στήχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμόπατρα. sqq.
 Ἥρη δὲ μάλιστα θυῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι, 397^b cf. A 497.
 τῇσ' ἐπιτετράφεται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 395 ἥμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.

385—387 Zen. om., Aristoph. Ar. — || 390 sq. Ar. —

371] cf. A 500.

373 *ἔσται μὲν ὅτε μ' ἔσται μὲν ὅταν mss.
 pleraque, ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' (av) G Mor. Barocc.
 (ut A 164); cf. § 326. Fortasse praestat ὅτε
 κ'; nam omitti potuit pronomen, vid. Soph.
 Ai. 726 sq., Eur. Hipp. 587 sqq., Arist.
 Av. 58 Thesmoph. 392, Herodot. V 70 etc.

376 Φίδωμαι] l. a. -μεν.

377 νῶϊ] νῶϊν Zen. DH pervulgato errore.

378 προφανέντε Ar. A Mosc.] προφανείσα(ς)
 mss. pleraque, προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον
 ἀκόντων Zen. vitio metrico. Cf. vs. 455.
 Fortasse verum est προφανέντε Φιδῶν εἰς
 δοῦπον ἀκόντων (cf. A 364 = Y 451 et

II 361), certe γηθεῖν τινα προφανέντα alias
 non dicitur, unum subsimile est τίς ἂν τάδε
 γηθήσειε I 77, ubi vid.; cf. etiam N 352
 et ad E 682. || πτολέμοιο γεφύρας] cf. A 371.

382 ἤντυεν] ἔντυεν mss.

385 *οὐδῶ] οὐδὲ mss.; cf. E 734.

389 φλόγεα] vid. ad locum parall. || πόσ'
 ἐβήσετο] ποσὶ βῆσ. mss. || 'λάζετο] λάζυτο
 Ptolemaeus Oroandae, ut h. Merc. 316 et
 apud Euripidem legitur.

390 δάμνησι] δάμνησι A D, vid. ad E 746.

391 ὀβριμόπατρα Hoogvliet] -πάτηρ mss.;
 vid. ad E 747.

394 ἐπιτετράφεται Athen. 134f] -πται mss.

τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρονηεῖας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν ἐπεί Ἰδιδε, ῥώσας ἄρ' αἰνῶς,

Ἴριον δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν· 398 sq.* = A 185 [sq.]

„βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα' ἄντην 399* = O 158 Ω 144 cf. B 8

400 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.

ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 401 = A 212

γνώσω μὲν σφῶιν ὅψ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους, 402 sq. cf. 416 sq

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα φάξω. 403^b cf. Ψ 341

οὐδέ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς 404 sq. = 418 sq cf. B 551

405 ἔλκε' ἀπαλθίσοντ', αἶ κεν μάρπητῃσι κεραινός·

ὄφρα φίδῃ γλαυκῶπις, ὅτε φῶ πατρὶ μάχῃται. 406-408 cf. 420 sqq.

Ἥρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·

αἰεὶ γὰρ μ' εἴωθεν ἐνισσέμεν' ὅτι κε φείπω.“

ὥς ἔφατ', ὧρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα, 409 = Ω 77, 159

410 ἄβῃ δ' ἐξ Ἰδαίων ὁρέων εἰς μακρὸν Ὀλύμπου.

410 = O 79

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολύπτυχος Οὐλύμποιο 410* cf. A 196 O 169, 237 II 677

ἀντομένη κατέρχκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·

„πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;

οὐκ ἔαει Κρονίδης ἐπαμυνμέν' Ἀργεῖοις.

415 ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ἥ τέλεει περ,

396 κεντρονηεῖας] vid. ad locum parall.

398 Ἴριον] Ἰριδα? vid. § 66. || χρυσόπτερον] Iridis epitheton nonnisi versu parall. et h. Cer. 315 redit, neque alias coelitisbus alae apud Homerum tribuuntur (cf. E 778 h. Ap. 114 ε 44 sqq. etc.).

399 ἔα' § 191] ἔα mss.

400 οὐ... καλὰ] cf. Z 326 et ad A 155. || συνοισόμεθα] verbum redit A 736, adi. verb. N 237.

401 τὸ δέ] ὧς mss. pauca.

402 γνώσω] redit vs. par., cf. ἀπογ. Z 265.

404] male abundat κεν, nihil autem est δεκάτους pro δέκα. Vs. 404 sq. et 417 sq. damnat vHerwerden; at talia ne interpolatori quidem tute imputes. Fortasse fuit olim οὐ δεκάτις δεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ (vid. Kaibel Epigr. 324⁷) vel eiusmodi aliquid.

405 *ἀπαλθίσοντ', αἶ κεν] ἀπαλθίσονται, ἤ κεν Ar. in altera ed., ἀπαλθίσασθον (-σκαν Genet., -σθαι Z) ἢ κεν mss. Dualis debetur errori (cf. § 52), nam subi. est ἔλκεα (vid. E 417); nihil autem est ἔλκεα μάρπτειν (conferunt

E 795). Vertatur: non facile sanabuntur earum vulnera, si fulmine percussae fuerint. — De verbo ἀπάλλομαι vid. ad E 417.

406 ὄφρα φίδῃ Bentley] ὄφρ' εἰδῇ mss.; emendationem tuetur Trypho Rh. Graec. VIII 757 (III 204 Spengel). || *ὅτε] ὅτ' ἄν mss.; cf. § 326. Versu par. ferendum est ἄν.

408 *μ' εἴωθεν] μοι ἔωθεν. Cf. § 13. || ἐνισσέμεν Nauck] ἐνικλῶ mss., quod verbum nonnisi versu parall. redit (cf. διακλ. E 216), ἀντιλέγειν autem ab Aristophane reddebatur, ἐμποδίζειν ab aliis; si servaretur, infringere potius esset vertendum recepta l. a. ὅτι νοῖσω (cf. vs. 8). || κε φείπω] κεν εἴπω Ar., νοῖσω mss. pleraque.

410 δ' ἐξ Ar.] δέ κατ' mss. pleraque. || εἰς] ἐπὶ Ar.

411 πολύπτυχος; Naber] πολυπτύχου mss. Item 1° 5 Φ 449 X 171 Hes. Theog. 1010.

413 μαίνεται] vid. ad vs. 360.

414 ἔαει § 191] ἔαα mss.

415 ἥ Ar.] εἰ mss. (o vetusta litteratura ortus error notabilis).

- γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους, 416 sq. cf. 402 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα Φάξιν.
 οὐδὲ κεν εἰς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς 418 sq. = 404 sq.
 419 ἔλκε' ἀπαλθήσονται, αἶ' κεν μάρπτῃσι κεραυνός.“ [202 Ω 188
 425 ἥ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φίρις, 425 = A 210 Σ
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔφειπε 426 sq. cf. B 156
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγώ γε 427 cf. 352^{sq.}
 νῶ' ἕάω Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα ποτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 430 ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ ἔφα' φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιφεικός.“
 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἱστάμενος μώνυχας ἵππους. 432 cf. 157
 τῇσιν δ' Ὀραιοὶ μὲν ἄλυσαν καλλίτριχας ἵππους
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κἀπῃσι, 434 cf. δ 40
 435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόοντα 435 = δ 42 [121
 αὐταὶ δὲ χρυσόεσιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον 435^b = N 261 χ
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ. 436^b = A 623 ρ 90
 Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξέλετο θῶκους.
 440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν ἄλυσεν κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖς ἐτίθει κατὰ λῖτα πετάσσας“

420 ὄφρα Φιδης, γλανῶπι, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχηαι.

420-422 cf. 406 sqq.

Ἥρῃ δ' οὐ τι τόσον γεμισσέεται οὐδὲ χολοῦται

αἰεὶ γὰρ Φ' εἴωθεν ἐνοσέμεν' ὅττι κε Φείρη.

ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύνον ἀδφεῖς, εἰ ἐτεόν γε

τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχοις ἀείρει.

420—424 Ar. —

416-422] vid. ad locum parall.

422 *Φ' εἴωθεν] Φοι εἴωθεν mss.

423 σύ γ' sc. ἐσσί. Genév. σὺ, l. a. σοι (sc. γεμισσέεται). || κύνον ἀδφεῖς] rediv locutio Φ 481 τ 91.

427 οὐκέτ' ἐγώ γε] ἀτρυτώνη Genév.

428 *νῶ' ἕάω] νῶ ἕω D, νῶι ἕω Ar., νῶιν ἕω mss. complura, quam Zenodoti quoque fuisse lectionem coll. locis similibus (e. g. vs. 377) intellegitur.

430 οὐδέ' ἐκ δίφρου] τῷ ἔ mss. Item M 280 O 58 P 193 Σ 451 Φ 305 X 459 ι 250, 310, 343 λ 515 ξ 153 h. Ap. 444; vid. ad A 185.

432 ἱστάμενος] τρέπτε mss. multa.

433 τῇσιν δ'] τῇσιν δὲ θ' Christ metri causa.

434 κἀπῃσι] nonnisi loco parall. rediv.

435 ἐκλιναν] ἐγκλιναν Trypho Rhet. VIII 755 (III 203 Spengel). Vid. ad A 112. || ἐνώπια] vox nonnisi locis parall. rediv; videtur significari μεγάρου paries externus in quo est ianua. || παμφανόοντα § 191] -νόοντα mss.

436 χρυσόεσιν] cf. § 18 et 61.

440 ἐνοσίγαιος; G] ἐνοσίγαιος; mss. cett. Cf. § 21.

441 ἄμ βωμοῖς(i) Ar.] ἄμβωμοῖσι Chrysippus mss., ἄμβῶνεςσι Diogenes, quod pro ἀναβαθμοῖς accipiebant. Basim vox βωμός etiam η 100 significat. De re vid. Ω 266 sqq. et ad E 722. || βωμοῖς ἐτίθει] -σι τίθ. mss. || λῖτα] cf. B 777 E 194.

- αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας 'πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἰ δ' οἷα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 445 ἥσθην, οὐδὲ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο. 445^b sq. = A 332
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, 'φώνησέν τε
 „τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην 'κάμετόν γε] μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρωῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἅαπτοι,
 οὐ κεν ἐμὲ τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαιδίμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε Φιδεῖν πολέμοιό τε μέμερα Φέρρα.
 ὦδε γὰρ ἐκφέρω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν' 454 cf. A 212
 455 οὐ κεν ἐφ' ὑμετέρων ὀλέων, πληγέντε κεραυνῷ,
 ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθε, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔστί.“ 456 cf. E 360
 ὧς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 457-462 = A 20
 πλησίαι αἶ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθην. sq.
 ἧ τοι Ἀθηναίη ἀέων ἦν οὐδέ τι 'Φεῖπε,
 460 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
 „αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔΦειπες.
 εἴ νυ καὶ ἦμες Φίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν' 463 cf. 32
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν, 463^a = Σ 197
 465 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.“ 464 sq. = 33 sq.

446 δ] *ὄς? alii ὅ γ', vid. § 15.

448 θην] Eust. (h. l. et ad μ 362) et Cram. Anecd. Paris. III 42 ridiculo errore praebent τον, quam particulam perhibent esse encliticam pro τοι „Argivae et Creticae dialectis propriam”; quae nugae fluxerunt e verbis male intellectis veterum grammaticorum dubitantium essetne (κάμε)τον an -την scribendum. || κάμετον Ar. mss.] καμέτην Zen. Cf. § 115.

449 τοῖσιν] τοῖον Ar.

450 sq.] post vs. 453 collocat Naber.

451 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἐμὲ

Nauck] με mss. || τρέψειαν] στρέψειαν Naber.

452 σφῶν] accusativum expectari (videatur ad σ 88), metrum autem ingratum

esse, optimo iure observavit vHerwerden.

453 τε ἰδεῖν Eust.] τ' ἰδεῖν mss.; alii praeferunt Φιδέμεν coll. δ 475.

454 τὸ δὲ κεν... ἦεν] τὸ δὲ καὶ... ἔσται mss. nonnulla, καὶ κεν... ἔπλεν Townl. male, cf. § 275.

455 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

456 ἵκεσθε(-αι) Z Cant.] ἵκεσθον mss. cetera. Elmsley (ad Ar. Ach. 733) ἵκησθον, sed subiunctivo non est locus, Cf. § 115.

458] om. C¹ Lips. || Τρώεσσ' ἐμεδέσθην] -σαι μεθ. mss.

459 ἀέων] quidni *ἀέουσ'? vid. ad φ 89. || ἦν] ἔεν? vid § 302.

463 ἦμες § 92] ἦμεῖς mss. || ἀλαπαδνόν] ἐπίεκτον mss. multa. Cf. vs. 32.

- 469 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 470 „ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 471^a = A 353
 ὁλλύντ' Ἀργεῖων πολλὸν στρατὸν αἰχμητῶων·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοι ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκα Πηλεΐωνα
 474^b = II 281
 475 ἥματι τῷ ὅτε χ' οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 475^a cf. X 359
 σταίνε' ἔν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 ὧς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 477^b = A 180
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἥμενοι οὐτ' ἀνγῆσ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο
 480^b = α 8 μ 263
 τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφί.
 οὐδ' εἴ κ' ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σέ' ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“
 ὧς ῥά φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 484 cf. A 511
 485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 485^b = A 605 E
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν.
 120
 Τρῶσιν μὲν ὃ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 486^b = r 226 γ 3
 ἄσπασίη τριῖλιστος ἐπήλυθε νῦξ ἑρεβεννή.
 η 332 μ 386 τ 593
 488^b = I 474

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ἰποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,

- 490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,

466 ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κλελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργεῖοισ' ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται δδυσσαμένοιο τεῖο.

466 cf. 35

467 sq. = 36 sq.

475 sq. Ar. —

466-468] mss. multa om.; G Barocc. vero praemittunt ἀνδρὸς ἐνός ὁπῆ· ὁ δὲ μαίνεται αὐκ(έτ') ἀνεκτῶς (= vs. 355).

466 εἰ] ὡς Harl. (= vs. 35).

468 τεῖο Heyne] τεοῖο mss.; cf. vs. 37.

470 ἦοὺς] ἄας (sic) Zen., quod Boeoticum pro εἰς αὐρίον vocat Hesych. Redit ἦοὺς vs. 525, sed suspicionem movet genitivi forma (cf. § 77) et usus insolitus. Hic *ἦωθεν (χαί) licet legere, sed vs. 525 fieri id nequit.

471 αἶ κ'] l. a. ἦν (cf. § 326).

472 πολλὸν § 83] πο(υ)λὸν mss.

473 πολέμοι § 59] -μου mss.

474 ὄρθαι] ὄρθαι mss. complura male.

475 ὅτε χ' § 326] ὅτ' ἂν mss.

476 σταίνε' § 71] σταίνει mss. || θανόντος] πεσόντος mss. nonnulla.

481 βαθὺς] πολὺς CG. || ἀμφί] ἀμφί; mss. (ἐστὶν Genev.); cf. § 316.

482 εἰ κ' § 326] ἦν mss. || σέ' § 92] σεῦ mss.

487 *Ἀχαιοὺς] -οῖς mss., forma novicia; cf. § 60. Accusativum habes δ 793 κ 31 r 282 (μιν vel ἐμὲ... ἐπήλυθεν ὕπνος). Dissimiles sunt versus I 474 h. Cer. 51.

488 τριῖλιστος] †, cf. πολὺλλιστον ε 445 et τρις μάκαρες ε 306 etc.; de duplicata littera λ vid. § 27.

489 Τρώων] Τρώων δ' mss. complura.

- ἐν καθαρχῶ, ὅτι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος. 491 = K 199
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον, 491^a cf. Ψ 61
 τόν δ' Ἐκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ 493^b-495 = Z 318
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ ἴλαμπετο δουρὸς sqq.
 495 αἶχμῃ χαλκίῃ, περὶ δὲ χρύσεος ἔθεε πόρκης,
 τῷ δ' ὃ γ' ἐρεισάμενος Φέπεια Τρώεσσι μετηνύδα· 496 cf. B 109
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι· 497 = I' 456
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἑλλιον ἡνεμόεσσαν· 499 = M 115
 500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ὀηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν περθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 502 = I 65 μ 291
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἄταρ καλλίτριχας ἵππους cf. H 282
 λύσαθ' ὅπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν· 503^a = I 66 cf. μ 292
 505 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ Φίφια μῆλα 505-507 cf. 545
 καρπαλίμως, Φοῖνον δὲ μελίφρονα Φοινίζεσθε, sqq.
 σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύμοι μέσφ' ἠόος ἡριγενεΐης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη, 510^a = K 101
 510 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομάντες Ἀχαιοὶ 511^b = B 159
 φευγέμεν' ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδεῖ γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι, 512^a = O 476 X
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ Φοῖνοθι πέσση, 304
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχρ' ὀξυόεντι
 515 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος

493—496 Zen. —

491 ἐν καθαρχῶ] locis parall. locutio re-
 dit; cf. ἐν περιφαινομένῳ ε 476.

494 ἐχ' ἐνδεκάπηχυν] cf. Z 319.

495 χρύσεος cf. § 18 et 61. || πόρκης] cf.
 Z 320.

496 Τρώεσσι μετηνύδα] περὶ φέπ' ἀγόρευε vel
 περὶ φέπ' ἀπονοστήσειν mss. nonnulla.

497 *μοι] μιν mss.; cf. A 37 et §. 92.

499 ἡνεμόεσσαν] vid. § 21.

500 πρὶν] malimus *πάρῳ.

501 ἐπὶ ὀηγμῖνι θαλάσσης] ἐπὶ Διὸς ἰερά-
 πετο φρῶν Zen. (cf. K 45).

503 ἐφοπλισόμεσθα] sic Ar., -πλῖξεσθον Zen.
 (noto errore pro -πλῖξεσθε, vid. § 52).

505 ἄξεσθε schol. (Ar.)] ἄξασθε mss.; cf.
 § 152.

507 τ'] δ' D.

508 μέσφ'] †, sed vid. ad τ 223 ω 310 et §
 318; in Gen. est μέχρ'.

510 κομάντες § 191] -μόωντες mss.

511 φευγέμεν' § 125] φεύγειν mss.

512 ἔκηλοι] sine F. Bentley ἐπιβῶσι Fέ-
 κηλοι, at -βῶσι dicendum erat, neque sub-
 iunctivo hic locus.

513 ὥς] (ila) ul. || τούτων] κείνων Ar. (?) ||
 πέλος] de vulnere etiam Ξ 439. || πέσση]
 πέσσει Aristoph. (Ar.?).

515 ἐπιθρόσκων] l. a. ἀποθρ.

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον ἼΑρηα.	516 = T 318
κήρυκες δ' ἀνὰ Φάστῳ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων	
παῖδας πρωθήβας πολιορκωτάφους τε γέροντας	
λέξασθαι περὶ Φάστῳ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων	
520 θηλύτεραι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισι Φεκάστη	
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,	
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.	
ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·	
524 μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὕγιης, Φεφρημένος ἔστω·	
526 Φέλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι	526 ^b = Z 475 δ 472 & 432
527 ἐξελάειν ἐνθένδε κύνας κήρεσσι φορητούς.	
529 ἀλλ' ἣ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,	
530 πρῶι δ' ὑπηίοιο σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες	530 sq. = Σ 303 sq.
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἼΑρηα·	530 = Σ 277 [M 77
Φεῖσομαι ἣ κέ με Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης	530 ^b = A 49, 725
παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἣ κεν ἐγὼ τὸν	531 cf. O 603
534 χαλκῷ δηώσας ἕναρα βοροτόντα φέρωμαι	534 ^b cf. X 245
538 ἡελίοι' ἀνιόντος ἐς αὖριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ᾧς	538 ^a = X 135 ^b
525 τὸν δ' ἥοῦς Τρῶεσσι μείθ' ἵπποδάμοισι' ἀγορεύσω.	525 ^b = H 361
528 οὐς κήρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.	
535 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαΦεῖσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος	
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρῶτοισιν, ὅτω,	
κείσεται οὐρηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταίροι.	537 ^b = B 417
524 sq. Ar. — 528 Zen. om., Ar. — 535—537 Zen. om., Ar.)	

517 Διὶ φίλοι] cf. A 334.
 518 πολιορκωτάφους] † (et epigr. 12,3).
 519 περὶ] προτὶ A (non recte). || Θεοδμή-
 των] †.
 524 ὕγιης] †; cf. § 73. || Φεφρημένος § 306]
 εἰρημίνους mss.
 525 ἥοῦς] forma novicia, cf. vs. 470.
 526 ἔλπομαι εὐχόμενος Zen. L] εὐχομαι
 ἐλπόμενος Ar. mss. cetera, unde Hoffmann
 εὐχομ' ἐΦελπόμενος.
 527 ἐξελάειν § 191] -λάαν mss.
 528] cf. I 124 α 299 sq.; sed male ita
 redditur epitheton κήρεσσι φορητούς, quod
 poeta intellegi voluit *fato abreptos* (cf.
 B 302, 834).
 529 νυκτὶ] l. a. νύκτα.
 532 ἦ § 327] εἴ vel αἶ mss. || με L] μ' ὁ
 mss. cetera.

534 φέρωμαι] l. a. φερούμην.
 535 sqq.] aut vs. 535-537 delendos esse
 aut vs. 538, 539, 541, duas enim recensio-
 nes hic esse coniunctas, vidit Ar.; versum
 autem 540 ex N 827 male repetitum, qui
 ab Ar. non commemorabatur, in eius edi-
 tionibus ne lectum quidem fuisse statuit
 Plugers.
 535 ἦν] neglecto Φ. || εἴ] αἶ mss. non-
 nulla.
 536 ἐπερχόμενον] -νον Nauck.
 537 οὐρηθεῖς] cf. § 150.
 538 ἡελίοι § 59] -ου mss. || αὖριον] οὐρα-
 νόρ Nauck. || εἰ] sic Ar., αἶ mss. multa. ||
 ᾧς... ᾧς (vs. 541)] rei eventum certum ha-
 beri etiam o 156 sq. sic indicatur; cf.
 N 825 οὕτω... ᾧς, Σ 464 ᾧδε... ᾧς, ι 525
 ρ 253... ᾧς.

539	εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,	539 cf. ε 136
541	ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι·“	541 = N 828
	ὧς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες ἑλάδθησαν.	542 = Σ 310
	οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,	543 = δ 39
	'δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι Φοῖσι Φέκαστος·	544 ^b = B 775
545	ἐκ πόλιος δ' ἤξοντο βόας καὶ Φίφια μῆλα	545-547 cf. 505
	καρπαλλίμως, Φοῖνον δὲ μελίφρονα Φοινίζοντο	sqq.
547	οὔτ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πόλλ' ἐλέγοντο.	
553	οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας	
	ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.	
555	ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἀμφὶ σελήνην	
556	φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,	
559	πάντα δὲ Φεῖδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·	559 ^b cf. N 493
560	τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἥδὲ Ξάνθοιο ῥοάων	
	Τρώων καίωντων πύρ' ἐφαίνετο Φιλιόθι πρό.	

540	τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,	540 = N 827
548	'Φίρδον δ' ἀθανάτοισι τελέσσας ἐκατόμβας.	548 cf. A 315
	κνίσην δ' ἐκ πεδίοι' ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω	
	Φηδεῖαν τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,	551 ^b sq. = Ω 27 sq.
	οὐδ' ἔθελον μῆλα γάρ σφιν ἀπῆχθετο Φίλιος ἰοή	552 = A 47
	καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐμμελὲς Πριάμοιο.	
557	ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόφρονες ἄκροι	557 sq. = Π 299 sq.
	καὶ νῆπαι οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,	557 cf. h.Ap. 22, 144
557	sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —	557 ^b cf. M 282

539 εἶην] de optativo vid. ad A 314. || ἀγήραος] -ρας Ar. et mss. complura; cf. § 62.

540] vid. ad vs. 535 sqq.

543 ἔλυσαν] λῦσαν Ar. (Didym. ad δ 39) mss. || ἰδρώοντας] sine F.

545 ἤξοντο] ἄζοντο (Ar.) aut ἄζαντο mss.; cf. § 152.

547 πόλλ' ἐλέγοντο] πολλὰ λέγοντο mss.

548-552] del. PKnight; versus 548 et 550-552 desunt in mss., leguntur autem apud Plat. Alcib. II 149d, sed huic loco non sunt apti, neque sine illis versus 549 potest servari, vocem enim κνίσην nidorem hostiarum significare apparet e nomine οὐρανός: adiecto.

549 πεδίοι' § 59] πεδίου mss.

550 δατέοντο] leg. *πατέοντο? vid. § 206.

552 *ἐμμελὲς] -λίω mss.; vid. A 47.

553 ἀνὰ schol. I 83] ἐπὶ mss. Cf. vs.

378. || πολέμοιο γεφύρας] vid. ad A 371. || γεφύρας] -ρη mss. nonnulla.

554 ἦατο § 220] εἶατο mss.

555 φαινήν] absurde quidam olim φάει νῆν (= νέην, luce novam).

556 νήνεμος] †.

557 sq.] e libro II hos versus male repetitos esse docet vox αἰθήρ bis deinceps posita; praeterea ὑπερράγη in hoc contextu sensu caret.

557 πρόφρονες] nonnisi locis parall. rediv. nominis forma pluralis, cuius sonus φ prospectus est. Wackernagel πρόφρονες. Singularis P 747 legitur.

558 νῆπαι... ὑπερράγη] nonnisi loco parall. redeunt.

559 δὲ Ar. G] δέ τ' mss. cetera.

560 τόσσα Ar. mss.] l. a. ὧς τὰ et τοῖα.

561 πύρ' ἐφαίνετο] πυρὰ φ. mss.

χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πύρ' ἐκαίετο, πὰρ δὲ Φεκάστῳ
ἦατο πεντήκοντα πυρὸς σέλα' αἰθομένοιο.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας

564^b = E 196

565 ἐσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐνθρονον 'Ηό' ἔμιμνον.

562 χίλι' μύρι' Zen. || πύρ' ἐκαίετο] πυρὰ
x. mss.

563 ἦατο § 220] εἶατο mss. || πυρὸς σέλα'
Roehl] σέλα(ι) πυρὸς mss., cf. § 71. Possis
etiam tentare πεντήκονθ' ἦατο σέλαϊ, sed

πεντήκοντα constanter fere ante caesuram
collocatum invenitur (B 509, 556, 685 v 49
ω 342, unus versus corruptus § 15 discrepat).

565 'Ηό' ἔμιμνον] 'Ηῶ μίμνον mss. duplici
vitio, cf. § 2 et 77.

ΙΛΙΑΔΟΣ I.

Περσεία.

- ὥς οἷ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρούεντος ἑταίρη,
 πένθεϊ δ' ἀτλήτω 'βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 5 Βόρρη καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηίκῃθεν ἄητον,
 ἑλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
 κορυύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἐξ ἄλλα πῦκος ἔχεν·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 10 'φοίταε κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
 κλήδην εἰς ἄγορῃν κικλησκέμεν' ἄνδρα Ἰέκαστον
 μῆδ' ἐβόαν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις' ἐπονείτο.

[808 Ξ 40 β 90
 8 = O 629 cf. N

9 cf. x 247

10 cf. B 50

3 βεβολήατο Ar. mss.] βεβλήατο Zen.; forma producta redit vs. 9 et x 247; de animi affectibus adhibitam esse observavit Ar.

4 ἄνεμοι] ἀνέμω Aristoph.

5] Asiae oram incolebat qui hunc versum fecit. Vid. ad B 535 Ψ 227. || Βόρρη; καὶ Ζέφυρος] vid. ad B 145. || Βόρρη; Βορέη; mss., item Ψ 195; cf. § 22 et 58. Vetusissima nominis forma videtur fuisse Βόρρης (Βόρρη; Curtius). || Θρηίκῃθεν] cf. § 17 et de re ad Ψ 229 sq.

6 ἄμυδις] sic Ar., ἄμυδις quidam olim.

7 κορυύεται] †, a subst. κόρυς; aceruus (Theocrit. X 46); cf. κορύσσεται Δ 424, κορυφούται Δ 426. Idem valet κορυύειν Hesiod. Theog. 853. || πῦκος] †, cf. πυκνός; Ψ 693. || ἔχεν·] ἔχεναν mss. multa; utramque lectionem videtur novisse Ar., hanc legit Theocritus VII 58.

9 βεβολημένος] βεβλημένος G Z; vid. ad vs. 3.

10 'φοίταε § 191] φοίτα mss

11 κλήδην] †, cf. (ἐξ)ονομακλήδην X 415 δ 278 μ 250. || κικλησκέμεν' § 125] -σκην mss.

12 πρῶτοις' ἐπονείτο] -τοισι ποτ. mss.

- ἴξον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος, 14^b sq. = H 3 sq.
- 15 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
 ὧς ὃ βαρὺ στενάχων φέπε' Ἀργεῖοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 17 = B 79
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἀάτη ἐνέδῃσε βαρεῖη, 18-22 = B 111
 σχέτλιος, ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε sqq.
- 20 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευέσαστο, καὶ με κελεύει
 22 δυσκλεέ' Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὤλεσα λαόν.
 26 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ φείπω, πειδώμεθα πάντες· 26-28 = B 139
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, sqq.
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαργιαν.“
 ὧς ἔφαθ', οὐ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 29 = Γ' 95
- 30 δ' ἦν δ' ἄνεφ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν 30 sq. = 695 sq.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 31 = H 399
 „Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,
 ἥ θέμις ἐστὶ, Φάναξ, ἀγορῇ σὺ δὲ μὴ τι χόλωσαι.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 φᾶς ἔμεν' ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα ταῦτα δὲ πάντα
 Φίσσας' Ἀργεῖων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 36 cf. 258
 36^b = B 789

23 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

23-25 = B 116 sqq

15 sq. Zen. om. || 23—30 Zen. om., vs. 23—25 Aristoph. Ar. —

13 ἐν § 315] ἐν mss.

14 ὥς τε κρήνη μελάνυδρος] Zen. <δὲ LaRoche> μετ' Ἀργεῖοισιν ἔειπε.

15 αἰγίλιπος] ignotae originis epitheton re-dit N 63 Π 4 h. XVIII 4, nomen autem proprium est B 633.

16 ὃ βαρὺ στενάχων] l. a. ὃ γε δάκρυ χέων.

18 μέγας Ar.] μέγα mss. pleraque; cf. B 111. || ἀάτη] ἄτη mss.

19 πρὶν τότε Ar. et mss. nonnulla; cf. versus parall. et ad Θ 230.

20 ἐντειχέα Nauck] -χεον mss. || ἀπονέεσθαι] fut., vid. § 292 et ad K 39 sq.; de syl-laba ā- cf. § 21.

22 δυσκλεέ' § 73] δυσκλέα mss.

26 ὥς κεν § 326] ὥς ἂν mss.

31] Zen., qui vs. 23-30 omittebat, pro hoc versu habebat: ἦτοι ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο (ἐκαθέξετο? cf. A 68) θυμὸν ἀχεύων, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετῆφ' κρατερὸς Διομήδης. Praecedentes autem versus e B 139 sqq. male repetitos esse censebat (teste Aristonico in scholio quod ad vs. 23 legitur sed ad vs. 26 sqq. pertinet).

32 μαχέσσομαι § 291] μαχέσσομαι Ar. mss.

33 *χόλωσαι] χολωθῆς mss. (male pro -θήης, cf. § 122). Legitur μὴ cum 2^a pers. imperat. aor. A 410 etc.

34] cf. A 370 sqq.

36 Φίσσας' § 160] ἴσας' mss. || ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες Ar. mss.] Zen. ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.

- σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις·
 σκήπτρῳ μὲν τοι ἔδωκε τιμηῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 39^b = N 484 cf.
 B 118
- 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα Φέλπεια νῆας Ἀχαιῶν
 ἀποτόλεμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάγκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ἀπονέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἵ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰι.
- 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δέ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν· 47 cf. B 140
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμων 48 sq. cf. H 30 sq.
 Φιλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλυθμεν.“
- 50 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐΦίφαγον νῆες Ἀχαιῶν, 50 sq. = H 403 sq.
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότηα Νέστωρ·
 „Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ κατὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε' ἄριστος·
- 55 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν Φερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἔκκο μύθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
- 58 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις. 58^b cf. δ 206
- 60 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὅς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 ἐνΦείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
- 62 μῦθον ἀτιμάσῃ, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

59 Ἀργεῖων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔΦειπες.

59^b cf. A 286

44 Ar. —

37 διάνδιχ' ἔδωκε] -χα ὤκκε mss. pleraque. ||
 ἀγκυλόμητις Nauck] -τεω (-ταο Genev.) mss.

38 ἔδωκε] ὤκκε mss.

39 ἔδωκεν] ὤκκεν mss.

42 ἀπονέεσθαι Lehrs] ὥς τε νέεσθαι mss. Par-
 ticulae ὥστε infinitivus finalis apud Home-
 rum non iungitur. Redit vitium q 21, quem
 versum Lehrs Arist.² p. 158 spurium cen-
 set, et h. Ap. 530. De syllaba ᾠ- cf. § 21.

43 ἄγχι θαλάσσης] l. a. ἀμφιέλισσαι.

45 κομάοντες § 191] -μόωντες mss.

46 εἰ δέ] *εἰα? vid. vs. 262 et § 328.

48 μαχεσσόμεθ' § 291] -ησόμεθ' mss.

49 εἰλήλυθμεν Naber] -λουθμεν mss.; cf.
 § 160.

50 ἐΦίφαγον Bentley] ἐπίφαγον mss.

54 κατὰ Nauck] μετὰ mss. Vid. ad B 143. ||
 ἐπλε' § 117] ἐπλεν mss.

56 πύλιν] cf. A 357.

57 ἦ μὲν καὶ] cf. B 291. || μὲν Ar.] μὴν
 mss.; cf. § 18.

58 ὀπλότατος] -τερος mss. nonnulla.

59] ineptum versum notavit Heyne (etiam
 vs. 57 sq. del. PKnight); duplicem accu-
 sativum non tnetur Π 207.

62 ἀτιμάσῃ] -μήσει mss.; Nauck corroxit

- 65 ἀλλ' ἡ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ Ἑκάστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτῇν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 70 δαίνυ δαῖτα γέρουσι· Ἑφέοικέ τοι, οὐ τοι ἁφεικές.
 πλεῖαί τοι Φοίνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέσιν δὲ Φανάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
 75 βουλήν βουλευέσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκνῆς, ὅτι δῆμοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νύξ δ' ἦδ' ἡ δὲ διαρραΐσει στρατὸν ἢ ἐσάσσει."
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 79 = H 379
 80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
 ἄμφι τε Νεστορίδῃν Θορασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 82 sq. cf. N 478
 82 cf. B 512
 ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 ἦδ' ἄμφι Κρεῖοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον.
 85 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ Ἑκαάστω
 κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἕζον ἰόντες·

63 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος· ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος;
 ὁ; πολέμοι ἔραται ἐπιδημίου κρυόνετος.

-ασσ-. De termino -η vid. § 122; Bentley ἀτιμῆσει (cf. § 113), sed praestat subi.

63 sq.] gnomicos hos versus postea insertos esse intellexit Friedlaender. Citantur ab Aristophane Pac. 1097 sq.

63 ἀφρήτωρ] †; vid. ad B 362 sq. || ἀνέστιος] † (ιστίη et ἐφρίστιος saepius); ἀνήμερος Philodem. de ira 144 (male). || ἐκεῖνος] pro κείνος (cf. § 97) recentis est originis indicium.

64 πολέμοι § 59] -μου mss. || ἐπιδημίου κρυόνετος; PKnight] ἐπιδημίου κρυόνετος; mss. Redit error Z 344; vid. § 59 et I 2.

66 φυλακτῆρες] -ρας Ar. male, cf. § 232. Quem in errorem duxisse videtur Q 519.

66-68] hi versus et vs. 80-88 videntur

postmodo inserti esse ut liber K subiungi posset.

70 δαίνυ] δαίνυθι vHerwerden.

72] cf. H 467. || Θορήκηθεν] cf. § 17.

73 ὑποδεξίῃ] † (ὑποδέχομαι saepius). || πολέσιν δὲ Heyne] πολέσιν γὰρ Ar., πολέεσσι δ' mss.

75 χρεὼ] forma novicia, vid. § 8; PKnight χρῆ, nos *χρηῶ Παναχαίου, cf. vs. 301.

76 ὅτι Ar. mss.] alii olim ὅτε.

77 ἂν] novicium pro κεν, vid. § 326. || τάδε] vid. ad Q 378.

84 υἱὸν] cf. § 17.

85 sq. ἔπτ' — ἔστειχον] imitatur Verg. Aen. IX 160 sq.

85 φυλάκων] -κῶν? vid. § 63.

86 ἅμ' ἔστειχον] ἅμα στείχον Ar.

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα φέκαστοι.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀφολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

- 90 εἰς κλισίην, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθει μενοφεικέα δαῖτα.
οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον εἶντο,
τοῖς ὁ γέρων ἀμπρωτος ὑφαινέμεν' ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαινέτο βουλή·

- 95 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἔσσι φάναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἡγγυάλιξε
σκηπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευθήσθαι.

- 100 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι φέπος ἡδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ ὃ κέν τινα θυμὸς ἀνώγη
φειπέμεν' εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅτι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα·
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

- 105 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλοι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἕξ ἔτι τοῖ' ὅτε, διογενὲς, Βρισηίδα κούρην
χωομένοι Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀποφράς
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε

[Ω 627 sq. etc.

91 sq. = 221 sq.

91 = δ 218 = 200

υ 256

92-95 = H 328

sqq.

96 = B 434

99 cf. B 206

100^b = ρ 584

102^a cf. A 789^b 4^r
305^a

103 = 314 N 735

cf. M 215 v 154

ψ 130

88 κήαντο § 177] κείαντο mss. pleraque. ||
δόρπα Ar.] δόρπον mss. pleraque. || ἔκαστοι
Lehrs] ἔκαστος mss. Pluralis requiritur prop-
ter δόρπα quod praecedat; neque vero δόρπον
scribendum esse apparet e littera φ in
vulgata lectione neglecta. Nihil autem est
δόρπα (φ)έκαστος, et veri dissimile videtur
sic scripsisse Aristarchum. Vid. vs. 66 et
ad H 100. — Pro δόρπα ἔκαστος(-οι) Zen.
habebat δαῖτα θαλειαν, de maestis et anxiis
minus apte.

89 ἀφολλέας] ἀριστίας aut -τήας Ar. (?);
illud a dictione epica alienum est (cf. § 76),
hoc a metro. Scribi poterat sic fere: *ἀρισ-
τίας Παναχαιῶν | εἰς κλισίην ἄγε, πᾶρ δ' ἔτ. μ. δ.;
cf. B 404.

90 σφ' ἐτίθει] σφι τίθει mss.

92 εἶντο] ἔντο mss.

93 τοῖς ὃ] τοῖσι? || ὑφαινέμεν' § 125]
-νεῖν mss.

97 ἐν — ἄρξομαι] haec verba imitatur Verg.

Ecl. VIII 11: a te principium, tibi desinam.

98 ἡγγυάλιξε] ἔγγ. mss.

99 βουλευθήσθαι] vid. ad A 158.

100 ἐπακοῦσαι] verbum hinc alienum non
tuetur versus ρ 584; vHerwerden ἱπανύσαι
coll. = 243 π 373 Hes. Scut. 311, Christ
ἡδὲ νοήσαι coll. Hes. Oper. 293, Naber οὐδ'
ἱπανύσαι.

101 ὃ κέν Fick] ὅτ' ἄν mss., i. e. ὃ τ'
ἄν, non enim cum requiritur sed quicquid.
Cf. § 326.

102 φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν mss. || ἕξεται]
cf. λ 346.

103 δοκεῖ] suspectum pro δοκέει, cf. § 191;
*δέατ'(αι)? cf. § 242. Menrad ὡς καὶ δοκέει
μοι ἄριστον. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

104 ἄλλος] ἄλλον mss. pauca.

106 τοῖ' § 59] τοῦ mss. || διογενὲς] -νεῦ;
mss. multa. Cf. § 73.

107 χωομένοι' § 59] -νου mss., -νος Bek-
ker. || ἀποφράς § 150] ἀπούρας mss.

- πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σὼ μεγαλήτορι θυμῷ
 110 Φείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἡτίμασσας· ἔλων γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 111 cf. A 356
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσι φέπεσσί τε μελιχίοισι.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἔμας ἀάτας κατέλεξας.
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, ὃ δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, 119^a = T 137
 120 ἂψ ἐθέλω φ' ἀρεσάι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120 cf. T 138
 ὅμι δέ κ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω· 121^b cf. Σ 449
 122 sq. = 264 sq.
 122^b = δ 129
 123 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐφείκοσι, δώδεκα δ' ἔππους. 123 = T 244
 125 οὐ κεν ἀλῆιος εἶη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο 125 = 267
 127 ὅσσα μοι ἡνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι. 127-132 cf. 269
 δώσω δ' ἐπὶ γυναιῖκας ἀμύμονα φέργα φιδυίας, 128^b = T 245 sq.
 278 cf. Ψ 263
-
- 124 πηγούς· ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 124 = 266
 126 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο, 126 = 268
-
- 109 ἀπεμυθεόμην Ar. mss.] l. a. ἐπεμ.;
 utrumque comp. †.
 111 ἡτίμασσας Nauck] -μσας mss.
 112 πεπύθωμεν] sic Ar., πεπίθοιμεν mss.
 multa.
 115 οὐ τι ψεῦδος] cf. A 155. || ἀάτας]
 ἄτας mss. Cf. versus sequens.
 118] del. PKnight. || ὃ δάμασσε] ὄλεσσε A.
 119] teste Athenaeo I 11a Dioscurides
 Isocratis discipulus subiungebat ἢ οἶνῳ με-
 θύων ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοί; quae ex
 A 225 fluxerunt.
 120 *F] adiecimus.
 121 *ὅμι δέ κ' ὅμι δ' mss.; vid. vs. 262
 et § 92 et 108.
 122 ἀπύρους] adi. reedit I 264 Ψ 267,
 885. Non interpretandum esse *ornamento*
tantum (non usui) *destinatos* (opp. ἐμπυρι-
 βήτης Ψ 702) sed *nondum igne adustos* (no-
 vos) docet Ψ 268.
 124] del. PKnight. || πηγούς] equorum
 epitheton hic et loco parall.; *densus fluctus*
 ita dicitur ε 388 ψ 235. Cf. πηγείμαλλος
 I 197 et vid. ad ε 388. || ἀθλοφόρους] vid.
 ad H 453.
 125 sq.] cf. E 613.
 126 ἀλῆιος] †.
 126] iure PKnight del. *versum spurium*,
 quo male divelluntur correlativa τόσσα...
 ὅσσα. || ἀκτῆμων] †.
 128] iocatur de hoc loco Pherecrates
 fr. 149. || ἀμύμονα] -νας Ar. secundum Didy-
 mum ad hunc vs. et ad vs. 270; Aristonicus
 vero -να lectionem Aristarcheam esse dicit;
 item in schol. V Aristarcho tribuitur -να,
 Zenodoto autem -νας. Quapropter apud Di-
 dymum pro Aristarchi nomine ter *Aristo-*
phanem esse legendum coniecit Cobet, Ari-
 stonicum errasse (ut B 111) putant Lehrs
 Friedlaender Ludwich. Mala est lectio ἀμύ-
 μονας, cuiuscunque fuit, nam et metro
 repugnat et sententiae; nihil enim est ἐργα
 ἰδυίας nisi addatur adiectivum. Poeta, qui
 versum Hes. Theog. 264 fecit, ἀμύμονα
 legit. — Vid. ad Z 289. || φέργα φιδυίας]
 ἐργ' εἰδυίας mss

- Λεσβίδας, ὥς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 130 ἐξελόμην, αἶ' κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν Φοι δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπέφραν,
 κούρη Βοισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι, 133 = 275 T 176
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλετ', ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν. 134 cf. 276 T 177
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε 135 sq. = 277 sq.
 φάστῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα Φάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω, 137 cf. 279
 εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωιάδας δὲ γυναικῆς ἐφέλκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω, 138 = 280
 140 αἶ' κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. 139 cf. 281
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαικὸν, οὐθαὶ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν μοι ἔῃ· τίσω δέ με Φῖσον Ὀρέστη, 140 sq. = 282 sq.
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνι πολλῇ.
 τροῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πηκτῷ, 142-144 cf. 284
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιφίφάνασσα· 145 = 287
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνέφεδνον ἀγέσθω 146 sq. cf. 288
 πρὸς Φοῖνον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐφῇ ἐπέδωκε θυγατρὶ. 148 = 290

130 ἐξελόμην Ar. mss.] ἐξ ἐλόμην Zen., septimam Briseidem esse ratus, cf. T 245. Similis est discrepantia K 561 β 106 sq. || κάλλε' § 71] κάλλει mss. || φῦλα γυναικῶν] πᾶσαν ἐν αἶαν D.

131 ἀπέφραν § 150] ἀπηύρων mss.

132 κούρη] sic Ar., κούρην mss. complura. || ἐπὶ δέ Ar.] καὶ ἐπὶ mss. || ὁμοῦμαι] cf. § 147.

133 τῆς] Φῆς; vHerwerden, item T 176 β 206; at vid. § 95. Probabiliter vero hac ratione mutatus est versus A 763.

134 πέλετ' § 275] πέλει mss.

137 χαλκοῦ] -κόο? cf. § 59.

138 εἰσελθὼν] sc. in concilium principum. Sic Bekker; alii post εἰσελθὼν virgulam ponunt, νηησάσθω εἰσελθὼν in urbem captam interpretati.

140] olim quidam addebant versum ieiunum τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ δώσω ξανθῷ Μενέλῳ.

141 ἰκώμεθ' Naber] ἰκοίμεθ' mss. || οὐθαὶ ἀρούρης] audax locutio (uber glacie, agri Verg. Aen. I 531 III 164 VII 262) redit

loco parall. (et v. l. B 681) et h. Cer. 451; propria vi vox οὐθαὶ utitur i 440.

142 ἔῃ Eust.] εἰ mss. || Φῆ Heyne] μιν mss.; cf. vs. 155 et 284.

143 τηλύγετος] vid. ad I 175.

145 Φιφίφάνασσα] quae apud posteros Iphigenia dicitur. Fabulam, qua Aulide immolata esse Iphigenia ferebatur, Homero ignotam fuisse et hinc et aliunde patet.

146 ἀνέφεδνον Bentley] ἀνάεδνον mss. vitiose, vid. § 413 et ad ε 456.

147 μείλια] vox non nisi loco parall. redit. Rex dicit: non solum filiam Achilli ἀνέφεδνον cedere paratus sum, i. e. pretium pro filia non poscam (ut fieri solet), sed vel ultro (praeter morem) addam dona ad Achillis animum deleniendum (cf. vs. 158). Non recto Ar. ex hoc loco efficiebat aevo heroico parentes solitos fuisse filiabus suis nubentibus dona quaedam offerre, haec autem ἐπιμείλια (num sic iungebat Ar., ἐπὶ μ. vero scribebant Alexio Apollodorus) dicta esse. Vid. ad X 51.

- ἐπὶ δὲ Φοι δώσω ἐν ναιόμενα πτολίεθρα, 149 cf. 291
- 150 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν 150-154 = 292
Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον sqq.
καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσιν.
πᾶσαι δ' ἔγγυς ἀλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 153^b cf. A 712
ἐν δ' ἄνδρες ναιούσι πολύρρηνες πολυβοῦται, [sqq.]
155 οἳ κέ Fe δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσωσι 155-157 cf. 297
καὶ Φοι ὑπὸ σκήπτρῳ λίπαράς τελέσωσι θέμιστας. 155 cf. * 36
ταυτὰ κέ Φοι τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δηθήτω — Αἰδῆς τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύερός εἰμι
ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχόμεναι εἶναι.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆμιος ἐπτότα Νέστωρ· 162 sq. = K 102
„Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, sq.
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστ' ἀδοῖς Ἀχιλῆϊ Φάνακτι 163 = B 433
165 ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
ἔλθωσ' εἰς κλισίην Πηληϊάδ' Ἀχιλῆος.
εἴ' ἄγε, τοὺς μὲν ἐγὼ γε ἐπόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοίνιξ μὲν πρώτιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.

149-156] hos versus post Heynium damnavit PKnight.

151 βαθύλειμον] hic et loco parall.

153 νέεται] κέεται Apollonius Harl. H², alii olim νέεται. Vulgatum tuebatur Ar., sed perperam pro *verbo* (= ναιόντα!) habebat. Vert. novissimae (ultimae, maxime remotae) a Pylo. Cf. A 712. — Ceterum incommodum hoc loco est Pyli urbis nomen.

154 πολύρρηες] cf. B 106. || πολυβοῦται] hic et loco parall.

155 τιμήσωσι § 122] -σουσι mss. pleraque, -σονται Ar. Par. 2767.

156 τελέσωσι § 122] τελέουσι mss. — Manifeste vitiosum est futurum particulae καὶ iunctum, sed fortasse sufficit lenior correctio οἳ τε... τιμήσουσι... τελέουσι.

157 μεταλλήξαντι] comp. redivit I 261, 299 h. Cer. 340.

158 δηθήτω] καμφθήτω Zen. Aristoph. || ἀδάμαστος] †.

159] nonnulli olim addebant versum ab Ar. merito spretum οὐνεκ' ἐπεὶ καὶ λάβῃσι πέλωρ (immo -σιν ἔλωρ, correxit Nauck) ἔχει οὐδ' ἀνίσχιν.

162 γερῆμιος] cf. B 336.

164 δίδοις] sic Ar.

166 Πηληϊάδ' § 55] -δέω mss.

167 εἴ' § 328] εἴ δ' mss.; an εἴα δέ? || *μὲν] ἂν mss., cf. § 326. Vulgatum defendit vHerwerden, verbum -όψομαι pro subiunctivo aoristi mixti accipiens (vid. § 152); nobiscum facit Gompertz. || ἐγὼ γε ἐπόψομαι vHerwerden] ἐγὼ(v) (ἐγὼ Ar.) ἐπιόψομαι mss.; Naber dubitanter ἐγὼ προῖάψομαι (= προσβαλοῦμαι). Redit vitium p 294.

168] vid. ad vs. 182.

170 ἐπέσθων] sic Ar., -σθω D.

φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ ἐνφημῆσαι τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶψ' ἐλεήσῃ."

- ὥς ῥά τοι, τοῖσι δὲ πᾶσι Φεφαδότα μῦθον ἔειπε. 173 = σ 422
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 174 cf. α 146
175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστῆναι ποτοῖο, 174^b-176 = γ 338
ῥώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι. sqq. φ 270 sqq.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείδαν τε πλὺν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 175 = α 148 cf. Α 470
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι. 176 = Α 471 cf.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερῆριος ἱππότης Νέστωρ, η 183
180 δειδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα, 177 = γ 342, 395
πειρᾶν, ὡς πεπύθοντο ἀμύμονα Πηλεΐωνα. η 184, 228 σ 427
cf. φ 273

- τὼ δ' ἐβάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 182 cf. Α 34
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐνοσιγαίῳ
ξηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185 = Α 328
τὸν δ' ἡῦρον φρένα τερόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν 187 cf. Σ 390, 612
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερεπεν, ἔειδε δ' ἄρα κλέε' ἀνδρῶν. 189^b cf. θ 73
190 Πάτροκλος δὲ Φοῖ οἷος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
τὼ δ' ἐβάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 192^a = Κ 469
ῥστὰν δὲ πάροιθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 193^b = Α 777 φ
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἐνθ' ἐθάσσε· 101
195 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ῥίδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 194^b cf. Ο 124
196^a = δ 59

171 ἐνφημῆσαι] †, *linguis favere* (cf. ἐπεν-
φημέω Α 22, 376, ἐνφήμωσ h. Ap. 171).

175 sq.] vid. ad Α 470 sq.

179 γερῆριος] cf. Β 336.

180] versus recens, vid. ad vs. 182. ||
δειδύλλων] †, *circumspectans*? || ἕκαστον] negle-
ctum est f.

182] dualis numerus in hoc versu sac-
piusque in sequentibus (vs. 183-198) adhi-
bitus luculenter ostendit duos missos esse
legatos, omnia igitur quae de Phoenice vel
a Phoenice dicuntur postmodo esse inserta.
Phoenicem autem in Achilles tabernaculo

degisse neque legatum ad eum potuisse
mitti fert ratio.

183 ἐνοσιγαίῳ G] ἐνν. mss. cett.; vid. § 21.

185 ἰκέσθην] ἔκοντο mss. nonnulla.

189 κλέε' ἀνδρῶν] redit locutio I 524
θ 73. || κλέε' § 71] κλέα mss.

191 δέγμενος] l. a. δέχμενος.

193 *πάροιθ' πρόσσθ' mss.; correctionem
commendat metrum, tuentur versus Α 360,
500 I' 162 π 166 etc.

194 ἐνθ' ἐθάσσε] ἐνθα θ. mss.

196 τῷ] l. a. τοῦ. || δεικνύμενος] δεικνύμε-
νος; PKnight.

„χαίρετον ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἢ τι μάλα χρῆ,
οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστων.“

ὧς ἄρα φωνήσας προτέρῳ σφ' ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
200 εἶσε δ' ἐνὶ κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισι,
αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἑγγὺς ἐόντα 201 cf. A 346

„μελίζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιῆ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε Φεκαστῶ
οὐ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“

205 ὧς ᾠότο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεῖτο ἑταίρῳ. 205 = A 345
αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
ἐν δὲ σὺς σιάλοιο βράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
210 καὶ τὰ μὲν εὖ ᾤστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 cf. A 465
πῦρ δὲ Μενoitιάδης ᾠόειν μέγα, Φισόθεος φῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαρῶνθη,
ἀνθρακίην στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε ἑτάνυσσε,
'πάσσε δ' ἄλῳ θείοιο, κρατευτάων ἀπαιέρας.

197 ἢ — χρῆ] *Parmeniscus* ἡμέτερόνδε
(fortasse ut *Aristarcheum* lectionem profes-
rens). || χρῆ PKnight] χρεῶ mss. (cf. § 8). —
Vert. *gravis profecto necessitas vos huc de-*
duxit.

198 περ Ἀχαιῶν] παρ' Ἀχαιῶν L, Πανα-
χαιῶν Genev. male. || φίλτατοι] sic Ar., -τω
mss. nonnulla. Verum videtur φίλῳ ἄνδρε...
ῶ ... φίλτάτω.

199 *σφ'] addidimus.

200 εἶσε δ' ἐνὶ Fick] εἶσεν δ' ἐν mss. metro
ingrato. Cf. vs. 193; vitium redit ζ 8 ξ 49.

202 καθίστα] -στη? vid. § 195.

203 ζωρότερον] †. Vocem ignotam *Martialis*
VIII 6, 12 *vinidius* reddidit, a verbo ζῆν igitur
repetens; alii olim *celerius*, vid. *Aristot.*
Poetic. 26 § 16. *Vinum fervidius (genero-*
sius) aut *meracius* fert contextus (cf. i 209). ||
κέραιε] sic Ar., κέραιε mss. nonnulla male;
cf. § 297. || ἔντυνε Bentley] ἔντυνον mss.

206 κρείον] †, *mensam lanioniam*; cf. ἐλεός;
vs. 215. || αὐγῇ] nox enim est nunc.

208 βράχιν] †.

212] l. a. ab Ar. reiecta αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς
ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ (cf. Ψ 228);
cum locutione πυρὸς ἄνθος cf. *Aesch. Prom.*

7, *flos flammae* *Lucret.* I 900. Alii legebant
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρῶνατο, παύσατο δὲ
φλόξ.

213 ἀνθρακίην] nonnisi h. Merc. 140, 238
redit (vox ἄνθος apud poetam non obvia).

214 κρατευτάων] †; *fulcra* significari ve-
rum prunis impositorum docet contextus.
Extat vox etiam in *Inscript. Syll. Dittenb.*
353105, 146 sq., 166, ubi substructiones sig-
nificat lapideas, quibus templi pavementum
est impositum. || ἀπαιέρας Ar.] ἐπαιέρας
mss. — *Carnes* dum assantur, *Patroclus*
singula verba a *κρατευταῖς* desumpta (ne ca-
lore laedatur ipse) sale conspergit, dein igni
denno superimponit. *Vulgata* vero lectio
ἐπαιέρας (quacum cf. H 426) dicit heroem
carnibus salem adspargere dum torrentur.
Utraque autem lectio habet quod mireris,
nam sale carnes condire *Patroclus* cur ma-
luit postquam igni sunt admotae quam
modo e victimae corpore recisas? Quam
ob causam versum 214 olim ante versum
211 collocabamus; sic tamen verba *κρα-*
τευτάων ἀπαιέρας (vel ἐπ.) explicari vix pos-
sunt, nisi verba 'πάσσε δ' ἄλῳ θείοιο in
parenthesi collocata esse sumas.

- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 216^b sq. = Ω 625
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς. sq.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο 218=π 53 cf. ε 198
 τοίχου τοῖ' ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε 218^a=ξ 79 cf. ρ 96
 220 Πάτροκλον, φὼν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 219^acf. Ω 598 ψ 90
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἵαλλον. 221 sq. = 91 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 'νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 223^b = E 669
 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δέδφεκ' Ἀχιλλῆα
 225 „χαῖρ', Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐφίσης οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοφεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα φέρογα μέμλε,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσοράοντες
 230 δέδφμεν' ἐν δοιῇ δὲ σάας ἔμεν' ἢ ἀπολέσθαι 230^b cf. A 117 Θ
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκήν. 246
 231^b cf. T 36
 ἔγγυς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιδ' ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, 233 = Z 111

215 ἐν § 315] εἰν mss. || ἐλεοῖσιν] vox re-
 dicit § 432; significantur mensae culinariae,
 cf. Aristoph. Eq. 169 Athen. IV 173a et
 κρέιον supra vs. 206. || ἔχευε] ἔθηκεν L et
 l. a. in schol.

219 τοῖ' § 59] τοῦ mss.; articulum ab
 hoc hemistichio ternis locis parallelis obvio
 abesse velis. || ἄνωγε § 225] ἀνώγει mss.

220 θυηλάς] †, carniū ἀπαρχάς diis de-
 stinatas? an suffimenta (cf. Z 270)? Rara
 vox re-
 dicit Soph. El. 1423 Aristoph. Av. 1520.

222 εἶντο] ἐντο mss. — Aristarcho offen-
 sioni erant epulae iteratae, quoniam modo
 satiati ab Agamemnonis mensa venere legati
 (vs. 177 sq.); melius igitur, inquit, poeta
 scripsisset ἄρ ἐπασάντο, cum aliquantulum
 ciborum oblatorum degustavissent; vid. ad
 Ω 628. Nimis tantum fuisse Aristarchum
 qui textum non sic refingeret, censet Di-
 dymus; hodie aliter indicamus. De notabili
 hoc scholio vid. Lehrs Arist. p. 359, Lud-
 wich Arist. II p. 84, Cobet Miscell. p. 232.

224 δ' οἶνοιο] neglecto φ. Heyne et
 PKnight δὲ δέπας φοῖνον; sed particula δὲ

simul cum Phoenice (vid. ad vs. 182) in
 textum irrepsisse videtur, olim autem sic
 fere dictum fuisse: 'νεῦσ' Αἴας Ὀδυσῆι· ὃ δ'
 ὡς φρεσὶ φῆσ' ἐνόησε, | πλησάμενος φοῖνοιο
 δέπας δ' οἶ. A. || 'δέδφεκ' § 139] δέδεκ' mss.

225 ἐπιδευεῖς] ἐπιδεύει Ar.; utrumque ab
 Homero alienum, cf. § 73 et 117, omitti
 autem non potuit ἰσμέν. Redit vitium N 622.
 Requiri substantivum sensu penuria monuit
 Naber coll. II 43 § 208 ρ 451, quapropter
 proposuit ἐπίδευσις, novam vocem, cuius
 generis tamen aliae multae occurrunt apud
 Homerum: ὑπόσχεται, ἀνάρχης etc.; Fick
 ἐπιδεύει; scribit coll. T 180, sed neutrum
 ita collocari non potuit.

226 ἡμὲν] l. a. ἡμεν, εἰμὲν.

228] del. PKnight. || ἐπήρατα Bentley]
 -του mss.; cf. E 429 et ad Z 289.

229 εἰσοράοντες § 191] -ρόωντες mss.

230 δοιῇ] †, dubio (δφ, a stirpe δυ). || σάας
 (σάας) ἔμεν Bekker Cobet] σαωσίμεν (σαώσε-
 μεν Genov.) mss.; egregiam emendationem
 tinentur A 117 Θ 246, cf. O 502 sq.

232 αὖλιδ'] αὖλιν mss.; vid. § 66 et ad χ 470.

- κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶ
 235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι. 235 = M 107, 126
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων P 639 cf. A 824
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεινῶν 236^b cf. B 353
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, οὐδέ τι τίει 237^b cf. O 337
 ἀνέρας οὐδὲ θεοὺς, κρατερὴ δέ Fe λύσσα δέδυκε.
 240 ἀράεται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥοα δῖαν·
 στεῦται γὰρ νηὼν ἀποκοψέμεν' ἄκρα κόρουμβα
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρὸς, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ. 243 cf. O 183
 ταῦτ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μὴ Φοι ἀπειλὰς
 245 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἦμιν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, Φεκάς Ἀργεος ἱπποβότοιο. 246 cf. T 329 sq.^a
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν 246^b = δ 99
 τειρομένους ῥύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος 249^a = χ 345
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν'· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζε' ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. 251^b cf. Y 315 φ
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς 374
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε· 252 cf. A 765
 , τέκνον ἐμὸν, κάτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ 253 = 439 A 766
 255 δώσουσ', αἶψ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 256 ἰσχέμεν' ἐν στήθεσσι, φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων· 254^a cf. A 786 T 8

257 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὥφρα σε μᾶλλον

234 κηάμενοι] κειάμ. mss. complura.

235] de Troianis haec verba dicta censebat Ar., quam explicationem et subiecti ommissio commendat et versus N 742 (A 325 O 624 II 81), vid. etiam P 639. Loco tamen parallelo M 107 poetam voluisse putant Argivos non amplius in statione permansuros sed in castra se coniecturos docere videtur versus vicinus M 126; de fugientibus ἐν (νηυσὶ) πεσεῖν dicitur praeterea B 175 Z 81 sq. A 311, 824(?) O 63 (hunc damnabat Ar.). Diversas manus hinc argui statuit Christ; fortasse spurii sunt vs. 234 sq.

236 σφι] sic Ar., σφιν mss. multa.

238 Διὶ βίῃ Bentley non recte.

240 ἀράεται § 191] ἀράται mss. || Ἥοα § 2 et 77] Ἥω mss.

241 ἀποκοψέμεν' § 125] -ψειν mss. || κόρουμβα] †, = ἀφλυστα (aplustria) O 717?

242 ἐμπρήσειν] ἐμπλήσειν Ar.; cf. B 415.

243 ὀρινομένους] l. a. ἀτυζομένους. || ὑπὸ καπνοῦ] l. a. ὑπὸ (περὶ?) καπνῷ; cf. O 183.

245 εἶη Hermann] εἶη mss.; cf. § 302.

248 ῥύεσθαι Heyne] ἐρύεσθαι mss.; cf. § 164.

249 sq. μῆχος... ἔστ' μῆχαρ... οὐτ' schol. Pind. Ol. II 31.

250 ἔστ' ἔστι an ἔσται (sic Bekker)? vid. ad A 164. || εὐρέμεν' § 125] εὐρεῖν mss.

251 φράζε' § 117] φράζειν mss.

252-259] cf. A 765-790.

253 Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε] -νι πέμπε mss.

256 ἰσχέμεν' § 125] ἰσχειν mss. || φιλοφροσύνη] † (φιλόφρων deest apud Hom.).

257 sq.] ut iram deponeret nondum sus-

- 259 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 259 = A 790
- 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα' σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἴα, σὺ μὲν μὲ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω
ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων
ἔπ' ἀπύρους τρέιποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, 264 sq. = 122 sq.
- 265 αἰθωνας δὲ λέβητας εἰφέικοσι, δῶδεκα δ' ἵππους.
267 οὐ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο, 267 = 125
- 269 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 269-274 cf. 127 sqq.
- 270 δώσει δ' ἐπὶ γυναικας, ἀμύμονα Φέρρα Φιδύας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένην ἔλες αὐτὸς,
ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλε' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπέφρα,
κούρη Βοισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
- 275 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι, 275sq. = T 176 sq.
ἢ θέμις ἐστὶ, Φάναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν. 275 = 133
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὖτε 276 cf. 134
Φάστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα Φάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι, 277 sq. = 135 sq.
- 280 εἰσελθὼν ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναικας εἰφέικοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι, 279 cf. 137
αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. 280 = 138
εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαικὸν, οὐθαρ ἀρουρῆς, 281 cf. 139
γαμβρός κέν Φοι ἔῃς· τίσει δέ σε Φῖσον Ὀρέστη, 282 sq. = 140 sq.
- 285 ὅς Φοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
τρεῖς δὲ Φοί εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πηκτῷ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ ΦιριΦάνασσα· 284-286 cf. 142 sqq.
- τάων ἦν κ' ἐθέλησθαι φίλην ἀνέφεδνον ἄρεσθαι
πρὸς Φοῖκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει 287 = 145
290 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐφῇ ἐπέδωκε θυγατρί. 288 sq. cf. 146 sq.
- 290 = 148

258 τίωσ' Ἀργεῖων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.

258 cf. 36

266 πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

266 = 124

268 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

268 = 126

ceptam pater filium hortari non poterat; quapropter Heyne notavit versus, Bekker eiecit.

259 ἐπέτελλ' ὁ] -λλε?

260 παύε'] sic recte mss. h. l.; vid. § 117.

261 μεταλλήξαντι] vid. ad vs. 157.

262 εἴα § 328] εἰ δὲ mss. || με' § 92] μευ mss.

264-299] vid. ad vs. 122-157.

- ἐπτα δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλεμον
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 295 πᾶσαι δ' ἔγγυς ἁλὸς, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσωσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέσωσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 300 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόδι μᾶλλον,
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορὸς ἔλοισθα, ἐπεὶ μάλα τοι σχεδὸν ἦλθε,
 305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
 Φοῖ ξμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χορὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπληγέως ἀποφειπεῖν,
 310 ἥ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι τρυζήτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀφίδαο πύλῃσι,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ Φείπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα·
 315 οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην πείσειν Ἀγαμέμνον' οἶω
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηλοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 Φίσχη μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμῆξῃ,

304 *ἔλοισθα, ἐπεὶ ... ἦλθε] ἔλεις, ἐπεὶ ἂν ...
 ἔλθοι vel -η mss.; noviciū est ἂν (cf. § 326)
 et a contextu alienum, nam non si veniat
 sed quoniam venit dicere vult Ulixes.

309 ἀπληγέως] sine respectu (ἀλέγω), aperte;
 adv. nonnisi locis parallelis redit.

310 ἥ] sic Ar., alii olim ὥς et εἴ (non
 recte). || φρονέω Ar.] φρονέω mss. multa et
 Plat. Hipp. min. 364e. || τετελεσμένον ἔσται]
 τελέσθαι οἶω Plato l. l. Eadem varietas
 est A 204.

311 τρυζήτε] †, flebili voce suadeatis; co-

gnata videtur vox non Homericā τρυγῶν
 turtur.

314 μοι — ἄριστα] καὶ τετελεσμένον ἔσται
 mss. complura. || δοκεῖ] *δέατ' ? vid. ad vs.
 103. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

315 *πείσειν Ἀγαμέμνον' οἶω] Ἀγαμέμνονα
 πείσμεν οἶω mss.; vid. § 292*.

316 ἦεν] ἐστὶ schol. Plat. Reip. 468c (non
 recte).

317 δηλοῖσιν ἐπ' Ar.] δηλοῖσι μετ' mss.
 multa. De correpta syllaba δη- vid. § 17.

318 πολεμῆξῃ A¹] -ζει vel -ζοι mss. cetera.

- 319 ἐν δὲ μιῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 321 οὐδὲ τί μοι περὶκείται, ἐπεὶ ᾿πάθον ἄλγεα θυμῷ, 321^b = Π 55
 αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, — κακῶς δ' ἄρα Φοιπέλετ' αὐτῇ, —
 325 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνύπνους νύκτας ἴανον, 325^b = τ 340
 ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μαρναμένοις ὁδῶν ἕνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκα φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τῶν πασῶν κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330^b = Ω 381 ο 159
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα ᾿δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε.
 ἄσσα δ' ἄριστήεσσι ᾿δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι,
 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖτ', ἐμέθεν δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ'. ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

320 κἀθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀφεργὸς ἀνήρ ὃ τε πολλὰ φεφοργῶς.

319 μιῇ Heyne] ἡ mss. hiatus intolerabili. Nauck τ' ἡ; cf. Φ 569.

320] gnomicum versum hinc alienum damnavit Koepfen; Bekker simul eiecit vs. 318 sq., fortasse iure.

322 αἶεν Hermann] αἰεὶ mss. || παραβαλλόμενος] comp. †, = παρθέμενος β 237 γ 74 ι 255 h. Ap. 455. Cf. παραβλήδην Δ 6. || πολεμίζειν] sic Ar., alii olim -ζων?

323 ἀπτιῶσι] †. *de corruptione*

324 μᾶστακ' μᾶστακα legebat Ar., -α fortasse recte Apoll. lex. vid. δ 287. Vox redivit δ 287 ψ 76, significat autem *rostrum*; Ar. non recte interpretabatur *cibum, offam*, ridicule vero Nicander cum glossographis *locustam*. Cf. Theocrit. XIV 39. || δ' ἄρα Ar.] δέ τε mss. multa. || πέλετ' § 275] πέλει mss.

327 μαρναμένοις Aldus Heyne Cobet] μαρναίμενος mss.; in vulgata ieiunum est ἀνδράσι epitheto destitutum neque recte vi reflexiva caret pronomen *σφίτερος*, cf. § 95

et l. a. Σ 210 et vid. ad Z 256 Σ 265 λ 403. || ὁδῶν Ar. mss.] l. a. ὁρέων vel ὠρέων (? ὁρέων fuisse l. a. putat Cobet); cf. E 486.

330 πασῶν Fick] ἐν πασέων mss.; cf. § 56.

331 Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον] -νι δόσκον mss.

334 ἄσσα Bekker] ἄλλε mss. Emendatio egregia.

335 *κεῖτ', ἐμέθεν] κεῖται, ἐμεῦ mss.; vid.

92. An *κεῖται, ἐμεῖο δὲ μούνου?

336 sq.] vulgo interpungitur εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. τῇ παριαύων τερπέσθω, correxit Caner.

336 εἴλετ'. ἔχει δ'] l. a. εἴλετ' ἔχειν male, nam ἄλοχος non *Briseis* dicitur h. l. sed *Clytaemnestra*; nunquam vox ἄλοχος; de concubina usurpatur; vid. ψ 232 et ad T 298. || θυμαρέα] vid. § 5 et q 199 ψ 232 et ad x 362.

337 δεῖ impersonale †, forma autem nominis pro δέει; vHerwerden τί χρῆ, Menrad τι δέει coll. Φ 360.

- Ἀτρεΐδης; ἥ' οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠνυκόμοιο;
 340 ἥ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 ἦν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλειον, δουρὶ κτητὴν περ εὐῶσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε,
 345 μὴ μεο πειραέτω ἐν Φειδότος· οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσὶ
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆμον πῦρ.
 ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ᾠονήσατο νόσφιν ἐμείω,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 εὐρεῖαν μεγάλην, ἣν δὲ σκόλοπας κατέπηξε·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ἰσχύμεν'. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον εἰς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε·
 355 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ με ἐξέφυγ' ὀρμήν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν' Ἑκτορι δίω,
 ἀνρίον ἱρὰ Διὶ δέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηήσας ἐν νῆα ἐμὴν ἄλαδε προΐερόσσω.
 ὄψαι, αἶ' κ' ἐθέλησθαι καὶ αἶ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 360 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
 νῆας ἐμάς, ἣν δ' ἄνδρας ἐρσεσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κ' ἐνπλοῖην δώῃ κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἥματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
 363 εἶστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε φέρον·

339] *nonne propter mulierem ereptam Agamemnona huc duxit exercitum, ipse mulierum raptor?*

342 ἦν αὐτοῦ Monro] τὴν αὐτοῦ mss., l. a. τὴν αὐτοῦ.

345 μεο § 92] μευ mss. || πειραέτω § 191] πειράτω mss.

347 δῆμον] cf. § 17.

349 ἤλασε — αὐτῷ] sic et ἤλασεν ἔκτορι τάφρον Ar.

350 ἐν] περὶ Ar.

351 ἀνδροφόνιοιο] ἱπποδάμοιο D Harl.

352 ἰσχύμεν' § 125] ἰσχειν mss.

354 φηγόν] vid. ad E 693.

355 με' § 92] μευ mss. || ἐξέφυγ'] ἐκφυγεν mss.

356 πολεμιζέμεν'] -ζειν mss. complura.

358 *νῆα ἐμὴν] νῆας, ἐπήν mss.; cf. vs. 137 et 279. — In fine versus clausimus sententiam, quae invita grammatica cum verbis sequentibus coaluerat (alia anacolutha vid. ad B 353). De particula parum Homericā ἐπὴν vid. § 326.

359 αἶ' κ' L Plat. Hipp. min. 370b] ἦν mss. cetera; vid. § 326.

362 κ' ἐνπλοῖην] κεν εὐπλ. mss. Vox ἐνπλοῖη †, de qua cf. § 54. || ἐνοσίγαιος; § 21] ἐννοσίγαιος mss.

- 365 ἄλλον δ' ἐνθ' ἔνδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
 ἡδὲ γυναικῶν ἐνζώνους πολὺν τε σίδηρον 366 = Ψ 261
 ἄξομαι, ἄσ' ἑλχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκε,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων· Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευμέν' ὥς ἐπιτέλλω, 369^b = B 10
 370 ἀμφοδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί,
 εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι φέλλεται ἐξαπατήσειν,
 αἶν ἀναιδέην ἐπιφειμένους. οὐ κεν ἔμοι γέ 372^a cf. A 149
 τετλαίῃ, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα φιδέσθαι
 οὐδ' ἔτι Φοῖ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι φέρον·
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἥλιτεν· οὐ κεν ἔτ' αὐτὶς
 ἐξαπάφοιτο φέπεσσι· φάλις δέ Φοῖ. ἀλλὰ φέκηλος
 φερρέτω· ἐκ γὰρ Φοῖ φρένας εἵλετο μητιέτα Ζεὺς. 377 cf. Z 234
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 379 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ ἑφεικοσάκις τόσα δόλη, 379 cf. X 349
-
- 380 ὅσα τέ Φοῖ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380 cf. χ 62
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβα;
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοισι· ἐν κήματα κείτα, 382 cf. δ 127
 αἷ 9' ἐκατόμυλοι εἰσι, δεικόμενοι δ' ἂν' ἐκαστα;

367 ἄσ' ἑλχόν γε] l. a. ἄσσα λέλογχα. ||
 ὤς] ὡς mss. nonnulla.

368 ἐφυβρίζων] l. a. ἐνυβρ.; utrumque
 comp. † (simplex saepius).

370 ἐπισκύζονται] *indignantur*. Comp. re-
 dit η 306 (simplex saepius).

372 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν Par. 2767 Eust.,
 οὐδ' ἂν mss. cetera.

373 κύνεος] †.

374 τι PKnight] μὲν.

375 οὐ κεν § 326] οὐδ' ἂν mss.

376 ἐξαπάφοιτο φέπεσσι] -φοιτ' ἐπέεσσι mss. ||
 φάλις δέ Φοῖ] sc. ἔστι, *sufficiunt quae hactenus fecit*; cf. οὐ φάλις ὕτι vel ὡς...; E 349
 Ψ 670 P 450 β 312.

377 Φοῖ] εὐ mss. multa male, vid. § 92.
 Dativum commendat Z 234.

378 καρὸς] †. Si genuina est vox, verbo
 κείρω cognata videtur (*floci, nauci, pili*).
 Perperam a quibusdam collatum esse Atti-
 corum proverbium ἐν τῷ Κᾶρὶ κινδυνεύειν
 (Eur. Cycl. 654, Cratin. fr. 16, Plat. Euthyd.
 285c. Lach. 187b, ubi vid. schol., Cic. pro
 Flacco § 65) non solum syllaba prior cor-
 repta docet sed clarius etiam temporum

ratio; quapropter reicienda est Bentley con-
 iectura τίω δέ φε Καρὸς ἐν αἴσῃ. Ridicule
 veteres quidam ἔγκαρος una voce legebant,
 τὸν ἔγκαρα interpretati *pediculum* (vid. Eust.)
 vel τὸ ἔγκαρ *cerebrum*, cf. Lycophr. 1104.
 Lysanias Aristoph. Ar. pro correpta vocis
 κηρὸς habebant forma, optime quod ad sen-
 sum, vid. I 312 I' 454, sed metro invito;
 hinc Bentley coniectura usi, proposuimus
 *τίω δέ φε κηρὸς ἐν αἴσῃ, quae lectio Nauckii
 plausum tulit.

379-386 οὐδ' εἰ... οὐδέ κεν ὤς] eadem
 est constructio χ 61-63, alias οὐδ' εἰ non
 aperit sententiam sed enunciato negativo
 subiungitur.

379 δεκάκις — τόσα] vid. ad A 213. || δε-
 κάκις... ἑφεικοσάκις] utrumque adv. †. || καὶ
 ἑφεικοσάκις Bentley] τε καὶ εἰς. mss.

381 οὐδ'] ἡδ' mss. complura; vid. ad
 O 511. || Ὀρχομενὸν] l. a. Ὀρχομενόν, cf.
 B 511. || ποτινίσσεται] comp. †; vid. ad
 Φ 48.

382 Αἰγυπτίας] vid. § 23. Aegypti in Iliade
 alias non fit mentio. || ὅσῃ] l. a. ἡ.

383 ἐκατόμυλοι] †. || δ' ἂν'] δὲ Bekkor,

385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δολὴ ὕσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμολγία λάβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίξω,

390 *Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι Φισοφαρίζου*
οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὅς τις Φοί τε *ἑῖφοικε* καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστι.
αἶ γάρ κεν σαώσῃ θεοὶ καὶ Φοίκαδ' ἔκωμαι, 4
Πηλεύς θῆν μοι ἔπειτα γυναιῖα γε μάσσεται αὐτός.

395 *πολλαὶ Ἀχαιίδες* εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395^b = λ 496
κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ

γῆμαντι μνηστὴν ἄλοχον, *ἑῖφικυῖαν* ἄκοιτιν,
400 *κτῆμασι* τέρεπσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεύς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶ
ἔλλιον ἐκτῆσθαι, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον, 402 cf. A 164
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν γ' ἐλθέμεν' υἱᾶς Ἀχαιῶν, 403 = X 156
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφῆτορος ἐντὸς ἐφέργει,

384 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι

ut *ἑκάστας* scribi posset; sed novicio hoc loco (nam vs. 380-384 et 401-405 eiusdem poetae esse vix possunt, frigidissimi autem sunt vs. 383 sq.) litteram F neglectam facile ferimus. || *ἐκάστας* sic Ar., -την vel -την mss. complura. Ex adiectivo *ἐκατόμυλοι* supplenda est vox *πόλας*.

384 *ἐξοιχνεῦσι* cf. § 7 et 191. Comp. † (simplex saepius, *ἐξοίχομαι* Z 379, 384).

386 *πείσει* Barnes] *πείσει* mss.; cf. Y 102 Z 63 et § 113.

387] del. P.Knight.

392] non serio Agamemnone inferiorem se dicere Achillem cum per se intellegitur tum docet ironica particula *θην* vs. 394. || *τε ἑῖφοικε* Heyne] *τ' ἐπέοικε* mss.

393 **αἶ γάρ κεν σαώσῃ*] ἦν γὰρ δὴ με σάωσι (σάωσι, σάωσι) mss.; de particula ἦν cf. § 326, de verbo *σαώσῃ* § 191.

394 *γε μάσσεται* Ar.] *γαμέσεται* mss. Medium de patre dictum coll. φ 214 defendit

Cobet (vid. etiam ad τ 403), restat tamen caesura post 4um trochaeum vitiosa (cf. § 3). Hanc vites scribendo **γαμέσεται αὐτὸς ἄκοιτιν*, sed magis placet lectio Aristarchae, in qua suam vim obtinet particula *γε*: *mulier profecto mihi non deerit*.

397 *ἐθέλωμι* Ar.] *ἐθέλωμι* mss. pleraque.

398 *πολλὸν*] *πολλά* Ahrens.

399 *γῆμαντι* sic Ar., *γῆμαντα* Mor. fortasse recte.

401 *ἐμοὶ*] sic Ar., *ἐμῆς* mss. complura. || *ἀντάξιον*] verum videtur *ἀντάξια* propter correlativum *ὅσα* vs. 401 et 404.

402 *ἐκτῆσθαι*] infinitivus plusquamperfecti (cf. Σ 288 sq. Ω 543 sqq.); nisi spurius est versus sequens, quod suspicamur.

403 *πρὶν γ' § 18*] *πρὶν* mss.; vid. ad Z 81. || *ἐλθέμεν' § 125*] *ἐλθεῖν* mss.

404 *ἀφῆτορος*] †, *iaculatoris* (subst. verb. verbi *ῥιπνείναι*). Riddle glossographi *iannae cardinem* (*στορφεῖα*) interpretabantur, alii *the-*

- 405 Φοίβου Απόλλωνος, Πυθῶν' ἐνι πετρῆεσσι.
 ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ εἴφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθόμεν' οὔτε ληιστὴ
 οὔθ' ἔλετῇ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων. 409^b = x 328
- 410 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. 411^b = N 602
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κε Φοῖκαδ' ἴωμι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δ' Ἰφιδὸν δέ μοι αἰὼν.
- 415 καὶ δέ κε τοῖς' ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην 417 cf. 684
 Φοῖκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Εἰλίου αἰπαινῆς· μάλα γάρ φεθεν εὐρύβοπα Ζεὺς 418-420 = 685 sqq.
- 420 χεῖρα ἔφην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὅμως μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων — 422^b = A 323
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἧ κέ σφιν νῆας σαόη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν 424 cf. 681
- 425 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῖ' ἀπομνησάντος. 426^b = T 62
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἡμὶ μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην εἰς πατρίδ' ἔπηται 428 sq. cf. 691 sq.

416 ἔσσεται, οὐδὲ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχῇ.

416^b cf. q 476

416 Zen. 'om., Ar. —

saurum defossum, alii omnibus vaticinantem (ὁμοφύτορα), *alii obscura vaticinia edentem* (ἀ- = δυσ-).

405 Φοίβου] νηοῦ Zen. male (vid. ad vs. 404). || Πυθῶν' Bekker] Πυθοί mss. Cf. § 77 et B 519.

408 ἐλθόμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. — In-solitus est infinitivi usus. || ληιστὴ § 17] λείσση mss.

409 ἔλετῇ] †.

410-415] memorabilis huius fabulae nulla alias apud Homerum sunt vestigia, versus autem A 352 cum hoc loco vix potest conciliari.

414 ἴωμι Nauck] ἴκωμι A, ἴκωμαι mss.

cetera. Bentley ἴκωμαι ἐμὴν, PKnight ἴκωμαι ἰὼν coll. § 153, Brugmann ἴκωμαι ἐήν, *meam interpretatus*.

416 κιχῇ § 122] κιχείη vel κιχέη mss.

417 δέ κε § 326] δ' ἂν mss.

420] cf. A 249. || χεῖρα ἔφην] hiatus notabilis, vid. § 44. Bentley χεῖρα 9' ἐήν... τε-θαρσῆκασι τε, Fick χεῖρα φίλην. Cf. vs. 687.

421 ὅμως § 92] ὅμεις mss.

423 ἀμείνω] male pro -vona, vid. § 85; ecquid *ἀμείνονα ἐν φρεσὶ μῆτιν?

424 σαόη Nauck] τε σόη (σώω) mss.

426 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss. || ἀπομνησάν-τος:] vid. ad B 772.

427 ἡμι § 92] ἄμμι mss.

αὔριον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“

430 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέροντο σιωπῇ, 430-432 cf. Θ 28
sqq.

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέφειπε.

ὁψέ δέ δὴ μετέφειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ

δάκρυ' ἀναπρήσας, περὶ γὰρ ὁδὸν νηυσὶν Ἀχαιῶν·

433^a = β 81

433^b = A 557

„εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

435 βάλλεται, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι

πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,

436^b = E 207, 306

cf. II 206

πῶς κεν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην

437 cf. 444

οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς

ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε

439 = 253

440 νήπιον, οὐ πῶ φειδόθ' ὁμοίου πτολέμοιο

440 sq. cf. δ 818

οὐδ' ἀγορῆς, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.

τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,

μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε φέρον.

443 cf. Hym. XVIII 5

ὧς ἄρ' ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐ κ' ἐθέλωμι

444 cf. 437

445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ πέρ μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς

γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβρόντα,

446^a cf. h. Ven.

225

οἶον ὅτε πρῶτον ἴλιπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,

429 αἶ κ' § 326] ἦν mss.

433 δάκρυ' δάκρυ mss. pauca; vid. ad β 81. || ἀναπρήσας; cf. A 481.

434 εἰ... δῆ] vid. ad A 61.

437 κεν § 326] ἄν mss.

438 σοὶ ... ἔπεμπε] alterutrum vitiosum est, nam σοὶ pro *tecum* ferri nequit; Duentzer σοὶ δ' ἔμ' ἔπεμπε γέρον μ' verbis ordine parum apto collocatis (praestaret σοὶ μ' ἔμ'), σὺν δέ μ' Iacobs; sed verbum ἔπεμπε corruptum esse coll. vs. 439 est veri similis, σοὶ δέ μ' ὕπαξε (ὕπασσε?) vHerwerden.

439 Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε] -νι πέμπε mss.

440 ὁμοίου πτολέμοιο § 59] ὁμοίου π(τ)ολ. mss. De adiectivo vid. ad A 315.

441 *ἀγορῆς] -ρέων mss., quae forma novicia, vid. § 56. Melius autem singulari opponitur singularis; conferantur loci simillimi A 490 B 370 A 400 I 33 O 283 ε 106; neque ἵνα plurali numero in Homericis inungitur alias.

443 ῥητῆρ'] ῥ.

444 ὧς] ὧς mss. pleraque; cf. X 348. ||

*ἄρ' ... οὐ κ' ἄν... οὐκ mss. Cf. § 326.

445 πέρ Nauck] νέν mss.

446 ἡβρόντα Par. 2766] ἡβρόντα Ar. et mss. cetera; cf. § 190 et 191.

447 οἶον] τοῖον Zen., noto errore correlativa permiscens. || Ἑλλάδα καλλιγύναικα] collocavitne poeta regnum Amyntoris in Thessaliae regione meridionali, cui *Hellas* nomen erat? At *Pelei* regni pars *Hellas* dicitur alias (B 683 etc.), *Ormenium* autem urbs in septentrionali Thessaliae parte commemoratur B 734. Hanc ob causam Ὀρμενίων πολὺμυλον legebat Demetrius Scaepsius apud Strab. IX p. 439 et Eust. ad hunc vs. (Ὁ πολὺμυλον ad B 734); sed ne sic quidem quae de Amyntore dicuntur inter se concinunt, nam K 266 Amyntor Ormeni filius *Eleone* habitasse dicitur, Eleon autem Boeotiae fuit urbs (B 500). Apparet igitur *Helladis* nomen hic et vs. 478 sensu recentiore esse usurpatum (ut α 344 δ 726, 816 ο 80, cf. Πανέλληνες B 530).

- ὅς μοι παλλακίδος πέρι 'χόσατο καλλικόμοιο,
 450 τὴν αὐτὸς 'φιλέσκειν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἔμ' ἐλλισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγήμεν', ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ 'πιθόμην καὶ ἔρεξα' πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηράετο, στυγεράς δ' ἐπεκένκετ' ἐρινύς,
 455 μὴ ποτε γούνας' ἐμοῖσιν ἐφίσσεσθαι φίλον υἱὸν 455 cf. π 443
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 457 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα. 457^b cf. 569
 462 ἔνθ' ἐμοὶ οὐδέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462^b cf. N 280
 πατρὸς χωρομένοιο κατὰ μέγαρον στροφέσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ φέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 465 αὐτόθι λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισι, 465^b cf. ε 31
 πολλὰ δὲ Φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς 466 = Ψ 166
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ 466^b = α 92 ε 46
 εὐόμενοι 'τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαίστοιο, 467^b sq. = Ψ 32 sq.

458 τὸν μὲν ἐγὼ 'βούλευσα κατακτάμεν' ὅξει χαλκῷ 458^a = ε 299

ἀλλὰ τις ἀθανάτων 'τρέψε φρένας, ὅς μ' ἐνὶ θυμῷ

460 δήμεον ἔθηκε φάτιν καὶ οὐκ ἔδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460 cf. Z 351
 ὥς μὴ παρσφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλοῖμην.

449 καλλικόμοιο] vid. ο 58.

451 ἔμ' ἐλλισσέσκετο] ἐμὲ λισσέσκετο mss. || γούνων] vid. ad A 500.

452 προμιγήμεν' § 125] -γῆναι mss.; comp. f. Intellege: ante patrem. || γέροντα] l. a. -ντι; vid. ad δ 105.

453] ridicule Aristodemus τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα, de pudicitia magis quam de metro aut de contextu sollicitus; vid. schol. et Eust. et l. a. N 658. Praeiverat quodammodo Euripides insontem fingendo Phoenicem; cf. Valeken. Diatrib. p. 262 sqq.

454 κατηράετο § 191] -ράετο mss. || ἐπεκένκετ' comp. f.

455 γούνας' ἐμοῖσιν quidam apud Ariston.] γούνασιν οἷσιν mss. || ἐφίσσεσθαι sic Ar., -σασθαι vel -ζεσθαι mss. pauca.

456 ἐπαράς] † (ἀρή saepius).

457] del. PKnight. || καταχθόνιος] †. || ἐπαινή] Proserpinae epitheton (= αἰνή, horrenda) redivit I 569 x 491, 534, 564 λ 47; l. a. ἐπ' αὐτῷ (absurde).

458-461] in mss. non extant, sed affuerunt et tractantur a Plutarcho Mor. 26f,

vs. 459 sq.^b etiam Coriolan. 229^b, vs. 461 Mor. 72^b. Contendit autem Plutarchus ab Aristarcho electos esse, ne quid detrimenti inde caperent mores iuventutis; quod credibile esse post alios negavit Ludwig Arist. I p. 73. Molesti versus sunt potius quam necessarii, quamquam colorem habent Homericum, neque per se sunt ritu- perandi, ut Plutarchus iure monuit.

459 'τρέψε φρένας] παῦσεν χόλον Plut. Mor. 26f. || *μ'(οι) ὅ' Plut. Cor. 229^b, γ' Mor. 26f. Cf. § 13.

460 ἔθηκε] ὅθηκε mss.

462 ἔνθ' ἐμοὶ] ἔνθα μοι mss. multa.

463 στροφέσθαι § 191 et 248] στροφέα-σθαι Geneva, στροφᾶσθαι mss. cett.

464-469] alterius recensiois esse suspicatur Friedlaender.

464 ἀμφὶς ἔοντες] sic Ar., l. a. ἐγγύς ἔοντες, ἀντιόοντες. Suspicionem movet ἀμφὶς (i. e. χωρὶς) pro ἀμφὶ (ut vs. 470); coniecimus *ἀμφιέποντες coll. B 525 E 667 et praesertim γ 118. Vid. tamen J 488 γ 486.

465 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

- πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱανὸν
 οἷ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθουσῇ ἐνεορκέος αὐλῆς, 472^b cf. φ 389 χ
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων. 449
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή, 474^b = Θ 488
 475 καὶ τότε ἔγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξῆλθον καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ῥεῖτα λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικας.
 'φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβύλακα, μητέρα μήλων, 479^b cf. Α 222
 480 εἰς Πηλῆα Φάναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καὶ μ' ἐφίλησ' ὥς εἴτε πατὴρ Φὸν παῖδα φιλήσῃ 480^b cf. β 387 ξ 54
 μούνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι, υ 372 ψ 314
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 'ναῖον δ' ἔσχατην Φθίης, Δολόπεσσι Φανάσσαν.
 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἔμ' ἄλλῳ
 οὔτ' εἰς δαῖτ' ἵμεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας 488 sq. cf. π 443
 ὄψον τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ Φοῖνον ἐπισχών. sq.
 490 πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσφι χιτῶνα
 Φοῖνον ἀποβλύζων ἐν νηπιίῃ ἀλεγεινῇ.
 ὧς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 492 cf. Ψ 607
 τὰ φρονέων, ὅ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον 492^b = ε 223 θ 155
 493^b cf. δ 7

470 εἰνάνυχες] †. Nominativus plur., an neutrum sing. ad exemplum vocis εἰνάφετε; (Σ 400 etc., a stirpe φετεσ) deformatum?

472 ὅπ'] ἐν Ar.

477 φύλακας τ'] τ' om. D et schol. α 1; fortasse verum est φυλακούς τ', cf. § 63.

478 Ἑλλάδος] vid. vs. 447.

481 sq.] cf. imago π 17 sqq.

482 τηλύγετον] vid. ad I' 175.

483 sq.] del. PKnight.

485] non concinit Α 832, ubi a Chirone educatus esse dicitur Achilles. || ἔθηκε] Nauck ἔφρασα, sed sana videtur vulgata: quod talis evasisti qualem nunc te cerno, mihi id debes.

486 ἐθέλεσκας] ἐθέλεσκον Duentzer Brosin,

quod propter versum sequentem magnopere placet, propter ἔμ' ἄλλῳ et ἐπεὶ tamen recipiendum non videtur. Vulgata si servatur, in versu 488 πρὶν ita est accipiendum, ut puer 'neque foris neque domi vesci voluerit, nisi offas ei praeberet Phoenix.

487 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

488 γούνεσσι] sic Ar., γούνα(σ)ι mss. com-
 plura. || καθίσσας] καθέσσας? cf. § 220.

489 τ'] om. mss. multa.

490 κατέδυσσας] †. || στήθεσφι L] -σαι mss. pleraque; vid. ad M 401.

491 ἀποβλύζων] † (simplex apud poetam deest). || *νηπιίῃ] νηπιέῃ mss.

492 πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα] πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Ar.

- ἐξ ἐμέ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 495 'ποιεόμην, ἵνα μοί ποτ' ἀφεικέα λαιγὸν ἀμύνῃς.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆσ' ἀγανῆσι
 500 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατροπάουσ' ἄνθρωποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χολαὶ τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 505 ἢ δ' Ἀάτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλέπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὠνήσαν καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
 510 ὅς δὲ κ' ἀνήνεται καὶ τε στερεῶς ἀποφείπῃ,
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀάτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαίνει,

494 ἐμέ § 92] ἐμεῦ mss.

495 'ποιεόμην § 191] -εὔμην mss. || ἀμύνῃς] de subiunctivo vid. ad A 158.

499 μὲν τοὺς θυέεσσι] τοὺς μὲν θυσίαισι Plat. Rep. II 364d.

500 λοιβῇ... κνίσῃ] l. a. λοιβῆς... κνίσῃς. || παρατροπάουσ' § 191 et 251] -τροπῶσ' mss. Comp. nonnisi δ 465 rehit.

501] spurium esse suspicamur. || λισσόμενοι] verbi notio recentior, vid. § 220.

502-512] notatu dignissima est unica haec quae in carminibus epicis invenitur imago allegorica; hinc quoque recens huius loci origo (vid. ad vs. 182) apparet. Qui subito animi affectu (Ἀάτη) abreptus peccavit, mox tardo gressu tristisque fronto oculisque aversis eum quem iniuria affecit supplex adit; quem si alter comiter accipit, bene est, supplicis vero preces aspernatum numi-

na ulciscuntur. — De Ate cf. T 91 sqq.

503 ῥυσαί] †. || παραβλῶπες] †. Stirps βλεπ nonnisi in voce βλέφαρον apud Homerum rehit. || ὀφθαλμῶ] -ῶν mss. complura vitio manifesto; vid. ad E 659 § 64. — Nonnisi h. l. et N 474 legitur ὀφθαλμῶ pro ὄσσε.

504 Ἀάτης] Ἀτη; mss.

505 Ἀάτη] Ἀτη mss. || σθεναρῇ] †. || ἀρτίπος] h. l. et § 310.

506 φθάνει] φθάνει Zen.; cf. Φ 262.

509 εὐξαμένοιο] εὐχομένοιο Ar. (an l. a. ab Ar. commemorata?) HL; at cf. A 381, 453 II 236, 531 (T 257) φ 211.

512 Ἀάτην] Ἀτην mss. || ἀποτίσῃ] l. a. -τίνη.

514] non Preces debent ἐπιγνάμπεσθαι sed Achilles; ingeniose Christ αἶ τ' ἄλλων περ ἐπὶ γνάμψαν νόον ἐσθλῶν. || νόον] φρενας; Par. 2766, 2767, Eust.

516 ἐπιζαφέλως; Bekker] -λῶ; Herodianus

- οὐ κεν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελόμην 517 cf. Ω 297
 Ἀργεῖοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικὸν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι. 523^b = χ 59
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέε' ἀνδρῶν
 525 ἡρώων, ὅτε πέρ τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παρὰρρητοὶ τε Φέπεσσι.
 μέμνημαι τόδε Φέργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὕμιν Φερέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνὰρizon,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρῆτες δὲ διαπραθέμεν μεμαῶτες Ἴσρη.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χροσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε,
 χωσαμένη ὅ Φοι οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλφῆς
 535 Φοινεύς Ἰφῆρξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Αἰὼς κόρυρη μεγάλῳ,
 ἥ ἴαθετ' ἥ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ. 537^b = Δ 340
 ἥ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα

mss.; vert. *vehementer*, redit adv. ζ 330 h. Merc. 487, cf. I 525 (ἐπι-, ζα-, φελ *turgere*?).

517 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

523] melius abesset. Sed totus qui sequitur excursus hinc est alienus et ingrata ubertate inflatus; recenti huic recentis libri loco (vid. ad vs. 182) a tertio interpolatore inserta esse videtur fabula de Meleagro aliunde ducta et ab ipso amplificata (vs. 523-599). E carmine vetusto desumpti sunt, certe arte cohaerent, vs. 529-532, 550-556, 573 sqq., ceteri moleste sunt intertexti.

524 sq. κλέε' ἀνδρῶν ἡρώων] *heroum laudes* Verg. Ecl. IV 26.

524 κλέε' ἀνδρῶν] vid. ad vs. 189. || κλέε' § 71] κλέα mss.

525 *πέρ] κέν mss. || ἐπιζάφελος] adi. †, cf. vs. 516.

526 δωρητοὶ] vid. ad K 557. || παρὰρρη-

τοι] adi. redit N 726 (ibi active adhibitum). || τε Φέπεσσι] τ' ἐπέεσσι mss.

528 ἦν] ἔεν? cf. § 302.

531 ἐραννῆς] pro ἐρατεινῆς praeter hunc versum et vs. 577 nonnisi η 18 extat, ubi vid.

532 διαπραθέμεν § 126] -έειν mss.

534 θαλύσια] *messis primitias*. Vox † (Θαλυσιᾶδος Δ 458). Hoc uno Iliadis loco nominatur dies festus; vid. praeterea B 550 v 156 φ 258.

536 sq.] del. PKnight.

537 ἥ ἴαθετ' ἥ οὐκ] ἐκλάθετ' οὐδ' Zen. In vulgata displicet ἥ οὐκ, cf. § 8, nec tamen probabilis est Zenodoti lectio; TSBrandreth coniecit ἥ λάθετ' ἥ ἐνόησεν sive errore sive consulto, coll. l. a. vs. 453.

538 sq.] sic interpunxit Duentzer, δῖον γένος (rescribit θεῖον γ.) de apro dictum esse docens coll. Z 180.

- ᾧρσεν ἔπι, χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε *Ῥέθων Φοινῆος ἀλώην*
 πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσι ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Φοινῆος ἀπέκτεινεν *Μελέαγρος*,
 πολλέων ἐκ πολίων *Θηρήτορας* ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι
 τόσους ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ ἔθηκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῇν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι,
Κουρήτων τε μεσηγνὺ καὶ *Αἰτωλῶν* μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν *Μελέαγρος* Ἄρηι φίλος πολέμιζε,
 τόφρα δὲ *Κουρήτεσσι* κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μέμναι πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ *Μελέαγρον* ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονέοντων,
 555 ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ *Ἀλθαίῃ* χωόμενος κῆρ
 'κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ *Κλεοπάτρῃ*,
 κοῦρη *Μαρπήσης* καλλισφύρου *Εὐηνίνης*
 'Ἰδεῶ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ἦα *Φάνакτος* ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 *Φοῖβον* Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην 'καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς

540^a cf. X 380 h.
Ap. 355

554^b = Ξ 217

539] mutatum et ex i 191 sq. inepto auctum sic exhibet Aristot. Hist. an. VI 28: *ῥέψεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον, οὐδὲ ἔψκει | ῥηὶ γε σιτοφάγῳ ἡλλὰ ῥίφ ὕληντι.* || *χλούνην*] †.

540 *ἔρδεσκε*] neglecto *Ῥ.* Ammonius *ἔρρεξεν* (vel potius *ἔρρεξεν*); cum vulgata concinunt h. Ap. 303 et 355, qui versus ad nostrum locum sunt expressi. Eadem est varietas X 380. || *Ῥέθων*] suo more, *degens*; participium redit II 260, cf. § 218; absurdo glossographi *βλάπτων* interpretabantur.

541 *προθέλυμνα*] cum ipso fundamento; redit K 15 N 130, cf. *πρόρριζος* A 157 Ξ 415 et (ἀκός) *τετραθέλυμον* O 479 χ 122.

544 *πολλέων*] cf. § 56. Nisi in recenti hoc versu (vid. ad vs. 523) ferendus videretur

genitivus Ionicus (item vs. 558, 566), conici posset *πολλάνων πολίων*. Cf. B 131.

546 *ἔην*] *ἔεν*? vid. § 302.

547 *ἔθηκε* Eust.] *ῥηκε* mss. cett.

551 *ἦν*] *ἔεν*? cf. § 302. || *ἐδύναντο*] *ἐθί-λεσκον* Aristoph.

552 *τείχεος*] suae urbis *Pleuronis*, ut recte interpretatur Heyne. Nitzsch *τείχεος* ἐκτός; *έόντα μέναι*.

554 *οἰδάνει*] verbum redit vs. 646, cf. ᾧδεε i 455. HCMuller tentavit *οἰδάνει* ἐπὶ στήθεσσι νέων. || *στήθεσσι*] -σφι Apoll. lex.; vid. ad M 401.

558 'Ἰδεῶ] vid. § 55 et ad vs. 544. De re cf. Pausan. V 18. || 'γένετ' *τράφεν* H.

561 *τιήν*] i. o. *Cleopatram*.

562 *αὐτῆς*] novicium pro *τῆς*; l. a. *αὐτῇ*.

- μήτηρ ἀλκύνους πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 'κλαί', ὅτε μιν Φεκάφεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
- 565 τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565^b cf. A 513
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
 κικλήσκουσ' Ἀφίδην καὶ ἔπαινήν Περσεφόνειαν, 569^b cf. 457 x 534
 570 πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, λ 47
 παιδὶ δόμεν θάνατον τῆς δ' ἡεροφοῦτις ξρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὁρώρει
 πύργων βαλλομένων τὸν δ' ἑλλίσσοντο γέροντες 574^b = Σ 448
 575 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον
 ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντάγρον, τὸ μὲν ἥμισυ Φοινοπέδοιο,
 580 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Φοινεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνώμενος νύον
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἑλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ Φοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων

563 ἀλκύνους] † (Ἀλκυνὴ vs. 562).

564 κλαί' ὅτε Zen. mss. pleraque] κλαίεν ὅ
 Ar. I.

565 παρκατέλεκτο] comp. rexit vs. 664.

566 ἀρέων] novicia forma, vid. § 56; ten-
 tari potest ἀρή; coll. O 598 ὁ 767 et ad
 A 495, sed vid. ad vs. 544.

568 πολυφόρβην] ceteris locis γαῖα πολυφορ-
 βος dicitur (Σ 200, 301 h. Ap. 365). || ἀλοία] †
 (ἀπαλ. A 522). De re vid. h. Ap. 333, 340.

570 δεύοντο—κόλποι] cf. Verg. Aen. IV 30:
sinum lacrimis implevit oboertis.

571 δόμεν θάνατον] insolite dictum; unus
 versus corruptus O 166 potest comparari.
 Praeterea suspecta est infinitivi forma bre-
 vior sine necessitate adhibita (cf. § 126).
 Vid. quae ad vs. 523 observavimus. Parum

prodest quod tentavimus παιδὶ μόρον δόμεναι.

572 ἐρέβεσφιν Anecd. Ox. II 160] ἐρέβευ-
 σφιν mss.; vid. ad O 368.

574 δ' ἑλλίσσοντο] δὲ λίσσοντο Ar.

577 ἐραννῆς] vid. ad vs. 531.

579 πεντηκοντάγρον Nauck] -τόγρον mss.
 Vox †.

580 ψιλὴν] ψιλῆς (sc. γῆς) Ar.

582 ἐπεμβεβαὼς] comp. † (ὕπερβ. Par. 2766
 et l. a. apud Eust.).

583 *γουνώμενος] -νούμενος mss.; vid. § 144
 et 191. Verbo hic, ut alibi, non propriam vim
 tribui docet contextus; cf. A 130 § 149 etc.

584 κασίγνηται Ar. mss.] l. a. -τοι. Cf.
 B 641.

585 ἀναίνετο] ἀνήνετο? at vid. H 185 (Σ
 450) h. Cer. 331.

- ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον, 587 cf. η 258 ε 33
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύλ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρωθον μέγα Φάστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐξώνως παράκοιτις
 ἴσσει' ὀδυρομένη, καὶ Φοι κατέλεξεν ἅπαντα,
 κήδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλονθ' ὦν Φάστν Φαλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικάς. 594^b = γ 154
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντας κακὰ Φέργα, 595^a = ν 9 ω 318
 βῆ δ' ἵμεναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανέοντα. 596^b = ο 120
 ὥς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 Φείξας Φῶ θυμῷ τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν 598^a cf. ε 126
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτως. 599^a = θ 204
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρῳ
 ἔρχεο· Φῖσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἔτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἐλαλκῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοίνιξ, ἄττα γεραίε, διοτρεφές, οὐ τί με ταῦτης 607^a = Ρ 561
 χροῖ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ,

591 sq. ἅπαντα, | κήδε' ὅσ' Bekker] vulgo
 ἅπαντα | κήδε', ὅσ'.

592 κήδε' ὅσ'] ὅσσα κακ' Aristot. Rhet.
 I 7. || *πέλονθ' ὦν] πέλει τῶν mss., cf. § 275.

593 ἄνδρας μὲν κτείνουσι] λαοὶ μὲν φθι-
 νύθουσι Aristot. l. l. (cf. Z 327). || ἀμαθύνει
 in pulverem redigit. Verbum h. Merc. 140
 redit sensu pulverem adspargendi; cf. (ψ)ἁ-
 ματος.

594 τ' ἄλλοι Ar. mss.] ὄῃοι Zen. male.
 Vulgata satis defenditur versu Γ 301, Nauck
 tentavit δὲ λαοί.

596 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || παμφανέ-
 οντα § 191] -νόντα mss.

598 Φῶ θυμῷ] suo animo (non parentum
 vel sororum vel popularium precibus).

600 τοι ταῦτα] μοι ταῦτα Eust. non male;
 an *μοι τοῖα?

601 ἐνταῦθα] †, significat autem istuc (cf.

ἐνταυθοῖ Φ 122 σ 105 υ 262, ἐντεῦθεν τ 568
 h. Merc. 558). || χαλεπὸν] κάκιον mss.
 complura.

602 δώρῳ Cobet] δώρων Ar., sic vel -ροις
 mss. Vitiosum est -οις pro -οισι (cf. § 60),
 in Aristarchi autem lectione explicari ne-
 quit genitivus (cf. α 278). Dativum requiri
 docet K 304, singularem numerum recte
 habere ο vss. 576 et 598 inter se com-
 paratis colligitur.

604 sq.] del. PKnight.

605 τιμῆς] si adiectivum est (= τιμήεις ν 129
 σ 161, vid. Σ 475 M 201), novicia est forma
 (§ 69); Ar. vero et Chaeris pro genitivo
 habebant coll. vs. 607 sq., qui tamen geni-
 tivus explicari nequit. Menrad οὐκέτι τιμήεις
 ἔσσαι. F

608 χροῖ] cf. § 8; PKnight χροῖ nos
 *χροῖ | τῆς τιμῆς.

† pro genitivo habet et
 ὁμοῦ τιμῆς, ἵσταται κινῆται
 ἵσταναι κινῆσαι
 ἵσταναι κινῆσαι
 ἵσταναι κινῆσαι
 ἵσταναι κινῆσαι

- ἥ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' ἀντιμὴ
 610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 μὴ μοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν οὐδέ τί σε χορή
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι.
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν' ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 617 οὔτοι δ' ἀγγελεύουσιν, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μύμων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἔμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἥ κε μένωμεν.“
 620 ἦ, καὶ Πατρόκληρ' ὅ γ' ἐπ' ὀφρύσιν ἔνευσε σιωπῇ
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔφειπε·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 625 ἴομεν, οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδ' ὅδ' ὠφρ' ἀνέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χορή μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
 οἳ ποθὶ νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγχιον ἐν στήθεσσι ἔθετο μεγαλήτορα θυμὸν,
 630 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων
 τῆς ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς. καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποινὴν ἢ Φοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτόθι, πόλλ' ἀποτίσας,
 635 τῷ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

609^{bsq.} = K 89 sq.610^b = X 388 cf.

A 477

611 = A 297

612^b = Ω 128 β
23 δ 100 ξ 40618^b = Ω 600 μ
24 ο 396 cf. I 682

621 cf. 659

635^b = K 220, 244
319 δ 548 σ 61616 *Ἔστω ἐμοὶ βασιλεὺς καὶ ἡμῖν μείροσ' ἀμύμων.*

609 sq.] non sine causa expunxit Heyne. ||
 eis — μένη] imitatur Verg. Aen. IV 336: *dum*
spiritus hos regit artus.

610 στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

612] cf. Verg. Aen. IV 360: *desine meque*
tuis incendere teque querelis. || σύγχεε § 191]
 σύγχει mss. || ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] ἐνὶ
 στήθεσσι <ν ἀχεύων> Ar., ὀδυρόμενος κινυρί-
 ζων (μινυρίζων Spitzner) Zen.

615 κηδέμεν' § 125] κήδειν mss.

616] del. Heyne. || μείροσ' § 271.

618 ἡοὶ § 77] ἡοὶ mss.

627] in quibusdam mss. additur *εἰπόμεν*

Ἀτρεΐδης· Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ (= H 373).

628 ποθὶ § 322] που mss.

629 ἄγχιον ἐν στήθεσσι ἔθετο] δεινὸν ἐνὶ
 στήθεσιν ἔχει Galenus V p. 297 (memoriter
 citans).

631] del. PKnight.

632 νηλῆς] cf. § 73. || τε] γε Ar. || φονῆος]
 φόνου mss. multa. De genitivo vid. ad A 596.

633] cf. Σ 498 sqq. || τεθνηῶτος Ar.]
 τεθνηῶτος mss. pleraque.

634 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

635 sq. *τῷ ... δεξαμένῳ] τοῦ ... δεξαμένου
 vel -νῳ mss. Vitiosus est dativus iunctus

ποινὴν δεξαμένω. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ 'θέσαν εἵνεκα κοῦρης
 οἷης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρὶσσομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
 640 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δὲ τοὶ εἶμεν
 πληθύος ἔκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.“

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 645 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐφέσαιο μυθήσασθαι·
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε κείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρεξε
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 648 ἄλλ' ὅμως ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 652 κτείνοντ' Ἀργεῖους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 655 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσεσθαι οἶω.“
 ὧς ἔφαθ', οὐ δὲ Φέκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσ' ἐκέλευσε
 658 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 659 αἰ δ' ἐπιπειθόμεναι 'στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
 660 κωῆά τε ῥῆγός τε λίνυό τε λεπτὸν ἄωτον.

genitivo, licet conferri possint I' 300 sq. K 188 Ξ 141 X 413 sq. ρ 555 ψ 205 sq.; aptior autem videtur duplex dativus.

639 ἐπὶ τῇσι] sic Ar.

641 πληθύος] ἀθρόοι Zen.

645 εἴσαιο] sic Ar. in commentariis, εἴσω mss. pleraque; cf. § 117.

646 οἰδάνεται] vid. ad vs. 554. || κείνων] (ἐ)κείνου mss. pauca.

647 ἀσύφηλον] ignotae originis adi. redit Ω 767, ubi contumeliosum valere patet. E mala interpretatione fluxit l. a. ἐκείνου | ὅς μ' ἀσύφηλον ἔθηκεν. quasi diceret poeta illius qui in honorem me reddidit.

648 μετανάστην] hic et versu parall. (= Att. μέτοικος); cf. περιναίετα (i. e. περίοικοι) Ω 488.

649 ὅμως § 92] ὅμεις mss.

653 σμῦξαι] sic (σμύξαι) Ar., l. a. φλέξαι Aristarcho nota et Plat. Hipp. min. 371c servata. Verbum σμύχειν non nisi X 411 redit.

654 τοι] μιν Plat. l. l. || ἐμῇ] 'μῇ mss.; vid. § 14.

657 σπείσαντες] λείψαντες Ar. in altera ed. multique veterum.

658 δμῳῆσ' ἐκέλευσε] -ῆσι x. mss.

660 ὧς ἐκέλευσε] ἐγκονέουσαι Zen. (vid. Ω 648 η 340 ψ 291).

- ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἡόα δῖαν ἔμιμνε. 662 cf. τ 50
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἠῦδε μυχῶ κλισίης ἐυπύκτου, 663sq. cf. δ 304sq.
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τὴν Λεσβόθεν ἦγε, 663 = Ω 675
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος. 664 cf. Ω 676
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο, πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Εἵφρις εὐζωνος, τὴν Φοι' πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπειᾶν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 οὐ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδᾳ ἐγένοντο, 669 = H 313
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοισ' υἷες Ἀχαιῶν
 'δεδφέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὼν ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρωῒτος δ' ἐξερέεινε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 672^a = K 543
 „Φείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 673 = K 544
 ἥ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆμιον πῦρ, 673^b = μ 184
 675 ἥ ἀπέφειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 674^b = 347
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 677 = B 434
 κεινός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργεΐοισιν ἄνωγε
 ὅπως κεν νῆας σαόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν· 681 cf. 424
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἡοί φαινομένηφι
 νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἐλξέμεν' ἀμφιφελίσσας. 682^b = A 685 etc.
 καὶ δέ κε τοῖς' ἄλλοισιν ἔφη παραμυθῆσασθαι 683^a cf. Ξ 97, 106
 685 Φοῖκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκ ἐτι δῆτε τέκμορ 684 cf. 417
 Φιλίου αἰπεινῆς· μᾶλα γάρ φεθεν εὐρύφοπα Ζεὺς 685-687 = 418
 χεῖρα ἐφῆν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. sqq.

662 ἔνθ' ὁ] ἔνθα? || Ἡόα § 77] Ἡῶ mss.

664 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τὴν] τῷ
 δὲ γυνὴ παρῆλετο Κάειρ' ἦν Zen., quae le-
 ctio fluxisse videtur e litteris turbatis vul-
 gatae ΡΑπαρΚΑΤῆλεκτο γυνή, ita ut ΚΑΤΡΑ
 in ΚΑΙΡΑ abierit; vid. ad X 322. || παρκατέ-
 λεκτο] vid. ad vs. 565.

668 Σκῦρον] Phrygiae urbem interpretan-
 tur schol.; insula Scyrus commemoratur
 T 326, 332 et 509.

669 Ἀτρεΐδᾳ ἐγένοντο § 55] -δαο γέν. mss.

670 χρυσέοισι] cf. § 18 et 61.

671 'δεδφέχατ' § 139] δειδέχατ' mss.

673 μ'(οι)] vid. § 13.

674 ἀλεξέμεναι] ἀμυνόμεναι mss. pauca. ||
 δῆμιον] cf. § 17.

679 πιμπλάνεται] forma inaudita; Dindorf
 πιμπλασθαι, Nauck audacius οἰδάνεται μένει.

681 σαόης Nauck] τε σαφς et τε σοφς Ar.,
 τε σόης (σώης, σοοῖς etc.) mss.

682 ἡοί § 77] ἡοῖ mss.

683 ἐλξέμεν' L] ἐλκόμεν mss. cetera.

684 δέ κε § 326] δ' ἂν mss. — Particula
 κε [ἂν] infinitivo iuncta † (cf. vs. 417); si
 qua praeterea afferuntur exempla corre-
 ctione indigent; vid. X 110.

687 χεῖρα ἐφῆν] hiatus notabilis; cf. § 44
 et vs. 420.

- ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οὔδε τὰ Φειπέμεν', οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δ'ὺω, πεπνυμένω ἄμφω.
- 690 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἄνωγε,
 ὄφρα Φοι ἐν νήεσσι φίλην εἰς πατρίδ' ἔπηται 691 sq. cf. 428 sq.
 αὐρίον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.“
- 693 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 693 = Θ 28
- 695 δ' ἦν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν. 695 sq. = 30 sq.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Μγάμεμνον,
 μῆδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
- 700 νῦν αὖ μιν πολὺν μάλλον ἀγνοοῖν φιν ἐνήκας. 701 cf. § 183
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησι
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχέσσεται, ὁππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φεῖπω, πειθώμεθα πάντες·
- 705 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 706 = Τ 161
 σίτου καὶ Φοῖνοιο, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.“ 709 cf. M 324
- 710 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσσαν βασιλῆες, 710 = H 344
 μῦθον ἀρασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 711 = H 404
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε Φέκαστος,
 ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο. 713 cf. H 482

694 μῦθον ἀρασσάμενοι μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε,

694 = Θ 29

688—692 Aristoph. Ar. —, 692 etiam Zen. — || 694 Zen. om., Aristoph. Ar. —

- 688 τὰ Heyne] τὰδ' mss.
 690 αὖθ' ὁ] αὐθι? || ἄνωγε § 225] ἀνώγει mss.
 691 ἔπηται] de subi. post tempus historicum vid. ad A 158.
 692 αἶ κ' § 326] ἦν mss.
 694 ἀρασσάμενοι] l. a. φρασσάμενοι. || ἀγόρευσε] ἀπέειπε mss. complura.
 698 μῆδ' Ar.] μὴ mss. pleraque (cf. P 686 § 19).
 699 ἄλλως] l. a. αὐτως. Vert. *vel sic*; eadem

- adverbii vis est P 99 ε 267 ο 513 ρ 577 φ 87.
 700 ἀγνοοῖν φιν] -ῃσαν mss. || ἐνήκας] ἀνήκας; Par. 2766 et l. a. in Ar. commentariis; cf. II 691 E 422. Fortasse ἀγνοοῖν ἐνήκας.
 702 μαχέσσεται § 291] -ήσεται mss.
 704 κεν § 326] ἂν mss.
 707 φανῇ] pro φανῇ novicium, cf. § 122.
 709 ὀτρύνων] ὀτρυνον Bentley, spurium ducens versum.
 710 ἐπήνεσσαν § 295] -νεσαν vel -νησαν mss.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολώνεια.

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
 ἡῦδον παννύχοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
 5 ὥς δ' ὅτε κ' ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡυκόμοιο,
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖτο,
 ὥς πυκνὸν ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 10 νειόθεν ἐκ κραιδίης, ὅτρομέοντο δέ Φοι φρένες ἐντός.

1-4 cf. B 1 sq.

2 = Ω 678

2^b cf. o 6

Integrum carmen hunc librum efficere recte observatur in scholiis Dion. Thrac. Bekk. Anecd. p. 768, ubi *Νυκτεγερσία* audit. Fuisse qui contenderent a Pisistrato Iliadi insertam esse hanc rhapsodiam referunt schol. V et Eustathius. Est autem multis in rebus affinis Odysseae. Narrandi generi peculiaris insunt non pauca, verba verborumque formae insolitae passim occurrunt; quae indicarunt Ameis-Hentze in Appendice, Leaf in editione, Jebb Introd. to Homer p. 123.

1 ἄλλοι (Ar.) mss.] ὅλλοι Zen., cf. B 1. — Aristot. Poet. 26 (memoriae lapsu) ἄλλοι μὲν ἅα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι (= B 1).

2 παννύχοι] per *reliquam* noctis partem, item β 434 h. Cer. 293; cf. A 472.

5 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss.; vHerwerden ὥς δὲ πύλ' coll. I 588, ne tertium comparationis desit. || πόσις Ἥρης; *Ἥρης πόσις; cf. § 3.

7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ schol. Ar. Nub. 261.

8 πευκεδανοῖτο] adi. †; cf. σφεδανός A 165 etc., μακεδνός η 106 et de stirpe vid. ad A 51.

9 ἐν στήθεσσιν] ἐκ στήθεσφιν Nauck. De termino -σφιν vid. ad M 401. || ἀνεστενάχιζ' † (ἀναστενάχω saepius).

10 νειόθεν] †, cf. νειόθι Φ 317. || ὅτρομέοντο] φροβέοντο Zen., quod usui Homérico

- ἦ τοι ὅτ' εἰς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειε,
 12 'θαυμάζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ 'καίετο Φιλίοθι πρό·
 14 αὐτὰρ ὅτ' εἰς νῆας τε Φίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμους εἴλκετο χαίτας
 ὑψόθ' ἑόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ Φοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη 'φαινέτο βουλὴ,
 Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν' ἀνδρῶν,
 εἴ τινά Φοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθείς δ' ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐφέσσατο δέσμα λέοντος
 αἴθωνος μέγαλοιο ποδηγεῖς· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ Γέθεν' εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον εἰς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετὰφρενον εὐρὺν 'κάλυψε
 30 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας
 'θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 'βῆ δ' ἴμεν' ἀνστήσων Φὸν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἐφάνασσε, θεὸς δ' ὧς 'τίετο δῆμῳ.
 33^b = E 78
 τὸν δ' ἡῦρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 35 νηὶ πάρα προμνη· τῷ δ' ἀσπασίος 'γένετ' ἐλθὼν.
 τὸν πρότερος προσέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

13 αὐτῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὕμαδόν τ' ἀνθρώπων.

repugnare neque cum vs. 25 convenire observavit Ar.

11 τὸ] articulus molestus, ut saepius in hoc libro. An olim fuit εἰς πεδίον τε καὶ εἰς πόλιν vel eiusmodi aliquid?

13] del. Duentzer propter asyndeton. *Fistulae* praeter hunc locum nonnisi Σ 526 (h. Merc. 512), *tibiae* nonnisi Σ 495 h. Merc. 452 XIII 3 commemorantur.

15 προθελύμους] cf. I 541. || εἴλκετο] ἐλκετο mss.

19 σὺν μῆτιν] συμμῆτιν mss. complura, quasi a nominativo συμμῆτις. Cf. E 178. || ἀμύμονα] ἀμείμονα C.

20 ἀλεξίκακος] ἦ; cf. *vs. Leena ad Arist. Dig.*

21 ἐνέδυνε] ἐνέδυε/mss. || στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

23] cf. Verg. Aen. II 722: *fulvique insternor pelle leonis*.

25 αὐτῷ] αὐτῷ Ptolemaeus Asc. alii.

27 πουλὺν] forma vitiosa, vid. § 53 et 83; mss. complura πολλὴν metro invito; Schulze ci. *ποῦλαν* (e πολ-*Far*), novam formam.

30 στεφάνῃν] vid. H 12.

32 ἀνστήσων] sic Ar., ἀστήσων Zen.; cf.

§ 10. || πάντων] Ἀργείων] vid. ad λ 276.

33 ἐφάνασσε] ἦνασσε mss.

34 τιθήμενον] vid. § 195.

- „τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορούσσαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπὶ σκοπόν; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 38^b sq.^a = T 23
 δέδφια μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε φέρον, sq. X 454 sq
 38^b = Z 441
- 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν' οἷος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην' μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“ [ι 404 ο 8
 41^a = 142 Ω 363
 41^b cf. N 343
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἢ τίς κε φερούσεται ἡδὲ σάωσῃ 44 cf. r 311
- 45 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοισ' ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα' ὄηχ' ἱεροῖσι.
 οὐ γάρ πω Ἑιδόμην οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἔνα τοσσάδε μέρερ' ἐν' ἡματι μητίσασθαι
 ὅσος Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος νῆας Ἀχαιῶν,
- 50 αὐτως, οὔτε θεᾶς νύδς φίλος οὔτε θεοῖο.
 Φέρον δ' ἔρεξ' ὅσα φημι μελησέμεν' Ἀργεῖοισι
 δφηθά τε καὶ δολιχόν' τόσα γὰρ κακὰ μῆσατ' Ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ὀλίφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
- 55 εἵμι, καὶ ὀτρυνέω F' ἀνστήμεναι, αἶ κ' ἐθέλῃσι
 ἐλθέμεν' εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίαιτο· τοῖο γὰρ νύδς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

51 sq. Aristoph. Ar. —

38 ὀτρυνέεις] sic Ar., ὀτρύνεις mss. multa, cf. Φ 530; optio est difficilis. || ἐπὶ (ἐπι) σκοπόν Nicias] ἐπίσκοπον Ar. mss.; cf. vs. 342.

39 sq. ὑπόσχηται... σκοπιαζέμεν'] inf. praesentis (non futuri ut B 113 etc.) sequitur quoniam verbum hic valet suscipiat (non polliceatur).

41 τις... ἔσται] κεν... εἴη mss. pauca, τις... ἔστι Ixio. || θρασυκάρδιος] hic et loco parall.

43 χρεὼ] cf. § 8; PKnight χρῶ.

44 φερούσεται] vix sanum pro φύσεται; cf. § 164 et 293, et vid. loci simillimi O 290 r 311 ε 279 χ 372. || σάωσῃ § 122] -σει mss.

46 ὄηχ'] l. a. εἴχ' in quibusdam exem-

plaribus commentariorum Aristarcheorum inventa. Cum ἐπιτίθημι tum ἐπέχω hoc sensu ἔ.

48 εἴν' Schrevelius] ἐν vel ἐπ' mss.; Ar. ἐν (an ἐν?). Emendationem tuetur paraphrasis Hesych. et Suid. ἐν μὲν ἡμέρᾳ, cf. Z 422; redivit error β 284, sed T 229 μ 105 ε 105 bene habet ἐπ' ἡματι. Cf. § 13.

53 Αἴαντα] -ντε Eust.; Ar. utrum legerit incertum. Cf. M 342 O 301 P 626.

54 παρὰ Ar.] sic et ἐπὶ mss.

55 *F'] addidimus. || κ' ἐθέλῃσι] κε πύθεται mss. nonnulla.

56 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || φυλάκων] -κων? vid. § 63.

57 κείνῳ] κείνου mss. complura.

58 φυλάκεσσι] -κοῖσι? cf. § 63.

- 60 τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „πῶς τ' ἄρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις; 61^b cf. T 192
 αὐθι μένων μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἢ ἐθέλω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖσ' ἐπιτείλω;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 „αὐθι μένειν, μή πως ἄβροτάζομεν ἀλλήλοιν
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθίγγεο δ' ἥ κεν ἦρσθα, καὶ ἐργηγόρθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα Φέκαστον,
 πάντας κυδαίνων μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, 68^b = X 415
 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ ποθ' ἤμιν
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.“
 ὧς Φειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας. 72^a cf. x 76
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἵμεναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν, 73 cf. r 484 φ
 τὸν δ' ἡῦρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ 74 cf. A 329 N 267
 75 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαινή τε τρυφάλεια.
 παρὰ δὲ ζωστήρ· κεῖτο παναίολος, ὅν ῥ' ὁ γεραιὸς
 ἔζωννυθ', ὅτ' εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρπε γήραϊ λυγρῷ.
 80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ· 81^b cf. r 305
 „τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος 82 cf. 141, 385
 83 νύκτα δὲ ὀρφνάλην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 83 = 386 cf. Ω 363
 83^a = 276 i 143

84 ἢ ἐ τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων;

84 Ar. —

61 τ' ἄρ Genev.] γὰρ mss. pleraque. Cf.
 Δ 182. || μύθῳ] abundat vox.

63 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶ mss.

65 ἄβροτάζομεν] †, vid. § 28 et 149.

67 ἐργηγόρθαι] vid. § 161.

68^b] cf. Verg. Aen. XI 731: *nomine quem-*
que vocans, Rem. Cyp. V. II. 47; Theocrit. II. 1002.

70 ποθ' § 322] που mss. || ἤμιν § 92]
 ἡμῖν Eust., ἡμιν(ν) mss. cetera.

73 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

76 sq.] voluitne poeta Nestorem propter
 instans ab hostibus, periculum thorace indu-
 tum docubuisse?

77 ὅν Genev. et schol. L] ῥ mss. cett.,
 cf. E 857. || ῥ' ὃ] ῥα?

79 ἐπέτρπε] sic Ar., -τραπε mss. multa.
 Verbum intransitivo non nisi hoc loco sic
 adhibitum est, sed cf. Herodot. III 36 Plat.
 Leg. 802 b.

84] iure damnavit Ar., vocem οὐρεὺς *cu-*
stodem (= οὐρον) hic valere ratus (vid. ad
 A 50). *Mulum* significari aliorum locorum
 docet analogia, utrumque autem hinc alie-
 num. Vid. Lohrs Arist.² p. 151 et de
 iumento turbare nocturnae causa Xen. Anab.
 II 2 § 19 sq.

- 85 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρή;"
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 87 = 555 A 511
 γνώσκει Ατρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων 87 γ 79, 202
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμὴ 89^b sq. = I 609 sq.
 90 ἐν στήθεσσι μένῃ καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι Φήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δέδφια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίῃ δέ μοι ἔξω
 95 στήθεος ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' εἰς τοὺς φύλακας καταβήμεν, ὄφρα Φίδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ Φεφαδῆκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ 98 cf. ζ 2^a μ 281
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 100 δυσμενέες δ' ἀνδρες σχεδὸν ἦνται, οὐδέ τι Φίδμεν·
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.“ 101^a = Θ 510
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερόνιος ἱππότης Νέστωρ· 102 sq. = I 162
 „Ατρεΐδῃ κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, sq.
 οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα που νῦν Φέλλεται· ἀλλὰ Φ' οἶω
 κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 ἐκ χόλου ἀργαλείοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἡδ' Ὀδυσῆα

85 δέ σε χρή PKnight] σε χρεῖω G, δέ χρεῖω L (cf. § 25), δέ σε χρεῖω mss. cetera; cf. § 8.

88 γνῶσκει] εἴσσει L Eust.

90 στήθεσσι] -σσι? vid. ad M 401.

91 Φήδυμος § 41] νήδυμος mss.

94 ἀλαλύκτῃμαι] perf. †, cf. § 135.

95 στήθεος Christ] στήθεών mss., cf. § 71; singularis numerus vel aptior est sententiae quam pluralis, vid. I 221 A 24 etc. et ad M 401.

96 θραίνεις] †, vid. ad o 317.

97 τοὺς] articulus molestus, cf. vs. 11; vHerwerden δεῦρο δὴ ἐς φ. coll. χ 395. || φύλακας] -κοὺς? cf. § 63. || καταβήμεν A] -βείομεν mss. cetera; cf. § 122.

98 Φεφαδῆκότες § 41²] ἀδῆκότες Ar., ἀδ. Zen., mss. utrumque. Perfectum reddit vs. 312, 399, 471 μ 281 h. Ap. 460. || ἡδὲ καὶ] (Φ)ῆδῃ Zen. metró et sensu invitis.

99 κοιμήσωνται, ἀτὰρ] caesura post 2um trochaicum suspecta; non tamen licet scribere -σωντ' αὐτὰρ, vid. § 18 et ad A 542.

100 ἦνται § 220] εἴται mss. || Φίδμεν] semicolon posuit Leaf.

102 γερόνιος] cf. B 336.

105 ἐκτελέει] -σει D Z. || Φέλλεται] ἐλλπεται mss. multa; cf. νῦν Ψ 485. Ecquid *νῦν ποθ' ἐφέλλεται? || *Φ' οἶω] μιν οἶω mss.; cf. § 292^a.

106 μοχθήσειν] vid. ad B 723.

- 110 ἡδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειε, 111 cf. Ω 74
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα Φάνακτα
 τῶν γὰρ νῆες ἔασι Φεαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 νεικέω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶφ' ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χορῶ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“ 118 cf. Α 610
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 120 „ῶ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνω φείκων οὔτ' ἀφραδίῃφι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσοράων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπήγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 125 τὸν μὲν ἐγὼ προσέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάξ.
 ἀλλ' ἵομεν· κείνους δὲ κηχρόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 „οὕτως οὐ τίς Φοι νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“
 ὧς Φειπὼν ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα, 131^b sq. = 21 sq.
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν ἑπερὸν ἔσαστο φοινικέσσας
 δίπλακα, ἐκταδίην, Φούλῃ δ' ἐπανήνοθε λάχνη. 134^b = B 219

113 Φεαστάτω] cf. § 89.

115 νεικέω H] νεικέσω mss. cett. || πέρ] sic Ar., alii olim καί. || νεμεσήσεται] -σεται mss. pauca.

118 χορῶ § 190] χορῶ mss.

120 μὲν σε] μὲν Fe Nauck; an *μὲν σε? || αἰτιάσθαι § 191] -άσθαι mss.

122 ἀφραδίῃφι] -ῃσι mss.

123 εἰσοράων § 191] -όων mss.

124 μάλ'] μέγ' Ixio et fortasse Ar., non recte. Adv. μάλα cum adi. πρότερος iungatur. || ἐπήγρετο] ἐπέγρετο mss.

125 καλήμεναι] cf. § 195.

127 φυλάκεσσ'] -κοῖσ' cf. § 63. || ἵνα γάρ] notabilis est structura; Bentley ἵνα τ' ἄρ' coniecit, Barnes φυλάκεσσιν ἵνα, GHermann

ἵνα περ, Peppmueller ἵν' ἄρα (coll. ζ 322), nos *ἵν' ἄρα (cf. vs. 54 et A 349); sed vulgata lectio videtur defendi posse, cf. § 101. || σφιν] μιν Zen., αὐτοῖς id interpretatus. || ἡγερέθεσθαι Ar.] ἡγερέεσθαι mss.

128 γερῆνιος] cf. B 336.

129 οἶ] sic Ar., σοι vel τοι mss. pauca.

131 ἐνέδυνε Z] ἐνδυνε mss. cetera. || στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

133 φοινικέσσας] Nauck σιγαλόεσσας; cf. l. a. Θ 116, 137.

134 *δίπλακα] διπλήν mss. h. l. et τ 226, vid. § 58; correximus coll. Γ' 126 etc., ubi vid. || ἐκταδίην] †, a verbo ἐκτείνειν iure repetit Helbig Epos¹ p. 135. || *ἐπανήνοθε] ἐπεν. mss.; vid. ad B 219.

135	εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 'βῆ δ' ἵμεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἐξ ὕπνοι' ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότη Νέστωρ φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλθε Φιωῇ, 140 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφε πρὸς μῦθον ἔφειπε· „τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε νύκτα δι' ἀμβροσίην; τί δὲ δὴ χρηῶ τόσον ἵκει;“ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότη Νέστωρ· „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 145 μὴ νεμέσῃ τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 146 ἀλλ' ἐπέ', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τε Φέφοικε.“ 148 ᾄς 'φάθ', ὃ δὲ κλισίῃνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς ποικίλον ἀμφ' ὥμοισι σάκος 'θέτο, 'βῆ δὲ μετ' αὐτοῦς. 150 'βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι ἦδδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφι ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς 'λάμφ' ὥς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωες 155 ἦδδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο θινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο, αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης 'τετάνυστο φαινός. τὸν παρστιάς ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότη Νέστωρ, λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε 'νείκεσέ τ' ἄντην· „ὄρσεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς; 147 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν' ἢ μάχεσθαι. 148 = 327	135 = Ξ 12 0482 α 99 o 551 v 127 135 ^a = Γ 338 136 cf. Δ 199 137 ^b = Β 169 138 cf. 157 139 ^b cf. q 261 h. Merc. 421 141 cf. 82 142 ^a = 41 145 = Π 22 145 ^b cf. 172 154 ^a = Δ 66 157 cf. 138 158 ^a = o 45 159 cf. κ 548														
136	ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. κατὰ] παρὰ Naber coll. I 182, 657 Θ 220 K 54 etc. et praesertim Δ 806 sq. 138	ὕπνοι' § 59] ὕπνου mss. γερήνιος] cf. Β 336. 139	ἦλθε Φιωῇ Bentley] ἦλυθ' ἰωῇ mss. 140	*σφε] σφας mss.; cf. § 92. Quoniam duos alloquitur Ulixes, σφε quam σφας scri- bere maluimus. 141	οὔτω] *οὔτοι? cf. vs. 82. κατὰ] ἐπὶ mss. nonnulla. 142	ἀμβροσίην] l. a. ὀφρναίην (ut vs. 83, 276, 386). *τί δέ] ὅ τι mss. χρηῶ § 190] χρεῖω mss. 143	γερήνιος] cf. Β 336. 146	ἔπε' Ar. Townl.] ἔπει mss. cett. Cf.	§ 117. τε Φέφοικε Heyne] τ' ἐπέοικε mss. 147] versum e vs. 327 repetitum del. vHerwerden. 151	ἐκτὸς ἀπὸ] ἐκτοσθε vHerwerden coll. I 552. 152	κρασὶν] *κρατι? Cf. § 82. 153	σαυρωτῆρος] -ρας Aristoph.; vox ἱ, cuspidem (aeratam) hastae parti infimae affixam significat. Alias (N 443 IT 612 P 528) οὐράχος audit. 154	τ' ἀστεροπὴ] τε στεροπὴ mss. pleraque. Cf. Δ 184. 156	κράτεσφι] soloeca forma, cf. § 46 et 82. 157	γερήνιος] cf. Β 336. 159	ὄρσεο] ἔγρεο mss. nonnulla, Ar. utrum- que. πάννυχον] de somno †, alias de perso-

- 160 οὐκ αἰεὶς ὥς Τρωῆς ἐπὶ θροῦσιν πεδίῳ
 ἦται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας φέπει πτερόεντα προσήυδα
 „σκέτλιός ἐσσι, γεραῖ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις. 160^b = A 56 r 3
- 165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ κεν ἔπειτα φέκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραῖ.“ 164^a cf. μ 279
- 170 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε γερῆμιος ἱππότης Νέστωρ
 „καὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες. 167^b cf. N 726^a
- 175 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειε
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρηὸς βεβίηκεν Ἀχαιοῦς
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Ἀχαιοῖσ' ἢ βιδναί. 169 cf. A 286
- 175 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἰαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν
 ἄνστησον — σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος — εἴ μ' ἐλαίρεις.“ 172^b cf. 145
- ὥς 'φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐφέσσατο δέσμα λέντος
 αἰθῶνας μεγάλοι ποδηγεῖς, εἴλετο δ' ἔγχος. 177^b sq. = 23 sq.
- 180 οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας ἡῦρον,
 ἀλλ' ἐργηγοῖσι σὺν τεύχεσιν ἦτο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ

nis. || ἀωτεῖς] verbum nonnisi versu simili
 x 548 redit. || Fuisse qui adderent versum
 μή τις τοι εὐδοντι μεταφρέων ἐν ὁρῷ πῆξῃ ex
 Eust. ad E 40 (519, 32) et Diog. Laert. VI
 § 53 officias; qui tamen versiculus Cynico
 potius philosopho debere videtur, ioci causa
 verba poetae, quae leguntur Θ 95 X 283,
 suum in usum detorquenti.

160 θροῦσιν] vid. ad A 56.

161 ἦται] § 220] εἴται mss. || δ' ἔτι
 χῶρος ἐρύκει] l. a. δ' ἀπὸ χῶρος ἐρύκει. ||
 δ' ἔτι] sic vel δέ τι mss. pleraque, δέ τε Ar.

162 κραιπνῶς] σφοδρῶς C, cf. μ 124.

168 αὖτε προσέφειπε] l. a. ἡμείβετ' ἔπειτα. ||
 γερῆμιος] cf. B 336.

169 φίλος] l. a. τέκος (sic Aristoph.?).

171 ἐπ' ἐκόμενος] ὑποκόμενος Ambr.

172 χρηὸς § 190] χρεῖος mss.

173] ξυροῦ (novaculae) et ἀκμῆς † (vid. ta-
 men l. a. II 315). Proverbium exhibent
 etiam Herodot. VI 11, Theogn. 557, Simo-
 nid. fr. 101 (Soph. Antig. 996, Eur. Herc.
 630, Aesch. Choeph. 883?, Theocrit. XXII 6).

176 ἄνστησον] sic Ar. (ἀστ. Zen., cf. § 10).

179 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

180 φυλάκεσσιν] -κοῖσιν? cf. § 63. || ἐν
 abundat (vid. E 134 K 365 alibi), qua-
 propter Bentley coniecit φυλάκεσσι συναγρο-
 μένοισι (vid. A 687). || ἔμιχθεν] γέγοντο CG.

181 φυλάκων] -λακῶν? cf. § 63.

182 ἐργηγοῖσι] †, forma notabilis, vid. § 161
 (trag. ἐγεῖσι). || ἦτο § 220] εἶτο mss.

183 δυσωρήσωσιν Apoll. lex.] -σονται mss.
 Verbum †.

- θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 185 ἔρχεται δι' ὄρεσφι πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλώλει
 ὥς τῶν Φήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 'τετράφατ', εἴ ποτ' ἐπὶ Τρώων αἰοιεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρων ῥήθησε Φιδὼν 'θάρσυνέ τε μύθῳ
 192 „οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
 αἰρεέτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσι.“
 ὥς Φειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργεῖων βασιλῆες, ὅσοι 'κεκλήατο βουλὴν.
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦμσαν· αὐτοὶ γὰρ 'κάλεον συμμητιάεσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἡδριάοντο
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διαφαίνετο χῶρος
 200 πεπτεότων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ
 ὁλλὺς Ἀργεῖους, ὅτε δὴ περὶ νῦξ ἐκάλυψε.
 ἔνθα καθεζόμενοι Φέπ' ἀλλήλοισ' ἐπίφανυσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερόνιος ἱππότης Νέστωρ
 „ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' Ἐφ' αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
 ἐλθέμεν', εἴ τινά που δηρίων ἔλοι ἐσχατάοντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσω τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασί
 208-210 = 409
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ ἐ πόλινδε
 210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ 'δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;

199 = Θ 491

200 cf. A 758

208-210 = 409
sqq.

191 καὶ σφας φωνήσας Φέπτα πετεόεντα προσηύδα·

187 τῶν] gen. suspectus; vid. ad I 635. ||
 Φήδυμος § 41] νήδυμος Ar. mss.189 εἴ ποτ' Naber] ὁπποτ' mss. Conferatur
 B 794.

190 δ' δ] δι?

191] om. mss. complura. || σφας § 92]
 σφας mss.

193 αἰρεέτω § 191] αἰρείτω mss.

196 τοῖς] forma vitiosa, cf. § 60; Nauck
 τοῖσ' ἅμα.197 συμμητιάεσθαι § 191] -άασθαι mss.
 Comp. †.

198 ἡδριάοντο] ἐδριάοντο mss.; cf. § 191.

199 ἐν καθαρχῷ] cf. Θ 491.

200 πεπτεότων Christ] πιπτόντων mss.; cf.
 Φ 503 χ 384. Perfectum requiri etiam Na-
 ber observavit, coll. schol. Ξ 5.

202 ἀλλήλοισ' ἐπίφανυσκον] -σι πλφ. mss.

203 μύθων ἦρχε] l. a. καὶ μετείπε. || γε-
 ρόνιος] cf. B 336.

204 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

206 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || δηρίων]
 cf. § 17. || ἐσχατάοντα § 191] -τόωντα mss.

208 μητιάουσι § 191] -τιώουσι mss.

- ταῦτ' εἰ πάντα πύθοιτο, καὶ ἂν εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς, μέγα κέν Φοι ὑπουράνιον κλέος εἴη
 213 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ Φοι δόσις ἔσεται ἐσθλή.“
 218 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης·
 220 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἰόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῖ' ἐνόησε,
 225 ὅπως κέρδος ἔη μοῦνος δ' εἴ περ τε νόησῃ,
 ἀλλὰ τέ Φοι βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις.“
 226 cf. P 590
 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι
 ἠθέλετ' Ἀἴαντε δῶω, θεράποντες Ἴδωρος,
 ἠθέλε Μηνιδόνη, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱὸς,
 230 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
 ἠθέλε δὲ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύμεν' ὅμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ Φοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 232 cf. P 68
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἔμῳ κευχαρισμένε θυμῷ,
 234 = E 243
 235 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθαι,

214 ὅσοι γὰρ νῆσσαι ἐπὶ κρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων Φοι ἕκαστος δὴν δώσουσι μέλαιναν,
 θῆλυν ὑπόρρηνα, τῇ μὲν κτεράς οὐ τι ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρῆσται.

214 cf. α 245

211 *ταῦτ' εἰ] ταῦτά τε vel κε mss.
 212 sq.] imitatur Theognis 240; vid. ad vs. 214-217.

214-217] alienae manui (dubitanter) tribuit Heyne. PKnight etiam vs. 213 delet. Cur nigram eamque fetam ovem singuli ei sint oblaturi, olim quaerebatur, absurdam autem λύσιν refert schol. — Versum 217 imitatur Theognis 239; vid. ad vs. 212 sq.

215 ἕκαστος:] neglecto J. || δώσουσι:] male pro δώσει; vid. tamen φ 392 sq.

216 sq.] ridicule κτεράς longe praestantissimum dicitur ovis, qui autem adsunt exceptis Morione et Thrasymacho vel sic suo iure solent adesso γερόντων epulis.

216 *ὑπόρρηνα] ὑπόρρηνον mss.; cf. λ 257. Vox †. || οὐ τι § 100] οὐδὲν mss.

221 δύναι] § 125. || ἰόντων] ἰόντα mss. nonnulla.

224 ἐρχομένω] sic Ar., -των G² Genov.; cf. I' 211. || πρὸς δ] hiatus ingratus; vid. tamen J 382. || τοῖ' § 59] τοῦ mss. — Plat. Symp. 174d, ubi hic locus affertur, non ὁ τοῦ sed ὁδοῦ habent mss. meliora, non male, si legas ἐνόησαν (sc. inter eundem, cf. J 382).

225 τε:] sic Ar., τι G L.

226 βράσσω] †, cf. § 86 (positivus βραχὺς apud Hom. non extat). Recte glossographi interpretabantur ἐλάσσω, Ar. vero miro errore βράσσω = βρασσόμενος = ταρασσόμενος esse putabat.

231 δέ] δ' ὁ mss. || καταδύμεν' § 125] -δύναι mss.

φαινομένων τὸν ἄριστον, ἔπει μεμάσσι γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεῖω
καλλέειπεν, σὺ δὲ χεῖρον' ὁπάσσειαι αἰδοί Φείκων,
εἰς γενεὴν ὁράων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστι.“

240 ὥς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς αὖτις μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,

πῶς κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 243 = α 65

οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 244^b = I 635

245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ Φε Παλλὰς Ἀθήνη. 245^a = 279 v 301
τοῦ γέ κεν ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
cf. v 48

ἄμφω νοστήσαιμεν, ἔπει περὶ Φοῖδε νοῆσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·

„Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·

250 Φειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοισ' ἀγορεύεις. 250 cf. Ψ 787^a

251 ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς.“

254 ὥς Φειπόνθ' ὀπλοισιν ἐνὶ δφεινοῖσιν ἐδύτην. 254^b = 272

255 Τυδεΐδη μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

φάσγανον ἄμφηκες — τὸ δ' ἐφὸν παρὰ νῆ' ἐλέλειπτο —

καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ Φοι κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε 257^b = 261

252 ἄστρα δὲ δὴ προῖβηκε, παρῳήκεν δὲ πλέων νύξ

τῶν δύο μοιράων, τρίτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπεται.

240 Zen. om., Ar. — || 253 Zen. om., Aristoph. Ar. —

236 φαινομένων τὸν] articulus molestus, cf. vs. 11, φαινόμενόν τοι Paech.

237 ἀρεῖω] cf. § 85.

238 ὁπάσσειαι] cf. T 238. || αἰδοί § 77] αἰδοῖ mss.; necessarius est dactylus, vid. § 2.

239 ὁράων § 191] ὁρώων mss.

241 *τοῖς] τοῖς δ' mss., Nauck τοῖσι δ' ἄφαρ (cf. B 453), Christ τοῖσιν δ' αὖ (cf. H 170). Cf. § 60. In L est τοῖς δ' αὖτις προσέειπε, unde τοὺς δ' αὖτις προσέφειπε effecerit quispiam.

242 εἰ... δὴ] vid. ad A 61.

243 κεν § 326] ἂν mss.

245 φιλεῖ] pro φιλέει suspectum, cf. § 191.

246 *τοῦ γέ κεν ἐσπομένοιο] τούτου γ' ἐσπομένοιο Ar. mss., τούτου γε σπομένοιο Ptolemaeus Ascalonita (cf. vs. 285). Abesse non potest κε, corruptelae autem causa extitisse videtur obsoleta participii forma ἐσπόμενος;

(§ 247); in γ' corruptum aut omissum x' est etiam K 556 γ 231, 319 ξ 122.

252] cum sequenti iure del. PKnight. || παρῳήκεν] cf. § 157; παρῳίχων grammatici quidam, παρῳήκων Ar. sec. Did. (sed librarii hoc esse vitium, Aristarchum enim παρῳίχων dedisse, probabilis est Ludwichii suspicio); cf. Aesch. Pers. 13 Soph. Ai. 896. || πλέων] πλώω mss. multa (sic Zen.? vid. ad A 249). Cf. Aristot. Poet. 26.

253] versus molestissimi, quocum cf. μ 312, expediri nequit structura, novicium autem est τῶν pro τῶων (§ 56) et ipse articuli usus, cf. vs. 11.

254 ὀπλοισιν] dativus ut K 272 Ξ 377 Ψ 131 ω 496. De voce ὀπλα vid. ad Θ 55.

255-271] imitatur Verg. Aen. IX 303-307.

255 ἔδωκε G Eust.] ὤκε mss. cett.

256 νῆ' ἐλέλειπτο] νῆι λέλ. mss.

- ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταϊτῦς
κékληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆι δίδου βιδὸν ἡδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ τοι κνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε, 261^b = 257
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσι
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
- 265 εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265^a = v 161 ψ 197
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας, 267^b cf. h. Merc. 178
Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ ὤδωκε ξεινήιον εἶναι, 269^b = A 20
- 270 αὐτὰρ δ' Μηριόνη δῶκεν Ἰφ' παιδὶ φορῆναι
δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὀπλοισιν ἐνὶ δφεινοῖσιν ἐδύτην, 272^b = 254
ῥβάν ῥ' ἱμεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίη τοὶ δ' οὐ Φίδον ὀφθαλμοῖσι
νύκτα δὲ ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγγαντος ἤκουσαν. 276^a = 83
ῥχαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη·
„κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ 278^a = E 115
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω 278sq. cf. v 300 sq.
279^a = 245
279^b cf. A 561
280^b sq.^a cf. E 117 sq.
- 280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλεέ' ἡμ' ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα Φέρον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.“
δεύτερος αὖτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 283 cf. E 855
„κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
285 ἐσπέο μ', ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείδῳ

258 ἄφαλον ... ἄλλοφον ... καταϊτῦς] †. De
voco ἄφαλον vid. ad E 743; de vocis ἄλλοφον
syllaba prima vid. § 27.

264 ἔχον] θεόν Nauck, τρέχον Naber.

265 πῖλος] †.

266] vid. ad I 447.

268 Σκάνδειαν δ'] Σκάνδαιν δ' Ag. ? || ἄρ'
ἔδωκε] ἄρα ὤδωκε mss. An *δέ J' ἔδωκε?

270 φορῆναι] vid. § 195.

272 ὀπλοισιν] vid. ad vs. 254.

273 ἱμεναι § 125] ἱέναι mss.

274 ἐρωδιόν] †.

275 Παλλὰς] πῆλόν (i. e. *fuscum*) Zopyrus.
Multa de hoc loco argutati sunt grammatici.

278 μοι] μεν mss. multa; cf. E 115.

281 ἐπὶ ποτὶ Cobet. Cf. vs. 347. || *εὐκλεέ'
ἡμ' εὐκλείας mss. De syllabis -εε- vid. § 73;
praeterea restitimus pronomen ἡμε (ἡμε),
in syllaba finali -ας id latere rati. || ἀφικέ-
σθαι] ἐφ. A.

285 sqq.] cf. A 384 sqq.

285 *ἐσπέο μ'] σπεῖό μοι mss. Formam σπεῖο

- φύξιν βουλευούσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάρω Φεαδηκότες αἰνῶ.“
- ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 313 = Γ 95
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐυμήδεος υἱὸς 314^a = Ε 9
 315 κήρυκος θειοῖο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315^b cf. Σ 289
 ὅς δ' ἦ τοι Φεῖδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησι.
 ὅς ῥα τότε Τρώσιν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔφειπε·
 „Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγώνω 319 cf. 220
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι. 319^b = Γ 635
 320 = 308
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκηπτρον ἀνασχέο, καὶ μοι ὅμοσσον
 ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δωσέμεν', οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 323 cf. Β 770
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης· 324 cf. λ 344
 325 τόφρα γὰρ εἰς στρατὸν εἴμι διαμπερὲς, ὄφρα χ' ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν' ἥε μάχεσθαι.“ 327 = 147
 ὧς ᾠδάθ', ὁ δ' ἐν χειρὶ σκηπτρον ἔλαβε καὶ Φοῖ ὅμοσσε·
 „Γίστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖσ' ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐσσεσθαι.“
 ὧς ᾠδάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνε.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἦέσσατο δ' ἔκτοσθε ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,

311 φύξιν] hic et vs. 398, 411 (vid. φύ-
 ξιμος; ε 359 et ad P 143).

312 Φεαδηκότες] ἄδ. mss.; vid. vs. 98.

314 ἦν] vid. ad E 9.

316 ἔην] ἔεν? vid. § 302.

317 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || κασιγνήται] sic
 Ar., -τοιοι Zen., e quinque fratribus solus su-
 perstes interpretatus. — Metrum suspectum,
 certe durum; vid. σ 140 et § 3.

321 τὸ] hoc (quod manu teneo). Dolon
 sceptrum, quod verba facturo ei modo
 praebuit praeco, nunc Hectori porrigit ut
 per illud iuret. Vid. ad A 234. || ἀνασχέο]
 sic Ar. (alii olim ἀνάσχειν? an ἀνίσχαιο?)

323 ἀμύμονα] l. a. ποδώκεα.

324 ἄλλιος] vid. ad vs. 515.

325 ὄφρα χ' § 326] ὄφρ' ἂν mss.

328] vid. ad A 234. || χειρὶ] χειρὶ? cf. Ψ 568.

330 μὴ] in iureiurando pro οὐ adhibitum
 est etiam O 41 T 261 h. Merc. 275; vid. prae-
 terea Arist. Av. 195 Lysistr. 917 Eccl. 1000.

331 ἀγλαΐσσεσθαι § 147 et 210] -εἰσθα
 mss. — Simplex †, ἐπαγλ. Σ 133.

332 ἐπώμοσε] sic Ar., ἀπώμοσε mss. multa;
 cf. ο 437 σ 58.

335 ἐπὶ κτιδέην] ἐπ' ἰκτιδέην mss. complura
 non recte, vid. vs. 458. Vox nonnisi duobus
 his locis reperitur, significatur autem pellis
 mustelae cognative animalis (quod ἵκτι; dici-
 tur Aristoph. Ach. 880).

ἴβῃ δ' ἵμεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂν Ἑκτορι μῦθον ἀποΐσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὅμιλον,
ἴβῃ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς. τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα

340 διογενῆς Ὀδυσσεὺς, Διομήδεα δὲ προσέφηε·

„οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐ Φοῖδ' ἢ νήεσσιν ἔπι σκοπὸς ἡμετέρῃσι
ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων.

343 = 387

ἀλλὰ ῥ' ἔωμεν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο

345 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτοὶ ἐπαΐξαντες ἔλωμεν

καρπαλίμως· εἰ δ' ἤμιε παραφθήῃσι πόδεσσι,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιφέλλειν
ἔρχε' ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ Φάστῳ ἀλύξῃ.“

ὧς ἄρα φωνήσαντε παρ' ἐξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι

350 ἔκλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃφι.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων, — αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστερα εἰσὶ

ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον, —

351^a cf. 357351^b sq.^a cf. 9 124351^b cf. 431

353 cf. N 703 v 32

336 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || προτὶ] ποτὶ
mss. multa.

341 τις Ar.] τοι mss.

342 ἔπι σκοπὸς] ἐπίσκοπος mss.; cf. vs. 38.

343 κατατεθνηῶτων Ar.] -ειῶτων mss. ple-
raque.

344 ἀλλὰ ῥ' ἔωμεν Christ] ἀλλ' ἔωμέν μιν
mss., cf. § 8. PKnight ἀλλ' ἔωμεν, sed pro-
nomen servandum videtur.

345 κ' αὐτοὶ Doederlein] κ' αὐτόν mss.
An *κέν μιν? || ἔλωμεν A²] ἔλοιμεν mss. cett.;
vid. ad A 205.

346 ἤμιε § 92] ἄμμε mss. || παραφθήῃσι
Thiersch] -φθαίη(ι)σι Ar. mss. (-φθάνησι L);
quae si sana esset vox, a verbo παραφθαίειν
aliunde ignoto derivanda esset auctoribus
ISchmidt et Curtio; nam poetam huius libri
finxisse optativum in -αίησι pro -αίη, quod
putabat Bekker, non est credibile, cum prae-
sertim alienus hinc sit optativus (παραφθαίη
et PKnight). Cf. II 861 et ad K 368.

347 ἐπὶ Ar.] π(ρ)οτὶ mss. multa, idque
mavult Cobet; cf. vs. 281. De vocula μιν
producta vid. ad E 385. || προτιφέλλειν § 265]
π(ρ)οτιτελεῖν mss. — Comp. †.

348 ἔρχε' § 71] ἔρχε mss. || Φάστῳ ἀλύξῃ]
de hiatus cf. § 16.

349 ὧς ἄρα φωνήσαντε Ar. mss.] ὧς ἔφατ',
οὐδ' ἀπίθῃσε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης· | ἐλθόντες
ὁ' ἐκάτεροθι Aristoph. (aliaeque editiones
veteres) fortasse recte, nam digamma ad-
verbii ἐκάτεροθι neglectum in recentiore
hoc carmine facile ferimus. Aristarchus ta-
men coll. Φ 298 docebat dualem vulgatae
defendi posse, licet alter tantummodo locu-
tus sit.

350 ἀφραδίῃφι] -ῃσι mss.

351 ἀπέην] ἄπειν? vid. § 302. || οὔρα]
vox reddit 431 9 124 et in composito
δίσκουρα 431 523. Acute Ridgeway locum ita
est interpretatus: latitudo agri, qui per
unum diem aratur, οὔρον dicebatur; sulco-
rum autem longitudo eadem semper esse
solebat, celeriora igitur iumenta latius spa-
tium conficiebant, constans autem fere men-
sura erat cum boum tum mulorum οὔρον.

353 νειοῖο] vid. ad B 785. || πηκτὸν]
epithetum etiam N 703 v 32 aratro tribui-
tur, causam autem ostendit oppositum αὐ-
τόγρον Hesiod. Oper. 433.

- τὸ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔσται δοῦπον ἀκούσας·
 355 Ἰέλετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους
 ἐν Τρώων ἱμεναι, πάλιν Ἐκτορος δτρούναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον, 357^a cf. 351
 ἔγνων ῥ' ἄνδρας δηίους, λαυηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα 358^b = X 144 cf.
 φευγέμεναι τοὶ δ' αἰψα διωκέμεν' ὠρμήθησαν. O 269
 360 ὥς δ' ὅτε κροχαρόδοντε δύω κύνε, Φειδότε θήρης,
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ 362^a = ξ 2
 χῶρον ἀν' ὕληντα, ὃ τε προθέησι μεμηκῶς,
 ὧς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πολίπορθος Ὀδυσσεύς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκασσι 365^a = δ 514 cf.
 φεύγων εἰς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη 181 4773 378
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Λαίων χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέμεν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. 368^b = X 207
 δουρὶ δ' ἐπαΐσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 369 = A 361
 370 „ἢ μὲν ἢ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδὲ σέ φημι
 δΦηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν' αἰπὺν ὄλεθρον.“
 ἢ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, Φεκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐνξόου δουρὸς ἀκωκή
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔσται τάρβησέν τε

354 ἐπεδραμέτην] sic Ar., ἐπιδρ. mss. multa.

356 ἱμεναι § 125] ἰέναι mss. || πάλιν] non ante sed post hoc adverbium sententiam incidit Nicanor; cf. I 134, quem versum sententiae incisio in partes pares dividit.

357 δουρηνεκὲς] †.

358 δηίους] cf. § 17.

359 αἰψα] l. a. ὠκα. || διωκέμεν' § 125] -κειν mss. || ὠρμήθησαν] sic mss. pleraque, ὄρμ. Ar.

361 κεμάδ'] †, damat?

362 ὕληντα, ὃ τε Paeck] ὕληντα, ὃ δὲ Ar., ὕληνθ', ὃ δὲ τε mss. — Vitiosum est δέ, sic enim ἐπείγετον vs. 361 pro subiunctivo habendum esset (cf. § 122). Cf. N 64 q 519 Curt. Verb. II² p. 88.

363 ἠδὲ G L] ἠδ' ὃ mss. cett. Cf. B 278. Probabiliter Rzach τε ἰδὲ ci., vid. vs. 536.

364 διώκετον] pro -την vitiosum, cf. § 115. Praesentis osse formam statuit Ar. coll. η 104; verisimilius ducimus corruptam esse, coniecimus autem *διώκων νωλεμέτς (vid. ad

M 26), γHerwerden διέσθην, Naber διώκαθον (plurale igitur, cf. § 151). Hoc maxime placet.

365 μιγήσεσθαι] fut. pass. †; *μιγάσσεσθαι? vid. § 104 et θ 271. || φυλάκασσι] -κοῖσι? vid. § 63.

368 φθαίῃ] φθαίῃ (cf. vs. 346) A D G. || βαλέμεν § 126] βαλέιν mss. || ἔλθοι] ἐλθῃ mss. quaedam.

371 ἀλυξέμεν' § 125] -ζειν mss.

372 ἢ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε] l. a. καὶ βάλεν οὐδ' ἀράμαρτεν (= A 350), quam invectam esse a quibusdam qui „ζήτημα ποιεῖν cupere“ statuebat Ar. (cf. Lehrs Arist.² p. 208).

373 ἐνξόου] ἐύζου mss. nonnulla, quae forma in Attico poeta ferri posset (cf. Aristoph. Pac. 447, 549, 1213, 1260 δορυζός pro -ζός), sed Homero abiudicandam esse hanc contractionem vel synizesin (§ 61) apparet coll. α 128 B 390 etc. Recte haberet *ἐνξόου ἔγχος αἰχμή.

- 375 βαμβαίνων, — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, —
 χλωρός ὑπὸ δφέος. τῷ δ' ἀσθμαίνοντι ἐκικήτην, 376^a cf. o 4
 χειρὼν δ' ἠψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας φέπος ἤυδα·
 „ζωγρέετ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι ἔστι γὰρ ἔνδον 378 cf. Z 46
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκητος τε σίδηρος, 379 = Z 48
 380 τῶν χ' ὕμιν χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἀποινα,
 εἴ περ ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380 cf. Z 49
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσσε, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. [152, 181
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον“ 383 cf. P 201 Ω
 385 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος 384 = 405 Ω 380,
 386 νύκτα δι' ὀφθαλμῶν, ὅτε θ' εὐδονσι βροτοὶ ἄλλοι; 656 α 169 etc.
 388 ἣ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα 385 cf. 82
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἣ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;“ 386 = 83
 390 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνῶ· 388^b cf. P 252
 „πολλῆσιν μ' ἀάτησι παρ' ἐκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ· [653
 ἦνωγεν δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν 394^b = 468 Ω 366,
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἐκ τε πυθέσθαι, 395^b-399 = 308
 ἣ δὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ, sqq.
 ἣ ἤδη χεῖρεσσιν ὕψ' ἡμετέροισι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι

387 ἢ τινα σιλήσων νεκρῶν κατατεθνήτων;

387 = 343

387 Aristoph. Ar. — || 397—399 Aristoph. —, Ar. in priore editione signum dubitationis (•) apposuit, in altera —

375 βαμβαίνων] †, *titubans* (a stirpe βα-ν § 202); alii *balbutientem* interpretantur (a verbo βάλλω, cf. βάραρος), vid. Bion. IV 9. || ἄραβος] † (ἀραβίω saepius).

376 ὑπὸ] ὑπαὶ mss.; cf. § 315. || δφέος § 71] δέιου; mss.

377 ἠψάσθην] ἀψ. mss.

378 ζωγρέετ' § 191] -εἴτ' mss. || ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι] Naber ἔπειτ' ἐμὲ λύσατον.

380 χ' ὕμιν § 92] χ' ὕμιν, χ' ὕμιν, χ' ὕμιν mss.

381 *περ] κεν mss. Cf. Z 50.

383 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

384] cf. Verg. Aen. II 149. || κατάλεξον]

l. a. ἀγόρευσον.

385 πῇ] ποῖ mss. quaedam.

387 κατατεθνήτων] sic Ar., -εἰώτων mss. nonnulla.

388 ἕκαστα] neglecto ἑ; Heyne ἅπαντα. Eodem vitio laborat P 252, contrario s 262.

389 ἀνῆκε] e sententia proxima mente sup-
 plendus est infinitivus finalis; vid. ad H 25.

391 ἀάτησι] ἄτησι mss. || ἤγαγεν] ἤπαφεν
 Aristoph.

392 ἀγαυοῦ] -όο? cf. § 59.

394 ἦνωγεν § 225] ἠνώγει mss.

397-399] de his versibus admodum no-
 tabile est scholion Didymi.

397 ἦ] εἰ Ar.

398 φύξιν] vid. ad vs. 311. || βουλεύουσι...

- νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ *Fe* φαθηκότες αἰνῶ.“
- 400 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400 = x 371 cf.
 „ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς, Δ 356
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ 402 cf. P 76
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἥδ' ὀχέεσθαι, 403 sq. = P 77 sq.
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε *Fe* ἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405 = 384
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν ἴλιπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ *Fe* ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ *Fe* ἵπποι;
 408 πῶς δ' αὖ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;“
 412 τὸν δ' αὖτε προσέφητε Δόλων, Ἐνυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως κατάλεξω. 413 cf. 427 α 179
 Ἐκτορ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ, ξ 192 ω 303
 415 βουλάς βουλευεὶ θεῖον παρὰ σήματι *Fi*λον,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβον· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἥρως, 416* cf. E 322
 οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνέγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθασι φυλασσέμεναι τε κέλονται
 420 ἀλλήλοισ'. ἀτὰρ αὖτε πολύκμητοι ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτροπάουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦται οὐδὲ γυναικες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς τ' ἄρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισι
 425 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δῖεπέ μοι, ὄφρα δαήω.“
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐνυμήδεος υἱός·

409 ἄσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμιάσι
 αἰδοί μείναι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐ πόλινδε
 ἄρ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ ἑταίρους γ' Ἀχαιοὺς.

409-411 = 208 sqq.

409—411 Ar. —

ἐθέλουσι] sic Ar., -οιτε... -οιτε mss. multa vitiose, neque enim optativum hic locus admittit neque ferri potest *σφίσι* pro *ὑμιν* dictum.

399 *Fe* ἀθηκότες] ἀθ. mss.; cf. vs. 98.

408 δ' αὖ Duentzer] *δαί* Ar., cf. α 225 ω 299; sic (δ' αὖ) aut δὲ (τε) mss.

409 μητιάουσι § 191] -τιώουσι mss.

413 καταλέξω] sic Ar., ἀγορεύσω D Townl.

418 ἐσχάραι] *castrorum ignes*, i. e. ipsi excubitores? Leaf coll. B 125 intellegit *focos* (= domus, milites). Vox *ἐσχάρη* in Il. non redit

(sed cf. ε 59 etc.). || *μὲν* γὰρ mss. nonnulla.

419 ἐργηγόρθασι] cf. § 161.

421 ἐπιτροπάουσι] -τραπίουσι mss.; cf. § 191 et 251.

422 ἦται § 220] εἶται mss.

424 τ' ἄρ Lips. Mosc.] γὰρ mss. cett.; cf. vs. 61. || νῦν] δὴ mss. pauca.

425 δῖεπέ] neglecto *Fe*. PKnight ἢ νόσφιν; διὰ *Fe*πε. Malumus *τὸ *Fe*ῖπε, nam alienum hinc est comp., quod nonnisi δ 215 redit (ubi recte habet). || δαήω § 122] δαείω mss.

- „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 427 cf. 413
 πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι 428^b cf. B 848
 καὶ Ἀέλεγες καὶ Καύκωνες διόι τε Πελασγοί. 429^b = τ 177
- 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόμεχοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε Φέκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύμεν' ὅμιλον,
 Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων.
- 435 ἐν δέ σφι Ῥῆσος βασιλεὺς, πάις Ἵχιονῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους Ῥίδον ἡδὲ μεγίστους
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὅμοιοι.
 ἄρμα δέ Φοι χροσφ' τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα Φιδέσθαι, 439^b = Σ 83
- 440 ἤλυθ' ἔχων τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ΦέΦοικε
 ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσαντον ὠκυπόροισι,
 ἡέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεὶ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρήθητον ἐμεῖο,
- 445 ἡέ κατ' αἶσαν ἔφειπον ἐν ὕμιν ἡέ καὶ οὐκί.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ, / *Lucia. Pic. 544*
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἔς ἡμάς.
 εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθέωμεν,

427 καί] sic Ar., τοι mss. nonnulla. ||
 καταλέξω] ἀγορεύσω D, cf. vs. 413.

428 Κᾶρες] Κάρες; Lugebil; vid. ad B 867.

430 ἀγέρωχοι] vid. ad B 654.

431 ἱππόμεχοι Ar. L] -δαμοι mss. cett.

432 διεξερέεσθε] comp. ῥ.

433 εἰ... δὴ] vid. ad A 61. || καταδύμεν'
 § 125] -δύναι mss.

434 νεήλυδες] nonnisi vs. 558 reedit. || ἄλλων]
 vid. ad A 505.

435] Strymonis et Musae filius Rhesus
 dicitur in tragoedia cognomine (vs. 920
 sqq.), fortasse autem poeta epicus voce
 Ἵχιονεύς Strymonem fluvium significavit,
 cuius nomen in Hom. non invenitur.

437] imitatur Verg. Aen. XII 84. || λευκό-
 τεροι] -ρον; l. a. in Genevensi. — De asyn-
 deto explicativo vid. B 672, et de ipsa
 hyperbola A 277.

442 πελάσσαντον Mosc.] -σσαντον mss. cett.;
 Nauck mavult -σσαντε. Cf. § 152.

444 *πειρήθητον] -θητον mss., quae sub-
 iunctivi est forma novicia, vid. § 122. Si-
 mile vitium in mss. plerisque obtinet Γ 102.

445 ἡέ] sic Ar., ἢ ἴα mss. pleraque. ||
 *ὑμῖν § 93] ὑμῖν mss.

447 φύξιν] vid. ad vs. 311. || Δόλων] fuere
 (ante Ar.) qui pro participio (δολῶν!) acci-
 perent, vid. ad A 99, quod Dolonis nomen
 Diomedi notum esse non posset. Quae ob-
 servatio si satis ponderis habere videretur,
 conici posset *κύον (vid. A 362 X 345); at
 cf. vs. 478.

448 ἡμάς § 95] ἁμάς vel ἁμάς mss.; l. a.
 χεῖρας ἐμεῖο.

449 *ἢ μεθέωμεν] ἡέ μεθώμεν mss., cf.
 § 122. L. a. (ab Ar. reiecta?) -μαι ἡέ με-
 θώμαι (sic G).

450 ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἥ δ' διοπτρεύσων ἢ' ἀντίβιον πολέμιζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισι·“

451^b cf. O 179 r
 85 Φ 477

ἦ, καὶ ὃ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖον χειρὶ παχείῃ
 455 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ' ἄμφω ἔερσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆσιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·

[328^b455^b cf. Ξ 497^a x456^a = E 81456^b = Ξ 466

457 = x 329

460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς
 ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος Φέπος ἠῦδα·

„χαῖρε, θεᾶ, τοισίνδε· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηίκων ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς·“

465 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ Φέθεν ὑπόσ' ἀείρας
 ἔθηκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθαι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐβάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηίκων ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.

465^b cf. r 325

467 cf. h. Merc. 81

468^b = 394469^a = I 192469^b = 298

451 διοπτρεύσων] †, cf. διοπτῆρ K 562. ||
 ἀντίβιον Eust.] ἀναντίβιον mss. cett. Cf. § 16.

452 δαμείς] τυπείς mss. pauca. || ὀλέσσης]
 -σσαις Ar.

453] caesura caret versus, cf. I 205, 220.

454] vid. ad A 500. || γενεῖον] γενεῖοο?
 cf. § 59.

457 φθεγγομένου] -μένη Par. 2767, quam
 lectionem Aristoteles Part. anim. III 10 ar-
 gumentis philosophicis iisque non admodum
 firmis (cf. Verg. Georg. IV 523 sqq.) im-
 pugnavit, cum sufficeret unum ex arte
 grammatica petitum, ferri non posse adio-
 ctivum fem. ad κάρη pertinens. Nisi forte
 fuerint qui φθεγγομένην δ' ἄρα τοῦ κεφαλῆ
 aut φθεγγόμενον δ' ἄρα τοῦ γε κάρη legerent.

458 κτιδέην] vid. ad vs. 335.

459 λυκέην] †.

460 ληϊτίδι] †.

462 τοισίνδε] τοῖσδεσαι mss. (item CIG.
 23887). Cf. § 97.

463 ἐπιβωσόμεθ'] ἐπιβωσόμεθ' Ar. et mss.
 nonnulla; quod Ar. interpretabatur δώροις
 τιμῆσομεν, non recte, cf. X 254. Ribbeck
 coniecit ἐπιβωσάμεθ'. De syllaba -βω- Ionico
 more e -βοη- contracta vid. § 192.

464 Θρηίκων] cf. § 17. || ἵππους] l. a. ἄγριων.

465 ὑπόσ'] sic et ὀψοῦ Ar.; cf. K 505
 μ 249.

466 μυρικήν] sic Ar., alii olim -χη (cf.
 O 441). || δέελον] sic Ar. et mss.; contracta
 forma δηλον legitur u 333 (sic h. l. Cant.);
 simplex apud Hom. alias non obvium, sed
 comp. ἐκδέλος (mss. -δηλος) E 2, ἐκδήλος
 (mss. -δεήλος) p 167 etc. — Propter par-
 ticulam τε quae sequitur sunt qui cum
 Hesychio vocem δέελον pro substantivo
 aliunde ignoto (= δεσμόν) habeant; quod
 credibile non videtur. Bentley coniecit δέ
 τε σῆμ' ἐπέθηκε.

467 συμμάρψας] comp. †.

470 Θρηίκων] cf. § 17.

- οὐ δ' ἠΐδον καμάτῳ *FeFαδηκότες*, ἔντεα δέ σφι
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθόν' ἐκέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί' παρὰ δέ σφι *Feκάστῳ* δίζυγες ἵπποι. 473^b = E 195
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ ἠΐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
475 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσ' ἐδέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθε *Fiδῶν Διομήδῃ* ἔδειξε·
„οὗτός τοι, *Διόμηδες*, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν ἐπίφραυσκε *Δόλων*, ὃν ἐπέφνονμεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφρεε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480^b cf. δ 35
ἥε σύ γ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“ 481^b = E 228
ὧς ῥά τοι, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις *Μηθήνη*· 482 cf. ω 520
ῥ' κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὠρνυτ' ἀφεικῆς 483sq. cf. Φ 20 sq.
ἄορι θεινομένων, ἐρυσθαίνετο δ' αἶματι γαῖα. 483 cf. χ 308 ω 184
485 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
αἶγεςσ' ἢ ὀίσσι, κατὰ φρονέων ἐνορούσῃ, 486^b cf. Π 783
ὧς μὲν *Θρήικας* ἀνδρας ἐπώχετο *Τυδέος* υἱός,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
ὅν τινα *Τυδεΐδης* ἄορι πλήξειε παραστάς,
490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκφερούσασκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτερης ἵπποι

471 *FeFαδηκότες*] ἂδ. mss.; cf. vs. 98.

472 *χθόν' ἐκέκλιτο*] *χθονὶ κέκλιτο* mss.; Bentley *κεκλιὰτ* coll. II 68, fortasse recte; cf. § 119.

473 *τριστοιχί*] †, cf. *τρίστοιχος* μ 91, *μεταστοιχί* Ψ 358, 757.

475 ἐξ] *z*; quidam olim *ridicule*. || ἐπιδιφριάδος] †, cf. *ἐπιδιφριος* ο 51, 75. Quae pars currus significetur non constat, *z*; ἄντορος autem *habenae alligantur* E 262, 322. || *ἱμᾶσ'*] utrum *habenae* (ut Ψ 324) an, quod veri videtur similis, alia lora h. l. et vs. 499, 567 Θ 544 significentur, non liquet; vid. ad vs. 480. || *ἱμᾶσ' ἐδέδεντο*] -σι δέδ. mss.

476 *προπάροιθε*] prius interpretabatur Ar.; cf. § 318⁶. || *Διομήδῃ* ἔδειξε] -δεῖ δεῖξε mss.

477 οὗτός τοι] sic Ar.; cf. vs. 341.

478] damnat Heyne. || οὓς] sic Ar.; alii olim ὃν? || ἐπίφραυσκε] *πίφραυσκε* mss. In thesi produci nequit syllaba *πι-*, in arsi producta

est K 502 Σ 500 h. Merc. 540. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

480 λυ'] vix credibile videtur bigas noctu ita paratas adstitisse ut quovis temporis puncto conscendi et in hostem adigi posset; itaque verbum *λύειν* hic et vs. 498 non *iugo solvere* (ὡπὸ ζυγοῦ vel ὡπ' ἐξ ὀχέων) videtur significare ut alias (δ 35 etc.), sed *lora solvere*, quibus *z*; ἐπιδιφριάδος (vs. 475) vincti sunt equi.

484 ἐρυσθαίνετο] *φοινίσσετο* legisse videtur schol. Ar. Pac. 303 (item Suid.).

485 ἀσημάντοισιν] †, *non custoditis*, quibus deest *σημάντω*, cf. O 325.

486 αἶγεςσ' Eust.] αἶγαι mss. cett., cf. § 64.

489 πλήξειε Ar. mss.] alii olim *πλήξασκε*; cf. B 188, 198.

490 Ὀδυσσεὺς] notetur subiectum iteratum ex vs. 488; vid. ad A 191. || ἐκφερούσασκε] *ἐξερ.* mss.

- θεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖσ' ἐμβαίνοντες· ἄφ' ἧθεσκον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα 'νιχήσατο Τυδῆος υἱός,
 495 τὸν τρισκαίδέκατον μελιφθδέα θυμὸν ἀπέφρα 495^b = λ 203
 496 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη.
 498 τόφρα δ' ἄρα τλήμων 'Οδυσσεὺς 'λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν οὐμίλου
 500 τόξῳ ἐπιπλήσσαν, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο 'νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 'ροίξῃσεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίφρ.
 αὐτὰρ ὃ 'μερμήριζε μένων ὃ τι κύντατον ἔρδοι·
 ἢ ὃ γε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505 ἔνυμοι' ἐκφερούοι ἢ' ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
 ἢ ὃ γ' ἔτι πλεόνων Θρηίκων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 506 cf. E 673
 ἦος ὃ ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη 507^a = A 193
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 „νόστον δὴ μνησαι, μεγαθύμου Τυδῆος νιέ,
 510 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
 μή ποθί τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

497 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

497 Zen. Aristoph. om., Ar. —

493 ἐμβαίνοντες Cobet] ἀμβαίνοντες mss. Cf. Z 65 n 164. || ἀήθεσκον Hesych.] ἀήθεσσον vel -σαν mss., quae forma explicari nequit. Verbum †. || αὐτῶν] male quidam in schol. E 231 αὐτόν, i. e. *Ulixem*, recte autem Aelianus Hist. An. XVI 25 αὐτῶν ad νεκροῖσ' refert. Sed pronomen novicio more est usurpatum; γὰρ αὐτῆς tentavit Hoogvliet, sed αὐτῆ vox huc minus quadrat.

495 μελιφθδέα θυμὸν ἀπέφρα] imitatur Verg. Georg. III 495: *dulces animas...* reddunt. || ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

497 Οἰνείδαο] neglecto F. Cf. E 813.

498 ἄρα] ἄρ' ὁ mss. || 'λύε] vid. ad vs. 480.

499 σὺν ... ἤειρεν] cf. O 680; συναίρειν = συζευγνύναι, inter se colligare (quo facilius ambos simul regere possit); cf. συναήροος § 99, τετράροος v 81, παρήροος (vid. ad O 87) et Att. ζυνωρίς, et vid. Cobet Mnemos. 1875 p. 266 sq. (= Misc. Crit. p. 326 sq.). De stirpe verbi vid. § 256; Sittl coniecit σὺν

δ' ἱμάσιν ἔειρε, Fick σὺν δ' εἰρ' ἱμάντεσσι. || ἱμάσι] vid. ad vs. 475.

501 δίφροιο] *Rhesi* nimirum, cuius *currum* relinquit dum abigit *equos*.

502 'ροίξῃσεν] †, cf. ῥοῖξος II 361 i 315. || πιφάυσκων] vid. ad vs. 478.

503 κύντατον] superl. etiam h. Cer. 307, compar. saepius. || ἔρδοι] neglecto F; Bekker κύντατα Fέρδοι, Nauck τίνα κύντατα Fέρδοι.

504 δίφρον] vid. ad vs. 501.

505 ἔνυμοι' § 59] ἔνυμοι mss. Cum genitivo cf. ποδός vs. 490. || ἐκφερούοι] ἐξερ. mss. || ὑψόσ'] sic et ὑψοῦ Ar.; vid. ad vs. 465.

506 ὃ γ' ἔτι Nauck] ὃ γε τῶν C, ἔτι τῶν mss. cett.; vid. ad E 673. || Θρηίκων] cf. § 17.

507 ἦος § 323] ἔως mss.

511] suspectum est μή iteratum, quapropter Naber ἦν coniecit coll. τ 83 (olim potius αἶ κέν που vel αἶ κέν τις fuerit, vid. § 326). Nauck proseripsit vs. 510. || ποθί § 322] ποῦ.

- ὡς 'φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεῶς Φόπα φωνησάσης, 512 = B 182
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται 'κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέοντο θαῶς ἐπὶ νῆας Αἰαίων.
- 515 οὐδ' ἀλὰς σκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515 cf. N 10 Ξ
ὡς 'Φίδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδεὸς υἱὸν ἔπουσαν· 135 & 285 Hes.
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσεται πολλὸν ὄμιλον, Theog. 466
ᾧρσεν δὲ Θρηίκων βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
'Ρήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνοι' ἀνορούσας
520 ὡς 'Φίδε' χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι, [591
ῥιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον. 522 = Ψ 178 Ω
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς 522^b cf. II 491
θυνόντων ἄμυδις· 'θηέοντο δὲ μέγμερα Φέρρα, 523 cf. Σ 218
- 525 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἳ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν, 526^a = Σ 520 cf.
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρριξε Αἰὶ φίλος ὠκέας ἵππους, A 210
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇ' ἐτίθει, ἐπεβήσεται δ' ἵππων,
530 'μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄλῆκοντ' ἐπετέσθην. 530 = E 768 A 519
- 532 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄτε 'φώνησέν τε'
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 533 = B 79
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον Φερέω; κέλεται δέ με θυμός.
535 ἵππων μ' ὠκινόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 534 = δ 140
535 cf. h. Ap. 265

531 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

531 = A 520

534 Zen. om.

513 ἵππων ἐπεβήσεται] in recenti hoc carmine non *currum conscendere* significat ἵππων ἐπιβαίνειν, ut alias constanter (E 46 etc.), sed *equorum* (id est alterius equi) *dorsum*; item vs. 529 (cf. Eur. Rhes. 783 O 679 sqq. & 371). Ulixem autem alteri equo insiluisse e contextu est intellegendum. (NB. Deleantur quae in Enchir. dict. ep. p. LXI l. 1—5 hac de re sunt observata.) || ἐπεβήσεται] sic Ar., -σαιο mss. pauca; cf. § 152.

515 ἀλὰς σκοπιὴν Ar. A] ἀλὰν σκοπιὴν Zen. H², ἀλασκοπιὴν mss. cetera, quod monstri instar est. Probabiliter Nauck ἄλιον σκοπιὴν coll. vs. 324; Cauer ἀλαοῦ σκοπιὴν mavult. Redit locutio N 10 Ξ 135 & 285 Hes. Theog. 466.

517 *πολλὸν § 83] πολὺν mss.

518 Θρηίκων] cf. § 17.

519 ὕπνοι' § 59] ὕπνου mss.

522] ante vs. 520 collocabat Zen.

524 'θηέοντο]. Θηεῦντο mss., vid. § 7 et 191, et de syllaba Θη- correpta § 17.

528 sq. ἔναρα — ἐτίθει] onustis enim manibus equum conscendere nequit.

529 Ὀδυσῇ' ἐτίθει] Ὀδυσῃ τίθει mss., l. a. Ὀδυσῃε δίδου. || ἐπεβήσεται ἵππων] vid. ad vs. 513.

530 'μάστιξεν] sc. *Diomedes*. || ἵππων:] mss. complura Ὀδυσσεύς. Bentley ἑλάαν (ἐλάειν) coll. E 366 etc.; vid. A 519. || ἄλῆκοντ' (ε)] ἄλκοντε mss.

531] om. A C Townl.

- αὐτὰρ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε ἰδὲ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μὴ τι πάθωσι
 Μοργείων ὅχ' ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“
 540 οὐ πῶ πάν' Ἑφέροιο Ἑέπος, ὅτ' ἔρ' ἤλυθον αὐτοί.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο Ἑέπεσσι τε μειλίχοισι.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερόνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Φεῖπ' ἄγε μ', ὦ πολύναι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 ὅπως τοῦσδ' ἵππους ἔλαβον καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε' ἔορεν θεὸς ἀντιβολήσας,
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι Φεφαιότῃ ἡλίῳ;
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἔὼν πολεμιστής.“
 550 ἀλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους ἔφιδον οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ἔμ' ὁῶ δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα
 σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 555 „ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ῥεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἡέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσασθαι, ἐπεὶ ἦ πολλὰ φέρτεροί εἰσι.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
 Θρηῖκοι τὸν δέ σφι Φάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

536 [idē Nauck] καὶ ὁ mss.; cf. vs. 363.

538 κατὰ φρένα] μετὰ φρεσὶ Ar. (an l. a. ab Ar. memorata?) Townl.; cf. A 555 I 244 ω 353.

539 *ὅχ' ἄριστοι] ὥριστοι Ar. (cf. § 9), οἱ ἄριστοι mss.

540 Ἑφέροιο § 306] εἴρητο mss.

543 γερόνιος] cf. B 336.

544 μ'(οι)] cf. § 13.

545 τοῦσδ'] τοὺς D. || ἐλάβον Ar. mss.] λαβέτην Zen.; vid. § 115.

546 σφωε] sic Ar., σφῶι Zen., quod pro σφῶιν dici potuisse putabat. Dativo aegre caremus, quapropter Christ coniecit ἢ σφῶιν πόρε τις, nos *ἢ τίς σφ'(ε) ἔμ' ἔορεν. Cf. vs. 551.

547 *Φεφαιότῃ] -τε; mss.; requiritur accusativus.

548 ἐπιμίσσομαι] ἀναμ. Ixio.

551 ἔμ' § 92] ἔμμ' vel ἔμμ' mss.

552 *σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλεῖ] ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ mss.; cf. H 280. || σφῶι] σφῶε quidam noto errore.

556 κ'] γ' mss.

557 δωρήσασθαι] verbum finitum †, adi. verb. δωρητός dono placabilis I 526. || ἐπεὶ — εἰσι] quoniam dei multo sunt potentiores — quam quinam? Verba incommoda; nam contextus et loci paralleli non sinunt verti extant enim equi multo praestantiores.

558 νεήλυδες] vid. ad vs. 434. || ἐρεείνεις] ἔγορεῖς; Genēv.

560 ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δύο καὶ δέκα πάντας ἀρίστους. 560^b cf. π 251
τὸν τρισκαίδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.“ 563^b = H 386

ὥς Φειπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
565 καρχαλάων· ἕμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐν τιμητοῖσιν ἱμᾶσι 567^b = Φ 30
φάτνη ἔφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιφιδέα πυρὸν ἔδοντες·
570 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
'Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαίαι' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρὸα πολλὸν ἀπεννίζοντο θαλάσση
εἰσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρὸα πολλὸν
575 'νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575^b cf. IV 84
578 δέλπυφ ἐφρίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείον ἀφυσσόμενοι 'λεῖβον μελιφιδέα Φοῖνον.

576 εἷς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐν ξεστᾷς 'λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἑλαίφ

576 = δ 48 ρ 87
577 cf. ζ 96

561 τρισκαίδέκατον] quidam olim τετρακαίδ.
Cf. I 130.

562 διοπτῆρα] †; vid. ad vs. 451.

565 καρχαλάων § 191] -λόων mss.

566 Τυδεΐδew] forma novicia, vid. § 55.

567 ἱμᾶσι] vid. ad vs. 475.

572 ἰδρὸα § 77] ἰδρῶ mss. || ἀπεννίζοντο
§ 27] ἀπενίξ. mss.

573] ordinem quo corporis partes enume-
rantur vHervwerden iure mirum vocat. ||
λόφον] de humana cervice † (neque apud
poetas recentiores); vid. Apoll. lex. et ad

π 176. Cf. tamen καταλοφάδεια x 169.

574 ἰδρὸα § 77] ἰδρῶ mss.

575 χρωτὸς] cf. σ 172.

576 sq.] versus ex Odyssea desumptos
proscripsit Bergk : nulla in castris fuisse
balnea cum per se intellegitur tum e ver-
sibus proxime praecedentibus clare patet.
Cf. A 621 sqq.

576 'λούσαντο] 'λοῖσαντο? cf. § 295.

577 λίπ'] cf. § 13.

579 ἀφυσσόμενοι Ar.] -σάμενοι mss. plera-
que. Cf. Γ 295.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Μαυρίμμενος ἀριστεία (vs. 1—595). — Όμιλία Νέστορος καὶ
Πατρόκλου (vs. 596 sqq.).

- Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο 1 sq. = 1 sq.
ὠρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσι 2 = T 2
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
5 ὅτῃ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃς μεγαλήτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5-9 = O 222 sqq.
ἥ ῥ' ἐν μεσσήτρῃ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσθε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃς, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔφίσεας
εἴρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
10 ἔνθα στήσ' ἦνσε θεὰ μέγα τε δφεινόν τε 10* = E 784
ὄρεθ', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὥρσε Φεκάστῳ 11 cf. B 451
12 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι. 11^bsq. = F 151 sq.
15 Ἀτρεΐδης δ' ἐνόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγε 12 = B 452

- 13 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἔγενετ' ἢ ἐ νέεσθαι 13 sq. = B 453 sq.
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην εἰς πατρίδα γαίαν.
13 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —

1 sq.] imitatur Verg. Aen. IV 584 sq.
2 φάος § 71] φάως mss.
4 πολέμοιο τέρας] quid sit nescimus, sed
cf. E 593.
5] vid. ad vs. 806. || μεγαλήτεϊ] vid. ad O 222.
6 ἦσκε] ἔσκε mss. || ἀμφοτέρωσθε] -ροισι
Genov.

9 εἴρυσαν] ἔφρυσαν? vid. § 293.
11 ὄρεθ'] alla voce; adi. redit h. Cer. 20,
433. || ὥρσε Bentley coll. B 451 (E 139)]
ἔμβαλ' mss.
12 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.
15 ἐνόησεν Naber] ἐνόησεν mss. Dea cla-
mat, non rex.

- Ἀργεῖους· ἔν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν. 16^b = B 578
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 17-19 = Γ 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας sq.
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
 20 τὸν ποτὲ Φοῖ Κινύρης ἔδωκε ξεινήιον εἶναι, — 20^b = K 269
 'πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, — οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 εἰς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τούνεκά Φοῖ τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δῶδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ ἐφέικοσι κασσιτέραιο·
 κυάνειο δὲ θράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς φεκάτεροθ', ἴρισι φεφοικότες, ἅς τε Κρονίων 27^b = E 522
 ἐν νέφει ἐστήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετο ξίφος· ἐν δέ Φοῖ ἦλοι 29^a = B 45
 30 χρύσειοι ἴαμφαινον, ἀτὰρ περὶ κοιλὸν ἦεν
 ἀργύρεον; χρυσείοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλειτ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα γάλλεοι ἦσαν,
 ἐν δέ Φοῖ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐφέικοσι κασσιτέραιο
 35 λευκοῖ, ἐν δὲ μέσοισ' ἔεν εἷς μέλανος κυάνοιο.

16 ἐδύσετο Cant.] -σατο mss. cett.
 19 στήθεσιν] -σφιν? vid. ad M 401.
 21 'πεύθετο — κλέος] in parenthesi collocavit Christ.

23 ἔδωκε] ὄδωκε mss.

24 δέκα οἴμοι] hiatus vitiosus; vix praestat δέξ' ἔσαν οἴμοι. — Vox οἴμος, proprie via, semita, h. l. lineas sive strias, quibus thorax multicolor distinctus est, indicat (cf. nostr. baan), h. Merc. 451 cantilenae modos; cf. οἴμη § 74 (ubi vid.) etc., οἶμα II 752 etc., οἶμάω X 140 etc.

25 δῶδεκα] ἐνδεκα coniecit Naber, ut apte disponi possent colores; sed vulgatam defendi posse putamus, nam nisi fallimur poeta dicere voluit utrumque thoracis γυάλον habuisse strias fulvas sex ({}), intra has caeruleas quinque (|), albis striis decem (|) a fulvis seiunctas: {}|||{}|||{}|||{}|||{}|||. || χρυσοῦ καὶ ἐφέικοσι Bentley] χρυσοῖο καὶ εἷν. mss. || κασσιτέραιο] cf. Ψ 561.

26 κυάνειο ... ὀρωρέχατο] σμερδαλέοι ... ἐλι-

χωῶντο Aristoph. (cf. Aristoph. Vesp. 1033 Pac. 756).

27 ἴρισι] neglecto F; Zen. ἐρίδεσιν, Apoll. lex. et Hesych. ἴρεσιν. Heyne φεκάθεν ἴρισι, PKnight φεκάτεροθι ἴρισι.

28 νέφε' ἐστήριξε § 71] νέφεϊ στ. Ar. mss. (νέφει Vrat.), l. a. νέφει ἐστήριξε. || μερόπων ἀνθρώπων] de gen. vid. A 84. An *μερόπεσσι ῥηοτοῖσι? cf. B 285.

29 sq. ἦλοι χρύσειοι] cf. B 45.

31 χρυσείοισιν] cf. § 18 et 61. || ἀορτήρεσσιν] sic h. l. vocantur ligamenta quibus balteo annexa est vagina; ceteris locis singularis usurpatur (λ 609 etc.) ad ipsum balteum designandum, qui alias τελαμών dicitur (H 304 etc.).

33 πέρι ... ἦσαν] quidam olim περὶ ... ἦσαν (male).

35 λευκοῖ quidam olim] λευκοὶ Herodian. mss. metro invito; cf. § 14 et 59. || μέσοισ' ἔεν εἷς] μέσοισιν ἔην mss. Sic cum Herwerdeno (μέσοισ' εἷς ἦν) rescripsimus, ut verti

- τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο 36 sq. cf. E 739
 δφεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δφειμός τε Φόβος τε. 37^a cf. Γ 342
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ 37^b cf. O 119
 κυάνεος Ἰφιδέλικτο δράκων, κεφαλὰ δέ Φοι ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστρεφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ὄτετο τετραφάλῃρον 41 = E 743 cf. Γ 336
 ἵππουριν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἐνευε. 42 = Γ 337
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ, 43 = χ 125 cf. Γ 18, 338
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 ἰάμπ' ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τίουσai βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης. 46 cf. H 180
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφῳ ἐπέτελλε Φέκαστος 47 sq. = M 84 sq.
 ἵππους εἴ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν' αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 49 = M 77
 50 ῥῶοντ' ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶθι πρό. 49^b = O 530
 ῥοθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,

possit versus; nam in vulgata genitivus μέλας κυάνοιο nihil habet unde pendeat; Barnes μέσοισιν ζεις, quae vitiosa est adiectivi numeralis forma (vid. § 91). De forma ζεν cf. § 302. — Sed graviore vitio locum laborare putamus, quoniam plures umbones unus clipeus non recipit; nam licet Helbig Epos¹ p. 226 proferat imaginem clipei ante annos aliquot effossi, cuius centrum umbo protegit cinctus bullis minoribus, inde non sequitur etiam bullas illas umbilicos dici potuisse, cuius nominis ea est vis atque natura ut unus tantum, ut in ventre, sic in clipeo esse possit ὑμφαλός. Conieciamus *ζεν δὲ Φ(οι) ἔσαν λευκοῖο Ἰφιδέλικτο κασιγέτροιο (sc. κύκλοι), | ὑμφαλός ζεν μέσοισιν ἔην (ζεν) μέλας κυάνοιο, clipei similem atque thoracis (vid. ad vs. 25) ornatum fuisse rati.

36 sq.] ex E 739 sqq. interpolatos censet Christ, in scuto viginti bullis et uno umbone ornato locum idoneum simulacris Gorgonis et Terroris Metusque inveniri non potuisse putans. Quod argumentum non arguendum videtur (vid. ad vs. 35); Leaf τῷ pro τῇ vs. 36 coniecit.

36 Ἰφιδέλικτο] perperam producitur syllaba finalis.

37] Metus hanc imaginem qualem sibi

finxerint VIII saeculi homines docet Pausan. V 19 § 4, in arca Cypseli inter alia Agamemnonis cum Coone pugnam (A 248 sqq.) repraesentatam fuisse referens: Φόβος δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ ἄσπιδι ἐπεσιν, ἔχων τὴν κεφαλὴν λέοντος.

38 ἦν] ζεν? vid. § 302. || αὐτοῦ] sic Ar., αὐτῷ mss. nonnulla.

39 Ἰφιδέλικτο § 41] ἐλῆλκτο mss.

40 ἀμφιστρεφές] sic Ar., -στεφές mss. complura. Adi. †, inter se perplexae? || ἐκπεφυυῖαι] comp. h. Cer. 12 redit.

41 ἀμφίφαλον ... τετραφάλῃρον] vid. ad E 743.

43 δοῦρα Vrat. Eust.] δοῦρε mss. cett. Etiam Γ 18 μ 228 pluralem malumus, quamquam ibi δοῦρε ferri fortasse potest; cf. E 495 N 435, 616 II 139 Φ 115 λ 211 π 15 χ 125 et § 52.

45 ἐγδοῦπησαν] ἐκδοῦπησαν mss. nonnulla male. Ar. litteram γ metri causa insertam esse putabat.

46 τίουσai Fick] τιμῶσαι mss. Cf. χ 425 et § 165.

49 πρυλῆες] cf. E 744.

50] infinitus Graecorum clamor miros nos habet, vid. Γ 2—9 A 429—438.

51 μέγ'] sic Ar., μεθ' mss. complura non recte (vid. § 316^a), incommode vero est μέγα propter ὀλίγον vs. 52.

- ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὄρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑφέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄφιδι προϊάψειν. 55 cf. A 3
 Τρωες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀνύμονα Πολυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὅς Τρωσὶ θεὸς ὥς ἵετο δῆμῳ, 56 = r 3
 56^b = K 160
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον 58^b = ξ 205 cf. E 78
 60 ἡϊθέον τ' Ἀκάμαντ', ἐπιφείκελον ἀθανάτοισι.
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρε' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ 62 sq. cf. E 5 sq.
 62 sq. X 26 sq.
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκίοεντα,
 ὧς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισ' ἐφάνεσκε,
 65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 ἰάμφ' ὧς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 66^a = K 154
 οἱ δ', ὧς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 ὄγμον ἐλαύνουσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν, — τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει, —
 70 ὧς Τρωες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70 sq. = II 770 sq.
 ὀδύον, οὐδ' ἔτεροι μνάοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Φίσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὧς
 ὀϋνον. Ἐρῖς δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσοράουσα·
 οἷη γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισι,

53 sq.] de re cf. II 459.

54 μυδαλέας] †.

55 κεφαλὰς] sic Ar.; cf. A 3.

56] verbum e vss. praecedentibus sup-
 plendum, ut H 419 r 3; vid. etiam © 261
 sqq. Friedlaender tamen, suspicatus in
 ἐτέρωθεν latere aoristum passivum, αὖ νόσ-
 μθεν coniecit; minus longe a vulgata re-
 cedit *αὖτ' ἡγεσθεν. || θρωσμῷ] nonnisi locis
 parall. redit; significat locum ubi planities
 in collem assurgit. Vetustus autem poeta
 ita designasse videtur radices collis in quo
 Ilium erat aedificatum, recentiores vero
 quibus K et r debentur de quovis loco
 edito vocem adhibuisse.

57 Πολυδάμαντα D] Πουλ. mss. cett., cf. § 21.

62 οὐλῖος] †, malum sidus, Sirius, cf. E 5
 X 26. Sic Ar., alii olim αὐλῖος (Hesperum

interpretati), in his Apoll. Rh. IV 1630.

64 πρώτοισ' ἐφάνεσκε] -σι φάν. mss.

65 κελεύων] duri numeri; *-σιν ἐκέλετο?

66 τ' ἀστεροπὴ] τε στεροπὴ mss. pleraque;
 vid. ad vs. 184.

67 ἀμνητῆρες] † (ἀμῶν saepius, ἄμνητος T
 223). — Cf. Σ 550 sqq.

68 μάκαρος] de locuplete etiam α 217.

69 κριθῶν] genitivi forma novicia, cf. § 56;
 *πυρῶς ἢ κριθῶς? cf. τ 112. || δράγματα]
 δάργματα Hartel metri causa, vid. § 25.

70-83] cf. Verg. Aen. X 755-759.

71 ὀδύον... μνάοντ' § 191] δῶνον... μνώοντ'
 mss.

72 ὑσμίνῃ... ἔχεν] sic Ar., -νῃ... ἔχον mss.
 complura.

73 εἰσοράουσα § 191] -ρώουσα mss.

74 παρετύγχανε] comp. †.

- 75 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ Φέκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι Φεκάστω
77 δώματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πύχας Οὐλύμποιο.
84 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἤμαρ, 84 sq. = Θ 66 sq.
85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, 'πίπτε δὲ λαός·
ἤμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας 87^a cf. I' 34
τάμνων δένδρεα μακρὰ, Φάδος τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ, 89 cf. h. Ap. 461
90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ 'ρῆξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας. ἔν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον 'Οἰλῆα πλήξιππον.
ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων καταάλμενος ἀντίος ἔσθι· [118
95 τὸν δ' ἰδὼς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95^a = γ 386 cf. Θ
'νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ Φοι 'σχέθε χαλκοβάρεια, 95^b cf. II 739
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 97^b sq. = M 185
ἔνδον ἅπας 'πέπαλαντο' δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. sq. γ 399 sq.

- 78 πάντες δ' ἡτιάοντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρῳέεσιν ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι. 79 cf. δ 275
80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόστιμ' ἱασθεῖς 79^b = M 174 O 596
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδῃ γαίῳν, 81^b sq. = Θ 51 sq.
εἰσοράων Τρῳῶν τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν [363 § 268 O 437
χαλκοῦ τ' ἀστεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε. 83^a = δ 72 cf. T
78—83 Zen. om., Aristoph. Ar. — || 98 Apoll. Rhodius om.

75-77] cum vs. 45 sq. vix possunt con-
ciliari; vs. 75—83 del. PKnight.

76 σφοῖσιν] οἷσιν mss. nonnulla errore
pervulgato. || καθήατο Z] -εἶατο mss. cett. ||
ἦχι] sic Ar.

77 κάλ' ἐτέτυκτο] καλὰ τέτυκτο mss. Sed
fortasse poeta dedit *καλὰ τέτυκται ἄνᾱ, vid.
ad E 729.

78-83] damnarunt veteres ὅτι ψευδός. Non
omnes dei vituperant Iovis consilium, neque
ante vs. 183 Iuppiter adspicit proelium.

78 ἡτιάοντο § 191] -όωντο mss.

80 ὁ δέ] vid. ad A 191.

81 κύδῃ γαίῳν] vid. ad A 405.

82 εἰσοράων § 191] -οράων mss.

83 τ' ἀστεροπὴν L] τε στεροπὴν mss. cett.;
vid. vs. 66 et ad vs. 184.

84 ἦν] vid. ad Θ 66.

86 δεῖπνον] sic Ar., δόρπον Zen. G; cf.
vs. 730. Tempus meridianum significari recte
monuit Lehrs Ar.² p. 128, coll. Θ 66 sqq.;
vid. II 779.

88 Φάδος] †. Cf. § 41.

89 αἰρεῖ] εἰλε probabiliter Nauck; vid.
e. g. I' 35.

91 ἐν] ἂν vel ἐξ mss. nonnulla; cf. vs. 216.

92 Βιάνορα Ar.] Βηήνορα mss.; cf. § 5.

94 *καταάλμενος] κατεπάλμενος mss., vid.
Θ 85. Ahrens κατα-πάλμενος coll. T 351. ||
ἀντίος] ἀντίον Zen. Aristoph.; vid. ad Z 54.

96 στεφάνῃ] vid. H 12. || Φοι 'σχέθε]
ἔσχεθε Townl.

97 ἐγκέφαλος δέ] ἐγκεφαλόνδε Apollonius Rh.,
omisso quem non intellegebat versu 98.

98 'πέπαλαντο] 1. α. κελίητο (?) — Spitzner
κεκλίητο).

- καὶ τοὺς μὲν ᾿λίπεν αὖθι Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ ᾿βῆ Εἰσὼν τε καὶ ᾿Αντιφον ἐξεναορίζων,
 νῆε δὴ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω 102^a = M 95
 ἐν ἐνὶ δόφρῳ ἔοντε· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευε,
 103^a = E 160
 ᾿Αντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτὶ Ἀχιλλεὺς
 105 ᾿Ιδης ἐν κνημοῖσι ᾿δίδει μύσχοισι λύγοισι, 105^a = B 821
 ποιμαίνοντ' ἐπ' οἷσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων. *ad Arist. Aetia. 990.*
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος ᾿βάλε δουρὶ,
 108 cf. E 145
 Ἀντιφον αὖτ' οὕας ἔλασε ξίφε', ἐκ δ' ᾿ββαλ' ἔππων. 108^b = N 186 O
 420 cf. O 303
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλαε τεύχεα καλὰ
 γυγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 ἔφφιδ' ὅτ' ἐξ ᾿Ιδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέφαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι, 114^b = 175 P 63
 115 ἔλθων εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπέφρα·
 ἦ δ' εἴ περ τε τύχησι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναται· σφι
 χραίσμεμέν', αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει,
 καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην 118^b = x 150, 197
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς·

100 παμφαίνοντας] Ar. perperam cum voce χιτῶνας iungebat. || περιδύσε χιτῶνας] l. a. ab Ar. commemorata κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα. Vulgata sana esse vix potest; nam ut possit intellegi, περιδύσε (comp. †) significare debet *exuere* (λαποδύτης; vocem confert Duentzer), sed ratio fert ut *induendi* sensum hic ut ceteris locis verbum *dūse* coll. II 804, sed *solvendi* verbum hinc alienum videtur, etiamsi χιτῶνας non de veris tunicis sed de thoracibus interpreteris coll. N 439.

101 βῆ Ἴσον Zen.] βῆ ὅ' Ἴσον Ar. mss., quod Βήριον (sc. ἐξενάριζε) intellegebat Posidippus; vid. ad A 99.

103 ἐν § 315] εἰν mss. || ἔοντε Aristoph. L.] ἔοντα; mss. cett.

104 ὦ ὦ Zen. Apoll. lex., quam lectionem refelli versu 111, errorem autem e veteri litteratura natum videri, observabat Aristonicus (Aristarchus?).

105 δίδει Naber] δίδω mss.; cf. § 198. || μύσχοισι] †, vox *vitulum* apud posteros significat, hic vero adiectivi loco adhibita *tenerum* vel *lentum* valere debet. || λύγοισι] cf. i 427 x 166.

106 οἷσσι Fick] ὄεσσι mss.; vid. § 74.

108 κατὰ στήθος· ᾿βάλε] βάλεν χαλκήρεϊ mss. pauca.

109 αὐτ' οὕας Nauck] αὐτὸ παρὰ οὗς mss. hiatus intolerabili. Cf. § 72. || ἔλασε ξίφε' § 71] ἔλυσε ξίφει mss. Sed malumus *ξίφε' ἔλυσεν.

110 ἐσύλαε § 191] ἐσύλα mss.

112 ἔφφιδ' § 27] εἰδεν mss.

115 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

116 τε τύχησι] etiam τετύχησι (ut λελάχησι) legi posse putabat Ar.

117 χραίσμεμέν' § 125] -σμεῖν mss.

118] imitatur Verg. Aen. IV 72: *illa fuga silvas saltusque peragrat.*

119 ἰδρώουσα] neglecto F.

- 120 ὧς ἄρα τοῖς' οὐ τις ἰδύνατο χροισμῆσαι ἔλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοις' ἐφέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
νίεας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
- 125 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε' ἴλαβε κρείων Λαγαμέμνων
ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, δημοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους· 127^a = E 160
ἐκ γὰρ σφας χειρῶν ἠφύγον ἥνία σιγαλόεντα, 128^b = Θ 137
τὼ δ' ἐκνηθητήην· ὁ δ' ἐναντίον ὄρωτο λέων ὧς 129^b = r 164
- 130 Ἀτρεΐδης. τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφροο ῥουναξέσθην·
„ζώγρεε, Ἀτρεός νιῆ, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα. 131 = Z 46
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχου πατρὸς κειμήλια κεῖται, 132 cf. Z 47
χαλκός τε χρυσός τε πολύκητρός τε σίδηρος· 133 sq. = Z 48 sq.
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
- 135 εἰ νῶϊ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135 cf. Z 50
ὧς τῷ γε κλαίοντε προσηυδήτην βασιλῆα 136^a = X 90
μειλιχίοισι Φέπεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν· 137 cf. Φ 98
„εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἔστων,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγε
- 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν' ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς εὐφεικέα τίσετε λῶβην.“

121 Ἀργεῖοις' ἐφέβοντο] -σι φέβ. mss.

123 δαΐφρονος] κακῆφρονος Zen.; cf. vs. 138.

127 ἐν § 315] εἰν mss. || ἔοντε L²] -ντας mss. cetera; Aristophanem -ντε dedisse e vs. 103 veri simile fit. || δημοῦ... ἔχον] verba dubia. Ambo simul equos turbatos tunc ipsum cohibere conabantur? Alii: eodem curru vehi solebant (ut sit parenthesis), vix recte.

128 σφας § 92] σφρα; mss. || φύγον] sic Ar., φύγεν Townl.

129 ἐναντίον] sic Ar., alii olim -ος, vid. ad Z 54.

130 δίφροο] δίφρου mss.; versus ὁλοσπόνδεος; secundum veteres grammaticos; vid. § 2, 59, 76. || ῥουναξέσθην] vid. ad r 583.

131 ζώγρεε § 191] ζώγρει mss. || δέξε'(αι)] δέξαι mss.; vid. ad Z 46.

132 Ἀντιμάχου πατρὸς Zen.] Ἀντιμάχοιο

δόμοις mss. pleraque vitiose, vid. § 60 et ad v 424; ἄφνειου πατρὸς mss. pauca (ut Z 47), male, nam *nominatum* esse patrem docet vs. 138. Bentley Ἀντιμάχοιο πατρὸς, non recte, vid. ad Z 479.

135 ζῶν (ζῶα) Aristoph.] ζωού; mss.

136 προσηυδήτην] προσανυδήτην mss. pleraque. De termino -ήτην vid. § 195.

137 μειλιχίοισι Φέπεσσιν § 60] -οις ἐπέεσσιν mss. || ὅπ'] neglecta littera F, vid. § 41²⁶.

138 εἰ... δὴ] vid. ad A 61. || δὴ Ἀντιμάχοιο] synizesis vitiosa, vid. § 8; *δὴ ἄνδρός γε? || δαΐφρονος] κακῆφρονος Zen. (ut vs. 123), hoc loco fortasse recte.

139 sq.] de hac legatione vid. Γ 205 sqq.

140 ἀγγελίην] vid. ad Γ 206.

141 κατακτεῖναι] -κτάμεναι?

142 τοῦ Ar. mss.] οὐ Zen., σφοῦ alii, ut olim in pronomibus solebant errare.

- οἱ παρὰ Εἶλον σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 Φιέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. 169 cf. P 503
- 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170 cf. Z 237
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμινων.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ὥς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος· 174^b = P 244
- 175 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔφαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175 sq. = P 63 sq.
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει· 175^b = 114
 ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, 176 cf. Σ 583
- 178 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἱ δ' ἐφέβοντο. 178 = Θ 342
- 181 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος 181 sq. cf. δ 514 sq.
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 181^a cf. K 365
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδυκοέσσης 181^b cf. Z 327
- οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χειρσί. 184^a = ζ 281 cf.
 185 Φῖριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν· P 545 v 31
 „βάσῃ ἴθι, Φῖρι ταχεῖα, καὶ Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπε· 185 sq.^a = Θ 398 sq.
- ἦος μὲν χ' ὁράῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 187 cf. 202
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν, 188 = 203
 τόφρ' ἀναχωρεέτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω 189 cf. 204
- 190 μάρνασθαι δηλοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 190 sq. = 205 sq.

179 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων

Ἀτρεΐδα' ὑπὸ χειρά· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχε' ἔθνε.

180^b = II 699

179 sq. Zen. om., Ar. —; 180 etiam Aristoph.

166 παρὰ Naber] δὲ παρ' mss.; Fick δ' ἐπὶ fortasse recte, ob stare tamen videntur Z 433 A 372 (X 145).

167 ἐρινεὸν] cf. Z 433.

168 πόλιος § 74] πόλειος mss. || κεκληγῶς] -γγῶς? vid. § 223.

170 φηγόν] vid. ad E. 693.

173 νυκτὸς ἀμολγῶ] locutio obsoleta (*te-nebras* significari patet) reddit O 324 X 28, 317 δ 841 h. Merc. 7 h. XVII 7.

178 ὀπίστανον] vid. ad Θ 342.

179 πρηνεῖς] forma novicia, cf. § 73.

180 Ἀτρεΐδα(ο) G] Ἀτρεΐδεω mss. cetera; cf. § 55. || ἔγχε' ἔθνε] ἔγχεῖ θῆνεν mss.; cf. § 71.

181 ἔμελλεν] -λλον mss. complura.

183 *πιδυκοέσσης] πιδυέσσης mss.; vid. Eur. Andr. 116 et § 69. Adi. †, cf. πῖδαξ II 825, πολυπῖδαξ saepius.

184 δ' ἀστεροπὴν Ar. A¹ Townl.] δὲ στεροπὴν mss. cett.

185 Φῖριν] Φῖριδα? cf. § 66. || χρυσόπτερον] vid. ad Θ 398.

186 καὶ Nauck] τὸν mss. || ἐνίσπε] ἐνίσπες A, cf. § 149³³.

187 ἦος Nauck] ὄφρ' ἂν mss.; item vs 202 ε 361 ζ 259, cf. N 127 Ω 437. || χ' ὁράῃ § 191] κεν ὁράῃ mss.

189 ἀναχωρεέτω § 191] -ρείτω mss. || τὸν δ' ἄλλον] ἄλλον δ' αἶμα Nauck, item vs. 204.

190 δηλοῖσι] cf. § 17.

- αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε Φοι κράτος ἐγγυαλίξω 192 sq. cf. 207 sq.
κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας ἐνστέλμους ἀφίκηται 193 cf. P 454
δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 194 = 209 P 455
- 195 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν ἑμους ὠκέα *Ἔρις*, 195 sq. = O 168 sq.
'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὁρέων εἰς *Ἴλιον* ἱρήν. 196^a = O 237 P
ἡῶρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον, 677 cf. O 410
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι 197 = O 239
ἄγχι δέ F' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα *Ἔρις* 197^b = I 651
198 = A 366
199 = B 790
- 200 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200 = H 47
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι 201^b = δ 829
ἦος μὲν χ' ὁράης Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 202 cf. 187
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν, 203 = 188
τόφρ' ὑπόφεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι 204 cf. 189
- 205 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην 205 sq. = 190 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει 207 sq. cf. 192 sq.
κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας ἐνστέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 209 = 194
- 210 ἢ μὲν ἄρ' ὣς Φειποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα *Ἔρις*, 210 = O 425
Ἐκτορ δ' ἐξ ὁρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε, 211^b-214 = E 494
πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄρχετο πάντη, sqq.
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν, [Π 563
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215 = M 415 cf.
ἡρτύνθη δὲ μάχη, ὅτ' ἀντίοι ἐν δ' Ἀγαμέμνων 215^a = H 419
216^b sq. = 91 sq

192 ἄλεται] cf. § 150.
193 sq.] del. Lachmann; cum vs. 208 sq.
e libro P inserti esse videntur, falsa enim
nunc promittit Iuppiter, quoniam Troianos
hoc ipso die profigitatus est Patroclus.
193 κτεινέμεν' § 125] κτείνειν mss.
197 ἡῶρ' υἱὸν] vid. ad A 327 O 239.
199 *ἄγχι δέ F] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.
200 υἱὲ] § 17.
201] imitatur Verg. Aen. IV 268 sq. ipse
deum tibi me claro demittit Olympo | reg-
nator.
202 ἦος Nauck] ὁφρ' ἄν mss.; vid. ad
vs. 187. || χ' ὁράης § 191] κεν ὁράς mss.

205 δηίοισι] cf. § 17.
207 ἄλεται] cf. § 150.
208 sq.] vid. ad vs. 193 sq.
208 κτεινέμεν' § 125] κτείνειν mss.
210 ἀπέβη—*Ἔρις*] ἀπεβήσατο μακρόν' Ὀλύμ-
πον mss. pauca.
212 *ὀξέε] ὀξέα mss. || δοῦρε Harl.] δοῦρα
mss. cetera. Cf. E 495.
213 φύλοπιν] φυλόπιθ' cf. § 66. || αἰνὴν]
αἰπὴν Genev.; cf. O 369.
214 (ἐ)φελίχθησαν § 41] ἐλελ. mss.
215 δ' ἐτέρωθεν] l. a. δὲ καὶ αὐτοί.
216 ἡρτύνθη] ἡρτύνθη mss. || ἐν] ἐκ mss.
complura; cf. vs. 91.

πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

- ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 218 sq.^a = Ξ 508
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθε 218 = B 484
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐ κλειτῶν ἐπικούρων.
 Φιφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἥς τε μέγας τε,
 ὅς 'τράφ' ἐνὶ Θρηίκῃ ξριβόλακι, μητέρῳ μῆλων. 222^b cf. I 479
 Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοισ' ἐνι τυτθὸν ἐόντα 223^b = N 466
 μητροπάτωρ, ὅς ἔτικτε Θεανόα καλλιπάρηρον
- 225 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἥβης ξρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 αὐτόθι μιν κατέρυκε, 'δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα Φήν' 225^b cf. λ 317
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν 226 = Z 192
 σὺν δύο καὶ δέκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἶ Φοι ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περικώτῃ λῖπε νῆας ἑφίσας,
- 230 αὐτὰρ ὁ πεξὸς ἐὼν εἰς Φίλιον εἰληλούθει
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδ᾽ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθε.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 232 sq. = N 604
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ Φοι ἐτράπετ' ἔγχος, 232 = Γ' 15
 Φιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
- 235 'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 εἶλκ' ἐπὶ Φοὶ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
- 240 'σπάσσατο' τὸν δ' ἄορι 'πληξ' ἀνχένα, 'λῦσε δὲ γυῖα.

219 ἀντίος Zen. Aristoph.] -ον Ar. et mss. complura; vid. ad Z 54.

221] vid. ad A 9.

222 τράφ' ἐνὶ Buttmann] τράφη ἐν (ἐνὶ Li) mss.; cf. § 252. Christ τράφεν ἐν (cf. Γ' 201). || Θρηίκῃ] cf. § 17. || μῆλων] Θηρῶν Zen. male ex Θ 47.

223 Κισσεὺς Z] Κισση; mss. cett.; Menrad Κισσεῖας δὲ F' ἔθρεψε.

224 μητροπάτωρ] †. || ἔτικτε] τίκτε mss. || Θεανόα § 77] -νώ mss.

226 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

227 μετὰ κλέος] cf. N 364 r 415.

230 ἐὼν] alii olim ἰὼν, vid. ad λ 58.

231 Ἀτρεΐδ᾽ § 55] -δεω mss.

233] in schol. legitur observatio futilis, ceteris Iliadis locis pugnantes primo non secundo ictu vincere.

234 ζώνην] vid. B 479. Non recte Ar. hic ζωστήρα interpretabatur (cf. Lehrs Arist.² p. 123). || θώρηκος ἔνερθε] in ima thoracis parle.

237 μόλιβος] †, cf. μολύβδαινα Ω 80; PKnight μόλιβος.

238 τό] sc. ἔγχος, quod e voce αἰχμῇ eliciendum est (cf. vs. 233).

239 εἶλκ' ἔλκ' mss. || χειρὸς] sc. Iphidamantis.

- ὥς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν 'κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτροῦς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, Φαστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίνης, ἧς οὐ τι χάριν 'Φίδε, πολλὰ δ' ἔδωκε —
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς 'δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
245 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ Φοι ἄσπετα 'ποιμαίνοντο —
δὴ τότε Φ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρηξε,
'βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν, 248^a = E 95
πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερὸν ῥά Φε πένθος
250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
'στῇ δ' εὐρᾶς σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον, 251^a = O 541
'νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἐνερθε,
ἄντικρυς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή. 253 cf. τ 453
253^a = E 100
'ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 253^b cf. ψ 821
254 = A 148
255 ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο, 255^b = H 263
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὃ Φιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον 257^b cf. M 371
εἶλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεε πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
260 οὔτασσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, 'λῦσε δὲ γυῖα 260 = A 469
τοῦ δ' ἐπὶ Φιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆμ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον 'Αφιδος εἶσω. 263^b cf. Γ 322
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 264 sq. = 540 sq.
264^b = A 231
265 ἔρχετ' ἑορὶ τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι, 265^b = N 323
ὄφρα Φοι αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

241 χάλκεον ὕπνον] cf. Verg. Aen. X 745 sq. et σιδήρεος θυμός, -ον ἦτορ, -η κραδίη X 357 Ω 205 δ 293 etc.

242 οἰκτροῦς, ἀπὸ] Nauck οἷος ἄτερ coniecit. || Φαστοῖσιν] nonnisi r 192 rehit.

246 Φ' Nauck] γ' mss.

249 πρεσβυγενῆς] ἦ.

251 εὐρᾶς] hic et versu parallelo; ἐκ πλαγίου (a latere) interpretantur.

253 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

254 δ' Δ²] ε' mss. cett.

256 ἀνεμοτρεφὲς] cuius lignum firmavit ventorum quassantium vis. Adiectivum non-

nisi O 625 rehit, ubi maris est epitheton.

257 ὄπατρον] de hoc adi., quod M 371 rehit, vid. ad B 765.

258 εἶλκε] ἔλκε mss. || αὐτεε § 191] -τε mss.

260 *οὔτασσε] οὔτησεν mss., cf. § 150.

261 τοῦ δ' ἐπὶ Bentley] τοῦ δ' ἐπ' mss.

262 sq. νῆες... ἀναπλήσαντες] νῆες... -σαντες verum videtur.

263 ἔδυν] ἔξαν mss. complura.

264 ἐπεπωλέετο § 191] -λέετο mss.

266 ἀνήνοθεν] Ar. ἐνήνοθεν? vid. q 270. De verbo cf. B 219. || ὠτειλῆς] vid. A 140.

- αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, 'παύσατο δ' αἶμα, 267^b = 848
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι 'δύνον μένος Ἀτρεΐδαο,
 ὥς ὅτε κ' ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὀξὺ γυναιῖκα,
 270 δριμύ, τό τε προΐεισι μογροστόκοι Εἰλείθυιαι, 270cf. II 187 T 103
 271 "Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδίνας ἔχουσαι. h. Ap. 97, 115
 273 εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε 273 sq. = 399 sq.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν' ἥχθετο γὰρ κῆρ. 274^a = E 327
 275 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς 275 sq. = 586 sq.
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, P 247 sq.
 ὕμεις μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι 275 = Θ 227
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς 276 = B 79
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“ 279^b cf. T 168
 280 ὧς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280 sq.^a cf. P 624
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀΐκοντ' ἐπετέσθη· sq.
 στήθεα δ' ἥφριζον, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη, 281^b = E 366
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
 "Ἐκτῶρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα, 284 cf. Ξ 440
 285 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο μακρὸν ἀύσας· [sqq.
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 285-287 = O 485
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θουρίδος ἀλκῆς. 285 sq. = O 424 sq.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὅχ' ἄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε 285 cf. Θ 172
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθύς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους 286 sq. = Θ 173 sq.
 290 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρσῃθε.“ 287 = Z 112
 ὧς ἔειπὼν ὤτρυνε μένος θυμὸν τε Φεακίστου. 288^b cf. E 285
 291 291 = E 470

272 ὧς ὀξεῖ' ὀδύναι 'δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.

269 ὧς Cobet] ὧς δ' mss.; vid. ad vs.
 272. || ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss.

270 μογροστόκοι] epitheton obsecrum (-τόκος;
 an -στόκος?) redit II 187 T 103 h. Ap. 97, 115.

271 ὠδίνας] † (ὠδίνω A 269 i 415 h. Ap.
 45). || ἔχουσαι] moderantes; cf. a 53.

272] deleuit Cobet. Ferri nequit ultima
 syllaba vocis ὀξεῖαι elisa, nominativi enim
 in -αι vel -οι exeuntes non decurtantur
 elisione; Bentley ὀξεῖ' ὀδύνῃ δύνει, quam
 coniecturam suadet versus 398 sed damnat
 vs. 268.

274 ἐλαυνέμεν'] -νειν mss. nonnulla; cf.
 § 125.

275 γεγωνώς] cf. § 260.

277 ὕμεις § 92] ὕμεις mss.

278 φύλοπιν] -λόπιδ' ? cf. § 66.

281 ἀΐκοντ' (εἰ) ἄκοντες mss. pleraque.

282 *στήθεα δ' ἥφριζον] ἄφρην δὲ στήθεα
 mss. metro horrido. Nauck στήθεα δ' ἀφρῖσαν,
 Christ στήθεα δ' ἀφρεῖτην; paulo lenior vi-
 detur nostra correctio, cf. Soph. El. 719.
 Verbum ἀφρῖζω (ἀφρέω) †.

288 ὅχ' ἄριστος; PKnight] ὠριστος; mss.
 Cf. § 9.

290 ὑπέρτερον] -ροι Ar.; cf. κῦδος ὑπέρτερον
 victoriae gloriam M 437 O 491.

291 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

- ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἔπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ λέοντι,
ὧς ἔπ' Ἀχαιοῖσιν ὅσ' εἶ Τρῶας μεγαθύμους
295 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῳ Ἰῖος Ἄρηι.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεισ' ὕσμινη ὑπεραίει Ἰῖος ἀέλλη,
ἣ τε καταλλομένη Φιοφειδέα πόντον ὀρίνη.
ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δεύτατον ἐξενάριξε
300 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε Φοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢδ' Ἀγέλαον
Ἀῖσυνόν τ' Ὡρόν τε καὶ Ἰπτόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὅ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
305 πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στρυφελῆξῃ
ἀργεστιά Νότοιο, βαθείῃ καίλαπι θύων —
πολλὸν δὲ τροφί κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκιδνάται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο Φιωῆς —
ὧς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορὶ δάμαντο λαῶν.
310 ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα Φέργ' ἐγένοντο,
καὶ νύ κεν ἐν νήεσσ' ἔπεσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
„Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

295^b = N 802 9
115 cf. M 130 P 46
296^b = N 156 X 21

299 cf. E 703

300 = O 216

305 sq. cf. P 334
sq.

310 sq.^a = O 130
sq.

314^a = P 179 γ
233

292 πού τις] *τίς ποθι? cf. § 322.

297 ὑπεραίει] sic Ar., alii olim ὑπὲρ οὐρεος.
Adi. ὑπεραῆς ἦ.

298 *ὀρίνη] -νει mss.

299 δεύτατον Naber] δ' ὕστατον mss., cf.
E 703.

300 ὅτε — ἔδωκε] βροτολογίῳ Ἰῖος Ἄρηι
(= vs. 295) A.

301] vid. ad A 9. || Ἀσαῖον] Ἀσσαῖον Fick
(propter Assi urbis nomen).

305 νέφεα Ζέφυρος] Ζέφυρος νέφεα L Z
Strab. I p. 29, quod praefert Christ.

306 βαθείῃ] βαρεῖν Nauck, quod tamen
adi. de procella usurpatum non invenitur,
vulgata autem coll. A 747 i 144 videtur

posse defendi. || θύων Nauck] τύπτων mss.

307 τροφί] †, spissum; vid. τροφοίς O 621
γ 290 et ad e 388.

308 πολυπλάγκτοιο] hic transit., alias (q 425
etc.) de ipsis errantibus dicitur.

309 καρήαθ'] cf. § 82. Fortasse κάρηνα fuit
olim, cf. vs. 158, 500.

310 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || Φέργ' ἐγένοντο]
ἔργα γένοντο mss. pleraque.

311 νήεσσ' ἔπεσον] -σαι πέσον mss.

313 τί παθόντε] Atticum loquendi genus
nonnisi ω 106 redit.

314 ἴστασο] Zen. Ar. ἴσταο? vid. K 291.

315 εἴ — Ἔκτωρ] l. a. εἴ κεν Τρῶες <ἀγανοὶ
Ludwich> νῆας ἔλωσι.

- „ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλλα μίνυνθα
 ἥμων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δόμεναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμιν.“
- 320 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320 cf. 143
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολλίονα τοῖο Φάνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἵασαν, ἐπεὶ πολέμοι' ἀπέπανυσαν
 τὼ δ' ἂν ὅμιλον ἰόντε 'κυδοίμεον, ὥς ὅτε ἀκάρῳ
- 325 ἐν κυσὶ θηρητῆρσι μέγα φρονέοντε πέσσητον' 325^b = M 447
 ὥς ὅλεκον Τρωῶας πάλιν ὁρμένω' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ,
 νῆε δύω Μέροπος Περκασίου, ὃς περὶ πάντων 329-332 = B 831
 330 Ἰφείδεε μαντοσύνας, οὐδὲ Φοῦς παῖδας ἔασκε sqq.
 στειχέμεν' εἰς πόλεμον φθισήνορα' τὼ δέ Φοι οὐ τι
 'πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα'
- 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰπείροχον ἐξενάριξε.
 ἔνθα σφιν κατὰ Φῖσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἕξ Ἰδης καθορῶν τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδέος νιὸς Ἀγάρστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχύον οὐδέ Φοι ἵπποι
- 340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340^b = I 537

317 sq. ἀλλὰ — ἦδος] *sed non diu prodesse poterimus nostris*, cf. A 576 Σ 80 etc.

318 ἥμων § 92] ἡμῶν Eust., ἡμίων mss. cett. || ἦδος] sine F, cf. § 41³.

319 βόλεται Ar.] forma suspecta, vid. tamen (α 234 et) π 387 et § 259; βούλεται mss. pleraque metro invito. Praeterea displicet, licet aliis quoque locis multis sit obvia, syllaba -σι ope litterae mobilis in thesi producta; vid. § 30. Utrumque incommodum vites scribendo Τρωσὶ κράτος δόμεναι δὴ (melius πολὺ) βούλεται, sic tamen -σι κρ. in pede 1° suspitione non caret, vid. § 25. || δόμεναι § 125] δοῦναι mss.

323 εἵασαν ... ἀπέπανυσαν] -σεν...-σαν Lips., -σεν...-σεν D H. || πολέμοι' § 59] -μου mss.

325 θηρητῆρσι] θηρητῆροι l. a. in schol.,

θηρευτῆσι mss.; cf. M 41. Vox θηρητῆρ apud Hom. compluribus locis extat, -τής nonnisi his duobus invenitur.

326 πάλιν] e fuga denuo in hostem conversi, ut explicant schol.

327 ἀσπασίως] vid. ad Σ 270.

328 ἀνέρε δῆμου] cf. B 198.

329] Meropis filii sunt *Adrastus* et *Amphius* (B 830), quorum ille etiam Z 63 occiditur.

330 Ἰφείδεε] ἦδεε mss. || οὐδὲ Φοῦς] οὐδ' εἰς; mss. male. Cf. B 832.

331 στειχέμεν' § 125] -χειν mss.

333 κλειτὸς] κλυτός; mss. pauca metro invito.

334 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

339 οὐδέ οἱ H] οὐ γὰρ οἱ mss. pleraque, l. a. οὐδὲ γάρ.

340 ἀάσσατο § 287] ἀάσατο mss.

- τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς 341^a cf. A 227
 'θῦνε διὰ προμάχων, ἥρος φίλον ὤλεσε θυμόν. 342 = r 412
 Ἔκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στήθεα, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 342^a cf. E 250
 κεκληγῶς· ἄμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες. 343^b sq. = E 590 sq.
 345 τὸν δὲ Φιδῶν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345 = E 596
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεον ἐγγὺς ἐόντα· 346 = γ 163 cf.
 „νῶιν δὴ τότε πῆμα κυλινδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ· I 201 A 464
 ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“ P 484 γ 355
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος, 348 = X 231
 350 καὶ βάλειν οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφι, 349 = Γ 355
 ἄκρην κακὰ κόρουθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκὸς, 350^a = N 160
 οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν Φοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. 353^b = A 72
 Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκετο δ' ὀμίλῳ, 354^b = Π 813
 355 'στῇ δὲ γυνὴ ἐριπὼν καὶ δράξατο χειρὶ παχείῃ 355 cf. E 309
 γαίης· ἀμφὶ δέ F' ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 355^a = Θ 329
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν 356 = E 310
 τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι Φοι κατεφίσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ εἰς δίφρον ὀρούσας
 360 ἐξέλασ' εἰς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360^b = Γ 360
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 361 = K 369
 „ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύνον ἦ τέ τοι ἄγχι 362-367 = r 449
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, sqq.
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν εἰς δοῦπον ἀκόντων. 363^b cf. E 344
 365 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ ποθί τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιφίσομαι, ὅν κε νικήω.“

356 (immo 355 et 356) Zen. om., Aristoph. Ar. —

- 342 ἥος § 323] εἴως mss.
 344 κεκληγῶς] *γγῶς? vid. § 223.
 345 ῥίγησε] ἐνόησε mss. pauca (cf. vs. 599).
 348 στάομεν § 122] στίωμεν vel στέομεν
 mss., sed analogia poscit α, cf. ἐσταύτος et
 vid. § 17. || μένοντες] μένοντε Zen. Cf. P 721.
 353 τρίπτυχος] † (δίπτυχος) saepius, vid. ad
 v 224).
 355 *δράξατο] ἐρείσατο mss.; cf. E 309.
 356 F' vHerwerden] cf. E 310 A 417.
 358 κατεφίσατο § 201] καταείσατο mss. ||

- γαίης] γαίη mss. pauca, quam lectionem pepe-
 risse videtur error formam verbi a φείδο-
 μαι repetentium.
 359 ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Aristarchum scri-
 psisse putat LaRoche coll. E 697.
 363 ἐρύσατο § 164] sunt qui αὐ σε φερύ-
 σατο (periculo subduxit) praeferant.
 365 ἐξανύω] cf. § 147.
 366 ποθί § 322] ποῦ mss. || ἐστι l. a. εἴη.
 367 νῦν] νῦν δ' D. || ἐπιφίσομαι § 201] ἐπι-
 είσομαι mss. || νικήω § 122] νικήω mss.

- ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνκόμοιο, 369 cf. Γ 329
 370 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξᾳ ῥιπαίνεται, ποιμένι λαῶν, 370 cf. Ε 97
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Φίλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφον ἰφθίμοιο
 ἦνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 375 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλκε 375^a = X 112
 καὶ ῥάλεν, οὐδ' ἄρα Φοι ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς, 375^b = N 583
 376^b = E 18 Π 480
 ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδὸς· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα Φηδὺν γελάσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος Φέπος ἧῦδα·
 380 „βέβλησ', οὐδ' ἄλιον βέλος ἐξέφυγ'· ὥς ὄφελόν τοι
 νεῖατον εἰς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι. 381^a = E 857
 οὐτῶ κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρόκασι, λείονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 384 = E 286
 385 „τοξότα, λωβητὴρ, κέρα' ἀγλαῆ, παρθενοπῖπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθῆης,
 οὐ κέν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί· 387^a cf. Γ 54
 387^b = X 246
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτῶς.

368 ἐξενάριξε(v)] sic Zen., -ζεν Ar. A.

371 ἀνδροκμήτῳ] † (πολύκμητος saepius). ||
 τύμβῳ] ἔργῳ C.

372 δημογέροντος] cf. Γ 149.

374 ἦνυτ' αἶνυτ' mss.

375 πῆχυν] sic media arcus pars, ubi cornua in unum sunt iuncta (cf. A 110), etiam N 583 φ 419 dicitur. || ἀνείλκε] ἀνέλκεν A.

376 [Φοι Bentley] μιν mss. (de producto μιν vid. ad E 385).

377 ταρσόν] *pedis plantam*; nonnisi vs. 388 redit; alia vox est ι 219.

378 κατέπηκτο] forma insolita (cf. § 241); vHwerwerden κατεπήχθη, Nauck γαίῃ ἐνεστήρηκτο coll. Φ 168.

380 βέβλησ' § 117] βέβλη' H, βέβληαι mss. cetera. || ἐξέφυγ' ἔκφυγεν mss.

385 τοξότα] †. cf. τοξεντής Ψ 850. || κέρα'(ι) § 72] κέρα Ar. Alexio A, κέρα (plur.) mss. multa. Vocem κέρας *arcum* interpretabatur Ar. („Aristoteles" cod., corr. Spitzner), me-

lius glossographi *cincinnum* (cf. πλοχοῖ P 52), item Iuvenalis XIII 165 *madido torquentem cornua cirro*. Vid. Γ 55. Sic Archilochus κεροπλάστην appellavit iuvenem delicatulum fr. 59 Bergk (schol. Ω 1), quales homines βοστρούχοισι γαύρους appellat idem fr. 60; hinc autem fluxit lusus in Theoc. Syring. 3, vid. praeterea Helbig Epos¹ p. 166. Plane vero ridicule Aristoteles (vel quisquis fuit) apud Eustathium et in Et. M. 531,29 contendit voce κέρας indicari τὸ αἰδοῖον; qui tamen suos sectatores invenit, vid. Meleagri epigramma 5. || παρθενοπῖπα] †, l. a. παρθενοπῖα (= παρθένοις λοιπῶς? an a verbo ὀπιῶω?). Ducta est vox a verbo ὀπιπεύειν; vid. τ 67 et ad A 371.

386 δὴ ἀντίβιον] vid § 8 et vs. 138. || *πειρηθῆης] -θείης; mss.

387 οὐ κέν § 326] οὐκ ἔν mss.

388 ταρσόν] ταρσῷ Apoll. lex. — De voce vid. ad vs. 377.

- οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῦ.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὁξὺ βέλος πέτεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες τ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ξερύθων
 395 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἥδ' ὀρνυαῖες.
 ὧς' φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν 396^b = E 72
 ἔστη πρόσθ'. ὃ δ' ὕπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς εἶλκ', ὀδύνῃ δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγρινή·
 εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡμιόχῳ ἐπέτελλε 399 sq. = 273 sq.
 400 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν', ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 ῥώθῃ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδ' ἔτι τίς φοι
 Ἀργεῖων παρέμεινεν, ἐπεὶ τρόμος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 403 sq.^a = ε 464 sq.
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶνε φέβωμαι 403 = P 90 Σ 5
 R 343 etc.
 405 πληθύν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶνε φαλώω
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 φοῖδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο, 407 = P 97 Φ 562
 X 122, 385
 ὃς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρῆ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον.“ [sq.
 ἦος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 411 sq.^a = P 106
 411 = A 193

390 κωφόν] *obtusum*. Maris tacita unda dicitur κωφόν Σ 16, terra quae non exaudit Ω 54 (homo surdus h. Merc. 92).

391 ἄλλως] *nullo magis*. Aliter adhibitum est adv. loco simillimo P 99. || ἐπαύρη Ar. mss.] l. a. -ρω.

392 πέτεται Eust.] *πίλεται* mss. cett., quod propter praepositionem ὑπό vix potest ferri. Cf. P 99. || αἶψα] *ἄνδρα* Ar.

393 ἀμφίδρυφοί] cf. B 700.

394 τ'] δ' A¹. || ξερύθων] verbum redit Σ 329 (ἐρυθρός passim).

395 οἰωνοὶ — γυναικες] cf. vs. 162. || πλέες] cf. B 129 et § 87.

397 ὠκὺ] l. a. ὁξὺ apud Eust., quod de telo vulnere iam inhaerenti aptius, ideoque fortasse recipiendum; vid. praeterea vs. 392.

400 ἥχθετο γὰρ κῆρ] l. a. ὠκίας ἵππου.

401 ῥώθῃ] οὐδ' ἔτι τίς φοι] οὐδέ τις αὐτῷ mss.; Hoogvliet correxerat οὐδ' ἔτι φοι τις.

402 τρόμος Duentzer] φόβος Ar. mss.; vid. lectio Zenodoti Σ 247 T 14 et quae adnotavimus ad O 327.

403 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς ὃν mss. (vitiose pro φόν). Bentley *φείπε* *φόν* (immo *φείπεν ἐφόν*) coll. M 60, 210 al., sed praepositione abicienda non videtur; Heyne *ἔφη πρὸς φόν*. Vitium locis parall. reddit. Lenior videtur correctio quam adhibuimus quam altera nostra coniectura *, *φείπε* δ' ἄρ' ὀχθήσας πρὸς φόν etc., quamquam huic favent versus P 200, 442 ε 285, 376.

409 χρῆ PKnight] *χρεῶ* (*χρεῖω* G L) mss.; vid. § 8.

411 ἦος § 323] *ἔω*; mss.

- τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν,
 'Φέλσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 415 σεύωνται, ὃ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415^b = Φ 573
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένουσι,
 ἀμφὶ δέ F' αἰσσοῦνται, ὅπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων 417^b = M 149
 γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δφεινόν περ ἐόντα
 ὧς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 420 Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀνύμονα Διοιτίην
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθ' ἐπιάλμενος ὀξεί δουρί, 421^b = E 336
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰξάντα 423 cf. γ 401
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 'νύξεν, ὃ δ' ἐν κοινήσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ. 425^b = N 508, 520
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί, 426^a = E 148
 αὐτοκασίγνητον ἐυφενέος Σώκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος 'κλε, Φισόθεος φῶς
 'στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε 429^a = A 496
 430 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἡδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπέυξαι Ἰππασίδησι,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀποφράς,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“ 433 cf. M 250 II
 ὧς Φειπῶν F' οὔτασσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην. 434 = P 43 cf. Φ 400
 434^b-436 = Γ 356 sqq.

413 δ' ἐν] δὲ Nauck. || τιθέντες] δὲ ἔσαν Zen.

414-418] imitatur Verg. Aen. X 707 sqq.

415 σεύωνται] -οντα mss. nonnulla.

417 δέ F' vHerwerden] δέ τ', τε, τ' mss. Cf. E 310 A 356. || ὅπαι] interim, item M 149 et ὑπὸ γ 380.

421 *ὑπερθ' ἐπιάλμενος] -θεν ἐπιάλμενος vel -θε μετ' αἰλόμενος mss. || δουρί] l. a. χαλκῷ.

422 Ἔννομον] Ὀρμενον mss. nonnulla.

423 αἰξάντα] αἰσσοῦντα mss. multa.

424 πρότμησιν Ar. mss.] †, umbilicum; cf. τομή A 235. L. a. πρόσμηνιν (aut πρόσμηνιν).

425 ἀροστῶ] palma? Incertae originis vox nonnisi locis parall. redit.

426 ὃ δ'] vid. ad A 191.

427 ἐυφενέος] ἐυφηνέος mss. lingua invita. Veram lectionem Rhianus et Aristophanes

habebant Ψ 81, et hoc quoque loco eos habuisse statuit Nauck (Aristoph. Byz. p. 50); recte autem Clearchus in Glossis docuit ex ἐν- et ἄφερος formatum esse adiectivum ἐυφηνής, quod extat etiam in titulo Thasio (Bechtel Ion. Dial. II 13); cf. κατηρεφής ὑπὴνμος etc. § 21. Vitiosam vero lectionem -γενέος imitati sunt poeta h. Ven. 94 et 230 (cf. Eur. Ion. 242 Hel. 136), Pseudo-theocrit. XXVII 41.

430 ἅτ' ἢ τ' mss.

431 Ἰππασίδησι] l. a. -θεν, cf. § 52.

432] intempestivam in hoc rerum discrimine spoliolum fieri mentionem observavit Ar.; Heyne versum del., Fick pro τεύχε' coniecit θυμῶν. || ἀποφράς § 150] ἀποφράς mss.

434 *F'] addidimus. Cf. τ 452. || *οὔτασσε] οὔτησε mss., cf. § 150.

- 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαινηῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρὸ' ἐφέργαθεν, οὐδέ F' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
'γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ Φοι οὐ τι βέλος κατὰ καίριον ἤλθε,
440 ἅψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔφειπε·
„ἃ δΦείλ', ἣ μάλα δὴ σε κινάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἣ τοι μὴν ἔμ' ἔπανσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν 443 = E 652
ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἔμῳ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα 444^b sq. = E 653
445 εὗχος ἔμοι δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.“ sq.
ἣ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ 'πῆξε 447sq. = C 258sq.
ᾧμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 447^b-449^a = E 40
'δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπηύξατο διὸς Ὀδυσσεύς· 449 cf. N 373 Y
450 „ῶ Σῶχ', Ἰππᾶσου νῖε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450 cf. B 23
'φθῆ σε τέλος θανάτοιο κινήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἃ δΦείλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
ᾧμεσται Φερύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες. 454^a = X 67
455 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτερίσουσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455^b cf. X 336
ὥς Φειπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς εἴλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·

435 διὰ] cf. § 22.

436 ἡρήρειστο] -ριστο H fortasse recte;
vid. § 135.

437 πλευρῶν] neutrum, cf. A 468 q 232;
alias est πλευράς -ῆσι, Y 170 Ψ 716 Ω 10
h. Merc. 157. Cf. παρειά-παρειῶν (παρήων)
Ω 794 etc. et vid. § 56. || χρὸ' ἐέργαθεν
L] χρὸα ἐργαθεν Zen. et mss. cetera, χροὸς
ἐργαθεν Ar.; vid. ad E 337. || *F'] τ' mss.;
vid. ad A 315.

439 ὃ Φοι] ὅτι C. || βέλος] sic Zen., τέλος
Ar. A. — Aristarchus iungebat τέλος κατὰ
καίριον, subiectum τὸ ἔγχος; mente supplens;
damnabat autem lectionem Zenodoti, non
enim iactu sed ictu vulneratum esse Ulixem;
atqui hasta, quae torqueri solet, tum quo-
que βέλος dici posse videtur cum quis in
pugna stataria ea percutitur. || κατὰ καί-

ριον] sic Ar., κατακαίριον mss. complura. De
voce καίριον vid. ad A 185.

442 μὴν § 18] μὲν aut μέν ῥ' mss.

445 κλυτοπόλῳ] vid. ad E 654.

451 τέλος] sic Ar., βέλος; Zen. male. Cf.
vs. 439.

452-455] del.' Fick, ab Ulixis undique
nunc circumventi persona alienos ducens.

453 καθαιρήσουσι] *compriment*; cf. l 426
ω 296.

454 ᾧμεσται Wackernagel] ὀμησται Ar.
mss. || ἐρύουσι] sic Ar., ἐρύσουσι mss. multa,
ἐρυοῦσι Alexio. Cf. § 147.

455] del. PKnight. || ἔμ' εἴ κε Ar.] ἐπεὶ
κε mss. || κτερίσουσι § 147 et 210] κτεριοῦσι
mss. || γε Spitzner] με mss.; ferri tamen
fortasse poterat pronomen iteratum.

457 εἴλκε] ἔλκε Ar. L.

Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
ἀίσσων ἔφῳ ἔρχε' ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

484^b = N 514 cf.
A 588 P 511, 615
9 525

- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρον σάκος ἥντε πύργον,
'στῇ δὲ παρ' ἔξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήμιος ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, ἥος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

485 = H 219
486^b cf. P 729

Αἴας δὲ Τρώεσσ' ἐπιάλμενος εἶλε Δόρυκλον

- 490 Πριαμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἡδὲ Πυλάρτην.
ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίωνδε κάτεισι
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας

494 cf. Hes. Scut.
376

- 495 εἰσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
ὧς ἔφραπε κλονέων πεδίον τότε φαιδιμος Αἴας
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἔκτωρ
'πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα

496^a cf. X 188

- 500 ἀνδρῶν ἔπιπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήιον Ἰδομενῆα.

500^b = N 169, 540
II 267 cf. A 530

Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέγμερα ῥέζων
ἔρχετ' ὃ ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδέ κέ πω ῥάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,

503^a = II 809

504 cf. M 262

483 ἔπον] ἔποντο mss. pauca metro in-
vito. Cf. vs. 474.

484 ἐφῳ PKnight] ῥ mss.; cf. § 14. ||
ἔρχε' § 71] ἔρχει mss.

486 παρ' ἔξ] non apparet quae sit adver-
bii ἔξ h. l. vis; cf. ε 439 etc. Fortasse
παρα(i) fuit olit. Paley coniecit παραξ (no-
tam vocem) coll. εὐράξ vs. 251.

488 ἔχων] ἐλὼν Townl., ut vs. 646 et
saepe. || ἥος § 323] εἰως mss. || ἵππους] Με-
νελαι. Ulixis nusquam commemoratur currus
(cf. δ 601 sqq.).

489 *Τρώεσσ' ἐπιάλμενος] -σαιν ἐπάλμ. mss.

492 κάτεισι] διήται Zen.

493 χειμάρρους § 61] χειμάρρους; mss. ||
ἀεξόμενος; Nauck] ὀπαζόμενος mss.

494 ἀζαλέας] vid. ad A 487.

495 εἰσφέρεται] (intra alveum) absorbet. ||
ἀφυσγετὸν] †, lutum? Cohærere videtur ver-
bum ἀφύσσω.

496 τότε] κατά Barnes admodum proba-
bilit. Nam iungi nequit κλονέων πεδίον,
sed ordo est ἔφραπε (Τρῶας) πεδίον, per pla-
nitiam, id vero aut genitivo πεδίοιο (cf.
B 785 etc.) aut praepositionis ope est signi-
ficandum; cf. ἄμ πεδίον E 96. Simili vitio
laborat vs. 714.

497-503] multi damnant, Hermann vs.
497-520, Fick vs. 489-503, qui mox in
vs. 510 Μελέδης (Menelaus) coniecit pro
'Ιδομενεύς.

497 δαΐζων] δᾶ-†, alias δᾶ-, quapropter
Nauck coniecit δηῶων. At vid. § 22.

499 Σκαμάνδρου] -δροο? cf. § 59.

502 ὁμίλει § 191] -λει mss.

503 νέων] νεῶν Ar. Alexio Ptolemaeus
Ascalonita, τὰς πρὸ τῶν νεῶν τάξεις admo-
dum contorte interpretati.

504 οὐδέ κέ § 326] οὐδ' ἔν mss. || κελεύθου]
-θοο? vid. § 59.

- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο, 505 cf. Γ' 329
 'παῦσεν ὀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον. 507 cf. E 393
 τῷ ῥα περιδΐφεισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί, 508^b = I' 8
 μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 510 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρεε, σὼν ὀχέων ἐπιβήσσο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, εἰς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 514 ἱητρός γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.“
 516 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε γερῆμιος ἱππότης Νέστωρ· 516 = Θ 112
 αὐτίκα ῥῶν ὀχέων ἐπεβήσσο, παρ δὲ Μαχάων
 'βαῖν', Ἀσκληπιοῦ νίδος ἀμύμονος ἱητῆρος· 518^b = Δ 194
 'μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄλφεκοντ' ἐπετέσθην 519sq. = Κ 530 sq.
 520 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησε
 "Ἔκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „Ἔκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 ἐσχατιῇ πολέμονι δυσφηγέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται, ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525^b cf. Φ 16 Ψ
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔργων, 242
 εὐρὺν γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

515 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.

515 Zen. om., Aristoph. Ar. —

505] pro hoc versu in fragmento papyraceo a v. d. Flinders Petrie detecto (pap. Dublin., vid. tab. A¹) duo sunt, quorum prior in *νοῆσεν* exit, posterior in *υκομοιο*. Videtur igitur fuisse εἰ μὴ ... ὅζῳ νῆσεν | διος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο.

507 *τριγλώχινι*] vid. ad Θ 297.

509 *μετακλινθέντος*] .... *τεσ* pap. Dublin.; comp. f. || In pap. Dublin. sequitur versus aliunde ignoti exitus *χηλοιντο*. Recte *τεύχη* (i.e. *τεύχε*) ἔλαιντο supplevit Menrad, sed genuinus esse nequit hic hexameter, nam *-οιντο* pro *-οἶατο* non est terminatio epica; vid. § 119.

512 ἄγρεε § 191] ἄγρεε mss.

514 sq.] in pap. Dublin. sunt quattuor versus, in *νοιο*, *λων*, *αλλουα*, *καπασσων* (cf. v. l. E 900) desinentes; videtur igitur vetustissimus hic liber habuisse haec fero: <καὶ μιν ἐν

κλισίῃσι τίθει, ἔρυσαι δὲ φύ> *νοιο*. | <ἱητρός γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλ> *λων* | <εἰς γὰρ ἐπιστάμενος πολλοὺς ἐσάωσε καὶ> ἄλλους | <ιούς τ' ἐκτάμνων ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα> *α* πάσσων.

516 *γερῆμιος*] vid. ad B 336.

517 αὐτίκα Heyne] αὐτίκα δ' mss.

519 ἵππους] l. a. ἱλάα, cf. K 530. || ἀέκοντ'(s) Lips.] ἄκοντες mss. cett.

520] in pap. Dublin. incipit a litteris *ωσο*. Videtur igitur pericopen clausisse versus 519, deinde nova inchoasse pericope a verbis ὧς ο<ἰ μὲν μάργαντο πυρὸς δέμας αἰθομένοιο> | Κεβριόνης δὲ etc. (cf. vs. 596).

521-543] damnarunt multi.

524 *πολέμου* Bekker] *-μοιο* mss.

525] ante ἐπιμῖξ virgulam posuit Duentzer; vid. loci parall.

527 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

- κεῖθ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆς πεζοί τε κακὴν ἔριδα προφέροντες 529^b cf. I' 7
 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρε.“ 530^b cf. 500
 ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 531 = ε 380 cf.
 μᾶστιγι λιγυρῇ τοῖ δὲ πληγῆς ἀιόντες ζ 316 ο 215
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Μχαιοὺς, 533 = P 458
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 534^b-537^a = r
 535 νέρθεν ἅπας 'πεπάλαντο καὶ ἄντυγες, αἶ περι δῖφρον, 499 sqq.
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον 536^b = v' 502
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐφίετο δύμεν' ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τ' ἐπιάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ 'χάζετο δουρὸς.
 540 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 540 sq. = 264 sq.
 ἔγχετ' ὃ ἄορ' τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι,
 542 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 544 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὥρσε·
 545 'στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος 'βάλεν ἑπταβόειον, 545^a = Π 806 cf.
 'τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ΦεΦοικῶς, Ω 360
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων. 546^a = P 603
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσανύλοιο 546^b cf. I' 449
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται, 548 cf. P 657
 549 = O 272

543 Ζεὺς γὰρ Φοῖ 'νεμέσα, ὃ τ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

548—557 Zen. —

528 κεῖθ' Zen. Lips. (et fortasse pap. Dublin.).

529 sq.] pro his pap. Dublin. unum habet versum, cuius initium est κουροῖτ; quid supplendum sit incertum.

529 ἔριδα προφέροντες] vid. ad I' 7. || προφέροντες Nauck coll. I' 7] προβαλόντες mss.

530 ὄρωρε] ὀρώρει mss. nonnulla.

531-537] imitatur Verg. Aen. XII 337-340.

536 ἄς] ad ἄντυγες spectat. || ὀπλέων] cf. § 56; ecquid *ἄφ' ὀπλέων ἵππων? — Vox ὀπλή redit r 501 h. Merc. 77.

537 αἶ τ'] αἶ δ' Nauck. Vert. et quae (guttiae). || ἐπισσώτρων] sic, non ὀπ. (ut Townl.) Ar.; vid. ad E 725. || δύμεν' § 125] δύναι mss.

537 sq. ὄμιλον ἀνδρόμεον] insolite dictum.

538 *τ' ἐπιάλμενος] τε μετάλμενος Ar. mss., l. a. δὲ μετάλμενος.

539 μίνυνθα δὲ 'χάζετο] vix sana. Interpretantur *paullulum remittebat hastam* (non multum quietis hastae suae concessit), alii *neque multum ab hostium hastis recessit*. Vid. II 736. || δουρὸς] δουρί Ar. Par. 2766.

540 ἐπεπωλέετο § 191] -λεῖτο mss.

543] abest a mss., afferunt Aristoteles Rhet. II 9, Plut. Mor. 24c, 36a, Pseudo-plut. Vit. Hom. c. 132. || νεμέσα Plut.] νεμεσᾶθ' Pseudo-plut., νεμείσησ' Aristot.

544 ἐν] ἐς G male; cf. Ξ 522 et ad O 327.

546 ἐφ'] δι' Aristoph. De praep. ἐπὶ significatione cf. I' 5. || ὀμίλου] -λοο? vid. § 59.

547 γόνυ γουνὸς ἀμείβων] *pedetentim*; quod postea dicebatur ἐπὶ σκέλος vel ἐπὶ πόδα ἀνάγειν (ἀναχωρεῖν, πάλιν χωρεῖν), vid. Ar. Av. 383, Eur. Phoen. 1400, Xen. Cyr. III 3 § 69.

549 ἐσσεύαντο GHermann] -οτο Ar. (? vid.

- 550 οἱ τέ μιν οὐκ ἔαοσι βοῶν ἐν πῆαρ ἐλέσθαι
 πάννυχτοι ἐργήσοντες· ὃ δὲ κρεῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι προήσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀίσσουσι θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσυμένους περ,
 555 ἡῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὧς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦι, πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ ὀδῆι νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 557^a = P 666
 557^b = I 433
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφιφεφάγη,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήιον· οἱ δέ Fe παῖδες
 τύπτουσι ῥοπάλοισι, — βίη δέ τε νηπλή αὐτως, —
 σπουδῇ δ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὧς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον νῖδον,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 564 cf. Z 111
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν ῥ' μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 568 Τρώων ἱπποδάμων· ὅτε δ' ἐτροπαέσκετο φεύγειν.
 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ῥ' ὄννε μεσηγνὴν
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν
 571 sq. cf. O 314
 571^b = 553
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μέγ' ἄλ' ἔργον ὄρμενα πρόσσω,
 573 sq. = O 316
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὴν, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 574 cf. Φ 168
 ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.

569 πάντα; δὲ προέφεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,

ad O 272) mss. — De mediali forma vid. ad I' 26.

550 ἔαοσι § 191] εἰῶσι mss. || πῆαρ] adi. substantivi loco adhibitum (item versu parallelo) redit ε 135. h. Ap. 60 h. Ven. 30.

551 κρεῶν § 72] κρεῖων mss. || ἐρατίζων] redit locis parallelis.

553 ἄντιον] sic Ar., -οι mss. nonnulla; cf. Z 54.

554 δεταί] *taedae*; vox nonnisi loco parall. redit (cf. Aristoph. Vesp. 1361). || τρέει] τρεῖ mss. vitio metrico, cf. § 14 et 191.

558 ὄνος] † (ἡμιονος; saepius, vid. ad B 552).

559 τωθῆς;] †, *tardus*. Ignotae originis vox (cf. τωθρός Att.). || ἀμφιφεφάγη Ahrens]

ἀμφί; ἐάγη mss. vitiose producta vocali α, quam aoristus brevem habet.

560 *Fe] τε mss.

561 αὐτως; Hoogvliet coll. Z 400] αὐτῶν mss.

562 σπουδῇ δ' L] σπουδῇ τ' cetera mss.

564 πολυηγερέες Ar.] τηλεκλειτοί (vel -ητοι) mss.

568 δ' ἐτροπαέσκετο] δὲ τρωπάσκετο mss.; cf. § 191 et 251.

569] del. Benicken vHerwerden. || προέφεργε et ὀδεύειν] †. Sunt qui πρὸ ἔφεργε scribentes iungant πρὸ... ὀδεύειν coll. πρὸ-ὀδοῦ A 382, sed hiatus post πρὸ excusari nequit.

- 575 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Εὐρύπυλος πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 'στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ 'βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθα δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ ἦνντο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 εἴλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν 'βάλε μηρὸν οἰστῶ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 585 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλεείνων,
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Ἀναοῖσι γεγωνώς·
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στήτε Φελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ Φέ φημι
 590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσφηγέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
 ὧς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίτοι ἕστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 595 'στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο Φέθνος ἐταίρων.

575^a cf. I' 21

577 cf. Α 496 P

347
 578^b sq. = N 411
 sq. P 348 sq.

580^b = N 550

581 = Γ 30

585 = Γ 32

586 sq. = 275 sq.

588^b = P 511 cf.
 Α 484

590 cf. Σ 307

593 = N 488

593^b = X 4

594^a = O 298 P
 234

595 = O 591 P 114

- ὧς οἱ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένιοι·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο 'φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρῶοντ', ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ Φιδὼν ἐνόησε ποδάρεης διὸς Ἀχιλλεύς,
 600 εἰστέκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ,

596 = N 673 Σ 1

596^a = P 366

599 cf. II 5 Ψ 534

580 ἦνντο] αἶντο mss.

583 εἴλκετ' εἴλκε τ', ἔλκετ', εἴλκεν mss.

586 γεγωνώς] cf. § 260.

588 στήτε Φελιχθέντες § 41] στήτε' ἐλελ. mss.

589 Αἴανθ', ὃς] Αἴαντος Zen.

590 πολέμου Bekker] -μοιο mss.

592 αὐτὸν] αὐτῷ D.

594 δ' ἀντίος] l. a. δὲ σχεδόν.

596 sqq.] posterior pars libri Α inde ab hoc versu, quae in mss. una cum libri initio Ἀγαμέμνονος ἀριστεία parum apte dici-

tur, a Christio inscripta est Ὀμιλία Νέστορος καὶ Πατρόκλου.

597 Νηλήϊαι] -οι mss. pauca; alii olim -ον (cf. E 222 = Θ 106).

598 *ἰδρῶοντ' (ε)] ἰδρῶσαι mss., quae nihili est forma. Bekker ἰδρῶουσ', sed vid. ad vs. 272; ἰδρῶουσαι, ἄγον Nauck caesura ingrata. Correctio nostra defendi videtur versu Θ 378, commodè autem explicat lectionem alteram Νηλήϊοι vs. 597.

600 εἰστέκει] ἔστ. Ar.

- εἰσοράων πόνον αἰπὺν ἰῶνά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἔταῖρον ἔφον Πατροκλέα προσέφειπε,
 φθεγγάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίῃθιν ἀκούσας
 ἔκμολε ἦϊσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα Φοι 'πέλετ' ἀρχή.
 605 τὸν πρότερος προσέφειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρὴ ἐμείω;“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν ὁίω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 610 λισσομένους· χρηῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄρει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα φέφοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ ἴδον ὄμματα φωτός,
 615 ἵπποι γάρ με παρήξαν πρόσσω μεμαῦται.“
 ὧς ῥά τοι, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 ῥῆθ' δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἷ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληιάδ' ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
 620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων ἔλυε τοῖο γέροντος
 ἐξ ὁρέων τοὶ δ' ἰδρό' ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 σιάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα

608 cf. T 287

608^b = δ 71 cf.
E 243

610 cf. K 118

612^a cf. 650

616 = A 345

617 cf. Θ 220

618 cf. Ω 448

619 cf. Γ 265

601 εἰσοράων § 191] -ράων mss. || ἰῶνα] neglecto *ῥ*. Brevior forma accusativi †; Ar. conferebat *κρόκα* Hes. Oper. 538, adde *Ἄφιδος*, *ἄλκι*, *ὑσμῖνι* et vid. § 83. Male quidam olim *ἰῶ* κατὰ δακρυόεσσαν.

602 Πατροκλέα § 73] -κλήα mss. || προσέφειπε] ipsa loquentis verba huic aoristo subiungi solent, hic autem *vocandi* malis verbum aliquod propter vs. 605.

604 ἔκμολε] comp. †. || κακοῦ — ἀρχή] cf. Verg. Aen. II 97: *hinc mihi prima mali labes*, ibid. IV 169 sq. *ille dies primus leti primusque malorum | causa fuit*. || 'πέλετ' § 275] *πέλεν* mss.

605-607] del. Bekker.

606 σε χρὴ PKnight] σε *χρειῶ* G, *χρειῶ* L, σε *χρεῖω* mss. cett.; cf. § 8.

608 τῷ] art. male abundat, vid. ad A 185; PKnight *μὲν*. E versu T 287 alia effecerit quispiam, sed ille versus suspectus aut

certe corruptus est ipse. Verum videtur *Μενoitίου *νέε*, *ἐμῷ*. Eadem correctio requiritur δ 71.

610 *χρηῶ* § 190] *χρειῶ* mss. || ἀνεκτός] sic Ar. (item K 118), ἀνεκτὴ mss. pauca.

611 ἔρειο] forma corrupta, cf. § 191. Ambnibus *ἔρειο* (Valcken. p. 57), Curtius Verb. II² p. 60 *ἔρειο*, Fick *ἔρεινε*, Schulze *ἔρηγο* coll. A 62, nos *ἔρεισθαι.

614 τῷ] abundat (ut *φῶρ* A 194).

617 διε θέειν] l. a. δ' ἵεναι (ἵμεναι) mss. || Ἀχαιῶν] *ἱέσας* mss. nonnulla.

618 Νηληιάδα § 55] -δεω mss.

619 *πολυβότειραν* D] *πουλ.* mss. cett.; cf. § 21.

621 sqq.] cf. K 572 sqq.

621 ἰδρό' § 77] ἰδρῶ mss. || χιτώνων] μετ-ώπων Naber coll. vs. 812.

622 σιάντε] sic Ar., σιάν (σιάν) δὲ CH. || πνοιήν] -ῃ C.

- εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
τοῖσι δ' ἔτευχε κυκῆω ἐνπλόκαμος Ἑκαμήδη,
625 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε 'πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν Φοῖ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύσκεν ἀπάντων.
ἥ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
630 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῶ ὄψον,
ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ Φοῖκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος,
χρυσείοισ' ἥλοισι πεπαρμένον· οὐάτα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ Ἑκάστον
635 χρύσειαι 'νεμέθοντο, δῶω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀπεκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἔδον, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητί F' ἔειρε.
ἐν τῷ ῥά σφ' ἐκύκησε γυνὴ Φεβικυῖα θεῆσι
Φοίνῃ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον 'κνάε τυρόν
640 κνήστει χαλκείῳ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ ἐπάλυνε,
πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκῆω.

623^b = Θ 436632^a cf. Ω 234633^a = A 246638^b = T 286640 cf. Σ 560 x 520
ζ 28 ζ 77

623 κλισμοῖσι] vox h. l. eodem sensu usurpatur quo θρόνος vs. 645. Cf. Ω 515 et 597.

624 κυκῆω] κυκε(ι)ω mss. — Accusativi forma hic et A 641 x 290, 316 h. Cer. 210 suspicionem movet. Hic κυκῆον' rescribere licet, ceteris locis non item.

627 βουλῇ] Nauck dubitanter πούλῃ (immo πολὺν, cf. § 83).

628 ἐπιπροΐηλε] compositum redit h. Cer. 326; cf. χ 49.

629 κυανόπεζαν] †. || αὐτῆς] -zῆ mss. pauca.

631 ῥέει] παρ δὲ Apoll. lex.

632 ἦγ' ὁ] ἦγε? || ἦγ' sic et εἰχ' Ar.

633 χρυσείοισ' — πεπαρμένον] vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 277 sqq. || αὐτοῦ] pronomen languet.

634 τέσσαρ'] vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 276 sq. || ἀμφὶ] ἀμφί; mss. pleraque metro et sententia invitis.

635 ὑπὸ πυθμένεσ'] sic Ar. Alexio Dionysius Thrax, ὑποπυθμένες alii. Fuse hunc locum tractant scholia et Athen. XI 488 sqq. Non duos fundos intellegi, quod ab-

surdum, sed duo statumina externa, quae ansas coniungant cum pede, olim perspexit Dionysius Thrax, cui viam indicaverat Ar.; nuper lucide exposuit Helbig Hom. Epos¹ p. 272 sqq.

636 sq.] senis robur vel dexteritas mire torsit explicatores veteres.

636 ἄλλος] absurde quidam olim ἄλλος (cf. § 9) et ἄλλ' ὧς, ad Machaonem referentes, Athen. XI 493. Cf. Ψ 319. || μὲν] κεν Bentley. || ἀπεκινήσασκε] ἀποκ. mss.

637 δ' ὁ] δέ? || ἀμογητί] †, sine labore (ἀμόγητος indefessus h. VIII 3). || *F] addimus. Vid. E 304 M 449 R 287 et ad A 315.

638 σφ' ἐκύκησε] σφι κύκ. mss.

639 sq.] similis potio paratur x 234 sq.

639 'κνάε § 191] κνάε Ar. secundum Eust., κνή mss. metro vitioso (cf. § 2). -- Verbum †, cf. κνήστις vs. 640.

640 κνήστει § 74] κνήστει mss. — Vox †, vid. ad vs. 639. || λευκὰ ἐπάλυνε] λευκὰ πάλ. mss. multa.

641 κυκῆω] cf. vs. 624.

- τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκία δίψαν,
 μύθοισιν ἔτεροντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε, 643 cf. ψ 301
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, Φισόθεος φῶς.
 645 τὸν δὲ Φιδῶν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὥρτο φαινοῦ,
 εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε. 646 = 778
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο Ἑῖπέ τε μῦθον 646^b cf. γ 35
 647^b sq.^a = Ψ 204 sq.
 „οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖτος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 650 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650^a cf. 612
 γιγνώσκω, ὁράω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ Φέπος Φερέων πάλιν ἄγγελος εἰμὶ Ἀχιλῆι.
 εὔ δὲ σὺ Φοῖσθα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οἷος ἐκεῖνος·
 δΦεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιάοιτο.“ 654^b cf. Ν 775 ν 135
 655 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῖας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι Φοῖδε
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἷ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. [sqq.]
 659-661 = Π 24
 659 = 826
 660 βέβληται μὲν Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης,
 661 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 663 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 665 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες Θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀΨέκητι πυρὸς δηίοιο θέρωνται, 667^b cf. Ζ 331
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ Φίς

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διατῶ.

662 = Π 27

642 πολυκαγκία] †, cf. κάγκανα Φ 364
 σ 308 h. Merc. 112, 136.

643 ἐνέποντε Ahrens] ἐνέποντες mss.; vid.
 versus parall., unde etiam τερεπίσθην μύ-
 θοισιν restituendum putat Ahrens.

645 δ] abundat. || θρόνου] vid. ad vs. 623.

646 ἐδριάεσθαι § 191] -άσασθαι mss.

647 ἀναίνετο] vid. ad I 585.

649 νεμεσητὸς] vox contextui vix apta.

651 ὁράω § 191] ὁράω mss.

653 ἐκεῖνος] forma novicia, cf. § 97.

654 τάχα κεν... αἰτιάοιτο] οἷος... αἰτιάσασθαι
 Int. Mor. 67a; sed non Homericus est

hic usus adiectivi οἷος (vid. ad τ 160). ||
 αἰτιάοιτο § 191] -τόρω mss.

655 γερήνιος] cf. B 336.

660 μὲν Nauck] μὲν ὁ mss.; cf. II 25.

662] om. mss. multa; ferri nequit, igno-
 rat enim Nestor Eurypyli sortem (vid. vs.
 809 sqq.). E II 27 male huc tractus est.

664-762] interpolatori deberi luculenter
 apparet.

667 δηίοιο] cf. § 17.

668 ἐπισχερώ] adv. (= Att. ἐρεξῆς, Hom.
 ἐξείης) redit ≈ 68 Ψ 125; ultimae syllabae
 origo latet. || ἐμὴ] ἐμοί mss. nonnulla.

- ἔσθ' οἷη πάρος ἦσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 670 εἴθ' ὥς ἡβάοιμι βίνη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότ' Ἥλείοισι καὶ ἡμιν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ ἑκάνον Ἴτυμονῆα,
 ἔσθλ' ὅν Ὑπειροχίδην, ὅς ἐν Ἥλιδι ναιετάεσκε,
 ῥύσ' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων Φῆσι βόεσσι
 675 ἔβλητ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρέσαν ἀγροῖῳται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα μῆλων,
 680 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλῆιον εἶσω
 ἐννύχοι προτὶ Φάστν' ἡγεγῆθε δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι.
 685 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι
 τοὺς ἕμεν οἷσιν χρῆος ὀφείλετο Ἥλιδι δῖῃ
 οἷ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον, πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.
 690 ἔλθ' ὃν γὰρ Φ' ἐκῆκωσε βίνη Ἡρακλεεῖν
 τῶν προτέρων Φετέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.

669 = h. Ven. 239
 cf. λ 394 φ 283
 669^b = Ω 359 ν
 398, 430
 670 = H 157

675 cf. M 306

678^b sq. = ξ 100
 sq.

685^b = I 682

- 669 ἦσκεν] ἔσκεν mss.
 670 ἡβάοιμι § 191] ἡβόοιμι mss. De opt.
 vid. ad A 314. || τέ] δέ mss. multa, cf. H 157.
 671 Ἥλείοισι] alias Ἐπειοὶ dicuntur Eliidis
 incolae (cf. vs. 688).
 672 βοηλασίῃ] sic Ar., mss. nonnulla -ης;
 alii olim -ης. Vox †.
 673 ναιετάεσκε] -άσασκε mss.
 674 ῥύσ' †; sic dicuntur quae quis rapit
 ut compenset res sibi ademtas (cf. Aesch.
 Suppl. 412 Soph. Oed. C. 858 etc.).
 677 ἥλιθα] vid. ad ε 483.
 678 μῆλων L] οἶων mss. cetera, quae
 forma propter contractionem est suspecta
 (vid. § 74), propter hiatum autem h. l. ne
 ferenda quidem. Cf. § 100.
 679 συβόσια] vox nonnisi loco parall. re-
 dit; suspectum est iota longum.

- 683 ἡγεγῆθε § 110] -θε mss.
 685 ἐλίγαινον] †. || ἡοὶ § 77] ἡοῖ mss.
 686 οἷσιν] non οἷσι, cf. § 24. || χρῆος
 § 190] χρῆος Aristoph. mss., χρῆος Ar. ||
 *ὀφείλετο] ὀφείλετ' ἐν Aristoph. mss., ὀφείλετ'
 ἐν Ar., caesura vitiosa, item vs. 698; cf. § 48
 et vid. l. a. γ 367 apud Strab. VIII p. 342.
 688 χρῆος § 190] χρῆος mss.; χρῆος ὀφείλον
 Aristarchum dedisse coll. vs. 686 apparet. ||
 ὀφείλον] sic Ar., ὀφείλλον mss. nonnulla.
 689 ὥς] sic Ar., ὡς (ὦς) mss. nonnulla;
 optio difficilis. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || Πύλῳ]
 sic Ar., alii olim πόλει.
 690 ἐλθ' ὃν] constructio ad sensum (vid.
 E 638 § 117 sq.); similia extant λ 91 X 84,
 87. || *Φ' § 73] Φ' mss. nonnulla, om. multa. ||
 Ἡρακλεεῖν § 73] -κλήρει mss.
 691 ἔκταθεν] ἔκταθεν mss. multa.

- δῶδεκα γὰρ Νηληϊος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν
 τῶν οἶος ᾿λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα ᾿μχανάοντο. [v 170, 370
695 cf. γ 207 q 588
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶῶν 696^b cf. o 323 μ
299
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἡδὲ νομῆας. 697^b = φ 19
 καὶ γὰρ τῷ χοῆος μέγ' ὀφείλετο Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφι, 699^b cf. θ 290
 700 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι τοὺς δ' αὖθι φάναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχημένον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων φεπέων κεχολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων
 704 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' εἰς δῆμον ἔδωκε.
 ἦμες μὲν τὰ φέκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε φάστν 706^a = μ 16
 ᾿φείρομεν ἰρὰ θεοῖσ'· οἷ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ πολέες καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυνδῆ· μετὰ δέ σφι Μολίονε ᾿θωρήσσαντο
 710 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα φειδέτε θυοῦριδος ἀλκῆς. 710^b cf. o 527
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
711 cf. B 311
 τηλόθ' ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος· 712^b cf. i 153
 τὴν ἀμφεστρατόοντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. 713^b = B 473
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἦμι δ' Ἀθήνην
 715 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715 = Σ 167
-
- 705 δαιτρεῖν, μή τίς φοι ἀτεμβόμενος κίον αἶσης. 705 cf. ι 42, 549
 705 Zen. om., Ar. —

694 ὑπερηφανέοντες; ἦ. || Ἐπειοὶ l. a. *Μαγιοὶ* h. l. et vs. 737 ab Ar. commemorata.

695 ᾿μχανάοντο § 191] -ρόοντο mss.

696 δ' οἱ δὲ? || οἶῶν vid. § 74 et ad vs. 678. Ecquid *μέγα πῶν τε μῆλων?

697 τριηκόσι' male producitur prima syllaba; cf. φ 19. Bentley κρίνας μῆλα τριηκόσι'.

698 χοῆος § 190] χοῆος mss. || ὀφείλετο] -λετ' ἐν mss., cf. vs. 686.

699 sqq.] recentem poetam prodit quadrigarum mentio, vid. O 680. Nam de binis bigis acutius quam verius accipiebat Ar., versum 702 cum α 335 conferri posse ratus. Naber in vs. 702 tentabat τῶ... ἀκαχημένω. — Notetur praeterea liberior structura χοῆος... τέσσαρες ἵπποι.

699 ἀθλοφόροι vid. ad H 453.

703 ὁ] abundat. || ἔργων] caret littera φ. Bentley ἡδὲ τε φέγων.

705 αἶσης Bentley coll. v 138] ἴσης mss.

706 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || τε] δὲ mss. pauca.

708 ἦλθον] ad res repetendas. || πολέες Christ] τε πολεῖς mss., cf § 83.

709 πανσυνδῆ] vid. ad B 12.

712 τηλόθ' § 322] τηλοῦ mss.

713] ἀμφεστρατόοντο § 191] -τόοντο mss. — Verbum †.

714 ἀλλ' ὅτε] ἄλλο τε Bentley, cum praecedentibus iungens. || πεδίον μετεκίαθον] verba vix sana; cf. vs. 496. || ἦμι § 92] ἄμι mss.

715 Ὀλύμπου] -οο? cf. § 59. Sed veri si-

- ἔννυχος, οὐδ' ἀφέκοντα Πύλον κάτω λαὸν ἄγειρε,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν'. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶπε θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί με φίδμεν' ἔφη πολεμῆα φέρειν.
 720 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 καὶ πεζὸς περ ἑὼν, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυῆιος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀργῆνης, ὅθ' ἐμείναμεν Ἡόα διὰν 723^b = ι 151, 306,
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρορε φέθνεα πεζῶν. 436 μ 7
- 725 ἔνθεν πανσυδὴν σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ἔνδιοι ἐκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Αἰὶ ῥέξαντες ὑπερμενέ' ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγελαιήν,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι 730 cf. H 380
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι Φοῖσι φέκαστος
 ἀμφὶ ῥοῶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἑπείοι 732^b = 744 cf. Ψ
 φάστυ δὴ ἀμφίσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. 694
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα φέρον Ἀρης· 734 cf. M 416
- 735 εἴτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθα μάχῃ Αἰὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἑπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μῶλιον αἰχμητὴν γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο, 739^b cf. N 428
- 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,

milius est olim hoc loco et versu parallelo
 fuisse quod Friedlaender proposuit: θέουσα
 ἀπ' Οὐλύμποιο καρῶνων.

- 717 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.
 718 εἶπε § 191] εἶα mss.
 719 *με φίδμεν' ἔφη] μ' ἔφη ἔδμεν. Cf. § 126.
 720 ἡμετέροισι] ingeniose Nauck ἀγρομένοισιν.
 723 ὅθ' ἐμείναμεν] ὅθι μείναμεν mss. || Ἡόα
 § 77] Ἡῶ mss.
 724 ἐπέρορε] -ορεον mss. multa; cf. N 28.
 725 πανσυδὴν] vid. ad B 12.
 726 ἔνδιοι] meridiano tempore; adi. redit
 δ 450 (ἐνδιάομαι h. XXXI 6).
 727 ὑπερμενέ' L] -ve D, -veī mss. cett.; cf.
 § 73.

728] metrum ut B 479.

729 ἀγελαιήν] -λειήν mss. nonnulla, -λειή
 Townl.

730 δόρπον] δείπνον Zen.; cf. vs. 86.

733 φάστυ δὴ ἀμφίσταντο Christ] ἀμφίσταντο
 δὴ ἄστυ mss., Heyne ἀμφίσταντ' ἄρα φάστυ,
 Bekker ἀμφίσταν δὴ φάστυ coll. Σ 233, mi-
 nus numerose. || διαρραῖσαι] διαπραθῆιν mss.
 multa.

734 προπάροιθε] prius? Cf. § 318⁶.

736 συμφερόμεσθα] vid. ad Θ 400.

737 Ἑπειῶν] l. a. Ἀχαιῶν; vid. ad vs. 694.

739 Μῶλιον Nauck] Μούλιον mss. Item
 II 696 Y 472 σ 423. || ἦν] ἔεν? vid. § 302.

740 θύγατ' εἶχε] -τρα ἔχε?

- ἢ τόσα φάρμακ' ἐφέιδε' ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσίοντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ, 742 cf. v 267
 ἥριπε δ' ἐν κονίησιν ἐγὼ δ' εἰς δίφρον ὀρούσας 743^a cf. E 75
 'στῆν ἥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἑπειοὶ 744^b = 732
 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ Ἴδιον ἄνδρα πεσόντα 745^b = χ 22
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 746 cf. II 292
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι Ἴῖσος, 746^b = Z 460
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ Ἰέκαστον
 φῶτες ὁδᾶς ἔλον οὔδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 749^b = II 848 cf. E 653
 750 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ, εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων,
 ἐκ πολέμοι' ἐσάσσε, καλύψας ἥερι πολλῇ. 752^b cf. Γ 381
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἡγγυάλιξε· 753^b = P 613 cf. P 206
 τόφρα γὰρ οὔν ἐπόμεσθα ὕπασπίδιοι πεδίοιο,
 755 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βῆσμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη 757^a cf. B 617
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη. 758 cf. K 200
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον ἄλιπον αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους, 760^b cf. Γ 263
 πάντες δ' ἠῤῥατέοντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔα, εἴ ποτ' ἔα γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

741 φάρμακ' ἐφέιδε' - κα ᾗδε aut ᾗδη mss.; cf. § 160.

747 ἐνόρουσα] ἐπύρουσα mss. pleraque. Cf. vs. 91, 149, 216.

748 ἀμφὶ Eust.] ἀμφί; mss. cett. metro et sensu inuitis.

749 ὁδᾶς ἔλον οὔδας] cf. Verg. Aen. X 489 *terram ... petit ore cruento*, et ibid. XI 418 *humum ... ore momordit*.

751 εὐρὺ κρείων] alias dicitur *Agamemnon*.

752 πολέμοι' § 59] -μου mss.

753 ἡγγυάλιξε] ἔγγ. mss.

754 *ὕπασπίδιοι] διὰ σπιδῆος vel δι' ἀσπιδῆος mss., illud Zen. Amerias Herodianus, hoc Crates et Ptolemaeus Ascalonita. Utraque lectio nota erat Aristarcho variisque rationibus a veteribus grammaticis explicabatur; haec autem absurda est (planitiem clipei formam referentem vel clipeis tectam interpretabantur), sed ne σπιδῆος quidem

sana esse potest vox (ῥ), nam compositis tantum adiectivis in -ής utitur dictio epica (vid. ad Ω 354). Correximus ad exemplum versuum N 158 (ubi vid. l. a.), 807 II 609; διὰ interpretamento (πεδίοιο = διὰ πεδίοιο) deberi videtur. || πεδίοιο] vid. ad B 785.

755 λέγοντες] l. a. ἐλόντες.

756 πολυπύρου] -ροο? cf. § 59.

757 Ἀλησίου Steph. Byz. s. v.] Ἀλ(ε)σίου Ar. mss., cf. B 617 et Strab. VIII p. 341. Civitatis nomen extat Inscr. Collitz. 1167 (οἱ) Ἀλασοῦς. — Ceterum poeta verum horum locorum situm ignorasse videtur (*Alisiaeum* in meridionali, *Olenus* in septentrionali Elidis parte postea certe sita fuit urbs); fortasse e B 617 horum oppidorum nomina desumsit.

761 ἠῤῥατέοντο § 191] ἐῤῥατέοντο mss.

762 ἔα ... ἔα] ἔον ... ἔην (ἔον L Lips.) mss.; cf. § 302. || εἴ ποτ' vid. ad Γ 180.

- οἷος ἔφῃς ἀρετῆς ἀπονήσεται ἢ τέ *F'* οἶω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
- 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλε 765 cf. I 252
ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε,
766 = I 253
νῶι δέ τ' ἔνδον ἔοντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηληῖος δ' ἰκόμεσθαι δόμους ἐν ναιετάοντας, 769^b = Z 370
- 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πολυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρῳα Μενότιον ἠΰρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, παρ' δ' Ἀχιλλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρὶ ἔκαιε βοδὸς Αἰὲ τεροπικεραύνῳ
ἀνλῆς ἐν χόρτῳ ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον, 774^a cf. Ω 640
774^b cf. γ 50, 53
775 σπένδων αἴθοπα Φοῖνον ἐπ' αἰθομένοις^a ἱεροῦσι. 775^b = μ 362 [ο 85
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοδὸς ἔπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
'στῆμεν ἐνὶ προθύροισι' ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, 777 cf. π 12
777^b = I 193
εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε 778 = 646
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστί.
- 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτιῆτος, 780 cf. ε 201
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὅμ' ἅμ' ἔπεσθαι
σφῶι μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν *F*ω παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων 784 = Z 208
- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἄκτορος υἱός·
, τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς, 786^a cf. I 254

767—785 Aristoph. Ar. —

763 *ἔφῃς* PKnight] *τῆς* mss., *φῆς* Bentley.
Cf. P 25. || **F'* οἶω] *μιν οἶω* mss. Nauck ἦ
μιν οἶω. Cf. § 292*.

764 *μετακλαύσεσθαι* comp. †.

766 *Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε*] -*νι πέμπε* mss.

767 *δὲ τ'* ed. Florent.] *δὲ* vel *δ'* mss.;
Zenodotus *νῶιν δ' ἔνδον* legisse videtur,
certe Ar. nonebat *νῶι sine r* esse legen-
dum. Eequid **ἄμφω δ' ἔνδον*? || *ἔοντες* *ἔδντε*?

768] etiam H 127 hoc colloquium respi-
citur. || -*ροισ' ἠκούομεν* -*ροισιν ἄκ.*? || *ἐπέτελλε*]
ἐκέλευε C.

770 *πολυβότειραν* D] *ποῦλ.* mss. cett., cf.
§ 21; Townl. *καλλινύνακα*.

773 *μηρὶ ἔκαιε*] *μηρὶ ἔκαε* mss. (omnia?),

μηρία καίε Ar. || *τεροπικεραύνῳ*] vid. § 251.

776 *ἔπετον*] sic Aristarchum cum mss.
dedit, Zenodotum vero *ἐπέτην*, e similibus
locis O 448 K 545 apparet; cf. § 115.

778 *ἐδριάεσθαι* § 191] -*άσθαι* mss.

779 *ξείνοισ*] pro -*οισι* vitiosum, vid. § 60;
Christ *ξείνοισιν ἔοικεν*, nos *tentavimus* **παρ-
έθλ'*, ἢ *τε ξείνων θέμις ἐστί* coll. ι 268.

781 *μύθοιο*] *μύθοισι* D. || *ὅμ'* § 92] *ὅμι'*
vel *ὅ(μ)μ'* mss.

782 *σφῶι] *σφῶ* δὲ mss., cf. § 92. ||
ἠθέλετον] -*την* Zen.; vid. § 115 et ad vs. 776.

786 sq.] *nobilior est Achilles, tu vero ma-
ior natu*. Mire in his verbis interpretandis
errarunt veteres, quorum alii (in his Ar-

- πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐύ Φοι φάσθαι πυκινὸν φέπος ἡδ' ὑποθέσθαι
 καὶ Φοι σημαίνειν ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.⁶ 789^b cf. I 102^a
- 790 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 = I 259
 παρφέλοις Ἀχιλλῆα δαΐφρονα, αἶ κε πίθηται
 τίς Φοῖδ' εἰ κέν Φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις 792 cf. O 403
 παρφειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφρασις ἐστὶν ἐταίρου. 793 = O 404
 εἰ δέ τινα φρεσὶ φῆσι θεοπροπὴν ἀλεείνει 794-799 cf. II 36^{sq.}
- 795 καὶ τινά Φοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795 cf. II 51^{sq.}
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἕμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἱ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηται. 797^b = O 282
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ φίσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο 799 cf. II 41 [sqq.
 Τρῶες, ἀναπνεύσσοι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 799^b-801 = Σ 199
 τειρόμενοι ὀλλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. 799^b sq.^a cf. Σ 73^{sq.}
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῇ 800-802 = II 42^{sq.}
 ὥσαισθε προτὶ φάστυ νεὼν ἄπο καὶ κλισιάων.⁶ 803 cf. Σ 146 II
 ὧς ᾿φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρειε. 803^a cf. II 653
 804 = J 208

794 sq. Zen. — || 802 sq. Ar. —

chilochus) *ὑπέρτερος*; vertebant *iunior*, alii *maior natu* (in his tragici), in versu sequenti *πρεσβύτερος*; intelligentes *gravioris auctoritatis virum*. Cf. A 59 et vid. Sophoclis dictum apud Plutarch. Nic. 533b.

787 *σύ ἐσσι* cf. Z 123.

790 *ἐπέτελλ' ὁ* -λλε?

791 *παρφέλοις Ἀχιλλῆα δαΐφρονα* vHerwerden Naber] *ταυτ' εἰποις Ἀχιλλῆι δαΐφρονι* mss.; Bentley *φείποις ταυτ'*, Heyne *τὰ φείποις*. || *πίθηται* in pap. Genév. versus finis est sor. Nicole *ταυτ' εἰπὼν Ἀχιλλῆι δαΐφρονι δεῦρο κάλεισσαν* tentavit.

792-803] del. PKnight; et vs. certe 794-803 e libro II perperam esse repetitos, nam sic demum venusta haec esse si ultro a Patroclo proferantur, docet sensus pulchri.

792 *τίς* Heyne] *τίς δ'* mss. || *ὀρίναις* -νης Hermann, fortasse recte; cf. vs. parall. et § 120.

793 *παραίφρασις* redit loco parallelo; cf. *πάρφρασις* Σ 27.

795] post hunc versum pap. Genév. habet duorum versuum litteras finales *ογεροντος* et

ωινθοσων, quas Nicole supplevit <ἀργυρόπεξα θέτις, θυγάτηρ ἄλλιο> ο γέροντος; | <αὐτὸς μὲν νῆων μενέτω ἐν ἐγ> ὄνι θοάων, coll. A 538, 556 al. et II 239 A 421.

796 ἕμα δ' ἄλλος] ἄλλος δ' ἕμα Nauck metri causa. || ἄλλος λαὸς ἐπέσθω] pap. Genév. <ἄλλον> λαὸν ἀνέχω (= vs. 189).

797 αἶ κέν] ἦν ποῦ G Baroco. (vid. vs. parall.). || φάος Eust.] φῶς vel φῶς; mss. cett. Cf. § 71.

798] in pap. Genév. huius versus exitus est *ῥηρηθῆναι*, Nicole supplevit <καὶ δότω ὅμουν τὰ ἑ τεύχεα θ> ῥηρηθῆναι coll. II 40.

799 *ἴσκοντες* sic Zen., *εἰσκοντες* Ar. D² Lips., item II 41 δ 279 (contractione inaudita); cf. § 242.

801 ὀλλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις] sc. ἐστι. Verba obscuriora; vHerwerden *ὀλλίγην γε ἀνάπνευσιν*, item loco parall. || τ' del. Nauck.

803 ὥσαισθε] optativum, non subiunctivum, requiri apparet coll. II 45.

804] in pap. Genév. subiunctus est versus <τεῖρε γὰρ αἶνον ἔχος κραδίην, ἄ> κάχησε δὲ θυμὸν (supplevit Nicole coll. II 52).

- 805 ὁ βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦεν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαιο βωμοί,
 ἔνθα Φοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
- 810 διογενὴς Ἐυαιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστῶ,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ Φιδὼν ὥκτιρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
- 815 καὶ Φ' ὀλοφυρόμενος Φέπεια περὶόντα προσήδα·
 „ἄ δ' Φειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἀσέμεν' ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φειπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρωες,
- 820 ἢ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί,
 ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλλα Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαινῆσιν πεσέονται.
- 825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένης ὄρνυται αἰεί.

805^a cf. Ξ 351
501811^b = Ψ 715812^b sq. cf. Π 526
sq.814^a = Π 5 Ψ 584816^b = 2 526817^b = Π 539 σ
145 τ 301 ω 290

822 cf. Γ 203

824 cf. Ι 235

825 sq. = Π 23 sq.

826 = 659

827^a = Σ 11

805] in pap. Genév. subiunctus est versus <τὸν δ' εἶρε προπάροιθε νεῶν> ν δ<ρθo-
 κo> α<ιo> ἄ<ων> (supplevit Nicole coll. Σ 3).

806] Ulixis navis in mediis castris subducta erat, extrema autem tenebant Ajax et Achilles (vid. Θ 222 sq. = Α 5 sq.). Apud Agamemnonis navem concio habetur H 383

807] in pap. Genév. subiunctus est versus <καὶ κλισίαι προπάροιθε νεῶν ὄρη> οκραι-
 ράων (supplevit Nicole).

808 ἦεν § 302] ἦην (εἶεν) mss., Nauck ἔπλετο.

809 sqq.] cf. vs. 583 sqq.

809 ἀντεβόλησε] ἀντεμόλησεν pap. Genév. (vid. ad H 114).

811 κατὰ] ἀπὸ pap. Genév. || νότιος] vid. ad Θ 307.

814 ὥκτιρε] ὥκτιρε mss. non recte; cf. OIA. 463², Meisterhans Gramm. der att. Inschr.² p. 142. Verbum redit Π 5 Ψ 584, 518 Ω 516

h. Cer. 137. || ἄλκιμος] ἀγλαός pap. Genév.

815] pap. Genév. ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ
 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν (= Z 253 etc.). ||
 *F] ῥ' mss.

818 ἀσέμεν' § 125] ἄσειν mss. || ἀργέτι δημῶ]

l. a. ἦδ' οἰωνούς. De voce ἀργέτι cf. § 18.

822 δ' αὖτ'] δηυ pap. Genév. || πεπνυ-
 μένος; pap. Genév. CL] βεβλημένος; mss. cett.

823 Πατρόκλες § 73] -κλεις; mss. || ἄλλαρ]
 ἡμαρ pap. Genév.

824 πεσέονται] Achaei? an Troiani? vid. ad Ι 235.

827 τῶν δὲ σθένης ὄρνυται αἰεί] τοῦ δὲ
 σθένης ἂν ὄρωρε pap. Genév., ubi deinde
 subiuncti sunt versus tres Ἐκτορος, ὃς τάχα
 νῆας ἐνιπλήσει (-εισῃ ms.) πυρὶ κηλέω, | δηρώσας
 Δαναούς παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς | ἐσθλός·
 ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεαι οὐδ' ἑλαίρει. || αἰεί]
 αἰέν (ἂν) mss.

- ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 829^b sq.^a cf. 845
 830 νῆξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
 ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδαΐσθαι,
 ὃν Χίρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χορρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητήρος,
 κείσθαι ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' ἔη τάδε φέρω; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλεὶ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε γερῆνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεὶ ἁμελήσω τειρομένοιο.“
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέροιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θεράπων δὲ Φιδῶν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τὰμνε μαχαίρῃ
 845 ὀξὺν βέλος περιπευκὲς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845^b sq.^a cf. 829
 'νῆξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ Φοι ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα. 848^b = 267

828 νῆα μέλαιναν] νῆα; Ἀχαιῶν D.

830 πάσσε] πάσων pap. Genev.

831 sq.] del. PKnight; vid. ad I 485.

831 δεδαΐσθαι] δεδάσθαι Zen., δεδιδάχθαι mss.; cf. π 316 et vid. § 191 et 203.

832 δικαιοτάτος] cultissimus; ceteri centauroi, ut Cyclopes (ι 175, 215), feri erant et morum (δίκης) expertes.

833 sq.] de anacolutho cf. B 353.

835 sq.] in pap. Genev. fuit spatium sex versuum capax, videntur igitur quatuor versus aliunde ignoti subiuncti fuisse.

838 ἔη Duentzer] εἰο mss., ἔην Zen. ||

Post hunc versum in pap. Genev. alium fuisse subiunctum e spatio apparet.

840 γερῆνιος] cf. B 336.

841 σεὶ ἁμελήσω Zen. (δὲ ἁμ. ms., corr. Villosion)] σεῖο μεθήσω Ar. mss. non recte, nam activo μεθίημι genitivus non iungitur. Cf. N 419 alibi.

844 μαχαίρῃ] cf. I 271. — Uncos cuspidis in femur Eurypyli penetrasse apparet; cf. A 151, 218.

845 περιπευκὲς] †, cf. ἐχευκὲς A 51 A 129.

847 ὀδυνήφατον] cf. E 401.

848 ἔσχ'] ἔσχ' pap. Genev.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

Τεichoμαχία.

- ὥς ὃ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος νῖος
 ἰάετ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἷ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἐμελλε
 τάφρος ἔτι σχῆσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθε
 5 εὐρὺν, τὸ 'ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλυσαν· οὐδὲ θεοῖσι 'δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀφέκητι 'τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζῶς ἔην καὶ ἐμήνι' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο Φάναντος ἀπόρθητον 'πλέτο Φάστν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων 'θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργεῖων οἷ μὲν 'δάμεν, οἷ δ' ἐλίποντο,
 15 'πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,

5^b sq. = H 449 sq.

14 cf. δ 495

2 ἰάετ' § 191] ἰᾶτ' mss.

5-40] del. PKnight, ut alia multa in castrorum oppugnatione (M—O) manum recentiore produnt; certe vs. 8-35 sero nati sunt. Primus poeta, qui *murum* hostibus obiectum non norat, ἐπὶ ναοὶ μάχην qualem finxerit (nam abesse a prisco carmine haec non potuit) accurate definiri nequit.

9 τὸ] vid. § 96.

10 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || ἐμήνι' μῆνι' mss.

11 *ἀπόρθητον 'πλέτο Φάστν] ἀπόρθητος πόλις ἔπλε(ν) Zen. Ar. mss. pleraque, ἔπλεν D G, ἦεν L, quam lectionem ab Aristarcho reiectam esse censent LaRoche Leaf. — Adl. ἀπόρθητος; †.

12 ἔμπεδον] cf. tamen M 399 O 361.

- Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην εἰς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε ἐμητιάοντο Ποσειδάων καὶ Απόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 20 Ῥησός θ' Ἐπιτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλαιαι
 κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων δμῶσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Απόλλων,
 25 ἐννήμαρ δ' εἰς τεῖχος ἴει ῥόον· ὅε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχῆς, ὅφρ' ἔτι θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐνοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρῶλιναν
 ἡγέετ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασ' ἔπεμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ ἔθεσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 30 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὐτὶς δ' ἡιόνα μεγάλην ψαμάθοισ' ἐκάλυψε,
 31 cf. H 462
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἣ περ πρόσθεν ἴει καλλίρροον ὕδωρ.
 ὥς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Απόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τ' ἐδεδήει

17 (ἐ)μητιάοντο § 191] μητιάοντο mss., δη-
 γιώντο Etym. M. s. v. δηγίς (266,40).

18 ἀμαλδύναι] vid. ad H 463.

20] fluminum ignotorum nomina; ex-
 cepto autem Careso etiam Hes. Theog. 340
 sqq. commemorantur, quem locum e nostro
 fluxisse statuit Ar.

21 δῖος] Θεῖος loco parall.

22 sq.] imitatur Verg. Aen. I 100 sq.:
 ubi tot Simois correpta sub undis | scuta virum
 galeasque et fortia corpora volvit.

22 βοάγρια] boum exuvias, scula (= βοεῖαι).
 Vox π 296 redit; cf. ἀνδράγρια Ξ 509.

23 ἡμιθέων] vox a poeta aliena, qui semi-
 deos non novit (vid. ad λ 301, 602-604 Hes.
 Oper. 160); sed recenti hoc loco fortasse
 ferenda. Redit h. XXX 19 et XXXI 19. In-
 geniose Bentley κάππεσον ἐν οἰνῇσι καὶ ἱερθίμων
 μένε' ἀνδρῶν, propius vulgatam urgens Axt
 ἐν κονίῃ καὶ ἀρηιθῶων.

25 ἐννήμαρ] ἐν δ' ἡμαρ Callistratus male,
 idem (aut ἐν ἡμαρ δ') Crates Mallotes.

26 συνεχῆς] συνεχῆς Aristoph. Ar. et mss.
 pleraque; cf. § 44. Redit adv. ι 74, sed utro-
 bique glossema esse, poetam autem τωλε-
 μέis dedisse, censet vHerwerden coll. I 317
 Ξ 58 etc. Vid. ad K 364. || *ὅφρ' ἔτι] ὅφρα
 κε mss. In vulgata male abundat κε. || ἀλί-
 πλοα] †.

27 sq.] cf. Verg. Aen. II 610 sq. Neptu-
 nus muros magnoque emota tridenti | funda-
 menta quatit.

27 ἐνοσίγαιος § 21] ἐνοσίγαιος; mss.

28 ἡγέετ' § 191] ἡγείτ' mss. || θεμελίια]
 redit vox Ψ 255 h. Ap. 254, 294. || κύμασ'
 ἔπεμπε] -σι πέμπε mss. Cornutus 23 θεμεθλια
 χεῖτε θύραζε, cf. Φ 237.

30 ἐποίησεν] sic Ar., -σαν Vrat. || ἀγάρ-
 ροον] vid. ad B 845.

31 ψαμάθοισ' ἐκάλυψε] -σι κάλ. mss.

32 ἀμαλδύνας] vid. ad H 463.

33 ἔει Herodian.] ἦν Δ, ἔει vel ἔειν mss.
 cett.; cf. Apoll. lex. s. v.

34 ἄρ' ἔμελλον] ἔμελλον Zen. male.

- τεῖχος ἐν δμητὸν, 'κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες 37 cf. N 812
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυροῖσι φελεμένοι ἰσχανόοντο,
 Ἔκτορα δεδφίστες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο· 39^b = Z 97
 40 αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο Φῖσος ἀέλλη.
 ὥς δ' ὅτ' ἔναντα κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσι
 κάπριος ἡὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων· 42^b cf. O 337
 οἷ δέ τε πυργηδὸν σφείας αὐτοὺς ἀρτύναντες 43^b = 86 N 152
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας 41^b cf. Ξ 422
 45 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλμιον κῆρ
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖη δέ μιν ἔκτα· 46^a = Φ 575
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ φέκουσι στίχας ἀνδρῶν· 47^b = O 615
 ὧς Ἐκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν ἐφελίσσεθ' ἑταίρων,
 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν'. οὐδέ τοι ἵπποι
 'τόλμακον ὠκύποδες, μάλα δ' ἐχρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω
 χεῖλ' ἐφισταότες· ἀπὸ γὰρ 'δεδφίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέμεν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 55 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἴστασαν νῖες Ἀχαιῶν

36 'κανάχιζε] + (x 399 l. a.), 'κανάχησε
 τ 469 (l. a. q 542). || δούρατα] *trabes* (ut
 B 135 etc.). Male Ar. interpretabatur *hastas*,
 nam iungi nequit πύργων βαλλόμεν'.

38 φελεμένοι] *εργόμενοι* mss. complura. ||
 ἰσχανόοντο § 191] -νόοντο mss.

40 πρόσθεν] *πρώτον* C. Cf. N 502. || ἐμάρ-
 νατο] *ἐμαίνετο* Aristoph.

41-48] cf. Verg. Aen. IX 551—553.

41 ἔναντα Monro coll. r 67] *ἐν ἐν τε*
 mss. male; cf. § 122. Nauck ἡύτε δ' ἐν τε,
 Paech ὥς δ' ὁπότ' ἐν τε. || θηρητῆρσι l. a.
 in schol.] *θηρευτῆσι* mss.; cf. A 325.

43 πυργηδόν] vid. ad A 334.

44 ἀντίοι] -ον Ar. Townl.; cf. Z 54.

46 ταρβέει] *ταρβεῖ* mss. vitio metrico; vid.
 § 14 et 191. || ἀγνηροῖη] sic Ar., -ῃ Z.

48] del. PKnight. || τῇ Bentley] τῇ τ' mss.

49 ἐφελίσσεθ' PKnight Cobet] *εἰλίσσεθ'*
 Aelian. Nat. Anim. VI 6, item Nicanor,
εἰλίσσεθ' H; cf. M 467. Male mss. cett.

εἰλίσσεθ', quam lectionem ex E 491 defendi
 posse putabant. || ἑταίρων Gerhard] *ἑταίρους*
 mss., quae lectio ferri nequit nisi post
ἐφελίσσεθ' interpungatur, loco incommodo,
 licet similes sint versuum 44 et 51 numeri.

50 διαβαινέμεν'] *διαβήμεναι* Townl. et Ae-
 lian. l. l. || *τοι] οἱ mss. Weil τω, quod
 τιν' (ε) potius foret scribendum (vid. § 99);
 sed pronomen requiri non videtur.

51 'τόλμακον § 191] *τόλμων* mss. || ἐχρε-
 μέτιζον] †, cf. *χρόμαδος* Ψ 688.

52 χεῖλ' § 71] *χεῖλει* mss.; *χεῖλεῖ* (*χεῖλει*)
εἰσταότες L et Aelian. l. l. et l. a. ap. Eust.

53 οὐτ' ἄρ' οὐ γὰρ Townl. || ὑπερθορέμεν
 § 126] -έειν mss. || *σχεδόν*] vox corrupta;
 expectatur *ἀντικρυς* vel eiusmodi aliquid.

54 περὶ διὰ Aristoph.

55 ἔστασαν] sic Ar., male *ἔστασαν* G (vid.
 vs. sq.).

56 ἴστασαν PKnight Spitzner] *ἔστασαν* Ar.
 alique grammatici et mss. (*ἔστασαν* H);

- πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηρίων ἀνδρῶν ἄλεωρήν. 57^b = O 533
58^b cf. B 390
 ἔνθ' οὐ ξεία κεν ἵππος ἐύτροχον ἄρμα τιταίνων
 εἰσβαίη, πεῖροι δὲ 'μενοίναον, εἰ τελέουσι.
 60 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἔκτορα 'Φεῖπε παραστάς· 60 = 210 cf. N 725
 „Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγροὶ ἦδ' ἐπικούρων, 61 = P 335
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλή περάειν, σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσι, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 65 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ Φίειτ' ἀρήγειν,
 ἦ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70 = N 227 Ξ 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλῖωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρνκτῆι, 72 cf. O 344
 οὐκ ἐπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄσπορον προτὶ Φάστει Φελιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν. 74^a = Π 376
 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φείπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρνκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 77 = A 49
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀΦολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ·
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται. 79^b = H 402
 80 ὥς 'φάτο Πολυδάμας, 'Φάδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀμύμων, 80 sq. = N 748 sq.

vid. § 196 et B 525 Σ 346 γ 182 θ 435
 σ 307. Imperfectum hinc alienum ducentes
 Nauck ἤραρον, Fick νίεζ στήσαν coniecerunt.

57 δῆλων] cf. § 17.

58 *ξεία κεν] κεν ξεία mss. hiatus vitioso,
 κεν ξεί Bentley. Cf. § 88.

59 εἰσβαίη] καρβαίη Zen. Aristoph. || 'με-
 νοίναον § 191] -εον mss. || τελέουσι] τελείοιεν
 APlatt.

60 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || Ἔκτορα]
 accusativus personae verbo Φεῖπεν adiunctus
 est etiam M 210 N 725 P 237, 334, 651
 P 375, vid. praeterea E 170 Ω 333 ε 28
 υ 91 et ad A 403 Ψ 155 θ 334.

61 τ'] om. D.

62 διὰ] l. a. περί. || ἐλαύνομεν ὠκείας] l. a.
 -νετε μώυχαζ.

63 περάειν § 191] περάαν mss. || ἐν αὐτῇ]
 ἀν' αὐτὴν C, ἐπ' αὐτῇ vHerwerden.

64 προτὶ] περί mss. multa; cf. H 337,
 436. || αὐτοὺς] αὐτὴν APlatt coll. H 436, 440.

66 ἱππεῦσι] ἱππῆας Zen. Aristoph.

67 τοὺς Aristoph.] δὴ mss.

68 ἔετ' L et veteres teste Didymo] βούλετ'
 mss. cetera.

69 κεν § 326] τ' ἂν mss.

72 ἐνιπλήξωμεν] redit verbum intransiti-
 vum (= intruere) O 344 χ 469.

75 ἄγεθ' ὥς] ἄγε τῶς Zen. || κεν § 326] ἂν mss.

77 πρυλῆς] cf. E 744.

79 πείρατ'] πείραρ Zen. Aristoph. fortasse
 recte. Vid. ad Z 143.

80 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || *ἀμύ-
 μων] ἀπῆμων mss. Cf. N 748 μ 167.

- αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ Ἴδιον Ἑκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφῳ ἐπέτελλε Φέκαστος
85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρνεύμεν' αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ
οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορὶ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πολυδάμαντι,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο παρ δ' ἄρ' ὄχεσφι
ἄλλον Κεβριόναο χειρίονα κάλλιπεν Ἑκτορ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Αἰκάθοος καὶ Ἀγρήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Διήφοβος Θεοφειδής,
95 νῆε δ'ὲ Πριάμοιο τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἦρως,
Ἀσῖος Ὑρακλίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν ἴφρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῖ' ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάς Ἀγχιόας,
Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δ'ὲ Ἀντήνορος νῆε,
100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν Φειδότε πάσης.
Σαρπηθὼν δ' ἡγείτο ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήιον Ἀστεροπαῖον
οἱ γάρ Φοι Φείσαντο διακριδὼν ἔμμεν' ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
ἴβαν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφρατο
σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πολυδάμαντος ἀμωμήτοί ἐπύθοντο.

85 αὖθ' αὖτ(ε) H et schol.

86 sq. ἀρτύναντες... ἔποντο] sic Ar., ἀρτύναντο... ἔκαστοι L, l. a. ἔκαστος.

87 πένταχα] †.

88 Πολυδάμαντι § 21] Πουλ. mss.

90] τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας (= vs. 198) mss. multa.

95 δῶν δῶο CD. Cf. § 91. || ἦν] ἔεν? vid. § 302.

96] de epanalepsi vid. ad B 672.

97 ποταμοῖ' § 59] -μοῦ mss.

101 ἡγείτο L] ἡγήσατ' mss. cetera.

103 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

104] del. P.Knight.

106 λεληγμένοι] vid. ad A 465.

107] vid. ad I 235.

109 Πουλδάμαντος § 21] Πολ. mss. || ἀμωμήτοί ἐπύθοντο] -τοιο πύθοντο mss.; cf. § 59. — Vox ἀμώμητος relict h. XXXII 3. Vid. ad I 412.

- 110 ἀλλ' οὐχ Ἵρακλίδης ἔθελ' Ἴσσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110 cf. B 837
 αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
- 115 ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Φίλιον ἡνεμόεσσαν 115 = O 499
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσῶνυμος ἀμφεκάλυψε
 ἔρχεῖ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
 ἴδισατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
- 120 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσι 122 sq. cf. O 531
 ἡῶρ' ἐπικεκλιμένους σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα, sq.
 ἀλλ' ἀναπεπταμένους ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' αἶψ' ἔποντο
- 125 ὁξέα κεκληγῶτες ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125^a cf. B 222
 σήησεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι, 126 = I 235
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρε ἡῶρον ἀρίστω,
 νίε' ὑπερθύμω Δαπιθῶν αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόοι νῖα, κρατερὸν Πολυποίτην,
- 130 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολογίῳ Φῖσον Ἀρηι. 130^b = Y 46 cf.
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων A 295
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε θρύες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἳ τ' ἀνέμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυταί
- 135 ὧς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι 135^b = 153
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἴσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐν δμητὸν, βόας αὔας

112 πέλασεν] πελάσαι Naber.

115 ἡνεμόεσσαν] cf. § 21.

116 sq.] del. PKnight.

116 δυσῶνυμος] -μον A.

118 ἴδισατο § 201] εἶσατο mss.

125 κεκληγῶτες] -γγῶτες? cf. § 223; κεκλήγοντες; mss. multa, vid. ad II 430 P 756, 759 μ 256 § 30.

126] vid. ad I 235.

127 sq. ἀνέρε ... ἀρίστω, | νίε' (νίε, cf. B 518) ὑπερθύμω Zen. Aristoph.] ἀνέρας ... ἀρίστους, | νῖας ὑπερθύμους; mss.

129 Πειριθόοι] Πειριθόου mss.; conseratur § 59.

130] olim fuere qui subiungerent verbum νῖον ὑπερθύμοιο Κορώνου Κανειδάου (= B 716).

131-140] aut hos versus aut versus 141-153 damnandos esse censebat Hepphaestio.

131-136] imitatus est Vergilius Aen. IX 677-682.

131 πυλάων] θυράων AG.

133 ὑετὸν] †.

- ὑψός' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μέγαλ' ἀλαλητῷ 138^a. cf. X 34
 Ἄσιον ἀμφὶ Φάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 139^b = 193
 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θωονά τε Φοινόμαόν τε.
 οὐ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἔοντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεστυμένους ἐνόησαν 143 cf. O 395
 Τρώας, ἀτὰρ Δαναῶν ἔγενετο Φιφαγή τε φόβος τε, 144 = O 396
 145 ἐκ δὲ τῷ ἀΐξαντε πυλῶν πρόσθ' ἐμαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσι Φεφουκότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι 144^b = Π 366 cf.
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα, A 456
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσι Φάγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων 149^b = A 417
 150 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλγεται
 ὥς τῶν ἰκόμπεε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μᾶλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφι. 153^b = 135
 οὐ δ' ἄρα γεραυδοῖσιν ἐν δμητῶν ἀπὸ πύργων 154^b cf. Π 700 X
 155 βᾶλλον, ἀμνυόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 195
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς ἵππιον ἔραζε,
 ἅς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκυιόντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἡμὲν Ἀχαιοὶν
 160 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων κόρυθες δ' ἀμφ' αἶον αὐτέων
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

138 ἀνασχόμενοι] vid. ad Γ' 362. || ἔκιοι] κίετην Zen. Aristoph. || ἀλαλητῷ] vid. ad B 149.

141 τῆος Nauck] εἴω; mss.; cf. O 277 et § 323.

142 ὦρνυον] ὄρνυον mss. complura. De termino -ον pro -σαν cf. § 145. || ἔοντες] sic Ar., ἔοντα; mss. complura.

147 δέχεται] sic Ar., cf. § 227; δέχεται Ambr. Expectatur dualis (δέχθον); parum probabiliter Kayser δέχεται κολοσυρτὸς ἔοντες, vid. N 472. || ἰόντα] ἰόντων Genev.²

149 ἐκτάμοντες] -ντες mss. pleraque. — Verbum sanum? Vix aptum ad depingendos apros impetu suo virgulta confringentes et sternentes. || ὑπαὶ] cf. A 417. || κόμπος] vid. ad vs. 151.

151 ἰκόμπεε § 191] κόμπει mss. — Verbum †, cf. κόμπος A 419 M 149 † 380. || στήθεσσι] -σφι D; vid. ad vs. 401.

153 λαοῖσιν] λάουσιν Zen. (λάεσιν ms., corr. Lehrs), pro ἰλάεσιν (= λίθοισιν) perperam accipiens.

158 πολυβοτείρῃ D] πολ. mss. cett.; cf. § 21.

159 βέλε' ἔρρεον] βέλεια ῥέον Ar. mss., l. a. ῥέειν.

160^a sq.] imitatur Verg. Aen. IX 666 sq. *scuta cavaeque | dant sonitum flictu galeae.*

160 αὐτέων] cf. § 7 et 191. Fick ἄνον Simile est N 409 καρφαλέον ἄνυσ.

161 βαλλόμεναι Zen. mss.] -ων Ar. A². || μυλάκεσσι] †, = μυλοφειδέσι πίτροισι, vid. H 270.

- δὴ ἔα τότ' ὥμωξεν καὶ ἔφω' πεπλήγετο μῆρῳ 162 = O 397, 198
 Ἄσιος Ἰτρακλίδης, καὶ Ἀλαστήσας Ἑέπος ἠΰδα
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ ἔα νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 165 πάγχυ μάλ' οὐ γὰρ ἐγὼ γε ῥάμην ἤρωας Ἀχαιοὺς
 σχησέμεν' ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους. 166^b = H 309
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἧε μέλισσαι
 Φοικίᾳ ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 ἄνδρας θηροτήρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
 χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἧε κατακτάμεν' ἧε Φαλῶνας.“ 172 cf. O 557
 ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 174 Ἔκτορι γὰρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. 174 = O 596
 182 ἔνθ' αὖ Πειριθόοι υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δούρ' ἔβαλεν Δάμασον κυνῆς διὰ χαλκοπαρήνῳ 183^b = P 294 r
 οὐδ' ἄρα χαλκίῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ 184^b = A 79
 185 αἰχμῇ Φιεμένη ῥῆξ' ὅστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185 sq. = R 399 sq.
 ἔνδον ἄπας πεπάλαντο ῥάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 185^b sq. = A 97 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξε.
 175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι, 175 cf. O 414
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὧς πάντ' ἀγορεύσαι.
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὁρώρεε θεσπιδαῖς πῦρ
 δῆμιον Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχρύνενοι περ, ἀνάγκη 178^b cf. O 133
 νῆων ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
 180 πάντες, ὅσοι Λαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ διοτρήτα.
 175—180 (immo — 181, vid. schol. B L V) Zen. om., Aristoph. Ar. —

162 καὶ ἐ(φ)ῶ Bentley] τε καὶ ὦ mss., Heyne καὶ φῶ.

163 ἀλαστήσας] rediv O 21, comp. ἐπαλ.
α 252.

164-166] cf. I' 365 sq.

164] φιλοψευδῆς] †.

166 σχησέμεν' § 125] -σειν mss.

167 sqq.] similis est comparatio II 259 sqq.

167 μέλισσαι] vid. ad B 87.

171 οἳ γ' οἷδ' Ar. D L. || ἔοντε] -ντες
mss. pauca.

175 sqq.] iuro damnarunt veteres critici, simul autem abiciendus erat vs. 181, neque ab iis servatus esse videtur. Plures portae non sunt, ex O 414 autem fictum esse verum 175 vidit Ar.; ignis nullusdum in-

iectus est navibus (cf. M 441 O 718). Praeterea poeta non solet personam suam ita interponere ut fit vs. 176. Vid. ad A 9.

177 ὁρώρεε § 110] -ρει mss.

178 δῆμιον Bentley] λάνον mss., quod adi. a voce τείχος; nimis est remotum neque cum voce πῦρ iungi potest; e δάμιον (ut posteriores poetae dicebant) natum est.

179 ἀκαχήατο] -χείατο mss. pleraque. || θυμὸν] -μῶ Townl.

181] συμβαλεῖν πόλεμον locutio est inaudita. || Λαπίθαι] Polypoetes ot Leonteus.

182 Πειριθόοι] -θόου mss.; cf. § 59.

183 δούρ' ἔβαλεν] δουρὶ βίβλεν mss.; cf. § 13.

185 Φιεμένη cf. r 399] χαλκίῃ mss. pleraque.

- νιδὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄξος Ἄρηος,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 190 αὖτις δ' ἐκ κολοεῖο Φερυσσάμενος ξίφος ὁζὺν
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
 'πλήξ' αὐτοσχεδίνην· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὐδὲ ἐρείσθη.
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ', οἱ Πολυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 οἳ ῥ' ἔτ' ἐμερμήριζον ἐφ'esταότες παρὰ τάφρῳ.
 200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περῆμεναι ἐμμεμαῶσι,
 αἰετὸς ὑψηπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐφέργων,
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης,
 'κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρῇν
 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ φέθεν ἦκε χαμᾶζε
 ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσφ' δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 Τρωῆς δ' ἐροίγησαν, ἐπεὶ Φίδον αἰόλον ὄφιν

192 αὐτοσχεδίνην] sc. πληγὴν? Cf. E 830.
 Redit vox loco parall. et 2 536, -δῆς; h. Merc.
 55, -δῆς O 510. || οὐδέ § 71] οὐδε mss. plera-
 que, οὐδας ἐρεισε L, ut Ar. (?) A 144.

194 πολυβοτείρῃ § 21] πολυ. mss.

196 sq. οἱ...οἱ] relativa (in vs. 199 de-
 monstrativum): interim Polydamantis et Hec-
 toris copiae dubiae consistebant prope fossam.

196 Πολυδάμαντι § 21] Πουλ. mss.

198 ῥῆξαι...ἐνιπρῆσαι D] ῥήξην...ἐνιπρή-
 σειν mss. cetera. Vid. ad B 544.

199 ἔτ' ἐμερμήριζον] ἔτι μερμ. mss. || ἔτ']
 vid. vs. 59. || τάφρῳ] -ον mss. nonnulla.

200 *περῆμεναι ἐμμεμαῶσι] περῆσμέναι με-
 μαῶσι mss., item vs. 218, vid. etiam φ 399
 et ad B 544 et § 195.

201-205] imitatur Verg. Aen. XI 751-756.

201 ὑψηπέτης] sic Ar., alii olim male
 -πετής (= -πετήεις). Cf. I 605 et § 69. ||
 ἐφέργων] verbi hunc usum illustrat locu-

tio Herodotea (VII 43, 110, 112 VIII 35)
 ἐν ἀριστερῇ vel ἐν δεξιῇ ἀπέργων (montem,
 regionem etc.) de Xerxis exercitu praeter-
 eunti. Aquilae, quae Troianorum aciem a
 dextra sinistrorsum praetervolat, milites a
 sinistra sunt.

202 φοινήμεντα] nonnisi loco parall. redit;
 cf. φοινός; II 159 h. Ap. 362, σαφοινός; saepius
 (-νεος; Σ 538), φοίνιος σ 97, φοινικέεις; saepius.

207 'πέτετο] deesse ἄμα sensit Ar.; *πτάθ'
 ἄμα?

208 ἐπεὶ Anecd. Bachm. II p. 185] ὕπας;
 mss. Vid. ad A 459. || ὕφιν] †. Perperam
 pro longa habetur syllaba prior (cf. Hesiod.
 Theog. 334 etc.); alia autem est ratio vo-
 cis ὕφιοσσης in Antimachi fr. 78 (schol.
 Aristoph. Plut. 718), quae cum voce ἡνε-
 μόσσα et similibus (§ 21) est componenda.
 Hipponactem (fr. 49) ὕφης dixisse perhibet
 Tzetzes, sed. cum in versibus ab eo alla-

- κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο. 209^b = E 742
- 210 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἔκτορα ῥ' ἑῖπε παραστάς· 210 = 60
 „Ἔκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσι
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ φέβοικε 212^b = φ 319
 δῆμον ἔοντα παρ' ἔξ ἀγορευμένῳ, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
- 215 νῦν αὖτ' ἐκφρέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 215 cf. I 103
 μὴ ἴωμεν Δαναοῖσι μαχασσόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἐτέον γε
- 218 Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περὶ μέλαινα, 218^b-220 = 200
 220 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον sqq.
 ζῶν, ἄφαρ δ' ἀφῆκε πάρος φίλα Φοῖνί' ἱκῆσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν Ἐφοῖσι·
 ὧς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, φείδεσσι δ' Ἀχαιοί,
- 225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηρώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.

219 αἰετός· ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστέα λαὸν ἐφύγων,

tis etiam κακῶν χῆνε legatur, apparet nihil tribuendum esse eius testimonio, Hippo-
 nactem autem l. l. οὐφίς (ὁ ὄφίς) scripsisse
 credibile est. Vtēres grammatici (vid. schol.
 Eust. Athen. XIV p. 632) μείουρον appella-
 bant versum (cf. § 22), et Demetrius de
 Elocutione (Rhet. Spengel III p. 317) hanc
 κακοποιαν consulto quaesitam putat, poe-
 tam enim, si libuisset, dicere potuisse ὅπως
 ὄφιν αἰόλον εἶδον (obstabat tamen F); recen-
 tiores autem poetae hexametros in iambum
 excurrentes revera fecerunt interdum, vid.
 Christ Metrik² § 268. Vi adspiratae sylla-
 bam ὁ- produci nunc putant multi, confe-
 rentes voces οὐ(π)φους Panyas. apud Athen.
 498d, οὐ(π)φον Hesiod. fr. 193, βρό(π)χον
 Theogn. 1099. Nos quin vetus vitium hic
 latitet non dubitamus, sive olim fuit *ἔγγις
 (Att. ἔγχις, cf. ἔγγελος, anguis) sive gravius
 corruptus est locus; infelicitate Ernesti αἰόλον
 ὄφιν (versum sequentem dampnans) ^{cf. Metrik. 4. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.}

210 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || "Εκ-
 τορα] vid. ad vs. 60.

211 αἰεὶ] αἰεὶ mss.; cf. § 17 et 324. An

fuit olim *Ἔκτορ, αἰεὶ πῶς? || ἐπιπλήσσεις]
 sic Ar., ἐνιπλ. Townl.

213 δῆμον] ἀντὶ τοῦ δημότην interpretabatur
 Ar., sed locus corruptus videtur; proba-
 biliter Bentley δῆμον coll. B 198, ubi vi-
 deatur; cf. etiam A 328 et M 447. Vulga-
 tam Horatius imitatur Epist. I 1,59 *plebs*
eris, fortasse etiam Soph. Aiac. 1071 *κακοῦ*
πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα (Reiske ὄντα) δημότην | μηδὲν
δικαιοῦν τῶν ἐφιστάτων κλύειν.

214 κράτος] l. a. κλέος. || ἀέξειν] sc. ἔοικε.
Obloqui tibi cives non decet, sed obtemperare
tibi, id decet (ironice loquitur).

215 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.; sed vid. ad
 I 103.

216 μαχασσόμενοι § 291] μαχησόμενοι (vel
 -πίμμενοι) mss.

218 ἦλθε Ar.] ἐπῆλθε mss.; cf. Ω 219. ||
 *περὶ μέλαινα] περὶ μέλαινα μεμαῶσι
 mss.; cf. vs. 200.

219] om. mss. complura. Vid. ad vs. 201.

220 φοινήεντα] vid. ad vs. parall.

223 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

225 αὐτὰ] cf. § 98.

- ὡδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὅς σάφα θυμῷ
 Φειδείῃ τεράων, καὶ Φοι πειθοίατο λαοί.“ 229^b = Ξ 93
- 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 230 sq. = Σ 284 sq.
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκ ἐξέ μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· 231^b-234 = H 357
 Φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. sqq.
- εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί,
 235 ὅς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθίσθαι
 βουλᾶων, ἕς μ' αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε· 236 cf. B 112
- τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω, 238 cf. A 160
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶα τ' ἡέλιόν τε, 239^b = ε 26 ν 240
- 240 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα. 240^b = ν 241
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλῇ,
 ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Φανάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. 243^b cf. O 496 Ω
 τίπτε σὺν δέδφοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα; 500
- 245 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργεῖων, σοὶ δ' οὐ δ' Φέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίῃ μενεδήμιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺν δημοτῆτος ἀφῆξειαι ἡέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος Φεπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο, 249^a = β 189
- 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250 cf. A 433
 ὧς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο 251 sq.^a = N 833
 Φηγῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος sq.
 ὥρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν, 251 = β 413 ς 46,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην ἔφερ'· αὐτὰρ Ἀχαιῶν 104
- 255 ὃ ἔλεγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὕπαζε. 255^b = O 327 Π
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι 730
 δῆγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν· πειρήτιζον.

230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη] sic Ar., τὸν δ' ἡμείρετ' ἔπειτα μέγας Zen.

231 Πολυδάμαν § 21] Πουλυδάμαν Zen. Chamaeleo, Πουλυδάμα Ar. mss.; vid. ad A 86.

236 *βουλᾶων, ἕς μ' (οἰ) βουλίων ἕς τέ μοι mss., cf. § 56 et 13.

238 sqq.] cf. β 181 sq.

239 ἡῶα § 77] ἡῶ mss.

240 ἐπ' ἀριστερὰ] ut haec avis, vid. vs. 201.

241 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

246 ἔπ' sic Ar., ὕπ' Zen. Townl.

247 μαχήμων] †.

249 ἀποτρέψεις] -στρέψεις mss. pleraque.

252 τερπικέραννος] vid. § 251.

254 ἔφερ' φέρεν mss.

- κρόσσας μὲν πύργων Ἰέρων καὶ ἔρειπον ἐπάλξις
στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
260 πρῶτας ἐν γαίῃ ἔθεσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἱ γ' ἄρ' Ἰέρων, Ἰέλποντιο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξέμεν'. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ ῥάξοντο κελεύθου,
262 cf. A 504
ἀλλ' οἱ γε θινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
ἴβαλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
265 ἀμφοτέρω δ' Αἰάντε κελευτιάοντ' ἐπὶ πύργων
πάντος' ἐφοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίῳ, ἄλλον στερεοῖσι Ἰέπεσσι
ῥνέικον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα Ἰδίοειν
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
270 ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο Ἰέρων ἅπασιν
καὶ δ' αὐτοὶ τὸδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων,
273^b cf. Ψ 452
ἀλλὰ πρόσω Ἰέσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
275 αἶ' κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
νέϊκος ἀπασαμένους δηῖους προτὶ Φάστῳ δέεσθαι.“
ὥς τῷ γε προβιβάντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὥρετο μητιέτα Ζεὺς
280 νιφεμέν', ἀνθρώποισι πιφανυρόμενος ἐΦὰ κῆλα' 280^b = h. Ap. 444

258 κρόσσας] ignotae originis vox redit vs. 444; cf. Herodot. II 125, πρόκροσσοι; Ξ 35. Significari videntur pinnae quibus turris superne cingebatur (*tinnen*); male Ar. interpretabatur *scalas*, genitivum πύργων invita lingua ad verbum trahens.

259 ἐμόχλεον] † (μοχλός saepius).

261 ἄρ' Ἰέρων] αὐέρων vel αὐ ἔρων mss.; cf. § 40.

262 ῥηξέμεν' § 125] ῥήξεν mss.

264 δηῖους] cf. § 17.

265 κελευτιάοντ' § 191] -τιῶντ' mss.

266 ἐφοιτήτην] cf. § 195.

267] cf. Verg. Aen. X 368: *nunc prece, nunc dictis virtutem accendit amaris*. || στερεοῖσι Ἰέπεσσι] -οῖς ἐπέεσσι mss.; cf. § 60.

268] del. Nauck.

269 μεσήεις] † pro μέσος; Goebel μεσηγύς.

270 πω] πως Cauor.

273 ποτὶ] προτὶ mss. multa. || ἀκούων] ἀκούσας mss. nonnulla.

274 πρόσω] πρόσσω mss. pleraque.

276 νεῖκος] νίκος = νίκην intellegebat Ar. || ἀπασαμένους] sc. ἡμᾶς. || δηῖους] cf. § 17.

277 προβιβάντε Nauck] προβοῶντε (†) mss. sine sensu, idemque legisse Zenodotum ex O 307 fit veri simile. In Ar. commentariis extabat lectio προβάοντε, optima quod ad sensum, sed forma parum commendabilis. Quapropter Nauck ad ipsius Aristarchi exemplum (vid. H 213 N 371 saepius) προβιβάντε rescripsit pro προβοῶντε vel -βιβῶντε (nam sic quoque olim scriptum fuisse non possumus non suspicari coll. N 807 II 609 o 555 h. Merc. 149). || ὤτρυνον] -var D.

278 πίπτωσι] -ουσι D.

280 ἐΦὰ PKnight] τὰ ἃ mss., cf. O 430 et de metro vid. § 19 et 44.

- κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὁρέων κορυφὰς καὶ πρόωνας ἄκρους 282^b cf. Θ 557
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῇ,
 285 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα
 ἑεφλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Λιὸς ὕμβρος· 286^b = E 91
 ὧς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι ποτᾶντο θαμεῖαι,
 αἰ μὲν ἄρ' εἰς Τρωᾶς, αἰ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὁρώρει.
 290 οὐδέ κέ πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ
 τεύχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα, 291 cf. N 124
 εἰ μὴ ἄρ' υἷδν ἐφὸν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργεῖοισι, λέονθ' ὧς βουσί Φέλιξι.
 ἀντίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐφίστην, 294^b = Φ 581
 295 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 297 ῥάβδοισι χρυσέῃσι διηνεέσιν περὶ κύκλον
 296 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμεῖας.
 298 τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 'βῆ ῥ' ἱμεν' ὧς τε λέων ὁρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς 299 cf. K 297 P 61
 299^a = ζ 130
 300 δ' ἦρδον ἔη κρεάων, κέλεται δέ ῥε θυμὸς ἀγῆνωρ 300^b cf. ζ 133
 μῆλων πειρήσοντα καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν· 301 = ζ 134

281 ἔμπεδον] sic Ar., *ἀσπετον* liber Massiliensis.

283-286] del. PKnight.

283 λωτεῦντα] sic codd. et olim liber Massiliensis, Ar. λωτοῦντα. Forma novicia pro λωτόεντα, vid. § 69; Menrad πεδί' ἀνθε-
 μόντα tentavit. Potestne fieri ut λωτόεντα
 dixerit poeta? vid. § 18. Adi. †.

284 ἀκτῇ Christ] ἀκταῖς mss. Cf. § 57.

285 προσπλάζον] verbum suspectum; vHer-
 werden προσκλύζον coll. Ξ 392 Ψ 61 ε 484.
 Vid. ad Φ 269. || ἐρύκεται] medium pro acti-
 vo †; *ἐρύκακε? Cauet ἐρύγεται coll. O 621
 P 265 ε 403, 438. || δὲ Heyne] τε mss.

286 ἑεφλύαται § 265] εἰλύαται vel εἴλυται
 vel εἰλύται mss.

287 ποτᾶντο § 191 et 216] ποτῶντο mss.
 (item h. Ap. 442; h. XXIX 4 solvi nequit).

289 βαλλομένων] βαλλόντων Koechly.

290 οὐδέ κέ § 326] οὐδ' ἄν mss.

295 ἐξήλατον] sic Zen., *ἐξήλατον* Ar. Z
 Cant. (= *ἐξάπτουλον*) non recte; neque enim
 sic componuntur numeralia neque clipei sic
 fabricantur (*unam* habent laminam aeream).
 Adi. verbale (= *caelatus*) †, Nauck *ἐνῆλατον*
 coniecit.

296 ἤλασεν] *ἐξέλασ'* Zen.

297] clipeus ornatus est aureis striis,
 quae, radiorum instar, ab umbone ad oram
 tendunt, cf. Helbig *Epos*¹ p. 280 sq.; qui ut
 hunc sensum e verbis traditis eliceret, post
 versum 296 unum pluresve hexametros
 excidisse statuit. Nos non lacunosam esse
 vulgatam sed versuum ordinem turbatum
 rati versum 297 ante vs. 296 posuimus;
 ita efficitur sensus quem flagitat Helbig. ||
 *ῥάβδοισι χρυσέῃσι] χρυσεῖς (vel -οις) ῥάβδοισι
 mss. male; vid. § 57, 18, 61.

299-301] cf. Verg. *Aen.* IX 339 sq.

300 κρεάων § 72] κρεῖων mss.

- εἴ περ γὰρ ἔ' εὗρησι παρ' αὐτόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐδ' ἴα τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,
 305 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξ' ἐπιάλμενος ἦε καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι 306 cf. A 675
 ὥς ἴα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῦχος ἐπαῖξαι διὰ τε δῆξασθαι ἐπάλξις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
 310 „Γλαῦκε, τίη δὴ νῶι τετιμῆμεσθα μάλιστα
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι 311 = O 162
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσοράουσι;
 312^b cf. S 173 o 520
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 314 = Z 195
 315 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας
 315^b sq. = A 341 sq.
 ἐστάμεν' ἡδὲ μάχης καυστείους ἀντιβολῆσαι,
 ὅφρα τις ὧς Φείπῃ Λυκίων πύκα θωρηγμένα
 ,οὐ μὲν ἀκλεῖες Λυκίην κάτα κοιρανέουσι
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πύονα μῆλα
 320 Φοῖνόν τ' ἔξαιτον μελιφθόει· ἀλλ' ἄρα καὶ εἰς
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται·
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγερᾶ ἀθανάτω τε 323^b = P 444 cf. [B 447
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην 324 cf. I 709
 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην εἰς κυδιάνειραν
 325^b = A 225
 νῦν δ' — ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφestsᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ὥς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἵομεν, ἡέ τιν' εὖχος ὀρέξομεν ἡέ τις ἡμῖν.“ 328 cf. N 327
 ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθασε·
 330 τῷ δ' ἰθὺς ῥήτην Λυκίων μέγα φέθνος ἄγοντε. 330^a = P 492

302 παρ' αὐτόθι (παρ' αὐτόθι) Bekker] -φι mss.; cf. N 42 T 255 Y 140 Ψ 147, 640.

305 *ἥρπαξ' ἐπιάλμενος] -ξε (-ξε D) μετάλ- μεις mss.

306 πρώτοις] προβάτοισι vHerwerden.

311] cf. A 263. || πλείοις δέπασσι § 60] -οις δέπασσι mss.

312 εἰσοράουσι § 191] -ρώσι mss.

316 καυστείους] vid. ad vs. parall.

317 ὧς (ὧς) Bentley] ὦδ' mss.

318 ἀκλεῖες Ar. Par. 1805 et suppl. 144] mss. cett. ἀκλήεις, ἀκλήεις, ἀκλειῖς, ἀκλειῖς; cf. § 73.

320 ἔξαιτον] vinum γερούσιον dictum A 259.

322 φυγόντε] -ντες mss. nonnulla.

323 ἀγερᾶ § 62] ἀγῆρα τ' mss. Cf. B 447.

325 εἰς] ἀνὰ C.

328 τιν' (ι) § 99] τῷ mss. || A quibusdam male addi δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δούρι μακρόν annotabat Ar.

330 ἄγοντε] sic Ar., -ντες mss. pauca.

- τοὺς δὲ Φιδῶν ῥίγησεν νίδος Πετεῶο Μενεσθέυς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
ῥάπτηνεν δ' ἀνὰ τεῖχος Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τις Φοι ἄρῃν ἐτάροισιν ἀμύναι 334^b cf. II 512
335 εἰς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμοι' ἀκορήτω,
ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς Φοι ἔην βώσαντι γεγωνεῖν
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκε 338^b = B 153
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
340 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντε προῖει κήρυκα Θοῶτην·
,,ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 344 = 357
345 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345 cf. 358
ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγροι, οἳ τὸ πάρος περ 346 sq. = 359 sq.
ζαχραῖες τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρε, 348 cf. 361
ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας, 349 sq. = 362 sq.
350 καὶ Φοι Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν Φειδῳς· 350^b = B 718
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα Φοι κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας, 351 = A 198

350 Aristoph. Ar. —

331 ῥίγησεν C¹ Lips.] ῥίγησ' mss. cett. || νίδος; cf. § 17. || Πετεῶο § 62] -ῶο mss.

333 τεῖχος; Bekker] πύργον mss., quod e vs. praecedenti irrepsisse intellexit Bekker; extat τεῖχος; Ἀχαιῶν vs. 352 (vid. tamen vs. 386). Simili vitio laborabat B 291. Voce πύργου; totus murus fortasse designatur Θ 213. || ἴδοιτο] neglecto F.

334 ἀμύναι] Nauck ἀλάλκοι coll. Φ 539.

335 πολέμοι' § 59] -μου mss.

336] vid. Θ 324 sqq.

337 ἔην? vid. § 302. || βώσαντι cf. § 192; PKnight βόσονται, at vid. ε 400. || γεγωνεῖν] sic Ar., γεγώνεν Ptolemaeus Ascalonita male, est enim aoristus II; cf. § 260.

339 τρυφαλειῶν] forma novicia pro -άων (§ 56); *κυνεάων?

340 sq.] delet Holm; nobis corruptum videtur versus 340 initium, in quo καὶ mire displicet.

340 πυλέων] cf. § 56. || πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο] sic Ar. (vid. ad B 809), πάσας γὰρ ἐπώχετο Zen. et mss. pleraque (sc. αὐτῇ). Requiritur videtur clausulae erant (tota clausula erat porta), et sic (ἐπέκειντο) interpretatus est Ar.; sed obscurum est verbi etymon. Harl. Apoll. lex. ἐπώχατο, quod cum verbo ἐπέχω componit Curtius Verb. II² p. 240 coll. συνοχωρότε B 218 συνωχαδόν Hes. Theog. 690.

342 ἐπ' vid. ad γ 421. || Αἴαντε Zen. Syr.] -ντα mss. cett.; cf. K 53 O 301.

343 Αἴαντε Zen, Syr. Eust. L] -ντα mss. cett.; cf. vs. 342.

344 ὃ γὰρ] vid. ad K 127.

347 ζαχραῖες; PKnight] ζαχρηεῖς; mss.; vid. § 73 et ad E 525.

348 καὶ κεῖθι] sic Ar., κακεῖθι mss. nonnulla, κακεῖσε Zen. (cf. vs. 359), qui ᾧδε vs. 346 pro δεῖρο perperam accipiebat (cf. § 49).

350 ἄμ' ἐσπέσθω] ἕμα σπέσθω Syr. H.

- ἄβη δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ὅσῃ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσηγύδα 353 cf. P 707
 „Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 354 = A 285
 355 ἦνωγεν Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 κεῖσ' ἵμεν', ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων 357 = 344
 εἷη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὀλεθρος· 358 cf. 345
 ὅδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἷ τὸ πάρος περ 359 sq. = 346 sq.
 360 ζαχραῖες τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρε, 361 cf. 348
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας, 362 sq. = 349 sq.
 καὶ Φοι Τεύκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν Φειδῳ.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 αὐτὶς Ὀϊλεῖδην Φέπεια πετροέεντα προσηγύδα
 „Αἶαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 ἐσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε Φῖφι μάχεσθαι
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο. 368 = N 752
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπαμύνω.“ 369 cf. N 753
 370 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ Φοι Τεύκρος ἅμ' ἧε κασίγνητος καὶ ὄπατος· 371^b cf. A 257
 τοῖς ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τεύχεος ἐντὸς ἰόντες, — ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο, —
 375 οἷ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι Φῖσοι, 375^b cf. P 51
 ἵφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

363 Ar. — || 372 Ar. —

352 θέειν] θέων D G. || παρὰ] κατὰ mss. multa.

355 ἦνωγεν § 225] -γει mss. || Πετεῶο § 62] -ῶο mss.

357 ὃ γάρ] vid. ad K 127.

359 ὅδε] sic Ar., κεῖσε Zen., cf. vs. 348.

360 ζαχραῖες PKnight] ζαχρηεῖς mss., vid. § 73 et ad E 525. || κρατερὰς ὑσμίνας] -ρήν -την Syr.

363 ἅμ' ἐσπέσθω] ἅμα σπείσθω Syr.

365 Ὀϊλεῖδην Nauck] Ὀϊλιάδην mss., ἄρ' Ἰλιάδην Zen., cf. B 527. Vitiosum patronymici terminum -ιάδης pro -εῖδης h. l. et

N 203, 712 Ξ 446 Π 330 Ψ 759 peperit vocum Ἰλίου; et Ἰλιάς sonus subsimilis.

366 σφῶι] σφῶε Zen. trito errore; cf. § 92.

367 ὀτρύνετε Bentley] -τον mss.

368 κεῖσ' κεῖσ' (i) Zen. || ἀντιάω § 191] -ῶω mss.

369 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπήν mss.

371 ὄπατος] vid. ad A 257.

372 *τοῖς] τοῖς δ' mss., cf. § 60. Nauck τοῖσι δὲ Πανδίων.

373 sq.] del. PKnight.

373 μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59.

374 ἐπειγομένοισι] Townl. ἐελδομένοισι (ut II 7).

- Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέετα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλέα μεγάρθυμον,
 380 μαρμαίρων ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 'κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· οὐ κέ Fe ῥεῖα
 χεῖρες· ἀμφοτέρωσιν ἀνὴρ φέροι, οὐδὲ μάλ' ἥρῳν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
 'θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι Φεφοικῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὕψηλοῦ πύργου, 'λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κραιτερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσυμένον 'βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ' Ἴδιδε γυνωθέντα βραχίονα, 'παῦσε δὲ χάρμης.
 390 ἂν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μὴ τις Αἰαῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετάοιτο Φέπεσσι.
 Σαρπηδόντι δ' ἄχος 'γένετο Γλαυκοὶ ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησ' ἔμψης δ' οὐ 'λήθητο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 395 'νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος 'πέσε δουρὶ
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ Φοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἑπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσι
 εἰλχ'· ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐγμυνώθη, πολέεσσι δὲ 'θῆκε κέλευθον.
 400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰὼ

379 Ἐπικλέα § 73] -κλῆα mss., Ὀικλῆα Apoll. lex.

381 οὐ κέ Fe ῥεῖα Menrad] οὐδὲ κέ μιν ῥεῖα mss. (H ῥεῖα, D om. κε). Vitiosum ῥεῖα quomodo corrigendum sit docet R 101, qui simili mendo laborat. Nauck οὐδὲ κε ῥεῖα | χερσὶ μιν ἀμφοτέρωσιν ἀνὴρ ἔχει. Cf. § 8 et 88.

382 *χεῖρες· ἀμφοτέρωσιν ἀνὴρ φέροι] χεῖρες· ἀμφοτέρωσιν (α) ἔχει ἀνὴρ mss. pleraque metro duriore, χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ φέροι ἀνὴρ nonnulla. Aristarchus non χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ scripsit sed χεῖρες· ἀμφοτέρωσιν (-ρησ?), illud admirationem minuere monens. Nos partim secuti sumus Nauckium (vid. ad vs. 381).

383 δ' ἄρ' *δὲ F? 1. α. ὃ δὲ μιν ῥεῖα πύλλε καὶ οἶος (= vs. 449).

384 τετράφαλον] vid. ad E 743.

385 ἄρ' ἀρνευτήρι] ἄρ' om. L, ἀραρευτήρι

Syr., hinc ἄρα νευτήρι Cureton, δὲ (F) ἀρνευ-
 τήρι Leaf. Vox ἀρνευτήρι redit locis par.

386 ἀφ' ὑψηλοῦ] 1. α. ἀπ' εὐργέος (cf. II 743)

388 ἐπεσσυμένον] genitivum adsciscit etiam loco par.

389 ἧ Heyne] ἧ ῥ' mss.

390 δ'] om. D:

391 εὐχετάοιτο Φέπεσσι] -τόφωτ' ἐπέεσσι mss. Cf. § 191.

392 Γλαυκοὶ § 59] -κον mss.

393 ἐνόησ' ἔμψης] ἐνόησεν ὁμῶς mss.; cf. § 322. Sententiam aperit ἔμψης; E 191 τ 302. Lehrs Arist.² p. 157 ὃ δ' οὐδ' ὧς.

395 δ' ἐσπόμενος 'πέσε] δὲ σχόμενος; περὶ Hesych. (male), cf. N 570.

398 εἰλχ' ἔλχ' mss.

400 Αἴας — ὁμαρτήσανθ'] de nominativo vid. ad Γ 211.

378 cf. N 170

378^a = Z 5

380^a = ε 499 cf.

II 735

382^a cf. Σ 123 α 116

382^b = Δ 565 ν

187

383^a = E 304 [sq.]

384^b sq. = μ 412

384^b cf. Ψ 673 ε

426

385^b = II 742

386 cf. II 743 μ 414

386^b = γ 455 cf.

Υ 406 λ 221

388 cf. II 511 sq.^a

395^a = N 178

396^b = N 181 Ξ

420

397^b = δ 506 ρ 84

- 'βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν 401 cf. B 388
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε 402^a = B 389
 παιδὸς ἔφοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνήσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος, οὐδὲ διὰ πρό 404 cf. H 260
 405 ἦλυνθεν ἐγχεῖη, 'στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405 = H 261
 'χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 'χάζετ', ἐπεὶ Φοι θυμὸς ἐφέλδετο κῦδος ἀρέσθαι.
 'κέκλετο δ' ἀντιθέοισι Φελιξάμενος Λυκίοισι· 408 cf. II 421
 „ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίτετε θούριδος ἀλκῆς; 409^b = A 234
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἱφθίμῳ περ ἔοντι,
 μούνῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτέετε· πλεόνων τοι Φέρον ἄμεινον.“ 410 = P 356
 411 cf. 418 412^a cf. O 191
 ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ Φάνακτος ὑποδφέισαντες ὁμοκλήν 413 = P 417, 446
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ Φάνακτα. cf. O 265
 415 Αἰγείοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415 = A 215
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι 'φαίνετο Φέρον· 416 cf. A 734
 οὔτε γὰρ ἱφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο 416^b cf. X 149
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον, 418 cf. 411
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ προῶτ' ἐπέλασθεν. 420 cf. O 418
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάεσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντε, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρη,
 ὧ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ Φίσης,
 ὧς ἄρα τοὺς διεΦέρον ἐπάλξιες· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 'δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 425 sq. = E 452 sq.

401 στήθεσφι] στήθεσσι mss. multa. E
 lectionis varietate h. l. B 388 alibi recte
 effecisse videtur Droncke, locis, ubi στήθος
 de corpore dicatur non de animo, στήθεσφι
 constanter esse scribendum; vid. B 416
 I' 332 A 420 E 317 etc. et ad K 95.

403 παιδός] genitivus ut A 11.

404 *ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος] -δα νύξεν
 ἐπιάλμενος mss. pleraque, -δα νύξε μετὰλμενος
 L. || οὐδέ] sic Ar., ἡ δὲ mss. complura.

406 'χώρησεν] -σαν mss. quaedam (male).

407 ἐφέλδετο] ἐέλπετο Ar. et mss. multa, cf.
 δ 162.

412 ἐφομαρτέετε § 191] ἐραμαρτέετε Ar. (cf.
 P 414), ἐφομαρτέετε vel -τέιτον (noto errore)

mss. || τοι Hoffmann] δέ τοι (τι, τ') mss.,
 Bentley δέ τε, PKnight δῆ.

420 προῶτ' ἐπέλασθεν] πρώτα πέλ. Ar. mss.

421 δηριάεσθον § 191] -άασθον mss.

422 ἔχοντε Ahrens] -ντες mss. || ἐπιξύνῳ] †
 (ξυνός saepius).

423 ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ] ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Zen., cf.
 P 394. || Φίσης] νίκης Apoll. lex.; vid. ad ι 42.

424 διεΦέρον] comp. †. || αὐτέων] forma
 novicia, cf. § 56; αὐτῶν DL metro invito;
 *αὐτὰρ ὑπερθε? Recurrunt verba Hes. Scut.
 237. || In GL subiungitur βᾶλλον ἀμυνό-
 μενοι χαλκίῳ ἐν ἐγχεῖσιν (cf. M 155 S 534).

425 'δῆρουν § 191] δῆρουν mss. || στήθεσσι]
 -σφι? vid. ad vs. 401.

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πετρόεντα.

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετάρφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.

430 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.

ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὧς τε τάλαντα γυνὴ χερσὶν αἰχμῆς,
ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει

435 Φισάζουσ', ἵνα παισὶν ἀφεικέα μισθὸν ἄρῃται

ὧς μὲν τῶν ἐπὶ Φῖσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,

436 = O 413

πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορῷ ἔδωκε

Πριαμίδῃ, ὃς πρωτὸς ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.

438 cf. II 558

ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς

439 = N 149 cf.

440 „ὄρνυσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος

Θ 227

Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνέετε θεσπιδαῆς πῦρ.“

440^a = A 509

ὧς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,

ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀφολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα

κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,

444^b = P 412

445 Ἑκτορὸς δ' ἀρπάξας λαῶν ἔφρεν, ὃς ῥα πυλάων

εἰστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθε

ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴν ἄνερε δῆμον ἀρίστω

447^b = A 328

ῥηιδίως ἐφ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,

448^b = i 242

449 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἶος.

449 = E 304

426 λαισήϊα] vid. ad locum parall.

428 ὅτεφ Zen.] ὅτφ (Ar.?) mss. Si genuinum est pronomen, anapaestum efficere debet, cf. 8; sed verum videtur *ῥτε.

433-435] cf. Verg. Aen. VIII 408-413.

433 χερσὶν] †. || ἀληθῆς] ἀλητῆς (mendica) Apoll. lex. et l. a. Par. 2766. Adi. hic = proba, alias de vere dictis tantum adhibetur.

434 σταθμὸν] pondus librae † (alias postis ianuae aut stabulum).

435 Φισάζουσ' †, cf. Φισάζουτο Ω 607, Φισωαίμην η 212. || ἀφεικέα] ἀναιδέα edidit Ar. (ἔσω νεύουσ), ipse tamen ἀναιδέα (= εὐτελεῖ) postulans; praeterea in quodam commentario lectionem ἀμειψία protulit.

437 ὑπέρτερον] -τατον Ambr.; cf. A 290. || Ἑκτορῷ ἔδωκε] -ρι ἔδωκε mss.

439 ἦρσεν] sc. Sarpedon, non Iuppiter, ut Zen. et Ar. interpretabantur (vid. ad vs. 444). || γεγωνῶς] cf. § 260.

442 φάτ' ἔφατ' A, quod servari possit si scribatur ὀρνύνων. || οὔασι... ἄκουον] vid. ad A 587.

444 κροσσάων] vid. ad vs. 258. || ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες] ἐπεὶ θεοὶ ἔκλυον αὐτῶν (cf. O 270) Zen. (vid. ad vs. 439).

446 εἰστήκει] ἐστήκει Ar. et mss. multa.

447-449] cf. Verg. Aen. XII 899-901.

447 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || ἄνερε δῆμου] vid. B 198.

448 ἐφ' ἄμαξαν] ἐπ' ἄμ. mss. multa. || ὀχλίσσειαν] ὀχλήσειαν mss. nonnulla, ut Φ 261 Ω 567 i 242 ψ 188; sed vid. § 144.

449 μιν ῥέα] vid. ad E 304.

- 451 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέροι πόκον ἄρσενος οἶος
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων ἔφερε λαῶν ἀείρας,
 αἶ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 ἴσῃ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος ἔβαλε μέσσας, 457^a = Δ 496
 εἴ διαβάς, ἵνα μὴ Φοῖ ἀφανρότερον βέλος εἴη
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιροῦς, πέσε δὲ λίθος εἴσω
 460 βοιωτοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' εἴσθορε φαιδιμος Ἐκτωρ 462^a = Θ 192
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια ἴλαμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔφεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 465 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλτο πύλας, πυρὶ δ' ὅσσ' ἐδεδήει.
 νέκλετο δὲ Τρώεσσι Φελιξάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντ' ἐπίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτάς
 470 ποιητάς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίστος ἐτύχθη. 471 = Π 296

450 τὸν Φοῖ ἐλαφρόν ἔθρε Κρόνου πάις ἀγκυλόμητις.

450 cf. B 319

450 Zen. om., Aristoph. Ar. —

450] *versum parum apte praecedenti subiunctum Zen. recte omisisse videtur; robur ferentis eo imminui observabat Ar., Lachmann tamen potius vs. 449 delendum censebat.* || ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτειο mss.

451 φέροι] sic Ar., φέροι Townl. || πόκον] †, cf. εἰρόποκος E 137 i 441.

454 εἵρυντο] pro εἰρώατο vix sanum, probabiliter PKnight coniecit ἐρύοντο; cf. § 119 et 164.

456 ἐπημοιβοί] cf. § 513 et § 249.

457 δὲ μάλ' ἐγγύς] l. a. δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὺν.

459 ἀπ'] ἐπ' mss. complura (om. D). ||

θαιροῦς] †, *cardines* (liminibus superiori et inferiori insertos).

462 ἐπὶ] ἐπαί C L.

463 ὑπώπια] †.

465 οὐ κέν Ar. L] οὐκ ἄν mss. cett.; cf. § 326. || ἐρύκακεν Ar.] ἐρυκάκοι mss. Cf. I' 453 E 311, 388 P 70 v 138.

466] del. Duentzer. || ὅσσ' ἐδεδήει] notabilis est verbi singularis iunctus duali; item (P 681?) Ψ 477 § 132 (N 617 T 17); cf. § 52 et ad N 435.

468 ὀτρύνοντ' ἐπίθοντο] -ντι πίθ. Ar. mss. (alii olim -ναντι πίθοντο? cf. β 422).

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

- Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῆας τε καὶ Ἑκτορα νηῦς' ἐπέλασσε,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν 2^b = ϑ 529
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν ἔτρεπεν ὅσσε φαιινῶ, 3^b = Φ 415
 νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Ὀρηίκων καθορώμενος αἶαν
 5 Μυσῶν τ' ἀγχιμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν
 γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 εἰς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτ' ἔτρεπεν ὅσσε φαιινῶ
 οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐφέλπετο Φὸν κατὰ θυμὸν 8^b = ψ 345
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν' ἢ Δαναοῖσι. 9 cf. Θ 11
 10 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων
 καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑπόθ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὕλησσης 10 cf. Κ 515

1 νηῦς' ἐπέλασσε] -σι πέλ. mss.
 2 παρὰ] περὶ Zen. Aristoph., l. a. πρὸς. ||
 ἐχέμεν] ὀχέμεν (? — ὀχέειν Ribbeck) Zen.
 4 ἱπποπόλων] hic et Ξ 227; vid. ad A
 63. || Ὀρηίκων] vid. § 17.
 5 sq.] del. PKnight.
 5 Μυσῶν] Μοισῶν coniecit Posidonius apud
 Strab. VII p. 296. || ἀγχιμάχων] ἀγχεμ. mss.
 pleraque. Redit adi. II 248, 272 P 165. ||
 ἀγανῶν] quidam olim pro nomine proprio ha-
 bebant, ἱππημολγῶν vero et ἀβίων pro adiecti-
 vis; vid. ad A 99.
 6 γλακτοφάγων] †, sed vid. B 471. — Mas-
 sagetas γαλακτοπόας vocat Herod. I 216. ||
 Ἀβίων] Γαβίους vocavit Aesch. fr. 198. De

Agrippaeis et de Getis Herod. IV 23 et 93
 similia rettulit. || δικαιοτάτων] sic Ar., alii
 olim δικαιοτάτων τ' (vid. ad vs. 5).
 7 ἔτ' ἔτρεπεν] ἔτι τρέπεν mss.
 8 ὅ γ'] ἔτ' Aristoph.
 9 ἀρηξέμεν'] -γέμεν mss. complura, -ξεν alia
 olim.
 10 ἀλαδὸς σκοπὴν] ἀλαοσκοπὴν mss. ple-
 raque (Zen. ἀλαὸν σκοπιήν); vid. ad K 515.
 12 ὑπόθ' § 322] ὑποῦ mss. || ἀκροτάτης κο-
 ρυφῆς] -της -φῆς (cf. A 66) male Aristoph., cf.
 § 57. || Σάμου] i. e. Samothracēs, cf. Ω 78, 753;
 l. a. Σάου a Didymo commendata (cf. Archil. fr.
 6, CIG. 2058 A³⁴). De altera insula Samo (sive
 Same) = Cephalenia vid. B 634 α 246 etc.

- Θρηκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνεται πᾶσα μὲν Ἴδη,
 φαίνεται δὲ Προιάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
- 15 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐξ ἀλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
 Τρωσὶν δαμναμένους, Αἰὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα. 16 = 353
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη 18^a = ρ 27
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
- 20 τρεῖς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἔκετο τέκμων,
 Αἰγῆας, ἔνθα τέ Φοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης 21 cf. = 381
 χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτά τ' αἰεὶ.
 ἔνθ' ἔλθων ὑπ' ὅχεσφι· τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω 23^b-26 = θ 41
 ὠκυπέτα, χρυσέησι φεθείρῃσιν κομάοντε, sqq.
- 25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἔφοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου,
 βῆ δ' ἐλάειν ἐπὶ κύματ' ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε φάνακτα,
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
- 30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερχε· διαίνετο χάλκεος ἄξων
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθοι φέρον ἵπποι.
 ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης· 33 cf. Ω 78, 753
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 34^a = E 368
- 35 λύσας ἔξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας, 35 cf. E 369
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὔθι μένοιεν 35^a = θ 50
 νοστήσαντα φάνακτα· ὃ δ' εἰς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν. 37 = ρ 275

18-38] del. Schoemann, vs. 19^b-38^a Grashof, quoniam mira ambae utitur Neptunus ut Samothrace Troiam perveniat, neque rediens O 219 bigis utitur.

18] apud Longinum de subl. 9, 8 subiungitur καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν (= P 60).

20] cum ingentibus dei passibus cf. E 770 sqq.

21 τέ Strab. VIII p. 386] δέ mss.; cf. θ 48.

22 ἄφθιτά τ' PKnight] ἄφθιτα mss. hiatu vitioso; Bentley ἄφθιτον.

23-27^a] imitatur Verg. Aen. V 817-819.

24 ὠκυπέτα] cf. θ 42. || χρυσέησι] cf.

§ 18 et 61. || κομάοντε § 191] κομόοντε mss.

27 ἐλάειν § 191] ἐλάαν mss. || ἄταλλε] † (vid. tamen h. Merc. 400), lasciviebant, cf. ἀταλόφρων Z 400. || ὑπ' αὐτοῦ] propter eius adventum; l. a. ὑπ' αὐτῶ.

28 κευθμῶν] †, alias nominativus est κευθμῶν aut κευθος. || ἠγνοίησε] -σαν Ar. A²G; cf. A 724.

29 γηθοσύνη Aristoph. Herodian.] -νη Ar., mss. utrumque; cf. λ 540. Scribendum esse -νη patet ex φ 390.

31 ἐύσκαρθοι] †, cf. πολύσχ. B 814.

36 πέδας] †, cf. ἰστοπέδη (μ 51, 162, 179) et πέδιλα (B 44 etc.).

- Τρῶες δὲ φλογὶ *Ῥῖσοι* ἀφολλέες ἡὲ *Θυέλλη*
 40 Ἐκτορι *Πριαμίδῃ* ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40 cf. 80
 ἄβρομοι ἀΐφαχοι Ἐέλποντο δὲ νῆας *Λαχαιῶν*
 ἀρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ *Ποσειδάων* γαιήοχος ἐνοσίγαιος
 Ἀργεῖους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἑλθὼν,
 45 *Φεισάμενος* *Κάλχαντι* δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45 cf. P 555 X 227
Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 46 = Π 555
 „*Αἴαντε*, σφῶ μὲν τε σώσσετε λαὸν *Λαχαιῶν*
Ἀλκῆς μνησαμένω μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγώ γ' οὐ δέδφια χεῖρας ἀάπτους
 50 *Τρώων*, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ 50 cf. 87
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐκνήμιδες *Λαχαιοί*.
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδέδφια μὴ τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὅ γε λυσσώδης φλογὶ *Φείκελος* ἡγεμονεύει,
 Ἐκτωρ, ὃς *Διὸς* εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 55 σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσσει,
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν' ἄλλους.
 τῷ κε καὶ ἐσσυμένον περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“
 ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐνοσίγαιος 59^a = Ω 247
 60 ἀμφοτέρω κεκοπὼς ἔπλησεν μένεος κρατεροῖο,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε. 61 = E 122

39 ἡὲ] ἡδὲ pap. Par. et codd. nonnulli.

41 ἄβρομοι] †, simul frementes. || ἀΐφαχοι] αἰδίαχοι mss., cf. § 40 et de prima syllaba producta § 21. Adi. †, simul clamantes. Perperam a verbo αἰεῖν olim derivabant quidam. Utriusque adiectivi syllabam ἀ- recte Ar. interpretabatur ἄγαν, est enim praefixum (σα-), quod etiam in ἄλοχος ἀτάλαντος etc. cernitur. — De Troianorum clamoribus vid. ad Γ 2-9.

42 παρ' αὐτόθι] -φι mss. multa; vid. ad M 302. || ἀρίστους] Λαχαιούς; mss. complura.

43 ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοσ. mss.

47 σφῶ] vitiosum pro σφῶι vel ὕμε (ὑμμε), cf. § 92. || τε] κε pap. Par. DH Apoll. lex. male. || σώσσετε] aoristi mixti (§ 152) imperativum esse ostendere videtur negatio μηδὲ quae sequitur.

51 ἔξουσιν] σχήσουσιν Aristoph., fortasse recte, vid. A 820 N 151 Ξ 100; vulgatam tamen tuetur P 27. || πάντας] πάντες mss. nonnulla.

53 ὅ γε] ὅ γ' ὅ vel ὅδ' ὅ mss. || λυσσώδης] †; adiectivi forma non est Homericā (*Ῥεῖδος*), cf. v 194. Menrad λυσσητήρ (ut Θ 299) coniecit.

57 ἐρώησαιτ'] ceteris locis (B 179 etc., vid. ad A 303) intransitivum est verbum, cf. tamen ὑπερωεύς; Θ 361. Christ coniecit ἐσσυμένους... ἐρώησει' (cf. § 113).

58 καὶ... ἐγείρει] κέν... ἐγείρη mss. pauca.

59 ἐνοσίγαιος G] ἐννοσ. mss. cett.; vid. § 21.

60 κεκοπὼς] sic et -φῶς Ar. (hoc male, vid. § 157 et 158), κεκοπὼν libri Chius et Antimachi. Redit partic. σ 335.

- αὐτὸς δ', ὥς θ' ἱρήξ ὠκύπτερος ὄρωτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήσῃ πεδίοιο διωκόμεν' ὄρωτον ἄλλο,
- 65 ὥς ἀπὸ τῶν ἦξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖν δ' ἔγνων πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσι,
μάντι Φειδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι, —
- 70 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἔγνεα γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
μᾶλλον ἐφορμάεται πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι,
- 75 μαιμάουσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθε.“ 75^b cf. E 122
τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
„οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἅπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶ
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι μενοινάω δὲ καὶ οἶος
- 80 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80 cf. 40
ὥς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμη γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαίηοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
οἷ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
- 85 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυν' ἐλέλυντο, 85^b cf. H 6
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο δεσπομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν δμίλφ.
- 87 cf. 50

62 θ' ἱρήξ] τ' ἱρήξ mss. || ὠκύπτερος] † (πτερόν passim); cf. ὠκυπέτης; Θ 42 N 24.

63 αἰγίλιπος] cf. I 15. || ἀρθεῖς] novicium pro ἀερθεῖς, cf. § 256; abundat autem alterum adiectivum περιμήκεος, neque aptum est ad designandam rupem. Menrad περιμῆκεος ἀερθεῖς, Hartman πετρούγεσιν ἀερθεῖς.

64 πεδίοιο] vid. ad B 785. || διωκόμεν' § 125] -κειν mss. || ὄρωτον] † (ὄρως passim). || ἄλλο] vid. ad Φ 22.

66 Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

69 μάντι § 74] μάντις mss.

71 *ἔγνεα] ἔγνια Ar. mss., ἔχματα Zen. Aristoph., l. a. ἔθματα (propter sequens

κνημῶν). Vitio natus pluralis ἔγνια redit Σ 321 Ψ 764 β 406 γ 30 ε 193 η 38 h. Merc. 218, 220, 342, 351; vera lectio ἔγνη i. e. ἔγνε(α) superest τ 436 h. Merc. 76, dativus ἔγνεσι ρ 317.

74 ἐφορμάεται § 191] -μῦται mss. || πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

75 μαιμάουσι § 190 et 191] -μῶσι mss.

78 μαιμῶσιν cf. § 190 et 191; μαιμῶσιν, ἐμοὶ G, μαιμάουσι, μένος δέ μοι Fick, sed displicet caesura post 2um trochaicum. || δὲ ποσσὶ] πόδεσσιν A.

79 μενοινάω § 190 et 191] -νάω mss.

85 γυν' ἐλέλυντο] γυνῖα λέλ. mss.

- τοὺς οἳ γ' εἰσδράοντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυ' ἔλειβον,
οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων 89 cf. O 700
- 90 δεῖ' ἐπιφισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90 cf. P 285
- Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Αἴητον ἦλθε κελεύων
Πηνελέον θ' ἦρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε 92^b-94=478sqq.
- Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας ἀντὶς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων Φέπεια περὶόντα προσηύδα· 94 = P 219 cf.
95 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὅμιν ἐγὼ γε 95^a = E 787
- μαρναμένοισι πέποιθα σασσέμεναι νέας ἡμάς·
εἰ δ' ὅμεις πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ Φεῖδεται ἡμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι, 99 = O 286 r 344
Φ 54 h. Merc.
100 δΦεινὸν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 219 cf. r 36
- Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵμεναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
φυστικῶς ἐλάφοισι ἴεσθαι ἔφασκον, αἳ τε καθ' ὕλην
θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἡμαρ πέλονται
αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐνὶ χάρμῃ·
- 105 ὧς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105^b = Z 502
- μιμνήμεν' οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἦ βαίον.
νῦν δὲ Φεῖκας πόλιος κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται 107 = E 791
- ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνηφί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνόμεν' οὐκ ἐθέλουσι

88 εἰσδράοντες § 191] -δρώντες mss. || δάκρυ'

ἔλειβον] δάκρυα λείβον mss.

90 *δεῖ' ἐπιφισάμενος] δεῖα μετεισάμενος mss., cf. P 285.

92 Πηνελέων Aristoph.] -λεων mss.; vid. § 62 et ad B 494.

95-98] del. Friedlaender alii propter vocem ὦ πόποι vs. 99; vid. ad v 200-208. Duplicem huius loci exitisse recensionem, antiquiorem versus 95-98 et 108-115 complexam esse, recentiorem vs. 99-107 et 116-124, existimat Leaf.

95 κοῦροι νέοι] cum contemtu dictum, ut παῖδες νεοροὶ B 289; cf. E 787. || ὅμιν § 92] ὅμιν vel ὅμιν mss.

96 ἡμάς § 95] ἡμάς vel ἡμάς mss.

97 ὅμεις § 92] ὅμεις mss.

100 ὃ οὐ] hiatus vitiosus; fortasse excidit ὃ' vel τ' ; ὃ μή Townl. in marg., idque coniecerunt Heyne PKnight (cf. B 302).

101 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

102 φυστικῶς] †, cf. φύζα (I 2 etc.), πεφυζότες (Φ 6 etc.), φυζηλός (?) P 143.

103 παρδαλίων] sic Ar., πορδ. mss. complura; cf. P 20 Φ 573 δ 457. || ἡμαρ] praeda; in Il. vox non reedit, in Od. significat viaticum (β 289 etc., ε 368 paleas). || πέλονται] *πέλωνται?

104 ἡλάσκουσai] cf. B 470. || *ἐνὶ χάρμῃ] ἐπι (ἐπὶ) χάρμη(ι) mss. Cf. vs. 82; diversi sunt versus A 515 et quos Bekker attulit § 92 π 315: οὐδ' ἐπι φειδῶ neque adest (obstat) verecundia.

106 μιμνήμεν' § 125] -μεν mss. || ἦ βαίον] ἡβαιόν mss.; cf. § 2.

107 δὲ ἐκὰς Zen. Aristoph.] δ' ἔκαθεν Ar. mss.; cf. E 791.

108 ἡγεμόνος] nostri scilicet (vid. ad vs. 95-98). || μεθημοσύνηφι criticus apud Nauckium] -ηφι mss.; cf. vs. 121. Vox †, cf. μεθῆμων B 241 ζ 25.

- 110 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστι
ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὐνεκ' ἄρ' ἠτίμασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἥμας γ' οὐ πως ἔστι μεθιένειναι πολέμοιο.
- 115 ἀλλ' ἀκewόμεθα θάσσον' ἀκεσταί τοι φρένες ἔσθλων.
ἦμες δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἑόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδέ κ' ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχессαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἑών· ἦμιν δὲ νεμεσσάομαι περὶ κῆρι.
- 120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε Ἑκάστος
αἰδῶα καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρε.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄρῃα."
- 125 ὥς ῥα κελευτιάων γαιήροχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἶαντας δοιοὺς ἴσαντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄρ' κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἷ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
130 φράζαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προσηλύμνω.
ἄσπις ἄρ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ᾠψαῦν δ' ἐπτόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν

113 ἄρ' ἠτίμασσε] ἄρ' ἠτίμησε Brandreth Cobet, ἀπητίμησε (†) mss.; Cobet contulit H 140 A 79 N 461 Ω 607. Nauck ἀπητίμασσε coll. Aesch. Eum. 95.

114 sq.] del. Bekker.

114 ἥμας § 92] ἥμας mss.

115] cum libro I hic versus conciliari nequit; vid. ad II 73. || ἀκεσταί] adi. verb. †, cf. ἄκεσμα O 394, στρεπτός I 497 O 203. || τοι] l. a. τε ab Ar. commemorata.

116 ἦμες § 92] ἦμεῖς mss.

117 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss.

118 μεθείη] μεθ(ε)ίει mss. multa.

119 λυγρός] ignavus, ut N 237 i 454 σ 107. || νεμεσσάομαι § 191] -σάομαι mss.

120 πέπονες] cf. B 235.

122 αἰδῶα § 77] αἰδῶ mss.

124] de re vid. M 121, 455 sqq.

125 κελευτιάων § 191] -ιώων mss.

127 ἄρ' Paley vHerwerden] ἄν mss. (om. GZ). Vid. ad P 658. || ὀνόσαιτο] de optativo vid. A 223.

129 κρινθέντες] κριθέντες mss. multa.

130] imitati sunt Tyrt. fr. 11³¹, Eur. Heracl. 837, Verg. Aen. X 361. || προση-λύμνω] cf. I 541.

131 κόρυθ' § 66] κόρυς mss.; cf. II 215.

132 ᾠψαῦν] verbum hic et versu par. absolute est usurpatum, redivit autem V 519, 806 h. Ven. 125, ubi genitivum habet adiunctum. 134 ἐπτύσσοντο] plicandi verbum huic loco vix aptum; Naber ἐσσεύοντο (cf. A 553),

- 135 σειόμεν'· οὐ δ' ἰθύς 'φρόνεον, 'μέμασαν δὲ 'μάχεσθαι.
 Τρωῆς δὲ προέτυψαν Ἀφολλῆες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ 136= O 306 P 262
 ἄντικρυς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥσῃ,
 ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
- 140 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κυτπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλῃ· ὃ δ' ἀσφαλῆως θείει ἔμπεδον, ἦος ἴκηται 141^a cf. ν 86
 Φισόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσυμένος περ·
 ὧς Ἐκτωρ τῆος μὲν ἀπείλεε μέγχι θαλάσσης
 ρεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
- 145 κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆσ' ἐνέκνυρσε φάλαγξι,
 'στῇ ῥα μάλ' ἐγχοιμφθεῖς· οὐ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσι 147= O 278 P 731
 ὧσαν ἀπὸ σφείων, ὃ δὲ χασσάμενος 'πελεμίχθῃ, cf. Ξ 26 ω 527
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γέγωνώς· 148= A 535
 149= M 439
- 150 „Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 παρμένετ'· οὐ τοι δ' ἦρδον ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτοὺς ἀρτύναντες, 150= O 173
 152^b= M 43
 ἀλλ', οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἑτέον με
 ὧρσε θεῶν ὃχ' ἄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“
- 155 ὧς Φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 155= E 470

cui coniecturae non favet participium quod sequitur σειόμενα. || ἀπὸ] ὑπὸ vHerwerden.

136 προέτυψαν] προύτ. mss.

137] eadem imago adhibita est Hes. Scut. 437 sqq. || ἄντικρυς § 31] ἄντικρὺ mss. || ὀλοοίτροχος] ὀλοότροχος; mss. nonnulla. Vox †, sed cf. Herod. V 92 VIII 52, Xen. Anab. IV 2 § 3, Theocr. XXII 49. A stirpe Φεῖ (§ 265) videtur ducta, ut Φόλμος; A 147; veteres ab ὀλοός aut ab ὀλος derivabant, PKnight coniecit Φολότροχος. — De syllaba -ος; ante ὧς non producta vid. § 101.

138 στεφάνης] marginis planitiei editae; vid. ad H 12.

139 ἀναιδέος] vid. ad A 521.

140 δ'] τ' mss. nonnulla. || ἀναθρόσκων] comp. †.

141 ἀσφαλῆως] ἀσκειῶς Naber. || ἦος § 323] ἔως; vel εἰως; mss. multa, ὄφρ' ἂν Syr. alia (cf. X 192), εἰς ὃ κεν ἔλθῃ Porphyry. ad A 269. Cf. O 23 ψ 151.

142 Φισόπεδοι] †; coniecimus *λειόπεδον.

143 τῆός (τεῖος) Brandreth, cf. § 323] εἰως; mss. || ἀπείλεε § 191] -λει mss.

144 ρεῖα δ' ἐλεύσεσθαι] ῥεῖα διελεύσεσθαι Ar. Verba corrupta, neque enim in vulgata ferri potest particula δέ, neque in Ar. lectione Homericum est ῥεῖα (cf. § 8). Vitium reedit Y 263; vHerwerden ρεῖτ' ἐπι-ΐσεσθαι, Nauck ῥεῖα διύσεσθαι (quod tamen verbum ita a poeta adhibitum non reperitur).

145 ἐνέκνυρσε] comp. †, cf. συγχ. Ψ 435.

148 χασσάμενος 'πελεμίχθῃ] χάσσατο πολλὸν ὀπίσω Zen.

149 Τρώεσσι] pap. Par. Λαναοῖσι aperto errore. || γεγωνώς] § 260.

151 τοί] τι mss. complura.

152 πυργηδὸν] cf. A 334.

154 ὃχ' ἄριστος; PKnight] ὦριστος; vel ὦρι-στος; mss.; cf. § 9.

155 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

- Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει 156^b = A 296
 Πριαμίδης, πρὸ Φέθεν δὲ ἔχ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην, 157 = 803
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων. [sq.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαινωῶ, 159^b sq.^a = 370
 160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην 160^a = A 350
 ταυρεῖν τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐφάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ 162^a cf. P 607
 ἀσπίδα ταυρεῖν σθέν' ἀπὸ Φέο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως
 165 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο, ᾠώσατο δ' αἰνῶς 165^a cf. Γ 32
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχος ὃ ξυνέφαξε·
 βῆ δ' ἵμεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Αἰχαιῶν, 167 = Θ 220
 οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ Φοι κλισίῃσ' ἐλέλειπτο.
 οἷ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρει. 169 = 540
 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέντα, 169^b = A 500
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν. 170 cf. M 378
 νᾶτε δὲ Πήδαιον, πρὶν γ' ἐλθέμεν νῆας Αἰχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδευσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιφέλισσαι, [sqq.
 174-176 = O 549
 175 ἄψ εἰς Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι;
 νᾶτε δὲ παρ Πριάμω· ὃ δέ μιν τίε Φῖσα τέκεσσι.
 τόν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔρχεῖ μακροῦ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὖθ' ἔπεσεν μελήϊ ὥς, 178^a = M 395
 ἢ τ' ὄρεος κορυφῇ Φέκαθεν περιφαινομένοιο
 180 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·

157 *πρὸ Φέθεν] πρόσθεν mss.; cf. N 803 *ψ* 533. || *δὲ ἔχ' δ' ἔχεν mss.

158 κοῦφα] cf. *θ* 201. || ὑπασπίδια] ὑποσπίδια pap. Par.; vid. ad A 754. || προποδίζων] verbum nonnisi vs. 806 redit; προμαχίζων criticus apud Nauckium.

159 αὐτοῖο] ἐν τοῖσι Apoll. lex.; Duentzer coniecit αὐ τοῖο, IMHoogvliet ἄρα τοῖο, item vs. 370. Cf. § 98.

162 καυλῷ] sic dicitur cuspidis pars quae ligno hastae est immissa; item II 115 P 607. Vid. II 338 et ad Z 320.

163 ὀείσας] novicium pro ὀφείσας, neque aptum est ἀπὸ Φέο (cf. P 278); male Ahrens ἀπὸ Φεῦ ὀφείσας, vid. § 92. Fortasse vs. 162^b—164^a postmodo sunt inserti.

165 ἄψ] ἄψ δ' Syr.

166 ξυνέφαξε] ξυνήνεξε Zen.

167 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

168 δ] ὃ l. a. in schol., a Duentzero commendata coll. μ 97. || *κλισίῃσ' ἐλέλειπτο] -ηφι λέλειπτο mss. Cf. O 478.

171 πολυῖππου] †.

172 νᾶτε δέ] ὅς νᾶτε Zen. C, cf. Z 34. || πρὶν γ' § 18] πρὶν mss. || ἐλθέμεν § 125] ἐλθεῖν mss.

177 δ'] δ' Syr.

178 *αὐθ' αὐτ' mss., l. a. αἰψ'.

179 κορυφῇ ἐκαθεν] sic Ar., κορυφῆς ἐκαθεν mss. multa; Nauck κορυφῆσι ἐκάς. Cf. B 456 II 634. || περιφαινομένοιο] cf. ε 476.

180 ταμνομένη] τεμν. Syr.

- ὥς ἔπεισ', ἀμφὶ δέ Φοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ. 181^b = M 396
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς F' ἀπὸ τεύχεα δῦσαι,
 "Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα Φιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 185 τυτθὸν, ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτοί υἱὸν Ἀκτορίωνος,
 νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος 'βάλε δουρὶ
 'δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 "Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοισ' ἀραρυῖαν
 κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγάλτορος Ἀμφιμάχοιο,
 190 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
 "Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρώς 'Φείσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
 σμερδαλέω 'κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μέγαλιν· ὃ δὲ 'χάσσεατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξεφέρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διός τε Μενεσθεὺς,
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, 'κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 "Ἰμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θυούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπὸ κροχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά, 199^b cf. Ψ 122
 200 ὑψόθ' ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,
 ὥς ῥα τὸν ὑψόθ' ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυσσά 201 cf. Σ 163
 τεύχε' ἐσυλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 'κόψεν 'Οιλεΐδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 σφαιρηδὸν δέ μιν ἦκε Φελιζάμενος δι' ὀμίλου·
 205 "Ἐκτορι δὲ προπάραιθε ποδῶν ἔπεισ' ἐν κονίησι.

181 ἔπεισ'] πέσειεν mss.

182 *F'] adiecimus.

185 Κτεάτοί § 59] -του mss. || *υἱὸν] υἱ' mss.; cf. vs. 792 et § 17.

190 ὀρέξατο] ἀκόντισε Z et l. a. in schol.

191 πη] πω C. || χρώς Zen.] χρώος (nominativus) Ar. testibus Didymo Aristonico Tyrannione, χροός (genitivus) mss., quam lectionem Aristarcho tribuit Alexio, defendit Herodianus. Ellendt coniecit χροός ἄσατο coll. A 574, ingeniose sed parum probabiliter.

192 'κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ'] κεκάλυπτο (sic D).
 ὃ δ' LaRoche.

194 ἐξεφέρυσσαν] ἐξείρυσσαν mss.

196 λαὸν] l. a. ἔθνος.

197 μεμαότε] vid. § 160.

198 sq.] vid. ad Γ 23.

198 αἶγα] αἶγε Zen. (absurde).

200 ὑπόθ' § 322] ὑποῦ mss. || ἔχοντε] -ντες Syr.

201 ὑπόθ' § 322] ὑποῦ mss.; vHerwerden ἀρπάξαντε (ut vs. 199) pro ὑποῦ ἔχοντε.

202 τεύχε' ἐσυλήτην] τεύχεα συλήτην mss. De termino -ήτην vid. § 195.

203 'Οιλεΐδης] Nauck] 'Οιλιᾶδης; (vel δ' 'Πιᾶδης) mss., ἄρ' 'Πιᾶδης Zen.; vid. ad M 365.

204 σφαιρηδὸν δέ μιν ἦκε Heyne] ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν mss.; praeterea malumus *δέ F' ἦκε. Male Bekker σφαιρηδᾶ. || σφαιρηδὸν] †, cf. σφαῖρα ζ 100 etc. || Φελιζάμενος] converso corpore. Doederlein transitivam h. l. esse mediū vim, ut alias activi, contendit coll. ἐπιεινήσας Γ 378.

205 *ἔπεισ'] πέσειεν mss.

- καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νῆωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 'βῆ δ' ἔμειναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 208 = Θ 220
 ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἔτευχε.
 210 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φοι δουρὶ κλυτὸς ἀντεβόλησε,
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ Φοι νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὁξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνειακαν, ὃ δ' ἰητροῖς' ἐπιτείλας
 ἦμεν εἰς κλισίην, ἔτι γὰρ πολέμοι' ἔμενοινα
 215 ἀντιάειν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἑνოსίχθων,
 Φεισάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῆι Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι 217^b = Ξ 116
 Αἰτωλοῖς' ἐφάνασσε, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δῆμω·
 „Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ 219^b = Υ 83
 220 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;“
 τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἠΰδα· 221 = Δ 265
 „ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ δ' Εἰός ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω 224 cf. E 812, 817
 225 Φείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ ποθ' οὕτως
 μέλλει δὴ φίλον ἔμμεν' ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι, 226 cf. B 116
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς. 227 = Μ 70
 ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήμος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα Φίδηαι· 229^b cf. Δ 516

207 νῆωνοιο] sc. *Amphimachi*. Vid. tamen B 620 N 185. Cum non diserte addatur Oteatum Neptuni filium esse, Friedlaender post vs. 187 aut 205 unum pluresve verus excidisse suspicatur. || ἐν αἰνῇ δημοτῆτι] ἐν κρατερῇ ὑμνῳ Syr.

208 ἔμειναι § 125] εἶναι mss.

211 ἐταίρου] est quod mireris nomen sodalis vulnerati non commemorari; nam non significari Merionen docet contextus; vid. vs. 246.

212 ἰγνύην] *poplite*, † (legitur ἰγνύσι h. Merc. 152; cf. γόνυ).

214 εἰς κλισίην] ἐκ κλισίης DZ¹. || πολέμοι' ἔμενοινα] -μοιο μιν. mss.; cf. § 59.

215 ἀντιάειν § 191] -ῖαν mss.

218 Αἰτωλοῖς' ἐφάνασσε] Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε

mss. || Post hunc versum in mss. nonnullis sequitur τῷ μιν ἐισάμενος προσέφη κρείων ἑνოსίχθων (cf. B 22 II 720 P 585 etc.), in L τῷ μιν ἐισάμενος; ἔπειτα περὶ τὸν προσήδα.

222 Θόαν] πέπον D. Vid. ad O 467. || γ' Ar.] om. mss., Aristoph. δ' (? vid. Ludwig Arist. I p. 352).

223 πτολεμίζειν] πολ. mss. complura.

224 οὔτε] l. a. οὐδὲ ab Ar. commemorata.

225 ἀνδύεται] sic Ar., alii olim ἀδύεται; vid. § 10. || ποθ' § 322] που mss.

226 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

227 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς] νῆας; Ἀχαιῶν A.

228 ἦσθα] ἔσαι Bentley.

229 ὅθι μεθιέντα Φίδηαι] ὅτις μεθίησι πόνοιο Zen. || ὅθι] ὅτε mss. nonnulla.

- 230 τῷ νῦν μὴτ' ἀπόλγη κέλευέ τε φωτὶ Φεκάστῳ.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 „Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσει
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο, 233^b cf. P 255 Σ
 ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε Φεκῶν μεθέησι μάχεσθαι. 179
- 235 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἔτι ταῦτα δ' ἅμα χρῆ
 σπενδέμεν', αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.
 συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλετ' ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν
 νῶι δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθαι μάχεσθαι.“
 ὧς Φειπῶν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ὀνόον ἀνδρῶν 239 = Π 726 P 82
- 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἔκανε,
 ὀδύσσο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
 βῆ δ' ἵμεν' ἀστεροπῇ ἐναλὶγκιος, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου, 243^b = A 532
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ Φοι ἀνγὰ· 244^b = X 27
- 245 ὧς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος. 245 = X 32
 Μηριόνης δ' ἄρα Φοι θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησε
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦε
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
 „Μηριόνη, Μόλου νῆε πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δημοτῆτα;
 ἦέ τι βέβλησαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“ [619
- 254 τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα 254 = 266 cf. Π

230 τε] δὲ Syr.

233 μέλπηθρα] i. e. παίγνια, ludibrium; vox nonnisi locis par. redit; vid. μέλπομαι (H 241 etc.) et ad N 291. Nauck coniecit ἔλπηθρα coll. X 336 et Eur. Herc. 568.

234 μεθέη(ι)σι Syr.] μεθήησι mss. cett.; cf. § 122 et O 359 Ψ 805 α 168.

236 σπενδέμεν' § 125] σπειδεῖν mss.

237 συμφορτὴ] συμφορτὸς Zen. sec. schol. A, συμφορτὴν (-τῶν?) Zen. Aristoph. sec. schol. V; utrique fidem denegavit Duentzer. Aristarchum συμφορτῶν legisse efficit Ludwich ex eius interpretatione apud Apollon. in lex. „σφόδρα καὶ κακῶν ἀνθρώπων εἰς ταῦτον συνελθόντων γίνεταί τις ἀρετή”; cf. Ludwich Arist. I p. 353. — Adi. verbale †,

cf. συμφέρω O 400 A 736; vert. etiam valde imbellium virorum coniuncta est virtus, i. e. eorum coniunctio virtutem efficit (vis unita fortior). || δ' ἄρετῇ] δὲ βίῃ Zen. Aristoph. || *πέλετ' § 275] πέλει mss. || λυγρῶν] vid. ad vs. 119.

244 ἀρίζηλοι] adi. redit Σ 219, 221, 519 X 27 μ 453; vid. etiam v. l. B 318.

245 περὶ] ἐν Zen. Aristoph. || στήθεσσι] -σφι G; vid. ad M 401.

246 θεράπων ἐὺς] sic Ar., θεραπωνεύς olim quidam, δουρὶ κλυτὸς Zen. Aristoph.

247 ἦε § 308] ἦει mss.; Nauck Ἰκεν.

251 *βέβλησαι § 117] βέβληαι mss.

252 τιν' ἀγγελίην Bentley] τευ ἀγγελίης mss.; vid. ad Γ 206. Buttmann τευ (τέ') ἀγγελίην.

- 256 „ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατέφαξ' ἐμὸν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἄσπιδά Δημόφοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤϋδα 259 = A 265
- 260 „δούρατά δ', αἶ' κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ Φείκοσι δῆεις
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανάνοντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ δῖω
ἀνδρῶν δυσμενέων Φεκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔσσι καὶ ἄσπιδες ὀμφαλόεσσαι
265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανάνοντες.“
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα 266 = 254
„καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
267 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἄλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
270 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κνυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρησι πτολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ Φίδμεναι αὐτὸν δῖω.“
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤϋδα 274 = A 255
- 275 „Φοῖδ' ἄρετὴν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
277 εἰς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἄρετὴ διαφείδεται ἀνδρῶν, —
279 τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χροῶς ἄλλυδις ἄλλη,

[cf. 412 sq.^a
279 cf. 284 P 733

255 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρῃ χαλκοχιτώνων,

278 ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαίνθη

255] deest in multis mss., in scholio commemoratur.

256 τοι] που (ποθ') Herodianus.

257 κατέαξ' ἐμὸν Naber] κατεάξαμεν Ar. mss., κατεῆξαμεν Zen.; fuere qui κατέαξα μὲν scriberent particula μὲν male abundante. Bentley κατέφαξά μοι. Pluralem defendebat Curtius Verb. I² p. 87.

260 δ'] γ' C, τ' Syr. || καὶ ἐν καὶ Φείκοσι] vel viginti et unam? Malis et unam et viginti, sed καὶ...καὶ vix est epicum; vid. tamen vs. 636 et Ω 641.

261 ἐνώπια] vid. Θ 435. || παμφανάνοντα § 191] -νόοντα mss.

265 γανάνοντες § 191] -νόοντες mss.

267 παρὰ τε] πάρα τ' ἐν Doederlein, quod

spolia non *prope* sed *in tentorio* servari contentantemur sit. Vera observatio, sic tamen τ' ferri nequit; *πάρ' ἐνι?

271 *ὀρώρησι πτολέμοιο § 284] ὀρώρηται πολ. mss.; cum perfecti forma quam dedimus cf. ἐροίγησι I' 353; vHerwerden ὀρίνηται, vid. τ 377.

275 οἶος] cf. § 17.

278] tanquam praecedentis interpretamentum delerunt Koeppen Heyno. || δειλός] novicium pro δφειλός. Christ ὅς δφειλός, Nauck ὅς τε δφειλός ὅς τ'; sed etiam vis adiectivi h. l. est insolita, alias enim miserum (Att. δειλαιος) significat apud Homerum. || ἐξεφαίνθη § 280] -φαίνθη mss.

279 ἄλλη] ? vid. ad ε 369 λ 385.

- 280 οὐδέ Φοι ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἔζει,
ἐν δέ τέ Φοι κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει
κῆρας διομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων
τοῦ δ' ἀγαθοῖ' οὐτ' ἄρ' τρέπεται χροῶς οὔτε τι λήν
285 ταρβέει, αἶ κε πρῶτον ἐσίγῃται λόχον ἀνδρῶν,
ἀράεται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ —
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἰ περ γάρ τε βλῆο πονεύμενος ἦε τυπείῃς,
οὐ κεν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
290 ἀλλὰ κεν ἦ στέρνων ἦ νηδύος ἀντιάσειε
πρόσσω Φιεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
ἑσταότες, μὴ ποῦ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ
ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδε κιὼν ἐλέ' ὄβριμον ἔγχος.“
295 ὧς ᾠφάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
ᾠῇ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
οἶος δὲ βροτολογὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
300 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν —
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρηίκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκάν —

281 μετοκλάζει] † (verbi stirps in Homero non redit). || ἔζει] corporis statum insidiantis spectat.

284 ἀγαθοῖ' § 59] -θοῦ mss.

285 ταρβέει, αἶ κε Menrad] ταρβέει ἐπειδὴν mss., vid. § 191 et 326; adv. ἐπειδὴν †, Bekker ἐπεὶ κεν, Brandreth ἐπειδὴ. || πρῶτον] alias (τὰ) πρῶτα. || ἐσίγῃται] comp. †.

286 ἀράεται § 191] ἀράεται mss. || τάχιστα] μάλιστα Gen.

287 οὐδέ κεν] *οὐ κέ τις? Vid. X 199 Aesch. Ag. 71. || γε] sic Ar., τε L.

288 τε Bekker] κε mss.; cf. B 123 H 387 O 205 β 246. || βλῆο Bekker Cobet] βλῆο C, βλεῖο mss. cett. || πονεύμενος] § 7 et 191.

289 οὐ κεν l. a. in schol.] οὐκ ἂν Ar. mss.

290 στέρνων] στέρνο(ο) mss. nonnulla.

291 ὀαριστύν] vocabulum ironice adhibi-

tum, ut μέλπεσθαι H 241, μέλπηθρα N 233.

292 ταῦτα λεγόμεθα] cf. B 435 ibique Zen.

294 ἐλέ' § 117] ἔλεν mss.

297 μεμηλώς] part. redit E 708 N 469, ibi quoque genitivo iunctum. Nauck negans de ipso curante adhiberi posse (apud Hes. Oper. 231 de re quae curae est usurpatur) coniecit μεμῳός (μεμῳός, cf. § 160).

298] sic Ar. (alii olim εἰσι πόλεμόνδε?).

299 ἀταρβής] †, vid. tamen H 117 et l. a. γ 111; ἀτάρβητος dicitur I 63.

300 ταλάφρονα] † (ταλασίφρων saepius).

301] Thracia Martis regio dicitur etiam § κ 361 et saepe apud posteros. || ἐκ Θρηίκης Ἐφύρους] εἰς Ἐφύρους πόλεμον Pausan. IX 36 § 2. || Θρηίκης] vid. § 17. || θωρήσσεσθον] -σσοντο Strab. IX p. 442 (cf. II 218).

303 ἀμφοτέρων] -ροισι L non male.

- τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 ἦσαν εἰς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ. 305^b cf. A 495
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε 306 cf. E 632
 „Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύμεν' ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ Φέλομαι οὕτως
 310 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς.“
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΐδα 311 = A 265
 „νῆυσί μὲν ἐν μέσσησιν ἀμυνέμεν' εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ
 315 οἷ μιν ἔειπεν ἐλάουσι καὶ ἐσσυμένον πολέμοιο. 315 cf. T 423
 317 αἰπὺ Φοί ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους 318^b = H 309
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίαν
 320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσι.
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐ φείξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητὸς τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν, 322^b cf. Φ 76
 χαλκῷ τε θηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισι. 323^b = A 265
 οὐδὲ κ' Ἀχιλλῆι θηξήνορι χωρήσειε
 325 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ ποσὶ δ' οὐ πῶς ἔστιν ἐρίξειν.
 νῶϊν·δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερὸν ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 Φείδομεν ἤε τιν' εὖχος ὀρέξομεν ἤε τις ἡμῖν.“ 327 cf. M 328
 ὧς ᾽φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 328 = 295
-
- 316 Ἐκτορα Πριαμίδην, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι. 316^b = E 410

307 καταδύμεν' § 125] -δύναι mss.
 309 ποθὶ] l. a. ποτε.
 310 κομάοντας § 191] -μόωντας mss.
 312 ἀμυνέμεν' § 125] -ρειν mss.
 314 τοξοσύνη] †.
 315 ἔειπεν] vid. ad E 203. || ἐλάουσι § 191] ἐλάουσι Ar. mss.; l. a. ἐάσουσι (LaRoche ἔσουσι), i. e. *satiabunt*, ab Ar. reiecta, de qua cf. T 402, 423 (l. a. Ω 557) e 290. *Requiri tamen satiandi verbum observavit Cobot, ἐδῶσι coniciens; sed ἐ- vel ἐ- explicari nequit. Ecquid *οἱ καὶ (vel περ) ἔειπεν F' ἔσουσι (ἔ ἔσουσι) fuit olim? Tyrtaeus ἐλάουσι legisse videtur, vid. fr. 11, 10 ἐς κόρον ἡλάσατε. || πολέμοιο] πολέμιοι Zen., vid. A 717 δ 416.*

316] om. mss. complura, manu recentiore in margine habent multa. || εἰ καὶ E 410] καὶ εἰ mss.; cf. § 17.
 317 ἐσσεῖται] vid. § 302.
 318 κείνων] sic Ar., κείνου olim alii. || ἀάπτους] sic Ar., ἀέπτους Aristoph.; cf. A 567.
 320 δαλὸν] δα(φ)ελὸν LMeyer alii; cf. § 176. Redit vox O 421 e 488 τ 69 h. Cer. 240 Hes. Oper. 705.
 321 οὐ] οὐκ mss.
 323 θηκτὸς] adi. verb. † (ἄ(ρ)ρηκτος; saepius).
 324 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss.
 325 αὐτοσταδίῃ] †, cf. σταδίῃ H 241 N 314 etc., αὐτοσχεδίῃ O 510.
 326 τῶν] suspectum (dat. ethicus?).
 327 τιν' (i) § 99] τῷ mss.

- ἦρχ' ἤμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἄνωγε.
 330 οἷ δ' ὥς Ἰδομενεῖα Ἰλίδον φλογὶ Φέλκελον ἀλκὴν, 330^b cf. Σ 154
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι, 331 cf. II 279
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 332 = A 460
 τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνήσιν νέεσσι. 333^b = Ξ 51 O
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι 722 T 135
- 335 ἤματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
 οἷ δ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἵστασιν ὀμίλῃην,
 ὧς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν' ὀξέϊ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγεῖησι 339 cf. H 62
- 340 μακροῖσ', ὥς εἶχον ταμεσίχροας ὅσσε δ' ἄμερδε
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαιινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κε θρασυκάρδιος εἴη, 343^b cf. K 41
 ὅς τότε γηθήσειε Φιδῶν πόνον οὐδ' ἀκάρχοιτο.
- 345 τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶα Κρόνου νῆε κραταιῷ
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην, 347 cf. H 21
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Φιλιόθι προῖ,
 350 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον.

350 Ar. —

329 ἄνωγε § 225] ἀνάγει mss.
 331 δαιδαλέοισι] μαρμαίροντας H Vrat. et
 l. a. in schol.; cf. II 279.

332 αὐτῷ] αὐτῷ Bentley.

333 ὁμὸν] l. a. ὁμός' (vid. vs. 337), et
 sic Doederlein, quoniam adi. ὁμός alias
 apud H. valet unus idemque, quae huc non
 quadrat notio. An *ὁμός?

334 ὅθ' ὑπὸ] ὅτε που vHerwerden coll. N
 795 = 292 sq. etc. et A 292. || σπέρχουσιν] de
 activo vid. Ψ 430 γ 283 = 304 χ 451 h. xxxii 7.

336 δ' Heyne] τ' mss.; an inverso ordine
 collocandi sunt vs. 335 sq.? Alterum utrum
 spurium censet Friedlaender.

339 ἔφριξεν... ἐγγεῖησι] vertit Verg. Aen.
 VII 526: horrescit strictis... ensibus.

340 ἄμερδε] caecabat; redit ὁ 64 (?) τ 18, ab
 alia stirpe ductum est ἀμέρδα primo (II 53 etc.).

342 νεοσμῆκτων] †, cf. σμήκω § 226.

343 sq.] de optativis vid. ad A 223.

343 θρασυκάρδιος] cf. K 41.

345-360] postmodo inserti videntur; del.
 Hermann, PKnight damnarat vs. 352-357.

345 δῶα] δῶα D; cf. § 91.

346 ἠρώεσσιν ἐτεύχετον schol. h. l. et K
 364] -σσι τετεύχετον (vel -χαιον) mss. plera-
 que, -σσι τετεύχαιο G Z. Vitiosa omnia; -τον
 pro -την vel senioris aevi rhapsodis tribui
 vix potest, vid. § 115. Tentavimus *ἐτεύχον
 πῆματα coll. l. a. γ 100.

347 ἄρα] ἄρα Ar., mss. utrumque, γὰρ
 criticus apud Nauckium.

348 οὐδ' ὅ γε] sic Aristoph., cf. M 406;
 οὐδέ τι mss. nonnulla, cf. I 435.

349 ὀλέσθαι] ὀλέσσαι CH. Medium bene
 habet, cf. M. 69 T 274 etc. || Ἀχαιῶν
 Bentley] Ἀχαικόν mss.; cf. A 71.

350 νῆα] *νῆον? cf. § 78.

- Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἄλός· ἤχθετο γὰρ ῥα
 Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα. 353 = 16
 ἣ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
 355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος ᾿γεγόνει καὶ πλείον' ἐφείδει. 355 cf. T 219 Φ 440
 τῷ ῥα καὶ ἀμφοαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ Φεφοικῶς. [242
 τῷ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο 358^b = O 670 Σ
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισ' ἐτάνυσσαν,
 360 ἄρρηκτόν τ' ἄλνυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε. 360^b cf. E 176
 ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἴδομενεὺς Τρῶεσσ' ἐπιάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα, 363^b cf. O 438
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 365 ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην 365 sq.^a cf. I 124
 Κασσάνδρην ἀνέφεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα Φέργον,
 ἐκ Τροίης Ἀφένοντας ἀπωσέμεν' νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε 368^b sq.^a cf. δ 6 sq.
 δωσέμεναι· ὃ δ' ἐμάρναθ', ὑποσχεσέησι πιθήσας. 368^b cf. B 112
 370 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαινωῖ, 370^b sq.^a = 159
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχόν· οὐδ' ἥρκεσε θῶρηξ 371^b sq. = 397 sq.

351 ὀρόθυνε] ὠτρυνε Zen. Aristoph.

352 ὑπεξαναδὺς] comp. †. || ἤχθετο γὰρ ῥα] in parenthesi collocat Nicanor, soloeum ratus ἄχθομαι accusativo iunctum; vid. tamen E 361 et ad Θ 378.

355 πλείον' ἐφείδει] πλείονα ἥδει vel ἥδη mss.

356 ἀμφοαδίην] -η mss. multa. || ἀλεξέμεναι ἀλέεινε] -μεν ἐξαλέεινε Bentley; an *-μεναί σφ' ἀλέεινε?

358 τῷ Ar. (schol. Townl.) L] οἱ D (ei Syr.), τοι Aristoph. et mss. cett. || ὁμοίου § 59] -ίου mss. De adi. vid. ad A 315. || πολέμοιο] πολ. mss. pleraque.

359 ἐπαλλάξαντες] † (simplex in H. non extat). || ἀμφοτέροισ' ἐτάνυσσαν] -σι τάν. mss., sic et ἁλλήλοισι τάνυσσαν Ar.

361 μεσαιπόλιος] †, semicanus; de locativi forma μεσαι- cf. § 48; simplex πολιός legitur passim.

362 *Τρῶεσσ' ἐπιάλμενος] -σιν ἐπάλμενος

Townl. et l. a. in schol., Τρῶεσσι μετάλμενος mss. cett.

363 Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα] ridicule liber Argolicus Ἐκάβης νόθον υἱὸν ἐόντα, alii ἐνδο-νέοντα uno verbo pro κενιήμενον accipiebant. Cf. O 438. Adv. ἐνδον h. l. significat intra Troiae fines.

364 μετὰ] vid. A 227; κατὰ Aristoph., cf. Pind. Pyth. IV 125.

365 ἀρίστην] ἀγρήτην Nauck.

366 ἀνέφεδνον Bentley] ἀνάεδνον mss., cf. I 146.

367 ἀπωσέμεν' ἀνωσέμεν Ar. (Zenodoti hanc fuisse lectionem suspicatus est Cobet). || Post hunc versum quidam addebant φαινωῖ ἐνθα καὶ ἐνθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

368 δ' ὁ] δι?

369 ὑποσχεσέησι] †; cf. ὑπόσχεσις B 286 etc.

370 αὐτοῖο] vid. ad vs. 159.

371 βιβάντα] sic Ar.; cf. H 213.

- χάλκεος ὃν ᾿φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρ' ἔπηξε.
 ᾿δούπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπηύξατο ᾿φώνησέν τε 373 cf. A 449
 „Ὁθρυνονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων, 374 cf. B 487
 375 εἰ ἐτέον δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Προιάμῳ ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα Σῆν.
 καὶ κέ τοι ἤμες ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην 378^b = Γ 124
 ᾿Αργεος ἑξαγαρόντες ὀπιούμεν', εἴ κε σὺν ἡμῖν
 380 Φίλιον ἐκπέροης ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον. 380 cf. A 164
 ἀλλ' ἔπε', ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισι
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐφედνῶται κακοὶ εἶμεν.“
 ὧς Φειπὼν ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην 383^b = Ρ 289
 ἥρως ᾿Ιδομενεύς. τῷ δ' ᾿Ασῖος ἦλθεν ἀμύντωρ
 385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνέοντε κατ' ὤμων
 αἶν' ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὃ δ' ἐφίετο θυμῷ
 ᾿Ιδομενεῖα βαλεῖν· ὃ δὲ μιν φθάμενος ᾿βάλε δουρὶ 387^b cf. τ 449
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. [309 etc.
 ἥριπε δ' ὡς ὅτε τις δοῦς ἥριπεν ἢ ἀχερωῖς 388^b = Ο 342 II
 390 ἥ ἐπίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 389-393 = II 482
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι sqq.
 ὧς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου· κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρονχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δὲ Φοῖ ἡνίοχος ᾿πλήγῃ φρένας ἄς πάρος εἶχε·
 395 οὐδ' ὃ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας

372 ἐν] vid. ad vs. 398. || γαστέρ' ἔπηξε] -ρι πῆξε (τύπεν D) mss.

373 δ' ἐπηύξατο ᾿φώνησέν τε] l. a. δὲ κερ-
τομίων ἔπος ἦδα.

374 αἰνίζομ' § 295] αἰνίσσομ' Zen., αἰνίζομ'
Paris. 2767, fortasse recte, δεινίσσομ' olim
alii. Verbum versu par. reddit (αἶντο; saepius).

377 ἤμες § 92] ἡμεῖς mss.; praeterea verba
malimus sic ordinata *καὶ γ' ἡμεῖς τοι.

378 ἀρίστην] ἀγχιτήν Nauck.

379 ἡμῖν § 92] ἄμμι(ν) mss.

380 Φίλιον] Φίλιον (sic Christ)? Cf. B 133.

381 ἐπε' § 117] ἔπειν mss.; vid. ad K 146. ||
συνώμεθα] forma novicia, vid. § 122; Men-
rad Fick συνῳμέθ' ἐκπυόροισι coll. N 58, 110.
Verbum idem valere h. l. quod συνῳμέθα
docuit Ar. coll. voce συννηοσύνη X 261.

382 ἐφედνῶται] †, cf. ἐφεδνώσαιτο β 53 et
(ε)φεδνα II 178 etc.

383 εἴλκε] ἔλκε Ar. et mss. pauca. || κατὰ]
διὰ A C, l. a. κατὰ (an διὰ?) κρατερῆς ὑσμίνης.

384 ἦλθεν ἀμύντωρ] vid. E 449 O 510;
ἦλθ' ἐπαμύντωρ Ar. Townl.; cf. π 263.

389 ἀχερωῖς] hic et loco par.; *porculus*
alba significari videtur.

390 βλωθρῇ] pini epitheton incertae ori-
ginis (*celsa*?) reddit loco par. et ω 234.

391 νεήκεσι] hic et loco par.; cf. τανυήκης
vel ταναήκης H 77 E 385 etc.

392 δίφρου] δίφρου? cf. § 59.

393 δεδραγμένος] hic et vs. par., vid. etiam
E 309 A 355, ἔλε γαῖαν ἀγοστώ A 425 etc.
Cf. δράγμα A 69 Σ 552, δραγμαῖω Σ 555.

395 δηίων] vid. § 17.

- ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον 'περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ 397^a = H 145
 397^b sq. = 371 sq.
 χάλκεος ὃν 'φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρ' ἔπηξε.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐυφειγμένος ἔκπεσε δίφρον, 399 = E 585
 400 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος νῆος, 400^b = E 565
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 401 = E 324
 Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίον ἀγνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. 403^b sq. = 183 sq.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα Φιδῶν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεὺς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος· ἐΐσῃ,
 τὴν ἄρ' ὃ γε θινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν 'φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀραρυῖαν
 τῇ ὕπο πᾶς ἐΨάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 408^b = X 275
 καρφαλέον δέ Φοι ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄνσε
 410 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖν χειρὸς ἀφῆκε, 410^b = Φ 590
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ἰφύμνορα, ποιμένα λαῶν, 411^b sq. = A 578
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε. sq.
 Δηϊφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο, μακρὸν αὔσας 413 sq. cf. 453 sq.
 „οὐ μὰν αὖτ' αἵτιος κεῖτ' Ἀσῖος, ἀλλὰ Φέ φημι 413 cf. 445 = 478
 415 εἰς Ἀφιδὸς περ ἴοντα πυλάρταο κρατεροῖο
 γηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά Φοι ὥπασα πομπόν.“
 ὅς· ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος 'γένετ' εὐξαμένοιο, 417 = Ξ 458, 486
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε· 418 cf. Ξ 459, 487
 ἀλλ' οὐδ' ἀγνύμενός περ ἐΦοῖ' ἀμέλησεν ἐταίρου, 418^b = P 123
 420 ἀλλὰ θέων περὶβη καὶ Φοι σάκος ἀμφεκάλυψε. 420 = Θ 331
 424 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, Ἰέτο δ' αἰεὶ 424^a cf. Φ 305

421 τὸν μὲν ἔπειτ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μημιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρῶς 'φροῖτην βαρεῖα στενάχοντα.

421-423 = Θ 332 sqq.

398 ἐν' ἐνὶ G Mor. || γαστέρ' ἔπηξε] -ρεπῆξε mss.
 399 ὃ γ' ὁ Ar.; *ὅς? cf. § 15.
 406 γε] γ' ἐν mss. pleraque.
 407 δινωτὴν] vid. Γ 391. || κανόνεσσ'] -σσι
 Ar. plene perscriptum. De re vid. ad Θ 193.
 408 τῇ] τὴν D. || ὑπέρπτατο] vid. § 216.
 409 καρφαλέον... ἄνσε] cf. αὐὸν αὐτεον M
 160, αὐὸν ἄνσεον N 441. || ἐπιθρέξαντος] nihili
 forma; cf. Ξ 599. Probabiliter Naber coniecit
 ἐπιγυράσαντος coll. A 139 N 553 Φ 166. Mi-
 rationem tamen facit hasta postquam Dei-

phobi clipeum strinxit alium virum necans.

415 ἴοντα] sic Ar., ἰόντα Z.

419 ἐΦοῖ' § 59] ἰοῦ mss.

421-423] versus e Θ desumptos, cum prae-
 cedentibus autem pugnantes, nam mortuus
 iam est Hypsenor, delevit PKnight, simul
 dampnans vs. 418 sqq.

423 στενάχοντα] sic Zen., -ντε Ar. et mss.
 pauca, quod recipiendum foret, nisi spurius
 potius censendus esset locus.

424 Ἰδομενεὺς] -νεὺς Δ et olim alii, pro

- 425 ἡέ τινα Τρώων ξερεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον νῖδον,
ἦρω' Ἀλκιάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσταο·
πρεσβυτάτην δ' ὤπνιε θυγατρῶν, Ἰποδάμειαν,
430 τὴν περὶ κῆρ' ἐφίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ, πᾶσαν γὰρ ἑμιλικίην ἐκέκαστο
κάλλει καὶ Φέργοισιν· ἰδὲ φρεσὶ τούνεκα καὶ μιν
'γῆμεν ἀνὴρ ὅχ' ἄριστος· ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενεῖ. Ποσειδάων ἐδάμασσε
435 θέλξας ὅσσε φαεινὰ, 'πέδησε δὲ φαιδίμα γυνᾶ
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέμεν 'δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμας ἐσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἦρος Ἰδομενεὺς, 'ρῆξεν δέ Φοι ἀμφὶ χιτῶνα
440 χάλκεον, ὅς Φοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκε' ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖθον ἔνυσεν ξρειακόμενος περὶ δουρί.
'δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἢ ῥά Φοι ἀσπαιρούσα καὶ οὐράχον 'πελέμιζε
ἔγχρους· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
445 Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαρλον ἐπηύξατο, μακρὸν ἀύσας·
„Διήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι Φεΐσκομεν ἄξιον εἶναι
τρῆς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐῆχει οὕτως·
δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
445^b cf. E 659
428^b cf. A 739
431^b cf. II 808 P 158
[588^a
437^b cf. δ 458^b λ
438^b = O 523 II 597
440 cf. O 534
[P 528
443^b cf. II 612
444=II 613 P 529
445 cf. 413
448^b cf. P 31 R 197

genitivo accipientes, quod suadet sane syntaxis, vetat tamen flexio; vid. § 76. || 'λήγῃ] παῖε Nauck, at cf. Φ 305 γ 63.

426 Ἀχαιοῖς] forma novicia, cf. § 60; Ἀχαιοῖν Mor. Baroce. (cf. II 75, 80 Φ 134) vix recte; olim fortasse fuit *Ἀμύνων Φοῖσι Φέτησι (cf. Z 262) vel eiusmodi aliquid.

427 Αἰσυνήταο] Αἰσυνήταο PKnight coll. 9 258.

428 ἦρω'] ἦρων quidam olim male. || ἦν] ἔεν? vid. § 302.

430 κῆρ' ἐφίλησε] κῆρι φίλ. mss.

433 ὅχ' ἄριστος; PKnight] ὥριστος; vel ὥριστος; mss.; cf. § 9. || Versui quidam olim subiungebant πρὶν Ἀντιγόριδας τραφόμεναι καὶ Πανθόου νῆας | Πριαμίδας 9', οἱ Τρῶες μετέπρεπον ἱπποδάμοισι, | ἔως (leg. ἦος, cf. § 323) ἔ9' ἦρ'ην εἶχεν, ὕφελλε δὲ κούριον ἄνθος, in

quibus post ἱπποδάμοισι excidisse αὐτόν τ' Αἰνείαν ἐπιείκελον ἀθανάτοισι statuit Bekker.

435 φαεινὰ] suspectum pro -νὸ; coniecimus *φαεινὸν, ἔλυσε aut ἔδησε. Vid. tamen N 617 et ad M 466 Γ 43.

436 φυγέμεν § 126] φυγίειν mss.

437 ὑψιπέτηλον] adi. nonnisi locis par. redit; de termino -ηλον (pro -αλjon) vid. § 6.

440 ἦρκε' § 191] ἦρκει mss.

441 δὴ τότε] vid. ad r 92. || αὖθον ἔνυσεν] cf. M 160.

443 οὐράχον] vid. ad K 153. || πελέμιζε(ν) Aristoph. Ar.] sic aut -ξεν mss.

446 τι] l. a. τί ο' ab Ar. iure reiecta.

447 οὔτως· Ar. et mss. pleraque] αὐτως Zen.; cf. N 810 Φ 106.

448 ἐναντίον] -ο; mss. complura; cf. Z 54.

- ὄφρα Φίδης οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
 450 ὃς πρῶτον Μίνωα 'τέκε Κρήτη ἐπίουρον,
 Μίνως δ' αὖ 'τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἄνδρесси Φάνακτα 452 cf. Φ 188
 Κρήτη ἔν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν 452^a = τ 181 cf.
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσι.“ Z 206
- 455 ὥς 'φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα 'μερμήριξε,
 ἥ τινα που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἂψ ἀναχωρήσας ἢ πειρήσαιο καὶ οἶος.
 ὧδε δέ Φοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 455^b = A 189
 βήμεν' ἐπ' Αἰνεῖαν τὸν δ' ὕστατον ἠῦρεν ὀμίλου 458 = Ξ 23 Π 652
 etc., cf. ε 474 x 153
- 460 ἐσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι 'τίσκει.
 ἄγχι δέ F' ἰστάμενος Φέπτα πτερόεντα προσηύδα· 462 = A 203
 „Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χοῆ 463^a = E 180
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
- 465 ἀλλ' ἐπεὶ, Ἀλκαθόφ' ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοισ' ἐνι τυτθὸν ἐόντα· 466^b = A 223
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔξενάριξε.“
 ὧς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρνε, 468 = A 208
 'βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς. 469 = 297
- 470 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος 'λάβε τηλύγετον ὧς,
 ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλλεὶ πεποιθώς,
 ὅς τε μένει κολοσσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρῳ ἔν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθε· 473^a = P 54
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα Φοι πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας

449 ὄης Zen. et mss. pleraque] ἴδη Ar. L, i. e. Φιδῆ(αι), vid. § 117. Cobet Φιδῆς, sed vid. § 160. Si sciendi verbum requiri putaremus, proponeremus ὡς Φειδῆς.

460 Κρήτη] Κρήτης criticus apud Nauckium. || ἐπίουρον] una voce Zen. Ar. Trypho Herodianus, ἐπι οὖρον alii.

452 πολέσσ'] *πολύσσ' ? Dativi forma suspecta reedit P 236, 308. Cf. § 64 et 83.

456 ἦ] sic Ar., εἴ mss. complura. Cf. vs. 327. || ἐταρίσσαιτο] †, cf. act. intrans. ἐταρίσσαι 52 335, ἐταρίζουσι h. Ven. 96.

458] cf. Verg. Aen. IV 287: haec alteranti potior sententia visa est.

459 βήμεν' § 125] βῆται.

460 sq.] cf. P 180 sqq. et 306 sqq.

460 ἐπεμήνιε] comp. † (sed vid. l. a. B 772 etc.).

462 ἄγχι δέ F' § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

464 γαμβρῷ] leviro, ut E 474.

465 ἐπεὶ § 117] ἔπει mss. || ἐπαμύνομεν] ἐπαμῦναι l. a. metro repugnans (Nauck ἐπαμυνέμεν). || γε] περ? vid. O 256 P 270 X 302.

466 γαμβρῷ] vid. ad vs. 464.

469 μεμηλώς] vid. ad vs. 297.

470 τηλύγετον] vid. ad I' 175.

473 οἰοπόλῳ] vid. ad P 54.

474 ὀφθαλμῶ] vid. ad I 503.

- 475 θήγει ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἡδὲ καὶ ἄνδρας·
ὥς ἔμην Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς — οὐδ' ὑπεχώρει —
Αἰνεῖαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖτε δ' ἐταίρους, 477^b = A 461
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε 478 cf. I 82 sq.
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς· 478^b-480 = 92 sqq.
- 480 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων φέπει πτερόεντα προσηύδα·
„δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶφ' ἀμύνετε· δέδφια δ' αἰνῶς
Αἰνεῖαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισι,
ὅς μάλ' ἀκαρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 484^b = I 39
- 485 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἰψά κεν ἥε φέροιτο μέγα κράτος ἥε φεροίμην.“ 485 cf. π 99
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες 485^b = ω 511
πλησίοι ἕστησαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες. 486 cf. Σ 308
- Αἰνεῖας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο Φοῖσ' ἐτάροισι, 488 = A 593
489 cf. O 501
- 490 Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγλήνορα δῖον,
οἳ Φοι ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτῖλον ἔσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν· 493^b cf. Θ 559
ὥς Αἰνεῖα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐγεγῆθει,
- 495 ὥς Φίλδε λαῶν φέθνος ἐφ' ἐσπόμενον ἐΦοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἅμ' Ἀλκαθὼρ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν 496 cf. 526
μακροῖσι ξυστοῖσι περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς 496^b cf. P 530
σμερδαλέον· κονάβιζε τιτυσκομένων κατ' ὅμιλον 497^bsq. = cf. Φ 254 sq.
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήμοι ἔζοχον ἄλλων, 498^a = B 466
499-501 cf. r 158 sqq.
- 500 Αἰνεῖας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηι,
ῥέειντ' ἀλλήλων ταμέμεν χροά νηλεῖ χαλκῷ. 501 = II 761

475 ἀλέξασθαι] ἀλεξέμεναι Bekker, item O 565
II 562 σ 62; aor. ἡλεξάμην alibi non obvi.

476 *ἔμην] μένεν mss.

477 βοηθῶν] βοῆ θοὸν D H Z. Vox non-
nisi P 481 redit (ubi vid.); cf. patronymi-
cum Βοηθοῖδης δ 31 ο 95, 140. Dorica
forma βοαθός legitur Bacchyl. fr. 49 Pind.
Nem. 7, 48; vid. praeterea Callim. Del. 27
Theocrit. XXII 23.

480] multi olim omittebant.

481 μ' (οι)] vid. § 13.

482 ὅς] ὡς Nauck; aut nihil mutandum
videtur aut posterius ὅς (e. g. ἢ μάλα).

485 ὀμηλική] -η mss. complura, -ην Zen.
D. || ἐπὶ Ar.] sic aut ἐνὶ mss.; cf. π 99
ω 511.

486 ἥε] ἢ καὶ Syr.

490 Δηίφοβον] aliud nomen expectes, vid.
vs. 455 sqq.

491 οἳ] τοῖ Syr.

492 κτῖλον] cf. I 196.

494 *στήθεσσι] ἐγεγῆθει] -σαι γεγ. mss.

495 ἐφ' ἐσπόμενον § 247] ἐπισπόμενον mss. ||
ἐΦοῖ] cf. § 93.

499 ἔζοχον] ἔζοχοι mss. complura.

501 ταμέμεν § 126] ταμίεν mss.

- Αἰνείας* δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενεὺς
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα Φιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος, 503 = 184
 αἰχμή δ' *Αἰνείας* κραδαινομένην κατὰ γαίης 504 sq. = II 614 sq.
 505 ὄρετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσε.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φοινόμεον βάλε γαστέρα μέσσην, [sq.
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς 507 sq. = P 314
 ἦφυσ' ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 507^b sq.^a cf. Ξ 517
 508^b = A 425
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκνους δολιχόσκιον ἔγχος
 510 ἐσπᾶσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα ἔδυνήσατο τεύχεα καλὰ 510 sq. = E 621 sq.
 ὤμοιόν F ἀφελέσθαι ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἔφον βέλος οὐτ' ἄλ᾽ εἰσθαι. 512^a = Ψ 627
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ, 514^a = A 484
 515 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες ἔφερον ἐκ πολέμοιο. 515^b = P 700
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 516^b = Ξ 461
 Διήφοβος δὴ γάρ Φοι ἔχεν κόντον ἐμμενὲς αἰεί.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δουρὶ, 518^a = Θ 311
 υῖον Ἐννακλίου· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος [sq.
 520 ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 519^b sq. = Ξ 451
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βροχίπυος ὄβριμος Ἄρης 520^b = A 425
 υῖος Ἐφοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ, 521-524 cf. h. Ap. 97 sq.
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χουσείοισι νέφεσσι
 ἦστο, Διὸς βουλῇσι ΦεΦελμένους, ἔνθα περ ἄλλοι
 525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐφεργόμενοι πολέμοιο.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν 526 cf. 496
 Διήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 528^b = 295
 δουρὶ βραχίον' ἔτυψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 530 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530^b = σ 397 cf. II 118
 Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,

502 πρῶτος] πρόσθεν Aristoph.

508 ἀγοστῶ] vid. ad A 425.

510 ἄρ' ἔτ' ἄλλα] l. a. ἄρα τᾶλλα; cf. § 9.

511 *F] addidimus.

512 ἦν? vid. § 302.

516 βάδην] †.

518 ὃ δ'] vid. ad A 191.

520 ἀγοστῶ] vid. ad A 425.

521 βροχίπυος] †, cf. βροχρός (A 375 etc.),

Βριάρως (A 403), ἡλύω Ξ 399 etc. (ἡλύτα H 384). De re vid. E 859 sqq.

523 γ' ἄρ'] γὰρ mss. multa. || ἐπὶ] ἐν Syr. || χουσείοισι] vid. § 18 et 61.

526 Ἀσκαλάφῳ] Ἀλκαθῶ Syr.

529 βραχίον' ἔτυπεν] -να τύπεν mss.; an *ἔτυπ' ἐπάλμενος?

531 ἐξαυτὶς ἐπάλμενος] *αὐτὶς F(oi) ἐπάλμενος? || αἰγυπιός] vid. ad H 59.

- ἐκφέρουσε προυννοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης 533^a = I' 32
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 535 ἐξῆγεν πολέμου δυσφηγέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους 535^b-538 = Ξ 429
 ὠκέας, οἳ Φοι ὀπισθε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο sq.
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τόν γε προτὶ Φάστῳ ἔφeron βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
 540 οἳ δ' ἄλλοι ἄμραντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540 = 169
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαίμῳ ἐτυψ', ἐπὶ Φοι τετραμμένον, ὅξεί δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη 543^a = χ 17
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ Φοι θάνατος ἔχυτο θυμορραΐσσης. 543^b cf. Ξ 419
 544 cf. II 414, 580
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 οὔτας ἑπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσε,
 ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι 548^b sq. = Δ 522
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας. sq.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ ἥνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550^b = Δ 580
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶδω ἐπιγράψαι τέρενα χροῶ νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος νῖδον ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσι.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 ἐστρέφετ'· οὐδέ Φοι ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

532 ἐκφέρουσε] ἐξέρ. mss.

534 περὶ μέσσω] sc. βραχίονι? e contextu id elici vix potest. Grashof περὶ ὤμων χεῖρα.

535 πολέμου Bekker] -μοιο mss.

537 ποικίλ' ἔχοντες] ποικίλα χαλκῷ D, non male (inceisa igitur sententia post ἔστασαν).

539 νεουτάτου] vid. ad Ξ 536.

541 Αἰνείας δ' G et l. a. apud Didym.] ἐνθ' Αἰνείας Ar., sic aut ἐνθ' Αἰνείας (metro invito) mss. cett.; cf. E 390 et § 8.

542 ἐτυψ'] τύψ' mss.

543 ἐάφθη] sic Ar. Herodianus, i. Ammonius, mss. utrumque. Verbum incertae originis Ξ 419 reedit; cf. § 131. Nauck ἰάφθη.

544 Φοι] μιν locis parall. || θυμορραΐσσης

[Glaucus gramm.] θυμορραΐσσης mss.; cf. II 414, 580, 591 Ξ 220. Verbi ῥαίειν diphthongus divelli nequit, et q 300 certe in κυνορραΐσσης non divellitur. De -q- et -qq- vid. § 27.

546 ἀπὸ Aristot. Hist. An. III 3 Ar. mss.] δὲ αὖ Zen. || φλέβα] †.

550 ἥνυτο] αἶνυτο mss.

551 περισταδὸν] †, παρασταδὸν Zen. Aristoph. Par. 2767.

556 δηίων] cf. § 17. || ἦν? ἐν? vid. § 302.

557 ἐστρέφετ' Nauck coll. Ω 5] στρωφᾷτ' mss.; στρωφάειτ' Schulze coll. h. Cer. 48 et Hes. Op. 528 (cf. § 21), fortasse recte. De vocali ω vitiosa cf. § 191 et 248.

σειόμενον 'Φεφέλικτο' τιτύσκετο δὲ φρεσὶ Φῆσι
ἢ τε ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

560 ἄλλ' οὐ 'λήθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὃ Φοι οὐτα μέσον σάκος ὅξει χαλκῷ
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς ἀμενήωσεν δέ Φοι αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.

καὶ τὸ μὲν αὐτόθ' ἔμειν', ὥς τε σκῶλος πυρὶ κανστός, 564* cf. δ 508

565 ἐν σάκε' Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ 'κεῖτ' ἐπὶ γαίης
ἂψ δ' ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐξάξετο κῆρ' ἀλεείνων. 566 = Γ 32

Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεθεσπόμενος 'βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγνὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
'ρίγνεν' Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσι.

570 ἐνθα Φοι ἔγχος ἐπηξεν' ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Φιλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγρουν
ὥς ὃ δαμείς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δφῆν, 573b = Δ 416

ὄφρα Φοι ἐκ χορὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν

575 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσδ' ἐκάλυψε. 575b = Δ 461

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην 576b cf. E 584

Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξε.

ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ 'πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένη· μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·

580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῷ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε. 580 = E 659

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

'βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ελένω ἥρωι Φάνακτι,

558 'Φεφέλικτο § 41] ἐλέλικτο mss. || φρεσὶ] verbo τιτύσκεσθαι insolite additur.

559 τε' § 99] τευ mss.

561 ὃ Bentley] ὅ; mss.; cf. α 300.

562 ἀμενήωσεν] †, cf. ἀμείνων E 887 etc.
563 βιότοιο μεγέρας] vitam (Antilochi) ei non concedens. Genitivus ut Aesch. Prom. 626, alias acc.

564 αὐτόθ' ἔμειν'] αὐτοῦ μείν' mss.; cf. § 322. || σκῶλος· πυρὶ κανστός] sudis praeusta (ne putrescat pars quae solo infigitur); subst. σκῶλος; (et adi. verbale) †; -λον... -τόν Apoll. lex.

565 σάκε' § 71] σάκει mss. || γαίης] -η mss. complura.

566] post hunc versum subiungitur πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροῖα καλὸν ἐπαύρη

(= N 649) in margine D et in textu Harl.

567 μεθεσπόμενος § 247] μετασπόμενος mss.

570 ἐσπόμενος § 247] δὲ σχόμενος; Genev. et l. a. in schol.; cf. M 395.

572 Φιλλάσιν] †. || ἄγρουν] ἄγρουν Vrat. Genev. fortasse recte.

573 δαμείς Lehrs Ar.² p. 54] τυπαίς mss., quod propter vs. 567 vitiosum esse neque Aristarchum sic legisse ostendit Lehrs l. c.; parum apte coniecerit aliquis ταθείς coll. vs. 655; cuius loci dissimilis est ratio.

577 Θρηκίῳ] vid. W 807 sq. et Helbig Hom. Epos¹ p. 5 sqq., 13.

580 *ὄφρα αὐτῷ] -μῶν mss., cf. E 659.

582 ἥρωι Φάνακτι] insolita est harum vocum iunctura.

- ὁξὺν δόρυ κραδᾶων· ὃ δὲ τόξον πῆχυν ἀνεῖλκε. 583^a = γ 423
 τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήθην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι 583^b = Α 375
- 585 Ῥίει ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ. 585^a = Γ 359
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος ῥάλεν ἰῶ 585^b = Φ 113 cf. O 313
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός. 586^b = Θ 303
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλώρην 587 cf. E 99
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
- 590 πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἔρωῃ, 590^a = Ψ 215
 ὧς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς Φειᾶς ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν ἔβαλ' ἢ ῥ' ἔχε τόξον ἐύζοον· ἐν δ' ἄρα τόξω
- 595 ἄντικρυς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 596 = Γ' 32
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφείλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς Ῥέρουσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστρεφε' οἷος ἄωφω, 599^b = 716
- 600 σφενδόνῃ, ἣν ἄρα Φοι θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦμε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε, 602^b = Γ 411
 σοί, Μενέλαε, δαμῆμεν' ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 604 sq. = Α 232 sq.
- 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ Φοι ἐτράπετ' ἔγχος,
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸς ὀδυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι· 607^b = 647
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλίσθη δ' ἐνὶ καυλῶ
 ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶ Φῆσ' ἐχάρη καὶ ἐφέλετο νίκην.

583 πῆχυν] vid. ad Α 375. || ἀνεῖλκε] ἀνελε
 mss. multa.

584 ὁμαρτήθην Ar.] -την (cf. § 195) mss.;
 adv. †, vid. § 322.

587 ἔπτατο] cf. § 216.

588-590] vid. comparatio E 499 sqq.

588 πτυόφιν] †.

589 θρώσκωσιν] -κουσιν mss. nonnulla Athen.

II p. 54a. || κύαμοι... ἐρέβινθοι] †.

590 λιμνητῆρος] †, cf. E 500.

592 ἔπτατο] cf. § 216.

594] τῇ Nauck. || *ῥαλ'] ῥάλεν mss. ||
 ῥ] sic Ar., ῥ mss. nonnulla.

595 ἄντικρυς § 31] ἄντικρὺ mss.

597 παρακρεμάσας] comp. †. || ἐφείλκετο]
 ἐφέλκ. mss. Verbum sensu passivo adhibi-
 tum? Multi pro medio habent.

599 ἐυστρεφε' § 73] ἐυστρεφεῖ Ar., ἐυστράφω
 mss.; cf. O 463.

600 σφενδόνῃ] †; *fundae* alias apud Hom.
 non fit mentio nisi forte vs. 716.

603 δαμῆμεν' § 125] δαμῆναι mss.

608 ἔσχεθε] ἔσχετο HLZ Eust. et l. a.
 in schol.

609 Φῆσ' ἐχάρη] ῥῖσι χάρη mss. || καὶ ἐφέλ-
 πετο] καὶ ἔλπετο mss. multa, μέγα δ' ἔλπετο Zen.

- 610 Ἀτρεΐδης δὲ Φερυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610 = Γ 361
 ἄλτ' ἐπι Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλήν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 μακροῦ, ἐν ξεστῷ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης 614 cf. Α 459 Π
 338
 615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτὸν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον
 ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· ἴλακε δ' ὀστέα, τῷ δέ Φοι ὅσσε
 πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ ἔπεσον ἐν κονίῃσι, 618^b = Π 503
 ἰδνώθῃ δὲ πεσών. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων 619 = Ρ 537 Φ
 τεύχεά τ' ἐξενάρξισε καὶ εὐχόμενος ξέπος ἠῦδα 183
 620 „λείπετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δφεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἔμ' ἐλωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδφέδατε μῆνιν
 625 ξεινίου, ὅς τέ ποθ' ἔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.
 οἷ μμο κουριδὴν ἄλογον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ ὄχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ ἑφιλέσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε· ποντοπόροισι
 πῦρ ὀλοὸν βαλέμεν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς· 629 cf. Θ 182 Ξ 47
 Ο 702
 630 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεὺ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων, 631^b = Ρ 171
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.

610 ξίφος ἀργυρόηλον] χεῖρεσσι μάχαιραν Zen. *Cultro* cur M. utatur potius quam gladio nulla causa apparet; quamquam non tam graviter, quam putabat Ar., vituperanda videtur lectio Zen., cum et adversarius Menelai utatur telo insolito.

611 καλὴν] καλῆς: Lehrs Ar.² p. 450 sq.; cf. Π 104 sq.

612 ἀξίνην] *bipennem*; vox nonnisi O 711 redit. || πελέκῳ] *manubrio*, † (-κῳ = -κῶφ νουφ, vid. § 37); cf. ἡμιπέλεκκα Ψ 851 etc., πελέκῃσεν ε 244.

613 ἐφίκοντο] sic Ar., ἐφικέσθην (ἐφικέσθην schol. A) Aristoph. — Comp. nonnisi θ 202 redit, ubi vid.

615 ὑπὸ] ὑπὲρ Apoll. lex.

616 πυμάτης] *πρυμνῆς*; vHerwerden.

617 αἱματόεντε schol. BL et l. a. apud Eust.] -τα mss. Cf. vs. 435. || πέσον] sic

Ar., alii igitur olim πίσει; vid. O 714 et ad M 466.

619 *F¹] τ' mss.

622 ἐπιδευεῖς] cf. § 73 et I 225. Impeditior h. l. est oratio; Cauer punctum post ἐπιδευεῖς collocavit coll. E 481 I 225.

624 ἐριβρεμέτεω] vid. § 55; *-ταο κακήν? Vox †.

625 ἔμμι § 92] ἔμμι vel (πορ') ἔμμι mss. || διαφθέρσει] cf. § 254. || αἰπὴν] αὐτὴν C Lips.; de syllaba -πὴν pro -πειαν cf. § 75.

626 μεο § 92] μεν mss. || κτήματα πολλὰ] l. a. κτήμαθ' ἔμμι αὐτῇ.

627 ὄχεσθ' ἀνάγοντες] οἷχεσθ' ἀνάγοντες; mss., οἷχεσθον ἄγοντες Zen. noto errore, cf. § 52. || παρ'] sic et περ Ar. || αὐτῇ] αὐτῆς; D (male), αὐτῷ (me ipso) vHerwerden.

629 βαλέμεν § 126] βαλέειν mss. || κτεῖναι] κτεμέναι?

631] cf. Γ 365.

- οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι,
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 635 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πτολέμοιο.
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο, 637 = ψ 145
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐφέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασι.“
 640 ὧς Φειπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῦς αἵματόεντα
 συλήσας ἐτάροισ' ἐδίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 642 cf. E 134
 ἔνθ' υἱὸς F' ἐπιᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἰσπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 645 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645 cf. O 706
 ὧς ῥα τότε Ἀτρεΐδαι μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ 646cf. H 258 O 528
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρό' δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς Fέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 647^b = 607
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῶ χαλκῷ ἐπαύροι. 648 = I' 32
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἔει χαλκήρε' ὁιστὸν 649^a = P 674 cf. X 24, 380
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτω δεξιὸν· αὐτὰρ ὁιστὸς
 ἄντικρυς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρισε. 652 cf. II 346
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων 652^a = E 67
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ
 655 'κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέει, δ'εὔε δὲ γαῖαν. 655 = Φ 119
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 εἰς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Φίλιον ἱοῖην 657^a cf. ζ 280

657 Ar. — (non ab Aristarcho sed ab alio notatum censet Ludwich)

635 ὁμοίου § 59] -ίου mss.; de adi. vid. ad A 315. || πτολέμοιο DH] πολ. mss. cett.

636 ὕπνου] ὕπνοο? cf. § 59.

637] male abundare quidam censebant, neque legisse videtur Pind. Nem. VII 76. || μολπῆς] ludī; vid. ad Σ 606.

638 εἶναι] *ἔσθαι? Vid. Ω 227.

641 -ροισ' ἐδίδου C] -ροισι δίδου mss. cett.

643 *ἐνθ' υἱὸς F'(oi) ἐπιᾶλτο] ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπιᾶλτο mss. || Πυλαιμένεος] Κυλαιμένεος Zen., ne vs. 658 cum E 576 pugnaret; Ar. statuebat aut spurios esse versus 658 sq. aut diversos utrobique sed ὁμωνύμους viros commemorari. Fatendum videtur potius locos inter se pugnare et aut unius poetae

negligentiam aut plurium manus arguere.

644 πτολεμίζων Bentley] -ζων mss. Redit vitium O 179' II 830 Y 85, cf. Φ 463, 477.

649 ἐπαύροι GHermann] -ρη mss.

650 ἀπιόντος] ἔει... ὁιστὸν] locutio non re-dit; cf. tamen A 100, 335 Ξ 488 Φ 595.

651 ῥ'] *F'? item Φ 591; at vid. O 445 II 586.

652 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || κατὰ] διὰ A.

654 σκόληξ] †.

657 ἀνέσαντες] § 220; ecquid *δέ F' ἔσαντες? vid. v. l. ζ 280. Apoll. Rh. ἀναθέν-τες, ne mortuus sedere dicatur; sed ex Ξ 209 apparet collocandi vel imponendi vim huic verbo tribui potuisse.

- ἀχνύμενοι μετὰ δέ σφι πατὴρ ἦκε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγένετο τεθνηῶτος.
- 660 τοῦ δὲ Πάρις μάλ᾽ αὖτις θυμὸν ἀποκταμένοιο ἔχολώθη 660 cf. A 494
ξεῖνος γὰρ Φοῖ ἐην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι
τοῖ' ὅ γε χυόμενος προῖε χαλκὴρ' οἰστόν.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυφίδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι Φοικία ναίων, 664^a = P 576
- 665 ὅς ῥ' ἐν Φειδῶς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
πολλάκι γὰρ Φοῖ ἔφειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύφιδος
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι Φοῖσ' ἐν μεγάροισι
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι
τῷ ῥ' αἶμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλείεινεν Ἀχαιῶν
- 670 νοῦσόν τε στνγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βῆλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος ὥκα δὲ θυμὸς 671 sq. = II 606
ῥῆγ' ἀπὸ μελέων, στνγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἴλε. 671^a = P 617
672^b = E 47
ὥς οἱ μὲν ἄφροναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο 673 = A 596
Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι Φεΐδει
- 675 ὅττι ῥά Φοῖ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ ὀδηόοντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργεῖων — τάχα κεν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήροχος ἐνοσίγαιος
ὥτρυν' Ἀργεῖους, πρὸς δὲ σθένε' αὐτὸς ἄμυνε —
ἀλλ' ἔχεν ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
- 680 ῥῆξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήλας ἀσπιστάων,
ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἑλὸς πολιῆς Φεφρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε 682^a = A 350
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα

658 sq. Aristoph. —, Ar. dubitabat, vid. adnot. ad vs. 643

658 δέ] δ' οὐ ridicule quidam, vid. ad vs. 643; simile remedium adhibebat rhetor aliquis I 453.

659 τεθνηῶτος § 160] -ειῶτος mss.

660 -νοῖ' ἐχολώθη] -νοιο χολ. mss.; vid. § 59.

661 ἐην] ἔεν? vid. § 302.

662 τοῖ' § 59] τοῦ mss.

663 ἦν δέ] ἦσκε? Cf. i 508, ad E 9, § 302.

667 sq. φθίσθαι ... δαμῆναι] expectatur futurum. Aoristus ita videtur explicandus ut vertatur saepe ei praedixit interitum (τό φθίσθαι ... ἢ ... δαμῆναι).

667 Φοῖσ' ἐν] *Φοῖσαν?

669 sq.] del. PKnight.

669 θωήν] vox redivit β 192; de re cf. P 297; vHerwerden λώθην coll. H 97 z 373 etc.

674 Φεΐδει] ἦδει vel ἦδη mss.; an *τ' ἐΦεΐδει? cf. B 38.

675 ὀδηόοντο § 191] δηόοντο mss.

676 κεν § 326] δ' ἔν mss.

677 ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοα. mss.

678 σθένε' § 71] σθένει mss.

679-724] damnat Koch, vs. 679-684 Naaber, vs. 681-700 Heyne.

682 Φεφρυμέναι § 293] ἐφρυμέναι mss.

ζαχραῆες ἴγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

685 ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες 685^b cf. h. Ap. 147

Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόντες Ἐπειοὶ
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ Φείκελον Ἐκτορα δῖον·
οἷ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσι

690 ἦρχεν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἷ δ' ἄμ' ἔποντο
Φεΐδας τε Στιχίος τε καὶ Ἰασός· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάριος.

ἦ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο 694-697 = O 333
sqq.

695 ἦσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, — αὐτὰρ ἔναιε
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτῆς
γνωτὸν μητρονιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς —
αὐτὰρ ὃ Φιρίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.

οἷ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,

700 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.

Αἴας δ' οὐκ ἐτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,

ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἦ βραῖον 703 cf. K 353 + 32

ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε Φοῖνοπε πηκτὸν ἄροτρον 704^a cf. P 720

ἦϊσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 705^b cf. Ψ 507

705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολλὸς ἀνακηκίει ἰδρώς·
τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὖξοον ἀμφὶς ἐφέργει

684 ζαχραῆες PKnight] ζαχρηῆς mss., vid. ad E 525. || μάχῃ] μάχης Syr.

685 Ἰάονες ἐλκεχίτωνες] nomen gentile h. Ap. 147, 152 recurrit; epitheton autem, quo pingitur stola talaris hominum die festo pompam sollemnem obeuntium, nonnisi h. Ap. 147 redit, unde desumptum videtur, hic certe ineptum est (cf. quae ad B 653 sqq. observavimus), vid. ad vs. 679-724 et Helbig Hom. Epos¹ p. 115-121.

686 φαιδιμόντες] † pro φαιδιμοι, cf. § 69.

689 προλελεγμένοι] selecti (vid. § 306). Mente suppl. πρόμαχοι ἦσαν; sententia abrupta interpolatorem prodit, vid. ad vs. 679-724.

690 ἦρχεν Nauck] ἦρχ' mss.; de syllaba vi- correpta cf. § 17. || Πετεῶο § 62] -ῶο mss.

691 καὶ Ἰασός Nauck] τ' Ἰασός τ' ἐύς

MSchmidt, Βίας τ' ἐύς mss.; vid. O 332.

692 Μέγης Ar. mss.] Μέγης τ' olim alii, in quibus fuit Zen., si quidem sibi constitit; vid. ad T 239.

693 πρὸ Φθίων] scil. ἐμάχοντο. Verbum omissum suspicionem interpolatonis movet, vid. ad vs. 679-724.

695 ἦσκε] ἔσκε mss.

696 ἐν Φυλάκῃ] Θανακίῃ (cf. B 716) Bergk Liter. I p. 609.

698 τοῦ] articulus molestus.

700 Βοιωτῶν] *-τοῖς? cf. § 316.

702 ἵστατ'] χάζετ' Zen. || ἦ βραῖον § 2] ἦβραῖον mss.

703 πηκτὸν] cf. K 353.

705 ἀνακηκίει] sic Ar. et mss. pleraque, ἀνεκίκειεν Syr. L Vrat., δ' ἀνεκίκειεν H Z, δ' ἀνακηκίει schol. V. Cf. H 262 Ψ 507.

- Φιεμένω κατὰ Φόλκᾳ ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρουρήσῃ
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.
 ἀλλ' ἧ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοϊ
 710 αἰὲν ἔπονθ' ἔταροι, οἷ. Φοι σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἵκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀιλεῖδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο,
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδαμείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρεφέ' οἶδς ᾠώτῳ
 Φίλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιδότες, οἷσιν ἔπειτα
 716^b = 599
 717^a = λ 372 cf. ω 117
 τερφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἷ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 720 ῥάγναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ,
 οἷ δ' ὅππῃθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδ' ἔτι χάρις
 Τρῶες ἐμυμήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἰστοί.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Φίλιον ἡνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πολυδάμας θρασὺν Ἑκτορα ῥεῖπε παραστάς·
 725 cf. M 60
 726^a cf. K 167^b
 „Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι,
 οὔνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆμα Φέρον·
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιέμμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.

707 Φόλκᾳ Fick] ἰόλκᾳ (i. e. Φόλκᾳ) He-
 sychius, ὄλκᾳ mss.; vox *sulcum* significans
 cum verbo ἔλκειν cohaeret; nonnisi σ 375
 redit. || ταμεῖν ἐπὶ vHerwerden coll. Σ 547]
 τέμ(ν)ει δέ τε mss. sine sensu. Emendatio-
 nem egregiam confirmat Apoll. Rhod. III
 412; idem fere (ταμέσθ' ἐπὶ, cf. σ 375) con-
 iecerat IHVoss, Barnes τάμον δέ τε.

708 ἀλλήλουιν] -λοισιν mss. multa.

710 αἰὲν Vrat.] ἔλλοι H L, λαοὶ mss. cett. ||
 ἐξεδέχοντο comp. f. — Pedissequorum cli-
 peum herois defessi exicipientium alias non
 fit mentio.

712 οὐδ' ἄρ' Ὀιλεῖδῃ Nauck] οὐδ' ἄρ'
 Ὀιλιᾶδῃ (ἄρα Νηλιᾶδῃ D) mss., ἀλλ' οὐκ Ὀιλιᾶδῃ
 Zen.; vid. ad M 365.

713 σφι sic Ar., σφιν Aristoph. || σταδίῃ
 — νῆρ] σταδὶς ὑσμίνης ἔργα μέγλη Strab. X

p. 449, collata autem l. a. in schol. com-
 memorata ἔργ' ἐμεμήλει, vera lectio videtur
 esse σταδὶς ὑσμίνης Φέργ' ἐμεμήλει, vid. B
 614. || κῆρ] Syr. ἦτορ (metro invito).

716 εὐστρεφέ' εὐστρόφῳ mss.; vid. vs. 599.

722 ἐμυμήσκοντο μίμν. mss. || συνεκλό-
 νεον] † (κλονέω saepius, ὑποκλονέω Φ 556).

724 ἡνεμόεσσαν] cf. § 21.

725 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || Ἑκτορα]
 vid. ad M 60.

726 παραρρητοῖσι] cf. I 526. Adiectivi verb.
 vis hic est activa, vert. *verbis ad persua-
 dendum aptis*.

728 περιέμμεναι Mor. Barocc. et l. a. apud
 Eust.] περιόμμεναι mss. cett., cui lectioni
 favent K 247 γ 244 ρ 317.

729 δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι] θεοὶ δόσαν
 ἀνθρώποισι Ariston. ad A 320.

- 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆμα φέργα,
 732 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἔσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολλῷ ἐσώσσε, μάλιστα δέ τ' αὐτὸς ἀνέγνω. 734^b cf. ζ 185
 735 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 735 = I 103
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηκε
 Τρωῆς δὲ μεγάρυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν, 737^a = E 27
 οἳ μὲν ἀφροσύνας σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλε' ἐνθάδε πάντας ἀρίστους
 ἐνθα δέ κεν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάμεθα βουλήν,
 ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήμισι πέσωμεν, 742 cf. B 175
 αἳ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρὸν νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἐγὼ γε
 745 δέδφια μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
 χρῆος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτατος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.“ 747^b = I 655
 748 ὥς φάτο Πολυδάμας, φάδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀμύμων, 748 = M 80
 750 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν αὖθι ἐρύκακε πάντας ἀρίστους
 αὐτὰρ ἐγὼ κείδ' εἴμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο“ 752 = M 368
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“ 753 cf. M 369

731 ἄλλω δ' ὀρχηστὴν, ἑτέρω κίθαριν καὶ λαοδῆν.

749 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχίων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,

749 = M 81

731] versum hunc importunum Zenodotus Mallotes adiecisse dicitur in schol., omitunt autem mss. pleraque et Aristonicus ad A 320.

732 τιθεῖ νόον] νόον τιθεῖ Aristoph., νόον τίθει Townl.

733 πολλοὶ] πολλὸν Aristoph.

734 πολῷ § 83] πολέας Ar. (cf. Φ 181), sic aut πολεῖς (πόλεις) mss. || τ' αὐτὸς GHermann, vid. ζ 185] κ' αὐτὸς Ar., sic vel αὐτὸς (vid. § 9) mss.

735 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.; sed vid. ad I 103.

736 στέφανος] vox nonnisi h. VI 42 XXXI 6 reddit; vid. ad A 14 et 39.

738 σὺν τεύχεσιν] verba suspecta.

740 κάλε' § 191] κάλει mss.

741 *ἐνθα δέ κεν] ἐνθεν δ' ἂν mss.; vid. § 326.

742] vid. I 235.

744 ἔλθωμεν] -οιμεν mss. nonnulla.

745 δέδφια § 168] δεῖδω mss. || ἀποστήσονται] ὑποστήσονται Ammon. s. v. μετρεῖσθαι, ἀποτίσωνται (-ονται) mss. nonnulla; cf. X 350.

746 χρῆος § 190] χρεῖος mss. || ἄτατος] ἄτος mss.

748 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || *ἀμύμων] ἀπήμων mss., cf. M 80.

749] versum e M insertum om. vel in margine habent mss. complura.

751 Πολυδάμαν § 21] Πουλδάμα mss.; vid. ad A 86. || αὐτίς § 322] αὐτοῦ mss.

752 ἀντιάω § 191] -ιῶ mss.

753 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶν mss.

- ἧ ῥα, καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι *FeFoικῶς*,
 755 κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων 'πέτετ' ἦδ' ἐπιπούρων.
 οἱ δ' εἰς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πολυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐτὴν.
 αὐτὰρ ὃ Διήφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο Φάνακτος 758 sq. cf. 770 sq.
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ἰρτάκου υἱὸν 758 cf. 781
- 760 'φοῖτα' ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι.
 τοὺς δ' ἠῦρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους'
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὕπ' Ἀργεῖων 'κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες, 763 = Ω 168
 οἱ δ' ἐν τείχε' ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοι τε. 763^a = Ω 359
- 765 τὸν δὲ τάχ' ἠῦρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠνυκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι. 766 cf. I' 329
 ἄγχι δέ *Fe* ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι *Fe*πεσσι' 767 sq.^a = P 683
 „Δύσπαρ, *Fe*ἰδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτὰ, 767 = P 117 [sq.
 770 ποῦ τοι Διήφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο Φάνακτος 769 = I' 39
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἦδ' Ἄσιος Ἰρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἑλλῖος αἰπεινὴ· νῦν τοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος.“ 770 sq. cf. 758 sq.
 τὸν δ' αὖτε προσέ*Fe*ιπεν Ἀλέξανδρος θεο*Fe*ιδής'
 775 „Ἑκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάτιον αἰτιάεσθαι — 775^b cf. A 654
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ... ἐπεὶ μ' οὐ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἔοντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι

754 ὄρεϊ νιφόεντι] mira comparatio herois in hostes irrudentis cum monte nive obducto; vHerwerden tentavit κίρκῳ ἱρῃ, Naber χειμαροφῶντα coll. Ω 630.

755 κεκληγῶς] *γγῶς? vid. § 223.

756 Πολυδάμαντα § 21] Πουλ. mss.

760 'φοῖτα' § 191] φοῖτα mss. || ποθ' § 322] που mss.

761 ἀνολέθρους] †.

764 τείχε' § 71] τείχει mss.

768 *ἄγχι δέ *Fe*(oi) § 318] ἄγχοῦ δ' mss. || αἰσχροῖσι *Fe*πεσσι] αἰσχροῖς; ἐπεσσι mss.

772 sq. νῦν — αἰπεινῇ] imitatur Verg. Aen.

II 290 *ruit alta a culmine Troia*. Cf. praeterea O 557^b sq^a.

772 κατ' ἄκρης] l. a. κατὰ κῆρας; vid. § 82.

773 σάος — ὄλεθρος] notetur oxymoron, item locis par. || σάος § 62] ὥς; mss.

775] similis est constructio Γ 59. || αἰτιάεσθαι § 191] αἰτάσθαι mss.

776 sq. ἄλλοτε — μέλλω] vert. *forsitan alias segnius pugnaverim*; cf. Φ 83 δ 377 § 183. Malo Harl. ἐρωήσου. De gen. πολέμοιο cf. P 422 T 170 Ξ 101 h. Cer. 302.

777 *ἐπεὶ μ' οὐ] ἐπεὶ οὐδέ με (vel οὐδ' ἐμὲ) mss.; cf. § 8. || ἐπεὶ] (*nunc autem sequis non sum*) nam.

- 780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταναν, οὓς σὺ μεταλλάξ.
οἶω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο Φάνακτος 781 cf. 758
οἶχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐργεῖσι
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὕπηρ σε κραδίη θυμός τε κελεύει
785 ἦμες δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785 sq. = ψ 127
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι. sq.
παρὸ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσυμένον πολεμίζειν.⁶
ὧς Φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἥρωες. 788 = Z 61
ἄβαν δ' ἔμεν' ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πολυδάμαντα,
Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλλυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ', υἱὸν Ἰπποτίωνος,
οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
795 οἳ δ' ἦσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
ἣ δ' αὖ θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἔν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
800 ὧς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἐκτωρ δ' ἡγέετο βροτολοιγῷ Φῖδος Ἄρηι, 802^b = A 295
Πριαμίδης· πρὸ Φέθεν δὲ ἔχ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίσην, 803 = 157
θινοῖσιν πυκνὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός· 804^b cf. P 493

785 ἦμες § 92] ἡμεῖς; mss. || δ' ἐμμεμαῶτες;] sic Ar., δὲ μεμαῶτες; mss. multa.

787 παρ] nonnisi hic et § 509 praepositio significat *praeter* (*supra*).

788 ἀδελφεόο § 59] -φειτοῦ mss.

790 Πολυδάμαντα § 21] Πουλ. mss.

792 νῦν Z et Strab. XII p. 565] νῦν mss. cett.; cf. § 17. Barnes Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίωνα coll. Ξ 514, caesura vitiosa. || Post hunc versum Strabo l. i. addit Μουσῶν ἀγχεμαίων ἡγήτορα <καρτεροθύμων>, cf. N 5 et Ξ 512.

793 ἀμοιβοί] †. Vox suspecta; ingeniose Nauck ἀμοιβοί, i. e. *comites* sive *pastores*, quam vocem adhibuit Antimachus in The-

baide (apud Steph. Byz. s. v. Δύμη), explicat Suidas; vid. etiam ἀμοιβεύω apud Hesych.

794 ἡοὶ § 77] ἡοῖ mss.

797 δ'] sic Ar.-(alii olim omisisse videntur). || ἐν δέ] ἔνθα Barocc. Mor.

798 παφλάζοντα] †.

799 φαληριόοντα § 191] -ιόοντα mss. Verbum †; vid. φάλαρα II 106, τετραφάληρος; E 743 A 41 et loci similes A 426 λ 243.

802 ἡγέετο § 191] ἡγεῖτο mss.

803 πρὸ Ξθεν] sic Herodianus, πρόσθεν mss. pleraque; cf. N 157 Ψ 533. || *δὲ ἔχ' δ' ἔχεν mss.

- 805 ἀμφὶ δὲ Φοι κροτάφοισι φαινήν ᾧ σείετο πῆληξ.
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φύλαγγας ἐπειράετο προποδίζων,
 εἴ πῶς Φοι Φείξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι 807^b cf. II 609
 ἀλλ' οὐ σύγγχε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 808 cf. I 8
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων 809^b = O 676 II
 534
 810 „δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δεδφίσσεαι αὐτῶς
 Ἀργεῖους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμηνεν Ἀχαιοί. 812 cf. M 37
 ἧ θῆν πού τοι θυμὸς ἐφέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν' εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 815 ἧ κε πολὺν φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλιν ὑμῇ
 χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι Φαλοῦσά τε περσθόμενη τε. 816 = B 374
 σοὶ δ' αὐτῷ φημί σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι 818 cf. Z 259
 θάσσονας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 820 οἷ σε πόλινδ' οἷσουσι κονίοντες πεδίοιο.“
 ὧς ἄρα Φοι Φειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 821 = O 160, 525
 αἰετὸς ὑψιπέτης· λαὸς δ' ἐπεφίφαχ' Ἀχαιῶν 822^b cf. 834
 θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἴκτωρ·
 „Αἴαν ἀμαρτοφепές, βουγάε, ποῖον ἔφειπες.
 825 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγλόχοιο
 εἶην ἡμᾶτα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιόμην δ' ὥς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 827 sq. = O 540
 sq.
 ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσει, αἶ νε ταλάσσης 829 cf. X 217
 830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροά λειριόεντα

806 ἐπειράετο § 191] -ράτο mss. || προπο-
 δίζων] cf. vs. 158.

807 προβιβάντι Nauck] -βῶντι mss.; vid.
 ad M 277. || Post hunc versum Zen. ad-
 debat λην γὰρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει
 πολλῷ.

808 σύγγχε § 191] σύγγχει mss.

809 μακρὰ βιβάσθων] φώνησέν τε Syr.

810 αὐτῶς] αὐτῶς Ar. Eust., οὕτως mss.
 nonnulla; vid. ad vs. 447.

814 ἄφαρ] cf. β 169. || ἀμυνέμεν' § 125]
 -ειν mss.

818 ἀρήσῃ] noviciūm pro -σαι (subi. aor.);
 vid. § 117.

820 πεδίοιο] vid. ad B 785.

821 ἐπέπτατο] cf. § 216.

822 *λαὸς δ' ἐπεφίφαχ' ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς
 mss.

824 ἀμαρτοφепές] †, cf. ἀφαρτοφепής (?)
 I' 215. Barnes ἀμερτοφепές, nos *ἀναρτοφепές
 coll. ἀρτοφепής X 281 et ἄρτια βάζειν Ξ 92
 & 240. Vid. etiam ad O 209. || βουγάε] sic
 Ar., βουγῆε Zen., alii olim βουκάε (quam
 vocem sensu bubulci usurpavit Nicander
 Theriac. 5). Redit vox obscura σ 79; cf.
 § 175.

825 αἶ] εἰ mss. pleraque. || οὕτω] vid.
 ad O 538.

826 sq.] de optativi usu vid. ad A 314.

830 λειριόεντα] cf. I' 152.

- δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἥδ' οἰωνοὺς 831 cf. Θ 379
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 832 = Θ 380
 ὧς ἄρα φωνήσας ἠγγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο 833 sq.* = Μ 251^{sq.}
 Φηχῇ θεσπεσίῃ, λαὸς δ' ἐπεΐφαχ' ὕπισθε. 834^b cf. 822^{sq.}
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐΐφαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835* = Η 419
 ἀκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 Φηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀυγάς.

832 ἐπὶ] l. a. παρὰ.

834 *λαὸς δ' ἐπεΐφαχ'] ἐπὶ δ' ἄχα λαὸς

mss.

835 ἐΐφαχον Heyne] ἐπίαχον mss.; Bentley

ἐτέρωθ' ἐπεΐφαχον, sed vid. versus parall.
 et E 860 H 403 I 50 Ξ 148.

837 ἀυγάς] non recte alii olim ἀυλάς;
 ἀυλήν certe dicendum fuisset, sed vid. ad δ 74.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διὸς ὑπᾶτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν *Fi*·*φαχή* πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' *As*·*κληπιάδην* *F*·*έπεα* πτερόεντα προσηύδα·

„φράξο, διῆ *Ma*·*ᾱόν*, ὅπως· ἔσται τάδε *F*·*έργα*·
μείξων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.

3 cf. *A* 14
3^b = *B* 252

- 5 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα *Fo*·*ῖνον*,
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐνπλόκαμος *Fe*·*καμήδη*
θερμῆνυ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἵματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα *Fi*·*σομαι* εἰς περιωπὴν.“

8^b cf. *Ψ* 451 × 146

- ὧς *Fe*·*πῶν* σάκος εἶλε τετυγμένον νῆος *éFo*·*ῖο*,
10 κείμενον ἐν κλισίῃ, *Θρ*·*ασυμήδεος* ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς *éFo*·*ῖο*.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
᾽στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσ·*Fi*·*δε* *F*·*έργον* ἀ·*F*·*εικὲς*,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε,
15 *Tr*·*ῶας* ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος *A*·*χαῖων*.
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρῳσε,

12 = *K* 135

13 cf. *v* 197

14 = *O* 7

17^b = *O* 620

5 πῖνε καθήμενος; αἶθοπα *Fo*·*ῖνον*] 1. a.
μίμνε καθήμενος ἐν κλισίῃσι.

7 καὶ λούσῃ] λούσῃδ (volutio λούσῃ δέ?)
D; vHerwerden λούσῃ τε, vid. § 295.

8 *Fi*·*σομαι* § 201] εἶσομαι mss.

9 *éFo*·*ῖο*] *έγο*; Eust.

16 πορφύρῃ *Ar*·] -ρε *Zen*·, mss. utrum-

que. || κωφῷ] sic *Ar*·, alii olim πηγῷ (vid.
ε 388). De adi. κωφῷ; vid. ad *A* 390.

17 ὀσσόμενον] portendens, alias nonnisi de
animantibus; vid. ad *A* 105.

18 τε... οὐδετέρῳσε] τη... οὐδ' ἐτέρῳσε
AS·*Scheidler*. || τε] sic *Ar*·. (alii olim τοι?).
PKnight τὸ coll. X 221 q 525. || προκυλίνδεται]

- πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου,
 20 ὧς ὁ γέρον ὥρμαινε δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθαδί, ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Ἀναῶν ταχυπώλων
 ἢ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δέ Φοι φρονέοντι ῥοάσαστο κέρδιον εἶναι,
 βήμεν' ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνέριζον
 25 μαρνάμενοι ῥά κε δέ σφι περὶ χοῦ χαλκὸς ἀτειρὴς
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρὰ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι ῥεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης ῥεφρούατο νῆες
 θῖν' ἔφ' ἄλός πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέμεν, ῥετίνοντο δὲ λαοί·
 35 τῷ ῥα προκρόσσας ῥέφρυσαν, καὶ ῥεπῆσαν ἀπάσης
 ἡϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεφέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἱ γ' ὀφείλοντες ἀντῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχε' ἐρειδόμενοι, ῥίον ἄθροοι ἤχυντο δέ σφι
 39 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός.

40 Νέστωρ, ῥεπῆς δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

40 cf. I 8

40 Ar. —

comp. †, cf. προορον. X 221 ρ 525 (simplex non rarum).

21 διχθαδί, ἢ] sic Ar., alii olim διχθαδίη.

24 βήμεν' § 125] βῆναι mss.

26 νυσομένων] genitivus abs. post dativum pronominis; vid. ad ζ 157.

27 ξύμβληντο] pro -βλήατο vix sanum, vid. § 119.

30 γὰρ] γὰρ ῥ' mss. complura; vid. ad P 403. || ῥεφρούατο § 293] εἰρούατο mss.

32 εἵρυσαν] ῥέφρυσαν? cf. § 293. || πρύμνησιν] πρυμνήσιν (adi.) Crates.

34 χαδέμεν § 126] χαδέιν mss.

35 προκρόσσας] †, cf. κρόσσαι M 258 (ubi vid.), 444; redit adi. Herod. IV 152 VII 188. Intellege navium ordines aliquot per litus acclive gradatim assurgentes.

36 μακρόν] πολλόν Zen. Aristoph., Ar. utrumque.

37 τῷ ῥ'] spectat ad vs. 30. || ὀφείλοντες] †, Zen. sec. Aristarchum habebat ὄψ' ἰόντες (aut ὀψὰ ἰόντες), secundum Ptolemaeum Epitheten vero οὐ ψαύοντες. Vulgata propter formam desiderativam est notabilis (vid. § 144), videndi autem verbum hinc est alienum neque genitivum alias adsciscit. Itaque fortasse Zenodoti lectio ὄψ' ἰόντες est recipienda; vHerwerden tentavit ἀντιόντες.

38 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || ἄθροοι] sic Ar. Herodian., ἄθρ. mss. fere omnia. || ἤχυντο] ἄχυντο mss.

40 πεπῆς Aristoph. Ar.] πεπῆς Zen. Dion.-Sidon. Herodian. et mss. pauca, alii olim πεπῆς. Insolitus est verbi πεπῆσαι usus, vid. X 191 ρ 190, neque aptum sensum praebet versus; quapropter Ar. damnavit. || Ἀχαιῶν] ἑταίρων Zen.

41 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

42 = K 87

τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

δέδωκα, μὴ δὴ μοι τελέσῃ Φέπος ὄβριμος Ἑκτωρ,

45 ὅς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,

μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἑλλιον ἀπονέεσθαι,

[O 702

πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.

47 cf. O 182 N 629

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

48 = B 330

ὦ πόποι, ἦ ἦ καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ

50 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,

οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι.“

51 cf. O 722

51^b = N 333

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·

„ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

55 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·

56 = 68 cf. H 338

οἷ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι

ἠωλεμές· οὐδέ κ' ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,

ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·

60 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.

60^b cf. B 153

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε Φέργα,

61 = A 14

εἴ τί νός τις ῥέξει· πόλεμον δ' οὐχ ὅμι κτελεύω

δύμεναι· οὐ γὰρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

65 „Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι μάχονται,

τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,

οἷσ' ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, Φέλοντο δὲ θυμῷ

44 δέδωκα] δεῖδια Aristoph. L, δεῖδω mss. cett.; vid. § 168.

45 ὅς; Aristoph. C] ὡς mss. cett.; cf. X 236 Ω 388. || ποτ'] vid. O 181, 526.

47 κτεῖναι] κτάμεναι?

48 τῶς] θ' ὡς mss. nonnulla, l. a, γ' ὡς; vid. B 330.

49 ὦ πόποι] non in introitu positum suspensionem movet; vid. ad ν 200-208.

52 γερῆνιος] vid. B 336.

53 ἐτοῖμα τετεύχεται] *res vera facta sunt*. Locutio redit θ 384; ceteris locis ἐτοῖμος = *paratus*.

56] del. Bentley.

58 sq.] cf. E 85.

58 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss. || γνοίης] γνοίη Aristoph. De optativo vid. ad A 223.

59 ὅπποτέρωθεν] †.

61 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

62 ῥέξει] sic Ar., alii olim γ' ῥοῖσι (sic L) vel δ' ῥοῖσι; verum videtur Φέρξει, cf. § 224^c. || *οὐχ ὅμι] οὐκ ἄμμε (ἄμμι C) mss., nos ambos (Nestorem et Agamemnonem). Secundam personam requiri vidit Naber, οὐκ ὅμι coniciens, quod de tribus tamen regibus recte dici non potuit (vid. § 92). Dativum tumentur multi loci, e. g. Z 491 o 93.

67 οἷσ'] ἦ mss., Ar. utrumque. || ἔπαθον]

- ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι, 68 = 56
οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι, 69 = B 116
70 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70 = M 70
ῥεῖδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἔμυνε,
φοῖδα δὲ νῦν, ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυνᾶνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησε. 73^b cf. Z 502
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φεῖτω, πειθώμεθα πάντες. 74 = B 139
75 νῆες ὅσαι πρώται Φεφρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἔλκωμεν, πάσας δὲ Φερύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἦψι δ' ἐπ' εὐνῶν ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ 77^a cf. δ 785 + 55
νῆς ἀμβρότη, αἳ κεν τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο 78^b sq^a cf. A 799
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν Φερυσάμεθα νῆας ἀπάσας. sq.
80 οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέμεν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ Φαλῶη.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 82 sq. = A 349 sq.
„Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε Φέπος ῥύγεν ἔρκος ὀδόντων.
ὀλόμεν', αἳθ' ὥφειλες ἀφεικλίῳ στρατῷ ἄλλῳ
85 σημαίνειν, μηδ' ἡμὶ Φανασσέμεν', οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα Φέκαστος.
οὔτω δὲ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγχιαν
καλλέλειπιν, ἧς εἵνεκ' οἰζύρομεν κακὰ πολλὰ;
90 σίγαε, μή τις ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90 cf. ξ 493
90^a cf. τ 486

*ἐκαμον (quae magno labore extruxerunt)? Cf. O 365.

70] om. mss. complura.

71-73] neque pristina Iovis erga Argivos benevolentia me latuit neque recens eius odium.

71 ῥεῖδεα] ῥεῖδεα mss. || ὅτε] sic Ar., alii olim ὅτι.

72 ὅτε Ar. L Townl.] ὅτι mss. cett.

73 κυδάνει] κυδάνει G² H Vrat. metro invito. Praesens κυδάνω pro -αίνω †, ἐκυδάνων autem Y 42 aoristi potest esse forma (cf. π 370). Conieciimus *κυδάνει, ἑμὸν.

74 κεν § 326] ἄν mss.

75 νῆες] νῆας; mss. multa. || Φεφρύαται § 293] ἐφρύαται mss.

77 ἦψι] i. e. in mari alto, item ὑπόθι locis parallelis. || εὐνῶν] vid. ad A 436.

78 ἀμβρότη § 28] ἀβρότη mss.; vox †. || *αἳ κεν § 326] ἦν καὶ mss.

80 οὐ... νέμεσις] cf. Γ 156. || φυγέμεν § 126] φυγείν mss. || ἀνὰ νύκτα] ὑπαλύξαι Max. Tyr. XLI 3, quod verum ducit vHerwerden coll. @ 243 M 327 δ 512 μ 216.

81] del. Friedlaender.

84 ὀλόμεν' § 21] οὐλ. mss. || ὥφειλες § 273] ὥφε(λ)ες mss. || ἀφεικλίῳ στρατῷ ἄλλῳ Nauck] -λίῳ στρατοῦ ἄλλου mss.

85 σημαίνειν — Φανασσέμεν'] cf. A 288 sq. || ἡμὶ § 92] ἡμῖν aut ἄμμιν mss.

87 φθιόμεσθα] φθίμεσθα (opt., cf. § 120) Cobet.

88 οὔτω δὲ] cf. B 158.

89 *καλλέλειπιν] -ψειν mss., Zen. ἐκπέρσειν. Futurum vitiosum ducimus, vid. ad B 544, sed fortasse praestat aoristus: *καλλέλειπιν, τῆς.

90 σίγαε § 191] σίγα mss. || ἔτ' Vrat.] τ' mss., cett.

- μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅς τις ἐπίσταται Φῆσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν 92 = 9 240
 σκηπτόχορς τ' εἴη, καὶ Φοι πειθοῖατο λαοὶ 93^b = M 226
- 94 τοσσοῖδ', ὅσοισιν σὺ μετ' Ἀργεῖοισι Φανάσσεις,
 96 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀντῆς
 νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν', ὅφρ' ἔτι μάλλον 97^a = 106 cf. I 683
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,
 ἦμιν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 100 σήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 105 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀφέκοντας ἄνωγα
 νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν' υἷας Ἀχαιῶν. 106^a = 97
 νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κε Φασμένῳ εἴη.“
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 110 „ἐγγὺς ἀνὴρ — οὐ δὲ Φηθὰ ματεύσομεν — αἰ' κ' ἐθέλητε
 πεῖθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε Φέκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὅμιν·
 113 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχόμαι εἶναι. 113 cf. φ 335
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115 cf. γ 231
-
- 95 νῦν δὲ σέ' ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔφειπες. 95 = P 173
 114 Τυδῖος, ὃν Θῆβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει. 114^b cf. Z 464
 95 Aristoph. Ar. — || 114 Zen. Ar. —, Aristoph. om. (De Aristarcho dubitat LaRoche, at cf. Ludwich Aristarch. I p. 57 et 369.)
-
- 91 διὰ] ἀνὰ Nauck coll. B 250.
 92 ἐπίσταται] sic Ar., alii olim -σσηται
 (sic Bentley)?
 93 σκηπτόχορς] -οῦχος mss.
 95 σέ' § 92] σε Zen., item P 173; seu mss.
 96 συνεσταότος] comp. †.
 97 ἐλκόμεν'] ἐλκειν Plat. Leg. IV p. 706 e;
 cf. § 125.
 98 sq. γένηται ... ἐπιρρέπη] γένοιτο ... ἐπιρ-
 ρίποι C.
 98 εὐκτὰ] adi. verb. †. || ἐπικρατέουσιν]
 ἐλδομένοισι Plat. l. l.
 99 ἐπιρρέπη] comp. †. Vid. ad © 72.
 100 πόλεμον] πολέμου Plat. l. l.
 101 ἀποπαπτανέουσιν L Hesych.] ἀποπα-
 νέουσιν absurde mss. cett. || ἐρωήσουσι...
 χάρμης] vid. ad N 776 sq.
 102 κε] δὲ Axt. || σή] σ' ἢ Naber. ||
 ὄρχαμε λαῶν] οἱ' ἀγορεύεις Plat. l. l.
 110 ματεύσομεν] †, cf. ματῆσαι E 233 II
 474 Ψ 510.
 111 πεῖθεσθαι] ἐξείπω Apoll. lex. || κότῳ]
 χόλῳ l. a. apud Eust.
 112 νεώτατος] sic (non -τερος) Ar.
 113 ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος] ἀγαθοῦ καὶ
 αἵματος Clem. Alex. Paed. I 127.
 114 καλύπτει] κάλυψε mss. multa, quae
 Aristarchi videtur fuisse lectio.
 115 Πορθεῖ § 76] Πορθεῖ mss. — Cete-
 rum expectatur genitivus, ut γ 231.

- ἄναιον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι, 116^b = N 217
 Ἄργιος ἡδὲ Μέλαις, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Φοινεὺς,
 πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ ἄρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν. 118^a = τ 180
 ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθ' ἔμεινε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργε' ἐνάσθη
 120 πλαγχθεῖς ὥς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, ἄναιε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, Φάλις δὲ Φοι ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φρυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ Φοι πρόβατ' ἦσκε' κέκαστο δὲ πάντας Μυαιούς
 125 ἐγγεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν', εἰ ἔτεόν περ. 125 cf. δ 9†
 τῷ οὐ κέν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμάσσετε πεφασμένον, ὅν κ' ἐὺ Φεῖπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
 130 ἐκ βελέων, μή που τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ Φῆρα φέροντες ἀφρεστᾶς οὐδὲ μάχονται.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο· 133 = H 379
 ἄνδρ' ἔμεν', ἦρχε δ' ἄρα σφι Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 134^a cf. 381
 135 οὐδ' ἀλαὸς σκοπιῆν εἶχε κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ΦεΦοικῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

116 ναῖον δ' Nauck] ὤκειον δ' mss., οἴκειον (sine δ') Anecd. Oxon. III 260. Vid. A 18 r 218 i 200 et ad ζ 204 i 400.

117 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

118 ἐμοῖο Ar.] ἐμεῖο Zen. (male), cf. Apoll. Pron. 137 Synt. 164. Vid. T 105 Ω 486 α 413 ζ 256, 290 λ 458 ρ 111 τ 180 υ 339. || ἦν] ἔεν? vid. § 302. || αὐτῶν] suspectum, vid. § 98; IMHoogvliet ἄλλων.

119 αὐτόθ' ἔμεινε] αὐτόθι (Townl. αὐτοῦ) μ. mss. || (ἔμεινε) μίμνε Townl. et l. a. in schol.; cf. δ 508. || Ἄργε' ἐνάσθη] Ἄργεϊ νάσθη mss.; cf. § 71. || ἐνάσθη] sensu *sedem dandi* verbum *vaiō* recurrit δ 174 h. Ap. 298 (aor. act.).

120 ὧ; γὰρ που] *ὥδε ποθι? cf. § 322.

121 θυγατρῶν] genitivus (partitivus) defendi vix potest.

122 ἀφνειόν] ἀφνειός H Vrat.

124 πρόβατ' nonnisi Ψ 550 h. Merc. 571 reddit. || ἦσκε] ἔσκε mss.

125 ἀκούμεν'] vid. ad δ 94. || εἰ Ar.] ὧς mss.

126 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss.

127 ἀτιμάσσετε Nauck] -μήσσετε mss.

131 ἐνήσομεν] l. a. ἀνήσομεν; cf. E 422. Bentley δνήσομεν.

132 Φῆρα] vid. ad A 572. || ἀφρεστᾶς] -στασαν Genev.

133 δ' ἄρα] δέ γε C (male).

134 ἄνδρ' ἔμεν'] βάν δ' mss. pauca.

135 ἀλαὸς σκοπιῆν] ἄλαοσκοπιῆν mss. nonnulla, ἄλαόν σκοπιῆν Zen.; vid. ad K 515. ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοσ. mss.

136] alias is cui deus aliquis assimilatur nominatim solet indicari; Zen. addebat ἀντιθέφ-Φοίνικι δάκρυ Πηλείωνος (cf. Ψ 360).

„Ατρεΐδῃ, νῦν δὴ ποθ' Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

- 140 γηθῆει ἐν στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
 δερκομένοι, ἐπεὶ οὐ Φοι ἐνι φρένες οὐδ' ἦ βαιαί. 141 cf. σ 355 φ 288
 ἀλλ' ὃ μὲν ὧς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ Fe σιφλώσει·
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσι,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες 144^b = K 301
 145 εὐρὺν κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ Φάστῳ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.“ 146 cf. A 803
 ὧς Φειπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσυμένος πεδίοιο,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐΐφαχον ἢ δεκάχιλοι 148 sq. = E 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος sq.
 150 τόσσην ἐκ στήθεσφι Φόπα κρείων ἐνοσίχθων
 ἦμεν, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὥρσε Φεκάστῳ 151^b sq. = A 11
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι. sq.

Ἥρη δ' εἰσέφιδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι

στᾶσ' ἐξ Οὐλύμπιοιο ἀπὸ ῥίου· ἀντίκα δ' ἔγνω

- 155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155^b = N 270
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαῖρα, ἤχαιρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἦμενον εἰσέφιδε, στυγερός δέ Φοι ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 160 ὅππως ἑξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
 ἦδε δέ Φοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλή, 161 = B 5
 ἐλθέμεν εἰς Ἰδην ἐν ἐντύνασαν ἕF αὐτήν,

142 Ar. —? || 158 Ar. —?

139 ποθ' § 322] που mss.

140 γηθῆει ἐν Barnes] γηθεῖ ἐν mss.; cf. § 191.

141 δερκομένοι] -ου Eust. G, -ω mss. cett.; vid. § 59 et ad I 635 sq. § 157. || ἦ βαιαί § 2] ἦβαιαι mss.

142 ὧς; A G H (ut Σ 107), male. || σιφλώσει; †; recentioris aetatis esse verbum, verum autem abundare, in schol. V (ex Ar. opinione?) observatur; sed obsoletum potius videtur fuisse et ab Alexandrinis (Lycophr. 1134 Apoll. Rh. I 204) recoctum.

143 σοὶ δ' οὐ πω] l. a. σοῦ δ' οὐποι (?— Nauck σοὶ δ' οὐ τοι).

145 αὐτὸς;] l. a. αὐτοῦς; (male).

147 πεδίοιο] vid. ad B 785.

148 τ' Ar.] δ' Aristoph.; mss. utrumque; vid. ad E 860. || ἐννεάχιλοι... δεκάχιλοι] vid. ad E 860. || ἐΐφαχον Bentley] ἐπίαχον mss.

149 ἔριδα—Ἄρηος] vid. ad B 381.

151 ὥρσε Bentley] ἔμβαλ' mss.; vid. A 11.

152 πολεμιζέμεν' § 125] -ζειν mss.

157 sq.] om. Syr., vs. 158 autem abundare dicitur in schol. V (ex Ar. opinione?); vid. ad vs. 142.

157 πολυπίδακος;] sic Ar., alii olim πολυπιδάκου, cf. Ξ 307 r 59 ψ 117.

158 ἔπλετο θυμῷ] l. a. ἔπλετ' ἰδούση, ἔπλετο θυμῷ.

162 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθῆν mss. || ἐν ἐντύνα-

- εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέμεν φιλότῃτι
 165 *ῥῃ* *χοῖῃ*, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 165^b = ε 268 η
 165^b cf. Θ 366
 166^b cf. 338
 167 = 339
 169 = h. Ven. 60
 169^b cf. φ 45
 170 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χορὸς ἡμερόεντος
 λύματα πάντ' ἐκάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἑλαίῳ
 172 = h. Ven. 63
 173^b cf. Α 426
 175 τῷ ῥ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
 πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
 177^b cf. Α 530^a
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον φεανὸν ἦεσσαθ', ὅν Φοι Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ
 180 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος ἑρουόωτο.
 ἔζωσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοισ' ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρμαθ' ἔηκεν ἐν τροητοῖσι λοβοῖσι

σαν] notetur hiatus. || *ἔφ' αὐτήν* PKnight] *ε* αὐτήν Genew. Apoll. Pron. 102, *εὐατήν* mss. cett., *εὐατήν* Zen.; male Bentley *ἐντύ-
 ρασά* *φ* αὐτήν (cf. P 551). De forma disyl-
 laba *ἐφέ* vid. § 93.

163 *εἴ πως*] Paris. 2767 *ὅπως*, Apoll. lex.
 ἢ *πως*. || *παραδραθέμεν* § 126] -*θ*έειν mss.

164 *χοῖῃ*] † pro *χοῖ*, vix Homericum;
 vHerwerden *ῥῷ* *χοῖ*, ἢ δὲ *Φοι* ὕπνον, sed
 ipsum vocabulum *χρώς* hic displicet; conie-
 cimus *ῥῷ *θαρι*.

165 *χεύαι* vHerwerden] *χεύη* mss.; Naber
χεύαι (cf. § 113), Leaf mavult *χεύει* *βλεφά-
 ροισιν*. || *πενκαλίμῃσι*] vid. ad Θ 366.

166 δ'] ῥ' Syr.

168 *τάς*; schol. BLV] *τὸν* Genew., *τὴν* mss.
 cett. || *ἀνοίγει*] *ἀνοίγειν* L, *ἀνῶγεν* mss. cett.;
 de syllaba -*οι*- vid. § 241.

169 *ἐπέθηκε*] *ἐπιθεῖσα* Zen.

170 *ἡμερόεντος*] *ἀθανάτοιο* Plut. Mor. p. 693 b.

171 *πάντ' ἐκάθηρεν* Lips.] *πάντα* *κάθηρεν*
 Ar. et mss: cett. || *λίπ' ἑλαίῳ*] *χροά* *λευκόν*
 Athen. XV p. 688 d. De voce *λίπ'* vid. § 13.

172 *φ*εανῶ] nonnisi l. par. rediv; cohae-
 rere videntur *φ*αδεῖν et *φ*ηδύς. Athen. XV
 p. 688 e *ε*ανῶ (*φ*εανῶ) non recte, nam ad-
 iectivi *φ*εανός *ductilis* paenultima produci-
 tur. || *τεθυωμένον*] rediv h. Ap. 184 (?) Ven.
 63; vert. *fragrans*.

173 *κινυμένοιο*] *κιδναμένοιο* Naber. || *κατὰ*
 Ar. L] *ποτὶ* mss. cett.

176 *πεξαμένη*] i. e. *πτενισαμένη* (Apoll. lex.);
 cf. *πέικετε* σ 316 et lat. *pecto*. || *πλοκάμους*]
 rediv h. XXIII 3; cf. *πλοχοί* P 52 et adi.
 frequentia *ἐνπλόκαμος*, *καλλιπλόκαμος*.

177 *ἀμβροσίους*] *καὶ μεγάλους* Zen. Ari-
 stoph. || *κράατος*] cf. § 82.

179 *πολλά*] *πάντα* mss. pauca.

180 *χρυσεῖης*] pro -*ησι* noviciium, vid. § 57;
 neque praestat *χρυσεῖων*, vid. § 8 et 61. ||
ἐνετῆσι] *ἐνετοῖσι* Cl. Vox † (*ἐνίημι* passim).
 Cf. Helbig Epos¹ p. 145. Vocem hinc mu-
 tuatus est Callimachus fr. 149.

181 *ζώνην... ἀραρυῖαν*] -*νη*... -*ρύη* Ar.; vid.
 ad E 857.

182 δ' ἄρα] δὲ οἱ Syr. || *ἔρμαθ'* *ἔηκεν*

- τρίγληνα μορρόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε 'καλύψατο διὰ θεῶν
 185 καλῶ νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χοῦ' ἔθήκατο κόσμον,
 'βῆ δ' ἔμην' ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 190 „ἦ ῥά κέ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κε φείπω;
 ἡέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὐνέ· ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλιο Κρόνιοι,
 195 αὐδὰ ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλόττητα καὶ ἕμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δάμνασαι ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
 200 εἴμι γὰρ ὀφομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 202^b δεξάμενοι 'Ρεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύφοπα Ζεὺς
 γαίης ἵερθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 205 τοὺς εἴμ' ὀφομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἥδη γὰρ δφηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται

183 = σ 298

186 = B 44

187 cf. H 207

190^a = A 93[721
194 = 243 cf. E195 sq. = Σ 426
sq. = 89 sq.

197 cf. 300

200^b-202 = 301
sqq.202^b cf. II 191 τ
354205-207 = 304
sqq.

185 Ar. —?

PKnight] ἔρματα ἤκεν mss. hiatus vitioso. Alterum vero hiatum ἄρα ἔρμαθ' (vid § 15) excusare videtur littera initialis σ radicis σερ (§ 277); vid. § 44. Heyne coniecit δὲ τ' ἄρ' ἔρματα. Vox ἔρματα inanes nonnisi loco parallelo σ 297 redit. || λοβοῖσι] auriculis; nonnisi h. V 8 redit vox.

183 τρίγληνα μορρόντα] sic Ar., alii olim τρίγλην' ἀμορρόντα. Epitheta nonnisi loco par. redeunt; de prioro vid. ad Θ 164. Bene Lobeck alique interpretati sunt inanes veluti tribaccas, vid. Holbig Epos¹ p. 185-187.

185 νηγατέω] vid. B 43. || λευκὸν] l. a. λαμπρόν. || ἦν] ἔεν? cf. § 302.

190 κέ] νύ mss.; vid. ad A 93.

195 αὐδὰ] αὐδὰ? vid. § 191. || ἀνώγει L¹ et

l. a. in schol.] -γεν mss. cett.; vid. § 225.

196 εἰ τετελεσμένον ἐστί] Cant. ἔσται; cf. ε 90. Vulgata si sana est, vertatur si effici potest. Bentley τελέσαι. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.

197 προσσηύδα] -δαε? vid. § 191.

198 δὸς νῦν μοι] δός μοι νῦν mss. nonnulla, νῦν δός μοι Eust.

199 δάμνασαι Bentley] δαμνᾷς D, δαμνᾷ (sic Ar.?) mss. cetera vitio metrico (vid. § 14); cf. λ 221 et § 296. Christ δάμνησιν mavult. || ἡδὲ] τε idē Nauck.

201 γένεσιν] nonnisi vs. 246, 302 redit.

202 μ' ἐν Ar.] με mss. complura. Vid. ad Θ 337.

203 'Ρεῖης] 'Ρείας Aristoph. Ar., cf. § 5.

- εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ. 207^b = I 436
 εἰ κείνω γε Φέπεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
 210 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.“
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ Φέφεικε τὸν Φέπος ἀρνήσασθαι 212 = 9 358
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“ 213 cf. λ 261
 ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἔλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 215 ποικίλον, ἔνθα τέ Φοι θελκτήρια πάντα τέτυκται·
 ἔνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάροφαις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. 217^b = I 554
 τὸν δ' αὖ Φοι ἔμβαλε χερσὶ, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἑγκάτθεο κόλῳ 219 cf. ε 346
 220 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδὲ σέ φημι 219^b cf. 223 h.
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.“ Cer. 287
 ὥς φάτ', ἐμειδῆσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, 222 cf. Α 595
 μειδῆσασα δ' ἔπειτα ἔφω Φ' ἑγκάτθεο κόλῳ. 223^b cf. 219 h.
 ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, Cer. 287
 225 Ἥρη δ' αἶξασα ἴλιπε ῥίον Οὐλύμποιο, 225 = T 114
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίνην ἐρατεινὴν 226^a cf. ε 50
 ἑσέατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηίκων ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν
 ἐκ δ' Ἀθόφ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,

213 Aristoph. Ar. —

208 κείνω Ar.] κείνων Zen. Aristoph., mss. utrumque. || γε Φέπεσαι γ' ἐπέεσαι mss.; Eust. om. γ' vix recte, vid. Z 284.

209 ἀνέσαιμι] cf. § 220. || ὁμωθῆναι] verbum †, recte ὁμοσε ἰλθεῖν interpretatus est Ar.; cf. ὁμὸν λέχος εἰσαγαβαίνειν O 291.

213] Ar. observabat doni gratiam minuire Venerem dicentem se mariti, non ipsius Iunonis causa officium praestare. Leve crimen.

214 κεστὸν] adi. verb. †, cf. πολυκεστός; I 371, ἡκεστός; Z 94, 275, 309, κένσαι Ψ 337, § 211^s.

215 τε] δέ mss. multa. Cf. O 48. || τέτυκται Lips. et schol. V ad O 322] τέτυκτο mss. cett. Vid. ad E 729.

216 ἐν δ'] cf. Σ 535; in nonnullis Ar. commentariis legebatur ἰδ' teste Didymo.

217 πάροφαις] †, cf. παραίφαις A 793 O 404. || τ' ἔκλεψε νόον] τε νόον κλέπτει Naber, sed aor. gnomicus bene habet; vid. e. g. A 442 sq. || φρονεόντων] -έοντος; L¹ et Aristot. Ethic. Nicom. VII 7, -έοντα Et. M. 546, 54.

221 γε νέεσθαι] sic Ar.; male Demetrius una voce (= γενήσεσθαι) legebat; γενέσθαι absurde G Z Apoll. lex.

222 φάτ', ἐμειδῆσεν] φάτο, μειδ. mss.

223 ἐφ' Ar.] μέσῳ Zen., mss. utrumque; Aristarcho μέσῳ per errorem tribuitur in schol. A. || *F'] adiecimus.

227 ἑσέατ' l. a. ἔσαντ'. Cf. Z 505 H 208. || ἱπποπόλων] l. a. -νόμων, -κόμων. Cf. N 4. || Θρηίκων] vid. § 17.

229 ἐκ δ' Ἀθόφ' Menrad] ἐξ Ἀθόφ(ι) δ' mss., cf. § 62. || ἐπὶ] ἐς; Zen. Aristoph.

- 230 Ἀἴμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
 ἐνθ' Ἵπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα Φοι' ῥῷ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 232 = Z 253
 „Ἵπνε, Φάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν Φέπος ἔκλυες ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 πεῖθε· ἐγὼ δέ κέ τοι Φεῖδω χάριν ἡματα πάντα.
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαινῶν,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον Ἑφαιστος δὲ ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 240 τεύξει Φ' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θοῇνυν ποσὶν ἥσει,
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.“ 241^b = ρ 410
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φῆδυμος Ἵπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλιο Κρόνιοιο, 243 = 194
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰεγενετάων
 245 ῥεῖα κατεννήσαιμ', ἥ καὶ ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὠκεανοῖ', ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐ κεν ἐγὼ γε Κρονίουος ἄσσαν ἐκοίμην,
 οὐδὲ κατεννήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐφετμῇ σῇ ἐπίνυσσας 249^a = A 590

231] olim subiungebant quidam ἐρχομένην κατὰ φύλα βροτῶν ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν.

235 πεῖθε § 117] πεῖθευ mss. || Φεῖδω χάριν § 160] ἰδέω χάριν mss.; Ar. χάριν εἰδέω (male), alii olim εἰδέω χάριν.

236 ὑπ' Aristoph. Ar. mss.] ἐπ' Zen.

237 κεν] *κεῖ Φ(οι)?

239 δὲ vHerwerden] δέ κ' mss., quod ferri potest si τεύξει (-ῃ) pro subiunctivo habetur (cf. § 121). Futurum tamen suadet versus 240 pars posterior.

240 *Φ] adiecimus; cf. § 14.

241 ἐπισχοίης § 114] ἐπισχοίας Syr., ἐπίσχοις A C et Herodian., quem errorem e vetusta litteratura natum esse vidit Alexander Cotyaeensis. An *subiunctivi* forma hic latitat? || Quidam olim addebant αὐτὰρ ἐπὶν ὧ κατεννήθεντε ἦδαι, | ἀγγεῖλαι τὰδε πάντα Ποσειδάωνι ἀνακτὶ (cf. vs. 354 sqq.), quae cum O 41 pugnare observatur in schol. V.

242 Φῆδυμος § 41] φῆδυμος mss.

245 *κατεννήσαιμ', ἥ καὶ -σαιμι (Syr. -σαιμ'), καὶ ἂν mss.

246] cf. Verg. Georg. IV 382 *Oceanumque patrem rerum*. || Ὠκεανοῖ' § 59] -νοῦ mss. || γένεσις] vid. ad vs. 201. || Post hunc versum Crates addebat ἀνδράσιν ἡδὲ θεοῖς, πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν sec. Plut. Mor. 938 d.

247 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || Κρονίουος] -ῖο- etiam l 620, alias -ῖω-.

249 ἄλλοτ' ἐφετμῇ σῇ ἐπίνυσσας] ἄλλο τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ Zen., ἄλλοτε ἥ (leg. ἄλλοθ' ἐΦῇ) ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ Parmeniscus, ἄλλο τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ Ar., mss. haec omnia (ἐπίνυσσεν Hesych., cf. O 10). Loci vexati transposuimus verba, recepta Nauckii correctione ἐπίνυσσας. Requiritur aoristus (cf. A 591), minus autem placet ἐφετμῇ σῇ ἐπίνυσσε. — Verbum πινύσσειν † a πινύς; prudens (α 229 etc.) ductum significat *prudentem* (*cautius*) reddere; cf. ἀπινύσσειν O 10 etc. In lectione Aristarchi ferri nequit ἄλλο pro ἄλλοτε (frustra X 232 ψ 454 confort LaRoche), ut legitur A 590 r 90; in Parmenisci lectione vox ἐφετμῇ Iovis minas vix apte indicat; lectio autem Zenodotea omni sensu caret. Brugman Ze-

- 250 ἤματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς νῖδς
ἔπλεε Φιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. 251^b cf. γ 85
ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Γῆδ' ὅνυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ Φοι κακὰ ῥήσαιο θυμῷ, 253^a = ψ 63
ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας, 254 cf. λ 400, 407
255 καὶ μιν ἔπειτα Κόονδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας, 255 = ο 28^ω 110
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος ῥαλέπαινε,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 257^b = Ω 113
ῥήτεις καὶ κέ μ' ἄφιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νῦξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν
260 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
262 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
„Ἵπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
265 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν' εὐρύφοπα Ζῆν
ὥς Ἡρακλῆος πέρι ῥώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων 267^b = 275
268 δῶω ὀπνιέμεναι καὶ σὴν κεκλησθαι ἄκοιτιν.“
270 ὥς φάτ', ἐχῆρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηυδά·
271 „ἄργεε νῦν μοι ὁμοσσον ἀνάαστον Στυγὸς ὕδαρ,

261 ἤξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ Θοῇ ἀποθύμια φέροει.

269 Παισιθέην, ἥς αἰὲν ἐφέλδεται ἡματα πάντα.

269 cf. 276 ε 210

nodoto tribuit ἄλλοθ' ἐπὶ ἐπινύσσει· ἐφετεμῆ, idque
verum ducit, ἐπὶ pro σῇ dictum accipiens.

252 ἔθελξα L] ἔλεξα mss. cett. (cf. § 232).

253 Γῆδ' ὅνυμος; § 41] γῆδυμος mss.

255 Κόονδ' Callistratus alii] Κῶωνδ' mss.
multa, cf. B 677.

257 ῥιπτάζων] redit forma producta h. Merc.
279.

258 ῥήτεις § 191] ῥήτεις mss. Verbum redit
h. Merc. 22, cf. ζητεύειν h. Ap. 215 Merc.
392 Hes. Op. 400; vHerwerden coniecit
δίξετο, vid. § 200.

259 δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε] numerosius
vHerwerden ἐσάωσε θεῶν δμῆτειρα. || δμῆ-
τειρα] †, μῆτειρα pessime Zen. Aristoph.; cf.
Δμῆτωρ q 443, δμῆτῆρ h. XXI 5.

261] damnavimus. || ἤξετο] ἤξετο mss.,
αἶθετο l. a. apud Eust.; post utrumvis ver-
bum insolitum est μῆ. || Θοῇ] l. a. φίλῃ. ||
ἀποθύμια] †; vid. ad A 562.

263] l. a. ὥς φάτο· μείδισεν δὲ θεὰ λευκώ-

λενος Ἥρη, | χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν <ἔπος τ'
ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν supplevit Nauck>.

265 Ζῆν] Ζῆν' mss.; vid. § 80.

266 Ἡρακλῆος § 73] -κλῆος mss.

267 sq.] imitatur Verg. Aen. I 72 sq.

267] *Gratias* iuniores quas velit poeta
ignoramus. Positivi sensu vocem ὀπλοτερος
potuisse usurpari (quod apud Suidam per-
hibetur, cf. § 88) propter superlativum
-τατος I 58 sqq. non est credibile.

268 δῶω vHerwerden] δῶσω mss.; Nauck
ἐγὼ δὲ τοῖν ... δῶσω.

269] om. mss. multa. || ἐφέλδεται] ἐμείρεται
mss. complura.

270 φάτ', ἐχῆρατο] φάτο, χῆρ. mss. — Aor.
med. †, vid. § 282; Nauck ἤσατο coll. ε 353.

271 ἄργεε § 191] ἄργει mss. || ἀνάαστον]
ἀάατον mss.; Dawes ἀάαστον, Goebel ἀνάατον.
Simili vitio ἀάσχετος pro ἀνάνασχετος tradi-
tum est E 892 (ubi vid.) Ω 708. In *Odyssea*
legitur ἀνάατος (mss. ἀάατος) φ 91 χ 5.

- 275 ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275^b = 267
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐφέλδομαι ἡματα πάντα.“ 276 cf. 269
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 277 = E 767
 ὦμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 280 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον, 280 = ρ 378 x 346
 τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου φάστν λιπόντε, h. Ap. 89 cf. μ 304
 ἡέρα Φεσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον. 282^b = Ψ 501
 Ἴδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν, 283 = Θ 47
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 285 βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο ὀσειτο ὕλη. 284^a cf. T 16 γ
 ἐνθ' Ἴπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε Φιδέσθαι, 424
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότ' ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτη πεφρυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε
 ἐνθ' ἦστ' ὅζοισιν πεπυκασμένους ἐλατίνοισι,
 290 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλγικίος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
 Ἥρη δὲ κραπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· Ἴδιδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἔφιδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε, 294^a cf. T 16 γ
 295 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 424

272 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πολυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα τῶν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾗσ' οἱ ἐνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,

274 cf. O 225

272-274] damnavit Nauck; fortasse simul delendi sunt vs. 278 sq.

272 πολυβότειραν § 21] πολ. mss.

273 ἄλα μαρμαρέην] imitatur Verg. Aen. VI 729: marmoreo ... aequore.

274] de re vid. E 898. || μάρτυροι Ar. mss.] -ρες Zen.; cf. § 63. || ᾗσ'] novicium pro ἔωσ', vid. § 302. Versus nisi spurius videretur, tentari posset μαρτυρώσ', quo tamen verbo poeta alibi non utitur. || ἀμφίς] pro ἀμφι hic et O 225 vitiosum; vid. § 316. Κρόνον ἀμφίς Z male.

276 τ'] om. Zen. Aristoph.; cf. ε 210.

277 θεὰ λευκώλενος] βοῶπις πότνια Syr.; cf. O 92.

278 ὦμνυε] vid. § 145.

279] quidam olim addebant ὦμνυε δ' ἐκ πί-
 τρη; κατ' <αλ> ἐμβόμενον Στυγὸς ὕδωρ (cf. O 37).

281 Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου] quidam (e coniectura?) Λήμνοιο κατὰ μέγα.

282 πρήσσοντε] vid. ad A 483.

285 ὑπο σείετο Zen. Aristoph. Ar.] ὑπε-
 σείετο mss. || ὕλη] l. a. Ἴδῃ. Hiatus moles-
 tus; cf. ε 257. Spirantis σ vestigia utrobique
 agnoscere sibi videbatur Ahrens.

286 ὅσσε Φιδέσθαι] ἄσπον ἰκέσθαι Z Cant. Vrat.

287 περιμήκετον] adi. .redit ζ 103; Nauck
 περιμήκεα, cf. (N 63) ι 487 etc.; vid. tamen
 ad ε 187.

289 ἐλατίνοισι § 21] εἰλ. mss.

291 χαλκίδα... κύμινδιν] †; de duplici no-
 mine cf. A 403 sq.; quaeam avis signifi-
 cetur non constat.

294 δ' ἔφιδ' PKnight] δ' ἴδεν mss. || ἔρος;
 Eust.] ἔρω; mss.; cf. § 63.

295 οἷον] οἷος L. || πρῶτόν περ Ar.] sic

- εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 'στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθε, Ἑέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε' 297 cf. Ω 286
 „Ἥρη, πῇ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις; 298^b cf. 309
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλῆς.“ 299 cf. E 192
 300 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη 300 = 329 T 106
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, cf. Ξ 197
 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν, 301^b-303 = 200
 οἷ μ' ἐν σφόῃσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον sq.
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 304-306 = 205
 305 ἦδη γὰρ δῖον χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται sq.
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἰδης [Cer. 43
 ἐστᾶς, οἷ μ' οἴδουσιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην. 308^b = v 98 h.
 νῦν δὲ σέ' εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω, 309^b cf. 298
 310 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ' κε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρροῦ Ὀκεανοῖο.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπήομεν εὐνηθέντε. 314 sq. cf. I' 441
 315 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς sq.
 316 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε,

- 317 οὐδ' ὀπὸτ' ἡρασάμην Ἰξιονίης Ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Παιρίθοον θεῶφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον 318^b cf. H 366
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 320 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνωα καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ.

304—306 Zen. Ar. — (librarium errore, ut vidit EHiller, in schol. BL non hi versus sed 301—303 ἀθετεῖσθαι dicuntur). || 317—327 Aristoph. Ar. —

aut πρώτιστον mss., Ahrens πρώτιστα. Vid. ad δ 577.

- 299 κ' om. Zen. Aristoph.
 300 προσηύδα] -δαε? vid. § 191.
 302 γένεσιν] vid. ad vs. 201.
 303 μ' ἐν Ar.] με mss. nonnulla; cf. vs. 202.
 306] post hunc versum Syr. habet εἰ
 κείνω — φιλότῃτι (= vs. 208 sq.).
 307 πρυμνωρεῖη] †. || πολυπίδακος] -δάκου
 mss. multa; cf. vs. 157.
 308 τραφερῇν] adi. nonnisi locis par. reedit.
 309 σέ' § 92] σευ mss.

- 310 μετέπειτα] μετόπισθε Zen. Aristoph.
 et mss. pauca, fortasse recte.
 314 τραπήομεν] -είομεν mss.; cf. § 122 et
 250. || εὐνηθέντε] -ντες mss. multa.
 315 ἔρος] ἔρωζ mss. complura metro invito.
 316 περιπροχυθεὶς] περιπλεχθεὶς Ixio. Com-
 positum †.
 317-327] interpolatoris frigidae eruditioni
 deberi intellexerunt veteres grammatici.
 320 ἀριδείκετον] l. a. πολὺ φίλτατον.
 322 Μίνωα Syr.] Μίνων τε Ar. et mss.
 pauca, Μίνω τε Zen. et mss. pleraque.

- 328 ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.“ 328 = Γ 446
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη 329 = 300
 330 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες; 330 = Α 552
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίαι εὐνηθήναι
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφονται ἅπαντα,
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰγιγενετάων
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 335 πεφράδοι; οὐ κεν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 336^b = Γ 410
 ἔξ εὐνῆς ἀνσταῖσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ, 337 sq.^a cf. Ψ 548
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξε 337^b = ν 145 σ 113
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε 338^b cf. 166
 340 ἔνθ' ἴομεν κέλοντε, ἐπεὶ νῦ τοι ἔφφαθεν εὐνή.“ 339 = 167
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δέδφιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν 342 cf. E 827
 ὕψεσθαι τοῖον τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσειον οὐδέ κε νῶι διαδράκοι Ἡελίος περ,
 345 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλειται φάος εἰσοράεσθαι.“
 ἧ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς Ῥῆν παράκοιτιν
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δῖα ῥφύν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτὸν ἐφερσέντα ἰδὲ κρόκον ἧδ' ὑάκινθον
 πνκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔφεργε.
 350 τῷ ἔν ἐλεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἐφέσαντο

ἧ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γέλυτο παῖδα,
 325 ἧ δὲ Αἰώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσι
 οὐδ' ὅτε Λήμητρος καλλιπλοκάμοιο Φανάσσης,
 οὐδ' ὁπότε Αἰητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σέ' αὐτῆς,

- 324 Ἡρακλῆα § 73] -κλῆα mss.
 325] de Baccho vid. ad Z 130—141.
 327 Αἰητοῦς] novicium pro -δος, cf. § 77. ||
 σι' § 92] σεῦ mss.
 329 προσηύδα] -δαε? vid. § 191.
 331 εἰ] *ἧ malumus cum signo interro-
 gandi post κορυφῇσι.
 335 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.
 340 κέλοντε Ahrens] -ντες mss. || ἔφφα-
 δέν § 40] εὐάδεν mss. || εὐνή] εὐνήν Zen.
 Aristoph. (cum ἴομεν iungentes).
 342 θεῶν] θεὸν mss. complura. || δέδφιθι]
 nonnisi h. 1. et χ 39 sq. accusativum cum
 infinitivo adsciscit verbum *timendi*.
 342 sq. ἀνδρῶν] ὑψεσθαι] ἄλλων] ἀθανάτων Syr.
 344 οὐδέ κε § 326] οὐδ' ἂν mss.
 345 πέλειται] πέλει metro invito C D. ||
 εἰσοράεσθαι § 191] -ράσθαι mss.
 347 νεοθηλέα] redit adi. h. Merc. 82 h.
 XXIX 13.
 348 ἐφερσέντα Brandreth] ῥ' ἐρσέντα mss.
 et omisso ῥ' Apoll. lex.; cf. Ξ 351 Ω 419. ||
 κρόκον] redit vox h. Cer. 6, 427, [429] h.
 XVIII 25 (κροκίος h. Cer. 178, κροκάπελος;
 saepius).
 349 ἔεργε Ar. mss.] ἔκανε liber Chius,
 αἶρε et ἔεργε (?) l. a. apud Didymum; ἔν'
 ἀπὸ χθονὸς ἀγκαξέσθην Zen.
 350 ἔν ἐλεξάσθην] ἐνὶ λ. mss. || ἐφέσαντο]
 ἔσαντο mss.

καλὴν χρυσεῖην· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔφερσαι.

- ὥς ὃ μὲν ἀτρέμας ἦδ' ἐπατήρ ἀνὰ Γαργάρον ἄκρῳ 352^b = O 152
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃ δαμῆς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοῖτιν
 ὕπνῳ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Φήδυμος Ἴππος 354^a = ξ 501 cf.
 355 ἀγγελλὴν φερέων γαιήοχον ἐνοσιγαῖον. A 805
 ἄγχι δέ σ' ἰστάμενος φέπει πετρόεντα προσηύδα
 „πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὅπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὐδῇ
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυνσα, 359^b cf. σ 201
 360 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“
 ὥς φειπὼν ὃ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσι.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσε
 „Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίμεν Ἴκτορι νίκην.
 365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;
 ἀλλ' ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνὲν Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυροῖσι μένει κεχολωμένος ἦτορ
 κελύον δ' οὐ τι λίην ποθῇ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμέες γ' ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἁλλήλοισι.
 370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες.
 370 = B 139
 ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
 φεσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορυθῆσσι
 κορύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔργε' ἐλόντες,
 ἴομεν αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 375 Ἴκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.“
 375 cf. O 604

351 στυλπναὶ] † (στυλβω I' 392 etc.). || ἀπέπιπτον] ἀνέπιπτον Zen. conferens Pind. Ol. I 41. || Post hunc versum olim addebant quidam δὴ ἔα τότε' ὀφθαλμοῖσι Λιὸς χύτο νήδυμος ὕπνος.

354 Φήδυμος § 41] νήδυμος Ar. mss.

355 ἐνοσιγαῖον § 21] ἐννοσ. mss.

356 *ἄγχι δέ σ' (αι) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

357 Ποσειδάων] -ον mss. nonnulla. || ἐπάμυνε] -νον mss. multa.

358 περ] τι C. || ἔτι εὐδῇ] hiatus hic vix est ferendus, cf. H 217 P 354; in versu autem sequenti novicium est αὐτῷ pro σ' ai; coniecimus *ἦος ἔτι Ζεὺς | εὐδῇ, ἐπεὶ σ' ai etc.

359 κῶμ' ἐκάλυνσα D] κῶμα κάλ. mss. cett.

364 μεθίμεν] mss. nonnulla μεθίετε, D μεθίεομεν (subi.).

366 εὐχεται] ἔλπεται Zen. (male pro φείπεται).

369 *ἡμέες γ' § 92] ἡμεῖς mss.

370 κεν § 326] ἄν mss.

371 sqq.] mirum profecto consilium! Non soli versus 376 sq., quos damnarunt veteres, sed etiam vicini (vs. 370-387) spurii videntur.

371 ἀσπίδες] -δας mss. multa.

372 παναίθῃσιν] † (cf. αἰθόμενος).

373 τὰ] relativum (ut ὅσσαι vs. 371); suppl. ἕασι.

- 378 ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν' κλύον ἡδ' ἐπίθοντο· 378 = H 379
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοι περ,
380 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380 = 29
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμβειβον.
ἔσθλ' αὖ μὲν ἔσθλ' ἔδυνε, χέρῃ δὲ χεῖρον' ἔδοσκε.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐφέσαντο περὶ χοῦ' νόροπα· χαλκὸν, 383 = ω 467, 500
ῥ' βάν ῥ' ἔμεν' ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 384^a cf. 134
385 δ' Φεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ
Φεικέλον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δ' Φέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἴκτωρ.
δὴ ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοι' ἐάνυσσαν
390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,
ἧ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργεῖοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε 392^a = ι 484, 541
Ἀργείων· οἷ δὲ ξύνισαν μεγάλῃ ἀλαλήτῳ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,
395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέα' ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸς τόσος πέλει βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσησ', ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν' ὕλην· 397^a = Γ 34
οὔτ' ἄνεμος τόσος γέ ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι

376 ὧς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὤμων,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

376 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —

376 μενέχαμος] †, alias μενεχάρμης. Inso-
lite deinde omissus est subiunctivus ἔρησι. ||
ἔχῃ] ἔχει Ar.

377 ὃ δ' vid. ad A 191. || ἀσπίδι μεί-
ζονι] dativus ut K 254 alibi.

381 sq.] del. Bekker.

382 χέρῃ L] χέρῃα vel χέρεια (cf. § 87)
mss. cett. || χεῖρον' ἔδοσκε] -να δόσκειν L, -νι
δόσκειν mss. cett.; Ar. scribebat δόσκειν;
praeterea ex eius commentariis affertur δῶκε,
sed interpretamentum hoc fuisse; non lec-
tionem, docuit Ludwich Arist. I p. 378 sq.

383 ἐφέσαντο] ἐ(σ)σαντο mss.; ἐπεὶ ἔσαντο
Bentley fortasse recte.

388 ἐκόσμεε G] -μει mss. cett.; cf. § 191.

389 πολέμοι' ἐάνυσσαν] -μοιο τάν. (Ar.)
mss.; l. a. -σεν. Cf. § 59.

392 sq.] conferri possunt N 29 et Φ 387

sq.; spurius tamen esse e versibus proxi-
mis efficimus. Graecis perinecommodum foret
maris naves et tentoria alluentis auxilium.

393 ἀλαλήτῳ] vid. ad B 149.

394 sq.] post vs. 399 collocavit Zen.

394] cf. Verg. Georg. IV 262. || βοάει
§ 191] βοάα mss.

395 Βορέα' § 55] Βορέα Z, ἀνέμου C, ἀνέ-
μων Lips., Βορέω mss. cett.

396 *πέλειαι § 275] γε πέλει Et. M. 214, 36,
γε ποτὶ (ποθι) mss., τόσος γὰρ πέλειαι βρόμος;
schol. Ap. Rh. III 861.

397 βήσσησ' ὅτε τ'] βήσσησιν ὅτ' Nauck. ||
ὤρετο] ὠρορε l. a. in Ar. commentariis, quae
tamen forma usurpari solet transitive (vid.
ad ω 62); non recte Didymus confert B 146.

398 τόσος Ar.] τόσος; Zen., mss. utrum-
que. || ποτὶ] περὶ mss. complura. || ὑψικό-

- ἡπύνει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 400 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ
 δφεινὸν ἀνσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 401^b = Π 430
- Αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχε', ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ Φοι, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσς ἐτετάσθην,
 405 ἦ τοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου·
 τῷ Φοι ἐρυσάσθην τέρενα χροά. ᾗώσατο δ' Ἴκτωρ, 406^b sq. = X 291^{sq.}
 ὅτι ῥά Φοι βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. 408 = Γ 32
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
 πῶρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἔν ἀείρας
 στήθεος ἐβεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
 στρόμβον δ' ὥς φ' ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη. 413^a cf. Α 147
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δοῦς
 415 πρόρριζος, δφεινὴ δὲ θεοῖον γίγνεται ὁδμῇ
 ἔξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κε Φίδηται
 ἔγγυς ἔων, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραννός·
 ὧς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
 χειρὸς δ' ἐξέβαλ' ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη 419^b cf. Ν 543
 420 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ Φοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420^b = Μ 396
 οἷ δὲ μέγα Φιφάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 Φελπόμενοι Φερούεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας 422^b cf. Μ 44

μοισι] ridicule Agathocles ἰσοφόροις (*viscosis*), quo epitheto Sophoclem in Meleagro usum esse dicit Hesych.

400 ὅσση Zen. Aristoph. Ar.] τόσση mss. multa.

403 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || ἰθύ Φοι] ἰθύν Monro.

404 στήθεσς ἐτετάσθην] -σαι τετ. mss. An -σαι τετάσθην? vid. ad M 401.

406 ἐρυσάσθην Syr.] ῥυσάσθην mss. cett.; cf. § 132.

412 ἐβεβλήκειν] βεβλήκειν Zen. Aristoph., βεβλήκει Ar. mss., ἐβεβλήκει l. a. apud Didym. || ἀγχόθι *ἐγγύθι? vid. § 318.

413 στρόμβον] †, *turbinem* (βέμβικα schol.); cf. Verg. Aen. VII 378. || *φ' adiecimus. Vid. l. parall. || περὶ — πάντη] totus conversus est (περιεστράφη). Hectorne significatur

an lapis? Scholia dubitant, item hodierni.

414 ὑπὸ] ὑπαι C. || πληγῆς] ῥιπῆς mss. multa.

415 πρόρριζος] vid. ad I 541 Α 157. || θεοῖου] -οο? cf. § 59.

416 τὸν δ' οὐ περ ... κε] τὸν (? — τῶν Nauck) δ' οὐ τιν' ... τίς Aristoph.

418 ἔπεσ'] πέσεν Ambr. || ὦκα] sic olim libri Massil. et Chius, ὦκ' Ar.

419 sq.] del. Duentzer, Hectorem enim hastam suam modo in Aiacem torsisse (vs. 403); at a comitibus alia ei statim potuit porrigi.

419 ἐξέβαλ' ἔκβαλεν mss. || ἐάφθη] ἐάφθη mss. nonnulla; de verbo obscuro vid. ad N 543.

420] om. Ambr. A.

422 Φερούεσθαι] Ambr. -σασθαι. De futuri forma vid. § 147.

- αἰχμάς· ἄλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
- 425 Πολυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγλήνωρ
Σαρπηδὼν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων. 426 cf. B 876
τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς ἦε' ἀκήδεεν, ἀλλὰ πάροιθε
ἄσπίδας εὐκύνκλους ἔσχεθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἔταῖροι
χερσὶν αἰείραντες ἔφερον ἐκ πόνου, ὅρῳ ἔπειθ' ἵππους 429 cf. P 718
430 ὠκέας, οἳ Φοῖ ὅπισθε μάχης ἥδ' ἐπὶ πολέμοιο 429^b-432 = N535
ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες sqq.
οἳ τὸν γε προτὶ Φάστῳ ἔφερον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐνρρεῖος ποταμοῖο, 433 sq. = Φ 1 sq.
Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος ἔτεκετο Ζεὺς, 434^b cf. B 741
435 ἔνθα μιν ἔξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δέ Φοῖ ὕδωρ
'χεῖαν· ὃ δ' ἀμπνύθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
ἔξομενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσσε.
αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καὶ δέ Φοῖ ὅσσε
νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
- 440 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδιδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα, 440 cf. A 284
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, ἠμύσαντο δὲ χάρις. 441 = Θ 252
ἔνθα πολὺν πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάντιον οὐτάσε δούρ' ἐπιάλμενος ὀξυόεντι
Ἐηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη ἔτεκε νηῖς ἀμύμων
- 445 Ἐήνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀϊλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν 446^b = E 72
οὔτα κατὰ λαπάργην· ὃ δ' ἀνερτάπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ 447^a = Z 64

423 τις ἐδυνήσατο] τίς ἦε δυνήσατο GHer-
mann; at vid. § 19.

424 ἄριστοι] 1. α. ἄπαντες.

425 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

427 δ'] τ' Zen. || ἦε' § 92] εὐ mss. ||
ἀκήδεει Nauck] ἀκήδεσεν et -σατο Ar., ἀκή-
δεσεν vel ἀκήδησ(εν) mss.; Christ dubitanter
ἀκηδής, cf. Ψ 70.

428 αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 59; pronomen
languet (vid. § 98); *αὐτόοι? an *αὐτίκα?

433 ἐνρρεῖος § 73] -ρρεῖος mss.

436 ἀμπνύθη vHerwerden, cf. § 186] ἀμ-
πνύθη mss.; cf. E 697. || ἀνέδρακεν comp. †.

437 ἀπέμεσσε Ar.] ἀπέμασσε Zen. (cf. E
798), mss. utrumque, 1. a. ἀπίσσειεν. Ver-
bum ἀπεμῖω †, vid. ad O 11.

438 καὶ] τῷ Ar. et mss. multa. Vid. II 325
et ad E 659.

439 βέλος] cf. Θ 513. || ἐδάμνα] cf. § 195.

440 νόσφι κίοντα] νόσφιν κίοντα (Ar.?) mss.
pauca. Cf. β 260 x 546.

441 Τρώεσσ' ἔθορον] -σαι θόρον mss.

442 Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

443 *δούρ' ἐπιάλμενος] δουρὶ μετ. mss.

444 sq. Ἐηνοπ. Οἶνοπ. (Barocc.) Mor. Strab.
XIII p. 605 et 619; cf. II 401 Ψ 634.

445 ὄχθας] ὄχθης (? — Heyne -ης) Zen. ||

Σατνιόεντος] quidam olim Σαγγαρίοιο, cf. I 187.

446 Ὀϊλεΐδης Nauck] -λιάδης mss.; vid. ad
M 365.

447 οὔτα κατὰ λαπ.] οὔτασε κατὰ λαπ. mss.
pleraque; vid. Z 64 Ξ 517.

- Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
τῷ δ' ἐπὶ Πολυδάμας ἐγχεσπάλος ἤλθεν ἀμύντωρ
450 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
νιδὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἐγχος 451^b sq. = N 519
ἔσχευ, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
Πολυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο μακρὸν ἀνύας· 453 sq. cf. N 413
„οὐ μὰν αὖτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοῖδαιο 454 sq.
455 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων νόμισε χροῖ, καὶ μιν οἶω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄφιδος εἶσω.“
ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοις δ' ἄχος ἔγνετ' εὐξαμένοιο, 458 = N 417
459 Αἶαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε· 459 cf. N 418
461 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ. 461^b = N 516
Πολυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν 462^b = Γ 360
λικριφὶς αἰξας, νόμισεν δ' Ἀντήνορος νιδὸς 463^a = τ 451
Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεσθρον.
465 τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχομῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω ἔκρσε τένοντε· 466^b = K 456
τοῦ δὲ πολὺν προτέρη κεφαλὴ στόμα τε θῖνές τε
οὔδ' εἰ πλῆντ' ἢ περ κνήμαι καὶ ῥοῦνα πεσόντος.
Αἶας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πολυδάμαντι·
470 „φράζεο, Πολυδάμαν, καὶ μοι νημερτές ἐνίσπε,
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξι,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱποδάμοιο

460 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσον ἄγχι μάλιστα.

448 σύναγον κρ. ὅσμ.] vid. ad. B 381.

449 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss. || ἤλθεν
1. α. ἤεν; cf. N 384.

452 ἀγοστῶ] vid. ad A 425.

453 Πολυδάμας § 21] Πουλυδάμας mss. ||
ἐκπαγλον] 1. α. ἐκπαγλός. || μακρὸν ἀνύας]
μακρὰ βιβάζων mss. nonnulla (ut N 809
alibi).

457 αὐτῷ] suspectum, cf. § 98; *αὐθι; ||
κατίμεν] cf. § 126; *ῥμεναι?

460] del. Heyne. || τῷ] molestum; cf.
Plut. Mor. 1010d.

462 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

463 λικριφίς] reddit τ 451.

464 Ἀρχέλοχος] sic (non Ἀρχίλ., quod
praebet Z) Ar.

465 συνοχομῷ]†; vid. ad. B 218.

468] displicet πλῆντ' pro πλῆματ' (vid.
§ 119 et ad O 63) et syllaba ante πλ cor-
repta (cf. § 25); *οὔδας ἔκοντ' vid. T 406.

469 ἀμύμονι Πολυδάμαντι] ἀμύμονα Πουλυδά-
μαντα Zen. || Πολυδάμαντι § 21] Πουλ. mss.

470 Πολυδάμαν § 21] Πουλυδάμαν Zen.,
Πουλυδάμα mss.; vid. ad A 86. || ἐνίσπε § 246]
ἐνίσπε aut ἐνίσπε; mss.

472 εἶδεται] sine F; Bentley οὐ τι κακός
μοι caesura neglecta; Cobet οὐ τι κακός μοι
εἶδεται (dubia forma).

ἢ πάϊς· αὐτῷ γάρ ῥα φυὴν ἄγχιστα *φέβοι*κε.“

475 ἦ δ' ἐν γιγνώσκων, Τρώας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.

ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ

ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὑφείλκε ποδοῖν.

τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλὸν ἐπηύξατο μακρὸν ἀύσας·

478 cf. N 413

„*Αργεῖοι* ἰόμαυροι, ἀπειλῶν ἀκόρητοι,

480 οὐ θιν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς

ἡμῖσιν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμευ.

φράξεσθ' ὥς ὕμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχε' ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτιό γε ποινή

δ'Φηρὸν ἔη ἄτιτος. τῷ καὶ τέ τις εὐχεται ἀνὴρ

485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρχῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“

ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος ἴγνετ' εὐξαμένοιο·

486 = N 417

Πηνελέω δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε·

487 cf. N 418

ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωϊν

Πηνελέοιο *Φάνακτος*· ὃ δ' οὔτασε *Φιλιοῆνα*,

490 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα

Ἐρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσε·

τῷ δ' ἄφ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον ἔτεκε *Φιλιοῆνα*

τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,

ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ

495 καὶ διὰ *Φινίου* ἤλθεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας

495^b = Φ 115 cf.

ἄμφω. Πηνέλεος δὲ *Φερυσσάμενος* ξίφος ὀξύ

496^b = M 190

αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμάζε

497^a cf. K 455^b

αὐτῇ σὺν πῆλῃ καὶ κόρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος

ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν

474 *παῖς* L] *παῖς* mss. cett. || *ῥα φυὴν* ... *ῥοιζε* Aristoph.] *γενεήν* ... *ῥοιζει* mss.

477 *ὑφείλκε*] *ὑφείλκε* mss.

479 *ἰόμαυροι*] cf. A 242.

481 *ἡμῖν* § 93] *ἡμῖν* mss. || *κατακτενέεσθε* e Cobet] *-κατένεσθε* mss.; vid. § 269 et ad N 409. || *ὕμευ* § 92] *ὕμευ* vel *ὕμευ* mss.

482 *ὕμιν* § 92] *ὕμιν*, *ὕμιν*, *ὕμιν* mss. || *εὔδει*] de mortuo dictum †, sed cf. A 241.

483 *ἔγχε'* § 71] *ἔγχει* mss. || *ἵνα μὴ*] l. a. *μή τοι*.

484 *ἔη ἄτιτος* Clarke] *ἄτιτος*; *ἔη* mss. metro invito; cf. N 414 et GHermann ad Aesch. Ag. 72. || *τέ* H Vrat.] omittit Lips., *κέ* mss. cett.; cf. § 122. Monro mavult *καὶ τίς τ'*.

485 *-ροισιν ἀρχῆς* Zen.] *-ροισιν* (iv) *ἄρχης* mss., *-ροισιν ἄρχε* Ar.? (Ludwich), cf. § 100, 213. || *λιπέσθαι*] *γενέσθαι* Z Eust. Et. Gud. 603, 29.

488 *ὠρμήθη*... *Ἀκάμαντος*] genitivus Φ 595 adiungitur medio et A 335 activo.

489 *Πηνελέοιο*] *-ω* A, *-ω* Cobet. Vid. § 62 et ad B 494.

490 *πολυμήλου*] *-λοο*? cf. § 59.

491 *Ἐρμείας*] *deus pastorum*, cf. § 435 o 139 sq.

494 *γλήνην*] vid. ad Θ 164.

496 *Πηνέλεος* Eust. Vrat.] *-ω* mss. cett.; Vid. § 62 et ad B 494.

499 *φῆ* Zen.] *φῆ* (i. e. *ῥφη*) Ar. mss. male,

500 'πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος Φέπος ἡῦδα·

„Φειπόμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Φιλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισι·
οὐδὲ γὰρ ἦ, Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηνορίδαο,
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῇ

505 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“

ὧς 'φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
'πάπτηνεν δὲ Φέκαστος ὕπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

506 cf. σ 88 ω 450
506^b cf. Γ' 34
507 = Π 283 χ 43

ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράργει Ἀχαιῶν

508 sq.^a = Α' 218
508 = Β 484 [sq.]

510 ἦρετ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐνοσίγαιος.

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέριμερον ἔξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,

511^a cf. Ζ 5

515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσος' ἐκάλυψε.

516 sq. cf. Ρ 24 sq.
517^a = Ζ 64 [sq.^a
517^b cf. Ν 507^b
518^b = Ρ 86
519^b = Α' 461

520 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·

οὐ γάρ Φοί τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

500 Ar. — || 509 (an 508—510?) critici quidam —, non Ar.

nam κώδευι † (*paraveris caput* interpretantur, cf. Θ 306) de capite humano nonnisi per imaginem dici potuit, sine causa autem Ar. Homero abiudicabat voculam φρή = ὡς *ceu*; vid. Β 144 et h. Merc. 241 (ex GHermanni emendatione).

502 γοήμεναι] cf. § 195.

503 δάμαρ] redit nominativus δ 126, utrobique, autem ictu producitur -αρ; cf. § 19.

504 γανύσσεται] cf. § 175.

505 σὺν] ἐν Zen. Aristoph. (cf. Γ' 159).

506 τρόμος ἔλλαβε γυῖα] χλωρὸν δέος εἶλεν mss. nonnulla.

509 ἀνδράργει] †; vocem, propter quam olim fuere qui versum damnarent, defendit Ar.

collatis vocabulis ζωάργια (Σ 407 θ 462) βοάργια (Μ 22 π 296) μοιχάργια (θ 332).

510 ἦρετ' Eust.] ἦ(ε)ρατ' mss. cett.; cf. § 284. || ἐνοσίγαιος § 21] ἐνν. mss.

511 ῥα] μὲν C.

512 καρτεροθύμων] l. a. βαρβαροφώνων, cf. Β 867.

514] vid. ad Ν 792.

515 Περιφήτην] Πολυφήτην LaRoche coll. Ν 191.

517 οὔτα κατὰ λαπάρην] οὔτασε καλλαπάρην mss. multa; cf. vs. 447.

518 ὠτειλὴν] vid. ad Α' 140.

522 τε Ζεὺς] l. a. δὴ θεός. || ὄρση] ὥρσε mss. nonnulla.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλιῶσις παρὰ τῶν νεῶν.

- αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν 1 = Θ 343
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χειρσί,
 οἳ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 γλωροὶ ὑπὸ δφέεος, πεφοβημένοι, ἤγρετο δὲ Ζεὺς 2 sq. cf. Θ 344 sq.
 5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
 'στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, Ἴδιδε δὲ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 4^a cf. Κ 376
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
 Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα Φάνακτα. 6^a = ν 197
 Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ Ἴδιδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι 7 = Ξ 14
 10 ἦαθ'· ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
 αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν. 10^a cf. Π 109
 τὸν δὲ Φιδὼν ἐλέησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 12^a cf. Θ 350
 δφεινὰ δ' ὑπόδρα Φιδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „ῆ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 15 Ἐκτορα δῖον ἔπανσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
 οὐ μὰν Φοῖδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς 16^b cf. μ 26

4 ἐπὶ] ἐπαὶ Ar. et mss. plerâque; cf. § 315. || δφέεος; § 71] δειους; mss. || ἤγρετο] ἔγρετο mss.

5] quidam olim addebant ἔξετο δ' ὀρθωθεῖς, μάλακόν δ' ἐνδυνε χίτωνα (= B 42).

10 ἦαθ' § 220] εἶαθ' mss., εἶαθ' Ar., miro errore ad εἰμὶ referens; vid. Ω 84 ν 106 et ad ὁ 705. || κῆρ ἀπινύσσων Ar.

mss.] -σων Aristoph., κῆρα πινύσσων olim alii; cf. Ξ 249.

11 ἐμέων] simplex † (ἀπεμ. Ξ 437, ἔξεμ. μ 237, 437).

14 κακότεχνος] † (κλυτοτέχνης; saepius).

15 δὲ λαοὺς] l. a. δ' Ἀχαιούς.

16 εἰ αὐτε] hiatus vitiosus, item § 67; cf. § 14. Burney apud PKnight εἰ x'. || κα-

πρώτῃ ἐπαύρῃ καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.

οὐ μέμνησ', ὅτε σε 'κρέμασ' ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν 18^a = γ' 188 φ
ἄκμον' ἔηκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα 396 ω 115

20 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι
ἐκρέμασ' ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι, 23 cf. Α' 591
'ρίψασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῖ', ὅφρ' ἀφίκοιτο
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνέλει

25 ἀζηγῆς ὁδύνῃ Ἡρακλέους θελοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
'πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιάουσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας. 28 = Ξ' 255
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν 'ρύμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις

30 Ἄργος ἔς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὅφρα Φίδης εἴ τοι 'χραῖσμεν φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας."

ὧς 'φάτο, 'ρίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, 34^a = Γ' 259

35 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα'

18—31 Zen. om. || 33 Zen. Aristoph. om.

κοροφίης] redivox β 236 μ 26. Cf. Σ 367
γ 118 π 423.

17 ἐπαύρῃ] sic Ar., ἐπαυρῆσαι Tyrannio. ||
πληγῇσιν ἱμάσσω] fulmine scilicet; cf. Θ 12
(ubi vid.) B 782.

18 οὐ Brandreth] ἡ οὐ mss.; cf. § 8. ||
μέμνησ' Choeroboscus in Rhet. Spengel III
p. 244] μέμνη mss.; cf. § 117 et γ' 188
Φ 396 ω 115. || σε κρέμασ'(α) Naber] τ'
ἐκρέμα mss.; cf. § 117. In vulgata oblitterata
est caesura (τε κρέμα Bentley), cf. Lehrs
Arist.² p. 395. An deletio adv. ὑπόθεν legen-
dum *ἡ οὐ μέμνησαι, ὅτε σ' ἐκρέμασ' etc.?
cf. Θ 140.

19 *ἄκμον'(ε) ἔηκα] -ας ἦκα mss.

21 ἐκρέμασ'(ο) Naber]. ἐκρέμα mss.; cf.
§ 117. || ἡλάστεον] cf. M 163; forma propter
synizesin suspecta; vid. § 8. || Olim addebant
quidam πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα πεδῶν (sic
Heyne pro ποδῶν), μύθρου; δ' ἐνὶ Τροίῃ | κάβ-
βαλον, ὅφρα πέλοιτο καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.

22 ὅν] in his Vulcanum, vid. Α' 590 sqq.

23 'ρίψασκον § 146] ῥίπτασκον mss. ||

τεταγὼν] vid. ad Α' 591. || βηλοῖ' § 59]
βηλοῦ mss.; an βηλόο? || *ὅφρ' ἀφίκοιτο] ὅφρ'
ἂν ἴκηται mss., ὅφρ' ἂν ἴκοιτο Naber. Redit
vitium ψ 151; cf. η' 319 x 65 ρ 298 ω 430.
Fortasse fuit olim *ῥος ἴκοιτο, vid. v. l. ψ 151.

24 γῆν] vid. § 58. || θυμὸν Ar.] sic aut
θυμὸς; mss.

25 Ἡρακλέους § 73] -κλήος; mss.

27 μητιάουσα § 191] μητιώουσα mss.

28 Κόωνδ'] Κόωνδ' mss.; cf. Ξ' 255.

29 ῥύμην Heyne] ῥυσάμην mss. vitio me-
trico (ϋ pro υ); cf. § 164. || ἀνήγαγον] l. a.
ἀνήγαγον.

30 ἀθλήσαντα] novicium pro ἀεθλ., vid.
ad H 453. Coniecimus *ἀλγῆσαντα. De re
vid. Apollodor. II 7 § 1.

31 ἀπολλήξεης] ἀπολλήξεης Ar. et mss. non-
nulla; vid. § 27.

32 Φίδης] Ἰδῆ Ar. et mss. pauca, quod Φι-
δῆ(αι) esset scribendum (cf. § 117). || *εἴ
τοι 'χραῖσμεν] ἦν τοι χραῖσμη mss.; cf. § 326.

35 ἔπεα] neglecto F. Bentley καὶ μιν
φωνήσασα ἔπεα non recte, vid. § 8. Menrad

- „Γίστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε 36-38 = ε 184
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
δφεινότατός θ' ὄρκος πέλεται μακάρεσσι θεοῖσι,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐ κεν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι
μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ ποθ' αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, 43^b = Z 439
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶ Φιδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
45 αὐτὰρ τοι κείνῳ κεν ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἡμεν' ἥ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.“
ὥς ᾠφάτ', ἐμείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 47 = E 426
καὶ μιν ἀμειβόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα
„εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη, 49 cf. Σ 357
50 Γίσσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
55 Φίρην τ' ἐλθόμεναι καὶ Απόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ Φείπρσι Ποσειδάωνι Φάνακτι
παυσάμενον πολέμοιο ἔφατ' πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι,
Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην εἰς Φοῖβος Απόλλων,

56—77 Aristoph. Ar. —

φωνήσασα δέ μιν, at vid. vs. 145. Christ καὶ μιν ἀμειβομένη, vid. vs. 48; at obstat vs. 89. Vitium redit vs. 89, 145 β 269 ε 117 η 236 θ 442, 460 ν 290 ψ 34; vid. etiam X 81.

37 Στυγὸς ὕδωρ] cf. Θ 369 Hes. Theog. 785 Herod. VI 74.

37 σὺ. ὅς — θεοῖσι] vertit Verg. Aen. XII 817 una superstitio superis quae reddita divīs.

38 *δφεινότατός θ' ὄρκος; πέλεται] ὄρκος; δεινότατός τε πέλει mss.; cf. § 275.

39 νωίτερον] redit μ 185; cf. § 95.

40 οὐ κεν § 326] οὐκ ἄν mss.

41 μὴ] vid. ad K 330.

43 ποθ' § 322] που mss.

44 τειρομένους] κτειρομένους; Aristoph. cum libris Massil. et Argol.

45 κείνῳ κεν Nauck] καὶ κείνῳ Ar., sic aut κείνῳ (cf. § 9 et 97) mss.

47 ᾠφάτ', ἐμείδησεν] φάτο, μείδ. mss.

48 ἀμειβόμενος] φωνήσα; Vrat.

49 βοῶπις] sic Aristoph., -πι mss. pauca metro invito; cf. Σ 357.

50 μετ' § 1. a. ἐν. || καθίζεις] l. a. θεοῖσι sine sensu, nisi pro φρονέουσα legatur verbum finitum (φρονέοισθα).

53 γε] sic Aristoph. Ar.; alii olim τε legisse videntur.

54 κάλεσσον] l. a. κέλευσον.

55 Φίρην] Φίριδα? vid. § 66. || κλυτότοξον] χρυσότοξον C¹, l. a. κλυτὸν αὐδῆν.

58 παυσάμενον] -μείνῳ Eust. || ἐφατ' PKnight] τὰ ᾠ mss.; vid. Θ 430.

- 60 αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων,
αἶ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν ἀνάγκησιν φύζαν ἐνόρσας,
63 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήσι πέσσωσι.
72 τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν' ἐνθάδ' ἔασω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆμεν' ἐφέλδωρ,
75 ὥς Φοι ὑπέσστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσά κάρητι, 75^b cf. A 528 h.
ἥματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων 76 cf. A 512
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“ 77 = O 372
ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 78 = E 767
'βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον. 79 = O 410
80 ὥς δ' ὅτε κ' ἀίξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλῶν

64 Πηλεΐδα' Ἀχιλλῆος ὅ δ' ἀνστήσει Φῶν ἑταῖρον
Πάτροκλοιν τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' αἰδῖμος Ἑκτωρ
Φίλιον προπάροιθε, πολὺς δλέσαντ' αἰζήνους;
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἑμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ κέν τοι ἔπειτα παλιώζῃν παρὰ νηῶν

66^a = X 6 cf. Φ 104

70 αἶν ἐγὼ τεύχωμι διαμπερὲς, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ
Φίλιον αἰπὺ Φίλωσιν Ἀθηναίης διὰ βουλὰς.

64—77 Zen. om., Aristoph. Ar. — (vid. ad vs. 56—77).

63 ἐν...πέσσωσι] ἐμπνέειν de fugientibus apud
Homerum dici posse sine causa negabat
Ar.; vid. B 175 et ad I 235.

64-71] veteres critici iure expunxerunt,
observantes versum 64 «*πρῆδος εἶναι*», ne-
que enim ad Achillis naves mox confugient
Graeci neque Achilles ipse sodalem suum
excitabit; — vs. 69 *παλιώζῃν* non suo sensu
(cf. M 71 O 601) esse adhibitum; — vs. 71
vocem *Φίλιον* contra constantem poetae usum
neutro genere usurpatam esse (cf. Σ 174); —
adde *κτενεῖ* pro *κτενεί* vs. 65 et 68, cf. § 147.
Sed versus 72-77, quos item damnarunt
Zen. Aristoph. Ar., videntur servari posse.

64 Πηλεΐδα' § 55] -δεω mss. || ἀνστήσει
δν] sic Ar., -σειεν Z et l. a. in schol., -ση
δν Eust.

65 κτενεῖ] forma contracta manum poetae
recentioris prodit, item vs. 68; reicimus
coniecturam *κτενεί* δὲ τὸν.

66 Φίλιον § 59] -λου mss. || πολὺς § 83]
πολεῖς (πολοῦς) mss. || δλέσαντ' -σοντ' A.

68 κτενεῖ] vid. ad vs. 65.

69 *κέν § 326] δ' ἄν mss.

70 τεύχωμι Cobet] -χοιμι mss.; cf. § 112.

71 αἰπὺ ἔλωσιν Ar.] sic aut αἰπὺ ἔλοιεν
mss.; ἐκπέρσωσιν Aristoph.; quae praeferenda
esset lectio, si genuinus esset locus. — Vi-
tiosum esse αἰπὺ pro αἰπείαν observavit Ar.
(vid. ad vs. 64-71), incommodus autem aut
hiatus est post αἰπὺ aut digamma verbo
φελείν tributum loco recenti (vid. § 41²²);
Harl. Mor. habent αἰπὺν^F (vid. § 53). Redit
vitium in l. a. Σ 174. || Ἀθηναίης διὰ βουλὰς]
cf. Verg. Aen. II 15: *divina Palladis arte*.

72 παύσω] παύω Ar. Herodian. et mss.
complura, Cobet οὐτ' ἄν (leg. οὔτε κ') ἐγὼ
παύω. || ἄλλον] ἄλλων D.

74 τελευτηθῆμεν' § 125] -θῆναι mss.

75 πρῶτον] πρῶτω Cl.] κάρητι] cf. § 82.

77 πτολίπορθον] *Ulixis* non *Achillis* esse
epitheton contendit Ar.; at vid. O 372
Φ 550 Ω 108.

78] quidam olim addebant Ζῆν' ὑποταρ-
βήσασα νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα.

79 δ' ἐξ Zen.(?) δὲ κατ' mss. male; cf.
O 410 O 169.

80 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἄν mss.

- γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην ἢ ἔνθα“, μενοινάσῃ τε πολλὰ,
 ὧς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτато πότνια Ἥρη. 83 cf. 172
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσιν δ' ἐπῆλθε
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ Φιδόντες
 πάντες ἀνήξαν καὶ ἐδεικανάοντο δέπασσι..
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῆῳ
 ὅκετο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἤλθε θεούσα, 88^b = Z 394
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ Φέφοικας·
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· φοῖσθα καὶ αὐτῇ,
 οἷος κείνοο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. 94^a cf. Σ 262 ο 212
 94^b = Ψ 611
 95 ἀλλὰ σύ γ' ἔρχε θεοῖσι δόμοισ' ἐνι δαιτὸς ἐξίσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισι,
 οἷα Ζεὺς κακὰ Φέρογα πιφάσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησμένον, οὔτε βροτοῖσι
 οὔτε θεοῖσ', εἴ περ τις ἔτι νῦν δαίνυτ' ἐύφρων.“
 100 ἢ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσι
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 105 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπανέμεν' ἄσσον ἰόντες 101^a = A 570
 105 cf. A 567

81 ἐληλουθῶς] -λευθῶς H, vid. § 160⁴. ||
 πευκαλίμῃσι] vid. ad Θ 366.

82 εἶην] sic Ar.; l. a. εἶην. || μενοινάσῃ
 § 190 et 191] -νήσει Ar., -νήσει mss., Nauck
 μενοινήσῃ.

83 διέπτато] cf. § 216.

86^b] sic Ar., alii olim γάλεόν τε μιν εἰς ἑ
 ἱκαστος (cf. Ψ 203). || ἐδεικανάοντο § 191]
 (ἐ)δεικανάοντο mss.; δεικανάοντο Schulze (cf.
 § 21). || δέπασσι Ar. mss.] ἐπέσσι Zen.

87 Θέμιστι... καλλιπαρῆῳ] vid. ad A 596.

88 θεούσα] φέρουσα mss. nonnulla.

89 ἔπεα] vid. ad vs. 35.

92 θεὰ λευκώλενος] βροπίς πότνια Z et l. a.
 in schol.; cf. Ξ 277.

94 κείνοο § 59] κείνου Ar., ἐκείνου mss.;
 cf. § 97.

97 τί] ἑ H et l. a. in schol.

98 κεχαρησμένον] cf. § 282.

99 δαίνυτ' ἐύφρων LaRoche] δαίνυται εὖ-
 φρων mss.

102 κυανέῃσι] vid. ad A 528.

104 μενεαίνομεν ἀφρονέοντες] μ. ἀφραδίοντες
 mss. pauca, μ. ἀφρονέοντι l. a. in qui-
 busdam exemplaribus commentariorum Ari-
 starchi, μ. ἰσοφαρίζειν Heracl. Alleg. Hom. 2
 (vid. ad Z 101), ἐριθαίνομεν ἀφρονέοντι olim
 alii. — Verbum ἀφρονέω†, ἀφραίνω legitur
 B 258 H 109 v 360.

105 *καταπανέμεν' -σέμεν mss.; vid. B 544.

- ἢ *ἑπέ* ἢ *ἐ* βίγῃ ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει 106^b sq.^a cf. A 180
 οὐδ' ὄθεται, φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι sq.
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστος. [P 322
 τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὕμι κακὸν πέμπῃσι *ἑκαῶ*στῳ· 108^a = P 329 cf.
 110 ἦδη γὰρ νῦν *ἑλπομ'* Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι 108^b cf. M 103
 υἱὸς γάρ *Ῥοι* ὅλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησι *Ῥὸν* ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.“
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ' πεπλήγετο μηρῶ 113^b sq. = 397 sq.
 χειρσὶ καταπρηνέσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα v 198 sq.
 115 „μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ περ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ 117^b cf. μ 416 § 306
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκέεσσι μεθ' αἵματι καὶ κούρησι.“
 ὥς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δ*ἑ*ῖμόν τε Φόβον τε 119^b cf. A 37
 120 ζευγνύμεν', αὐτὸς δ' ἔντε ἑδύσετο παμφανάοντα. 120^b = I 596
 ἔνθα κ' ἔτι μεῖζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρὰ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδ*ῑ*είσασα θεοῖσι
 ὄρωτο δι' ἐκ προθύροί, ἔλιπε δὲ θρόνον ἔνθ' ἐθάασσε· 124^b cf. I 194
 125 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων,
 ἔγχος δ' ἔσθησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα 126^a cf. α 127 q 29
 χάλκεον ἢ δὲ *ἑπέ*σσι καθήπτετο θυῶρον Ἀρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἡλὲ, διέφθοράς. ἦ νύ τοι αὐτῶς
 οὐατ' ἀκουέμεν' ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 130 οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἦ δὴ νῦν παρὰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθε;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

106 *ἑπέ* § 71] ἔπει mss. || ἀφήμενος] olim fuit *προθύροιο· θρόνον δ' ἔλιπ'. || ἐνθ'·
 comp. †.

108 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

109 ὕμι § 92] ὕμι vel ὕμι mss.

114 καταπρηνέσ'] *-νῆς? vid. II 792. ||
 ὃς προσηύδα] deest obiectum (θεοῦς); δ' ἔπος
 ἦν δα Ar. et mss. nonnulla (neglecto F); cf.
 O 398 v 199.

120 ἑδύσατο] ἑδύσατο mss. multa; cf.
 § 152. || παμφανάοντα § 191] -νόοντα (-νόοντα
 Barocc.) mss.

121 κ' ἔτι] κέ τι; mss. nonnulla.

124 προθύροί § 59] -ρου mss.; fortasse

olim fuit *προθύροιο· θρόνον δ' ἔλιπ'. || ἐνθ'·
 ἐθάασσε] ἔνθα θάασσε mss.

126 ἀπὸ] ἐκ mss. pauca.

127 ἦ δὲ *ἑπέ*σσι] ἦ δ' ἐπέεσσι Ar., sic aut
 ἦ δ' ἐπέεσσι mss. — De pron. ἦ δὲ vid. ad A
 191. || καθήπτετο Townl.²] καθάπτετο mss. cett.

128 μαινόμενε] δαιμόνιε Et. M. 68,46. ||
 φρένας ἡλὲ] cf. β 243. || διέφθορας] perf. †
 (fut. IV 625, simplex φθείρειν Φ 128 q 246);
 quod cum alias *perdidisti* significet, non
periisti, quidam olim iungebant φρένας δι-
 ἐφθορας, fortasse recte. An *vocativus* aliqui
 latitat in διέφθορας? vid. β 243.

- ἄψ ἵμεν' Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη, 133^b cf. *M* 178
 ἀντὰρ τοῖς' ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φρυγεῦσαι;
 135 ἀντίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείλῃς ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
 ἥδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 140 ἦ πέφατ' ἦ καὶ ἔπειτα πεφήσεται ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀθανάτων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“ 141^b = *H* 128
 ὧς Φειποῦς' ἴδρυσε θρόνῳ ἐνι θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα ἰαλῆσσατο δώματος ἐκτὸς
 Φίλιν θ', ἥ τε θεοῖσι μέτ' ἄγγελος ἀθανάτοισι·
 145 καὶ σφας φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ζεὺς σφῶ' εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν' ὅτι τάχιστα·
 ἀντὰρ ἐπεὶ κ' ἐλθῃτε Διὸς τ' εἰς ὧπα Φίδησθε,
 Φερδέμεν' ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦσα πάλιν ἔκε πότνια Ἥρη,
 150 ἔξετο δ' ἐν θώκῳ τῷ δ' ἀλῆξαντ' ἐπετέσθην. 150^a cf. *Θ* 199
 Ἴδην δ' ἱκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν, 151 cf. *Θ* 47
 ἠῦρον δ' εὐρύφοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ [A 498
 ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο. 152^a = *Ω* 98 cf.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο 152^b = *Ξ* 352
 155 ἐστήτην· οὐδὲ σφε Φιδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι Φοι ὦκα Φέπεσσι φίλης ἀλόχοι' ἐπιθέσθην.

147 sq. Aristoph. Ar. —

134 κακὸν μέγα πᾶσι] sic Aristoph., θεοῖς μέγα πῆμα (cf. § 60) Zen.

136 ὃ δ'] vid. ad A 191.

138 ἐῆος] ἐῆος mss., ἐοῖο Zen.; vid. ad A 393.

139 τοῦ γε Ar.] τοῦδε Zen. Aristoph., mss. utrumque.

141 *ἀθανάτων] ἀνθρώπων mss. — Non de cunctis mortalibus sed de solis *deorum* filiis sermonem esse docet contextus; correctioni fidem faciunt II 449 Φ 187. || γενεήν τε τόκον τε] ad *sobolem* indicandam hae voces etiam o 175 inunguntur, et sensu nonnihil diverso *H* 128; praeterea sola vox γενεή eo sensu adhibita est Φ 191 δ 27.

144 Φίριν] Φιρίδα? vid. § 66. || μέτ' ἄγ-

γελος] una voce Ar. et mss. nonnulla; cf. Ψ 199.

145 σφας § 92] σφας mss. || ἔπεα] vid. ad vs. 35.

146 σφῶ PKnight] σφῶ mss.; cf. A 574. Malumus *ὑμ(ε); cf. § 92.

147 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶν mss.

148 Φερδέμεν' § 125] ἐρδέειν mss.

150 *ἐν θώκῳ] ἐνὶ θρόνῳ mss.; vid. ad Θ 199.

153 θυόεν] redit adi. h. Cer. 97, 319, 491, alias θυήεις (Θ 48 etc.) vel θυώδης (δ 121 etc.).

155 *ἐστήτην· οὐδὲ σφε] στήτην· οὐδὲ σφωιν mss. vitiose et immodulate; Heyne στήτην· οὐδὲ σφωιν. || θυμῷ] -μὸν D.

156 ὦκα Φέπεσαι] ὦκ' ἐπέεσαι mss. || ἀλόχοι' ἐπιθέσθην] -χοιο π. mss.; cf. § 59.

- Εἶριν δὲ προτέρην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βράσῃ ἴθι, Εἶρι ταχεῖα Ποσειδάωνι φάνακτι
 πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἥδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα διάν.
 εἰ δέ μοι οὐ φεπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
 165 μεῖναι, ἐπεὶ φέο φημι βίη πολλὴ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
 Εἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθουσε ποδὴν νηὸς ὠκέα Εἶρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἑλλιον ἱρήν.
 170 ὧς δ' ὅτε κ' ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἥδ' ἀλάλαξ
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὧς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτωτο ὠκέα Εἶρις.
 ἄγχι δέ γ' ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐνοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
 175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγίοχοιο.
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἥδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα διάν.
 εἰ δέ Φοι οὐ φεπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἥπειλ' αἰ καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 176^a = O 399
 160 cf. 176
 161 = 177
 162 cf. 178
 163 cf. α 294
 165-167 cf. 181 sq.
 167^a = A 187
 167^b = H 112
 168 sq. = A 195 sq.
 171 cf. T 358
 172 cf. 83
 176 cf. 160
 177 = 161
 178 cf. 162
 179^b cf. K 451 P 85 Φ 477

166 sq. Ar. —

157 Εἶριν] Εἶριδα? vid. § 66.
 159 ψευδάγγελος] †.
 161 ἔρχεσθαι] ἔρχεσθ' ἢ mss. pauca.
 162 μοι] l. a. μου ab Ammonio commemorata. || οὐ] vid. ad Γ 289. || ἀλογήσει] hic et vs. 178. Nauck ἀπιθήσει et -σεις, quoniam λόγος non est vox Homericā (vid. ad O 393).
 163 δὴ ἔπειτα] δῆπειτα mss. fere omnia; cf. § 9.
 164 ταλάσση] l. a. θελήση.
 165 φέο] εὐ vel εἶ mss. pauca; cf. § 92.
 169 δὲ κατ' δ' ἔξ Zen.; cf. vs. 79.
 170 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss. || πτήται] *πέταται (coll. A 348 etc.)? vid. § 216 et A 126.

171 ὑπὸ] ὑπαὶ mss. pleraque. || αἰθρηγενέος Βορέας] adi. nonnisi T 358 redit; coll. ε 296 coniecimus *Βορέα' αἰθρηγενέας, clari Aquilonis, qui dispulsis nebulis coelum serenat.
 172 διέπτωτο] cf. § 216.
 173 *ἄγχι δέ γ' (οι) ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318. || ἐνοσίγαιον § 21] ἐννοσ. mss.
 176 σ' ἐκέλευσε] σε κέλεται A C Lips., unde Heyne κέλεται σε.
 177 ἔρχεσθαι] ἔρχεσθ' ἢ GZ.
 178 οὐ] vid. ad Γ 289.
 179 καὶ κείνος] sic Ar. Zen., κακείνος mss. pauca. cf. § 9. || πολεμίζων Ar.] πολεμίζων Zen., mss. π(τ)ολεμίζων vel π(τ)ολεμίζων. Cf. N 644.

- 180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλείασθαι ἀνώγει
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺν φέρετος εἶναι 181-183 cf. 165
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ sqq.
 Φῖσόν Φοι φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐνοσίγαιος· 184 cf. Θ 208
 185 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔφειπε, 184^a = A 517
 εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀφέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ οὓς τέκε Πείη,
 Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀφίδης, ἐνέροισι Φανάσσω·
 τριχθὰ δέδασται πάντα, Φέκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 190 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολὺν ἄλλα ναιέμεν' αἰεὶ
 παλλομένων, Ἀφίδης δὲ ἴλαχε ζόφον ἡερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βίομαι φρεσὶν, ἀλλὰ Φέκῃλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τρίτατῃ ἐνὶ μοίῃ.
 χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὥς δεδφισσέσθω.
 θυγατέρεςσὶ τε γάρ γε καὶ νιάσι βέλτερον ἦεν
 ἐκπάγλοισι Φέπεσσιν ἐνισσέμεν', οὓς ἔτεκ' αὐτὸς,
 οἷ' Φεθεν δρῦνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“
 200 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴννμος ὠκέα Φίρις·
 „οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 201 τὸνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,

180 ὑπεξαλείασθαι] comp. † (ὁπαλ. ο 275, ἐξαι. non obvium). || ἀνώγει] ἄνωγε (imperf., vid. § 225) mss. nonnulla non recte.

183 Φοι] ἐμοί Syr. vitio aperto; εἰς Barnes non recte, nam *reflexiva* haec est forma, hinc autem aliena; cf. § 93. || τε] τοι C.

184 ἐνοσίγαιος; § 21] ἐνισσ. mss.

186 ὁμότιμον] †.

187 τ' ἐκ] sic Ar., ἐκ vel τε mss. nonnulla. || τέκε Πείη l. a. apud Eust.] τέκε Πήη G, τέκε Πεία Mosc. Vrat., τέκε Πεία Pseudo-plut. Vit. Hom. c. 97, τέκετο (τέτοκε Genov.) Πεία mss. cott.; cf. E 203 et § 8.

189 *δέδασται πάντα] δὲ πάντα δέδασται mss.; Bentley δὲ πάντα δέδαστο non recte, requiritur enim perfectum (cf. ἔμμορε, § 271). Vulgatam imitatur Choerilus fr. 1 (apud Aristot. Rhetor. III 14 § 4).

192 εὐρὺν] sic Ar., αἰπὺν Zen. || ἐν] ὑμ vHerwerden, quoniam coelum non in aethere est sed supra aethera (cf. B 458 II 364 sq.).

194 βίομαι § 194] βέομαι mss. — Sed *vivendi* verbum hinc alienum rati coniecimus *(γ') ὄθομαι coll. A 180 O 107, 166, 182.

197 θυγατέρεςσὶ τε Fick] θυγατέρεσσιν mss. || *φε... ἦεν] τε... εἶη mss., Nauck κε... εἶη. Indicativum scripsimus collato versu v 331. || νιάσι] l. a. νίαι. || βέλτερον Ar.] κάλλιον Aristoph., κέρδιον mss.; cf. O 226 X 108.

198 ἐκπάγλοισι Φέπεσσιν § 60] -οις ἐπέεσσιν mss. || ἔτεκ' PKnight] τέκεν mss.

201 οὔτω... δὴ] cf. B 158. || γὰρ] τ' ἄρ Duentzer; vid. § 328°.

- ἥ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν. 203^b cf. N 115
 Φοῖσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.“
 205 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 205 cf. 9 354
 „Ἐρὶ θεὰ, μάλα τοῦτο φέπος κατὰ μοῖραν ἔφειπες“ 206^b = 9 141
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα φεῖδῃ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει, 208 = Θ 147
 ὁππότε Φισόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ 209^b = II 441 X
 210 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν φεπέεσσι. 210 cf. A 241 χ 26, 179
 211 ἀλλ' ἥ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεῖς ὑποφείξω.“ 225
 218 ὅς φειπὼν ἴλιπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐνοσίγαιος, 229^b cf. E 738
 'δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, 'πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220 = II 666
 „ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν“
 ἥδῃ μὲν γάρ τοι γαῖήοχος ἐνοσίγαιος
 οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 224 ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι.
 226 ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢδέ Φοι αὐτῷ
 227 ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεῖς ὑπέφειξε.
 229 ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,

- 212 ἄλλο δέ τοι φερέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ
 εἰ μὲν ἄνευθ' ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
 "Ἡρῆς 9' Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείου φάνακτος
 215 Φιλίου αἰπεινῆς περιδύσεται, οὐδ' ἐθελήσει
 ἐκπέρσαι, δόμεναι δὲ μέγα κράτος Ἀργεῖοισι,
 φίστω τοῦθ', ὅτι νῶν ἀνήμετος χόλος ἔσται.
 225 οἱ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες.
 228 χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθῃ.
 212—217 Ar. —

225 cf. E 274

203 τι] τε Syr.
 207 φεῖδῃ] Zen. αἶπῃ. — Cum sententia
 conferantur Pind. Pyth. IV 495 Aesch.
 Choeph. 773.

209 ὁππότε Bentley] ὁππότε' ἄν mss.; vid.
 II 53 et § 326. || Φισόμορον] †.

211 νῦν μὲν] μὲν νῦν PKnight. || γε Ar.
 mss.] l. a. κε.

213 εἰ μὲν Thiersch] αἶ κεν mss. || ἄνευθ'
 Nauck] ἄνευ mss.

214 9' Syr.] mss. cett. om. || Ἡφαίστου
 τε καὶ Ἑρμείου l. a. in schol.] Ἑρμείω τε
 καὶ Ἡφαίστοιο mss.; cf. § 55.

216 δόμεναι § 125] δοῦναι mss.

218 ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοσ. mss.

222 ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοσ. mss.

223 αἰπὺν] αἰνὸν Nauck.

224 κε] τε mss. multa.

225] versum spurium, de quo vid. ad
 E 274, eiecimus, quamvis conferri possit
 Y 61-66. || ἐνέρτεροι] (ἐν)έρτατοι Zen.; νέρ-
 τεροι Herodian. et mss. complura; cf. Y 57.

226 κέρδιον] κάλλιον Apoll. Pron. 54; cf.
 vs. 197.

227 ὑπέφειξε] ὑπόειξεν mss.

228] del. Heyne. || κεν] τι D. || ἀνιδρωτί] †.

229 θυσανόεσσαν] θυσσ. mss. nonnulla
 minus recte; vid. § 21 et ad B 448.

- 230 τὴν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Φεκατηβόλε, φαίδιμος Ἴκτωρ· 231^a = α 305
 τόφρα γὰρ οὖν Φοί ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλησποντον ἵκωνται. 233 cf. Σ 150 Ψ 2
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι Φέργον τε Φέπος τε,
 235 ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο. 235^b cf. Τ 227
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων Ἰρηνι ΦεΦοικῶς 236 sq.^a = Π 676
 ὠκέε φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκίστος πετεηνῶν. 237^a = Α 196
 237^b = Π 582
 ἦτορ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτωρα δῖον, 239 = Α 197
 240 ἤμενον, οὐδ' ἔτ' ἔκειτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμὸν,
 ἀμφὶ Φε γιννώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρὼς
 πᾶνέτ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο. 240^b cf. Φ 417
 ἄγχι δέ Φ' ἰστάμενος προσέφη Φεκάφεργος Ἀπόλλων·
 „Ἴκτωρ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 ἦσ' ἄλλοφρονέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;“
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κόρουθ' αἰόλος Ἴκτωρ· 246 = Χ 337
 „τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἶραι ἄντην;
 οὐκ αἰεὶς, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
 Φοὺς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδωο
 ἥματι τῷδ' ἵζεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἦτορ αἰσθον.“
 246^a cf. Π 843
 247^a = Ζ 123

231—235 Aristoph. Ar. —

230 τήν] τῇ mss. multa.

232 ὄφρα κ' § 326] τόφρ' ἂν Ar., sic aut ὄφρ' ἂν mss. De Aristarcho si recte traditum, in versu quem spurium existimabat corrigere noluit demonstrativum τόφρα pro relativo ὄφρα vitiose adhibitum, quales errores sedulo notare solebat; vid. I 447 M 75.

236 ἀνηκούστησεν] nonnisi loco par. redit; cf. νηκουστίω Y 14.

238 φασσοφόνῳ] †. Ipsa vox φάσσα, qua columbarum species indicatur, apud Homerum non occurrit.

239 ἦτορ υἱὸν] εὔρε δ' υἱὸν L, quod verum videtur, cf. A 327 A 197 et § 17.

240 ἔτ' ἔκειτο] ἔτι κεῖτο mss. || ἐσαγείρετο] sic Ar., -ρατο mss. complura.

243 ἄγχι δέ Φ' (οι)] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

244 υἱὲ] cf. § 17.

245 ἦσ' κεῖθ' legisse videtur Aristoteles, vid. Metaph. III 5 De Anim. I 2; at cf. vs. 240. || ἄλλοφρονέων Aristot. l. l.] ὀλιγοφρονέων mss. (vid. O 24 ε 457 τ 356), quod propter vicinum part. ὀλιγοδρανέων reiciendum esse vidit Naber. Participium ἄλλοφρονέων redit Ψ 698 κ 374; non ab adi. ἄλλος alius sed ab adi. ἥλός (Aeol. ἄλλος) stolidus (O 128) repetunt Fick Leaf Peppmueller coll. Theocr. XXVII 1 XXX 13, vid. etiam Ψ 144.

247 σύ] Bentley σύ γ'; vid. Z 123.

249 ὀλέκοντα] l. α. στέλλοντα (absurde).

252 ἵζεσθαι Ar.] ὕψεσθαι mss.; cf. ρ 448. ||

- τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Γάναξ Φεκάφεργος Ἀπόλλων
 „θάρσσε νῦν τοῖόν τοι ἄσσητήρα Κρονίων
 255 ἔξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορα, ὃς σε πάρος περ
 ῥύομ' ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν Πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν' ὠκέας ἵππους· 259^a = E 327
 260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.“
 ὧς Φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. [P 456
 262 = r 110 cf.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃη, 263-268 = Z 506
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων, sqq.
 265 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεέος ποταμοῖο,
 κυδιάων ὕψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοισ' ἀίσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα Fe γούνα φέρει μετὰ Φήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα 269 cf. X 24
 270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀδὴν.
 οὐ δ', — ὧς τ' ἢ ἔλαφον κερὰν ἢ ἄργιον αἶγα 269^b cf. K 358
 271^b = β 297
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖωται, 271^b = Γ 24
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη 272 = A 549
 ἐρρύατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἰσίμον ἦεν,
 275 τῶν δέ θ' ὑπὸ Φιφαχῆς ἐφάνη λῆς ἡυγένοιος 275^b cf. P 109 Σ
 εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας, — 318 δ 456
 ὧς Δαναοὶ τῆος μὲν ὀμιλαδὸν αἶεν ἔποντο, 277 cf. P 730
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι· 278 = N 147 P
 731

265—268 Ar. —, 265 Zen. —

ἦτορ αἰσθον vHerwerden coll. II 468 r 403]
 αἰον ἦτορ mss. vitiose, nam quid sit αἰον
 patet e versu vicino vs. 248.

253 Φεκάφεργος] Διὸς νιός; C Lips.; cf.
 r 103 φ 461.

254 θάρσσε § 191] -σει mss.

256 χρυσάορα Naber] -ρον mss.; cf. E
 509. || περ A¹] γε mss. cett.; cf. N 465.

260 sq. κέλευθον | πᾶσαν λειανέω | κελεύσω | ἐς
 μόθον διέναι (?— Christ ἐς μῶλονδ' ἵέναι) C¹.

263-268] vid. ad Z 506 sqq.

269 γούνατ'] l. a. γυῖα (metro invito).

270 ὀτρύνων] l. a. ὀτρυνέων (non male).

272 ἐσσεύαντο^a Ar.] -οντο mss. — De mediis
 forma vid. ad Γ 26.

274 *ἐρρύατ' (o)] εἰρύσατ' mss. In vulgata
 vitiosum est ὕ (cf. vs. 290 et § 164), sed
 in ἐρρύατο iure corripitur, cf. § 17. Idem
 vitium sustulimus A 186. Nauck ῥύσατο. ||
 τέ σφι] in schol. V corrupte affertur l. a.
 ταῖσφι (i. e. τοῖ σφι? Ludwich corrigit τέ
 σφι, ratus lemma olim praefixum fuisse τέ
 σφι, quod in textu habent Z Vat.).

275 ἡυγένοιος] epitheton redit l. parall. et
 h. XVIII 39.

277 τῆος § 323] τείως Zen., εἰώς Ar. mss.

- αὐτὰρ ἐπεὶ Ἴδον Ἑκτορὶ ἐποιχόμενον στήλας ἀνδρῶν,
 280 ἔταρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ, ἀγορῇ δέ γε παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκαιον, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 οἷον δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἑκτορὶ ἦ θῆν μιν μάλ' ἐφέλπετο θυμός ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέμεν Τελαμωνιάδαο·
 290 ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο ἧδ' ἐσάωσε
 Ἑκτορὶ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
 ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀλομαι οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ φείπω, πειθόμεθα πάντες.
 295 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι,
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασρόμενοι τὸν ὀϊῶ καὶ μεμαῶτα
 298^a = A 594
 θυμῷ δφείσεσθαι Δαναῶν καταδύμεν' ὅμιλον.“
 300 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἧδ' ἐπίθοντο. 300 = H 379
 οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα Φάνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἱσμίνην ἥρτηνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἑκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω

280] in schol. apte confertur Demosth. Halonn. § 45 εἶπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον... μὴ ἐν ταῖς πτέρυγαις... φορεῖτε.

282 ἄκοντι] ἄκοντος vHerwerden coll. q 406 H 811 etc.

284 ἴκαον § 191] νίκων mss. || περὶ μύθων] insolite dictum pro μύθοισι (consiliis, ut H 358 etc.); cf. § 225.

288 μάλ' ἐφέλπετο] μάλ' ἐλπετο mss. || ἐκάστου] neglecto F.

289 θανέμεν Lips.] θανέειν mss. cett.; cf. § 126.

290 ἧδ' (i) Bekker coll. K 44 x 286] καὶ mss. De hiatu post καὶ vid. ad. § 60. Ger-

hard καὶ ἐ σώωσεν (F' ἐσάωσε) proposuit, non male (vid. § 279), si deleatur vs. 291, quod suavit Leaf. PKnight del. vs. 290-293.

294 κεν § 326] ἄν mss.

295 ποτὶ] πορὶ CL.

297 στήομεν § 122] στείομεν mss. || εἴ κε] ὥς κεν A Harl.; Bentley εἴ Fe.

298 *τὸν ὀϊῶ] τὸν δ' οἶω mss.; cf. § 295. An *ὀϊῶ δέ Fe?

299 καταδύμεν' § 125] -δύναι mss.

301 Αἴαντα] -ιτε Zen. Aristoph. et mss. quaedam. Cf. K 53 M 342 P 626.

302] post vs. 303 posuit Doederlein, fortasse recte.

305 ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Τρωῆς δὲ προέτυψαν ἀφολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ 306 = N 136

μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ 'κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων

φειμένος ὥμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,

δφεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς

310 Ἵφραιστος Δί' ἔδωκε φορήμεναι εἰς φόβον ἀνδρῶν·

τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀφολλέες, ὄρωτο δ' αὐτῇ 312 cf. E 498

ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευροῖφι δ' οἰστοὶ 313^b cf. N 585

'θροῦσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν 314 sq. cf. A 571

315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ' ἐπήγνυτ' ἀρηιθύων αἰζηῶν, 314^b = A 553 [sq. 315 cf. O 298

πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺν, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυροῖν, 316 sq. = A 573

ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαίόμενα χροὸς ἔσαι. sq.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός. 319 = O 67

320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα Φιδῶν Δαναῶν ταχυντόων

'σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν

ἐν στῆθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀκῆς. 322^b = II 357

οἷ δ', ὥς τ' ἡε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἶων 323^b = μ 299 cf. A 696

θῆρε δ' ὅω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,

325 ἔλθόντ' ἑξαπλίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,

ὧς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων

ὦρσε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὅπαζε. 327^b = M 255

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κερασθείσης ὕσμίνης. 328 = II 306

Ἔκτωρ μὲν Στιχλὸν τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,

306 προέτυψαν] προύτ. mss.

307 βιβὰς] βοῶν Zen., βιβῶν vel βιβῶν mss. quaedam, quae lectio in schol. Aristarcho tribuitur, vix tamen iure, vid. H 213 N 371 et ad M 277. || αὐτοῦ -τόο? vid. § 59.

308 ὥμοιιν] -σιν mss. complura. || αἰγίδα] l. a. ἀσπίδα.

309 ἀμφιδάσειαν] †. Quid h. l. significet minus certum, quoniam utrinque hirsuta aegis dici non potest; schol. circacircum fimbriatam (cf. B 447 sqq.) intellegit.

310 Δί' ἔδωκε] Διὶ ἔδωκε mss.

315 χροῖ' ἐπήγνυτ'] χροῖ' πῆγνυτ' mss.

316 λευκὸν] καλὸν G.

317 ἐν γαίῃ ἴσταντο] Nauck γαίῃ ἐνεστήκηκτο coll. φ 168.

320 ἐνῶπα] †; vid. ad ψ 94.

322^b] φόβον δ' ἐμνήσατο Ἔκτωρ Galen. V 298.

323 οἶων] cf. § 74.

324 κλονέωσι] -ουσι mss. multa. || νυκτὸς ἀμολγῶ] cf. A 173.

325 σημάντορος] nonnisi h. Ap. 542 Merc. 367 Cer. 131 rehit. Cf. ἀσήμαντος K 485 et σημαίνειν A 289 etc.

327 *ὦρσε] ἔχε mss. Fuga immitti vix recte dicitur; vid. O 335 A 544 E 522 S 218 P 93 (= X 204) et ad A 11, 402. Redit vitium II 291. Vulgatam ut tueatur vHerwerden vocem φόβος hic more recentiorum melius sensu adhibitam esse statuit, item N 470; confert II 449 P 570 P 80 etc.

- 330 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον
Αἰνείας δὲ Μένδοντα καὶ Ἴασον ἕξενάριξε·
ἧ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἦσκε Μένδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιε
333-336 = N 694 sqq.
- 335 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνώτῳ μνηστῆρος Ἑριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μημιστῆα δὲ Πολυδάμας, Ἑχρίον δὲ Πολίτης
- 340 πρῶτῃ ἐν ὕσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγῆνωρ.
Δηιοχὸν δὲ Πάρις βάλε νεάτον ὦμον ὀπίσθε
φρεύοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 342^b = N 388
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ 343^a = M 195
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ 344 cf. M 72
- 345 ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐφέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 346 = Z 110
„νηυσὶν ἐπισσεύεσθ', ἕειν δ' ἔναρα βοροτόεντα· 347^b cf. P 13
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω, 348 cf. B 391
αὐτόθι Φοῖ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ κε τὸν γε
- 350 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχῳσι θανόντα,
ἄλλὰ κύνες Φερύουσι πρὸ Φάστεος ἡμετέριοι.“
ὥς Φειπὼν μάλιστα καταωμαδὸν ἦλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στήχας. οὐ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον Φερυσάρματα ἵππους
- 355 Φηχῇ θεσπεσίῃ προπάροιθε δὲ Φοῖβος Απόλλων

330 χαλκοχιτώνων] καρτεροθύμων Vrat. Mosc.
et olim alii.

333 Ὀϊλῆος] ὁ Ἰλῆος Zen. more suo; vid.
ad B 527.

334 ἦσκε] ἔσκε mss.

339 Μημιστῆα δὲ Brandreth coll. χ 266]
Μημιστῆ δ' ἔλε mss. pleraque, -στῆν vel
-στῆν δ' ἔλε cett.; cf. § 76. Peppmueller
Πο(υ)λυδάμας δ' ἔλε Μημιστῆ, fortasse recte. ||
Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

342 προμάχοισι] l. a. πυμάτοισι.

344 ἐνιπλήξαντες] vid. ad M 72.

345 ἔνθ' ἐφέβοντο] ἔνθα φέβοντο mss. ||
τεῖχος] νῆας Koechly coll. vs. 347 et 655
sq.; vid. ad vs. 736.

347 ἐπισσεύεσθ' (ε), ἕειν Fick] -σθαι, ἕειν mss.,
-σθον ἕειν Zen. noto errore. Cf. I' 459 E 606.

348 δέ κ' § 326] δ' ἔν mss.

349 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || *κε] vu
mss. Cf. A 93.

351 Φερύουσι] cf. § 147.

352] notatu dignum Hectorem vs. 269, 307
currum nondum conscendisse. || καταωμαδὸν]
de humero, i. e. brachii magno impetu. Redit
adv. Ψ 500, et adi. καταωμάδιος Ψ 431 (Cal-
lim. h. Cor. 45 Arat. Phaen. 29 Mosch. epigr.);
cf. κατ' ὤμον Herod. Mimiamb. III 3, *catomidiare* Petron. 132 Spart. Hadrian. 18.

353 κατὰ edd. ante Heynium] ἐπὶ mss.;
cf. A 91.

- ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρεῖπων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε, ἔγεφύρωσεν δὲ κέλευθον 357^b cf. Φ 245
 μακρὴν ἢ δ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή 358^b = Φ 251
 γίννεται, ὅπποτ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦη. 359 cf. Π 590 Ψ 432
 360 τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν 361^a cf. Β 447
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιίῃφι,
 ἂψ αὖτις συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 365 ὧς ῥα σὺ, ἦμε Φοῖβε, πολλὴν κάρματον καὶ οἰζὺν
 σύγχεας Ἀργεῖων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
 ὧς οἷ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 367^b-369 = Θ 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι sqq.
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠὲ χετάνοντο Φέκαστος.
 370 Νέστωρ αὖτε μάλιστα γερόνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370 = 659 cf. Θ 80
 ἠῦχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα 371 = ε 527
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρία καίων 373 cf. δ 764
 ἠῦχετο νοστήσῃ, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας, 374^b = ν 133 cf.
 375 τῶν μνησῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἤμαρ, B 112
 μῆδ' οὐτῶ Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“ 376 = Θ 244
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς
 ἀράων αἰών Νηληιάδαο γέροντος.
 Τρώες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κύππον αἰγιόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισ' ἔθορον, ἠμνήσαντο δὲ χάρμης. 380 cf. Θ 252
 οἷ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρουπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅπποτ' ἐπέλγῃ

356 ποσσὶν] χερσὶν Zen.

359] damnat IMenrad coll. Φ 251. ||
 *ἦ] ἴ(ε)σιν mss.; cf. § 122.

360 φαλαγγηδὸν] † (φάλαγγα etc. saepius legitur).

361 ἐρίτιμον] πολῦτιμον D.

363 ἀθύρματα] vocabulum (*ludicrum*, *mun-*
das) redit o 416 σ 323 h. Merc. 32, 40, 52
 Cer. 16. || *νηπιίῃφι] -ἔρσι mss.

364 ἀθύρων] redit verbum h. Merc. 152,
 485 h. XVIII 15, cf. ἄθρυμα (O 363 etc.).

365 ἦμε] ἦμε Ar., *iaculatore* (a verbo

ἵεναι) interpretatus. Epitheton ignotae origi-
 nis R 152 h. Ap. 120 redit.

369 μεγάλ'] μέγα δ' Nicanor ad Θ 347,
 ubi vid. || ἠὲ χετάνοντο § 191] ἐνχετόωντο mss.

370 αὐτε] δ' αὐτε Syr. || γερόνιος] cf.
 B 336.

373 οἰός] οἰός; H et l. a. in schol.; cf.
 § 74 et Γ 198.

377 ἐκτυπε] ἔκλυε Zen. male.

379 κύππον] νόον Syr.? Sic legisse videtur
 paraphrasta, fortasse recte.

380 Ἀργεῖοισ' ἔθορον] -σι θόρον mss.

Φίς ἀνέμοι — ἡ γὰρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει —,
 ὧς Τρωῆς μεγάλη Φιφαγῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσ' ἐμάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοισ' αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ δ' ἅ σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα Φειμένα χαλκῷ.

390 Πάτροκλος δ', ἦος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 τείχους ἀμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερε Φέπεσσ', ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

395 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395 cf. M 143
 Τρωῆας, ἀτὰρ Λαυαῶν γένετο Φιφαγῇ τε φόβος τε, 396 = M 144
 δὴ ἅ τὸτ' ὥμωξεν καὶ ἔσῳ πεπλήγετο μῆρῳ 397 sq. = 198 sq.
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηγύδα 397 = M 162
 397^b sq. = 113 sq.

„Εὐρύπυλ', οὐκ ἐτί τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμψης

400 ἐνθάδε παρμενέμεν, δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρε 400^b = N 122
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς Φοῖδ' εἴ κέν Φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω 403 cf. A 792
 παρΦειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφρασις ἔστιν ἐταίρου.“ 404 = A 793

405 τὸν μὲν ἄρ' ὧς Φειπόντα πόδες φέρον αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405 cf. Σ 148
 Τρωῆας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
 παυροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν

383 ἀνέμοι(ο) D] -μου mss. cett.; cf. § 59.

384 ἔβαινοι] ἔβησαν A² C².

385 πρύμνῃσ' ἐμάχοντο] -σι μάχ. mss.

386 sq. οἳ μὲν...οἳ δ'] *hi* (Troiani)... *illi* (Graeci).

387 ἐπιβάντες] ἀποβ. Ambr.

388 μακροῖσι] cf. vs. 677.

389 ναύμαχα] adi. nonnisi vs. 677 reedit. ||
 κολλήεντα] †; cf. vs. 678. || χαλκῷ] -κύν
 Ambr. Z.

390 ἦος § 323] εἴως mss.

391 τείχους] *τείχει? vid. § 316¹. Idem
 valet de II 496, 533 Σ 20.

393 Φέπεσσ' vHerwerden, vid. α 56 et ad

O 162] λόγοις Ar. mss., l. a. λούων (λῶων
 Nauck, cf. § 295).

394 ἀκέσματ' DLips.] ἀκήματ' Herodian.
 Apoll. lex. et mss. cett., Ar. utrumque. Vox †.

395 τείχος] νῆας Nitzsch; vid. ad vs. 736.

397 δὴ ἅ τὸτ' ὥμωξεν καὶ ἔσῳ ὥμωξεν τ'
 ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ mss.; o loco par. correxit
 Bekker.

398 δὲ προσηγύδα] δ' ἔπος γῦδα Ar. et
 mss. nonnulla; cf. vs. 114.

400 παρμενέμεν] cf. § 126.

401 ποτιτερπέτω] comp. †.

403 τίς Bentley] τίς δ' mss.

404 παραίφρασις] vid. ad A 793.

- οὐδέ ποτε Τρωῆς Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας.
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἢ δὲ νέεσσι.
- 410 ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήμιον ἐξιθύνει
 ἰέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὔ Φείδῃ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης, 412^b = π 233
 ὧς μὲν τῶν ἐπὶ Φῖσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε 413 = M 436
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσι. 414 cf. M 175
- 415 Ἐκτωρ δ' ἔντ' Αἴαντος ἐφίσατο κυδαλίμοιο.
 τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
 οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 οὔθ' ὃ τὸν ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων. 418 cf. M 420
 ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας, 418^b = Φ 93
- 420 πῦρ εἰς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρὶ
 'δοῦπήσεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δέ Φοι ἔκπεσε χειρὸς. 420^b sq.^a = N 186
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσι
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας 424 sq. = A 285
 425 „Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δαρδανοὶ ἀγχιμαχηταί,
 μὴ δὴ πῶ χάξεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλῆσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“ 428 = Π 500
- ὧς Φειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φραεινῷ.
- 430 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 'ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
 τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξεί χαλκῷ,
 ἐσταότ' ἄγ' Αἴαντος ὃ δ' ὕπιος ἐν κονίῃσι 434^b = A 522
- 435 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435^b = H 16
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα 436 cf. 466
 „Τεῦκε πέπον, δὴ νῶν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστοριδῆς, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα 438^b cf. N 363

409 ῥήε l. a. in schol.] οὐδὲ mss.; cf. vs. 511.

411 παλάμῃσι] -μηρη? vid. ad E 594.

412 σοφίης] redit vox h. Merc. 483, 511 (adiectivo σοφός poeta non utitur). || ὑποθημοσύνησιν] vox nonnisi versu par. redit; cf. ὑποτίθεσθαι α 279 alibi.

415 ἐφίσατο § 201] ἐέσατο mss.

417 νῆας] νῆα Ar.

421 δαλός] vid. ad N 320.

423 νεός] νεώς mss. nonnulla.

427 σαώσατε] -σομεν schol. E 266.

430 ὃ δ'] vid. ad A 191. || Μάστορος] Μηστορός C.

- Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίμεν ἐν μεγάροισι
 440 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440^bsq.^a cf. E 171
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι ἴπῳ Φοῖβος Ἀπόλλων; 441^b cf. A 72
 ὥς ᾿φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ τοι ἄγχι παρῆσθαι 442^a = B 182
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδ' ἐφαρέτρην 442^b = 649
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὄκα βέλος Τρώεσσι ἐφίει, 443 cf. φ 59
 445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισὴννορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πολυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυὸν Πανθοῖδαο,
 ἥνία χερσὶν ἔχοντα ὃ μὲν ἑπεπόνητο κατ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖσται ἵκλονέοντο φάλαγγες, 448^b = A 148
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ 449 sq. = P 291 sq.
 450 ἦλθε κακὸν, τό τοι οὐ τις ἐρύκακε Φειμένων περ.
 ἀνχένι γὰρ τοι πρόσθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ τοι ἵπποι 452 = Θ 122
 κελὶν ὄρεα κροτέοντε. φάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα 453^a cf. A 160 h.
 Πολυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων· 454^b cf. ζ 278
 455 τοὺς μὲν ὃ Φαιστυνὸς Προτιάωνος νίε' ἔδωκε,
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχυμέν' εἰσοράοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 457 cf. E 134
 Τεῦκρος δ' ἄλλον ὁσπτόν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυσσῇ 458^a = Θ 309
 459 ἦνυτο, καὶ κέ τοι ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 461 ἄλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς τοι ἐφύλασσε
 Ἔκτορ, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπέφρα,
 ὅς τοι εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμὸν.

449—451 Ar. —

439 τοκεῦσιν] τέκεσιν Zen.

441 τόξον] cf. B 827.

444 βέλος Christ] βέλεα vel βέλη mss.;
vid. § 71. Numerum singularem tuetur ver-
sus 458.

446 Πολυδάμαντος; § 21] Πουλ. mss.

450 Φειμένων] ἱεμένω mss. nonnulla male,
Ar. utrumque. Ernesti dubitanter ἱέμενος,
quod verum videtur. Cf. P 292.

451 πρόσθε (prius) Aristoph.] ὀπισθε mss.,
quod absurdum ducens de iuvene in hostes
irruenti, neque Τρώεσσι χαριζόμενος; vs. 449
ferens de uno ex ipsis Troianis dictum,
Ar. obelis notavit vs. 449-451.

452 ἵπποι] Bentley ἵππο.

453 κροτέοντε Bentley] -ετε; mss. — Ver-
bum redit h. Ap. 234.

454 Πολυδάμας G] Πουλ. mss. cett.; cf.
§ 21. || ἐναντίος] -or mss. nonnulla.

455 ὃ Bentley] ὃ γ' mss. || νίε' ἔδωκε]
νίει ὄρεα mss.

456 ἰσχυμέν' § 125] ἴσχειν mss. || εἰσορά-
οντα § 191] -ράοντα mss.

459 ἦνυτο] αἶνυτο mss. || *κέ τοι] κεν
mss. || μάχης Zen.] μάχην Aristoph., mss.
utrumque. Cf. vs. 15.

460] insulsum versum, quem peperit
praececedentis mala lectio κεν... μάχην, dele-
vit Bentley.

462 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

- ῥῆϊ' ἐπὶ τῷ φερόντι· παρεπλάγχθη δέ Φοι ἄλλη
 465 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ Φοι ἔκπεσε χειρός. 465^b = O 329
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα· 466 cf. 436
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κίρρει 467^b cf. II 120
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 470 πρῶιον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀιστούς.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγάρης·
 αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
 475 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475^b = T 139
 μὴ μὰν ἀσπουνδεῖ γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν 476^a = O 512
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“ 477^b = X 73
 ᾧς ῥάθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκε,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος ῥέτο τετραθέλυμνον, 479 cf. X 122
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύνκτον ἔθηκε, 480 = I' 336
 482 εἵλετο δ' ἔλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 482 = K 135
 ῥῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὄπα θέων Αἴαντι παρέστη. 482^a = I' 338
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἔφιδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα, 484^b = 489
 485 Τρωσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 485-487 = A 285 sqq.
 „Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Ἀράδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ῥῆιδον ὀφθαλμοῖσι
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα. 489^b = 484
 490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490^a = O 207 cf. ζ
 ἡμὲν δ' ὀϊστοῖσιν κῦδος ὑπέρετρον ἐγγυαλξῆ, 108, 300 ρ 265
 491^b cf. 644
-
- 481 ἵππουριν' δ' φεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπερθεῖν ἔνευε. 481 = I' 337

464 τῷ] pendet ab ἐπὶ...φερόντι; cf. vs. 458.

467 πόποι] l. a. πέπον, cf. N 222 P 171.

469 νεόστροφον] †, ἐύστροφον Z et l. a. in schol.; νεοστρεφέ' schol. O 328, quod verum videtur. Novum nervum cur adhibeat apparet O 328.

470 πρῶιον] πρῶην Zen. non recte, pridie enim Teucrum vulneratum (vid. O 328 sqq.) novum nervum adhibuisse veri est dissimile; utramque lectionem novit Ar. Vox πρῶιον †.

473] del. Nauck; vid. ad I' 312.

478 δ' αὖ] δὲ mss. pleraque.

479 τετραθέλυμνον] i. e. τετράπυχον vel τετραβύειον; vox non nisi versu par. redit; vid. ad I 541.

481] om. mss. pleraque.

483 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

491 ὀϊστοῖσιν] l. a. ὀϊστοῖσιν, utrumque novum, vid. § 8 et 102; forma non redit. Coniecitimus *ὀϊστοῖσιν vel *ὄτε σφιν. || ὑπέρετρον] cf. A 290.

- ἡδ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἤμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀφολλέες· ὅς δέ κεν ὕμων
- 495 βλήμενος ἡὲ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495^b = B 359
τεθνήτω· οὐ Φοῖ ἀφεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης 496^b cf. M 243
τεθνήμεν'· ἀλλ' ἄλογός τε σάη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ Φοῖκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.“ 499 = H 460
- 500 ὧς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάστου. 500 = E 470
Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο Φοῖς· ἐτάροισι· 501 cf. N 489
„αἰδῶς, Ἀργείοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι 502^a = E 787
ἡὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Φέλπεσθ', αἶ κεν νῆας ἔλῃ κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ,
- 505 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι Φῆν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 507 cf. O 235
ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἕπαντα
Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν εἷς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν', ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἤμιν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
- 510 ἢ αὐτοσχεδὴν μῖζαι χεῖρας τε μένος τε
βέλτερον ἐξαπολέσθαι ἕνα χρόνον οὐδὲ βιῶναι,
- 512 ἢ δΦηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.“ 512^a = μ 351

513 ὦδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὅπ' ἀνδράσι χειροτέροισι.

492 ὅτινας] accusativi forma non redit. || μινύθη τε] -θησι Syr. Vrat. et Apoll. Coni. 502.

493 ἤμι § 92] ἄμμι mss.

494 νηυσὶν Ἀφολλέες] νηυσὶ διαμπερές Lycurg. Leocr. 103. || ὕμων § 92] ὕμειων mss.; Bentley ἡμείων (ἡμῶν).

497 σάη § 62] σόη mss. || παῖδες ὀπίσσω] νήπια τέκνα Lycurg. l. 1.

498 sq.] del. WRibbeck.

498 Φοῖκος καὶ κληρὸς] κληρὸς καὶ οἶκος; Lycurg. l. 1. || ἀκήρατος] integer; redit adi. eodem sensu ρ 532, Ω 303 autem *impium* significat.

500 θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν mss.

502 ἄρκιον] i. e. ἐτοῖμον, cf. B 393.

504 *Φέλπεσθ', αἶ κεν] ἢ ἔλπεσθ', ἦν mss.

505 ἐμβαδὸν] †. Cum toto versu cf. α 173. || ἕκαστος] neglecto Φ; Bentley ποσὶ Φέκαστος vel γαῖαν ἕπαντες (hoc male, nisi εἰς π. γ. scribas).

509 sq. τοῦδε... ἦ] cf. ζ 182 sq.

510 αὐτοσχεδὴν] -ῖην Harl. et l. a. in schol.; vid. M 192 et ad N 325.

511 sq.] cf. μ 350 sq.

511 ἐξαπολέσθαι... οὐδὲ Nauck] ἢ ἀπολέσθαι... ἡὲ mss. sine sensu, nam vs. 512 ἢ non *aut* significat sed *quam* (cf. μ 351), neque Aristarchum hoc fugit. De comp. ἐξαπολέσθαι (*funditus perire*) vid. Z 60, et de οὐδὲ (μῆδε) -ἡδὲ -ἢ etc. inter se confusis cf. H 279 O 349 I 381 O 409 P 42 T 262. Locum imitatur Aesch. Prom. 750 sq.

512 στρεύγεσθαι] *tergiversari*, hic et vs. parall.; cf. *σφαγγεῖσθαι* Aristoph. Nub. 131 et lat. *stringere*, *strangulare*. Posterī *κακοπαθεῖν*, *καταπονείσθαι* interpretati sunt, vid. Apoll. Rh. IV 384, 619, 1056; hinc natus est vs. 513.

513] om. II in textu, del. PKnight; sine causa vero Bekker simul damnavit vs. 511 sq., qui non delendi erant sed corrigendi.

- 514 ὥς Φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 514 = E 470
- 515 ἔνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν,
ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα 515 cf. P 306
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πολυδάμας δ' Ὀτρυν Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλεῖδα ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
- 520 τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρουσε Φιδῶν· ὃ δ' ὕπαιθ' ἐλιάσθη
Πολυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν, — οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶπε Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι, — 523^b = N 438
αὐτὰρ ὃ γε Κροῖσμον στῆθος μέσον οὐτάσε δουρὶ.
'δούπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 524^b = X 368 cf.
Z 28
- 525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς ἐν Φειδῶς,
Λαμπαδῆς, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,
Λαομεδοντιάδης, ἐν Φειδῶτα Θούριδος ἀλκῆς· 527^b cf. A 710
ὃς τότε Φυλεῖδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ 528 cf. H 258 N
ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ Φοι ἥρκεσε θῶρηξ, 646
- 530 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ Ἑφύρης, ποταμοῦ' ἄπο Σελλήεντος. 531^b = B 659
ξεῖνος γάρ Φοι ἔδωκε Φάναξ ἀνδρῶν Ἑυφῆτης
εἰς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν· 533^b = M 57
ὃς Φοι καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἥρκεσ' ὄλεθρον. 534 cf. N 440
- 535 τοῦ δὲ Μέγῃς κόρυθος χαλκήρεος ἐπποδασείης
κύμβαχον ἀκρότατον· νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
'ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάπεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.

514 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

516 Φωκίων] -εῖων Syr., cf. B 517; l. a. 219ηαῖων.

517 πρυλέων] cf. E 744.

518 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

519 Φυλεῖδα § 55] -δεω mss.

520 ὕπαιθ' ἐλιάσθη] ὕπαιθα l. mss.

521 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

522 εἶπε § 191] εἶα mss. || Πανθόου Mor.] Πάνθου mss. cett.; vid. § 14 et I' 146 P 9, 23, 40, 59.

523 Κροῖσμον LaRoche Naber] Κροίσμου mss. Cf. N 438 II 597.

526 Λαμπαδῆς PKnight] Λαμπετιδῆς; mss., quale patronymicum a nomine Λάμπος; de-

duci nequit. || φέρτατον υἱόν] -τον vel -τος ἀνδρῶν mss. nonnulla.

531 ἤγαγεν]· l. a. ἡγάγετ', quod videtur praeferendum; vid. tamen II 153. || ποταμοῦ' § 59] -μοῦ mss.

533] imitatur Verg. Aen. V 262. || δηῖων] cf. § 17.

534] post vs. 529 abundare observatur in schol. V.

536 κύμβαχον] conum galeae? id certe requiritur; at cf. E 586.

537 αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 95. Pronomen autem male abundat; cf. § 98.

538 νέον φοίνικι φαεινός] i. e. resplendens purpura qua recens tinctus erat.

- ἦος ὃ τῷ πολέμιζε, μένων δ' ἔτι 'φέλπετο νίκην,
 540 τόφρα δέ Φοι Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 'στῇ δ' εὐρὰς σὺν δουρὶ λαθῶν, 'βάλε δ' ὦμον ὅπισθε' 541^a = A 251
 αἰχμὴ δὲ στέροιο διέσσυτο μαιμάουσα,
 πρόσσω Φιέμενη. ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν ἐφισάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 συλήσουνθ', Ἐκτώρ δὲ κασιγνήτοισ' ἐκέλευσε
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπε
 ἴφθιμον Μελάνιππον, ὃ τόφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 'βόσκι' ἐν Περικώτῃ, δηλῶν ἀπὸ νόσφιν ἐόντων
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιφίλισσαι, 549-551 = N 174
 550 ἄψ εἰς Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, sqq.
 'ναῖε δὲ παρὰ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν 'τίε Φῖσα τέκεσσι.
 τὸν δ' Ἐκτώρ ἐνένιπε, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. [τ 90 etc.
 552 cf. π 417 σ 78
 „οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδὲ νῦν σοὶ περ [sq.
 553^b sq. cf. θ 201
 553^b sq.^a = α 59
 sq.
 555 οὐχ ὀράεις οἶον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσι;
 ἀλλ' ἔπε' οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάσθ' ἢ κατ' ἄρκης 557 cf. M 172
 Φίλιον αἰπεινήν ἐλέμεν κτάμεναί τε πολίτας.“
 ὧς Φειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αἰμ' ἔσπετο Φισόθεος φώς· 559 = A 472
 560 Ἀργεῖους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ καὶ αἰδῶα θεῶν ἐνὶ θυμῷ, [121^b sq.^a
 561 = 661 cf. N
 561^a = E 529

539 ἦος § 323] εἰς mss. || δ' ἔτι Bentley] ἔτι δ' mss.; Hoffmann καὶ coll. N 609. ||

'φέλπετο] ἦλπετο mss., Ar. ἔλπετο? (vid. P 603).

540 ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπαμύντωρ Mosc. et l. a. in schol. (Ar.? cf. N 384).

541 εὐρὰς] cf. A 251. || ὦμον] sc. Dolopis.

542 μαιμάουσα § 190 et 191] -μώουσα mss.

544 ἐφισάσθη] § 201] ἐισάσθη mss.

545 συλήσουνθ' vHerwerden Naber] συλήσειν mss. Cf. vs. 583. Vitium peperit error quo ἐισάσθη quidam ad εἰδεῖσθαι refero- bant; vid. schol. || κασιγνήτοισ' ἐκέλευσε] -σι κέλευ(σ)ε mss.

547 sqq.] cf. A 500.

547 τόφρα Brandreth] δ' ὄφρα mss., quod servat Causer coll. ὅτε A 64 P 178, ἦος M 141 N 143 etc.

548 δηλῶν] cf. § 17.

551] om. Syr.

552 δ' δ' Syr.

553 οὔτω δὴ] cf. B 158.

554 ἀνεμῖο § 59] -ιοῦ mss.

555 ὀράεις § 191] ὀράας mss.

556 ἔπε' § 117] ἔπεν mss. || ἀποσταδὸν] †, cf. -δὰ ζ 143, 146.

557 sq. *κατακτάσθ' ... κτάμεναι] κατακτα- μιν... κτάσθαι mss.; permutata esse verba vicina arbitramur; CWIWilde pro ἐλέειν con- iecit πείσειν (πείσειν) cetera servans. Deleto vs. 558 (utpote ex N 773 ducto) vHerwer- den vs. 557 κατ' ἄρκης mutavit in Φαλῶναι (coll. M 172).

557^b sq.^a] vid. ad N 772 sq.

557 κατ' ἄρκης] cf. § 82.

558 ἐλέμεν § 126] ἐλίεν mss.

561 αἰδῶα — θυμῷ] PKnight ἄλκιμον ἦτορ

- ἀλλήλους τ' αἰδέσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 562-564 = E 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ ἐπέφανται,
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 565 ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι 'μενέαινον,
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο Γέπος, 'φράζαντο δὲ νῆας
 ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρωῶας ἔγειρε.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
 570 οὔτε ποσὶν θάσσων οὐτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι·
 εἴ τινα πού Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“
 ὧς Φειπῶν ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνε·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ 573^b-575 = A 496
 ἀμφὶ Γὲ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες 'κεκάδοντο sqq.
 575 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἔλιον βέλος ἦκε,
 ἀλλ' 'Ικετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πόλεμόνδε 'βάλε στήθος παρὰ μαζόν· 577 cf. N 186
 'δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσος' ἐκάλυψε.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὧς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ 578 = II 325
 580 βλημένῳ ἀΐξει, τόν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα 578^b = A 461
 θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὧς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, 'θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐκ ἔλαθ' Ἐκτορα δῖον,
 ὅς ῥά Φοι ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα. 584 cf. P 257
 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ 'μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστῆς,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ΓεΦοικῶς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀΦολλισθῆμεναι ἀνδρῶν·
 ὧς 'τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ 589^b sq. = C 155 [sq.]

ἔλεσθε nisi versus 562 delendus sit. || αἰδῶ
 § 77] αἰδῶ mss.

562] om. mss. nonnulla. || αἰδέσθε § 289]
 αἰδέσθε mss.; vid. vs. sequens.

563 αἰδομένων D] sic Ar., -των δ' mss. cett.
 Vid. ad E 531. || σάοι § 62] σόοι mss.

565 ἀλέξασθαι] ἀλεξιμέναι H Vrat., idque
 praefert Bekker: vid. ad N 475.

567 ἔρκεϊ] ἔργχει vitiose mss. pauca.

571 ἐξάλμενος] h. l. absolute usurpatum;
 cf. ἐκ...ἔθορε προμάχων vs. 573.

572 ἀπέσσυτο] ἐπ. C Z.

573 ἔθορε] notetur subiectum mutatum.

578^b] ἀράρησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ (ut alibi
 passim) mss. quaedam, fortasse recte.

583 οὐκ ἔλαθ'] οὐ λάθην mss.

586-588] cf. Verg. Aen. XI 810-813.

586 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε] ἀλλ' ὃ γὰρ ἔτρεσε
 mss. multa, ἀλλὰ vel ἀλλ' ὃ παρίτρεσε pauca.

587 βόεσσι] οἱ αὐτῷ Zen. (cum verbo
 ἀΦολλισθῆμεναι iungens).

588 φεύγει] φεύγη?

- 590 Φηγῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντ' ἔχέοντο·
 'στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο Φέθνος ἑταίρων. 591 = A 595
- Τρῶες δὲ λίσσσι ΦεΦοικότες ὠμοφάγοισι 592^b = E 782
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Αἰὼς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, 'θέλγε δὲ θυμὸν
- 595 Ἀργεῖων καὶ κῦδος ἀπῆνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνε.
 "Ἐκτορι γάρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι 596 = M 174
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῖς πῦρ 596^b = A 79
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἄρην
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ 'μένε μητιέτα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι.
 ἐν γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 θηρόμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρε 603 cf. Θ 531
 "Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν· 604 cf. Ξ 375
- 605 'μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἀρης ἔργχεσπάλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης, 606^b cf. E 555
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμ' ἐγίγνετο, τῷ δὲ Φοι ὄσσε
 'λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 609 σμερδαλέον κροτάφοισι 'τινάσσετο μαρναμένοιο.

610 "Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ Φοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μόνον ἰόντα
 'τίμας καὶ 'κῦδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλε
 ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ Φοι ἐπῶρνε μύρσιμον ἥμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.

610—614 Zen. om., Ar. —

- 590 στονόεντ' ἔχέοντο] -ντα χ. mss.
 592 δέ] δ' αὐ Harl. Lips. || λίσσσι Nauck]
 λίσουσι mss.; cf. § 74.
 595 ἀπῆνυτο] ἀπαίνυτο mss.
 598 ἐμβάλοι GHermann] -λη mss. || ἐξαΐ-
 σιν] redit adi. δ 690 et adverbii loco usur-
 patum q 577 (αἰσίοις Ω 376, παρὰίσιος A 381).
 601 sq.] de re cf. vs. 69 sq., 234 sq.
 601 ἔμελλε] μέλλε Ar. (Aristophani in cod.
 tribuitur; correxit MSchmidt).
 602 ὀρέξειν] -ζει A¹.
 606 μαίνεται] μαϊμάη Passow coll. r 490. ||
 βαθέης] § 75. Ingeniose Fick βαθείεσθ'; vid.
 tamen E 142 O 606 et E 555.
 607 sq.] cf. T 365-368.

- 607 ἀφλοισμὸς] †. || στόμ' ἐγίγνετο] στόμα
 γίγνετο mss. neglecta caesura.
 608 βλοσυρῇσιν] -ροῖσιν C.
 609 μαρναμένοιο] μαινομένοιο Ar. coll. Φ 5,
 ubi vid. Didym.
 610-614] veterum suspicionem movit lo-
 cutio ἀπ' αἰθέρος, Iuppiter enim in Ida non
 in Olympo sedet, deinde verba sine sensu
 πλεόνεσσι — ἰόντα, causa denique hic allata
 (μινυνθάδιος; — ἔσσεσθ') cur Hectorem honore
 augeat Iuppiter aperte cum vs. 596-599
 pugnans.
 612 'τίμας § 191] τίμα mss.
 613 ἐπῶρνε] vid. § 145. || μύρσιμον ἥμαρ]
 redit locutio x 175.

- 616 καὶ ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων 615^b = M 47
 617 ἀλλ' οὐδ' ὧς ὀδύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
 Ἰσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥύτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 620 ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620^b = Ξ 17
 κύματά τε τροφόεντα, τὰ τε προσερεύγεται ἄντην· 621^a cf. γ 290
 ὧς Δαναοὶ Τρωᾶς ἔμενον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο. 622 = E 527
 αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 625 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἥ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκυρφύθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δεδφιώτες, τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὧς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 629 = I 8
 630 αὐτὰρ ὃ γ' ὧς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἰ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται 631 cf. Δ 483
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐ πω σάφα Φειδῶς
 θηρὶ μαχέσασθαι Φέλικος βοδὸς ἀμφὶ φονῆσι·
 ἥ τοι ὃ μὲν πρώτῃσι καὶ ὕστατίησι βόεσσι
 635 αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὁρούσας
 βοῦν ἔδει, αἰ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὧς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὕφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,

616 ἥ δὲ πλείστον ὁμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·

616] del. Nauck.

618 πυργηδὸν] cf. Δ 334.

618^a-621] imitatur Verg. Aen. X 693-696.

620 μένει] μένη?

621 τροφόεντα] cf. Δ 307. || προσερεύγεται] comp. † (simplex II 162 etc.). || ἄντην Na-ber] αὐτήν Ar., sic aut αὐτῇ, ἀκτῇ, ἀκτῇ mss.; vid. O 399 K 158 Ω 223 et § 98.

622 ὧς Δαναοὶ Τρωᾶς] l. a. ἐξ ἁλός· ὧς Δαναοί.

624 sq.] cf. vs. 381 sqq.

625 ὑπὸ § 315] ὑπαὶ mss. || ἀνεμοτρεφές] vid. Δ 256.

626 ἄχνη] ἄχνη Zen. et mss. pauca. || ὑπεκυρφύθη] comp. †. || δεινός ἀήτη] sic Ar., δεινός ἀήτης mss. plerique. Nominativus singularis non recurrit. Praeterea notetur F

neglectum. Scribendumne ἀνέμου δὲ δφεινός ἀήτη(ς), an gravius latet vitium?

627 ἐμβρέμεται] comp. † (simplex B 210 etc., ἐπιβρ. P 739).

630 sqq.] anacoluthon notatu dignum; neque enim pronomini ὃ γε additur verbum finitum neque nomini λέων, huic autem versu demum 635 pronomēn ὃ, illi versu 637 dativus Ἑκτορι subiungitur.

631 εἰαμενῇ] εἰαμ. mss. nonnulla; cf. Δ 483. || ἔλεος] ἔλεος mss. complura.

634 ὃ μὲν] pastor.

635 ὁμοῦ στιχάει Bekker coll. Σ 577 Suid. Hesych.; item Cobet] ὁμοστιχάει (†) mss., quod barbarum iure vocabat Dionysius Thrax. Cf. o 451.

637 θεσπεσίως] adv. †.

- Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἀέθλων
 640 ἀγγελίην ὄχνησκε βίῃ Ἡρακλεείῃ
 τοῦ ᾗ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺν χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετὰς, ἥ μιν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἡγγυάλιξε. 644^b cf. 491
- 645 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγ' ἔπαλτο,
 τὴν αὐτὸς ᾗ φορέεσκε ποδηνεκ' ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς ἔπεσ' ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον ᾗ κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος. [cf. B 334, 466
 648^a = Φ 593 ῥ 542
 649^b = 442
 Ἐκτωρ δ' ὁξὺν ᾗ νόησε, θεῶν δέ τοι ἄγχι παρέσθη,
 650 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 ᾗ κτεῖν' οὐδ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀγνύμενοί περ ἐταίρου,
 χραισμήμεν' αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδέδφισαν Ἐκτορα δῖον.
 εἰσώποιοι δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα
 νῆες, ὅσαι πρῶται ᾗ φεφύατο τοῖ δ' ἐπέχυντο. 654^a cf. Ξ 75
- 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 πρωτῶν, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθροοί, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δφέος, ἀξηγῆς γὰρ δμόκλειον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα γερόνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 659 = 370
 660 ᾗ λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνώμενος ἄνδρα φέκαστον·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔσσε, καὶ αἰδῶα θεῶν ἐνὶ θυμῷ 661 = 561

639 ἀέθλων H Vrat. Mosc.] ἄνακτος mss. cett. (neglecto F). Cf. Θ 363 T 133.

640 ἀγγελίην Zen.] -λίης; mss.; -λίας Leaf. Vid. ad I 206. || ὄχνησκε] οἰχνησκε mss. || Ἡρακλεείῃ § 73] -κλεείῃ mss.

641 ἀμείνων] ἀμύμων Vrat.

644 ἡγγυάλιξε] ἔγγ. mss.

645 στρεφθεῖς] l. a. στραφθεῖς. || ἄντυγ' ἔπαλτο] ἄντυγι πάλτο mss., alii olim ἄντυγι ἄλτο. Christ ἄντυγ' ἐνάλτο (vid. ad Θ 85), sed *saliendi* verbum hinc alienum esse vidit Heyne, itaque hic (et I 483) agnoscendus est aoristus ἐπάλμην a verbo πάλω (§ 274). De re vid. Z 117 sq.

646 ποδηνεκ'] -κίς mss. pleraque.

647 ἔπεσ'] πίσειν mss.

652 χραισμήμεν' § 125] -σμεῖν mss. || μάλ' ἐδέδφισαν] μάλα δείδισαν mss. multa.

653 εἰσώποιοι] †, explicatur a fronte oppositi (naves a fronte habebant, i. e. navibus protecti hostem opperiebantur), non tamen satis commode.

654 ᾗ φεφύατο § 293] εἰρύατο mss. || τοῖ] Troes. || ἐπέχυντο] *superfundebantur*, *certain insequantur*; item II 295.

656 *πρωτῶν § 56] τῶν πρωτίων Ar.? (e schol. Ξ 31 iure id effecit LaRoche), sic aut τῶν προτέρων mss. || αὐτοῦ] αὐτοὶ A fortasse recte.

658 γὰρ] τ' ἄρ' Nauck. || δμόκλειον § 191] δμόκλειον mss.

659 γερόνιος] cf. B 336.

660 τοκέων § 76] τεκέων Schulze coll. vs. 663. || γουνώμενος; PKnight] -ουόμενος; mss.; cf. § 144. Vid. ad I 583.

661 αἰδῶα § 77] αἰδῶ mss.

- ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε *Ἑκάστος*
 663 παιδῶν ἥδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἥδ' τοκήων
 665 τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρῶντων 665 cf. λ 66
 ἐστάμεναι κρατεροῶς· μῆδ' τροπάεσθε φρόβονδε.
 667 ὧς *Φειπὼν* ὥτρυνε μένος θυμόν τε *Ἑκάστου*. 667 = E 470
 674 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι Ἰάνδανε θυμῷ
 675 ἐστάμεν', ἐνθα περ ἄλλοι ἀφίστασαν νῆες *Ἀχαιῶν*
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρὶ ἐπώρχετο μακρὰ βιβάζων, 676^b = N 809
 ὥμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυναι^{καὶ} *Φεικοσίπηχυν*. 678^b = Ψ 264
 ὧς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν Φειδῶς,
 680 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,
 σεύας ἐκ πεδίλοιό μέγα προτὶ *Ἑστυ* δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν, πολέες δέ *Φε* Ἰθήσαντο
 ἀνέρες ἥδ' ἐγναῖκες, — ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρόσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται, —

664 ἡμὲν ὅτερον ζῶουσι καὶ ὃ κατατεθνήκασι.

668 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν *Ἀθήνη*
 θεσπέσιον μάλα δέ σφι φάος ἔγενετ' ἀμφοτέρωθεν,

670 ἡμὲν πρός νηῶν καὶ ὁμοῖοιο *Πτολέμοιο*. 670^b = N 358

Ἐκτορα δ' ἐφράσσαντο βοῆν ἀγαθὴν καὶ ἐταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφίστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἥδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο *Θοῆσι*.

673 cf. Σ 533 ι 54

668—673 Ar. —

662^b sq.] cf. Verg. Aen. X 280 sq.

664] del. PKnight. || ὅτερον] synizesis novicia, cf. § 102; coniecimus *ἡμὲν ὅσοι... καὶ αἱ, sed verum spurium mutare nolimus.

665 γουνάζομαι] vid. ad I 583.

666 τροπάεσθε § 191 et 251] τροπάσθε vel τροπῶσθε mss.

667 θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν mss.

668-673] iure Ar. delevit versus sensu carentes; oculis enim captos esse Achivos (cf. E 127 X 341 etc.) ne innuit quidem poeta in iis quae praecedunt, de vera autem caligine aut pulveris turbine (II 567 sq. P 268-273, 366-368, 644-650) vox ἀχλύς usurpari non potuit; cf. η 41.

669 φάος § 71] φῶς mss.

670 πρός] παρ Vrat. || ὁμοῖοιο § 59] -ίου mss. De adi. vid. ad A 315. || πτολέμοιο] πολ, mss. multa.

674 Ἰάνδανε] ἡνῶνε mss.

675 ἀφίστασαν] ἐφ. mss. complura.

677 ὥμαε § 191] ὥμα mss. || ναύμαχον] vid. ad vs. 389. || παλάμῃσι] -μηρι? vid. ad E 594.

678] cf. vs. 388 sq. || βλήτροισι] vox ἥ quid significet incertum, fortasse anulos vel clavos ad conti ingentis partes compingendas.

679 ἀνὴρ] verbum omittitur. || κελητίζειν] ἥ, cf. κέλῃς § 371; absurde κέλῃθ' ἵζειν scribebant quidam (hinc Ambr. κελητίζειν).

680 πίσυρας] vox notabilis rexit Ψ 171 Ω 233 ε 70 π 249 χ 111. Quadrigae recentibus tantum locis Θ 185 A 699 γ 81 commemorantur; etiam equitandi ars searam aetatem prodiit. || συναίρεται] συναγέρεται mss. pleraque vitiose. Vid. ad K 499.

681 δίηται] διώκη (vel -οι) mss. nonnulla.

682 λαοφόρον] ἥ, || δέ Vrat.] τέ mss. cett.

- 685 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν
 'φοῖται μακρὰ βιβάζς, φωνὴ δέ Φοι αἰθέρ' ἵκανε. 686^a cf. 2 539
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖς' ἐκέλευε 687 = 732
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν'. οὐδὲ μὲν Ἴεκτωρ
 'μῖνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων' 689 cf. 739
 690 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων 689^b = M 317
 Ἰέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 692 = B 460
 ὥς Ἴεκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπώροιο
 694 ἀντίος ἀΐζας' τὸν δὲ Ζεὺς ὥρσεν ὕπισθε.
 696 αὐτὶς δὲ δοιμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισι
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 700 οὐκ ἔφασαν φεῦξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700 cf. N 89
 Τρωσὶ δ' ἐφέλετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Φεκάστον
 νῆας ἐνιπρόῃσιν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς. 702 cf. Θ 182 N
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίστασαν ἀλλήλοισι· 629 = 47
 Ἴεκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 καλῆς ὠκυάλῳ, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικε
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν. 706 cf. N 645
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 'δῆροον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν' οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκὰς ἀμφὶς 'μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,

695 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἡμ' αὐτῷ.

686 'φοῖται § 191] φοῖται mss. || βιβάζς] βιβῶν mss. nonnulla, cf. H 213 O 307 etc.

687 βοάων Barocc.] βοῶν mss. cett., cf. § 191. || Δαναοῖς' ἐκέλευε] -σι κ. mss.

689] olim fuere qui adderent ἀλλὰ πολὺ ποροθέσκε τὸ ὄν μένος οὐδένι εἶχον (= X 459).

691 ἐφορμάεται § 191] -μῦται mss.
 692] om. C. || δολιχοδείρων § 21] δουλ. mss.

693 νεὸς] νεῶς mss. complura.

694 ἀντίος] sic Ar., alii olim ἀντίον; cf. Z 54. || ἀΐζας] ἀίσων mss. pauca. || ὥρσεν] ὤσεν Ar. et mss. pauca non recte, vid. N 83, 125, 794; ὤρεῖν *repellere*, *vim hostilem retundere* significat potius quam *protrudere*, cf. B 744 E 835 II 410 etc.

695] *delevimus*, e mala praecedentis versus lectione natum rati. Non immiscet se pugnae ipse Iuppiter.

699 μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν] -νοῖς ὅδ' ἔεν? vid. § 302.

701 Τρωσὶ δ' ἐφέλετο Bentley] Τρωσὶν δ' ἤλετο mss.

702 κτενέειν] κταρείειν D Barocc.; cf. § 269 et ad Z 409.

704 νεὸς] νεῶς mss. complura.

705 ὠκυάλῳ § 59] -λου mss.

706 ἀπήγαγε] l. a. ἀφίκετο (ut vs. parall.); an *ἀνιγάγε? cf. O 29 π 370.

708 δῆροον § 191] δῆρουν mss.

709 αἰκὰς] † (cf. ἀίσσω, κορυθαῖς X 312, πολυαῖς, τριχᾶς τ 177).

- 710 ἀλλ' οὔ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησ' ἐμάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισι.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κοπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις ἔπεσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
- 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715^a = ω 507
 Ἐκτωρ δὲ προύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐ τι μεθίει 715^b = γ 494
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευε· 716 cf. II 762
 „οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀφολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἦμιν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
 720 νῆας ἐλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀφέκητι μολοῦσαι
 ἦμιν πῆματα πόλλ' ἔθεσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ προυμνήσι νέεσσι 722 cf. Ξ 51
 αὐτὸν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν. 722^b = Ν 333
 ἀλλ' εἰ δὴ ἴα τότε βλάπτε φρένας εὐρύφοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι, 727 = II 102
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θοῆννν ἔφ' ἐπταπόδην, ἴλιπε δ' ἴκρια νηὸς ἐφίσσης.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' εἰστήκει δεδοκήμενος, ἔγχεῖ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀνάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖς ἐκέλευε· 732 = 687

712 Ar. —

711 ἀξίνησ' ἐμάχοντο] -νησι μ. mss.; de voce ἀξίνησ' vid. ad N 612.

713 μελάνδετα] †, cf. Hes. Scut. 221 Aesch. Sept. 43 Eur. Or. 821 Phoen. 1091 fr. 374; interpretari conatus est Gerlach, vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 243 sq.

714 πέσον] sic Ar., πέσεν mss. multa; cf. N 617. || ἀπ' ὤμων] balteine igitur ictu dissecti, deinde gladii de humeris delapsi sunt? Quod ut fieri aliquando potuit, sic multis simul accidisse ieiune fingitur; itaque verba corrupta esse apparet, vHerwerden coniecit ἄραχθεν, Naber ἐπηῦρον coll. γ 340.

716 οὐ τι schol. Apoll. Rh. I 1089] οὐχί mss., cf. II 762; Zen. οὐκ ἐμεθίει (?— Cobet οὐκ ἐμεθίει), cf. A 68. APlatt οὐ γε μεθίει (item vs. parall.) coll. Ω 214.

717 ἄφλαστον] †; vid. I 241.

719 πάντων... ἄξιον] πάντως... αἴσιον Nauck eleganter.

721 πόλλ' ἔθεσαν] πολλὰ θίεσαν mss.

722] aliam rei causam profert Achilles I 352 sqq.

723 ἰσχανάσκον § 191] -γάσσκον mss.

725 αὐτός] αὐτίς Nauck probabiliter.

729 ἐπταπόδην] †, l. a. ἐπτάποδα; cf. τριπόδην et ἐπταπόδην Hes. Oper. 423 sq. — Vox obscura, Nitzsch (ad ε 163 x 32) admodum ingeniose ἀπταπόδην (cui pes veli alligatur).

730 εἰστήκει] εἰστ. mss. multa. || δεδοκήμενος] insidians, †, cf. δοκεῖω Θ 340 etc. et § 144.

731 φέροι] φέρει mss. complura.

732 βοάων § 191] βοῶων mss. || Δαναοῖς ἐκέλευε] -σι x. mss.

- „ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος, 733 = B 110
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 734 = Z 112
- 735 ἥε τινὰς φαμεν ἔμμεν' ἀοσητηῆρας ὀπίσσω,
 ἥε τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
 ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκεία δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 740 πόντῳ κεκλιμένοι, Φεκάς ἤμεθα πατρίδος αἵης.
 τῷ ἐν χερσὶ φάος, οὐ μειλίχῃ πολέμοιο.“
 ἧ, καὶ μαιμάων ἔφεπ' ἔγχεϊ δ' ἐξυδέντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 745 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεργμένος ἔγχεϊ μακροῶ·
 δῶδεκα δὲ προπάρουθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

735 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

736 ἄρειον] non *Mavortium* (vid. ad A 407)
 sed *melius* munimentum quam efficiunt
 naves. Locum imitatus est Verg. Aen. IX
 782. || ἀμύναι] ἀλάλκοι Nauck coll. Φ 539.
 Vid. § 113.

737 τι Ar.] sic aut τις mss.

738 ἀπαμυναίμεσθ'] ἐπαμ. mss. pleraque. ||
 δῆμον] δῆριν Nauck.

739 πεδίῳ] l. a. ὁμάδῳ.

741 φάος § 71] φάω; mss. || μειλίχῃ] sic

Ar., -χίη Dionysius Thrax. Subst. ῖ, cf.
 (ἀ)μελιχος, μελιχίος, μελίσσω, μελιγμα.

742 μαιμάων § 190 et 191] μαιμώνων.

743 κοίλῃσ' — φέροιτο] κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶν
 ἄγοιτο L, κοίλας ἐπὶ νῆας ἄγοιτο G Harl. ||
 φέροιτο] de proprio impetu nonnisi h. l.
 et r 172. Cf. v. l. Φ 247 β 147 etc.

744 κηλείῳ] καναλείῳ Fick coll. Hesych.
 s. v. || χάριν] adverbii loco usurpatum †.

745 ἔγχεϊ μακροῶ] ὀξεί χαλκῷ mss. pauca.

746 οὔτα] ἔκτα Naber.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκληια.

ὥς οὐ μὲν περὶ νηὸς ἐνστέλμοι' ἐμάχοντο.

Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῇ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ.

5 τὸν δὲ Φιδὼν ὦκτιρε ποδάρεκας δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτε δεδάκρυσσαι, Πατρόκλεες, ἥντε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἄμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Φεανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,

10 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὅφρ' ἀνέλγαι·
τῇ Φίκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.

ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνυσσαι, ἥ ἐμοὶ αὐτῶ;
ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;

ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενότιον, Ἄκτορος υἱόν,

15 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.

ἥέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυροῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;

[H 426

3^a = Σ 17, 235 cf.

3^b sq. = I 14 sq.

[599

5 = Ψ 534 cf. A

5^a = A 814

9^b cf. Z 518

11^b cf. T 323 π 332

13 cf. α 408 β 30

1 ἐνστέλμοι' ἐμάχοντο] -μιοο μάχ. mss.

4 αἰγίλιπος] cf. I 15.

5 ὦκτιρε] ὦκτειρε mss., vid. ad A 814;
θαμβήσε Ar.

7 Πατρόκλεες § 73] -κλεις mss.

8 sq. ἀνώγει ... κατερύκει] -γη ... -κη Hentze,
fortasse recte.

9 Φεανοῦ § 22] εἰανοῦ mss.; Nauck ἀπτο-
μένη Φεανοῦ. || τ'] *F?

10 ποτιδέρεται] προσδ. Zen. Comp. redit
q 518 et (προσδ.) v 385.

14 ζῶειν μὰν ἔτι] ζῶόμεναι μὲν Nauck.

16 ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρω Naber. || ἀκαχοί-
μεθα] ἀκαχήμεθα mss. nonnulla. || τεθνη-

- ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα Φείδομεν ἄμφω.“ 19 = A 363
- 20 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκληες ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν, 21 = T 216 1 478
 μὴ νεμέσῃ τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 22 = K 145
 οἷ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 23 sq. = A 825 sq.
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. 24-27 = A 659 sqq.
- 25 βέβληται μὲν Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.
- 30 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἰναρέτη. τί σε ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἄφεικέα λοιγὸν ἀμύνης; 32^b = I 495
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε ἔτικτε θάλασσα [σ 381
- 35 πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35^b = W 484 cf.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπλήν ἀλεείνεις 36-41 cf. A 794 sqq.
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἕμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 • Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Λαναοῖσι γένωμαι. 39^b cf. Θ 282
- 40 δὸς δέ μοι ὥμοιιν τεὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,

ώτων] sic Ar., τεθνεώτων habent mss. multa.

20 Πατρόκληες § 2 et 73] -κλεις mss.

21 Πηλῆος Ar. L Harl.] Πηλῆος Ptolemaeus
 Eust. H Vrat., Πηλῆος mss. cett. || υἱέ] cf. § 17.

23 ἦσαν] Bentley εἰσιν (ut A 264 § 36).

25 μὲν Aristoph.] μὲν ὁ mss.; cf. X 7.

29 ἀκείόμενοι] -άμενοι mss. complura. ||
 ἔπλε' § 117] ἔπλεu mss.

30 γ' οὖν ... γε] cf. E 258.

31 αἰναρέτη] sic Ar., alii olim αἶν' ἀρετῆς
 vel αἰναρέτης (sc. χόλος). Vox † et suspecta,
 quaecum sola αἰνόμορος (X 481 etc.) et αἰνο-
 παθῆς (σ 201) conferri possunt; ipsa autem
 vocativi forma displicet (αἰναρέτα habent
 Barocc. Mor.; vid. tamen ὑψιγάρχη β 85, 303
 γ 406. Goebel αἰναρέτης, ad σὺ referens). Ar.
 interpretatus est ἐπὶ κακῶ τὴν ἀρετὴν ἔχων. ||
 σε' § 92] σεu mss. || ὀνήσεται] cf. A 763.
 Apoll. lex. ὀνόσσειται sino sensu, nisi legas

αἶν'. ἀρετὴν δέ σε' (vel σοὶ) ἄλλος ὀνόσσειται
 (cf. § 239); quae lectio fortasse non est
 spernenda, quamquam adi. αἰνό; de homi-
 nibus nonnisi in superlativo adhibitum re-
 peritur (A 552 etc. Θ 423; nam λ 427 vix
 huc pertinet).

33-35] imitatus est Vergilius Aen. IV
 365-367.

33 ἦν] ἔην? vid. § 302.

34 γλαυκῇ] †, cf. Hes. Theog. 440, γλαυ-
 κῆν Y 172 et γλαυκῶπις; Minervae epitheton
 frequentissimum.

35 τ' H] δ' mss. cett. || ὅτι] ὅτε Ar. (?).

38 ἕμα δ' ἄλλον] ἄλλον δ' ἕμα Nauck.

39 αἶ κέν] ἦν ποῦ mss. fere omnia; cf.
 Θ 282 et imprimis A 797. || φάος § 71]
 φρός mss.

40-43] vid. ad vs. 134.

40 τει PKnight] τει σὺ mss. Vid. ad A 185.

- αἱ κ' ἐμὲ σοὶ *φίσκοντες* ἀπόσχονται πολέμοιο 41. cf. *A* 799
Τρωες, ἀναπνεύσῃσι δ' ἀρήιοι νῆες *Χαιῶν* 42-44 = *A* 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. sqq.
 ἑῖτα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῇ
 45 ὥσαιμεν προτὶ *Φάστν* νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 45 cf. *A* 803
 ὧς ῥά τοι *λίσσόμενος*, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἐμελλε
Φοῖ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λίσσεσθαι. 47 cf. *Φ* 66 *χ* 14
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς *Χιλλεύς*. 48 = *T* 419 *X* 14
 „ὦ μοι, διογενὲς *Πατρόκλειες*, οἷον ἔφηπες. cf. *Σ* 97
 49 *48^a = H* 454
 50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάσσομαι, ἦν τινα *Φοῖδα*, 50 cf. *α* 415 *β* 201
 οὔτε τί μοι παρ *Ζηνός* ἐπέφραδε πότνια μήτηρ· 51 cf. *A* 795
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἐκάνει, 52 = *Θ* 147
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτει προβεβήκη·
 55 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55^b = *I* 321
 κούρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες *Χαιῶν*, 56 cf. *Σ* 444
 δορυρὶ δ' ἐμῷ ῥ' κτεάτισσα, πόλιν ἐντειχέα πέρας,
 τήν μ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων *Ἀγαμέμνων* 58 cf. *Σ* 445
Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. 59 = *I* 648
 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60^a = *Σ* 112 *T* 65
 ἀσπερχγὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἥ τοι ἔφην γε 60^b = *Ψ* 670
 οὐ πρὶν μνησιμόν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 62 cf. *Φ* 340
 νῆας ἐμάς ἀφίκηται ἀντὶ τε πτόλεμός τε. 63^b = *Z* 328
 τύνη δ' ὥμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῶδι,
 65 ἄρχε δὲ *Μυρμιδόνεσσι* φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,

41 *φίσκοντες*; *εἰσκοντες* Ar.; vid. *A* 799.

43 ὀλίγη — πολέμοιο] vid. ad vss. parall.

47 *λίσσεσθαι] *λιτέσθαι* (vel *λιπέσθαι*) mss., *λιτέσθαι* grammatici quidam. Neque praesens *λιττοι* neque aor. II *ἐλιτόμην* poetae in usu est (cf. § 220), post *ἐμελλον* autem requiritur futurum (vid. § 107), quod legitur *K* 455. Simile vitium extat Hes. Theog. 478 (*ἤμελλε τεκέσθαι* mss., *τέξεσθαι* *ἐμελλε* correxit Fick). Futuro etiam post Patrocli preces letiferas locum esse docent *E* 205 d 107, 274 Soph. Ai. 926 etc.; vert. sic enim fata ferebant ut mortem sibi exoptaret.

49 *Πατρόκλειες* § 73] -*κλεις* mss.

50 *ἐμπάσσομαι*] in II. †, in Od. complu-

ribus locis (π. 422 cum acc.). || ἦν] εἴ Ar.

53 δὴ] τις Ar.

54 κράτει] *potentia*, non *fortitudine*.

57 ἐντειχέα] -*χεον* mss. pauca (metro invito); vid. *A* 129 *B* 113 alibi.

58 μ'] addidimus praesentibus Doederlein Axt, nisi quod illi post *χειρῶν* inserebant.

59] del. Bentley. || *μετανάστην*] sic Ar., *μετανάστιν* (*μεταναστεῖν* cod., correxerunt Lobeck Bekker) libri Massiliensis et Rhiani, ut ad *Briseida* referretur.

60 ἄρα πως ἦν] ἄρ' ἔεν πως? vid. § 302.

62 οὐ] μὴ Genev. (vid. *K* 330). || *ὅτε κεν] *ὅπῳ* ἂν mss., vid. § 326.

64] vid. ad vs. 134.

- εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργείου Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
- 70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύν, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια Φειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ ἐν παλάμφι 74 sq. cf. ω 111
- 75 μαίνεται ἐγγεῖη Δαναῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύναι
οὐδέ πω Ἀτρεΐδαο Φοπὸς ἑκλύνον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἄλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιφάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
- 80 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιοι
νῆας ἐνιπρόσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
πεῖθεο δ' ὧς κέ τ' ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θήω,
ὧς κέν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
- 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅταρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἄψ ἀποδάσσωσιν, ποτὶ δ' ἄγλαα δῶρα πόρωσι.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87 cf. Σ 14
δῶμῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς,

66 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || εἰ] ἢ male quidam olim. || ἀμφιβέβηκε] ἀμφιδέθη Naber, vid. Z 329 M 35, de nube tamen minus probabiliter; cf. etiam μ 74 Z 355 § 541.

67 νηυσὶν] *νηᾶς?

69 ἐπὶ... βέβηκε] *ingruit*, quae significatio non recurrit.

71 ἐναύλους] sic Ar. recte, coll. Φ 218 sqq. (ὄψαμοι dicuntur Ψ 420). Alii olim ἐπαύλους (cf. ψ 358)?

73 ἦπια Φειδείη] cf. A 361 E 326. Librum I ignorabat poeta cui haec debentur; vid. etiam A 609 N 115 II 85 sq.

74 *Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ -όεω -όεος mss.; cf. § 55. || *παλάμφι -μῃσι mss., vid. vs. 139 et ad E 594.

76 *Ἀτρεΐδαο Φοπὸς ἑκλύνον] -όεω ὁπὸς ἑκλύνον mss., cf. § 55. Simili ratione correximus

A 453. || Φοπὸς] ἔπος; male quaedam exemplaria commentariorum Aristarchi. Cf. X 451.

77 κεφαλῆς] vid. ad A 462.

78 περιφάγνυται] comp. †, cf. Hes. Scut. 279, 348. || ἀλαλητῶ] vid. ad B 149.

80 ἀμύνων] *ἄμυνον? melius enim in versu fine desinet sententia.

83 *κέ τ' (οἱ) τοι mss. Deesse nequit κε, non enim ὧς *ut* requiritur (ut B 363 Z 259 etc.) sed ὧς κε *quemadmodum*. Vitium peperit syllabae -οι elisio (cf. § 13).

84 ὧς κέν § 326] ὧς ἄν mss.

85 sq.] vid. ad vs. 73.

86 ἀποδάσσωσιν Bekker, cf. P 231 X 118 Ω 595] ἀπανάσσωσιν mss. (cf. B 629 δ 174 ο 254), quod verbum a contextu alienum.

87 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

88 δῶμῃ] δῶμῃ mss. complura.

- μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν' ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἑλίου ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰεγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς φιλέει Φεακάφεργος Ἀπόλλων·
 95 ἀλλὰ πάλιν τροπάεσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσι
 96 θήῃς, τοὺς δ' ἔειν πεδῖον κἀτα δηριάεσθαι.“
 101 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκ ἐτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι
 'δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες. δφεινήν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινή
 105 πῆλῃ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, 'βάλλετο δ' αἰεὶ
 κἀπ φάλαγ' εὔ ποιήθ'. ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνε
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κἀδ δέ Φοι ἰδρῶς

102 = O 727

109^a cf. O 10 [sq.
109^b sq.^a cf. λ 599

97 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 μήτε τις οὖν Τρῶων θάνατον φύγοι, ὅσοι ἔασι,
 μήτε τις Ἀργεῖων, νῶιν δ' ἐκδύμεν ὅλεθρον,
 100 ὅρῳ οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.

97 = B 371

100 cf. ν 388

89 sq. Zen. om. || Pro 93—96 Zen. *unum* versum habebat, vid. adnot. || 97—100 Zen.
 Ar. —

90 θήσεις] θείης Townl. (*κέ με θείης?)
 91 μηδ' ἐπαγαλλόμενος] comp. † (cf. ἐπα-
 γλαῖσμαι Σ 133), μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος; Zen.
 omittis vs. 89 sq.

92 ἡγεμονεύειν Ar. mss.] αἰπὺ διεσθαι Zen.;
 cf. O 71.

93] Zen. μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα (vel ἀπομου-
 νωθέντα) λάρῃ κορυθαῖολος; Ἐκτωρ, omittis
 vs. 94-96.

94 *φιλέει § 191] γε φιλεῖ mss.

95 τροπάεσθαι § 191 et 251] τροπάσασθαι,
 τρωπάσθαι, τρωπάσθαι mss. || ἐπεὶ § 226]
 ἐπὶν mss. Cf. vs. 453.

96 δ' ἔειν PKnight] δέ τ' (vel δ') εἶν mss.;
 cf. § 191. || δηριάεσθαι § 191] δηριάσθαι mss.

99 νῶιν] pro νῶι (sic L Eust.) turpe vi-
 tium, quod interpolatori imputandum vide-
 tur; vid. A 336 alibi. || ἐκδύμεν § 114]
 ἐκδόμεν Eust. H, ἐκδόμεν Herodianus et mss.
 pleraque, tanquam sit infinitivus.

100 κρήδεμνα] de urbis arcibus etiam
 ν 388 h. Cer. 151 h. V 2, item Hes. Scut.
 105; cf. κάρηνα B 117.

102-111] cf. Verg. Aen. IX 806-814.

103 'δάμνα] cf. § 195. || μιν] γὰρ Nauck.

104 δεινήν] sic Ar.?, δεινὴ mss. multa. ||
 φαινή] in versus fine suspicionem movet
 epitheton ornans substantivo quod sequen-
 tem versum aperit iungendum; vid. N 611
 Π 338. Lehrs Arist.² p. 450 sq. coniicit
 μένοντος αὐτ' ἀραρυῖα.

105 ἔχε] cf. Σ 495; χέε Nauck sine iusta
 causa. || βάλλετο] sic Ar., alii olim τύπτετο.

106 κἀπ] καὶ Ar. C² male. Cf. δ 72 σ 355 et
 l. a. δ 391. || φάλαγ'] †; bullas circa galeae
 verticem prominentes probabiliter interpre-
 tatus est Helbig Hom. Epos¹ p. 213 sqq.
 collatis verbis φάλας φαληρυῶν τετραφάληρος
 (vid. ad E 743 et ad N 799).

109 sq.] imitatur Verg. Aen. V 199 sq.

- 110 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πῃ εἶχε
ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῶ ἔσθῃρικτο. 110 cf. Ψ 688 sq.
- ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 112 = B 484
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστιάς
- 115 'πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθε,
ἀντικρυς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
'πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα. 118^b cf. N 530
'γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα — ῥίγησέν τε —
- 120 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδέ' ἔκειρε 120^b cf. O 467
Ζεὺς ὠψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην. 121^b = H 21
'χάζετο δ' ἐκ βελέων, τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νῆϊ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη 'κέχυτο φλόξ.
ὅς τῃν μὲν προμνήν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
- 125 μῆρῳ πληξάμενος Πατροκλέα προσέφειπε·
„ὄρσοο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο Φιωῆν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυνκτὰ πέλωνται. 128^b cf. Θ 299 = 489
δύσειο τέυχρα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“
- 130 ὣς ῥά το, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῶ. 130 cf. H 206
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 131-133 = Γ 330
καλὰς, ἀργυροίοισιν ἐπισφυροίοισ' ἀραρυίας· sqq.

110 πολὺς ἔρρεεν] ῥέειν ἄσπετος Macrob. Sat. VI 3 § 2.

111 κακὸν κακῶ ἔσθῃρικτο] cf. T 290 δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

114] vid. ad A 9. || δόρυ μείλινον] non congruit cum versu recentiore O 677, ubi Aiax versare dicitur contum navalem.

115 καυλόν] vid. ad N 216.

116 ἀντικρυς § 31] ἀντικρύ mss.

117 κόλον] † decurtatum (cf. libri Θ nomen). Cohærent verbum κολούω (r 370 Θ 211 λ 340) et recentiorum adi. κολοβός.

120 μῆδε' ἔκειρε] μῆδεα κείρε Ar., sic vel μῆδεα κείρει mss.

121 'βούλετο νίκην] βούλετ' ἀρήγειν D Vrat.

123 κατ' ἀσβέστη] sic Ar., alii olim κατὰ σβαστή aut κατασβεστή.

124 τῇν... προμνήν] τῆς... προμνήης; D¹ Vrat. ||

πῦρ ἄμφεπεν] idem legitur Σ 348 Θ 437.

125 Πατροκλέα § 73] -κλῆα mss.

126 Πατρόκλεες § 73] -κλεις mss. || ἱπποκέλευθε] vs. 584 et 839 redit vox, cuius syllaba finalis suspecta est, nam cum verbo κελεύω, non cum nomine κέλεις, cohaerere patet; Bentley ἱπποκλευστά, Nauck -λευστά.

127 δηϊόιο] cf. § 17. || Φιωῆν] ἐρωῆν liber Massiliensis et codd. complures.

128 ἔλωσι] ἔλῃσι Wecklein ad πῦρ referens, non recte tamen, ignis enim naves αἰεῖν nusquam dicitur apud Homerum, de Troianis vero frequenter hoc verbum usurpatur, vid. A 315 N 42 Ξ 365 O 476, 504, 720 Σ 260.

129] in marg. D et in Vrat. additur Μυρμιδόνων, ἦν ποῦ τι φῶς; Λανασοῖσι γέννηα (cf. vs. 39).

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135-138 = Γ 334
sqq.

χάλκεον. αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε
ἵππουριν δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.

139 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τὰ Φοι παλάμῃφιν ἀρήρει. 139 cf. Γ 338

145 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ξηξήνορα ἔτε μάλιστα,
πιστότατος δέ Φοι ἦσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.

τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῆς' ἐπετέσθην, 149 sq. cf. Γ 400

150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργῃ
βοσκομένην λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο.

140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, [sqq.
βριθὺ μέγα στιβαρόν τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν 141-144 = Γ 388
παλλέμεν', ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς, 141^a = Ε 746
Πηλιάδα μελιν, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χίρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσι.

140 Zen. —, 141—144 ne scripsit quidem (cf. vs. parall.)

133 στήθεσσιν] -σφιν? vid. ad M 401. ||
ἔδυνε] ἔθηκε Genev.

134 ἀστερόεντα] *coeli* alias est epitheton, Σ 370 autem aedium Vulcani. Significaturne thorax ornamentis stellarum figuram referentibus variegatus, an nihil nisi *splendidum* (cf. Z 295 o 108 Γ 381) intellegi voluit poeta? || ποδώκεος Αἰακίδαο] κακῶν βελέων ἀλεωρήν olim alii; quam lectionem imitatus esse videtur comicus in parodia Vesp. 615 (τόδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν), alibi certe in Homericis nihil eiusmodi legitur, longius enim distant M 57 O 533. Hac lectionis varietate confirmatur Bergkii opinio, armorum permutationem sero demum Iliadi esse invectam, recentioris igitur originis esse versus 40-43, 64, 140-144 (a Zenodoto damnatos), 793-804, 815, 846 P 186-214 Σ 83 sqq., hoc autem loco *sua ipsius arma* olim induisse Patroclum. Quid quod verba *ὅσσοι τεύχεα* vs. 129 aliter accipi vix possunt?

139 δοῦρα PKnight] δοῦρε mss.; vid. ad 495.

140-144] vid. ad vs. 134.

142 παλλέμεν' § 125] πάλλειν mss.

143 τάμε] πόρε mss. multa, Ar. utrumque; cf. vs. parall.

144 ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇ; Ar. non recte, vid. § 57.

145-154] hos (et plura igitur in libri exitu) delet Bergk; currum enim Patroelo inutilem fore; equum funalem (cf. Θ 87 δ 590) ab aevo heroico alienum esse; bigis autem immortalibus tertium equum addere mortalem, id vix esse sani hominis.

145 ζευγνύμεν' notetur ὁ, cf. § 125 et 195.

147 ἦσκε] ἔσκε mss.

149 πνοιῆς' ἐπετέσθην] -ῆσι περ. mss.

150 ἔτεκε] τέκετο Eust. || ἄρπυια] numinis quoddam genus sub equi imagine latentis (cf. βοσκομένη vs. 151), in Odyssea vero (α 241 § 371 v 77) *procellas* indicat. || Ποδάργῃ] ποδάργος Zen., Timogenes apud Apoll. lex. ποδάργῃ, pro adiectivo non recte habentes; vid. Γ 400 et ad Α 99. De re cf. Γ 223 Verg. Georg. III 273 sqq.

151 Ὀκεανοῖο] l. a. Ἠριδανότο, quod nomen apud Homerum non redit sed legitur Hes. Theog. 338.

- ἐν δὲ παρηγορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
τόν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος ὄρωρξεν Ἀχιλλεύς
πάντη ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὥς 156^b-158 cf. A 473
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή, — sqq.
οἳ τ' ἔλαφον κερὰν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήια αἵματι φοινά· 159 cf. χ 401^b sq.^a
- 160 καὶ τ' ἀγελήδον ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσησι Φαραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευνόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ· —
τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
- 165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165 = P 388
ῥωόντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. 167 cf. B 554
- πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαῖ, ἦσιν Ἀχιλλεύς
εἰς Τροίην ἡγεῖτο Αἰὶ φίλος· ἐν δὲ Φεκάστη
- 170 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεῖ,
σημαίνειν αὐτοὺς δὲ μέγα κρατέων ἐφάνασσε.
τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρης,
υἱὸς Σπερχαιοῖο, διπετέος ποταμοῖο
- 175 ὃν ἔτεκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,

152 παρηγορήσιν] vid. ad Θ 87.

153 ἤγαγ' Nauck ἤρετ'.

156 πάντη] πάντη Zen., πάντας mss.

159 παρήια ... φοινά LaRoche] παρήιον ...
φοινόν mss. || φοινά] vid. ad M 202.

160 ἀγελήδον] †. || ἀπὸ] ἐπὶ Naber cum Vrat.

161 λάψοντες] λάμπαντες Zen. Verbum j.

162 ἄκρον] nempе ὕδωρ. Canes luposque
sic bibere notum est, itaque in bibentium
descriptione aptissime id potuit commemo-
rari; ab hoc tamen loco tale quid alienum
videtur, non enim ut superficiem aquae lingua
stringant sed ut sitim restinguant caterva-
tim festinant lupi. || φόνον αἵματος] insolite
dictum; φόνος = cruor legitur etiam K 298
Ω 610 χ 376.

163 περιστένεται] compositi medium † (act.

= circa resonat h. XVIII 21); cf. K 16 etc.
Φ 220 ι 219, 445. Parum apte ultima sunt
addita: *oppletus autem est eorum venter.*

167 ἀσπιδιώτας] cf. B 554.

168-197] postea esse insertos, fortasse
vs. 168-211, satis appareat; de Phoenice
(vs. 196) vid. ad I 182.

168 πενήκοντ'] cf. B 685.

169 δέ] δ' ἄρ' mss. nonnulla.

170 πενήκοντ'] cf. B 510, 719.

172 ἐφάνασσε] ἤασσε mss.

174] quod in schol. A ad Φ 2 assertur
υἱὸς Σπερχαιοῖο ὃν ἀθανάτος τέκετο Ζεὺς non
est huius loci l. a., sed e schol. V corrigen-
dum est υἱὸς Πειριθόοιο, citatur enim B 741.

175 ὃν] sic Aristoph. Ar., τὸν mss. com-
plura. || Πολυδώρη] Κλεοδώρη Zen.

- Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνή θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρω, Περιήρεος υἱί,
 ὅς F' ἀναφανδὸν ὕπνιε, πορῶν ἀπερείσια Φέδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Ἐυδωρος ἀρήμιος ἡγεμόνευε,
 180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλῇ Πολυμήλῃ,
 Φύλαντος θυγάτηρ. τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσι Φιδῶν μετὰ μελπομένησι
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδενῆς·
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
 185 Ἑρμείας ἀκακῆτα, ἴππερον δέ Φοι ἀγλαὸν νῖδον
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογαστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φάοςδε καὶ ἡέλλοι' ἔφιδ' ἀνγὰς,
 τὴν μὲν Ἑχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 190 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ ἴππερον μυρία Φέδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας ἐν ἔτρεφεν ἡδ' ἀτίταλλε,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἔφδον νῖδον ἐόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήμιος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὅς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι
 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.

181-183 cf. h. Ven.
117 sq.

183^b cf. Y 70 h.
Ven. 16

184^b cf. B 515

185^a cf. ω 10

186 cf. γ 112 δ 202

187^b = T 103 h. Ap.

97, 115 cf. A 270

188^a cf. T 118

190^a cf. ο 238 [282

190^b = X 472 λ

191^b cf. Ξ 202 τ
354

183 Ar. —

176^b] imitatur Verg. Aen. VII 661: *mixta deo mulier*. Contrarium legitur B 821.

177 ἐπὶ κλησιν] alias dicitur de *cognominibus* (H 138 Σ 487 X 29, 506 h, Ap. 386). || υἱί] sic Herodianus, υἱεῖ vel υἱῶ olim alii; cf. § 78 et ad Φ 34.

178 *F] ὁ mss. || ἀπερείσια Φέδνα] ἀπερείσι' ἔφδνα Barnes, quae forma etiam ceteris locis (II 190 X 472 λ 117, 282 ν 378 τ 529) potest substitui. Cf. § 43.

180 παρθένιος, τὸν] *ex innupta natus, quem, sic Ar.; alii παρθένιος τὸν ἔτικτε quem innupta peperit*; vid. Lehrs Ar.² p. 132.

183 χρυσηλακάτου] recte interpretari videtur Hesychius καλλιτόξου, licet ἡλακάτη significet *colum vel fusum*; cf. δ 135. Epitheton reddit γ 70 δ 122 h: Ven. 16, 118. Conferri potest ἄτρακτος (*fusus*) de sagitta adhibitum

in dicto Dorico apud Thuc. IV 40 et apud tragicos.

185 ἴππερον... Φοι] *procreavit ex ea*; locutio non redit.

188 πρὸ φάοςδε] πρὸ φάωσδε Zen., φάως δὲ (i. e. φάωσδε) Aristoph. Ar. A, sed *in thesi* syllaba φα- produci non potuit. Cf. T 118. || ἡέλλοι' § 59] -λίτου mss. || ἔφιδ'] ἴδεν mss.

189 Ἑχεκλῆος § 73] -κλῆος mss.

190 Φέδνα] vid. ad vs. 178.

191 δ' ὁ] δὲ? || ἐν ἔτρεφεν] hiatus notabilis (cf. B 253 Ξ 162 Ω 269); locis similis Ξ 202 τ 354 est ἐν ἔτρεφεν.

194 Μαιμαλίδης] Nauck Μαιναλίδης probabiliter.

196 γέρον ἱππηλάτα] l. a. γερῆνιος ἱππότα, vid. ad B 336.

197 Ἀλκιμέδων] vid. ad T 392.

- αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 'στῆσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 199^b = A 25
- 200 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ὡς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλέετε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠτιάεσθε Φέκαστος·
 ,σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀφένοντας ἐταίρους·
- 205 Φοίκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισι 205^a = B 236
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ· 206 cf. I 436
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφονται
 φυλόπιδος Φέργον μεγάλης, τοῦ πρὶν περ ἔρασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“
- 210 ὥς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμόν τε Φεκᾶστων· 210 = E 470
 μᾶλλον δὲ στίχες ἦρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκνινούσι λίθοισι
 δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων, 213 = F 713
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. 214 cf. τ 32
- 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνὴρ· 215-217 = N 131
 'ψαῦον δ' ἐππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι sqq.
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε 'θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀντομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,

201 ἀπειλέετε § 191] -λεῖτε mss.

202 ὑπὸ] *per*, sensu temporali; praepositio insolite adhibita; cf. X 102. || μ' ἠτιάεσθε § 191] μ' ἠτιάσθε mss., μῆτιάσθε Zen.

203 χόλῳ] proprio *fellis* sensu χόλος hoc uno loco apud Homerum, sed aliis poetis usitatum (Att. χολή). — Locum imitatur Theocrit. III 16.

207 ταῦτά μ'] sic Ar., ταῦθ' ἅμ' Hermias Syr. H. || μ'(οι)] vid. § 13. An μ'(ε) voluit poeta? vid. I 59 M 60. Wunder ταῦτά μοι ἀγορεύει § 191] θάμ' ἐβάζετε] θάμὰ βάζετε Ar.

207 sq. πέφονται... τοῦ πρὶν περ ἔρασθε] Verg. Aen. X 279 sic vertit: *quod votis optastis, adest*. || πέφονται... Φέργον] cf. A 734 M 416.

208 *Φέργον μεγάλης, τοῦ] μέγα ἔργον, ἔης τὸ mss.; nihili forma ἔης ne ultima quidem aetatis poetis est tribuenda. PKnight (metro invito) οὐ τὸ πρὶν γ' ἐράεσθε, Nauck οὐ πρὶν γ' ἡγάσασθε (cf. B 325 α 70), Christ οὐ

πρόσθεν γ' ἐράσασθε. || *περ ἔρασθε] γ' ἐράσασθε mss.; cf. ε 119 π 203 et § 191. De particulis *πρὶν περ* vid. E 135 Θ 452.

209 ἔνθα] spectat ad νῦν (vs. 207). Vert. *quae cum ita sint*.

210 Θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν mss.

211 ἦρθεν] ἄρθεν mss., Ar. ἄρθεν (ut ἄρσαντες; A 136) minus recte, ad ἄραρσκειν enim (§ 285) est referendum.

214 ἄραρον] intransitive aoristus nonnisi h. l. et δ 777 adhibitus est, malis autem transitive; cf. vs. 212. Bentley κόρυθὰς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοίσσας, vid. τ 32.

215 κόρυθ' l. a. in schol. V] κόρυν mss., vid. N 131 et § 66.

216 'ψαῦον] vid. ad N 132.

218 'θωρήσσοντο] -σεσθον A (ut N 301). Vid. § 115.

219 sq. ἓνα — πολεμιζέμεν'] sensum mire distortuens Verg. Aen. IX 182 vertit: *his amor unus erat pariterque in arma ruebant*.

220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

ἄβῃ ῥ' ἔμεν' εἰς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέοιγε
καλῆς δαιδαλέης, τὴν Φοι θέτις ἀργυρόπεζα
ἄβῃ ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐν πλήσασα χιτώνων
χλαινάνων τ' ἀνεμοσκεπέων Φούλων τε ταπήτων.

225 ἐνθα δέ Φοι δέπας ἤσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν ἴνυσεν ἀπ' αὐτοῖ' αἴθοπα φοῖνον,
οὔτε τερ' σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρωτόν, ἔπειτα δ' ἐνὶ ψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσι,

230 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα φοῖνον.

ἡῦχετ' ἔπειτα μέσῳ στάς ἔρκει, λείβε δὲ φοῖνον 231 sq.* = Ω 306
οὐρανὸν εἰδανιδῶν — Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον — sq.

„Ζεῦ Φάνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχεμέρου, — ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ

235 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαιμαιεῦναι, —

220 πολεμιζέμεν] -ζειν Ambr. Z Vrat.

221 ἀνέοιγε] ἀνέωγε mss.; sed etiam di-
phthongus -oi- novicia est: *ἀνόιζε? vid. § 241.

223 ἄβῃ δ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι] ἰόντι
Zen. Aristoph.

224 ἀνεμοσκεπέων] †, cf. σκέπας ε 413 etc.,
σκεπάω ν 99, et vid. § 529.

225 ἤσκε] ἔσκε mss. || οὐδέ] οὔτε Ambr. C.

226 αὐτοῖ' § 59] αὐτοῦ mss.

227 θεῶν] θεῶν D. || ὅτι μὴ Ar.] ὅτε μὴ
mss. nonnulla; quibus particulis poeta non
utitur elliptice, sed constanter addito opta-
tivo, N 319 Ξ 248 π 197 ψ 185. Locutio
ὅτι μὴ apud poetam non reddit.

228 τῷ sic Ar., τόν mss. pauca. || θεείῳ
sulfur ad lustrandum etiam χ 481 ψ 50
adhibetur.

229 δ' ἐνὶ ψ' δ' ἐνὶ ψ' Syr.

230 ἀφύσσατο] ἀφύσσετο Vrat. De aoristi
forma cf. § 224 et vid. η 286 ε 165.

231 ἔπειτα μέσῳ στάς Turnebus] ἔπειτα
ἀνστάς μέσῳ Syr. (item Bentley), ἔπειτα στάς
μέσῳ mss. cett. metro ingrato. || μέσῳ... ἔρκει]
Iovis ἑρκείου ara, in media aula posita, quae
etiam Ω 306 est intellegenda, nominatim
indicatur χ 335, 379, aliunde autem est
notissima (cf. Soph. Antig. 1301, Plat. Rep.
323 c, Pausan. II 24 § 5 VIII 46 § 2 etc.),

nec non reperta est in rudibus antiquis-
simarum regiarum quae Tirynthe et Athenis
sunt effossae.

232 εἰδανιδῶν] comp. nonnisi Ω 307 re-
dit, neglectum autem est F. Bentley εἰσο-
ρώων (-ῶων § 191) vix probabiliter. || τερπι-
κέρανον] cf. § 251.

233 Δωδωναίε] Steph. Byz. s. v. Δωδώνη
et schol. V referunt Zenodotum scripsisse
Φηγωναίε, alios Βωδωναίε (a Thessaliae urbe
Bodone derivantes); praeterea in schol. com-
memoratur lectio insulsa ἀναδωδωναίε (παρὰ
τὴν ἀνάδοσιν τῶν ἀγαθῶν!), quacum cf. l. a.
ἐνδονέοντα N 363. || Πελασγικέ] l. a. -αργικέ,
-αστικέ. — Dodonamne in regione quae post-
ea Thessalia dicta est poeta collocavit? ||
τηλόθι] αἰθέρι Nauck, vix ex mente poetae.

234 Δωδώνης] cf. § 327. || δυσχεμέρου] cf.
B 750; πολυπίδακος; Zen. || Σελλοῖ] l. a. σ'
Ἑλλοῖ, quam Pindarus secutus est (sec. schol.
et Strab. VII p. 328), ab Ar. repudiata.
Σελλοῖ legitur apud Sophoclem Trach. 1167.
Cf. § 45 et fluminis nomen Σελλήεις B 659 etc.

235 ὑποφῆται ἀνιπτόποδες] utrumque †. ||
χαιμαιεῦναι] cf. § 17; imitantur Soph. Trach.
1166 Call. h. Del. 286. Non squalor (cf.
x 243 § 15) indicatur sed vitae austeritas,
nec aliter accepit Eurip. fr. 368.

- ἤμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν Φέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο, 236 cf. A 453
 'τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν, 237 sq. = A 454
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηνον ἐφέλδωρ. sq.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι, 239 cf. T 42
 240 ἄλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
 μάρνασθαι τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύφοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ 242^b sq. cf. O 110
 Φείσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίσθηται πολεμίζειν sq.
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ Φοι τότε χεῖρες ἅπτοι
 245 μαλινονθ', ὀππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλων Ἀρηος. 245^b = H 147
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχιμάχοισ' ἐτάροισι.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς. 249 = Ω 314 v
 250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε 102
 νηῶν μὲν Φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 'δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι. 252^b = Y 212
 ἦ τοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξαμένος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 255 'στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ
 εἰσφιδέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν. 256 cf. A 65
 οὐ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 259 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσι Φεφοικότες ἐξεχέοντο,

260 ἐνοδίοισ', οὓς παῖδες ἱριδμαίνωσι Φέθοντες,
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ Φοικί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι' ξυὼν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθείσι.

237 Zen. om., Aristoph. Ar. — || 261 Aristoph. Ar. —

243 Φείσεται] futurum suspectum, item O 111; vid. ad δ 163. || ἐπίσθηται] ἐπιστάται Zen., ἐπιστάται mss. complura. Scribi posset ἐπιστάται (cf. § 122), nisi ipse subiunctivae suspicionem moveret (vid. O 111); Nauck ἐπιστάμενος; (cf. B 611).

247 ἵκοιτο] ἰκίσθω Syr.

248] del. Bergk; vid. ad vs. 134. || ξὺν πᾶσι] sic Herodianus, una voce mss. pauca. || ἀγχιμάχοισ'] ἀγχεμάχοις mss. pleraque. Vid. ad N 5.

249-252] imitatur Verg. Aen. XI 794-798.

251 μὲν Φοι] μὲντοι C.

252 σάον l. a. apud Did.] σόον mss.; cf. § 62. || ἀπονέεσθαι] de ἄ- vid. § 21.

254 ἀπέθηκ'] l. a. ἐπέθηκ' ab Ar. iure reiecta.

256 εἰσφιδέμεν § 126] εἰσιδέειν mss. || φύλοπιν] φυλόπιδ' ? cf. § 66.

259 sqq.] similis est comparatio M 167 sqq.

260 ἐνοδίοισ' § 21] εἰνοδίοις mss.; adi. †. || ἱριδμαίνωσι] -ουσι Harl. Eust.; verbum †, cf. ψ 792. || Φέθοντες] vid. ad I 540.

261] abundare vidit Ar.; sed non minus molesti sunt vs. 260 et 262, quos delevit

- 263 τοὺς εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ Ἀφίκων, οὐ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
- 265 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει Φοῖσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρει. 267^b = A 500
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
„Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδ᾽ Ἀχιλλῆος,
270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270 = Z 112
ὥς κεν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος 271^b sq. = P 164
Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντες, sq.
γνώῃ δ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 273 sq. = A 411
Γῆν ἀάτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐ τι ἔτισε.“ sq.
- 275 ὥς Φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 275 = E 470
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀΦολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον ἰκονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. 277 = B 334
Τρῶες δ' ὥς ἐΐδιοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας, 279 cf. N 331
- 280 πᾶσιν ὁρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280^a = E 29
Φελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα 281^b = O 474
μυριθμὸν μὲν ἀπορροῦμαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
'πάπτηνεν δὲ Φέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὕλεθρον. 283 = E 507
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
- 285 ἀντικρὺ κατὰ μέσسون; ὅθι πλειστοὶ ἰκλονέοντο, 285^b = E 8
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ ῥάλε Πυράρχμην, ὅς Παίονας ἱπποκορυστάς

272 del. Seleucus.

Nitzsch. Duas recensiones permixtas esse vidit Friedlaender; a viatore vespas casu excitari finxit poeta, a pueris per lusum lacessi interpolator. || κερτομέοντες non lacessendi sed irridendi vim huic verbo a poeta alias tribui (η 17 etc.) observavit Ar. ||

263 τοὺς Syr.¹ τοὺς δ' mss. cett. || ἄν-θρωπος alteri substantivo nonnisi h. l. et v 123 additur (ἀνὴρ vero passim).

264 sq. οἱ... πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει] de constructione vid. ad I 211.

269 Πηληϊάδ᾽ § 55] -δεω mss.

271 κεν § 326] ἄν mss. || ὅς] ὡς Cauer.

272 ἀγχίμαχοι Vrat.] ἀγχέμαχοι mss. cett. Vid. ad N 5.

273 *γνώῃ δ' § 122] γνώ δὲ καὶ mss.

274 ἀάτην] ἄτην mss. || *οὐ τι] οὐδὲν mss.; cf. § 100.

275 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

279 μαρμαίροντας] δαιδαλίοισι (e versu parallelo) Duentzer, fortasse recte; an *μαρμαίρουσι? alibi certe (uno N 801 excepto) non homines sed arma dicuntur μαρμαίρειν. Satis tamen locutio σὺν ἔντεσι μαρμαίρειν videtur defendi aliis locis Homericis, vid. E 220 O 530 N 719 II 156 etc.

281 Φελπόμενοι] sic Ar., -ναι Zen.; cf. A 251.

- ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος· 288^b = B 849
τὸν ῥάλλε δεξιὸν ὤμων, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι 289^b sq.^a = A 522
290 κάππεσεν οἰμῳάσας, ἔταροι δέ μιν ἀμφ' ἐφόβηθεν sq.
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ὥρσεν ἅπασι
ἡγεμόνα κτείνας, ὅς ἀριστεύσκε μάχεσθαι. 292 cf. A 746
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς ἔλπετ' αὐτόθι, τοι δ' ἐφόβηθεν
295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο.
297 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὕψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοι
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηνερέτα Ζεὺς,
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄρροι 299 sq. = Θ 557
300 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθὴρ, sq.
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ 301^b cf. Σ 13
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ ῥίγνεντ' ἐρωή. 302^b = P 761
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἄρηι φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπαδὴν ἐφέβοντο μελαινῶν ἀπὸ νηῶν,
305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπέφεικον ἀνάγκη.
- ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης 306 = O 328
ἡγεμόνων, πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος νῆος.
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου ῥάλλε μηρὸν
ἔρχεῖ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 309^b = N 388
310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήμιος οὔτα Θόαντα
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, ἔλυσεν δὲ γυνῆα. 312 = 400

296 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἄλιστα; ἐτύχθη.

296 = M 471

290 ἀμφ' ἐφόβηθεν H] ἀμφὶ φόβηθεν Ar.,
ἀμφυρόβηθεν aut ἀμφοιβ. mss. cett. (comp. †).

291] versus immodulator. || *ὥρσεν] ἤκειν
mss.; vid. ad O 327.

293 αἰθόμενον] l. a. ἀκάματον.

294 ἡμιδαῆς] †.

295 ἐπέχυντο] vid. ad O 654.

296] del. Bekker.

298 στεροπηνερέτα] †. Aptum sensum vix
praebet vox (cf. Lehrs Arist.² p. 456) pro-
pter ipsam formam (στερ. pro ἄστερ.) sus-
pecta; vid. ad A 184. PKnight probabiliter
Ζεὺς ἄστεροπηνεῖς coll. A 609.

300 νάπαι... ὑπερράγῃ] vid. ad Θ 558.

301 δήιον] cf. § 17.

302 ἐρωή] *requies*, item versu parall.; alias
(I⁷ 62 A 542 etc.) significat *impetum*; duas
igitur homonymas esse voces apparet; vid.
ad A 303.

304 προτροπαδὴν] †. || ἐφέβοντο H Vrat.]
φοβέοντο mss. cett.

305 ὑπέφεικον] ὑπόεικον mss.

307] sic interpunxit Nicanor, cf. δ 219 sqq.;
alii post ἡγεμόνων clauderant sententiam. —
Vox ἡγεμόνων pendet ab ἀνὴρ (cf. vs. 351).

309 ἐρχεῖ] cf. § 15.

310 ἐγχος] ἐντὸς Naber coll. P 211. ||
γαίῃ] -ης; mss. complura.

- Φυλειδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάριστος
 315 μυνὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε. 316^b = A 461
- Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὕτως Ἀτύνμιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπαρῆς δὲ δι' ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' ἀντοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιῳ χολωθεῖς,
 στᾶς πρόσθεν νέκνους· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν γ' οὐτάσαι — οὐδ' ἀφάμαρτε —
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 'δρῦψ' ἀπὸ μυνῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρως ἄραξε.
 325 'δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε. 325 = O 578
 ὥς τὼ μὲν διοιῶσι κασιγνήτοισι θαμέντε
 'βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντιστᾶι Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 'θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισι.
 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀιλεΐδης ἐπορούσας
 ζῶν ἐλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ Φοῖ αὖθι
 'λῦσε μένος, πλήξας ξίφε' αὐχένα κωπήεντι. 332^b cf. Y 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 333 sq. = Y 476
 335 Πηνέλεος δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἡμβοτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν 338 sq. cf. Γ 361
 338 cf. N 614 [sq.]

313 ἐφορμηθέντα] ὕφ. Aristoph.

314 ὀρεξάμενος] cum acc. *percutiendi* sensu (praecedente verbo φθάνω) etiam Π 322 Y 805.

315 μυνῶν] μυῶν mss. pauca; vox redivs.
 324. || αἰχμῇ] ἀκμῇ Harl., l. a. Lips. ὀρμῇ.

317 Νεστορίδαι...δ μὲν] desideratur δ δέ, pro quo vs. 321 legitur Θρασυμήδης; cum tota constructione cf. N 584 sq.

319 αὐτοσχεδᾶ] alias -δόν.

322 ὀρεξάμενος] sc. ὦμον; cf. vs. 314. ||
 πρὶν γ' § 18] πρὶν mss.

324 μυνῶνων] μυῶνων mss. nonnulla; cf. vs. 315.

327 'βήτην εἰς ἔρεβος] insolite dictum, unum conferri potest *ῥιμένων* *ἔρεβοςδε* v 356.

328 ἀκοντιστᾶι] vox nonnisi σ 262 redivs. (*ἀκοντίζειν* saepius, *ἀκοντιστὴς* Y 622).

329 ἀμαιμακέτην] cf. Z 179.

330 Ὀιλεΐδης Nauck] Ὀιλιᾶδης mss.; vid. ad M 365.

332 ξίφε' § 71] ξίφει mss.

333 ὑπεθερμάνθη] comp. vs. par. redivs.

335 Πηνέλεος] -ω; mss.; vid. § 62 et ad B 494. || συνέδραμον] comp. nonnisi vs. 337 redivs; cf. *συνθεύσεται* v 245.

337 συνέδραμον] vid. ad vs. 335.

338 καυλὸν] καλὸν mss. multa (vid. ad II 104); καυλός; h. l. dicitur pars gladii quae capulo est inserta, alibi cuspidis extremitas quae immittitur hastili (vid. N 162).

- φάσχανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὐατος αὐχέν' ἔθινε 339 cf. σ 96
- 340 Πηνέλεος, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340 cf. Φ 117^b sq.^a
δέρμα, παρήρηθη δὲ κάρη. ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
- Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κίχεις ποσὶ καρπαλίμοισι
'νύξ' ἵππων ἀποβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον 343 sq.^a = E 46 sq.
ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν 'κέρχ' ἀγλὺς. 344^b = E 696
- 345 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεὶ χαλκῷ
'νύξε· τὸ δ' ἄντικρυς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρρησε 346 cf. N 652 x 162
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, 'κείασσε δ' ἄρ' ὅστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ Φοι ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμῷ· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ρῖνας
350 'πρῆσε χανῶν, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. 350^b = δ 180
οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα Φέκαστος.
ὥς δὲ λύκοι Φάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἶ' τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένος ἀφραδίῃφι διέτμαγεν, οἷ δὲ Φιδόντες
355 αἰψα διαρπάξουσιν ἀνάκλιδα θυμὸν ἐχούσας,
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον, οἷ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου 'μνήσαντο, 'λάθοντο δὲ Θούριδος ἀλκῆς. 357^b = O 322
- Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
'Ψίετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ Φιδριήν πολέμοιο, 359^a = N 585
360 ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένους εὐρέας ὦμους, 360^b = h. Merc. 217
'σκέπτει' οἰστῶν τε ῥοῦζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἧ μὲν δὴ 'γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκην, 362^b = H 26

339 αὐχέν' ἔθινε] αὐχένα θείνε mss.
340 Πηνέλεος] -ω; mss.; vid. § 62 et ad B 494.
341 παρήρηθη] comp. †, cf. παρήρορος H 156 etc.
342 ἀποβησόμενον Naber] επιβ. mss.; vid. ad E 46.
345 Ἐρύμαντα] l. a. Ὀρύμαντα.
346 ἄντικρυς § 31] ἀντικρύ mss. || ἐξεπέρρησε] εἰσπε. Genov.
347 'κείασσε] κείασσε Lips. (vid. ad E 88).
348 ἐκ] ἐν Genov.
349 ὀφθαλμῷ CSittl] -μοί mss.; vid. ad π 15.
350 'πρῆσε] verbum sensu (sanguinem) evomendi usurpatum †.

351 ἄνδρα Φέκαστος] l. a. ἄνδρα; ἀρίστους.
352 sq. ὥς... λύκοι... σίνται] cf. Verg. Aen. II 355 sq. lupi ceu | raptores.
353 αἰρεύμενοι] vid. § 7 et 191. || αἶ'] οἶ l. a. ab Ar. reiecta; quam veram ratus Fick delet verba ἢ ἐρίφοισι — αἰρεύμενοι. Femininum post μήλα usurpatum (quasi antecederet διες) potest conferri cum E 140.
354 ἀφραδίῃφι] -ησι mss. || διέτμαγεν] sic Ar., -γον mss. pauca.
355 διαρπάξουσιν] †.
357 δυσκελάδου] †.
358 δ' δ] δε? cf. I 169 A 563 etc.
359 *Φιδριήν] ἰδριήν mss.
361 'σκέπτει'] verbum nonnisi P 652 μ 247 h. Merc. 360, 415 h. Cer. 246 redit.

- ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνέμιμνε, 'σάου δ' ἐρίηρας ἐταίρους.
 ὧς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
 365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365^a = h. Cer. 70
 ὧς τῶν ἐκ νηῶν γένετο Φιφαγή τε φόβος τε, 366 cf. A 456
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι 366^b = M 144
 ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, 'λεῖπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκὸν, οὓς ἀφείοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
 370 πολλῶν δ' ἐν τάφρῳ Φερυσάρματα ὠκέες ἵπποι
 Φάξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ ἴλπον ἄρμα Φανάκτων. 371^a = Z 40
 Πάτροκλος δ' ἔπειτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων, 372^b = A 165
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οὐ δὲ Φιφαγὴν τε φόβῳ τε
 πᾶσας 'πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' ἑτάρεσσιν ὕψι δ' ἔλλα
 375 'σκήδοναθ' ὑπὸ νεφέων, 'τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἄπορρον προτὶ Φάστῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 376 cf. A 803
 Πάτροκλος δ' ἥ' πλεῖστον ὀρινόμενον 'ΐδε λαὸν, 376^a = M 74
 τῇ δ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀρέων, δίφροι δ' ἀνεκνυβαλίσσον.
 380 ἄντικρυς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
 382 πρόσσω Φιέμενον ἐπὶ δ' Ἐκτορι 'κέκλετο θυμὸς,
 'ΐετο γὰρ βαλέμεν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι. 383 = 866
 ὧς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινῇ βέβριθε χθὼν

381 ἄμβροτοι, οὓς Πηλεὶ θεοὶ 'δόσαν ἡγλαὰ δῶρα,

381 = 867

381^b = Σ 84 Ω 534

363 σάου Cobet] σάω mss.; cf. Φ 238
 v. 230 q 595 et § 195.

364-371] versus incommodos del. Leaf,
 vs. 367-371 damnaverat Naber, vs. 370 sq.
 Heyne.

365 αἰθέρος ἐκ δίης] verba obscura, vix
 sana. Si recte Spitzner ἐκ interpretatus est
 ποσὶ, αἰθρῇ; videtur legendum; vid. Naber
 ad P 371. Lehrs Arist.² p. 169 tentavit
 ἔρχεται αἰγλήεντος | αἰγίδος ἐκ δίης coll. A 167.
 Locutio redit τ 540 et l. parall. || ἐκ δίης]
 εὐδίης Par. 2766. || λαίλαπα] l. a. λαίλαπι
 in Ar. commentariis.

369 ἔρυκε] ἔρυγε Syr.

370 *πολλῶν] πολλοὶ mss., quod cum Φά-
 ξαντε (et ἄρμα) iungi nequit; cf. § 52.

371 ἄρμα Bentley] ἄρματ' mss. || Φανάκ-
 των] fortasse potest ferri, quoniam δινὶ sin-
 gulis curribus vehuntur heroes; cf. vs. 507.

372 σφεδανόν] cf. A 165.

374 ἔλλα Barnes] ἀέλλη mss.; nominativus
 apud Homerum †, sed brevem esse sylla-
 bam finalem aliunde constat; cf. Θύελλα.

375 ὑπὸ] ὑπαί mss.; cf. O 171.

376^b] l. a. ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν (= M 74).

379 ἀνεκνυβαλίσσον] ἀνακ. Ar. Syr. A. Ver-
 bum †; conferendum videtur κύμβαχος (E
 586 O 536), non κύμβαλον. Apud Hesychium
 et Eustathium utraque invenitur interpre-
 tatio, ἀνεκνυβαλίσσον autem legendum et
 fortasse olim a quibusdam lectum esse
 probabiliter statuerunt Heyne et Valckenaer
 (ad Eur. Phoen. 1158). Nolumus tamen
 quidquam mutare, quoniam ipsius vocis
 κύμβαχος incerta est origo.

380 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὸς mss.

381] om. mss. pleraque.

383 βαλέμεν § 126] βαλέειν mss.

384 κελαινῇ Spitzner] κελαινῇ mss.; cf.
 A 747 M 375 r 51.

- 385 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 386 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ, 386^b = ε 147 cf.
 389 τοῦ δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, 389^b = ε 207 ^τ 83
 390 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 εἰς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσai
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε Φέρῳ ἀνθρώπων
 ὧς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλ' ἐστενάχοντο θέουσαι.
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔφερε παλιμπετῆς, οὐδὲ πόλῃος
 εἶαε Φιεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγνῇ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τέλῃος ὑψηλοῖο 397^b = φ 540
 ἥκτινε μεταΐσσω, πολέων δ' ἀπεινύντο ποινῇ.
 ἐνθ' ἧ τοι Πρόνοον προῶτον ἔβαλε δουρὶ φαιινῶ,
 400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, ἄλῃσε δὲ γυνῖα 400 = 312
 ἑδούπησεν δὲ πεσών. ὃ δὲ Θέστορα, Εἴνοπος νιδόν,
 δευτέρων ὀρμηθεῖς· ὃ μὲν εὖ ξεστῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο Φαλεις, ἐκ γὰρ ἑπλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία Φ' ἠέχθησαν· ὃ δ' ἔγχεϊ ἑνύξε παραστάς
 405 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῶν ἑπείρεν ὀδόντων,
 εἶλε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς

387 αἱ βίη ἐν ἀγορῇ σχολιάς κρήνῃσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσει, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες,

387 sq. cf. Hes. Op. 221 sqq.

388^b = Hes. Op. 251

385 ἡματ' ὀπωρινῶ] ἡματι χειμερίῳ L (cf. M 279).

386 ῥ' A Eust.] τ' mss. multa, alia om., idque probat LaRoche coll. Z 306 K 536 A 171 N 633.

387 sq.] del. Nitzsch, simul vs. 386 damnans.

387 ἐν § 315] ἐν mss. || σχολιάς] adi. †.

388 ὅπιν] ὅπιδ' ? cf. § 66. In Iliade vox non redit.

389 sq.] imitatur Verg. Georg. I 328 sq.

389 *τοῦ] τῶν mss.

390 κλιτῦς] loca editiora an moles? Redit vox ε 470.

391] imitatur Verg. Georg. IV 373 in mare purpureum violentior effluit amnis.

392 ἐπὶ κάρ] cf. § 82.

393 Τρώϊαι] Τρώων D; de sono ὦ vid.

§ 17. || μεγάλ' ἐστενάχοντο] -λα στ. mss.

394 πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας] π. ἀπέκερσε φ. Z Cant., quod placet; π. ἐπέκερσε φ. D

Townl. Lips. Vrat., πρῶταις ἐνέκερσε (leg. *κυρσε? cf. N 145) φάλαγγι Syr.

395 παλιμπετῆς] redit ε 27.

396 εἶαε § 191] εἶα mss.

397 ποταμοῦ] Simoisne an Scamander intellegendus sit ambigitur. || τείχοις] Troiae? Quod nisi sumimus, delendus est versus auctore Koechlyo.

399 δουρὶ φαιινῶ] l. a. ποιμένα λαῶν.

402 ὃ μὲν εὖ] ὅς ἐν Nauck.

404 *Φ'(οι)] addidimus; vHerwerden ἡνί' ἀπηέχθησαν, sed incommoda videtur praepositio.

405 αὐτῶν Bekker] αὐτοῦ mss., Duentzer αὐτόν coll. r 479, Christ αἰχμή. || ἑπείρεν] subiectum videtur esse ἔγχος.

406-408] similis legitur comparatio x 124, cf. etiam Ω 80 sqq.

406 εἶλε G] ἔλε Ar. et mss. cett. || δουρὸς] Patrocli hastae affixus fingitur Thestor.

- πέτρον ἔπι προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ φήνοπι χαλκῷ·
ὥς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεκηνότα δουρὶ φαινέῳ,
410 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν' λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσυμένον βάλε πέτρῳ 411^b = γ 288
μέσσην καὶ κεφαλὴν, ἣ δ' ἄνδιχα πᾶς ἐκείσθη 412 sq. cf. 578 sq.
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πορνῆς ἐπὶ γαίῃ 412 = γ 387
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος ἔχυτο θυμορραίστης. 413^b = φ 118
415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην 414 = 580 cf. N
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχλόν τε Πύρρον τε 544
Φιφέα τ' Εὐνιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. 418 = θ 277
- Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν Ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
420 χέρος ὑπο Πατρόκλαιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420 cf. 434, 452
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισι· 421 cf. M 408
„αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε· 422^a cf. E 787
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαίῳ
ὅς τις ὕδε κρατεῖ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ φέφοργε 424 sq. = E 175
425 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε.“ sq.
ἧ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426 = Δ 419
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ Ἴδεν, ἐκθορε δίφρου.
οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι 428 = χ 302
πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνταί,
430 ὥς οἱ κεκληγῶτες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430^b = Ξ 401
- τοὺς δὲ Ἴδων ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις, 431^a cf. θ 350
Ἥρην δὲ προσέφειπε κασιγνήτην ἄλογόν τε 432 cf. Σ 356

432—458 (an 431—461?) Zen. —

407 προβλήτι] cf. μ 251. || ἱερὸν] *ingen-*
tem; veram hanc interpretationem falsis
(cf. Ael. Hist. An. VIII 28 Theocrit. Com.
Beren. 3 sq.) commixtam proferunt Plut.
Mor. p. 981 d Athen. VII p. 282 e-284.

409 εἶλκ' ἔλκ' Ar. et mss. multa.

411 Ἐρύλαον] Ἐρύλαον vel Εὐρύλαον mss.
multa (metro invito). || ἐπεσσυμένον]-ρο; A² D.

412 πᾶς ἐκείσθη] πᾶσα κείσθη mss.

414 μιν] οἱ schol. Δ 461 (ut N 544). || θυ-
μορραίστης] θυμορραίστης mss.; vid. ad N 544.

418 πολυβοτείρῃ § 21] πολυ. mss.

419 ἀμιτροχίτωνας] †, cf. Δ 137.

422 θεοὶ ἔστε] θεοὶ ἔστε (indic.) Eust., quem
sequitur Buttman; sed vid. versus sequens
et vs. 494. || θεοὶ] cf. v. l. Z 112.

423 δαίῳ § 122] δαείω mss.

427] spurius? vid. ad vs. 145-154.

428 αἰγυπιοὶ] vid. ad H 59.

429 μάχωνται] μάχονται mss. multa.

430 κεκληγῶτες] Ar.] -γοντες mss. et Ar. in
altera ed.; vid. ad M 125 μ 256 § 30. An
*-γγῶτες?

431 ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτεω mss.; cf. § 55.

- „ὦ μοι ἐγὼν, ὅ τέ μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκληο Μενoitιάδαο δαμῆναν. 434 cf. 420
- 435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435-439 cf. X 174
ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσεως sqq.
θῆω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ, 437^b = 514
ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“
- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 439 sq. = A 551
440 „αἰνόντατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες. sq.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ, 441-443 = X 179
ἄψ ἐθέλεις θανάτου δυσφηγέος ἐξαναλῦσαι; 441^b = O 209
φέρθ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι. 443 = A 29
ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι 444 = A 297
- 445 αἶ κε σάον πέμψης Σαρπηδόνα Φόνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν Φὸν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ Φάστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον· αἰνὸν ἐνήσεις.
- 450 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεδὸν δ' ὀλοφύρεται ἧτορ, 450^b cf. X 169
ἧ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
χέρος' ὑπὸ Πατρόκληο Μενoitιάδαο δαμῆναν· 452 cf. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν, 453^b cf. ι 523
πέμπειν μιν Θανάτῳ τε φέρειν καὶ Φήδυμον Ὕπνον,
- 455 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
ἐνθα Fe ταρχύσουσι κασίγνητοί τε Φέται τε 456 sq. = 674 sq.
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 456^a cf. H 85 [239
456^b = O 273 cf. Z
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 457^b = O 296 cf. A
323 M 9 O 190
αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε 458 = A 68
- 460 παῖδα φίλον τίων, τὸν Φοι Πάτροκλος ἔμελλε

433 ὦ μοι] αἶ αἶ Plat. Rep. III p. 388 c.

437 θῆω § 122] θείω mss.

438 ἧδη ... δαμάσσω] ἐδω (ἐάω) ... δαμῆναν Nauck.

442 θανάτου Bekker] -τοιο mss.

445 σάον § 62] σόον Bentley, ζῶν Ar., sic aut ζῶν mss.; vid. ad E 887. Christ αἶ ζῶν πέμψης.

450 εἴ τοι ἧτοι A Eust. || φίλος] sic Ar., φίλον mss. multa.

453 ἐπεὶ § 326] ἐπὶν mss. nonnulla.

454 Φήδυμον § 41] νήδυμον Ar. mss.

455 ἴκωνται] l. a. ἴκοιτο.

456 ἐνθα Fe ταρχύσουσι] ὄφρα εἰ ταρχύσῃσι Stob. Flor. 123,7, ut extat H 85. De verbo ταρχύειν vid. ad H 85.

457 τύμβῳ τε στήλῃ τε] minus apte cum verbo ταρχύειν iungitur. De re vid. μ 13 sq. || τὸ — θανόντων] Verg. Aen. XI 23 vertit: qui solus honos Acheronte sub imo est.

459 ψιάδας] †. De re cf. A 53.

460 τίων Fick] τιμῶν mss.; cf. § 165.

φθισέμεν' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρησ.

461 cf. Ω 86

οὐ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

462 = Γ 15

ἐνθ' ἣ τοι Πάτροκλος ἀγαλλειτὸν Θρασύμηλον,

ὅς ῥ' ἦνς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦσε Φάνακτος,

465 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, ᾗλυσε δὲ γυῖα.

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ

466^b = 477

δεύτερος δρμηθεὶς, ὃ δὲ Πηδάσον οὐτάσεν ἵππον

ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,

καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.

469 = x 163 τ 454

470 τῷ δὲ διεστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δὲ σφι

469^a = σ 98

σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ ἔκειτο παρήροσ ἐν κονίησι.

τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς ἠϋρετο τέκμωρ

σπασσάμενος τανύηχεσ ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,

473 = x 439 λ 231

αἰΐξας ἀπέκοψε παρήρορον οὐδ' ἐμάτησε

475 τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσ' ἐτάνυσθεν.

τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

476^b = H 301

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ,

477^b = 466

Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀνωκῇ

478 cf. E 16

ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῷ

479 = E 17

480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,

480 sq.^a cf. E 18

ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες εἴρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.

481^b cf. τ 516^{sq.}

461 φθισέμεν' § 125] -σειν mss.

463-476] del. Fick, vs. 467-477 damnarat Lachmann; vid. ad vs. 145-154.

467 sqq.] in schol. V falso tribuitur Aristarcho lectio e vs. 153 sq. interpolata: ὃ δὲ Πηδάσον ἀγλαὸν ἵππον, | τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεύς; | ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι, | τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον. Vid. Lehrs Arist.² p. 53.

467 δεύτερος] -ρον Ar. et mss. nonnulla. || ὃ δὲ] vid. ad A 191. || οὐτάσεν] ἤλασεν liber Philemonis; quam lectionem Aristarcho ignotam fuisse, hunc autem οὐτάσεν h. l. vitiose dictum censuisse pro ἔβαλεν, docet Didymus. Cf. Lehrs Arist.² p. 64.

468 αἰσθων] verbum (O 252) r 403 redivit.

469 ἔπτατο] cf. § 216.

470 τῷ] equi immortales, item vs. 475. || διεστήτην] διαστήτην mss. || κρίκε] l. a. κρίκε et κρίγε. Verbum † (vid. tamen l. a. ω 9).

471 ἔκειτο] κείτο mss.

474] dere vid. O 87. || ἐμάτησε] vid. ad E 110.

475 ῥυτῆρσ' ἐτάνυσθεν] -ρσι τ. mss., l. a. -ρι τ., quam probans Grashof h. l. ῥυτῆρα dici *temonem*, qui alibi dicitur *θυμός*, contendit errore manifesto. Helbig Hom. Epos¹ p. 91 *habenas* intellegit coll. Ψ 324 Hes. Scut. 308. An designantur lora quibus equorum pectora curru alligantur (*strengen*)? cf. *ἱπποδότην* ῥυτῆρα Soph. Ai. 241. Quoniam tamen heroica aetate currus his loris carebant nec nisi iugo equi iungebantur (vid. Z 40 II 371 Ψ 392 Helbig p. 106), ita statui nequit nisi insiticius ducatur locus (vid. ad vs. 145-154).

476 τῷ] Patroclus et Sarpedon.

479 ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος] *ἔβαλέν F.² ὃ δὲ δεύτερος? Vid. ad E 17.

481 εἴρχεται § 230] ἐρχεται mss. || ἀδινὸν] vid. ad B 87.

- ἤριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς 482-486 = N 389
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες sq.
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι
 485 ὧς ὃ πρόσθ' ἔππων καὶ δίφρου ῥέϊτο τανυσθεῖς,
 βερβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσεσης.
 ἤντε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέλῃφι μετελθὼν,
 αἰθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
 490 ὧς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὼς ἀσπιστῶν 490^b = 541, 593
 κτεινόμενος ῥμενείνε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον 491^b cf. K 522
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χορῇ 492^b sq. = X 268
 αἰχμητὴν τ' ἔμειναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν sq.
 νῦν τοι ἐφελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοὸς ἐσσι. 493 = E 602
 495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας 495 cf. 532
 πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνης ἀμφὶ μάχεσθαι 496 = 533
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφεῖη καὶ ὄνειδος [248 sq.
 ἐσσομαι ἥματα πάντα διαμπερὲς, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ 498 sq. cf. h. Ven.
 500 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 498^b = P 556
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“ 500 = O 428
 ὧς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε 501 = P 559
 ὀφθαλμοὺς δῖνός θ'. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων 502 = 855 X 361
 ἐκ χροὸς εἶλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο. 502^b = E 553
 505 τοιοῦτο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχρους ἐκφέρουσ' αἰχμήν. 503^b = N 618
 Μυρμιδόνες δ' αὔθι σκέθον ἵππους φυσιάοντας,
 φειμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρμα φάνακτες.
 Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος ῥγένετο φθογγῆς αἰόντι

482-485] vid. ad N 389-392.

486 βερβρυχῶς] l. a. -κῶς (male). || δεδρα-
 γμένος] vid. ad N 393.

488 ἐν] sic Ar., ἐπ' mss. nonnulla.

491 ῥμενείνε] στενάχιζε vHerwerden.

492 πέπον] πάρος mavult (Ar.? apud
 schol. V.

494 κακὸς] l. a. θρασὺς.

496 Σαρπηδόνης] *-ν? vid. ad O 391.

497 ἐμεῦ] pro ἐμεῖο novitium; cf. § 92.

IMenrad ἔπειτ' αὐτὸς ἐμέθεν.

499 κέ μ'] l. a. κεν.

501 ἅπαντα] ἁπάντῃ (ἁπάντῃ) Naber hic
 et loco parall.

502 θανάτοιο ἐκάλυψε] -τοιο κ. mss.; cf. § 59.

504 εἶλκε] ἔλκε Ar. L. || προτὶ] ποτὶ (Ar.?)
 mss. complura. || αὐτῷ] suspectum, cf. § 98;
 vHerwerden αὐτίχ'. || ἔποντο] ἔχοντο Ar.

505-507] del. PKnight, vs. 506 sq.
 Duentzer.

505 ἐκφέρουσ'] ἐξέρου' mss.

506 αὔθι § 322] αὐτοῦ mss. || φυσιάοντας;
 § 191] φυσιάωντας; mss.

507 λίπον Zen.] λίπεν Ar. (= ἐλείφθησαν),
 mss. utrumque. || ἄρμα φάνακτες Jortin
 (apud Heynium)] ἄρματ' ἄνακτων mss.; Bent-
 ley ἄρμα φάνακτος, sed heroes, non equi,
 currum reliquerunt. Cf. vs. 371.

- ὠρίνθη δέ Φοι ἦτορ, ὃ Φ' οὐ 'δύνατο προσαμῦναι.
 510 χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπέεξε βραχίονα 'τείρε γὰρ αἰνῶς
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσυμένον 'βάλεν ἰῶ
 511 sq.^a cf. *M* 388
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 512^b cf. *M* 334
 εὐχόμενος δ' ἄρ' ἔφειπε Φεκηβόλω Απόλλωνι
 513^b = η 830 cf. *T* 257
 „κλῦθι, Φάναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πλόνι δῆμψ
 514^b = 437
 ἔσς' ἡ' ἐν Τροίῃ δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείησ' ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ,
 520 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχέμεν' ἔμπεδον οὐδὲ μάχεσθαι
 521^b cf. *Ω* 384
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὅχ' ἄριστος ὅλωλε,
 Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ Φοῦ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέο με, Φάναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκσεσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολέμῳ
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκμι κατατεθνηῶτι μάχῳμαι.“
 526 cf. 565
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Απόλλων·
 527 = *A* 43
 αὐτίκ' ἔπαυσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον
 528^b sq. cf. *A* 812 sq.
 αἶμα μέλαν 'τέρσῃνε, μένος δέ Φοι ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκος δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, 'γῆθησέν τε,
 ὅτι Φέ' ὧκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 532 cf. 495
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας

509 *ὦ Φ'(οι) ὦτ' mss.; cf. *B* 238.

510 αἰνῶς; ed. Flor.] αὐτὸν mss. male; cf. § 98 et *E* 352.

513 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss.

515 ἔσς' § 302] εἰς; vel εἰς; mss. || ἐν *LZ*] ἐν mss. cett., sed ἡ' (ἡ') melius producitur, cf. § 16. || πάντοσ' ἀκούειν *Ar.* mss.] πάντ' ἰσκαοῦεν *Zen.*, πάντοθ' (ι) ἀκούειν olim alii. Bentley πάντ' ἰσκαοῦεν, sed cf. *A* 455 *A* 21. Cum dativo ἀνέρι conferri potest κλῦθι μοι (*A* 37 etc.).

517 sq. χειρ — ἐλήλαται] cf. *E* 399 *A* 398.

519 τερσῆναι] noviciū pro τερσῆμαι, vid. § 98 et § 125. Ecquid *τοι ... | τερσῆναι δύναμαι fuit olim (vid. vs. 529)? || βαρύνθαι] †. || ὑπ' αὐτοῦ] ὑπερθε(ν) *H* *Vrat.*

520 σχέμεν' § 125] σχεῖν mss.

521 δ' ὅχ' ἄριστος *PKnight*] ὅς ἄριστος *Harl.*, δ' ὥριστος; mss. cett.; cf. § 9.

522 οὐ Bentley] οὐδ' mss. || οὐ παιδός; *Ar.*] ὃ παιδὶ mss. Cf. *A* 11 *M* 402 sq. *N* 109 sq. *S* 171 etc.

523 με Bentley] μοι mss. || ἔλκος] ἄλλος; *C* *Harl.* Cf. *T* 49.

524 κοίμησον] κοίμ(ι)σον mss. multa.

526 νέκμι -ῶτι] νέκυν -ῶτα *L* *Lips.* non recte; accusativus non nisi *II* 775 *P* 388 in hac constructione extat. || νέκμι] vid. § 75. || κατατεθνηῶτι *Ar.*] -ειῶτι mss. pleraque.

528 αὐτίκ' ἔπαυσ'] αὐτίκα παῦσ' mss.

529 'τέρσῃνε] †, vid. § 288.

531 Φέ' (εὐ) *Duentzer*] οἱ mss. Vid. ad *I* 635 sq. § 157.

532 ὥτρυνεν] ὥτρ. mss. pauca.

- πάντη ἐποιχόμενος Σαρπηδόνης ἀμφὶ μάχεσθαι 533 = 496
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας ἦκε μακρὰ βιβάζων, 534^b = N 809
 535 Πολυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 ὅβῃ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἄγχι δέ F' ἰστάμενος Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 537 = A 203
 „Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος ἔσθ' ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 539^b = A 817
 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγρὸς ἀπιστῶν,
 ὃς Λυκίην ἔρρυτο δίκησίν τε καὶ σθένει F^ω. 541^b = 490
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ὕλης.
 ἄλλα, φίλοι, πάροστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 μὴ F' ἀπὸ τευχέ' ἔλονται, ἀφεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν 545^b = T 26
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχεΐησι.“
 ὧς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατ' ἄκρηθεν ἴλαβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιφεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος 549^a cf. E 892^b
 550 ἦσκε καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑὸν πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ὅβαν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιγμένοι, ἦρχε δ' ἄρα σφι 552 cf. M 106
 Ἑκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνης. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλέος λάσιον κῆρ.
 555 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ 555 = N 46
 „Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἧ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν, 558 cf. M 438

533 Σαρπηδόνης] *-νι? vid. ad O 391.

535 Πολυδάμαντ' § 21] Πουλ. mss.

537 *ἄγχι δέ F'(oi) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

538 ἔσθ' § 302] εἰς vel εἰς mss.

540 ἱπαμύνειν] -μῦναι mss. complura.

542 *ἔρρυτο § 164] εἴρυτο Ar. mss.

543 Πατρόκλῳ] -κλου Doederlein coll. P 303, vid. etiam Γ' 436 A 479, qui tamen loci non sunt consimiles; vulgatam satis tueri videntur N 434 τ 488 φ 213.

545 F'] inseruit Cobet.

548 κατ' ἄκρηθεν] κατὰ κρήθεν Ar. et mss. complura; at vid. κατ' ἄκρης N 772 O 557. Cf. λ 588 h. Cer. 182 et § 82.

549 σφισιν] σφιν mss. nonnulla. || ἔρμα] cf. A 486.

550 ἦσκε] ἔσκε mss.

552 λελιγμένοι] vid. A 465.

554 Μενoitιάδew] cf. § 55; -δαο L Z, at corripit nequit sequentis vocabuli syllaba prima; vid. § 25 et ad Z 479.

556 φίλον] l. a. μένος.

557 ἀρείους] sententia contorta, suspecta autem est nominativi (an accusativi?) haec forma brevior, de qua vid. β 277 ι 48 ω 464 et § 85. Conieciimus *ἀρειον (adverbium cum verbo ἀμύνεσθαι iungendum).

558 ἐσῆλατο] i. e. ἐσ-ἤλατο, sic Ar. mss.

- Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀφεικισσάμεθ' ἐλόντες,
 560 τεύχεά τ' ὅμοιόν F' ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἐταίρων
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσάμεθα νηλεῖ χαλκῷ.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι ἠμενέαινον. 562 = O 565
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, 563 cf. A 215
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 565 σύμβalon ἀμφὶ νέκνυ κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565 cf. 526
 δφεινὸν ἀύσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν ἔτανυσε κρατερῇ ὕσμινῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὁλοὸς πόνος εἴη.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες Φελίκωπας Ἀχαιοῦς· 569 = P 274
 570 ἔβλητο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἑπειγεὺς,
 ὅς ῥ' ἐν Βουδεῖῳ ἐν ναιομένῳ ἐφάνασσε
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρξίξας
 εἰς Πηλῆν ἰκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 575 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεισθαι
 Εἰλίον εἰς ἐνύωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο. 576 = § 71 cf. λ 169
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνυς ἔβαλε φαίδιμος Ἑκτώρ
 χειρμαδίῳ κεφαλῇν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσ' ἐκέασθη 578 sq. cf. 412 sq.
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα προηνὴς ἐπὶ νεκρῷ 579^b = P 300
 580 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος ἔχυτο θυμορραίστης. 580 = 414
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος ἔγενετο φθιμένοι ἑτάροιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι Φεφωκῶς
 ὠκέει, ὅς τ' ἐφώβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε 582^a = P 281
 582^b = O 237

εἰ-σῆλατο Lysanias interpretabatur a verbo σάλλειν (!) pro σαλεύειν ducens, quoniam supra non Sarpedon sed Hector primus per portam in castra irruit (M 437 sq.), Sarpedon vero manu effregit propugnaculum (M 397) et sic vallum labefactavit. Inter se pugnare M 437 sq. et II 558 concedendum est, cf. Lehrs Arist.² p. 307 sq.; Leaf delet vs. 555-568, Koechly vs. 555-562.

559 εἴ] sic Ar., εὖ Rhianus. Cf. O 571. || ἀφεικισσάμεθ' -μεν? Sed vid. X 404.

560 *F'] adiecimus. || ἀφελοίμεθα] ἀφελώμεθα mss. pauca.

561 ἀμυνομένων] Naber -μενον.

562 ἀλέξασθαι] Bekker ἀλεξόμεναι, vid. ad N 475 O 565.

565 σύμβalon] act. absolute adhibitum reddit Φ 578 (et φ 15, ubi vid.), aor. med. P 335 de hostibus dicitur, ≈ 27 etc. de amicis. || νέκνυ] cf. § 75. || κατατεθνηῶτι] -ειῶτι mss. multa.

567 sq.] deberi rhapsodo qui vs. O 668 sqq. fecerit post Heynium suspicatur Leaf.

568 ὀλοός] ὕλιος Nauck probabiliter.

571 Ἀγακλῆος § 73] -κλῆος mss. || μεγαθύμου] -μοο? cf. § 359. || Ἑπειγεὺς] Ἑπηνγεὺς mss. complura.

572 ἐφάνασσε] ἦρασσε mss.

574 Θέτιν] Θέτιδ'? cf. § 66.

578 πᾶσ' ἐκέασθη] πᾶσα κέασθη mss.

580 θυμορραίστης] θυμορραϊστής mss.; vid. ad N 544.

581 φθιμένοι § 59] -νου mss.

- ὧς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκληες ἱπποκέλευθε,
 585 ἔσσυο καὶ Τρώων, ἑκρόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντε.
 ἠχώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδιμος Ἑκτωρ. 588 = A 505
 ὕσση δ' αἰγανέης ξιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 590 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆρ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590 cf. O 359
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηλῶν ὑπο θυμορραϊστέων,
 591^b = Σ 220
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 593^b = 490
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλέα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι Φοικία ναίων
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπερπε Μυρμιδόνεσσι. 596 cf. Ω 536
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 597^b = N 438
 στρεφθεὶς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων
 598^b cf. E 65
 ἑδοῦπυσεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 600 ὥς ἔπεισ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες ἑκάροντο,
 ἑστάν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀφολλές· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς ἔφερον αὐτῶν. 602^b cf. E 506^a
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστέην,
 603^b = A 457
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 605 Ἰδαίῳ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς ἔτιετο δῆμῳ
 605 cf. E 78
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 606 sq. = N 671
 ὥρετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκε,
 ἑλέπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος. 609^b cf. N 807
 610 ἀλλ' ὃ μὲν ἔντα Φιδῶν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος, 610 613 = P 526
 610 = N 184 [sq.]

584 Πατρόκληες § 73] -κλεις mss. || ἱππο-
 κέλευθε] vid. vs. 125.

586 Σθενέλαον] Fick Σθένηλον, ut nominis
 sequentis syllaba initialis possit produci.

587 τένοντε A² G] -ντας mss. cett.; cf.
 A 521 E 307 K 456 Σ 466 P 290 R 478
 X 396 γ 449.

589 ταναοῖο] adi. redit h. Cer. 455.

590 sq.] del. Fick.

590 ἀφῆρ] cf. § 122.

591 δηλῶν] cf. § 17. || θυμορραϊστέων]
 θυμορραϊστέων mss.; vid. ad N 544. De tor-
 mino novicio -έων pro -έων vid. § 56.

594 Βαθυκλέα § 73] -κλῆα mss.

598 στρεφθεὶς] iteratur quod vs. 594 dic-
 tum est ἐτράπετο. || κατέμαρπτε] sc. *Bathy-*
cles.

599 πυκινόν] l. a. δεινόν.

604 θρασὺν] l. a. φίλον.

605 Ἰδαίῳ § 59] -ου mss.

606^a] in schol. ad A 461 sic affertur:

τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος.

607] quidam addebant Μηριόνης δ' ἀνέ-
 παλτο, φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη.

609 προβιβάντος Bekker] προβιβάντος (-ντι
 Genet.) mss. Vid. H 213 et ad M 277.

- νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι. 637 = Ξ 26
 οὐδέ κ' ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησι
 640 ἐκ κεφαλῆς Ἴφελυτο διαμπερὲς εἰς πόδας ἄκρους.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι 641^a = P 412
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὦρῃ Φεαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγρεα δεύει 643 = B 471
 ὧς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. 644^a cf. ω 19
 οὐδέ ποτε Ζεὺς
 645 ἔτρεψεν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης ὅσσε φαιινῶ,
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ ἔφράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἥδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 αὐτόθ' ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἴκτωρ
 650 χαλκῷ δηώσει' ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλοιτο,
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφείλειεν πόνον αἰπύν. 651^b cf. β 334
 ὧδε δέ Φοι φρονέοντι δούσσατο κέρδιον εἶναι, 652 = N 458
 ὄφρ' ἥνς θεράπων Πηληιάδ' Ἀχιλλῆος
 ἔξαυτις Τρῳάς τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστὴν
 655 ὥσαιτο προτὶ Φάστνυ, πολὺς δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο 655 cf. E 691
 Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκη φύσαν ἐνώρσε, 655^a cf. A 803

638 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss. || φράδ-
 μων] † (φραδμοσύνη h. Ar. 99, Φραδμονιδής
 O 257, ἀφράδμων h. Cer. 256, συμφράδμων
 B 372). || Σαρπηδόνα δῖον] -νι δῖω Ar. (cum
 voce φράδμων igitur contorte admodum
 iungens).

640 Ἴφελυτο § 265] εἰλυτο (εἴρυτο D) mss.

641 [sq.] cf. simillima comparatio B
 469 sqq.

642 βρομέωσι] †, cf. βρόμος Ξ 396 etc. et
 βρόεω B 210 etc. || περιγλαγέας] †, πολυγλα-
 γέας Apoll. lex., ἐυγλαγέας Athen. XI p. 495 c,
 unde Naber effecit ἐριγλαγέας. Cf. γλάγος B
 471 II 643. || πέλλας] †, pelves, cf. Hipponax
 apud Athen. XI p. 495 c.

643 ὦρῃ Bentley] ὦρῃ ἐν mss. || Φεαρινῇ
 § 21] εἰαρινῇ mss. || γλάγος] cf. B 471. ||
 δεύει] δεύη?

647 Πατρόκλου] -κλοο? vid. § 59.

648 καὶ κείνον] sic Ar., κἀκείνον mss. non-
 nulla male, vid. § 9 et 97.

649 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.

650 δηώσει( ) C] -ση mss. cett.; optativum
 commendavit LaRoche restituit Naber (-σαι
 scribens), cf. § 113. || ἔλοιτο LaRoche Na-
 ber] ἔληται mss. Cf. B 4.

651 ὀφείλειεν Nauck] ὀφέλλειεν mss., item
 β 334. Cf. § 272.

653 ὄφρ'] ut (finale), abundat igitur δέ
 vs. 656. Alii iungunt κέρδιον εἶναι ὄφρα, sed
 Homericum hoc non est genus loquendi;
 vid. ad A 465. || Πηληιάδ' § 55] -δεω mss.

655 πολὺς IMenrad] πολέων mss.; vid. § 8
 et 83.

656 φύσαν ἐνώρσε] Θυμὸν ἐνήκε mss. multa,
 φύσαν ἐνήκε Lips.¹ Vrat., Θυμὸν ἐνώρσε Townl.
 Lips.² et l. a. in schol. Quoniam ferri nequit
 ἀνάγκη Θυμὸν ἐνήκε, scribendum esset ἔθνηκε,
 nisi o vs. 655 irrepsisse videretur vox Θυμὸν.
 Cf. o 62. — Versui 652 indicativus ἐνώρσε
 (nempe Ζεὺς) h. l. subiungitur ut o 205.

657 ἔτραπε] nempe Hector.

- εἰς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, νέκλετο δ' ἄλλους 657^a = X 399
 Τρωῶας φευγέμεναι, γυνὴ γὰρ Λιδὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι ἔμενον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα Ἴδιδον βεβλαμμένον ἦτορ
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εἴτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἷ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνης ἔντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας 664^a = Σ131 Ψ27
 665 ὅδωκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „εἰ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινὸς αἶμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἀντίθεον Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα 666 = O 220
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρον λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσι 668-671 cf. 678
 670 χρῆσθ' ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα Φεῖματα Φέσσον' 670^b cf. ω 59
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἕμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα 672 = 682
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πλοῖσι δῆμῳ, 673 cf. 683
 ἔνθα Φε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε Φέται τε 674 sq. = 456 sq.
 675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηγούστησεν Ἀπόλλων. 676 sq.^a = O 236
 ὁ βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὁρέων εἰς φύλοπιν αἰνὴν, sq.
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας, 678-681 cf. 668
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρον, ἵλοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι sq.
 680 ὁ χρῆσεν ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα Φεῖματ' ἔΦεσσε·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἕμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

666—683 Zen. — (vid. ad vs. 432—458).

659 ἀλλ' ἐφόβηθεν] ἀλλὰ φόβ. mss. pauca.

660 βεβλαμμένον] βεβ(ο)λημένον mss. com-
 plura, δεδαῖγμένον L Mosc. et l. a. in schol.
 (cf. P 535). Insolitum est βεβλαμμένος de
 occiso (Sarpedone), quapropter ad *Heclorem*
 refert Paley deletis vs. 661 sq.

661 ἀγύρῃ § 74] ἀγύρει mss.

666] καὶ τότε ἄρ' ἐξ Ἰδῆς προσέφη Ζεὺς ὃν
 φίλον υἱόν Zen.

667—670] prius vulneris cruor detergen-
 dus est, dein totum corpus pulvere inqui-
 natum (vs. 639) est lavandum.

667 εἰ' § 328] εἰ δ' mss.

668 ἀντίθεον vHerwerden] ἐκ βελέων (με-

λέων Harl. Vrat.) mss., quod o vs. 678 irrep-
 sisse videtur, cum verbo ἐλθὼν autem iungi
 nequit; Bentley ἔλκων ἐκ βελέων coniecerat,
 sed aoristi requiritur participium, ἔλκειν au-
 tem hostium est (vid. P 126), amicorum vero
 Φερέσθαι vel αἰεῖρειν. || Σαρπηδόνα] -ν Ar.

669 λοῦσον] λόεσον? vid. § 295.

673 θήσουσ' ἐν] θήσουσιν mss. nonnulla.

674 ταρχύσουσι] vid. ad H 85.

675 τύμβῳ τε στήλῃ τε] vid. ad vs. 457.

676 ἀνηγούστησεν] vid. ad O 236.

677 φύλοπιν] φυλόπιδ'? vid. § 66.

679 ἵλοῦσεν] ἵλόεσεν? vid. § 295.

680 Φεῖματ' ἔΦεσσε] εἵματα ἔσσε mss.

Ἵππῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάουσιν, οἳ δ᾽ ἄ μιν ὦκα 682 = 672
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πλοῖνι δῆμῳ. 683 cf. 673

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀντομέδοντι κελεύσας
 685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
 νήπιος· εἰ δὲ Γέπος Πηληιάδ᾽ ἐφύλαξε,
 ἧ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 688 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἡέ περ ἀνδρῶν, 688^a = P 176
 691 ὅς Φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσς' ἐνέηκε.
 ἔνθα τίνα προῶτον, τίνα δεύτατον ἐξενάριξας, 692 cf. E 703
 Πάτροκλος, ὅτε δῆ σε θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν; 693 cf. X 297
 Ἄδρηστον μὲν προῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχελον
 695 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μῶλιον ἡδὲ Πυλάρτην
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνάοντο Γέκαστος.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν 698 = Φ 544
 Πατρόκλοί' ὑπὸ χερσὶ, — περὶ πρὸ γὰρ ἔγχε' ἔθνε, — 699^b = A 180
 700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐν δμητοῖ' ἐπὶ πύργου 700^a = Φ 545
 ἔσθη, τῷ ὁλοῦ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. 700^b cf. M 154
 τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος ἄβῃ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, 703 sq. cf. E 437

689 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην 689 sq. = P 177 sq.
 ἡϊδιῶς, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. 690^b = P 171

686 Πηληιάδ᾽ ἐφύλαξε] -δασ φύλ. vel -δεω (ἐ)φύλ. mss.; cf. § 55.

687 *κεν § 326] τ' ἂν mss.

688 τε] γε mss. nonnulla. || κρείσσων] κρείσσων olim quidam (in his Zen.? vid. ad A 80). || ἀνδρῶν] ἀνδρός mss. multa.

689 sq.] om. mss. nonnulla et olim alii teste Eust. 1081,36.

689 φοβεῖ] φέβει? vid. § 244. Praesens aoristo gnomico iungitur etiam A 161.

690 ὅτε] ὅτε mss., τότε Aristoph., item P 178. || αὐτός] αὐτίς Bentley. || ἐποτρύνει C] -νῃσι mss. cett. || μαχέσασθαι Bekker] μάχεσθαι mss.; cf. P 178.

691 ἐν] ἐπὶ C (vid. ad A 55). || στήθεσς' ἐνέηκε] στήθεσιν ἐνέηκε vel ἀνέηκε mss.; cf. E 422 I 700. Praeferendam esse praepositionem ἐν-, aut enim dici θυμὸν τιμὴν ἐνέειναι (vid. P 570 etc.) aut θυμός τινα ἀνέηκε

(vid. H 152 K 389 etc.), demonstravit Naber.

692] imitatur Verg. Aen. XI 664 *quem telo primum, quem postremum, aspera virgo | deicis?* || δεύτατον Naber] δ' ὕστατον mss.; cf. E 703.

693 *Πάτροκλος] Πατρόκληις mss.; vid. § 51 et 73 (et ad T 287). Vitium redit vs. 859.

694] vid. ad A 9.

695 Ἐπίστορα] Ἰστορα vHerwerden.

696 Μῶλιον Nauck] Μούλιον mss.; cf. A 739.

697 ἔλεν] Zen. ἔλες. || φύγαδ' ἐμνάοντο] cf. φοβόνδ' ἀγόρευ'(ε) E 252. || ἐμνάοντο § 190 et 191] ἐμνώοντο mss.

699 Πατρόκλοί' § 59] -κλου mss. || ἔγχε' ἔθνε § 71] ἔγχε' θῦε (θύνει A H).

700 δμητοῖ' § 59] δμητοῦ mss.

702 ἀγκῶνος] hoc uno loco de *muri angulo*; alias *cubitum* vel *bracchium* significat.

- χείρεσσ' ἀθανάτησι φαινήν ἀσπίδα νύσσων.
 705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος, 705 sq. = E 438
 δφεινά F' ὁμοκλήσας προσέφη Φεκάφεργος Ἀπόλλων' sq.
 „χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα
 σφ' ὑπὸ δουρὶ πόλιν Τρώων πέρθεσθ' ἀγερῶχων, 708 cf. Φ 584
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“ 709^b cf. H 114
 710 ὧς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710 cf. E 443
 μῆνιν ἀλευάμενος Φεατηβόλου Ἀπόλλωνος. 711 = E 444
 “Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ὁδὲ γὰρ ἡ ἐμάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς εἰς τεῖχος ὁμοκλήσειε Φαλῆναι.
 715 ταῦτ' ἄρα Φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἀνέρι Φεισάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, 716 cf. h. Ap. 449
 Ἀσίῳ, ὃς μήτῳς ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Φεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγῇ νάεσκε ῥοῆσ' ἐπι Σαγγαρίοιο· [cf. P 585
 720 τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720 = P 326 r 82
 „Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χροή. 720^a = B 22
 αἰθ', ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρετρος εἶην· 722^b sq.^a = φ 373
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμοι ἀπερωήσεις. sq.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους, 723^a = ψ 23
 725 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 724 cf. 732
 ὧς Φειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ
 ἵππους εἰς πόλεμον πεπληγμέν'. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ὁδύσεθ' ὅμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισι
 730 ἦκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζε. 730 = M 255

706 *F'] δ' (om. L) mss.; cf. E 439. ||
 προσέφη Φεκάφεργος Ἀπόλλων' ἔπειτα περὶ ἑντα
 προσήνδα mss. nonnulla (cf. Y 448).

707 Πατρόκλεες § 73] -κλεις mss. || τοι]
 πω Ar. L.

708 *Τρώων πέρθεσθ'] πέρθαι (-σαι Harl.)
 Τρώων mss. || ἀγερῶχων] vid. ad B 654.

710 πολλὸν] τυτθὸν Zen. H, quod prae-
 fert Nauck; cf. E 443.

713 ὁδὲ] †, vid. § 200.

716 εἰσάμενος] sic Ar. (alios olim ἀνδρὶ
 εἰσάμενος legisse suspicatur Ludwig).

717 ἦν? vid. § 302.

719 Φρυγίη] Φρυγίην Syr. G et Strab.
 XIII p. 590 (male).

720 Φεισάμενος PKnight] λεισάμενος mss.

721 Ἐκτωρ] Ἐκτωρ Syr.

722 sq. εἶην... ἀπερωήσεις] de optativi usu
 vid. ad A 314 et § 109.

723 στυγερώς] tuo malo (vid. ad ε 448). Ad-
 verbium nonnisi locis parall. redit. || πολέμοι
 § 59] -μου mss. || ἀπερωήσεις] comp. †.

724 ἔπεχε L] ἔφεπε mss. cett.; cf. vs. 732
 et ad E 329.

- Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα' οὐδ' ἐνάρριζε,
 αὐτὰρ ὃ Πατρόκλη' ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους' 732 cf. 724
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἵππων ἄλτο χαμάζε 733^b = 755
 σκαιῇ ἔγχος ἔχων, ἐτέρηφι δὲ ῥάζετο πέτρων
 735 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν Φοι περὶ χεῖρ ἐκάλυψε 735^a cf. M 380
 ἦκε δ' ἐρεϊσάμενος, οὐδὲ δ' ἦν ἄζετο φωτὸς,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, ῥάλε δ' Ἔκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλέος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λῆι. 739^a = Θ 121
 740 ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ Φοι ἔσχε 739^b cf. A 95
 ὁστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ ῥέσον ἐν κονίῃσι [sq.
 αὐθι πρόσθε ποδῶν' ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι Φεφοικῶς 742 sq. cf. E 585
 κάππεσ' ἀπ' εὖ Φερκτοῦ δίφρου, ῥάλε δ' ὁστέα θυμὸς. 742^b = M 385
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκληες ἵππευ' 743 cf. M 386
 745 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὥς ρεῖα κυβιστᾷ. 744^a = χ 194 cf.
 εἰ δὴ που καὶ πόντω' ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο, Ω 649
 πολλοὺς κεν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ.
 750 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασι.“
 ὥς Φειπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἦρώ' ἐβεβήκει
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἐβλητο πρὸς στῆθος, ἐφ' ἣ τέ μιν ὤλεσεν ἀκκή·

731 α' § 191] ἕα mss.

732 ἔπεχε G L et l. a. A] ἔφεπε mss. Cf. vs. 724.

734 σκαιῇ ἔγχος] hiatus vitiosus, vid. § 14;

*ἔγχος ἔχων σκαιῇ?

735 ὀκριόενθ', ὃν Bentley] -ντα, τόν mss. || ὃν—ἐκάλυψε] locutio non redit.

736 ἄζετο] sic aut ἄζετο mss. pleraque, χάζετο H Eust. (cf. A 539). Verba corrupta; frustra enim εὐλαβεῖσθαι verbum interpretatur scholion. Christ versum delet, Naber coniecit πλάζετο coll. A 351 q 72. (nobis in mentem venerat *αὐτοῦ δὲ πλάζετο).

738 ἀγακλέος; Πριάμοιο] Ἀγακλῆος μεγάλθυμον C (vid. ad A 99). || ἀγακλέος § 73] -κλῆος mss.

740 σύνελεν] comp. nonnisi v 95 redit, hinc autem alienum videtur; *σύνελεν? Nauck ὁλάσεν.

742 αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

743 *εὖ Φερκτοῦ] εὐεργέος mss.; vid. δ 695 χ 319 et § 73. Nauck ἔκπεσ' ἐυζέστου, vid. vs. parall.; Christ olim εὐφρεγέος, nunc εὐπλεκέος coll. Ψ 436, Menrad εὐφέργου.

744 Πατρόκληες § 2 et 73] -κλεις mss.

747 κεν § 326] ἄν mss. || τήθεα] †, ostreae significari videntur. || διφῶν] †, petens, cf. Hes. Op. 374 Ar. Nub. 192 Herod. Mimiamb. III 54 VI 73 VII 78.

748 δυσπέμφελος; εἴη] -λοι εἶεν Zen. (quod interpretabantur δυσάρεστοι). Adiectivum †, quod maris epitheton (aestuosum) esse sensit Ar.; vid. Hes. Theog. 440 Oper. 618, 722.

751 ἦρώ' ἐβεβήκει] ἦρω βεβ. mss.

752 οἶμα] nonnisi Φ 252 redit (οἰμῶω saepius); vid. tamen v. l. Θ 349.

- ὧς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαῶς.
 755 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755^b = 733
 τὼ περὶ Κεβριόναο λείονθ' ὧς δῆριν ἐθέσθην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ καταμένης ἐλάφοιο, 757^a = 824
 ἄμφω πεινῶντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον· 758^b = 824
 ὧς περὶ Κεβριόναο δῶο μήστωρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 ἴφεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χροά νηλεί χαλκῷ. 761 = N 501
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ ἴλᾳβεν, οὐ τι μεθίει, 762 cf. O 716
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην. 764 = F 448
 765 ὡς δ' Εὐρύος τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιν
 οὔρεος ἐν βήσση βαθέαν πελεμιζέμεν' ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεις ὄξους
 Γηχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε Φαγνυμενάων,
 770 ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770 sq. = A 70 sq.
 ἴδμεν, οὐδ' ἔτεροι ἠμῶντ' ὀλοοῖτο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνῃν ἀμφ' ὄξεια δοῦρ' ἐπεπῆγει
 ἰοί τε πετρούεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στορφάλιγγι κονίης [sq.
 ἦεντο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. 775^b sq. cf. ω 39
 775^b cf. Φ 503 [sq.
 ὄφρα μὲν ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, 777 cf. Θ 68

754 Πατρόκλεες § 73] -κλεις mss. || μεμαῶς] de -ā- vid. § 160; EGoebel μειῶς, Πατρόκλεες, ἄλσο sine iusta causa.

756 δῆριν ἐθέσθην Nauck coll. P 158] δῆρινθήτην mss.; cf. § 193. Eust. δῆρινθήτην, fortasse recte, cf. ἀδῆριτος P 42 et ἐδῆρι-σαντο Φ 76. Vulgatam sequitur Apoll. Rhod. II 16.

758 πεινῶντε] vid. § 190.

761 ταμέμεν § 126] ταμέειν mss.

762 οὐ τι L Z Lips.] οὐχί mss. cett.; vid. ad O 716. Platt οὐ F.

764 σύναγον κρατερὴν ὕσμινην] vid. ad B 381.

766 *βήσση] βήσση; mss., vid. § 57. || *βαθέαν] βαθέην mss.; cf. § 17 et 75 et supra vs. 374. Nauck βήσσησι βαθύν (cf. § 53).

767 φηγόν] vid. ad E 693. || τανύφλοιον] † (φλοιός A 237 h. Ven. 272). *Glabram* (tenui cortice sine nodis rugisve insignem) recte interpretatus est Helbig Hom. Epos¹ p. 134.

768 τανυήκεις] ταναήκεις Ambr. (ut legitur H 77 alibi).

771 ἴδμεν § 191] ἴδμεν mss. || ἠμῶντ' § 190 et 191] μνῶντ' mss.

772 δοῦρ' ἐπεπῆγει] δοῦρα πεπ. mss. com-
plura.

774 ἐστυφέλιξαν Ar.] sic vel -ξε mss., -ζον Naber.

775 αὐτόν] αὐτῷ? vid. ad II 526. || δ' ἐν Ar. G L] δὲ mss. cett. Cf. Θ 337.

776 μέγας μεγαλωστί] item Σ 26 ω 40; cf. H 39.

777 ἀμφεβεβήκει] ἀμφιβ. mss.

- τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, 'πίπτε δὲ λαός· 778 = O 67
 ἥμος δ' ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε, 779 = ι 58
- 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρ' ἐφέρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο, 782^a = P 714
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε. 782^b = H 122
 783 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι, 783^b cf. K 486
 784 σμερδαλέα Φιδάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε. 784^a = E 436
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος, 786 = E 438
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, 'φάνη βιότοιο τελευτή· 787^b = H 104
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ 483.
 δφεινός. ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησε,
 790 ἡέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
 'στῇ δ' ὄπιθεν, 'πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνέϊ, 'στρεφεδίνηθεν δὲ Φοι ὅσσε. 792^a = τ 164 h.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην 'βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων· Ar. 333
 ἢ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἔππων
 793 αὐλῶπις τρυφάλεια, 'μιάνθησαν δὲ Φέθαιρα
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαινέσθαι κονίησι,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θέλοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 'ρύνετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἴεκτορ' ἔδωκε
 800 Φῇ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δὲ Φοι ἦεν ὀλεθρος.
 πᾶν δὲ Φοι ἐν χεῖρεσσι 'Γάργη δολιχόσκιον ἔγχος, 801 cf. Γ 367
 βριθὺν μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον, αὐτὰρ ἀπ' ὤμων 802^a = E 746
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ 'πέσε τερμιόεσσα,
 'λῦσε δὲ Φοι θώρηκα Φάναξ Λιδὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 803 τὸν δ' ἀάτη φρένας εἶλε, 'λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυνῖα,
 'στῇ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ 806^a = A 545

778 μάλ'] μὲν A Eust.
 779 βουλυτόνδε] vid. ad A 86' ι 58.
 781 ἦρ' ἐφέρυσσαν] ἦρωα ἔρυσσαν mss.
 787 βιότοιο] θανάτοιο Nauck, item vs. parall.
 788 τοι] Φοι vHerwerden.
 789 sq.] notetur subiectum bis mutatum.
 792 καταπρηνέϊ] -νέϊ? cf. § 73. Alienus hinc est pluralis (χερσὶ καταπρηνέσ'), qui

legitur O 114, ubi vid. || 'στρεφεδίνηθεν] †.
 794-800] vid. ad vs. 134.
 794 ἔχε] χέε Nauck.
 796 οὐ θέμις ἦεν] erat enim donum divinum.
 799 Ἴεκτορ' ἔδωκε] -ρι ὄωκε mss.
 801 πᾶν] sic Ar., alii olim τῷ.
 803 τερμιόεσσα] cf. τ 242.
 805 ἀάτη] ἄτη mss.

- ὥμων μεσσηγὺν σχεδόθεν ἔβαλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Ἐυφορβος, ὅς ἡλικίην ἐκέκαστο 808^b cf. N 431
 ἔγχεϊ δ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι 809^a = A 503
 810 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἔφείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἵππευ,
 οὐδ' ἐδάμασσε. ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, ἔμικτο δ' ὁμίλῳ, 813^b = A 354
 ἐκ χροῶς ἀρπάξας δόρυ μέλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δημοτῇτι
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεεινων. 817 cf. I' 32
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἔφιδεν Πατρόκλεια μεγάρθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 820 ἀγχιμόλὸν ῥά Φοι ἦλθε κατὰ στήλας, οὐτα δὲ δουρὶ
 νείατον εἰς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 821^a = E 857
 'δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν. 821^b = N 388
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάριμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον 824^a = 757
 825 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πινέμεν' ἄμφω· 824^b = 758
 πολλὰ δέ F' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἐγχεῖ θυμὸν ἀπέφρα, 828^b cf. r 290 φ
 καὶ Φοι ἐπευχόμενος φέπεα πετρώεντα προσηνύδα 179
 830 „Πάτροκλ', ἦ ποθ' ἔφησθα πόλιν κεραιζέμεν' ἡμῇν,
 Τρωιάδας δὲ γυναικάς ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποφράς 831 cf. r 193
 ἀξέμεν' ἐν νήεσσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, 831^b = Z 455

807 μεσσηγὺν] -γὺς mss. multa. || σχεδόθεν | ἔβαλε] σχεδὸν οὐτάσε Zen., quam lectionem reiecit Ar. coll. vs. 812 et 819.

810 τότε] sic Ar., ποτε mss. pleraque.

811 διδασκόμενος] λιλαιόμενος Nauck sine iusta causa; cf. A 719-749 et Tyrtaei fr. 11²⁷ ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκείσθω πολεμίζειν.

812 τοι πρῶτος ἐφῆκε] *πρῶτός τ' (οἱ) ἐφῆκε? || Πατρόκλεες § 2 et 73] -κλεις mss.

817 ἄψ] ἄψ δ' Syr. H.

818 Πατρόκλεια § 73] -κλήα mss.

820 ῥά] δέ Syr. H (cf. A 529).

824 μάχεσθον] μάχεσθαι Syr. L vitio aperto.

825 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης] genitivus suspectus, cf. § 316'. || πίδακος] †, vid. πολυπίδαξ © 47 etc. et A 183. || πινέμεν' G] πείμεν mss. cett. Cf. H 481.

826 *F'] τ' mss.

828 ἀπέφρα § 150] ἀπηνύρα mss.

829 πετρώεντα προσηνύδα] -ντ' ἀγόρευε mss. complura.

830 ποθ' § 322] που mss. || κεραιζέμεν Bekker] -ζέμεν mss.; vid. vs. 832 et quae ad N 644 observavimus. || ἡμῇν § 95] ἡμῇν vel ἡμῶν mss.

831 ἀποφράς § 150] ἀπούρας mss.

832 ἀξέμεν' § 125] ἄζειν mss.

- νήπιε· τῶν δὲ πρόσθ' Ἑκτορος ὠκείες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμιζόμεν'· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μετατρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἤμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται. 836^b cf. γ 30
 ἃ δ' αἰὲλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν ἡχραΐσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς ποθὶ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 ,μή μοι πρὶν ἵμεναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
 840 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν γ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι. 841^b = B 416
 ὧς ποθὶ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρον' ἔπειθε. 842^b cf. Δ 104
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεες ἱππεῦ· 843^a cf. ο 246
 „ἦ δὴ νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 δηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. 846^b = H 122
 τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐφείκωσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 848^b = A 749
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Ἀητός ἔκτανεν υἱὸς,
 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρξίζεις.
 ἕλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 851 = A 297
 οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς δ' Φηρόν βίε', ἀλλὰ τοι ἦδη 852^b sq. = Ω 131
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη, sq.
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο. 853
 855 ὧς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε· [sqq.
 ψυχῇ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένην Ἀφιδόσδ' ἐβεβήκει, 855-858^a = X 361
 855 = 502.

834 πολεμιζόμεν Syr.] -ζειν mss. cott.; cf. § 125.

835 ὃ] ὅς mss. pauca.

836 τ'] *γ'?

838 ποθὶ § 322] ποῦ mss. || τοι] σοι mss. complura.

839 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || Πατρόκλεες § 73] -κλεις mss. || ἱπποκέλευθε] vid. vs. 126.

840 ἔπι] ἀνὰ DGZ. || γ' om. mss. multa; vid. § 18. || ἀνδροφόνιο] ἱπποδάμοιο Syr. Cf. Ω 724.

841 στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

842 ποθὶ § 322] ποῦ mss. || σε] sic Ar., σοι mss. nonnulla. || ἄφρον' ἔπειθε] -νι πεῖθε mss.

843 Πατρόκλεες § 2 et 73] -κλεις mss.

844 Ἑκτορ] Ἑκτωρ D.

847 τοιοῦτοι] cf. § 97.

849 Ἀητός § 77] Ἀητοῦς mss.

850 τρίτος] quartum, non tertium Patrocli adversarium dicendum fuisse Hectorem quidam olim contendebant (similes sunt controversiae I 130 K 561). Quod nullius momenti est argumentum, nam vs. 849 fatum et Apollo per hendiadyn quandam in unum iunguntur. Quamquam fortasse spurii sunt vs. 849 sq., certe vs. 850 melius abesset.

852 βίε' § 117 et 194] βέη mss.

854 δαμέντ' sic (δαμέντι) Ar.; sed infinitivum expectaveris.

855 θανάτοιο ἐκάλυψε] -τοιο κάλ. mss.; cf. § 59.

856] imitatur Verg. Aen. X 820. || ῥεθέων] ignotae originis vox redit X 68, 362. In-

Φὸν πότμον γοάουσα, λιποῦς' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·

„Πάτροκλος, τί νύ μοι μαντεύεται αἰπὺν ὄλεθρον;

860 τίς Φοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος πάϊς ἠνκόμοιο, 860^b = A 512

φθίῃ ἔμῳ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;“ 861 cf. A 433

ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς 862^b = x 164

εἶρυσσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς' ἀπὸ δουρός.

ἀντίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντ' ἐβεβήκει,

865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο, 866 = 383

ἦέτιο γὰρ βαλέμεν' τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι

ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα. 867 = 381

certainum utrum *artus* significet an *os* (hoc sensu singularem adhibuerunt Soph. Ant. 529 Eur. Herc. 1204). || *πιαμένη*] vid. § 216.

857] imitatur Vergilius Aen. XI 831: *vita-que cum gemitu fugit indignata sub umbras*. || γοάουσα § 191] γοώουσα mss. || ἀνδροτῆτα] de syllaba ἀνδρ- correpta vid. § 28; ἀδροτῆτα Cant. Mor. (ἀδροτῆτα G Plut. Mor. p. 17 c), cf. Lehrs Arist.² p. 260. Vox redit X 363 Ω 6.

858 τεθνηῶτα Ar.] -ειῶτα mss. pleraque. || προσηύδα] -δαε? vid. § 191.

859 *Πάτροκλος] -κλει; mss.; vid. ad vs. 693.

860 τίς Bentley] τίς δ' mss.

861 ὀλέσσαι] infinitivus a φθίῃ suspendi nequit; finalisne igitur est? An scribendum est *ὀλέσας?

862 ὠτειλῆς] vid. ad A 140.

863 εἶρυσσε] ἐφρυσσε? vid. § 293.

864-867] spurii? vid. ad vs. 145-154.

864 Αὐτομέδοντ' ἐβεβήκει] -ιτα βεβ. mss.

866 βαλέμεν § 126] βαλέειν mss.

867] addebant quidam ἤματι τῷ ὅτ' ἐγγυε
Θέτιν λιπαροκρήδεμνον (cf. Σ 84 sq.).

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

- οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς νῖδον, Ἄρηι φίλον Μενέλαον,
 Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηιοτῇτι.
 ὁ βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῶ, 3 = A 495
 4 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ ἔβαιν' ὥς τις περὶ πόρτακι μῆτηρ 4 cf. E 299
 6 ὧς περὶ Πατρόκλῳ ῥαῖνε ξανθὸς Μενέλαος,
 πρόσθε δέ Φοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην, 7 sq. = E 300 sq.
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 οὐδ' ἔρα Πανθόου νῖδς ἐνυμελῆς ἀμέλησε
 10 Πατρόκλιοι πεσόντος ἀμύμονος, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἔσθη, καὶ προσέφειπεν Ἄρηι φίλον Μενέλαον
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεὲς, ὄρχαμε λαῶν, [316 o 64, 87
 12 = δ 156, 291,
 χάξο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα 13^b cf. O 347
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 15 Πάτροκλον ῥάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην 15 cf. H 14
 τῶ μ' ἔαε κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιφιδέα θυμὸν ἔλωμαι.“
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 18 = δ 30, 332
 18^a = H 454

5 πρωτοτόκος κυνυρή, οὐ πρὶν Φειδυῖα τόκοιο.

4 ῥαῖν' mss. || πόρτακι] †, cf. πόρ-
 τες E 162.

5] del. Heyne coll. Θ 528 I 124. || πρω-
 τοτόκος] †. || κυνυρή] †; vid. ad I 162. ||
 Φειδυῖα] vitiosum pro Φιδυῖα, item Hes.
 Theog. 887; cf. § 160.

7 οἱ] sic Ar., Zen. οὐ vitiose; cf. § 92.

9 Πανθόου PKnight] Πάνθου mss. habent
 vitiose, cf. § 17 et G1. Redit vitium vs. 23,
 40, 59.

18 μ' ἔαε § 191] με ἔα mss., Nauck μ'
 ἔααν (ἐάειν).

- „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάεσθαι.
 20 οὐτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λείοντος
 οὔτε σὺς κάπροι' ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμαίνει, 22^b cf. Θ 337
 ὅσσον Πανθόου νῆες ἐνμμελῆαι φρονέουσι.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο 24 sq. cf. Ξ 516-519
 25 Ἔης ἥβης ἀπόννηθ', ὅτε μ' ὠνόσατ' ἡδ' ὑπέμεινε,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδὲ Φέ φημι πόδεςσ' γε Φοῖσι κίοντα
 εὐφοῖναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας. 28 cf. E 688
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μ' ἄντα
 30 στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30^b-32 = γ' 196
 εἰς πληθὺν ἵμεναι, μῆδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο, sqq.
 31^b cf. N 448
 πρὶν τι κακὸν παθέμεν· ξεῖθδ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.” 32^b cf. Hes. Op. 218
 ὧς ᾤατο, τὸν δ' οὐ πείθειν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 „νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφεὲς, ἥ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
 ᾗ ῥωσας δὲ γυναιῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθνης. 37 = Ω 741
 ἥ κέ σφι δ' Φειλοῖσι γόου κατάπανμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τετὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 40 Πανθόω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δέη.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπειρήτος πόνος ἔσται 41^a cf. E 895
 οὐδέ τ' ἀδῆριτος ἢ τ' ἀλκις ἢ τε φόβοιο.”

19 εὐχετάεσθαι § 191] -τάσθαι mss.

20 παρδάλιος Ar.] πορδ. mss. multa; cf. N 103.

21 κάπροι' § 59] κάπρου mss.

23 Πανθόου νῆες] Euphorbus, Hyperenor, Polydamas. || Πανθόου PKnight] Πάνθου mss.; cf. vs. 9. || φρονέουσι] φορέουσι mss. nonnulla.

25 ἀπόννηθ', ὅτε] ἀπόννητο, ὅ Nauck. De re vid. A 763. || ὠνόσατ' ἡδ' PKnight] ὦνατο καὶ μ' mss., in qua lectione et verbi forma displicet (vid. § 305) et pronomē iteratum.

27 Ἔς] τε Ar. (? — τι vel οὐδ' ἔτι Spitzner), ut C.

28-159] desunt in D.

29 μὲ' § 92] μευ.

31 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

32 παθέμεν § 126] παθῆιν mss.

34 μάλα] l. a. τάχα in Ar. commentariis.

37 ἀρητὸν] ἀρρητον (i. e. ἄσπετον) mss. pleraque, cf. § 466; sed ἀρητὸν (= ἀπεινὸν execrabilem) praefendum esse apparet e § 280 τ 404 (πολυάρητος = εὐκατός). Redit vox versu parall.

38 κατάπανμα] † (καταπαύω saepius).

40 Πανθόω PKnight] Πάνθω mss., cf. vs. 9 et § 14.

41 sq.] del. PKnight, sententia obscura.

41 ἔτι] ἔπι l. a. in Ar. commentariis (cf. I 415). || δηρὸν] neglecto Ἔ; *δ' δηρὸν ἔτ' ? vid. ad l. parall. et § 19.

42 ἀδῆριτος] †; vid. § 193. || ἦ τ' ... ἦ τε Nicanor] ἡδ' ... ἡδὲ Ar., alterutrum vel οὐτ' ... οὔτε mss.

- ὥς Φειπών Φ' οὔτασσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην' 43 = A 434 [sqq.
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ Φοι αἰχμή 43b-46 = Γ 347
- 45 ἀσπίδ' ἐνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἄτρεϊδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ,
ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θήμεθλα
'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας 48 = A 235
ἄντικρυς δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκή. 49 = X 327 γ 16
- 50 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
αἷματι Φοι δέοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι 50 = A 504
πλοχοῖοι θ', οἳ χροσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
οἶον δὲ τρέφει ἔκρος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλλης ἀναβέβρουχεν ὕδωρ, 54a = N 473
- 55 καλὸν τηλεθάον' τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν
παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθει λευκῷ.
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου Φ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ
τοῖον Πανθόου νῖδον ἐνυμελίην Ἐύφορβον

43 *F'] adiecimus. || οὔτασσε § 150] οὐ-
τησε mss.

44 χαλκός] sic Ar., χαλκὸν mss. pleraque;
vid. ad Γ 348.

45 ἀσπίδ' ἐνι] ἀσπίδι ἐν mss. pauca; vid.
ad Γ 349.

49 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

51 Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] -σσι μέλαιναί Zen.
sine sensu. Comparatio compendiaria etiam
A 163 Φ 191 β 121 δ 279 γ 89 reperitur.

52 πλοχοῖοι] vid. ad Ξ 176. || ἐσφῆκωντο]
verbum †. De re cf. B 872, Helbig Hom.
Epos¹ p. 166 sqq. Imitatur Verg. Aen. IV
138 crines nodantur in aurum.

53 ἐλαίης] VHehn Culturpf.⁴ p. 82 sqq.
docuit voce ἐλαίη apud Homerum signifi-
cari oleastrum, quem posterī κότειον voca-
runt; huius lignum quidem suo pretio aesti-
mari (N 612 ε 236 ι 320 ψ 195), olivas
vero ignorari, et oleo, a Phoenicibus peregre
advecto, solos principes uti nec nisi ad
corpus inungendum. Itaque aut recentis-
simam esse hanc comparisonem statua-
mus necesse est (ut η 116 λ 590 ω 246),
aut frondis tantummodo lignique causa
rusticus surculum oleastri sevisse dicendus
est, quo ducere videtur Columellae de

Arbor. 17 observatio: olea ... humidis
campis...laeta frondes sine fructu affert.

54] del. Fick. || οἰοπόλῳ] adi. sitne ab
οἶος; an ab οἶς ductum incertum; h. l. et
Γ 377 pastoriciū videtur esse vertendum,
et h. Merc. 314 pastorem significari con-
stat; at loca deserta intellegenda videntur
N 473 Ω 614 λ 574. || ἄλλης] neglecto Φ. ||
ἀναβέβρουχεν] †, diversum enim est βέβροχα
N 393 II 486 P 264 μ 242. Verbum si
sanum est, scaturre significare debet (ἀνα-
βάλλει Hesych.); cf. ε 319 et βρύειν vs. 56.
Zen. ἀναβέβρουχεν, quo recepto Bentley scrip-
psit ὁ Φάλλης ἀναβέβρουχεν = quae imbibit affa-
tim humoris, coll. λ 586 μ 240 (vid. etiam
καταβροῦσαι δ 222, att. καταβροχθίσαι Ar. Eq.
357, 826 = καταπιεῖν). Ad βρέχειν humectare
(= quam aqua abundanter rigat) -βέβροχα
propter praepositionem ἀνα- vix potest
referri.

56 βρύει] †.

58 *F'] τ' mss.; vid. ad A 315. || ἐξέ-
στρεψε] comp. †.

59 sq.] talis erat Euphorbus, quem Mene-
laus armis spoliabat.

59 Πανθόου PKnight] Πανθού mss.; cf.
vs. 9.

- 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαιος ἐπεὶ ἵκτανε, τεύχε' ἐσύλα.
ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὶ πεποιθὼς, 61 cf. M 299 ζ 130
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη, —
τῆς δ' ἐξ ἀνθέν' ἔφαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 63 sq. = A 175 sq.
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσει
65 δηϊῶν — τὸν δ' ἀμφὶ κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσι
ἀντίον ἐλθόμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δ' ἑὸς αἰρεῖ, 67^a = 69 r 175
ὥς τῶν οὗ τιμι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα 67^b cf. H 479
ἀντίον ἐλθόμεναι Μενέλαιος κυδαλίμοιο. 68 cf. K 232
69^a = 67
70 ἔνθα κε ρεῖ' ἔφερε κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ Φοι ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά Φοι Ἑκτορ' ἐπῶρσε θεῶ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι Φεισάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ 73 cf. α 105
καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα
75 „Ἑκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θείεις, ἀκίχῃτα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ 76 cf. K 402
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι, 77 sq. = K 403 sq.
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαιος, ἀρήμιος Ἀτρεὸς υἱός, 79^b cf. A 98
80 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοῖδην Ἐυφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“ 81^b = O 250
ὥς Φειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
82 = N 239
Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος ἔπνευσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας· 83 cf. Θ 124
ἔπαπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στήχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔρρεε δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν. 86^b = Ξ 518
ἔβη δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, 87 = A 495
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ Φείκελος Ἑφαίστειο 88^a = B 222
ἀσβέστω. οὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρεὸς ὀξὺ βοήσας

65 δηϊῶν τὸν δ' ἀμφὶ Christ] δηῶν (δηϊῶν Z) ἄμφι δὲ τὸν γε (τόνδε C) mss.; cf. P 566
Σ 195 Ψ 176. || τ'] om. C.

66 ἰύζουσιν] redit verbum o 162 (ἰυγμός; Σ 572).

67 χλωρὸν δ' ἑὸς;] l. a. apud Eust. δριμύς; χόλος.

70 ρεῖ' ἔφερε] ῥεῖα φέρεν Vrat., ῥεῖα φέροι mss. cett. (item Ar.); cf. § 109 et M 465.

73 Μέντῃ] l. a. Πείρω.

75 ἀκίχῃτα] †. Cum participio διώκων iungendum esse viderunt Posidonius et Ar.

80 τὸν] *ὄχ'? cf. M 344.

83 φρένας... μελαίνας] vid. ad A 103.

86 ἔρρεε § 191] ἔρρει mss.; cf. A 140. || ὠτειλήν] vid. ad A 140.

88 κεκληγώς] *-γγώς? vid. § 223.

89 υἷα λάθ' Barnes] υἱὸν λάθεν mss. me-

- 90 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 90 = A 403
 „ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτω τεύχεα καλὰ 91^a = Φ 553 X 99
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κε φίδηται. 93^a cf. τ 121
 εἰ δέ κεν Ἑκτορι μούνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 αἰδεσθεις, μή πῶς με περιστήσω' ἔνα πολλοί·
 Τρωῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κόρουθ' αἰόλος Ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 97 = A 407
 ὁπποῦτ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὅν κε θεὸς τίη, τάχα Φοι μέγα πῆμ' ἐκυλίσθη.
 100 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κε φίδηται
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ ποθ' Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἔμψω κ' αὖτις ἰόντε ἐπιμνησαίμεθα χάρις
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως Φερussaίμεθα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρετατον εἴη.“
 ἦος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 106 sq.^a = A 411
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, ἔειπε δὲ νεκρὸν, 108 cf. A 461
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῆς ἡυγένειος, 109^b = Σ 318 cf. O 275
 110 ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνονται
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχύνεται, ἀφίκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο· 112^b cf. A 548
 ὧς ἀπὸ Πατρόκλοιο ἦκε ξανθὸς Μενέλαος.
 ὅτῃ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο Φέθνος ἑταίρων, 114 = A 595
 115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης 116 sq. = 682 sq.
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι 117 = N 767

tro invito, cf. § 8. Bentley ἀσπείτω pro
 ἀσβέστω coniecit cetera servans.

90 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς;
 ὅν mss.; vid. ad A 403.

95 περιστήσω'] sic Ar., -είωσ' mss. pleraque;
 vid. § 122.

96 ἄγει] *ἄγη (versu cum praecedenti
 iuncto)?

98 ἐθέλῃ] -λησι Townl., -λει C Eust., -λοι
 G. || πρὸς δαίμονα] deo adversante, vid. vs.
 104; opp. σὺν δαίμονι A 792. Nauck ἐθέλη-
 σιν ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι.

99 τίη Fick] τιμῆ mss.; cf. § 165. || πῆμ'
 ἐκυλίσθη] πῆμα κυλ. mss.

100 μ'(οι) cf. § 13.

102 ποθ' § 322] που mss.

103 ἰόντε Zen.] -ντες Ar. mss.

104 πρὸς δαίμονα] vid. vs. 98. || πω:] περ C.

105 φέρετατον] -τερον mss. nonnulla.

106 ἦος § 323] ἔως mss.

112 παχύνεται § 191] -νοῦται mss. — Ver-
 bum †, obrigescit; redit Hes. Op. 360 (Aesch.
 Choeph. 83); opp. λαλεσθαι T 174 Ψ 598
 etc. || τ'] del. criticus apud Nauckium.

- θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 'βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος Ἔππος ἠΐδα·
 120 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ.“ 122 = 693 cf. Σ 21
 ὧς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε· 123^b = N 418
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος. 124^a = A 495
 125 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα,
 εἰλχ', ἵν' ἀπ' ὁμοῖον κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωΐῃσι φερυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥύτε πύργον. 128 = H 219
 Ἔκτωρ δ' ἄψ ἔς ὁμίλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 130 εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ Φάστῳ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 εἰστήκειν ὥς τις τε λέων περὶ Φοῖσι τέκεσσι,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὃ δέ τε σθένει βλεμμαίνει,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὧς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρω' ἐβεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν Ἄρηι φίλος Μενέλαος
 εἰστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων. 139 cf. λ 195
 140 Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα Φιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 „Ἔκτορ, Φεῖδος ἀριστε, μάχης ἄρα 'δεύεο πολλόν.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φυζηλὸν ἐόντα.

134—136 om. Zen. cum libro Chio

- 122] spurium ducit Platt.
 125 ἀπέφρα § 150] ἀπὸ ἡρώ mss.
 126 εἰλχ'] εἰλχ' mss.
 127 Τρωΐῃσι] cf. § 17.
 132 καλύψας] vid. E 315.
 133 εἰστήκειν] ἐστήκει Ar. et mss. pleraque.
 134] non masculinum leonem catulos suos
 comitarum sed matris hoc esse munus ob-
 servarunt grammatici; qualia in poeta non
 esse urgenda sensit Ar. Cf. Σ 318 sq. et
 δ 336. Feminino λείνα Homerus non utitur. ||
 συναντήσονται] -σασιν mavult Nauck.
 135 ἐπακτῆρες] cf. τ 435.
 136 ἐπισκύνιον] †. || κάτω] non nisi ψ 91
 redit. || καλύπτων] -πτον C H.
 137 ἦρω' ἐβεβήκει] ἦρωι βεβ. mss.
 139 εἰστήκει] ἐστ. Ar. et mss. multa.
 142 μάχης;... 'δεύεο] cf. N 310 Ψ 670 Ω
 385. || *'δεύεο πολλόν] πολλὸν ἐδεύεο mss.;
 vid. § 117.
 143 φυζηλὸν vHerwerden ex Hesych.] †,
 timidum; φούζην † mss. (vid. ad K 311 et
 N 102), quod alii φεύγοντα τὰς ἡλίας, alii
 φεύγοντα ἡλίας inepte interpretabantur, alii

- φράζω νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ Φάστν σαώσης
 145 οἷος σὺν λαοῖς' οἱ Φιλίῳ ἐγγεγάσι
 οὐ γὰρ τις Λυκίων γε μάχεσόμενος Δαναοῖσι
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν 147^b sq. = I 316
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί. sq.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας κατ' ὄμιλον,
 150 σκέτλι, ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργεῖοισι Φέλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι, 151 cf. γ 271
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος ᾿γένετο, πτόλεϛ τε καὶ αὐτῶ, 151^b cf. E 488
 ζῶδς ἑών· νῦν δ' οὐ Φοι ἀλακήμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν, 154 cf. T 305
 155 Φοίκαδ' ἔμεν, Τροίῃ δὲ πεφύσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαροῦς ἐνείη, 156^b cf. T 37 + 387
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον Φερυσάμεθα Φίλιον εἶσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ Φάστν μέγα Πριάμοιο Φάνакτος 160^b = H 296
 ἔλθοι τεθνηῶς καὶ μιν Φερυσάμεθα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Φίλιον εἶσω
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μὲν' ἄριστος 164^b sq. = II 271
 165 Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντες. sq.
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε Φιδῶν δηίων ἐν ἀντῇ,

denique pro *lucifuga* videntur accepisse, cf. Nicandri Ther. 660 *φωξήλιος* (= *σκιερός*) et eodem sensu *φωξήλιδος σπητιάδος* Alex. 472.

145 *λαοῖς' οἱ* Nauck] *λαοῖσι τοι* mss.

146 *μάχεσόμενος* § 291] *-ησόμενος* mss.

148 *δηίοισιν ἐπ'* Ar. versu par.] *-σι μετ'* mss. || *δηίοισιν* cf. § 17.

149 **καθ'*] *μεθ'* mss.; vid. ad B 143. || *ὄμιλον*] sic Ar.; Zen. *ὄμιλου* male, vid. § 316. An *ὁτ' ὄμιλου* erat Zenodoti lectio?

150 sqq.] Glaucus ignorare videtur Sarpedonem in Lyciam esse ablatum, vid. II 681 sqq.

151 *Ἀργεῖοισι*] *οἰωνοῖσι* Z Harl. Lips., ut γ 271.

153 *κύνας*] *κύον* Zen. male; non enim Glaucum decet usque adeo probris agitare

Hectorem, hac autem hexametri sede sententia vix unquam inciditur (vid. tamen A 102, Friedlaender Nican. p. 136).

155 *ἔμεν*] sic Ar., alii olim ἔτω (cod. ἰώ, correxit Spitzner). *Indicativus* autem est *ἔμεν* (non infinitivus, vid. § 125), ut β 127 κ 431 σ 288. || *πεφύσεται* § 280] *πεφάνσεται* vHerwerden.

158 *ἔθεντο*] cf. Ω 402; *ἔχουσι* mss. com-
plura.

161 *τεθνηῶς*] sic Ar., *-εῖω*; mss. nonnulla; cf. § 160.

163 *κ'*] *ὁ'* Apoll. lex.

165 *ἀγχίμαχοι*] *ἀγχίμαχοι* mss.; vid. ad N 5.

167 *ἄντα, κατ'*] caesura ingrata; **ἄντ'*, *εἰς*? || *δηίων*] cf. § 17.

- οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετός ἐστι.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ 169 = M 230
- 170 „Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔφειπες;
 ὡ πέπον, ἧ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων 171^b = N 631
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσι 172 cf. B 841
 νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔφειπες, 173 = Ξ 95
 ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο, 176^a = II 688
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην 177 sq. = II 689
 σκιδώας, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. sq.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ Φίδε Φέργον, 179 = χ 233
 180 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 179^a = A 314
 ἥ τινα καὶ Δαναῶν, ἄλκις μάλα περ μεμαῶτα,
 στήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“
 ὥς Φειπὼν Τρώεσσιν ἐκέλετο μακρὸν ἀύσας 183^b-185 = Θ 172
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, sq.
 185 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἄλκις,
 ὄφρα κ' ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύο
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.“ 187 cf. X 323
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ 188 = Z 116
 δηῖον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 190 ὅκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραίπνοισι μετασπών, 190^b = ξ 33
 οἷ προτὶ Φάστν' ἔφρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβε·

171 πέπον Zen.] πόποι Ar., mss. utrumque; vid. ad ν 200-208.

172] huiusmodi versus, quibus debilitetur oratio, ab Aristarcho expungi solere observavit Aristonicus.

173 σε' § 92] σε Zen., item Ξ 95, et sic Townl.; seu mss. cett.

174 με φῆς] μ' ἔφης Ptolemaeus Asc. H Vrat.

176 τε] corruptum, vid. § 328². Barnes γε, an *αἰεὶ Ζηρός? || αἰγιόχοιο] ἡε περ ἀνδρός (ut vs. par.) mss. multa.

177 φοβεῖ] *φέβει? vid. ad II 689.

178 ὅτι] ὅτε mss. complura, τότε Aristoph., item II 690. || αὐτός] vid. ad II 690. || ἐποτρύνει μαχέσασθαι] -νησι μάχεσθαι Par.

2767 et l. a. apud Eust.; vid. II 690.

182 ἀμυνέμεναι] activo hoc uno loco additur περὶ c. gen., medio saepius (M 170 etc.).

186-214] locus recentior, vid. ad II 134. Parum opportune hoc temporis articulo Hectorem e pugna discedere ut hostilia induat arma, observatur in scholio. Vs. 184-219 del. Naber, vs. 186-228 Hentze.

186 ὄφρα κ' § 326] ὄφρ' ἂν mss.

190 ὅκα] ἄγχι Christ coll. τ 301.

191 Πηλεΐδαο] Πηλεϊωνος L Barocc.

192 πολυδάκρυος Bentley] -κρύου A D (Tyrt. fr. 117), -κρύτου metro invito mss. cett., quod vitium legitur etiam Eur. Herc. 426. Cf. P 544.

- ἦ τοι ὃ μὲν ἔφ' ἔδωκε φέρειν προτὶ Ἑλίου ἱρήν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 195 Πηλεΐδ' Ἀχιλῆος, ἃ Φοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα Φῶ παιδὶ ὅπασσε
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθε ῥίδεν νεφέληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο, [376
 200 κινήσας ἦα κάρη προτὶ Φόν· μυθήσατο θυμόν· 200 cf. 442 ε 285,
 „ἃ δ' ἔειπ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστι, 201 cf. K 383
 ὅς δ' ἦ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δ' ἔταϊρον ἔπαφνες ἐνῆα τε κρατερόν τε, 204 cf. Φ 96
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205^b = E 7
 εἴλε· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω, 206^b cf. A 753
 τῶν ποινῆν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἔκ νοστήσαντι
 207^b = X 444 Ω
 δέξεται Ἀνδρομάχῃ κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“ 705 cf. E 157
 ἦ, καὶ νυνέησιν ἐπ' ὀφρύσι· νεῦσε Κρονίων. 209 = A 528
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, ὃν δέ μιν Ἄρης
 δ' Φεινὸς Ἐνυάλιος, ὃ πλῆσθεν δ' ἄρα Φοι μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους 212^a = 499
 ὃ βῆ ἦα μέγα Φιφάχων· ῥινδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι.
 215 ὠτρυνεν δὲ Φέκαστον· ἐποιχόμενος Φεπέεσσι,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μείδοντά τε Θερεσίλοχόν τε

193 εἴφ' ἔδωκε (εἴφα δῶκε) PKnight] τὰ ἃ
 δῶκε mss.; vid. Q 430.

194 ὃ δ'] vid. ad A 191. || τεύχε' ἔδυνε
 G] -χεα δύνε(ν) mss. cett.

195 Πηλεΐδ' § 55] -δεω mss. || Φοι] de
 dativo cf. A 219.

199] τεύχεσι λαμπόμενον μεγαθύμου Πη-
 λείωνος H Vrat. (cf. P 214 r 46).

202 ὅς] ὥς L Lips. non male. || εἴσι Ar.]
 ἐστι mss. pleraque.

206 εἴλε' § 117] εἴλεω mss.

207 sq.] vert.: *compensationem eius quod
 neque ipse e proelio reverteris neque Andro-
 mache spolia a te accipiet. Sic pluralis τῶν
 non habet quod offendat. De negatione
 simul ad participium et ad verbum finitum
 pertinenti cf. E 150 s 59 sq. μ 42 sq.*

207 τοι] vid. ad A 596.

209] vid. ad A 528.

210 ἤρμωσε] intrans., ut Γ 333 T 385.

214 μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι Ar. A] -μου -τος
 mss. cett., Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος Zen. Dativum
 ceteris locis Homericis non adsciscit ver-
 bum ῥινδάλλομαι (sed cf. e. g. Plat. Rep.
 381c); quapropter genitivo recepto *appa-
 rebat* vertunt multi. Parum tamen aptum
 est verbum nisi adiectivo aliave ratione
 enunciatum expleatur; cf. Ψ 460 γ 246
 τ 224 h. Ven. 179. Itaque si quis Aristarchi
 lectionem reicit, Troianos ratus diffugituros
 fuisse si pro Achille habuissent Hectorem,
 locum sic fere refingat: *ῥινδάλλετο δ' ἀθα-
 νάτοισι, | τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πη-
 λείωνος.

215 ὠτρυνεν] ὠτρυνεν Zen.

216] cf. Verg. Aen. VI 483.

- Ἀστεροπαῖόν τε Δφεισὴν ῥά θ' Ἴππόθοόν τε
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν· 218 cf. B 858
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 219 = N 94
 220 „κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χαρίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολλῶν ἡγείρα φέκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα 223^b = Z 95
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 225 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ φεκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμοι' ἀριστὺς.
 ὅς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμψης
 230 Τρώας ἔς ἱπποδάμους φερεύσῃ, φείξῃ δέ Φοι Αἴας,
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ Φοι κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοὶ περ.“
 ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι φέλπετο θυμὸς 234^a = A 594
 235 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος φερεύειν Τελαμωνιάδαο· 234^b = 395, 495
 νήπιον ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπέφρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας φεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον· 237 = 651
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφεὲς, οὐκέτι νῶϊ 238^a = Z 55
 φέλπομαι αὐτῷ περ νοστιγσέμεν' ἐκ πολέμοιο.
 240 οὐ τι τόσον νέκνους πέρι δέδφια Πατρόκλοιο,
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέσῃ κύνας ἢ δ' οἰωνοὺς, 241 cf. O 379
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δέδφια, μὴ τι πάθῃσι, 242^b = A 470^a
 243 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει.
 245 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κἀλέ, εἴ τις ἀκούσῃ.“

244 Ἐκτωρ, ἦμιν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

244^b = A 174

219] om. D Lips. Townl.

226 λαοὺς] *cives meos*.

228 πολέμοι' § 59] -μου mss.

229 τεθνηῶτα Ar.] -ειῶτα mss. pleraque;
cf. § 160.

231 τῷ Ar.] τῶν mss. pleraque.

234 ἔλπετο Ar.] sic aut ἔλπετο mss., l. a.
ἤθελε. Non Aristarcho sed Aristophani tri-
buitur ἔλπετο in scholiis; correxit Bekker.

235 φερεύειν] cf. § 147.

236 πολέσσιν] vid. N 452 et ad Φ 296. ||
ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

237 Μενέλαον] vid. ad M 60.

241 κορέσῃ] κορέει mss. multa.

243 πολέμοιο νέφος] cf. Verg. Aen. X 809
 nubem belli.244] del. PKnight. || δ'] om. D G Cant.;
cf. § 92. || αὐτ'] nonne *αὐθ'(ι)?245 κἀλέ § 191] κἀλει mss. || εἴ Brand-
reth] ἦν mss.; cf. § 326.

- ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, 246 = 656
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 247 sq. = A 275sq.
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 249^b = E 552
 250 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι Φέκαστος
 λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον 252^a = M 410
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηκε. 252^b cf. K 388
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 255 Πάτροκλον Τρωίῃσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255 = Σ 179
 ὥς ἔφατ'· ὁξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας· 255^b cf. N 233
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα, 257 cf. O 584
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὁπᾶων Ἴδομενῆος, 258^b sq. = H 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ. sq.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσιν φρεσὶν οὖνομα Φείποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχῃν ἡγείραν Ἀχαιῶν;
- Τρῶες δὲ προέτνυναν ἀφ' ὧν ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ. 262 = N 136
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διηπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 ἡμόνες βοάουσιν ἐρευγομένης ἄλως ἔξω,
 τόσση ἄρα Τρῶες Φιφαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιᾶδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 267^b = O 710 Π
 219 cf. γ 128^a
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 λαμπροῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλήν

260 sq. Zen. —

247 γεγωνῶς] cf. § 260.

249 Ἀτρεΐδῃς] -δη mss. nonnulla. || καὶ Μενελάῳ] ποιμὴν λαῶν Z Vrat.

250 δῆμια πίνουσιν] cf. A 259 et δημο-βόρος A 231. || Φέκαστος] ἕκαστα Harl. et l. a. in scholio, quod ad versum 252 refert Christ.

252 ἕκαστον] neglecto F, Bentley ἅπαντας, criticus apud Nauckium ἅπαντα, | ἡγεμόνες. Cf. K 388.

255 Τρωίῃσι] cf. § 17. || μέλπηθρα] vid. N 233.

256 Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

259 ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)φόντῃ mss.

260 κεν ἦσιν] l. a. x' ἦσιν ἐν. || οὖνομα

Bentley] οὐνόματ' mss.; cf. Γ 235 § 194.

262 προέτνυναν] προῦν. mss.

264 βέβρυχεν] βεβρύχην Aristoph., fortasse recte, βεβρύχην L; cf. e. g. Ξ 16 Π 633.

265 ἡμόνες] -ρος l. a. apud Eust. (cf. A 425 Ξ 36 ι 285, ubi substantivum est ἄκραι). || βοάουσιν Pseudoplat. vit. Hom. 20] βοάωσιν mss., cf. § 191.

266^a] de Troianorum clamoribus vid. ad Γ 2-9.

268-273] del. Leaf; vid. ad O 668-673 Π 567 sq. PKnight damnaverat vs. 271-273, Duentzer vs. 272 sq.

268 φραχθέντες] ἀρθέντες Zen. (cf. M 105 Π 211). Vulgatam tuetur N 130.

- 270 ἤχευ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος περ,
 ὄφρα ζῶς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 ἤμισεν δ' ἄρα μιν δῖον κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώησιν τῷ καὶ Φοι ἀμυνέμεν' ὥρσεν ἑταίρους.
 ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες Φελίκωπας Ἀχαιοῦς· 274 = Π 569
- 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσι Φιέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν' ἑρύνοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῖ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι μάλα γάρ σφας ὥκ' ἐφέλιξε
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν Φεῖδος, περὶ δ' ἔργ' ἐτέτυκτο 279 cf. λ 550
- 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' Φεῖκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροῦς τ' αἰζηοῦς
 ῥηιδίως ἐκέδασσε Φελιζάμενος διὰ βήσας· 280 = B 674 λ 551
- 285 ῥεῖ' ἐπιφισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 οἷ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, ὄφρονεον δὲ μάλιστα
 φάστν πότι σφέτερον ἑρύνειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι. 281^a = Π 582
 281^b cf. λ 253
- ἦ τοι τὸν Ἀθήοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἰππόθοος ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην, 285 cf. Ν 90
- 290 δῆσάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντε,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαρίζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τό Φοι οὐ τις ἐρύκακε Φιέμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου, 291 sq. = O 449 sq.
- ἥλθε κακὸν, τό Φοι οὐ τις ἐρύκακε Φιέμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου, 293^b sq. ^[sq.] = M 191
- ἥλθε κακὸν, τό Φοι οὐ τις ἐρύκακε Φιέμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου, 294^b = M 183
- 295 ἦρκε δ' ἰπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωνῆ,
 πληγεῖς ἔγχεε τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῳ,

270 ἤχθαιρε] ἔχθαιρε Ar., ἤχθηρε aut ἔχθηρε mss. nonnulla;; cf. P 306. || *περ] γε mss. Cf. N 465 O 256 P 587.

271 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

272 ἤμισεν] †; ἔστυξεν legi posse coll. A 186 observat Friedlaender, nihil tamen mutans. || δηλῶν] vid. § 17.

273 Τρώησιν] notatu digna est forma contracta. || ἑταίρους] l. a. Ἀχαιοῦς (vid. vs. sequens).

277-577] in A interciderunt (textum supplevit manus recentior).

277 τοῦ] τότ' Leaf.

278 ἐφέλιξε Dawes Cobet] ἐλέλιξε mss. vid. § 41²⁴.

279 ἔργ' ἐτέτυκτο] ἔργα τέτυκτο Ar. et mss. multa. || ἔργ' neglecto F; Fick ἔπλετο ἑέργα coll. A 418.

284 ἀγανοῦ] -δο? cf. § 59.

285 ῥεῖ' ἐπιφισάμενος] ῥεῖα μετεισάμενος mss.; cf. § 201.

290 τένοντε] -ντας mss. multa; vid. ad Π 587.

292 ἰεμένων] sic Ar., -νῳ mss. multa, -ρο; Harl., quod verum videtur; cf. O 450.

294 αὐτοσχεδίην] cf. M 192.

295 ἦρκε] cf. § 149.

- ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματούεις· τοῦ δ' αὖθι 'λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
300 κείσθαι· ὃ δ' ἄγλ' αὐτοῖο 'πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300^b = Π 579
τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φίλοις' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δ' ἔειποι αἰὼν 302sq. = Δ 478sq.
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ. 304^b-306^a = N183sq.
305 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα Φιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίων, μεγαθύμου Φιφίτου υἱόν,
Φωκίων ὅχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
Φοικί' ἐναιετάεσκε πολέσσ' ἄνδρεςσι Φανάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
310 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε.
'δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 311 = Δ 504
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
Ἰποθόφῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρ' ἔτυψε·
'ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς 314 sq. = N 507sq.
315 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
'χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ παίδιμος Ἔκτωρ· 316 sq. = Δ 505sq.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα Ἴφιφαχον, Φερούσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἰπποθόον τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἄρηι φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 319sq. = Z 73sq.
320 Φίλιον εἰσανέβησαν ἀνακλήφει δαμέντες,
Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Αἰὼς αἶσαν
κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων 322^a cf. O 108
Αἰνείαν ὥτρυνε, δέμας Περίφραντι Φεφονίῳ,
κῆρυκ' Ἐπυτίδῃ, ὅς Φοι παρὰ πατρὶ γέροντι
325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα Φειδῶς·

297 αὐλὸν] *hastae* (cf. *δολὺχανος* i 156) an *galeae* (cf. *αὐλώπις* E 182 etc.)? Sanguinis scaturiginem o vulnere erumpentem non recte quidam intellegebant coll. χ 18. || ὠτειλῆς:] vid. ad Δ 140.

300 ὃ δ'] vid. ad Δ 191.

302 θρέπτρα] *θρέπτα* mss. nonnulla; sic (θρεπτι) Zen.? vid. Δ 478.

304 αὐτ'] αὐ C, αὐτ' Vrat.

307 Φωκίων] l. a. -κείων; cf. B 517.

308 Φοικί' ἐναιετάεσκε] *οἰκία ναιετάασκε* mss.; cf. § 191. || πολέσσ'] vid. N 452.

313 γαστέρ' ἔτυψε] -ρα τύψε mss.

315 ἀγοστῷ] vid. ad Δ 425.

317 μέγα Genov.] *μέγ'* mss. cett., unde conieceris *μέγ'* Ἰφιφαχον aut *μέγ'* Ἰφιφαχον (sic PKnight); vid. ad Δ 506.

320 ἀνακλήφει Nauck] -ησι mss.

322 αὐτὸς] αὐτὶς Bentley.

324 κῆρυκ' κήρυκι Herodianus mss.; cf. § 13.

- τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 326 = Π 720
 „Αἰνεία, πῶς κεν καὶ ὑπὲρ Θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἐλῖον αἰπρινήν; ὥς δὴ Ἴφιδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἡγορέη τε 329^a = O 108
 330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπὲρ Δία δῆμον ἔχοντας.
 ἥμιν δὲ Ζεὺς μὲν πολλὴ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρέετ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“
 ὧς ἔφατ', Αἰνείας δὲ Φεκηρόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα Φιδῶν, μέγα δ' Ἔκτορα ἑεῖπε βοήσας·
 335 „Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων, 335 = M 61
 αἰδῶς μὲν νῦν ἤδε, Ἄρηι φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 336^a cf. E 787
 Ἐλῖον εἰσαναβήμεν' ἀναλκίῃφι δαμέντας. 336^b sq. cf. Z 73 sq.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι Θεῶν, ἔμοι ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάροσθον εἶναι· 339^a cf. Θ 22
 340 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἵομεν, μῆδ' οἷ γε Φέκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασσαῖατο τεθνηῶτα.“
 ὧς ἑφάτο, καὶ ῥα πολλὴ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἷ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. 343 = E 497
 ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Ἀπόκριτον οὕτωςε δουρὶ,
 345 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρηι φίλος Λυκομήδης, 346 cf. E 561
 ὅτῃ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, 346^a = 352
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν, 347 = A 496
 ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε, 348^b sq. = A 578 sq.
 350 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει, 350 cf. E 44

326 Φεισάμενος PKnight] λεισάμενος; mss.

327 κεν § 326] ἂν mss. || ὑπὲρ Θεόν] = ὑπὲρ Διὸς αἴσαν vs. 321 (cf. B 155 Π 780). || εἰρύσσαισθε] forma suspecta, nam a verbo ῥύομαι (§ 164) est repetenda, cf. § 293; vHerwerden ὑπὲρ μοῖραν ῥύσσαισθε.

330 πλήθει] Christ θάρσει. || ὑπὲρ Δία EBrocks] ὑπερδία (†) mss. sine sensu, sive ad ὑπερδεί; = ἐνδεί; referre coneris sive ὑπερδία perterritum (male pro -δφεία) scribas. Cf. ὑπὲρ Θεόν vs. 327 et ἡμιν δὲ Ζεὺς vs. 331; vHerwerden coniecerat ὑπέρομα, audacious Nauck ὑπέροβιον ἦτορ ἔχοντας. Verba καὶ — ἔχοντας; vert. vel Iove adversante suam civitatem tuentes. Cf. B 547 E 473 Ω 730.

332 τρέετ' § 191] τρεῖτ' mss.

333 δὲ Φεκηρόλον Bentley] δ' ἐκατηρόλον mss.

334 Ἔκτορα] vid. ad M 60.

336 ἦδ' Ἴψ., ἦδ' Lips., ἦδε γ' (ἦδέ γ') mss. cett.

337 εἰσαναβήμεν' § 125] -βῆναι mss. || ἀναλκίῃφι Nauck] -ησι mss.

341 τεθνηῶτα § 160] -εῖωτα mss. complura.

343 ἐφελίχθησαν Dawes Cobet] ἐλελίχθησαν mss.; cf. § 41²⁴.

344 Ἀπόκριτον Nauck] Λειώκριτον G, Λειώκριτον mss. cett. Nomen a voce ληός i. e. λαός (cf. § 5) ductum redit β 242 χ 294. Vid. ad ψ 144.

348 Ἀπισάονα] Ἀμυθάονα mss. nonnulla.

349] versum inter vs. 348 et 350 sq. satis moleste interpositum om. Vat., del. PKnight.

- καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήιος Ἀστεροπαῖος, 352^a = 346
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Ἀναοῖσι μάχεσθαι
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτ' ἔχεν, σακέεσσι γὰρ εἰρχατο πάντη 354^a = H 217
 355 ἕσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων
 οὔτε τιν' ἐξοπλίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἄνωγε
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν σχεδόθεν τε μάχεσθαι.
 360 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἶματι δὲ χθὼν
 'δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον 361^b = χ 118 ω
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων 181, 449
 καὶ Ἀναῶν· οὐδ' οἷ γὰρ ἀναιμωτὶ γ' ἐμάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺν 'φθίνυθον' μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 365 ἀλλήλοισ' ἂν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
 ὥς οἷ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης 366^a = A 596
 οὔτε ποτ' ἥελιον σάον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἥέρι γὰρ κατέχοντο μάχῃ ἐνὶ ὄσσοι ἄριστοι 368^a cf. 644
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 οἷ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐννήμειδες Ἀχαιοὶ
 εὐκήλοι 'πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἥελιοι' ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,

364 sq. Zen. —

353 καὶ ὁ] *ille quoque*, ut Aeneas, vid. vs. 342.

354 ἔτ' ἔχεν, σακέεσσι PKnight] ἔτι εἶχε, σάκεσσι mss. hiatus vitioso, cf. H 217; ἄρ' ἔτ' εἶχε Bentley, ἔτι ἔεικε (ἔτ' ἔφεικε) Brandreth Fick coll. Σ 520. || εἰρχατο § 230] ἔρχατο mss.

357 sqq.] cf. Nestoris verba A 303 sqq.

357 ἄνωγε § 225] ἄνωγει mss.

358 ἄλλων] ἄλλον C.

359 τε] δὲ mss. pleraquo.

363 ἀναιμωτὶ] adv. rediv. P 497 σ 149
 ω 532, ubique sequente particula γε.

364 'μέμνηντο] μεμνημένοι vel 'μεμνηάτο δ' ? vid. § 119.

365 ἂν' G L Lips.] καθ' mss. cett. || φόνον] χόλον vel πόνον mss. pauca.

367 σάον § 62] σόον (σών) mss.

368 μάχῃ ἐνὶ ὄσσοι Aristoph.] μάχης ἐπὶ τόσσον Zen., μάχης ἐπὶ (vel ἐπι) θ' ὄσσοι (vel ὄσσον) mss., μάχης ἐπὶ ὄσσοι Eust., μάχης ἐπὶ γ' ὄσσον Ahrens. Locus suspectus.

369 κατατεθνηῶτι § 160] -ειῶτι mss. nonnulla.

371 αἰθέρι] αἰθήρη Naber, cf. P 646 ζ 44 u 75; cui coniecturae non favet metrum (vid. § 3), vulgata autem defendi posse videtur: ὑπ' αἰθέρι sub coelo aperto, cf. Θ 558 (= Π 300) N 837.

372 ἥελιοι' § 59] -λιου mss.

373 μεταπανόμενοι] comp. †, cf. μεταπανσολή T 201. De heroum pugnis alias (A 801 Π 43 Σ 201) dici solet ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσς πολέμοιο.

- ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
 375 πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 ἡέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεὲς χαλκῷ
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πω φῶτ' ἐπεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 380 ξρὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 τῷ δ' ἄρ' ἐποσσομένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων
 νόσφιν ἐμαρνασθήν, ἐπεὶ ὧς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν. 383^a = B 589
 τοῖς δὲ πανημερίοισ' ἔριδος μέγα νεῖκος ὁρώρει 384^b cf. N 122
 385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμέες αἰεὶ
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερχε Φεκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε ἑπαλάσσετο μαρναμένονιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο. 388 = Π 165
 ὧς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην 389^b = Σ 582
 390 λαοῖσιν δῶή τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
 κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἐλκόντων, τάννυται δέ τε πᾶσα διὰ πρό
 ὧς οἱ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 εἴλκεον ἀμφοτέροιν· μάλα δέ σφισι ἑέλπετο θυμὸς, 395 cf. 495
 395^b = 234
- 379 πεσόντος; C D Vrat.] θανόντος; mss. cett.
 381 ἄρ' ἐποσσομένῳ vHerwerden] ἐποσσο-
 μένῳ mss.; vid. ad I 167. Comp. †. || θάνα-
 τον] πόλεμον D.
 384 τοῖς; cf. § 60.
 385 καμάτῳ] λύθρῳ Nauck, cui coniecturae
 favent A 169 P 503, sed vid. N 711 P 745
 et ad P 387. || ἰδρῷ § 77] ἰδρῷ mss.
 387 ἑπαλάσσετο] παλάσσοντο D (metro in-
 vito), et expectatur sane pluralis. Bentley
 πάλαχθεν parum probabiliter, ipsum autem
 conspergendi verbum molestum; Leaf κνή-
 μας... πόδας... Φεκάστος; | χεῖρας... ὀφθαλμῶ. ||
 μαρναμένονιν] -νοισιν mss. complura; requiri-
 tur genitivus, dualis autem h. l. de binis
 agminibus usurpatur; vid. § 52.
 388 ἀγαθὸν θεράποντα] -θῶ -ντι? vid. ad
 II 526.
 390 λαοῖσιν] vox mire adhibita, Naber
 δούλοισιν (praestat δμώεσιν, vid. ad Γ 409). ||
 μεθύουσιν] vix sanum; vHerwerden πλήθου-
 σαν (ἀλοιφῆς? vid. Θ 214 Φ 218 ι 8), nos
 *θαλέθουσιν, vid. I 467 Ψ 32. E Philippi
 epigr. 23 apparet hunc poetam in suo Ho-
 mero legisse μεθύουσιν ἀλοιφῆς.
 392 κυκλός? mss.] κύκλος; Ar., item A 212;
 κύκλῳ Zen. || δέ τε ἱκμάς] hiatus vitiosus,
 δέ τ' ἱκμάς; CD; *δέ τ' ἔβη ἱκμάς? An
 excidit praepositio? Vocem ἱκμάς(†) humo-
 rem (pellis recens detractae) interpretatus
 vHerwerden coniecit δ' ἐξ, alii de oleo
 dictam accipientes scribunt δέ τ' ἐπ'.
 393 τάννυται] cf. § 279.
 395 εἴλκεον] sic Ar., qui alias tamen ἔλκε
 et ἔλκετο scribebat (cf. A 213 A 457 N 383
 II 406, 409, 504 Σ 581). Stīrpis forma εἴλκε-†
 (cf. tamen Ω 52). Apud Nauckium propo-
 nitur ἀμφοτέροιν ἔλκεον (εἴλκεον). || ἑέλπετο
 mss. pauca.

- Τρωσὶν μὲν Φερούειν προτὶ Εἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὁρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσοός οὐδέ κ' Ἀθήνη [sq. 398 sq. cf. N 127]
 τόν γε Φιδουῖσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
 400 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον.
 οὐδ' ἄρα πῶ τι
 'Φεῖδεε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν ἔμαρναντο θοάων,
 τελέχ' ὕπο Τρώων. τό μιν οὐ ποτε 'Φέλπετο θυμῷ 404^a = 558 P 81
cf. X 144
 405 τεθναμέν', ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρημφθέντα πύλῃσι,
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ 'Φέλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ Φέθιν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 πολλὰκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἧ Φοι ἀπηγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
 410 δὴ τότε γ' οὐ Φοι ἔφειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος. 411 cf. 655
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες 412^a = II 641
412^b = M 444
 νωλεμὲς ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις 'Φεῖπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 415 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἦμιν ἐνκλεῆς ἀπονέεσθαι
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι, — τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη, — 417^b cf. H 28
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισι
 Φάστν πότι σφέτερον Φερούσαι καὶ κῦδος ἀρέεσθαι.“ 419 cf. 287
 420 ὧδε δέ τις Τρώων μεραθύμων ηὑδῆσασκε·

404—425 Zen. om. || 411 in Genev. obelum habet || 420 Ar. —, cf. schol. V ad vs. 404. At certe 420—422 debuit damnare, fortasse 420—423 (Heyne) vel etiam 420—425 (Spitzner)

396 μὲν] μὲν ῥ' mss. multa. Φερούειν] cf. § 147. Ἀχαιοῖς] forma novicia, cf. § 60. 397 sq. μῶλος... ἄγριος] νεῖκος... ἄγριον C. 399 ὀνόσαιτ'] de optativo vid. ad A 223. 400 ἐπὶ] περὶ D. 402 'Φεῖδεε] ῥ'δεε mss. τεθνηότα § 160] -ειότα (-ειῶτα) mss. multa. 403 γὰρ] γὰρ ῥ' mss. multa (cf. § 30). Ictu producitur γάρ etiam A 342 (B 39) T 49 (β 246?) 2 580. 404 τελέχ' § 71] τελεγει mss. 407 ἐκπέρσειν] -σαι D.	408 τό γε] i. e. ne se ipsum quidem Troia patiturum esse. 409 ἀπηγγέλλεσκε] ἀπαγγ. mss. 410 sq.] vid. ad § 10 sq. 410 δὴ τότε] vid. ad v 92. 412 νεκρὸν] νεκρῷ Genev. 413 ἐγχερίμπτοντο] ἐχρημπίτοντο vel ἐγχερίπτοντο mss. complura. 415 ἀπονέεσθαι] de ᾧ cf. § 21. 416 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. 417 ἄφαρ] cf. β 169. 420 ὧδε δέ τις Genev.] ὧδε δέ τις αὐ G

„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωέτω πολέμοιο.“
ὧς ἄρα τις 'Φείπεσκε, μένος δ' ὠρσασκε Φεκάστου.

- ὧς οὐ μὲν 'μάραντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
425 *χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο* 425^b = h. Cer. 67
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες
'κλαῖον, ἔπει δὴ πρῶτα 'πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίησι πεσόντος ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι.
ἦ μὲν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
430 *πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,* 430 cf. E 748
πολλὰ δὲ μειλίχοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ
τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον 432^b cf. H 86
ἠθέλετ' ἵμεναι οὐτ' εἰς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
ἀλλ' ὧς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ
435 *ἀνέρος ἐστήκη τεθνηὸς ἢ γυναικὸς,*
ὧς 'μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δίφρον ἔχοντε,
οὐδ' ἐνισκίμψαντε καρῆατα δάκρυα δέ σφι 437 sq. cf. Ψ 283
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις 'ρέε μυρομένονιν sq.
ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη 439^b sq. cf. T 405
440 *ξενύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.* sq.
μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων, 441 cf. T 340
κινῆσας δὲ κάρη προτὶ Φὸν 'μυθήσατο θυμόν 442 = s 285, 376
„ἂ δ' Φειλῶ, τί σφῶι 'δόμεν Πηλῆι Φάνακτι cf. P 200

Mor., ὧς δέ τις αὐτὸ mss. cett. (ita ut ὧς contra morem Homericum ad sequentia sit referendum; vid. ad Ω 337). PKnight ὧδέ τις αὐτ. || ἡυδῆσασκε] αὐδ. mss.

422 ἐρωέτω § 191] -εἶτω mss.

423 ὠρσασκε] ὄρσασκεν mss. pleraque. || Φεκάστου] Ἐκαστος C, ἐταῖρου ed. Rom.

424-542] del. Koechly Bergk alii; vid. ad II 145-154.

424 σιδήρειος] *invictus*, cf. r 372 Ψ 177 X 357.

425 χάλκεον] vid. E 504 γ 2 ο 329.

430 θοῇ] E 748 legitur θοῶς.

431 προσηύδα] -δαε? vid. § 191. Apoll. lex. κελεύων.

432 ἐπὶ νῆας] Barnes ποτὶ νῆας.

433 ἵμεναι § 125] ἔναι mss.

435 ἐστήκη GHermann] ἐ(ι)στήκει mss. || τεθνηὸς] τεθνεὶς (τεθνεῖς) mss. complura.

436 ἀσφαλῶς] ἀστεμφές Naber. || ἔχοντε] -ντες mss. multa.

437 οὐδ' § 71] οὐδεῖ mss. || ἐνισκίμψαντε] -σκήψαντε(s) mss. nonnulla. || καρῆατα] vid. § 82.

438 μυρομένονιν] -νοισιν mss. pleraque.

439 πόθῳ] ποθῇ G Cant.; forma masculina in Iliade non reedit. De re vid. T 405 sq. Ψ 283 sq.

440 ξενύγλης] non nisi loco par. reedit; videtur significari culcita iugo supposita ad equorum collum protegendum. Cf. tamen Helbig Hom. Epos¹ p. 109. || ἀμφοτέρωθεν] -ρωσε et -ροισι mss. nonnulla.

- θνητῷ, ὅμως δ' ἐστὸν ἀγῆρᾶω ἀθανάτω τε. 444^b = M 323
 445 ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
 οὐ μὲν γὰρ τί ποθ' ἐστὶν οἰζυρότερον ἀνδρὸς 446 cf. σ 130
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει. 447 = σ 131
 ἀλλ' οὐ μὰν ὅμιν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισι
 Ἐκτὼρ Πριαμίδης ἐποχῆσεται, οὐ γὰρ ἑάσω 449^b cf. Σ 296
 450 οὐ Φάλις ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται 454 cf. Α 193
 455 δὴ τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455 = Α 194
 ὧς Φειπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἧν. 456 cf. Ο 262 Ω 442
 τὼ δ' ἀπὸ χαιτᾶων κούνην οὐδ' ἀσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 458 = Α 533
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων 'μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 460 ἵπποις' αἰσῶν ὥς τ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας.
 ῥεῖα μὲν ἄρ' ἐφύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπηρίεσσε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. 462^b = E 334
 ἀλλ' οὐχ ἦρεε φῶτας, ὅτε σεύαίτο διώκειν
 οὐ γὰρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 465 ἔγχε' ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν' ὠκέας ἵππους.

444 θνητῷ, ὅμως; hiatus vitiosus, vid.
 § 14. || ὅμως § 92] ὅμεις mss. || ἀγῆρᾶω § 62]
 ἀγῆρω τ' mss.; cf. B 447.

446 πορ' § 322] που mss., ποτ' Plat. Axioch.
 p. 367 d. || οἰζυρότερον § 20] -ρώτερον mss.

449 οὐ γὰρ ἑάσω] οὐδέ τις ἄλλος Harl. et
 l. a. in schol. V.

450 οὐ Brandreth] ἢ οὐχ mss.; cf. § 8. ||
 ἐπεύχεται] ἀγᾶλλεται Apoll. lex.

451 βαλῶ] vitiosum pro βαλέω, vid. § 147.
 Mosc. βάλω, sed subiunctivo non est locus;
 vid. § 108 et ad I 121 μ 383. Ecquid
 *βάλων? cf. E 125 sqq., Christ γούνασι δ'
 ἐν σφῶιν βαλέω.

454 sq.] del. vHerwerden, pronomen σφισι
 vs. 453 ad eqnos referens. Versum 455 om.
 Cl Vat.

454 κτεινέμεν' § 125] κτείνειν mss.

456 ἵπποισιν — ἧν] sic Ar., -σι μένος πολυθαρ-
 σῆς ἐνῆκεν Zen. addito versu αὐτῷ δ' Οὐ-

λυμπόνδε μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει (? — μετ'
 ἀθανάτους ἐβεβήκει LaRoche).

459 τοῖσι... ἐπ'] adversus Troianos an equis
 (curru) vectus?

460 αἰγυπιδὸς] vid. ad H 59.

461 ῥεῖα μὲν ἄρ' PKnight] ῥεῖα vel ῥεῖα μὲν
 γὰρ mss.; cf. § 8. Nauck ῥεῖα τε γὰρ, et ῥεῖα
 τ' vs. 462; Christ ῥεῖα μὲν ἐκφύγεσκεν, quae
 minus probabilis est coniectura propter
 Hesiodi versum Op. 5 eodem vitio labo-
 rantem.

462 ἐπηρίεσσε] ἐπαίεσσε vel -ξεσσε mss.;
 fortasse praestat *ἐπηρίεσσε.

463 ἦρεε § 191] ἦρει mss. || ὅτε σεύαίτο Α
 (rec.)] ὅτ' ἐσεύαίτο (-οντο, -ατο) mss. cett.
 Cf. § 26.

464 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

465 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || ἐπισχέμεν'
 § 125] -σχεῖν Ptolemaeus Asc., sic Vat. et
 (-σχειν) G, ἐπίσχειν Ar. mss. cett.

ὅπῃ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἔφιδ' ὀφθαλμοῖσι
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

ἔτι δ' ὕπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·

„Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν

470 ἐν στήθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς;

οἷον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὁμίῳ

μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἑκτωρ

αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

473^a = Σ 132

τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός·

475 „Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος

ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησὶν τε μένος τε,

εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,

477^b = H 366

ζῶς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα νικάνει.

478 = 672 X 436

ἀλλὰ σὺ μὲν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα

478^b cf. X 303

479 cf. E 226

480 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“

480 = E 227

ὧς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας

καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία ἔλᾳζετο χερσὶ,

[E 840

Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. ἔνόησε δὲ φαίδιμος Ἑκτωρ,

482 = Ω 441 cf.

482^b = E 365

αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

484 cf. A 346

485 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτῶνων,

485 = E 180

ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο

εἰς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι.

487^a cf. Ω 332

τῷ κεν ἐφελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ

488^b sq. a cf. Ψ 894

σφ' ἐθέλοις· ἐπεὶ οὐ κεν ἐφορμηθέντε γε νῶιν

490 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο.

τῷ δ' ἰθὺς ῥήτην βοέης Φεφλυμένῳ ὤμους

492^a = M 330

466 *ἐφιδ' ἔδεν mss.

467 Ἀλκιμέδων] vid. ad T 392. || Αἰμο-
 νίδαο] Ἀρμονίδαο C Townl. Mosc.

470 στήθεσιν ἔθηκε] -σαι τέθεικε D.

476 δμησιν] ἴ.

478 *δ' αὖ δ' αὖ D Z, αὖ mss. cett. ||
 νικάνει] κάλυπεν mss. complura.

480 ἀποβήσομαι] ἐπιβ. A (rec.) Z inepte,
 cf. vs. 483 et ad E 227.

481 βοηθόον] sic Ar., βοῇ θοόν Aristarchi
 discipuli (sic A rec. Z Vrat.); Peppmueller
 βοηθός. Cf. N 477.

488 τῷ Eust. Z] τῷ(i) mss. cett.

489 ἐθέλοις] -λείς mss. pleraque. || οὐ κεν
 § 326] οὐκ ἂν (οὐτὶν D) mss. || νῶιν D G]
 τῶι mss. cett., sed verbo τλαῖεν accusativus
 subiungi nequit. Dativus iungendus est par-
 ticipio ἐφορμηθέντε, adverbium ἐναντίβιον
 alteri participio στάντες (ut Φ 266 § 270
 q 439, cf. N 106), totus autem locus ver-
 tendus: non enim audebunt postquam in nos
 irruerint se nobis opponere. Suspicionem ta-
 men movet participiorum ἐφορμηθέντε et
 στάντες numeri discrepantia.

492 βοέης] pro -ῃσι novicium, vid. § 57,
 βοε(ι)η autem pro scuto alibi non legitur;

- αὔρῃσιν στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε καὶ Ἄρητος θεοφειδῆς
 495 ἦσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι Ἰέλιπετο θυμὸς 495 cf. 395
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάειν τ' ἐριαύχενας ἵππους· 495^b = 234
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι 496 cf. E 236
 αὐτίς ἀπ' αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένους ἔπλητο φρένας ἀμφὶ μελαίνας. 499^a = 212
 500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον 499^b cf. 573
 „Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππω,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένῃ· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλιτρικε βήμεναι ἵππω
 505 νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 505^a cf. X 245
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι Φαλώῃ.“
 ὥς Φειπὼν Αἴαντε ἑκαλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε, 508^a = A 285
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι
 510 ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 νῶιν δὲ ζῳοῖσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἤμαρ· 511^b = A 588
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κἄτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι. 513^a cf. 534
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται· 514 = P 495 a 267
 515 ἥσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ τοι Διὶ πάντα μελήσει.“ π 129 cf. a 400
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχρος, 515^b cf. E 430 φ 724^b
 καὶ ῥάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην· 516 = Γ 355
 517 cf. Γ 347

*βουοῖν? vid. M 105, 137 II 636 et ad H 238.

495 Ἰέλιπετο] ἦλιπετο mss. nonnulla.

496 ἐλάειν § 191] ἐλέειν H Vrat., ἐλάειν mss. cett.

497 ἀναιμωτί] vid. ad vs. 363.

499 φρένας... μελαίνας] vid. ad A 103.

500 προσηύδα] -δαε? vid. § 191.

501 ἵππω] ἵππους mss. multa.

503 μένεος] μάχης C.

505 τε] δὲ l. a. (Ar.).

509 ἐπιτράπεθ'] vid. ad vs. 511. || ὅσσοι] οἱ περ mss. pleraque.

510 ἀμύνεσθαι] -νασθαι C Cant. Mor.

511 νῶιν] νῶι D. || ἀμύνετε] -νατε Mor. Barocc., cf. vs. 509; sed veri videtur

similius ἐπιτράπεθ' et ἀμύνετε dedisse poetam.

513 Ἐκτωρ] Ἐκτωρ τ' C; vid. l. parall.

514 θεῶν ἐν γούνασι κεῖται] locutio locis parallelis reedit. Genibus deorum, quos prisca ars sedentes repraesentare solebat (vid. Z 92), imponebantur dona; hinc ipsa vota et omnino quaecunque non ex hominum arbitrio pendent ibi collocata esse finguntur.

515 *τοι... μελήσει] κεν... μελήσει (-ση C) mss. Grammatica non admittit κεν μελήσει (cf. § 122), admittit sane κεν μελήσῃ, sed aoristus apud Homerum non nisi h. Merc. 453 extat neque sic dubitanter loqui Automedontem sinit pietas; cf. E 480. Fortasse tamen non τοι sed *ῥην dedit poeta.

- ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ῥίσατο χαλκός,
 νειάωρ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε.
 520 ὥς δ' ὅτε κ' ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνὴρ
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
 ῥίνα τάμην διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπρσι,
 ὧς ἄρ' ὃ γε προθορῶν ἔπες' ὕπτιος, ἐν δέ τοι ἔγχος
 νηδυϊοῖσι μάλ' ὀξὺ καρδαινόμενον ἴλυε γυνῖα.
 525 Ἐκτωρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ῥιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρόν
 οὐδὲ ἐνεσκήμφθη, ἐπὶ δ' οὐράαχος ἑλεμύχθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 530 καὶ νύ κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,
 εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἷ ῥ' ἡλθον καθ' ὅμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοφειδής,
 535 Ἄρητον δὲ κατ' αὐτὴν ἴλιπον δεδαῖγμένον ἦτορ,
 κείμενον· αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 τεύχεά τοι ἐξενάρριξε καὶ εὐχόμενος ῥέπος ἠῦδα·
 „ἦ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερσεύονά περ καταπεφνών.“
 540 ὧς φειπὼν εἰς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
 ἑθῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
 αἱματόεις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλορ' ἑτάτο κρατερὴ ὕσμινη

- 544 ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη.

518 ῥίσατο § 201] ῥίσατο mss. || χαλκός] καὶ τῆς C, vid. ad E 538.

520 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἄν mss.

523 *ἔπες'] πέσεν mss.

524 νηδυϊοῖσι] †, cf. νηδυς N 290 etc.

527 κατέκνυψε] vid. ad II 611.

528 οὐδὲ § 71] οὐδεῖ mss. || ἐνεσκήμφθη] ἐνεσκήμφθη (-σκήμφθη Vrat., cf. II 612 P 437) mss. || οὐράαχος] vid. ad K 153.

530 ὠρμηθήτην] ὄρμ. A (rec.) Vrat.

531 σφῶ' § 92] σφῶ mss. multa.

532 ἐταίρου] -ροο? vid. § 2 et 59.

533 ὑποταρβήσαντες] comp. †.

534 Ἐκτωρ] Ἐκτωρ τ' Barocc. Vat. Mosc.; vid. l. parall. || τε ἰδὲ IHVoss] τ' ἡδὲ mss.

535 δεδαῖγμένον] -νοι Heyne coll. v 320. Vulgatam satis tueri videtur Σ 236, ἦτορ igitur interpretandum esse vitam (ut O 252 II 660), non ipsum cor (vid. vs. 519, 524).

537 *ῥ'] τ' mss.

541 ἀνὰ] ἄν mss. complura.

- 547 ἥντε πορφυρέην *Ἰῖριν* θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαπῆος, ὅς ῥά τε *Φέρων*
 550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
 ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά μιν αὐτὴν
 'δύσετ' *Ἀχαιῶν* *Γέθνος*, ἔγειρε δὲ φῶτα *Γέκαστον*.
πρῶτον δ' *Ἀτρεὺς* νῖδν ἐποτρύνουσα προσήδα,
Ἰφθιμον *Μενέλαον* — ὃ γάρ ῥά *Φοι* ἐγγύθεν ἦεν —
 555 *Φεισαμένη* *Φοίνικι* δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν
 „σοὶ μὲν δὴ, *Μενέλαε*, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται, εἴ κ' *Ἀχιλλῆος* ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχε' ὑπο *Τρώων* ταχέες κύνες ἐλκήσωσι.
 ἀλλ' ἔχειο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“
 560 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς *Μενέλαος*·
 „*Φοίνιξ*, ἅττα γεραιὰ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ *Ἀθήνη*
 δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύοιοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοισι παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐπεμάσσαστο θυμόν.
 565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“
 ὥς 'φάτ', ἐγήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις *Ἀθήνη*,
 ὅτι *ῥα* *Φοῖ* πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
 570 καὶ *Φοι* μυλῆς θάρος ἐνὶ στήθεσιν ἔηκε,

545 οὐρανόθεν καταβῦσα· προῆκε γὰρ εὐρύφορα Ζεὺς; 545^a = v 31 cf. A 184
 ὀρνύμεναι *Δαναούς*· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ. 546^b cf. η 263

545 Zen. —, alii om., teste schol. V. Suspiciatur Ludwich Aristarchum obelo notasse verum, Zenodotum aliosque omisisse. Praeterea certum videtur, non de solo vs. 545 sed simul de vs. 546 iudicium tulisse veteres criticos.

546] damnavit Heyne; quo deleto versus 545 ne ferri quidem potest. || αὐτοῦ] novicium, cf. § 98.

547 sqq.] cf. A 75 sqq.

547 πορφυρέην] aptumne arcus coelestis epitheton (cf. P 551)? an *μαρμαρέην dedit poeta (vid. P 594)? || *Ἰῖριν*] vid. § 66.

549 δυσθαπῆος] †, δυσταρπῆος Δ (rec.) male.

550 ἀνέπαυσεν] comp. †.

551 μιν αὐτὴν Nauck] αὐτὴν aut ε αὐτὴν mss., εὐατὴν Zen.; cf. Ξ 162 et § 94. Redit error ρ 387, vid. etiam θ 396.

558 τείχε' § 71] τείχει mss. || ἐλκήσωσι(v) Harl.] ἐλκήσουσιν aut -ύς(σ)ουσιν (vid. X 62, 336 λ 580) mss. cett.

559 ἅπαντα] vid. ad II 501.

564 ἐπεμάσσαστο Cant.] ἐπεράσσαστο, ἐσεράσσαστο, ἐσεμάσσαστο, cf. ἐπεμαίετ' ἄρ' ἱπποῦς E 748 etc. — Redit varietas P 425.

567 'φάτ', ἐγήθησεν] φάτο, γ. mss.

569 γούνεσσιν] -α(σ)σιν mss. nonnulla (male).

570 *ἔηκε] ἐνῆκε(v) aut ἔθηκε(v) mss.

- ἢ καὶ Φεργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
 ἰχανάει δακέμεν, λαερὸν δέ Φοι αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θράσος 'πλήσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας. 573^b cf. 499
 'βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 575 ἦσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς 'Ηετίωνος,
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, μάλιστα δέ μιν 'τίεν' Ἐκτωρ 576^a = N 664
 δήμου, ἐπεὶ Φοι ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστῆς·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα 'βάλε ξανθὸς Μενέλαος 578 cf. E 615
 αἰζαντα φόβονδε, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 579^b = N 388
 580 'δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων 'Φέρυσεν μετὰ Φέθνος ἑταῖρων.
 "Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλγῆκις, ὅς Φοι ἀπάντων
 584 ξείνων φίλτατος ἦσκεν, Ἀβυδόθι Φοικία ναίων·
 586 „Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσσει;
 οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 590 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν 'Ηετίωνος.“ 590^a = A 458
 ὧς 'φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα, 591 = Σ 22 ω 315
-
- 585 τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη ΦεκάΦεργος Ἀπόλλων· 585 cf. II 720
 585^a = B 22

571 ἢ Bentley] ἢ τε mss. || Φεργομένη] ἐεργομένη Mosc., quod recepit Heyne coll. N 525.

572 ἰχανάει] ἰχανάα mss.; de -άα vid. § 191. Verbum redit Ψ 300 (ubi sinceram formam praebent Syr. A D) ϑ 288; verbum ἰχανάω κυρίο (ἰχανᾶν ἐπιθυμεῖν, γλίχασθαι Hesych., cf. Herodae Mimiamb. VII 26) a verbo ἰχανάω sive ἰχανάω cohibeo (§ 387 E 89 etc.) iure distinxit Hermann ad Aesch. Suppl. 850 (816). || δακέμεν § 126] δακέειν mss. || *λαερὸν] λαρόν mss., λιαρὸν Sittl, item T 316 β 350 μ 283 ξ 408; cf. § 20. || δέ Eust.] τέ mss.

573 θράσος Christ coll. Ξ 416] θάρσους (-ους) mss. || φρένας...μελαίνας vid. ad A 103.

575 ἦσκε δ' ἐνὶ] ἦσκε δ' ἐνὶ mss. pleraque, ἦν δέ τις ἐν Harl. Athen. VI p. 236 c. Cf. E 9. || Ποδῆς] Πόδης? Si contractum est nomen, recentis est originis; Menrad Τρω-

οῖν Ποδῆς; at vid. vs. 590 et E 9, 27. || υἱὸς] cf. § 17.

577 ἔην] ἔεν? cf. § 302. || εἰλαπιναστῆς] †, cf. εἰλαπινῆ K 217 etc., εἰλαπινάζειν Ξ 241 etc.

578 ζωστήρα 'βάλε] -ρ' ἔβαλε mss. pauca.

582] Zen. "Ἐκτορα δὲ φρένα διος (LaRoche Θούρος) "Ἄρης ὥτρυνε μετελθών.

584 ἦσκεν] ἔσκεν, mss.

585] om. A C Mosc. Townl., neque Zenodoto notus erat (vid. ad vs. 582). Cf. K 191. || Φεισάμενος PKnight] Φεισάμενος mss. 587 περ] γε A, cf. vs. 270.

588 μαλθακός] adi. forma, de qua cf. § 34, nonnisi h. XXIX 15 redit.

590 Ποδῆν] vid. ad vs. 575; Menrad ἐσθλὸν τὸν προμάχον, Ποδῆν (poterat lenius ἐν προμάχοισι ἐσθλὸν, Ποδῆν). || υἱὸν] cf. § 17.

591 νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα] μεγάλη ἐκάλυπεν ἀχλὺς C et metro invito et sententia (vid. ad O 668-673 et η 41).

- βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ. 592 = A 495
 καὶ τότε ἄρα Κροῦίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 593^b cf. E 738
 μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσ' ἐκάλυψε,
 595 ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
 νίκην δὲ Τρώεσσ' ἐδίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.
 πρῶτος Πηνέλεος Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὤμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπιλλίγδην· ἠγάπην δὲ Φοῖο ὅστέον ἄχρης
 600 αἰκμὴ Πολυδάμαντος· ὃ γάρ F' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν.
 Ἀήτιον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 601^b = E 458
 υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 ἑτόρσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἑλπετο θυμῷ 603^a = A 546
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχέσσεσθαι Τρώεσσι.
 605 Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀήτιον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἑτάγη δολιχὸν δόρυ, τοῖ δ' ἐβόησαν 607^a cf. N 162
 Τρῶες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Λευκαλίδας
 δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτε,
 610 αὐτὰρ ὃ Μηριόνας ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς θ' ἐκ Λύκτου ἐν κτιμένῃς ἔπετ' αὐτῷ, —
 πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιφελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κρᾶτος ἡγγυάλιξε, 613^b = A 753

593 θυσανόεσσαν] θυσσ. mss. complura; vid. § 21 et ad B 448.

594 νεφέεσσ' ἐκάλυψε] -σαι ζ. mss.

595 τὴν] γῆν Zen. non recte; cf. § 58.

596 Τρώεσσ' ἐδίδου] -σαι δ. mss.

597] cf. B 494. || Πηνέλεος] -ως mss.; vid. § 62 et ad B 494.

598 πρόσω — αἰεὶ] vert. usque respiciens, πρόσω enim in adversum, i. e. in hostem significat.

599 ἐπιλλίγδην Z Cant.] ἐπιλίγδην (vel ἐπὶ λίγδην) mss. cett.; cf. § 27. Adv. †, de quo vid. γ 278. An ἔπι, λίγδην?

600 Πολυδάμαντος § 21] Πουλ. mss. || F' (ε) Heyne] ῥ' mss. (om. Harl. Vrat.); cf. A 524.

602 υἱὸν Ἀλεκτρυόνης] Nauck υἱ' Ἀλ. probabiliter. || μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59.

603 ἔλπετο] sic Ar., ἦλπετο G Z et olim alii; cf. vs. 234.

604 μαχέσσεσθαι § 291] -χίσασθαι L, -χίσασθαι Barocc., -χίσεισθαι mss. cett.

607 καυλῷ] vid. ad N 162. || ἐβόησαν] sic Ar., ἐφόβηθεν mss. multa.

608-610] intellegi vix posse in schol. observatur. Ingeniose Grashof vs. 608 Μηριόνας coniecit pro Λευκαλίδας (δουρὶ φαιεῖν Harl.), cum δίφρῳ iungens. Bentley vero, sedem mali in vs. 610 quaerens, pro ὃ Μηριόνας scripsit ὃ γ' Ἰδομενῆος, Nauck ὃ Λευκαλίδας. Heyne versus 610 sq. delebat. Res sic se habere videtur: Idomeneum inermem (vid. vs. 607) Coeranus recipit in currum Merionis, qui pedes in vicinia pugnat. Coerano interfecto Meriones Idomeneo habenas ex solo sublatas porrigit, ipse pugnare pergit (vid. vs. 668 sqq.). Solus igitur Idomeneus in castra redit.

611 αὐτῷ] noviciū, cf. § 98.

612-616] rhapsodo, qui haec cum N 210-329 pugnare viderit, tribuit Nauck.

612 πεξὸς] nempe Idomeneus.

613 ἡγγυάλιξε] ἔγγ. mss.

- εἰ μὴ Κοῖρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι —
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας 617^a = N 671
 ὥσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν ἴαμε μέσσην·
 ἤριπτε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία ἔχευεν ἔραζε. 619^b cf. o 527
 620 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσσηύδα·
 „μάστιγε νῦν, ἥός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι
 γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“
 ὧς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτοικας ἵππους 624 sq.^a cf. A 280
 625 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δφέος ἔμπεσε θυμῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντε μεγαλήτορε καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὃ τε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκεία νίκην. 627^b = χ 236
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
 630 γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφήη
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπηξ πάντ' ἰθύνει·
 ἥμιν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 634 cf. 712
 635 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 635 = 713
 χάρμα φίλοισ' ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 637 οἳ ποθὶ δεῦρ' ὀράοντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶ

638 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι μέγας καὶ χεῖρας ἀάπτους;

638^b = H 309

[614] nisi citatis equis in locum, ubi pedes
 pugnat Idomeneus, adegisset currum.

618 πρυμνόν] πρυμνοῦ; Duentzer proba-
 biliter.

622 μάστιγε] pro μάστιγι notabile; vid. ad
 r 171. || ἦος § 323] εἴως mss.

623 ὃ τ' Bekker] ὅτ' mss.

626 Αἴαντε μεγαλήτορε Naber] -ντα -ρα
 mss. Cf. vs. 508, 668 sq., 707, 719 sqq.,
 et vid. l. a. K 53 M 342 O 301.

627 *ὦ τε] ὅτε mss., Doederlein ὅτι.

630 ἀρήγει] l. a. ἀμύνει.

631 ἀφήη Duentzer] ἀφήει ἀφείη ἐφείη(ι)
 mss.; cf. § 122.

635 ἐρύσσομεν] neglecto F, item vs. 713;

Bentley νεκρὸν τε. Fsq., sic vero abundat τε.

637 ποθὶ § 322] που mss. || δεῦρ' sic
 Ar., νῦν mss. nonnulla. || ὀράοντες § 191]
 ὀρόωντες mss.; pro δεῦρ' ὀρόωντες legitur
 νῦν παρὰ νηυσὶν Cram. Epim. 73,33 Etym.
 M. 48,6. || ἀκηχέδατ' forma vitiosa; cf.
 § 240. Buttman ἀκηχέατ' (vid. e.g. M 179),
 nos coniecimus *οἳ ποθὶ δεῦρ' ὀράουσι ἀκαχη-
 μένοι (cf. v. l. O 207) aut, quo ducit l. a.,
 *οἳ ποθὶ νῦν παρὰ νηύσι ἀκαχέονται.

638] del. Heyne; si servaretur, non ver-
 tendus esset dicunt se Hectorem non posse
 sustinere (nam σχήσεθαι accusativum non
 admittit), sed dicunt Hectorem non iam
 cunctaturum esse; vid. praeterea ad I 235.

- 639 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 639 = I 235
- 640 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι Φοι φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
ἀλλ' οὐ πῃ δύναμαι Φιδέμεν τοιοῦτον Ἀχαιῶν
ἤξει γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι. 641^a cf. 368
- 645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι.
ἐν φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι ἔρφαδεν οὕτως.
ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα 648 = O 245
αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
650 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσ' ἐφαιένθη.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας ἦεϊτε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον 651 = 237
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφεῖς, αἶψα κέ Φίδῃαι
ζφὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν 653 cf. E 565
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα θᾶσσον ἰόντα
655 Φειπέμεν' ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.“ 655 cf. 411
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, 656 = 246
'βῆ δ' ἵμναια ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαυλοιο, 657 cf. A 548
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἷ τέ μιν οὐκ ἔαουσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι 659-664 = A 550 sqq.
660 πάννυχον ἐργήσοντες· ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν,
καίόμεναί τε δετὰι, τάς τε τρέει ἐσσυμένος περ
ῥῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

640 ἐταῖρος] ἐταῖρος Bothe.

643 πῃ] l. a. πον (?). || Φιδέμεν § 126]
ιδείν mss. || τοιοῦτον] suspectum Nauckio.

644 κατέχονται] l. a. νεκίλυπται.

646 αἶθρην] vid. ad vs. 371. || Φιδέσθαι]
l. a. ῥῶσθαι.

647 *φάει] δὲ φάει mss.; cf. § 71. Prae-
terea pro καὶ tentavimus *δ' ἄρ', sed vid.
E 685 Φ 274 η 224. || ἔρφαδεν § 40]
εὔαδεν mss.

650 ἐπέλαμψε] comp. nonnisi h. Merc. 141
redit. || πᾶσ' ἐφαιένθη] πᾶσα φαίνθη mss.
De -άνθη cf. § 280.

651 Μενέλαον] vid. ad M 60.

652 σκέπτεο] vid. ad II 361.

655 Φειπέμεν § 125] εἰπεῖν mss.

657 ἵμναια § 125] ἵναι mss.

658 ὅς] mutata structura omittitur ver-
bum. Cf. Ω 42. || ἄρ' κε κάμῃσι] ἄρ' κεκάμῃσι
L; e mutilis Aristonici verbis apparet fuisse
qui ἂν κεκάμῃσι vel ἂν κε κάμῃσι legerent;
de qua varietate vid. N 127, ad A 168
H 5 et § 326.

659 sq.] om. C Mor. Barocc.

659 ἔαουσι § 191] εἰῶσι mss.

660 κρεάων § 72] κρεῖων mss.

662 ἀντίον] -οι mss. pleraque; cf. A 553.

663 τρέει § 191] τρεῖ mss. vitio metrico,
vid. § 14.

664 τετιηότι θυμῷ] l. a. τετιημένος ἦτορ.

- 665 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἦιε πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ ὁδὸν μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο φέλωρ δηλοῖσι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσ' ἐπέτελλε·
 „Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 666^a = A 557
 666^b cf. χ 96
 670 νῦν τις ἐνηεῖης Πατροκλέεος δφειλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι
 ζῶντος ἑών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.“
 672 = 478
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετὸς, ὃν βιά τέ φασι
 674^a = N 649
 675 ὀξύτατον δέρεκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
 ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὅσσε φανινῶ
 679 cf. 702
 680 πάντοσ' ἐδινείσθην πολέων κατὰ φέθνος ἐταίρων,
 εἴ ποθι Νέστορος νῖδον ἔτι ζῶοντα φίδοιτο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 682 sq. = 116 sq.
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 683 sq.^a = N 767
 ἄγχι δὲ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 684 *ἄγχι δὲ δ' 318] ἀγχοῦ δ' mss.
 685 εἴ δ' 328] αἰ δ' vel εἰ δ' mss.
 686 ἦ] οὐ vHerwerden, item Σ 19, „quia
 ἀγγελία non γίνεταί sed ἔρχεται“. Poetae haec
 esse culpa nobis videtur. || ὥφειλε Nauck]
 ὥφελλε mss.; cf. § 273.
 687 εἰσοράοντα § 191] -ράοντα mss.
 689 ὅχ' ἀριστος PKnight] ὥριστος vel ἀρι-
 στος mss.; cf. M 344 et § 9.
- 685 „Ἀντίλοχ', εἴ ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ὄφρα πύθηναι
 λυγοῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφειλε γενέσθαι.
 ἥδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀλομαι εἰσοράοντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὅχ' ἀριστος Ἀχαιῶν,
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 690^b cf. A 471
 P 704
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλλῇ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
- 667 πρὸ φόβοιο] verba obscura, parum autem prodest collatus A 382. Idem quod ὑπὸ φόβοιο (grae timore) valere coll. Ω 734 putabat Ar. || δηλοῖσι] cf. § 17.
 670 ἐνηεῖης] †, cf. ἐνηῆς P 204 etc. || Πατροκλέεος § 73] -κλῆος mss.
 672 *δ' αὖ] αὖ (γὰρ C) mss.
 677 ἀμφικόμῳ] † (cf. κόμη sensu frondis v 195, ὑνίκομος Ξ 398 etc.).
 680 ἐδινείσθην] contractio necessaria, cf. § 191.
 681 ποθι § 322] που mss. || φίδοιτο] sic Ar. et mss. pleraque, mente supplentes

- Φειπέμεν', αἶ' κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυνόν' ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ. 693 = 122
 ὧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 695 δ' ἦν δέ μιν ἀφασίη Φειπέων ἴλαβε, τὼ δέ Φοι ὅσσε 695 sq. = δ 704 sq.
 δακρυόφι' πλησθέν, θαλερὴ δέ Φοι ἔσχετο φωνή. 695^b sq. = Ψ 396
 sq. τ 471 sq.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι ἔδωκεν ἑταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς Φοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 700 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες ἔφερον ἐκ πολέμοιο, 700^b = N 515
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς 702 cf. 679
 τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν', ἐνθεν ἀπῆλθε 703^a = Σ 129
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποτὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη 704 cf. A 471 P 690
 705 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκε,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρω' ἐβεβήκει,
 'στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα 707 cf. M 353
 „κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσι,
 ἐλθέμεν' εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν' οὐδέ σ' ὀία 708^b cf. ο 299
 710 νῦν ἵμεναι, μάλα περ κεχλωμένον Ἑκτορι δίῳ
 οὐ γάρ πῶς κεν γυνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 712 cf. 634
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 713 = 635
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“ 714^a = II 782
 715 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „πάντα κατ' αἶσαν ἔφειπες, ἀγκλεῖς ὦ Μενέλαε.
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὧκα 714^b = μ 157
 νεκρὸν αἶσαντες φέρετ' ἐκ πόνου, αὐτὰρ ὀπισθε 718 cf. Ξ 429
 νῶϊ μαχασσόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,

692 Φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν mss.

695 ἀφασίη § 21] ἀμφασίη mss. pleraque;
 vox δ 704 rediv.

696 ἔσχετο] sic Ar.? vid. ad δ 705.

705 τοῖσιν] ut illis opem ferret.

706 ἦρω' ἐβεβήκει] ἦρωι β. mss.

707 θέων] κίων Vrat. Barocc. (cf. vs. par.).

709 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || *F' ὀίω]
 μιν οἶω mss.

710 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || Ἑκτορι δίῳ]
 l. a. Μηριόνη.

711 κεν § 326] ἄν mss.

712 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

713] vid. ad vs. 635.

714 φύγωμεν] φύγοιμεν mss. complura.

716 ἀγκλεῖς] notetur forma integra in
 mss. servata; cf. § 73.

719 μαχασσόμεθα § 291] μαχησόμεθα mss. ||
 τε] propter caesuram insolitam debebat Ah-
 rens; vid. Ω 593 et § 44. Si quid mutan-
 dum (vid. § 3), malimus Τρώεσσ' ἦδ', cf.
 I' 227.

- 720 *ἦσαν θυμὸν ἔχοντες, δμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ* 720^a cf. N 704
μῖνονμεν ὁξύν Ἀθηὰ παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἡγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλως· λαὸς δ' ἐπεφίφαχ' ὅπισθε
Τρωικὸς, ὧς ἐφίδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοῦς.
- 725 *ἔθυσαν δὲ κύνεσσι Φεφαικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ*
βλημένῳ ἀλέωσι πρὸ κούρων θηρητήρων
τῆος μὲν ἦα θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες, 727^b = B 473
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσι Φελίζεται ἀλλὴ πεποιθὼς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 729^b cf. A 486
- 730 *ὧς Τρῶες τῆος μὲν ὀμιλαδὸν αἶεν ἔποντο,* 730 cf. O 277
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοῦς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδὲ τις ἔτλη 731 = N 147 O 278
πρόσσω αἵξας περὶ νεκροῦ δηριάεσθαι. 733 cf. N 279
- 735 *ὧς τῷ γ' ἐμμεαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο* 735 cf. 746
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφι
ἄργιος ἦν τε πῦρ, τὸ τ' ἐπεσσυμένον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ Φοῖκοι 738^a = Φ 14
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἕς ἀνέμοιο.

720 sq. ἔχοντες... μένοντες] ἔχοντε Macrob. Sat. V 15 § 13, μένοντε Aristoph., fortasse recte (vid. vs. par.); quae si recipiantur lectiones, simul cum Ahrensio scribendum erit δμώνυμοι, ὦ. Praeterea Nauck offensum verbo μῖναι-μῖναι iterato coniecit παρ' ἀλλήλοισι ὁόντε.

720 δμώνυμοι] †.

722 ἡγκάζοντο] ἀγκ. mss.; verbum † (ἡγκάζω saepius).

723-736] del. Franke, vs. 725-741 Koechly, vs. 735-741 Duentzer.

723 μάλα] Bothe μέγαν coll. II 776 Σ 26 ω 40. || μεγάλως] nonnisi π 432 redivit, ubi suspectum. || *λαὸς δ' ἐπεφίφαχ' ἐπὶ δ' ἔαχε λαὸς mss.; Bentley μάλα· μεγάλως δ' ἐπεφίφαχε λαὸς.

724 αἶροντας] pro αἰείροντας novicium; vid. § 256. Fick ὧς ἐφίδον νέκυν αἰείροντας (displectet cum -ῖν tum ἄ-); nos *Φερούοντας coll. P 581, 635 Σ 232.

727 τῆος μὲν ἦα Nauck] ἔως μὲν γάρ τε mss.; cf. § 323.

729-761] in A interciderunt (textum supplevit manus recentior).

729 ἄψ τ' ἄψ mss. nonnulla, ἄψ δ' H, αἰψά τ' L Lips.

730 τῆος Nauck] τέως Eust. (Zen.? vid. O 277), εἰως mss.; cf. § 323.

733 σταίησαν] suspectum pro σταίην, cf. § 116. LDindorf σταίην, τῶν δ' αὐτῶ, ἦος *εστήτην vel *ἄντ' ἔσαν. *San. Wankmeyer, Gl. Ha. VI*

734 πρόσσω αἵξας] hiatus vitiosus; cf. § 14; *πρόσσω ἐπαῖξας? || νεκροῦ νεκρόο? vid. § 59. || δηριάεσθαι § 191] δηριάσθαι aut δηρίσασθαι mss.

735 τῷ Vat.] τοῖ mss. cett. || γ' ἐμμεαῶτε] γε μεμαῶτε mss. complura; cf. vs. 746.

738 ἐξαίφνης] forma brevior nonnisi l. parall. redivit.

739 τὸ δ' ἐπιβρέμει ἕς] vocis *ἑς* neglectum est *ἑ*, et τό vix potest verti, ἐπιβρέμει enim non afflare, incitare significat sed *mingere*. Bentley ἐπέβρεμε, sed imperfecto non est locus. Heyne βρεμέει (melius PKnight βρέμεται) δ' ἐπὶ *ἑς*; (cf. O 627 II. 642),

- 740 ὧς μὲν τοῖς ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήμειν ἐρχομένοισι.
τὼ δ', ὥς θ' ἡμιόνων κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
- 745 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδροῖ σπενδόντεςσι·
ὧς τὼ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν' φέρον. αὐτὰρ ὅπισθε
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
ὕλῃεις, πεδίλοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
- 750 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
ὧς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
- 755 τῶν δ', ὥς τε ψαρθὼν νέφος ἔρχεται ἢ κολοῖων,
οὔλον κεκληγῶτες, ὅτε προφίδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσι,
ὧς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὔλον κεκληγῶτες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
- 760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
φρυγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

746 cf. 735

752^b cf. h. Merc.
211^a756^a = 759759^a = 756761^b = II 302

ipsam tamen versum suspectum habens. Christ τὼ δὲ πίμπρησι *Fig.* Activum verbi *πρέμειν* nonnisi A 425 redivi, ubi vid.; comp. †, vid. ad O 627.

742 *τὼ ... ἡμιόνων ... ἀμφιβαλόντες] οἳ ... ἡμιόνων ... ἀμφιβαλόντες mss.; cf. *U* 97. Cum *diobus* multis Menelaum et Merionem comparari indicandum est. Ceterum obscura est locutio μένος ἀμφιβαλόντες(ς) †, quacum frustra comparatur ἐπιφειμένο; ἀκλήν. Expectaveris fere *ζυγὼν ἀμφὶ ἔχοντες, ut γ 486 o 184.

744 ἐν δέ τε] οὐδέ τι vHerwerden.

745 ἰδροῖ] ἰδρῶ mss. vitiose, nam Fickio a nominativo ἰδρός derivanti non videtur adstipulandum. Noviciū tamen est ἰδροῖ pro ἰδρόι, vid. § 77. Constatimus *ἰδρόι ἐλκόντεςσι; Nauck ἰδρόι τειρομένοισιν, corruptum censens τείρεθ'.

746 τῷ Vat.] οἳ mss. cett. || γ' ἐμμεμαῶτε

Ar.] γε μεμαῶτε mss. multa (cf. N 785); l. a. οἳ μὲν ἄρ' ἐμμεμαῶτε.

747 πρῶν] expectatur πρῶων, vid. pluralis πρῶονες O 557 M 282 II 299 h. Ap. 22, 144. PKnight ὡς πρῶων, nos *ὡς τε πρῶων 'σχεθεν.

748 τετυχηκώς] -ηώς Townl. Perfectum nonnisi x 88 redivi.

751 τι Aristoph.] τε mss. pleraque.

755 τῶν] sc. Ἀχαιῶν. || ψαρθὼν] cf. II 583 et § 5.

756 κεκληγῶτες] -γότες Lips. Vrat. -γοντες mss. cett.; item vs. 759; cf. II 430. An *κεκληγῶτες?

757 σμικρῇσι] adi. forma sincera nonnisi h. Ven. 115 redivi. Vid. § 45.

759 κεκληγῶτες] vid. ad vs. 756.

760 τάφρον] τάφρῳ D Vat.

761 ἐρωή] vid. ad II 302.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ἀχιλλεύς ἀνάστασις (vs. 1—242). — Τρώων ἀγορά (vs. 243—368). —
Ὀπλοποιία (vs. 369 sqq.).

- ὥς οἷ μὲν ἰμάροναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· 1 = A 596
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' ἦϋρε προπαρόιθε νεῶν ὀρθοκραιράων 3^b = T 344
τὸ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὃ δὴ τετελεσμένον ἦεν·
5 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγάλητορα θυμὸν· 5 = A 403
„ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔφειπε
10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώνοντος ἕμεϊο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο. 11^a = A 827
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ ῥ' ἐκέλευον ἀπασάμενον δῆιον πῦρ 11^b cf. λ 93
νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι, μηδ' Ἐκτορι ῥίφι μάχεσθαι.“ 13^b cf. II 301
14 cf. II 87
14^a = Φ 297

10 sq. Rhianus Aristoph. om.

3 ὀρθοκραιράων] boum epitheton (Θ 231
Σ 573 μ 348 h. Merc. 220) h. l. et T 344
ad naves transfertur. Erecta cornua habere
naves dicuntur eodem sensu quo passim
ἀμφιφίλισσαι (utrinque curvatae) et κορωνίδες
audiunt. Cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 110 sqq.

4 τὸ ... ὁ ... τετελεσμένον Heyne] τὰ ... ἄ...
τετελεσμένα mss. hiatus vitioso.

5 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς
ὁν mss.; vid. ad A 403.

6 κομάοντες § 191] κομώοντες mss.

7 πεδίοιο] vid. ad B 785.

10 sq.] spreverunt Rhianus et Aristopha-
nes, sive quod cum P 410 sq. eos pugnare
intelligerent, sive quod Patroclum Opun-
tium (cf. Ψ 85 sqq.) non recte Myrmi-
donem dici putarent.

10 τόν] *ὄχ' ? vid. M 344 et ad P 80.

13 *ῥ'] τ' mss.

14 νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι § 125] νῆας ἔπ'

- 15 ἦος ὃ ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15 = A 193
τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θεομὰ χέων, 'φάτο' δ' ἀγγελλὴν ἀλεγεινήν· 17^a = Π 3
„ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς
πεύσαι ἀγγελλῆς, ἢ μὴ ὤφειλε γενέσθαι. 19 cf. P 686
- 20 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφὶ μέχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ.“ 21 cf. P 122
ὧς 'φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφελὴ ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρωσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόριν αἰθαλόεσσαν 22-24^a = ω 315
'χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον· 22 = P 591 [sqq.
23 sq. cf. Ω 163^b. 165
- 25 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφέζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεῖς 26 sq.^a cf. Π 775^b
'κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων. sq.^a
δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ἠλίσσατο Πάτροκλός τε, 28 cf. α 398
θυμὸν ἀκηχεμέναι μέγ' ἔφιφαρον, ἐκ δὲ θύραζε
- 30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθε' ἐπεπλήγοντο, 'λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα φεκάστης. 31^a = 51
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων, 31^b = σ 341
32 cf. X 79
- 33 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστυνε κνδάλιμον κῆρ, 33^b cf. K 16
- 35 σμερδαλέον δ' ὦμωνξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμήνη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι, 36 = A 358
'κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφήγγοντο, 37^a cf. Ω 703

34 ἔδφιε γὰρ μὴ λαίμον ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

(ἐπ') ἄνρ ἵναί mss. pleraque, ἄνρ ἐπὶ νῆας
ἔμιν Ar. Aristoph. H (ut Φ 297), <ανρ ἐπὶ
ν>ηας ἵναι pap. 127. Cf. l. a. Φ 535.

15 ἦος § 323] ζωs mss.

19 ᾗ] vid. ad P 686. || ὤφειλε Nauck]
ὤφειλε mss.; cf. § 273.

20 sq. νέκμος... γυμνοῦ] *νεκῦ... γυμνῶ,
vid. ad O 391.

25 νεκταρέω] feminei vestitus epitheton
ratus (vid. Γ 385) vHerwerden concieit
νηγατέω. || ἀμφέζαντ] comp. †. || τέφρη] non-
nisi ψ 251 redit.

26 μέγας μεγαλωστί] cf. Π 776.

29 ἀκηχεμέναι] forma suspecta, vid. § 240;
coniocimus *ἀχεύουσαι. || μέγ' ἔφιφαρον
PKnight] μεγάλ' ἔαρον mss.; vid. ad A 482.

31 στήθε' ἐπεπλήγοντο] στήθεα πεπλ. mss. ||
γυῖα φεκάστης] φράδιμα γυῖα Genov.

34] del. vHerwerden Naber Beloch cum
propter subiectum bis moleste mutatum,
tum propter ferrei teli mentionem; vid. ad
A 123 ψ 30 π 294 (= τ 13) τ 587. Nam
etiāmsi non de gladio sed de cultro poetam
loqui existimes, at cultris quoque aeneis
utuntur heroes (vid. Γ 292 T 266 μ 173). —
In Iliade de morte voluntaria alias sermo
non fit. || *ἔδφιε] δελδς mss.; cf. § 168.
Redit vitium Ω 358. Vera lectio tralucet
in Hesychii verbis corruptis „εἰδειεν, ἐφο-
ρεῖτο“. || ἀπαμήσειε Ar. Townl.] ἀποτμήσειε
Zen. et mss. cett.; cf. A 146.

35 ὦμωνξεν] οἶμ. mss.

35^b sq.^a] imitatur Verg. Georg. IV 333
sq. at mater sonitum thalamo sub fluminis
alli | sensit.

37 *ἀμφήγγοντο] ἀμπαγγέροντο mss.; cf. § 255.

- 38 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες εἰσίν. 38 cf. 49
- 50 τᾶων ἀργύφρον' πλῆτο σπέος· αἶ δ' ἕμα πᾶσαι
στήθε' ἐπεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο· 51^a = 31
„κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
Φείδετ' ἀκούουσαι ὅς' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
ὦ μοι ἐγὼ δ' Φειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια, 54^a cf. ε 299
- 55 ἥ τ' ἐπεὶ ἄρ' ἔτεκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἕξοχον ἡρώων, — ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φῖσος, — 55^b = Δ 89
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Φίλιον εἴσω
Τρωαὶ μαχεσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 59^b sq.^a = τ 257
sq. cf. Σ 89 sq.
- 60 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρεφ' φάος ἡελίοιο, 61^b = δ 833 § 44
ἔχνηται, οὐδέ τί Φοι δύνamai χραισμηῆσαι ἰοῦσα. υ 207 cf. Ω 558
ἀλλ' εἴμ', ὄφρα Φίδωμι φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακουσώ δ 540 x 498

- 39 ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαῦκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε 39-49 cf. Hes.
40 Νησαίη Σπεεὺς τε Θόη θ' Ἀλὶη τε βοῶπις Theog. 243 sqq.
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανὴ
Ἀωτῶς τε Πρωτῶς τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφιτόμη καὶ Καλλιάνειρα
- 45 Ἀωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια
Νημερτῆς τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιφάνασσα·
ἐνθα δ' ἔην Κλυμένη Γιάνειρά τε καὶ Φιφάνασσα,
Μαίρα καὶ Ὠρεῖθνια ἐνπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
ἔλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες εἰσίν. 49 cf. 38
- 39—49 Zen. Ar. —, non legebantur in libro Argol.

38 Νηρηίδες] vid. ad Δ 358. || εἰσίν Lehrs
Arist.² p. 409] ἦσαν mss.; item vs. 49.
39 ἔην] ἔεν? vid. § 302.
39^b sq.^a] imitatur Verg. Aen. V 826:
Nisaeae Spioque Thaliaque Cymodoceque.
40 Σπεεὺς Nauck] Σπεεὺς mss.; cf. § 71. ||
θ' Ἀλὶη] sic Ar., Θαλὶη olim alii (sic in Hes.
Theog. 245 mss.). || τε βοῶπις] τ' ἐρώεσσα
Hes. l. 1.; de epitheto vid. ad Γ' 144.
42 Ἀμφιθόη] -θῆη vHerwerden.
43 Πρωτῶν Πλωτῶν Εὐρωτῶν Ρωτῶν conie-
cerunt viri docti (item Hes. l. 1.), sed vul-
gata satis defenditur Protei nomine no-
tissimo.
45 ἀγακλειτὴ] εὐειδῆς; metro invito Hes.
Theog. 250.

47 ἔην] ἔεν? vid. § 302.
48 Ὠρεῖθνια] Ὠρεῖθνια videtur esse scri-
bendum; cf. § 21. || Ἀμάθεια] Ἀμάθεια
mss. pleraque; Eust. confert terminum vo-
cis δυσσαριστοτόκεια vs. 54.
49 εἰσίν Lehrs] ἦσαν mss.; videatur ad
vs. 38.
50 τᾶων Fick] τῶν δὲ καὶ mss., cf. § 56.
51 στήθε' ἐπεπλ.] στήθεα πεπλ. mss.
53 ἐν] ἐπὶ Aristoph.
54 δυσσαριστοτόκεια] †, = ἐπὶ κακῷ τὸν
ἄριστον τετοκυῖα (schol.).
58 Φίλιον εἴσω] vid. ad Δ 71.
59 μαχεσόμενον § 291] μαχρσόμενον mss.
63 ἴδωμι AD] ἴδωμαι vel ἴδοιμι mss. cett.;
cf. § 112.

- ὅτι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
- 65 ὥς ἄρα φωνήσασα ᾿λίπε σπέος· αἶ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ· σφισι κῆμα θαλάσσης
ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
ἀπτὴν εἰσανέβαινον ἐπισηρῶ, ἔνθα θαμεῖαι 68^a cf. Ω 97
Μυρμιδόνων ᾿φέφοντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα. 69^b cf. 354
- 70 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη ᾿λάβε παιδὸς ἔφοιο,
καὶ σ' ὀλοφυρομένη φέπεα περρόεντα προσηύδα·
„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος; 73 sq.^a = A 362
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται sq.
- 75 ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' ἠύχεο χεῖρας ἀνασχών,
πάντας ἐπὶ προύμνησι φαλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
σεῖ' ἐπιδευομένους, παθέμεν τ' ἀφεκῆλια φέρῃα.“
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 78 = A 364
„μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ μοι ᾿Ολύμπιος ἐξετέλεσσε·
- 80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἑταῖρος, 80^a cf. ω 95
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων ᾿τίον ἑταῖρον,
εἶδον ἐμῇ κεφαλῇ τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα φιδέσθαι, 83^b = K 439
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ ᾿δόσαν ἀγλαὰ δῶρα, 84^b = Π 381
- 85 ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἄνδρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτησ' ἀλήρησι 85^b cf. h. Ven. 200
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν. 86^b cf. ω 47, 55
νῦν δ' ... ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴῃ

66 σφισι] σφι(ν) mss. nonnulla.

68 εἰσανέβαινον] -βησαν A. Loco par. Ω 97 Ar. legebat ἐξανασαῖσι, hic igitur ἐξανέβαινον eum legisse veri simile est. || ἐπισηρῶ] cf. A 668.

69 ᾿φέφοντο § 293] εἶφοντο mss. Sed expectatur ᾿φεφύατο, ut Ξ 30 O 654, cf. § 119. Tentavimus *Μυρμιδόνων νῆες ᾿φεφύατο ἀμφ' Ἀχιλλῆα.

71 ἔφοιο] ἔηος vel ἔηος mss. pauca; vid. ad A 393.

72 *σ' ᾿ (om. Vrat.) mss.; cf. x 418.

75 ὄξυ] ὄξ mss. nonnulla.

77 σεῖ' § 92] σεῦ mss. || παθέμεν § 126] παθεῖν mss. || ἀφεκῆλια] †; a voce ἐκηλος;

repetebat Ar., sed corruptum videtur pro ἀφεκῆλια (δ 244 alibi) vel ἀφεκῆια (X 395 Ψ 24 Ω 733 etc.). Fick αὐείκελα, at syllaba initialis in thesi produci nequit.

80 ἥδος] cf. § 413.

83 sqq.] vid. ad Π 134.

83 ἀπέδυσε] alii olim ἀπέλυσε (male).

86 αἰθ' ὡς pap. 107 GHLZ East. (item apud Apoll. Synt. 249, ubi ipsum tamen Apollonium αἰθ' scripsisse apparet).

87 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν] *ναίμεναι, θνητὴν δὲ πατὴρ?

88 νῦν δ'] mente supplendum sic in *fatis fuit*; inutilis videtur coniectura Nauckii νῦν δὲ κε. || εἴῃ] LaRoche ἤῃ (εἴῃ, vid. § 302).

- παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτὶς 89^b sq.^a. cf. 59 sq.
- 90 Φοίκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει
ζωέμεν' οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτορ
πρῶτον ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση, 92 cf. A 433
Πατρόκλου δὲ Φέλωρα Μενoitιάδ' ἀποτίσῃ·
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα 94 cf. A 413
- 95 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἶ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος·“
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 97 cf. II 48
„αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα ἔμελλον ἐταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἐδεύετ' ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ... ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, 101 = Ψ 150
οὐδέ τι Πατρόκλῳ ἑνὸς φάος οὐδ' ἐτάροισι
τοῖσ' ἄλλοισ', οἱ δὴ πολέες ἑτάμεν Ἐκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτάσιον ἄχθος ἀρούρης, 104^b cf. v 379
- 105 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφένεκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι, 108 cf. ξ 464
ὅς τε πολὺν γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἥντε καπνός·
ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. 112 sq. = T 65 sq.
112^a = II 60
112^b = T 8 Ω 523
π 147

90 ἀνώγει] ἄνωγει mss. multa, cf. § 225.

91 ζωέμεν' § 125] ζῶειν mss.

92 πρῶτον vHerwerden] πρῶτος mss.; vid.
T 158 Ω 27 etc. || τυπείς] δαμείς L fortasse recte.

93 Πατρόκλου δὲ Heyne] -κλαιο δ' mss.;
an *ὀλέσας | Πατρόκλαιο Φέλωρα? || Μενoitιάδ' § 55] -δαο mss. nonnulla, -δεω ple-
raque.

94 αὐτε προσέφειπε] l. a. ἡμεῖς τε ἔπειτα.

95 οἶ' ἀγορεύεις] redit locutio δ 611 ρ 479
σ 338, 389 τ 255.

97] apud Aeschin. I 150 sic affertur:
τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρης διος Ἀχιλλεύς.

98 ἄρα ἔμελλον] ἄρ' ἔμελλον mss. (vid. § 3).
Sed gravius corruptus est locus, nam post

ἔμελλον requiritur futurum (vid. § 107);
vHerwerden ἄρα μ' ἦεν coniecit.

99 ὃ — πάτρης] ὃ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν
omisso versu sequenti Aeschin. l. l.

100 δ' ἐδεύετ' Duentzer] δὲ δῆσεν Ar.
mss. aperto errore; ἐμεῖ δὲ δῆσεν Grashof,
at vid. § 92, ipsum autem activum vitio-
sum. Acquivimus in Duentzeri coniectura,
sed fortasse gravior subest corruptela. ||
ἀρῆς] sic Zen., cf. Ξ 485; Ἄρω Ar., item
vs. 213.

101 νῦν δ'] pergit sententia vs. 114.

104 νηυσὶν, ἐτάσιον] νηυσὶ κορωνίσιν Plat.
Apol. p. 28 d.

105 οἷος] cf. § 17.

109 καταλειβομένοιο] comp. †.

- νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχήω
 115 Ἔκτορα κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δῇ 115 cf. X 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 116 = X 366
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἑρακλῆος ὀφύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἦσκε Διὶ Κρονίωνι Γάνακτι·
 ἀλλὰ Fe μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἑρῆς.
 120 ὣς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται,
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωάδων καὶ Λαρδανίδων βαθυκόλπων 121^b cf. E 3
 χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσι παρεΐδων ἀπαλάων 123^a cf. M 382
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην· 124^a cf. 9 88 2 530
 125 γνοῖεν δ' ὡς δὴ δῖον ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 μηδέ μ' ἔρourke μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“ 126^b = Z 360
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 127 = T 28 cf. Ω 89
 „ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστὶ
 τειρομένοις· ἐτάροισιν ἀμυνέμεν· αἰπὺν ὄλεθρον. 129^a = P 703
 130 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ 131^a = Π 664
 αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ Fe φημι 132^a = P 473
 δῖον ἐπαγλαῖσσεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσειο μῶλον Ἀρης, 135 cf. 190
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδηαι· 136^b = ψ 362 cf. 429
 ἡῶθεν γὰρ νίσσομ', εἴμ' ἡελίῳ ἀνιόντι, 137 cf. 617
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαίστοιο Γάνακτος.“

114 ὀλετῆρα] †. || κιχήω § 122] κιχείω mss.

117 Ἑρακλῆος § 73] κλῆος mss.

118 ὅς] vid. ad A 690. || ἦσκε] ἔσκε mss.

119 μοῖρ' ἐδάμασσε] μοῖρα δ. mss. nonnulla.

120 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

122 βαθυκόλπων] mulierum Troianarum epitheton reddit Σ 339 Ω 215, vid. etiam ad B 484.

123 *χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσι] ἀμφοτέρῃσιν χεῖροι mss., item δ 116. Cf. M 382; Fick ἀμφοτέρῃσι χεῖρεσι, sed χεῖρεσι in Homericis non extat.

124 δάκρυ] δάκρυ mss. multa; vid. ad β 81. || ἀδινόν] sic Ar., -νὴ pap. 107 A² Townl. et olim alii. Singularis etiam δ 721 x 413, pluralis ψ 225 Ω 123 η 274 ω 317 adverbii vice fungitur. Cf. praeterea T 314

π 216. || στοναχῆσαι] simplex † (ἐπιστ. Ω 79).

127 θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα] Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα pap. 107.

128 τοῦτο DZ et l. a. apud Eust.] ταῦτα mss. cett.; Ahrens ταῦτα... ἐτήτυμα.

133 ἐπαγλαῖσσεσθαι § 147 et 210] -εῖσθαι mss. — Comp. †, simplex K 331; cf. ἐπαγάλλομαι Π 91. || φόνος] μόρος Nauck.

134 μὴ... καταδύσειο] cf. A 410.

136 νίσσομ' Menrad] νεύμαι mss.; cf. § 292. Correctionem tuetur versus ψ 76. Nauck νέομαι γὰρ, sed voculae γὰρ tertius locus nonnisi post μέν, περ, τε (A 700 post praepositionem) tribuitur; itaque si quis hanc coniecturam probet, praeterea interpunctionis signum post ἡῶθεν ponat et post Φίδηαι deleat.

- ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἑτάπεθ' υἱὸς ἔφοιο, 138^a cf. Φ 468
καὶ στρεφθεῖσ' ἀλήρῃ κασιγνήτῃσι μετηῦδα
140 „ἔμεις μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140^b = δ 435
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
καὶ Φοι πάντ' ἀγορεύσαι· ἐγὼ δ' εἰς μακρὸν Ὀλυμπον
εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἶψ' ἐθέλῃσι
νιέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόοντα.“
145 ὥς ἔφαθ', αἶδ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν
ἥ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ῥιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες ἑρέον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 148 cf. ο 405
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
150 φεύγοντες νηῆς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150 cf. ο 233

- οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελών ἑφύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλεύς·
αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχεν λαὸς τε καὶ ἵπποι
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ φείκελος ἀλκήν. 154^b cf. Ν 330
155 τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ
ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκαι·
τοῖς δὲ δύ' Αἴαντες, Θουρίν ἐπιφειμένοι ἀλκήν, 157^b = Η 164
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθὼς,
ἄλλοτ' ἐπηρίσασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε 159 cf. Ω 10
160 ἑστάσκε μέγα Φιφάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λείοντ' αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δῖεσθαι,

138 πάλιν... υἱὸς] πάλιν c. gen. (abl.) re-
dit R 439 η 143, cf. Φ 593 sq. || ἔφοιο] ἐῖς;
vel ἐῖς; mss. complura; vid. ad A 393.

140 ἔμεις § 92] ἔμεις mss.

142 ἀγορεύσαι] ἀγορεύσαι Zen., fortasse
recte.

144 νιέ] νίη H non male, νιέ mss. cett.;
vid. § 78 et ad vs. 458. Nauck νίει μοι,
praeter necessitatem. || παμφανόοντα § 191]
-νόοντα mss.

146 δ' αὖτ'] μὲν ἄρ' Syr.

149 ἀλαλητῷ] vid. ad B 149.

151 οὐδέ κε] l. a. οὐδ' ἄρα. — Protasis
vs. 166 demum sequitur.

152 νέκυν] expectatur νεκρόν, nam vere

Ar. ad P 240 Ω 108 observavit νέκυν sub-
stantivum esse (*corpus*) genitivum adscis-
cens, νεκρόν vero adiectivum (*mortuum*),
coll. μ 10. Eadem est difficultas X 387.

153 κίχεν § 208] κίχον mss.

154 φλογὶ] σὺν Zen.

155 sq.] ὃς μιν τοῖς μετόπισθε ποδῶν λάβε
καὶ μέγ' αὐτε, | ἐλκόμεναι μεμαῶς, κεφαλὴν δὲ
ἐ θυμὸς ἀνάγει | πῆσαι ἀνὰ σχολόπεσοι ταμόνθ'
ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς Zen.; cf. vs. 176 sq.

155 ποδῶν] ποδὸς D.

157 δὲ] μιν Bentley. || Αἴαντες; -vte DHLips

159 ἐπηρίσασκε] ἐπαίξ. mss.

160 Φιφάχων] Ἀχέων Zen. vitio manifesto.

162 πεινῶντα] cf. § 190.

- ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ 163 cf. N 201
 Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δεδΐξασθαι.
 165 καὶ νῦ κέ F' εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρετο κῦδος, 165 = Γ 373
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκέα Fῖρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι, 167 = A 715
 κορύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἄγχι δέ F' ἱσταμένη Fέπεα περὸντα προσηύδα· 169 = A 92
 170 „ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170^b = A 146
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσι,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυσος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ Φερύσσασθαι ποτὶ Fίλιον ἡνεμόεσαν
 175 Τρωῆς ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαιδίμος Ἐκτορ
 ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ Fε θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
 Πάτροκλον Τρωίῃσι κυσὶν μέληθηρα γενέσθαι· 179 = P 255
 180 σοὶ λῶβῃ, αἵ κέν τι νέκυσ ἡσχυμμένος ἔλθῃ.“
 τὴν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 „Fῖρι θεᾶ, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;“
 τὸν δ' αὖτε προσέFειπε ποδῆνεμος ὠκέα Fῖρις·
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παρὰ κοιτίτις· 184^b cf. λ 580

176 sq. („immo 175—177“ Christ) Zen. om.

164 ἀπὸ νεκροῦ] ἀπὸ νεκροῦ? cf. § 59. An *νεκροῖ' ἄπο?

165 *κ' F'] κεν mss. || εἴρυσσέν τε] vid. ad Γ 373. || ἤρετο § 284] ἤρατο mss.

167 Ὀλύμπου] -οο? cf. § 59. || θωρήσσεσθαι coll. vs. 134 et 189 Bekker interpretatur καταδύναι μῶλον Ἄργος, satis contorte; Friedlaender suspicatur verbum ex A 715 huc irrepsisse, ubi vid.

168] del. Hoffmann, item vs. 182-187. || κορύβδα] † (vid. tamen h. Cer. 241), alias κορύβδην (λ 455 π 153).

169 *ἄγχι δέ F'(οι) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

171 Πατρόκλῳ] -κλου Ar. coll. II 522, vix recte, vid. Z. 362 Θ 414 M 369 N 465 Σ 357 Σ 99.

173 τεθνηῶτος § 160] -εῖωτος mss. multa.

174 ποτὶ] προτὶ mss. multa. || ἡνεμόεσαν]

αἰπὺ θέλοντες Zen.; vid. O 71. De syllaba ἡ- vid. § 21.

175 ἐπιθύουσι] vid. ad π 297.

176 sq.] Zen. post vs. 155 collocabat.

176 δέ] τέ Syr. A. || ἀνώγει § 225] ἄνωγε(ν) mss. pleraque.

177 σκολόπεσσι] muri Troiani? Vid. η 45.

178 μῆδ' ἔτι] μηκέτι Apoll. de coni. 500 et Apoll. lex.

179 Τρωίῃσι] cf. § 17. || μέληθηρα] vid. N 233.

180 ἔλθῃ] Duentzer εἴη, Doederlein νέκυσ pro accusativo plur. habens vulgatam nimis acute interpretatur tibi dedecori erit si Patroclus specie deformatus ad manes pervenerit.

182 τ' ἄρ Z Cant., sic (τάρ) Ar. in altera ed.] γάρ mss. cett.; cf. A 8 Σ 188 γ 22 ο 509.

- 185 οὐ Φοῖδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἷ' Ὀλυμπον ἁγάννιφον ἀμφιμένονται.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κεῖνοι·
μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶαι θωρήσσεσθαι,
190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι· 190 cf. 135
191 'στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν' ἔντεα καλά.“
196 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδήμενος ὠκεία Φῖρις·
„εὔ νυ καὶ ἡμεῖς Φίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται· 197^a = Θ 32, 463
ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
199 αἷ κέ σ' ὑποδφείδαντες ἀπόσχονται πολέμοιο.“ 199^b = Α 799
202 ἢ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Φῖρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὄρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ᾤμοισ' ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν, 202 = Θ 425
205 ἀμφὶ δέ Φοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόουσαν.
ὥς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται, 207 cf. Φ 522
-
- 192 ἄλλου δ' οὐ τευ Φοῖδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύνω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμῖλει,
195 ἔγχεϊ δηῖων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
200 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200 sq. = Α 800 sq.
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

185 οὐ Heyne] οὐτ' Syr., οὐδ' mss. cett. || οὐδέ] οὔτε Syr.

188 τ' ἄρ' γὰρ H; cf. vs. 182. || τεύχεα κείνοι § 97] τεύχε' ἐκείνοι mss.

189 εἶαι § 191] εἶα mss.

190 Φίδωμαι] vid. ad Α 158.

191] deest iusta caesura; cf. Α 53.

192-195] del. PKnight, Duentzer etiam vs. 191.

192] novicia τευ, τεῦ (§ 99), ἂν (§ 326). Pro τευ G Z Cant. habent θην, pro τευ in L extat τοῦ; si genuinum esset, τεο esset scribendum, sed interrogativum τεῦ pro relativo monstri instar est et praeterea totus versus obscurus. Tentavimus *ἄλλον δ' οὐ τίνα Φοῖδα ὅο κλυτὰ τεύχεα δύνω.

193 μὴ Αἴαντος] hiatus illegitimus, vid. § 14.

194 ὅ γ', ἔλπομ' ὅ, Φέλπομ' Bentley. || πρώτοισιν] Τρώεσσιν A C Townl. Mosc.

197 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ὅ τοι] ὅτι

C G et l. a. apud Eust. || κλυτὰ] alii olim καλὰ metro invito.

198 αὐτῶς] αὐτὸς Zen. Aristoph. L Lips.

200 sq.] om. Syr., vs. 201 mss. complura.

203 ἀμφὶ δ'] αὐτὰρ Syr. H Vrat.

204 θυσανόεσσαν] θυσσ. mss. multa; vid. § 21 et ad B 448.

205 sqq.] cf. Ε 4.

206 παμφανόουσαν § 191] -νόωσαν mss.

207 πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς Ar.] καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος mss. (cf. Φ 522). E Dionysii Thracis auctoritate Didymus refert Aristarchum prius (in commentariis?) secutum esse vulgatam, postea (in editionibus, certe in posteriore) exhibuisse lectionem meliorem, quaecum cf. T 375 sq., micantis galeae fulgorem cum fumo comparari posse iure negantem. Non de coniectura autem sed librorum auctoritate fretum Aristarchum ita verum mutasse probabiliter statuit Ludwich Arist. II p. 93 (cf. Z 4 I 458-461).

- τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται —
οἱ δὲ πανημέριοι στυγεῖσθαι κρίνονται Ἄρηι 209 cf. B 385
- 210 *Ἔσπετος* ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι 210^b = A 592
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὕψοσε δ' αὐγῇ
γίνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσσι *Ἰδίσθαι*,
αἱ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται —
ὧς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε. 214 cf. T 379
- 215 'στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς *Ἀχαιοὺς*
'μίσγετο, μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὠπίζειτ' ἐφετμήν.
ἔνθα στάς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 217^a cf. E 784
'φθέγγατ' ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν. 218 cf. K 523
ὧς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε *Ἰλίου* σάλπιγξ
- 220 *Ἔστυ* περιπλομένων δειῶν ὑπο θυμορραϊστέων, 220^b = Π 591
ὧς τότε ἀριζήλη φωνή 'γένετ' *Αἰακίδαο*.
οἱ δ' ὧς οὖν ἄιον *Ἰόπα* χάλκεον *Αἰακίδαο*,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι 223^a = E 29
ἄψ' ὅχ' ἐτρόπαον ὥσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ. 224^b cf. σ 154
- 225 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ *Ἰδίων* ἀκάματον πῦρ
δ*Φεινὸν* ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγ' ἐλίουσθε διὸς Ἀχιλλεύς,
τρεῖς δ' ἐκκηθήσαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι. 229^b cf. Z 227
- 230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυνάδευα φῶτες ἄριστοι

208 ἀμφιμάχωνται] sic GHermann, -ονται mss. multa.

209 δὲ Heyne] τε mss. || κρίνονται] κρίνεται mss. complura.

210 *Ἔσπετος* ἐκ σφετέρου] § 59] ἄσπετος ἐκ σφετέρου mss., ἄστυ ποτὶ σφίτερον Zen. vitiose, vid. § 95 et ad I 327. Uni eisdemque errori debentur τε, κρίνεται, ποτὶ.

211 πυρσοί] †. Notabilis est antiquissima haec φρυκτωρίας mentio, de qua vid. Aesch. Ag. 30, 292 sqq., Herod. VII 182 IX 3, Thuc. II 94 § 1 III 22 § 7 sq.; 80 § 2, Polyb. X 38-44. || ἐπήτριμοι] densi? an ordinatim? Vox incertae originis redivit Σ 552 T 226.

213 ἀρῆς Heyne] Ἄρῳ Ar., Ἀρεῶς vel Ἄρεο: mss.; cf. Ξ 485 Σ 100.

219 ἀριζήλη φωνή] -λη φωνῇ D. De adiectivo ἀριζήλος vid. ad N 244. || ὅτε Bentley]

ὅτε τ' mss. || σάλπιγξ] †, sed cf. σάλπιγξ Φ 388. Tuba ab heroum arte bellica est aliena. Cum haec comparatio tum praecedens postmodo inserta esse videtur, certe non eidem poetae debentur ambae.

220 δηῶν] cf. § 17. || θυμορραϊστέων] θυμορραϊστέων mss.; vid. ad N 544. De termino novicio -έων vid. § 56.

221 ἀριζήλη] vid. ad N 244.

222 χάλκεον] masculina forma suspecta (cf. § 53). Zen. χαλκίην, at vid. § 61. Coniicimus *χαλκείην Ἀχιλλῆος, vocem Αἰακίδαο e vs. praecedenti huc irropsisse rati.

224 ὅχ' ἐτρόπαον] ὅχεα τρώπεον mss.; de termino -αον vid. § 251. || ὥσσοντο] ὥσσοντο mss.

228 μέγ' ἐλίουσθε PKnight] μεγάλ' ἵαχε mss.

230 καὶ τότε... φῶτες] κοῦροι... πάντες Zen. non male.

- ἀμφὶ σφοῖσ' ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων φερούσαντες
κἀνθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσϋδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρετρῳ, δεδαῖγμένον ὅξει χαλκῷ.
τόν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
240 'πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀΐκοντα νέεσθαι'
ἥελιος μὲν ἔδν, 'παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο.

233^a cf. ω 44

233^b = Ψ 695

234^a = Ψ 14

235^a = II 3

236^b = T 283, 292
cf. T 211 X 72

240 cf. Φ 48

242^b = N 358

- Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
245 εἰς δ' ἀγορὴν ἤγγροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ 'γένετ', οὐδὲ τις ἔτλη
ἐξέσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δφρηδὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορευέειν
250 Πανθοῖδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
'Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῆ δ' ἐν νύκτ' ἐγένοντο·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' μῦθοισιν, ὃ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
'ἄμφι μάλ' αἰ φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
255 φάστυδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιν μέμειν' ἡόα δῖαν

247^b sq. = T 45
sq. Γ 42 sq.

[461
249 cf. H 347 χ

250 cf. ω 452

231 ἀμφὶ σφοῖσ' ὀχέεσσι] οἷσιν ἐν<ι> βε-
λέεσσι Zen.; neque oīsin recte dictum esse
neque βελέεσσι καὶ ἔγχεσιν vidit Ar. Pro
ὀχέεσσι alii olim legebant ὑφέεσσι.

232 ἀσπασίως] ἀσπάσιοι Cobet; videatur
ad vs. 270. || φερούσαντες] φερούσαντο coniecit
Duentzer, deletis vs. 233-240 propter vs.
314 sqq.

236 φέρετρῳ] †.

239 δ' ἀκάμαντα] l. a. μὲν ἔπειτα.

240 'πέμψεν] πέμπεν A Harl.

242 ὁμοίου § 59] -ίου mss. De adi. vid.
ad A 315. || πτολέμοιο] πολ. mss. complura.

243 ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης] l. a. ἐπὶ θρωσμῷ
πεδίοιο (cf. A 56).

245 *ἤγγροντο] ἀγέροντο mss., cf. § 255. ||
μέδεσθαι] de inf. vid. ad A 99.

247 ἔχε] ἔλε A² H Vrat. (Zen.?), cf. T 14. ||
τρόμος] φόβος Zen. male, item T 14, vid.
etiam ad A 402.

249 Πολυδάμας § 21] Πουλ. mss.

251 νύκτ' ἐγένοντο] νυκτὶ γέν. mss.

252 πολλὸν] πάντας Nauck.

253 ὄ] ὤ Syr. G L.

255 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || μιν μέμειν'
§ 125] μίμνειν mss. || ἡόα § 2 et 77] ἡῶ mss.

- ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· Φεῖα δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι ᾗ μῆνι δῶ,
 τόφρα δὲ θηλύτεροι πολεμιζέμεν' ἦσαν Ἀχαιοί
 ᾗ χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῇσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαύων,
 260 Φελπόμενος νῆας αἰρησέμεν' ἀμφιΦελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 οἶος κείνοο θυμὸς ὑπέρβριος, οὐκ ἐθελήσει
 μιμνέμεν' ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος दाτέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχεσόμεθ' ἡδὲ γυναικῶν.
 266 ἀλλ' ἴομεν προτὶ Φάστν, πίδεσθὲ μοι ὦδε γὰρ ἔσται."

262^a = o 212 cf.
 O 94

- 267 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμύροσιν' εἰ δ' ἤμε κηχέσεται ἐνθάδ' ἰόντας
 αὐρίον ὀρηκθῆς σὺν τεύχεσιν, εἰ νύ τις αὐτὸν
 270 γινώσεται ἀσπάσιος γὰρ ἀφίξεται Ἰλιον ἰοῆν
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων. αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὦδε γένοιτο.
 εἰ δὲ κ' ἐμοῖσι Φέπεισι πιθόμεθα κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν ἐν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργω
 275 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇσ' ἀραρυῖαι
 μακρὰι ἐύεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.
 πρῶε δ' ὑψηλοὶ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλῃσι
 ἔλθων ἐκ νῆων περὶ τείχεος ἡμὶ μάχεσθαι
 280 ἂν πάλιν εἴσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 παντοίους ὁρόμοις ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάων.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθήμεν' ἵασει,
 οὐδὲ ποτ' ἐκπύρσει πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

271^b cf. X 42

272 cf. X 454

277 = O 530

278^bsq.^a cf. vs. 305

258 ῥήτεροι πολεμιζέμεν' cf. Ω 243. || πο-
 λεμιζέμεν Vat.] -ζειν mss. cett.; cf. § 125.

260 νῆας] νῆας γ' G Eust.

262 κείνοο § 59] κείνου Ar. (cf. O 94)? sic
 aut κείνου mss.; vid. § 97.

263 μιμνέμεν' § 125] μιμνεν mss.

265 περὶ] cf. M 142, 170, 243 P 182 etc. ||
 *μαχεσόμεθ' μαχησεται mss., -ίσσεται olim
 alii (vid. § 291). Versum de obsidente dici
 non potuisse intellegens Heyne delebat
 coll. I 327, ubi vid.; cf. etiam λ 403.

266 μοι] δὲ μ' L. || ὦδε γὰρ ἔσται] ὡς γὰρ
 ἔμεινον l. a. in L.

267-283] del. Heyne.

268 ἤμε § 92] ἄμμε mss. — De pluribus
 ἄμμε (ἤμε) non recte dicitur; corrigi posset
 εἰ δ' ἐνθα κηχέσεται ἡμας ἰόντας, nisi spurium
 esse locum e pluribus indicibus colligeretur,
 vid. ad vs. 270, 274, 276, 278, 282.

270 ἀσπάσιος Cobet] ἀσπασίως mss. Cf.
 Θ 488 K 35 Φ 607 s 394, 397 ψ 233,
 238, 296. Redit error δ 523 θ 450 ζ 502;
 sed H 118 A 327 Σ 232 T 72 x 131 v 33,
 333 toleravimus adverbium. || Ἰλιον] ne-
 glecto F.

273 δὲ κ' § 326] δ' ἂν mss. || ἐμοῖσι Φέ-
 पेσι] ἐμοῖς Φέπεισι mss.; cf. § 60. || πιθώ-
 μεθα] -οίμεθα Harl. et l. a. in schol.

274 ἐν § 315] εἰν mss. || σθένος ἔξομεν]
 verba obscura. || ἄστν] neglecto F; Bentley
 ἔξετε, Φάστν, sed vid. ad vs. 268.

275 τ'] δ' Syr.

276 εἰρύσσονται § 164] -σσονται mss. ple-
 raque.

279 ἤμι § 92] ἄμμι mss.

282 ἐφορμηθήμεν' § 125] -θῆναι mss. ||
 ἵασει] *ἀνήσει? vid. ad II 691. Heyne: „de-
 bebatur esse ἐφίσει ἐνίσει”.

- 284 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κόρουθ' αἰόλος Ἐκτωρ· 284 sq. = M 230
 285 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, sq.
 ὅς κέλεαι κατὰ Φάστῳ Φαλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 ἧ οὐ πῶ κεκόρησθε Φελεγμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γάρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον· 289^b cf. K 315
 290 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ,
 πολλὰ δὲ καὶ Φρυγίην καὶ Μηριόνην ἑρατεινὴν 291 cf. Γ' 401
 κτήματα περναμέν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις
 κῦδος ἄρεσθ' ἐπὶ νηυσὶ καὶ ἄμφ' ἄλλα Φέσαι Ἀχαιοὺς, 294^b = A 409
 295 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπίεσται οὐ γὰρ ἔασω. 296^b cf. P 449
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φείπω, πειθόμεθα πάντες. 297 = B 139
 νῦν μὲν δόρπον ἔλυσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐργήγορθε Φέκαστος· 298 cf. H 380
 298^a = H 370
 299 = H 371
 300 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξῃ,
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν' ἧ περ Ἀχαιούς.
 πρῶι δ' ὑπήριοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 303 sq. = O 530
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. sq.
 305 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλκιον, αἶψ' ἔλθῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε 306 cf. 278^b sq.^a
 φευξομαι ἐκ πολέμου δυσφηγέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 307 cf. A 590
 στήσομαι, ἧ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἧ κε φεροίμην. 308 cf. N 486

285 Πολυδάμαν § 21] Πουλυδάμαν Zen. (cf. M 231)? Πουλυδάμα Ar. mss.; vid. ad A 86.

287] imitatur Verg. Aen. IX 598. || κεκόρησθε] -σθον Zen. noto errore.

288 sqq.] cf. I 402 sq.

288 μέροπες ἄνθρωποι] nominativus non redit, durus autem est versus exitus.

289 ἐμυθέσκοντο] μυθ. mss. Hoc uno loco μυθέομαι duplicem acc. adsciscit; vid. ad Φ 462.

291 καὶ Φρυγίην Syr.] δὴ Φρ. mss. cett., quod e vs. praecedenti videtur irrepsisse.

293 ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτεω mss.; cf. § 55.

294 καὶ ἄμφ' ἄλλα Heyne coll. A 409] ὁ γὰρ ἄλλος τ' mss.

297 ὥς κεν § 326] ὥς ἂν mss.

299 ἐργήγορθε] vid. ad H 371.

300 ἀνιάξῃ vHerwerden] -ξει mss.

301 καταδημοβορῆσαι] †, cf. δημοβόρος A 231.

306 κ' ἔλθῃσι vHerwerden] κ' ἐέλθῃσι vel κε θέλῃσι mss., Christ κε μίνῃσι.

307 πολέμου L Eust.] -μοιο mss. cett.

308 φέρῃσι] φέροιο Syr. Verba corrupta; subiunctivum requiri observarunt Cobet et Naber (vid. e. g. I 619). Non tamen φέρῃσι... φέρωμι verum esse potest, nam activum neque alibi ita usurpatur neque versu parallelo. Poeta videtur dedisse *ἧ κε φέρωμαι ἐγὼ κράτος ἧ κε φέρεται aut *ἧ κε φέρεται ὃ γε κράτος ἧ κε φέρωμαι. || κράτος ἧ κε] κράτος; ἧ Vrat.

ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτενέοντα κατέκτα.“

- 310 ὧς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες ἡελάδσαν 310 = Θ 542
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη. 311 cf. Z 234
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνεσσαν κακὰ μητιάοντι,
 Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν ῥαζέτο βουλήν.
 δόρπον ἐπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν. 314 cf. H 380

αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

- 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοῶντες. 315 cf. 355
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινού' ἐξήρχε γόοιο, 315^b cf. ι 467
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν εταίρου, 316 sq. = Ψ 17 sq.
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὧς τε λίς ἡυγένης, 316 cf. X 430 Ω
 ὃ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ 747
 320 ὕλης ἔκ πυκνῆς· ὃ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν, 318^a cf. Φ 417
 πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνε' ἐρευνῶν, 318^b = P 109
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δορυμὸς χόλος αἰρεῖ.
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσι
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον Φέπος ἔκβαλον ἥματι κείνῳ,
 325 θαρσύνων ἥρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν
 ῥῆν δέ Φοι εἰς Ὀπόμεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἐλῖον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λιμήδος αἶσαν. 327^b cf. ε 40 + 138
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρέυσειν
 330 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα

309 κτενέοντα Cobet] κτανέοντα mss., vid. § 269 et ad Z 409.

311 *σφι] σφειων mss. Locis simillimis I 377 T 137 genitivum non admittit metrum. || εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη] ἐξέλετο Ζεὺς Syr. (cf. Z 234 T 137).

312 ἐπήνεσαν L] -νεσαν Lips., -νησαν mss. cett.; cf. § 295. || μητιάοντι § 191] -δωντι mss.

313 Πολυδάμαντι § 21] Πουλ. mss. || τις] τε Epaphroditus grammaticus.

315 ἀνεστέναχον γοῶντες] -χοντο γοῶντες mss. Vitium redit ι 467, emendavit Fick ad Σ 355; cf. Ψ 211.

316 ἄδινού' § 59] -νού' mss.

317 ἀνδροφόνους] l. a. -νου ab Ar. reiecta, item Ψ 18. Similis verborum est ordo E 219, cum sententia cf. Ω 478 sq. || στήθεσφιν] -σιν mss.; vid. ad M 401.

318 sqq.] *leaeanae* potius quam *leonis* in hac imagine expectaveris mentionem, sed vid. ad P 134.

318 πυκνὰ] πολλὰ Syr.

319 σκύμνους] †. || ἐλαφηβόλος] nonnisi h. XXVI 2 redit.

321 ἵχνε'] ἵχνι' mss.; vid. ad N 71. In scholio V leguntur verba corrupta Ἀρίσταρχος γὰρ ἵχνεύει, quae correxit Ludwich ἄριστα γὰρ ἵχνεύει.

322 ἐξεύροι] comp. †.

323 μετεφώνεε] -νει A C; cf. § 191.

329 ὁμοίην] pro ὁμὴν †. || ἐρέυσειν Harl.] ἐρεῦσθαι Aeschin. I § 144, ἐρεῦσαι mss. cett.; aoristum defendit vHerwerden, pro dativo habens ἄμφω coll. h. Cer. 15 et Γ 211, ubi vid. — De verbo cf. A 394.

330 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.

δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα καθ' ἑξέει.

νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐ σε πρὶν κτερίσω, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖναι

- 335 τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου, σοῖο φρονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω 336 cf. Ψ 22
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς. 337 = Ψ 23
τόφρᾳ δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτῶς,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκοιποι
340 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέατα δάκρυ χέουσai, 340 cf. Ω 745 λ 188
τὰς αὐτῶ γ' ἀρόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακρῷ, v 338
πιείρας πέρθοντε πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
ὥς Φειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα [† 434
345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 344 cf. X 443 Ψ 40
οἷ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω, 345 cf. Ψ 41
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχον, ὑπὸ δὲ ξύλα ἑταῖον ἐλόντες· 346 sq. cf. θ 435
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμπεπε, ἔθρομετο δ' ὕδωρ. 348 = θ 437
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔρσεεν ὕδωρ ἐνὶ Σήνοπι χαλκῷ, 349 = x 360
350 καὶ τότε δὴ ἑλὺσάν τε καὶ ἥλειψαν λίπ' ἐλαίω, 350^b cf. τ 505
ἐν δ' ὠτειλὰς ἑπλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
θέντες δ' ἐν λεχέεσσι Φεανῶ λίτ' ἐκάλυψαν 352 cf. Ψ 254
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λένκῳ. 353^a = Ψ 169

332 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

333 νῦν — Πάτροκλε] ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἔταυρε
Aeschin. I § 148. || σέ' § 92] σεῦ mss.

334 κτερίσω § 147 et 210] κτεριῶ mss. ||
γ' om. Z Vrat., vid. § 18.

335] virgulam vulgo post κεφαλὴν scriptam transposuit Duentzer, quod μεγάλθυμος propriis tantum nominibus additur alias. ||
μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59. || σοῖο Harl.]
σεῖο mss. cett.

336-342] inserti esse videntur cum additus est liber Ψ; vs. 338-342 del. Duentzer, 341 sq. PKnight.

338 αὐτῶς] sic Ar., alii (Zen.?) olim οὕτως? vid. ad vs. 584.

339 Τρῳαὶ cf. § 17. || βαθύκοιποι] cf. vs. 122.

341 αὐτῶ vHerwerden] αὐτοὶ mss. || *γ' ἀρόμεσθα] καμύμεσθα mss.; vulgata facere

significat, non *acquirere*, aoristus autem medii nonnisi: 130 reedit. PKnight κταόμεσθα corrigeret nisi spurius duceret vs. 341 sq.

345 λούσειαν] λούσειαν? vid. § 295.

346 κηλέω] vid. § 8.

347 ἔχον PKnight] ἔχεαν mss.

348 γάστρην] vox nonnisi versu par. reedit. ||
ἄμπεπε] cf. II 124.

349 ἐνὶ] ἐπὶ C Vat.

350 ἑλὺσαν] ἑλόμεσαν? cf. § 295. || τε] *F_ε? ||
λίπ' vid. § 13.

351 ὠτειλὰς] vid. ad Δ 140. || ἐννεώροιο] vid. § 8. Vox dubiae originis et potestatis reedit x 19, 390 λ 311 τ 179; *longae noctes* dicuntur νύκτες ἐννεώροιο Herod. Mimiam. VIII 5. Christ coniecit ἐννεαώροιο.

352 *θέντες δ' ἐν λεχέεσσι] ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες mss.; cf. Ψ 254. || λίτ' ἐκάλυψαν] λιτὶ κάλ. Ar. mss.

- παννύχοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα 354^a = H 476
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοῶντες 354^b cf. 69
 Ζεὺς δ' Ἦρην προσέφειπε κασιγνήτην ἄλογόν τε 355 cf. 315
 „ἔρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἦρῃ, 356 cf. II 432
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἧ δ' αὖ νυ σεῖο
 ἔξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί.“ 357 cf. O 49
 360 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρῃ 360 sq. = A 551
 „αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες; sq.
 καὶ μὲν δὴ ποθὶ τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα φοῖδε 363 = v 46
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἧ φημι θεῶν ἔμμεν' ἀρίστη,
 365 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365 sq. = A 60 sq.
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι Φανάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;“
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

- Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 370 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπὲ' ἀθανάτοισι,
 χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' ἡδ' ἰδρῶντα Φελισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα τρίποδας γὰρ ἐφέλκοσι πάντας ἔτενχε
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἑυσταθέος μεγάροιο, 374^b = χ 120, 127,
 257, 274, 441,
 375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα Φεκάστῳ πυθμέν' ἔθηκε, 458 cf. v 258
 ὄφρα Φοι αὐτόματοι θεῶν δυσοίαντ' ἀγῶνα 376 cf. H 298

356—368 damnabat Zenodorus grammaticus teste Porphyrio

355 ἀνεστέναχον γοῶντες; Fick] -χοντο γοῶν-
 τες mss.; vid. ad vs. 315.

357 ἔρηξας καὶ ἔπειτα] *re vera opus per-*
fecisti. Ironice haec verba dicuntur; spe-
 ctantur vs. 168 (ubi vid.) et 181-186. ||
 βοῶπις] -πι ACH; cf. O 49.

359 κομάοντες § 191] -μόωντες mss.

362 ποθὶ § 322] ποῦ mss. || βροτὸς; Fē-
 nos Bentley.

364 ἐγὼ γ' ἐγὼν Zen. fortasse recte.

367 κακὰ ῥάψαι] redivit locutio γ 118 π 423
 (κακογραφίη O 16 etc.); vid. praeterea π
 379, 422.

368 ἀγόρευον] de confabulantibus insolite
 dictum esse observavit Ar.

370 ἀστερόεντα] vid. ad II 134.

371 κυλλοποδίων] redivit epitheton r 270
 Φ 331; vid. ad A 607.

372 ἰδρῶντα] neglecto F. || φύσας] vox
 in vicinia tantum redivit (vs. 409; 412, 468,
 470).

374 ἑυσταθέος] praeter ψ 178 (ubi vid.
 v. l.) non nisi locis parallelis epitheton
 redivit.

375 ὑπὸ κύκλα] una voce C, ut δ 131,
 minus recte. De rotulis hisce, Phoenicum arti
 propriis, cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 85 adn. 9. ||
 πυθμέν' ἔθηκε] -νι ἔθηκε mss.; vHerwerden
 coll. Ξ 240 T 383 (= X 316) x 57 mavult
 ἔθηκε, quoniam non nunc tantum supposit
 sed in perpetuum aptavit.

376 δυσοίαντ' Bekker] δυσοίαντ' Ar.AC (Townl.)

- ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα Φιδέσθαι.
οἷ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά δ' ἦρτε, 'κόπτε δὲ δεσμούς. 379^b = 9 274
- 380 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο Φιδυίησι πραπίδεσσι,
τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δ' ἔΦιδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλῇ, τὴν ὥπνιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα Φοι 'φ' χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 384-386 = 423
384 = Z 253
- 385 „τίπτε, Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι πᾶρ ξείνια θῇω.“ 387 = ε 91
387^b = ι 517
- ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω Φ' ἄγε δῖα θεῶν.
τὴν μὲν ἔπειτα καθίσειεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
390 καλοῦ δαιδαλέοι, ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·
'κέκλετο δ' Ὕφραιστον κλυτοτέχνην 'Φεῖπέ τε μῦθον·
„Ὕφραιστε, πρόμοι' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· 393 = 462 cf. 9
395 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῇλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησε
κρύψαι χολὸν ἔοντα· τότ' ἂν 'πάθον ἄλγεα θυμῶ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.
400 τῇσι πᾶρ' εἰνάφετες 'χάλκεον δαίδαλα πολλὰ,

Mosc., δύσονται vel δύσονται mss. cett. Vid.
§ 152 et ad Ψ 739. Lectionem κατὰ δῶμα
νέοιντο, quam commemorat scholion, ad
πρὸς vs. 377 iure rettulit Dindorf. || ἀγῶνα]
cf. H 298.

377 πρὸς] vid. ad vs. 376.

378 τόσσον] vid. ad A 130.

381] om. pap. 107 A D.

382 sq.] vid. ad 9 266 sqq.

382 λιπαροκρήδεμνος] redit epitheton h.
Cer. 25, 439, 460; cf. λιπαρὰ κρήδεμνα α 334
etc. Vid. X 468 sq.

383 ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

385 Θέτις τανύπεπλος; Zen.] Θέτι τανύπεπλε
(Ar.) mss.; item vs. 424. Barnes Θέτις τα-
νύπεπλε; cf. § 51. || δῶ] δὲ (-δε) Zen., item
vs. 424.

387 θῇω § 122] θείω mss.

388 * Φ'] addidimus.

390 δαιδαλέοι § 59] -λέου mss.

392 ὦδε] sic, actutum; cf. α 182 q 544,
§ 49, Lehrs Arist.² p. 379 sqq.

393 ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

395 sq.] cf. A 591.

396 κυνώπιδος] l. a. βοώπιδος.

397 τότ' ἂν] noviciū, vid. § 326; tenta-
vimus *ἦ κεν aut *πάθον δὲ κεν.

398 ὑπεδέξατο] de singulari vid. ad A 255.

399] insolite admodum duorum nominum
prius per epanalepsin (de qua vid. ad B
672) iteratur; versum del. PKnight. ||
ἀφορροῦ] Oceani epitheton nonnisi v 65
redit.

400 'χάλκεον] † (χαλκός saepius). || πολλὰ]
πάντα Zen. Aristoph. Barocc., Nauck con-
iecit χαλκῶον δαίδαλα μίμνον.

- πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους, 401 = h. Ven. 164
 ἐν σπέει γλαφυρῶν· περὶ δὲ ῥόος Ὁκεανοῖο cf. h. Ven. 87 sq.
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδὲ τις ἄλλος 403^a cf. E 599 Φ
 Ῥεΐδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 325
 405 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη Ῥίσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
 ἢ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει τῷ με μάλα χρῆ
 πάντα Θετὶ καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν Φοι παράθες ξεινήα καλὰ,
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὅπλα τε πάντα.“
 410 ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο Φαραῖαι. 411 = r 37
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
 λάρανα ἔς ἀργυρέην συνελέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργυν
 415 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415^a = r 136
 ὁδὺ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο Φάνακτι
 χρύσειαι, ζῳῆσι νεήνισσιν ΦεΦικυῖαι.
 τῆς δ' ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο Φέργα Φίσασι.
 αἶ μὲν ὕπαιθα Φάνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ Φέργων
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ,
 ἔν τ' ἄρα Φοι ῥῶ χεῖρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 423-425 = 384
 sqq.

401] del. PKnight. — De ornamentis
 femineis quae hic enumerantur cf. Helbig
 Hom. Epos¹ p. 190-194. Voces πόρπαι, κάλυκες,
 ἔλικες (cuius vocis neglectum est f) non-
 nisi h. Ven. 87 et 164 redeunt (h. Cer.
 428 κάλυκας = *florum calyces*); πόρπαι (*fibu-*
lae) alias dicuntur περόναι (E 425 etc.).

402 σπέει § 71] σπῆι mss.

404 Ῥεΐδεεν] ῥῥεεν Ar. mss., l. a. ῥῥεεν.

406 χρῆ] χρεῖω mss. pleraque; cf. § 8.

407 Θέτι] forma novicia, vid. § 74; Nauck
 θεῖ. || ζῳάγρια] vox redit § 462; recte Ar.
 sono ω addebat iota.

409 ὄφρα κ' § 326] ὄφρ' ἂν mss. || φύσας]
 vid. ad vs. 372. || ἀποθήομαι § 122] -θείο-
 μαι mss.

410 αἶητον] †, cf. Φ 395. Nauck αἰηνέ;
 coniecit, sed suspectum est etiam πέλωρ,

nam *monstrum* (cf. i 428) cur vocetur Vul-
 canus non facile dixeris, nec non ἀνέστη,
 nam non sedere Vulcanum coll. vs. 372
 observavit vHerwerden, ἀπέστη postulans.

412 φύσας] vid. ad vs. 372.

413 συνε(λ)έξατο H] συλλέξ. mss. cett.

417] de viventibus his imaginibus vid.
 ad η 93.

418 νεήνισσιν ΦεΦικυῖαι Brandreth] -νισσιν
 εἰοικυῖαι (ἐοικυῖαι) mss., νεήνισσιν ἔργ' εἰκυῖαι
 schol. Pind. Ol. VII 95. De participii forma
 vid. § 160; -ισσι exstat A 27. Non recte
 PKnight νεηρίδεσιν, vid. § 64. Vitium pepe-
 rit antiqua scribendi ratio, qua consonae
 non duplicabantur (NEENISINEIKYLA);
 hinc syllabam (ἔργ' vel -oi- excidisse puta-
 bant posteri.

419 μετὰ] ἐν Vrat.

- „τίπτε, Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστί.“ 426 sq. = Ξ 195 sq.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· 428 = A 413
 „Ἥφραιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν' Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ Φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε;
 ἐκ μὲν μὲν ἀλλάων ἐλίων ἀνδρ' ἐδάμασσε,
 Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γῆραϊ λυγρῷ
 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν
 νῖδον ἐπεὶ μοι ἔδωκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε, 436b = H 199
 ἔξοχον ἡρώων, — ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φῖτος, — 437-443 = 56 sqq.
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γονυῶ ἀλωῆς
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Εἰλίον εἴσω
 440 Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 ἄκνυται, οὐδὲ τί Φοι δύνamai χρασιμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἣν ἄρα Φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν, 444 cf. II 56
 445 τὴν Φ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445 cf. II 58
 ἥ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἥσθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐφέιλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶαον ἐξίμεναι. τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 448b = I 574

444—456 Ar. — (in Genevensi vs. 444—461 obelis sunt notati)

- 424] vid. ad vs. 385.
 426 αὐδα] αὐδα? vid. § 191. || ἀνώγει
 § 225] ἀνωγεν mss. pleraque.
 427] om. pap. 107 Syr., et H in textu. ||
 ἔστι] ἔσται D¹. Vid. ad Ξ 196.
 431 πασέων] forma novicia; vid. § 56. ||
 ἔδωκε] ἔθηκεν L Eust.
 432 μὲν μ' μὲν ξμ' vHerwerden. || ἀνδρ'
 ἐδάμασσε] ἀνδρὶ δ. mss.
 433 εὐνήν] amplexus. Infeliciter Doeder-
 lein εὐνή.
 434 πολλὰ — ἐθέλουσα] haec iungenda; cf.
 πόλλ' ἀφίκων A 557 P 666.
 435 ἀρημένος] confectus; participium igno-
 tae originis nonnisi in Odyssea redit (§ 2
 ε 403 λ 136 σ 53, 81 ψ 283). || ἄλλα — νῦν]
 sc. Ζεὺς; ἄλγε' ἔδωκε (cf. vs. 431).
 436 ἔδωκε] ὅκε mss.
 439 Εἰλίον εἴσω] vid. ad A 71.
 440 μαχεσσόμενον § 291] -ησόμενον mss.
 441] om. pap. 107.
 445 *Φ'] addidimus; cf. vs. parall.
 446 ἥσθιεν (ἔσθιεν) Blass] ἔφθιεν mss.;
 vid. § 166 et ad β 368. Nos coniecimus
 *ἔφθιτο, Nauck φθίνεν φρένας.
 447 ἐφέιλεον] vix Homericum pro ἐφέλλον,
 vid. § 265.
 448 εἶαον § 191] εἶων mss. || ἐξίμεναι § 125]
 ἐξίεναι mss. || δ' ἐλλίσσοντο Mor.] δὲ λίσσοντο
 vel δ' ἐλλίσσοντο mss. cett.; cf. I 574.

- Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον. 449^b cf. I 121
 450 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτα ἀναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
 αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν ἑὶ τέρχ' ἔφεσσε,
 'πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολλὸν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.
 πᾶν δ' ἦμαρ 'μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι'
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον νῖδον
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε. 456 = T 414
 τούνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα 457 = γ 92 δ 322
 νῦ' ἐμῷ ὠκυμῶρῳ δόμεν' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημιῖδας, ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας, 459^b = Γ 331
 460 καὶ θώρηχ'· ἃ γὰρ ἦν Φοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 τὴν δ' ἡμίβει' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις' 462 = 393
 „θάρσσε· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. 463 = γ 362 π 436
 αἶ γάρ μιν θανάτου δυσφηχέος ὧδε δυναίμην ω 357 cf. T 29
 465 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
 ὥς Φοι τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θανμάσσεται, ὅς κε εἰδῇται.“
 ὥς Φειπὼν τὴν μὲν ἄλπειν αὐτόθι, 'βῆ δ' ἐπὶ φύσας, 468^a cf. A 292
 τὰς δ' εἰς πῦρ ἔτρεψε 'κέλευσέ τε φεργάζεσθαι.
 470 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐφέλκοσι πᾶσαι ἐφύσων
 παντοίην εὐπρηστον ἀντμήν ἐξανιῖσαι,

450 ἔπειτα ἀναίνετο Nauck] ἔπειτ' ἡναίνετο
 vel ἡνήνατο mss.; de forma ἀναίνετο vid. ad
 I 585.

451 ἐφ' (PKnight)] τὰ α mss. Vid. O
 430. || τεύχε' ἔφεσσε] τεύχε' ἔσσε D, τεύχεα
 ἔσσε mss. cett.

452 δ' ἅμα] δὲ οἱ C (ὅπασσε λαὸν? vid.
 I 483), δ' ὅ γε mss. multa.

453 πᾶν... ἡμαρ] per reliquam diei par-
 tem; vid. ad A 472.

457 τεὰ PKnight] τὰ σὰ mss. Vid. ad
 A 185.

458 νῦ' ἐμῷ ὠκυμῶρῳ G Z] νῦ' ἐμῷ ὠκυμῶρῳ
 Ar., sic vel νῦ' (νῦ) ἐμῷ ὠκυμῶρῳ mss. cett.
 male, vid. § 8 et 9. Bentley νῦ' μου, Nauck
 νῦ' μοι (cf. β 50), Peppmueller νῦ' ὠκυμῶρῳ.
 Cf. Σ 144 et de vocali ι elisa § 13.

460 α quidam olim] ὁ Ar. mss. || ἦν Φοι]
 ἦεν Nauck, vid. § 302.

462 ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

463 θάρσσε § 191] θάρσει mss. || μετὰ] ἐνὶ
 Nauck.

464 θανάτου Bekker] -τοιο mss. || ὧδε]
 vid. O 538. || δυναίμην] de optativo vid. ad
 A 314.

465 ἱκάνοι] -νει mss. complura.

466 παρέσσειται] παρῆζομαι Zen. Aristoph.

468 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || φύσας]
 vid. ad vs. 372.

469 ἔτρεψε] ἔστρεψε L Vrat.; cf. Σ 544,
 546 x 528.

470 φῦσαι] vid. ad vs. 372. || χοάνοισιν] †.

471 εὐπρηστον] †; alii olim εὐπρηκτον. Cf.
 A 481. || ἐξανιῖσαι] comp. †.

- ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε, 472 cf. δ 102 λ 303
 ὅπως ᾠφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ Φέρον ἀνοίτο. π 209
 χαλκὸν δ' ἐν πύρ' ἐβαλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 475 χρυσόν τ' αἰγλήεντα καὶ ἄργυρον αὐτὰρ ἔπειτα
 ᾠήκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα, γέντο δὲ χειρὶ 476 cf. θ 274
 ῥαιστέρα κρατερὸν, ἐτέρῳφι δὲ γέντο πυράγορην.
 ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν
 480 τρίπλακα μαρμαρέην, ἔκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 481 cf. γ 270
 ποίει δαίδαλα πολλὰ Φιδυίῃσι προπίδεσσι.
 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 485 ἐν δὲ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωνται, 485 cf. Hes. Theog. 382
 Πηλιάδας θ' Ἰάδας τε ἰδὲ σθένος Ὠαρίωνος

463—608 Zen. —

472 αὖτε] ellipsis durior e versu sequenti videtur supplenda; vHerwerden αὖ μή. Cf. δ 102 λ 303 π 209.

473 τ' γ' mss. complura. || ἀνοίτο] ἄνυτο mss. nonnulla, fortasse recte, vid. (ε 243 et) § 257; sed ipsum verbum suspectum: vHerwerden ἀνώγοι.

474 πύρ' ἐβαλλεν] πυρὶ βάλλεν mss.

475 χρυσόν τ' αἰγλήεντα Nauck] καὶ χρυσόν τιμήντα mss. male pro τιμήντα (θ 393 λ 327); vid. § 69 et ad I 605. PKnight χρυσόν τιμήντα deleta copula, quae tamen vix potest abesse; IMeurad τιμήντα τε χρυσόν ἰδ'.

476 ἐν] ἐπ' mss. multa.

477 ῥαιστέρα] τ', cf. σφῦρα γ 434. || κρατέρον Zen.] -ρόν Ar. et mss. pleraque male.

478 ποίει § 191] ποίει mss.

480 τρίπλακα] †, vid. ad I 126.

481 ἐν αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ Townl. et l. a. apud Eust. — Aeream laminam, qua more solito obductum est corium clipei (vid. H 223 et ad γ 269-272), imaginibus multicoloribus ex auro argento stanno cyano (vid. ad η 87) ornata Vulcanus.

482 ποίει § 191] ποίει mss.

483 sqq.] apparet poetam artis Phoeniciae (cf. vs. 375) opera ante mentis oculos ha-

buisse, non tamen certum aliquem clipeum accurate descripsisse, sed libere in ingenii sui fetu exornando versatum esse. Oceanus clipei oram tenet, coelestia corpora circa umbonem sunt disposita, mediae intersertae sunt imagines vitam humanam (pacem bellumque, anni tempora, [saltationem]) referentes, per zonas autem concentricas ordinatae. Similem descriptionem in *Herculis clipeo* dedit pseudo-Hesiodus; vid. etiam Vergilius de Aeneae clipeo Aen. VIII 626 sqq.

485 τε L Lips. Harl.] τὰ mss. cett. || τείρεα] estne vocis τείρας pluralis? vid. § 72. Alcaeus τερίων dixisse sensu *siderum* refert Eust. Nauck' coniecit σείρια (vid. Ibyc. fr. 3). || οὐρανὸς ἔστεφάνωνται] οὐρανὸν ἐστήρικται Zen. (? — Duentzer -νῶ; cf. h. Merc. 11), οὐρανὸν ἔστεφάνωνκε l. a. ab Ar. commemorata. Vid. E 739 A 36.

486 Ἰάδας] †. || ἰδὲ Nauck] τό τε mss. || Ὠαρίωνος PKnight] Ὠρίωνος mss. Diductam formam, qua Pindarus usus est Isthm. IV 49 (III 67) Nem. II 12, in Homero suo legimus videtur Callimachus, vid. in Dian. 265. Nomen redit Σ 488 X 29 ε 121, 274 λ 310, 572. Fortasse Ὠαρίων sincera est nominis forma, cf. § 21.

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλήσιν καλέουσι,
ἥ τ' αὖθι στρέφεται καὶ τ' Ὠαρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

487-489 = ε 273

sqq.
487^b = X 29, 506

490 ἔν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ἦα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἡγινον ἀνὰ φάστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι

[Sent. 274 sq.

492 sq. cf. Hes.

492^b = τ 48 ν 290

495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἰ δὲ γυναιῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι φεκάσθη.
λαοὶ δ' ἐν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δῦο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένοιο· ὃ μὲν ἠύχετο πάντ' ἀποδοῦναι,

500 δῆμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μή τι ἐλέσθαι
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ φίστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνυν, ἀμφὶς ἀρωγοί
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,

504 cf. θ 6 π 408

505 σκήπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφάνων·

487 ἄμαξαν] ἄμ. mss. multa.

488] vert. quae eodem loco (prope polum) circumvertitur et venatorem Orionem anxiam observat. || αὖθι § 322 αὐτοῦ mss. || Ὠαρίωνα PKnight] Ὠρίωνα mss.; vid. ad vs. 486.

489 οἷη (?) Crates sec. Strabonem I p. 3, ἡ (?) sec. Apoll. lex.; quid revera legerit Crates latet. Quod sola nunquam occidere dicitur *Ursa*, ceteras stellas circumpolares (*Ursam minorem*, *Draconem* etc.) nondum nominibus distinctas fuisse apparet. Duentzer coniecit αἰεὶ. — Locum imitantur Verg. Georg. I 246 Ovid. Met. XIII 293. || λοετρῶν Ὠκεανοῖο cf. E 6.

492 ἐκ θαλάμων] ἐξ θαλάμων; Zen. Dictione non improbante.

493 ἡγινον Fick] ἡγίνεον mss. male, synizesis enim vel contractio novicia, cf. § 8 et 191. Correxerit Fick coll. infinitivo ἡγινέμεναι ν 213 et verbo ὀρίνειν. Eadem correctio adhibenda videtur § 105 χ 198, ceteri loci (Ω 784 × 104) eam non admittunt. In h. Ap. autem saepius futurum ἡγινήσουσι occurrit. || ἀνὰ κατὰ Z Apoll. lex. || ὑμέναιος] †.

494 ὀρχηστῆρες] †, cf. -τή; Π 617 Ω 261.

495 αὐλοὶ] vid. ad K 13. || ἔχον] cf. II 105. Nauck χέον.

497 ἐν § 315] εἰν mss.

498 sqq.] cf. I 632 sq.

499 ἀποκταμένοιο § 59] -κταμένου Zen. et „αὶ πλείοται“, -φθιμένου nunc mss.

499^b sq.] affirmabat se poenam exsolvisse, alter vero negabat se quidquam accepisse.

500 πιφαύσκων] vid. ad K 478. || ἀναίνετο] vid. ad I 585. || *μή τι] μηδὲν mss.; vid. § 100 et de hiatu ad θ 136. Praeterea coniecimus *μή τι λαβέσθαι (vid. vs. sequens), vHerwerden μή μιν (i. e. ποινῇ) ἐλέσθαι.

501 ἰέσθην] neglecto F, vid. § 201. Fortasse *ἄμφω ἐφῖέσθην; cf. γ 344. || φίστορι] redivox Ψ 486 h. XXXI 2. || ἐλέσθαι] ἀρεῖσθαι Zen., ἰεῖσθαι Barnes.

502 ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέρωθεν Zen. Aristoph. cum libro Massil. || ἐπήπνυν] comp. †, ἐποίησαν liber Massil. (ἐπῆπν. cod., correxit PKnight).

504 ἦατ' § 220] εἴατ' (εἰατ') mss. || ξεστοῖσι λίθοισ'] cf. γ 406 (§ 267?) θ 6.

505 σκήπτρα] unum sceptrum, quod sin-

τοῖσιν ἔπειτ' ἤμισον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκασον.

'κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χροσυοῖο τάλαντα, } 507 cf. h. Merc. 324
τῷ δόμεν' ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα Φείποι. } § 41.

τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ ἤατο λαῶν

510 τεύχεσι λαμπόμενοι, δίχα δέ σφισι 'Φάνθανε βουλή } 510^b = γ 150 cf. 506
ἥε διαπραθέμεν ἥ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι, } 511^b sq. cf. X 120
κτῆσιν ὅσῃν πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔΦεργε' } 89.

οἳ δ' οὐ πω 'πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τεῖχος μὲν ῥ' ἄλλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

515 'ρύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·

οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἄμφω χροσεῖω, χροσεῖα δὲ Φείματ' ἐφέσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῷ περ,

ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζονες ἦσαν.

gulis iudicibus sententiam dicturis praebet praeco; vid. ad A 234. || ἡεροφάνων] †. Vox obscura, quae a verbo ἀείρω vix potuit apte deduci; ἡεροφάνων (i. e. μεγαλοφάνων) Phot. lex. fortasse recte, vid. ad II 407. Alienum hinc est adi. ἡερόφρωνος, quo usa est Sappho fr. 39.

506 ἀμοιβηδὶς] -δὸν Harl. Vrat., quam lectionem Ar. novit, fortasse recepit. Adv. redit σ 310 h. Cer. 327, cf. ἐπαμοιβῆδης ε 481.

507] duo talenta auri apud H. summam efficiunt multo minorem quam quae pro cive occiso potuerit offerri; vid. Ψ 269 + 393 δ 129 Ω 232. Itaque non multam significari apparet sed sacramentum (πρυτανείον), iudici cuius sententia vicerit destinatum.

508 ἰθύντατα] cf. ἰθῦα Ψ 580. || Φείποι] εἴπη mss. nonnulla.

509-540] locum, qui multum torsit veteres, sic interpretamur. Urbem hostes obsessam tenent, minantes se eam direpturos nisi cives alteram bonorum suorum partem ex pactione sibi dedere velint (de re cf. X 120 ab Ar. allatus). Cives vero cedere nolunt insidiasque struunt oppugnantibus: prope flumen postquam locis tectis consederunt, gregem bovesque aliquot illuc mittunt cum duobus pastoribus; in quam praedam hostes dum incautius irruunt, ab oppidanis necopinati occupantur; hinc conseritur pugna.

509] quod duo commemorantur hostium exercitus, probabiliter Murray Hist. of greek sculpture p. 49 explicavit ex artis Assyriae operibus, in quibus urbs oppugnata ita solet repraesentari ut utrinque eam adoriantur hostes (cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 305). Nam quominus alterum exercitum hostium alterum civium (ut Hes. Scut. 239 sq.) interpretemur obstat σφισι vs. 510. Quod ut vitaret incommodum Doederlein post vs. 510 huiusmodi versum inserebat: οἱ μὲν ἄρ' ἡπείλθον ἐν κτίμενον πολίεθρον (sic vero sequi deberent futura διαπέσειν et δάσασθαι), Christ vs. 511 legit τοῖσι μὲν ἐκπραθέμεν. || ἤατο § 220] εἶατο (εἶατο) mss.

510 'Φάνθανε] ἦνθανε (ἦνθ.) mss.

511 διαπραθέμεν § 126] -εἶν mss.

512] del. PKnight, ante vs. 511 collocat Nauck. || ἔΦεργε] ἐέργει mss. complura, ἐφέργου Bekker.

513 οἳ] cives. || πω] πως vHerwerden. || ὑπεθωρήσσοντο] ὑποθ. mss. pauca. Comp. †, neque alias in Homero ὑπο- in compositione significat clam; Vrat. ὑπὸ θωρήσσοντο, sed in insidiarum locum nondum pervenerunt (vid. vs. 520).

516 οἳ] cives, qui arma ferre possunt.

517 Φείματ' ἐφέσθην] εἵματα ἔσθην (ἦσθην D) mss.

518] del. Bekker.

519 ἀμφὶς] seorsum, i. e. non commixti bellatoribus. || ἀριζήλω] vid. ad N 244. ||

- 520 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσι 'Φεῖκε λοχῆσαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσι,
ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἔζον Φεφλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἦατο λαῶν
δέγμενοι ὁππότε μῆλα Φιδοίατο καὶ Φέλικας βοῦς, —
- 525 αἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νόμῃε
τερπομένω σύριγξι, — δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προΦιδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
'τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
ἀργενῶν ὀίων, 'κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
- 530 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολλὴν κέλαδον παρὰ βοῦσι
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτὶκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀρσιπιδῶν μετεκίανον, αἴψα δ' ἴκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῦ παρ' ὄχθας,
'βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχεῖνσι.
- 535 ἔν δ' Ἔρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἔν δ' ὀλοή Κῆρ
ἄλλον ζφὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον εἴλκε ποδοῖν'
- 520 cf. Ψ 138
520* = K 526
- 525^u = ρ 214 v 175
- 528 cf. λ 402 ω 112
- 533 cf. ι 54
534 = ι 55
- 535 cf. Hes. Scut.
156
536-538 = Hes.
Scut. 157 sqq.

ὑπ'] i. e. ὑπὸ τοῖς θεοῖς *infra deos*. || δλεῖ-
τες] comp. †; vertatur *statura minores* (quam
dei). Una voce ὑπολίζοντες mss. multa, et sic
locum accepit poeta Scuti vs. 258 (ὑφίσσων),
male, ὑπο- enim in Homero nusquam *paulo*
significat.

520 οἱ] cives. || δὴ ῥ' ἴκανον] χῶρον ἴκοντο
Nauck coll. Ψ 138. || 'Φεῖκε] a verbo
Φεῖκειν = ἐγχεῖν (schol.); vid. § 242 et ad
P 354. Attice sic dicitur ἦ, ὅπη, καθόσον
παρεῖκει.

521 ἔην? vid. § 302. || βοτοῖσι] †.

522 ἔζον Bentley] ἔζοντ' mss.; cf. I 13,
87 N 281 P 15. || Φεφλυμένοι § 265] εἰλυ-
μένοι mss.

523 τοῖσι] hostibus. || ἦατο § 220] εἴατο mss.

525 αἱ Bekker] οἱ mss. || προγένοντο]
προχέοντο Naber coll. B 465 O 360 II 259,
267 Φ 6 et nostra annotatione ad T 360. ||
νόμῃε Ahrens] -ες mss.

526 τερπομένω Aristoph. Vrat.] -μενοι mss.
cett. || σύριγξι] vid. ad K 13.

527 οἱ] hostes.

528 'τάμνοντ' ἀμφὶ] *intercipiebant*; eodem
sensu usurpatur περιτάμνεσθαι λ 402 ω 112

et ἀποτάμνεσθαι h. Merc. 74. || πάεα καλὰ]
πῶν μέγ' οἶων Zen. (= A 696 O 323 μ 299,
cf. Γ 198), verum igitur 529 omittens;
πάεα μῆλων Apoll. lex., vid. ad vs. sq.

529 ἀργενῶν] si ad ὀίων pertinet, novi-
cium est pro -ῶων (Γ 193 Σ 588), cf. § 56. ||
μηλοβοτῆρας] redit tantum h. Merc. 286
(βοτῆρ ο 504).

530 οἱ] cives. || παρὰ βοῦσι] cave iungas
cum participio καθήμενοι. Oppidani in εἰραῖς
(vid. ad vs. sq.) collocati *procul* audiunt
mugientes boves, quapropter conscensis cur-
ribus illuc festinant.

531 εἰράων] †, cf. Hes. Theog. 804. Dubiae
originis vocem (a radice Φερ § 306², Φει-
ράων?) Ar. interpretabatur ἀγοράς; expecta-
mus tamen vocem *locum tectum* significantem.

535 ὀμίλεον] apud Hesiodum vs. par. le-
gitur ἐθύνεον.

535-537] notetur structura liberior: ἔν...
κῆρ (ὀμίλει)... ἔχουσα... εἴλκε.

536 ἄουτον] †, cf. ἀνούτατος A 540, νεού-
τατος h. l. et N 539.

537 τεθνηῶτα] sic Ar., -ειῶτα mss. com-
plura; cf. § 160. || εἴλκε] ἔλκε mss.

Φεῖμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφρινεὸν αἵματι φωτῶν.

ὠμίλευν δ' ὥς τε ζῳοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,

540 νεκρούς τ' ἀλλήλων Ἔφρουν κατατεθνηῶτας.

ἔν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείραζαν ἄρουραν,

εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ

ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,

545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιφθόος οἴνου

545^b = γ 46

ῥόσκεν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δ' ἐστρέψασκον ἀν' ὄγμους

Φιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκίσθαι.

ἦ δ' ἐμελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δ' ἐφεφοίκει,

χρυσείῃ περ εὔουσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.

549^b cf. h. Merc.
196

550 ἔν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι

ἦμαον, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα ἴππτον ἔραζε,

ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖς ἐδέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφίστασαν· αὐτὰρ ὀπισθε

555 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

ἄσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

σκῆπτρον ἔχων εἰστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

538] cf. Verg. Aen. VI 555. || δ'] τ' liber Massil. || δαφρινεὸν] vid. ad M 202. Ceteris locis (B 308 K 23 A 474 h. Ap. 304) breviar adiectivi forma δαφρινός legitur.

539 sq. ὠμίλεον...ἐμάχοντο...Ἔφρουν] sc. milites.

539 ὠμίλευν] forma novicia, vid. § 7 et 191; ὠμίλεον Harl. Mosc., nihilo melius, cf. § 8.

540 κατατεθνηῶτας] sic Ar., -ειῶτας mss. complura; cf. § 160.

542 τρίπολον] adi., cuius obscurior est vis, reddit s 127 = Hes. Theog. 971.

543 ζεύγεα] †. || ἐλάστρεον] †.

545 οἴνου] neglecto F; cf. γ 46 h. Cer. 206.

548 ἀρηρομένη] ἀρηρομένη A et l. a. apud Eust. vitio manifesto. || δ' ἐφεφοίκει] δὲ ἐώκει mss.

549 θαῦμ' ἐτέτυκτο papp. 107 et Paris. et cod. Z²] θαῦμα τέτυκτο Ar. et mss. cett.

550 βαθυλήιον] βασιλήιον pap. 107 et Paris. et codd. AB C¹ G Mosc. — Adi. † (πολυλήιος E 613 h. Merc. 171); cf. A 560 Hes.

Scut. 288. || ἐριθοι] nonnisi Σ 560 (et translate h. Merc. 296) reddit; cf. συνέριθος § 32. Ignotae originis vocem mercenarios designare patet; eosdemne qui θῆτες dicuntur δ 644? ἀμητῆρες audiunt A 67.

551 ἦμαον § 191] ἦμων mss. || δρεπάνας] †, cf. δρέπανον σ 368. || Versui quidam subiungebant καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου.

552 δράγματα] reddit vox A 69 (ubi vid.); vid. praeterea N 393. || μετ' κατ' vHerwerden. || ἐπήτριμα] cf. vs. 211. || ἴππτον] -τεν pap. 107 DH.

553 ἀμαλλοδετῆρες] vox nonnisi vs. 554 reddit. || ἐλλεδανοῖς] † (a verbo Φέλλω, cf. οὐτιδανός etc.). || -νοῖς ἐδέοντο] -νοῖσι δέοντο mss.; sed verum videtur -νοῖς ἐδίδεντο (sic Cobet), vid. § 198.

554 ἀμαλλοδετῆρες] vid. ad vs. 553.

555 δραγμαεύοντες] †, vid. ad N 393.

557 εἰστήκει] sic pap. Paris., ἐστ. Ar. et mss. multa. || ὄγμου] ὄγμοος? cf. § 59.

κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτ' ἐπένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναικες

560 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφита πόλλ' ἐπάλυνον.

560^b cf. A 640

ἔν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἄλφην
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν,
 εἰστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησι.

ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε

565 κάσσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,

τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγάοιεν ἄλφην.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισι φέρον μελιγῆδ' ἀκαρπύον.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάσι φόρμιγγι λιγείῃ

570 ἱμερόεν κ' ἰθαράριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶεδε

λεπταλήν φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ

μολπῇ τ' ἰγυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἔν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·

αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κάσσιτέρου τε,

575 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε

παρ ποταμὸν κελάδοντα, διὰ ῥαδινὸν δονακῆα.

χρῦσειοι δὲ νομῆς ἄμ' ἐστιχάνοντο βόεσσι

τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

[502

570 cf. h. Merc.

570^b cf. φ 411^a

571^b cf. h. Ap. 516

573^b = Θ 231

578^b cf. β 11 ρ 62

υ 145

558 δαῖτ' ἐπένοντο] -τα π. mss.

560 ἐρίθοισιν] cf. vs. 550. || πόλλ' ἐπάλυ-
 von pap. 107 Paris. et cod. H] πολλὰ πάλυνον
 mss. pleraque (-van D, πόλλ' ἄλφита λεύκ'
 ἐπάλυνον Mosc.). — De re vid. § 77, 429.

562 βότρυνες] †, cf. βοτρυνὸν B 89.

563 εἰστήκει] εἰστ. mss. complura; vid. vs.
 557. || κάμαξι] †, id est χάραξι (δόρασι); cf.
 Hes. Scut. 298 Aesch. Ag. 66. || ἀργυρέησι]
 -οισιν Zen. et mss. nonnulla.

565 ἐπ'] ἐς Zen. pap. 127. || αὐτήν] i. e.
 ἄλφην. In D Mosc. legitur αὐτῇ.

566 φορῆς] †. || τρυγάοιεν § 191] τρυ-
 γάφειν mss.

568 πλεκτοῖσ' ἐν] πλεκτοῖσιν Ar.; vid. ad
 Θ 337. || καρπύον] vid. ad I' 246.

570 κ' ἰθαράριζε] nonnisi in hymnis redit
 (κ' ἰθαράριζ' B 600). || λίνον] sic Ar., λίνος Zen.
 Vox †; non chordam (ut Zenodotus alii que
 putabant coll. φ 411, vid. Callim. Dian.
 242), sed cantus genus (alibi παῖνα) signi-
 ficari docuit Ar.; vid. Herod. II 79, et

Hesiod. fr. 211 et Carm. pop. 2 Bergk. in
 schol. V allata. Verbum ὑπαιίδειν de voce
 canentis potuisse dici apparet h. Merc. 502,
 cf. Ar. Ran. 874.

571 λεπταλήν] † (λεπτός passim). || ῥήσσον-
 τες] nonnisi h. Ap. 516 redit (ἐπιρρήσσειν
 Ω 454, 456). Est verbi ἀράσσειν percutere
 forma brevior. || ὁμαρτῇ] ἄμ. vel ἄμ. mss.
 nonnulla; cf. § 322.

572 ἰγυμῶ] †, i. a. ἰωγμῶ. Cf. ἰύζω P 66 ο 162.

573 ὀρθοκραιράων] vid. ad Σ 3.

576 διὰ Zen.] παρὰ Aristoph. (Ar.?) mss. ||
 ῥαδινὸν Aristoph. Ar. (?), cf. Ψ 583] ῥα-
 δαλὸν Zen. (quod mobilem, ἐκράδατον inter-
 pretabantur, irriguum PKnight), ῥοδανόν (Po-
 δανόν, vid. ad A 99) mss.; cf. Ludwich
 Arist. I p. 437 sq. Adi. nonnisi h. Cer.
 183 redit. || δονακῆα] †, cf. δόναξ K 467 A
 584 § 474 h. Merc. 47 h. XVIII 15; absurde
 quidam olim δονακῆεν.

577 ἐστιχάνοντο § 191] -χῶοντο mss. Nauck
 ὁμοῦ στιχ.

- σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 580 ταῦρον ἐρύγμηλον ἔχτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
 εἴλκετο· τὸν δὲ κύνας μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην 582^b = P 389
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα ἑλαφύσσετον· οἷ δὲ νομῆες 583 cf. A 176
 αὐτῶς ἐνδίδεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 οἷ δ' ἦ τοι δακέμεν μὲν ἀπετροπάοντο λεόντων,
 ἰσταμένοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, ὁῖων μέγαν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
 590 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 τῷ φίκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἡΐθεοι καὶ παρθένου ἀλφεισίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. 594 cf. h. Ap. 196
 595 τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἷ δὲ χιτῶνας
 ἑλίσσας ἐν νητοῦς, ἦκα στίλβοντας ἑλαίῳ
 καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνους ἔχον, οἷ δὲ μαχαίρας

579 σμερδαλέω] κυάνεον Zen. sec. schol. A (κυανέω ei tribuunt Villosion alii). || δὴ ἐν] δύο Ar. in altera ed., cf. vs. 568; δύο L Lips., Nauck ἐνὶ (omisso δύο), quod verum videtur. || πρώτῃσι Ar.] -οισι mss. complura.

580 ἐρύγμηλον] †; a stirpe ἔργυ rugire (cf. γ 403 sq., 406) nasci debuit vox ἐρυγμός, hinc ductum est ἐρύγμ-ηλος ut Φέκ-ηλος.

581 εἴλκετο] ἔλκετο Ar. mss. || τὸν] τοῦς Zen.

583 ἑλαφύσσετον] vid. § 115.

584 αὐτῶς] οὕτως Zen. || ἐνδίδεσαν] incitant; forma dubia, vid. § 199. || ὀτρύνοντες] -αντες; mss. nonnulla.

585 δακέμεν... ἀπετροπάοντο λεόντων] vert. a leonibus se avertentibus mordere (recusantes); δακέμεν enim infinitivus est qui relationis appellatur. || δακέμεν § 126] δακείν mss. || ἀπετροπάοντο § 191 et 251] -τροπάοντο mss.

586 ἀλέοντο] imperf. † (aor. frequens, praesens non reperitur, vid. § 180), sed cf. ἠλέηται δ 396, ἀλεώμεθα E 34 Z 226.

587 ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

588 ὁῖων μέγαν Heyne] μέγαν οἷων mss.

590-606] originem Cretensem prae se

ferre videntur, cf. II 617; PKnight partim expunxit, Homeridae alicui tribuit Christ. Daedali apud H. alias non fit mentio.

590 ποίκιλλε] † (ποίκιμα Z 294 o 107); Nauck ποίησε, vHerwerden δαίδαλλε coll. Σ 479 ψ 200. || ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

591 οἷον] οἷον non recte quidam, ne mortalem deus imitatus esse videretur.

592 Ἀριάδνῃ] sic Ar., Ἀριήδνῃ Zen. (vid. § 5).

593 ἀλφεισίβοιαι] †, cf. ζ 159. Epitheton bene explicuit Ar.

594 ὠρχεῦντ'] forma recens, cf. § 7 et 191. || ἔχοντες] ἔχουσαι Dionys. Hal. Antiqu. VII 68 et Athen. V p. 181 a (male).

595 λεπτὰς] l. a. καλὰς. || ὀθόνας] vid. ad Γ 141 et η 107.

596 ἑλίσσας] cf. § 303. || στίλβοντας ἑλαίῳ] vid. ad η 107.

597 sq.] damnavit Ar., μαχαίρων mentione offensus.

597 καὶ ῥ' ... καλὰς] τῶν δ' ... πλεκτίς Pol-lux V 96. || στεφάνους] hic et h. VI 7 capitis ornamentum muliebre indicat (epitheton ἐυστέφανος; saepius), cf. Helbig Hom. Epos¹

εἶχον χροσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν ῥορέσσον ἐπισταμένοισι πόδεσσι

600 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι 600^b = ε 234

ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ' κε θέησι

ἄλλοτε δ' αὖ ῥορέσσον ἐπὶ στήλας ἀλλήλοισι.

πολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος

604^a 605^b τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 604-606 = δ 17 [sqq.]

μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

604 = ν 27

ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο

607^b = Φ 195

ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔτευξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

610 ῥεῦξ' ἄρα Φοι θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀγῆς,

ῥεῦξε δέ Φοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοισ' ἀραρυῖαν,

καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε,

612 cf. I 187

ῥεῦξε δέ Φοι κνημίδε Φεανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα ἤκαμε κλυτὸς ἀμφιγυῆεις,

615 μητρὸς Ἀχιλλῆος ῥῆκε προπάροιθεν αἰέρας.

ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,

τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἑφαίστῳ φέρουσα.

617 cf. 137

604^b μετὰ δὲ σφιν ἐμίλετο θεῖος ἰοιδὸς
φορμίζων

597 sq. Aristoph. om., Ar. —

p. 157; alia vis vocis est H 12 etc. et N 138. || μαχαίρας] vid. ad I 271.

599 ῥορέσσον] forma suspecta redit vs. 602, cf. N 409 et § 310; Naber ῥήσσον coll. vs. 571.

600] de rota figulari locus notabilis, aetate recentiore prodens; cf. Strab. VII p. 303.

601 κεραμεὺς] †.

602 ῥορέσσον] vid. ad vs. 599.

604 τερπόμενοι] sic Ar., -vos olim alii, nunc Mor. et Athen. V p. 181 d.

604^b sq. μετὰ — φορμίζων] addit Athenaeus l. 1. (cf. δ 17 sq.), ab Aristarcho deleta esse perhibens; desunt in mss. Homericis. Textui inseruit Wolf, quem temere Athenaeo credidisse ostendit Ludwich Arist. I p. 439 sq.; similis est versuum I 458-461 condicio.

605 κατ' αὐτοῦς] κατ' αὐτοῦς male grammaticus quidam apud Athen. V p. 180 e.

606 ἐξάρχοντες] sic Ar., -ντε H, -ντος Athenaeus poscit l. 1., item δ 19; sic ad cantorem referendum esset participium, μολπὴ igitur non ludum (saltationem) significaret sed cantum; cf. ἐξαρχοὶ Ω 721 et vid. ad A 458. Vulgatam Lucianus de Salt. 13 recte interpretatur saltatores duos ἡγουμένους τοῦ χοροῦ.

609 ἔτευξε] τεύξε mss.

611 κόρυθα] κυρήν G Baroco.

612 χρύσειον] cf. § 18 et 61.

613 κνημίδε] κνημίδας mss. || κασσιτέροιο] stanno obductas puta; vid. A 25 Ψ 561.

614 ἔπλα] vid. ad Θ 55. || ἀμφιγυῆεις] vid. ad A 607.

617 τεύχεα μαρμαίροντα] Verg. Aen. VIII 616 vertit: arma... radiantia. || μαρμαίροντα... φέρουσα] καλὰ φέρουσα... ἄνακτος (= vs. 137) olim alii, nunc pap. 107 et codd. complures.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

- Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ξοάων 1^a = Θ 1
 ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσι· 2 = Δ 2
 ἢ δ' εἰς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 ἦρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἷον
 5 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 'μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διᾶ θεάων,
 ἐν τ' ἄρα Φοῖ' φῦ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 7 = Ζ 253
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἑάσομεν ἀγνύμενοί περ
 κεύσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητ' ἑδαμάσθη·
 10 τύνη δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πά τις ἀνὴρ ὥμοισ' ἐφόρησε.“
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδὲ τις ἔτλη 14^b cf. X 136
 15 ἄντην εἰσιδόμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὧς ἔφιδ', ὧς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ Φοῖ ὄσσε 16^a cf. Ξ 294
 δφεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὧς εἰ σέλας ἐξεφάνευν· 16^b sq. cf. 365 sq.

1 sq. Ἦώς — ὦρνυθ'] cf. Verg. Aen. IV
 129 Oceanum interea surgens Aurora reliquit.

2 φάος § 71] φώς mss.

3 ἢ] *Thetis*, vid. Σ 616 sq.

4 ὃν] vitiosum pro φόν. Heyne χύμενον
 περὶ φόν coll. T 284 & 527, Bekker περι-
 κείμενον υἷον ἔφα (quae forma accusativi
 non extat).

9 θεῶν ἰότητ'(ς) 1. a. θεοῦ ὑπὸ χειρὶ. ||
 ἰότητ' ἑδαμάσθη] -τι δ. mss.

11 ὥμοισ' ἐφόρησε] -σι φ. mss.

14 ἔλε τρόμος] ἔλεν φόβος Zen.; cf. Σ 247.

15 εἰσιδόμεν § 126] εἰσιδέειν mss.

17 βλεφάρων] -ροις A² Harl. Barocc. ||
 ἐξεφάνευν] -άνθεν Ar., sic aut -άνθη mss.
 (de singulari vid. ad M 466).

- ἔτρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ Φῆσι ἑτάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
 20 αὐτίκα μητέρ' ἐΦῆν Φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς ἴδρεν οἷ' ἐπιΦεινὲς
 Φέργ' ἔμεν' ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 23^bsq. ^a=K 38 sq.
 δέδφια μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 25 μυῖται καθδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείωνται, ἀΦεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν — 26^b = II 545
 ἔκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνη.“
 τὸν δ' ἡμειβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 28 = Σ 127
 „τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων. 29 cf. Σ 463
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλέμεν' ἄγρια φῦλα,
 31 μυῖας, αἳ ῥά τε φῶτας Ἄρηι φατοὺς κατέδουσι· 31 cf. Ω 415
 34 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 35 μῆνιν ἀποΦφειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' εἰς πόλεμον θωρήσσο, δύσσο δ' ἀλκήν.“ 36^b cf. I 231
 ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαυρᾶς ἐνῆκε,
 37^b cf. P 156
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν 38 sq. cf. 347 sq.
 ἑστάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα Φοι χροῶς ἔμπεδος εἴη. 38^b cf. ε 93 h. Ven. 207

32 εἴ περ γὰρ κέεται γε τελεσφόρον εἰς ἑναυτὸν,
 αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος ἢ καὶ ἄρειον.

32^b = δ 86 x 467 § 292 o 230

18 ἐν χεῖρεσσιν ἔχων] l. a. ὀφθαλμοῖσιν
 ὄρων. Vulgatam legit Vergilius Aen. VIII 619
 sic vertens: *interque manus et brachia versat.*

19 ἑτάρπετο] ἐτάρπετο G L¹ fortasse recte.

20 μητέρ' ἐΦῆν PKnight] μητέρα ἦν mss.
 metro peringrato.

21 ὅπλα] vid. ad Θ 55.

22 ἄνδρα] ἀνδρὶ Naber coll. Σ 362.

24 δέδφια § 168] δέιδω mss. || ἄλκιμον]
 l. a. ἀγλαόν. || υἱόν] non participii καθδῦσαι
 est obiectum, sed cum verbo ἀΦεικίσσῳσι
 mente est iungendum.

25 χαλκοτύπους] †. || ὠτειλὰς] vid. ad Α 140.

26 ἐγγείωνται] ἐγγίνωνται Zen.

27 ἐκ — πέφαται] *vila ex eo est expulsa*;
 item h. Merc. 42. || σαπήνη] sic Ar., σαπίνη(i)
 mss. multa; cf. X 73.

29 τοι] μοι C Mosc.; cf. η 208. || μετὰ]
 ἐν Nauck.

30 ἀλαλέμεν Aristoph. D Barocc.] -κεῖν
 mss. cett.; cf. § 125.

32 sq.] *delevimus.*

32 εἴ Eust. Harl.] ἦν mss. cett.; cf.
 § 326. || κέεται § 169] κῆται vel κέται mss.
 De syllaba κε- pro κει- vid. § 17. || τελεσ-
 φόρον εἰς ἑναυτὸν] locutio Odysseae (et hym-
 nis) propria Iliadis hoc uno loco occurrit.

33 γ' δ' mss. complura; cf. X 420.

34 σύ γ' γὰρ D.

35 ἀποΦφειπὼν] vid. § 27.

38 sq.] Aegyptiorum morem condiendi
 corpora poetae cognitum fuisse ex hoc
 loco iure efficit Heyne coll. Herod. II 86;
 vid. ad H 85.

39 ἑστάξε] verbum non nisi in vicinia
 (vs. 348, 354) reddit; cf. ἐνστ. β 271. ||
 ῥινῶν] absurde *ρυρῶν* interpretabantur qui-
 dam a voco *ῥινός*; *cutis* derivantes (vid. E 308
 etc. et ad α 198). || Versum ἢ μὲν ἄρ' ὦ;
 ἔρξας' ἀπέρη Θεῖτις ἀργυρόπεζα subiungunt H
 Harl. Mosc., olim alii (vid. Ludwich Arist.
 I p. 441).

- 40 αὐτὰρ ὃ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς
 σμερδαλέα Γιφάων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἳ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶν' ἐμένεσκον, 42 cf. II 239
 οἱ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἴημα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὲν τοὶ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45^b sq. = Σ 247
 ἐξεφάνη, δφρηδὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχε' ἐριδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ 49^a cf. Σ 38
 50 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντε.
 αὐτὰρ ὃ δεύτατος ἦλθε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀφολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ, ἦ' ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχθυμένω κῆρ
 θυμοβορῶν ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν' Ἀρτεμις ἰῶ,
 60 ἡματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησδὸν ὀλέσσας·
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ δόδ' ἔλον ἄσπετον οὔδας 61^b = Ω 738 χ 269
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομηνίσαντος. 62^b = I 426
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δφρηδὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι δῖω.
 65 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχθυμένοί περ,
 65 sq. = Σ 112 sq.
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον.

40 θαλάσσης] l. a. ποδάρης.

41 ἥρωας] ἐρίηρας Rhian. Aristoph.

42 ἀγῶν' ἐμένεσκον] -νι μένεσκον (γίνοντο C) mss.

43 sq.] hos versus delet Renner; constructio est impedita, quapropter Axt coniecit οἳ γε κυβερνῆται μὲν ἔχον.

44 δοτῆρες] vid. ad § 325.

45 *μὲν τοῖς μὴν οἱ mss.; cf. § 18.

47 Ἄρεος] Ἄρεως mss. pauca.

49 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || ἔλκεα] ἄλγεια mss. pauca. Cf. II 523.

50 κίοντε L Vrat.] κίοντες mss. cett.

56 ἄρειον] ὄνειαρ liber Chius, ἄμεινον Massil.

62 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss. || ἀπομηνίσαντος] ἐπιμ. Chamaeleon; at vid. I 426 et ad B 772.

67 ἦ τοι] ἦδη Apoll. lex. || μὲν ἐγὼ παύω] παύω μὲν ἐγὼ C. || με] σε Apoll. lex.

68 ἀσκελέως] vid. ad π 463.

- ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς,
 70 ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων,
 αἶ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰανέμεν' ἣ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν', ὅς κε φύγησι
 72sq. cf. H 118sq.
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“
 74 ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἐχάρησαν ἐκνημίδεις Ἀχαιοί.
 74^a = Γ 111
 76 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 78 „ὦ φίλοι, ἤρωες Δαναοί, θεράποντες Ἴδωρος,
 78 = B 110
 ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούεμεν', οὐδὲ Φέφοικε
 80 ὑββάλλειν' χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ Φεῖποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 82^b = B 246
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι αὐτὰρ οἷ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε Φέναστος.
 85 πολλὰκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔφειπον,

75 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐδης.

77 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς

77^a cf. v 56 φ 420

77 Zen. om.

69 κομάοντας § 191] κομόωντας mss.

70 ἀντίος] -ον Ar. (? cf. Z 54) et mss. complura.

71 ἰανέμεν' § 125] -ειν mss. || *ἣ τιν' οἶω] ἀλλὰ τιν' οἶω mss.; cf. § 295.

72 ἀσπασίως] ἀσπασίον Cobet; vid. ad Σ 270. || αὐτῶν] novicium; cf. § 98, αὐτὸν D Z Vat., IMHoogvliet ὀλίγων coll. A 547. || καμψέμεν' § 125] -ψειν mss. || ὅς] αἶ L et l. a. apud Eust.

73 δηίου] φεύγων A C; cf. H 119.

74 ἐχάρησαν] ὁμάδῃσαν vHerwerden; cf. T 81 α 365 B 96.

75] del. Bentley. || ἀπειπόντος] sic (ἐξω τοῦ ο) etiam Ar., neglecto F (cf. A 555 α 91); Heyne dubitanter ἀποΦφειπόντος; ἀγαυοῦ coll. T 35 (vid. § 27).

76 sq.] sic Aristoph. Ar. mss.; libri Mas-sil. et Chius τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη χορίων Ἀγαμέμνων, | μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑπ' ἔλκεος ἄλγεα πάσων (Nauck πείσων), item Zen. omisso versu 77 (c v 56 fortasse nato), quem ab Aristarcho perperam in-sertum (immo toleratum) esse statuit Ale-xander Cotyaënsis; vid. ad vs. 79.

79 ἰσταότος] l. a. ἰσταότης (absurde). Vert. eius qui ad verba facienda surrexit, i. e. oratoris

(Heyne); Aristarchus putabat Agamemno-nem dicere: *ignoscite mihi quod sedens vos alloquar, sed vulnus stare me non sinit*, ab Alexandro Cotyaënsi ideo iure reprehensus: manu enim, non pede Agamemnonem la-borare (cf. A 252); ipsam autem manum, qua heros mox (T 266) hostiam mactet, satis iam convulsius videri. || μὲν] γάρ Apoll. lex. || ἀκούεμεν'] -ειν Ar. et mss. pauca; cf. o 393 et § 125.

80 ὑββάλλειν] cf. § 10. Ar. et Apollonius interpretabantur *suggestere*, melius Sidonius et Alexander Cotyaënsis *interpellare* (ὑποκορροῦειν, *subicere* Verg. Aen. III 314) collato adverbio *ὑποβλήθη* A 292. Non redit verbum ita adhibitum (x 353 sensu vulgari). || ἐπιστα-μένῳ περ ἐόντι Ar.] -ον περ ἐόντα mss. Apoll. lex. (item Alexander Cotyaënsis?) non recte; vert.: *vel perito enim oratori id molestum est.* — Raro verbi εἶναι participium alteri participio iungitur; item Eur. Hec. 358 Ar. Ran. 721.

82 βλάβεται] vid. § 244.

83 ἐνδείξομαι] comp. †; supplé tήν γνώμην (Herod. VIII 141).

85 τοῦτον] corruptum aut lacunae vici-nae indicium censet vHerwerden.

καὶ τέ μ' ἐναικέισκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις ἐρινὺς;
οἱ τέ μοι ἐν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπέφραν.

90 ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

πρέσβα Διδὸς θυγάτηρ Ἀάτη, ἣ πάντας ἄασσε,
ὀλομένην τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδαι
πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βάλνει
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γ' ἐπέδησε.

91 cf. 129

95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄασε, τὸν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνην ἀπάτησε
ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεεῖην
Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

100 ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·

,κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θάιναι,

101 sq. = 105 sq.

ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.

σήμερον ἄνδρα φάσδε μογροστόκος Εἰλείθυια

103^b = 118

94 Ar. —

86 μ' ἐναικέισκον] με ναικέισκον mss., με ναικέιουσιν Aristoph. cum libro Chio.

87 ἡεροφοῖτις] cf. I 571. Quidam legebant (ε)λαροπῶτις, in dialecto Cypria sanguinis avidam id significare perhibentes.

88 ἐν § 315] εἰν mss. || ἄτην] pro ἀάτην ferendum videtur in recentissima hac carminis parte ex Heraclea fortasse quadam inserta (vs. 88-136 del. PKnight, vs. 75-133 Heyne). Cf. οὔδαι vs. 92. Etiam adi. masc. ἄγριον suspectum (cf. § 53); Sittl coniecit ἀάτην φρεσὶν ἔμβαλον αἰνῆν.

89 ἀπέφραν § 150] ἀπῆραν mss.

90 κε Ar.] κεν mss. || θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] in simplicibus his verbis (deus omnia perficit) mire errarunt veteres; Hellenicus θεόςδαι interpretabatur θεόςδοτα, Lesbocles legebat θεός; δ' ἱα (dea una); alias lectiones commemorat Didymus θεούς διὰ πάντα τελευτᾷ et θεούς διὰ πάντα τέτυκται.

91-94] simillima est allegoria I 502-512.

91 Ἀάτη] Ἄτη mss. || *ἄασσε] ἄται mss. Cf. 1037 2 68 2 61 φ 296. Nauck ἄασε πάντας. Medium hinc alienum, item vs. 95 et 129.

92 ὀλομένη § 21] οὐλ. mss. || τῇ] sic Ar.,

τῆς olim alii, nunc Z et Plat. Symp. 195 d. || οὔδαι] forma novicia, vid. § 71 et ad vs. 88; οὔδεος Plat. l. 1.

93 ἀλλ' ἄρα ἥ γε] hiatus vitiosus; Cauer coniecit ἀλλὰ (φ)αραῖη ἐπ' coll. E 425 S 411, Bentley ἀλλὰ γὰρ ἥ γε vel ἡερίη δέ, Duentzer ἀλλ' ἄτη (ἀάτη) γε, vHerwerden ἀλλ' ἄρ' αἰεί γε, Naber ἀλλὰ ῥέ' ἥ γε. || κράατα] cf. § 82.

95 ἄασε Nauck] ἄσατο mss.; cf. vs. 91. Ar. Ζεὺς ἄσατο (leg. ἄασαθ') δν.

96 φασ'] φαμεν liber Chius. — De his verbis a prisca poetæ arte alienis vid. ad B 783. || ἀλλ' ἄρα] ἀλλὰ νν Aristoph.

97 δολοφροσύνη Vrat.] -νης mss. cett.

98 Ἡρακλεεῖην § 73] -κλειήν mss.

99 ἐυστεφάνῳ] bona corona murali (i. e. bonis muris) praedita. Ceteris locis epitheton a voce στεφάνη ornamentum muliebre derivatur; vid. ad S 597.

101 *μοι] μεν mss.; vid. A 37 et § 92.

102 ἔσπω § 246] εἴπω mss. Cf. H 68. || στήθεσιν ἀνώγει] -σαι κεύει mss. complura.

103 φάσδε Dionys. de Comp. verb. 19] φώσσε mss.; cf. § 71. || μογροστόκος] cf. A 270.

- ἐκφανέει, ὃς πᾶσι περικτιόνεσσι Φανάξει, 104 cf. 109
- 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἕξ ἑμοῦ εἰσι.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια "Ἥρη 106 = Ξ 300
,ψεύστης ἔσσ', οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις. 107^b cf. γ 369
εἴ' ἄγε νῦν μοι ὁμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι Φανάξειν, 109 cf. 104
- 110 ὃς κεν ἐπ' ἧματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν οἳ σοὶ' ἕξ αἵματος εἰσι γενέθλη.
ὧς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησε,
ἀλλ' ὁμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
"Ἥρη δ' ἀΐξασα ᾴπε ῥίον Οὐλύμπιοι, 114 = Ξ 225
- 115 καρπαλίμως δ' ἔκετ' Ἀργος Ἀχαικὸν, ἔνθ' ἄρ' ἐφείδει
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
ἧ δ' ἐκύνει φίλον νῆδον, ὃ δ' ἔβδομος εἰσθήκει μείς.
ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φάσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἔοντα, 118^a cf. π 188
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαισε τόκον, ὅςχεθε δ' εἰλειθυίας.
- 120 αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα
, Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, Φέπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω. 121^b = h. Ap. 257
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργεῖοισι Φανάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηιάδαο,
σὸν γένος· οὐ Φοι ἀφεικὲς ἐν Ἀργεῖοισι Φανάσσειν.
125 ὧς ᾤφάτο, τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τ'ύπε βαθεῖαν.

104 ἐκφανέει, ὃς πᾶσι dubitanter IMenrad]
ἐκφανέει, ὃς πάντεσσι mss., cf. § 147.

105 γ' om. Aristoph. || ἑμοῦ l. a. apud
Apollon. Pron. 137] ἐμεῦ (id est ἐμέ', § 92)
mss. Vid. v 130 et ad Ξ 118.

106 προσηύδα] -δαε? vid. § 191.

107 ψεύστης ἔσσ'] ψευστήροισι (†) Ar. mss.,
ψεύστης· εἰ(ς) olim alii. De adi. ψεύστης vid.
Ω 261, de forma ἔσσ' § 302. || μύθῳ] μύθου
(μύθοι) D.

108 εἴ' εἰ δ' mss., vid. § 328.

111 *σοὶ'... γενέθλη] σῆς... γενέθλης mss.
(ut v 130). Cf. E 270 T 105.

114 ᾴπε ῥίον Οὐλύμπιοι] secundum Ari-
starchum aptius in ore Agamemnonis fuis-
set ἄπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα.

115 ἄρ' ἐφείδει] ἄρα ᾗθη (-ει) mss.

117 εἰσθήκει] ἔστ. mss. complura. || μείς] μής
liber Chius. Nominativus h. Merc. 11 reddit.

118 πρὸ φάσδε § 71] πρὸ φώσδε. Vert.
in lucem, Ar. male interpretabatur ante tem-
pus legitimum. Cf. II 188. || ἡλιτόμηνον]
adi. †; hinc Bentley correxit Hes. Scut. 91
Εὐρυσθῆ' ἡλιτόμηνον pro ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Fick autem Odys. p. 328 utrobique Aeoli-
cam formam ΑΛΙΤΕΜΕΝΟΝ (ἀλιτέμηνον)
olim lectam fuisse putat.

120 ἀγγέλλουσα Nauck] ἀγγελεύουσα mss.,
item Ar., qui participium futuri non nisi
movendi verbo inunctum ab Homero usur-
pari observavit.

124 ἐν Ἀργεῖοισι Φανάσειν Bentley Dawes
coll. η 62] mss. ἀνασσεμέν Ἀργεῖοισι (ἀνερῶ-
ποιαι Genév. Et. M. 21,53, idem olim lege-
bant alii).

125 δέξῃ] βαθῦ C. || κατὰ φρένα... βαθεῖαν]
cf. Verg. Aen. I 26 *alta mente (repositum)*. ||
'τύπε] *'δύνε?

- αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀάτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶ Φῆσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον 127^bcf. δ 253 x 381
 μ 298 σ 55
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀάτην, ἢ πάντας ἄασσε. 129 cf. 91
 130 ὧς Φειπών Φ' ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130^b= v 113
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἔκετο Φέργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ 'στενάχεσχ', ὅθ' ἔφδον φίλον υἱὸν ὀρφτο
 Φέργον ἀΦεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων. 133^b= Θ 363
 ὧς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ
 135 Ἀργεῖους ὀλέεσκεν ἐπὶ προμνησὶ νέεσσι, 135^b= N 333
 οὐ δ' ὀνύαμην λελαθέσθ' ἀάτης, ἢ πρότων ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μοι φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 137^a= I 119
 137^b cf. Z 234
 ἄψ ἐθέλω σ' ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερεΐσ' ἄποινα. 138 cf. I 120
 ἀλλ' ὅρσο πτόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς· 139^a= Δ 264
 139^b= O 475
 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν', ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἀήρης· 142 cf. α 309
 142^a= ρ 277 h. Cer.
 δῶρα δέ τοι θεράπροντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες 142^b= 189 [160
 οἴσουσ', ὅφρα Φίδηαι ὅ τοι μενοΦεικέα δώσω.“
 145 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145 sq. = 198 sq.
 „Ἀτρεΐδη κύνιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἷ κ' ἐθέλῃσθαι, παρασχέμεν', ὥς ἐπιΦεικὲς, 146 = B 434

136—140 (immo 137—141) in Genevensi obelis sunt notati.

126-326] in A interciderunt; manus recentior supplevit textum additis scholiis B.

126 Ἀάτην] Ἀτην mss. || λιπαροπλοκάμοιο] †, cf. λιπαροκορήδεμος Σ 382.

129 Ἀάτην] Ἀτην mss. || *ἄασσε] αἵται mss.; vid. ad vs. 91.

130 *Φ'] addidimus.

131 Φέργ' ἀνθρώπων] res hominum huius loci poeta voluisse videtur, cf. P 549 sq.; sed Π 392 et Μ 283 (ἀνδρῶν Φέργα) hominum arva.

132 τὴν... 'στενάχεσχ'] cf. δ 261.

135 ὀλέεσκεν D Harl. Mor.] ὤλεσκεν (cf. § 220) vel ὀλέεσκεν mss. cett. An *ὤλλυσκεν?

136 ἀάτης] ἄτης mss. || ἦ] ἦν vel τὴν mss. nonnulla.

137 μοι Genev.] μεν mss. pleraque, cf. Σ 311 et § 92; με D H Barocc. non male, sed dativum magis commendat versus Z 334

I 377. || Secundum Eustathium Dioscurides addebat ἢ οἶψ μεθύων ἢ μ' ἐβλαινεν θεοὶ αὐτοὶ (item I 119 teste Athenaeo).

138 *σ'] addidimus; cf. I 120.

139 ὅρσο πτόλεμόνδε Nauck] ὄρσειν πόλ. mss.; cf. § 117.

140 ἐγὼν ὅδε] ἐγὼ τάδε mss. pauca; cf. φ 207 χ 367. || παρασχέμεν'] -σχεῖν mss. pleraque; cf. § 125.

141 χθιζὸς] *tertia* abhinc nocte legatio ad exorandum Achillem missa fuerat, nox igitur prior pars τοῦ νυχθημέρου habetur more antiquo, item vs. 195.

143 παρὰ] ἀπὸ Syr. Vrat.

145] τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς Syr.

147 sq. αἷ κ'... ἦ τ'] εἴ τ'... εἴ (sic mss. pauca) τ' proponitur apud Nauckium.

- ἢ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἴψα μάλ', — οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπευέμεν' ἐνθάδ' ἐόντας
 150 οὐδὲ διατρίβειν, ἔτι γὰρ μέγα φέρον ἄρετον —
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοις φίδηται
 ἔργῳ χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας. 152^b = Θ 279
 ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοφείλει' Ἀχιλλεῦ,
 νήστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτὲ κε πρῶτον διμυλίσσῃ φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισι.
 160 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωγθι Θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
 σίτου καὶ φοίνιοι· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. 161 = I 706
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα 162 cf. A 601
 ἄκμημος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 165 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκ νύκτι
 δόψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. 166^b = ν 34
 ὅς δ' ἐκ ἀνὴρ φοίνιοι κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει, 168^b cf. A 279
 θαρσαλέον νύ φοι ἤτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 170 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωγθι 171^bsq.^a = Ψ 158
 ὀπλεῖσθαι τὰ δὲ δῶρα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων sq.
 οἰσέτω εἰς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσι φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 175 ὁμνύτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργεῖοισιν ἀναστάς,

149 sq.] post vs. 153 collocat Peppmuel-
 ler, Heyne vero vs. 153 delet.

149 κλοτοπευέμεν' § 125] -εῦειν mss. —
 Verbum †, cuius etymon ignoratur; con-
 ferri potest στρεῦεσθαι O 512.

150 ἄρετον] †, ἄφρονον LMeyer; cf. § 224.

153 ὧδέ] ὡς δέ D H Eust.

157 μαχεσσομένους; § 291] μαχησομένους;
 (μαχησαμένους; D) mss.

158 εὐτὲ κε § 326] εὐτ' ἔν mss.

163 ἄκμημος] ignotae originis adi. (εινυμν
 significare apparet) nonnisi in vicinia (vs.

207, 320, 346) reedit. Diversum est ἀκμηνός;
 ψ 191.

164 μενοινάει § 190 et 191] -νάει mss.

166 βλάβεται] § 244.

172 ὀπλεῖσθαι PKnight] ὀπλεσθαι mss.
 vitio aperto hic et Ψ 159; cf. ζ 73 et
 § 144.

174 σῆσιν] ἤσιν G L Vrat. noto errore. ||
 ἰανθῆς] novicium pro -θήης, cf. § 122. Coll.
 N 609 coniecimus χαρήης; verbo ἰαίνειν da-
 tivus alias non additur, vid. ω 382.

175 ὁμνύτω] vid. § 145. || ὄρκον] ἔργον D.

- 176 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι 176 = I 133, 275
 178 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν Ἰλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρεσάσθω
 180 πιεῖν, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδενὲς ἔχρησθα.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. 183 cf. Ω 369 π 72
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 185 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίῃ γὰρ πάντα δίίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 οὐδ' ἐπιπορήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 τῆος μινέντω αὖθι, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος 189^b = 142
 190 μίννυτε δ' ἄλλοι πάντες ἀφολλῆες, ὅφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρνια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω 192^b cf. K 61
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρ' ἡμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆι

177 ἢ θέμις ἐστί, Φάναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν

177 = I 276 cf. I 134

176 τῆς] vid. ad I 133. Hoc loco pronomen quo referatur non habet, quapropter Heyne del. vs. 176 sq., vHerwerden vs. 175-177; sic vero ne vs. 178 quidem potest stare.

177] om. mss. multa. || ἢ] ἢ mss. pauca. || ἢ τ' ... ἢ τε] ἡδ' ... ἡδὲ C Cant. in margine.

179 κλισίῃσ'] -η Lips.

180 ἐπιδενὲς· ἔχρησθα] locutio (= careas) †.

182 sq.] coll. (Ω 369) π 72 apparet ἄνδρα esse obiectum verbi ἀπαρέσσασθαι, sintne autem βασιλῆα ἄνδρα (Achillem) iungenda (cf. I 170) an βασιλῆα sit subiecti accusativus (Agamemnonem igitur significans) dubitatur. Locis parallelis τῆς; et ἄνδρα eundem hominem spectant; quae cum explicandi ratio hic non valeat (vid. B 378), Bentley coniecit ὃν τε πρότερος, Friedlaender ὅτε μιν πρότερος, alii utrumque versum delent.

183 ἀπαρέσσασθαι] comp. †.

185 σεῦ] pro σεῖο vel σείο noviciūm, vid. § 92. Coniecit *χαίρω τὸν μῦθον, Λαερτιάδῃ, σέ' ἀκούσας.

186 ἐν μοίῃ] hic et χ 54, alias κατὰ μοῖραν.

188 ἐπιπορήσω πρὸς δαίμονος] verbum †; πρὸς δαίμονος coram numine, cf. A 239, 339 sq. Z 456 II 85. Verba corrupta ducit vHerwerden.

189 *τῆος μινέντω αὖθι] μινέντω αὖθι τέως περ (δὲ, γε, καὶ) mss. — Aristarchum omisisse voculam περ refert Did. in schol. B; at hoc fieri non sinit metrum; quapropter eum καὶ ἐπειγόμενος legisse (sic Vrat.) suspicatur Ludwig Arist. II p. 441. GHermann coniecit μινέντω αὐτόθι τῆος. De vocula τῆος vid. § 323.

190 κέ] τὰ Syr.

193 κούρητας] hic et vs. 248 pro κούρους; Duentzer contulit γυνῆς-γυνός, recte, si sana est lectio.

194 δῶρ' ἡμῆς; (ἡμῆς) Peppmueller] δῶρα ἡμῆς mss. plerumque hiatus vitioso, δῶρα δ' ἡμῆς; Syr.² Townl. et l. a. apud Eust., Θοῆς; Strab. X p. 467, δῶρά τ' ἡμῆς; Heyne, ἡμετέρης; Nauck. Frequenter permutantur ἡμὸς; (vel ut nos scribimus ἡμὸς, § 95) et ἡμὸς. || ἐνεικέμεν] ἐνεγκέμεν H L Lips. Eust., ἐνεγκέιν Strab. l. l. Ceteris locis Homericis (Σ 334 σ 286) legitur ἐνεῖκα.

- 195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 196^b = A 229
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέμεν Διὶ τ' Ἑλίοφ τε."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς' 198 sq. = 145 sq
 „Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅππότε τις μετὰ παυσσάλλῃ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ᾗσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἔμοῖσι.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσε
 Ἔκτωρ Πριάμίδης, ὅτε Φοῖ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε, 204 = Θ 216 A
 300
 205 ὅμεις δ' εἰς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ κεν ἐγὼ γε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζεμεν' νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡλίοφ καταδύντι 207^b = A 592
 τεύξασθαι μέγα δόρπον, ἐπεὶ τισώμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς κεν ἐμοὶ γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη
 210 οὐ πόσις οὐδὲ βροῶσις ἑταῖρον τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξείῃ χαλκῷ 211^b cf. Σ 236
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἄμφι δ' ἑταῖροι
 μύρονται τῷ μ' οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμλε,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶψα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“
 215 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς'
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν, 216 = Π 21
 κρείσσων ἔσσ' ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχε', ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην

195 χθιζὸν] χθιζοι Strab. l. l. De re vid.
 ad vs. 141. || τε] δὲ D Eust.

197 ταμέμεν § 126] ταμέειν mss.

200 ὀφείλετε Nauck] ὀφέλλετε mss.; cf. § 273.

201 παυσσάλλῃ] nonnisi B 386 redivox. Mss.
 pleraque μεταπαυσσάλλῃ, vid. ad P 373.

202 ᾗσιν] novicium pro ἔρσιν, cf. § 302;
 *εἴη? an *οὐ τόσον μοι ἐνὶ στήθεσσιν ἔρσι?
 Menrad οὐκ ἐνέρσι τόσον ἐν στήθεσ' ἔμοῖσι.
 Sed spurius fortasse est versus.

205 ὅμεις § 92] ὁμεις mss. || δ' εἰς] l. a.
 δὲ. || ὀτρύνετον] ad *Agamemnonem* et *Ulixem*
 referri potest dualis, sed probabiliter La-
 Roche coniecit *ὀτρύνετε*; cf. vs. 306. || κεν
 § 326] τ' ἂν mss.

206 πτολεμίζεμεν' § 125] πτολεμίζειν vel
 πολεμίζειν mss.

207 ἀκμήνους] cf. vs. 163.

208 τεύξασθαι] -ξεσθαι mss. pleraque; Na-
 ber mavult τεύχεσθαι. || ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss. ||
 τισώμεθα Thiersch] τισαίμεθα mss.

209 κεν § 326] ἂν mss. || ἰεῖη § 308]
 ἰεῖη mss. nonnulla, ἔρσιν C.

210 ἑταῖρον] -ροο? vid. § 59. || τεθνηῶτος]
 -ειῶτος mss. multa; cf. § 160.

211 κλισίῃ] -ης Syr. || ὀξείῃ] αἰθροῖ D.

213 τῷ μ(οι) Cant. Vat.] τό μοι mss. ce-
 tera; cf. § 96. || μετὰ] ἐν Nauck.

216 Πηλῆος Barnes (sic Ar. Π 21)] Πηλῆος
 vel -έως mss. || υἱέ] vid. § 17. || φέρεται]
 κῦδος Plut. Mor. 35 b.

217 ἔσσ' § 302] εἰς vel εἰς mss.

218 sq.] ad exemplum versuum N 355
 Φ 440 ab interpolatore insertos esse su-
 spicatur Christ.

218 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || γε] κε(v) mss.

- πολλὸν, ἐπεὶ πρότερος ᾿γενόμην καὶ πλείονα Φοῖδα. 219 cf. N 355 Φ⁴⁴⁰
- 220 τῷ τοι ἐπιτλήτω καρδίῃ μύθοισιν ἑμοῖσι. 220^a = Φ 591
- αἴψα δὲ φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισι,
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχυνε,
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπεὶ κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται. 224 = Δ 84
- 225 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς· 225^a cf. ρ 286
- λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν', ὅς κε θάνῃσι,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύνοντας· 227^b cf. ο 235
- 230 ὅσσοι δὲ πτολέμοιο περὶ στυγεροῖο λήπωνται,
μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
φεσσάμενοι χροῖ' χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναέσθω, — 234^b cf. η 161
- 235 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς· κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λήπῃται
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, — ἀλλ' ἄθροοι ὀρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρῃα.“ 237 = Δ 352
- ἦ, καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλεῖδην τε Μέγῃτα Θόαντά τε Μηριόνην τε
- 240 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.

pleraque; cf. Ω 437. || προβαλοῖμην] *excellendi sensu hoc uno loco.*

220 μύθοισιν ἑμοῖσι] *suspicionem movet dativus verbo ἐπιτλήναι (quod nonnisi loco parall. redit) adiunctus, inde Nauck καὶ θυμὸς ἀκούειν coniecit.*

221-224] sic vert.: *hominibus (ieiunius) celeriter fit pugnae satiētas, in qua aēs iam plurimos calamos (i. e. homines) deiecit, messis (i. e. hominum caedes) autem rara fit ubi Iuppiter lances inclinavit (i. e. alterutri parti victoriam dedit).*

221 δὲ Syr.] te mss. cett. (cf. α 392).

222 ἦ:] ἦ vHerwerden, imagine poetam hic uti negans. || καλάμην] cf. § 214.

223 ἄμητος:] † (item Hes. Oper. 384); cf. ἀμνηστὶς Δ 67. || ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.

225 πενθῆσαι] cf. § 295.

226-229] vertit Cic. Tusc. III 27 § 65.

226 ἐπήτριμοι] vid. ad Σ 211.

228 καταθαπτέμεν' § 125] -ειν mss.

229 ἐπ' ἥματι] *per totum diem*; redit locutio μ 105 § 105, ubi *per (unius) diei spatium, quotidie* significat. Vid. etiam ad K 48.

230-237] post vs. 214 ferri potuisse, hinc alienos esse, observat Leaf; vs. 233-237 del. PKnight.

230 *δὲ πτολέμοιο] δ' ἂν πολ. mss.; cf. § 326.

232 νωλεμὲς] ἠηλὲς D.

234 ὀτρυντὸν] nonnisi vs. sq. redit vox. || ἰσχαναέσθω § 191] -ραάσθω mss.

235] parenthesis indicavit Caener et post ὀτρυντὺς cum Townleiano interpunxit. Vert. *iam enim datum est iussum, male autem mulcabitur quisquis* etc. || ὀτρυντὺς] vid. ad vs. 234.

236 νηυσὶν ἐπ'] νηυσὶ παρ' mss. nonnulla.

239 Μέγῃτα] Μέγῃν τε Zen. (sic Vat.), vid. Ariston. ad K 175 N 692.

239 sq. Μηριόνην τε — Λυκομήδεα] om. C.

- 'βὰν δ' ἵμεν' εἰς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην 'τετέλεστό τε Φέρον' 242 cf. h. Merc. 46
 ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας 'φέρον, οὓς Φοι ὑπέστη,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐφέλκοσι, δώδεκα δ' ἔππουσ' 244 = I 123
 245 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικας ἀμύμονα Φέργα Φιδυίας 245^b = I 128
 ἔπ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηρον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα 247 cf. Ω 232
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρ' ἔφερον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ 'θέσαν, ἅν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ Θεῶ ἐναλγίγκιος αὐδὴν
 κάρηρον ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ Φερυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν, 252 sq. = I 271
 ἥ Φοι παρ ξίφους μέγα κουλεὸν αἶν ἐορτο, sq.
 κάρηρον ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 255 ἠΰχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόθι ἦατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔφειπε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 257^a cf. Π 513
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος, 257^b = I 364
 Ἰῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ ἔρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαίαν 258-260 cf. I 276-
 258 = I 303 [279
 260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅ τις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση, 258^a = I 158 q 155
 261 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα, 258^b = I 43 [v 230

262 οὗτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχορηγμένους οὔτε τέ' ἄλλου

242 ἔπειθ' ἅμα] ἔπειτὰ γε Plut. Mor. 782 c. || ἔην? vid. § 302. || τε Passow coll. ε 262] δέ mss.

245 ἀμύμονα] -νας mss. complura (sic Zen. Aristoph.? vid. ad I 128). || Φέργα Φιδυίας] ἔργ' εἰδυίας mss.

246 ἔπ'... ὀγδοάτην] ἐξ... ἐρδομάτην Zen. teste Aristonico ad h. l. et ad I 131, 638; cf. I 130. Quod Zenodotus praeterea vs. 245 ἐκ δ' ἄγεν ἐπὶ τὰς scripsisse fertur in scholio Aristonici ad I 131, id librorum erroris tribuendum esse patet; cf. Ludwig Arist. I p. 447.

248 δῶρ' ἔφερον] δῶρα φ. mss. || κούρητες] cf. vs. 193. || Ἀχαιῶν] -οὶ Vrat. Strab. X p. 467.

251 χεῖροι] χεῖρὶ mss. pleraque male; vid. ad γ 51.

252 μάχαιραν] vid. ad I 271.

253 ἄορτο D G L Lips.] ἄορτο mss. cett.; cf. § 256.

254] cf. I 273.

255 ἄρα] ἅμα Syr. Vrat. || αὐτόθι Bekker] αὐτόφιν mss., cf. M 302. || ἦατο § 220] εἶατο (εἴατο) mss.

257 εὐξάμενος] l. a. εὐχόμενος; vid. ad I 509. || ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε(v) mss.

259 Ἰῆ] noviciūm pro Γαῖα; vid. § 58 et ad I 104. Menrad γαῖα καὶ. || αἵ] quidam olim οἱ, sequens τε pro copula habentes, Plutonem autem et Proserpinam invocari putantes; vid. ad I 279. || γαίαν] γαίῃ C; γαίῃ; mavult Nauck.

260 τίνυνται] τίνυνθαι Nauck.

261 μὴ] vid. ad K 330. || ἐπένεικα D H] ἐπενείκει mss. cett.; cf. K 330 O 42, et de ipsa locutione vid. ad A 88.

262] del. Nauck; interpolatorem arguit vox πρόφασιν; cf. vs. 302. || οὗτ'... οὔτε] εἰτ'... εἴτε l. a. apud Eust.; vid. ad O 511. || τέ' § 92] τευ mss.

- 263 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσι.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν [p 197, 223 λ 280
265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅ τις σφ' ἀλίηται ὁμόσσας.“ 265^a cf. α 278, 292
ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὲ χαλκῶ. 266 cf. Γ' 292
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης ἀλὸς εἰς μέγα λαΐτμα
'ρῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 268^a = Γ' 378
ἀνστήας Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
270 „Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἀάτας ἀνδρῶσσι διδοῖσθα.
οὐ κεν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι
Ἀτρεΐδης ὦρινε διαμπερὲς, οὐδὲ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῖ· ἄφροντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
275 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.“ 275 = B 381
ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν. 276 = β' 257
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔφην ἐπὶ νῆα φέκαστος, 277 = ψ 3 cf. β 258
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, 277^b = Ω 1
'βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
280 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσ' ἔθεσαν, κάθεσαν δὲ γυναικῶς,
281 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί.

- 282 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χροσέη Ἀφροδίτῃ, 282^b cf. Ω 699
ὥς· Φιδε Πάτροκλον δευαγμένον δῶξε χαλκῶ, 283^b = Σ 236
ἀμφ' αὐτῶ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε 284 cf. θ 527
285 στήθεά τ' ἦδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
'Φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ Φεΐκινύα θεῆσσι 286^b = Α' 638
„Πάτροκλ', ἐμοὶ δ' Φεῖλῃ πλείστον κεχαρισμένε θυμῶ, 287 cf. Α' 608
ζῶνόν μὲν σέ γ' ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰούσα,

263 ἀπροτίμαστος;] † (= ἄφικτος), a verbo
μαίωμα (§ 287), cf. ἐπίμαστος; v 377.

265 ὅ τις] ὅτι vel ὅστις; mss. nonnulla,
ὅ τέ LaRoche (ut μ 40 π 228 v 188 χ 415
ψ 66). || σφ'(ι) de dativo vid. δ 807
Α' 76 al.; non opus est coll. Ω 570, 586
δ 378 ε 108 ξ 406 Hes. Oper. 330 accusa-
tium σφε intellegere dualis numeri pro
plurali vitiose adhibiti (cf. § 92).

268 βόσιν] †.

270 ἀάτας] ἄτας mss.

271 sq. οὐ κεν... ὦρινε] protaseos vice
funguntur verba ἀλλὰ ποθι Ζεὺς; ἦθελε (= εἰ
μή π. Ζ. ἦθ.) vs. 273 sq.

271 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

272 ὦρινε] ὠτρυνε C male.

273 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss.

275 ξυνάγωμεν Ἄρῃα] vid. ad B 381.

276 αἰψηρόν] sic Ar. versu par., ubi vid.;
λαυνηρόν(-ράν) D Vrat.; cf. K 358 alibi.

280 κλισίῃσ' ἔθεσαν] -σι θέσαν mss. An
*κλισίῃ θέσαν? || κάθεσαν L Lips.] κάθισαν
mss. cett.; cf. § 220.

282-302] poetae recentis atque frididi
versus flosculis Homericis ornatos damna-
vit Heyne.

282 ἱκέλη] neglecto F. || χροσέη § 18 et
61] χροσῆ mss.

284 sq. χερσὶ — πρόσωπα] luctus hoc signum
apud H. alias non commemoratur.

287 Πάτροκλ' pro exemplo Atticae cor-
reptionis (vid. § 25) affert Dionysius Thrax
§ 10, vid. etiam Hephaestio de Metr. I 3.
Platt Πάτροκλ' δ' Φεῖλῃ.

288 σέ γ' Bentley] σε (vel σ') mss. hiatus
illicito, Bekker σ' ἄρ'.

- 303 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο
λίσσομενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἡρνέετο στεναχίζων·
- 305 „λίσσομαι, εἴ τις ἐμοὶ γε φίλων ἐπιπέλθεθ' ἐταίρων, 305 cf. P 154
μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μῆδ' ἐπιπλήττω
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει,
δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“
ὥς Φειπῶν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
- 310 δοῖά δ' Ἀτρεΐδᾱ 'μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Νέστωρ τ' Ἰδομενεὺς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πυκνὴν ἀκαχημένον· οὐδὲ τι θυμῷ
'τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἵματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνευρίκατο 'φώνησέν τε
- 315 „ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαερὸν παρὰ δεῖπνον ἔθνηκας
αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ

- νῦν δέ σε τεθνήῳτα κηάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
290 ἀν' ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ.
ἀνδρα μὲν, ὃ ἐδοῦσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
290 cf. Hes. Theog. 800
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαγμένον ὀξὺ χαλκῷ,
292^b = Σ 236
τρῆς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία 'γείνατο μήτηρ,
293 cf. Γ' 238
κηδέουσ· οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον.
- 295 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὥκως Ἀχιλλεύς
ἐκτείνειν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίμεν', ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλεύς θείοιο
295^a cf. δ 805
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄζειν δ' ἐνὶ νηυσὶ
εἰς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
- 300 τῷ σ' ἄμωτον κλαῖω τεθνήῳτα, μείλιχον αἰεὶ.” [cf. T 338 etc.
ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἱστανάχοντο γυναῖκες,
301 = X 515. 2746
Πάτροκλον πρόφρασιν, σφὸν δ' αὐτῶν κηδέ' ἐκάστη.
301^a = X 437 cf.
295—301 in Genevensi obelos habent. Ω 760

289 τεθνήῳτα § 160] -ειῳτα mss. complura.

290 δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ] cf. II 111
κακὸν κακῷ ἐσθίριζοτο. Verbum δέχεται in-
transitive usurpatur etiam Hes. Theog. 800.

292 εἶδον] novicium pro ἔφιδον.

294 κηδέουσ·] †. || ὀλέθριον] nonnisi vs.
409 redit.

297 κλαίμεν' § 125] -ειν mss.

298] o male intellecto I 336 hunc ver-
sum natum censemus. Connubium cum ca-
ptivis ab heroicæ ætatis moribus alienum
esse vere observavit Heyne. || δ'] τ' mss.
pleraque non recte, nam verbis ἄζειν et
δαΐσειν designatur Achilles.

300 τεθνήῳτα § 160] -ειῳτα mss. multa.

302 πρόφρασιν] nonnisi vs. 262 redit, ubi
vid. || αὐτῶν] novicium pro αὐτῶν, vid.
§ 56. || ἐκάστη] neglecto ῥ.

303 αὐτὸν] resecta demum Briseidis que-
rela ad Achillem referri posse observavit
Heyne.

304 ἡρνέετο § 191] -ειντο mss.

310 Ἀτρεΐδᾱ] Ἀτρεΐδαι mss. pauca

311 τ' Harl.] om. mss. cett.

314 ἐδινῶς] adverbium †, vid. ad Σ 124. ||
ἀνευρίκατο] spiritum alte duxit, cf. Herod.
I 86 et 116 III 22, ἀμβλήδην X 476. De
voce alte sublatā male acceperunt posteri
(Apoll. Rhod. III 635 etc.).

316 *λαερὸν] mss. λαρόν; vid. ad P 572.

- Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον Ἄρηα. 318 = Θ 516
 νῦν δὲ σὺ μὲν κείσαι δεδαίγμενος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 320 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθωμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πύθωμαι,
 ὅς ποθι νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει 323^b cf. Π 11
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός, — ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ 324^a cf. Z 463
 325 εἵνεκα θρυγερᾶς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω, —
 326 ἥδ' ἐπὶ τὸν ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 328 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἔφεFόλπει 328^b = υ 328 φ 96
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο 329 sq.^a cf. I 246
 330 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι
 ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ 331^b = γ 61 x 332
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ Φοι δειξίας ἕκαστα,
 κτήσιν ἐμὴν δμῶας τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα. 333 = η 225 τ 526
 ἥδη γὰρ Πηλεΐδ᾽ ὀλομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 335 τεθνάνειν, ἢ ποθι τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκαχῆσθαι
 γήραϊ τε στυγεράῳ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.“
 ὧς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ Fέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον. 338 cf. 301 X 429
 340 μυρομένους δ' ἄρα τούς γε Fιδῶν ἐλέησε Κρονίων,
 αἶψα δ' Ἀθηναίην Fέπεα πτερόεντα προσηύδα 341 = Θ 351

327 εἴ ποθ' ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοFειδής.

327^a cf. δ 833 λ 458

327 Aristoph. Ar. —

320 ἄκμηνον] cf. vs. 163.

321 τι] om. D; κε...πάθοιμι Madvig. ||

*πάθωμι] πάθοιμι mss.; cf. § 108 et 112.

322 κεν τοῦ] *κ' αὐτοῦ? Demonstrativum molestum. || *πύθωμαι] πυθοίμην mss.; Duentzer εἰ καὶ...πυθοίμην.

323 ποθι § 322] που mss. || Φθίῃφι] vid. § 46.

324 sq. ὃ δ'...πολεμίζω] cf. H 160 οἱ...μέμαθ' (μέματε).

325 θρυγερᾶς] †.

326-337] del. PKnight. Achilles filius in Iliade nonnisi Ω 467 praeterea commemoratur, sed cf. λ 506 sqq.

327 ποθ' § 322] που mss. || Νεοπτόλεμος θεοFειδής] l. a., Πυρῆς; ἐμὸς, ὃν κατέλειποι.

328 στήθεσσι ἔφεFόλπει] -σιν ἐώλπει mss.

330 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.

331 ὥς ἄν] male abundat ἄν, vHerwerden ὕφρα σὺ || τὸν παῖδα] φίλον υἱά Nauck. || σὺν] ἐνὶ A, quam lectionem reicit LaRoche coll. α 182 γ 61, 302, 323 x 332 ω 152, 427.

332 ἕκαστα] neglecto F.

333 δμῶας] sic Ar., alii olim δμώας; vid. ad η 225 τ 121.

335 ποθι § 322] που mss.

336 ἐμὴν = περὶ ἐμοῦ; cf. α 408 β 30 x 245 et v. l. Γ 206. || ποτιδέγμενον] πρῶτ. Syr. D.

339 ἔλειπον Eust.] ἔλ(ε)ιπε(ν) mss. cett.; cf. λ 234.

„τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἐῆος.

ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ 'μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;

κεῖνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων

344^b = Σ 3

345 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται κατὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.

[353 sq.

ἀλλ' ἔθι Φοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

347 sq. cf. 38 sq.,

στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

347 cf. h. Ap. 124

ὣς Φειπῶν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

349 = A 73

350 ἦ δ' ἄρπη Φεφυκῖα ταυρυπτέρυνι λιγυφώνῳ
οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

αὐτίκ' ἐθωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῆι

353 sq. cf. 347 sq.

νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

'στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτεροπῆς γούναθ' ἴκοιτο,

355 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκνὸν δῶ

ῥήγετο.

τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

ὥς δ' ὅτε ταρφεῖαι νιφάδες Διὸς ἔκ ποτιάονται,

ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,

358 cf. O 171

ὥς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανάνουσαι

360 νηῶν ἔκ 'φορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.

ἀγλῇ δ' οὐρανὸν ἔκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν

362^b cf. h. Ap. 118

χαλκοῦ ὑπ' ἀστεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρνυτο ποσσὶ

Cer. 14^a

ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι 'κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.

363^a cf. A 83

342 ἐῆος] sic aut ἐῆος mss.; εἴοτο Zen.; cf. A 393. Nauck ἀνέρος ἐσθλοῦ.

343 μετὰ] ἐν Nauck. || 'μέμβλετ' cf. § 270.

344 κεῖνος ὃ γε] vid. Γ 391. || ὀρθοκραϊράων] vid. ad Σ 3.

346 κατὰ Cobet] μετὰ mss. Vid. A 424. || ἄκμηνος] cf. vs. 163.

348 στάξον] vid. ad vs. 39.

350 ἄρπη] †. || λιγυφώνῳ] nonnisi h. Merc. 478 redit epitheton (λιγυρόφωγος; saepius).

351 κατέπαλτο] *κατέαλτο? vid. ad O 85.

352 αὐτίκ' ἐθωρ.] -κα Θ. mss. || ἦ δ' ἢ ἡδ' C.

354 στάξ'] vid. ad vs. 39. || ἴκοιτο Wolf coll. N 711] -ηται mss.

355 δέ] l. a. δ' αὖ.

357 ποτιάονται § 191] -έονται mss.; fortasse praestat -άωνται (Christ -έωνται).

358 ὑπὸ] ὑπαὶ mss. pleraque; cf. § 315. || αἰθρηγενέος Βορέας] *Βορέα' αἰθρηγενέας? vid. ad O 171.

359 γανάνουσαι § 191] -νόουσαι mss.

360] corruptum aut spurium iure statuit Heyne; προχέοντο autem, quod fortasse conceperit quispiam (cf. B 465 O 360 Φ 6), vel ἐκ νηῶν ἐχέοντο (vid. II 267 et ad T 361) de ipsis armis dici vix potuit.

361 κραταιγύαλοι] †, cf. γύαλον O 530 alibi, et de adiectivi forma vid. § 12. || In mss. nonnullis additur ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοῇ δ' ἄσπετος ὥρνυτο.

363 ὑπ' ἀστεροπῆς D] ὑπὸ στεροπῆς mss. cett. Eadem discrepantia extat K 154 A 66, 83, 184 (ubi vid. Aristarchi lectio) δ 72 § 268 ρ 437. Cf. praeterea II 298.

- 365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ 'πέλετ' ἡδέ Φοι ὅσσε 365^a cf. Hes. Scut. 164
'λαμπέσθην ὡς εἴτε πυρὸς σέλας, ἐν δέ Φοι ἦτορ 365^b sq. cf. 16 sq.
'δυν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
'δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ Φοι Ἥφαιστος 'κάμε τεύχων.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 369-371 = I' 330
370 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσ' ἀραρυίας· sq.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν 'βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 372 sq. = I' 334
373 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε. sq.
375 ὡς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη
καιομένοιο πυρός, — τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῷ ἔν οἰοπόλῳ — τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσι,
ὧς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε 379 cf. Σ 214
380 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας
381 κρατ' ἔθετο βριαρήν· ἥ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπε. 381^b cf. Z 295^a
384 'πειρήθη δὲ Φέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
385 εἰ Φοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' ἥύτε πτέρ' ἐγίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

374 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας 'γένετ' ἥύτε μήνη.

382 ἵπποισι τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι 382^b cf. X 315

χρύσεια, αἶ· Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας. 383 = X 316

365—368 Ar. —

365-368] freudentem Achillem ridiculum ratus Ar. his versibus apposuit obelos, quos postea tamen delevit teste Sidonio. Quod ubi refert Didymus addit in Ammonii libro „de Aristarchi editione altera” nihil de ita mutata Aristarchi sententia legi. Hinc Lehrs Arist.² p. 346 effecit Aristarchum secunda demum editione emissa sensisse hos versus immerito a se esse damnatos. Cf. O 607-609.

365 *πέλετ' ἡδέ] πέλε, τὼ δὲ mss.; cf. § 275.

371 στήθεσσιν] -σφιν? vid. ad AI 401.

374] del. Heyne. Binae deinceps ferri nequeunt comparationes, vox autem μήνη pro σελήνη non est Homericā; redivit Ψ 455, ubi non fulgor sed forma lunae spectatur, et h. XXXI 1, ubi Lunae est nomen proprium.

375 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss. || φανήη § 122] -ει,(ι) mss. nonnulla.

376 καιομένοιο] αἰθομένοιο Nauck propter sequens καίεται. || δὲ] τε Ar.

377 οἰοπόλῳ] vid. ad P 54.

379 σάκος] χειρῶς Syr. (ut Σ 214).

381 κρατ' ἔθετο] κρατὶ θέτο mss.

382 sq.] del. Heyne.

382 ἔθειραι] interpolator neglexit litteram F, quae suam servavit vim X315, unde haec desumpta sunt, II 795 h. Ven. 229 h. VI 4.

384 δὲ Φέ' Heyne] δ' εἰ Ar. et mss. pleaque, δ' εἰοῦ Zen. (cf. B 239 Y 261); δὲ οἱ Ptolemaeus Ascal. absurde. Formam Americam non fuisse εἰ (Fεῦ) sed ε' (Fε') h. l. clare apparet, cf. Ξ 95 et § 92.

385 ἐφαρμόσσειε] comp. †. || ἐντρέχοι] comp. †. || γυῖα] δῶρα mss. multa vitio aperto.

386 ἥτε GH] cf. § 17; εἴτε Ar., sic vel ἥτε mss. (αὔτε Townl.), τῷ δ' ὡστε Aristoph., τῶν δ' αὔτε olim alii. Aristarchum postmodo τῷ δ' αὔτε scripsisse ὡς mente sup-

- ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βοιθὺν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ' δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν 388-391 = II 141
 παλλέμεν', ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς, sqq.
- 390 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῃ τ'άμε Χίρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 'ζεύγνυνον' ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἥνια 'τεῖναν ὀπίσσω 394^b cf. Γ 261
- 395 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάλιστα φαεινὴν
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσε,
 Αὐτομέδων ὕπιθεν δὲ κορυσσάμενος 'βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ Ὑπερίων. 398^a = Z 513
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς Ἐφοῖο· 398^b cf. h. Ap. 369
 399^b = Ψ 402
- 400 „Ξάνθε τε καὶ Βαλῖος, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400 cf. II 149 sq.
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν' ἥνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ κ' ἄομεν πολέμοιο,
 μῆδ' ὥς Πάτροκλον 'λίπειτ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος

388—391 Ar. — (cf. vs. parall.)

plentem (vid. ad Ξ 499) refert anonymus in schol. A (non Didymus, vid. Lehrs apud Ludwichium Arist. I p. 448). Ferri nequit εὔτε pro ἤτε neque hic neque Γ 10. || πτέρ' ἐγίνετ' | πτερὰ γίνν. mss.

387 σύριγγο:] *fistulae*; de hastae receptaculo hoc uno loco dicitur; cf. δουροδόκη α 128. || ἐσπάσατ' ἔγχος:] ἔγχος; ἔρυσσε (neglecto *ς*) Apoll. lex.

389 παλλέμεν' § 125] πάλλειν mss.

390 τ'άμε] πόρε mss. pauca, cf. vs. parall.

391 ἐκ κορυφῆς:] ἐν κορυφῇ; Ar., cf. vs. parall., ἐν κορυφῇ A².

392 Ἄλκιμος:] brevior haec forma nominis Alcimedontis (Π 197 P 467-501) redit Ω 474, 574. || ἀμφιέποντες:] -ντε C.

393 'ζεύγνυνον] sic Ar., -σαν G. Cf. Ω 783 et § 145. || λέπαδν' vid. E 730. || ἔσαν] ἔσαν mss. nonnulla. || χαλινούς:] †.

394 'τεῖναν] -νεν C.

395 ποτὶ] ποροτὶ Syr.

396 ἵπποιον] -σιν C Harl.

398 παμφαίνων] λαμπόμενος mss. nonnulla. || ἡλέκτωρ] cf. Z 513.

400 Βαλῖος; § 51] *Balie* mss., Bentley *Balia* coll. Hesychio. || τηλεκλυτὰ] adi. non nisi α 30 (loco spurio) redit.

401 σαωσέμεν' futurum (quod etiam Γ 230 vitio debetur) hinc alienum est, sensus enim est: *nunc operam date ut aliter* (i. e. *melius*, cf. Α 391) *servetis aurigam*. Estne aoristi mixti (§ 152) forma? an legendum *σαώμεναι (cf. § 195)? || ἥνιοχῆα] -ας mss. multa.

402 Δαναῶν] l. a. λαῶν. || κ' ἄομεν] κ' ἔομεν (ἔωμεν, ἐώμεν) vel χ' ἔομεν (ἔωμεν, ἐώμεν) mss. Verbum veteres grammatici recte interpretati sunt ἄδην ἔχωμεν; praesentis subiunctivus videtur, cf. ἄμεναι (§ 195) et ad Ν 315; Fick (Iliad. p. 510) ἄομεν aoristi subiunctivum ducit coll. στάομεν. Nauck coniecit ἐπὶν κεκάμω (melius ἐπεὶ κε κάμω) πολέμιζων.

403 αὐτόθι] αὐτοῦ mss. nonnulla, cf. § 322. || τεθνηῶτα § 160] -ειῶτα mss. multa.

404 sqq.] equus loquens a carminis epici nativa simplicitate abhorret; aut igitur totus locus (vs. 404-424 vel 398(9)-424) abi-

- 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυνσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405^b sq. cf. P 439
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵνανε·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 „καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἦμες
 410 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὅχ' ἄριστος, ὃν ἡνίομος ἔτεκε Ἀθητῶ, 413^b = λ 318 cf.
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε. 414 = Σ 456
 415 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
 ἦν περ ἐλαφροτάτην φασ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ 416^b sq. cf. X 359
 μῦρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι Φίφι δαμῆναι.“
 ὧς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 419 = Π 48
 420 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
 εἴ νυ τὸ Φοῖδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μῶρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἄσαι πολέμοιο.“ 423 cf. N 315
 ἧ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

407 Ar. — || 416 sq. Ar. —

ciendus est auctore Heynio, aut etiam
 versus 407 et 416 sq., quos vituperavit Ar.,
 patienter ferendi. Vocem equo cur prae-
 beat Iuno, cur mox adimant Furiae, non
 apparet.

405 καρήατι] cf. § 82.

406 ζεύγλης] cf. P 440.

407 αὐδήεντα] cf. ε 334.

409 ὀλέθριον] cf. vs. 294. || ἦμε: § 92]
 ἤμεϊς mss.

411 βραδυτῆτι] †. || νωχελίῃ] †, vocis stirps
 in Homero non redit; h. Merc. 188 tamen
 Lobeck pro κνώδαλον coniecit νωχελόν (Her-
 mann νωχαλόν).

412 Πατρόκλου] -κλιο? cf. § 59.

413 ὅχ' ἄριστος (PKnight)] ὤριστος mss.;
 cf. § 9.

415 θέοιμεν] θέωμεν A² C.

416 ἦν περ ἐλαφροτάτην] τήν π. ε. Syr.,
 τὸν περ ἐλαφρότατον schol. Apoll. Rhod. II
 276. — Xanthi Baliique pater Zephyrus di-
 citur II 149 sq.

421 τὸ Brandreth] τοι mss.; Hoffmann εἰ
 νυ καὶ αὐτὸς, Φοῖδα coll. © 32.

423 *ἄσαι (item Cobet in schedis)] ἐλάσαι
 mss.; vid. ad N 315.

424 ἰάχων] neglecto J. Bentley πρώτοισιν
 ἐὼν coll. A 341 M 315.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Θεομαχία.

ὧς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοὶ,
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.

3 = A 56

Ζεὺς δὲ Θέμιστ' ἐκέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι

4 cf. β 69

5 κρατὸς ἅπ' Οὐλύμποιο πολύπτυχος· ἥ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσας ἐκέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοιο,

οὔτ' ἄρα νυμφῶν, αἳ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

[97
8 cf. ζ 123 h. Ven.

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσαα ποιήεντα.

9 = ζ 124 h. Ven.
99

10 ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο

ξεστῆσ' αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ὥς Διὶ πατρὶ

11^a cf. Z 243

Ἥφαιστος ποίησε Φιδυίῃσι πρᾶπίδεσσι.

12 = A 608

ὧς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγέροντ', οὐδ' ἐνοσίχθων

νηκούστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,

2 ἀκόρητον] -τοι mss. pauca, utrumque Nicanor in schol. (et Ar.?).

3] vid. ad A 56. In C manus recens subiunxit Ἐκτορι θωρήσσοντο μετὰ πρῶτοισιν ἰόντι.

4 Θέμιστ' ἐκέλευσε] -σα vel -στι κέλευ(σ)ε mss. (δ' ἐκέλευσε Θέμιστι Lips.).

5 πολύπτυχος Naber] πολυπτύχου mss.; vid. ad Θ 411.

6 φοιτήσας ἐκέλευσε] -σα κ. mss.

7-9] del. Heyne. Cur abesset Oceanus rogabant veteres; magis est mirum ceteros

fluvios in superiorum consilio adesse omnes.

7 ἀπέην] ἄπειν? vid. § 302. || νόσφ' elisio notabilis, vid. § 13.

8 αἳ] ταί mss. complura.

11 ἐνίζανον (Ar.) A O] ἐφρίζανον Zen. et mss. cett., quasi *sedilia* essent αἰθουσῶν. Eidem errori debetur l. a. ἐνίδανον (quod ne Graecum quidem).

12 ποίησε Φιδυίῃσι ποίησεν ἰδυίῃσι Ar., ποίησ' ἐδυίῃσι Syr.

14 νηκούστησε] †, vid. ad O 236. || αὐτοὺς] Axt ἄλλους.

- 15 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν 15^b = r 127
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσας;
 ἧ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδιθε.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 20 „ἔγνωσ, ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
 ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἧ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἦμενος, ἔνθ' ὀράων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρα χ' ἴκησθε μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιοὺς,
 25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶ Φεκάστου.
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑπετρομέεσκον ὀρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 30 δέδδ' αὖ μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“
 ὧς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαςτον ἔγειρε. 31^b cf. B 797
 'βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 "Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης 34 cf. ϑ 322
 35 'Ερμείας, ὅς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται·
 "Ἥφαιστος δ' ἕμα τοῖσι 'κλε σθένει βλεμεαίνων 36^b = θ 337
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι 'ρῶοντο Φαίραϊ.
 εἰς δὲ Τρῳᾶς "Αρης κόρουθ' αἰόλος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ 37 = ζ 411

15 ἐξείρετο] ἐξήρετο mss. nonnulla; cf. § 264.

18 ἄγχιστα] si sanum, vert. *in eo est ut exardescat pugna* coll. II 853 τ 301 § 410, de loco enim (*in proxima vicinia*) vix potest accipi.

20 ἐνοσίγαιε § 21] ἐννοσ. mss.

23 ὀράων § 191] ὀρόων mss.

24 ὄφρα χ' § 326] ὄφρ' ἂν mss.

25 Φεκάστου] ἐκάστῳ schol. BLV ad O 234, fortasse recte.

26 μάχεται C¹] μαχεῖται mss. cett. Cf. § 147.

27 ἔξουσι] vid. ad IV 51.

28 τε] τι Ar. Z. || ὑπετρομέεσκον] ὑποτρ. mss.

29 ὅτε δὴ] vid. ad β 314.

30] schol. V refert fuisse qui huius ver-

sus loco scriberent οὐ μὲν τοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωῷ Ἀχιλῆος; | 'Ἰλίου ἐκπέρσαι (sic Heyne pro -σας) ἐν καιόμενον πολέεθρον | πέρσαι (sic Spitzner pro ἔπερσαι) δουράτεος ἵππος; καὶ μή τις 'Ἐπειοῦ. || δέδδ' αὖ § 168] δεῖδω mss. || ὑπὲρ μόρον] propter ὑπέρομοα B 155 uno vocabulo veteres (Aristoph. Ar. alii) scribebant hic ceterisque locis (Φ 517 α 34 sq. ε 436). Recte tamen disiunxit Heliodorus; cf. ὑπὲρ μοῖραν Γ 336, ὑπὲρ αἶσαν Γ 59 etc.

35 ἐπὶ] coll. nomine 'Ἐπικάστη tmesis videtur statuenda; ἐνὶ mss. nonnulla (cf. A 55). || πενκαλίμησι] vid. ad θ 366. || κέκασται Ar.] -στο mss. multa; vid. ad E 729.

38 κόρουθ' αἰόλος] ceteris locis Hectoris est epitheton.

- Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἦδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 40 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 ἦος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τῆος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὐνὲν Ἀχιλλεύς 42^bsq.=Σ247sq.
 ἐξεφάνη, δ' Φηρόν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα Φέκαστον, 44 = H 215
 45 δεδ' Φιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ Φῖσον Ἀρηι. 46^b = M 130
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὥρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός, 49^b = I 67
 50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ.
 αὖτε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι Φῖσος, 51^b cf. M 375
 ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
 55 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖσ' ἐριδ' ἐρρήγνυντο βαρεῖαν.
 δ' Φεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν αὐτὰρ ἔνερχε Ποσειδάων ἐτλναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 60 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδ' Φεισεν δ' ὑπένερθε Φάναξ ἐνέρων Ἀφιδωνεύς,

39 ἀκερσεκόμης] adiectivum nonnisi h. Ap. 134^a redit.

40 φιλομμειδῆς] l. a. Διὸς θυγάτηρ, cf. Φ 416.

41 ἦος § 323] εἰως mss.

42 τῆος § 323] τείως vel τέως (δ') mss., l. a. τύφρα δ'. || μέγ' ἐκύδανον] μέγα κύθ. mss. nonnulla. Intransitive nonnisi h. l. adhibitum est verbum κυθου(ι)νω; vid. ad E 448 = 73.

44-46] Syr. in margine habet additos manu secunda.

44 ὑπήλυθε] ἐπ. C Mosc.

48 ὥρτο δ'] ὥρετ' proponitur apud Naucium. || αὖτε δ'] si fides scholio, Ar. hinc apodosin incipere statuit, quam rectius tamen a versus initio ordiari; neque aliter censuisse Aristarchum, lemmati autem vi-

tium intulisse initium simillimum versus 51, suspicamur.

50] malumus *ἄλλοτε μακρὸν αὐτε' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων, sic enim et solvi potest αὐτεῖ (vid. § 191) et vitatur pedis 41 conformatio insolita (vid. § 3) et in suum locum cedit epitheton ἐριδούπος, quae forma brevior exitui hexametri est propria.

51 αὖτε] ὥρτο Strab. XIII p. 597.

53 θεῶν Herodicius] θεῶν Ar., pro loci nomine habens verba θεῶν Καλλικολώνη; versa 151 tamen abest θεῶν. Mss. utrumque, redit autem discrepantia 52. 74.

54 δ' ἐρρήγνυντο] -οντες mss. pleraque.

55 ἐριδ' ἐρρήγνυντο] ἐριδα ῥ. mss.

57 ἐνερχε] νέρχε Ar. Syr.; cf. O 225.

59 πολυπίδακος] sic Ar., -δάκου mss. nonnulla; vid. = 157.

- δφείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ φοι ὑπερθε
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
φοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
- 65 σμερδαλέ' ἡγρόντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
τόσσοι ἄρα κτύπος ὄρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 66 cf. Hes. Theog. 705
ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόντα,
ἄντα δ' Ἐνναλίῳ θεῷ γλαυκῶπις Ἀθήνη
- 70 Ἥρη δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος κελαδαινὴ 70^b cf. II 183
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Φεκάτοιο
Ἀητοὶ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούνιος Ἐρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης, 73^b = Φ 329
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
- 75 ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Ἔκτορος ἄντα μάλιστα ἠλικάετο δύμεν' ὄμιλον
Πριάμειω τοῦ γάρ ῥα μάλιστα Φε θυμὸς ἄνωγε
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολέμιστῆν. 78 = E 289
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
- 80 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ φοι μένος ἥν'
νύει δὲ Πριάμοιο Ἀνκάονι Φείδατο φωνήν

62 ἄλτο] ὄρτο liber Massil. || ἴαχε] pro
ἰφίφαχε suspectum; Schulze εἴαχε (ἰφίφαχε),
cf. § 229; Bentley ἄλλ' ἰδὲ φίφαχε.

64 φανείη] -νή(ι)η(ι) mss. multa.

65 ἡγρόντα Nauck] εὐρώοντα mss. Sana
lectio extat O 191 et l. a. ψ 322, corrupta
redit κ 512 ψ 322 ω 10 h. Cor. 482 Hes.
Oper. 153 Theog. 731, 739, 810, eamque
Sophocles videtur secutus esse Ai. 1167
(et 1190?); ἡγρόντι vero scripsit Ar. Av.
698 (ubi codd. habent δὲ χάει πτερόντι,
Hermann correxit χάει ἡγρόντι). Non a voce
εὔρω; (*loca sentia* Verg.) vel εὐρύς ductum
esse adiectivum sed ex ἡγρόεις metro invito
esse contractum ante Nauckium viderant
Doederlein Ahrens.

67 ἔναντα] †; cf. Ψ 116. || ἀνακτος] ne-
glecto F. Bentley Ποσειδάωνι Φάνακτι, sim-
plex tamen ἄντα non nisi genitivum adsciscit
(vid. vs. 69, 75 etc.).

68 ἰὰ πτερόντα] vix sana; poeta aut ἰού;

πτερόντας (Bothe) aut βέλεα πτερόντα (Bent-
ley) dedisse videtur.

70 χρυσηλάκατος] vid. ad II 183.

71 ἰοχέαιρα] ἀγροτέρη (ut Φ 471) Apoll.
lex. s. v. κελαδαινὴ errore manifesto.

72 Ἀητοὶ § 77] Ἀητοὶ mss. || σῶκος] † (nomen
proprium est A 427-456); de accentu vocis
obscurae certabant grammatici, apud tra-
gicos σωκεῖν valet *vigere*. || Ἐρμῆς] pro
Ἐρμείας; noviciūm; cf. § 58 et supra vs. 35.

74] de duplici nomine vid. ad A 403 sq.

76 δόμεν' § 125] δύναι mss.

77 Πριάμειω] noviciūm pro -δαο, cf. § 55;
coniecimus *Πριάμειδ' οὐδ', vid. ad K 127. ||
ἰ] sic Ar., γε mss. pleraque. || ἄνωγε § 225]
ἀνώγει mss.

79-352] pugnam hanc inter Achillem et
Aeneam, a contextu alienam, sero Iliadi
insertam esse apparet, videtur autem fuisse
carmen singulare in Aeneae honorem com-
positum.

- τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων·
 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ὡς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο Φοινοποτάζων,
 85 Πηλεΐδ᾽ Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέφηπε·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δοῦρ' ἐφόβησε
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
 ἔπερσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 ῥύσατο, ὅς μοι ἐνώρσε μένος λαιψηρὰ τε γούνα.
 95 ἧ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἧ Φοι πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἥδ' ἐκέλευε
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Ἀέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 100 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν'. εἰ δὲ θεός περ
 Φῖδον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ κέ με ῥεῖα
 νικήσει', οὐδ' εἰ παγγάλκεος εὐχεται εἶναι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφηπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Απόλλων·
 105 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖσ' αἰγιγενέτησι
 εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης

82 = Π 720

83^a = E 18083^b = N 219

83-85 cf. Θ 229-

234

85^b = Φ 477 cf.

K 451 O 179

88 = 333

93 cf. X 204

98 cf. E 603

103 = H 37

82 Φεισάμενος; PKnight] ἐισάμενος; mss.

84 ὤς] τὺς Syr. Eust. || ὑπίσχεο] sic Ar.,
 ὑπίσχεω mss. nonnulla; cf. Ψ 195. || Φοι-
 νοποτάζων] per vinum, non inter vescendum
 ut Θ 231 (quem spurium censebat) fieri glo-
 riationem observatio est Aristarchi subtilior
 quam utilior.

85 Πηλεΐδ᾽ § 55] -δεω mss. || πολεμίζειν
 Cobet] -ζειν mss.; cf. N 644.

89 νῦν] δῆ D G.

90 δοῦρ' ἐφόβησε] -ρί φόβ. mss.

93 ῥύσατο PKnight] εἰρύσατ' mss.; cf. vs.
 194 et § 164. || ἐνώρσε Townl.] ἐπώρσε mss.
 cett. male, vid. Θ 335 ἐν μένος ὥρσε, Ξ
 522 ἐν φόβον ὥρση, Σ 218 ἐν ... ὥρσε κυδοι-
 μόν, Υ 110 et ad O 327. Vitium redit
 vs. parall.

98] om. D, del. vHerwerden. || πάρα εἷς]
 vid. ad E 603.

99 καὶ ... ἄλλως] vel sic; cf. I 699. Aliter
 adhibitum est adverbium loco simillimo
 A 391. || τοῦ γ' τοῦδ' C; an *τοῖ' (§ 59)? ||
 ἰθὺ] ἰθὺ; mss. complura invito metro.

100 διελθέμεν' § 125] διελθῆν mss. com-
 plura.

101 κί με ῥεῖα PKnight] με καὶ μάλα
 ῥεῖα mss. pauca, κε vel με μάλα ῥεῖα cett.;
 vid. § 8 et ad M 381.

102 νικήσει Bentley] -σει (-ση) mss.; cf.
 I 386 et § 113. || παγγάλκεος] cf. χάλκαιοι
 ἦτορ B 490.

103 Διὸς υἱὸς Απόλλων] ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Syr.¹, ἐκάεργος Απόλλων Syr.² (ut P 585);
 cf. O 253.

- ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χειρότερος ἐκ θεοῦ ἐστί. 106 cf. Φ 190 sq.
 ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἢ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν 108^b sq. cf. Φ 338
 λευγαλέοισι φέπεσσιν ἀποτροπέτω καὶ ἄρειῃ.“ sq.
 110 ὧς φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110 = O 262
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ. 111 = A 495
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ Φουλαμὸν ἀνδρῶν
 ἢ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔφειπε·
 115 „φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνην, 116^b = B 252
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε φέργα·
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμέες πέρ μιν ἀποτροπάωμεν ὀπίσσω
 120 αὐτόθεν, ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῶν Ἀχιλῆι
 παρσταίη, δολίη δὲ κρᾶτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα φείδῃ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλοιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἐμύνουσιν πόλεμον καὶ δημοτῆτα.
 125 πάντες δ' Οὐλύμπιοι κατήλθομεν ἀντιάοντες
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 σήμερον· ὥστερον αὖτε τὰ πείσεται ἔσσα Φοι αἶσα 127^b = η 197^a
 γυγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν 'τέκε μήτηρ. 128 cf. Ω 210 η 198
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 130 δφείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργές.“ 131 cf. π 161
 131^b cf. η 201

125—128 Ar. —

107] dam-nabat Heyne, quem in errorem duxit scholion male intellectum. Spurious non censebat Ar., neque deterior est vicinis (vid. ad vs. 180-186).

109 λευγαλέοισι φέπεσσιν § 160] -οις ἐπέ-σιν mss.

114 ἢ... μετὰ μῦθον ἔειπε] sic Ar., ἦ... ῥεῖα ζώντας Zen. male pro ἔφην, vid. § 306⁵. || στήσασα Ar.] κατέσασα Zen. et mss.

115 Ποσειδάον] -δάων mss. pauca.

119 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἀποτροπάωμεν § 191 et 251] -τροπάωμεν Z Cant., -τροπῶ-μεν G., -τροπῶμεν mss. cett.

121 θυμῷ θυμοῦ Koeppen, quoniam ver-

bum δέδομαι absolute alias non ponitur (vid. Γ 294 N 786 η 73 etc.), A 134 enim et X 492 genitivus mente supplendus est.

125-128] cum Iovis verbis vs. 26 sqq. lectis pugnare observavit Ar.

125 ἀντιάοντες § 191] ἀντιόωντες mss.

126 πάθῃσι] de subiunctivi usu vid. ad A 158.

128 λίνῳ] *filum vitae humanae* etiam Ω 210 η 198 commemoratur; vid. praeterea ad Ω 49 et 525.

129 οὐ] vid. ad Γ 289.

131 χαλεποὶ] -πόν D. || ἐναργές Fick] ἐναρ-γεῖς mss.; cf. ἀστεμφές νημεργές (mss. -έως)

- τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρ' ἐν νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 134 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλωμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι. 134 cf. Θ 210
 136 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες 134^b cf. Φ 394
 ἐν πάτου εἰς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει. 136^b = α 372
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ ἔάωσι μάχεσθαι,
 140 αὐτὶκ' ἔπειτα καὶ ἡμι παρ' αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὄκα διακρινθέντας ὁῶ
 ἅψ ἵμεν' Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων, 142^b = h. Ap. 187
 ἡμετέροισ' ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.“ Cer. 485 cf.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης Merc. 332
 145 τεῖχος ἔς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 143cf. Φ 208 σ 156
 ὑψηλὸν, τό θά Φοι Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποιεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡiónος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισ' ἐφέσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν φεκάτερθε καθήατο μητιάοντες

135 ἡμας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.

135 cf. Θ 211

135^b = ε 276 cf. Α 169

δ 419, 459 ε 98 τ 269. Redit error η 201 π 161.

134 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

135] om. mss. multa. || ἡμας § 92] ἡμᾶς.

136 ἡμας § 92] ἡμῆς mss.

138 ἄρχησι Zen.] ἄρχωσι mss. pleraque, Aristarchum autem coll. E 774 κ 513 hoc praetulisse dicit Didymus; quod vix credibile, nisi pro ἡ Aristarchus legerit καὶ vel ἰδὲ (sic Z Cant.), ἡ tamen ei tribuit Aristonicus. In schol. V affertur l. a. εἰ δέ κεν ὡς ἄρχωσιν Ἄρης καὶ Φ. Α.

139 οὐκ] vid. ad Γ 289. || ἔάωσι § 191] εἰώσι mss.

140 ἡμι § 92] ἅμμι mss. || αὐτόθι C] αὐτόφι mss. cett. Vid. ad Μ 302. || ὀρεῖται] novicium, vid. § 147; ὀρηται l. a. apud Eust., ἐτύχθη schol. Paris.

141 διακρινθέντας]-κριθέντας; mss. complura.

142 ὁμήγυριν] vid. ad γ 31 π 376.

143 ἀναγκαίηφι H Vrat. et l. a. in schol.] ἀνάγκη ἵφι mss. cett. Vid. ad Φ 208 σ 156.

145 ἀμφίχυτον] †, cf. χυτὴ γαῖα Z 464 etc. || Ἡρακλῆος § 73] -κλῆος mss.

147 τὸ] ex articuli usu Ar. iure effecit poetam loqui de re auditoribus notissima (cf. Φ 441 sqq. Apollodor. II 5 § 9, 10). || ἀλέαιτο] -οιτο DG et l. a. apud Eust.

148 μιν] i. e. *Herculem*. || σεύαιτο] vid. ad Γ 26.

150 ὥμοισ' ἐφέσαντο] -σιν ἔσαντο mss.

151 Καλλικολώνης] vid. ad vs. 53.

152 ἦε] vid. ad O 365.

153 μὲν Bentley] μὲν ὃ mss. || καθήατο § 220] -εἶατο mss. pleraque. || μητιάοντες § 191] -ιδώντες mss.

βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο

155 ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἤμενος ὑπ' ἐκέλευε.

τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ,

ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· ἡράκλειος δὲ γαῖα πόδεσσι

ὀρνυμένων ἀμυδῖς. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἀρίστω

[sqg.
158b-160 cf. N 499

εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,

159 = Z 120

160 Αἰνείας τ' Ἀργυσιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,

νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦρον

πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, ἵτίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.

Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς

164 cf. Ω 572

165 σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασι

164b = A 129

ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων

ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθῶων αἰζήων

δουρὶ βάλλῃ, ἐβάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντ

γίγνεται, ἐν δὲ τέ Φοι κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,

170 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθε

170-172 cf. Hes. *Ἰσχυίων*,
Scut. 430 sq. *Ab. d. Subl.*
171b = II 690 *XL3*

μαστίεται, ἐξὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,

γλανκιάων δ' ἰθὺς φέρεται μένε', εἴ τινα πέφνη

ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·

ὥς Ἀχιλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

175 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.

175a = P 67

οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

[sq.
176 sq. = Φ 148
176 = Γ 15

„Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πρόσθεν ἐπελθὼν

154 δυσηλεγέος] adi. redit χ 325 h. Ap.

367 Hes. Theog. 652 Op. 506, cf. τανηγλήγς
(O 70 etc.) et ἄλγος ἀλεγίζω.

155 ὤκνεον] ὄκνεον Townl. et l. a. apud
Didymum. || ὑπ' ἐκέλευε] ὑψι κ. mss.

156 ἐλάμπετο] λάμπετο Ar. et mss. non-
nulla.

157 ἡράκλειος] †.

158 ὀρνυμένων ἀμυδῖς. δύο δ'] l. a. ὀρνυ-
μένων, ἀμυδῖς δὲ δύο. || ἀνέρες... ἀρίστω Ah-
rens] ἀνέρες... ἀρίστοι mss.

159 ἀμφοτέρων] -ρω G fortasse recte; vid.
ad Z 120.

160] om. Barocc., ante vs. 159 habent
Syr. Cant.

162 νευστάζων] cf. X 314.

163 ἵτίνασσε δὲ] l. a. τινάσσων (cf. M 298
X 311).

166 ἀγρόμενοι] sic Ar. || πρῶτον μὲν ἀτίζων]
κρείων (κρείων Lips.) ἐρατίζων L Lips. (ut
P 660). Verbum ἀτίζω †, cf. ἀτέοντα vs. 332.

169 ἄλκιμον] ὄρριμον Syr.

170 ἀμφοτέρωθε] l. a. -σε.

171 μαστίεται] *μαστίζει (et *μαστίζων Hes.
Scut. 431)? vid. ad Ψ 500. Obstat tamen
P 622. || ἐξὲ] vid. § 93. Manifesto errore
aīē D, μαστίετ' aīēn Z Cant. || μαχέσασθαι]
μαχέσσαι mss. nonnulla; cf. § 291.

172 γλανκιάων § 191] -ιάων mss.; verbum †,
cf. γλανκός II 34. || φέρεται] vid. ad O 743. ||
μένε' § 71] μένει mss. || εἴ § 326] ἦν mss.

178 πρόσθεν Christ] πολλὸν mss., quod

- ἔσσης; ἥ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἄνωγε
 180 *Φελπόμενον Τρώεσσι Φαναξέμεν' ἱπποδάμοισι*
τιμῆς τῆς Πριάμοι; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξαναρίξῃς,
οὐ τοι τούνεκά γε Πρίαμος ἡέρας ἐν χειρὶ θήσει
εἰσὶν γὰρ Φοι παῖδες, ὃ δ' ἐμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων. 183^b cf. Ψ 603
 ἥ νύ τί τοι Τρώες τέμενος ἔταμον ἔξοχον ἄλλων, 184^bsq.^a = Z 195^{sq.}
 185 *καλὸν φνυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὕφρα νέμῃται,*
αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἤδη μὴν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
οὐ μέμνησ' ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα 188^a = O 18
'σεῦα κατ' Ἰδαίῳν ὁρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 *καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετετροπαλίζεο φεύγων.*
ἔνθεν δ' εἰς Λυρνησδὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
'πέρσα μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Αἰὶ πατρὶ,
ληιάδας δὲ γυναικάς ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποφράς 193 cf. Π 831
ἦγον· ἀτὰρ σέ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 *ἀλλ' οὐ νῦν ῥύσεσθαι ὀλομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ*
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 196^b-198 = P 30^{sq.}
εἰς πληθὺν ἵμεναι, μῆδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμῖο,
πρὶν τι κακὸν παθέμεν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο ῥώνησέν τε

180—186 Ar. — || 195—198 Ar. —

post τόσσον molestum, nudus autem genitivus ὁμίλου nequit explicari. Cf. Γ 22 Ψ 804. || ἐπελθὼν] ἀπελθὼν mss. nonnulla.

179 ἔσσης] vid. ad Δ 243. || ἄνωγε § 225] ἀνώγει mss.; post ἔσσης praetulimus imperfectum (numquid te impellebat virtus?).

180-186] quam sint ieiuni ostendit Ar., sed cum toto Aeneae et Achillis certamine aut servandi sunt aut expungendi.

180 Φαναξέμεν' § 125] ἀνάξιν mss.

181 sq.] cf. Ν 460 sq.

181 τιμῆς τῆς] serus articuli usus; praeterea recte explicari nequit genitivus, quem alii pro gen. partitivo habent, alli ω 30 Ψ 649 conferunt; vHerwerden dubitanter τιμῆν ἐκ coll. Ω 76. || Πριάμοι' § 59] -μου mss.

183 ἀεσίφρων] ἀασίφρων Apoll. lex. fortasse recte; redit adi. Ψ 603 φ 302 Hes. Op. 335, ἀσφροσύνη ο 470 Hes. Theog. 502.

185 καλὸν] ἰσθλὸν mss. nonnulla.

186 χαλεπῶς] adv. nonnisi H 424 redit. || δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν] vitiosa est caesura post 4um trochaeum, digamma autem est neglectum; tentavimus *ῥέξειν σε *ἴε* Φολπα.

187 μὴν § 18] μὲν mss. || φοβῆσαι] φόβησα mss. nonnulla.

188 οὐ Brandreth] ἥ οὐ mss.; cf. § 8. || αἰμνῆσ' Barocc.] μέμνη mss. cett.; vid. § 117 et ad O 18. || ἄπο] sic Ar., ἐπι Rhianus et Aristophanes cum libro Chio; sic vero ῥέσας ἐπι scribendum esset, vid. Z 25 etc.

190 μετετροπαλίζεο] μετατρ. mss. multa. Comp. †, cf. ἐντροπαλίζομαι Z 496 etc.

191 ἐνθεν] κείθεν Strab. XIII p. 607.

193 ληιάδας] †.

195 *ῥύσεσθαι] ἐρύεσθαι Ar. Z, σε ῥύεσθαι (σ' ἐρύεσθ' D) mss. cett.; cf. § 164. Requiritur futurum.

197 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

198 παθέμεν § 126] παθῆιν mss.

- 200 „Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ με φέπεσσί γε νηπύτιον ὥς
 φέλπεο δεδφίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα φοῖδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἵσιμα μυθήσασθαι.
 φίδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, φίδμεν δὲ τοκῆς,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες φέπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
- 205 ὄψι δ' οὐτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς φίδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοῦς·
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμοι ἄλοσύνῃς·
 αὐτὰρ ἐγὼν νῖδος μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη
- 210 τῶν δὴ νῦν ἔτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
 σήμερον· οὐ γὰρ φημι φέπεσσί γε νηπυτίοισι
 ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
- 213 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν φείδῃς, —
- 215 Δάρδανον ἄρ' πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἠτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω φίλιος ἰσὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρεΐας ναιῶν πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,

200-202 = 431
 sqq. cf. H234sqq.

208 sq. cf. E 247
 sq.

212^b = II 252

213 = Z 150

214 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

214 = Z 151

205—209 Ar. —

200 με φέπεσαι] μ' ἐπέεσαι mss., Heyne dubitanter φέπεσσί με omisso γε.

202 αἵσιμα Duentzer, item vs. 433] αἴσυλα mss., quod quid significet ex E 403 Φ 214 β 232 ε 10 patet. Eadem emendatione Ruhnkenius Ep. crit. p. 38 sanaverat h. Merc. 164, αἵσιμα restituens e codicis M lectione ἄρμενα, ubi cett. habent αἴσυλα. Cf. Z 62 H 121 γ 46.

204 πρόκλυτ' ὧ.

205-209] languere sensit Ar.; at vid. ad vs. 180-186.

205 ὄψι § 74] ὄψει mss. || σὺ γ' Heyne; vid. E 237 et ad Z 123.

207 δ'] τ' mss. nonnulla, Nauck μητέρος; deleta particula. || καλλιπλοκάμοι § 59] -μου mss. || ἄλοσύνῃς] dubiae originis vox rediv. δ 404; maris filiam (ἄλοσ-ύδν-ην) interpretatur GMeyer, vocis ὕδωρ radicem debiliorem ὕδν-ύδα(-τος) inesse ratus.

210 ἔτεροι] ἑταροὶ CD.

211 φημι φέπεσαι] φημ' ἐπέεσαι mss. ||

νηπυτίοις] νηπυτίω ὥς (cf. vs. 200, 244, 431 etc.) Bentley probabiliter, nam adi. alias de ipsis tantum hominibus usurpatur.

212 ᾧδε] ἡμε (ἡμε § 92) Nauck. || διακρινθέντε] -κρινθέντε mss. nonnulla. || ἀπονεέσθαι] de ᾧ- cf. 21.

213-241] ex alia recensione irrepsisse suspicatur Friedlaender.

214] vid. ad Z 151.

215 ἄρ' αὖ mss. pleraque, quod e vs. 219 irrepsisse videtur.

216^b-218] imitatur Verg. Aen. III 109 sq.

218 ὑπωρεΐας] ὧ. De δ radicis ὄρεσ producto vid. § 21. || ναιῶν Nauck] ὤκειον mss. (ὤκουον Plat. Leg. III p. 681 e); vid. § 8 et ad ε 116. || πολυπίδακος] -πιδάκου mss. complura et l. a. in schol.; vid. γ 59 et ad ε 157.

219 ἔτεκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα] Fick τέκετο Τρῶα Τρῳέσσι Φάνακτα, deletis versibus 220-230, Erichthonium enim esse heroa Atticum, divinos autem equos non Erichthonio sed Troi datos esse (vid. E 265).

- 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων
τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτω βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
τάων καὶ Βορέης ἡράσασατο βοσκομενῶν
ἵππων Φεισάμενος παρελέξατο κυναρχαίτῃ,
- 225 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δύο καὶ δέκα πώλους.
αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, 226^b = Θ 486
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν ἔθρον οὐδὲ κατέκλων 227^{cf.} Hes. fr. 143
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, 228^b = B 159
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἀλὸς πολιοὶ ἔθέεσκον.
- 230 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος ἔτεκετο Τρώεσσι Φάνακτα
Τρῶας δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 231 ^{cf.} Ξ 115
Φίλος τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων
τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διὶ Φοινοχοεῖν [204 sq.
234 sq. ^{cf.} h. Ven.
- 235 κάλλεος εἵνεκα Φοῖο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείῃ. 235 = ο 251
Φίλος δ' αὖ ἔκεθ' υἷὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν ἔτεκετο Πριάμῳ τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετόνῃ τ' ὄζον Ἀρηος. 238 = Γ 147
Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσῃν ἔτεκε παῖδα
240 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. 241 = Z 211

220 δὴ] *δ' ? Platt δ' ; cf. § 8.

221-229] del. vHerwerden, imprimis ob ῥηγμῖνα vs. 229 sensu inusitato adhibitum.

221 ἔβουκολέοντο] vid. ad A 598.

224] damnat Heyne. || Φεισάμενος dubitanter Heyne] δ' εἰσάμενος mss. || παρελέξατο κυναρχαίτῃ] l. a. ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ; cum παραλέξασθαι tum εὐνὴ de equo (ἵππων Φεισάμενος) inepte dictum. || In C additur ἐν μαλακῷ λειμῶν καὶ ἄνθεισι ἐαρινόσιν (= Hes. Theog. 279), quem versum post 223 habent Cant. Harl.

226-229] cf. Verg. Aen. VII 808-811.

226 σκιρτῶεν] nonnisi vs. 228 redit verbum.

227 ἀνθερίκων] †, segetis vel herbarum culmi significari videntur; posteri asphodeli caules sic vocabant. Cum hyperbola cf. Ψ 504 sqq.

228 sq.] imitatur Verg. Georg. III 194 sq.

228 δὴ] δὲ Ar. || σκιρτῶεν] vid. ad vs. 226.

229 ῥηγμῖνα Ahrens] -νος mss. Hoc loco undae, alias aestus sic dicitur. || πολιοὶ ἔθέεσκον] -οῖο θ. mss.; cf. § 59. De masculino vid. § 53.

232*] imitatur Verg. Aen. VI 650.

234 καὶ] l. a. μὲν. || ἀνηρέψαντο Doederlein] ἀνηρείψαντο Ar. mss., item α 241 δ 727 ξ 371 υ 77, quasi a verbo -ερέπω ducta sit forma; ἀνηρέψαντο Apoll. lex. Hesych. Melius ad -ερέπειν refertur Etym. M. 107, 58; vid. Φ 271 et Hesych. s. v. ἀνερειψάμενοι ἀναρπάσαντες. A radice ἀρεπ (ἀρπάζω, ἄρπαια antiquitus ἀρέπνια) aoristum ducit Fick coll. Hes. Theog. 990, ubi ἀναρπειμένην habet Ven., ἀναρπειψαμένη Laur., ἀνερπειψαμένη mss. cett. || Φοινοχοεῖν] metaphorice dictum esse (vid. A 3 E 341) observavit Aristot. Poet. 26. Vid. ad A 598.

235] damnat Hentze.

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
πᾶσιν ὅπως κ' ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.

ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπίτιοι ὥς,

244 = N 292

245 ἑσταότ' ἐν μέσση ὕσμίνῃ δημοτῆτος.

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδὲ κε νηῦς ἐκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο.

στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μύθοι

[403

παντοῖοι, Φεπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα

249 cf. Hes. Oper.

250 ὅπποῖον Φείπῃσθα Φέπος, τοῖόν κ' ἐπακούσης.

250 cf. Hes. Oper.

256 ἀλκῆς δ' οὐ με Φέπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα

721

πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γενεσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχεῖησι.

ἦ ῥα, καὶ ἐν δΦεινῷ σάκε' ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος

260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος ῥμυκε δουρὸς ἀκωκῆ.

Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ Φέο χειρὶ παχείῃ

ἔσχετο ταρβήσας· ῥάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος

251 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νεῖκα νῶν ἀνάγκη

νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,

αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο

νεικεῖσ' ἀλλήλησι μέσση ἐξ ἄγνιαν ἰοῦσαι,

253^b = H 301

255 πολλὰ τ' ἐόντα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.

251—255 Ar. —

242 sq.] del. Friedlaender.

243 *πᾶσιν ὅπως κ'] ὅπως κεν mss.; du-
riores esse numeros, semper autem alibi
ὅπως κ' ἐθέλῃ dici, vere observavit Heyne.
Vid. ad H 77. || κάρτιστος; κ' ὅχ' ἄριστος;
A C; ὅχ' ἄριστος; (deleta vocula κ') verum
ducit Heyne.

244 ταῦτα λεγόμεθα] cf. B 435 ibique
Zen.

245 ὕσμινῃ δημοτῆτος] voci ὕσμινῃ geniti-
vas alias non subiungitur.

247 οὐδὲ κε § 326] οὐδ' ἂν mss. || ἐκατόν-
ζυγος L Lips. || ἐκατόνζυγος mss. cett.; vox †,
cf. πολύζυγος B 293. || ἄροιτο] hoc uno loco
verbum ἄρνημαι sensu ferendi usurpatur;
vid. tamen δ 107.

249 Φεπέων... νομὸς] insolita est locutio
verborum pasuum, cf. tamen Hes. Op. 403
(h. Ap. 20?).

250 Φείπῃσθα Bentley] κ' εἴπῃσθα mss. ||
ἐπακούσης Pseudo-Plut. vit. Hom. 173, Eust.
ad Ψ 495] -σαις mss.

251—255] propter versus praecedentes

damnat Ar., versus 244—255 del. Heyne.

251 νεῖκα] l. a. ὀνειδέα.

252 γυναῖκας] -κας Vrat. fortasse recte.

254 νεικεῖσ' forma novicia (cf. § 7 et 191)
pro νεικε(ι)ουσ' vel potius νεικε(ι)ωσ'.

255 πολλὰ τ' ἐόντα Ar.] πόλλ' ἐτεά τε mss.
(πολλὰ τὰ τε A B). || καὶ οὐκί] l. a. τὰ δ'
οὐκί.

256 με Φέπεσσιν] μ' ἐπέεσσιν] mss. || ἀπο-
τρέψεις] ἀποστρέψεις vel μεταστρέψεις mss. com-
plura.

259 δΦεινῷ δινῷ A, quam lectionem scho-
lion parum probabiliter tribuit Aristarcho,
inepte autem coll. N 407 (vid. ad Φ 25) in-
terpretatur δινατῷ. Cf. H 245. || σάκε' ἤλασεν
§ 71] σάκει ἤλασεν mss., σάκε' ἔλασ' Ar. ||
ὄβριμον] ὄβριμον C, χάλκεον D L Lips.

260 σμερδαλέω] -λέον mss. nonnulla, hinc
σμερδαλέον δὲ μέγ' Heyne probabiliter coll.
i 395. || ἀκωκῆ] -κῆ mss. pauca et l. a. in
schol. Paris., male.

261 Φέω] οὗ Zen. (cf. Apoll. Pron. 97
Synt. 163 sq.); vid. B 239 T 384.

- ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 264^a cf. X 445
 265 ὥς οὐ ῥηιδί' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265 cf. Γ 65
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποφείκει. 266^a = K 403 P 77
 οὐδὲ τότ' Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 268 ῥῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο. 268 = Φ 165 cf.
 273 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, Φ 594 Hes. Scut. 415
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην, 274 cf. Γ 347
 275 ἄντυγ' ὕπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος ἔθεε χαλκός,
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιῶς ἦιξεν μελίη, ἴλακε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐφάλη καὶ ἀπὸ φέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δφείσας· ἐγγεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότοισι ἐνὶ γαίῃ 279^b sq. ^a = Φ 69 sq.
 280 ἔστη Φιεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 281^a = B 389
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καὶ δέ σ' ἄχος ἔχυτο μυρίον ὀφθαλμοῖν, [sq.
 ταρβήσας ὅ Φοι ἄγχυ' πᾶν γέ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 283^b sq. ^a = 441
 ἐμπαπέως ἐπόρουσε, Φερυσάμενος ξίφος ὀξὺ, 284^b = M 190

269 ἀλλὰ δὴ μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

270 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἦλασε κυλλοποδίων,

τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέριοι,

τῇν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ δ' ἔσχετο μείλιον ἔγχος.

270 cf. Σ 481

269—272 Ar. —

263 ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι] ῥεῖα διελεύσεσθαι Ar. L Lips., ῥεῖα διελεύσεσθαι Z Townl.; verba corrupta, vid. ad N 144.

265 δῶρα] l. a. ἔργα.

266 ὑποείκει Duentzer] -κειν mss. sine sensu; vid. tamen versus paralleli.

267 ὄβριμον] ὄμβριμον mss. nonnulla.

269-272] a quibusdam qui „ζήτημα ποιεῖν” vellent (vid. ad K 372) additos esse putabat Ar.; ante eum expunxerant „ἔνιοι τῶν σοφιστῶν” (?); legit tamen Aristoteles (Poet. 26). Pugnans cum vss. praecedentibus, fluxerunt autem e male intellecto versu Σ 481. Nam clipei πτύχας, qui ibi nominantur, aut corii (vid. H 247 sq. et ad Σ 481) intellegi voluit poeta aut aeris; aurum autem, argentum, stannum, quibus praeterea Vulcanus usus est (Σ 474 sq.), clipei superficiei exornandae inservisse cum sana ratio docet tum patet ex Φ 165. Inepte vero interpolator finxit quinque operimenta clipei, quo-

rum medium esset ex auro factum. De diversis grammaticorum commentis ad locum explicandum vid. schol. Eust. Gellius XIV 6.

269 ἔλασσε] θλάσσε olim quidam, ut locum cum versibus praecedentibus conciliarent.

270 κυλλοποδίων] vid. ad Σ 371.

272 χρυσέην § 18 et 61] χρυσήν mss. || μείλινον] χάλκεον D G L Aristot. Poet. 26.

273^b sq.] μελίη ἰθυπτίωνι (-κτίωνι? cf. Φ 169) | ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος Αἰνείαιο Zen. (μελίην ἰθυπτίωνα cod.; correxit Heyne).

276 ἐπέην] ἔπειεν? vid. § 302.

279 δ' ἄρ'] δὲ Nauck. || νότοισι § 59] νότου mss.

282 *δέ σ' ἄχος] δ' ἄχος οἱ mss.; verborum ordinem mutavimus coll. P 591 Σ 22 δ 716, GHermann coniecit δ' ἄρ' ἄχος, Bentley καὶ δ' ἀχλὺς χύτο μυρίον (cf. Φ 320, μυρίη Cobet), vid. E 696 II 344 P 421. || ὀφθαλμοῖν Bentley] -μοῖσι mss.; requiritur genitivus.

284 *ἐμπαπέως] ἐμμεμαῶς mss. Correximus

- 285 σμερδαλέα Φιφάχων. ὃ δὲ χειρμάδιον ᾽λάβε χειρὶ 285 = E 302
 Αἰνείας, μέγα Φέρον, ὃ γ' οὐ κέ δὴ ἄνδρε φέροιεν, 286 cf. E 303
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ξέα ᾽πάλλε καὶ οἶος. 287 = E 304
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσυμένον ᾽βάλε πέτρῳ 288^b = II 411
 ἢ κόρουθ' ἢ ἐσάκος, τό Φοι ἤρκεσε λυγρὸν ὕλεθρον, 289^b = Z 16
 290 τὸν δέ κέ Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπέΦρα, 290^b = Φ 179 cf.
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ ᾽νόησε Ποσειδάων ἐνοσίγῃων· II 828
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔφειπε· 291^a = Γ 374
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεῖαο,
 ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς ᾽Αφιδόσδε κάτεισι,
 295 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος Φεκάτοιο,
 νήπιος, οὐδέ τί Φοι χραισμήσει λυγρὸν ὕλεθρον. 296 cf. B 873
 ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἔλγεα πάσχει,
 μὰρ ἔνεκ' ἄλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι;
 300 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμές πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτοιο ἀγάγωμεν,
 μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς 301 cf. ω 544
 τόνδε κατακτείνει· μόριμον δέ Φοί ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων ᾽φίλατο παίδων
 305 οἷ Φέθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305^a cf. E 637
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·

h. l. et vs. 442 coll. E 836 (ubi in Vrat. aſſertur l. a. ἐμμεμαώς); vid. etiam § 485 h. Ven. 181. Vulgata h. l. molesta est, versu autem 442 ferri omnino nequit.

286 ὃ γ' οὐ κέ δὴ] ὃ οὐ δύο γ' mss.; vid. ad E 303.

290 ἀπέΦρα § 150] ἀπηύρα mss.

292 θεοῖς] novicium pro θεοῖσι, vid. § 60. Nauck θεός, probabilius Graf αὐτίκα μῦθον ἔφειπε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

298 ἀχέων] ἀτίων (ἀατίων) Bentley ex K 391, bene quod ad sensum, sed vid. § 56.

300 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || θανάτοιο § 59] -του mss.

302 μόριμον Eust. Etym. M. 591,6] μόριμον mss. metro invito, quae ceteris locis Homericis est adiectivi forma (Pindarus vero et Aeschylus adiectivo μόριμος usi

sunt). Nauck coniecit κατακτείνειν μορός (cf. T 421), sed μόρος (*letum*) cum *aufugiendi* verbo vix potest iungi (vid. ad ω 124); nos tentavimus *τῷ δ' αἰσιμόν ἐστ' coll. l. a. Φ 100, γHerwerden mavult τῷ μορσιμόν ἐστ'.

303 ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος] in schol. Paris. Aristarcho tribuitur ἄφαντος γενεὴ δημθέντος, cui fidem iure denegat Ludwig Arist. I p. 456; videtur Ar. lectionem ἄσπερμος γενεὴ δημθέντος sive probasse sive attulisse. Apud Maximum Tyr. XXVI 9 legitur ὥς κέ... μετόπισθεν ὀληται, sed ex memoria eum verba poetae minus accurate citasse apparet. — Adi. ἄσπερμος ἢ, cf. σπέρμα ε 490.

305 τε θνητῶν] θηλυτεράων Genev.

306-308] Troianorum aemulus Aeneas dicitur etiam N 460 sq. et P 180 sqq.

306 ἤχθηρε] ἤχθαι Aristoph.; cf. P 270.

- νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίῃ Τρώεσσι Φανάξει 307 sq. cf. h. Ven.
 καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“ 197 sq.
 τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 309 = A 551
 310 „ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 311 Αἰνείαν, ἣ κέν Fe Φεύσσειαι ἥ κεν ἐάσῃς. 311 cf. K 44
 313 ἣ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολὺς ὠμόσσαμεν ὄγκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 315 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, [sq. 315-318^a = Φ 374
 315^b cf. I 251
 μηδ' ὁπότε Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσ' ἀπόληται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 318 = v 159
 'βῆ δ' ἔμην' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐρχεῖάν, 319 cf. E 167
 320 Ἴξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 321 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν ἔχ' ἀχλύν, 321^b cf. E 696
 325 Αἰνείαν δ' ἔσσευν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 325^b cf. K 465 &
 375
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῖ' ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,

312 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμῆμεναι ἐσθλὸν ἔοντα.

312 cf. X 176

322 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ὃ δὲ μελὴν εὐχαλκον
 ἱσπίδος ἐκφέρουσεν μεγαλήτορος Αἰνείας
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκε,

307 (immo 306—308) Aristoph. —, teste schol. Eur. Troad. 44. || 322—324 Ar. —

307 sq.] versus notissimos, ab Aristophane damnatos, posteri referebant ad Romanorum imperium; hinc fluxit l. a. *Αἰνείω γενεῇ πάντεσσιν ἀνάξει* (*Αἰνείας γένος πάντεσσιν ἀνάξει* Strab. XIII p. 608), quam secutus est Verg. Aen. III 97 sq. *hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris | et nati natorum et qui nascentur ab illis*.

308 παίδων παῖδες:] παῖδες παίδων mss. complura. || γένωνται] λίπονται Syr. et olim libri „αὶ ἀπὸ τῶν πόλεων“.

310 ἐνοσίγαι' § 21] ἐννοσ. mss. || μετὰ] ἐν Nauck.

311 Fe Bekker] μιν mss.; Heyne μιν ῥύσει neglecta caesura.

312] om. pleraque mss., habent C² G Vrat. (in marg.). Versu 311 ἐάσῃς non permittes significat sed relinques, cf. E 148 A 148 Π 731 Υ 456 Ω 71, 569, 684 δ 744. Similes interpolationes leguntur Ω 558 x 444, vid. etiam ad E 848 O 473 σ 420.

313 πολὺς § 83] πολεῖς mss.

315 ἐπὶ] εἴ τι dubitanter Nauck.

316 sq.] om. Syr.

316 ὁπότε § 326] ὁπότε' ἄν mss. || μαλερῷ] adiectivum dubiae originis nonnisi I 242 Φ 375 redit; illis quoque locis, ut hic, ignis est epitheton. || πᾶσ' ἀπόληται Nauck] πᾶσα ὀλέγεται mss., quod et propter versum sq. et propter ipsam verbi formam suspectum est, cf. § 176. Axt πᾶσα θέρηται (cf. Z 331 A 667 ρ 23).

317 δαιομένη, δαίωσι] καιομένη, καίωσι A²; cf. Φ 376.

320 ἦ δὲ L Lips.] ἦ δ' ὁ mss. cett.

321 *ἐχ' ἔ] χέειν mss.

322-324] cum vs. 279 pugnare vidit Ar.; hastile in scuto transfixo haecsisse alii statuerunt parum probabiliter.

322 ὁ δὲ] vid. ad A 191.

323 ἐκφέρουσαι] ἐξέρουσεν mss.

327 θεοῖ' § 59] θεοῦ mss.

- ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυνίκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα 'θωρήσσοντο.
 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι, 333 = 88
 ὅς σέ' ἅμα κρείσσω καὶ φίλτερος ἀθανάτοισι;
 335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄφιδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 337^b = B 359
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι
 οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.“
 340 ὧς Φειπὼν φ' ἔλιπ' αὖθι, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340^b = ρ 590
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν 'σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐκφιδεν ὀφθαλμοῖσι,
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· [sq.
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι 343 sq. = Φ 53
 343 = A 403
 344 = N 99
 345 ἔγχος μὲν τότε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι πῶτα
 λεύσσω, τῷ φ' ἐφείηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰν αὐτῶς εὐχετάεσθαι.
 Φερσέτω· οὐ Φοι θυμὸς ἐμεῖ' ἔτι πειρηθῆναι
 350 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν 'φύγε Φάσμενος ἐκ θανάτοιο. 350^b cf. ι 63^a

329 τε] δὲ mss. nonnulla; cf. Θ 48.

331 καὶ μιν φωνήσας] τὸν καὶ νεκρίων Rhianus, καὶ μιν νεκρίων Zen.

332 ἀτέοντα] sic (Didymus invenit) ἐν πάσαις, nunc χατέοντα mss. nonnulla sine sensu, ἀέκρηι G et l. a. C², ἀέκοντα Cant.; PKnight ἀτεόντα, at vid. § 7 et 191. Verbum †, sed cf. Herod. VII 223 et ἀτίζω r 166. Conieciimus *ἀλύοντα (furentem).

333] ἀντί' Ἀχιλλῆος πολέμει' ἐν ἡδὲ μάχεσθαι mss. multa.

334 σέ' § 92] σεῦ mss.

335 κεν] δὴ C D. || συμβλήεαι (συμβλ.) Dindorf Savelsberg Cobet] -βλήσεαι mss. (-βήσεαι Z Mor.). Cf. ρ 472 et § 122.

338 δὴ ἔπειτα] δὴ πεῖτα mss. pleraque, cf. § 9. || πρώτοισι] Τρώεσσι mss. nonnulla.

339 σ'] om. Syr. DHL Lips.

340 *φ' ἔλιπ'] λίπεν mss. || αὖθι· § 322] -τοῦ mss.

342 ἐκφιδεν] ἐξιδεν mss. Versum corruptum iure ducit Nauck, nam μέγα cum videndi verbo vix potuit iungi, ιδεῖν autem pro δρακύν suspectum, licet conferri possint ὑπόδρα φιδών, ἀχρεῖον ιδών (vid. ad B 269). Compositum autem †; comparantur ἐκδέρκεται Ψ 477 (ubi tamen ἐκ δέρκεται scribere praestat) et ἐξιδού Soph. Phil. 851. Conieciimus *ἐπειτ' ἔγχος 'φιδεν (ΕΠΕΙΤΑ· μΕΓΕΧ(Ο)ΣΙΔΕΝ).

343 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς ὅν mss.; vid. ad A 403.

345 μὲν] *μοι? cf. α 185.

346 *φ'] addidimus. Deest obiectum E 206, ceteris locis extat (A 51 Φ 170 etc.); de φ = αὐτό vid. ad A 315.

348 εὐχετάεσθαι § 191] -τάσθαι mss.

349 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss.

350 ὅς] φ; Harl.

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπολέμοισι κελεύσας

τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

352 cf. T 70

ἦ, καὶ ἐπὶ στήλας ἄλτο, 'κέλευε δὲ φῶτί Γεκάστωρ

„μηκέτι νῦν Τρώων Γεγάς ἔστατε, ὅττοι Ἀχαιοί,

355 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι

356 = M 410

τόσσους ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι

οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ Θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη

τόσσης ὕσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονόειτο

360 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύνamai χερσίν τε ποσίν τε

καὶ σθένει, οὐκέτι φημὶ μεθυσέμεν, οὐδ' ἦ βαιὼν,

ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές· οὐ τιν' οἶω

Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔρχεος ἔλθῃ.“

ὧς 'φάτ' ἐποτρύνων Τρώεσσι δὲ φαιδύμιος Ἐκτωρ

365 'κέκλεθ' ὁμοκλήσας, 'φάτο δ' ἄντ' ἵμεναι Ἀχιλῆος

„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δέδτε Πηλεΐωνα.

καὶ κεν ἐγὼ Γεπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην

ἔρχε' δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολλὸν φέρτεροί εἰσι.

368b = K 557

οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοισ' ἐπιθήσει,

369b cf. T 107

370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὴν κολούει.

τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρε Γέφοικε

εἰ πυρὶ χεῖρε Γέφοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.“

ὧς 'φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔρχε' αἶσαν

Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις 'μίχθη μένος, ὥρτο δ' ἀντή.

375 καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορ' ἔφειπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων

„Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχζε,

354 Τρώων] Τρῶας D.

357 τόσσους] τοσσούσδ' mss. multa.

359 τόσσης] τοσσῆσδ' mss. multa. || ὕσμι-
νης ἐφέπει στόμα] locutio non redit.

360 ὅσσον μὲν] ὅσον αὐτὸς vHerwerden.

361 σθένει § 71] σθένει mss. || οὐκέτι
Naber] οὐ μέ τί mss.; accusativum versi-
bus Ω 134 Ν 269 ϑ 221 defendi negat
Naber. || ἦ βαιὼν] ἡβαιὼν mss.; cf. § 2.

362 μάλα στιχὸς] Αxt κατὰ στήλας. || *οὐ
τιν' οἶω § 295] οὐδέ τιν' οἶω mss.

363 τις] κεν Α² L, τις κεν C.

365 *ἄντ' ἵμεναι] ἵμεναι ἄντ' mss.; in vul-
gata vix recte producitur syllaba ἰ-, vid.

§ 308. Conieciimus etiam *ἵμεναι δ' ἔφατ'
ἄντ', Nauck φάτο δ' ἄψ ἵμεν ἄντ'.

368 φέρτεροί εἰσι] -ρος ἔστιν D.

370] del. Leaf. || κολούει] -σει Townl.
non male.

371 τῷ Α C¹ L] τοῦ mss. cett.; vid. ad Φ
150. || χεῖρε Bentley] χεῖρας mss.; item vs. 372.

372] totum comma iteratur etiam X 128
Ψ 642; alia est ratio locorum B 672 (ubi
vid.) etc. || χεῖρε Bentley] -ρας mss., vid.
vs. 371. || σιδήρῳ] cf. P 424.

373 ἔρχε' αἶσαν] l. a. ἔσαν Ἀχαιῶν.

375 Ἐκτορ' ἔφειπε] -ρα εἶπε mss. De ac-
cusativo vid. ad M 60.

- ἀλλὰ κατὰ πληθύν Фе καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πῶς δ' ἡὲ βάλῃ ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“ 378^b cf. 462
ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο Φουλαμὸν ἀνδρῶν
380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ Φόπα φωνήσαντος. 380^b cf. B 182
- ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσ' ἔθορε, φρεσὶ Φειμένος ἀλκὴν,
σμερδαλέα Φιφάχων· πρῶτον δ' ἔλε Φιφιτίωνα,
ἔσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη ἔτεκε νηὶς Ὀτρυντηὶ πολιπόρθῳ
385 Τιῳλῳ ὑπο νυφόνετι, Ἰδης ἐν πίοιι δῆμῳ·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα ἑβάλ' ἔρχεϊ διὸς Ἀχιλλεύς 386^a = A 95
μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἡ δ' ἀνδιχα πᾶς ἐκείσθη. 387 = II 412
ῥοῦπτησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπηύξατο διὸς Ἀχιλλεύς· 388 cf. A 449
„κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαρότατ' ἀνδρῶν· 388^b = X 330
389^b = A 146
390 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστι,
Ἰλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῳ δινήεντι.“
ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσος ἐκάλυψε. 393^b = A 461
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροισ' ἐδατεῦντο
395 πρῶτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
ἔσθλὸν ἀλεξητήρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
ῥύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου. 397^b = M 183
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς 398 cf. M 184
αἰχμὴ Φιεμένη ῥήξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 399 sq. = M 185
400 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. sq.
Ἰπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα, 401 cf. A 423
πρόσθε Φέθεν φεύγοντα, μετάρρενον οὐτάσσε δουρί. 402 = E 56

377 *F_ε] γε mss.

379 ἐδύσετο] -σατο mss. complura.

381 Τρώεσσ' ἔθορε] -σαι θόρε mss.

383 sq.] vocis Ὀτρυντεύς syllaba prima correpta (etiam versu 389) manum prodit noviciam, quapropter Leaf delet vs. 383-394, Schulze vs. 382-395 (Ἰφιτίωνα — αὐτῷ).

384 ὄν] l. a. τόν.

385 Ἰδης] Ἰλῆς Vrat. et l. a. in schol. B; *Hyden* Lydiae urbem esse (= *Sardes*? Strab. IX p. 407 XIII p. 626), *Hysten* vero Boeotiae, annotavit Ar. Zenodoto adversatus (vid. ad E 708 H 221).

387 πᾶς ἐκείσθη] πᾶσα γ. mss.

389 κεῖσαι] κεῖσ' Syr. fortasse recte, vid. supra ad vs. 383 sq.

393 ἔφατ' εὐχόμενος] φάτ' ἐπευχόμενος Syr.

394 ἐπισσώτροισ' ἐδατεῦντο] -οις δατίοντο mss.; vid. § 60. Redit ῥοῦπτηντο Ψ 121 α 112; de termino novicio -εῦντο vid. § 7 et 191. Verbum δατίομαι nonnisi hoc loco lacerare significat. De voce ἐπίσσωτρα vid. ad E 725.

395 Δημολέοντα] sic Ar., alii olim Δημολέοντα.

396] om. D. || ἀλεξητήρα] †, cf. πόλεμον... ἀλαλκῶν I 605. || μάχης] l. a. μάχη.

398 δι' αὐτῆς] διὰ πρὸ loco parall. M 184.

401 ἀΐξαντα] αἰσσοῦντα mss. complura.

- αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄισθε καὶ ἥρυνεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυνεν ἐλκόμενος Φελικῶνιον ἀμφὶ Φανάκτα
 405 κοῦρων ἐλκόντων, — γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· —
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα ἴλιπ'. ὁστέα θυμὸς ἀγῆνυρ. 406^b cf. μ 414
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατήρ εἶσκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά Φοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἦσκε γόνοιο,
 410 καὶ Φοι φίλτατος ἦσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκαι·
 δὴ τότε νηπιίῃφι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 ἴθυε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὤλεσε θυμὸν. 412 = A 342
 τὸν βάλε μέσσον ἔκοντι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες 413^a cf. 486
 415 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
 ἄντικρυς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ,
 γυνὺ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανέῃ, προτὶ Φοῖ δὲ ἴλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς. 414^b sq. = A 132^{sq.}
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
 κάρ δ' αὖ Φοι ὀφθαλμῶν ἔκρυπ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη 421^a cf. E 696^b
 δΦηθὰ Φεκάς στροφάεσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆι
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ Φείκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς ἔφιδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος Φέπος ἠῦδα· 423^a = N 583
 425 „ἔγγυς ἀνὴρ ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐπεμάσσαστο θυμὸν,
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδὲ κ' ἔτι δΦῆν 424^a cf. Ξ 294
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“ 425^b cf. P 564
 ἦ, καὶ ὑπόδρα Φιδῶν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον· 427^b = Θ 378

403 ἄισθε] vid. II 468. || ἥρυνεν] verbum (rugire) nonnisi vs. 404 et 406 reedit, diversum enim est ἐριύγεται etc. (eructari) O 621 etc.; sed cf. ἐρύγγηλος Σ 580.

404 ἥρυνεν] vid. vs. 403.

406 ἐρυγόντα] vid. vs. 403.

409 παισὶ] πᾶσι D G H. || ἦσκε] ἔσκε mss.

410 ἦσκε] ἔσκε mss.

411 δὴ τότε] vid. v 92. || νηπιίῃφι] -έρισι mss.

412 ἦος § 323] εἰως mss.

414 παραΐσσοντα] -ντο; Ar. et mss. multa.

Vid. δ 646 et ad I 635.

416 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

418 προτὶ] προτὶ O H.

420 προτὶ Syr.] προτὶ mss. cett.

421 ἔκρυπ' ἀχλὺς] κέχυτο χλόος Syr. Lips. (χόλος Harl.), quod recipit Platt, vox autem χλόος in Hom. non obvia. Nauck ἀχλὺς χύτο (vid. § 3).

422 δΦῆθ' ἄν Bentley] δΦῆθ' mss. Cf. Ξ 110. || στροφάεσθ' § 191 et 248] στροφᾶσθ' mss. || Ἀχιλλῆι] -λῆος mss. pleraque.

424 ἀνέπαλτο] *ἀνέαλτο? vid. ad Θ 85.

425 ἐπεμάσσαστο Mor.] ἔσεμ. mss. cett.; cf. P 564.

426 οὐδὲ κ' § 326] οὐδ' ἄν Ar. L Harl., οὐδ' ἄρ' mss. cett.

427 πτώσσοιμεν] accusativus verbo nonnisi χ 304 praeterea subiungitur, ubi vid. || πτολέμοιο γεφύρας] vid. A 371.

- „ἄσσον ἴθι, ὥς κεν θαῤσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“ 429 = Z 143
- 430 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κόρουθ' αἰόλος Ἐκτωρ· 430 cf. E 286
- „Πηλεΐδη, μὴ δὴ με φέπεσσι γε νηπύτιον ὥς 431-433 = 200
 φέλπεο δεδφίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα Φοῖδα καὶ αὐτὸς sqq.
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἰῖμα μυθήσασθαι.
 Φοῖδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
- 435 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435 = P 514
 αἵ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὅζ' ἴσθαι.“
- ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ καὶ τό γ' Ἀθήνη 438 cf. Γ 355
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
- 440 ἦκα μάλα ψύξασα τὸ δ' ἄψ ἵεθ' Ἐκτορα δῖον, 441^a = π 344
 αὐτόθι δὲ προπάραιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 441^bsq.^a = 283 sq.
 ἔμπαπείως ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων, 442 cf. Γ 379 E 436
 σμερδαλέα Φιφάχων τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων 443^b cf. Γ 380
 ῥεῖα μάλ' ὥς γε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ. 444 = Γ 381
- 445 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεὺς 445^a = E 436
 ἔγχρ' ἡλκείφ, τοῖς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
- ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος, 447 sq.^a = E 438
 δφεινά φ' ὁμοκλήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα· sq.
- „ἔξ αὖ νῦν ἔφρυγες θάνατον, κύν' ἦ τέ τοι ἄγχη 449-454 = A 362
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, sqq.
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν εἰς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ ποθί τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιφίσσεται, ὅν κε κινήω.“
- 455 ὧς φειπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀχένα μέσσον ἄκοντι

429 πείραθ'] vid. ad Z 143.

431 με φέπεσσι] μ' ἐπέεσι mss.

433 αἰῖμα Duentzer] αἰσλα mss.; vid. ad vs. 202.

434 ὅτι] suspicionem movet -i productum, vid. § 26; Ahrens δ δὴ, cf. γ 166 (= μ 295); an *Φοῖδ' ὅτι δὴ? cf. σ 11 τ 72.

435 θεῶν — κεῖται] vid. ad P 514.

439 Ἀχιλλῆος πάλιν] vid. ad Σ 138.

440 ψύξασα] ξύσσαα O'. Simplex ψύχω † (ἀνα-, ἀποψύχω saepius).

441 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.; adverbium esse e versu parall. patet.

442 *ἔμπαπείως] ἐμμεμαῶς mss., vid. ad vs. 284. Ferri nequit ἐμμεμαῶς... μενεαίνων.

444 *γρ] τε mss.

447] om. mss. multa, del. PKnight.

448 *φ'] δ' mss.; cf. E 439.

450 ἐρύσατο] ἐρύσσατο A; vid. ad A 363.

452 ἐξανύω] vid. § 147.

453 ποθί § 322] ποῦ mss. || ἐστι] εἴη mss. pauca; vid. vs. parall.

454 αὐ τοὺς ἄλλους] δ' ἄλλους Τρῶων (vel Τρῶας) mss. pleraque, at vid. vs. parall. || ἐπιφίσσεται § 201] ἐπιίσσεται mss. || κρ] γε Genev. || κινήω § 122] κινήω mss.

ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημόοχον δὲ Φιλητορίδην ἡνὺν τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφεϊ μέγῳ ἐξήνυτο θυμόν.

460 αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος,
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 461^b cf. E 835

τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας. 462^b cf. 378

Τρωᾶ δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ' ἦε πῶς πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζφὸν ἀφείη

465 μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ 'Φεῖδ' ὃς ὦ οὐ πείσεσθαι ἔμελλε· 466 = γ 146
 466^a cf. B 38

οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὃ μὲν ἥπτετο χεῖρεσι γούνων
 Φιέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὐτα κατ' ἦπαρ·

470 ἐκ δὲ Φοι ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε 471^b = Δ 461

θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μώλιον οὐτα παραστάς

δοῦρ' οὐδας· εἴθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο

αἰχμὴ χαλκείῃ. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

475 μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφε' ἦλασε κοπήεντι, 475^b cf. II 332

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἷματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε 476 sq. = II 333
 sq.

457 Δημόοχον] -οῦχον mss.

459 ἐξήνυτο] ἐξαινυτο mss.

462] vertit Vergilius Aen. XII 510 sq.:
hunc venientem cuspide longa | hunc mucrone
ferit.

463-468 ὃ μὲν — ἐμμεμαῶς] haec verba
 del. Leaf.

463 Τρωᾶ] anacoluthon notabile, quod
 vitiosum tamen non videtur, vid. Z 510 sq.
 et ad B 353; vHerwerden *τρωᾶσε*. || ἀντίος;
 ἦλυθε γούνων] locutio insolita; de re vid. ad
 A 500.

464 *ἦε πῶς] πῶς εὐ mss. pleraque (vid.
 § 92), πῶς οἱ L Harl. Lips., vid. ad I 377.
 Hic tamen dativus locum non habet.

466 'Φεῖδ' ἦθ' mss.; an *τ' ἐΦεῖδ' ? cf.
 B 38. || *ἦ(αι)] inseruimus; cf. § 13.

467 τῇ l. a. τῆς et ἔτι. || γλυκύθυμος] †,
 γλυκὺς autem non de mente usurpatur sed
 de rebus gratis. || ἦν] ἔεν? cf. § 302.

468 χεῖρεσι] forma vix integra, vid. § 64;
 tentavimus *χεροὶ γενείου.

470 sq. αἷμα ... κόλπον ἐνέπλησεν] Verg.
 Aen. X 819 vertit: *implevitque sinum sanguis*.

471 ἐνέπλησεν] ἐνέπλησεν Ar. Philoxenus
 et mss. nonnulla (vid. ad A 481 et B 415);
 quam lectionem Ar. in commentariis con-
 torte admodum explicabat: *τὸ αἷμα ἀπὸ*
τοῦ ἥπατος ἐκρούειε χυδὸν καὶ τὸν τοῦ χιτῶ-
νος κόλπον ἐνεφύσῃσεν", in errorem fortasse
 abductus versibus I 433 (= γ 81) II 350.
 Vulgatam expressit Vergilius l. l., vid. ad
 vs. 470 sq.

472 Μώλιον Nauck] Μούλιον mss.; cf.
 A 739.

473 *δοῦρ' οὐδας] δουρὶ παρ' (vel κατ') οὐ-
 mss.; PKnight *δουρὶ κατ' οὐδας ἄφαρ*. Cf.
 § 72 et ad A 109. || ἐτέροιο] ἐτάροιο D.

475 ξίφε' § 71] ξίφει mss.

476 ὑπεθερμάνθη] cf. II 333.

- ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντε
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρε
 480 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δέ μιν ἔμενε χεῖρα βαρυνθεῖς,
 πρόσθ' ὀράων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφρονδυλίῳ ἐκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ ἔκειτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὃ ὅ βῆ ῥ' ἵμεναι μετ' ἀνύμονα Πειρώου νῖδον, 484 cf. K 73
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρηίκης ἐριβόλακος εἰληλούθει· 485 cf. E 44
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδύι χαλκὸς, 486^a cf. 413
 ἦροιτε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα, 486^b cf. A 528
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 ἔνυξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· ἠνυκῆθησαν δέ Φοι ἵπποι.
 490 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκυα θεσπιδαῆς πῦρ
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα Φειλυφάζει,
 ὥς ὃ γε πάντῃ ἔθυνε σὺν ἔργχει, δαίμονι Φῖδος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 494^b = O 715
 495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι καὶ λευκὸν ἐν κτιμένῃ ἐν ἄλωῃ, 496^b = O 77 ω 226
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων, cf. ω 336
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι

478 ἔπειθ', ἵνα τε] ἔπειτα, ἵνα Nauck. || τένοντε D¹ Vrat.] τένοντες cett.; vid. ad II 587.

479 τῇ τόν] abundat et adverbium et pronomen.

479 sq. φίλης... ἔπειρε | αἰχμῇ χαλκείῃ] μέσης... ἔλασεν | αἰχμῇ χαλκείῃ Syr.

481 πρόσθ'] Zenodotum „χωρὶς τοῦ θ'" scripsisse refert schol. V: metrone igitur invito? Ingeniose Ludwich coniecit Zenodotum „χωρὶς τὸ θ'" i. e. πρός θ' dedisse. || ὀράων § 191] ὀρώων mss.

483 σφρονδυλίῳ] †. || ἐκπαλθ'] cf. X 452 πάλλεται ἦτορ et ad O 645.

484 ἵμεναι § 125] ἵεναι (ἵμεναι H) mss. || Πειρώου Brandreth] Πείρεω Ar mss., Πείρεως Zen. metro invito (vid. § 2). Vid. B 844 A 520, 525.

485 Ῥίγμον] l. a. Ῥίγμονα (Ῥίγμον). || Θρηίκης] vid. § 17.

486 νηδύι] πνεύμονι (ut A 528) mss. multa, quod falsum esse arguit adiectivum μέσσον (cf. N 397 sq. Y 413 sqq.). De voce νηδύι trisyllaba vid. § 75.

490-492] similis est comparatio A 155-157.

490 ἀναμαιμάει] cf. § 190. Comp. †, cf. περιμ. μ 95.

491 ἀζαλέοιο] vid. ad A 487.

492] imitatur Verg. Georg. II 310 sq. || Φειλυφάζει] †, cf. -φάω A 156.

493 ἔθυνε] θῦνε mss.

494 κτεινομένους ἐφέπων] insolite dictum; Axt κτεινών τοὺς (cf. A 177 sq.), Bothe στεινομένους (cf. Ξ 34).

496 ἐν κτιμένῃ] ἐντροχάλῳ mss. pauca (ex Hes. Op. 599).

497 λέπτ'] adi. λεπτός hic priscam vim (= λελεπισμένος) servavit.

498 μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59.

'στεῖβον ὁμοῦ νέκυσ τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 499^b-502^a=1534
 500 νέρθην ἄπας' πεπάλαντο καὶ ἄντυγες, αἶ περι δίφρον, sqq.
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὃ δ' ἐΐετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. 503 cf. A 169

501 ὀπλέων] forma novicia, vid. § 56; | 502 αἶ τ'] αἶ δ' Nauck. || ἐπισσώτρων] ὁπ.
 eequid *ἄφ' ὀπλέων ἵππων? cf. A 536. | Syr.; vid. ad E 725.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

- ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐνρρεέος ποταμοῖο, 1 sq. = Ξ 433 sq.
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος ἔτεκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε 3^a = γ 291
 πρὸς πόλιν, ἧ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο 4 cf. Z 41
 5 ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἴκτωρ —
 τῇ δ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἥερα δ' Ἥρη
 ἴππῃσι πρόσθε βαθεῖαν ἐρυνέμεν' — ἥμισυες δὲ
 εἰς ποταμὸν ἔβλλοντο βαθύροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 10 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μέγ' ἐφίφαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, Φελισσόμενοι κατὰ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ριπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευνόμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδαρ· 14^a = P 738

1 πόρον] ῥόον Aristoph. || ἐνρρεέος; § 73] |
 ἐνρρεέος; (-ης; L Lips.) mss.

2 ἀθάνατος] -τον Zen.; vid. ad B 741.

4 Ἀχαιοὶ] οἱ ἄλλοι mss. pleraque, quam
 lectionem novit Ar. Cf. Z 41 Φ 554.

6 πεφυζότες] cf. § 237.

7 ἴππῃσι] vid. § 195. || ἐρυνέμεν'] ut im-
 pediret eorum fugam an ut Achillem arce-
 ret? Utrumque incommodum, quapropter
 Duentzer del. verba ἥερα — ἐρυνέμεν'.

8 ἔβλλοντο § 265] εἰλεῦντο (εἰλεῦντο) mss. ||
 βαθύροον] alias Oceani est epitheton.

9 αἰπὰ] αἰνὰ Nauck, item Θ 369, ubi vid.

10 μέγ' ἐφίφαχον PKnight] μέγα Φίλαχον
 Bentley, μεγάλ' ἴλαχον mss. || ἀλαλητῶ] vid.
 ad B 149.

11 ἔννεον] νήχοντ' olim libri nonnulli „τῶν
 κατὰ πόλιν“. Verbi ἐν-νέω imperfectum esse
 videtur, sunt tamen qui a simplici verbo
 νέω ducant; vid. § 27. || κατὰ] περὶ mss.
 nonnulla (ut Σ 372). Cf. vs. 353.

12 ὅθ' ὅθαι mss. nonnulla; vid. § 315. ||
 ἀκρίδες] †.

14 ἐξαίφνης] vid. ad P 738.

- 15 ὧς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 'πλήτῳ ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν. 16^bcf. A 525 Ψ 242
 αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρυ μὲν ἔλιπεν αὐτόθ' ἐπ' ὅχθῃ
 κεκλιμένον μυρίκησιν, ὃ δ' εἵσθορε δαίμονι Φίσος,
 φάσσανον οἶον ἔχων, — κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο Φέργα, — 19^b = Ψ 176
- 20 'τύπτε δ' ἐπιστροφάδην τῶν δὲ στόνος ὦρονυτ' Ἀφεικῆς 20 sq. cf. K 483sq.
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἷματι ὕδωρ.
 ὧς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος ἐνόρμου,
 δεδφίοντες, — μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσι, — 24 cf. Γ 25
- 25 ὧς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δφεινοῖο ῥέεθρα
 'πιῶσσαν ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ξφούς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεκα ἔλέξατο κούρους,
 ποινὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τέθρηπτάς ἤυτε νεβρούς, 29^b cf. A 243
- 30 'δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐν τμητοῖσιν ἱμασί,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι, 30^b = K 567
 'δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε δαΐζεμεναι μενεαίνων. 32 cf. E 26

ἐνθ' νῆι Πριάμοιο συνήντετο Λαρδανίδαο

- 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλφῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 'τάμνε νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἦλνυθε δῖος Ἀχιλλεύς. 39 cf. γ 306

15 βαθυδινήεντος] ὑπὸ δινήεντος; D.

17 ὁ] delendum? || αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ
 mss. || ἐπ' ἐν Syr.

18 κεκλιμένον] veteres male interpretaban-
 tur *abditum*, item vs. 549; vid. ad E 356. ||
 εἵσθορε] ἐνθορε D et l. a. in schol.; cf.
 M 462.

22 δ'] om. Syr. || μεγακήτεος] vid. Ω 222. ||
 ἄλλοι] coll. N 64 defendi potest, poetae
 enim, ut recte observatur in schol., del-
 phinos piscibus iure suo accensent. Suspi-
 camur tamen veram lectionem esse *ἄλλοι;
 cf. Soph. Ai. 1297 et fragmentum e Titano-
 machia allatum Athen. VII 277 d; in Hes.
 Scut. vs. 212 δελφῖνες persequuntur ἔλλο-
 πας ἰχθύς.

25 δφεινοῖο] δεινοῖο mss. complura non recte,
 vid. ad Γ 259.

26] Hermodorus rhapsodus stulte iungens
 χεῖρας ἐναίρων interpretabatur *χειροκοπῶν*
 (*manus hostium truncans*).

27 sq.] imitatur Verg. Aen. X 517-519.

31 στρεπτοῖσι] vid. E 113.

33 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε] l. a. αὐτὸς δ'
 αἶψ' ἐπόρουσε (aut ἐσόρουσε) in schol. Φ 18. ||
 ὁ] *ὁ? alii ὁ γ', vid. § 15. || δαΐζεμεναι] sic
 Ar., δαΐζεμεναι Vrat., alii olim κατακτάμεναι.

34 νῆι] νηῖ mss. pleraque; cf. § 78 et
 B 791 II 177.

38 ὄρηκας] †. Cum duplici accusativo cf.
 A 236.

39 ἀνώιστον] †, cf. ἀνωίστι δ 92.

- 40 καὶ τότε μὲν μιν Ἀῆμνον ἐν κτιμένην ἐπέρασσε
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε· 41 cf. Ψ 746
 κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκε, 41^b cf. ο 388, 429
 "Ἰμβριος Ἡετίων, ἔπεμψεν δ' εἰς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἔκετο δῶμα.
- 45 ἔνδεκα δ' ἥματα θυμὸν ἐτέρπετο Φοῖσι φίλοισι
 ἐλθὼν ἐκ Ἀήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 πεμψέμεν· εἰς Ἀφίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι. 48 cf. Σ 240
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 49^a = E 95
- 50 γυμνὸν, ἄτερ κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε, — τείρε γὰρ ἰδρώς 51^b cf. E 796^a
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα, —
 ὁχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγάλητορα θυμόν· 53 sq. = R 343 sq.
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
- 55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον,
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος, 56^b cf. Ψ 51
 οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ, 57^b = ι 17
 Ἀῆμνον ἔς ἡγαθέην πεπρωμένους· οὐδέ μιν ἔσχε 58^a = 79 cf. B 722
 πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολὺς ἄφέκοντας ἐρύκει.
- 60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 γεύσεται, ὄφρα Φίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαήω
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσίζοος, ἣ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“
 ὧς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ Φοι σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς, 64 cf. X 131
- 65 γούνων ἄψασθαι μεμῶς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ

41 ὦνον] argenteum vas, cuius pretium fuit centum boum (vs. 79), pro eo dedit Euneus (Ψ 741 sqq.).

42 πολλὰ] trecentos boves (vs. 79 sq.).

43 ἔπεμψεν — Ἀρίσβην] scil. ut ibi maneret donec bellum confectum esset.

48 πεμψέμεν] § 125] πέμψω mss. || νέεσθαι] redeundi verbum more novicio abeundi sensu usurpatum est, item Ψ 51 ὃ 8 § 261 (= ρ 430), 498 σ 186 (= χ 434, 496) χ 484 Hes. Oper. 237, et νοστήω δ 619 (= ο 119). Cf. § 292.

52 ἐδάμνα] cf. § 195.

53 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρός ὦν mss.; vid. ad A 403.

56 ὅπῃ] ἀπὸ Nauck; an *ὅπ' ἐκ?

58 ἡγαθέην] yid. § 21. || πεπρωμένους Leskien] πεπερωμένους mss.; cf. § 299.

59 πόντος ἁλὸς] imitatur Verg. Aen. X 377 maris...pontus. || πολὺς; § 83] πολεῖς mss.

62 καὶ κεῖθεν] sic Ar., κἀκεῖθεν mss. nonnulla; cf. § 9. || ἐρύξει] ἐρύκει Syr.

63 γῇ φυσίζοος] -ζωος mss. complura. Novicium est γῇ pro γαῖα et ingrata est caesura post pedem 2um. Christ et Fick γαῖα φρεσίζωος coll. h. Ap. 341 (adde h. XXIX 9), γαῖα φυσίζωος Brandreth deletο κατὰ (om. D H L Lips., al C), sed longam esse syllabam φyu- docent Γ 243 λ 301 h. Ven. 125.

- ἐκφυγέμεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν. 66 cf. II 47 χ 14
 ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
 οὐτάμεναι μεμᾶως, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ ἴλαβε γούνων 68^a = τ 449
 κύψας· ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νότοισι ἐνὶ γαίῃ 68^b = κ 323
 70 ἔσθῃ, Φιμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 69^b sq.^a = ρ 279 sq.
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλδων ἐλλίσσετο γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει· [343 sq.
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα· 73 sq. cf. χ 311 sq.
 „γουνάομαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδσο καὶ μ' ἐλέησον· 74^b cf. X 82
 75 ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφεῖς, αἰδοίλοιο.
 πᾶρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν 76^b cf. N 322
 ἥματι τῷ ὅτε μ' εἶλες ἐν κτιμένῃ ἐν ἄλωϊ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε 77^b = ρ 496
 Ἀῖμονον ἔς ἡγαθέην, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον. 79^a = 58
 80 νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορὼν, ἧὼς δέ μοι ἔσθι 80^b sq. cf. 155 sq.
 ἦδε δυωδεκάτῃ ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα 81^b cf. E 204
 πολλὰ παθὼν νῦν αὖ με τεῖσ' ἐν χερσὶν ἔθηκε
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω ποθ' ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρὶ,
 ὅς μ' εἰ σοὶ αὖτις ἔδωκε μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 85 γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτα', ὅς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι Φανάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

73 Ar. om.

66 ἐκφυγέμεν § 126] -γέειν mss.
 69 δ' ἄρ' § 59] Nauck. || νότοισι § 59] νό-
 του mss.
 70 ἄμεναι § 195; cf. ἄσαι A 574 alibi, et
 ἄομεν T 402.
 71] cf. Z 45.
 73] deerat in Aristarcheis, abesse tamen
 nequit (diversi enim sunt loci Z 45 κ 265),
 et satis defenditur Odysseae locis paral-
 lelis. || μιν φωνήσας] μιν λισσόμενος (ut χ
 311, 343) mss. complura, ῥ' ὀλοφυρόμενος
 H Vrat.
 74 *γουνάομαι § 144] γουνοῦμαι mss.
 76 πρώτῳ] nempe inter Graecos. Stesim-
 brotum hinc efficientem diversum fuisse
 cibum Troianorum et Graecorum, hos enim
 polenta vesci fuisse solitos, illos pane, re-
 fellebat Ar.

79 ἡγαθέην] vid. § 21. || ἐκατόμβοιον] vid.
 vs. 41 et ad Z 236.
 80 τρεῖς τόσσα] cf. A 213.
 81 ὅτε Bentley] ὅτ' ἐς mss.; cf. vs. 156.
 82 αὖ με τεῖσ' αὐτὲ με σῆς Syr.; vid. ad
 A 185.
 83 ποθ' § 322] που mss.
 84 ἔδωκε] δῶκε Ar.
 86] de epanalepsi vid. ad B 672. || Ἄλτα'
 § 55] Ἄλταο C, Ἀλτάω G, Ἀλτεω mss. cett.
 cum vitio metrico (vid. § 14). || ἀνάσσει]
 sic Ar.; ἀνάσσε mss. nonnulla et olim libri
 quidam „τῶν κατὰ πόλεις”; cf. ρ 92.
 87] αἰπήεσσαν] ῥ; adi. vitio natum (vid.
 § 69); Nauck ἡγεμόεσσαν. || ἐπὶ Strab. XIII
 p. 605] ὑπὸ mss. male; vid. Z 34 Ξ 445.
 88 πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας] πολλῶν τε (δὲ Nauck)
 καὶ ἄλλων liber Massil.

- τῆς δὲ δύ' ἐγγενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 90 ἦ τοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσ' ἐδάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ ἔβαλες ὀξείῳ δουρί 91 cf. Y 407 sqq.
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσειαι, οὐ γὰρ οἶω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ὃ' ἐπέλασσέ γε δαίμων. 93^b = O 418
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι 94 = A 297
 95 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἴκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνῆέα τε κρατερόν τε. 96 cf. P 204
 ὧς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος Φετέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε 98 cf. A 137
 „νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφανάσκεο μηδ' ἀγρόρευε.
 100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπένμεν' αἰσιμον ἦμαρ,
 τόφρ' ἔτι μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζῶντας ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγη, ὃν κε θεὸς γε
 Φιλίοο προπάρουθεν ἐμῆσ' ἐν χερσὶ βάλλησι, 104^a cf. O 66
 105 καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιο γε παίδων.
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ τῇ ὀλοφύρεαι αὐτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. 107^b = H 114
 οὐχ ὀράεις οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με ῥέιναιτο μήτηρ· 109^b cf. A 280
 110 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἔσσεται ἡ ἡὼς ἡ δειλὸς ἡ μέσον ἦμαρ,

89 δύ' ἐγγενόμεσθα vHerwerden coll. Γ 199
 etc.] δύω γενόμεσθα mss.; an *τῆς δύω ἐκ-
 γενόμεσθα?

90 πρυλέεσσ' ἐδάμασσας] -σσι δ. mss. —
 De voce πρυλέεσ vid. ad E 744.

92 ἔσσειαι L Lips. et l. a. in schol.] ἔσσεται
 mss. cett.; cf. Φ 39 v 166 π 103.

95 οὐχ ὁμογαστριος] Zenodotum male le-
 gisse οὐκ ἰογαστριος coll. Ω 496, non enim
 componendis nominibus inservire vocem ἰα,
 observavit Ar. Sed fortasse Zenodotus voluit
 οὐκ ὀγαστριος, non recte quidem, nam οὐκί
 (οὐχί) in fine tantum sententiae locum ha-
 bet, nec tamen absurde, cf. δφέτης ὄθρις
 ὄπατος. — Redit adi. Ω 47.

96] in Syr. additur ὃ σὺ μάλιστα χόλωαι
 leg. χολώε(?) ἐνὶ φρεσὶν οἶδα καὶ αὐτός.

97 προσηύδα] -δαε? vid. § 191.

98 ἔπ' neglecto F; cf. § 41²⁶.

99 ἄποινα] ταῦτα l. a. apud Eust.

100 ἐπισπένμεν' § 125] ἐπισπέν mss. || αἰσι-
 μον] μόρσιμον G; vid. ad Y 302.

101 τόφρ' ἔτι Doederlein] τόφρα τί mss.
 pleraque, τόφρα δὲ H Vrat. et l. a. in schol.

102 πολλοὺς] πολέας; Christ metri causa.

103 τις] γε C, κεν Eust. || φύγη] φύγοι
 mss. nonnulla.

104 Φιλίοο § 59] Ἰλίοο mss.

105 καὶ πάντων] συμπάντων G et l. a. in
 schol., fortasse recte.

106 αὐτός; G Eust.] οὕτως; Ar. et mss. cett.;
 cf. N 447, 810.

108 ὀράεις § 191] ὀράας mss. || καὶ ἐγὼ
 Syr.] κἀγὼ mss. cett.; cf. § 9.

111 *δειλός, cf. vs. 232] δειλὴ Ar., sic
 vel δειλῆς mss., hoc sententia invita, illud
 claudicante metro (cf. § 14); utrumque au-
 tem a dictione HomERICA alienum est, nam

δειλὸν καὶ δειλῆς - δειλὸν καὶ δειλῆς
 leg. δειλὸν καὶ δειλῆς
 H. E. H. 1066

ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη' ἐκ θυμὸν ἔλγεται,
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ.“

113^b = N 585

ὅς 'φάτο, τοῦ δ' αὖθι' λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·

114 = ω 345 cf.

115 ἔργος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας

Φ 425 δ 703 χ 68

ἀμφοτέρω. Ἀχιλεὺς δὲ Φερυσάμενος ξίφος ὅζυ

μ 205

'τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ Φοι εἶσω

115^b sq.^a cf. ω 397

'δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ

115^b = M 190

'κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν 'ρέε, 'δεῦε δὲ γαῖαν.

117^b sq.^a cf. Π 340118^b = Π 413

119 = N 655

120 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

καὶ Φοι ἐπευχόμενος Φέπεα περὶόντ' ἀγόρευε·

121 cf. Π 829

„ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλῆς

122^a cf. σ 105 υ 262

αἰμ' ἀπολιχμῆσονται ἀκηδέα· οὐδέ σε μήτηρ

123^b sq. cf. Χ 352

ἐνθιμένῃ λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος

sq.

125 οἷσει δινῆεις εἶσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.

θρόσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαίξει

ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργεῖα θυμῶν.

φθειρεσθ', εἰς ὃ κε φάστυ κηρόμεν Ἰλίου ἱρῆς,

δειελ- contractionem non patitur, neque δειλη apud poetam reedit. Apud Nauckium proponitur δειλον (sc. ἡμαρ), fortasse recte, vid. ρ 606 et schol. V ad o 29.

112 Ἄρη' § 73] Ἄρη' (Ἄρη, Ἀρης) vel Ἀρει mss.; cf. vs. 431.

113 ἢ ἀπὸ notetur particula ἢ correpta; cf. § 16.

114 αὖθι' § 322] αὐτοῦ mss.

115 ὃ δ' vid. ad A 191.

116 *ἀμφοτέρω] -ρας mss.; cf. § 52 et λ 211 ω 398 (ubi vid. lectio vulgata).

121 περὶόντ' ἀγόρευε] -ντα προσηόδα mss. nonnulla et l. a. in schol.; cf. vs. 427.

122-124^a] vertit Verg. Aen. X 557-560.

122 ἐνταυθοῖ vid. ad I 601. || κεῖσο] l. a. ἦσο (ut σ 105 υ 262). || ὠτειλῆς] -λῆν Ar. et mss. nonnulla (cf. § 224). De prima syllaba vid. ad A 140.

123 αἰμ' sic Ar., ὠτειλῆν | αἰψ' Naber coll. vs. 347. || ἀπολιχμῆσονται] †. || ἀκηδέα criticus apud Nauckium] ἀκηδέες mss. sine sensu, non enim securum sed neglectum significat hoc adi. Ω 554 etc.

124 γοήσεται, ἀλλὰ] in C est γοήσεται, ἢ τὸ πάρος περ | γένετο κοῖρον ἔδοντα <καὶ ἔτρεφεν LaRocho>, ἀλλὰ.

125 κόλπον] πάντων C, cf. vs. 59.

126 φρεῖχ' vid. ad H 63. || ὑπαίξει] sic Ar., ὑπαλύξει mss. pauca, quam lectionem defendebant Philetas et Callistratus, φρεῖκα pro frigore accipientes, ὅς κε φάγῃσι autem vs. 127 (qui ederit) de satiatio pisce interpretati, hanc igitur poetae tribuentes sententiam supra quam dici potest absurdam: piscis aliquis Lyaonis adipe bene pastus hiemem effugiet, i. e. proximo vere adhuc vivet: — pingues enim pisces frigoris minus esse impatientes. Talia scilicet Aristarcho erant refellenda! In vulgata tamen incommoda est verbi ὑπαίξει vocalis a correpta. Libri Chii lectio in schol. Townl. corrupte haec affertur: μελαινὴ φρεῖχ' ὑπαίξει. Nondum emendatum versum existimat Nauck, Christ tentavit φρεῖκα φελεῖσι vel φρεῖχ' ὑποφάσει.

127 ὥς Aristophanes L Lips.] ὅς Ar. et mss. cett., at ὅς κε φάγῃσι significat qui ederit, quae verba Ar. coll. α 396 non recte reddebat ὅς φάγοι ἄν, ut edat; diversi sunt etiam loci A 191 H 171 Ψ 345 δ 389, 756. Poetam piscem irruentem in praedam, non repleto ventre per undas lascivientem significasse satis apparet, aptius igitur est ὥς (ut edat). || ἀργεῖα] cf. A 818.

128 κηρόμεν § 122] κηλειόμεν mss. || Ἰλίου]

- ἦμες μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραΐζων.
 130 οὐδ' ἔμιν ποταμός περ ἑύρροος ἀργυροδίνης
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δΨηθὰ πολὺς ἱερεύετε τάγρους,
 ζφρὺς δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες 133 cf. α 166
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ ᾗολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὤρημεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστεροπαῖφ' ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
 υἱέϊ Πηλεγόνοσ' τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέεθρος
 γέιναιτο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥ' ἐμίγη ποταμός βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε, μένος δέ Φοι ἐν φρέσ' ἔθηκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐ κταμένων αἰζηῶν,
 147 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλάαιρε.
 149 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 149 = r 177
 150 „τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν, ὃ μοι ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένῃ ἀντιάουσι.“ 150^a = α 170 η
 238 etc.
 151 = z 127
 τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ' προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

148 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

148 = r 176

130—135 Aristoph. (et Ar.?) —

neglecto F; Brandreth κηχέτε *Filiov*, Naber κηχέω (-ήω) *Filiov* delete vs. 129.

129 ἕμεσ § 92] ἕμεσ; mss.

130-135] damnabat Aristophanes teste neque obloquente Ar. in commentariis.

130 ἕμιν § 92] ἕμιν mss.

131 πολλῶ; § 83] πολίας Ar., sic vel πολεῖ; (vel πολλοὺς metro invito) mss.

132] vid. Herod. VII 113 Pausan. VIII 7 § 2.

137 πόνοιο] φρόνοιο mss. complura; cf. vs. 249.

140] *Asteropaum* in libro B non commemorari aegre olim quidam ferebant; vid. ad B 848. || ἐπᾶλτο] pro ἐπιᾶλτο suspe-

ctum; coniecimus *ἐπῶγο coll. vs. 324 et ἐπόρουσε vs. 144.

141 εὐρυρέεθρος] † (καλλιρέεθρος x 107 etc.).

143 ῥ' ἐμίγη l. a. in schol.] ῥα μίγη mss.

144 ῥ'] ῥ' mss. nonnulla.

145 φρέσ' ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε mss.

148] versum cum vs. 145 pugnantly, quem ex r additum censem, om. Syr.

150 ἔσσ' § 302] εἰς vel εἰς mss. || *μοι] μεν mss., l. a. μου. Metrum scribi sinit με(ο), cf. 92, sed dativum dedimus coll. H 20 O 584 r 371, 422.

151 μένῃ § 71] μένει mss. || ἀντιάουσι § 191] ἀντιώουσι mss.

152 προσεφώνεε] -νει C; cf. § 191.

- „Πηλεΐδῃ μεγάρυμε, τὴν γενεὴν μ' ἐρευνεῖς; 153 cf. Z 145
εἰμὲν ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
155 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155^b sq. cf. 80 sq.
ἧώς ἐνδεκάτη, ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα.
157 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος, 157^b sq. = B 849
159 ὅς 'τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔργεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι sq.
160 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχόμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“
ὥς 'φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίνην· ὃ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος ῥάλεν, οὐδὲ διὰ πρό
165 'ρῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165 = γ 268
τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην ῥάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαλῇ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἔσαι. 168 cf. A 574
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεὺς μελίνην ἰθυπτιῶνα
170 Ἀστεροπαῖω ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170 cf. 140
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν ἔβαλ' ὄχθην, 171^a = θ 119
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μελίνον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὅξυν Φερυσάμενος παρὰ μηροῦ 173 cf. x 321 λ 24
ἄλτ' ἐπὶ Φοι μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίνην Ἀχιλλῆος
175 οὐ 'δύναντ' ἐκ κρημνοῖο Φερύσσαι χειρὶ παχείῃ.

158 Ἀξιοῦ, οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν,

158 cf. λ 239

153 *μ'] addimus; cf. α 220.

154 ἐριβόλου] -λοο? cf. § 59.

155 ἄγων] ἔχων A C. || δολιχεγχείας] †; ἀγκυλότοξοι dicuntur Paeones B 848; cf. tamen A 533.

156 ὅτε Bentley] ὅτ' ἐξ mss.; cf. vs. 81.

158] versum ex B 850 repetitum, quo divellitur contextus, om. mss. complura. De epanalepsi vid. ad B 672.

162 sq.] Asteropaëus, qui ambidexter est, utramque simul hastam torquet in hostem. Sed explicari nequit δούρασιν ἀμφίς (aut ἀμφί), aegre autem desideratur verbum unde suspendi possit dativus. Barnes acute ὁμαρτεῖ (-τεε) δούρασιν ἀμφοῖν, sed ἀμφοῖν pro ἀμφοῖν Homericam non est forma. Peppmueller δούρ' ἵει ἄμφις, v. Herwerden δούρ' ἵει ἄμφο, nos tentavimus *ὃ δὲ δούρατε ἄμφο ὁμαρτῇ.

162 ὁμαρτῇ] ὁμαρτῇ liber Massil. et nunc mss. pleraque, ὁμαρτῇ Ar.; cf. § 319. || ἀμφίς] ἄμφο liber Massil.

163 περιδέξιος] †, forma insolita pro ἀμφοδέξιος (quod hexametro non aptum).

165] vid. ad γ 269 sqq.

166 ἐπιγράβδην] †, cf. ἐπιγράψε A 139 et ἐπιλλίγδην P 599.

168 ἐνεστήρικτο] comp. † (simplex A 443 etc.).

169 ἰθυπτιῶνα] †, sed vid. v. l. γ 273; Zen. et Callistratus (schol. Genew.) ἰθυπτιῶνα. Verbi πίεσθαι inesse stirpem vidit Ar.; cf. γ 99 ἰθὺν βέλος πίεται.

171 ὃ δ'] vid. ad A 191. || *ῥάλε] ῥάλεν mss.

172 μεσσοπαγὲς] †, -λε; Ar. et mss. nonnulla, quam lectionem Ar. infeliciter interpretabatur ἔως μέσου παλλόμενον.

- τοῖς μὲν μιν ᾽πελέμιξε Φερύσσασθαι μενεαίνων, 176 sq.^a = φ 125 sq.
 τοῖς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
 Φᾶξαι ἐπιγνάμψας δόρου μελίλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Φ' Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπέφρα. 179^b = γ 290
 180 γαστέρα γάρ μιν ἔτυψε παρ' ὀμφαλὸν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180^b sq. = Δ 525 sq.
 ᾽χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
 τεύχεά Φ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος Φέπος ἠΐδα· 183 = Ν 619
 „κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίανος
 185 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
 ᾽φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺν ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι·
 ᾽τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι Φανάσσων Μυρμιδόνεσσι, 188 cf. Ν 452
 Πηλεὺς Αἰακίδης, ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 190 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρῆντων, 190 sq. cf. γ 106
 κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖό τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаί τι
 χραισμέμεν'· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195° = Σ 607
 ἔξ οὔ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

195 Zen. et Megaclides (vid. schol. Genov.) om., Crates defendit (vid. ibid.).

176 Φερύσσασθαι] ἐρύσσεσθαι mss. plerumque male, videatur versus parallelus et ad B 544.

177 βίης; Lips.] -η(ι) mss. cett.; vid. vs. parall.

179 *πρὶν Φ'] εἰ πρὶν Z Cant., πρὶν mss. cett. || ἀπέφρα § 150] ἀπῆρα mss.

180 ἔτυψε] τύψε mss.

181 χολάδες] vid. Δ 526.

182 δ' ἄρ'] δ' (om. ἄρ') C, δὲ Nauck. || ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας] idem valet quod λᾶξ ἐν στήθεσι βᾶς Z 65, vid. etiam N 618 II 503 (E 620 II 863). || στήθεσιν] -σφιν? vid. ad M 401. || ὀρούσας] ὀρούων mss. nonnulla, cf. N 618.

183 *Φ'] τ' mss. || ἐξενάριξε] l. a. -ξε.

184 οὕτως] οὕτω mss. multa.

185 περ] Nauck γε. || ἐκγεγαῶτι] sic Ar., -τα G L Lips.

187 γενεῇ Bekker] γενεῇν mss.; rediv lo-

cutio o 225. Bentley γενεῇς, ut Z 211 γ 241.

190 τῷ] Duentzer τῶν. Vulgatam ita interpretatur Platt: igitur <te fortior sum, nam> ut Iuppiter fortior est fluviis, sic Iovis filii fluviorum filius sunt fortiores. || ἀλιμυρῆντων] sic Ar., ἀλιμυρῆντων mss. pauca; adi. ε 460 rediv.

191 αὖτε Ar.] δ' αὖτε mss. || ποταμοῖο] vid. ad P 51.

192 πάρα μέγας] μέγας πάρα G.

193 χραισμέμεν' § 125] -ομεῖν mss.

194 οὐδὲ] οὐτε H L Lips. (vid. ad vs. 195). || ἰσοφαρίζει] neglecto Φ, ἀντιφασίζει Bentley; vid. Φ 357 et ad Z 101.

195 οὐδὲ] οὐτε Ar. A² L Lips.; sic igitur Ar. etiam vs. 194 scripsit, certe scribere debuit. || βαθυρρεῖται] †, cf. ἀκαλαρρεῖται; H 422 = τ 434.

196 καὶ πᾶσα θάλασσα] πᾶσαι τε θάλασσα Vrat.

- καὶ πᾶσαι κοῖναι καὶ φορέατα μακρὰ νάουσι
 ἀλλὰ καὶ ὅς δέδφοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δφεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.“
- 200 ἧ ῥα, καὶ ἐκ κορημοῖο Ἰφρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200 cf. X 367
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθ' ἔλειπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα, 201^b = Ω 50
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, ὀδῖαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο, 203 cf. 353 τ 455
 δημὸν ἔρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
- 203 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵμεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205 cf. K 73
 οὔ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβῆατο δινῆεντα,
 ὥς ἔφιδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χέρσ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι Φῖφι δαμέντα. 208 cf. r 143
 ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Φαστύπυλόν τε
- 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἥδ' Ὀφελέστην
 καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκως Ἀχιλλεύς, 211 cf. E 679
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι Φεισάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέξεις 214^b cf. E 403
- 215 ἀνδρῶν αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτω μέγμερα ῥέξει·
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκῶν ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
 οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν
- 220 στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.

197 φορέατα] φορέατα D; φορήατα? Vox φορέατο
 nonnisi h. Cer. 99 reedit.

198 ῥα] ὡς D.

199 σμαραγῆση] vid. ad B 210.

201 αὐτόθ' ἔλειπεν] -θι λ. mss. || ἀπέφρα
 § 150] ἀπὸ ῥα mss.

203 ἐγγέλους] vox nonnisi vs. 353 reedit; non
 piscibus accensetur sed reptilibus, cognatae
 autem sunt voces ἔγχελυς et ἔχιν anguis.

204 ἐπινεφρίδιον] † (νεφρός; apud poetam
 non obvium).

205 ῥ' om. mss. multa. || ἵμεναι § 125]
 ἵεναι mss.

208 ἄορι Φῖφι] ἠγορήφι Bothe; aliquanto
 probabilius *ἀναγκαῖον possis conicere coll.
 r 143, sed vulgata non est sollicitanda,
 vid. σ 156.

209 Μύδωνα] Μέδοντα MSchmidt coll.
 P 216.

212 ποταμὸς] Ξάνθος Syr.¹

213] del. Heyne, fortasse iure. || Φεισά-
 μενος; εἰδόμενος Ambr. || βαθέης] vid. ad
 O 606. || δ' om. L et olim alii (Ar.?). ||
 ἐκ φθέγγατο (ἐκφθ.) Paris. 2766] ἐκφέγγατο L,
 ἐκφθέγγατο mss. cett.; sed suspicamur aliud
 latere, δίνης; autem vocem e vs. 212 esse
 repetitam; βροτήν δ' ἐκφθέγγατο φωνῇ coll.
 τ 545 tentavit vHerwerden.

214 αἴσυλα] vid. ad E 403.

215] del. Duentzer.

217 γ' ἐλάσας] sic Ar., alii olim πελάσας, ||
 ῥέξει] ῥέζειν D.

219] cf. Verg. Aen. V 807 sq.

220 αἰδήλως] adv. †, adi. B 455 etc.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις“ 223 cf. Ω 669

Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,

225 πρὶν Φέλσαι κατὰ Φάστῃ καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι

ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.“

ᾧς Φειπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι Φῖσος. 227^b = E 438

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·

„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς

230 εἴρυσσο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230^b cf. Z 207

Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν', εἰς ὃ κεν ἔλθῃ 231 cf. O 255

δείελος ὁπὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἧ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἐνθόρε μέσσω

κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,

235 πάντα δ' ὄρινε βέεθρα κυκώμενος, ᾧσε δὲ νεκροὺς 236 = 344

πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν Φάλις, οὓς ἔκταν' Ἀχιλλεύς·

τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκῶς ἥντε ταῦρος,

χέρσονδε· ζῶνους δὲ ἴσάου κατὰ καλὰ βέεθρα,

κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.

240 δΦεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα,

ᾧθεε δ' ἐν σάνει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι

εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πετέλην ἔλε χερσὶ

221 ἄγῃ] *admiratio*, *redit vox γ* 227 π 243; vHerwerden ἄγο; (vid. h. Cer. 480).

223 ἔσται ταῦτα] verba obscura, pugnant enim cum vss. 233 sq.; Heyne vulgatam sic explicat: „sarcastice respondet Achilles: fiet hoc, sed tum demum cum Troianos in urbem compulero etc.“

226 ἧ] εἴ D, cf. § 327.

230 εἴρυσσο Heyne] εἰρύσσο mss.; cf. § 164.

231 παρεστάμεναι] παριστ. mss. nonnulla. || ἀμυνέμεν' § 125] -νειν mss.

232 δειελος] i. e. Φίσπερος, *stella vespertina*; cf. X 318. Substantivum nonnisi h. l. extat, adi. q 606, utrumvis autem restituendum est Φ 111 (ubi vid.). || ὁπῆ] *sero*, sub solis demum ortum. Non de vero *occasu* stellae poeta loqui videtur, sed δύνειν dicit de pallescentibus luce solis appropinquante sideribus, item ε 272. || θύων] participium nonnisi ε 272 redivit, ibi quoque intransitive

usurpatum et praemisso *δυνέ*; alias dicitur *δύνω*, vid. § 167. || σκιάσῃ] *stella*, quae noctem ingruentem comitatur, ipsa terras caligine obducere dicitur; sic *Hesperus niger* audit α 423. Activum †, passivum β 388 (= γ 487 etc.).

234 ἀπαΐξας] compositum †. || θύων] *θύων* A.

236 ἔσαν ἄλις Eust. Harl. Mosc.] ἄλις ἔσαν mss. cett. metro invito. Apud Nauckium proponitur κατ' αὐθι Φάλις ἔσαν, sed κατὰ sic apte explicari nequit neque apparet cur -ις producat.

237 ἐκβάλλε] l. a. ἐξῆγε.

238 ἴσάου Cobet] ἴσάω mss.; cf. II 363 et § 195.

239] om. C. De re cf. λ 244.

241 ᾧθεε § 191] ᾧθει mss.

242 εἶχε] εἶα L Lips. || ὃ δέ] vid. ad A 191.

- εὐφυνέα μεγάλην, ἐκ ῥιζάνων δ' ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
- 245 ὄξοισιν πυκνιοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245^b cf. O 357
 εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνοροῦσας
 ἤμizen πεδίοιο ποτὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δφείσας. οὐδὲ τ' ἔλγηε θεὸς μέγας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτῶ
 ἀκροκελαινιάνων, ἵνα μιν πᾶνσειε πόνοιο 249^b cf. 137
- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250 = 138
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητηῆρος, 251^b = O 358
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν·
 τῷ φεφικῶς ἤμizen, ἐπὶ στήθεσφι δὲ χαλκός 254^b sq.^a cf. N 497
 255 σμερδαλέον 'ονάβιζεν' ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς sq.
 'φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῶ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυντὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἤγεμονεύη,
 χρσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·

243 *ἐκ ῥιζάνων δ'] ἢ δ' ἐκ ῥιζῶν mss., in quibus noviciū est ῥιζῶν (vid. § 56) et displicet ἢ δὲ post ὃ δὲ vs. 242.

244 διῶσεν] comp. ἱ.

245 μιν αὐτὸν] l. a. κέλευθον (ut O 357).

246 ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' -ποῦσα· ὃ δ' Nauck. || δίνης] sic Ar., λίνης; mss. complura (quam lectionem norat Ar.), alii olim ῥιπής.

247 πεδίοιο] sic Ar.; l. a. πεδίονδε. De genitivo vid. ad B 785. || πέτεσθαι] l. a. φέρεσθαι (vid. ad O 743).

248 θεὸς μέγας] μέγας θεός; GL Lips. || αὐτῶ] αὐτὸν Syr. Eust., vid. E 590 A 343. Dativum multi loci tuentur (E 629 M 293 Ξ 401 O 579, 726 P 677, 725 κ 214 χ 80), in quibus praepositio ἐπὶ per tmesin aut anastrophe a verbo suo seiuncta est.

249 ἀκροκελαινιάνων § 191] -ιάνων mss.; verbum ἱ. || μιν] abundat, ut § 48. || πόνοιο] sic Ar., φρόνοιο Aristoph. Syr.; cf. vs. 137.

251 ἐρωή] ἐρωήν mss. pauca, male.

252 οἶματ' ὅμματ' Philetas non recte; vid. II 752 X 140, 308, 311 et ad O 349. || μέλανος τοῦ] verba suspecta. Aristarcho μέλανός του tribuit Eust.; sed e lacunoso scholio Genov. Nicole probabiliter effecit Aristarchum hanc lectionem repudiassse. Aristoteles μελανόστου absurde, neque enim

nigra sunt aquilae ossa neque cernuntur quamdiu vivit volatque avis, praeterea -οστέου dicendum fuisset in lingua epica; quam lectionem non Aristoteli sed Democrito tribuendam esse e schol. Ω 315 efficit Rose, cui oblocuti sunt Lehrs Arist.² p. 42 Ludwig Arist. I p. 464 sq. — In schol. afferitur l. a. (Philetas?) μελανόσου (nigris oculis), quapropter Ahrens proposuit μελανόφρου, i. e. μελαμπύγου (quo adiectivo Archilochus fr. 109 usus est teste schol. Ω 315, non aquilam tamen eo designans sed *Herculem*); Menrad autem Ahrensio assensus μελανούρου scribi mavult. Iure suo Nauck adnotavit „quid lateat nescimus”; nos contulimus Ω 316, Hes. Scut. 134, Orac. 138 Hendess, Aesch. Ag. 115, sed non habemus quod illorum locorum ope reponamus.

254 φεφικῶς] vitiosum pro φεφοικῶς, vid. § 160. || στήθεσφι D] -σαι mss. cett.; vid. ad M 401.

256 ὀρυμαγδῶ] ἀλαλητῶ C, cf. vs. 10.

257-262] imitatur Verg. Georg. I 106-110.

257 ὀχετηγός] † (ὀχετός apud Hom. non obvium).

258 ὕδατι] -τος mss. nonnulla.

259 μάκελλαν] †, cf. μακλή Hes. Op. 470; δὲκελλαν scribebat ἰδρόδοῦρις (?—ἡλιόδορος;

- 260 τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἔπασαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὥκα κατειβόμενον κελαρῶσει
χῶρον ἐνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὥς αἰεὶ Ἀχιλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 265^a = X 194
στήμεν' ἐναντίβιον, καὶ γνόμεναι εἴ μιν ἔπαντες 266^a = § 270 ρ 439
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
'πλάζ' ὥμους καθύπερθε·ν ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
- 270 θυμῷ ἀνιάζων ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270^a = X 87
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κούλην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
Πηλεΐδης δ' ὥμαξε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 272 cf. I' 364
„Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐραυνίων, 279^b cf. Ψ 348
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγε·
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖτ' ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσι.
ὥς μ' ὄφελ' Ἔκτωρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
- 280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπερν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. 281 = ε 312 cf.
νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἵμαρτο Φαλῶναι ω 34
Φερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,

Nicole) teste scholio Genev. || ἀμάρης] †. ||
ἐξ] δ' ἐξ Syr.

260 ψηφίδες] †.

261 ὀχλεῦνται] vid. § 7 et 191 et ad
M 448.

262 προαλεῖ] †, vox incertae originis, da-
tivi autem terminus novicius, vid. § 73. ||
φθάνει] φθάνει Zen., item Lysanias et Du-
ris teste scholio Genev.; cf. I 506.

265 ὀρμήσειε] l. a. οἰμήσειε ab Ar. minus
probata.

266 στήμεν' § 125] στήναι mss.

266 sq. εἰ — φοβέουσι] num omnes eum
dei propellant; vHerwerden coniecit φθο-
νέουσι (sc. στήμεν' ἐναντίβιον) coll. α 346 σ 16.

269 'πλάζ' hic, ut M 285 (ubi vid.) ε 389,
ferire interpretantur; vid. etiam μ 61. Aut
igitur 'πλάζ' scribendum videtur ex Aristarchi
sententia, quod Aeolicum pro πλήσειν fuisse

fertur, aut *'πλήσ', cf. σ 231 M 211; vHer-
werden coniecit κλύζ', item Nauck.

270 ἐδάμνα] vid. § 195.

271 ὑπέρεπτε] comp. †; male L Lips. ὑπέ-
ριπτε; schol. Paris. bene interpretatur ὑψήρ-
παζεν, vid. ad I' 234.

279 γ' ἔτραφ' A D Mor.] τέτραφ' mss.
cett.; relict vitium Ψ 348 x 417. Cf. B 661
E 555 etc.

280 ἀγαθὸς ... ἀγαθόν] ἀγαθόν ... ἀγαθός
Eust. male; cum vulgata concinit Soph.
Philoct. 336.

282 Φερχθέντ'] ἐρχθέντ' mss., εἰρχθέντ'
liber Massil., ἐρχθέντ' Genev., sic Ptole-
maeus Asc. teste schol. Genev., Crates au-
tem εἰλθέντ' (ab Ἰλλειν ducens), Alexio ἐρθέντα
sine χ coll. ἀπέρσε (= ἀπέπνιξε) Z 348
Φ 283, 329, alii denique ἐρθέντα (ab ἐρση
= ὀρόσο;).

- ὄν ῥά τ' ἔναυλος ἀποφφέρσῃ χειμῶνι περῶντα.“
 ὣς ᾿φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 285 ᾿στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεςσ' ἐφέφικτην,
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντε ἐπιστώσαντο φέπεσσι. 286 cf. Z 233
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε μήτε τι τάρβει
 τοῖω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν 289 cf. A 390
 290 Ζηνὸς ἐπαινέσσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἵσιμόν ἐστι,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσει, σὺ δὲ φείσειαι αὐτός. 292^a cf. β 40 ω 506
 αὐτὰρ τοι πυκνῶς ὑποθησόμεθ', αἶ' κε πίθῃαι 293 cf. α 279
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίοιο πτολέμοιο,
 295 πρὶν κατὰ Φιλίοο κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐφέλσαι
 Τρωικὸν, ὅς κε φύγησι, σὺ δ' Ἴκτορι θυμὸν ἀποφρὰς
 νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.“ 297^a = Σ 14
 τῷ μὲν ἄρ' ὥς φειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ — μέγα γὰρ ῥα θεῶν φ' ὠτρυνεν ἐφετμή —
 300 εἰς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν ᾿πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαῖ' κταμένων αἰζηῶν 301^b = 146
 ᾿πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχε
 εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγεν ἔφδον μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305^a cf. N 424

290 Ar. —

283 ἀποφφέρσῃ] secunda syllaba producitur etiam vs. 329; cf. § 27.

285 ἄνδρεςσ' ἐφέφικτην] -σσιιν ἐίκτην mss.

286 λαβόντε Ahrens] -ντες; mss. || ἐπιστώσαντο φέπεσσι] -σαντ' ἐπέεσσι mss.

288 τρέε] sic, non τρέμε, etiam Zen. teste schol. Genov. (?).

289 sq.] spurii? Posteriorem Ar. damnavit quod ineptum sit ἐγώ.

289 ἐπιταρρόθω] -θωι D Vrat.

290 ἐπαινέσσαντος; § 295] -νῆσαντος; mss.

291 ὥς (ὥς) Causer coll. I 414] ὡς; mss.

292 λωφῆσει] verbum incertae originis apud Homerum nonnisi i 460 redit; cf. Thuc. VI 12 § 1 Plat. Phaedr. 251 c Soph. Ai. 61 etc.

293 τοι] σοι mss. nonnulla (τοι σοι D). || ὑποθησόμεθ'] -σομαι D.

294 ὁμοίοιο § 59] -ίου mss.; de adi. vid. ad A 315. || πτολέμοιο D G H] πολ. mss. cett.

295 Φιλίοο Ahrens] Πλοφιν mss.; cf. § 46. || ἐφέλσαι] forma notabilis; vid. § 43.

296 Ἴκτορι] *-ρα? sed vid. P 236. || ἀποφρὰς § 150] ἀποφρα; mss.

297 νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι] ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν mss.; in vulgata vitii indicium est ἵμεν pro ἵμεναι (vid. § 126), lectio quam restituitur extat Σ 14. || δίδομεν — ἀρέσθαι] vid. l. a. B 15.

299 μέγα] μάλα Syr. || *φ'] adiecimus; fortasse praestat *γάρ φε.

303 ἴσχε] ἴσχεν Ar. Z, ἴσχεν mss. cett.

305 ἔληγεν] ἔπαυεν Nauck; vid. ad N 424. || ἔφδον PKnight] τὸ δν mss. (τεδν G et schol. V ad N 424); cf. Θ 430.

ῥώετο Πηλεΐωνι, ῥόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὕψος ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ ῥέκλετ' αὐσας·

„φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
σῶμεν, ἐπεὶ τάχα φάστν μέγα Πριάμοιο φάνακτος

309^b = H 296

310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσι.

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληθι ῥέεθρα

311^a = 333

ῥδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ῥρόθυνον ἐναύλους,

ῥστη δὲ μέγα κῦμα, πολλὺν δ' ῥρυμαγδὸν ῥρινε

φριγῶν καὶ λάων, ῥνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,

314^a = M 29

315 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε φῖσα θεοῖσι.

φημί γάρ οὔτε βίην χραισμησέμεν' οὔτε τι φεῖδος

οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης

κείσεθ' ὑπ' ἱλῶς κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν

φειλύσω ψαμάθοισι, φάλις χέραδος περιχέυας,

320 μυρίον, οὐδέ φοι ὅστέ' ἐπιστήσονται φηαῖοι

ἀλλέξαι· τόσσην φοι ἔσιν καθύπερθε καλύψω.

αὐτόθι φοι καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χροῖ

ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν φηαῖοί·“

ῥ, καὶ ἐπῶρ' φηλημ κνκώμενος, ὕψόσε θύων,

325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι.

325^a cf. E 599 Σ
403

πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο

ῖσται· ἀειρόμενον, κατὰ δ' ῥῥεε Πηλεΐωνα.

327^a cf. B 151 φ
366

308 φλε] vid. § 22. || κασίγνητε] *κασίγνη-
τος? cf. A 155.

310 κατὰ μόθον] l. a. κακὸν θεόν.

311 ἐμπύμπληθι] ἐκπίμπληθι C, ἐμπύμπληθι
mss. cett.

312 πηγέων] novicium, vid. § 56.

317 τὰ τεύχεα καλὰ] Ar. conferebat q 10. ||
νειόθι] †, cf. νείοθεν K 10.

318 ἱλῶς] †, suspecta autem est vocalis
υ, cf. § 75. Bentley ἱλύοφιν; an *ἱλυὶ κεί-
σονται?

319 φειλύσω § 265] alii olim ἱλύσω (i. e.
ἱλυὶ καλύψω), item Cobet. || χέραδος] †;
neutri esse accusativum vidit Ar., et Alcaeum
ita usurpasse vocem testatur scholion Ge-
nev. corruptum; χεράδος (gen.) H et olim
alii (cf. Pind. Pyth. VI 13) non recte, nam
φάλις genitivum non adseiscit; alios deni-
que σκέραδος legisse coll. Euphorionis versu

τύμβος ὑπὸ κνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνιοι,
his autem oblocutum esse Apollonium, di-
cit schol. Genév.

320 μυρίον] suspectum (cf. r 282); vHer-
werden οὐδέ φοι αἰρίον.

321 ἀλλέξαι] ἀντ. Ar., cf. Φ 347 r 150 et
§ 10. || ἔσιν] †. || καλύψω] vid. ad E 315.

322 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || χροῖ
PKnight δ 707 (h. l. οὐδέ τι χροῖ) χρεῶ mss.;
cf. § 8.

323 ἔσται] vid. ad δ 634. || τυμβοχοῆς
Ar.] τυμβοχῆς Crates (cf. I 607 sq. δ 634),
mss. utrumque. Infinitivi terminus -σαι apud
Hom. elisus alibi non reperitur (cf. § 13),
sed vid. Aristoph. Nub. (7, 42) 523, 550 (Av.
1340) et ad A 53. — Cum verbum tum sub-
stantivum †.

324 θύων] θυῖων A.

327 ἀειρόμενον] -ράμενον D.

- Ἥρη δὲ μέγ' ἄνσε περιδφείσας Ἀχιλῆι,
 μή μιν ἀποφφέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης. 329^b = r 73
- 330 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, φὸν φίλον νῖόν· 330 = 378
 „ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἐφεφίσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφανύσκειο δὲ φλόγα πολλήν. 333^a = 311
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστιάο Νότοιο 334 sq. cf. A 305 sq.
- 335 φίσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θυέλλαν,
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήη,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ μηδέ σε πάμπαν 338^b sq. cf. r 108 sq.
 μελιχίοισι φέπασιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
- 340 μηδὲ πρὶν ἀπόπανε τὸν μένος, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 340 cf. II 62
 φθέγξομ' ἐγὼ φιάχουσα, τότε σχέμεν' ἀκάματον πῦρ.“
 ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ ἑτιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
- 343 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ ὀαίετο, καίε δὲ νεκρούς.
 345 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδὲ' ἀλφῆν 346^a = s 328
 αἰψ' ἀγξηράνῃ, — χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθειρή, —
 ὧς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκρούς
 ἑήεν, ὃ δ' εἰς ποταμὸν ἑτρέψε φλόγα παμφανάουσαν.
- 350 καίοντο πετέλει καὶ φιτέαι ἡδὲ μυρῖται,

344 πολλοὺς, οἳ ἦα κατ' αὐτὸν ἔσαν φάλις, οὗς ἑκάν' Ἀχιλλεύς.

344 = 236

331 Ar. —

328 Ἀχιλῆι] -ληος C.

329 ἀποφφέρσειε] cf. vs. 283.

331 κυλλοπόδιον] vid. ad Σ 371; Ar. vocem in matris ore hic ineptam ratus versum del.

332 μάχῃ] -χην D. || ἐφεφίσκομεν] ἐίσκομεν H et l. a. apud Eust., ἡίσκομεν mss. cett.

334 sq.] Iunonem propositum tenuisse ex sequentibus non apparet.

335 φίσομαι § 201] ἴσομαι Etym. M. 306, 14, εἴσομαι mss. || ὄρσουσα § 254] ὄρσασα Zen., ὀρέουσα pseudo-Plut. vit. Hom. 108.

336 ἡ] Zen. ἡ, verbum εἴσομαι vs. 335 interpretatus γνώσομαι. || κήη Nauck] κῆαι (κῆαι) mss.

337 φλέγμα] †.

339 μελιχίοισι φέπασιν § 60] -οις ἐπέσασιν mss.

340 *ὅτε κεν § 326] ὀπότ' ἂν mss.

341 σχέμεν' § 125] σchein mss.

343 καίε] ὀαίε vHerwerden coll. vs. 376.

344] del. Heyne; suo loco extat vs. 236. || ἔσαν φάλις Bentley] ὕλις ἔσαν mss.; cf. vs. 236.

345 ἐξηράνθη] simplex vs. 348 redit, ἀγξη-ραίνειν vs. 347; cf. ξερός s 402.

346 νεοαρδὲ'] †, cf. § 211; l. a. νεοαδὲ' in lex. Apoll. (cf. Ψ 599).

347 ἀγξηράνῃ] ἀνξηράνῃ Ar., sic vel ἂν ξερ. mss.; cf. vs. 321 et § 10. Aristoph. ἐξαναίη aut ἐξανήη (cod. ἐξαναίει). Compositum †, vid. ad vs. 345. || ἐθειρή] †, colit? Si cum verbo φέσω (§ 218) cohaeret, scribi possit ὅς τε φέθειρή.

348 ἐξηράνθη] cf. vs. 345.

349 παμφανάουσαν § 191] -νώσαν mss.

350 καὶ L Lips.] τε καὶ mss. cett.; cf. x 510.

- καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρόνον ἡδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα Φάλις ποταμοῖ' ἐπεφύκει
τείροντ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθύες, οἱ κατὰ δίνας, 353 cf. 203
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα 'κυβίσταον ἔνθα καὶ ἔνθα
355 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἑφαιστοιο.
'καίετο Φίς ποταμοῖο, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
„Ἑφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
οὐδέ κ' ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρωας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
360 Φάστεος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;“
'φῇ πυρὶ καίόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὥς δὲ λέβης ζέει ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφείος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάρκανα κεῖται,
365 ὧς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πύρ' ἐφλέγετ', ἔξεε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρραίνε, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀντμῇ
Ἑφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' Ἦρην
πολλὰ λισσόμενος Φέπεια πτερόεντα προσηύδα
„Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι,

351 θρόνον] appellativum †, nomen proprium B 592, h. Ap. 423, Θρονόσσα A 711. || κύπειρον] κύπαιρον veteres libri („αἱ ἐκ τῶν πόλεων“), unde fortasse fluxit κύπερον D. Redit vox δ 603.

352 τὰ] vix recte producitur, cf. § 22. Bentley parum probabiliter τὰ προτι. || ποταμοῖ' ἐπεφύκει] -μοῖο π. mss.

353 ἐγγέλους] vid. vs. 203.

354 'κυβίσταον § 191] -στων mss.

355 πνοιῇ] l. a. ῥιπῇ, quam reiecisce videtur Ar.

356 Φίς Heyne] δ' ἴς mss.; καὶ ἐ τόδ' ἴς legebat Ptolemaeus Pindarion grammaticus. Periphrasticus usus vocis Φίς in Iliade non redit (in Odyssea frequens est); verbum autem καίετο cum sententiae vix aptum sit, coniecimus *λύτο δὲ Φίς (ῥ ut Ω 1).

357 ἀντιφερίζειν] redit vs. 488, vid. etiam ad Z 101 Φ 194, 411; ἰσοφαρίζειν Harl. Mosc. et l. a. apud Eust.

358 οὐδὲ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss.

360 ἀρωγῆς] ἀντῆς Syr.

361 ἔφλυε] †.

362-364] cf. Verg. Aen. VII 462-466.

362 ζέει § 191] ζεῖ mss. metro invito, vid. § 14.

363 κνίσην] sic Ar. et Callistratus Comanus, alii olim κνίση (sic Genev.) et κνίσης, mss. κνίσην vel κνί(σ)ση (neutr., vid. ad B 423). || μελδόμενος] †; pro medio activi sensu usurpato (= τήκων) habebat Ar., Pistratus vero Ephesius et Hermogenes (in scholio Genev. notatu dignissimo) legebant κνίση μελδομένην, errorem e vetusta litteratura, in qua -μενO scriptum fuisset, profluxisse rati. In promptu est coniectura *κνίσης μελδομένης. || ἀπαλοτρεφείος] †.

364 ἀμβολάδην] nonnisi h. Merc. 426 redit, cf. ἀμβλήδην X 476, ὑποβλήδην A 292, παραβλήδην A 6... || κάρκανα] adi. redit σ 308 h. Merc. 112, 136; cf. πολυκαρκῆς A 642.

365 πύρ' ἐφλέγετ', ἔξεε] πυρὶ φλέγετο, ζέε mss.

368 πολλὰ] vid. § 26 et ad E 358.

370 ἐξ ἄλλων] prae ceteris; cf. Σ 431 et A 505. || μὲν § 18] μέν mss.

- ὅσων οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί. 371^b = 428 cf. Θ 205
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσι ἀλεξήσιν κακὸν ἤμαρ, 374-377^a = r 315 sqq.
 375 μῆδ' ὅποτε Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσ' ἀπόληται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, φὸν φίλον νῖον 378 = 330
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγκλεές· οὐ τι Φέφοικε
 380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380 cf. Ω 464
 ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
 ἄπορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.
 385 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
 ἀργαλήν, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν,
 ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ Φοι φίλον ἦτορ 389^b cf. ι 413
 390 γηθοσύνη, ὃ θ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
 ἐνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφείσταναν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον 393^b = 471

371 οἱ] *ε'?

373 ὁμοῦμαι] forma novicia, cf. § 147.

374 ἐπὶ] cf. Θ 365 A 428; ἔτι Nauck dubitanter.

375 *ὅποτε § 326] ὅπου ἂν mss. || πᾶσ' ἀπόληται Nauck] πᾶσα δάηται mss.; cf. r 316.

376 δαιομένη, δαίωσι] καιομένη, καίωσι mss. pleraque; cf. r 317.

379 οὐ τι Nauck] οὐ γὰρ mss.; cf. A 126 B 233. Bentley οὐδὲ coll. vs. 436, ubi vid.

381 κατέσβεσε] comp. †.

382] cf. M 32 sq. ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι καὶ ῥέον. || κατέσσυτο] comp. †; l. a. κατέσχετο.

383-513] deorum pugnam a quoquam serio sic potuisse describi mirari licet; quapropter parodiam potius vocat Leaf, cum

Batrachomyomachia comparandam. Indigna sane erat sterilis ingenii haec elucubratio quae in carmine epico locum obtineret.

384 χωμένη περ] -τω περ aut -νη κῆρ (coll. Ψ 37) Doederlein.

386 ἄητο] ignotae stirpis verbum (cf. § 197) legitur etiam l. Cer. 277 et Hes. Scut. 8. Ecquid *ἄορτο (vid. Γ' 272 coll. Γ 108 etc.)?

387 πατάγῳ] ὁμάδῳ mss. complura.

388 ἐσάλπιγξεν] †, cf. σάλπιγξ Σ 219 et de re vid. Hes. Theog. 676 sqq. *κτλ. de Indign. IX 6*

390 γηθοσύνη] vid. ad N 29. || ὃ θ' LaRoche] ὃθ' mss., cf. θ 78 λ 540.

391 δηρὸν] neglecto F; πάμπαν Porphyg. p. 298 Schr.

392 ῥινοτόρος] †.

- „τίπτ' αὐτ', ὃ κυνόμνυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις 394^b cf. r 134
 395 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε; 395^b = H 25
 οὐ μέμνησ' ὅτε Τυδεΐδην Διομήδ' ἀνῆκας 396 cf. E 856
 οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα 396^a = O 18
 ἰθὺς ἐμεῖ' ὄσας, διὰ δὲ χρóa καλὸν ἔδαψας; 398^b cf. E 858
 τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν' ὅσσα Φέφοργας.“
 400 ὥς Φειπών F' οὔτασσε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400 cf. A 434
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἀρης οὔτασσε μαιφόνος ἔγχει μακροῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ 403 cf. H 264
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τροχὺν τε μέγαν τε, 404 = H 265
 405 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι ἔθεσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης.
 τῷ βάλε θυῶρον Ἀρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας, 407^a cf. λ 577^b
 τεύχεα δ' ἀμφ' ἀράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ Φοι ἐπενυχμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα 409 cf. II 829
 410 „νηπύτ', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσα' ὅσον ἀρείων
 εὔχομ' ἔργον ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
 οὔτω κεν σῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνους,
 ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

394 αὐτ' αὐ mss. nonnulla. || κυνόμνυια] κυνάμνυια mss. multa. Nomen e vocibus κύων et μνῖα compositum nonnisi vs. 421 redit; κινάμνυια legebat Neoptolemus Parianus teste schol. Genev.

395 ἄητον] †; cf. Σ 410. || θυμὸς ἀνῆκε] vid. ad H 25. || ἀνῆκε] ἀνώγει Syr.

396 οὐ Brandreth] ἢ οὐ mss.; cf. § 8. || μέμνησ' § 117] μέμνη mss.; vid. ad O 18.

397 οὐτάμεναι] -ναί μ' Mosc. Eust., fortasse recte. || πανόψιον] sic Ar., conspicuum interpretatus; cf. ὑπόψιον Γ 42. Antimachus ὑπονόσφιον corrigebat (cf. νοσφίδιος Hes. fr. 4), Bentley πανόψιον, vHerwerden πελώριον, Christ παναίολον (aptumne hastae epitheton?). Non adiectivum sed aliam orationis particulam latere suspicamur. Vox †.

398 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss.

399 ὅσσα Ambros.] ὅσσα μ' mss. cett. Cf. Γ 57 X 347.

400 *F] addidimus, cf. μιν vs. 402. || *οὔτασσε] οὔτησε mss., cf. § 150. || αἰγίδα Ar.]

ἀσπίδα mss. pleraque (cf. A 534 P 43). || θυσανόεσσαν Genev.] θυσανόεσσαν mss. cett.; vid. § 21 et ad B 448.

402 *οὔτασσε] οὔτασε C¹, οὔτησε mss. cett., cf. § 150.

403 χειρὶ παχείῃ] Παλλὰς Ἀθήνη Ambr.; χειρὶ βαρείῃ potius de dea dicendum fuisse contendit schol. Genev.; sic olim alii (Ar.)? cf. v. l. Φ 590 σ 56. Redit χεῖρ παχεῖα (pugnis) de feminis dictum Φ 424 φ 6 h. Ap. 340.

404 sq.] imitatur Verg. Aen. XII 807 sq.

405] similis est versus Ψ 332, cf. etiam M 421 sqq. || ῥ' ... πρότεροι] δ' ... πρότερον Apoll. lex.

407] cf. E 860 λ 577.

408 δ' Ambr.] τ' mss. cett.

409 Φοι] μιν mss. pauca.

410 ἐπεφράσα' § 117] -φράσω mss.

411 ἀντιφερίζεις] ἰσοφερίζεις mss. multa; vid. ad vs. 357.

412 *σῆς] τῆς mss. || ἐξαποτίνους] comp. †.

414 ἀμύνεις] ἀρήγεις mss. nonnulla.

- 415 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἔρεπεν ὅσσε φαιινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάζοντα· μόγισ δ' ἔσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπει πετρόντα προσηγύδα·
420 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
καὶ δ' αὖθ' ἣ κυνόνυια ἄγει βροτολογιγὸν Ἄρηα
δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“
ὧς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, ἡαῖρε δὲ θυμῷ,
καὶ ἴ' ἐπιφισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
425 ἤλασε· τῆς δ' αὖθι ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω ἐκείατ' ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
ἣ δ' ἄρ' ἐπενχομένη φέπει πετρόντ' ἀγόρευε·
„τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιιν ἀρωγοί,
εἶεν, οἷτ' Ἀργεῖοισι μαχοίατο θωρηκτῆσι,
430 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὧς Ἀφροδίτη
ἤλθεν Ἄρη' ἐπίκουρος, ἐμῷ μὲν' ἀντιάουσα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἦμε ἐπανσάμεθα πτολέμοιο,
Φιλίον ἐκπέρσαντες ἐν κτίμενον πτολίεθρον.“
ὧς φάτ', ἐμείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσλήχτων·
„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ φέφοικε
ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἵσχρον, αἶ' ἢ ἀμαχητὶ

415 ἔρεπεν] τράπεν mss. nonnulla.

416 ἄγε] imperfectum conatus, cf. vs.

426. || Διὸς θυγάτηρ] φιλομειδῆς mss. nonnulla; cf. Y 40.

417 ἔσαγείρετο] sic Ar., -ρατο mss. multa.

421 καὶ δ'] καὶθ' coniecit Burgard. || αὖθ' ἢ κυνόνυια] l. a. αὖ τὴν κυνάνυια(?) || κυνόνυια] κυνάνυια mss. pleraque; vid. ad vs. 394.

424 *F'] ῥ' mss. || ἐπιφισαμένη § 201] ἐπιευσμένη mss., ἐπερυσμένη Demetrius Ixio (vid. schol. Genes.); Nauck ἐπιμασασμένη. || χειρὶ παχείῃ] vid. ad vs. 403.

425 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

426 ἐκείατ' καίατ' Curtius, καῖντο mss.; cf. § 119. Bentley coniecit πλητο (ποτι). || ἐπὶ] ποτι mss. multa. || πολυβοτείρῃ H] πολυ. mss. cett.; cf. § 21.

427 πετρόντ' ἀγόρευε] -τα προσηγύδα mss. nonnulla; cf. vs. 121.

431 Ἄρη' Lips.] Ἄρη' (Ἄρη) vel Ἀρεῖ mss. cett.; cf. vs. 112. || ἐπίκουρος] l. a. ἐπίουρος (cf. IV 450). || μὲν' § 71] μένει mss. || ἀντιάουσα § 191] -ιόωσα mss.

432 sq. *ἦμε... ἐκπέρσαντε] ἄμμε;... ἐκπέρσαντες mss. De se et Iunone Minervam loqui arbitramur.

433 Φιλίον] Φίλον L et l. a. in schol., cf. B 133 A 33.

434] om. mss. multa; vix tamen potest abesse, sed suspectus videri debuit postquam pluralis numerus in vs. 432 sq. per errorem invecatus est. || φάτ', ἐμείδῃσεν δὲ] φάτο, μείδῃσεν δὲ G L Lips., ἔφαθ' ἢ δ' ἐγέλα(σ)σε H Z Cant. Townl.

436 διέσταμεν] nondum manus conseruimus. Verbum ita alias non adhibetur. || οὐδὲ] *οὐ τι? cf. A 119.

437 ἀμαχητὶ] †.

- ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. 438^b = A 426
 ἄρχε, σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοὶ γέ
 440 καλὸν, ἐπεὶ πρότερος ᾿γενόμην καὶ πλείονα Φοῖδα. 440 cf. T 219
 νηπύτῃ, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνησαι, ὅσα δὴ ᾿πάθομεν κακὰ Φίλιον ἀμφὶ
 μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρὸς Διὸς ἐλθόντες ᾿θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 445 μισθῶ ἐπι ῥητῶ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλε.
 ἧ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας Φέλικας βοῦς ᾿βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτυχος ὑλέεσσης. 449 cf. X 171
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦρα
 ἐξέφερον, τότε νῶι ᾿βίησατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαργος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν ὃ γ' ᾿ηπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε 453^b = E 122
 δήσειν, καὶ περᾶιν νήσων ἐπι τηλεδαπάρων 454^b = X 45
 455 ᾿στεύτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν' οὕατα χαλκῶ.
 νῶι δέ τ' ἄφορροι κίομεν κεκοτητόι θυμῶ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε. 457^b cf. γ 99 δ 329
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμῶν
 πειράε', ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται

441 ἄνοον] †. || ἔχες] sc. quo tempore Troianis succurrere decrevistī.

442 μέμνησαι § 117] μέμνησαι Ar. mss.; plena forma extat Ψ 648.

444 ᾿θητεύσαμεν] verbum redit λ 489 σ 357, cf. θήτες δ 644 et ad Σ 550.

445 ῥητῶ] † (ἄρρηκτος § 466); cf. ῥητήρ I 443, ῥήτηρ § 393, ῥήσις (?) φ 291.

446] ex hoc versu, de quo videatur schol. Genev., Ar. iure effecit spurios esse H 452 et vicinos; vid. ad H 443 sqq. || πόλιν] πόλει Aristoph. H Vrat. non recte (vid. § 74); Aridices autem grammaticus (qui etiam ad vs. 474 laudatur) teste schol. Genev. legebat ἧ τοι μὲν γὰρ ἐγὼ πόλεως (πόλιος) περὶ τεῖχος ἔδειμα.

447 καλὸν] μακρόν Zoilus teste schol. Genev.

449 πολυπτυχος Naber] πολυπτύχου mss.; vid. ad Θ 411.

450 πολυγῆτες] -θῆος Vrat. et l. a. apud Eust.; adi. †.

451 ἐξέφερον] hoc uno loco translate usurpatur. || ᾿βίησατο] hoc uno loco duplicem accusativum adsciscit.

452 ἀπέπεμπε] l. a. ἀπέβλεψε (immo ἀπέπεμψε, sic Vrat.) in schol. Genev.

453 σὺν] σοὶ mss. nonnulla male.

454 περᾶιν § 191] -ράαν mss. || τηλεδαπάρων] sic Ar. et Ptolemaeus (vid. schol. Genev.), θηλυτεράων olim libri vetusti ("αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων"), sic Etym. M. 451,6. Vid. ad X 45.

455 ἀπολεψέμεν] sic Ar., ἀποκοψέμεν (vel -ψειν) mss. pleraque, ἀπολουσέμεν l. a. apud Eust.

458 ἡμῶν § 92] ἡμέων mss.; an *ἡμιν? vid. § 316.

459 *πειράε'] πειράς L Lips. Harl. Vrat. (cf. Ω 390), πειρά mss. cett.' vitio metrico (cf. § 14). Vid. § 117.

- 460 πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃσ' ἀλόχοισι·
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φάναξ Φεκάφεργος Ἀπόλλων
 „ἐνοσίγαι', οὐ κέν με σάφφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δΦειλῶν, οἳ φύλλοισι ΦεΦοικότες ἄλλοτε μὲν τε 464-466 cf. Z 146-149
 465 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα 465^b cf. Z 142
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριάεσθων·“
 ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ' ἥδετο γάρ ῥα 468^a cf. Σ 138 [sq.^a
 πατροκασιγνήτιοι μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι. 468^b sq. cf. v 341
 470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλ' ἐνείκεσε, πότνια Θηρῶν· 468^b sq.^a cf. ζ 329
 472 „φεύγεις δὴ, Φεκάφεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ Φοι εὗχος ἔδωκας·
 νηπύτιος, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 475 μὴ σεο νῦν ἔτι πατὴρς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475 sq.^a cf. A 396
 εὐχομένοι', ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν·“ 477^b = γ 85
 ὥς ῥά φητο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη Φεκάφεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρακίους 478 cf. A 511
 480 ῥένεικεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοισι Φέπεσσι· 480 cf. B 277
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδΦεές, ἀντί' ἐμεῖο

471 Ἀρτεμις ἀγοστήρη, καὶ ὀνειδείον ῥά φητο μῦθον·

471^b = 393

471 Ar. — || 475—477 Ar. —

461 Φεκάφεργος] Διὸς υἱός B C, cf. O 253.

462 ἐνοσίγαι' § 21] ἐννοσ. mss. || οὐ κέν § 326] οὐκ ἔν mss. || μυθήσαιο] hoc uno loco μυθίομαι acc. c. inf. adseiscit, vid. ad Σ 289.

463 πτολεμίζω] -ζω mss. pauca; vid. ad N 644.

465 ξαφλεγέες] *ardentissimi*, i. e. *vigoris pleni*. Ad. redit h. VII 8.

466 ὅι' δ' αὖ mss. complura. || ἀλλὰ τάχιστα] οὐδέ τις ἀλήκῃ Plut. Mor. 104^f Stob. Flor. 98, 52 omisso versu 467.

467 παυσώμεσθα] παυώμεσθα mss. multa. || δηριάεσθων § 191] -ριάεσθων mss.

468 ἥδετο] αἶδετο mss.

469 μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι] locutio non redit. || μιγήμεναι] δαμήμεναι olim alii.

470 μάλ' ἐνείκεσε] μάλα v. mss.

474 νηπύτιος Barnes] νηπύτιε mss. || ἀνεμώλιον αὐτως] teste schol. Genev. Aridices (vid. ad vs. 446) καὶ τειρέας οἰστούς; reiecta lectione καὶ ἀτειρέας οἰστούς.

475 σεο § 92] σευ mss.

476 εὐχομένοι' § 59] -νου mss. || ὥς τὸ πρὶν] hoc uno loco non sequitur verbum.

477 ἅντα... ἐναντίβιον] parum eleganter sunt iuncta. || π(τ)ολεμίζειν D] πολεμίζειν mss. cett.; vid. ad N 644.

480] habent G H Z Vrat., om. mss. cett.; ignotus erat Aristonico et Eustathio, neque Aristarcho fuit cognitus, hic enim cum vs. 479 comparabat A 443 (*damnabat A 444*). Non tamen importunus est versus, immo necessarius potius. || ὀνειδείοισι Φέπεσσι] -οις ἐπέεσιν mss.

481 κύον ἀδΦεές] vid. ad Θ 423.

στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξί
Ζεὺς ᾿Θῆκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλησθαι.

485 ἥ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσι *Ἴφι* μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὅφρ' ἐν *Φείδῃς*
ὄσσον φρενέρῃ εἰμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις... —“

487 cf. Z 150 [sq.
487^b sq.^a cf. A 185
488^b = 411

ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαιῇ, δεξιτερῇ δέ *ῥ'* ἀπ' ὤμων ἦνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιάουσα
ἐντροπαλιζομένην ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀιστοί.
δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ ᾿φύγεν ὥς τε πέλεια,
ἥ ῥά θ' ὕφ' Ἴρηνος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
495 χηραμὸν, οὐδ' ἄρα τῇ γε *Φαλώμεναι* αἰδύμον ἦεν
ὥς ἣ δακρυόεσσ' ἔφυνεν, ᾿λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

490^a = A 501

Λητόα δὲ προσέφειπε διάκτορος *Αργεϊφόντης*
„*Λητοῦ*, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσσομαι, ἀργαλέον γὰρ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι *Διὸς* νεφέληγερέταιο·

500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφι.“

501^b = ε 476 μ 210

ὥς ἄρ' ἔφη, *Λητώ* δὲ συνήνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στοροφάλιγγι κοινίης.
ἥ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν ᾿κίε θυγατέρος *Ῥῆς*·

503^b cf. II 775

482 *στήσασθαι* l. a. apud Eust., cf. Z 528] *στήσεσθαι* mss.; vid. ad B 544. || ἀντιφέρεσθαι] cf. A 589; an legendum *ἀντιφερίζειν? hoc suadet vox μένος (cf. vs. 411 = 488).

483 τοξοφόρῳ] redivit epitheton h. Ap. 13, 126. || λέοντα] et ipsa vox suspecta est (vid. tamen ad P 134) et metrum (cf. § 3). || γυναιξί] mulieribus mortalibus scilicet, non deabus.

485 ἐναίρειν] insolite h. l. usurpatum esse observavit Ar. (cf. schol. Soph. Ai. vs. 26).

488 ἀντιφερίζεις] vid. ad Φ 357.

490 *δὲ ῥ' δ' ἄρ' mss.; cf. A 501. || ἦνυτο] αἰνυτο mss. || τόξα] hac voce neque solum arcum neque solam pharetram sed simul ambo arma indicari ex vs. 492 et 502 sq. patet.

491 μειδιάουσα § 191] -ιώσα mss.

492 ἐντροπαλιζομένην] sic Ar. et Ptolemaeus (schol. Genev.), -νῃ mss. complura; e cor-

rupto autem scholio Genev. nos efficitur in libris Chio et Cyprio fuisse -νῃς, Nicole vero πολλὰ λισσομένης (vid. ad E 358).

493 ὕπαιθα cf. X 141] ἔπειτα Harl. Eust. et l. a. in schol.

494 ὕφ' Ἴρηνος] ὕπ' Ἴρ. mss. || εἰσέπτατο] comp. ῥ. De verbi forma cf. § 216.

495 χηραμὸν] ῥ, cf. χεῖρ X 93.

496 δακρυόεσσ' ἔφυνεν] -σσα φύγεν mss.

497 *Λητόα* § 77] *Λητώ* mss.

498 μαχέσσομαι § 291] -ήσομαι mss. ple-
raque. || γὰρ δὲ mss. pleraque.

499 πληκτίζεσθ'] ῥ.

501 νικῆσαι] νικήσιν B C.

502 συνήνυτο] συναίνυτο mss.; comp. ῥ.

503 πεπτεότ' C Z] πεπτ(ε)ῶτ' mss. cett.; vid. ad K 200. || μετὰ] ἐν Nauck.

504 θυγατέρος Ῥῆς] genitivus incommo-
dus a voce τόξα pendere videtur.

- 505 ἥ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505^b = A 426
 δακρυόεσσα δὲ πατὴρ ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος Φεανὸς ἔτρεμε. τὴν δὲ ποτὶ Φοί
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο Φηδὺ γελάσας·
 509 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων;“ 509 = E 373
 511 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαδηνή·
 „σὴ μ' ἄλοχος ἔστυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἔξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκε' ἐφῆπται.“
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 515 αὐτὰρ Απόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 ἔμμεβλετο γάρ Φοι τεῖχος ἐνδμήτοιο πόληος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μῶρον ἥματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 518^b = A 494
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιάοντες·
 520 κὰδ δ' Ἴξον παρὰ πατρὶ κελαινεφε'. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται 522 cf. Σ 207
 523 φάστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ Fe μῆνις ἀνῆκε,
 525 ὧς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πολύστονα κήδε' ἔθηκε. 525^b cf. X 488

εἰστήκει δ' ὁ γέρον Πριάμος θεῖοι' ἐπὶ πύργου,
 εἰς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ ἔκλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή

510 μαυριδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ἔξουσιν ἐνωπῇ.

510 = E 374

524 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκε,

507 ποτὶ] ποτὶ mss.; cf. ω 347.

508 ἀνείρετο] ἀνῆρετο mss. pauca; cf. § 264.

510] om. mss. pleraque; irrepsit ex E 374.

511 ἐυστέφανος] vid. ad Σ 597.

513 νείκε' Ar.] νείκος mss., νείκε' ἐτύχθη
 l. a. in schol. Townl. V. Pluralem commen-
 dat versus B 15, vid. etiam E 891, singulari
 favent M 348 v 267.

516 ἔμμεβλετο] vid. § 270. || ἐνδμήτοιο
 πόληος] quoniam δέμειν πόλιν alibi non
 legitur, Grashof coniecit ἐν κτιμένῳ πτο-
 λιέθρου (cf. A 33) aut ἐν δημητὸν πτολιέθρου
 (cf. M 36).

517 ὑπὲρ μῶρον] vid. ad Γ 30.

519 κυδιάοντες § 191] -ιῶντες mss.

520 παρὰ πατρὶ] sic Ar., παρ Ζηνὶ mss.
 pauca. || κελαινεφε' § 73] -φεῖ mss.

522 ἵκηται l. a. in schol.] ἰκάνει mss.;
 cf. Σ 207.

523-525] etiam Ψ 152-154 in eadem syl-
 labas exire observavit Christ.

523 Fe] ad καπνός vs. 522 spectat, cogi-
 tandum tamen *incendium*.

524] om. L.

525] om. Townl.¹, post 526 habet Syr. ||
 πολύστονα L Lips.] φρόνον καὶ A Harl. Mor.,
 πόνον καὶ mss. cett. || ἔθηκε] l. a. ἔτευξε.

526 εἰστήκει] εἰστήκει A Vrat. || δ' δ] δὲ? ||
 θεῖοι' § 59] θεῖου mss.

528 πεφυζότες] vid. § 237.

- ἴγνυνθ' ὃ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
 530 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαουρούς·
 „πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὃ κε λαοὶ 531 sq. cf. M 122
 ἔλθωσιν προτὶ Φάστῳ πεφυζότες· ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς sq.
 ἔργῳ ὅδε κλονέων' ὀίω νῦν λοίγ' ἔσεσθαι. 533^b cf. Ψ 310
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' εἰς τεῖχος ἀναπνεύσωσι Φαλέντες,
 535 αὐτὶς ἐπανθήμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535^b cf. β 344
 δέδφια γὰρ μὴ οὐλος ἀνὴρ εἰς τεῖχος ἄλῃται.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπώσαν ὀχῆας·
 αἶ δὲ πετασθεῖσαι τ'εῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοίγ' ἄλλοι.
 540 οἳ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεύχεος ὑψηλοῖο, 540^b = Π 397
 δόψῃ καρχαλεοὶ, κεκοιμένοι ἐκ πεδίοιο
 ῥεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔργει, λύσσα δέ Φοι κῆρ
 αἶν ἔχε κρατερή, ῥμενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν, 544 = Π 698
 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε, 545^a = Π 700
 φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε. 546 cf. Δ 194
 ἐν μὲν Φοι κραδίῃ θάρσος βάλε, παρ δέ Φοι αὐτὸς 546^b = Δ 89
 ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἄλλοι,
 φηγῶ κεκλιμένος, ῥκεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 550 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πτολίπορθον, [x 309
 ἔσθη, πολλὰ δέ Φοι κραδίῃ πόρφυρε μένοντι 551 cf. δ 427, 572

538 sq. Zen. —

529 πύργου] πύργοο? cf. § 59.

530 ὀτρύνων] sic Ar., -νέων mss. pleraque. Cf. K 38. || πυλαουρούς] -ωρούς mss.; redivox Ω 681, ubi vid.; cf. Θυραουρός X 69.

532 πεφυζότες] vid. § 237.

533 κλονέων] κλονέει BC Vrat. || *ὀίω νῦν] νῦν οἶω mss.; cf. § 292* et Ψ 310.

535 ἐπανθήμεναι Ar.] ἐπ' ἄνθήμεναι mss. et olim libri nonnulli „τῶν κατὰ πόλεις”; cf. Σ 14. Comp. †.

536 μὴ οὐλος] hiatus vitiosus ut Σ 193; vid. § 14 et de ipsa voce ad B 6.

537 ἄνεσαν] diduxerunt; vid. ad X 80. Idem dicitur ἀνακλίνει (vid. E 751), oppositum est ἐπιτείνειν vel ἐπιφέρουσαι; vid. ad α 441.

538 φάος] salutem, ut Z 6 Σ 102 etc.;

lucem perperam interpretatus Zen. versum damnabat.

539 ἄλλοι] ἀμύναι mss. multa (et Ar.?); cf. O 736.

541 καρχαλεοὶ] †, asperi; καρχαλεοὶ G Vrat., quod verum videtur coll. v 398, 430. Locutionem διψῃ καρχαλεοὶ Vergilius Georg. III 434 asper sili vertit.

542 σφεδανόν] σφεδανῶν Ar. (pro participio habens) et mss. nonnulla, σφεδανῶ; C¹. Cf. A 165 Π 372.

548 κῆρας] χεῖρας mss. pleraque; vid. ad A 97.

549 φηγῶ] vid. ad E 693. || κεκλιμένος] vid. ad vs. 18. || δ' ἄρ' ὅ] δὲ Nauck.

550 Ἀχιλλεῖα πτολίπορθον] sic Ar., alii olim Ἀχιλλεῖα Πηλείωνα; vid. ad O 77.

551 μένοντι] κινῶντι Barocc. et Porphyrius

- ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 552 = A 403
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῖ' Ἀχιλῆος 553* = P 91
 φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται, 554 cf. Z 41
 555 αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάλιδα δειροτομήσει.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδὶλον λεῖον, ὅφρ' ἄγκέ' ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω,
 560 Φεσπέριος δέ κ' ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 ἰδρό' ἀποψυχθεῖς, προτὶ Φίλιον ἀπονειόμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 562 = A 407
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
 καὶ με μεταῖξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσι.
 565 οὐκέντ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρῶπων.
 εἰ δέ κέ τοι πρόσθεν πόλιος κατεναντίον ἔλθω...,
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεί χαλκῷ,
 569 ἐν δὲ μία ψυχῇ, θνητὸν δέ φέ φασ' ἀνθρῶποι.“

570 ἔμμεναι· αὐτὰρ τοι Κροτιάδης Ζεὺς κῆδος ὀπάξει.

570 cf. Θ 141

570 Ar. —

ad A 269 vitio manifesto, quod e versibus parall. huc irrepsit.

552 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς ὃν mss.; vid. ad A 403.

553 κρατεροί] § 59] -ροῦ mss.

554 περ οἱ] *τέ περ? || κλονέονται] φοβέονται mss. multa (ut Z 41 Φ 4).

556 εἰ] apodoseos vice fungitur vs. 560 sq. || δέ κ' § 326] ὃ ἂν mss. || ὑποκλονέεσθαι] comp. †; cf. συγκλ. N 722.

558 *λεῖον, ὅφρ' ἄγκε'] Ἰλῆιον, ὅφρ' ἂν Ar. mss., Crates Ἰδῆιον, at sequitur Idae nomen. Adiectivum (F)ιλῆιον a voce Φίλιος aut Φίλος deduci non potuit, Ili autem σῆμα situm erat in vicinia castrorum navalium. Coniecturam nostram tuetur Ψ 359, vid. praeterea A 484 Ψ 330 etc. et ad Ψ 264; vox ἄγκεα autem in persecutione describenda constanter fere adhibetur, vid. Σ 321 X 190 et praesertim δ 337 = q 128; ὅφρα donec (sine κε) extat A 82 M 281. Vox ἄγκε' in ἂν κε abiit, deinde in ἂν, tum ex

litteris AEION natum est adiectivum Ἰλῆιον.

559 κνημοῖς] κρημοῖς Genev.

560 δέ κ' § 326] δ' ἂν (ἄρ D, ἄρ' Vrat.) mss.

561 ἰδρό' § 77] ἰδρῶ mss. || προτὶ] ποτὶ C G. || ἀπονειόμην] de ἄ- vid. § 21.

563 μή] cf. X 123; Naber coniecit ἤν, quod novicius foret pro αἰ κ' (§ 326). || ἀπαιερόμενον] -ράμενον A²; comp. †, novicius autem est verbi usus; vHerwerden coniecit ὃ γ' ἀπεσσυμένον.

565 ἔσται] ἔσεται Baroco.

567 εἰ] apodosis omittitur, cf. X 111 et vid. ad A 136. || πρόσθεν Menrad coll. X 464] προπάροιθε mss., vid. § 8 et ad B 811 Z 307 & 524. || κατεναντίον] -ντίος L Lips., comp. †.

568 τρωτὸς] adi. verb. † (τρώω M 66 etc.).

569 μία Heyne, cf. P 272] ἴα mss., Bentley τ' ἴα, fortasse recte, vid. A 174; Agar ὦ(οι) ἴα (cf. § 13). Idem vitium est I 319.

571 ὧς Φειπὼν Ἀχιλῆα Φαλῆϊς ἔμεν', ἐν δέ Φοι ἦτορ

ἄλκιμον ὤρμαετο ποτολεμιζέμεν' ἥδ' ἐ μάχεσθαι.

ἦντε πάρδαλις εἶδο βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ

575 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κυνυλαγμὸν ἀκούσῃ·

εἴ περ γὰρ φθάμενός ῥ' ἦ' οὐτάσῃ ἥδ' ἐ βάλῃσι,

ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει

ἄλκῃς, πρὶν γ' ἥδ' ἐ ξυμβλήμεναι ἥδ' ἐ δαμῆναι·

ὧς Ἀντήνορος υἱὸς Ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγλήνωρ,

580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος.

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐφίστην,

ἐρχεῖται δ' αὐτοῦ τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·

„ἦ δὴ πού μάλα Φέλπε' ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,

585 νηπύντι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.

ἐν γὰρ Φοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,

οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ νύων

Φίλιον εἰρύμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,

ᾧδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“

590 ἦ ὦα, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε,

καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτε.

ἀμφὶ δέ Φοι κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο

573^b = A 415

574^bsq.^a cf. η 50sq.

σ 330 sq. 390 sq.

575^a = M 46

581^b = M 294

584 cf. II 708

590^b = N 410

571 Φαλῆϊς] de re vid. r 168. || *ἔμεν'] μένεν mss.

572 ὤρμαετο § 191] ὤρματο mss. || ποτολεμιζέμεν' § 125] π(τ)ολεμιζέειν mss.

573 πάρδαλις Ar. G H L Lips.] πόρδαλις mss. cett.; cf. N 103.

575 ταρβέει § 191] ταρβεῖ mss. vitio metrico, vid. § 14. || κυνυλαγμὸν Zen.] κεν ὑλαγμὸν Ar. mss. metro ingrato, vid. § 3. Vox †, cf. Stesichori fr. 85 ἀπειρέσιοι κυνυλαγμοί.

576 *ϣ'] τις L Lips. et olim „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων", μιν mss. cett. (de correpto ἦ cf. § 16).

578 ξυμβλήμεναι] aor. †, vid. § 258 et ad II 565 φ 15.

579 Ἀγαυοῦ] -όο? cf. § 59.

580 φεύγειν] φυγέειν B. || πρὶν] hoc uno loco iungitur optativo, item πρὶν γ' ὅτε I 488.

581 γ' ἄρ'] γὰρ mss. pleraque.

583 μάλα Φέλπε'(αι) Hoffmann] μάλ' ἔολπας mss.; Bentley μάλ' ἐφ'ἐλπε'(ο), Christ σὺ Φέφολπας, Cobet ἦ μάλα δὴ τι Φέφολπάς.

584 ἀγερώχων] vid. ad B 654.

585 τ' ἔτι] μάλα A Harl. (e vs. 583); de eliso pronomine τ(οι) cf. § 13.

586 Φοι] ῥ' οἱ vel τοι mss. multa. || ἄνδρες εἰμὲν] l. a. ἄνδρες ἔνεμεν a Didymo (et Ar.?) non improbat; cf. B 131 E 477.

587 καὶ Ar.] κα(ν) mss.

588 εἰρύμεσθα Heyne] εἰρυ(σ)όμεσθα mss.; cf. § 164.

590 βαρείης] παχείης mss. nonnulla; cf. vs. 403.

591 ῥ'] *ϣ'? vid. ad N 651.

592 οἱ H Vrat.] μιν mss. cett. Cf. M 396 N 805 etc. || νεοτεύκτου] †, cf. -τευχέες; E 194, τυκτός (ἐτυκτος) M 105 etc.

- σμερδαλέον 'κονάβησε' πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε 593^a = O 648
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα. 594 cf. γ 268
- 595 Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 δεύτερος· οὐδέ γ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήραξε, 'κάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ, 597^b = Γ 381.
 ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμοι' ἐκ' πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀπεφέργαθε λαοῦ·
- 600 αὐτῷ γὰρ Φεκάφεργος Ἀγήνορι πάντα ΦεΦοικῶς
 ἔσθη πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἦος ὃ τὸν πεδίοιο 'διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινηέντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, — δόλῳ δέ γε 'θέλγειν Ἀπόλλων,
- 605 ὥς αἰεὶ Φέλποιτο κιχῆσεσθαι ποσσὶ Φοῖσι, —
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπασίοι προτὶ Φάστνυ, πόλις δ' ἔμπλητο Φαλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τ' ἐπεφεύγει
- 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 εἰς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦν' ἐσάωσαν.

593 'κονάβησε] -βιξε D (cf. B 466 etc.).

593 sq.] πάλιν... ἀπὸ... ὄρουσε | βλημένου] vid. ad Σ 138.

594] in margine habet A.

595 Ἀγήνορος ἀντιθέοιο] de genitivo vid. Ξ 488.

596 γ' Brandreth] γ' mss. (om. A C D). || Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι] l. a. ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

597 'κάλυψε δ' ἄρ'] l. a. καλύψας, Nauck καλύπτει δέ.

598 ἡσύχιον] †, adv. -χίως h. Merc. 438; cf. ἡσυχίη σ 22 h. Merc. 356. || πολέμοι' § 59] -μου mss.

599 ἀπεφέργαθε] ἀποέργαθε Ar. mss.

600 γὰρ] sic Ar., γάρ ὅ' olim alii et mss. nonnulla.

601 ἔσθη] „suspectum” Nauck.

602 ἦος § 323] ἦως mss. || πεδίοιο] vid. ad B 785.

603 τρέψας] accuratius X 16 dicitur fugiens τρέφειν persequentem.

604 *δέ γε 'θέλγειν] δ' ἄρ' (γὰρ G H) ἔθειγεν mss. caesura vitiosa, vid. § 3.

606 Τρῶες] πάντες B C.

607 πόλις δ' ἔμπλητο] πύλαι δ' ἔμπληντο Antimachus et Rhianus vix recte, vid. § 119.

609 τ' ἐπεφεύγει] τε πεφεύγει D, τε πεφεύγοι mss. cett.; cf. § 159.

610 ἐσσυμένως] ἀσπασίως mss. pleraque.

611 γοῦν' ἐσάωσαν] γοῦνα σώσασιν mss. pleraque, γοῦνα σώσασιν Ar., Bekker γοῦνα σώσασιν male, vid. § 113 et ad α 414 v 383.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

"Εκτορος ἀναιρέσεις.

- ὥς οἱ μὲν κατὰ Φάστν, πεφνυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρό' ἀπεψύχοντο ἴλιον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες. 4^b = A 593
- 5 "Εκτορα δ' αὐτόθι μεῖναι ὀλοῖη μοῖρ' ἐπέδησε,
 Φίλιον προπάρειθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Απόλλων·
 „τίπτε με, Πηλέος νῆε, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 10 ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις. 6^a = O 66
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος οὐς ἐφόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς Φάστν ἴφάλεν, σὺ δὲ δεῦρ' ἐλιάσθης;
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“ 8^b cf. Θ 339
- 10^b cf. A 32

1 πεφνυζότες] vid. § 237.

2 ἰδρό' § 77] ἰδρῶ mss. || ἀπεψύχοντο] ἀνεψύχοντο A² Vrat.; in schol. B Aristarcho tribuitur ἀνα-, sed praeferendum est ἀπο-, cf. A 621 Φ 561; ipsi homines ἀναψύχονται (δ 568 E 795 K 575 N 84). Nauck coniecit ἀπε(ν)νίζοντο.

5 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || ὀλοῖη] ὀλοῇ mss. pleraque invito metro. Longior haec adiectivi forma nonnisi A 342 h. Ven. 225 rehit, ex ultimo autem loco Nauck efficit pro ὁμοίως (A 315, ubi vid., etc.) legendum esse ὀλοῖως (cf. ὀλώϊος Hes. Theog. 591).

6 Φίλιον § 59] Ἰλίου mss.

7 αὐτὰρ] αὐτὰρ δ' Ambr. Syr. H; cf. A 660 II 25. || πρόσσηδα] -δαε? cf. § 191.

10] Syr. addit Ἰλίου ἐξαπατάζει ἐν κτεμενον πολέεθρον (= A 33).

11 φόνος] Bothe] πόνος Ar. mss., quod contorte admodum Aristonicus interpretatur τὸ περὶ τοῦς Τρῶας πονεῖν καὶ ἐνεργεῖν. Vid. ad Φ 137, 249, 525 μ 117.

12 δὴ τοι] δ' ἦτοι Syr.; cf. μ 61. || δεῦρ' ἐλιάσθης] -ρο λ. mss. multa.

13 κτενέεις] κτανέεις G; vid. § 269 et ad Z 409.

- τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 14 = Π 48
- 15 „βλάψας με, Ἑκάφεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ ἂν ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾷ εἶλον πρὶν Φίλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδφεισας ὀπίσσω. 19 cf. A 515
- 20 ἦ σέ κε τισαίμην, εἴ μοι δύνάμεις γε παρῆιη.“ 20 cf. β 62
ὧς Φειπὼν προτὶ Φάστῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὧς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφι,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίῳ· 21^b = A 296
ὧς Ἀχιλλεύς λαίψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. 24 cf. O 269
- 25 τὸν δ' ὁ γέρων Πριάμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
παμφαίνονθ' ὧς τ' ἀστέρ' ἐπεσσυμένον πεδίῳ, [A 62 sq.
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ Φοι ἀνγαὶ 26 sq. cf. E 5 sq.
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ, 27^b = N 244
ὅν τε κύν' Ὁαρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν 28^b = 317
29^b = Σ 487
- 30 λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δφειλοῖσι βροτοῖσι
ὧς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 32 = N 245
ῥῆμαξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε ῥόψατο χερσὶ
ὑψός· ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐρέγωνε 34^a cf. M 138
35 λισσόμενος φίλον νῖόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων 34^b cf. μ 370
εἰστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσήύδα χεῖρας ὀρεγνύς· 37^b cf. A 351

15 βλάψας με Bentley] ἐβλαψάς μ' mss.; Hoffmann ἐβλαψας Ἑκάφεργε et in vs. sequenti τρέψας μ'. || ὀλοώτατε] cf. Γ' 365; l. a. δολοώτατε (? — Heyne δολιώτατε coll. Φ 604).

16 τρέψας] vid. ad Φ 603.

18 ἀφείλεο] sic Ar., -λαο Ambr. Harl.

20 σέ κε § 326] σ' ἂν mss. || τισαίμην... παρῆιη] de optativo vid. ad A 314.

23 πεδίῳ] vid. ad B 785.

25 δ' ὃ] δι?

26 πεδίῳ] vid. ad B 785.

27-31] duo anni tempora in hac comparatione sunt permixta: *aestas*, qua Sirii ortus heliacus (ἡπιτολή ἡώη) febrem affert, et *hiems*, qua horis nocturnis Sirius fulget (cf. Hes. Oper. 417-419). — Locum imitatur Verg. Aen. X 274 sq.

27 ὀπώρης] cf. ἀστήρ ὀπωρινός E 5. Degentivi usu cf. η 118. || ἀρίζηλοι] vid. ad N 244.

28 νυκτὸς ἀμολγῶ] vid. ad A 173.

29 Ὁαρίωνος PKnight] Ὠρίωνος mss.; vid. ad Σ 486. Una voce κυνωρίωνος; Dionysius Sidonius pessime.

30 ὅ γ' ὅδ' mss. multa.

31 πυρετὸν] †, *febre*; male *calorem* quidam interpretabantur (cf. schol. Soph. Oed. R. 27).

32 ἔλαμπε περὶ] -πεν ἐνὶ D. || στήθεσσι] -σφι? vid. ad M 401.

33 δ' ὃ] δι? || ῥόψατο] ῥάξτετο Par. L Lips. (cf. E 365 etc.).

34] del. Duentzer. || ἀνασχόμενος] cf. Γ' 362. || ἐρέγωνε § 260] ἐργάωνε mss.

36 εἰστήκει(ν) mss. pleraque] ἐστήκει Ar.

37 δ' ὃ] δι? || προσήύδα] -δαε? vid. § 191.

„Ἔκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς

40 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστι,

40^a cf. γ 294

σχέτλιος. αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο

40^b = © 144, 211
cf. A 169

ὅσσον ἐμοί τάχα κέν Φε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν

42^b cf. Σ 271

κείμενον. ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι

43 cf. © 147 Ω 514

ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε

45 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπάων.

45^b = Φ 454

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι Φιδέμεν Τρώων εἰς Φάστῳ Φαλέντων,

τούς μοι Λαοδόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ κεν ἔπειτα

50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον

[v 208 ω 264

52 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ ἐν Ἀφίδαιο δόμοισι,

52 cf. δ 834 ο 350

ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα

52^b = Ψ 19

λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος

55 ἔσσεται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθεῖς.

ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς

Τρώας καὶ Τρώας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης

Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἔλῃσον

60 δύσμορον, ὃν ῥα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ

60^b = Ω 487

51 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὄνομα κλυτὸς Ἄλτης.

42 ἔδοιεν Ar.] ἔδονται mss. (cf. § 122).

45 τηλεδαπάων] l. a. θηλυγεῶων; cf. vs. parall.; ἁλλοδαπῶων Eust.

46 sq.] cf. γ 407 sqq. Φ 34 sqq.

47 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

48 τοῖς] sic Ar., οὖ; D. Vrat. et olim alii. || κρείουσα γυναικῶν] locutio †; suspicionem movet concubina sic appellata.

49 κεν § 326] τ' ἂν mss.

50 ἀπολυσόμεθ'] l. a. ἀπολύσομεν (vitiose; an -μαι fuit l. a.?).

51] delevimus; cf. α 278 β 197. Priamo non opus erat concubinae vel uxoris peculio ut filios posset redimere, neque doctem accipiebant heroes sed uxorem sibi emebant. Perperam Ar. coll. I 147 (ubi vid.) statuit nuptas constanter dona quaedam a patre suo accepta in mariti domum attulisse. — Totum locum vs. 46-55 da-

mnavit Hoffmann (vs. 46-53 Naber), fortasse iure. || γέρον] φίλῃ olim „αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων”; cf. α 278. In schol. V „Ἀριστοφάνης; πολλὰ” quid lateat incertum est.

52 ἐν § 315] εἰν mss.

53 ἐμῷ] *ἐμοί? aptius enim dicitur *mihi eorumque matri quæ eos genuimus* quam *animo meo* etc.

55 εἰ § 326] ἦν mss.

56 τέκος] l. a. θάλος; (e vs. 87).

57 Τρώας] cf. § 17.

58 ἀμερθῆς] noviciū pro -θήης, cf. § 122. Coniecimus *αὐτός γε... ἀμερθεῖς. Aor. pass. † (cf. § 211³).

59 φρονέοντ'] l. a. ζῶοντ'. || ἔλῃσον] ἐλέαιρε mss. nonnulla.

60 γήραος οὐδῶ] rēdit locutio Ω 487 ο 246, 348 ψ 212 h. Ven. 106; qua quoniam non *ingruens senectus* sed *extrema vitæ ætas*

- αἴσῃ ἔν ἀργαλήν φθίσει, κακὰ πολλὰ Ἰδόντα,
 υἱὰς τ' ὀλλυμένους ἔλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 64 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δῆιοτῇτι.
 66 αὐτὸν δ' ἄρ πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρῃσι
 ὤμεσται Φερούουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ 67* = A 454
 τύψας ἡὲ βαλὼν ξεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὓς ἔρεφον ἐν μεγάροισι τραπέζῃας θυραουρούς,
 70 οἳ τ' ἐμὸν αἶμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 κείσονται ἐν προθύροισι. νῆφ δέ τε πάντα Φέφοικε,
 Ἄρην κταμένοφ, δεδαῖγμένω ὀξεί χαλκῷ, 72^b cf. Σ 236
 κείσθαι πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήῃ
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον 74 cf. Ω 516
 75 αἰδῶα τ' αἰσχύνουσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δΦειλοῖσι βροτοῖσι.
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δὲ ἀνὰ τρίχας εἵλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε. 78^b cf. 91
 μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα, 79 cf. Σ 32
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφρὶ δὲ μαζὸν ἀνέσχε'
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδEO καὶ μ' ἐλέησον 82^b cf. Φ 74
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

65 ἐλκουμένας τε νουὺς ὀλοῆσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

designatur, sunt qui non vocem οὐδὸς *limen* sed οὐδὸς *via* agnoscant (vid. ad ρ 196). Nobis *limen* in quo senex versetur (sc. limen mortis vel Orci), id est *ipsa senectus*, significari videtur.

61 αἴσῃ] νούσῃ pseudo-Plut. vit. Hom. 67, δύη Stob. Flor. 104,1 (cf. § 215 etc.). || πολλὰ Ἰδόντα Bentley] πόλλ' ἐπιδόντα mss., πολλὰ παθόντα Naber.

65] om. Plut. Mor. 114a, del. Duentzer.

66 ὅ] ρ' D. || *ἄρ] ἄν mss. male (cf. § 122 et 326), Leaf αὐ; in versu sq. Φερούουσιν est *futurum*, vid. A 454.

67 ὤμεσται Wackernagel] ὤμησται Ar. mss. || Φερούουσιν § 147] ἐρύσουσαι(ν) mss. nonnulla, -σασιν Plut. Mor. 114a; vid. ad vs. 66.

68 ἔλῃται] l. a. ἔλοιστο.

69 τραπέζῃας] canes τραπέζῃες commemorantur etiam Ψ 173 ρ 309. || θυραουρούς]

θυραουρούς Ar. Syr., πυλαωρούς mss. cett., ut Φ 530 Ω 681 legitur. Vox†, de termino -ουρούς vid. ad Ω 681.

70 *ρ'] ρ' mss.; cf. § 122. || ἀλύσσοντες] praesentis forma longior†, ἀλύω saepius.

71-76] imitatus est Tyrtaeus fr. 10 vs. 21-30.

71 πάντα Φέφοικε Bentley] πάντ' ἐπέοικε mss.; Christ coniecit δέ τοι ἄνδρι Φέφοικε.

73 φανήῃ] sic Ar., -νείη(ι) mss. complura (cf. T 27).

75 αἰδῶα § 77] αἰδῶ mss. || αἰσχύνουσι] -ουσι mss. complura.

77 ῥ' ὅ] ῥα? || δέ Nauck] δ' mss. nonnulla, δ' ἄρ' cett. || εἵλκετο] ἔλκετο mss.

80 ἀνιεμένη] *diducens*, *aperiens*, cf. Φ 537 β 300 et Helbig Hom. Epos¹ p. 137 sq.

81] del. Bekker. || ἔπεα] neglecto Φ; Menrad δάκρυ χέουσα δέ μιν Φέπια, at vid. ad O 35.

83 αὐτήν] in lingua epica *matrem* signi-

- τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆιον ἄνδρα
 85 τείχεος ἐντὸς ἑὼν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τοῦτῳ·
 σχέλιος· εἴ περ γὰρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἐτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν ἔτεκον αὐτῇ,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν 88^a = ω 294
 Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“
 90 ὧς τῷ γε κλαίοντε προσηυδήτην φίλον νῖδον,
 πολλὰ λισσομένῳ οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον, 90^a = Α 136
 91^b cf. 78
 ἀλλ' ὃ γ' ἔμμυ' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι
 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνὺς,
 95 σμερδαλέον δὲ δέδορκε Φελισσόμενος περὶ χειρὶ
 ὧς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἔπι προέχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 98 = Α 403
 „ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω, 99 = Ρ 91
 100 Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,
 ὃς Τρωσὶν μ' ἐκέλευε ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι 101 cf. Σ 254 sqq.
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν. 103 = Ε 201
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσι, 104 cf. η 60 ψ 68
 105 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 μή ποτέ τις Φείπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμείο· 105 = Ζ 442
 Ἔκτωρ Φῆφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.“ 106 cf. ζ 275 φ 324
 106^a = Ψ 575
 107^a cf. φ 315^b

ficare fuere qui putarent coll. B 317. || εἴ] ἦ Nauck. || τοί] sic Ar., alii olim σοί. || λαθικηδέα] ἱ, cf. κακῶν ἐπιλήθον δ 221.

84 φίλε τέκνον] item β 363 γ 184 ο 125, 509; vid. etiam ad Α 690.

85 ἑὼν] sic Ar., ἰὼν mss. multa male.

86 σ' ἔτ'] σέ γ' Naber.

87 θάλος] τέκος A Townl. Paris. (cf. vs. 56); θάλος legitur etiam ζ 157 h. Ven. 279 Cer. 66, 187. || ὅν] cf. Α 690.

88 πολύδαρος] cf. Ζ 394. || μέγα] adverbis alias non invenitur additum, in promptu autem est conicere μάλα; vid. tamen ε 330 et ad Ρ 260.

90 προσηυδήτην Paris.] προσανυδήτην mss. cett. De termino -ήτην vid. § 195.

91 πολλὰ] vid. § 26 et ad Ε 358.

93-95] imitatur Verg. Aen. II 471-475.

93 χειρὶ] vox nonnisi vs. 95 redit, cf. χηραμός Φ 495. || ὀρέστερος... μένῃσι] ὀρέσ-τερον... δοκεῖν olim quidam libri πῶν κατὰ πόλει, non recte autem -ρον, vid. x 212.

94 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'] Vergilius l. l. vertit: mala gramina pastus.

95 σμερδαλέον] -λέος Syr. || χειρὶ] cf. vs. 93.

97 προέχοντι] προύχοντι mss.

98 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς ὅν mss.; vid. ad Α 403.

100 Πολυδάμας; Eust.] Πουλ. mss.; cf. § 21.

101 Τρωσὶν μ' ἐκέλευε Nauck] μ' ἐκέλευε Τρωσὶ mss.; cf. § 24. De re vid. Σ 254 sqq.

102 ὑπο] circa, ut apud recentiores; sub- similis est II 202.

103 κεν § 326] τ' ἂν mss.

- ὥς φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολλὸν κέρδιον εἶη, 108^b = H 28
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι
 110 ἥε κεν αὐτόθ' ὀλέσθαι ἐν κλέεωσ προδ' πόλῃος.
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὁμφαλόεσσας
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείδω 112^a = A 375
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ Φοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 114^b = I' 458
 115 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶ
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς 117^a cf. H 351
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε νέκευθε
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 120 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσσεσθαι..., 120^b cf. Σ 511
 122 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει 123^b sq.^a cf. Ω 207
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, πτενέει δέ με γυνυὸν ἐόντα sq.
 125 αὐτῶς ὥς τε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης 126 cf. τ 163
 127 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἡίθεός τε

121 κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπύρατον ἐντὺς ἑφέργει,

121 cf. Σ 512

128 παρθένος ἡίθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλων.

108 τό κεν criticus apud Nauckium] τότ' ἄν mss.; vid. H 28 P 417 et § 326. || κέρδιον] olim libri „αἰ κατ' ἄνδρα"; cf. O 197, 226.

109 κατακτείναντα] -ντι mss. pauca et olim alii.

110 κεν] sic Ar., καὶ probabiliter Brandreth; vid. Ξ 245 et ad I 684. || αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ Heyne dubitanter, αὐτῷ Ar., sic aut αὐτὸν mss. || ἐν κλέεωσ § 73] -κλειῶσ mss.

111 εἰ] apodosis omittitur, cf. Φ 567 et vid. ad A 136. || καταθήομαι § 122] -θείομαι mss. || ὁμφαλόεσσας] ὅπλα τε πάντα Syr.

113 ἀντίος] ἀντίον mss. nonnulla.

115 ἐνὶ] ἐπὶ A¹ D.

116 Τροίηνδ'] Τροίην L Lips., fortasse recte.

117 δ'] τ' mss. complura. || ἀμφὶς Ἀχαιοῖς] -οῖς pro -οῖσι novicium, cf. § 60; Nauck coniecit Ἀργείοισιν.

118 ἀποδάσσεσθαι] sic Ar., -σασσθαι mss. pleraque. || ὅσσα] ὅσα τε mss. pauca.

119 γερούσιον] cf. A 259. || ἔλωμαι] l. a. ὁμοῦμαι.

120 δάσσεσθαι HStephanus] δάσασσθαι mss.

121] om. A D H, propter vs. 118 autem melius abest.

122 τίη] sic (non τί δὴ) Ar.

123 μὴ] ἦν Naber (sic potius αἶ καὶ F' scribendum esset, vid. § 326); cf. Φ 563.

124 πτενέει] πτανέει Apoll. lex.; cf. § 269 et ad Z 409.

126 sq.] verba obscura, quibus vix quidquam lucis afferunt collati τ 163 Hes. Theog. 35. Platt laudavit praeterea Plat. Apol. 34 d Rep. 544 d, Cic. ad Att. XIII 28, Ovid. Art. Amat. II 541, Nonn. XLVIII 504. Schol. A interpretantur οὐκ ἔστιν ἀρχαία μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ νηπίον δίκην. Praepositionem ἀπὸ vertendam esse initio facto ab putat Jordan coll. ἐν 9 et 500.

128] del. Heyne. De epanalepsi vid. ad I' 372. || ἀλλήλων] -λοισι mss. multa.

- 129 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαννέμεν', ὅτι τάχιστα
 130 Φεῖδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 ὥς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ Φοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς 131 cf. Φ 64
 Φῖσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 σεῖων Πηλιάδα μελὴν κατὰ δεξιὸν ὤμων
 δΦεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Φείκελος ἀνγῇ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένοι' ἢ ἡέλιοι' ἀνιόντος. 135^b = Θ 538^a
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη 136^b cf. Τ 14
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας ἔλπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραίπνοισι πεποιθώς. 138^b = Ζ 505
 ἥντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν, 139 cf. ν 87
 140 ῥηιδίως ὥμῃσε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺν λεληκώς
 ταφρὲ' ἐπαῖσσει, ἐλέμεν τέ Φε θυμὸς ἀνώγει
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαὸς ἰθὺς πέτετ', ἔτρεσε δ' Ἔκτορ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαίψηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα. 144^a cf. Ρ 404
 145 οἷ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἔρινεδὸν ἡνεμόντα 144^b = Κ 358
 τεύχεος αἶεν ὑπ' ἐκ καθ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναῖσσοσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λαοῦ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150^b = τ 39
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προορέει Φεφικυῖα χαλάξῃ
 ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
- 129 ξυνελαννέμεν'] *manus conserere*; verbum hoc uno loco intransitive usurpatum (Υ 134 etc. transitive). || *ἔττι*] l. a. ὄφρα (ut Ν 326). Vulgatam tuentur X 450 Ψ 71 γ 18, cf. § 108. Sunt qui post τάχιστα colon ponant, sed vid. ad Ψ 71.
- 132 κορυθαίκι] † pro κόρυθ' αἰώλος; vid. ad O 709.
- 134 sq.] cf. E 4 sqq.
- 135 αἰθομένοι' § 59] -νοιο L Lips., -νου mss. cett. || *ἡέλιοι'* § 59] -λιου mss.
- 139-142] imitatur Verg. Aen. XI 721 sqq.
- 139 κίρκος] cf. Ρ 757.
- 140 ὥμῃσε] οἶμῃσε mss.
- 141 ὕπαιθα] cf. O 520 Φ 493. || *λεληκώς*] cf. § 239.
- 142 ἐλέμεν § 126] ἐλέειν mss.
- 143 'πέτετ', ἔτρεσε] -το, τρέσε mss.
- 144 τεύχος] τεύχει mss. pauca.
- 145 ἔρινεδόν] vid. Ζ 433. || *ἡνεμόντα*] cf. § 21; -ισσαν A².
- 146 καθ' ἀμαξιτόν] κατ' ἀμ. mss.; vox ἀμαξιτός; nonnisi h. Cer. 177 redit.
- 147 τε GHermann] δὲ mss.; vid. ad Θ 48.
- 148 sqq.] fluvius Scamander (hodie Menderé) prope Idae montis cacumen e duobus fontibus prodit, quorum alter est calidus alter frigidus (+ 65° et 40° Fahr.). Sed urbs ab his fontibus procul remota fuit, itaque apparet poetam locorum sibi cognitorum situm minus accurate depingere.
- 148 Σκαμάνδρου]. -δροο? cf. § 59.
- 152 κρυστάλλῳ] redit vox § 477, ubi vid.
- 153 πλυνοὶ] nonnisi ζ 40, 86 redit.

- καλοὶ λαῖννοι, ὅθι Φαίματα σιγαλόδεντα
- 155 'πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν γ' ἐλθέμεν' υἱας Ἀχαιῶν. 156 = I 403
τῇ ῥα παρεδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφηνγε, δῶκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
- 160 ἡρνύσθη, αἵ τε ποσσὶν ἀέθλια γίννεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς 'θρόν' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τροχάσσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἣ τρίπος ἡὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος,
- 165 ὥς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσι. Θεοὶ δέ τε πάντες ὀρῶντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
„ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
167 = Ω 103 α 28
169^b cf. II 450
- 170 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μῆρ' ἔκχε
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολύπτυχος, ἄλλοτε δ' αὖτε
171 cf. Φ 449
ἐν πόλιν ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ φε δῖος Ἀχιλλεύς
φάστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
173 cf. 230
173^b cf. Θ 339
174-176 cf. II 435
sqq.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάεσθε,
175 ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν, ἡέ μιν ἦδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.“
176 cf. ρ 312
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἀργιμέραννε κελαινεφές, οἷον ἔφειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἰῶνι,
179-181 = II 441
sqq.

154 λαῖννοι] †, alias λάνος (I 57 etc.).

156 πρὶν γ' § 18] πρὶν mss. || ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

157 παρεδραμέτην] παραδρ. mss.; Axt coniecit παρὰδραμ' ὃ μὲν.

158] quidam olim addebant φεύγ' υἱὸς Πριάμοιο, δῶκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς. Ipsum versum 158 del. Bekker.

159-161] vertit Verg. Aen. XII 764 sq.: neque enim levia aut ludicra petuntur | praemia, sed Turni de vila et sanguine certant.

160 ἱερήιον] de re cf. Ψ 260.

160 ἡρνύσθη] ἄρν. mss.

162 τέρματα] -σι C.

163 τροχάσσι] τροχῶσι mss.; vid. § 191 et 310, et de subiunctivo B 462. || κεῖται *κεῖτ' (subiunct.)? Cf. § 169.

164 ἀνδρὸς] de genitivo vid. ad Ψ 631. || κατατεθνηῶτος] -ειῶτος; mss. nonnulla.

166 δέ τε] δὲ (om. τε) DH L, ὃ' ἐ; Par. Z Vrat.

168 τεῖχος] ἄστρ Plat. Rep. III 388 c.

171 κορυφῇσι] κρημοῖσι D. || πολύπτυχος] Nabert πολυπτύχου mss., vid. ad Θ 411. — Haec ara commemoratur etiam Θ 48.

172 πόλιν § 74] πόλει mss.

174 μητιάεσθε § 191] -ιδασθε mss.

175 μιν ἦδη] καὶ ἦδη Sittl.

- 180 ἄψ ἐθέλεις θανάτου δυσφηχέος ἐξαναλῦσαι;
 181 Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 182 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 183 „θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 184 πρόφρονι μυθόομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 185 Ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“
 186 ὧς Φειπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανίαν Ἀθήνην·
 187 ὦ βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξάσα.
 188 Ἑκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὦκὺς Ἀχιλλεύς.
 189 ὧς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίνεται,
 190 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκρα καὶ διὰ βήσσας·
 191 τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 192 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θείει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 193 ὧς Ἑκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 194 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλῶων Δαρδανιάων
 195 ἀντίον αἰξάσθαι, ἐν δμητοὺς ὑπὸ πύργους,
 196 εἴ πως Φοι καθύπερθεν ἀλάλοικεν βελέεσσι,
 197 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀπετρέψασκε παραφθὰς
 198 πρὸς πεδῖον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος ἔτετ' αἰεῖ.
 202 πῶς δέ κεν Ἑκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

199 ὧς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεγγόμεν' οὐθ' ὁ διώκειν,
 ὧς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὧς ἀλύσαι.

199—201 Ar. —

180 θανάτου Bekker] -τοιο mss.
 183 sq.] hic suum locum obtinere iure
 observavit Ar.; cf. locus parall.

183 θάρσσε § 191] θάρσει mss. || Τριτο-
 γένεια] cf. A 515.

192 ἀνιχνεύων] † (ἔχνο; saepius).

194 Δαρδανιάων] cf. E 789.

195 ὑπὸ] ἐπὶ C (cf. II 700).

197 προπάροιθεν] prius? cf. § 318^c. ||
 ἀπετρέψασκε] ἀποτρέψασκε Syr. H (cf. Φ 603
 X 16), ἀποστρέψασκε mss. cett., sic et παρα-
 τρέψασκε (? — παραστρέψασκε Bekker) schol.
 Cf. λ 597. || παραφθὰς] sic Ar., παραστάς;
 Paris. G L Lips.; cf. K 346, Ψ 515.

198 ποτὶ] πορὶ D. || πέτετ'] sic Ar., πέ-
 ται' Syr.

199-201] comparatio, quae parum aptis
 verbis expressa est, postea addita videtur.
 Imitatur Verg. Aen. XII 908 sqq.

199] vox ὀνείρῳ vitiose producit ultimam,
 vid. § 14, verbi δύναται autem desideratur
 subiectum τις (vid. ad N 287 v 88); huic
 incommodo subvenias coniciendo δυνατόν
 (quod tamen apud Hom. non extat adi.
 verbale), sed nisi utrumque simul vitium
 tolli possit, textus traditus sollicitandus non
 videtur; Christ e vs. 199 sq. unum fecit
 ὧς δ' ὄναρ οὐ δύναται μάρψαι φεύγοντα διώ-
 κων. || διώκειν] consequendi sensu nonnisi
 vs. sq. redit.

200 ὑποφεγγόμεν' § 125] -γειν mss. || διώ-
 κειν] vid. ad vs. 199.

201 ὅ] ἴα mss. multa.

202-204] aptum sensum non praebent;
 del. Nauck, vs. 202-207 Iordan. Duentzer
 pro πῶς vs. 202 coniecit τῶς.

202 ὑπεξέφυγεν] ὑπεξέφεγεν Syr. (cf. O 628
 Ψ 376 sq. γ 496), quae lectio in schol. A
 falso tribuitur Aristarcho.

- εἰ μή Φοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς Φοι ἐνῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα; 204 cf. r 93
- 205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἔπι Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. 207^b = K 368
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα, 209 sq. = Θ 69 sq.
- 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἐπποδάμιοι,
212 εἶλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἥμαρ. 212 cf. Θ 72
- 214 Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
215 ἄγχι δέ F ἱσταμένη Fέπεα πτερόεντα προσηύδα· 215 = Δ 92
„νῦν δὴ νῶι FέFολπα, Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἑκτορα δηρώσαντε μάχης ἅατόν περ ἑόντα.
οὐ Φοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἦμε γενέσθαι,
220 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃ FεκάFεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“
ὧς ῥάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέθετο, ῥαῖρε δὲ θυμῷ, 224 = ω 545
- 225 ὅττ' ἐπὶ μελλίης χαλκογλῶχιμος ἐρείσθεις.
ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, ῥικῆσατο δ' Ἑκτορα δῖον,
Ἀηιφόβῳ FεFικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 227 cf. N 45
ἄγχι δέ F ἱσταμένη Fέπεα πτερόεντα προσηύδα· 228 = Δ 92

213 ὥχρετο δ' εἰς ἈFιδαιο, ῥίπεν δέ Fε Φοῖβος Ἀπόλλων.

204 *ἐνῶρσε] ἐπῶρσε mss., vid. ad r 93.

205 λαοῖσιν] ἄλλοισιν mss. multa. || κα-
ρῆατι] cf. § 82.

206 ἔα' εἴα G. || ἰέμεναι] ἔμεναι Eust. || ἔπι
Ἑκτορι] hiatus notabilis; τιν' ἐφ' Ἑκτορι con-
iecit Fick; an *ἰέμεναι δ' οὐκ εἴα ἐφ' Ἑκτορι?

209 sq.] vid. ad Θ 69 sq.

212 εἶλκε] ἔλκε mss. || μέσσα] ῥύμα (i. e.
ῥοπήν τοῦ ζυγοῦ) scribebat Chrysippus. ||
ῥέπε] vid. ad Θ 72.

213] del. Duentzer, vs. 209-213 Fick.

215 *ἄγχι δέ F'(oi) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

216 νῶι Bentley] νῶιν Zen., νῶι γ' mss.

218 ἅατον] ἅτον mss. pleraque.

219 ἦμε § 92] ἄμμε vel ἄμμι mss.

220 πάθῃ] sic vel πάθοι mss., κάμοι l. a.
apud Eust., κάμη probabiliter Naber coll. Θ 22.

221 προπροκυλινδόμενος] redit comp. r 525,
ubi προόχυν κυλινδόμενος; habet codex F, quod
utrobique mavult Nauck. Vulgatam sequi-
tur Dionysius de comp. verb. 47, cf. προ-
κυλινδεται Ξ 18. Hoc uno loco comp. geni-
tivum adsciscit (= cum precibus se advol-
vens pedibus patris).

222 ἄμπνυο Cobet] ἄμπνυε mss.; vid.
§ 117. || δ'] τ' mss. pauca.

225 χαλκογλῶχιμος;†, cf. Θ 297. Sagitta-
rum hami alibi commemorantur, hastarum
non item.

228 *ἄγχι δέ F'(oi) § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

- „ἦθεῖ’, ἧ μάλα δὴ σε βιάζεται ὦκὺς Ἀχιλλεύς,
230 *Γάστρῳ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων*
ἀλλ’ ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
τὴν δ’ αὖτε προσέφειπε μέγας κόρυθ’ αἰόλος Ἔκτωρ
„*Διήφοβ’*, ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Φεκάβῃ ἡδὲ Πριάμος ἔτεκε παῖδας
235 *νῦν δ’ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,*
ὅς τ’ ἔλῃς εἴνεκ’ ἐμεῖο, ἔπει’ Ἰφιδες ὀφθαλμοῖσι,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ’ ἔντοσθε μένουσι.“
τὸν δ’ αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ἦθεῖ’, ἧ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
240 *ῥίτσωσιν* ἐξείης γουνώμενοι, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι,
αὐθι μένειν, τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες
ἀλλ’ ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ’ ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλὴ, ἵνα Φεῖδομεν ἢ κεν Ἀχιλλεύς
245 *νῶι κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται*
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἧ κεν σφ’ δουρὶ δαμήῃ.“
ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ’ Ἀθήνη.
οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κόρυθ’ αἰόλος Ἔκτωρ
250 „οὐ σ’ ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ Γάστρῳ μέγα Πριάμον’ ὀδύον, οὐδέ ποτ’ ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκε
στήμεναι ἀντία σεῖο· Φέλοιμί κεν ἢ κε Φαλοῖην.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιβασόμεθ’· οἱ γὰρ ἄριστοι

229 βιάζεται] -το L Lips. Cant.

231 στάομεν § 122] στέωμεν vel στέομεν
mss.; vid. § 17 et ad A 348.

232 τήν] τὸν D Z Vrat.

233 μὲν μοι] μὲν ἐμοὶ Thiersch coll. Ξ 275
Ω 749, 763 ν 425 § 281.

234] del. PKnight. || ἡδὲ Πριάμος] διὰ
Πριάμῳ vHerwerden.

235 δ’ ἔτι] δέ σε proponitur apud Naucki-
um. || τιμήσεσθαι Eust.] -σασθαι mss.; cf.
Ω 561.

236 ὁ; τλῆς εἴνεκ’ ἐμεῖο criticus apud Bek-
kerum] ὁ; (ὁ; B C H¹ Townl.) ἔτλῃς ἐμεῦ εἴνεκ’
mss.; cf. § 22. Correctionem commendat
versus 253.

240 *γουνώμενοι § 144] -οῦμενοι mss.

244 φειδωλὴ] †, alias φειδώ. || ἧ § 327]
εἷ mss.

246 ἧ] εἷ C. || δαμήν Lips.] δαμεί(ι) mss.
cett.; cf. § 122.

247 καὶ] *Fῆ? || κερδοσύνη] -νῆς; A² et
l. a. in schol.

250 ὡς] ὁ; Nauck.

251 διον] sic et ὀλες Ar.; utrumque inso-
litum, coniecimus *ὀδίο (i. e. ἐδίο). Cf.
§ 199.

254 ἐπιβασόμεθ’· οἱ H²] ἐπιδωσόμεθ’· οἱ H¹
Vrat., ἐπιδόμεθα τοῖ mss. cett., quod non
a verbo διδόναι sed ab ἰδεῖν in scholiis re-
petitur, collato Atticorum vocabulo antiquo

- 255 μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμοιῶν
οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀφεικίσω, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δῶν καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι 257^a = Ψ 661
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν ὥς δὲ σὺ ῥέξειν.^α
- 260 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
„Ἑκτορ, μὴ μοι, ἀλαστὲ, συνημοσύνας ἀρόρενε.
ὥς οὐκ ἔστι λέονσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
οὐδὲ λύκοι καὶ φάρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισι,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶιν
ὄρκια ἔσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα 266^b sq. = E 288
αἵματος ἔσαι Ἄρρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. sq.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ 268^b sq. = Π 492
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν. sq.
- 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχε' ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις 271^b cf. α 43
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.^α
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος. 273 = Γ 355
καὶ τὸ μὲν ἄντα Φιδῶν ἠλεύατο φαίδιμος Ἑκτωρ 274 cf. Ν 184
- 275 ἔξετο γὰρ προΦιδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275^b = Ν 408
ἐν γαλήνῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

ιδιούσ; (sic enim in schol. B legendum pro δήους) = μάρτυρας, cf. Hesych. s. v., Eust. 1158,20, Aristoph. fr. 1 Dind. De syllaba -βωσ- pro -βοησ- cf. K 463 et § 192.

255 μάρτυροι] sic Ar.; vid. ad B 302. || ἁρμοιῶν] hoc uno loco translate usurpatur (= συνημοσύναι vs. 261); redit vox sensu iuncturae ε 248, 361 (nomen proprium Ἄρ-μονιή h. Ap. 195).

256 ἀφεικίσω § 147 et 210] ἀεικίω mss.

257 καμμονίην] vox redit Ψ 661; cf. Lehrs Arist.² p. 105.

261 Ἑκτορ] Ἑκτωρ Apoll. lex. || ἀλαστὲ] sic Doederlein, i. o. *vesane*; cf. M 163. Mss. ἄλαστε. || συνημοσύνας] † (= ἁρμοιῶν vs. 255); cf. συνώμεθα N 381.

262 ἀνδράσιν] ἄρρασιν schol. Plat. Phaedr. 241 d.

263 καὶ Heyne] τε καὶ mss. || φάρνες] ἄν-δρες; C¹ Barocc. Mor. et schol. Aristoph.

Pac. 1076. || ὁμόφρονα] nonnisi h. Merc. 195, 391 h. Cer. 435 redit (ὁμοφροσύνη ζ 181 ο 198, ὁμοφροσύνῃ ζ 183 ι 456).

265 φιλήμεναι] cf. § 195. || οὐδέ] οὐτε mss. multa.

266 ὄρκια ἔσονται] hiatus vitiosus, cf. § 15; ὄρκια γ' D, ὄρκιον ἐσσεῖται Bentley coll. A 158; ὄρκε' ἀρέσσονται Naber, at vid. A 362 & 402. Suspiciamus ὄρκε' ἔσονται fuisse, deinde aliquid intercidisse, assensus autem nobis vHerwerden proposuit ὄρκε' ἔσονται πιστὰ πρὶν ἦ. || γ'] om. Syr.¹ Eust.; vid. ad E 288.

267 ἔσαι] vid. ad E 289.

270 ἔτ'] om. B C G L Lips.

271 ἔγχε' § 71] ἔγχει mss. || δαμάει § 191] δαμάς mss. || δ'] om. Barocc. Paris., fortasse recte.

272 θύων] θύων A Harl.

275 ὑπέρπτατο] § 216. || χάλκεον] l. a. μέλινον.

ἂψ δ' Ἀχιλῆ' ἐδίδου, ἴλαθε δ' Ἑκτορα ποιμένα λαῶν.

Ἑκτωρ δὲ προσέφειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα

„ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πά τι, θεοῖσ' ἐπιφέικελ' Ἀχιλλεῦ,

280 ἐκ Διὸς ἐφείδθησθα ἐμὸν μόρον, — ἧ τοι ἔφης γε, —

ἀλλὰ τις ἀρτιφειῆς καὶ ἐπικόπος ἔπλεο μύθων, 281^b cf. φ 397

ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι. 282^b cf. Z 265

οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις, 283 cf. Θ 95

ἀλλ' ἰθύς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

285 εἴ τοι ἔδωκε θεός. νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλεια

χάλκεον· ὥς δὴ μιν σφ' ἐνὶ χροῦ πᾶν κομίσαιο.

καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο

σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος, 289 = Γ 355

290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. ᾠόσατο δ' Ἑκτωρ, 291^b sq. = Ξ 406^{sq.}

ὅτι ῥά Φοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,

ᾠστῇ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.

Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρόν ἀύσας·

295 ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί Φοι ἐγγύθεν ἦεν.

Ἑκτωρ δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· 296 cf. A 333

„ὦ πόποι, ἧ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν· 297 cf. II 693

Διήφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωα παραιναι·

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν πύργῳ, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδ' ἔτ' ἀνευθε,

οὐδ' ἀλέη· ἧ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν

277 Ἀχιλῆ' ἐδίδου] -λήι δίδου mss.

280 ἐφείδθησθα (εὐείδθησθα) Naber] ἡεΐδεις (-όης) τὸν mss.; de termino -ησθα vid. § 110, de molesto articulo β 97, 403 et ad A 185 M 280, de prima syllaba § 27 (an fuit *ἐκ Διὸθεν vel ἐκ Ζηνὸς ᾠείδθησθα?). || ἔφης γε] ἔφησθα Nauck.

281 ἀρτιφειῆς] †. Adi. significare debet fallax, vHerwerden autem negans in malam partem adhiberi potuisse substituit ἀπτοειῆς. Nos coniecimus *ἀλλά τ' ἀναρτοφειῆς, vid. ad Θ 209. Halbertsma ἀλλ' ἄρ' ἀναρτοφειῆς; coll. N 824.

282 μένεος] μένεός τ' Vrat. fortasse recte, cf. § 19. || λάθωμαι] λαθοίμην mss. nonnulla; vid. ad A 158.

286 μιν σφ' ἐνὶ] σφ' μιν ἐνὶ aut μιν τεσφ' ἐν

(cf. π 438) expectaveris potius. || ἐνὶ Z Cant.] ἐν mss. cett. metro invito, cf. § 14.

287 κεν] l. a. σφιν. || ἐλαφρότερος] ἐλαφρότατος D.

293 κατηφῆσας] vid. ad π 342.

294 ἐκάλει]. ἐρῶα olim libri „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων“. || λευκάσπιδα] †. De re cf. A 35.

295 οὐ τί Φοι] οὐκ ἐτι Φ' (οι) Platt (cf. § 13).

299 *πύργῳ] τείχει mss., cf. § 71; τείχεσος Roehl. De vocibus τείχος et πύργος confusis vid. M 333 (et Z 386?); sed dubitamus an verum sit πόλις. || Ἀθήνῃ] vHerwerden coniecit ἐξαπάτηρ ἄρα δαίμων, quod nesciat Hector a quo sit deceptus.

301 ἀλέη] † (ἀλέ(υ)ασθα passim). Non cohaeret ἀλέη calor q 23.

- Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὲν Φεκηβόλῳ, οἳ με πάρος περ
 πρόφρονες ἐρρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει. 303^b cf. P 478
 μὴ μὰν ἀσπουδαίῃ γε καὶ ἀκλεῶς ἀπολοίμην, 304^a = O 512
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305^b = B 119
 ὧς ἄρα φωνήσας ἐφερύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
 τό Φοι ὑπὸ λαπάρην ἔτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 ὄμνησεν δὲ Φαλῆς ὧς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὧς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν 308 = ω 538
 310 ἀρπάξων ἢ Φάρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν·
 ὧς Ἑκτωρ ὄμνησε τινάσσων φάσγανον ὀξὺ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀργίῳ, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοι' ἐκάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαιινῇ
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο Φέθειραι 315^b cf. T 382
 χρύσειαι, ἃς Ἑφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας. 316 = T 383
 οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ 317^b = 28
 Φέσπερος, ὃς ἀλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὧς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήμεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 ἑπάλλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἑκτορι δῖον,
 εἰσοράων χρόα καλὸν, ὅπῃ Φεῖξει μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα τεύχεα καλὰ

302 υἱε] υἱεῖ mss. nonnulla; vid. § 78 et ad II 177. || περ C H] γε mss. cett.; vid. ad N 465.

303 πρόφρονες] -νέως D H, metro invito; fortasse igitur l. a. fuit προφρονέως ῥύατο. || ἐρρύατο § 164] εἰρύατο vel -ται mss.; hoc fortasse praeferendum.

304 ἀκλεῶς § 73] ἀκλειῶς.

306 ἐφερύσσατο] εἰρύ(σ)ατο mss.

308 ὄμνησεν] οἴμνησεν mss.; cf. O 252. || ὑψιπετής] producta forma pro -πέτης; (M 201 etc.) nonnisi vs. parall. redit; cf. § 69.

309 διὰ] ἀπὸ olim alii.

310 ἀρπάξων] -ζων mss. pleraque. || ἀμαλὴν] adi. nonnisi v 14 redit.

311 ὄμνησε] οἴμνησε mss.

313 ἀργίῳ § 59] ἀργίου mss. || στέρνοι' ἐκάλυψε] -νοιο x. mss.; vid. § 59 et de verbi sensu ad E 315.

314 ἐπένευε] -σε C.

315 τετραφάλῳ] vid. ad E 743. || καλαί]

l. a. δειναί; an *δΦεινὸν (vid. I 337 Z 470)?

316] om. A D in textu, habent in margine; ab antiquissimo carmine, quod τὴν ὀπλοποιῖαν ignorabat (vid. ad II 134), est alienus.

317 sq.] suspectum vocabulum ἀστὴρ ter adhibitum (vHerwerden confert Ψ 373 sqq., ubi quater legitur ἥπιτο).

317 νυκτὸς ἀμολγῶ] cf. A 173.

319 ἀπέλαμπ' insolite admodum omittitur subiectum (εἶλας T 379); quadamtenus tamen conferri potest i 143. || ἐνήμεος] †.

320 κακὸν] κακά Nauck coll. H 70 K 486 etc.; vulgata tamen servari posse videtur coll. μέγα φρονέοντες; O 553 etc. et Φίσον φρονέουσα O 50.

321 εἰσοράων § 191] -ράων mss.

322 δὲ καὶ ἄλλο τόσον] verba obscura, quae non satis defenduntur versibus, quos contulit Ar., Σ 378 Ψ 454 (vid. ad A 130). Conieciimus *δ' ἔκτοσθ' ἄλλον; de perturba-

- χάλκῃ, ἃ Πατρόκλοιο βίην ἐνάρριξε κατακτάς· 323 cf. P 187
 φαίνεται δ', ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 325 λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ Φοί μεμαῶτ' ἔλασ' ἔργει δῖος Ἀχιλλεύς, 326* cf. Θ 327
 ἀντικρυσ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή, 327 = P 49
 328 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήη' τάμε χαλκοβάρεα.
 330 ἦροιτε δ' ἐν κονίῃσ'· ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 330* cf. E 75 A 743
 „Ἔκτορ, ἀτάρ ποθ' ἔφης Πατροκλέε' ἐξαναρίζων 330^b = P 388
 ζῶς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐ τι ὀπίξσο νόσφιν ἐόντα,
 νήπιε τοῖο δ' ἀνευθεν ἀσσητήρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθ' ἐλελείμην,
 335 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἴωνοι
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτερίσουσιν Ἀχαιοί.“ 336^b cf. A 455
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 337 = O 246
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
 μὴ μ' ἔαιεν παρὰ νηυσὶ κύνες καταδάψαι Ἀχαιῶν·

329 ὅφρα τί μιν προτιφέιποι ἀμειβόμενος φέπεσσι.

329 Ar. —

tis litteris δεκΕΛΛΑΙΟΤΟΣΩν vid. ad I 664 et de adverbio ἔκτοσθε K 334. Halbertsma τοῦ τὸ μὲν ἄλλο τόσον κάτεχε coll. Ψ 454 Γ 419 τ 361 (E 473 Ω 730). Glossographi absurde τόσον locis laudatis interpretabantur τὸ σώμα.

322 sq. *τεύχεα καλὰ | χάλκῃ, ἃ | χάλκεια τεύχη | καλὰ, τὰ mss. (τεύχεα Vrat.); vid. § 71. Verborum ordo quem dedimus etiam sententia commendari videtur.

323] del. Naber. Vid. ad Π 134.

324 [φαίνεται] φαίνεν l. a. in Ar. commentariis reperta, ut sensus sit: arma non tangebant guttur sed oculis (et telis) expositum relinquebant.

325] cf. Θ 326. || λαυκανίη Nauck] -ην Ar., sic aut -ης mss.; -ῇ (locativum) mavult Christ. Vox λαυκανίη nonnisi Ω 642 reddit. || ἵνα — ὀλεθρος] vertit Verg. Aen. XII 507; qua fata celerrima.

326 ἔργει] Ἔκτορα D.

327 ἀντικρυσ] § 31] ἀντικρὺ mss.

328 ἀπ' ἀσφάραγον] l. a. ἀπὸ σφάραγον. || ἀσφάραγον] †.

329] insulsum additamentum damnavit Ar., etiam verum 328 del. Duentzer.

330 ἐπηύξατο] -χετο A².

331 ἀτάρ] ἄφαρ schol. V. || ποθ' § 322] που mss. || Πατροκλέε' § 73] -κλῆ' mss.

332 *ζῶς ἔσεσθ', item Fick] σῶς ἔ(σ)σεσθ' mss.; ζῶς ἔσεσθ' Nauck minus recte, vid. ad E 887; σῶς ἔσεσθ' PKnight (cf. § 22), σῶς ἔσεσθ' Ahrens (quae forma fide caret). Cf. § 62. || *οὐ τι § 100] οὐδὲν mss.

335 sq.] delet Fick.

335 ὅς] ὡς Syr.

336 ἐλκήσουσ' αἰκῶς] Antimachum ἐλκήσουσι κακῶς dedisse „ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον” refert Didymus. Vitiose haec tradita esse, de Aristarcho enim loqui Didymum, hunc autem ἐλκήσουσι αἰκῶς scripsisse ex πλήρους, statuit Lehrs, cf. Ludwig Arist. I p. 477. Quicquid id est, αἰκῶς pro ἀφεικῶς non est Homericum. IMenrad ἀφικῶς, sed -φει- pro -φει- fide caret. Nobis κακῶς minime spernendum videtur. || ἐλκήσουσ' ἐλκύνουσ' mss. multa. || τὸν] Patroclum. || κτερίσουσιν § 147 et 210] -ιοῦσιν mss.

339 μ' ἔαιεν (ἔαν) Nauck] με ἔα mss. hiatus non ferendo. Bentley μὴ μ' ἔα (-ε), sed ultima syllaba formae ἔα sic produci nequit (cf. § 19).

- 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε Φάλις χρυσόν τε δέδεξο,
δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ Φοῖβ' ἔμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με 342 sq. = H 79 sq.
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
- 345 „μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοιγῶν.
αἶ γὰρ πῶς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὥμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα Φέφοργας.
ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλῃ,
οὐδ' εἴ κεν δεκάμεις καὶ ἑφεικοσινήριτ' ἄποινα 349 cf. I 379
- 350 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ Φερύσασθαι ἀνώγῃ
Δαρδανίδης Προῖαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ 352^b sq. cf. Φ 123 sq.
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν ἔτεκεν αὐτῇ,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“
- 355 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἑκτωρ·
„ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πεισέμεν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς. 357 cf. ψ 172
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι 358 cf. λ 73
ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων 359 sq. cf. Γ 416^b
359^a cf. Θ 475 [sq. 360 ἐσθλὸν ἔοντ' ὀλέσσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσι.“ [sq. 361-364^a = Π 855

340 χαλκόν... χρυσόν] χρυσόν... χαλκόν Syg.

344 ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν] l. a. ἀπαυειρόμενος.

345 κύον] κύων mss. nonnulla.

346 πῶς] τῶς (τῶς) Hoffmann Caner coll. I' 415 Θ 538 sqq. N 825 sqq.

347] cf. A 35. || ἀποταμνόμενον] ἀποτεμν. mss. nonnulla. || κρέα' κρέα mss., cf. A 345. || οἷα] ὅσα H Vrat. || Φέφοργας Bentley] μ' φοργας mss.; cf. Φ 399.

348 ὥς] ὡς; Ar. et mss. nonnulla; cf. I 444. Lange φοργας; | ὡς in fine versus 348 enunciatur claudens, coll. Θ 541 N 828 ε 525 etc. || *ἀπαλάλῃ] -κοι mss.; cf. Φ 103 π 437 sq.

349 δεκάμεις] adv. nonnisi l. parall. reedit. || καὶ (ἐ)φει. Heyne] τε καὶ εἰκ. mss. || ἑφεικοσινήριτ' †; „una voce εἰκοσινήριτ'” schol., alii igitur olim εἰκοσι νήριτ'. Obscurum utrumque, requiritur enim ἑφεικοσάκεις, quod legitur in versu simillimo I 379; quapropter

νHerwerden tentavit ἑφεικοσάκεις τόσ'. Nauck vero δεκάμεις mutabat in δέκα μοι. Adi. νήριτο; ὕλη (= ἀνάριθμος) legitur Hes. Op. 511, cf. montis nomen Νήριτον B 632 etc.

350 στήσωσ'] Nauck τίσωσ'; cf. N 745.

351 σ' αὐτόν] σ' αὐτῷ D. || Φερύσασθαι] hoc uno loco = συγγοσάτῃσι sive ἰσοστάθμῃ χρυσῷ ἀναλᾶσθαι; cf. Theogn. 77 et fortasse Plat. Phaedr. p. 235 d. Achillem hyperbolice loqui, in Aeschylis vero tragoedia Phrygibus corpus Hectoris revera auri aequipondio esse redemptum, annotavit Ar. || ἀνώγῃ L Lips. Paris. (Vrat.)] -γοι mss. cott.

357 πεισέμεν' § 125] πείσειν mss. || ἐν φρεσὶ] ἐνδοθι Z Eust. (ut A 243 X 242 β 315 θ 577 ε 377).

358 μήνιμα] vox nonnisi l. parall. reedit.

360 ἐνὶ] ἐπὶ schol. Pind. Nem. VII 58 fortasse recte.

361 θανάτοι' ἐκίλυψε] -τοιο κ. mss; cf. § 59.

- ψυχὴ δ' ἐκ θεθέων παμένη Ἀφιδόσδ' ἐβεβήκει,
 Φὸν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα δῖος Ἀχιλλεύς·
- 365 „τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 365 cf. Σ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 366 = Σ 116
 ἧ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο Ἑρῦσσατο χάλκεον ἔγχος, 367 cf. Φ 200
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθελ' ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα 368^b = O 524
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
- 370 οἳ καὶ ἐθήσαντο φυὴν καὶ Φεῖδος ἀγῆτον 370^b cf. Ω 376 ξ
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα Φοί τις ἀνουτητί γε παρέστη. 177
 ὧδε δέ τις ἑείπεσκε Φιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον 372 = B 271
 „ὦ πόποι, ἧ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάεσθαι
 Ἔκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρωσεν πυρὶ κηλέω.“ 374 cf. Θ 235
- 375 ὧς ἄρα τις ἑείπεσκε καὶ οὐτάσσασκε παρασάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἑέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 377 cf. Ψ 535
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 378 = B 79
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 380 ὅς κενὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380^a cf. I 540
 εἴ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, 381^b cf. E 220
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσι,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεδόντος,
 ἢ μὲνιν μεμᾶσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
- 385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385 = A 407

362 παμένη] cf. § 216.

363] om. D. || γοάουσα § 191] γοώουσα mss. ||
 ἀνδροτῆτα] vid. ad II 857.

364 τεθνηῶτα § 160] -ειῶτα mss. com-
 plura. || προσήυδα] -δασ? vid. § 191.

365-367] cf. Verg. Aen. X 743 sq.

368 ἔθελ', ὃ δ' ἀπ' ἔθελ' (sic Syr.) ἀπὸ
 δ' MSchmidt; de ὃ δ' vid. ad A 191.

369] cf. Herodot. IX 25.

370 ἐθήσαντο schol. O 265] θηήσαντο
 mss.

371] cf. Ω 420 sq. || Ἔκτορος] -ρα GHerm-
 mann (vid. E 787). || ἀνουτητί] †, cf. A 540.
 Scribendumne *ἀνουτασί (cf. § 150)?

373 ἀμφαφάεσθαι § 191] -φάασθαι mss.

374 ἐνέπρωσεν] -πρην mss. multa. || κηλέω]
 vid. § 8.

375 *οὐτάσσασκε] οὐτήσασκε mss.; cf. § 150.

378] Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἄριστῆς Παναχαιῶν
 (= Ψ 236) Zen., ὃ φίλοι ἦρωες Δαναοί,
 θεράποντες Ἀργῆος B C.

379 ἐπεὶ] vid. § 22.

380 ἔρρεξεν] ἔρδεσεν (neglecto F) mss.
 pleraque; cf. I 540 K 49.

381 εἴ' § 328] εἴ δ' mss. || πειρηθῶμεν] no-
 vicium pro -θήμεν hic et § 100, vid. § 122;
 πειρήσωμεν (cf. l. a. § 100 et I 345 M 301
 etc.)? cui tamen coniecturae non favent
 E 220 A 386, similis autem contractio cer-
 nitur vs. 382. Coll. φ 180 (ubi vid. Eust.)
 πειρώμεθα coniecerit quispiam.

382] γνῶμεν pro γνώμεν (cf. π 304) no-
 vicium, καὶ autem male abundat et molesta
 est vocula τι.

- κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἄκλαντος ἄθαπτος 386^b cf. 2 54^a, 72^a
 Πατρόκλου· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρα κ' ἐγὼ γε
 ζῶοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 388^b = I 610
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν Ἀφίδαο,
 390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταῖρου.
 νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, 391 cf. A 473
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡρόμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
 ὃ Τρῶες κατὰ Φάστν θεῶ ὥς ἠϋχεάοντο.“ 394^b cf. 9 467 o 181
 395 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀφεικέα ἠμῆδετο Φέργα. 395 = Ψ 24
 395^b cf. 2 429
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν ἑτέρηγε τένοντε
 εἰς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασε·
 εἰς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας, 399^a = II 657
 400 ἠμάστιξέν ῥ' ἐλάειν, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην. 400 cf. E 366
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυνάεαι πίνναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 ἑκίτο πάρος χαρίεν, τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 ἔδωκεν ἀφεικίσσασθαι ἐφ' ἣ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 405 ὥς τοῦ μὲν ἑκόνιτο κάρη ἅπαν. ἣ δέ νυ μήτηρ
 ἱίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔριψε καλύπτρην

393 sq. Ar. —

386 ἄκλαντος] -στος mss. nonnulla; vid. ad β 175.

387 *Πατρόκλου] -κλος mss.; vid. ad Σ 152. || ὅφρα κ' § 326] ὅφρ' ἔν mss.

388] ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπολέμοισι μετ-
 εἶω B C Vrat. et olim alii (Zen.); cf. Ψ 47
 x 52 z 487.

389 καταλήθοντ'] comp. †. || ἐν § 315] εἰν
 mss.

390 καὶ κεῖθι] κἀκεῖθι mss. pauca, vid.
 § 9 et ad Γ 402.

391 ἀείδοντες; παιήονα] cf. Verg. Aen. X
 738. || παιήονα] vid. ad A 473.

393] vid. ad vs. 404. || ἡρόμεθα § 284]
 ἰ(ι)ράμεθα mss.

394] cf. A 761. || ἠϋχεάοντο § 191] εὐ-
 χετόοντο mss.

395 ἠμῆδετο] μῆσατο D.

396-404] Aristotelis subactum de hoc loco

iudicium in notis ad Ω 15 attulimus.

396 τένοντε] -ντας mss. pauca.

397 πτέρνης] †. || βοέους] cf. § 61. — Non
 Ioris sed ζωστήρι, quem ab Aiace dono acce-
 perat (H 305), ligatum Hectorem finxit
 Soph. Ai. 1029 sqq.

400 ῥ'] δ' mss. complura, ut legitur l.
 parall. || ἐλάειν § 191] ἐλάαν mss. || ἀφέκοντ']
 ἄκοντε mss. pleraque.

401 ἦν] ἔεν? vid. § 302.

402 κυνάεαι] vid. ad A 528. || πίνναντο
 Ar.] πίνναντο (cf. T 93 Ψ 368) vel πῖμπλναντο
 mss. pleraque; Valckenaer coniecit χαι-
 τας ἠκυανείας; (-τη -νέη mavult Nauck) πε-
 πῖλναντο.

403 δυσμενέεσσι] l. a. τετραπικέραντος.

404] hic (fortasse vs. 393, ut opinatur
 Naber) finem habuit vetus Ilias. || ἀφεικί-
 σασθαι] *-σσαι μιν? cf. II 559.

- τηλόσ', ἐκώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα Φιδούσα.
 ὥμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ Φάστν.
 410 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα
 Φίλιος ὀφρυνέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ὅα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλάοντα,
 ἐξεληθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιῶων.
 πάντας δ' ἔλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον, 414^b = Ω 640
 415 ἐξ ὀνομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα Φέκαστον 415^b = Κ 68
 „σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοι περ 416 cf. β 70
 ἐξεληθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοφεργόν,
 αἷ κέ ποθ' ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ
 420 γῆρας· καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκε.
 τόσσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, 424 sq.^a = δ 104
 425 ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅζυ κατοίσεται Ἄφιδος εἴσω, sq.
 Ἐκτορος. ὥς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῇσι
 τῷ κ' ἐκορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.“ 428 cf. 485 Ω 727
 ὧς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἔστενάρχοντο πολῖται. 429 cf. Τ 301, 338

407 παῖδα Φιδούσα] Bentley παῖδ' οἰαδοῦσα mss.; cf. v. l. θ 526.

409 κωκυτῷ] vox nonnisi vs. 447 rehit (n. pr. Κώκυτος κ 514, κωκύειν saepius).

410 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || εἰ] ? quidam legentes interpretabantur αὐτῇ, ab Herodiano iure explosi coll. κ 419; vid. § 92, Apoll. Pron. 70 b Bekk., Soph. fr. 418. Particula εἰ etiam Z 367 λ 317 corripitur.

411 ὀφρυνέσσα] †; appellativum ὀφρύν; nonnisi γ 151 translate usurpatur. || σμύχοιτο] sic Ar., σμήχοιτο mss. pauca. Cf. I 653. || κατ' ἄκρης] cf. § 82.

412 μόγις] μόλις mss. pleraque; cf. I 355 Φ 417. || ἀσχαλάοντα § 191] -λῶντα mss.

413 Δαρδανιῶων] cf. E 789.

414] de luctus hoc signo cf. Ω 164 sq. Herod. II 85 Verg. Aen. X 844 XII 611 et in poesi Hebraica e. g. Hiob. II 8 Mich. I 10.

415 ἐξ ὀνομακλήδην LMeyer coll. δ 278] mss. una voce, item μ 250.

416 σχέσθ[ε] cessandi, abstinendi sensu ἔχεσθαι legitur etiam Γ 84 Φ 379 δ 422 etc. || κηδόμενοι Ar.] -νον mss. multa; vid. Σ 273 et v. l. π 147 σ 178.

418 λίσσωμ'] λίσσομαι mss. nonnulla; de subiunctivo vid. vs. 130, 450 et § 108.

419 *αἷ κέ ποθ'] ἦν πως mss., εἰ πως Brandreth; cf. § 326.

420 τῷ γε] τῷδε mss. multa; cf. Τ 33.

422 ἄλγ' ἔθηκε] ἄλγεια ἔθηκε B C Townl.

425 ὥς] post τόσσον collocatum est etiam δ 105 φ 403. || κατοίσεται] comp. †.

426 θανέμεν § 126] θανέειν mss.; Christ ὠφελει (ὠφελε § 273) θανέειν.

428 θ'] om. D.

429 πολῖται] γυναῖκες D (male), γέροντες l. a. in schol.

- 430 Τρωάσι δ' αὖ Φεκάβη ἄδινοι' ἐξήρχε γόοιο· 430 cf. Σ 316 Ω 747
 „τέκνον, ἐγὼ δ' Φειλή· τί νυ βίομαι, αἰνὰ τεκοῦσα,
 σεῖ' ἄπο τεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ 432^b = E 490
 εὐχολὴ κατὰ Φάστν' πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωίησι κατὰ πόλιν, οἳ σε θεὸν ὧς
 435 'δεῖδ' ἔχατ'· ἧ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
 ζῶδς ἐών· νῦν σ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.“ 436 cf. P 478
 ὧς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὐ πά τι 'πέπυστο 437^a = T 301
 Ἔκτορος. οὐ γάρ Φοῖ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν 438^b cf. h. Cer. 46
 ἡγγεῖλ' ὅτι ῥά Φοι πόσις ἔκτοθι 'μίμνε πυλάων,
 440 ἀλλ' ἧ γ' ἴστων ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. 441 cf. Γ 126
 'κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισ' ἀνὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο 443 cf. Σ 344
 Ἔκτορι θεομὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι, — 444^b = P 207
 445 νηπίνῃ οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445^a cf. P 264
 χερσὶν Ἀχιλλῆος 'δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐφελίχθη γυνῖα, χαμαὶ δέ Φοι ἔκπεσε κερκίς.

430 Τρωάσι δ' αὖ vHerwerden] Τρωῆσιν δ' mss.; fortasse sufficit verborum transpositio ἄδινοῦ Φεκάβη, sed minus placent verba ita ordinata. Formam Τρωάσι pro Τρωάσι satis tumentur Z 442 Ω 704 etc., vid. praeterea Ω 747. || ἄδινοῖ' § 59] -νοῖ mss.; de scholii verbis Ἀρίσταρχος ἀθρόου vid. Ludwig Arist. I p. 479 („Ar. adiectivum obsoletum interpretatus est *densum*“).

431 βίομαι] βεῖομαι Ar. et mss. pleraque. || τεκοῦσα Ar. coll. Σ 54] παθοῦσα mss. Cf. A 414.

432 σεῖ' § 92] σεῦ mss. || *ἄπο τεθνηῶτος] ἀποτεθνηῶτος vel -ειῶτος (cf. § 160) mss.; recentioris aevi esse comp. ἀποθνήσκειν (vid. λ 424 μ 393 φ 33) observarunt PKnight Cobet (κατατεθν. proponens) Nauck (σεῖο γε τεθνηῶτος coniciens). Nos ἄπο separatim scripsimus, *procul a* (i. e. *orbata*) *te mortuo*; cf. B 292 A 242 α 49 etc.

433 εὐχολή] cf. B 160. || 'πελέσκεο] -κετο C.

434 Τρωίησι] vid. § 17.

435 'δεῖδ' ἔχατ' § 134] δεῖδ' ἔχατ' mss. || καί] né mss. multa male; vid. P 165 etc. || ἔησθα] ἔεσθα? vid. § 302.

436 *σ' αὖ] δ' αὖ mss. nonnulla, αὖ cett. Cf. P 478, 672.

438 Ἔκτορος] iungendum videtur cum verbo 'πέπυστο; vid. Θ 12. || Φοῖ — ἐλθὼν] πῶς ἐτήτυμον ἄγγελον ἐλθὼν (ἦλθεν¹) D.

441 δίπλακα] vid. ad Γ 126. || πορφυρέην] μαρμαρέην GH et l. a. in schol.; vid. ad Γ 126. || ἐν... ἔπασσε] cf. Γ 126. || θρόνα] †, θρόα mss. nonnulla. Vocem obsoletam *flores* vel *herbas* interpretantur, quo sensu Alexandrini Homeri imitatores saepius vocem usurparunt (Theocrit. II 89 Lycophr. 674 etc., item Nonn. XXXVII 418); sunt autem qui huc referant Veneris epitheton ποικιλόθρονος (Sapph. fr. 1, 1). *Geometrica* ornamenta intellegit Helbig Hom. Epos¹ p. 150 et 283 sq.

442 ἐνπλοκάμοισ' ἀνὰ Nauck] -οις κατὰ mss.; cf. § 60.

447 κωκυτοῦ] cf. vs. 409.

448 ἐφελίχθη] ἐλελίχθη mss.; vid. § 41²⁴ et ad A 530. Bentley δὲ λελεύατο coll. N 85, at ὁ vitiosum; vHerwerden ἐτινάχθη. || χαμαὶ — κερκίς] imitatur Verg. Aen. IX 476. || κερκίς] nonnisi ε 62 redit.

- ἢ δ' αὖτις δμῳῆσιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·
 450 „δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθε, *Φίδω τίνα Φέργα τέτυκται.*
αἰδοίης Φεκυρῆς Φοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἔμοι αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμοῦ Φέπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 454 cf. Σ 272 [sq.
 455 δέδφια μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς 454^b sq.^a = K 38
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δήγεται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς,
ἦ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυτ' ἔμενεν ἀνδρῶν, 458^b = λ 514^a
ἀλλὰ πολὺ προθέσκεν, ἐφὸν μένος οὐ τι νει Φείκων. 459 = λ 515
- 460 ὧς φραμένη μεγάραιοι διέσσυτο μαινάδι *Φίσῃ,*
παλλομένη κραδίην· ἄμα δ' ἀμφίπολοι ἴκον αὐτῇ. 461^b cf. Z 399
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνας· ἐπὶ τεύχεϊ, τὸν δ' ἐνόησε
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
- 465 εἴλκον ἀκηδέστας κοίλας ἐπὶ νῆας *Ἀχαιῶν.* 465^a cf. Ω 417
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῷ ἐρεβεννῇ νύξ ἐκάλυψε, 466 cf. E 659
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε,
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς ἔβαλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμεν
- 470 κρήδεμνόν θ', ὅ ῥα Φοι ἔδωκε χρυσῆ *Ἀφροδίτῃ*

450 *ἔπεσθε* Bentley] -σθον mss. || *Φίδω* *τίνα* Hoffmann] ἰδὼμ' ὄτι(ν) mss. Subiunctivus ab imperativo suspenditur etiam Ψ 71 γ 18; cf. X 130.

451 δ' ἐμοῖ δέ μοι mss. pleraque.

452 γούνα] γούνα Duentzer (cf. K 95).

454 *ἐμοῦ] ἐμεῦ mss.; vid. § 92. IMenrad ἐμοῖ, fortasse recte, vid. Σ 272.

455 δέδφια § 168] δεῖδω mss.

457 ἀλεγεινῆς] schol. interpretantur *quae mihi luctuosa est*, cf. Z 407 M 46 II 753; an fuit *ἐρατεινῆς? vid. Z 156.

458 sq.] del. Nauck.

458 πληθυτ] cf. § 75; πληθεῖ mss. pauca male (vid. § 71).

459 προθέσκεν ἐὼν PKnight] -σκε τεὼν D H, -σκε τὸ ὄν mss. cett.; vid. ad Θ 430. || *οὐ τι νει] οὐδέν mss.; cf. § 100.

460 μαινάδι *Φίσῃ*] cf. *μαινομένη Φεφινῶτα* Z 389. Vox *μαινάς* non nisi h. Cer. 387 reddit.

461 ἀμφίπολοι] -λω Christ (vid. Γ 143 etc.).

465 εἴλκον] ἔλκον mss. (vid. ad P 395).

466 *ὀφθαλμῷ] -μῶν mss.; cf. E 659.

467 ἐκάπυσσε] vid. E 698.

468 sq.] secundum Ar. melius procederet narratio si Andromache capitis ornatum tum demum abiceret postquam ad se rediit (post vs. 476*); vHerwerden vero statuit vs. 468-474 narrari quae acciderint priusquam retro collapsa sit Andromache.

469 sq.] de ornatu muliebri, qui h. l. describitur, vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 157 sqq.

469 ἄμπυκα] † (*χρῦσαμπυξ* equorum epitheton E 358 etc., Horarum h. V 5, 12, Musarum Hes. Theog. 916). || *κεκρύφαλον*] †. || *ἀναδέσμεν*] †.

470 ϑ'] τε Ar. „ἐκ πλήρους“, veterem scribendi rationem secutus (vid. § 13); sic D. || *χρυσῆ* § 18 et 61] *χρυσῇ* mss.

- ἤματι τῷ, ὅτε μιν κόρυθ' αἰόλος ἡγάγεθ' Ἑκτωρ
 ἐκ δόμου Ἑτῖωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία Φέδνα. 472^b = Π 190
 ἀμφὶ δέ μιν γάλοοι τε καὶ εἰνατέρεις Φάλις ἔσταν, 473 cf. Z 378
 αἶψα μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 ἥ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475 cf. s 458 ω 349
 ἀμβλήδην γοάουσα μετὰ Τρωίῃσιν ἔφειπε
 „Ἑκτορ, ἐγὼ δύστηνος ἦν ἄρα γιγνόμεθ' αἰσῇ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση 479 cf. Z 396
 480 ἐν δόμῳ Ἑτῖωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εὐῶσαν, 480^b cf. Θ 283
 δύσμορος αἰνόμορον ὥς μὴ μ' ὤφειλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰδίδα δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης 482 cf. ω 204
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις 483^b-485 cf. Ω 725
 χῆρην ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς, sqq.
 485 οὐν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμοροι οὔτε σὺ τούτῳ 485 cf. 428
 486 ἔσσειαι, Ἑκτορ, ὄνειρα, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὗτος,

- 487 αἶψα γὰρ κεν πόλεμόν γε φύγη πολυδάκρυον Λαϊῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω 488^b cf. Δ 270 Φ
 ἔσσαν· ἄλλοι γάρ σοι ἀποφρήσουσιν ἀρούρας. 525
 490 ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφίλικα παῖδα τίθησι
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδακρύεται δὲ παρειαί. 491^b = υ 353
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς εἰς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης φερῶν, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

487—499 Ar. —

- 472 Φέδνα] vid. ad II 178.
 473 γάλοοι...εἰνατέρεις] vid. ad Z 378. ||
 γάλοοι] γαλόω mss.; vid. § 62. || ἔσταν] l. a.
 ἦσαν.
 475 ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Ar.; cf. E 697.
 476 ἀμβλήδην] †, cf. ἀμβολάδην Φ 364 et
 ἀνεεικάτο T 314. || γοάουσα § 191] γοάωσα
 mss. || Τρωίῃσιν] ὁμωῇσιν mss. nonnulla.
 Cf. § 17.
 477 ἦν] sic Ar. (vid. Herodian. ad Z 422).
 478 κατὰ δῶμα] sic Ar., alii olim ἐνὶ οἴκῳ.
 481 αἰνόμορον] sic Ar., alii olim -ρος
 (praeterea igitur δύσμορον? sic Harl. Mosc.). ||
 *μ] supplevimus pronomen, quod post μὴ
 (ME) intercidit. || ὤφειλε pap. Paris.]
 ὤφειλε mss. cett.
 482 μὲν] μὲν ὃ mss. multa; cf. § 19.
 487 *αἶψα γὰρ κεν] ἦν γὰρ δὴ A H, ἦν περ
 γὰρ mss. cett.; Brandreth εἰ περ γὰρ. Cf.
 § 326.

- 488 αἰεὶ τοι] l. a. ἀλλ' ἦτοι.
 489 ἀποφρήσουσιν § 150] ἀπουρήσουσιν vel
 -ρί(σ)σουσιν mss., quae varietas debetur
 errori quorundam ab οὐρίζειν formam de-
 ducentium (sic Apoll. Rh., vid. II 794 sq.),
 vid. schol. — Futurum †.
 490 παναφίλικα] †, *sodalibus destitutum*.
 491 ὑπεμνήμυκε] sic Ar.; perfectum †,
 quod ab ἡμῦν (B 148 etc.) derivari non
 potest; ὑπομνήμυκε mss. pauca, unde ὑπ'
 ὅμῳ ἡμυκε coniecit vLennep ad Coluth.
 331 (ὑπημύουσι παρειαί), Christ ὅμματ' ὑπημύ-
 μυκε (?), quam formam veteres grammatici
 flagitabant). || *δεδακρύεται] -νται mss., item
 υ 204, 353; cf. § 119. || παρειαί] -ά mss.
 nonnulla cum Ar., qui pro neutro habebat
 collatis πλευρά — πλευραὶ et πυρά — πυραὶ,
 fortasse recte; vid. ad Γ 35 Ω 794.
 492 ἄνεισι] ἄπεισι Axt, *redeundi* verbum
 hinc alienum ratus coll. vs. 499.

- 500 *Φαστυφάναξ*, ὃς πρὶν μὲν ἔφοι' ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 μυελὸν οἶον ἔδεσκέ' οἶων καὶ πύονα δημόν
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 ἠΰδεσκέ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθῆναι,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
- 505 νῦν δέ κε πολλὰ πάθῃσι, φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,
Φαστυφάναξ, ὃν Τρωῆς ἐπὶ κλησὶν καλέουσι· [sq.
 506 sq. cf. Z 402
 506^b = S 487
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 νῦν δέ σέ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
- 510 γυμνόν· ἀτὰρ τοι *Φείματ'* ἐνὶ μεγάροισι κέονται
 λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. 511^a = x 223 cf.
 ἄλλ' ἣ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέφ, ε 231
 οὗ τι τεῖν γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτὸς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.“ 514 cf. Ω 215
- 515 ᾧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενάχοντο γυναιῖκες. 515 = T 301

494 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπίσχε,

495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνε' *Leu. de iure. And. p. 20, p. 40, p. 41.*
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἔστρυφίλει,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείουσι ἐνίσσων·
 „*Ἐρρ'* οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μετὰ δαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δὲ τ' ἄνεισι πάσις εἰς μητέρα χήρην,

494 κοτύλην] vid. o 312. || τις τυτθὸν] τυτθὸν τις Nauck.

495 ὑπερῶν] †.

496 ἀμφιθαλὲς] †, cf. Ar. Av. 1737 Plat. Leg. 927 d. || δαιτύος] †.

497 ἐνίσσων] -σπων D² Z Cant. Vrat. noto errore (cf. § 243 et 246).

498 οὕτως] οὗτος CDH; cf. ζ 218 ρ 447.

499 εἰς] πρὸς Vrat.

500-507] cum praecedentibus (vs. 487 sqq.) del. Niese, vs. 500-505 Lehrs damnaverat. Vix tamen uni eidemque manui tribui possunt versus 500 et praecedens male inter se cohaerentes.

500 ἔφοι' § 59] εἰς mss. || γούνασι] γούνατα A² H Vrat.

501 ἔδεσκέ' οἶων καὶ Roehl] ἔδεσσε καὶ οἶων mss.; cf. § 74.

502 νηπιαχεύων] † (νηπίαχος B 338 etc.).

505 δέ κε § 326] δ' ἂν mss. || φίλοι' § 59] φίλου mss.

506 sq.] del. DHeynsius, vs. 506 Bentley.

507 πύλας] πόλιν Plat. Cratyl. 392 e, fortasse recte.

510 κέονται] vid. § 169.

512 καταφλέξω] comp. †; vid. tamen l. a. I 653. || κηλέφ] vid. § 8.

513 *οὐ τι τεῖν] οὐδὲν σοὶ mss.; cf. § 92 et 100. || ἐγκείσεται] comp. †. || αὐτὸς IMHoogvliet] αὐτοῖς mss.; cf. § 60 et 98. Nauck ἐπέσσει αὐτίς, at hoc a sententia alienum, in qua inter se opponuntur οὐ τι... et ἀλλὰ...: inutile quidem donum tibi erunt vestes in rogo inani combustae, at tamen honorificum. Lehrs duas recensiones (vs. 511-513, 515 et vs. 511, 513-515) in unam confluisse suspicatur.

514 εἶναι] de infinitivi usu vid. § 124.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Τάφος Πατρόκλου (vs. 1—257). — Άθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ (vs. 257 sqq.).

- ὥς οἱ μὲν ἑστενάχοντο κατὰ πτόλιν αὐτὰρ Ἀχαιοί,
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἷ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔφην ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα' ἀποσκιδνασθαι Ἀχιλλεύς,
5 ἀλλ' ὅ γε Φοῖσ' ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
„Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυάμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὄμωξαν ἀΦολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἷ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρεχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἔμερον ὥρσε.
15 ἑδύνοντο ψάμαθοι, ἑδύνοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι τοῖον γὰρ ἑπόθειον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ ἕξῃρχε γόοιο,

2 cf. O 233

3 = T 277 cf. ρ
258

6^b = ι 172, 555 μ
199, 397 § 249

[323 II 457
9^b = ω 190 cf. Δ

10 cf. 98

10^b = λ 212

14^a = Σ 234

17 sq. = Σ 316 sq.

2 ἐπεὶ] cf. § 22.

4 εἴα' § 191] εἴα mss.

9 ὃ γὰρ] vid. § 101 et ad K 127.

13 ἐν τρεχας] epitheton nonnisi vs. 301 et
351 redit, alias καλλίτρο.

14 μετὰ] ὑπὸ criticis apud Nauckium. ||
Θέτις γόου] γόου Θέτις C.

15 sq. ἑδύνοντο — δάκρυσι] vertit Verg. Aen.
XI 191: spargitur et tellus lacrimis, spar-
guntur et arma.

16 τοῖον] glossographos male interpreta-
tos esse ἀγαθόν observavit Ar.; item ad
δ 206.

17 ἀδινοῖ § 59] -ροῦ mss.

- χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἑταίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι· 19 sq. = 179 sq.
 20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.“ 19^b = X 52
 24 ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀφεικέα ἤμετο Φέργα, 24 = X 395
 25 προηνέα παρ λεγέεσσι Μενoitιιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃσ'. οἷ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο Φέκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, ἴλυν δ' ὑψάχενας ἵππους, 27^a = Π 664
 καδ δ' ἔξον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 29 μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοφεικέ' ἑδαινν, 32^b sq. = 1467 sq.
 32 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρηντον ἔρρεν αἶμα.
 35 αὐτὰρ τόν γε Φάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν, 36^a = H 312
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ. 37^a = ω 119
 οἷ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσαν 39 cf. B 50
 40 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπιθοιεν 40 sq. cf. Σ 344 sq.

- 21 Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμα δάσασθαι, 21 cf. σ 87 χ 476
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρὶς ἀποδεδροτομήσειν 22 cf. Σ 336
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς. 23 = Σ 337
 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθουν ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὕες καὶ μικρὰς αἶγες·
 30 (immo 30 sq.) quidam (non Ar.) —, vid. annot.

18 ἀνδροφόνους] sic Ar., alii olim -νου, item loco parall., ubi vid. || στήθεσφιν] -σιν mss.; vid. ad M 401.

19 ἐν § 315] εἰν mss.

20 ὑπέστην] cf. Σ 334 sqq. Φ 27-32 X 354.

21-23] del. PKnight.

21 ἐρύσας] neglecto Φ. || ὦμα] explicari nequit, σ 87 vero optime habet.

26 ἀφωπλίζοντο] comp. †. || Φέκαστος] ἑκαστοι mss. complura.

27 ἴλυν δ' ὑψάχενας] Herwerden] ἴλυν δ' ὑψηχίας vel ἴλυντο δὲ μώνυχας mss.; vid. ad E 772.

29 τάφον] sensu epuli funebris nonnisi γ 309 reedit. || μενοφεικέ' ἑδαινν] -κία δ. mss.

30-33] imitatur Verg. Aen. XI 197-199.

30 ἀργοὶ] alias canum epitheton (A 50 etc.), ο 161 anserum; in scholiis B observatur molestum h. l. esse adiectivum, sive

celeris interpreteris, tardos enim boves dici potius, sive candidos, mortuis enim nigris potius fuisse mactandos (vid. x 524 sq., 527); hoc tamen voluisse poetam, non autem mortuo Patroclo sed viventibus convivis caedi victimas. In scholiis V. commemoratur l. a. ἀργῶ (σιδήρῳ), reicitur autem quorundam (non Aristarchi) opinio vs. 30 (sq.) propter ferri mentionem versum damnantium, — et iure profecto damnantium, vid. ad A 123 Σ 34 (non assentitur Helbig Hom. Epos¹ p. 235, 2). || ὀρέχθουν] †, μωγίεβαν (diversum est ἐρέχθουν, vid. ad ε 83); imitatur Theoc. XI 43.

34 κοτυλήρηντον] adi. †, ductum a verbo ἀρύνει apud H. non obvio; cf. X 494 ο 312; male mss. nonnulla κοτυλήρηντον.

39 λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσαν] -γγοισι κέλευσαν Ar., sic aut -γγοισι κέλευσε mss.

Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα.

αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσσε

„οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος, 43^b = T 258

οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,

45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ᾧδε 46^a = δ 198

ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζῳοῖσι μετείω.

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα γαστρί·

ἧῳθεν δ' ὄτρυνε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

50 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν' ὅσσ' ἐπιφεικὲς,

52 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θαῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ Φέρῃα τράπονται.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο, 54 = H 379

55 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφωπλίσσαντο Φέκαστος.

57 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἵντο, 57 = A 469

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε Φέκαστος, 58 cf. A 606

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

60 'κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡμόνος κλύζεσκον. 61^a cf. Θ 491

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ, 62 = υ 56

ἤδηυμος ἀμφιχυθεὶς, — μάλα γὰρ 'κάμε φαιδίμα γυνία 62^b = ψ 343
63^a = Ξ 253

51 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζῳφον ἡερόεντα, 51^b = λ 57, 155

cf. Φ 56

56 'δαινυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐφίσσης. 56 = A 468

41 λούσασθαι] λοέσασθαι? vid. § 295.

42 ὃ γ' ὁ (om. γε) pap. 128 D Vrat.;

*ὅς? vid. § 15. || ἠρνέετο § 191] ἠρνεῖτο mss.

43 τίς· τε] utraque vocula molesta; τ' ἐστὶ Grashof (cf. h. Ven. 37).

44 καρήατος] cf. § 82.

46 μ' ἔτι] l. a. τί με.

47 μετείω] cf. § 302.

48 ἀλλ' ἦ τοι] ἀλλὰ γε (l. ἀλλ' ἄγε) δὴ D. || νῦν μὲν] sic Ar., μὲν νῦν G. || πειθώμεθα] sic Ar., περπαμέθα pap. 128^c et olim alii. Vid. ad Ω 628. || γαστρί Peppmueller coll. η 216 o 344 σ 53] δαιτί mss.; Heyne νυκτί.

49 ὄτρυνε Bentley] ὄτρυνον mss.; cf. A 268 Π 501 P 559 o 14.

50 σχέμεν' § 125] σχεῖν mss. || ὅσσ' ὡς pap. 128 et codd. multi.

51] del. PKnight. || νέεσθαι] vid. ad Φ 48.

55 ἐφωπλίσσαντο] ἐφωπλίσσαντο Eust. 1285, 42, ἐφωπλίσσαντο D, ἐφωπλίσ(σ)αντες; mss. cett.; medium requiri ex Θ 503 I 66 apparet, activum significat aliis apparare coenam (etiam τ 419 ω 360 ita sunt interpretandi). || Φέκαστος; Cauer] ἔκαστοι mss.; cf. Ψ 26 et ad H 100.

56] del. Bentley.

57 εἵντο] ἐντο mss.

58 κλισίῃνδε] οἰκόνδε D.

61 ἐν καθαρῷ] cf. Θ 491. || ὅθι] ὅθι δὴ Syr., ὅτι δὴ D. || ἐπ' ἱπ' pap. 128. || κλύζεσκον] κλύζεσκον Δ² C et l. a. apud Eust., Ar. utrumque.

62 εὔτε] apodosis incipit a vs. 65; cf. υ 56 χ 182.

63 ἤδηυμος § 41] νήδυμος Ar. mss.

Ἐκτορῷ ἐπαΐσσαν προτὶ Ἑλλιον ἡνεμόεσσαν, —

65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλέεος δφειλοῖο.

65^a = λ 84, 90,
387, 467 cf. ω 20

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' ἔφέεικτο

καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ Φείματ' ἔφειστο·

67^b = ρ 203, 338
τ 218 ω 158

᾽στη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·

68 = Ω 682 δ 803 ζ
21 υ 32 η 4 cf. B 59
68^a = B 20

..εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ·

70 οὐ μὲν ζώνοντός με' ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος.

θάπτε με, ὅτι τάχιστα πύλας Ἀφίδαο περήσω.

71^b cf. E 646

τῆλέ με Φέργουσι ψυχαί, Φεῖδωλα καμόντων,

72 cf. ω 14

οὐδὲ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' ἔαουσι —

72^b = λ 476

ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι — ἂν εὐρυπυλὲς Ἀφιδος δῶ.

74^b cf. λ 571

75 καὶ μοι δὲς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσσομαι ἐξ Ἀφίδαο, ἐπεὶ με πυρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζῳοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥ περ' ἴλαχε γιγνόμενόν περ,

80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς' ἐπιφέρει καὶ Ἀχιλλεῦ,

τείχε' ὑπο Τρώων ἐυηφενέων ἀπολέσθαι.

81^a = P 404

64 ἡνεμόεσσαν] vid. § 21.

65 Πατροκλέεος § 73] -κλῆος mss.

66 ἐφέεικτο Fick] εἰκῆα mss. (male pro Fεφικῆα), item ε 337 (spur.); cf. Ψ 107 et § 160⁶.

67 Φείματ' ἔφειστο] -τα ἔστο mss.

69 ἔπλε' § 117] ἔπλεu mss.

70 *ζώνοντός με'] μεu (με C) ζώνοντος mss.; cf. § 92. || ἀκήδεες § 191] ἀκηδέεις mss., ἀκηδῆς; Christ dubitanter; cf. Ξ 427.

71-74] cum vs. 137 del. Lange, negans ex Homeri opinione manes insepultorum ad inferos pervenire non potuisse. Cui obloquitur Nitzsch Od. III p. 197 sqq., de vs. 72-74 tamen ei assensus.

71] cf. X 129, 450. Sic interpunxit Clarke; vulgo post τάχιστα ponitur virgula, sed post με incidi orationem ostendit hiatus; cf. § 15. Barnes coniecit θάπτε με, ὄφρα τάχιστα, Heyne θάπτεμέν' ὅτι τάχιστα Cobet θάπτε μ', ὅπως ὄκιστα (cf. χ 77, 133 Theogn. vs. 427), vHerwerden θάπτε μ', ἔν, ὅτι τάχιστα.

72 Φέργουσι § 230] εἴργουσι mss. || καμόντων] vid. ad Γ 278.

73 ποταμοῖ' ἔαουσι] -μοῖο ἔωσι mss.; cf. P 16 et § 191. Flumen Oceanum recte interpretatur Eust.; vid. ad ω 11-14.

74 εὐρυπυλὲς] adi. nonnisi vs. parallelo redit; cf. § 19. Ecquid -πυλον? Notum est nomen proprium Eurypylus.

75 καί — χεῖρ'] imitatur Verg. Aen. VI 370: da dextram misero. || τήν] σὴν vHerwerden. || ὀλοφύρομαι] obsecro; cf. δόύρομαι B 290. Pro subiunctivo (ut lamenter) habebat Ar.

76 νίσσομαι] (ν)ίσομαι pap. 128. || ἐπεὶ Vrat.] ἐπὴν mss. cett. || με πυρὸς] caesura post 4um trochaeum vitiosa (cf. § 3); ceteris autem locis (H 80 O 350 X 343) additur θανόντα, quapropter coniecimus *νίσσομαι, ὅπνότε κέν με πυρὸς λελάχητε θανόντα.

77-91] affert Aeschines I § 149.

77 μὲν γὰρ] sic Ar.; γὰρ ἔτι Aesch. l. 1. et olim „τινὲς τῶν πολιτικῶν”.

79 ἀμφέχανε] comp. †.

81 τείχε' L] τείχει mss. cett.; cf. § 71. || ἐυηφενέων Rhianus Aristoph.] ἐυηγενέων mss. (cum Ar.) male; vid. ad Α 427. || Apud Aesch. l. 1. additur μαρνάμενον δηλοῖο' Ἑλένη; ἐνεκ' ἡνυκόμειοι.

- ἄλλο δέ τοι φερέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι.
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς 'τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι,
 85 εὔτε με τυτθὸν ἐόντα Μενoitios ἐξ Ὀπόεντος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 90 ἔτρεφε τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε·
 91 ὧς δὲ καὶ ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.“
 93 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἡθύνει κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας 94 cf. e 87
 95 καὶ μοι ταῦτα φέκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθιν' μίνυνθ' ἀπεριβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο.“ 98 cf. 10
 ὧς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσι
 100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἥντε καπνὸς
 ὄχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 101^b = I 193
 χερσὶ τε συμπλατάγησε, φέπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔφειπε· 102^b = E 683

92 χρύσεος ἀμφιφορεῖς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

92^a cf. ω 74

92 Ar. —

82 καὶ — πίθηαι] σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσι
 (= A 297 etc.) Aesch. l. l. || ἐφήσομαι]
 vid. ad v 7.

83 τιθήμεναι] vid. § 195.

84] apud Aesch. l. l. legitur ἀλλ' ἵνα πέρ
 σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκέρθη | χρυσέω ἐν
 ἀμφιφορεῖ, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ (cf.
 vs. 92), | ὡς ὁμοῦ ἐτράφην (sic) περ ἐν ὑμε-
 τέροισι δόμοισιν. || 'τράφομέν περ] ἐτράφην περ
 vel ἐτράφην mss. Cf. § 252. Buttmanh ex
 Aesch. l. l. ὡς δ' ὁμοῦ ἐτράφην περ dederat.

86 ὑπο λυγρῆς] ἀλεγρινῆς Genew.

88 νήπιος] -ον D Vrat. || ἀστραγάλοισι χολω-
 θεῖς] -λησιν ἐρίσας olim plerique libri
 „τῶν κατ' ἄνδρα“ (mss. ἐρύσας et ὀρίσας,
 corr. Bekker). || ἀστραγάλοις] sensu talo-
 rium †; ceteris locis (Ξ 466 x 560 λ 65)
 vertebra vox significat.

90 ἔτρεφε] ἔτρεφε mss. pleraquo.

91 σορὸς] †.

92] auream hanc amphoram ex ω 74
 male esse invecam vidit Ar.; cf. etiam
 infra vs. 243.

94 ἡθύνει] ὦ θείη Chamaeleo ab Ar. vi-
 tuperatus.

96 σὺ] με L et l. a. in schol.

97 ἀμφιβαλόντες] -ντε mss. complura, l. a.
 -χυνθέντες, cf. π 214. Verbum ἀμφιβάλλειν
 hoc uno loco amplexendi sensu usurpatur.

98 ὀλοοῖο] l. a. κνεροῖο.

100 sq. ψυχὴ — ὄχετο] imitatur Verg.
 Georg. IV 499 sq.: (umbra) ceu fumus in
 auras | commixtus tenuis fugit. Cf. etiam
 Verg. Aen. V 740. — Fumum sursum potius
 evanescere ridicula est Zoili observatio.

101 τετριγυῖα] cf. ω 6-10.

101^b-110^a] del. vHerwerden.

102 συμπλατάγησε] † (simplex apud poe-
 tam non obvium). In mss. nonnullis extat
 συμπατάγησεν.

- „ὦ πόποι, ἦ ῥά τί ἐστι καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι
 ψυχὴ καὶ Φεῖδωλον, — ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν, —
 105 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δ' Φειλοῖο
 ψυχὴ ἐφειστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε, 106^b = Z 373
 καὶ μ' ἐπέτελλε Φέκαστα, ἔφευκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“
 ὧς ῥά τοι, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἔμερον ὦρσε γόοιο· 108 = δ 183 cf. Ψ
 153 Ω 507 π 215
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι ῥά νη ῥοδοδάκτυλος Ἥως τ 249 υ 231
 110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. 109 cf. υ 241
- ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν' ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισίων' ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει 112^b cf. γ 471 ξ 104
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος. 113 = 124
 οἱ δ' ἦσαν ὕλοτόμους πελέκυσ ἐν χερσὶν ἔχοντες
 115 σειράς τε πλεκτάς, πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημά τ' ἤλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὸν προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 ἵτάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 120 ἵππιον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα πόσσ' ἐδατεῦντο

104 (Aristoph. ? et) Ar. —

103 τί L Lips. Vrat.] τίς mss. cett.; de hiatu vid. § 99 sq. || ἐν § 315] εἰν mss.

104 φρένες] vim vitalem videtur significare; mentem denegari non posse animae quae prudenter modo locuta esset annotavit Ar., ex κ 495 versus desumptum ratus. Legit Plato Rep. III 386 d. || πάμπαν] l. a. πᾶσαι.

105 παννυχίη] ἐννυχίη probabiliter admodum Nauck. || Πατροκλέεος § 73] -κλῆος mss.

106 ἐφειστήκει] ἐφιστ. Ar. || γοάουσα § 191] γοάουσα mss.

107 μ' ἐπέτελλε Φέκαστα Hoffmann] μοι ἔκαστ' ἐπέτελλεν mss.; de eliso μοι vid. § 13. || θέσκελον] ceteris locis (Γ 130 λ 374, 610) adi. est.

109 ῥά νη — Ἥως] μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦ 29 ε (= α 423) Plut. Mor. 114 e.

111 τ'] olim multa mss. omittebant teste Didymo.

112 κλισίων] novicium pro κλισιάων, vid. § 56. Coniecimus *κνημῶν coll. vs. 117. || ὀρώρει] cf. γ 471 ξ 104 et § 284.

114 ὕλοτόμους] nonnis vs. 123 rediit (ὕλο-τομος h. Cer. 229). || πελέκυσ § 75] -κας mss.

115 τε πλεκτάς GHermann coll. χ 175, 192] τ' εὐπλεκτούς mss.

116 ἄναντα κάταντα πάραντα] †, cf. ἄναντα Γ 67. || δόχημα] † (δοχμός M 148, δοχμός ε 372 h. Merc. 146).

117 κνημῶν] κρημνῶν Harl. et l. a. apud Eust. Cf. Φ 559 δ 337 ρ 128. || πολυπίδακος] sic Ar., -δάκου mss. pauca; vid. ad Ξ 157.

119 ἐπειγόμενοι] cito. Cf. E 902.

120 διαπλήσσοντες] sic Ar., διαπλίσσοντες; Syr. et olim alii (cf. ξ 318), διαρρῆσσαντες l. a. apud Eust.; comp., quod nonnisi θ 507 redit (ubi vid.), Ar. interpretabatur διακόπτοντες coll. θ 507 κ 440, vid. etiam A 146. Duentzer coniecit διαπλήζαντες.

121 ἔκδεον] ἐκδιόεν? vid. § 198. || ἡμιόνων] -νους D. Grashof οὐρῶν τοῖ coll. vs. 111 et 115, diversa haec nomina a poeta permūtari negans. Vid. ad Ω 442 et 716. || χθόνα — ἐδατεῦντο] glebas pedibus dividebant;

- 145 κείσέ με νοστήσαντα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν 145^a = δ 619 ο 119
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 εἰς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις. 148^b = Θ 48
 ὧς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ Φοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
- 150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, 150 = Σ 101
 Πατρόκλῳ χ' ἦρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 ὧς Φειπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 'θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο. 153 cf. 108
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 154 = π 220 φ 226
 cf. ψ 241
- 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι 'Φεῖπτε παραστάς·
 „Ἀτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστα γὰρ λαὸς Ἀχαιῶν
 πείδονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι 158^b sq.^a = T 171
 sq.
 ὀπλίσσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
- 160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἦμι μενόντων.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν 'σκέδασεν κατὰ νῆας ἐφίσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι 'μένον καὶ ἐνήεον ὕλην,
 'ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα, 164^b cf. x 517
- 165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν 'θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165^a = Ω 787
 πολλὰ δὲ φίλια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς 166 = I 466
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεὺς
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματ' ἐνήει· 169^a = Σ 353

cam statuit Fick Ilias p. 390; vid. ad O 245.

147 ἔνορχα] †, pro -χα suspectum Nauckio. || αὐτόθι] αὐτίκα D et l. a. in schol., αὐτόφι mss. nonnulla. Vid. ad M 302.

149 ἡρᾶθ' ὁ] ἡρᾶτο?

151 *χ'] adiectivus; apud Nauckium ponitur κόμην x'.

155 Ἀγαμέμνονι] supplendum esse πρός; monebat Ar., -να igitur legens (sic Vrat.); vid. ad M 60.

156 γάρ τε] μὲν τε vel γε mss. nonnulla.

157 ἄσαι] ἄση Naber, quae vox tamen in Homero non obvia.

158 πυρκαϊῆς] -ῆν C.

159 ὀπλίσσθαι Fick] ὀπλεσθαι mss.; cf. T 172.

160 κήδεος] † pro κήδεος, cf. § 17 et 61. Ar. scribebat κηδεός coll. φωλεός ὀχεύς λοχεός, addens fuisse qui vocis κηδός genitivum censerent. || οἱ τ' ἀγοὶ Dionys. Thrax] οἱ ταγοὶ Ar. et mss. nonnulla male, nam vox ταγός, alibi in Hom. non obvia, apud posteros producit syllabam priorem (vid. tamen Aesch. Eum. 296). Interpretare: οἴτινες ἀγοὶ εἰσιν. Cf. M 269 (N 278 T 43). Nauck coniecit δὲ πρόμοι. || ἦμι § 92] ἄμμι mss.

163 κηδεμόνες] nonnisi vs. 674 redit vox. || ἐνήεον] νήεον mss.

164 ἐκατόμπεδον] -ποδον mss. nonnulla; an -ποδα?

169 δρατὰ] †, δρατὰ Ar. in commentariis. || σώματ' ἐνήει] -τα νήει mss.

- 170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε Φάνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
- 175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοὺς 175 = 181
 χαλκῷ δηϊόων, — κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο Φέργα, — 176^b = Φ 19
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὣμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· 178 = Κ 522
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἀφίδαιο δόμοισι· 179 sq. = 19 sq.
- 180 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελώ τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοὺς, 181 = 175
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν', ἀλλὰ κύνεσσιν.“
 ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
- 185 ἀλλὰ κύνες μὲν ἄλλακε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἡμᾶτα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ ῥοῖεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων. 187 cf Ω 21
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, ἵκλυσε δὲ χῶρον ἕπαντα,
- 190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡέλιοιο
 σκεῖλει ἀμφὶ περὶ χροά φίνεσιν ἥδ' ἐμέλεσσι.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς· 193 sq.^a = 140 sq.
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἡρᾶτ' ἀνέμοισι,

170 μέλιτος] vid. ad II 456.

171 κλίνων] stare enim non poterant dolia. || πίσυρας] vid. ad O 680.

172 πυρῇ] πυρὶ mss. nonnulla; vid. ad vs. 174 et 216. || στεναχίζων] στον. mss. nonnulla.

173 sq.] om. D¹.

173 τραπεζῆς κύνες] cf. X 69.

174 πυρῇ] πυρὶ mss. pauca; cf. vs. 172.

177 σιδήρεον] de igne perquam insolite dictum; vid. tamen P 424.

178 φίλον τ'] φίλον δ' C D; cf. Κ 522 Ω 591.

179 ἐν § 315] εἰν mss.

180 τελώ τὰ πάροιθεν] τετελεσμένα ὥσπερ Syr. Cant. Townl. Z et l. a. in schol.

182 ἐσθίει] x' ἐσθίη vHerwerden.

184-191] del. Faesi, unum vs. 187 Nauck.

186 ἡμᾶτα καὶ νύκτας] item x 142, alias nox prius commemoratur. || ῥοδόεντι] †, cf. ῥοδοδάκτυλος Ἥως (A 477 etc.), ῥοδόπηγος Ἥως (h. XXX 6) et nomina propria Ῥόδεια h. Cer. 420, Ῥοδόπη h. Cer. 423; ipsius rosae apud Hom. non nisi h. Cer. 6 (ῥόδα) et 428 (ῥοδείας κάλυκας) fit mentio.

191 σκεῖλει' Fick] σκήλει' (σκήλη') mss. male; praesens (quod apud Hom. non legitur) est σκέλλω. Verbum †. || φίνεσιν] cf. § 64.

192 ἐκαίετο] καίετο (neglecta caesura) mss. complura. || τεθνηῶτος § 160] -εῖωτος mss. multa.

- 195 Βόρρη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλὰ
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπα' ἐλλιτάνευε
ἐλθέμεν', ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιατο νεκροί,
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκα δὲ *Fīris*
ἀράων ἀλούσα μετ' ἄγγελος ἦλθ' ἀνέμοισι.
- 200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην 'δαίνυντο· θέουσα δὲ *Fīris* ἐπέστη
βηλῷ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ' *Ψίδον* ὀφθαλμοῖσι,
πάντες ἀνήμξαν 'κάλεόν τέ μιν εἰς *Ψὲ* *Ψέκαστος*
ἢ δ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνήνατο, ' *Ψεῖπε* δὲ μῦθον·
- 205 „οὐχ' ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν εἰς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' *Ἀχιλεὺς* *Βορέην* ἡδὲ *Ζέφυρον* κελαδαινὸν
ἐλθέμεν' ἀράεται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
- 210 ὅφρα πυρὴν ὄρηγε καήμεναι, ἣ ἔνι κῆται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν *Ἀχαιοί*.“
ἣ μὲν ἄρ' ὥς *Ψειποῦς* ἀπεβήσето, τοὶ δ' ὤροντο
Ψηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθε.
αἰψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
- 215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· *Τροίην* δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ 'πεσέτην' μέγ' ἐΨίφαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὃ δὲ πάννυχος ὠκύς *Ἀχιλλεύς*
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔλδων δέπας ἀμφικύπελλον,

204^b sq.^a = A 647
sq.

215^a = N 590

195 Βόρρη] Βορέη mss.; cf. I 5. || ὑπίσχετο] ὑπέσχετο mss.; multa; cf. r 84.

196 χρυσέῳ] cf. § 18 et 61. || δέπα' ἐλλι-
τάνευε] δέπαι ἐ(λ)ιτ. D H, δέπαῖ λιτ. mss.
cett.; PKnight δέπαῖ χρυσέῳ λιτάνευε coll.
Ω 285.

197 ἐλθέμεν'] ἐλθεῖν mss. complura; cf.
§ 125. || νεκροί] νεκρὸν mss. nonnulla.

198 ὕλη τε σεύαιτο] alii olim legebant ὕλην
τε σεύαιντο, quae lectio ab Ar. merito spre-
ta est; cf. § 119. || ὦκα δὲ Bentley] ὠκέα δ'
mss.; cf. II 606.

199 μετ' ἄγγελοῖς] cf. O 144.

203 τέ] δέ Syr. || Ψὲ] om. Syr. D L.

204 αὖθ' αὖ Syr. || δέ] τε Syr. LZ Townl.
Vrat.

205 αὖτις] αὖθι(ς) mss. nonnulla. || ῥέεθρα]
ῥοάων C, ῥέεθρων Apoll. lex.

206 γαῖαν] δῆμον olim libri „αἱ ἀπὸ τῶν
πόλεων”.

208 ἢ δέ?] *τε ἰδὲ?

209 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || ἀράεται
§ 191] ἀράται mss.

212 ἀπεβήσето] -σατο mss. nonnulla. ||

*ὤροντο] ὀρέοντο mss.; cf. B 398 et § 284.

213] πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὀπι-
σθεν (cf. vs. 215) pseudo-Plut. vit. Hom. 108.

214 αἰψα — ἀήμεναι] de re cf. γ 176. ||
ἀήμεναι] -ροι Apoll. lex.; cf. § 195.

216 πυρῇ] πυρὶ mss. nonnulla; cf. vs. 172. ||

μέγ' ἐΨίφαχε Bentley] μέγα δ' ἔαχε mss.

219 ἔλδων] ἔχων mss. nonnulla.

- 220 Φοῖνον ἀφυσσόμενος χαμᾶδις ᾗχέε, ᾗδεῦε δὲ γαῖαν, 220^b cf. ι 290
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλέεος δφειλοῖο.
 ὥς δὲ πατὴρ Φοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δφειλοῦς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὧς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225^b = ω 317
 ἦμος δ' ἀστήρ εἴσι φάος φερέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅν τε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδνεται Ἥως, 227 cf. θ 1
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαρναίνοτο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν Φοῖκόνδε νέεσθαι 229^b = ξ 87
 230 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενε νῶϊ δματι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς [sq.^a
 ᾗκλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσε. 232^b cf. ψ 342^b
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐδωνα ἀφολλέες ἡγερέθοντο, 233^b = γ 412 2 228
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγρειρε.
 235 ἔξετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔφειπε 235^a = B 42
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσατ' αἰθοπι Φοῖνον
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν 236 = H 327
 240 εἰ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται, 237 cf. 250 2 791
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθε
 ἐσχατιῇ καίοντ', ἐπιμῖξ ὕπποι τε καὶ ἄνδρες. 238 = Ω 792
 242^b cf. A 525 Φ 16

220 ἀφυσσόμενος] -σάμενος mss. pleraque.
 Cf. I 295 K 579. || χαμᾶδις ᾗχέε] vertit
 Verg. Aen. V 78 *fundit humi*.

221 Πατροκλέος; § 2 et 73] -κλῆος; mss.
 (-κλαιο Eust.).

223 νυμφίου] cf. η 65. || Apud Plut. Mor.
 117 c additur: ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ
 πένθος ἔθηκε (cf. P 37).

225 ἀδινὰ] vid. ad Σ 124. || στεναχίζων]
 στον. mss. pauca.

226 ἀστήρ Peppmueller] ἑωσφόρος (†) mss.,
 quae vox et propter synizesin suspecta est
 (vid. § 8) et propter formam, nam dicen-
 dum fuisse ἑωσφόρος; observarunt P Knight
 Benfey Ahrens alii (cf. Rzach ad Hes. Theog.
 381), εἰδ' ἑωσφόρος; corrigentes; sed versus
 initium ἦμος δ' genuinum esse apparet coll.

H 433. Vid. X 317 (ibique schol.) v 93. —
 Idem nos conieceramus. || φάος; § 71] φῶς;
 mss. || φερέων] cf. B 49.

227] a poeta Asiano cani haec non po-
 tuisse observavit Bergk; *insulanum* hominem
 (*Chium* vel *Lesbium*) prodit sol e mari sur-
 gens; sic etiam Ω 13 non id pingitur quod
 Achilles in litore prociectus videre poterat
 sed id quod ipse poeta quotidie videbat.
 Etiam γ 1 huc facere videtur; vid. ad I 5. ||
 ὀπειρ] vid. § 315.

230 Θρηίκιον] cf. I 5. || κατὰ μετὰ A². ||
 θύων] θυῶν A.

234 ἔγρειρε] ὄρραρε C.

235 σφας; § 92] σφαις; mss.

237 αἰθοπι Φοῖνον] -πα οἶνον D (nihil
 lectio nisi χέεν vel χέαρ legatur).

- καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ 243 cf. 253
θήομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀφιδι κεκύνθωμαι.
245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιφεικέα τοῖον ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὕψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήσι λίπησθε.“
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι.
250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ὀρέσαν αἴθοπι Φοῖνῳ,
ὅσσον ἔπι φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ
κλαίοντες δ' ἐτάριοιο ἐννέος ὅστέα λευκὰ
ἄλλεγον εἰς χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακα δημὸν, 253sq. cf. Ω 795sq.
θίντες δ' ἐν κλισίῃσι φεανῷ λίτ' ἐκάλυψαν. 253 cf. 243
255 ὀτορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλλοντο 254 cf. Σ 352
ἀμφὶ πυρὴν εἶδαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν ἴκλον. 257 cf. Ω 801

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- αὐτόθι λαὸν ἔρυκε καὶ ἴξανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
260 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα 260^b cf. h. Merc. 94
ἥδ' ἐ γυναιῖκας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον. 261 = I 366
ἵπποισιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
' ὅτῃκε γυναιῖ' ἀγαγέσθαι, ἀμύμονα φέργα φιδυῖαν, 263^b cf. I 128

259—261 Aristoph. Ar. —

243 χρυσῇ] cf. § 18 et 61. || φιάλῃ] non-nisi vs. 253, 270, 616 reedit. Cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 266 sq.

244 θήομεν § 122] θείομεν (Ar.?) mss. || ἐγὼν] l. a. ἰὼν. || κεκύνθωμαι Bentley] κλεύ-θωμαι Ar. A (pro κλεύθωμαι = πορεύωμαι!), κεύθωμαι mss. cett.; cf. ζ 303 et ad Γ 453, 245 πολλὸν] ingentem, item H 156.

246 τοῖον] vid. ad α 209. || Ἀχαιοὶ] aut vocativus est aut nominativus appositus subiecto (ὅμοις) verbi τιθήμεναι.

247 τιθήμεναι] cf. § 195.

248 δεύτεροι] -ρον D.

251 δέ] τε A² D. || κάππεσε τέφρῃ] l. a. κάππεσεν ὕλῃ. || τέφρῃ] vid. ad Σ 25.

253 χρυσῇ] cf. § 18 et 61. || φιάλῃ] vid. ad vs. 243.

254 *θίντες δ' ἐν κλισίῃσι cf. Σ 352] ἐκ κλισίῃ(σι) δὲ θίντες; mss. (ἐκ κλισίῃν δὲ θ. Vrat., ἐν κλισίῃ δ' ἐνθίντες Lips). || κλισίῃσι] suspectum; fossam (cf. Ω 797) significari putat Duentzer. || λίτ' ἐκάλυψαν] λιτὶ κάλ. mss.

255 ὀτορνώσαντο] verbum nonnisi ε 249 reedit. || θεμειλία] cf. M 28. || τε] δὲ A¹.

257 τὸ] τε? cf. Ω 801.

258 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.

260 βοῶν — κάρηνα] insolite dictum; quadamtenus conferri possunt I 407 x 521; imitatur Verg. Aen. V 61 sq.: boum...capita.

262 ἵπποισιν l. a. in schol.] ἵππεῦσιν mss.

263 γυναιῖ' ἀγαγέσθαι Bentley] -κα ἄγεσθαι mss. || φέργα φιδυῖαν § 160] ἐργ' εἰδυῖαν mss.

- καὶ τρίποδ' οὐατόεντα δυωκαιφεικοσίμετρον, 264^b cf. O 678
- 265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε
 Φεξφετέα δμητῆν, βρέφος ἡμίονον κνέουσιν 266^a = 655
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχονδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ ἔθηκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
 'στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀργῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἄλλῳ ἔπ' ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἥ κεν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
 Φίστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἡγγυάλιξε.
 ἀλλ' ἥ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοιο,
 ἥπιον, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαϊτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὐδεῖ δέ σφι 283sq.cf. P 437sq.

264 οὐατόεντα Heyne] ὠτόεντα vel ὠτώεντα mss.; vox rediv. vs. 513. Cf. § 72. || δυωκαιφεικοσίμετρον] †.

266 ἐξετέα δμητῆν Naber ONauck] ἐξετέ' ἀδμήτην mss. Domantur pulli, non iumenta adulta; rediv. vitium vs. 655, ubi magis etiam apertum. || βρέφος] †. Notetur vocabulum de prole nondum nata usurpatum, ξμβρον vero (ι 245, 309, 342) de nata. Vid. praeterea Z 59.

267 ἄπυρον] ἀπύρωτον Syr. (cf. vs. 270); hinc Christ ἀπύρωτον ἔθηκε (immo ἔθηκε, vid. § 3). De adi. vid. ad I 122.

268 κεχονδότα] κεχανδότα mss.; vid. ad Ω 192.

269 ἔθηκε] ἔθηκε mss. || δύο] δύο Philomon grammaticus et mss. pauca. || τάλαντα] apparet talenti pondus apud Homerum multo minus fuisse quam postea; vid. ad Σ 507. Hero Didymus alii putabant talentum Homericum idem fuisse quod postea stater (Daricus) vocabatur; Schliemann laminas quasdam argenteas, quarum sex Troiae rep-

perit, 171-174 gramm. pondo, talenta esse sibi persuasit. Certi quicquam effici posse iure negavit Aristoteles.

270 ἀμφίθετον] adi. nonnisi vs. 616 rediv. || φιάλην] vid. ad vs. 243. || ἀπύρωτον] †, sed cf. vs. 267.

272 Ἀτρεΐδῃ] Ἀτρεΐδαι Syr., Ἀτρεΐδα Lips. || ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆς Παναχαιῶν mss. nonnulla; cf. X 378 Ψ 658.

273] om. Syr. || ἱππῆας] l. a. ἱππεύσιν. || δεδεγμένα] sic et -χμένα Ar.; cf. Θ 296 I 191.

274 ἄλλῳ ἔπ' Bothe] ἐπὶ ἄλλῳ mss.

275 *κεν] τ' ἂν mss.; cf. § 326.

276 ἐμοὶ... ἵππων? || περιβάλλετον] cf. o 17.

277 τε γὰρ εἰσι] γὰρ ἔασι Nauck. || αὐτὸς] Doederlein] αὐτοῦς mss.; vid. § 98 et ad X 513.

278 ἡγγυάλιξε] ἔγγ. mss.

280 κλέος] σθένος mss. complura.

281 ὃ] sic Ar., ὃς mss. pleraque.

282 ὕδατι λευκῷ] vid. ad ε 70.

283 sq.] om. Syr.¹.

283 πενθείετον] vid. § 295.

- χαῖται ἐρηρέδεται, τῷ δ' ἔστατον ἀχυνμένῳ κῆρ. 284^b cf. 443
- 285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι.“ 286 cf. ρ 117
- ὧς ᾠέτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππῃς ἔγρεθεν.
ὦρτο πολὺ πρῶτιστα Φάναξ ἀνδρῶν Ἐύμηλος, 288 cf. H 162
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο. [Ψ 812
- 290 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρωίους ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπέφρα 290 = H 163 cf.
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξεσάωσεν Ἀπόλλων. 291 sq. cf. E 323 sq.
- τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
295 Αἶθην τὴν Ἀγαμέμνονένην τὸν ἔφον τε Πόδαργον
τὴν Ἀγαμέμνον' ἔδωκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μὴ Φοι ἔποιθ' ὑπὸ Εἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ Φοι ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ἵνα δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
- 300 τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἱκανόουσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὠπλίσας ἵππους, 301^b = 351
Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο Φάνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· Πυλογενέες δέ Φοι ἵπποι
ὠκύποδες ἔφερον ἄρμα. πατήρ δέ Φοι ἄγχι παραστάς
- 305 ᾠυθέετ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305^a cf. I 102
„Ἀντίλοχ', ἧ τοι μὲν σε νέον περ ἰόντ' ἐφίλησαν 305^b cf. A 577
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν

287 ἔγρεθεν] sic Ar., ἄγρεθεν mss. multa.

288 πρῶτιστα Bentley] πρῶτος (πρότερος C) μὲν mss.; cf. H 162.

289 Ἀδμήτου] Ἀδρήστου D.

290] vulneris, quo impeditur Diomedes T 49, nullam rationem habuit qui ludos funebres descripsit. Vid. ad vs. 709.

291 Τρωίους] vid. E 222 et de correpta syllaba prima § 17. || ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

292 ὑπέξεσάωσεν] comp. †.

296 Ἀγαμέμνον' ἔδωκ' -τι δῶκ' mss.

297] de re cf. N 669. || ἠνεμόεσσαν] vid. § 21.

299 ἵνα δ' ὅ γ' ναιόντι Nauck propter ὃ γε vs. 300 repetitum.

300 ὅ γ' τῷ 9° Par. 2767 et l. a. in schol. || ἱκανόουσαν § 191] ἱκανόωσαν Syr. A D, ἱσχανόωσαν cett. mss.; vid. ad P 572.

301 ἐύτριχας] cf. vs. 13.

303 τοῦ] articulus molestus. || Πυλογενέες] Πυλῆγ. mss. pleraque, παλαιγενέες olim alii (absurde) coll. vs. 445. Vid. § 48 et B 54.

304 ὠκύποδες] λευκόποδες Bentley coll. vs. 310 (nimis ingeniose).

305 ᾠυθέετ' § 191] μυθεῖτ' mss.; vHerwerden coniecit μυθον ἔφηπ' ἄγ. φρ. (μυθον = adhortationem).

306 ἰόντ' ἐφίλησαν] ἰόντα φ. D.

307 ἐδίδαξαν Zen.] -ξεν Ar. (de solo Nep-
tuno accipiens), mss. utrumque.

- παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν' οὐ τι μάλα χρῆ,
 Φοῖσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμα Φελισσέμεν'. ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θείειν' ὁίω τοι λοίγι' ἔσσεσθαι. 310^b cf. Φ 533
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα Φίσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 μῆτιμί τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἥ ἐ βίηφι
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ Φοίνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἄλλος μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι Φοῖσι πεποιθὼς
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὰ Φελίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανῶνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει
 ὅς δέ κε κέρδεα Φείδῃ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁράων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ Φε λήθει,
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἑμᾶσι,
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προέχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι Φερῶ μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει. [ψ 273
 326 = λ 126 cf.
 ἔστηκε ξύλον αἶον, ὅσον τ' ὄρνυ', ὕπερ αἴης,
 327 cf. ι 325
 ἥ δρυὸς ἥ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὕμβρω,
 328^b cf. α 161
 λᾶε δὲ τοῦ Φεκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ
 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἐπὶ πόδρομος ἀμφίς·

308 χρῆ PKnight] χρῆω mss.; cf. § 8.
 309 τέρμα Bentley] τέρμαθ' mss.; vid. vs.
 323, 462.

310 βάρδιστοι] cf. Θ 104. || θείειν] sic
 Ar. || * ὁίω τοί] τῷ τ' (γ', κ') οἶω mss.; τῷ
 ὁίω Ahrens. Vid. § 292*. || λοίγι'] λοίσθι'
 Naber; vid. tamen Φ 533.

311 ἀφάρτεροι] †; cf. § 88.
 312 αὐτοῦ] αὐτόο? vid. § 59.
 314 παρεκπροφύγῃσιν] -γοῖσιν Syr.
 315 μῆτι § 74] μῆτι mss.
 316 μῆτι § 74] μῆτι mss.
 317 ἐρεχθομένην] verbum redit ε 83, 157
 h. Ap. 358; l. a. ἐργομένην.

318 μῆτι § 74] μῆτι mss.

319 ἄλλος Syr. cum Antigono] ἀλλ' ὁ;
 mss. cett.; cf. Α 636. || πεποιθὼς] πίπειθεν
 Genev. et l. a. apud Eust.; Christ mavult
 ἀλλ' ὁς... πεποιθῇ.

320 πολλὰ Bentley] πολλὸν mss.

321 πλανῶνται § 191] -τόνται mss. || ἀνά
 κατὰ C.

323 ὁράων § 191] ὁρώων mss.

324 ὅπως τὸ πρῶτον] i. e. ἐπειδὴ πρῶτον,
 postquam semel.

325 προέχοντα] προύχοντα mss.

326 sqq.] consilium parum perspicuum;
 vs. 306-350 postmodo inserti esse videntur.

327 ὄρνυ'] ὁρόγνυ' ? quae metro poscitur
 forma Sapph. fr. 98 Pind. Pyth. IV 228
 Ar. Av. 1131. Cf. ι 325 x 167 λ 312. ||
 ὕπερ αἴης] l. a. ἐνὶ γαίῃ.

328 οὐ] οὐ absurde olim quidam, vid.
 Aristot. Poet. 26 Sophist. El. 4. || κατα-
 πύθεται] comp. nonnisi h. Ap. 371 redit
 (simplex Α 174 etc.).

330 ξυνοχῇσιν] †; vid. ad Β 218. || ἐπὶ πό-
 δρομοις] †.

- ἢ τεο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος, 331 cf. H 89
 ἢ τό γε νύσσ' ἐτέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθικε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺν μάλ' ἐγχοίμψας ἐλάειν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 335 αὐτὸς δὲ κλινθήμεν' ἐὺ πλεκτῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦν' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖον· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, Φεῖξαι τέ Φοι ἡνία χερσὶ.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχοιμψήτω,
 ὥς κέν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἐκέσθαι
 340 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἐλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα Φάεγρος· 341^b cf. Θ 403
 χάρμα δὲ τοῖσ' ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῷ 342 cf. Γ 51
 ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλασθαι διώκων,
 345 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃ μεταάλμενος οὐδὲ παρῆλθῃ,
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνῃ,
 Ἀδρόηστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφον ἐσθλοί.“ 348^b cf. Φ 279
 ὧς Φειπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 350 ἔξετ', ἐπεὶ Φῶ παιδὶ Φεκάστου πείρατ' ἔφειπε.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσας ἵππους. 351^b = 301

331 τεο § 99] τευ mss. || κατατεθνηῶτος | § 160] -ειῶτος; mss. pleraque.

332 sq.] Ar. secundum schol. V et Eust. sic contrahebat: ἡὲ (ἢ τό γε Eust.) σκῆρος; ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς. Quae tamen lectio ab Aristarcho non recepta sed commemorata esse videtur; cf. Ludwig Arist. I p. 113 sq.

332] cf. Φ 405. || νύσσ' ἐτέτυκτο] νύσσα τέτυκτο mss.; νύσσα τέτυκται vHerwerden.

333 τέρματ' | τέρμ' C; *τέρμα F? cf. vs. 309.

334 ἐγχοίμψας] cf. Soph. Electr. 721. Actium † (pass. E 662 etc.). || ἐλάειν § 191] ἐλάαν mss.

335 αὐτὸς δὲ κλινθήμεν'] κλινθήναι δὲ καὶ αὐτὸς Plat. Ion. 537a. || κλινθήμεν' § 125] -θήναι mss. || ἐὺ πλεκτῷ ἐνὶ δίφρῳ] ἐνέξιστον ἐνὶ δίφρῳ D Plat. l. l., ἐνέξιστον ἐπὶ δίφρου Xenoph. Symp. IV § 6; cf. Ψ 436.

336 τοῖον Heyne coll. vs. 246] mss. τοῖν.

Vertendum tantillum; videatur ad α 209.

337 κένσαι; cf. Ξ 214.

339 κέν § 326] ἄν mss., μὴ Plat. Ion. 537b. || πλήμνη] vid. ad E 726.

340 κύκλου ποιητοῖο] pendet a πλήμνη vs. 339. || ἐλέασθαι] infinitivo nonnisi h. l. et Ψ 605 et ξ 400 iungitur.

342 χάρμα δὲ τοῖσ' ἄλλοισιν] ἄλλοισιν μὲν χάρμα Nauck; cf. Γ 51. || ἐλεγχεῖν] ἀεικίη Apoll. lex.; cf. Α 314 X 100. Nauck ἐλεγχεῖν deletο vs. 343; cf. Γ 51.

343 ἔσσεται] l. a. ἔσσαι.

345 *ἐλῃ μεταάλμενος] ἐλῃσι μεταάλμενος; mss. || παρῆλθῃ] -λθῃ mss. (cf. T 321).

346-348] del. PKnight, solum vs. 348 Leaf.

346 δῖον] πῶλον l. a. in Genov.

348] de re cf. Γ 221 sqq. || γ' ἔτραφον § 252] γ' ἔτραφον (γ' ἔτρεφον, τέτραφον) mss. (cf. Φ 279).

351 εὐτρίχας] cf. vs. 13.

- ἄν δ' ἔβαν εἰς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο
 'πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος 'θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου μετὰ τὸν δὲ 'λάχε κρείων 'Εὐμήλος
 355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δοῦρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης 'λάχ' ἐλαυνέμεν' ὕστατος αὐτε
 Τυδεΐδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, 'λάχ' ἐλαυνέμεν' ἵππους.
 358 'στὰν δὲ μεταστοιχί, 'σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς. 358 = 757
 362 οἷ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιον μάλιστα γας ἄειραν,
 'πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τε Φέπεσσι
 ἐσσυμένως· οἷ δ' ὥκα διέπρησον πεδίοιο, 364 cf. B 785
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἡὲ θύελλα, 366* = B 151 cf.
 χαῖται δ' ἐρῳόντο ἅμα πνοιῆς' ἀνέμοιο. Φ 327
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθόν' ἐπίλνατο πολυβοτείρη,
 ἄλλοτε δ' ἠΐξασκε μετήορα. τοῖ δ' ἐλατῆρες
 370 ἔστασαν ἐν δίφροισι, 'πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστω
 νίκης Φιεμένων 'κέκλοντο δὲ Φοῖσι Φέκαστος 370^b cf. H 216 N
 ἵπποις, οἷ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο. 282
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον 'τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι 372 cf. 449
 ἄψ ἐφ' ἄλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε Φεκάστω 372^b = ρ 122
 373^a = 768

359 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσε
 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρός ἐφοῖο,
 ὡς μεμνητο δρόμους· καὶ ἄληθειν ἀποφείποι.

352 ἐν...ἐβάλοντο] scil. in galeam, vid.
 H 176 sqq.

355 κλειτὸς H] κλυτὸς mss. cett.

356 ὕστατος] -τον C.

357 'λάχ' ἐλαυνέμεν' ἵππους] caesura vi-
 tiosa, cf. § 3; tentavimus *'λάχεν ἵππω ἐλαύ-
 νειν aut *'ἐλάειν 'λάχεν ἵππους.

358 μεταστοιχί] -χόν D. Adv. nonnisi versu
 parall. redivit; vid. ad K 473.

359-361] del. Duentzer, vs. 360 Heyne.
 Phoenicis (de quo vid. ad I 182) nulla
 posthac fit mentio; neque intellegi possunt
 verba μεμνητο δρόμους, nisi aurigas saepius
 circa metam equos egisse statuas; id quod
 interpolator e versu 373 effecisse videtur,
 invito tamen poeta.

361 μεμνητο Bekker] μεμνήτω (nihili for-
 mam) mss., μεμνοῖτο Crates; vid. Ω 745 et
 § 8. || δρόμους; Ar.] δρόμου mss.

362-372] imitatur Verg. Georg III 103-112.

362 ἅμα] ἄρα mss. pleraque. Cf. Soph.
 Electr. 711.

363 τε Φέπεσσι] τ' ἐπέπεσιν mss.

364 διέπρησον] vid. ad A 483. || πεδίοιο]
 vid. ad B 785.

365 ταχέως] adv. nonnisi h. Ap. 108 redivit.

367 ἅμα Nauck] μετὰ mss. Vid. II 149
 et ad β 148.

368 χθόν' ἐπίλνατο] -νι π. mss. || πολυ-
 βοτείρη D Vrat.] πολυ. mss. cett.; cf. § 21.

369 ἠΐξασκε] ἀΐξ. mss.

370 ἐκάστω] neglecto F, Bentley ἀπάν-
 των, Christ ἀγῆτωρ, Heyne δίφροις (melius
 δίφροις) θυμὸς δ' ἐπάτασσε Φεκάστω, sed parum
 eleganter iteratur Φεκάστω...Φεκάστω; vs.
 370 sq.

372 πεδίοιο] vid. ad B 785.

373 'τέλεον δρόμον] δρόμον ἔτρεχον C.

374 ἐφ'] sic Ar., ἀφ' olim alii, nunc A²
 et l. a. apud Eust.; cf. I' 5.

375 'φραίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι 'τάθη δρόμος· ὥκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαι ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
Τρώιοι, οὐδ' ἔτι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
αἶεὶ γὰρ δίφροισ' ἐπιβησομένοις' ἔφεζέτην,

380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμα
'θέρμετ' ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντ' ἐπετέσθην.

καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσο' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκε,
εἰ μὴ Τυδεὺς νῦν 'κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά Φοι ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάλιστα φαινήν.

382 cf. 527

385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν 'χύτο δάκρυα χωσόμενοι,
οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἳ δὲ Φοι ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.

οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος 'λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὥκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,

390 'δῶκε δέ Φοι μάλιστα, μένος δ' ἵπποις' ἐνέηκε·
ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτοιο υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,

ἵππειον δέ σ' ἔφαξε θεὰ ζυγόν· αὐτὸ δέ Φοι ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ 'δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαίαν ἐλύσθη,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

394 = Z 42

395 ἀγκυῶνάς τε περιδρῦφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
'θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι, τὼ δέ Φοι ὅσσε
δακρυόφι 'πλήσθην, θαλερῇ δέ Φοι ἔσχετο φωνή.

396^b sq. = P 695
sq.

375 'τάθη δρόμος] *accelerabatur impetus*,
item vs. 758.

376 αἱ] *articulus molestus*. || *ἔκφερον*] vid.
l. a. X 202 et γ 496.

377 ἐξέφερον] vid. l. a. X 202 et γ 496.

378 Τρώιοι] cf. E 222.

379 δίφροισ' § 59] *δίφρων* Δ², *δίφρων* mss.
cett. || *ἐπιβησομένοις' ἔφεζέτην*] -νοισιν *ἐκ-*
την mss. — Participii futuri (vid. ad E 46)
similis est usus λ 608.

380] imitatus est Soph. Electr. 718 sq.
Cf. Ψ 765.

382 παρέλασσο'] -λασσειν mss. pauca; cf.
§ 16. || *ἀμφήριστον*] adi. nonnisi vs. 527
redit.

383] ipse scilicet Apollo hos equos cu-
raverat, vid. B 766.

387 δέ οἱ] sic Ar.; δ' ἐοἶ Ptolemaeus
Ascal., δέ Φοι Christ, sed vid. § 95. || *κέν-*

τροιο] vox nonnisi vs. 430 redit, vs. 384
autem dicitur *μάστιξ*.

388 ἐλεφηράμενος] cf. τ 565 Hes. Theog. 330.

389 μετέσσυτο] *διέσσυτο* D.

390 ἵπποις' ἐνέηκε] -σιν ἐνήκεν mss.

391 Ἀδμήτοιο Christ] -του mss.; de cor-
repta vocis υἱὸν syllaba priore vid. § 17. ||
κοτέουσ' ἐβεβήκει] -σα βεβ. mss. multa.

392 *δέ σ' (οἱ) ἔφαξε] δέ οἱ ἦξε mss., Φοι
ἔφαξε Hoffmann Cobet coll. P 51. De eliso
Φοι vid. § 13.

393 ἀμφὶς *separatim* (curru relicto, cf.
Z 40). Vid. § 316. || *ὁδοῦ*] *per viam*, ut
alias dicitur *θείν πεδίοιο, διαπρήσσειν ὁδοῖο*
etc. (vid. ad B 785). || *ἐλύσθη*] vid. § 265.

395 περιδρῦφθη] comp. ῥ.

396 'θρυλίχθη] verbum nonnisi h. Merc.
488 redit.

397 ἔσχετο] vid. ad P 696 δ 705.

- Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους, 398 cf. 423
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
400 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. 400 cf. 406
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλετο πατρὸς ἑφοῖο· 402^b = T 399
„ἔμβητον καὶ σφῶν τιταίνετον ὅτι τάχιστα.
ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν' οὐ τι κελεύω,
405 Τυδεΐδα ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ
νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. 406 cf. 400
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπῃσθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ 408^b cf. § 38
Αἶθῃ θῆλος ἐοῦσα τίη λείπεσθε, φέριστοι;
410 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δὲ κτενέει ἡμ' ὅξει χαλκῷ,
αἶψ' ἂν ἀποκηδήσαντες ἀρώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα. 414^a = Θ 191
415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἥδ' ἐ νηΐσιν,
στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“ 416^a = H 143
ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ Φάνакτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν 417 sq.^a = 446 sq.
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα 417 = M 413
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἔφιδ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
420 ὥχαμὸς ἔην γαίης, ἣ χεμερίον Φαλὲν ὕδωρ

405 sq. Ar. —

399 τῶν] ἀνευθ' coniecit Nauck.
400 ἔθηκε] ἔδωκε(ν) CL Lips., cf. vs. 406.
402 ἑφοῖο] ἑῖος D¹.
405 Τυδεΐδα' § 55] -δεω mss.
406] locum ab Ar. immerito spretum
ratus Lehrs Arist.² p. 432 coniecit νῦν
ᾤτρυνε... κῦδος ὥρεξεν coll. E 225, 260. ||
ἔθηκε] ἔδωκεν CL, cf. vs. 400.
407 λίπῃσθον] -σθε pap. 128.
410 ἐκφερέω] ἐξερέω mss. || καὶ μὴν] τὸ
δὲ καὶ Bekker.
411 κομιδῇ] l. a. βιοτή.
412 δὲ κτενέει ἡμ' (ἡμῶν) Christ] δ' ἡμμε
vel ἡμμε κατακτενεῖ mss.; de pronomine cf.
§ 92 et de futuro § 147.
413 *ἀποκηδήσαντες ἀρώμεθα] -σαντε φερῶ-
μεθα mss. Dualem, quem Aristarchus me-

rito improbavit, correximus coll. E 273
I 269 Ψ 592. — Verbum ἀποκηθῶ†.

414 ἐφομαρτέετον § 191] -τεῖτον mss., ἐφα-
μαρτεῖτον Ar.; cf. M 412 (E 656).

416 παραδύμεναι] comp. †.

417 ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν] ὁμοκλήσαντες
ἀπειλὴν C (voluitne -ντος -λή?).

418 ἐπεδραμέτην D] ἐπιδορ. pap. 128 et
codd. cett.; cf. K 354.

419 ἔφιδ'] ἔδεν mss.

420-424] semitam per angustum torren-
tis alveum ducentem tenet Menelaus, Anti-
lochus vero inter hanc semitam et prae-
ruptum torrentis latus suos urget equos.

420 ὥχαμὸς] †, ὥγαμὸς Herodian. Apoll. lex.
Et. Gud. 70,17 (Suidas utrumque). — Idem
vocatur ἔναλος II 71. || ἔην? vid. § 302.

- ἔξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἵπαντα
 τῇ ρ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλειύνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους 423 cf. 398
 ἐκτὸς ὁδοῖ', ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκε.
 425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδφεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγέγωνε
 „Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάξαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μή πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας.“
 ὧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰόντι Φεφωϊκῶς.
 ὅσσα δὲ δίσκοι οὖρα κατωμαδίῳο πέλονται, 431 cf. K 351^b
 ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης, 432 cf. O 359
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδαν, αὐτὸς δὲ Φεκῶν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 435 μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀντρέψειαν ἐνπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. 437^b = 496
 τὸν καὶ νεικεῖων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 439 cf. Γ' 365
 440 φέρο', ἐπεὶ οὐ σ' ἔνυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὄρκοι οἷσέ' ἔεθλον.“
 ὧς Φειπῶν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε· 442 = Θ 184
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 443^b cf. 284
 φθήσονται τοῦτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
 445 ἢ ὕμιν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ Φάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν 446 sq.^a = 417 sq.

421] del. vHerwerden, in versu 420 scribens *Ἔαλη*. || *ἔξέρρηξεν ὁδοῖο*] verba si sana sunt, vert. *viae aliquid effregerat*. || *βάθυνε*] †. || ἵπαντα] ἐνεσθην Aristoph.

422 τῇ] ἡ Ar. || ἀματροχιάς] †.

424 ὁδοῖ' § 59] ὁδοῦ mss. || παρακλίνας] παραεκλίνας Par. 2766, παρακλίνας Lips., l. a. παρακλινθεῖς.

425 ἐγέγωνε § 260] ἐγεγώνει mss.

426 ἱππάξαι] †.

427 εὐρυτέρῃ παρελάσσεις] -ρη παρελάσσαι pap. 128, -ρη παρελάσσαι schol. V.

430 κέντρῳ] cf. vs. 387. || ὧς] molestum.

431 δίσκοι § 59] δίσκου mss. || οὖρα] vid. ad K 351. || κατωμαδίῳο] †; de hoc adiectivo

vid. ad O 352 et cf. καταλλοφάδεια κ 169.

432 ἀφῆκεν] *ἔηκεν; cf. B 774.

433 ἐπεδραμέτην] ἐπιδορ. mss.; cf. vs. 418.

434 Ἀτρεΐδαν § 55] -δεω mss. || δὲ Heyne] γὰρ mss.; Fick ἴα, at vid. § 11. || ἐλαύνειν] -ων pap. 128¹.

435 συγκύρσειαν] comp. †, cf. ἐγκ. N 145 (simplex Γ' 23 etc.).

436 ἀντρέψειαν Ernesti] ἀνατρέψειαν Vrat., ἀνοτρέψειαν mss. cett. || ἐνπλεκέας] cf. vs. 335.

440 φάμεν] sic Ar.

441 ὄρκοι § 59] ὄρκου mss. || οἷσέ' § 117] οἷση (-σι L) mss.

444 καμόντα] -ντε pap. 128.

445 ὕμιν § 19 et 92] ὑμῖν mss.

- μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχ' ἐγένοντο. 447^b cf. Θ 117
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράοντο 448 cf. 495
 ἵππους· τοὶ δ' ἐπέοντο κονιόντες πεδίῳ. 449 cf. 372
 450 πρῶτος δ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἐφράσαθ' ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέριστατος ἐν περιωπῇ, 451^b cf. Ξ 8
 τοῖο δ' ἄνευθεν ἰόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας 452^b cf. Μ 273
 ἔγνω, ᾠφράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προέχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥντε μήνη.
 ᾠστῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε 456 = 271
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι ἡδὲ καὶ ὕμεις;
 ἄλλοι μοι δοκεῖνσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 ἄλλος δ' ἡνίοχος Φινδάλλεται· αἰ δέ ποθ' αὖθι
 461 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἰ κεῖσέ γε φέρεται ἦσαν,
 465 ἡδὲ τὸν ἡνίοχον ᾠύγον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη
 εὔ σχεθέμεν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε Φελίξας·
 ἔνθα μιν ἐκπεσέμεν οἶω σὺν θ' ἄρματα Φᾶσαι,
 αἰ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ Φίδεσθε καὶ ὕμεις ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 470 εὔ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνῆρ

462 ἡ τοι γὰρ τὰς πρῶτα Φίδον περὶ τέρμα βαλοῦσας,
 νῦν δ' οὐ πῃ δύναμαι Φιδέμεν πάντη δέ μοι ὕστε
 Τρωικὸν ἔμ πεδίον παπταίνετον εἰσοράοντι.

447 ἐπεδραμέτην] ἐπιδρ. mss.; cf. vs. 418. ||
 ἄγχ' ἐγένοντο D] ἄγγι γέγοντο mss. cett.

448 εἰσοράοντο § 191] -ρῶντο mss.

449 τοι] οἱ pap. 128 D H. || πεδίῳ] vid.
 ad B 785.

452 τοῖο] scil. *Diomedis*. || ἰόντος] ἰόντος
 pap. 128 D. || ἀκούσας] ἀκούων pap. 128.

453 προέχοντα] προύχοντα mss.

454 τόσον] glossographi interpretabantur
 σώμα; hinc δέμας legitur Apoll. lex. Vid.
 ad A 130. || ἦν] ἔεν? vid. § 302.

455 σῆμ' ἐτέτυκτο] σῆμα τέτυκτο Ar. et
 mss. nonnulla. || περίτροχον] †. Imitatur Mo-
 schus II 84 sq. || μήνη] vid. ad T 374.

458 ἀνγάζομαι] †, cf. Hes. Op. 478 et ἀνγῇ
 B 456 etc. || ὕμεις § 92] ὕμεις mss.

459 παροῖτεροι] adi. nonnisi vs. 480 redit;
 cf. § 88.

460 ποθ' αὖθι § 322] πῶς αὐτοῦ mss.

461 κεῖσε] κεῖθι Zen. Aristoph.; vulgatum
 Ar. defendit coll. A 455 A 21. Eadem est
 discrepantia A 528 M 368.

462-464] eiecit EKurtz; metam praeter-
 vehentes cernere non potuit Idomeneus.

463 πῇ] sic Aristoph., πῶ mss. complura. ||
 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

464 παπταίνετον] -ται Ar.; cf. vs. 477. ||
 εἰσοράοντι § 191] -ρῶντι mss.

465 ᾠύγον] φύγον A Barocc. Vrat. Cf. Θ
 137 A 128.

466 σχεθέειν § 126] σχεθέειν mss.

467 ἐκπεσέμεν § 126] -έειν mss. || σὺν]
 κατὰ mss. nonnulla.

468 ἐξηρώησαν] comp. †.

469 ὕμεις § 92] ὕμεις vel ὕμεις mss.

470-472 ἀνῆρ... νίδος] cf. A 194.

472 Τυδέος ἱπποδάμοιο νῆος, κρατερὸς Διομήδης.“

τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·

473^a = σ 321

„Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δ' ἔτ' ἄνευθε

475 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίιο διένται.

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργεῖοισι τοσοῦτον

οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρεκεται ὅσσε·

ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χοῆ

λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεροι, αἶ τὸ πάρος περ,

Εὐμήλοι, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρὰ βέβηκε.“

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἡῦδα·

„Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα

δεύεαι Ἀργεῖων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

484^b = Π 35

485 δευρὸ νυν, ἢ τρίποδος περιδωόμεθ' ἡὲ λέβητος,

Ἔλιστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θήομεν ἄμφω,

ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, — ἵνα γνῶνῃς ἀποτίνων.“

ὧς ἔφατ', ὠρνυτο δ' αὐτὶν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας

488 = 754

χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι Φεέεσσι.

471 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργεῖοισι Φανάσσει,

471 Ar. — || 479 Ar. —

472 *ἱπποδάμοιο νῆος] -μοιο πάις L Lips., -μον νῆος mss. cett.; cf. § 17.

473 ἐνένιπεν] ἐνένισπεν mss. nonnulla; αἰσχροῖσιν ἐνίσπεν proponitur apud Nauckium, cf. Ω 238. || Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

474 πάρος] ante iustum tempus (inconsiderate)? Coll. M 409 vHerwerden coniecit τ' ἄρ' ὧς. || λαβρεύεαι] nonnisi vs. 478 redit verbum (λάβρος B 148 etc., λαβραγόρης Ψ 479).

475 πεδίιο] vid. ad B 785. || διένται] forma insolita, neque alias intransitive usurpatur stirps δι-. Cf. § 199.

476] Idomeneus μεσαπόλιος est; vid. N 361. || τοσοῦτον] hoc uno loco superlativo iungitur.

477 δξύτατον] l. a. -τερον. || δέρεκεται] vid. § 52 et ad M 466.

478 μύθοις] forma novicia, vid. § 60; μύθους; Stob. Flor. 36,7, Nauck ἔπεισιν. || λαβρεύεαι] cf. vs. 474.

479 λαβραγόρην] †, vid. ad vs. 474.

480 αὐταὶ] cf. § 98; αὐται vel αὐτὰι (αὐτε)

mss. multa, Cauet αὐ ταί. || παροίτεροι] cf. vs. 459.

481 Εὐμήλοι' § 59] -λον mss. || εὐληρα] †; idem valet quod ἦντα. cf. H. Reischelt Byz. u. d. A. 1887.

483 νεῖκος] sic Ar. coll. Γ 39, νεῖκει (vel νεῖκη) mss. pleraque. || κακοφραδὲς] † (κακοφραδὴ h. Cer. 227). || τε] δὲ Heyne. Cf. § 328².

484 ὅτι] καὶ Nauck.

485 νυν] νῦ? cf. K 105. || *περιδωόμεθ'] περιδόμεθα L Barocc. Harl. Townl. schol. Aristoph. Ach. 771 Eq. 791 Hesych. s. v. δευρο et περιδόμεθα, περιδόμεθον pap. 128 et codd. cett. Formas in -μεθον primus damnavit Elmsley ad Aristoph. Ach. 733; cf. § 122. Verbum περιδιδόσθαι pignore certare redit ψ 78, cf. Aristoph. Ach. 772 Eq. 791 Nub. 644 etc.

486 Ἔλιστορα] cf. Σ 501. || θήομεν § 122] θείομεν mss.

487 γνῶνῃς] γνοῖς mss. pleraque (γνοῖς; pap. 128¹, γνοῖς²).

488 Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

- 490 καὶ νύ κε δὴ προτέρῳ ἔτ' ἔρις 'γένετ' ἀμφοτέροισι, 490 cf. 526
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ 'φάτο μῦθον· 491 cf. 734
 „μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον Φεέεσσι,
 Αἴας 'Ιδομενεὺς τε, κακοῖς', ἐπεὶ οὐδὲ Φέφοικε·
 καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζη. 494 cf. ζ 286
 495 ἀλλ' ὅμως ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράεσθε 494^b cf. α 47 γ 315.
 ἵππους, οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειρόμενοι περὶ νίκης 495 cf. 448
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε Φέκαστος 496^b = 437
 ἵππους Ἀργείων, οἳ δεῦτεροι οἳ τε πάροιθε.“
 ὧς 'φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων·
 500 μᾶστιγ' αἶν ἔλαυνε κατωμαδόν, οἳ δέ Φοι ἵπποι 501 cf. ν 83
 ὑψὸς' ἀειρέσθην ῥίμῃα προήσσοντε κέλευθον. 501^b = Ξ 282
 αἰεὶ δ' ἥνιοχον κονίης ῥαθαμίγγες ἔβαλλον, 502^b = Α 536
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπνυασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις' ὠκυπόδεσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 505 'γίγνετ' ἐπισσώτρων ἄρματροχίῃ κατόπισθε
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντ' ἐπετέσθην.
 'στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆμιεν ἰδρῶς 507^b cf. Ν 705
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ 'θόρε παμφανάνοτος, 509 = Θ 320
 510 'κλίνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησε
 ἵφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐστυμένως 'λάβ' ἄεθλον,
 'δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖα
 καὶ τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυνεν ὕφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἦλασεν ἵππους,
 515 κέρδεσιν, οὐ τάχ'εἰ γε, παρὰφθάμενος Μενέλαον· 515^a cf. Η 142^b

490 κε δὴ] κετι pap. 128.

491 'φάτο μῦθον] l. a. κατέρυκε, cf. vs. 734.

492 ἀμείβεσθον] ἀμείβεσθαι pap. 128¹,
 ἀμείψασθαι D.

493] del. Heyne, fortasse iure. || Αἴας
 'Ιδομενεὺς Wackernagel] Αἴαν 'Ιδομενεῦ mss.,
 Αἴαν τ' 'Ιδομενεῦ Barnes. || κακοῖς] mire
 languet, ἄναξ mavult schol. V. || οὐδὲ] *οὐ
 τι? cf. Α 119.

494 ῥέζη H] ῥέζοι mss. cett.; cf. ζ 286.

495 ὅμως § 19 et 92] ὅμεις mss. || εἰσοράεσθε
 § 191] -ράσασθε (-σθον L Lips.) mss.

498 δεῦτεροι] θ' ὕστεροι Nauck.

500 μᾶστιγ] μᾶστιγι δ' vel μᾶσι δ' mss.
 Forma μᾶσι cum dativo Θέτι (Σ 407, ubi

vid.) comparatur in schol., cum κνήστει(?)
 Α 640 a Bentleio; at cf. Ψ 510. Vid. ad
 γ 171 o 182. || κατωμαδόν] cf. O 352.

501 προήσσοντε] vid. ad Α 483.

503 δὲ χρυσῷ] δ' αὐ χαλκῷ Plut. Mor. 747 e.

504 ἐπέτρεχον] sic Ar., alii olim -γεν.

504^b. 508^a] de hyperbola cf. γ 227.

505 ἐπισσώτρων] δα. D; vid. ad E 725. ||
 ἄρματροχίῃ] †.

506 (ἐ)πετέσθην] l. a. πέτεσθον.

509 παμφανάνοτος; § 191] -νόωντος mss.

510 ἐμάτησε] vid. ad Ξ 110.

513 οὐατόεντα Heyne] ὠτόεντα vel ὠπώεντα
 mss.; cf. vs. 264.

515 *οὐ τάχ'εἰ] οὐ τι τάχει mss.; cf. § 71.

- ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς τε Φάνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι, —
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισώτρου τρίχες ἄραι
 520 οὐραῖαι, ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος, — 521^b cf. A 244
 τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 'λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ εἰς δίσκουρ' ἐλέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἰψ' ἐκίχανεν' ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦν
 525 ἵππου τῆς Ἀραμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
 εἰ δέ γ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι, 526 cf. 490
 τῷ κέν μιν παρέλασσε' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκε. 527 cf. 382
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐνς Ἰδομενῆος,
 'λείπει' ἀγκαλέος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν 528 cf. 860
 530 βάρδιστοι μὲν γάρ Φοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἥμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν' ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρὸ Φέθεν ἵππους.
 τὸν δὲ Φιδῶν ὦκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 534 = II 5
 535 σάς δ' ἐν Ἀχαιοῖσιν Φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε 535 cf. X 377
 ,,λοιῖσθος ἀνὴρ ὃχ' ἄριστος ἐλαύνειν μώνυχας ἵππους.

517 τε Nauck] ῥά τ' mss.

518 πεδίοιο] vid. ad B 785.

519 ψαύουσιν] vid. ad N 132. || ἐπισώ-
 τρου] ὅπ. A; vid. ad E 725.

520 οὐραῖαι] † (οὐρή Y 170 x 215 q 302).

521 πεδίοιο] vid. ad B 785.

523 δίσκουρ' ἐλέλειπτο] δίσκουρα λέλ. Ar.
 mss. pleraque, δίσκου οὐρα λέλ. (cf. vs. 431)
 Z et olim alii, metro invito nisi deleatur καί;
 cf. § 9. — Vox δίσκουρα †; vid. ad K 351.

524 αἰψ' ἐκίχανεν] αἰψα κ. mss.

526 sq.] imitatur Verg. Aen. V 325 sq.:
spatia et si plura supersint | transeat elapsus
prior ambiguumve relinquat.

526 γ' Burney] κ' mss.

527 οὐδ'] sic Ar., ἦ Zen., hinc Nauck
 τῷ κέ μιν ἦ παρέλασσε' ἦ; vid. vs. 382. ||
 ἀμφήριστον] cf. vs. 382.529 ἀγκαλέος § 73] -κλήος mss. || Μενε-
 λάου] -λάσο? cf. § 59.530 βάρδιστοι] -σαι Syr. Vrat. || Φοι] τῷ
 pap. 128.531 ἥμιστος] ἥμιστος mss. pauca propter
 positivum ἦκα, quem Ar. iure huc refere-
 bat (cf. § 87). Superlativus †. || ἦν] ἔεν?
 vid. § 302.

532 πανύστατος;... ἄλλων] vid. ad A 505.

533] del. Bentley. || πρὸ Φέθεν vHerwer-
 den] πρόσσωθ' Lips. Eust. (invito metro,
 cf. § 2); πρόσσοθεν Ar. et mss. cett., ὠκείας
 Zen.; vulgata corrupta, πρόσ(σ)ωθεν enim
 dicendum erat, id autem *eminus* significaret
 (Ar. interpretabatur a fronte). Cf. N 157, 803.
 Peppmueller καλ', ἵππου; πρόσσωθεν ἐλαύνων,
 Grashof καλ', ἐλάων (ἐλάων) πρόσθεν Φέθεν ἵππου.

534 ὦκτιρε] ὦκτιρε mss.; vid. ad A 814.

535 ἐν Ἀχαιοῖσιν Nauck] (ἔρ') ἐν Ἀργε-
 οῖσιν] mss.; cf. § 60. Correctionem tuetur
 versus parall. || πτερόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσ-
 ηύδα mss. nonnulla.536 λοιῖσθος] †, cf. λοισθήιος vs. 751, 785. ||
 ὃχ' ἄριστος; PKnight] ὠριστος; mss.; cf. § 9. ||
 ἐλαύνειν Bentley] -νει mss.; Nauck mavult
 ἐλαυνόμεν ὠκείας.

ἀλλ' ἄγε δὴ Φοι δῶμεν ἀέθλια, ὥς ἐπιφεικὲς,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός·“

537 cf. 9 389

537^a cf. v 13

ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.

540 καὶ νύ κέ Φοι' πόρην ἵππον, — ἐπήνεσαν γὰρ Ἀχαιοί, —

εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,

541^b = E 565

Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

„ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ' κε τελέσῃς

τοῦτο Φέπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,

545 τὰ φρονέων ὅτι Φοι' βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω

αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὠφελεν ἀθανάτοισι

εὖχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.

εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,

548 sq.^a cf. Ξ 337

sq.

ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς

550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῶαί καὶ μώνυχες ἵπποι·

τῶν Φοι' ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,

ἥ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνέσωσιν Ἀχαιοί.

τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω

ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι·“

555 ὧς ῥά τ', ἐμείδῃσεν δὲ ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς

χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι Φοι' φίλος ἦεν ἑταῖρος·

καὶ μιν ἀμειβόμενος Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις Φοίκοθεν ἄλλο

Εὐμήλω ἐπιδουῖναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.

560 δώσω Φοι' θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπέφραν,

560 cf. Φ 183

χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιτέροιο

560^b cf. 808

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ Φοι' ἄξιός ἔσται·“

562 cf. 9 405

537 δῶμεν] forma novicia, PKnight ἄγε
Φοι' δῶμεν. Cf. 9 389 v 13 et § 122. ||
ἀέθλια Bothe] ἀέθλιον mss.

538] olim nonnulli addebant τὰ τρίτα
δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα (τέτρ. novicium, vid.
§ 25) ξανθὸς Μενέλαος, | πέμπτα δὲ Μη-
ριόνη, Σεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος, quae iure
sprevit Ar.

539 ὥς ἐκέλευε] ἦδ' ἐκέλευον mss. pauca.

540 κέ] sic A Harl., κεν mss. cett. || ἐπὶ-
νεσαν § 295] -νεσαν D Lips., -νεον Vrat.,
-νησαν mss. cett. || Ἀχαιοί] l. a. οἱ ἄλλοι.

542 δίκη] suspectum.

547 τῷ κ' Bentley] τῷ(ι) κεν C¹ L Lips.
Mosc. Z, τό κεν pap. 128 et codices cett.;

vid. § 96 et σ 402. || ἦλθε διώκων] ἦλυθεν
ἄλλον D.

548 οἰκτίρεις] οἰκτεῖρεις mss.; vid. ad A 814. ||
φίλος] sic Ar., φίλον mss. nonnulla.

550 πρόβατ' vid. ad Ξ 124. || τοι] οἱ D.

551 ἔπειτ' posthac, ut v 63 (?). || μεῖζον]
sic (non μεῖζον) Ar. teste Apoll. lex.

552 αἰνέσωσιν § 295] αἰνήσωσιν mss.

555 ῥά τ', ἐμείδῃσεν] φάτο, μ. mss.

558 εἰ...δῆ] vid. ad A 61.

560 ἀπέφραν § 150] ἀπηρώων vel -ῆρων mss.

561 χεῦμα] †. Do re cf. A 25 § 613.

562 ἀμφιδεδίνηται] cf. I' 391. Significari
videntur οἱμοι (A 25, et 34?). || ἄξιός] ἄξιον
mss. complura.

- ἦ ῥα, καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
 564 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὃ δ' ὤχετο καὶ Φοι ἔνεικε.
 566 τοῦσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χειρὶ σκηπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσε
 Ἀργεῖους· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα Φισόθεος φῶς·
 570 „Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας.
 ἥσυχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἷ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν. 572^b cf. 577
 ἀλλ' ἄγετ', Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 573 cf. B 79
 εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 575 μὴ ποτέ τις Φείπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575^a = X 106
 „Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
 οὔχεται ἵππον ἄγων, ὅτι Φοι πολὺ χείρονες ἦσαν 577^b cf. 572
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
 580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν, ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
 Ἀντίλοχ', εἰ' ἄγε δεῦρό, διοτρεφεὺς, ἣ θέμις ἐστί, 581 cf. P 685
 στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἔρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
 χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐνοσίγαιον
 585 ὄμνυμι μὴ τι Φεκών γε ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.“
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα·
 „ἀνσχεό νῦν πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός· εἰμι
 σεῖο, Φάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρεῖων. 588^b cf. B 707
 Φοῖσθ' οἶαι νέον ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

565 Εὐμήλω δ' ἐν χέρσ' ἐτίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαλκῶν.

565 cf. A 446

581 Ar. —

565] om. pap. 128 Syr. A C H Townl. Vrat. ||
 χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ (χειρὶ L) τ. mss.

568 χερσὶ] sic Ar., χερσὶ mss. nonnulla;
 vid. A 585 β 37 et ad K 328. || σκηπτρον]
 vid. ad A 234.

569 μετηύδα] -δαε? vid. § 195.

572 ἦσαν] εἰσιν Syr.

574 ἐπ' ἀρωγῇ] in gratiam.

578 ἵπποι, αὐτὸς] hiatus vitiosus; vid. § 14. ||
 ἀρετῇ] γενεῇ Christ coll. O 165 sq.

579 εἰ' § 328] εἰ δ' mss. || μ'(οι) vid.
 M 211 et § 13.

580 ἰθεῖα] 'sc. δίκη, quae vox e verbo
 δικάσω est supplenda. Cf. Σ 508.

581 εἰ' § 328] αἰ δ' vel εἰ δ' mss.

583 ἔχων Eust.] ἔχε mss. || ῥαδινὴν] adi.
 nonnisi Σ 576 h. Cer. 183 redit.

584 ἐνοσίγαιον § 21] ἐνοσ. mss.

585 ὄμνυμι] cf. § 284. || μὴ τι Bekker]
 μηδὲν Pausan. VII 21, μὴ μὲν mss.; Heyne
 probabiliter μὴ μὲν ἐμὸν σὺ Φεκών. || γε
 Nauck] τὸ mss.; vid. ad A 185.

587 ἀνσχεό] sic Ar. (vid. schol. Townl.), l. a.
 ἴσχεο. || γε νεώτερός· εἰμι] de caesura vid. § 3.

- 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις. 590 cf. K 226
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραιδίῃ ἵππον δέ τοι αὐτὸς 591^a = T 220
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ τι φοίκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφεῖς, ἤματα πάντα
 595 ἐκ θυμοῦ πεσέμεν καὶ δαίμοσιν ἔμμεν' ἀλιτρός.“
 ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσ' ἐτίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐφέρσῃ
 λήμιον ἀλδήσκον, ὅτε τε φρίσσωσιν ἄρουραι·
 600 ὧς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔειπε πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχος, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποφείξομαι αὐτὸς
 χαώμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον ὀνίκησε νεοίη.
 605 δεῦτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπτεύειν.
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας
 607 cf. I 492
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' καὶ ἵππον
 610 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶσσι καὶ οἷδε,
 610^b = A 302
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“
 611^b = O 94
 ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι ὀδῶκεν ἐταίρω

592 τι GHermann] κεν mss.

593 ἐπαιτήσεας] comp. †, ἀπαιτήσεας; pap.
 128 et l. a. apud Eust. || ἄφαρ] cf. β 169.

595 ἐκ θυμοῦ] vid. ad A 562. || πεσέμεν
 § 126] πεσείην mss.; verbum corruptum
 ducit vHerwerden. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

597 χεῖρεσσ' ἐτίθει] -σαι τ. mss. || Μενε-
 λάου] -οο? cf. § 59.

598 περὶ σταχύεσσιν] suspecta est forma
 recentior pro ἀσταχύεσσιν (vid. tamen v
 212). Ecquid *ἐπ' ἀσταχύεσσιν? vid. B 148.
 Legit περὶ Apollonius Rhodius, qui locum
 imitatus est III 1018 sqq. || ἐφέρσῃ Heyne
 (dubitanter)] ἐέρσῃ mss. (item Apollonius
 Rh. l. l.). Emendationem tuetur Aesch. Ag.
 1391 sq.

599 λήμιον ἀλδήσκον, ὅτε τε Capelle] λήμιον
 ἀλδήσκοντος, ὅτε mss.; verbum ἀλδήσκον † (cf.

ἀλδάνω σ 70 ω 368). || φρίσσωσιν pap. 128
 Townl. Vrat.] φρίσσουσιν mss. cett.

600 σοί] τοι pap. 128 A². || μετὰ] ἐν Nauck.

602 Ἀντίλοχος Cobet] -χε mss. || τοι] κεν
 pap. 128.

602 sq. ὑποφείξομαι... χαώμενος] irasci de-
 sistam. Hoc uno loco ὑποφείκω participium
 adsciscit.

603 παρήγορος] cf. H 156. || ἀεσίφρων] cf.
 I^r 183 et I^r 108.

604 νεοίη] sic Ar., νόημα Antimachus (e
 coniectura?) legebat (νέον νίκησε νόημα eius
 lectionem fuisse suspicatur Heyne; vid.
 v 82). Vox †, vix sana, sed probabilis emen-
 datio nondum est prolata.

605 δεῦτερον] l. a. ὑστερον. Hoc uno loco
 adv. (= in posterum) imperativo iungitur. ||
 ἀλέασθαι] vid. ad vs. 340.

- ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανάοντα. 613^b = τ 386
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
 615 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι 'δῶκεν Ἀχιλλεύς
 Ἀργεῖων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔφειπε παραστάς·
 „τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κεიმῆλιον ἔστω, 618^b = δ 600 cf.
 Πατρόκλοιό τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν α 312
 620 ὅψε' ἐν Ἀργεῖοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχέσσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστὴν εἰσδύσειαι, οὐδὲ πόδεςσι
 θεύσειαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“ 623^b cf. A 321 h.
 ὧς φειπὼν F' ἐν χέρσ' ἐτίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων, Ven. 234
 625 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα 624 = A 446
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες· 626 = σ 170 cf.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες A 286
 ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί. 627^a = N 512
 εἴθ' ὧς ἡβόοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 629 = H 157
 630 ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυνκέα 'θάπτον Ἐπειοὶ
 Βουπρασίου, παῖδες δὲ 'θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ· γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν 632 cf. B 553
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Εἰήνοπος υἱόν,
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέσθη·

626 om. Ar.

- 613 παμφανάοντα § 191] -νόοντα mss.
 614 δύω] δύο mss. nonnulla.
 616 ἀμφίθετος] cf. vs. 270. || φιάλῃ] cf. vs. 243.
 618] vid. ad o 125.
 620 ὅψε' § 117] ὄψη vel ὄψει mss.
 621 μαχέσσεαι § 291] μαχήσεαι mss.
 622 ἀκοντιστὴν] †, vid. ad II 328. || εἰσδύσειαι] ἰσδ. Ar. et mss. pleraque, ἐνδύσειαι A G H, ὑποδύσειαι D.
 623 κατὰ... ἐπείγει] comp. nonnisi h. Ven. 234 redivit. || ἐπείγει] ἔπεισιν, ἰκάνει mss. comp. plura, ὁπάζει l. a. in schol. Cf. A 321.
 624 *F'(oi)] addidimus. || χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ τ. mss.

626] ex Aristarchi ad vs. 627 observatione „ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρκεται, τὸ αἰτιατικὸν προτάζας”

Cobet effecit eum versum 626 damnasce aut non legisse; omittit autem pap. 128 (in ora superiore addidit corrector).

627 φίλος, πόδες] φίλοι, πόδες C Vrat. Structura durior; Duentzer coniecit ποδῶν, φίλος, vid. N 512.

628 ἐπαῖσσονται] ἀπ. L et l. a. apud Eust. fortasse recte, vid. Hes. Theog. 150.

629 ἡβόοιμι § 190 et 191] ἡβόοιμι mss.; de optativo vid. ad A 314.

631 βασιλῆος ἄεθλα] haec iungenda, ut X 164 Hes. Op. 654.

634 Εἰήνοπος;] Οἶνοπος; mss. nonnulla, cf. Ξ 445 II 401.

635 πάλῃ] πάλην Ar. Vrat. (H); vox nonnisi § 206 redivit. || μοι ἀνέσθη] contra me surrexit. Redivit locutio Ψ 677, (709) σ 334.

- Φίρικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,*
δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 638 οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε.
 641 οἷ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευε,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγ' ἐκέλευε.
ὥς ποτ' ἔα νῦν αὔτε νεώτεροι ἀντιαόντων
ῥέγων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 645 *πέιθεσθαι, τότε δ' αὔτε μετέπρεπον ἡρώεσσι.*
ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἥτορ,
 648 *ὥς μὲ αἰεὶ μέμνησαι ἐνῆος, οὐδέ σε λήθω.* 648^b cf. A 561
 650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“
ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολλὴν καθ' ὕμιλον Ἀχαιῶν
ῶχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

- αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς ὁῖσεν ἄεθλα·*
ἡμίονον ταλάφερρον ἄγων κατέδησ' ἐν ἄγῳνι 654^a = 662
 655 *ῥεξῖφεντα δμητην, ἣ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι* 655^a = 266
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.

639 πλήθει πρόσθε βαλόντε, ἀγασσαμένω περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τέ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.

649 τιμῆς, ἥς τέ μ' εἰκοι τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

637 ὑπερέβαλον] ὑπερέβαλον DGH; defendi nequit diphthongus ει, vid. § 315.

639 sq.] del. Lehrs Arist.² p. 432 sq.

639 πλήθει] quid h. l. significet dicere nemo potuit; Monro πληθυὶ mavult, nihilo melius tamen. || βαλόντε Townl. et schol. E 856] -ντε mss. cett. || ἀγασσαμένω l. a. in schol.] -νοι mss.

640 αὐτόθι] αὐτόφρ. Ar. et mss. multa; vid. ad M 302.

641 δίδυμοι] Ar., Hesiodo teste adhibito, interpretabatur διφρυεῖς καὶ συμπεφυκτάς ἀλλήλοισι, ita ut pro uno homine haberi possent; hac fraude Nestorem victum esse.

642] de epanalepsi vid. ad Y 372. || μάστιγ' ἐκέλευε] -γι κέλ. mss.

643 ἔα] εἶον mss.; vid. A 762 et § 302. || ἀντιαόντων § 191] -ισώντων mss.

646] del. vHerwerden. || καὶ] imperativo ἴθι: additum suspicionem movet, item Ω 336 (σ 171).

648 μὲ § 92] μεν mss. || αἰεὶ pap. 128²] αἰε mss. cett.; cf. § 17 et 324. || μέμνησαι] cf. Φ 442. || ἐνῆος] ἐνηῆς; mavult vHerwerden.

649] del. Nauck; si genuinus esset, sic fere posset corrigi: *τιμῆς τῆς με ῥεξῖφεντα τετιμῆσθ' Ἀργείοισι; cf. § 60 et Ψ 535. In G extat μετ' Ἀχαιοῦς, unde Nauck coniecit κατ' Ἀχαιοῦς. || ἥς] ad explicandum genitivum sunt qui Y 181 ω 30 conferant.

652 αἶνον] laudationem (= ἐπαινον apud posteros) vox significat etiam Ψ 795 φ 110, fabulam ethicam vero ξ 508 Hes. Oper. 202 Archil. fr. 86 et 88, dicterium denique apud tragicos.

653 πυγμαχίης] vox nonnisi Ψ 665 h. Ap. 149 redit; vid. ad Ϯ 246. || ἄεθλα] -λον mss. nonnulla.

654 κατέδησ' ἐν] κατέδησεν D.

655 ἐξέτετα δμητην Naber ONauck] ἐξετέτα δμητην mss.; vid. ad vs. 266.

- ’στῇ δ’ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε 657 sq. = 271 sq.
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ, 659 = 802
 660 πῦξ μάλ’ ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ᾧ δέ κ’ Ἀπόλλων
 δόῃ καμμοίνην, γνώσῃ δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661^a = X 257
 ἡμίονον ταλαφεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθῳ 661^b = Ω 688
 αὐτὰρ ὃ νικηθεὶς δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.“ 662^a = 654
 663^b = 667^b
 ᾧς ἔφατ’, ὦρνυτο δ’ αὐτίκ’ ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε 664^b = Γ’ 167
 665 Φειδῶς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἦψατο δ’ ἡμίονον ταλαφεργοῦ φώνησέν τε
 „ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον“ 667^b = 663^b
 ἡμίονον δ’ οὐ φημί τιν’ ἀξέμεν’ ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ’, ἐπεὶ εὖχομαι ἔμμεν’ ἄριστος.
 670 οὐ Φάλις ὅττι μάχης ἐπιδεδύομαι; οὐδ’ ἄρα πως ἦν 670^b = Π 60
 πάντεσς’ ἐν Φέργοισι δαήμενα φῶτα γενέσθαι.
 ᾧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται 672 = Α’ 212
 ἀντικρυς χροά τε ῥήξω σύν τ’ ὅστέ’ ἀράξω. 673^b cf. M 384
 κηδεμόνες δέ Φοι ἐνθάδ’ ἀΦολλέες αὐθι μενόντων,
 675 οἳ τέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆσ’ ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“
 ᾧς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 676 = Γ’ 95
 Εὐρύαλος δέ Φοι οἶος ἀνίστατο, Φισόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαῖονίδαο Φάνακτος, 678 = Β’ 566
 ὅς ποτε Θήβασδ’ ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 εἰς τάφον, ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκαι Καδμεΐωνας.

658 Ἀτρεΐδῃ] -δαί Syr. || ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν D, cf. vs. 272.

659 κελεύομεν] κελώμεθα Christ. || ὧ περ] ὡπερ pap. 128¹, ὡπερ A.

660 ἀνασχομένῳ] cf. Γ’ 362.

661 καμμοίνην] cf. X 257.

662 νεέσθῳ] φερέσθῳ mss. pleraque.

665 πυγμαχίης] cf. vs. 653.

666 ἦψατο schol. II 9] ἔψατο mss. || ταλαφεργοῦ] -γόο? cf. § 2 et 59.

669 πυγμῇ] †, vid. ad § 246. || ἔμμεν’ § 125] εἶναι mss.

670 οὐ Brandreth] ἦ οὐχ mss.; cf. § 9. || μάχης] h. l. πυγμαχίη opponitur. || πως ἦν] ἔεν πως LMeyer, vid. § 302.

671 πάντεσς’ ἐν Fick] ἐν πάντεσσ’ mss., ἐν πᾶσιν Bentley.

672 ἐκφερέω] ἐξερέω mss. || τὸ δὲ καὶ] καὶ μὴν mss. nonnulla.

673 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || τ’] δ’ D.

674 κηδεμόνες] cf. vs. 163.

675 τέ coniecit criticus apud Nauckium] κέ mss.

677 Φοι...ἀνίστατο] vid. ad vs. 635.

678 Μηκιστῆος § 76] -τέος vel -τέως mss. || υἱὸς] cf. § 17.

679 Θήβασδ’] sic Ar., Θήβας pap. 128 D Eust. || δεδουπότος] in bello caesi Ar. recte interpretabatur (vid. N 426), adnotans Thebis igitur et regem eum mortuum esse secundum poetam; cf. 2 275 sq. Imitantur Apoll. Rh. I 1304 IV 557 Lycophr. 492; vid. etiam Pind. Ol. II 76.

680 ἐνίκαι § 191] ἐνίκα mss.

τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφοτεροεῖτο
 θαρσύνων φέπεσιν, μάλα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ Φοι πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔδωκεν ἱμάντας ἐν τμητοῦς βοὸς ἀγραύλοιο.

- 685 τὰ δὲ ζωσαμένω βήτην εἰς μέσσον ἀγῶνα,
 ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαροῦσιν ἅμ' ἄμφω
 σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν
 δφεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὠρνυτο δῖος Ἑπειὸς,
 690 ἰόφει δὲ παπτήναντα παρήμον' οὐδ' ἄρ' ἔτι δφῆν
 εἰστήκειν, αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέα' ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐνι φνικιόεντι, μέλαν δέ φε κῆμ' ἐκάλυψε,
 ὥς πληγαῖς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος Ἑπειὸς
 695 χερσὶ λαβόν φ' ὠρθωσε, φίλοι δ' ἱμφέσταν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσι,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε
 καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

685 cf. 710
 686^a cf. σ 95
 686^b sq.^a cf. H 255
 sq.
 688^b sq.^a cf. H 110

693^b = ε 353
 694^b cf. A 732
 695^b = Σ 233
 697^b cf. Θ 306^a

- 700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα ἔθηκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

700 cf. 740

682 μάλα pap. 128] μέγα mss. cett.; cf. K 229 A 782 O 51.

683 ζῶμα] *subligaculum*, ut § 482, vid. ad A 187. Inde ab Ol. XIV nudos cucurrisset observarunt Thucydides I 6 et alii. || παρακάββαλεν] vid. vs. 127; h. l. *cingendi* sensu.

685 βήτην] *ῥάτην? cf. vs. 710.

686 ἀνασχομένω] cf. Γ 362.

687 σὺν — ἐμιχθεν] vertit Verg. Aen. V 429: *immiscentque manus manibus*.

688 χρομάδος] † (cohaeret *χρεμετίζειν* M 51).

689 δῖος] θεῖος; Syr. et l. a. apud Eust.

691 εἰστήκειν] ἐστήκειν Ar. et mss. complura. Notetur subiectum mutatum. || ὑπήριπε] comp. †.

692 ὑπὸ φρικτὸς] l. a. ὑπαὶ ῥιπῆς (cf. O 171 T 358). De voce φρικτὸς vid. ad H 63, et cum toto versu cf. Φ 126. || Βορέα' § 55]

Βορέω mss. || ἀναπάλλεται] *ἀναάλλεται? vid. vs. 694.

693 θίν' θεινε plene pap. 128. || ἐνι φνικιόεντι] ἐν φ. mss. pleraque, ἐπὶ φνικιόεντα H Eust. Adi. †, cf. φῦκος I 7. || δέ] τέ mss. complura.

694 ἀνέπαλτο. ἀτὰρ ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ mss. pleraque male, vid. § 18. || ἀνέπαλτο] *ἀνέπαλτο? vid. ad Θ 85.

695 χερσὶ] χερσὶ pap. 128¹. || *F'] addidimus.

695^b-697] imitatus est Vergilius Aen. V 468-471.

696 ἐφελκομένοισι πόδεσσι] dativi usus notabilis.

697 πτύοντα] simplex † (ἀποπτύω A 426 Ψ 781, ἐκπτύω ε 322).

698 ἀλλοφρονέοντα] vid. ad O 245. Nauck ὀλιγοφρανέοντα.

701 Δαναοῖσι] λαοῖσι pap. 128² A². Cf. X 205. || παλαισμοσύνης] παλαιμ. pap. 128; cf. γ 103, 126.

- τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην, — 702^a cf. Γ 138
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι 'τίον Ἀχαιοί, —
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' εἰς μέσσον ἔθηκε,
 705 πολλὰ δ' ἐπίστατο Φέρρα, 'τίον δέ Fe τεσσαράβοιον. [830 sq.
 'στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔφειπε 706 sq. = 752 sq.
 „ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“ 706 = 271
 ὧς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας, 708 = 811
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα Φειδῶς.
 710 ζῶσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βᾶτην εἰς μέσσον ἀγῶνα, 710 cf. 685
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαροῖσι
 ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων. 713 = Π 213
 'τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν 714^b = Α 553
 715 ἐλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς. 715^b = Α 811
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἷ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης 'Φιέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὗτ' Ὀδυσσεὺς δύνато σφήλας οὐδάσδε πελάσσαι,
 720 οὗτ' Αἴας δύνато, κρατερὴ δ' ἔχε Fie Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς, 721^a cf. δ 460
 δὴ τότε μιν προσέφειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ μ' ἀνείρῳ ἦ ἔγῳ σέ· τὰ δ' αὖ Αἰὶ πάντα μελήσει.“ 724^b cf. P 515
 725 ὧς Φειπῶν F' ἀνείριε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
 'κόψ' ὀπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

702 ἐμπυριβήτην] †; compositio notabilis.
 703 δέ] τε Duentzer. || δυωδεκάβοιον] vid.
 ad Z 236.

705 τεσσαράβοιον] vid. ad Z 236.
 707 ἀέθλου] -οο? cf. § 59. || πειρήσεσθε
 pap. 128 CL Eust.] -σθον mss. cett.; cf. vs.
 753, 831.

709 τῷ Duentzer] ἄν mss., quod ante
 ἀνίστατο ferri nequit (vid. tamen ε 260).
 Vid. ad vs. 635. || Ὀδυσσεύς] de huius vulnere
 vid. ad vs. 290. || κέρδεα Φειδῶς] ἰσάθεος φῶς D.

711 ἀλλήλων] -λων criticus apud Nauckium.

712 ὡς ὅτ' ὡς δ' ὅτ' mss. pleraque, ἡύτ'
 criticus apud Nauckium. || ἀμείβοντες] †,
 Ar. recte interpretabatur συστάτα, trabes
 binas in figuram litterae Α iunctas, quas

tibicines vocabant Romani (a tibiae dupli-
 cis figura).

715 νότιος] vid. ad Θ 307.

717 φοινικόεσσαι] vid. § 18 et ad K 133;
 Nauck φοινήσσαι.

719 σφήλας οὐδάσδε Roehl coll. x 440]
 σφήλαι οὐδεῖ τε mss., cf. § 71.

721 ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς] sic Ar., -δες Ἀχαιοὶ
 Syr. D Eust. Transitive ἀνιάζειν etiam τ 323
 adhibitum est, intransitive Σ 300 Φ 270
 δ 460, 598 χ 87.

724 ἦ] notetur particula correpta, vid.
 § 16.

725 *F'] addidimus.

726 'κόψ'] scil. calce. || κώληπα] πορλι-
 tem, † (aperto vitio pap. 128 πῆληκα).

- καὶ δ' ἔπεισ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ ῥ' ἠέοντό τε ῥάμβησάν τε. 728 = 881
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεὺς, 729 cf. 778
 730 ῥ' κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ ῥ' ἄειρε,
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, ῥ' μιάνθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε· 734 cf. 491
 735 „μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι
 νίκη δ' ἀμφοτέροιν· ἄεθλα δὲ ῥ' ἄνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο, 738 = H 379
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένῳ κονίην δύσοντο χιτῶνας.
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα ῥ' τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 ὀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 ῥ' χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλε' ἐνίκαιε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ῥ' ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον,
 745 ῥ' τῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὐνήρος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς ῥ' ἤκεν ἀέθλια ῥοῖ' ἐτάροιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραυπνοῖσι πέλοιτο·
 750 δευτέρῳ αὖ βοῦν ῥ' ἤκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,

727 ἔπεισ'] ἔβαλ' mss. pleraque. || στή-
 θεσσιν] -σφιν? vid. ad M 401.

728 ῥ' ἠέοντο] ῥ' ἠέοντο mss.; cf. § 7, 191,
 249 et de syllaba ῥ- correpta § 17.

730 ῥ' Brandreth] τ' mss.

731 ἐν] ἐν scribebat Leptines, at ἔτερον
 dicendum fuisse iure observavit Herodia-
 nus. || γνάμψεν] κάμψεν D.

732 πλησίοι] -ον pap. 128 D.

735 ἐρείδεσθον] cf. M 457 Π 736; ἐρείζε-
 σθον G Z Cant., quo recepto Nauck τρύχεσθε
 coniecit pro τρίβεσθε.

736 ἀμφοτέροιν Bekker] -ροισιν mss. ||
 ἄεθλα δὲ Bentley] ἀέθλια δ' mss.

737 ἀεθλεύωσιν] -σώσιν mss. nonnulla.

739 ἀπομορξαμένῳ] -μενοι pap. 128 D Townl.
 Vrat. || δύσοντο Cobet] δύσαντο mss.; cf. § 152. ||
 χιτῶνας] -α D.

741 ἔξ] neglecto ῥ.

742 κάλλε' § 71] κάλλει mss. || ἐνίκαιε
 § 191] -κα mss.

743 Σιδόνες] †. Notetur vocalis ι, quam
 productam habent Σιδών et Σιδώνιος. [*F']
 addidimus.

746 sq.] de re cf. Φ 41.

748 ἀέθλια Bekker] ἀέθλιον mss., ἄεθλον
 Heyno. Cf. vs. 537. || ῥοῖ' § 59] οὐ mss.

749 ποσσὶ γε ποσὶ H (et om. γε Syr. D),
 fortasse recte.

750 καὶ πίονα] l. a. καταπίονα.

ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λουσθήμ' ἔθηκε.

'στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔφειπε 752 sq. = 706 sq.

„ὄρνυσθ' οὐ καὶ τοῦτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“

ὧς ἔφατ', ὠρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἶας, 754 = 488

755 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς

756 Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.

758 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης ἑτάτο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα 758^a = 9 121

ἔαφερ' Ὀιλεΐδης, ἐπὶ δ' ὠρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς

760 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε ἐυζώνοιο γυναικὸς 760^b = A 429

στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση

πηνίον ἐξέκλυσσα παρ' ἐκ μίτον, ἄγχι δέ F' ἴσχει

στήθεος· ὧς Ὀδυσσεὺς ἔθε' ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὅπισθε

ἴχνε' ἔτυπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·

765 καὶ δ' ἄρα Φοι κεφαλῆς ἑ' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς

αἰεὶ δῖμφα θέων· ἑλῖφαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ

νίκης φειμένω, μάλα δὲ σπεύδοντ' ἐκέλευον.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον ἑτέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς 768^a = 373

ἠῦχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι Φὸν κατὰ θυμόν·

770 „κλυθι, θεά· ἀγαθὴ μ' ἐπιτάρροθος ἔλθε ποδοῦν.“

771 ὧς ἔφατ' ἐνχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 771 = E 121

757 ἑστὴν δὲ μεταστοιχί, ὁμήγη δὲ τέματ' Ἀχιλλεύς. 757 = 358

772 γνῖα δ' ἔθηκεν εἰαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε. 772 = E 122

757 Ar. — || 772 Ar. —

751 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ] numeri duri; vox ἡμιτάλαντον nonnisi vs. 796 reedit. || λουσθήμ' Ar. (coll. vs. 785)] λουσθήμ mss. cett., ut sit dativus vocis λουσθεύς; cf. vs. 536.

753 ἀέθλου] ἀέθλου? vid. § 59. || πειρήσεσθε] -σθον Zen. pap. 128; cf. vs. 707 et § 52.

754 Ὀϊλῆος] vid. ad B 527.

757] om. pap. 128. || μεταστοιχί] vid. vs. 358.

758 ἑτάτο δρόμος] vid. vs. 375.

759 ἔαφερ' ἔκθορ' Zen. || Ὀιλεΐδης Nauck] Ὀιλιάδης mss.; ὁ Ἰλιάδης Zen.; vid. ad M 365. || Ὀδυσσεὺς] Ἐπειὸς pap. 128^a.

760 ὅτε τίς τε] mirus concursus voculorum inutilium; vHerwerden tentavit ὅτ' ἐν ἴσση. || ἐυζώνοιο γυναικὸς Nauck] γυναικὸς ἐυζώνοιο mss. caesura vitiosa, vid. § 3 et A 429.

761 ἴσσι] *εἴσι? Thiersch ἄγχι. || κανὼν] arundo, qua staminis fila paria ab imparibus secernuntur inter texendum. Hoc sensu †, sed cf. Θ 193. Ingum (ιστόν) vel radium textorium (κερκίδα) interpretantur alii. || χερσὶ] χερσὶ pap. 128 et codd. nonnulli.

762 πηνίον] †, subtemen κερκίδι (ε 62) circumvolutum: || μίτον] †, licium (staminis ima pars). || ἄγχι δέ F'] ἀγχόθι δ' mss.; cf. § 318.

763 *εἴσσι] θῖεν mss.

764 *ἴχνε' ἔτυπτε] ἴχνια τύπτε mss.; vid. ad N 71.

765] de re cf. vs. 380 sq.

767 φειμένω] ἰέμενοι vel ἰέμενοι pap. 128 Ambr. D L Lips. Vrat. et l. a. in schol.; cf. vs. 371. || σπεύδοντ' ἐκέλευον] -ντι κέλ. mss.

770 *μ' ἐπιτάρροθος] μοι ἐπιτάρροθος mss.; vid. ad A 390.

- 773 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐζεσθαι ἄεθλον, 773^a cf. K 365
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θέων, — βλάψεν γὰρ Ἀθήνην, —
- 775 τῇ ῥα βοῶν 'κέρυτ' ὄνθος ἀποκαμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλην 'πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου 'πλήτο στόμα τε ῥινάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 778 cf. 729
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
- 780 'στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀργαυλοίο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἔφειπε· 780 cf. Ω81 μ 253
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἥδ' ἐπαρήγει.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ῥηδὺν γέλασσαν. 784 = υ 358 φ 376
- 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λισσθήμον ἔκφερ' ἄεθλον
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε·
 „ῥεῖδοσι πᾶς ὕμιν ῥερώ, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν 787^a cf. K 250
 ἀθάνατοι τίονσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστι,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων, —
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι, — ἀργαλέος δὲ
 πόσος' ἐριδαινέμεναι ἄλλοις', εἰ μὴ Ἀχιλῆι.“
 ὧς 'φάτ', ἐκύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφειπε

773 ἔμελλον] -λεν pap. 128. || ἐπαΐζεσθαι
 pap. 128 G H L Eust.] ἐπαΐζασθαι mss.
 cett.

774 ὀλισθε] simplex † (ἐξολ. υ 470).

775 'κέρυτ'] ἔρυτ' D. || ὄνθος] vox non-
 nisi vs. 777 et 781 redit.

777 ὄνθου] cf. vs. 775. || ῥινάς] ῥινέ;
 Syr. Harl.

781 ὄνθον] cf. vs. 775.

782 πόποι] φίλοι pap. 128.

785 δῆ] om. pap. 128¹, οἱ Syr. Vrat. ||
 λισσθήμον] cf. vs. 536.

786 μειδιῶν § 191] -ιῶν mss.

787 ῥεῖδοσι πᾶς ὕμιν (ὕμιν) ῥερώ Men-
 rad] εἰδόσιν ὕμιν vel ὕμιν ῥεῶ πᾶσιν mss.

788 τίονσι Fick] τιμῶσι mss.; cf. § 165. ||
 παλαιότερους] cf. § 88.

789 ἐμεῖ'] sic mss. (etiam pap. 128, ἐμοί'
 H); cf. § 92.

791 ὠμογέροντα] † (sed cf. ο 357); cruda...

viridisque senectus Verg. Aen. VI 304. ||
 ἀργαλέος] -ον pap. 128.

792] mss. manifesto corrupte ποσσὶν ἐρι-
 δήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ, in quibus
 ferri nequeunt ἐριδῆσασθαι (§ 221) et Ἀχιλλεῖ
 (§ 76), vitiose autem ante εἰ μὴ deest ad-
 iectivum ἄλλος. In Ar. commentariis extabat
 l. a. ἐριζήσασθαι (fortasse pap. 128¹ ita ha-
 buit, in quo nunc ἐριδῆσασθαι legitur manu
 recenti scriptum), unde Lange coniecit
 ποσσὶν ἐριζέσθαι ἄλλοις, εἰ μὴ Ἀχιλῆι (Menrad
 mavult πόσος' ἐριδαινέσθαι). Hos secuti su-
 mus, nisi quod ἐριδαινέμεναι scripsimus, quo-
 niam activa tantum verbi forma apud poe-
 tam invenitur (A 574 B 342 α 79 etc.);
 dubitamus autem an verum sit *ποσσὶν ἐριδ-
 μήνασθ' (cf. II 260). Nauck πρός μιν ἐριζε-
 σθαι ἄλλοις γε ἢ Ἀχιλῆι, Naber ἀργαλέον δὲ |
 ποσσὶν δηρίσασθαι, de sequentibus desperans.

793 'φάτ', ἐκύδηνεν] φάτο, x. mss.

- 795 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος φεφρήσεται αἶνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῖ' ἐπιθήσω.“
ὥς φειπὼν φ' ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 797 = A 446
- αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος 798 = 884
'θῆκ' ἐς ἄγωνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν, 799* = 886
800 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπέφρα. 800 cf. Π 663 sqq.
'στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε 801 = 271
„ἄνδρε δῶα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
τεύχεα φεσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάρουθιν ὀμίλου πειρηθῆναι.
805 ὀππότερός κε φθῆῃ ὀρεξάμενος χροά καλὸν,
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τε ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα, 806^b = K 298
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπέφραν 808 cf. Φ 183
τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνῆμα ταῦτα φερέσθων, 808^b cf. 560
810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσι.“
ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης. 811 = 708
οἷ δ' ἐπεὶ οὖν φεκάτερθεν ὀμίλου 'θωρήχθησαν,
εἰς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 812 cf. 290
815 δφεινὸν δερκομένω, θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 813 = Γ 340
814 sq. cf. Γ 341
814 cf. Z 120 [sq.]

806 Ar. — || 810 Ar. —

795 φεφρήσεται § 306] εἰρήσεται mss. || αἶνος] vid. ad vs. 652.

796 ἡμιτάλαντον] cf. vs. 751. || χρυσοῖ' § 59] χρυσοῦ mss. || ἐπιθήσω] Nauck ἐπιδώσω.

797 *φ(αι)] addidimus; cf. § 13. || χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ τίθει mss.

798-883] non poetae qui initium ludorum cecinit debentur sed interpolatori; cf. Lehrs Arist.² p. 434 sq.

800 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

803 ἐλόντε] ἐλόντων D (omisso vs. 804).

804] non legit Nicanor, om. pap. 128 A¹ D Vat. || ὀμίλου] -λοο? cf. § 59.

805 sq.] Aristoph. ὀππότερός κεν πρόσθεν (πρῶτος; apud Eust.) ἐπιγράφας χροά καλὸν | φθῆῃ ἔπειτα μέγας διὰ τ' ἔντεα καὶ φόνον ἄν- | δρῶν (ἄνδρός; apud Eust.).

805 φθῆῃ Cram. Epim. 430,21] φθῆσιν mss. male; vid. § 122. An *ὀππότερος φθῆῃ-

σιν? vid. O 359. || ὀρεξάμενος] cf. II 314 Ω 506; ἐπιγράφας Bentley cum Aristophane, fortasse recte.

806] caedem et viscera lacerata hinc aliena iure duxit Ar.; vid. vs. 809 sq. Sed interpolatoris cui totus hic locus debetur (vid. ad vs. 798-883) haec esse videtur culpa. || ψαύσῃ] vid. ad N 132. || δ'] τ' pap. 128. || ἐνδίνων] †. || ἔντεα] ἔγκυα Naber coll. A 176 S 583.

808 Θρηίκιον] cf. N 577. || ἀπέφραν § 150] ἀπηύρα D, ἀπηύρων G, ἀπηύρων mss. cett.

809 ἀμφοτέροι] -ρω? cf. vs. 814.

813 ὀμίλου] -λοο? cf. § 59.

814 ἀμφοτέρω] -ρων mss. multa; cf. Z 120.

815 δερκομένω] -μενοι mss. complura. || ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς] ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς pap. 128, ἔχεν εισορδώντας Townl. et olim alii, cf. Γ 342.

- ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 816 cf. Γ 15
 τοῖς μὲν ἐπήμξαν, τοῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην
 'νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανε, ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
 820 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
 αἶν ἐπ' αὐχέν' ἔκρυε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδφείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια εἶδ' ἀνελεῖσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
 825 σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ ἐν τμητῷ τελαμῶνι. 825 = H 304

- αὐτὰρ Πηλεΐδης 'θῆκεν σόλον αὐτοχόανον,
 ὃν πρὶν μὲν 'ρίπτεσκε μέγα σθένος 'Ηετίωνος·
 ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρεκτος διὸς Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 830 'στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεΐοισιν ἔφειπε· 830 sq. = 706 sq.
 „ὄρουσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἴ Φοι καὶ μάλα πολλοὶ ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
 832 cf. ι 35
 832^b cf. δ 757
 833^b cf. α 16 2 248
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρηόμενος· οὐ γὰρ Φοι ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶδ' εἰς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.“
 ὧς ἔφατ', ὧρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυπόιτης,
 ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ διὸς 'Επειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε διὸς 'Επειός,

824 sq. Aristoph. Ar. —

817] del. Duentzer.

819] ἔνδοθι] h. l. non *intus* sed *inter scutum et corpus*. Quadamtenus conferri potest Γ 271.

821 αὐχέν' ἔκρυε] -νι κρυε mss. || ἀκωκῆ] -κ' ἴν mss. pleraque.

823 παυσσαμένους] *-νω σφ'?

824 sq.] iniquum Achillis iudicium indigni hos versus proscripserunt Aristoph. Ar. coll. vs. 736; num recte?

826 σόλον] nonnisi vs. 839 et 844 rehit. || αὐτοχόανον § 5 et 191] αὐτοχόωνον mss.; adi. †, videtur autem indicari massa ferri qualis prodiit e fornace (cf. χόατος Σ 470).

827 *ρίπτεσκε] ῥίπτασκε mss.; cf. § 146.

829 σὺν] .μετ' vel ὡμ' expectaveris.

831 ἀέθλου] -οο? cf. § 59.

832 πολλοὶ Doederlein] πολλὸν mss. || ἀπόπροθι] nonnisi in Odyssea (δ 757 etc.) rehit.

833 sq. ἔξει μιν... χρηόμενος] verba obscura. Vultne poeta *utendo ferrum non absumet an quotiescunque eget ferrum habebit?*

834 χρηόμενος· οὐ PKnight] χρεώμενος, οὐ μιν mss.; cf. § 8 et 190.

835 παρῆξει] sc. σόλος. Christ coniecit γὰρ ἔξει.

839 σόλον] cf. vs. 826.

- 840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ' ἀφένκε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρηος·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων. 843^b cf. § 192
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
845 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ,
ἣ δὲ Φελισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστήντες δ' ἔταροι Πολυποίτα κρατεροῖο
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
- 850 αὐτὰρ ὃ τοξευτῆσι τίθει Φιόεντα σίδηρον,
κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκους, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπώροιο
τηλόθ' ἐπὶ ψαμάθοισ', ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ ὀδήσεν ποδὸς, ἥς ἄρ' ἄνωγε
855 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκους Φοῖβόνδε φερέσθω·
ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν, —

843 Ar. —

840 ἦκε δὲ δινήσας] cf. H 269 etc.; vHerwerden suspicatur aliquid excidisse, quoniam risus causa non apparet.

843] πάντων (πάντα G L Lips. et l. a. apud Eust.) de duobus competitoribus apte dici nequit; verum damnabit Ar., at vid. ad vs. 798-883.

844 δῆ] μὲν A¹ Vrat. || σόλον] cf. vs. 826.

845 καλαύροπα] †.

846 δέ pap. 128 C] δέ θ' vel δέ τ' mss. cett.

847 ὑπέρβαλε] hoc uno loco genitivum adsciscit, alias accusativum.

848 ἀνστήντες] ἀστάντες pap. 128, vid. § 10.

850 τοξευτῆσι] †, cf. τοξότης A 385. || Φιόεντα] †, cf. ΦιοΦειδῆς A 298 ε 56 λ 107.

851 πελέκους § 75] πελέκεις mss. || ἡμιπέλεκκα] redit vox vs. 858, 883; cf. πέλεκκον N 612.

853 τηλόθ' § 322] τηλοῦ mss. || ἐπὶ] ὑπὸ D. || πέλειαν] non domestica significatur columba sed agrestis (c. livia), quae in rupi-

bus nidificat (Φ 493 sqq.); vid. VHehn Kulturpfl.⁴ p. 276.

854 μηρίνθῳ] nonnisi in vicinia (vs. 857, 866, 867, 869) redit. || ποδός] alii olim πόδα. || ἥς ἄρ' ἦν ἄρ' mss. pauca, alii olim ἥ; γὰρ (cf. vs. 9) et ὥ; γὰρ. || ἄνωγε § 225] ἀνάγει mss.

855 τοξεύειν] † (τοξευτής Ψ 850). || ὅς etc.] ad orationem directam transitus fit insolitus; cf. tamen A 303 α 40 (B 12?). || βάλη] λάβη(ε) C.

856 πελέκους § 75] -κεις mss. || Φοῖβόνδε] κλισίῃνδε mss. complura; cf. vs. 58, 275, 662.

857 sq.] abesse malebat Ar.; et est sane quod in Achillis verbis mireris, multo enim maioris est artis tenuem funiculum ferire quam avem; non consulto autem percutitur funis vs. 865, sed casu ita aberravit sagitta ut vinculum secaret. Non tamen sine lacuna omitti possunt, nam quo consilio ἡμιπέλεκκα attulerit Achilles dicere debet; vid. autem ad vs. 798-883.

857 μηρίνθοιο] vid. ad vs. 854.

ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος, — ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

ὧς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο Φάναντος,

860 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενεὺς. 860 = 888 cf. 528

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες, 861 = Γ 316

Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρω ἔλαχ'. αὐτίκα δ' ἰὼν

ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησε Φάνακτι

Φαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. 864 = Δ 102

865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε, — τὸ γὰρ ὦ' ἐμέγηρεν Απόλλων, —

αὐτὰρ ὃ μήρινθον βάλε πάρ πόδα, τῇ δ' ἐδετ' ὄρνις·

ἄντικρυς δ' ἀπὸ μήρινθον ἴαμε πικρὸς οἰστός.

ἢ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανὸν, ἢ δὲ παρείθη

μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.

870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς

τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνε.

αὐτίκα δ' ἠπείλησε Φεκηβόλῳ Απόλλωνι

Φαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. 873 = Δ 102

ὑψι δ' ὑπὸ νεφέων ἔφιδε τρήρωνα πέλειαν·

875 τῇ ῥ' ὃ γε δινεύουσιν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,

ἄντικρυς δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐνὶ γαίῃ

πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις

ἰστῶ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπώροιο

876^a = τ 453 cf.
E 100

858 ἡμιπέλεκκα] cf. vs. 851.

862 *ἔλαχ'] λάχεν mss.

863 ἠπείλησε] vocendi sensu nonnisi vs. 872 redit.

864] om. pap. 128 Syr. D Townl., fortasse iure, sed vid. ad vs. 798-883.

865 *τὸ γὰρ ὦ' ἐμέγηρεν] μέγηρε γὰρ οἱ τὸ γ' mss. (τότ' D Vrat. Barocc. et Herodian. ad Ξ 171), μέγηρε δέ ὦι τὸ γ' Heyne.

866 μήρινθον] vid. ad vs. 854.

867 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || μήρινθον] vid. ad vs. 854.

869 μήρινθος] vid. ad vs. 854.

870 sq. ἐξείρυσσε — οἰστὸν] sic Ar., ἐξείλετο τόξον | χειρῶν ἀτὰρ δὴ οἰστὸν Antimachus sec. schol. A (ἐξείρυσσε Τεύκρου | τόξον· χειρῶν δ' οἰστὸν ei tribuunt schol. V et Eust.), ἐπεθῆκατ' οἰστὸν | τόξω· ἐν γὰρ χειρῶν (πᾶσιν sec. schol. A, χείρεσσιν sec. schol. V) liber Masil. (cum vitio metrico, vid. § 14).

870 ἐξείρυσσε] ἐξείρυσσε? vid. § 293. || χειρός] scil. Teucrici.

871 ἴθυνε] quid significat? IHVoss vHerwerden ἰθύνει, verbis ἀτὰρ — πάλαι in parthenesi collocatis.

872 ἠπείλησε] vid. ad vs. 863.

874 ὑπὸ] ὑπαί mss. pleraque; vid. § 315. || ἐφιδε] ἴδετο aut εἶδε mss. (ἴδεσε pap. 128).

875 τῇ] adv. loci, τῇ D G H. || βάλε] λάβε Syr. || μέσσην] μέσσον pap. 128¹, μέσσης mss. pauca.

876 ἄντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || ἐνὶ Nauck] ἐπὶ mss.; cf. Z 213.

877] mirum avem transfixam ultra pro-volare potuisse; vid. ad vs. 798-883. || αὐτὰρ ἢ] ἢ om. C; Nauck αὐτίκα δ'.

878] spurium esse suspicatur Nauck. At moribundam columbam caput demittere videre quomodo quis potuit nisi in loco edito semianimis consedisset?

ἀνχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πύν' ἐλίασθεν,
 880 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ 'θγέοντό τε 'θάμβησάν τε. 881 = 728
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκυσ δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα 'φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος, 884 = 798
 885 καδ' δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοδὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885 cf. γ 440
 'θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων καὶ ῥ' ἥμονες ἀνδρες ἀνέσταν· 886^a = 799
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος. 888 = 860
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 „Ἀτρεΐδη, φίδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890^b cf. Z 125
 ἦδ' ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἡμασιν ἔπλε' ἄριστος, —
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχε', ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε.“ 894^a cf. P 488 sq.
 895 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895 = B 441
 'δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 Ταλθυβίῳ κήρυκε 'δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

879 ἀπεκρέμασεν] comp. †. || πύν' ἐλίασ-
 θεν] πυκνὰ λιασθεν mss. pleraque, πυκνὰ
 λιάσθη liber Massil., item pap. 128 (-θη),
 πυκνὰ λιασεν Ar. D.

880 'πτάτο] vid. § 216.

881 'θγέοντο] θγεῦντο mss.; cf. vs. 728.

882 πελέκυσ § 75] -κεας mss. || ἄειρε]
 αείρας D, ἀέθλους pap. 128.

883 ἡμιπέλεκκα] cf. vs. 851.

884 ἔγχος] non praemium significari sed
 hastam quam iacturi sunt competitores,
 iure statuit Iordan.

885 ἄπυρον] vid. ad I 122. || ἀνθεμόεντα]
floribus arte factis ornatum, ut γ 440 ω 275;
 alibi (B 466 etc.) *floridus*.

886 ῥ' ἥμονες] sic Ar., recte interpreta-
 tus ἀκοντισταί; absurde quidam ῥήμονες
 (quasi ῥήτορες). Vox †.

890 ἀπάντων] Ἀχαιῶν D.

891 δυνάμι] -μει mss. Utraque forma no-
 vicia, cf. § 74; *κράτει (cf. § 65)? || ἡμα-
 σιν] †. || ἔπλε' § 117] ἔπλευ mss.

893 ἔρχε' § 117] ἔρχεσ mss.

894 ἐθέλεις] -λοις mss. nonnulla.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

"Εκτορος λύτρα.

- 'λύτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ ἔφην ἐπὶ νῆα Φέκαστος 1^b = T 277
 ἐσκίδναντ' ἵμεναι. τοὶ μὲν δόρποι' ἐμέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 'κλαῖε φίλοι' ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος 4^b cf. ι 372
 5 ἥρπε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἧν
 ἦδ' ὅποσα 'τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ 'πάθε Φέργα,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων' 8==9 183 v 91, 264
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβε,
 10 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστάς
 'δινεύεσθ' ἁλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδέ μιν ἧώς 10 cf. ζ 159
 12^b sq. cf. χ 197 sq.

6—9 Aristoph. Ar. —

1 'λύτο] cf. § 22. || ἄγων] vid. ad H 298. ||
 ἐφην ἐπὶ νῆα Φέκαστος Heyne coll. T 277
 Ψ 3] θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι mss., in quibus
 cum neglectum F officit tum pluralis ἕκα-
 στοι. Simile est vitium β 258 σ 428 ω 188.
 Bentley θοὰς ἐπὶ νῆας ἅπαντες.

2 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss. || δόρποι' ἐμέ-
 δοντο § 59] -οιο μ. mss.

4 φίλοι' § 59] φίλου mss.

5 ἥρπε § 191] ἥρει mss.

6 ἀνδροτῆτα] ἀδρότῆτα H; vid. ad II 857.
 Usus vocis h. l. improbabat Ar., totum
 locum εὐτελεῖ censens; quapropter ἐμβρόν-
 τητος vocatur in schol. B.

7 ὅποσα 'τολύπευσε] ὅποσ' ἐκτολύπευσε Bar-

nes coll. Hes. Scut. 44; si quid mutandum,
 malumus *ἦδ' ὅποσα σὺν Φοί' τολύπευσέ τε. ||
 'πάθε Φέργα] πάθεν ἔργα olim exemplaria
 vulgaria („αἱ δημῳδεῖς“) sec. schol. V, πάθεν
 ἄλγα (ut v 263) Ar. mss. male, vid. § 71.

8 πτολέμους] πολ. mss. pauca. || πείρων]
 sic recte Ar., πειρῶν Pamphilus.

11 δέ] δὴ Syr., δ' αὖ Vrat., om. D.

12] in accusativum conversa sic avertit
 Plato Rep. III 388a: πλωῖζοντ' ἁλύοντ' ἐπὶ
 θῖν' ἁλός ἀτρογέτοιο, in quibus παρὰ cur sit
 mutatum patet, ἀτρογέτοιο autem ad ver-
 sum explendum est additum, πλωῖζοντ' de-
 nique corruptum est (αἰῶζοντ' latere suspi-
 catur Naber).

- φαινομένην ἤλθεσκεν ὑπεῖρ ἄλλα τ' ἡϊόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεί ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους, 14 cf. γ 478
- 15 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπίσθε·
 τοῖς Φερύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δ' εἶασκε
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀφεικέτην ἄπεχε χοῦ', φῶτ' ἐλαίρων,
 20 καὶ τεθνηότα περὶ περὶ δ' αἰγίδι πάντ' ἐκάλυπτε
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδούφοι ἐλυστάζων. 21 cf. ψ 187
 ὥς ὃ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀφείκειεν μενεαίνων·
 23 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσοράοντες.
 31 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἥως, 31 = Α 493

24 κλῆψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην.

24 cf. 109

25 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη

οὐδέ Ποσειδάων' οὐδέ γλαυκῶπιδι κοῦρῃ,

[sq.

ἀλλ' ἔχον ὥς σφι πρῶτον ἀπῆχθετο Φίλιος ἰοή

27^b sq.^a = Ϸ 551

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς,

28^b = Γ 100 Z 356

ὥς νείκεσσε θεὰς ὅτε Φοι μέσσαυλον ἴκοιτο,

29^b = κ 435

30 τὴν δ' ἦνεσ', ἥ Φοι πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

20 sq. Ar. — || 25—30 Ar. —; vs. 23—30 obelis notatos fuisse referunt schol. B M V, sed servandum potius videri versum 23

13] de re vid. ad ψ 227. || ὑπεῖρ] vid. § 315.

14 ζεύξειεν] compluribus diebus deinceps Achillem hoc fecisse indicat optativus, cf. vs. 31 et 52. Non redit apud poetam optativus post ἐπεὶ adhibitus; ὅτ' ἐπιζεύξειεν Vrat. (ὃ γ' ἐπιζεύξειεν Syr.), sed ἐπι- defendi nequit.

15] Aristoteles observabat nihil insoliti fecisse Achillem, cum hoc modo ulcisceretur mortem necessari, nam quarto etiam saeculo morem fuisse in Thessalia corpora hostium circa tumulos occisorum raptari; id quod etiam e Callimacho constare dicitur in schol. X 397.

16 Φερύσας: Heyne] δ' ἐρύσας mss.

17 αὐτὶς] Duentzer αὐτοῦ (αὐτόθ' § 322). || τὸν δ' εἶασκεν] τὸν δὲ τ' ἔασκεν Syr., τόνδε δ' ἔασκεν mss. cett., τὸν δὲ δέασκεν quidam in schol. B (interpretati ἐδέσμευεν); PKnight τὸν δ' ἔασκεν.

18 κόνι' G] κόν(ε): mss. cett.; cf. § 74.

20 τεθνηότα § 160] τεθνηότα (vel -ῶτα) mss. pleraque. || πάντ' ἐκάλυπτε] πάντα κάλυπτε(ν) mss., l. a. πάντα κάλυψε.

20 sq. αἰγίδι... χρυσεῖη] αἰγίδα... χρυσεῖαν Ar. (vid. Ξ 343 Φ 321), ipsa tamen aegidis mentione offensus coll. ψ 188.

23 εἰσοράοντες § 191] -ράοντες mss.

24 κλῆψαι δ'] ἰέναι D. || ὠτρύνεσκον Z Eust.] ὄτρ. mss. cett.

25] ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ pap. 128 vitiose. || ἄλλοις] vid. § 60; Nauck ἄλλοισιν del. ἐνθ'. || ἐφάνθανεν § 131] ἐήνθανεν vel ἐήνθανεν (ἐφηνέθανεν D) mss.

28 Ἀλεξάνδροι' § 59] -δρου mss. || ἀρχῆς: pap. 128 Vrat. et l. a. in schol.] ἄτης; Ar. et mss. cett.; cf. Γ 100 Z 356.

29 sq.] neque νείκεσσε neque μαχλοσύνην apte posse explicari observavit Ar., poetam autem ignorasse Paridis illud iudicium a posterioribus celebratum, quod in Cypseli arca exscriptum fuit (Paus. V 19).

30 ἦνεσ' Mosc.] ἦνεσ' vel ἦνησ' mss. cett.; cf. § 295. || πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] κεχαρισμένα ὧς ὀνόμαζε Aristoph. cum libris nonnullis „τῶν πολιτικῶν”, quae lectio praeferenda foret nisi abiendus videretur totus locus. Vox μαχλοσύνη †; pro ἀλεγεινήν Naber mavult ἐρατεινήν.

- καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Απόλλων 32 cf. h. Ap. 130
 „σθέντιοι ἔστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν 33 cf. ε 118
 Ἐκτωρ μῆρ' ἔκῃε βοῶν αἰγῶν τε τελείων; 34^b = A 66
- 35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἰόντα σαῶσαι
 Φῆ τ' ἀλόχῳ Φιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ Φῶ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοὶ κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήειαν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν. 38^b cf. α 291 γ 285
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
- 40 ὧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40 cf. σ 220
 γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια Φοῖδε,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 Φείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἴνα δαῖτα λάβῃσι
- 44 ὧς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ Φοι αἰδώς.
 46 μέλλει μὴν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἥε κασίγνητον ὁμογάστριον ἥε καὶ υἱόν,
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηγε·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν ἔθεσαν ἀνθρώποισι.
- 50 αὐτὰρ ὅ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα, 50^b = Φ 201
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιον
 ἔλκει· οὐ μὲν Φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον· 52 cf. η 159

45 γίγνεται, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησι.

45 cf. Hes. Op. 318

45 Ar. —

32 μετηύδα] -δαε? cf. § 195.

33 δηλήμονες] adi. redit σ 85, 116 φ 308, vid. etiam ε 118. || οὐ νύ ποθ' οὐδέ ποθ' A Vrat., ουνεκαί pap. 128.

35 sq. σαῶσαι Φῆ... ἀλόχῳ Φιδέμεν] vert. eripere (et reddere) uxori ut eum videat.

36 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

38 κήειαν] κήειαν Ar. mss.; vid. § 113. || κτερίσειαν] κτερίσειαν Ar. mss. pleraque, κτεριουσαι pap. 128; praefendum esse -σειαν iure statuitur in schol. V coll. A 42. Vid. § 113.

40 οὐτ' ἄρ' οὔτε L Lips. Vrat.

42 sq. ἐπεὶ... Φείξας] structura inconcinna; Nicanor coniecit ἐξῆσ', Bentley Φείξαςκ', at elumbe fit enunciatum verbis ita dispositis. Veri videtur similis corruptum esse ἐπει, licet defendi id possit coll. P 658. Christ ὅς Φείξας... αἰεῦται, nos *ὅς Φείξας... ἀέξῃσ' coll. O 580 P 726.

43 βροτῶν] Nauck coniecit βδά; 9'. || δαῖτα] vid. ad A 5.

44 ἔλεον] †.

45 ἦδ' ἢ ἢ δ' olim quidam coll. Eur. Hip- pol. 385 sq. (vid. etiam fr. 367).

46-49] de re cf. I 632-636.

46 μὴν § 18] μὲν mss. || ποθὶ § 322] πού mss. || ἄλλον] ἄλλος Doederlein.

47 ὁμογάστριον] cf. Φ 95.

48 ὀδυρόμενος] -ρόμενος; pap. 128 Townl. Harl. Eust. et l. a. in schol.

49 τλητὸν] adi. verb. †; cf. 2 38. Nauck τλήμονα (ut E 670). || μοῖραι] Parcae plures nonnisi h. l. et η 197 (ubi vid.) apud Homerum commemorantur. Vid. praeterea ad I 128 Ω 525 et cf. Hes. Theog. 218, 904 sq.

50 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

52 ἔλκει· οὐ] hiatus vitiosus, vid. § 14: coniecimus *ἐλκεί coll. P 395. || μὲν § 18] μὴν mss.

μή *Γ'* ἀγαθῷ περ ἔοντι νεμεσσηθήμεν ἡμες·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφεικίζει μενεάινων.“

55 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·

„εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν *Γέπος*, ἀργυρότοξε, 56^a cf. o 435

εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμὴν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε ἔθῃσατο μαζόν·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ

60 ἔθρεψα τε καὶ ἀτίτῃλα καὶ ἄνδρ' ἔπορον παράκοιτιν,

Πηλεί, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.

πάντες δ' ἠντιάεσθε, θεοὶ, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσι

ἑδάλυνσ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.“ 63^a cf. A 603

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

65 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμανε θεοῖσι·

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ

φίλτατος ἦσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ *Φιλίῳ* εἰσέ·

ὥς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.

οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἑΐσις, 69 sq. = A 48 sq.

70 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ ἑλάρχομεν γέρας ἡμες.

71 ἂλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἔασομεν — οὐδὲ πῃ ἔστι

λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἑκτορα ἢ τέ *Φοι* αἰεὶ

53 quidam — sec. schol. B V (Ar.? — negat Ludwich) || 71—73 Ar. —

53 *μή *Γ'*(οι) ... νεμεσσηθήμεν] μή ... νεμεσσηθῶμεν οἱ Ar., μή... νεμεσσηθῶμεν οἱ mss., μή... νεμεσσηθείομεν GHermann; vid. § 122 et de eliso *Φοι* § 13. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

54 κωφὴν] cf. A 390.

56 τεὸν] Axt κενόν (male, vid. § 38 et ad χ 249).

57 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

58 μὲν] μὲν γὰρ D, γὰρ Athen. IX 396f.

59 γόνος] l. a. πάς.

60 καὶ ἀτίτῃλα] *καὶ *Γ'* ἄρ.? Corruptis tantum locis ante hiatum καὶ non corripitur, o 290 (= χ 372) Ω 570 λ 113 (= 161 μ 140) Ω 641 ρ 230, 232, vid. § 14. || ἄνδρ' ἔπορον] ἀνδρὶ πόρον mss. caesura vitiosa (cf. § 3).

61 Πηλεί § 76] Πηλεῖ mss.; Πηλῇ mavult Christ.

62 ἠντιάεσθε] ἀντιάεσθε mss.; cf. § 191. Medium †.

63 δαίνυσ' Mor.] δαίνυ' mss. cett.: cf. § 117.

64 δ' ἀπαμειβόμενος] l. a. δὲ μέγ' ὀχθήσας, item vs. 138.

65 ἀποσκύδμανε] comp. †, simplex vs. 592.

66 γε μί' γ' ὁμῇ vHerwerden probabiliter coll. vs. 57.

67 ἦσκε] ἔσκε mss. || οἳ *Φιλίῳ* Heyne] οἳ ἐν Ἰλίῳ mss.; cf. II 719 Ψ 631 ζ 162 etc.

68 γὰρ] vHerwerden καί. || ἡμάρτανε] nempe *Hector*; verbum insolite adhibitum (vid. K 372 λ 511), Christ ἡμερὸς με (cf. II 53 θ 64 φ' 290 h. Cer. 312).

70 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

71-73] damnavit Ar., quod falso dicitur Thetis Achilli perpetuo assidere (cf. vs. 83); vs. 66-73 del. Heyne, vs. 68-73 PKnight.

71 ἔασομεν] ἀμύχανον Antimachus; eundem vulgatae esse sensum (*mittamus*) observavit Ar. (vid. ad γ 312).

72 θρασὺν Ἑκτορα] secundum (Ar.? in) schol. V praestaret νέκυν Ἑκτορος; cf. vs. 108. || ἦ] sic Herodianus, ἢ εὖ alii olim. || τέ GHermann] γὰρ mss.; γὰρ αἰεὶ *Φοι* Heyne.

- 74 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ξμεῖο, 74 cf. K 111
- 75 ὄφρα τί Φοι Φείπω πυκινὸν Φέπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάγῃ ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.
ὧς ἔφατ', ὧρο δὲ Εἵρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα, 77 = O 409
- μεσσηγὺς δὲ Σάμοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης 78 cf. N 33
- ἔνθορε μείλανι πόντῳ ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
- 80 ἥ δὲ μολυβδαίνῃ Φικέλῃ εἰς βυσσὸν ὄρουσε,
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβανῖα 81 cf. Ψ 780 μ 253
- ἔρχεται ὠμεστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
ἦρε δ' ἐνὶ σπέει γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ F' ἄλλαι
ἦανθ' ὀμνηγερέες ἄλλαι θεαί· ἥ δ' ἐνὶ τῇσι 84^a = 99
- 85 ἧλαῖτε μόρον Φοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς Φοι ξμελλε
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης. 86 cf. Π 461
- ἄγχι δέ F' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Εἵρις· 87 = B 790
- „ὄρσο, Θέτις· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα Φειδώ.“ 88 cf. h. Cer. 321
- τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεξα· 89 cf. Σ 127
- 90 „τίπτε μὲ κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ

73 μήτηρ παρήμεβλων ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας.

73^a cf. A 11

86 Ar. —

73^b = E 490

74 θεῶν] quidam olim θεῶν (vid. K 111 M 343 Y 53).

78 Σάμοιο] Σάμου τε mss. pleraque; cf. N 33. De insulae nomine vid. ad N 12.

79 μείλανι] prorsus insolite producit syllaba prima; cf. § 27. In promptu est emendare *μέλανι ἐνθορε (cf. § 22) aut *ἐν μείλανι ἔθορε; sed cum alias maris epitheton perpetuum sit Φοίνωψ nec nisi hoc uno loco μέλας, nascitur suspicio poetam dedisse *ἐνθορε Φοίνωπι πόντῳ; cf. tamen H 64 Φ 126 Ψ 693 (= ε 353). Pro nomine proprio *sinus Cardiani* posterioribus fuit *Melas pontus*, vid. Herod. VI 41 VII 58 Strab. VII p. 331 Apoll. Rhod. I 922 Oppian. Halieut. IV 515 et ad A 99. || ἐπεστονάχησε] -σπενάχησε pap. 128 D, -σπενάχησε codd. nonnulli. Comp. †, cf. Σ 124.

80] conferantur imagines A 75 sqq. ε 50. || μολυβδαίνῃ] †, pila plumbea qua gravatur hamus. Plumbus ipse μόλιρος dicitur A 237, suspecta autem est diphthongus αι. || βυσσόν] † (βυσσοδομεύω saepius in Odyssea). || ὄρουσε] ἔκτανεν Plat. Ion. p. 538 d.

81 κέρας] *fistulam corneam*, hamo superadditam ad lineam a piscium dentibus protegendam, bene interpretatus est Ar., item μ 253; alii *funiculum e pilis bovinis* intellegebant perperam coll. A 385. || ἐμβεβανῖα D Plat. l. 1. et l. a. in schol.

82 ὠμεστῆσιν Wackernagel] ὠμηστῆσιν mss. || ἐπ' μετ' Plat. l. 1. || κῆρα] πῆμα Plat. l. 1. et olim libri aliquot „τῶν κατὰ πόλεις“.

83 ἦρε δ' ἐνὶ] εὔρεν δ' ἐν C. || σπέει § 71] σπῆ mss. || δέ F' Brandreth] δέ τ' aut δ' ἄρ' mss.

84 ἦανθ' § 220] εἶανθ' Ar. D, εἶανθ' Aristoph. et mss. cett.; vid. ad O 10 v 106. || τῆσι(v) Nauck] μέσση; mss.; vid. § 57. Fick μέσση, sed hoc in medio intervallo significaret.

85 Φοι] τάχ' Rhianus. Perperam Ar. ad Achillem referebat oi (mortem quae ei instabat, ἤρμωστο), expuncto versu 86.

87 ἄγχι δέ F' (oi)] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

88 Θέτις Mor.] Θέτι mss. cett.; cf. Σ 385, 424.

90 ἄνωγε] iubebat, cf. § 225.

- μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ. 91^b = Γ 412
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον Φέπος ἔσσεται, ὅτι κε Φέλῃη. 92 cf. 224 β 318
 ὧς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε διὰ θεάων 93 cf. h. Cer. 42
 κνάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.
 95 'βῆ δ' ἵμεναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκία Φῖρις
 ἡγέετ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 'λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἡμχθήτην, 97^a cf. Σ 68
 ἡῦρον δ' εὐρύφοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες [A 498
 ἦαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες. 98^a = O 152 cf.
 100 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, — 'Φεῖξε δ' Ἀθήνη, — 99^a = 84
 'Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερὶ ἔθηκε, 99^b = ε 7 σ 306
 καὶ Φ' ἡῦφρηνε Φέπεσσι. Θέτις δ' ὥρεξε πιούσα. μ 371, 377
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 103 = X 167
 „ἤλυthes Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ Φοῖδα καὶ αὐτός.
 ἀλλὰ καὶ ὧς Φερέω, τέο σ' εἵνεκα δεῦρ' ἐκάλεσσα.
 ἐννημαρ δὴ νεῖθος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρε
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πολυπόρθῳ
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον Ἀργεῖφόντην. 109 cf. 24
 110 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω,
 αἰδόα καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἔλθε καὶ νείε σῶ ἐπίτειλον' 112^a = A 70
 σκύζεσθαι Φοι Φεῖπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 113 cf. 134
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 113^b = E 257
 115 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσε, 114 = 135
 115 cf. 136

93 κάλυμ'] vox nonnisi h. Cer. 42 rehit.

94 δ'] ε' Doederlein; cf. Θ 48. An *τοῖ' οὐ τι?

95 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

96 ἡγέετ' § 191] ἡγεῖτ' mss.

97 εἰσαναβᾶσαι] ἔξαν. Ar. et mss. pauca, sic vero accusativus ἀκτὴν vix potest defendi. Vid. Σ 68. || ἡμχθήτην Ariston. ad vs. 104] αἰχθ. mss.

99 ἦαθ' § 220] εἴαθ' mss.

101 χρύσειον cf. § 18 et 61. || χερὶ ἔθηκε] χερὶ θῆκε mss.

102 Φ' Brandreth] ῥ' mss. || ἡῦφρηνε

Φέπεσσι] εὔφρην' ἐπέεσαι mss.

105 μετὰ] ἐν Nauck.

106 τέο § 99] τοῦ mss. || σ'] γ' D. || δεῦρ'

ἐκάλεσσα] -ρο κ. mss.

107-111] del. PKnight.

107 ἐννημαρ] cf. vs. 31; quartone igitur die post Patrocli funus rixa coorta est? Vid. schol. ad ys. 31.

108 νέκυι] vid. § 75.

109 ὀτρύνουσιν] sic libri Massil. et Chius, ὀτρύνεσκον vel ὠτρύνεσκον (ut vs. 24) mss. multa.

110 προτιάπτω] sic (προτιάπτω) Apollodorus Aretades Neoteles Dionysius Thrax, προτιάπτω Zen. et mss. pauca, item teste Didymo Ar. in commentario quodam; qui in editionibus tamen (certe in posteriore) veram lectionem habuisse censendus est.

111 αἰδόα καὶ φιλότητα] cf. αἰδοῖς τε φίλος τε Σ 386 etc. || αἰδόα § 77] αἰδῶ mss.

- αἶ κέν πως ἐμέ τε δφείσῃ ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Φίριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἷὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.“
 118 sq. = 146 sq.
 195 sq.
- 120 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα“
 121 = B 167
 ἔξεν δ' εἰς κλισίην Φοῖ' υἱέος. ἔνθ' ἄρα τὸν γε
 ἡῶρ' ἀδινὰ στενάχοντα φίλοι δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἡντύνοντ' ἄριστον.
 124^b = π 2^a
- 125 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἔρευντο.
 ἦ δὲ μάλ' ἄγλ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 127 = A 361
 „τέκνον ἐμὸν, τέο μέγρις ὀδνρόμενος καὶ ἀχεύων
 128^b = I 612
 σὴν ἔδει κραιδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 130 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 μίσγεσθ'. οὐ γάρ μοι δφηρὸν βίε', ἀλλά τοι ἦδη
 131^b sq. = π 852
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 133 cf. B 26
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 134 cf. 113
 σκίζεσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἔφε δ' ἔξοχα πάντων
 135 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσι
 136 cf. 115
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τῇδ' εἴῃ ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,

130—132 Ar. —

117 Φίριν] Φίριδ' ? vid. § 66.

118 ἰόντ'] accusativus, cf. vs. 148.

119] om. pap. 128. || φερέμεν] vid. § 126.

122 Φοῖ' § 59] οὐ mss. || ἔνθ'] ἐν δ' C L Z et l. a. in schol.

123 ἀδινά] vid. ad Σ 124.

124 ἡντύνοντ' ἄριστον] ἐντύνοντο ἄριστον mss., quod e vetusta ratione scribendi remansit; cf. π 2 et § 13. || ἄριστον] vox nonnisi π 2 redit; fortasse ἄεριστον est scribendum coll. adi. ἡέριος.

125] del. Duentzer. || κλισίῃ] sic Ar., -ης pap. 128. || ἔρευντο] cf. § 133; Nauck coniecit ἐν κλισίῃν ἔκειτο.

126 καθέζετο] παρέζετο pap. 128 non male.

128 μέγρις] μέγρι? nonnisi N 143 redit.

129 σὴν ἔδει κραιδίην] vid. Z 202. Ridicule ἔδειαι A, αἰδεαι C, permutatis de more ε et αι. || οὔτε] οὐδὲ mss. nonnulla, cf. vs. sq.

130] utpote indecorum notavit Ar., sui saeculi opinionibus plus aequo indulgens; cf. Plut. Mor. p. 33a. Excensare poetam studet Dionys. Halic. Art. Rhet. IX § 2. || οὔτ'] οὐδ' D, cf. vs. 129.

131] ρίε' § 117 et 147] βέη mss.

133 ὦκα] ὦδε Nauck.

134 ἐί] sic Callistratus Ar.; cf. § 93.

137 δέξαι] δέξε pap. 114¹, fortasse recte (δέξε); cf. Z 46 Ω 555 h. Ap. 274.

138 δ' ἀπαμειβόμενος] l. a. δὲ μέγ' ὀχθησας, item vs. 64.

139 τῇδ'] l. a. τῇ. || ὅς... καὶ] qui (si quis)

- 140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“
 ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μῆτηρ τε καὶ νῆος
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φέπεια πτερόεντ' ἀγόρευον. 142 cf. Γ 155
 Ἔϊρον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἑλίων ἱρήν
 „βάσῃ ἴθι, Ἔϊρι ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο 144^a = Θ 399
 145 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἑλίων εἶσω,
 λύσασθαι φίλον νῖον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 146 sq. = 118 sq.
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη, 147 sq. = 176 sq.
 οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρυξ τίς Φοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει 149 cf. 178
 150 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐντροχον, ἥδ' ἐ καὶ αὐτῖς 150 sq. = 179 sq.
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ φάστῃ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. [sqg.
 μηδὲ τί Φοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάφρος· 152-155 cf. 181
 τοῖον γάρ Φοι πομπὴν ὀπάσσομεν Ἀργεῖφόντην, 152 cf. K 383
 ὅς σ' ἄξει, ἥος κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσῃ. 153^a cf. δ 826
 155 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, [sqg.
 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 156-158 = 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων, 156 cf. π 404
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκῆως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἔϊρις ἀελλόπος ἀργελέουσα· 159 = Θ 409
 160 ἶξεν δ' εἰς Πριάμοιο, κίχη δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσι φείματ' ἔφρυον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ 163^b-165 cf. Σ 23
 sq.

... is etiam. || ἄποινα] l. a. δῶρα. || φέροι] φέρει H et l. a. in schol.

140] ante vs. 139 collocandum esse, εἰ autem in ἦ esse mutandum, suspicatur Nauck. || εἰ δὴ] vid. ad A 61.

141 ἀγύρι pap. 114] ἀγύρει mss. cett., utraque forma novicia, cf. § 74.

143 Ἔϊρον] Ἔϊριδα? vid. § 66.

145 ἄγγελον... Ἑλίων εἶσω] cf. δ 775.

147 φερέμεν] vid. § 126.

148 οἶον] sic Ar., alii οἶος.

149 ἰθύνει] -νῃ (-ναι) mss. complura.

150 ἅμαξαν] ἅμ. mss. multa. || ἥδε] ἡ δὲ vel ἡ κε D Townl. et l. a. in schol.; cf. vs. 179.

152 τάφρος] nonnisi vs. parall. redit (ταφροσύνη σ 342).

154 σ' addiderunt Brandreth Bekker (Hom. Bl. I p. 319) Cobet coll. vs. 183; vid. § 23. || ἥος § 323] εἴως mss.

155 *ἐπεὶ σ' § 326] ἐπὶ mss.; cf. vs. 184.

156 ἀπὸ τ' ἄλλους τ' ἀπὸ Nauck probabiliter, item vs. 185.

157 ἄσκοπος... ἀλιτῆμων] adiectiva nonnisi vs. parall. redeunt.

158 ἱκέτεω] forma recentior, cf. § 55; praeterea post adverbium ἐνδυκῆως expectatur verbum curandi vel comiter accipiendi; vHerwerden tentavit ἱκέτην ὃ γε ἄνδρα φιλήσει.

160 κίχη § 208] κίχεν mss.

163 ἐντυπὰς] †, incertae potestatis adverbium. || ἐν] ἥ male olim quidam (neglecto σ).

- κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῦ γέροντος,
 165 τὴν ἥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔφῃσι. 165^b cf. * 482
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μμνησκόμεναι οὐ δὴ πόλλες τε καὶ ἐσθλοὶ 167^a cf. 9
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων ἵετο ψυχὰς ὀλέσαντες. 168 = N 763
 ὅστις δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηύδα
 170 τυτθὸν φθεγξαμένη — τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνῖα — 170^b cf. Γ 34
 „θάρσσε, Ἀαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, 173^b sq. = B 26 sq.
 ὅς σε ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεαι ἡδ' ἐλαίρει.
 175 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι 178 cf. 149
 ἡμιόγους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἡδὲ καὶ αὖτις 179 sq. = 150 sq.
 180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος· 181-184 cf. 152
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργεῖφόντης, sqq.
 ὅς σ' ἄξει, ἥος κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
 185 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185-187 = 156
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων, sqq.
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
 ἥ μὲν ἄρ' ὥς Φειπούς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φίρις, 188 = Θ 425
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖν 189^b = ζ 72

164 sq.] vid. ad X 414.

164 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || τοῖο] absurde glossographi reddebant ἀγαθοῦ; vid. ad δ 206.

165 καταμήσατο] κατεμήσατο pap. 114 et 128 et codd. nonnulli, absurde; comp. †, vid. ad Γ 359. || ἐφῃσι] l. a. φίησι (cf. * 482).

168 ἵετο] vid. § 169.

171 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

172 ὀσσομένη] vid. ad Α 105.

174 σε § 92] σευ mss.

176 φερέμεν] vid. § 126.

179 ἄμαξαν] ἄμ. mss. multa. || ἡδὲ] ἢ δι᾽ Α¹, ηε pap. 114, ηκε pap. 128, ἢ κε Α² D Townl.; cf. vs. 150.

181-187] del. PKnight, quoniam nihil eiusmodi Priamum audivisse e sequentibus versibus apparet; cui assensus Leaf observavit etiam vs. 117-119 a poeta non esse iteratos.

181 τάρβος] vid. vs. 152.

183 σ'] om. D H, cf. vs. 154. || ἥος § 323] εἴως mss.

184 *ἐπεὶ σ' § 326] ἐπὶν mss.; cf. vs. 155.

185 ἀπὸ τ' ἄλλου] vid. ad vs. 156.

186] vid. ad vs. 157.

187 ἰκέτω] vid. ad vs. 158.

189 ὃ γ' οἱ pap. 114¹. || ἄμαξαν] ἄμ. mss. multa.

- 190 ὀπλίσαι ἦνωγεν, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσето κηώνετα 191 = o 99 cf. Z
κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πόλλ' ἐκεχόνδει 288
εἷς δ' ἄλοχον Φεκάβην ἐκαλέσσατο ῥώνησέν τε
„δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
195 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195 sq. = 118 sq.
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
ἀλλ' ἔγχε μοι τόδε Φειπὲ, τί τοι φρεσὶ Φεῖδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει
κεῖσ' ἵμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“ 199^b cf. A 229
200 ὧς ῥάτ', ἐκώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200^a = p 361
„ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧσι πάρος περ 200^b = o 434, 439
κλείε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἦδ' οἷσι Φανάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἶος, 203 cf. 519
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 204 = 520
205 υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205 cf. 521
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσι, —
ὤμεστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, — οὐ σ' ἐλεήσει, 207^b sq.^a cf. X 123
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθε sq.
ἦμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὧς ποθι μοῖρα κραταιή [p 100
ἦμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὧς ποθι μοῖρα κραταιή 209^a cf. σ 316 τ 322
210 γιγνομένην ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν ἔτεχον αὐτῇ, 210 cf. r 128

190 ἦνωγεν § 225] ἦνώγει mss. || πείρινθα] nonnisi Ω 267 o 131 redit; idem fere significat ὑπερτερῆν § 70.

191 κατεβήσето] -σατο pap. 128 D. || κηώνετα] vid. ad Γ 382.

192 κέδρινον] †, cf. κέδρος ε 60. || γλήνεα] †, ornamenta; vid. ad Θ 164. || πόλλ' ἐκεχόνδει] .. ονδεί pap. 128, πόλλ' ἐκεχάνθει Apoll. lex. Hesych. s. v., πολλὰ κεχάνθει Ar., sic (vel -τόη) pap. 114 et codd., πολλὰ κεκούθει liber Massil. — Participium perfecti legitur Ψ 268 d 96; cf. § 221.

196 φερέμεν] cf. § 126.

198 ἀνώγει § 225] ἄνωγε Ar.

199 ἵμεναι § 125] ἰέναι mss.

200 ῥάτ', ἐκώκυσεν] φράτο, κ. mss. || ἀμείβετο] ἀνήρετο Ar.

201 ἦσι Nauck] ἦ; τὸ mss.; cf. § 57. || περ] γε A².

202 *κλείε' ἔκλε' (ἐκλέ' Ptolemaeus Ascal.) mss. vitiose pro κλέε'(ο). Verbi κλείω (§ 183)

syllabam primam etiam in passivi formis potuisse produci, licet alibi solum κλέομαι inveniatur, consentaneum est. Fick κλέυε'(ο), quem secuti sumus, non imperfecti tamen sed praesentis formam esse rati (κλείεαι). Cf. § 324. || Φανάσσεις] ἄνασσε; pap. 128.

205 ἐξενάριξε] ἐξήνεξε (?) — fortasse *ἐξενάριξε olim alii, τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε interpretati. || νύ τοι] δέ οἱ D. || Olim subiungebant quidam ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες (vel οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι).

206 αἰρήσει] ἀθρήσει Bothe Naber coll. Γ 456 μ 232 τ 478.

207 ὤμεστῆς Wackernagel] ὤμηστῆς mss.; alias animalium rapacium est epitheton. || ὦ γε] ὃ δε mss. complura; cf. X 123 Ω 403. Bentley ἀνὴρ, ὃ μὲν. || οὐ σ'] σ' οὐκ pap. 114².

209 ποθι] ποτε pap. 114.

210 λίνῳ] vid. ad r 128. || ἔτεχον αὐτῇ] <τέν> ε μ <ήτ> ηρ pap. 128 male ex r 128.

- ἀργίποδας κύναις ἄσαι, ἔφῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῶ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 προσφῦς' ἐσθέμεναι· τότε κ' ἄντιτα φέργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῖ', ἐπεὶ οὐ φε κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215 cf. X 514
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 „μή μ' ἐθέλοντ' ἔμεναι κατερούκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐν μεγάροισι κακὸς πέλε· οὐδέ με πείσεις.
 220 εἰ μὲν γὰρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε,
 ἢ οὐ μάντιές εἰσι θυοσκοοὶ ἢ ἱερῆες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· 222 = B 81
 νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον φέπος ἔσσειται. εἰ δέ μοι αἶσα 224 cf. 92 β 318
 225 τεθνάναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπεὶ γόου ἐξ ἔρον εἴην.“
 ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόιξε,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἕξελε πέπλους,
 230 δώδεκα δ' ἄπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230 sq. = ω 276
 231 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας, sq.

211 ἀργίποδας] †, alias dicitur ἀργός vel πόδας ἀργός.

212-216] del. PKnight, vs. 214-216 Bekker. 212 sq.] cf. A 35.

213 *προσφῦς' ἐσθέμεναι τότε κ' ἄντιτα] ἐσθέμεναι προσφῦσα' τότε' ἄντιτα mss.; Apollodorus et Callistratus scribebant ἄν τιτά minus recte, vid. q 51, 60, iure tamen particulam ἄν (κα) desiderantes; cf. § 326. An *ἐσθέμεναι προσφῦσα, ἴν' ἄντιτα φέργα γένοιτο (cf. μ 383)? — Cum part. προσφῦσα cf. ὁδὰς ἐν χεῖλεσι φόντες α 381.

214 ἐμοῖ' § 59] ἐμοῦ (ἐοῦ pap. 114¹) mss. || εἰ] sic Ar., τι pap. 114¹, quae olim fuit lectio vulgata („τῶν κοινῶν”); deditne poeta *οὐ τι κακίζόμενόν φε? || κακίζόμενον] †, ignavum se praebentem.

215 πρὸ] sic Ar. coll. A 156, πρὸς pap. 114 et 128 D L Lips. Vrat. (ut X 514). || βαθυκόλπων] vid. ad § 122.

218 ἔμεναι § 125] ἔναι mss. || κατερούκανε] -κακε mss. nonnulla; Nauck κατερόντε. Prae-

sentis terminus -κάτω redit x 429, -κάνάω α 199.

219 ὄρνις] h. l. usurpatum est ut οἰωνός M 243; cf. Ar. Av. 719. || ἐν Mosc. Eust.] ἐν (ενιμ pap. 114 et 128) mss. cett. metro invito, nam vocis ὄρνις longum est iota; cf. I 323 M 218 (apud tragicos corripitur Soph. Ant. 1021 El. 149, Eur. Herc. 72 fr. 637 Dind., Ar. Av. 168). || πέλε § 117] πέλευ mss.^f

222 φαῖμεν... νοσφιζοίμεθα] vid. ad E 311. || μᾶλλον] vid. ad B 81.

224 ἄλιον φέπος] ἀλίη ὁδός (ut β 318) l. a. apud Eust., αλίοσπεος pap. 114¹.

227 ἐπεὶ § 326] ἐπὶν mss. Cf. β 105 δ 222. || εἴην] *εἴμην? vid. N 638.

228 ἐπιθήματα] †. || *ἀνόιξε] ἀνέωγε mss. Cf. x 389 et § 241.

230 ἀπλοῖδας] vox nonnisi l. par. redit; opp. est χλαῖνα διπλῇ sive διπλαῖς (I 126 etc.).

231 καλὰ pap. 128] λευκά pap. 114, codices utrumque. Ad tuendum καλὰ Bekker affert B 43 K 22.

Fraser Wachsmagel, Griech. II. 1894, p. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- 233 ἐκ δὲ δὴ' αἰθωνας τρίποδας, πύσους δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ Φοι Θρήικες ὅπουρον ἄνδρες 234^a cf. A 632
235 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
'φείσας' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρον, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν.

ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέφεργε φέπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων
,,φέρτε, λωβητῆρες, ἐλέγχεα. οὐ νυ καὶ ὕμιν

- 240 Φοίκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε 241^b = B 375 Σ
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμευ. 431

ῥήτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν'. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

- 245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραῖζομένην τε
ὀφθαλμοῖσι φιδεῖν, βαίην δόμον Ἄφιδος εἶσω.
ἦ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω, 247^a = N 59
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσι Φοῖσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον Ἵ Αἰγάθωνά τε δῖον

- 250 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην
Δηϊφροβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν
ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

232 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφεργεν δέκα πάντα τάλαντα,

232 cf. T 247

232] ex T inepte huc translatum iudicat Christ.

233 πύσους] cf. O 680.

234 Θρήικες] vid. § 17.

235 ἐξεσίην] sic (ἐξεσίην) Ar., ἐξεσίηνδ' Lips. Mosc. et l. a. in schol. Vox ab ἐξίημι ducta re-dit φ 20; cum accusativo cf. ἀγγέλην ἡμε-
ται I 206 etc.

236 μεγάροισ' δ] -ροισι?

237 ὃ δὲ] vid. ad A 191.

238 ἐνίσσων] ἐνίσπων Z Cant. Vrat., ἐνίπτων Eust.; vid. ad I 438.

239 ἐλέγχεα Ahrens] ἐλέγχεις mss.; vid. Ω 260 et ad A 242 E 787.

240 ἔνεστι] ἐστι pap. 114 H L Lips. metro invito (vid. § 14). || ὅτι] ὅτε pap. 128.

241 ὀνόσασθ' Ar. Townl.] ὀνόσεσθ' pap. 114², οὐνοσθ' (quod poposcerat Buttman) pap. 128, οὐνεσθ' mss. cetera. Vert. non satis vobis videtur; item φ 378, vid. etiam

A 539 ε 379. Fick ingeniose ὤνησθ', erro-rem e vetusta litteratura ortum ratus. || ὅτι] ὅτε pap. 114¹. || ἔδωκε] ἔθηκε A² Townl. Vrat.

242 ὀλέσαι] *ὀλέσας? Perdendi vim ver-
bum h. l. (ut Φ 216 λ 318 μ 349 etc.) ha-
bere videtur potius quam amittendi (ut
Ω 46), meliusque sic decurrere sententia. ||
ὕμευ § 92] ὕμευ vel ὕ(μ)μευ; mss., quae
nonnisi h. l. ἐτ Ξ 481 trochaicam formam
pronominis in fine versus servarunt.

243 sq. ῥήτεροι... ἐναιρέμεν'] cf. Σ 258.

244 τεθνηῶτος § 160] -ειῶτος mss. multa.

247 ἔξω] εἶσω pap. 114¹.

250 Πάμμονα] cf. πολυάμων A 433. ||
Ἀντίφονον] Ἀμφίφονον pap. 114¹.

251 Δῖον ἀγανόν] ambigi posse utrum no-
men sit proprium, utrum adiectivum, ob-
servavit Ar.; Pherecydes *Dium* quendam
Priami filium commemorabat. Vid. ad A 99.

252 τοῖς δ] τοῖσι?

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, μεθήμονες· αἶθ' ἄμα πάντες
Ἔκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θοῆς' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους 255 cf. 493

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελεῖσθαι, 256 = 494

Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱπποχάρμη

Ἔκτορά θ', ὅς θεὸς ἦσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδ' ἔφελοῖκε

ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο

260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπεται,

ψεῦσταί τ' ὀρχησται τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,

Φαρῶν ἥδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐ κεν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσατε τάχιστα, 263 cf. ζ 57

ταυτὰ τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;“ 264^b sq.^a = ο 219

265 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατὴρ ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν sq. cf. γ 476 sq.

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖν 265 cf. M 413

καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ ὀδῆσαν ἐπ' αὐτῆς,

καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον

253 μεθήμονες vHerwerden coll. B 241
ξ 25] κατηφόνες † (nihil vocabulum) Ar. et mss.
praeter D, κατηφές Crates D (cf. ω 432).

255 πανάποτος] adi. nonnisi vs. parall.
redit.

256 δ'] del. PKnight.

258 sq.] cf. K 47-50.

258 ἦσκε] ἔσκε mss. || οὐδ' ἔφελοῖκε] οὐδέ
(οὔτε pap. 114¹) ἔφκει mss.

259 θνητοῦ] θνητοῖο D (θνητοῖο πάις ἔμεν?).

260 τὰ...πάντα] isti (i. e. vos) omnes.
Pro πάντα Nauck coniecit οἶα vel μοῦνα.

261 ψεῦσταί] vox nonnisi T 107 (?) re-
dit. || χοροῖτυπῆσιν] † (χοροῖτύπος aut χοροί-
τυπος; h. Merc. 31). Vid. § 48.

262 ἀρπακτῆρες] †.

263 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἄμαξαν]
ἀμ. mss. multa.

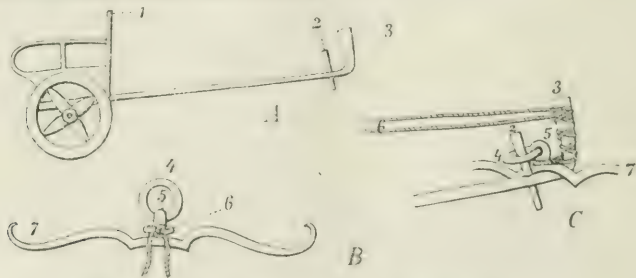
264 πρήσσωμεν] vid. ad A 483. || ὁδοῖο]
vid. ad B 785.

265 πατὴρ] πάντες pap. 128.

266 ἐκ...ἄειραν] vid. ad B 777. || ἄμαξαν]
ἀμ. mss. multa.

267 πρωτοπαγέα] -γῆ mss. multa; adi.,
cuius forma est novicia (vid. § 73), re-
dit E 194. || πείρινθα] vid. Ω 190.

268-274] in delineando diagrammate quod
subiunximus secuti sumus Leafium, qui de
summa rerum consentit cum Helbigio Hom.
Epos¹ p. 107 sq.

Singulis figuris quae indicantur haec sunt:

A currus cum temone.

B iugum.

C temonis caput.

1 est ἐξείη (?), 2 ἔστωρ, 3 πείη, 4 κρίς, 5 ὁμφαλός, 6 ζυγόδεσμον, 7 ζυγόν.

- πύξινον ὀμφαλόεν, ἐν οἰήκεσσιν ἀρηρός·
- 270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόμεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐν ξεστῷ ἐπὶ θυμῷ,
πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, — ἐπὶ δὲ κρόικον ἔστορ' ἔβαλλον, —
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλὸν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
- 275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐν ξεστῇ ἐπ' ἀπήνης
νῆγον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ῥεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἡνυσίφερους,
τούς ῥά ποτε Πριάμω Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμω ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
- 280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐν ξεστῇ ἐπὶ φάτνῃ.
τὼ μὲν ῥευννύσθηεν ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντε·
ἀγχίμολον δ' ἦλθεν Φεκάβη τετιηότι θυμῷ,
Φοῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
- 285 χρυσέφ' ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
στῇ δ' ἵππων προπάροιθε, φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
„τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὖχεο Φοίκαδ' ἐκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμείω μὲν οὐκ ἐθέλουσῃς.

275 cf. ζ 74 sq.

276 cf. 579

277 cf. ζ 253

280 cf. E 271

282 = 674

282^b cf. τ 353

284 cf. ο 148

[sq.

285 sq.^a = ο 149285^a cf. γ 41 v 261

286 cf. Ξ 297

286^a cf. h. Cer. 63

269 Zen. om.

269 πύξινον] †. || ὀμφαλόεν] -ειτ' mss. nonnulla. || ἐν οἰήκ.] notetur hiatus (cf. § 16). || οἰήκεσσιν] †. Sintne anuli intellegendi per quos ducentur habenae an unci quibus λέπαθνα iumentorum pectus cingentia (vid. E 730 T 393) inserantur, incertum est.

270 ζυγόμεσμον] †. Vid. ad vs. 274. || ἐννεάπηχυ] -χυν C G Vrat.

272 πέξῃ] ἐπὶ πρώτῃ cf. Z 40 II 371. Vox πέξῃ †, temonis pars extrema, quae sursum erat recurvata. || κρόικον] anulum. || ἔστορ' ἔβαλλον] -ρι β. mss. || ἔστορ' l. a. in schol. Ἐκτορι. Vox †.

273 ἐκάτερθεν] neglecto F; τρὶς Fex. Heyne, τρὶς δ' ἔδον Fex. Fick.

274 ἑξείης] non adverbium (ut A 448 etc.) esse videtur, quod hinc alienum, sed genitivus substantivi aliunde ignoti, indicans partem currus, cui ζυγόμεσμον alligatur; sic demum explicatur illius lori longitudo. ||

γλωχίνα] †, vid. ad Θ 297. Quo loco uncus affixus fuerit non constat. || ἔκαμψαν] ἔγραμψαν (metro invito) mss. complura.

277 sq.] damnantur apud Nauckium.

277 δ'] Θ' C. || ἡνυσίφερος Nauck coll. Theocr. XXVIII 14] ἐντισίφερος (-γὰς Gen.) mss., quacum lectione in schol. confertur Pind. Ol. XIII 28. De producta syllaba ἡν- pro' ἄν- (ut in ἡνυμέσσα etc.) vid. § 21.

279 Πριάμω] Τρωαὺς C, Τρωίους Vrat., cf. Ψ 291. || ὕπαγον] -γε pap. 128. || ζυγόν] ζυγῷ D L. || ὁ] τίς?

280 ἐν ξεστῇ] ἐνξέστω mss. nonnulla.

282 ἔχοντε l. a. apud Heynium] ἔχοντες mss.

283 δ' ἦλθεν Fick] δέ σφ' ἦλθ' (ἦλθεν L Lips.) mss.; cf. § 410 ω 387.

286 τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε] τί μιν ἀντίον ἡῶδα Syr.

289 ἐπὶ] ποτὶ Cobet, item vs. 295 et 313.

- 290 ἀλλὰ σύ γ' εὐχέ' ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίωνι 290^a cf. ι 412
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
 αἵτε δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ Φοι αὐτῷ 292 cf. 310
 φίλτατος οἶωνόν, καὶ Φοι κῆτος ἐστὶ μέγιστον, 293 sq. = 311 sq.
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νήσας 293^b cf. B 118
- 295 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἱῆς Δαναῶν ταχυπόλων. 295 cf. 313
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔξδ' ἄγγελον εὐρύφοπα Ζεὺς,
 οὐ κεν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόμην 297 cf. ι 517
 νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵμεναι, μάλα πέρ μεμαῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοφειδής·
- 300 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφριμένη ἀπιθήσω· 304 cf. α 136 etc.
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλέησῃ.“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμὴν ὥτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέσθι
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἕμα χερσὶν ἔχουσα.
- 305 νηπάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο Φῆς ἀλόχοιο· 306 sq.^a = II 231
 ἠύχετ' ἔπειτα μέσφ' στάς ἔρκει, λείβε δὲ Φοῖνον sq.
 οὐρανὸν εἰδανιδῶν, καὶ φωνήσας Φέπος ἠῦδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν' ἦδ' ἔλεινόν· 308 = I' 276
 309 cf. ζ 327
- 310 πέμψον δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310 cf. 292

304 Ar. —

290 ἀλλὰ σύ γ' εὐχέ' Christ] ἀλλ' εὐχεο (-ευ) σύ γ' mss.; cf. ι 412 et § 117.

292 αἵτε § 191] αἵτε mss. || ταχύν] ἐόν pap. 114 Apollon. Pron. 60 Synt. 155 et l. a. in schol. (non recte, vid. § 95), τεόν A². Cf. vs. 296 et 310.

293 Φοι] οὐ Zen., εὐ Ar. et mss. complura; vid. § 92 et ad I 377. Vitium redit vs. 311. || μέγιστον] μάλιστα A C Vrat.

295 ἐπὶ] vid. ad vs. 289. || Δαναῶν ταχυπόλων] l. a. χαίρων ἐν θυμῷ.

296 τοι] σοι pap. 114. || οὐ] vid. ad I' 289. || ἐΦύν] τεόν C.

297 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

298 ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

300 τόδ'] τό γ' vel τὰδ' mss. nonnulla. || ἐφριμένη] vid. ad ν 7.

302 ὥτρυν' ὁ] ὥτρυνε?

303 ἀκήρατον] vid. ad O 498.

304 χέρονιβον] Ar. (?) mss. — Vox †, mal-
 luvium, quam vocem recentem improbens

Ar. versum damnavit, poetam enim eius-
 modi vas vocare λέβητα (α 137 etc.), *aquam*
 autem χέρονιβα (*malluvias*). E scholio V,
 quod Heyne iure dixit „luxatum”, apparet
 fuisse qui χέρονιβα legerent (χέρονιβα δ' citat
 Pollux X 90); quam Massiliensis fuisse lec-
 tionem suspicavit Ludwich Arist. I p. 501.
 Infelicitur Bentley χέρονιβά τ', nam dici ne-
 quit *famula aquam et urnam manibus tenere*. ||
 πρόχοόν θ' ἕμα] ταμὴ μετὰ liber Massil.,
 ita ut ipsam *aquam* significet vox χέρονιβον.
 Conieciimus *ἀμφίπολος ταμὴ πρόχοον μετὰ
 χερσὶν ἔχουσα coll. Ω 302 π 152. || θ' ἕμα]
 τ' ἐν Pollux l. l. || ἔχουσα] φέρουσα D.

305 Φῆς ἀλόχοιο] vid. ad A 596.

306 μέσφ' στάς; Turnebus] στάς μέσφ' mss.;
 vid. ad II 231.

307 εἰδανιδῶν] neglecto F; vid. ad II 232.

309 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

310 ταχύν] ἐόν Par. 2767¹ et l. a. in
 schol.; cf. vs. 292.

- φίλτατος οἰωνῶν, καὶ Φοι κράτος ἐστὶ μέγιστον, 311 sq. = 293 sq.
 δεξιὸν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἰὼ Δαναῶν ταχυνώλων.“ 313 cf. 295
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς. 314 = Π 249
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315 = Θ 247
 μόρφον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσι.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ Φεκάτερθεν ἔσαν πετρά' ῥεῖσατο δέ σφι
 320 δεξιὸς ἄβας διὰ Φάστεος. οἱ δὲ Φιδόντες 320 cf. ο 164
 ῥήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 321 = ο 165
 321^b cf. Ψ 600
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοί' ἐπεβήσето δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. 323 cf. γ 493 ο 146,
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι εἴλον τετράκκυκλον ἀπήνην, 191
 325 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθε
 ἵπποι, τοὺς δ' ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγ' ἐκέλευε
 καρπαλίμως κατὰ Φάστν' φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυνόμενοι, ὥς εἰ θάνατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο, 329^a = ω 205
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἄπορροι προτὶ Φίλιον ἀπενέοντο, 330 cf. Γ' 313
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ ῥάθον εὐρύφοπα Ζῆν
 εἰς πεδίον προφανέντε· Φιδὼν δ' ἔλῃσε γέροντα. 332^a cf. Ρ 487
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἡῦδα· 333^b = ε 28

311 Φοι] εὐ mss. pleraque; vid. vs. 293. || μέγιστον] μάλιστα Α.

313 ἐπὶ] vid. ad vs. 289.

316 μόρφον] †, cf. Hes. Scut. 134. *Ha-liaëtus* significari videtur, non *aquila fulva*; cf. Arist. Hist. An. IX 32. || περκνόν] †, *fuscum*, vid. η 126 et ad Φ 252.

318 ἐν κληῖσ' Trypho Vrat.] *ευκλής* Ar., sic (vel *ευκλής*) mss. cett. — *κληῖδες* sunt *obices* vel *pessuli*, quos *μοχλοῦς* vocabant posteriori; vid. Ω 455 α 442 etc.; cf. etiam *ἐπιβλήs*; Ω 453, ὅχεύs; Μ 121 etc. *Clavem* vox *κλήs* apud Homerum non nisi spuris locis Ζ 89 φ 6, 47, 50 significat.

320 δαῖ] ὅπερ mss. multa.

322 δ' οἱ] δὲ? || γέρων ξεστοί'] γεραίος εὐσ Α Mor. || ξεστοί' § 59] ξεστοῦ mss.

324 εἴλον] ἔλκον mss. || τετράκκυκλον] vix Homericum pro *τεσσαράκκυκλον*. Suspicionem

mouet correpta syllaba τε- (cf. § 25), redivitium ε 242.

326 οἱ] δὲ Heyne. || μάστιγ' ἐκέλευε] -γι κέλ. mss.

328 πόλλ' οἴκτερ' Vrat. || εἰ] εἰς D Z Cant.

329 ἐκ schol. E 26] οὐν mss.; recipiendum esse ἐκ ostendit Cobet coll. ω 205. || δ'] τ' criticus apud Nauckium.

330 ἄπορροι] -ρρον Ambr. L; pluralis extat etiam Γ' 313 Φ 456, neutrum (adverbium) Δ 152 alibi. || προτὶ ποτὶ Α G. || ἀπενέοντο] ἀπον. mss.; de sono ἀ- producto vid. § 21.

331 Ζῆν] Ζῆ || γ' Ar., Ζῆ || γ' vel Ζῆν' mss. pleraque; cf. § 80.

332 προφανέντε] καταβάντε liber Chius; cum vulgata cf. Ρ 487.

333 υἱὸν φίλον] φίλον υἱὸν C; vid. ε 28 et de accusativo ad Μ 60.

„Ερμεία, — σοὶ γὰρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστι

335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθαι, —
βασίλ' ἴθι, καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὥς ἄραγ', ὥς μὴ τίς σε φιδῇ μηδ' ἄρ' σε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεΐφόντης·
340 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσαντο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρει ἡμὲν ἐφ' ὕγραν
ῥδ' ἐπ' ἀπείρουνα γαίαν ἕμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο·
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὅμματα θέλγει
ᾧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

345 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεΐφόντης.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλησποντον ἵκανε,
'βῆ δ' ἴμεναι κούρῳ αἰσυμνητῇρι σεφοικῶς,
πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.

οἷ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρ' ἐκ Φίλοιῳ ἔλασσαν,
350 'στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαίαν·
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο φιδῶν ἐφράσσατο κήρυξ
'Ερμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον 'φάτο 'φώνησέν τε·
„φράζεο, Δαρδανίδῃ· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.

339-345 = ε 43

sqg.
340 cf. B 44 ο 550

ρ 2
340^b-342 = α 96
sqg.

343^b sq. = ω 3 sq.

347 cf. x 278

348 = x 279

353^b = δ 370

334 γε] τε A.

335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι] verbum nonnisi h. Ven. 96 redivit; utrobique activum intransitive adhibetur; Nauck ἀνδρὶ ἐταρίσασθαι (vid. N 456), Bentley ἀνέρι (α) ἐταρίσσαι.

336 καὶ] vid. ad P 646.

337 ᾧς] ᾧδ' vHerwerden; vid. ad P 420. || μὴ τίς se Bentley] μὴτ' ἄρ' τις mss. || μὴδ' Cobet] μὴτ' mss. || ἄρ' σε Bentley] ἄρ' τε (τι Cant., γε L) mss., μὴ τίς se Platt.

338 Πηλεΐωνάδ'] sic Ar., item Apoll. Rh. (vid. III 647); vHerwerden Πηλεΐωνος, quoniam insolitum est -δε hominis nomini subiectum. Simplicius Povelsen Πηλεΐων' ἀρικέσθαι, vid. α 332 θ 202 μ 39 φ 25 η 318.

339-345] vertit Verg. Aen. IV 238-246.

341 φέρει Naber] φέρον Ar. mss., alii olim φέρον.

344] om. pap. 114¹; vid. ad ε 47-49. || ᾧς] τῶν pap. 114². || ἐθέλῃ] -λει Ar. et mss. pleraque, sed -λη olim vulgatam lectionem

(„τῶν κοινῶν“) fuisse testatur Didymus. || ὑπνώοντας] vid. § 190; Schulze ὑπνώοντας coll. ὑπνέοντες (?) § 37.

346 ἄρα] ἄρ' εἰς mss. multa.

347 ἴμεναι § 125] ἵεναι mss. || αἰσυμνητῇρι] sic Ar., αἰσυμνητῇρι Vrat., αἰσυνητῇρι Apio (apud Apoll. lex.) et mss. complura (cf. B 793). Vox t, vid. ad θ 258; recte Ar. interpretatus est βασιλικῶ; cf. v 223.

348 ὑπηνήτη] nonnisi vs. par. redivit vox.

349 ἐκ] εἰς mss. || Φίλοιῳ ἔλασσαν] hiatus vitiosus (cf. § 16), duri autem fiunt numeri scribendo Φίλοι' ἔλασαν. Bentley Φίλου (-λοι') ἐλάσσαν, Fick ἔλασαν Φίλοιῳ aut Φίλοιῳ παρ' εἰς ἔλασαν μέγα σῆμα.

351 καὶ] ἴα Nauck.

352 εἰς ἀγχιμόλοιο φιδῶν] locutio non redivit.

354 φραδέος νόου ἔργα] verba corrupta; neque enim perspicua est sententia neque Homericum aut sanum est simplex φραδέος (†, vid. § 73 et ad A 754), neque vocis

- 355 ἄνδρ' ὁράω, τάχα δ' ἤμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355 cf. α 251
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα 356 cf. E 249
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶψ' ἂν ἐλεήσῃ.“

- ὥς ᾿φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος ᾿χύτο, ἔδφιε δ' ἀνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 359^b = A 669
 360 ᾿στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων 360^a cf. A 545
 χεῖρα γέροντος ἔλων ἐξείρετο καὶ προσέφειπε 361^b = E 756

- „πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 363 cf. K 83
 οὐδὲ σύ γ' ἔδφειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς, 364^b cf. I' 8

- 365 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι;
 τῶν εἴ τίς σε φίδοιτο θοῇν διὰ νύκτα μέλαιναν 366 = 653
 τοσσάδ' ὀνειλάτ' ἄγοντα, τίς ἄρ' κέν τοι νόος εἴη; 366^b = K 394

- 368 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων τέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ.

- 370 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῖ' ἀπαλεξήσαιμι φίλῳ δέ σε πατρὶ φεφίσκω.“

- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοφειδής·
 „οὔτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, [177
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ φεῖδος ἀγῆτὸς, 376^b cf. X 370 ὅ

369 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

369 = π 72 φ 133
cf. T 183

ἔργα auditur digamma. Male Bentley νοῦ
 φέργα coll. α 240, ubi vid.; cf. § 61. Nauck
 φράζεν νῦν (immo νῦν φράζετο, vid. § 117) οἷα
 τετυκται.

355 ὁράω § 191] ὁρώ mss. || ἤμε § 92]
 ἄμε vel ἄμε mss.

358 ἔδφιε Brandreth] δεῖδιε mss.; per-
 fecto nullus est locus. Vid. ad Σ 34; Nauck
 τάρφιε.

359 ὀρθαί — ἔσταν] imitatur Verg. Aen. IV
 280 arrectaeque horrore comae. || ἐνὶ ἐπὶ mss.
 pauca.

361 ἐξείρετο] ἐξήρετο mss. nonnulla; cf.
 § 264.

365 οἷ] οὐ Syr. || ἀνάρσιοι] adi. redit in
 Odyssea α 459 etc.

367 ὀνειλάτ'] sensu rerum pretiosarum †. ||
 ἄγοντα] sic Ar. || *ἄρ' κέν] ἄν δὴ mss.; cf.
 § 326.

368 τέ Doederlein] δέ mss.; cf. E 359.

369] versum Ernestio suspectum ex π 72
 insertum putat Friedlaender. || ἀπαμύνασθαι]
 ἔπαμ. A² Mosc. || χαλεπήνῃ] -παίνῃ(ι) pap.
 114¹ H.

370 οὐδέν... κακὰ] sic Ar., οὐδέν... κακὸν
 mss. multa metro invito; οὐδέν pro οὐ
 τι non est forma epica (cf. § 100), duri
 autem sunt versus numeri; tentavimus *αὐ-
 τὰρ ἐγὼ σ' οὐ τι ῥέξω κακὰ. || καὶ δέ] ἡδέ
 vel εἰ δέ mss. nonnulla.

371 σεῖ' § 92] σεῦ mss.

373 πῆ] sic Ar., δὴ Syr. D et olim alii.

374] cf. A 249. || ἔτι] εἰ mss. complura. ||
 χεῖρα] χεῖρας D.

375 *τοῖον ἔηκεν] τοῖονδ' ἔηκεν mss., in
 qua lectione cum metrum displicet tum
 τοιούσδε pronomen ad 2am personam relatum;
 vid. § 97 et ad I' 46. || ὁδοιπόρον] †, cf.
 ὁδοιπόριον ο 506, ὁδοιπορίη h. Merc. 85.

376 αἴσιον] -ας pap. 114¹. Vox † (compo-

- πέπνυσάι τε νόω, μακάρων δ' ἔξ ἔσσι τοκήων.“ 377^b cf. 387^b
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 „ναὶ δὴ ταυτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες. 379 = A 286
 380 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380 = K 384
 ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλὰ 381^b = I 330
 ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη, 382^b = v 364
 ἣ ἥδη πάντες καταλείπετε Φίλιον ἱοῖην
 δεδφίότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὅχ' ἄριστος ὦλωε, 384^b cf. II 521
 385 σὸς πάις· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 „τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἔσσι τοκήων, 387^a = Z 123
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;“ 387^b cf. 377^b
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 390 „πείρα' ἐμειῶ, γεραίε, καὶ εἴρεο Ἑκτορα δῖον· 390^a cf. 433
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ 390^b cf. α 284
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξείη χαλκῷ,
 ἧμες δ' ἐσταότες θαναμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς 394^a = B 320
 395 εἶαι μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἥγαγε νηὺς ἐυφεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἔστι Πολύτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ, ὥς σύ περ ὦδε,
 Ἔξ δέ Φοι νῆες ἕασιν, ἐγὼ δέ Φοι ἔβδομός εἰμι.
 400 τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάρχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.

situm παραίσιος; legitur A 381, ἐξαισιος; O 598 δ 690 q 577). || δέμας; μέγας; pap. 114. || φειδο; ἀγῆτος; ἀτειρέα φωνήν C L Lips. (cf. N 45 P 555 X 227).

381 πολλὰ] καλὰ C.

382 ἵνα (ubi) περ τάδε τοι] ἵνα (ut) τοι τάδε περ mss. nonnulla; sunt qui negent ἵνα ad homines referri posse, cf. tamen γ 319 v 383. Vid. praeterea v 364. || σάα] σάα (σῶα) mss.; cf. § 62.

383 καταλείπετε] κατελείπετε C, καταλείπετε A².

384 ὅχ' ἄριστος; PKnight] ὄριστος; vel ὠριστος; mss.; cf. § 9.

385] del. PKnight. || μὲν γάρ] γάρ πῶ D. || μάχης;... Ἀχαιῶν] duplex genitivus displicet; vertendumne pugna cum Achivis? || ἐπεδευέτ' ἐπιό. mss.

387 σύ] vid. Z 123. || τοκήων] <ἀν>θρώπων pap. 128.

388 ὅ;] ὡς mss. multa; cf. O 247.

390 πείρα' (ε) PKnight] πειρα mss.; cf. § 117. Emendationem tuentur δ 545 M 301; vid. tamen Ω 433. || εἴρεο PKnight] ἤρεο C, εἴρεται mss. cett. Vert.: interroga me qualis fuerit Hector.

391 πολλὰ] πάγχυ pap. 114.

392 νηυσὶν ἐλάσσας;] νηυσὶ πελάσσας; pap. 114.

394 ἧμες § 92] ἡμεῖς mss.

395 εἶαι § 191] εἶα mss.

396 γάρ] μὲν pap. 114.

397 δέ μοι] δεμος; pap. 114.

398 ὅ γ' ὅδ' mss. complura.

399 Ἔξ δέ Φοι] l. a. ἔξ δέ τῶ. || ἐγὼ δέ Φοι] ἐγὼ δέ τοι D Eust., ἐγὼ δέ τι G.

400 τῶν μέτα παλλόμενος; κλήρω] l. a. τοῖσι

νῦν δ' ἦλθον πεδίονδε νεῶν ἄπο· ἦῶθεν γὰρ
θῆσονται περὶ Φάστῳ μάχην Φελίωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλάουσι γὰρ οἳ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ισχόμεν' ἐσσυμένους πολέμον βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

405 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·
„εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
ἔσσω, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθειὴν κατάλεξον,
ἣ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥ μιν ἦδη
Φῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προέθηκεν Ἀχιλλεύς.“

410 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
„ὦ γέρον, οὐ πῶ τόν γε κύνες ῥάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι δυωδεκάτῃ δέ Φοι ἦδη
κειμένῳ, οὐδέ τί Φοι χρώς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί

415 ἔσθουσι, αἶ ῥά τε φῶτας Ἄρηι φατοὺς κατέδουσι.

415 cf. T 31

ἣ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐφοί' ἐτάροιο φίλοι

ἔλκει ἀκηδέστως, ἧὼς ὅτε διὰ φανήῃ,

417* cf. X 465

οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηέοιό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν

οἶον ἐφερσέῃς κεῖται, — περὶ δ' αἶμα νένιπται, —

420 οὐδέ ποθι μιαρός. σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκε,

ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.

422 ὧς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔῃος.“

δὲ πρῶτον ὑπηνήτης. In vulgata suspectum est τῶν μετὰ, vid. § 316; vHerwerden τῶν μὲν vel τῶν τότε.

401 *πεδίονδε νεῶν ἄπο] πεδίονδ' ἄπο νηῶν mss. metro ingrato; vid. § 3 et B 91, 207 etc.

403 ἀσχαλάουσι § 191] -λόωσι mss. || οἳ γε] οἳ δε mss. pleraque; cf. vs. 207.

404 ισχόμεν' § 125] ἴσχειν mss.

405-504] in A interciderunt; textum supplevit manus recentior.

406 εἰ...δῆ] vid. ad A 61. || Πηληϊάδα' § 55] -δεω mss.

407 ἔσσω § 302] εἰς vel εἰς mss.; LLange coniecit εἰ δ' ἄγε (εἰ ἄγε, vid. § 328), sed abesse nequit ἐσσί aut versui 406 com-mode inseri.

408 ἦ] εἰ A (rec.) Z¹; vid. § 327.

409 προέθηκεν] προῦθ. mss.

411 πῶ] τοι D.

413 sq. ἐν κλισίῃσι — κειμένῳ] del. Duentzer.

413 Φοί] τοι pap. 114¹. || ἦδη pap. 114¹] ἦδε pap. 128 D et l. a. apud Eust., ἦδ; mss. cett. Cf. A 425 β 374; matutini temporis mentio hinc aliena.

414 μιν εὐλαί] vid. X 509. Christ $\mathcal{F}_e$ μυταί coll. T 25, 31; at *vermiculi*, non *muscae*, cadavera comedunt.

416 ἐφοί' § 59] εἰσ mss.

417 φανήῃ] φανέλ(ε) mss. multa; vid. § 122.

418 θηέοιο] θηότο Ar., sic vel θείοιο mss.; vid. § 17 et 249 et ad Ψ 728.

419 αἶμα] acc.; vid. II 667 Σ 345 ζ 224 sq.

420 μιαρός] † (cf. μυαίνω A 141 etc., μυαφόρος E 31 etc.). || σὺν...μέμυκε] comp. †, simplex Ω 637, ubi vid.

421 πολέες — ἔλασσαν] de re vid. X 371. || ἐπ'] ἐν mss. complura.

422 ἔῃος] ἔῃος mss. nonnulla, τεοτο pap. 114²; vid. ad A 393.

- 424 ὥς ῥάτ', ἐγήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 425 „ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοισ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
 ῥήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οὐδ' Ὀλυμπον ἔχουσι·
 τῷ Φοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 428^a cf. Hes.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξ' ἐμέθεν πάρα καλὸν ἄλειςον, 428^b = 750
 430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσι,
 ὄφρα κεν εἰς κλισίην Πηληιάδᾳ ἀφίκομαι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιῆ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις, 433^a cf. 390
 ὅς κέλεαι σέο. δῶρα παρ' ἐξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 435 τὸν μὲν ἐγὼ δέδφοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐ κέν τις τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσταιτο.“
 440 ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία ῥάζετο χερσὶ, 441 = P 482
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνους μένος ἡύ. 442 cf. P 456
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,

423 καὶ νέκυνός περ δόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.

423 Ar. (et ante eum alii) —

423 σφι φίλος] caesura vitiosa, vid. § 3.

424 ῥάτ', ἐγήθησεν] ῥάτο, γ. mss. || δ' ὁ δὲ?

425 διδοῦναι] forma insolita e διδόμε(ε)ναι nata, vid. § 125; necessaria non videtur coniectura *παρασχεῖν, in quam incidimus coll. T 140, 147 et lectione Aristophanis v 358.

426 εἴ ποτ' ἔην γε] vid. ad Γ 180. || ἔην] ἔεν? vid. § 302.

428 τῷ] τῶν mss. nonnulla. || ἀπεμνήσαντο] ἀπομν. pap. 114, ἔπεμν. pap. 128 et codd. multi; cf. O 662 δ 189 etc. — Comp. ἀπομν. †; Nauck ἀπημύναντο. Vulgatae favet Hes. Theog. 503.

429 *δῆξ' (ο) ἐμέθεν] δέξο ἐμεῦ Lips., δέξαι ἐμεῦ mss. cett.; cf. I 335 et T 10.

430 τε] δὲ pap. 114¹, γε Genev.

431 Πηληιάδᾳ § 55] -όσω mss.

433 πειρᾷ] noviciū pro πειράσει (aut πειράσει); cf. Φ 459. Tentavimus *πειράσει μὲν ἐμεῖο νεωτέρου; sententiae aptum non videtur πείρω (ut vs. 390).

434 κέλεαι Christ] με κέλη mss.; cf. § 117. Emendatio certa, vid. M 235; vitium redivit δ 812 = 174. || Ἀχιλλῆα] -λήι pap. 114², -λήος (ἔχουσθαι) A (rec.) G Z.

436 συλεύειν] μωμεύειν pap. 114¹. || γένηται] γένουτο pap. 114 D Eust.

437 *δ' ἄρ' μὲν pap. 114, δ' ἄν mss. cett. Cf. A 187 etc. et l. a. A 168 T 218 etc. Versus δ 733, ubi κε... κεν recte iterari videtur, alia est ratio. Peppmueller mavult δ' αἶ.

438 ὁμαρτέων] vid. § 8.

439 οὐ κέν] οὐκ ἄν mss. complura; cf. § 326.

440 ἀναΐξας] ἐναΐξας Syr., ἐπαΐξας D L Eust. Hoc uno loco ἀναΐξας accusativum adsciscit.

442 ἵπποισι] ἵπποις τε D; cf. § 60. || ἡμιόνους] noviciū, cf. § 60. Naber οὐρεῦσαι, negans aliquid interesse inter οὐρεῖας; et ἡμιόνους, sed vid. ad Ψ 121 et Ω 716.

443 τάφρον] τεῖχος Duentzer.

- οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες ᾽πονέοντο,
 445 τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεῖφόντης 445^a cf. β 395^b
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας, 446^b cf. Φ 537
 εἰς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ Ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδ' ἀφίκοντο 448 cf. Α 618
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ᾽ποίησαν ἄνακτι 449^b = 452
 450 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθ' ὑπερθεν ἔρεψαν 450^b cf. ψ 193
 λαχρήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες
 ἀμφὶ δέ Φοι μεγάλην αὐλὴν ᾽ποίησαν ἄνακτι 452^b = 449
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι, θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλήs
 ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπερρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 455 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων, Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπερρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ἴα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾧξε γέροντι,
 εἰς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα ᾽φώνησέν τε·
 460 „ᾧ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὴν ὅπασσε·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη 463^b = Γ 410

444 περὶ δόρπα] verbum πονέομαι hoc uno loco περὶ c. acc. adsciscit; item πένομαι ibi 642 ω 412.

445 τοῖσι δ'] τοῖσιν criticus apud Nauckium.

446 ὀχῆας] ὀχῆα Townl.; singulari utitur poeta M 121, 291 N 124 Ω 566 (?), plurali vero M 455, 460 Φ 537 Ω 446 φ 47 ω 166; cf. praeterea Ω 318.

447 ἐπ' ἀπήνης] ἐπήνησεν Vrat. mero libreriori errore, cui glossema tamen ἐσώρησεν est appictum, quasi ἐπένησεν dixisset poeta.

448 Πηληιάδ' § 55] -δεω mss.

449-456] hos (an 449-458?) et vs. 644-647 del. Heyne, tentorii descriptionem postea insertam esse iure censens; aedificium enim operose extractum, aula porticu atrio munitum, a victus castrensis tumultuaria simplicitate mire abhorret. Heynio oblocutus est PKnight.

449 ἄνακτι] neglecto J, item vs. 452. Bentley δέμναντο Φάνακτι (cf. ζ 9 § 8); Dawes πονέοντο Φάνακτι.

451 ὄροφον] †, arundinem tectoriam; cf. ὄροφῃ χ 298.

452 ἄνακτι] ἐρυμνήν D. Neglectum J, ut vss. 449.

453 ἐπιβλήs] †, vid. ad vs. 318.

454 ἐλάτινος § 21] εἰλ. mss. || ἐπερρήσσεσκον] ἐπιρρ. mss. pleraque. Comp. redit vs. 456, cf. ῥήσσω Σ 571.

455 ἀναοίγεσκον] forma vitiosa propter praepositionis vocalem α non elisam et verbi diphthongum contractam; *ἀνοῖζασκον? vid. vs. 228 et § 241, at vs. 454 et 456 imperfectum legitur. || κληῖδα] obicem, qui vs. 453 dicitur ἐπιβλήs; vid. ad vs. 318.

456 ἐπερρήσσεσκε] ἐπι(ρ)ρ. mss. Vid. ad vs. 454.

457 ᾧξε] noviciū pro ὤϊξε (ut vs. 446); cf. § 241. Menrad coniecit ἀνάκητ' ὤϊξε.

459 δ'] om. Syr.¹.

462-464] del. vHerwerden, unum vs. 464 Duentzer.

462 ἔρχομαι] εἴσομαι mss.; cf. § 201 et 308. Heyne dubitanter οἴχομαι.

- ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν' ἄντην· 464 cf. Φ 380
- 465 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνκόμοιο
λίσσαιο καὶ τέκεος, ἵνα Φοῖ σὺν ἑνὶ θυμῷ ὀρίνηται.
ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 468^b = 694 x 307
Ἑρμείας. Πρίαμος δὲ ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε, o 43
- 470 Ἰδαίων δὲ κατ' αὐθ' ἔλιπεν, ὃ δ' ἔμιμνεν ἐρύκων 470^a cf. P 535
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἐθὺς ἔκλε Φοίον,
τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος.
- ἐν δέ μιν αὐτὸν
ἠῦρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὅσος Ἄρηος, 474 cf. 574
- 475 ποίπνυνον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. 476^a = x272v337
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγγι δ' ἄρα στάς cf. ε 197
χερσὶν Ἀχιλλῆος ἔλαβε γούνατα καὶ ἑκὼς χεῖρας
δφεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ Φοῖ πολέας ἑκάνον νῆας.
- 480 ὥς δ' ὅτε κ' ἄνδρ' ἀάτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξέικετο δῆμον,
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσοράοντας,
ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησε Φιδὼν Πρίαμον θεοφειδέα·

476 veteres critici (Ar.?) —

464 θεὸν] subiectumne verbi ἀγαπαζέμεν' (= curare) an obiectum (= hospitāliter accipere)?

467 τέκεος] vid. ad T 326-337.

469 δὲ ἀφ' δ' ἀφ' pap. 114², δ' ἐξ mss. cett. (ut Y 461). || ἄλτο] βραῖνε de sene mavult (Ar.? in) schol. V.

470 αὐθ' ἔλιπεν] -θι λίπεν mss.

471 ἵππους] ἵππους 3' Syr. C.

473 καθήατο] -εἶατο mss. pleraque; cf. § 220. || τῷ] τῷ mss. complura.

474 Ἄλκιμος] vid. T 392. || ὅσος] νῆς; pap. 114¹.

476] coll. τ 61 obelo notarunt veteres quod aevo heroico mensae non statim post coenam tollantur; alii invito metro post ἔτι colon ponebant, vid. Athen. I 12 a. A crimine ieiunae loquacitatis versum defendit Seleucus collatis aliis nihilo gravioribus Σ 385 μ 77 x 358 ε 263 A 680 x 98.

478 sq.] vid. Σ 317.

479 ἀνδροφόνους] παιδοφόνους pap. 114² in margine, fortasse recte; vid. vs. 506.

480 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἂν mss. || ἀάτη] ἄτη mss. || ἐνὶ] ἐπὶ D.

480 sq. ὅς τ' ... κατακτείνας... ἐξέικετο] vert. ita ut... interfaciat... et perveniat.

482 ἀφνειοῦ, θάμβος] *-οῖο, τάφος? vid. φ 122 ψ 93. In verbis scholii B ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἀγνίσοντα et scholii V τὸν δὲ καθαιρόντα καὶ ἀγνίστην ἔλεγον latere l. a. ἀγνίτω, θάμβος (*ἀγνίτω, τάφος? vid. § 55) suspicatur COMueller. || ἔχει] ἔχεν pap. 114 Syr., ἔχ' D (cf. A 79). || εἰσοράοντας § 191] -ρῶντας (-ρῶντας Syr.) mss.

483 θεοφειδέα] -δῆ C Vrat.; utrumque suspectum, vid. § 73 et ad I' 27, 450 φ 277. Tentativus *ὧς Πρίαμον θάμβησε Φιδὼν θεοφειδέ' Ἀχιλλεύς. Sed fortasse recenti manui comparatio haec debetur.

- ῥάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δ' ἐφίδοντο. 484^b cf. σ 320
- 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „μνηῆσαι πατρός σοῖο, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλικού ὥς περ ἐγὼν, ὀλοοῖ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ. 487^b = X 60
 καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἔδοντες
 τείρουσ', οὐδὲ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι. 489^b cf. ρ 59
- 490 ἀλλ' ἦ τοι κεινός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490 cf. λ 458
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα 492^b cf. ι 38
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους 493 cf. 255
 Τροίῃ ἔν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι. 494 = 256
- 495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν
 ἐννέα καὶ δέκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θυῶρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, ἔρρυτο δὲ φάστυ καὶ αὐτὸς,
 500 τὸν σὺ πρῶν κτείννας ἀμννόμενον περὶ πάτρης,
 Ἑκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν, 500^b cf. M 243
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἅποινα. 501 sq. cf. A 12 sq.
 ἀλλὰ θεοὺς αἶδεσσ', Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον, 503^a cf. ι 269
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 505 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγασθαι.“

486] μνηῆσαι] μνήσαιο (cod. μνήσαιο, corr. Villoison) Apoll. lex., quae aoristi mixti foret forma; vulgatae displicent numeri. || σοῖο] σεῖο Zen. mss. complura; vid. Apoll. Pron. 137 Synt. 164, Ammon. 49 Valcken., anonym. 201 ibid. et Ξ 118.

487 ὀλοοῖ' § 59] ὀλοοῦ Nauck, ὀλοῶ mss. || ἐπὶ γήραος οὐδῶ] vid. ad X 60.

488 sq.] cf. λ 496 sq.

488 περιναίεται] †, = περικτιόντες· οἱ περιναίε-
 τάουσι ρ 65; cf. μετανάστης I 648 II 59. || ἀμφὶς
 ἔδοντες] l. a. ἔδοντες (i. e. χωρὶς σοῦ ὄντος); nos
 malumus *ἔδοντα. Vid. § 316 et ad I 464.

491 ἔλπεται] neglecto J. Bentley καὶ ἔλ-
 πεται coll. N 609; an *τ' ἔτι ἔλπεται?

492 Τροίηθεν ἰόντα] -θε μολόντα mss. non-
 nulla non recte; vid. § 47.

493 πανάποτος] vid. vs. 255.

494-497] del. PKnight, vs. 494 Koechly.

498 μὲν πολλῶν] *πολλῶν μὲν?

499 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || *ἔρρυτο] εἴρρυτο
 mss.; cf. § 164. || αὐτὸς Par. 2767 L Lips.]
 αὐτοὺς mss. cett.; vert. solus, ut Θ 99 α 53.

500 σὺ πρῶν] *πρῶν σὺ?

502 φέρω δ'] φέρων τ' D (vid. A 13).

503 *ἀλλὰ θεοὺς αἶδεσσ' (αι)] ἀλλ' αἰδεῖο
 (-οιο) θεοὺς mss.; vitiosum est αἰδεῖο pro
 αἰδεο, vid. A 611 ι 269 et § 289; forma
 αἰδεσσαι extat I 640.

505 βροτὸς] γένετ' pap. 114¹.

506 παιδοφόνιοι] † (sed vid. l. a. Ω 479).
 Eadem ratione adhibitum est πατροφονεύς
 α 299 γ 197, 307. Cf. Soph. Trach. 1125
 (El. 779, 955). || χεῖρ' (ε) ὀρέγασθαι] manus
 (Achillis) ad meum os admove; sic recte
 in schol. ex Ar. sententia explicatur; vid.
 vs. 478 et de supplicantium gestu ad A 500.
 Sed quoniam ὀρέγασθαι appetere valet alias,

- ὥς ῥά τοι, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὅς ῥ' ἔμερον ὥρσε γόοιο 507 = δ 113 cf.
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα. 4^u 108
 τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιο
 510 ἵκλ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἵκλαῖν ἐφ' ὃν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 513 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτίρων πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον, 516 cf. X 74
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦ δφείλ', ἣ δὴ πολλὰ κὰκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἶος, 519 cf. 203
 520 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 νείεας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 520 = 204
 521 cf. 205
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἐξέ' ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμψης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, 523^b = Σ 112
 οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. 524 cf. x 202
 525 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δφειλοῖσι βροτοῖσι,
 ζώμεν' ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείλονται ἐν Διὸς οὐδῷ

514 καὶ Φοι ὑπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἔμερος ἡδ' ἀπὸ γυναικ,

514 cf. X 43

514 Ar. —

fortasse praestat l. a. apud Eust. *χειρῶς* *δρέζει*. Vid. tamen II 314 Ψ 805.

510 *ἔλυσθεις*] vid. § 265.

512 *στοναχὴ*] *στεναχὴ* Zen. pap. 128; cf. ε 83.

513] versum sic affert Galenus V 422: ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκρούεσθην (vid. δ 541).

515 *αὐτίκ' ἀπὸ* αὐτίκα δ' ἐκ pap. 128. || *ἀνίστη*] ἀνίστη male pap. 114 H.

516 *οἰκτίρων*] *οἰκτεῖρων* mss.; videatur ad A 814.

518 *κὰκ' ἄνσχεο*] sic Ar., *κὰκ' ἄσχεο* pap. 128 (vid. § 10), *κὰκ' ἀνάσχεο* C Vrat. Cf. H 110. Nauck mavult ἀνάσχεο (del. κὰκ').

521 *ἐξενάριξα*] -ξε mss. nonnulla; vid. ad β 41. || *νύ τοι*] *δέ οἱ* D.

522 *ἐξέ'* § 117] *ἔξεν* mss.; sic (non ἔξεν) Ar.; ἔξεν (*ἔξ'*) extat I' 162 H 115.

524 *προῆξις*] *τ'* ἄνυσσι; Townl. et l. a. in

schol. (cf. B 347 δ 544). De voce *προῆξις*; vid. ad γ 72.

525 *ἐπεκλώσαντο*] hoc uno Iliadis loco occurrit verbum Odysseae (α 17 γ 208 δ 208 θ 579 λ 139 π 64 υ 196) proprium, de quo vid. ad I' 128.

526 *ζώμεν'* § 125] *ζῶειν* mss. || *ἀχνυμένοις*] -ρους mss. pauca. || *δέ τ' ἀκηδέες εἰσί*] caesura vitiosa, vid. § 3; Nauck *ἀχνυμένοισιν*, *ἀκηδέες αὐτοὶ ἔοντες*. Similis est sententia Hes. Op. 112.

527-533] hinc natam esse narrationem Hesiodicam de dolio in Epimethei aedibus collocato, cuius operculum Pandora sustulit (Hes. Op. 94), putabat Ar.; dignus certe est locus qui conferatur. Praeterea olim quaesitum est quomodo mythus de duobus his Iovis doliis conciliari posset cum α 34 et θ 325.

527 **οὐδῷ*] *οὐδέ* mss.; vid. § 71 et ad E 734.

- δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἑάων
 ὃ μὲν κ' ἀμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραννος,
 530 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ
 ὃ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε,
 καὶ Φε κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διᾶν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσι.
 ὥς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα 534^b = II 381
 535 ἐκ γενετῆς πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535^b sq.^a cf. r 395
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, Ἰφάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι, 536 cf. II 596^{sq.}
 καὶ Φοι θνητῷ ἔοντι θεᾶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ ἔθηκε θεὸς κακὸν, ὅτι Φοι οὐ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 540 ἀλλ' ἕνα παῖδ' ἔτεκεν παναώριον οὐδέ νυ τόν γε
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἡδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι
 ὅσσον Λέσβος ἦνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐφέργει 544 cf. h. Ap. 37
 545 καὶ Φοργίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι. 546 cf. § 206
 547 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 549 ἀνσχέο, μηδ' ἄλισταον ὁδύρεο σὸν κατὰ θυμόν

548 αἰεὶ τοι περὶ Φάστν μάχαι τ' ἀνδροτασάει τε,

548^b cf. H 237

528] κηρῶν ἐμπλειοι, ὃ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὃ δειλῶν Plat. Rep. II 379d voce κήρ perperam adhibita (vid. X 210 et ad Θ 73) et neglecta vocis δφειλῶν littera φ. || κακῶν] supplendum est ὃ μὲν, cf. H 420. Non iungendum esse κακῶν cum vocibus δοιοί... πίθαι recte observavit Ar.; quod autem additur in scholiis, Pindarum in illum errorem incidisse Pyth. III 146, id e Pindari verbis non apparet. || δέ τ' Bentley] δέ mss. || ἑάων] vid. § 75.

529 κ' ἀμμίξας] καμμίξας mss. complura. || τερπικέραννος] vid. § 251.

530 κύρεται] medium f.

531 λωβητὸν] † (λωβητήρ B 275 etc.).

532 βούβρωστις] †; imitatur locum Callimachus h. Cer. 103. Coll. Z 202 Ar. interpretatus est *magnum dolorem*, alii recte compararunt vocem οἰστρον, quae proprie

asylum (χ 300), hinc *vesaniam* significat; cf. etiam μύων *tabanus* — *calcar*.

535 ἐπ'] ἐς pap. 114¹.

537 ποίησαν] ποιησας pap. 114¹.

538 ἔθηκε] ἔθηκε mss. || τι] τις Doederlein.

540 παῖδ' ἔτεκεν Lips.] παῖδα τέκεν mss. cett. || παναώριον] † (non cohaeret ἄωρος μ 89); cf. πανάποιμος Ω 255, 493. Idem valent μινυνθάδιος (A 352 etc.) et ἀκύμωρος (A 417 etc.).

543-546] cf. I 401-403.

544 Μάκαρος] μακάρων pap. 114² Lips., Dio Chrys. XXXIII p. 9 LXXIV p. 398, Plut. Mor. 603 c, Suid. s. v. ἄνω. Vid. ad A 99.

546 τῶν... κεκάσθαι] hoc uno loco καλνυμαι genitivum adsciscit (= *inter incolas harum regionum*). || τῶν] sic Ar., τῶ(ι) mss. pleuraque.

548] del. Koechly.

- 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχημένος υἱὸς ἥϊος,
οὐδὲ μιν ἀνστήσεις· πρὶν κεν κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·
„μή πώ μ' εἰς θρόνον ἔξε, διοτρεφέες, ὅφρα κεν Ἔκτωρ
καίειτ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι Φίδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα.“ 555^a = x 387
559 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
560 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος. 562^b = A 538
καὶ δὲ σὲ γινώσκω, Πριάμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν', οὐδὲ μάλ' ἥβῶν, 565^b = M 382
εἰς στρατόν· οὐ γάρ κεν φυλακὸνς λάθῃ, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων. 567^a cf. ψ 188
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
570 καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς.“ 570^b cf. 586

556 πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν, ἔπει με πρῶτον ἑάσας
αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡλίοιο.

558^b cf. Σ 61

- 556 sq. Ar. — || 558 ignorarunt veteres critici

550 ἥϊος] ἥϊος mss. nonnulla, ἑοῖο Zen. Par. 2766, τοῖο pap. 114² in marg.; vid. ad A 393. Apud Stob. Flor. 124,1 legitur υἱὸς αἰνῶς.

551 κεν § 326] καὶ mss. Sensum Ar. bene reddidit πρότερον κακὸν πείσει ἢ ἀναστήσεις αὐτόν, coll. A 29; sed addendum erat κεν, ut pro effato primario haberi possent verba πρὶν...πάθῃσθα; vid. § 108 et ad I 121 P 451 μ 383. Eodem loco enunciati particula κεν collocata est γ 117 λ 330 § 155.

553 πώ μ' A] με πω mss. cett. || ἔξε] transitive nonnisi h. l. apud Hom. usurpatum est (sed vid. l. a. B 53).

554 *καίειτ'] κῆται pap. 114 A, κῆται mss. cett.; vid. T 32 et § 122 et 169. Praeivit Hartel scribendo καίεται ἐν.

555 δέξαι] *δέξῃ(αι)? vid. Ω 137 et h. Ap. 274 (ex Bergkii et Cobeti emendatione).

556 sq.] cf. A 18 sq.

557 ἑάσας] Herodianus refert Didymum et Hermappiam legisse ἑάσας (vid. ad N 315

T 402), Dionysium Sidonium aliosque πρῶτ' ἐλέησας (hinc ἔπει πρῶτον μ' ἐλέησας Nauck). De verbo ἑάω absolute adhibito vid. ad r 312.

558] om. mss. complura, ignorabant grammatici veteres.

561 λῦσαι] recte habet inf. aor., nam νοέω h. l. idem valet atque φρονέω vel βούλομαι; item K 501. Cf. X 235.

565 κε] sic Ar., κεν mss. pleraque.

566 *οὐ γάρ κεν] οὐδὲ (οὔτε pap. 128 et olim alii) γάρ ἂν mss.; cf. § 326. || φυλακοῦς] sic Ar., φύλακας mss. pauca; cf. § 63. || κ'] τ' pap. 128. || ὀχῆα] sic Ar., ὀχῆας mss. multa; de singulari vid. vs. 453, 455.

567 μετοχλίσσειε] -χλίσσει D, vid. ψ 188 et ad M 448. || θυράων] πυλάων pap. 128.

568 ἐν ἄλγεσι] vid. φ 88; l. a. ἐν φρεσὶ (vid. o 486). || ὀρίνης] -νοῖς pap. 114¹.

569 ἐάσω] vid. ad r 312.

570 καὶ ἱκέτην] hiatus suspectus; vid. ad Ω 60. Nauck αἰδοῖον vel οἰκτιστον, „modo

- ὥς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ. 571 = A 33
 Πηλεΐδης δὲ δόμοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε, 572 cf. r 164
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο, 573^a = B 745
 ἥρως Ἀυτομέδων ἦδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 574 cf. 474
 575 'τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575 cf. ω 79
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν ἴλυν ἵππους ἡμιόνους τε,
 εἰς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφροισιν εἶσαν ἐυσσώτρου δ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἦρουν Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερεῖσι ἄποινα. 579 cf. 276
 580 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐν νητόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πυκᾶσας δοίῃ Φοῖκόνδε φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λούσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλειψαι,
 583 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος Φίδοι νύον.
 587 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ ἴλυσαν καὶ ἠοῖσαν ἐλαίῳ, [ὁ 49 sq. etc.
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐ χιτῶνα, 587 sq. cf. γ 466 sq.
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας, 587^b = θ 364
 590 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐν ξεστὴν ἐπ' ἀπῆνην. 588 cf. θ 455
 ὦμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν', αἶ κε πύθηαι
 ἐν Ἀφιδόσ περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα 591 = K 522

584 μὴ δ' μὲν ἀχνημένη κραδίη χόλον οὐ φερούσαιτο
 παῖδα Φιδῶν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
 καὶ Φε κατακτείνει, Αἰδὸς δ' ἀλίτῃται ἐφρεμάς.

586^b cf. 570

genuinus sit versus". || Αἰδὸς δ' ἀλίτῃται
 ἐφρεμάς] Ζεύς; ἱκετήσιος; (Attic. ἱκέσιος) com-
 memoratur v 213; vid. praeterea ι 270
 π 422.

571 ἔφατ', ἔδφεισεν] <φάτο, ῥέ> γησεν pap.
 128; vid. Γ 259 etc. || δ' ὁ] δέ?

572 δὲ δόμοιο Hoffmann] δ' οἰκοιο mss.,
 Bentley δὲ θρόνοιο coll. vs. 515 et 597 (non
 recte).

574 Ἄλκιμος] vid. T 392.

577 καλήτορα] †, calatorem; vid. ad vs. 701.

578 δίφροισι § 59] δίφρου mss. || ἐυσσώ-
 τρου] †, ἐυξέστου mss. complura; Bekker
 ἐυξέστης coll. Ω 275, 590. Vid. E 725.

580 sq.] del. Koechly.

580 ἐν νητόν] ἐννητον mss. multa.

581 δοίῃ] δώ(ι)η mss. multa.

582 λούσαι] λούσαι? vid. § 295.

583 Φίδοι] ῥθ(ι) mss. complura.

584-586] del. PKnight, vs. 583-586 Duent-
 zer (fortasse iure).

584 χόλον οὐ φερούσαιτο] l. a. κότον οὐ κατ-
 ερύκοι. Pro χόλον Herodianus scribebat γόνον,
 Rhianus κόλον (corr. χόλον aut κότον), alii
 κόπον (?). Unam vocem χόλον admittit con-
 textus. || οὐ] vid. ad Γ 289.

586 ἀλίτῃται] vitiose dictum pro -τοίτο.
 E vs. 570 confictus est versus manifesto
 spurius.

587 ἴλυσαν] ἴλυσαν? vid. § 295.

589 γ' Ἀχιλεὺς λεχέων] λεχέων Ἀχιλεὺς
 Nauck.

590 ἔταροι] *ἔταροι f'?

591 τ' Mor. Eust.] δ' mss. cett.; cf.
 K 522 ψ 178.

592 σκυδμαινέμεν'] †, cf. vs. 65.

593 ἐν § 315] εἰν mss. || ὅτι Ἐκτορα] de
 hiatus vid. § 44 et 99.

πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἄφεικέα ἔδωκεν ἄποινα.

595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσα Φέφοικε.“

ἧ ῥα, καὶ εἰς κλισίην πάλιν ἦιε διὸς Ἀχιλλεύς,
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχῳ τοῖ' ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον ἔφατο μῦθον·

598^a = ψ 90 cf.
I 219

„υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,

600 κεῖται δ' ἐν λεχέσσ'· ἅμα δ' ἠόι φαινομένηφι
ὕψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

600^b = I 618

καὶ γὰρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Φέξ μὲν θυγατέρες, Φέξ δ' υἱέες ἡβρόντες.

603 cf. x 5

604 = x 6

605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο

606 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχάειρα.

610 οἳ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·

τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

613 ἧ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.

607 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοῖ Φισάσκετο καλλιπαρῶν·

ῥῆ δοιὼ τεκέμεν, ἥ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς.

τῷ δ' ἄρα καὶ δοίῳ περ ἰόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.

614 νῦν δὲ ποθ' ἐν πέτρῳσιν, ἐν οὐρεσιν οἰοπόλοισι,

ἐν Σιπύλῳ, θρη φασὶ θεῶν ἐμμεναι εὐνὰς

614^b cf. λ 574

615 cf. B 783

594 sq. Ar. — || 614—617 Aristoph. Ar. —

595 ὅσσα Φέφοικε Bentley] ὅσσ' (ὥς pāp. 114) ἐπέοικε mss.

597 κλισίῳ] vs. 515 hoc sedile θρόνος dictum est; cf. A 623 et 645. Alias (Θ 436 et 442, α 130 sqq.) poeta κλισίον humiliorē sibi fingere videtur quam θρόνον.

598 τοῖ' § 59] τοῦ mss. Vid. ad I 219.

599 ἐκέλευες] ἐκέλευσας vel σὺ κελεύεις (cf. vs. 669) mss. nonnulla.

600 λεχέσσ'· ἅμα δ'] *λεχέσσιν (sic L Lips.) ἅμ' ? || ἠόι § 77] ἠοῖ mss.

602 σίτου] δόρπου C.

604 Φέξ] recentiorum alios (in his Euripidem, vid. Phoeniss. 159 cum schol.) quatuordecim liberos Niobae tribuisse, alios viginti, annotavit Ar.; cf. Gell. XX 7, Aelian. Var. Hist. XII 36. || υἱέες] l. a. υἱεῖς. || ἡβρόντες § 190 et 191] -ώοντες mss.

605 ἀπ' cf. Θ 279.

607-609] del. Nauck; versus 608-617 re-

iecerat PKnight, versus 608 sq. Koechly.

607 Αἰητοῖ] novicium pro Αἰητοί, vid. § 77. || Φισάσκετο] †; vid. ad M 435. Iota stirpis Φισ- nonnisi hoc loco in thesi est collocatum.

608 δοίῳ] *Φε δύο? || τεκέμεν § 126] τεκέειν mss.; Christ Φε τεκεῖν.

610 κέατ' vid. § 169.

611 λαοὺς] vid., quem laudant schol., Hes. Op. 240.

614] posteri ipsam Nioben in saxum mutatam finxerunt; sed Homerum aliam mythi formam secutum esse e vs. 611 et 613 apparet, quapropter critici Alexandrini iure damnarunt vs. 614-617, ineptos praeterea ad Priamum exhortandum. Totum locum respicit Soph. Antig. 823 sqq. Cf. Pausan. I 21 § 5, Quint. Smyrn. I 293 sqq. || ποθ' § 322] που mss. || πέτρῳσιν, ἐν] πέτρῳσι καὶ Nauck. || οἰοπόλοισι] vid. ad P 54.

615 φασὶ] vid. ad B 783.

- 618 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δι᾽ ἧς γεραίε, 618^a = A 418
- 619 σίτου· ἔπειτά κεν αὐτὲ φίλον κλαίοισθα σὺ παῖδα
- 620 Ἕλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“
- ἦ, καὶ ἀναΐξας ὅιν ἄργυρον ὠκύς Ἀχιλλεύς
'σφάξ· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον, [sq.
'μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως· πεῖραν τ' ὀβελοῖσι, 623 sq. = H 317
ὥπτησάν τε περιφραδέως, Ἰφρύσαντό τε πάντα. 624 = A 466
- 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625^b sq. = I 216
καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νειῦμεν Ἀχιλλεύς· sq.
οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 627 sq. = I 91 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 628 = A 469
ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος· θανάμαξ' Ἀχιλλῆα,
- 630 ὅσσοις ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντ' ἔφεφοίκει. 630^b cf. h. Cer. 242
αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον· θανάμαξεν Ἀχιλλεύς,
εἰσοράων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀράοντες, 633^a = δ 47 x 181
τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδής· 633^b = υ 373
- 635 „λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα καὶ ἥδη 635^b sq. = ψ 254
ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες· sq. cf. δ 294 sq.
οὐ γὰρ πῶ μύσαν ὕσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσι,
ἐξ οὗ σῆσ' ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμὸν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

616 νυμφῶν, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελείων ἐρρώσαντο,
ἐνθα λίθοις περ ἰούσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

616 Ἀχελείων] l. a. -λήιον aut -λήσιον. *Ache-
lous* Phrygiae fluvius aliunde ignotus, *Acheles*
vero fuit in agro Smyrnaeo si fides Eu-
stathio et scholio V. || ἐρρώσαντο] cf. h. Ven.
262 Hes. Theog. 8.

617 κήδεα πέσσει] locutio nonnisi vs. 639
redit.

619 *κλαίοισθα σὺ παῖδα] παῖδα κλαίοισθα
mss. metro ingrato. An κλαίησθα (sic Eust.
1367,15)?

620 εἰσαγαγών] εἰσανάγων pap. 114¹.

628] Ar. observabat verba huius versus,
qui etiam alibi occurrit, non esse urgenda,
vix enim potuisset fieri ut aut Achilli modo
epulato (vs. 475) aut Priamo dolore con-
fecto magnus esset amor edendi. Vid. ad
I 222. || εἶντο] ἐντο mss.

630 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || ἄντ' ἔφεφοίκει]
ἄντα ἐφίκε mss.

632 εἰσοράων § 191] -ράων mss.

633 ὀράοντες § 191] ὀρώοντες mss.; ὀρώοντες
Ahrens.

635 νῦν] δὴ C. || καὶ κεν male CHZ.

636 ταρπόμεθα] πανσώμεθα Ar. et mss.
pauca, non recte. || κοιμηθέντες pap. 114
D] -ντες; mss. cett.

637 sq.] in schol. apte comparatur Ulixes
per dies duodeviginti vigilans et deinceps
triduum continuum natans (ε 278, 388 sqq.).

637 μύσαν] corripitur υ, ut apud Atticos;
cf. tamen vs. 420. Simplex † (συμμ. Ω 420). ||
ὕπῳ] ἐπὶ C.

639 στενάχω... πέσσω] nonne praestat im-
perfectum? || κήδεα... πέσσω] vid. ad vs. 617.

640 αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὲ καὶ σίτου 'πασάμην ἤδ' αἰδοπα φοῖνον
 λαυκανίης καθέηκα' πάρος γε μὲν οὐ τι 'πεπάσμην."

640^a cf. A 774640^b = X 414

641 cf. η 295

ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμοῖσ' ἐκέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰδοῦσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

[sqg.

643^b-647 = δ 296643^b = I 658

644-647 = η 336

sqg.

645 πορφύρε' ἐμβαλέμεν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε φέσσασθαι.

αἰ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἴψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιδὶ λέχε' ἔγκονέουσai.

647 = χ 497

647^b cf. ψ 294

648 cf. η 340 ψ 291

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

649^a cf. II 744

650 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευόουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστὶ

τῶν εἴ τίς σε φίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκα κ' ἐκφείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

653 = 366

655 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦ γένοιτο.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

656 = K 384

ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν' Ἔκτορα δῖον,

ὥς τῆος αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω."

640] del. PKnight. || κατὰ] περὶ D.

641 καὶ] vel. Sine causa Hoffmann Quaest. Hom. I p. 75 II p. 251 καὶ...καὶ h. l. δτ...δτ, quod ab epico sermone alienum, significare statuit. Cf. N 260. || *ῥδ'] καὶ mss.; correximus coll. η 295, quem indicavit Rzach; item Leaf. Bentley καὶ τ'. Idem vitium offendit β 230 et 232 (= ε 8 et 10), vid. etiam κ 110; hoc loco non corrigendum censet Hoffmann, vs. 641 sq. spurios ratus. Recte habet etiam καὶ φοῖνον ἐρυ-
 φόν (vid. ε 165 i 208 etc.).

642 λαυκανίης] λευκανίης mss. complura; cf. X 325. || καθέηκα] μεθέηκα C.

643 δμοῖσ' ἐκέλευσε] -οι κέλ. mss.

644-647] vid. ad vs. 449-456.

645 ἐμβαλέμεν § 126] -εῖν mss.

647 δάος] vox pro δαῖς nounisi versibus parall. obvia, vid. ad δ 300.

648 ἄρ' ἐστόρεσαν] ἄρα στ. Ar. et mss. pauca. || ἔγκονέουσai] nonnisi locis parallelis (η 340 et ψ 291) redit vox dubiae originis, quaecum cohaerere videtur διακονος (quo nomine Homerus non utitur) et Lat. ancilla.

649 ἐπικερτομέων] participium, quod etiam II 744 χ 194 invenitur (simplex κερτομέω B 256 etc., κερτομῖος A 539 etc.), iure hinc alienum ducit vHerwerden; acerba enim cavillatio (quam simul tamen benignam esse volunt) quae tandem inest verbis Achilles aut inesse potest? Nullus hic iocus, nulla irrisio, nulla denique fallacia, neque talia ferret hic locus. Tentarunt vHerwerden ἐπεὶ ἐκτέλεσαν (cum lectum parassent) coll. Σ 79 x 27, Naber ἐπὶ καρπῷ ἔλυν coll. vs. 515, 671 σ 258 (at obstat vs. 671).

650] senem semoveri ut Briseidem fovere possit Achilles, quemadmodum iusserat mater vs. 130 (cf. vs. 676), ridicule contenditur in schol. B.

654 αὐτίκα κ' § 326] αὐτίκα δ' pap. 114¹, αὐτίκ' ἂν mss. cett. || ἐκφείποι] ἐξείποι mss.

655 γένοιτο] γένηται mss. pleraque (νεκροῖο λύσιος; ἐσείται C).

657 ποσσῆμαρ] †, cf. πανῆμαρ v 31.

658 *ὥς τῆος] ὅρρα τῶς mss., cf. § 323. Fick ὅρρ' αὐτὸς τῆος τε, at parum apte sic interponitur τε.

- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 660 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖον,
 ὧδέ κέ μοι βέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης·
 662 Φοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ φάστυ φεφέμεθα, τηλόθι δ' ὕλη.
 664 ἐννημαρ μὲν κέν φε ἐνὶ μεγάρῳ γοάοιμεν,
 665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυϊτό τε λαὸς,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν·
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις· 669 cf. Φ 223
 670 σχίσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος 671 cf. σ 258
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δφείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἷ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο, 673 = δ 302
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες, 674 = 282
 675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἤυδε μυχρὸ κλισίης ἐνπύκτου· 675 = I 663
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος. 676 cf. I 664
- ἄλλοι μὲν ἦα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ 677 sq. = B 1 sq.
 ἤϊδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ· 678 = K 2
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτε,
 680 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμφει λαθῶν ἱερούς πυλαουρούς.
 ὅττ' ἔδ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 682 = Ψ 68
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τί σοί γε μέλει κακὸν, οἷον ἔδ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶσεν Ἀχιλλεύς.
 685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 σεῖο δέ κε ζῶον καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

663 ἀζέμεν' ἐξ ὄρεος μάλα δὲ Τρῶες δεδίασι.

660 εἰ...δὴ] vid. ad A 61.
 663] cum praecedenti del. Duentzer. || δὲ] γὰρ Ar. et mss. multa. || δεδίασι] neglecto F.

664 ἐννημαρ] vid. ad II 456. || *κέν Fε] κ' (γ' C) αὐτὸν mss.; cf. § 98. || *μεγάρῳ] -ροις (-ροις D) mss.; cf. § 60. || γοάοιμεν] sic recte codices, cf. § 191; γοάωμεν pap. 114.

665 δαινυϊτο] vid. § 120.

667 πολεμίζομεν] πολ. pap. 114. || εἴ] ? Naber.

672 δεξιτερὴν] -ρη pap. 114¹, -ρη². || δφείσει'] vid. § 113; -ση(ι) mss. complura.

673 οἱ] τῷ C. || αὐτόθι] αὐτοῦ pap. 114; cf. T 403 et § 322.

676 δὲ] δ' ἄρα mss. pauca.

678 ἤϊδον pap. 114¹ et 128¹ εὔδον mss. cett.

681 πυλαουρούς] pap. 128] -ωρούς; mss. cett.; cf. Φ 530.

684 δηίοισιν] vid. § 17.

686 τρεῖς τόσα] vid. A 213.

- παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώσῃ δὲ πάντες Ἀχαιοί.“ 688^b = Ψ 661
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη. 689^a = Α 33
 690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ἕξῃς ἵππους ἡμιόνους τε,
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
 692 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον ἑυρρεέος ποταμοῖο, 692 = Ξ 433
 694 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον, 694 = x 307
 695 ἧὼς δὲ κοροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 694^b = 468
 οἱ δ' εἰς Φάστῳ ἔλawn οἰωγῇ τε στοναχῇ τε 695 = Θ 1
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν' ἔφερον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρὸςθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν, 698^b = ψ 147 cf.
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, Φικέλῃ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, H 139
 699^b cf. T 282
 700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησε,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε Φαστυβοήτην,
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων Ἰδίδε κείμενον ἐν λεχέεσσι
 ὠκύνσεν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ Φάστῳ 703^a cf. Σ 37
 „ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἔκτορ' ἰόντες,
 705 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἔκ νοστήσαντι 705 cf. E 157
 ὠχίρετ', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλιν τε παντὶ τε δήμῳ.“ 705^b = P 207
 706^b = Γ 50
 ὧς ἔφατ', οὐδέ τις αὖθι ἐνὶ πτόλιν ἔλπει ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀνάνυσχeton ἔκετο πένθος
 ἄγχι δέ Φοι ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἔγοντι.
 710 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ

693 ἄνθον δινήμετος, ὃν ἀφάνατος ἔτεκε Ζεὺς,

693 = Ξ 434

687 παῖδες τοῖ] παῖδές τοι (*libi*) CD, quod coll. Ξ 172 recepit Leaf. || x' γ' pap. 128.

688 γνώῃ] γνώῃ mss. nonnulla.

689 δ' οἱ δὲ?

692 ἑυρρεέος § 73] ἑυρρεέος mss.

693] om. pap. 114, 128 A D Harl.

696 Φάστῳ ἔλawn] hiatus notabilis, cf. § 16.

697 ἔφερον] ἔγον pap. 128 A L Lips.

699 χρυσέῃ pap. 128²] χρυσεῇ mss. cett.; cf. § 18 et 61.

701 ἑσταότ' ἑσταῶτ' Ar. D; cf. § 160⁵. || *Φαστυβοήτην § 191] -βοώτην mss., qua cum forma comparandum est Αἰνείω (Zen.) pro -ao E 263, 323. Vox †, cf. praeconis epitheton καλήτωρ Ω 577.

703 τε] δὲ pap. 128.

704 ὄψεσθε] imperativus, vid. § 152. Ze-

nodoto tribuitur ὄψασθε Etym. M. 646,31. || Ἔκτορ' ἰόντες] Ἔκτορα δῖον pap. 128 (ρ Αἰοντες; — ρ Αἰον).

706 πόλιν τε Nauck coll. Γ 50] πόλει τ' ἦν mss., in quibus noviciū est πόλει (vid. § 74), suspectum ἦν (vid. § 302). Quamquam ne omisum quidem verbum suspitione vacat.

707 οὐδέ τις αὖθι] <οὐδ' ἄρα δ> ἢ τις pap. 128. || *αὖθι] αὐτόθ' mss.; cf. § 322. || πτόλιν H] πόλιν mss. cett.; cf. § 74.

708 ἀνάνυσχeton vHerwerden] ἀσχετον mss.; vid. ad E 892.

709 ἄγχι δέ Φοι] ἀγχοῦ δὲ mss.; cf. § 318. || ξύμβληντο] suspectum pro ξυμβλήματο; vid. § 119.

710 sq. τὸν... τὴν ἐσθῆν] super eo... (crines) vellebant. Locutio †.

- ῥαλλέσθην, ἐφ' ἅμαξαν εὐτροχον ἀίξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίον δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα 713 cf. A 601
Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὁδύροντο πρὸ πυλάων,
715 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα
„Φείξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσσεσθε κλανυθμοῖο, ἐπεὶ ἴ' ἀγάγωμι δόμονδε.“
ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ διέστησαν καὶ ἔφειξαν ἀπήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα 719^a cf. x 112
720 τρητοῖς' ἐν λεχέεσσ' ἔθεσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδοὺς 720^a cf. γ 399 η 345
θρήνοι' ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναιῖνες. 722 cf. T 301
τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα
725 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καδ δέ με χήρην 725^b-727 cf. X 488
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς, sqq.
ὃν ἔκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ ἴ' ὀίω
ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἥ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
730 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῆσι,

711 ἐφ' ἅμαξαν] ἐπ' ἅμ. mss. pleraque.

716 μοι οὐρεῦσι] *μ' ἡμιόνοισι? vid. vs. 277, 324, 350, 362, 471 etc. et ad Ψ 121, et de eliso μοι § 13.

717 ἄσσεσθε] ἄσασθε A¹ H Vrat. || *ἐπεὶ ἴ'] ἐπὴν mss.; cf. A 239 II 453 α 293 γ 45 etc. et § 326. Brandreth ἐπεὶ κ'. || ἀγάγωμι] -οιμι pap. 114 et 128 et codd. complura; cf. § 112. || δόμονδε] l. a. πόλινδε.

718 ἔφειξαν] εἶξαν mss.

719 εἰσάγαγον] *εἰς ἴ' ἀγαγον?

720 τρητοῖς'] cf. Γ 448. || λεχέεσσ' ἔθεσαν] -οισι θεσαν mss.

721] del. Heyne, vLeutsch verba οἳ τε — ἐθρήνεον vs. 721 sq., praeterea post versum 722 nonnulla intercidisse ratus. || *θρήνοι'] θρήνους vel θρήνων mss.; utrumque e θρήνου (pro quo θρήνοι' scripsimus, vid. § 59) natum esse putamus. Vox nonnisi h. XVIII 18 redit; accusativus (quasi sit θρηνηφύου): ferri nequit. || ἐξάρχους;] ἐξάρχουσ'

mss. complura. Vox †, cf. ἐξάρχειν Σ 606.

722 ἄρ' ἐθρήνεον] δὴ θρήνεον mss. pauca. Novicium est -εον, vid. § 191; coniecimus *ἄρ' ἐξήρχον, qua recepta lectione οἳ μὲν facilius est explicatu. Verbum θρηνέω redit ω 61.

723-776] pulcras has naenias huius carminis poetae iure abiudicavit Heyne; aperte enim pugnant cum vs. 721 sq., neque post X 430 sqq. satis apte iterantur querelae.

723 τῆσιν] l. a. τοῖσιν; cf. vs. 747 et 761.

724 ἀνδροφόνιοι] ἱπποδάμοιο pap. 114 et 128 D L Vrat.; cf. II 840.

725 ἀπ' αἰῶνος... ὦλεο] locutio †. || νέος] sic Ar., νέον Zen. || ὦλεο] ὤχετο citatur schol. α 1, hinc ὤχεο coniecit Rosberg.

726 δ' ἔτι] δέ τε A O.

727 *ἴ' ὀίω] μιν ὀίω mss.; cf. § 292*.

728 κατ' ἄκρης] vid. § 82.

729 αὐτήν] αὐτὴ Platt. Cf. vs. 499.

730 ῥύσκει] § 117] ῥύσκειν mss.

731 ὅ] δ' ἡ GHermann.

- καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κε φέρῃς ἀφεικέα φεργάζοι,
 ἀθλεύων πρὸ φάνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 ῥίψει χεῖρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 χωόμενος, ᾧ δὴ ποθ' ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτορ
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱὸν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὗδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἦσκε πατήρ τεός ἐν δαὶ λυγροῇ·
 740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ φάστρῳ,
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνι καὶ πένθος ἔθνηκας,
 Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ μοι θυγήσκων λεχέων ἔκ χειρὸς ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι φεῖπες πυκνὸν φέπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
 745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσα.“
 ὧς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναικες.
 τῇσιν δ' αὖ φεκάβη ἀδινοῖ· ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολλὸν φίλτατε παίδων,
 ἢ μὲν καὶ ζῳὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 750 σεῖο δ' ἄρ' οἱ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 πέρναςχ', ὅν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρονέτοιο,
 εἰς Σάμον εἷς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀἴμνον ἀμικθαλόεσσαν·
 753 cf. N 33
 753b cf. h. Ap. 36

734 ἀθλεύων] ἀεθλεύων mss. nonnulla. Vid. ad H 453. || πρὸ] pro ὑπερ suspectum; cf. P 667. Dissimilis est qui unus conferri potest versus Θ 57.

735 πύργου] -οο? vid. § 59.

736 ᾧ] ὡτιν pap. 114 metro invito. || ποθ' § 322] που mss.

737 ἢ... ἐπεὶ] ἢ... ἢ καὶ pap. 114.

739 ἦσκε] ἔσκε mss.

740-742 μιν... ὀδύρονται, ... ἔθνηκας, Ἔκτορ] notetur sententiae structura mutata.

740 κατὰ] περὶ pap. 114¹.

741 ἀρητὸν] ἄρηστον mss. complura; vid. ad P 37.

745 μεμνήμην] cf. Ψ 361 (vs. spur.) et λελυῖτο σ 238; alias optativus plqmpf. non reperitur in Hom.

747 τῇσιν] τοῖσι DL Lips.; cf. vs. 723 et 761. || αὐ] αὐθ' mss.; cf. X 430. || ἀδινοῖ' § 59] -οῦ mss.

748-759] Hecubae querelam e quatuor strophis trinorum versuum constare observavit vLeutsch, ceteris quoque querelis primitus hanc formam fuisse itaque complures versus postea additos esse suspicatus; vid. ad vs. 770 et Christ Metrik² p. 600. Peppmueller tres nomos, ἀρχὴν ὁμαλὸν σφρηγῖδα habentes, agnoscit, Andromachae naeniam e 6+9+6, Hecubae e 3+6+3, Helenae e 3+7+3 versibus compositam esse ratus. Vid. ad Γ 162-170 et 298-301.

748 ἐμῷ] ομοί (id est ἐμοί?) pap. 114¹. || πολλὸν] περὶ D.

749 καὶ Doederlein] μοι mss.; καὶ... περ sic iuncta extant ε 73.

750 *σεῖο δ' ἄρ' οἱ] οἱ δ' (ἡδ' pap. 114) ἄρα σεῦ mss.; cf. § 92.

752] de re vid. Φ 40, 102. || ἔλεσκε] l. a. ἔλησι.

753 Σάμον] cf. N 12. || ἀμικθαλόεσσαν]

- σοὶ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 755 πόλλ' ἐρυστάζεσκεν ἔφοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὄς.
 νῦν δέ μ' ἐφεσθήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 κεῖσθαι, τῷ Φίκελος ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Φοῖδ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος καταπέφνη·“ 759 cf. γ 280 ο 411
 760 ὥς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἄλκιστον ὕρινε. 760* cf. T 301
 τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺν φίλτατε πάντων
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· — ὥς πρὶν ὦφειλον ὀλέσθαι· — 764^b cf. H 390
 765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐφεικοστὸν Φέτος ἐστὶ, 765 sq. cf. τ 222
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης, sq. ω 309 sq.
 ἀλλ' οὐ πῶ σέ' ἄκουσα κακὸν Φέπος οὐδ' ἀσύφληον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίσσοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων 769^b = Z 378
 770 ἢ Φευκρῇ, — Φευκρὸς δὲ πατήρ ὥς ἦπιος αἰεὶ, —

nonnisi h. Ap. 36 redivi adi. obscurum; corruptum esse docet utrobique caesura vitiosa (cf. § 3). Antimachus *μυχθαλόεσσαν* scribebat; probabilis, partim Nauckium secutus, *παιπαλόεσσαν (cf. N 33 δ 671 etc.) dederis aut *Αἰμυρόνδ' αἰθαλόεσσαν*, cui tamen coniecturae non favet h. Ap. 36.

754 *σοὶ] *σεῦ* mss.; cf. § 92. Correximus coll. Z 234 I 377 Σ 311 T 137; simile est vitium χ 443.

755 πόλλ' ἐρυστάζεσκεν] πολλά ῥ. mss. (cf. § 26); Barnes πολλά σε ῥ. — De verbo ῥυστάζειν cf. π 109 (= ν 319).

757 **μ' ἐφεσθήεις*] μοι ἐρσῆεις vel ἐρσ. mss.; cf. Ω 419. || πρόσφατος; †; dubiae originis adi. posterioribus significat recens (cf. Lobeck ad Phryn. p. 374).

759 ἀγανοῖσι βέλεσσιν] -vois βελέσσιν mss. pleraque; cf. § 60. || καταπέφνη(ι) pap. 114 et l. a. in schol. (-φνη L Z¹)] κατέπεφνη mss. cett.

760 ὕρινε] ἐγίρει mss. nonnulla.

761 τῇσι] τοῖσι L; cf. vs. 723 et 741.

762 δαέρων... πάντων] propter synizesin (cf. § 8) Nauck πάντων... δαερ coniecit (vid. vs. 748), δα(φ)ρῶν hic et vs. 769 Ebel. Nos putamus vulgatam hoc loco posse defendi, syllabam enim δα- corripi, cf. § 17.

764 ἄγαγε Τροίηνδ'] ἄγαγε Τροίην D, ἄγαγ'

ἐς Τροίηνδ' Harl., ἄγαγ' ἐς Τροίην C. || ὦφειλον ὀλέσθαι Nauck] ὦφειλλον ὀλέσθαι Ar. (coll. Z 345), sic aut ὦφελ' ἀπολέσθαι (cf. H 390) mss. Cf. § 273.

765] per decennium ergo bellum parantur Graeci? Nihil tamen eiusmodi alias apud H. legitur, neque novit priorem illam, quam recentiores finxerunt, expeditionem, de qua vid. ad A 59. Interpolatorem imprudenter imitatum esse Odysseae locos, ubi per annos viginti patria caruisse dicitur Ulixes (τ 222 etc.), sunt qui statuant.

767 πῶ] πῶς pap. 114¹. || σέ' § 92] σεῦ mss. || ἀσύφληον] cf. I 647.

768 εἴ] hoc uno loco Homericō optativum iterativum adsciscit. || ἐνίσσοι l. a. in schol.] ἐνίσποι aut ἐνίπτει mss.; vid. § 243 et ad I 438.

769 δαέρων] propter synizesin (§ 8) suspectum; vid. ad vs. 762. Nauck genitivos in nominativos mutandos esse suspicatur. || γαλόων... εἰνατέρων] vid. ad Z 378.

770] del. vLeutsch, Helenae querelam, ut Hecubae, e quater trinis versibus constare arbitratus; vid. ad vs. 748-759. Praeterea verba Φευκρὸς — αἰεὶ non concinunt cum vs. 774 sq. || αἰεὶ] ἦς pap. 114² in marg., ἦεν Barocc. et l. a. in schol.

- 771 ἀλλὰ σὺ τὸν γε φέπεσσι παραιφάμενος κατέρουκες.
 773 τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ
 οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“
 ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων. 776 cf. T 301
 λαοῖσιν δ' ὁ γέγων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔφειπε
 „ἄξτε νῦν, Τρῶες, ξύλα φάστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 δφείσῃτ' Ἀργεῖων πυκινὸν λόχον ἧ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.“ 781 cf. δ 747
 ὧς ἔφαθ', οἷ δ' ὑφ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 ῥεῖνυγυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ φάστεος ἡγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασείμβροτος ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δάκρυ χέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 788 ἦμος δ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἐκτορος ἦγρετο λαός.
 789 cf. H 434
 790 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 790 = β 9 ε 24
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπι φοῖνον
 ω 421 cf. A 57
 791 = ψ 250 cf.
 πᾶσαν, ὅποσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ψ 237
 792 = ψ 238
 793 cf. ψ 239
 ὅστέα λευκὰ ἐλέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε
 794
 μνρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρῶν.

772 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖσι φέπεσαι.

- 771 γε φέπεσαι] γ' ἐπέεσαι mss.
 772] del. Heyne; cf. λ 203 B 164 etc. ||
 ἀγανοφροσύνη] vox nonnisi λ 203 redit (ἀγα-
 νόφρων Y 467). || ἀγανοῖσι φέπεσαι] -οῖς
 ἐπέεσαι mss.
 773 ἔμ' ἄμμορον] alii olim ἐμὸν μόρον;
 cf. Z 408.
 774 τίς μοι] μοί τις pap. 114.
 776 δῆμος] λαός Nauck, quoniam δῆμος de
 multitudine alias apud poetam non usur-
 patur.
 777 δ' ε] δὲ?
 780 ἐπέτελλε] promittebat? Verbum susce-
 ptum h. l., alias enim mandare significat.
 782 ὑφ' ἀμάξῃσιν] ὑπ' ἄμ. mss. complura.
 Pro ἀμάξῃσιν expectari ἀπήρησιν observavit
 Grashof. || βόας] cf. H 333.

- 783 ῥεῖνυγυσαν] -νον mss. pauca; cf. T 393.
 784 τοί γε] δὴ σφιν pap. 114¹. || ἀγίνεον]
 vid. ad Σ 493.
 785 φασείμβροτος] ῥοδοδάκτυλος pap. 114
 Townl. Vrat. et l. a. in schol.
 786 δάκρυ χέοντες] l. a. ἀχνύμενοι κῆρ, cf.
 ψ 165.
 789 πυρὴν] πυρὴ pap. 114¹, πυρῃ pap.
 114². || κλυτοῦ] κριτός (H 434) pap. 114¹. ||
 ἦγρετο Duentzer] ἔγρετο mss.; vid. ad H 434.
 790] om. pap. 114 A L Lips. Vrat. Z
 Eust., vs. 789 sq. Townl.
 793 λευκὰ ἐλέγοντο pap. 114] λευκὰ ἐλέγοντο mss.
 cett. || θ' ἔταροι] τε φέται Nauck (cf. H 456).
 794 παρῶν] παρειῶν mss. vitiose; vid.
 X 491 ψ 690 et § 56. Praeterea cf. πλε-
 ρῶν A 437.

- 795 καὶ τὰ γε χρυσείην εἰς λάφονακα ᾔθηκαν ἐλόντες, 795 sq. cf. Ψ 253
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσι sq.
 αἶψα δ' ἄρ' εἰς κοίλην κάπετον ᾔθεσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
 πυνκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι
 ὄλμῳ δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντῃ,
 800 μὴ πρὶν ἐφορηθεῖεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν ἴκλον αὐτὰρ ἔπειτα 801 cf. Ψ 257
 εἴ συναγειρόμενοι ᾄδ' αὖν δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα 802^b = γ 66 v 26
 δώμασιν ἔν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος. v' 280
 ὧς οἷ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱποδάμοιο.

796 πορφυρέοις] noviciū pro -οις, vid. § 60. Nauck φάρεσι πορφυρέοις (cf. Θ 221 9 84). || καλύψαντες] l. a. καθάψαντες.

797 κάπετον] alias fossam significat, hic sepulcrum; imitatur Soph. Ai. 1165, 1403. Vid. ad Ψ 254.

798 κατεστόρεσαν] καταστ. pap. 114.

799 ἦατο § 220] εἶατο mss.

801-803] ergo post, non ante tumulum exstructum epulati sunt; ordinem inversum indicaverat Priamus vs. 665 sq.

801 τὸ τε? cf. Ψ 257.

802 συναγειρόμενοι] συναγειράμενοι pap. 114 A² G L Lips., alia mss. ἀναγειράμενοι vel διαγειρόμενοι; Nauck coniecit αἶψα συναγρόμενοι. || ᾄδ' αὖν δαίνυντ' ἐρικ.] δαίνυν περικ. pap. 114.

804 ἱποδάμοιο] fuere qui scriberent ἦλθε δ' Ἀμάρων | Ἄρης θυγάτηρ μεγαλήτορος ἱποδάμοιο, quibus verbis Iliadi subnectebatur Aethiopis. In illo carmine, quod Arctino tribuerunt posteri, Penthesileae, Thersitae, Antilochi, Memnonis, Achillis denique mors enarrabatur; vid. Proclus in Photii Bibliotheca 239.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In ipso textu:

<i>A</i>	114	<i>leg.</i> : ἀλόχοι'
"	259	" πίθεσθ'
"	274	" πίθεσθε
"	496	" ἐφοί'
<i>B</i>	55	" πυκινῇν
<i>H</i>	88	" ἔπει
"	171	" πεπάλεσθε
"	430	" αὐτῶς
<i>I</i>	195	" αὐτῶς
"	526	" παραρρητοί
<i>K</i>	25	" αὐτῶς
"	72	" εὖ ^ε ἐπιτείλας
<i>A</i>	112	" ^ε εἰδ'
"	792	" εἴ
"	797	" αἴ
<i>O</i>	305	" ἀπενέοντο
<i>Π</i>	738	" ἀγακλείος
<i>P</i>	334	" ἐς ἅντα
<i>Υ</i>	168	" δδόντας

In dextro margine paginarum, ubi loci paralleli indicantur:

<i>add.</i>	<i>A</i>	28 ^a	cf. 566
"	"	115 ^a	= ε 212 η 210 h. Ap. 465
"	"	117 ^b	cf. I 230
"	"	180 ^b	= Θ 477
"	"	407 ^b	cf. 500, 557
"	"	500 ^b	cf. 407
"	"	557 ^b	cf. 407
"	"	566 ^a	cf. 28

- add.* A 605^b = E 120 Θ 485
 „ B 5^b = H 325 I 94 ω 52
 „ „ 112^b = δ 6 ω 335 cf. N 368 O 374 ν 133
corr. „ 722^a cf. Φ 58, 79 {
 „ „ 745^a = 822 Ω 573 β 11 cf. I 143 σ 100
 „ I' 34^a = Ξ 397 cf. A 87 Π 634, 766
add. „ 247^a = ξ 78
 „ A 229^a cf. Z 207^b Φ 230^b μ 268^b, 273^b
 „ „ 495^a = E 566 P 124
 „ E 97 cf. A 370
 „ „ 120^b = A 605
corr. „ 366 = Θ 45 γ 494 σ 192 cf. X 400 E 768 K 530 A 519
 „ Z 28^b cf. H 122 Π 782, 846 O 524 X 368
 „ „ 110 = Θ 172 O 346 cf. A 285 O 424, 485 P 183
add. „ 259 cf. N 818
 „ „ 334^a = ν 229
 „ „ 475^b = Θ 526 δ 472 φ 432
 „ H 234-236 cf. ν 200 sqq.
 „ Θ 462 = A 552
 „ K 212^b cf. ι 264
 „ M 317^b = O 689, 739
corr. Ξ 516-519 cf. P 24 sq.
add. O 250^b = P 81
 „ „ 710^b = Π 219 P 267 cf. γ 128^a
 „ Π 219^b = O 710
corr. „ 775^b sq.^a cf. Σ 26 sq.^a
 „ P 478 = 672 cf. X 436
 „ Σ 374^b = χ 120, 127, 257, 274, 441, 458 cf. ν 258^a
add. Φ 537^b cf. Ω 446

In annotationibus:

- ad* A 9 *pro* A 221 *leg.*: A 221 Π 114
 „ „ 18 *post* § 8; *inser.*: $\tau\omicron\iota$ Platt coll. h. Cer. 135;
 „ „ 37 *pro* P 4 *leg.*: E 299 P 4
 „ „ 58 „ I' 220 *leg.*: I' 205, 220
 „ „ 99 *ante* $\alpha\gamma\alpha\nu\omega\nu$ *inser.*: $\alpha\gamma\alpha\kappa\lambda\epsilon\acute{\epsilon}\sigma\varsigma$ $\acute{H}$ 738,
 „ „ „ „ $\delta\acute{\epsilon}\kappa\tau\eta\varsigma$ „ $\Gamma\lambda\alpha\varphi\acute{\upsilon}\rho\alpha\varsigma$ ($\gamma\lambda\alpha\varphi\upsilon\rho\acute{\alpha}\nu$) B 712,
 „ „ 114 *add.*: $\alpha\lambda\acute{o}\chi\omicron\iota$ § 59] - $\chi\omicron\upsilon$ mss.
 „ „ 158 *ante* X 282 *inser.*: ν 126
 „ „ 163 *add.*: $\sigma\omicron\iota$] *vid.* *ad* P 51.
 „ „ 166 *del.*: *
 „ „ 218 *add.*: $\kappa\epsilon$] $\tau\epsilon$ Monro.
 „ „ 235 *pro* $\kappa\omicron\mu\eta\nu$ *leg.*: $\kappa\acute{o}\mu\eta\nu$
 „ „ 237 *pro* † *leg.*: *nonnisi* h. Ven. 272 *redit*
 „ „ 272 *in fine add.*: $\epsilon\pi\iota\chi\theta\acute{o}\nu\iota\omicron\iota$ $\mu\alpha\chi\acute{\epsilon}\sigma\alpha\iota\tau\omicron$ (*impugnasset*) Platt.

- ad *A* 289 pro 628 leg.: 628, 664
- " " 291 " Freytag et Naber leg.: Bekker
- " " 401 add.: 401] vs. del. Halbertsma utpote cum vs. 399 sq. pugnante.
- " " 481 " ἐὺπρηστος leg.: εὐπρηστος
- " " 496 add.: εἰσοῖ' § 59] εἰοῦ mss.
- " " 499 " 499 πολυθείρας] vid. ad *E* 754.
- " " 500 ante Ω 478 inser.: Υ 463
- " " 505 lin. 6 pro νιδν. leg.: νιδν. Platt τιμήσον δὴ μ'(οι) νιδν coll. *Z* 306.
- " " " " 12 ante Ψ 532 inser.: K 434
- " " 596 ante Ξ 203 inser.: A 124
- " " 598 post A 3 inser.: (Υ 234)
- " *B* 126 pro *διακοσμηθήμην' leg.: διακοσμηθήμην' PKnight
- " " 143 ante π 419 inser.: P 149
- " " 163 pro (D) leg.: (pap. 126 D)
- " " 239 post Υ 261 inser.: Ω 293
- " " 346 pro PKnight leg.: Bentley
- " " 353 in fine add.: Υ 463
- " " 372 pro h. Cer. 256 leg.: h. Cer. 257
- " " 386 " † leg.: vid. ad T 201
- " " 419 ante -κραίαινε inser.: -κραίαινε pap. 126,
- " " 557 sq. in fine add.: Poetae hymni in Cererem notos fuisse vs. 557 sq. probabiliter statuit Platt coll. h. Cer. 385.
- " " 592 add.: Θούον] vid. ad Φ 351.
- " " 712 post Βοίτη inser.: Vid. ad A 99.
- " " 765 pro PKnight leg.: Bentley
- " " 783 lin. 6 pro effinxit Verg. Aen. IX 715 leg.: effinxere Verg. Aen. IX 715 et Luc. Phars. V 101.
- " " " lin. 7 pro Ω 216 leg.: Ω 615
- " " 785 pro ὀδοῖο A 382 leg.: ὀδοῖο (ὀδοῖ) A 382 Ψ 393
- " " 821 add.: 821^b] vid. ad II 176^b.
- " " 868 in fine add.: Cf. νήριτος (i. e. ἀνάριθμος) ὕλη Hes. Oper. 511.
- " *I* 2-9 post N 41 inser.: P 266
- " " 57 pro alii olim εἶσο leg.: εἶσο pap. 126 et olim alii
- " " 74 post Zen. inser.: et pap. 126¹
- " " 103 pro λ 33 leg.: x 524 sq., 527 λ 33 et ad Ψ 30
- " " 223 add.: 223 γ'] del. Platt.
- " " 272 pro pag. leg.: pap.
- " " 328 add.: 328 ἐδύστεο] -σατο mss. multa; vid. § 152.
- " *A* 11 ante αὐτῶ inser.: αὐτόο? cf. § 59;
- " " 15 ¹) pro pap. 126 leg.: pap. 136
- " " 86 add.: κατεδύσεθ'] -σαθ' mss. multa; vid. § 152.

¹) Quae ad librum *A* de papyri 136 lectionibus annotaveramus, dum plagulae typothetarum emendantur miro errore (qui e proleg. p. xiv facile potest corrigi) ita corruptimus ut passim iam legatur ibi „pap. 126” pro „pap. 136”. Vitium notavit A. Ludwich in recensione Berliner philol. Wochenschr. 4 Jan. 1896.

Quae vero ad libros *B* et *I* annotavimus de papyro 126 recte habent omnia.

- ad *A* 100 *add.*: 100 *Μετῆλίου*] de genitivo vid. ad *A* 335 *N* 650.
- " " 114 }
- " " 175 } *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 179 }
- " " 239 *del.*: *
- " " 303 *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 314 *ante* Σ 464 *inser.*: *II* 722 sq.
- " " " *pro* ι 523 *leg.*: ι 456-460, 523
- " " " *post* $\omicron$ 158 *inser.*: φ 373 sq.
- " " 318 }
- " " 323 } *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 335 *add.*: 335 *ὁμῳσται*] verbum genitivum adsciscit etiam Ξ 488 (ubi vid.) Φ 595;
cf. *A* 100 *N* 650.
- " " 353 *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 359 *pro* GMeyer et vHerwerden *leg.*: Bergk
- " " 367 }
- " " 378 }
- " " 427 } *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 434 }
- " " 506 }
- " " 509 *pro* Bekker *leg.*: Bentley
- " " 524 }
- " " 527 } *pro* pap. 126 *leg.*: pap. 136
- " " 542 }
- " *E* 19 *del.*: μεταδόριος,
- " " 162 *post* Zen. *inser.*: Vox πόρις nonnisi h. Cer. 174 *redit* (πορτιγόρος; h. Ap. 21,
πόραξ *P* 4, πόρις κ 410, ubi vid.).
- " " 233 *add.*: ματήσεων] vid. ad Ξ 110.
- " " 289 *sic rescrib.*: ἄσαι] nonnisi hoc loco et l. parallelo *post* enunciatum negativum
locutioni πρίν γ' ἤ subicitur infinitivus.
- " " 310 *pro* vHerwerden *leg.*: Brandreth
- " " 311 *post* (*P* 70?) *inser.*: Ω 222
- " " 349 *pro* Nauck *leg.*: Brandreth
- " " 391 " § 191 " § 195
- " " 466 " *εἰς " εἰς Brandreth
- " " 523 *in fine add.*: vid. ad η 118.
- " " 606 *pro* Heyne *leg.*: Bentley
- " " 716 *in fine add.*: ἀπονέεσθαι] de $\tilde{a}$ - cf. § 21.
- " " 789 *pro* *X* 194 *leg.*: *X* 194, 413
- " *Z* 101 " φ 194, 411 *leg.*: Φ 194, 411
- " " 149 " *φύεθ' *leg.*: φύεθ' Brandreth
- " " 158 " *F' *leg.*: F' Brandreth
- " " 281 " Heyne *leg.*: Bentley
- " " 367 " Heyne " Bentley
- " " 477 *add.*: 477 ὧς καὶ ἐγὼ] eadem structura est Ar. Vesp. 506 Lys. 188 Ran. 303
Soph. Ai. 525 Oed. C. 565 Eur. Med. 815 fr. 658 etc.

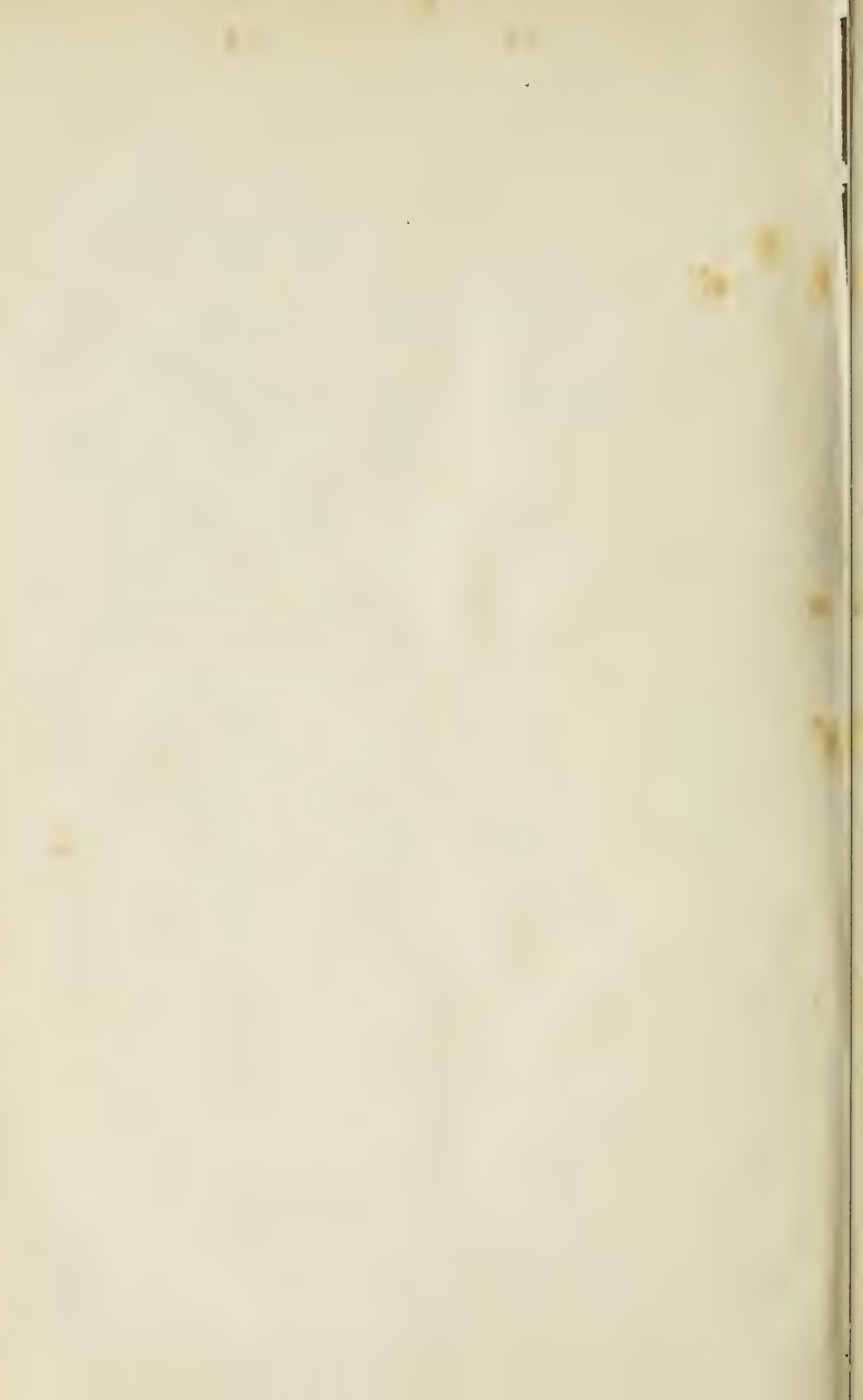
- ad Z 511 pro Heyne leg.: Bentley
- .. H 79 add.: 79 δόμεναι] de infinitivi usu vid. § 124.
- .. 160 pro μέματ'(ε) leg.: μέμαθ'
- .. 171 " πεπαλίσθε leg.: πεπάλεισθε
- .. 212 in fine add.: προσώπασι] dativus metaplastus †, accusativus legitur σ 192.
- .. 310 pro *F' leg.: F' Brandreth
- .. 346 add.: 346 δFεινή] -νόν Platt.
- .. 426 add.: 426·άμαζών] άμ. mss. pleraque.
- .. 465 " 'δύσαιο] δύσσατο G; cf. § 152.
- .. ω 94 sq. add.: 94 sq. όμιλω;...πήζη.] όμίλω,...πήζη; Platt.
- .. 231 in fine add.: λοθοκαυρών] vid. ad Σ 3.
- .. 306 post μήκων]† inser.: cf. κώδεια Ξ 499
- .. 307 pro Ψ 315 leg.: Ψ 715
- .. 409 add. 409 έφατ'] φάτο L.
- .. 470 post insolitus inser.: , vid. ad η 118
- .. 525 in fine add.: et de genitivi usu vid. ad η 118.
- .. I 73 pro Heyne leg.: Bentley
- .. 88 " έκαστοι Lehrs leg.: Fέκαστοι Bentley
- .. 133 " vHerwerden " Brandreth
- .. 134 ante πέλει' inser.:] de metro vid. ad K 356 γ 34. ||
- .. 167 " ρ 294 " P 381
- .. 242 in fine add.: μαλερού] vid. ad P 316.
- .. 379 pro [δεκάκις...έFεικοσάκις] utrumque adv. †. leg.: δεκάκις] adv. redit X 349. ||
έFεικοσάκις] †.
- .. 443 in fine add.: vid. ad Φ 445.
- .. 526 pro παράρρητοι leg.: παραρρητοί
- .. 596 add.: ιδύσαι] -σαι mss. complura; cf. § 152.
- .. 653 post servata inser.: cf. X 512
- .. K 39 add.: 39 δέδFια § 168] δέιδω mss.
- .. 61 in fine add.: vHerwerden ήθεϊ' coll. vs. 37.
- .. 72 add.: 72 *F'(oi)] adiecimus.
- .. 76 sq. annotatio sic reser.: thoracis nulla fit mentio; non tamen putandus est
Nestor propter instans ab hostibus periculum thorace indutus decubuisse;
vid. vs. 131.
- .. 154 pro A 184 leg.: T 363
- .. 214-217 in fine add.: Peppmueller vero contendit interpolatorem h. l. Theognidis
verba referre.
- .. 239 in fine add.: έστι] εΐη L.
- .. 299 del.: οὐδὲ μὲν οὐδέ] cf. φ 319.
- .. 344 pro Christ leg.: Brandreth
- .. 356 " quem versum leg.: γ 34, quos versus
- .. A 66 " vs. 184 leg.: T 363
- .. 69 " vid. § 25 leg.: cf. § 25. Vid. ad Σ 552.
- .. 83 " vid. vs. 66 et ad vs. 184 leg.: vid. ad T 363.
- .. 112 " έFιδ' § 27 leg.: έFιδ' § 22.
- .. 124 add.: 124 Αλεξανδροιο] vid. ad A 596.

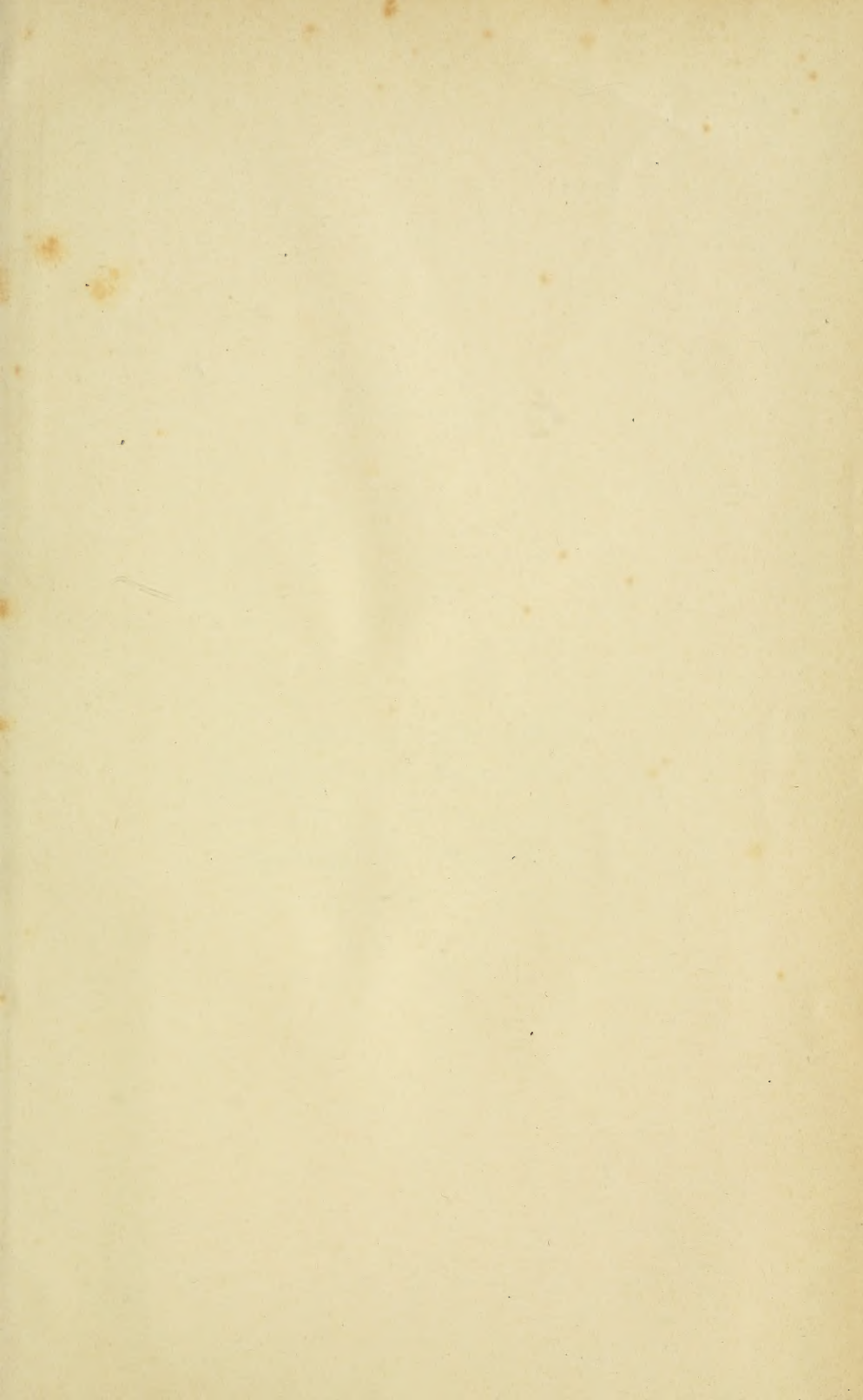
- d A* 144 *pro* l. a. (Ar.?) οὐδ'αὖς ἔρεισε *leg.*: οὐδ'αὖς ἔρεισεν L et olim alii (Ar.?)
- " " 151 " *Lehrs leg.*: Brandreth
- " " 156 " An *πάντη *Feil.?* *leg.*: πάντη *Feiluyfáwn* PKnight.
- " " 184 *in fine add.*: Vid. ad T 363.
- " " 251 " " δὲ *Feil.* ("stossend") Meister ad Herondam pag. 749 a verbo ῥήσω repetens.
- " " 356 *pro* vHerwerden *leg.*: Brandreth
- " " 417 " vHerwerden " Brandreth
- " " 437 " *F' *leg.*: F' Brandreth
- " " 462 *in fine add.*: Locum imitatur Ar. Ran. 259 sq.
- " " 545 *add.*: 545 ῥάλεν] θέτο L.
- " " 598 *pro* Nauck *leg.*: Brandreth
- " " 691 *add.*: τῶν — ἐτίων] de genitivi usu vid. ad η 118.
- " " 711 " 711 Θυνόσσας] vid. ad Φ 351.
- " " 792 *pro* Heyne *leg.*: Bentley
- " M 73 *add.*: 73 ἀπονέσθαι] de ᾱ- cf. § 21.
- " " 79 " εἰ δὴ] vid. ad A 61.
- " " 141 *pro* Nauck *leg.*: Brandreth
- " " 148 *add.*: 148 δοχμῶ] †, vid. ad Ψ 116.
- " " 160 *post* ἄνον *inser.*: Vid. N 441
- " " 202 *pro* -νεος] Σ 538 *leg.*: -νεός Σ 538
- " " 302 " Bekker *leg.*: Brandreth
- " " 389 " Heyne " Bentley
- " N 143 *in fine add.*: μέχρη] cf. Ω 128.
- " " 301 *pro* μ 361 *leg.*: ϑ 361
- " " 409 *inser.*: καρφαλέον] vid. ad ρ 398.
- " Ξ 46 *add.*: 46 ἀπονέσθαι] de ᾱ- cf. § 21.
- " " 203 *in fine add.*: De genitivi usu vid. ad A 596.
- " " 239 " " ἀμφεγνήεις] vid. ad A 607.
- " " 348 " " ὑάκινθον] *redit* vox h. Cer. 7, 427 h. XVIII 25 (ὑάκινθινος ζ 231 ψ 158). Quae floris species significetur pro certo definiri nequit.
- " v 396 *in fine add.*: βρόμος] *redit* vox h. Merc. 452 h. XIII 3 XXV 10 (βρομέω Π 462, ἄβρομος N 41).
- " O 53 *add.*: εἰ δὴ] vid. ad A 61.
- " " 258 " 258 ἱππεῦσιν] vid. ad x 531.
- " " 295 *in fine add.*: ἀπονέσθαι] de ᾱ- cf. § 21.
- " " 305 *add.*: 305 ἀπενέοντο] ἀπον. mss. De syllaba ᾱ- cf. § 21.
- " " 709 *pro* X 312 *leg.*: X 132
- " Π 134 " 793-804, 815, 846 *leg.*: 794-800
- " " 170 *in fine add.*: ἐπὶ κλησίον] vid. ad β 419
- " " 298 " A 184 *leg.*: T 363
- " " 350 *in fine add.*: Cf. A 481.
- " " 474 *pro* ἐμάτῃσε *leg.*: ἐμάτῃσε
- " " 571 " § 359 *leg.*: § 59
- " " 738 *bis pro* ἀγακλῆος *leg.*: ἀγακλῆος
- " " 744 *add.*: ἐπικροτούμεν] vid. ad Ω 649.

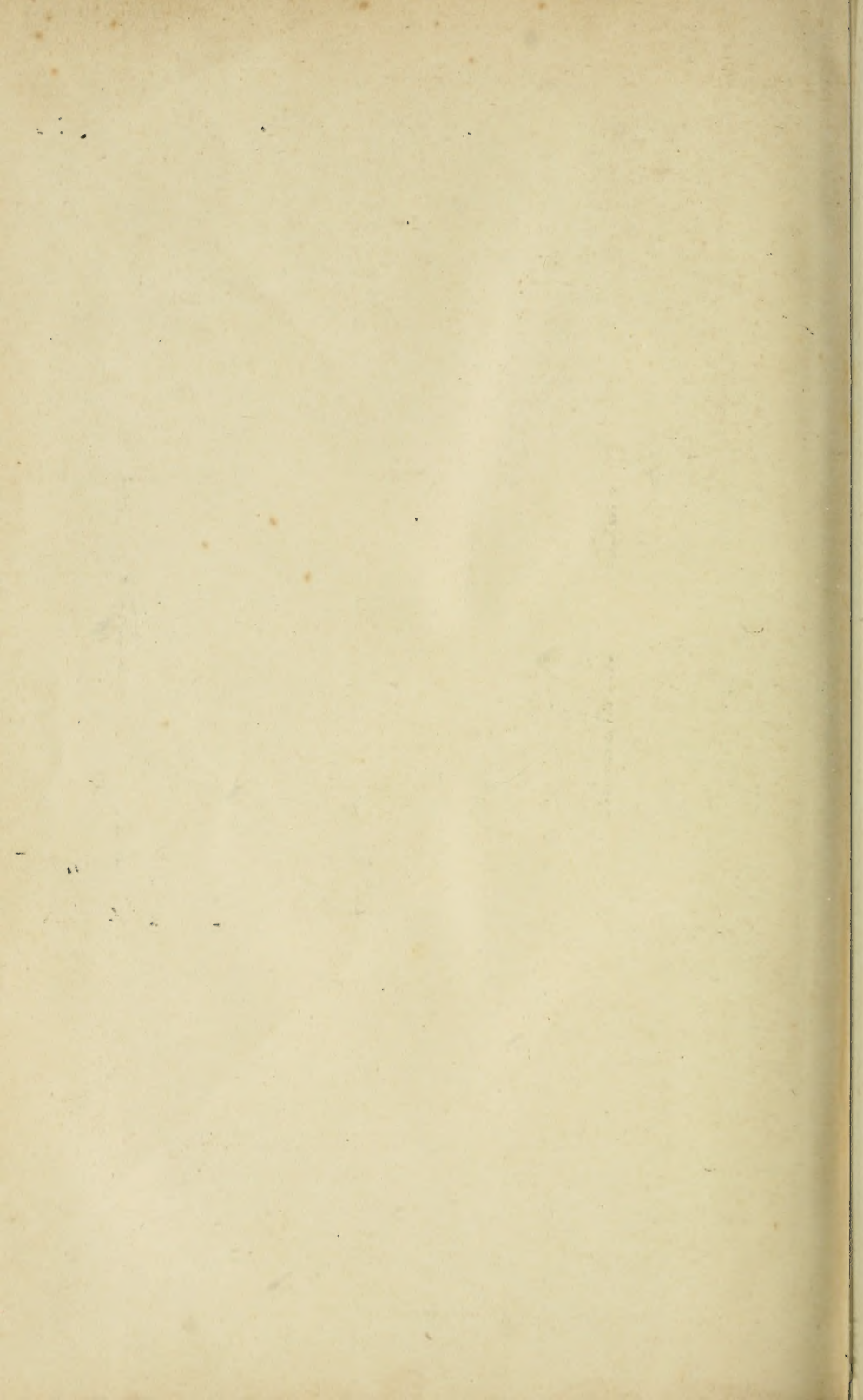
- ad P 373 pro cf. μεταπαυσωλή T 201 leg.: vid. ad T 201
 " " 496 pro ἐλάειν mss. cett. leg.: ἐλάαν mss. cett.
 " Σ 362 in fine add.: κότον IMehler.
 " " 576 ante h. Cer. 183 inser.: Ψ 583.
 " Υ 151 add.: θορύβῳ] vid. ad X 411.
 " " 181 pro alli leg.: alii
 " " 467 in fine add.: ἀγανόφων] † (ἀγανοφροσύνη Ω 772 λ 203).
 " " 470 add.: 470 ἐκ... ὀλισθεν] comp. †, vid. ad Ψ 774.
 " Φ 113 pro ἀπὸ leg.: ἀπὸ]
 " " 559 in fine add.: cf. Ψ 117.
 " X 407 pro Φιδούσα] Bentley παῖδ' οἰσιδοῦσα leg.: Φιδούσα Bentley] παῖδ' οἰσιδοῦσα
 " " 416 post Φ 379 inser.: β 70
 " Ψ 71 lin. 5 pro τάχιστα leg.: τάχιστα,
 " " " 7 " ἴν, leg.: ἴν'
 " " 114 pro nonnis leg.: nonnisi
 " " 198 inser.: τε] de -ε producto vid. § 26.
 " Ω 72 pro ἡ εὖ leg.: ἡ D εὖ
 " " 385 in fine pro mss. leg.: mss. multa.
 " " 444 pro δ 642 leg.: δ 624
-

PA
4019
A2
1895a

Homerus
Iliadis carmina

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
